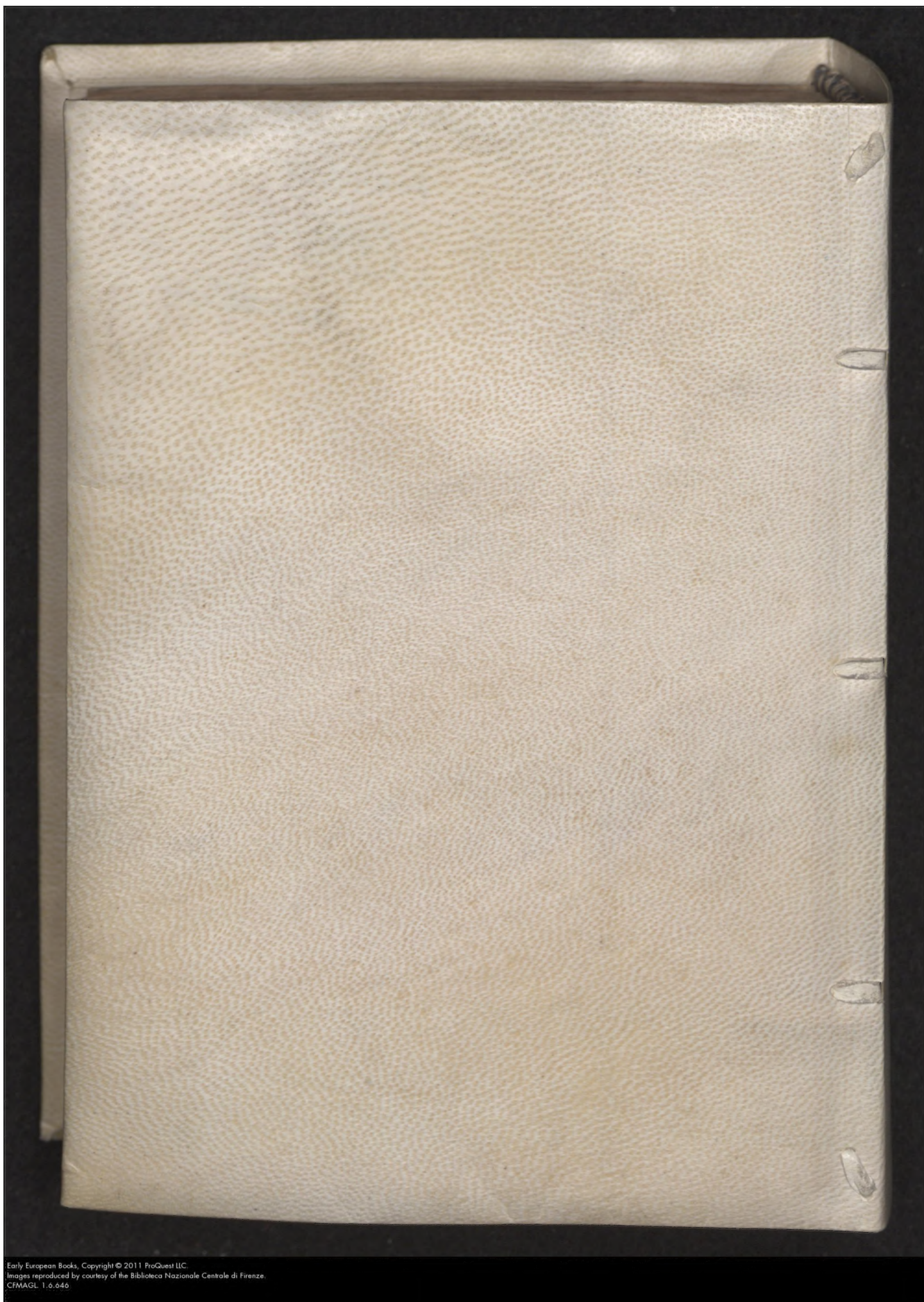

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CMAAGL 1.0.046

Early European Books. Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1. 6. 646

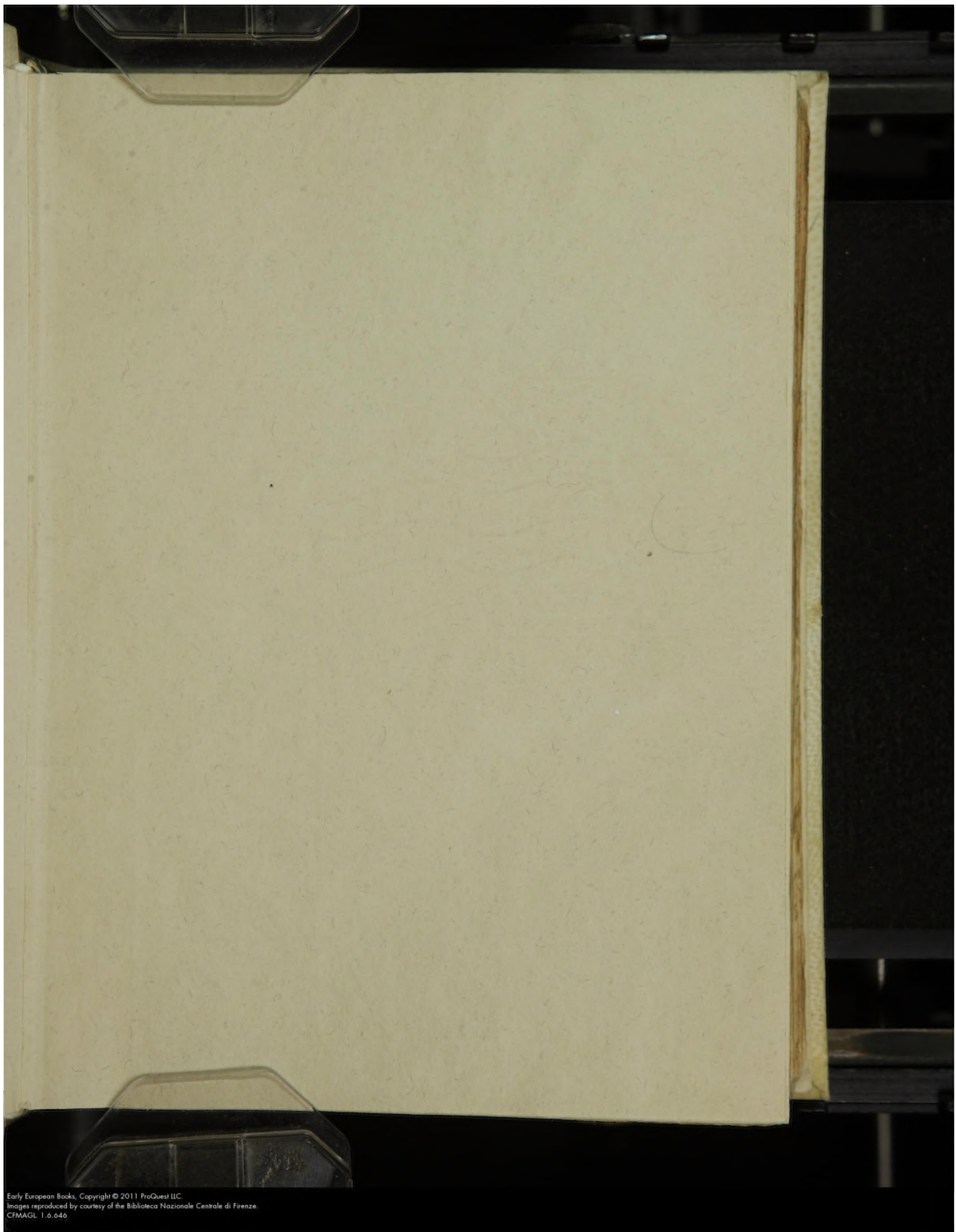

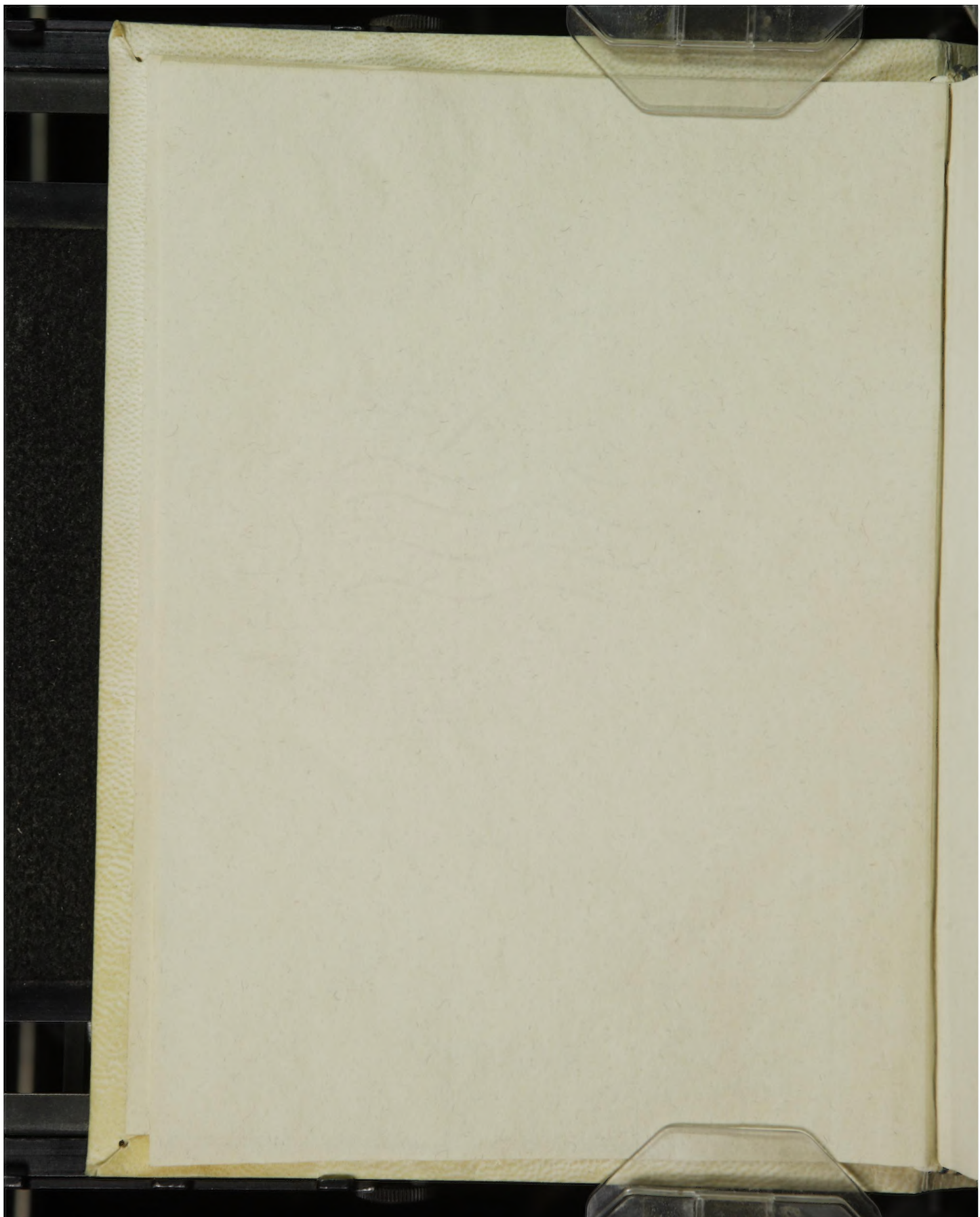
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 1.6.646

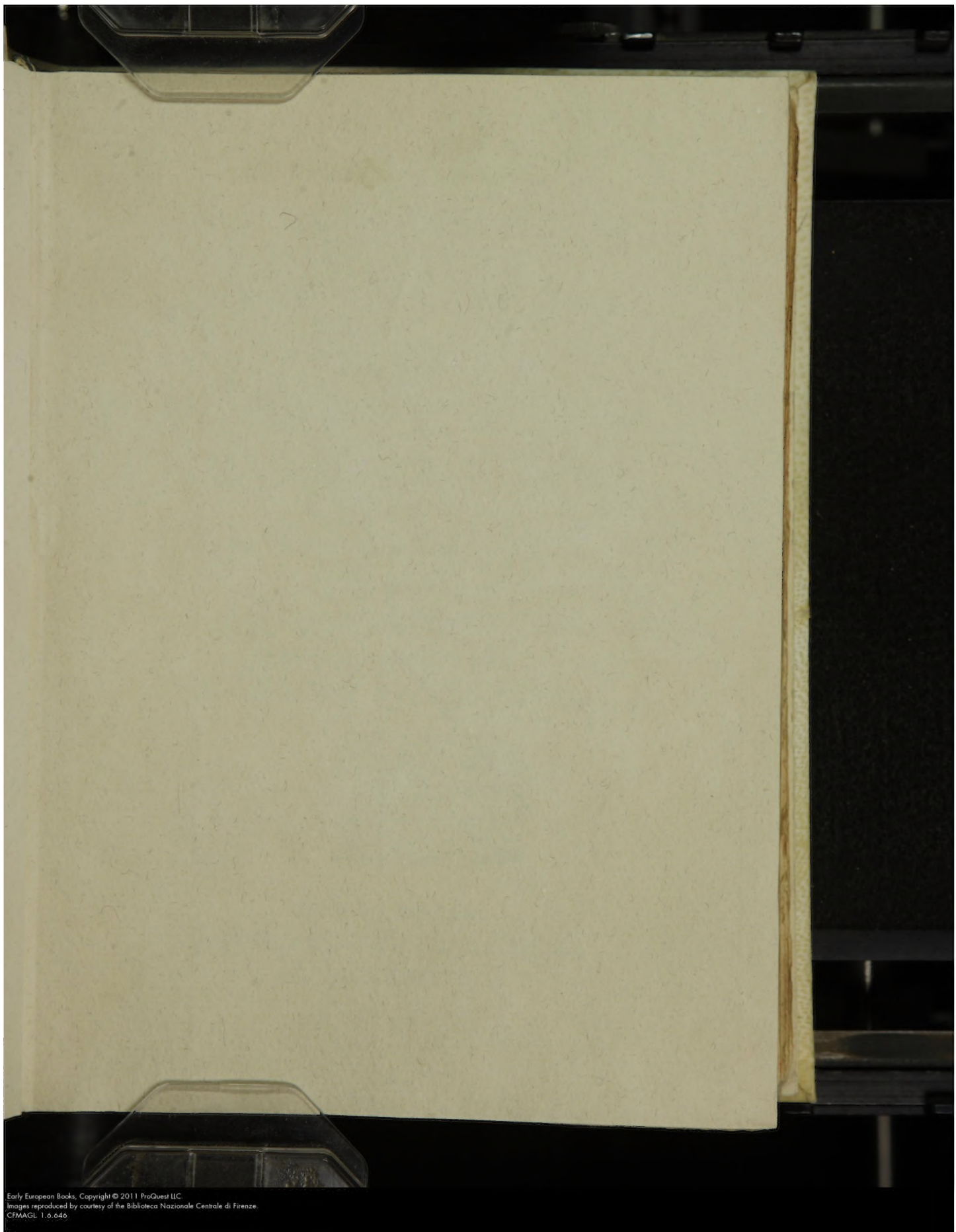

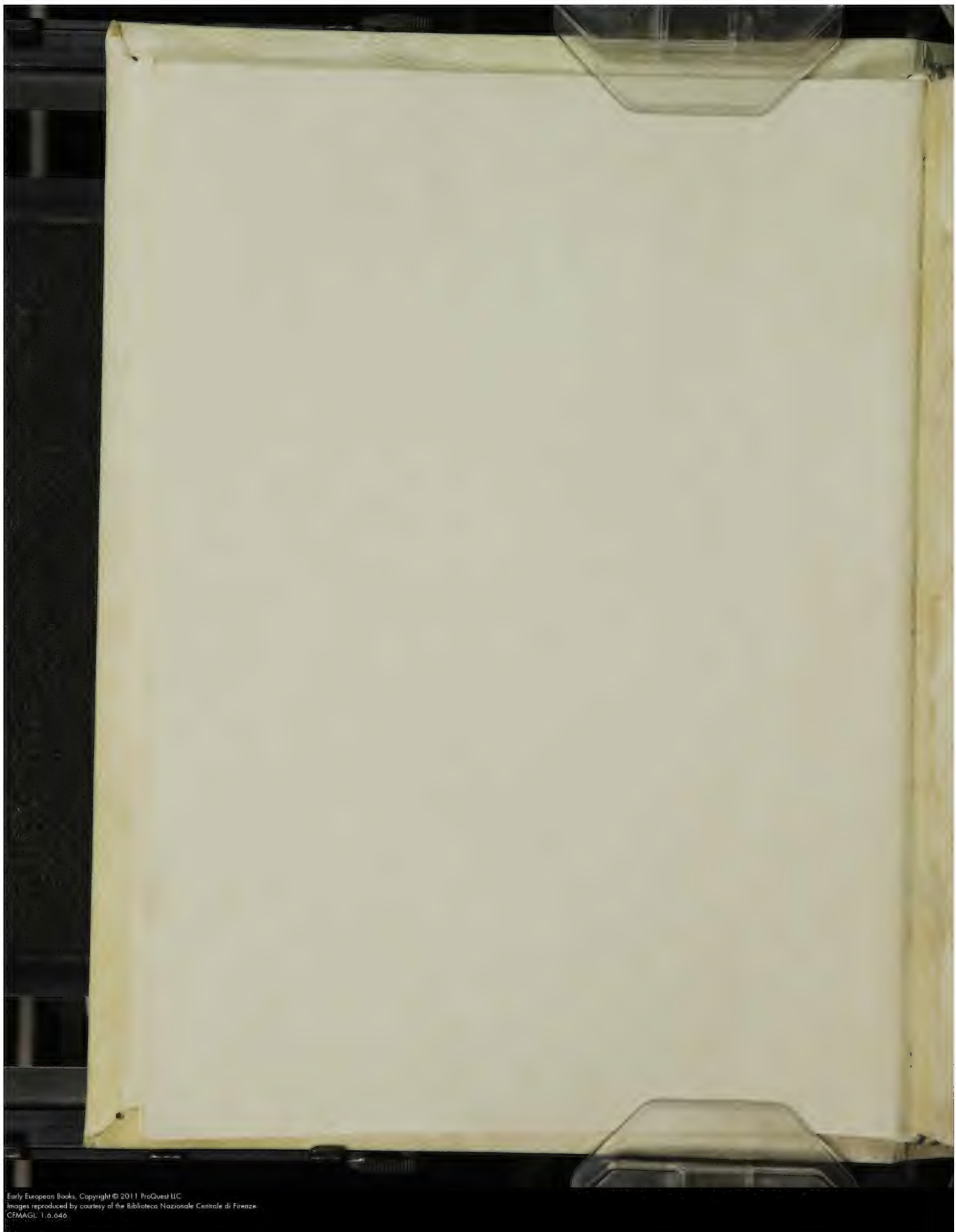
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 1.6.646

1. 6. 646

ΕΚ ΤΩΝ
Π Ο Λ Υ Β Ι Ο Υ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΕΚΛΟΓΑΙ
ΠΕΡΙ ΠΡΕΣΒΕΙΩΝ.

Ex libris

P O L Y B I I
MEGALOPOLITANI

SELECTA
DE LEGATIONIBVS;

Et alia

Quae sequenti pagina indicantur;

Nunc primum in lucem edita.

Ex bibliotheca FVLVI VRSINI.

ANTVERPIAE,
Ex officina Christophori Plantini.
M. D. LXXXII.

FRAGMENTA
EX HISTORIIS QVÆ
NON EXTANT:

DIONYSII HALICARNASSEI:
DIODORI SICVLII:
APPIANI ALEXANDRINI:
DIONYS. CASSII NICÆI
DE LEGATIONIBVS.

DIONYS. LIB. LXXIX.
ET LXXX. imperfectus.

EMENDATIONES IN POLYBIUM
impressum Basileæ per Ioannem Heruagium
Anno M. D. XXIX.

A N T O N I O
P E R R E N O T T O
C A R D I N A L I
G R A N V E L A N O

Fulvius Ursinus.

N T. Augustinus Archiepiscopus Tarracoen-
sis, omnis politioris doctrinae vindex, & as-
sertor, misit ad me su-
perioribus annis Poly-
bij fragmenta quaedam, ut titulus indi-
cabat, *περὶ πρεσβυτέρων*, à Iohanne quodam
Constantinopolitano collecta, qui Ro.
antiquitatem in capita, & locos com-
munes digesserat; ut eum librū à men-
dis, quibus pænè infinitis corruptus
erat, vindicare; & cum studiosis etiam,
si videretur, communicarem. Cū ita-
que quantum ego per varias occupa-
tiones potui, hæc scripta accuratè, dili-
genterq. legissem, proque ingenij mei
viribus,

viribus, quæ perexiguæ sunt, omni ratione expolienda curassem; vel ob ipsum operis argumentum, digna maximè visa sunt, quæ prodirent in lucem. continent enim Pop. Rom. ad Reges, exterarumque nationes, & Regum rursus, exterarumque nationum ad Pop. Rom. magnis de rebus vtrò citroque missas legationes, in quibus cum alia multa sunt, unde nostras actiones veterum exemplorum regula metiri possimus, tum conciones præclaræ habentur, deque fœderum, & pacis cōditionibus disceptationes ad rerum gerendarum rationem perutiles. In quo quidem genere imprimis excelluisse inter Græcos videtur Polybius, qui rerum explicandarum prudentia, qua ita narrat euentus, ut causas simul aperiat; & bellorum peritia, quibus Scipionem secutus interfuit, R. O. Historiam x l. libris tanta puritate contexuit, ut eorum epitomen M. Brutus confecerit; Liuius autem ita fuerit imitatus, ut eius non tantum sententias, sed

III

sed verba etiam ipsa, & ad verbum plane expresserit. Quo magis fit, ut satis mirari non possim, hominem ita de Romano nomine meritum, plane silentio praeteritum ab ipso, cum semel tantum, aut iterum illum nominet, & quidem exigua cum laude, vel potius nulla AVCTOREM NON SPERNENDUM appellet. Quo quidem laudis genere quis est tam malus scriptor, qui se affici aequo animo patiatur? Quantum autem Polybio debeat Liuius, ex utriusque scriptis, quae reliqua sunt, & maxime e Polybianis iis, quae in praesentia emittimus, intelligi potest. Ex quibus satis constat Liuium proposuisse sibi Polybium, quem non tantum ut ducem sequeretur in bellis Punico secundo, Persico, Antiocheno, Achaico, Numantino, & Punico tertio describendis, sed cuius insisteret vestigiis, & voces quasi ex ore eius emissas exciperet, dictataeque notaret. Atque has quidem antiquitatis reliquias animus fuerat in Latinum verfas:

verfas cum aliis eiusdem argumēti fragmentis, quæ Græcè tantum nunc prodeunt, in lucem dare. Sed mirum est, quàm hoc nostrum consilium, aliud ex alio quotidie impedierit. Itaque editus iam Polybius cum esset in publicum proditurus, ut ad te primum mitteretur, typographo tui obseruantissimo mandauimus. Tu namque PERRENOTTE CARDINALIS is es, cui ob singularem rerum gerendarum scientiam, excellentemque scriptorum huiusmodi intelligentiam, imprimis hæc debentur. Cum enim à prima ipsa ætate, in rerum grauiissimarum tractatione, apud Imperatores, regesque potentissimos, summa omnium cum admiratione domi, forisque fueris versatus, ita tamē disciplinas omnes, litterasque coluisti, & quibus plurimum potuisti rebus, semper fouisti, ut domus tua comune studiosorum perfugium habita sit. Testis sum ego ipse, qui Romæ cum esses, & pro tua humanitate, comitateque tecum vnà essem

12
essem ferè quotidie, vidi quàm multus
ad te, tanquam ad artium honestarum
patronum, doctorum hominum fieret
concurfus, quàmque tu eorum certis
horis consuetudine delectarèris. Quin
& artifices etià ipsos, qui modò in ali-
quo genere excellerent, ita interdum
admittebas, vt pro tua rerum istiusmo-
di cognitione, ex eorum operibus vo-
luptatem caperes nò mediocrem. Quæ-
cùm recordor, recordor autem quoti-
die, nec enim quicquam mihi iucùdus
esse potest tuorum erga me meritorum
recordatione, non possum non ægro-
animo ferre, te diutius à nobis abesse,
his præsertim temporibus, quibus præ-
clarum GREGORIÛ XIII. Pontificis
optimi, maximiq. institutum de sacris
libris, vel hominum incuria, vel impro-
bitate corruptis, suo nitori restituēdis,
deque bibliotheca Palatina omniū ve-
tustissima, locupletissimaque post Va-
ticani operibus magnificentissimis,
& cum ipsa antiquitate comparandis
exor-

exornatum, illustriori loco aperienda,
ordinandaque vehementer adiuuares.
Cuius quidem Pontificis singulari non
solum sapientia, sed etiam pietate effe-
ctum est, ut orthodoxę fidei propagandę
causa, Græcorum collegio in vrbe insti-
tuto, ædibusq. , & censu liberaliter au-
cto, confluentibus eò iam vndiq. è me-
dia Græcia præclarę indolis adolescen-
tulis, Græcæ litteræ ab interitu, qui iam
imminebat, vindicatæ, reuiuiscant. Sed
hec, quando te in Regis post hominum
memoriam maximi negotiis tuæ fidei,
prudentięq. commissis occupato, opta-
re magis possumus, quàm sperare; redi-
tusque tui spes non illa quidem, ut tu
scribis, erepta nobis, sed in aliud tem-
pus est prolata, mittimus ad te librum
benevolentia nostræ argumentum, &
tuorū erga me officiorū testimonium,
ut nō vni tibi, sed omnibus, & quidem
illustrius mea in te pateat obseruantia.
Vale Romæ XII. Kalend. Decemb.
M. D. LXXXI.

ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΛΥΒΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΕΚΛΟΓΑΙ ΠΕΡΙ ΠΡΕΣΒΕΙΩΝ.

I.

Τι μετὰ τὴν Ἰππευλίην κατὰ ἱερωνύμου βασιλέως συραγκασίων, ἐκχωρήσαντες τὸ θράσωνθ, οἱ περὶ τὸν ζώϊππον ἔδωκαν ὁδὸν ὁδὸν, πείθουσι τὸν ἱερώνυμον, διότι πρὸς τὸν δυνίβαν πέμψαι. ὁ χειρισάμενος δὲ πολὺ κλειτὸν κυρηνάιον, καὶ φιλόδημον τὸν ἀργεῖον, τοὺς μὲν ἱταλίαν ἀπέστειλε, δούς ἐνθάδε λαλεῖν ὑπὲρ κοινοπραγίας τοῖς καρχηδονίοις. ἅμα δὲ καὶ τοὺς ἀδελφὰς εἰς ἀλεξάνδρην ἀπέπεμψεν. δυνίβας δὲ τὰς περὶ πολὺ κλειτὸν καὶ φιλόδημον ἀποδεξάμενος φιλάνθρωπος, ἔπειτα ἐλπίδας ὑπογράφας τὰ μερακίῳ ἱερωνύμῳ, σπεύδῃ πάλιν ἀπέπεμπε τοὺς πρέσβεις, σὺν δὲ τοῖς δυνίβαν τὸν καρχηδόνιον, ὅντα τότε πρίμαρχον, καὶ τοὺς συρακουσίους ἰπποκράτη καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν νεώτερον Ἰππύκλῃ. συνέβαινε δὲ τότε τοὺς ἄνδρας καὶ πλείω χερόνηδον στρατεύας, μετ' ὧν πολὺ πολὺ πολὺ καρχηδονίοις, διὰ τὸ φεύγειν αὐτῶν τὸν πάππον ἐκ συρα-

Α

κουσῶν,

κουσάν, δόξαντα προσειρηνοχέειν τὰς χεῖρας ἐνὶ τῶν
 ἀγαθοκλέους υἱῶν, ἀγαθάρχῳ. ὧσα ἄλλοις δὲ τού-
 των εἰς τὰς συρακούσας, καὶ τῶν μὲν περὶ πολὺ κλειτὸν
 ὑποπρεσβευσθέντων, τοῦ δὲ καρχηδονίε διαλεχθέντος κα-
 τὰ τὰς ὑπὸ δυνίβει δεδομένας ἐντολάς, διθέως ἐτιμῶ-
 ῖν κοινωνεῖν καρχηδονίοις τῶν πραγμάτων. καὶ τότε
 ὧσα γεγονότα πρὸς αὐτὸν δυνίβειν ἔφη δεῖν πορβείας καὶ
 τάχος εἰς τὴν καρχηδόνα, καὶ παρ' αὐτῆς συμπέμπειν
 ἐπιγείλατο δὲ διαλεχθῆσομένους τοῖς καρχηδονίοις.
 καὶ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον, ὁ τεταγμένος Ἰππὶ λιλυδαῖς στρα-
 τηγὸς τῶν ῥωμαίων* ταῦτα πωθανόμενος ἐπέμψεν πρὸς
 ἱερώνυμον πρέσβεις τοὺς ἀνανεωσομένους τὰς πρὸς τοὺς
 προγόνους αὐτοῦ συντεθήκας συνθήκας* ὁ δὲ ἱερώνυ-
 μος εἶπ' ἐν μίσει ὄντων τῶν πρεσβυτῶν, εἶπ' ἐν μίσει ὄντων
 τῶν καρχηδονίων, ἔφη συλλυπεῖσθαι τοῖς ῥωμαίοις, ὅτι κα-
 κοὶ κακῶς ἐν ταῖς καὶ τὴν ἰταλίαν μάχαις ὑπολώκασιν
 ὑπὸ καρχηδονίων. τῶν δὲ καταπλαγῆτων ἰλὺ ἀσοχίαν,
 ὅμως δὲ πρὸς πυθομένων, τίς λέγῃ ταῦτα πρὸς αὐτῶν, ἐδίδ-
 ξε τοὺς καρχηδονίους περὶ τὰς, καὶ τοὺς ἐκέλευσε διε-
 λέγχειν, εἴ τι τυγχάνουσι ψευδόμενοι. τῶν δὲ φησάντων,
 ὅτι πάντες εἶναι σφίσι πιστοὶ καὶ τοῖς πολεμίοις. ὧσα κα-
 λουμένων δὲ μηδὲν ποιεῖν ὧσα τὰς συνθήκας, ὅτι τοῦτο
 καὶ δίκαιον ἐστὶ καὶ συμφέρει αὐτῶν μάλιστα ἐκείνῳ, πρὸς
 μὲν τούτων ἔφη βελυσσάμενος αὐτοῖς πάλιν διασαφῆ-
 σθαι. εἶρετο δὲ πῶς πρὸς τῆς ἰελαυτῆς τοῦ πάππου πλίσσαν-
 τες ἕως τοῦ παχυνεῖς πεντήκοντα ναυσὶ, πάλιν ἀνακάμ-
 ψαιεν

ψαιεν (συμβεβήκει ὃ ῥωμαίους, βραχὺ χρόνῳ πωτέρον
 ἀκούσαντας ἱέρωνα μεταλλαχέναι, καὶ δὴ ἀγωνιάσαν-
 τας, μή τι νεωτέρισωσιν ἐν ταῖς συρακυσταῖς, καταφρονή-
 σαντας τὸ κατὰ λευκίμειον παίδος ἡλικίας πεποιῆσθαι
 τὴν ἑπίπλοιν, πυθόμενους δὲ τὴν ἱέρωνα ζῆν, αὐτοῖς εἰς τὸ
 λιγύδαιον ἀναδραμεῖν) διὸ καὶ τότε παρομολογουμένων
 πεποιῆσθαι μὲν τὴν ἑπίπλοιν, θέλοντας ἐφεδρῶσαι τῇ
 νεότητι τῇ ἐκείνου καὶ σπουδασθῆναι τὴν ἀρχὴν αὐ-
 τοῦ. πρὸς πεσόντας ὃ ζῶν τὸν πάππον, ἀποπλῦται πάλιν.
 ῥηθέντων δὲ τούτων πάλιν ὑπολαβὼν τὸ μεράκιον
 ἐάσατε τίνυν (ἔφη) καὶ μετὰ νῦν ἄνδρες ῥωμαῖοι διαφυ-
 λάξαι τὴν ἀρχὴν, παλινδρομήσαντα πρὸς τὰς καρχη-
 δονίων ἐλπίδας. οἱ δὲ ῥωμαῖοι σπεύοντες τὴν ὁρμὴν αὐ-
 τοῦ, τότε μὲν κατασιωπήσαντες ἐπαίνησαν, καὶ διεσάφουν
 τὰ λεγόμενα τὰ πέμψαι πρὸς τὸ λοιπὸν ἤδη πρὸς εἶχον,
 ὥστε παρεφύλαττον ὡς πολέμιον· ἱερώνυμος δὲ πρὸς χειρὸς ἀ-
 μένος ἀγάθαρχον καὶ ὀνησιγῆν καὶ ἰπποδάμειον πέμπει
 μετ' ἀντίβου πρὸς καρχηδονίους, δούς ἐν τῇ ἑπίπλῳ
 ποιῆσαι τὰς συνθήκας, ἐφ' ᾧ καρχηδονίοις βοηθεῖν, καὶ
 πεζικαῖς ἑκαστοῖς δυνάμεσι, καὶ συνεκβάλλοντα ῥω-
 μαίοις ἐκ σικελίας, ἔτω διελέσθαι τὰ κατὰ τὴν νῆσον,
 ὥστε τὸ ἑκατέρων ἐπαρχίας ὀρνεῖναι τὴν ἡμέραν ποτα-
 μόν· ὅς μάλιστα πῶς δίχα διαιρεῖ τὴν ὅλην σικελίαν. οὗ-
 τοι μὲν οὖν ἀφικόμενοι πρὸς καρχηδονίους διελέγοντο
 πρὸς αὐτῶν καὶ ταῦτ' ἐπιστατοῖς, εἰς πᾶν ἐτόμως συγκα-
 ταβαλόντων τῶν καρχηδονίων· οἱ δὲ πρὸς τὴν ἰπποκράτην

λαμβάνοντες εἰς τὰς χεῖρας τὸ μαιράκιον, τὰς μὲν ἀρ-
 χὰς ἐψυχαγώγου· ἔξηγούμενοι τὰς ἐν ἰταλία πο-
 ρείας ἀννίεα καὶ πῶδατάξεις καὶ μάχας. καὶ δὲ ταῦτα
 φάσκοντες μηδενὶ καθήκειν μᾶλλον τινὶ ἀπάντων σικε-
 λιωτῶν ἀρχῶν, ὥς ἐκείνῳ, πρῶτον μὲν διὰ τὸ τὴν πυρρὴν θυ-
 γατρὸς υἱὸν εἶναι νηρηίδης· ὃν μόνον καὶ παρὰ ἄλλοις καὶ
 κατ' ὀνόμαζαν, σικελιώται πάντες διδόκῃσαν σφῶν αὐτῶν
 ἡγεμόνα εἶναι καὶ βασιλέα. δεύτερον δὲ καὶ τινὶ ἱέρωνος τοῦ
 πάππου δυναστείαν, καὶ τέλος ἔπειτα τοῦτον ἔξωμίλητον
 τὸ μαιράκιον, ὥστε καθόλου μηδενὶ παρὰ ἄλλοις τῶν ἄλ-
 λων, διὰ τὸ καὶ φύσει μὲν ἀκατάστατον ὑπάρχειν. ἐπὶ δὲ
 μᾶλλον ὑπ' ἐκείνων ὅτε μετεωροῦν, ἀκμῶν τῶν παρὰ
 ἀγάθαρχον ἐν τῇ καρχηδονί τὰ παρὰ νηρηιδία διαπρατ-
 τόμενων, ἔπειτα ἐμπερὶ πρὸς ἐσθλὰς, τινὶ μὲν τῆς σικελίας
 ἀρχῶν φάσκων αὐτῷ καθήκειν ἀπασαν. ἀξίων δὲ καρ-
 χιδονίοις μὲν βοηθεῖν παρὰ σικελίας, αὐτοὺς δὲ καρχηδο-
 νίοις ἔπειτα γινόμενος ἐπαρκεῖν εἰς τὰς καὶ τινὶ ἰταλίαν
 πρᾶξεις. τινὶ μὲν οὖν ὅλῳ ἀκαταστάσιαν καὶ μακρὰν κα-
 λῶς συνθεωρούμενοι καρχηδόνιοι τῶν μακρῶν νομί-
 ζοντες καὶ πολλοὺς ἱέρους συμφέρειν σφίσι τὸ μὴ παρὰ
 αὐτὰ κατὰ τινὶ σικελίαν ἐκείνῳ μὲν ἅπαντα συγκατέ-
 νειον. αὐτοὶ δὲ καὶ παρὰ ἄλλοις ἡδὴ παρὰ σικελίας ἀμεινολογῶν, καὶ
 παρὰ ἄλλοις, ἐγίνοντο παρὰ τὸ διαβιβάζειν τὰς δυναμείας εἰς
 τινὶ σικελίαν· οἱ δὲ ῥωμαῖοι ταῦτα πυνθαζόμενοι, πάλιν
 ἐπεμψαν παρὰ αὐτὸν πρὸς ἐσθλὰς, διαμαρτυρούμενοι μὴ
 παρὰ δαίνειν τὰς παρὰ τοὺς παρὰ γόνους αὐτῶν τεθειμένας

Συνθή-

σωθήκας. ὑπὲρ ὧν ἱερώνυμος ἀθροίσας τὸ συνέδριον,
 ἀνέδωκε διαβούλιον, τί δεῖ ποιεῖν. οἱ μὲν οὖν ἐξ ἡρώων, τινὲς
 ἡσυχίαν ἤγον, δεδοότες τὴν τοῦ πρεσβυτοῦ ἀκροσίαν. ἀρι-
 στόμαχος δὲ ὁ κορινθίος, καὶ δάμιππος ὁ λακεδαιμόνιος,
 καὶ αὐτόνομος ὁ θετταλός, ἡξίουσαν ἐμμένειν ταῖς παρὰ ῥω-
 μαίοις σωθήκαις. ἀνδρᾶν δὲ ὁ μόνος, ἐκέφη δεῖν
 παρῆναι τὴν καὶ ἑνὶ αὐτῷ εἶναι τὸν ἐνεσῶτα μόνον, ἐν ᾧ κα-
 τακτὴ λαοῦ αἰδωατὸν ἐστὶ τὴν τῆς σικελίας ἀρχὴν. τοῦ δὲ
 ταῦτ' ἐπόντος, εἶρετο τοὺς περὶ τὸν ἱπποκράτην, ποίας
 μετέχουσι γιᾶμης; τῶν δὲ φησάντων τῆς ἀνδρᾶν δώ-
 ρα, πέρας εἶχε τὸ διαβούλιον. καὶ τὰ μὲν τοῦ πολέμου
 τοῦ παρὰ ῥωμαίοις ἐκεκέρωτο τὸν πόπον τοῦτον. βουλό-
 μενος ὅ μὴ σκαιῶς διεκείναι ἀποκρίεσθαι τοῖς πρεσβυταῖς, εἰς
 τηλικαύτῃ ἀπορίᾳ ἐπέπεσε, δι' ἧς τοῖς ῥωμαίοις ἐμό-
 νον δυσαρεστήσειν, ἀλλὰ καὶ παρορκοῦν ἐμεγαλε παρφα-
 νῶς. ἔφη γὰρ ἐμμένειν ἐν ταῖς σωθήκαις, εἰάν αὐτῷ πρῶ-
 τον μὲν τὸ χρυσίον ἀπδώσι πάν, ὃ παρὰ ἱέρωνος ἔλα-
 βον τοῦ πάππου· διδύτερον ὅ τὸν σῖτον ἐν παντὶ ἀπο-
 καταστήσωσι τοῦ χρόνου, καὶ τὰς ἀλλὰς δωρεὰς, αἷς εἶχον
 παρ' ἐκείνου. τὸ δὲ τρίτον ὁμολογήσῃσι τινὲς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ποταμοὺς ἡρώων καὶ πόλεις εἶναι συρακουσίαν. οἱ μὲν οὖν
 πρεσβυταὶ καὶ τὸ συνέδριον ἔπαιον τούτοις ἐχωρίσθησαν.
 οἱ δὲ περὶ τὸν ἱερώνυμον ἀπὸ τούτων τῶν καιρῶν, ἐν ἡγοντὰς
 τοῦ πολέμου, καὶ τὰς τε δυνάμεις ἡθροίζον καὶ κατὰ πλῆ-
 ζον, τὰς τε λοιπὰς χορηγίας ἡτοίμαζον.

Ὅτι. ④ ῥωμαῖοι πρεσβυτάς. ἔξαπέψαν παρὰ

πολεμαῖον, βεβλόμενοι σίτω χορηγηθῆναι, διὰ τὸ με-
γάλιν εἶναι παρ' αὐτοῖς σπένδιν' ὡς αὖ τὸ μὲν καὶ τὴν
ἰταλίαν ὑπὸ τῶν στρατοπέδων ἀπαντὸς ἐφθαρμένους μέχρι
τῶν τῶ ρώμης πυλῶν. ἐξωθεῖ δὲ μὴ χρομῆρης ἑπικουρίας,
ἅτε καὶ πάντα τὰ μέρη τῆς οἰκουμενῆς πολέμων ἐνεσώτων,
καὶ στρατοπέδων πῶσα κατασθηνένων, πλὴν τῶν κατ' αἴγυ-
πτον ἔπων. εἰς γὰρ τοσοῦτο καὶ τὴν ρώμην περιεβέβηκε τὰ
τὸ ἐνδείας ὥστε τὸν σικελικὸν μέδιμνον, πεντεκαίδεκα
δραχμῶν ὑπάρχειν. ἀλλ' ὅμως τριαύτης ἔσσης τὸ πέντε-
σεως, ἐκ ἡμέλων τῶν πολεμικῶν.

III.

Ὅτι ὁ τῶν ἀθηναίων δῆμος, ἐξέπεμπε πρεσβυ-
τάς πρὸς ἀττάλον τὸν βασιλέα, οὗ ἅμα μὲν διχα-
ρισθήσοντας ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, ἅμα δὲ πῶσα καλέσοντας
αὐτὸν ἐλθεῖν ἀθλεύαζε, χάριν τοῦ* συνδιαλαβεῖν περὶ τῶν
ἐνεσώτων. ὁ δὲ βασιλεὺς μετὰ πιας ἡμέρας πυθόμενος
καταπεπλυνκέναι ῥωμαίων πρεσβυτάς εἰς τὴν πειραιᾶ,
καὶ νομίζων ἀναγκαῖον εἶναι τὸ συμμίζειν τοῦτοῖς, δυνήχθη
καὶ πρὸς αὐτοὺς. ὁ δὲ τῶν ἀθηναίων δῆμος γνοὺς τὴν παρευ-
σίαν αὐτοῦ, μεγαλομερῶς ἐψηφίσατο περὶ τῆς ἀπαν-
τήσεως, καὶ τῆς ὅλης ὑποδοχῆς τοῦ βασιλέως. ἀττάλος
ἰκανοποιήσας εἰς τὸν πειραιᾶ, τὴν μὲν πρώτην ἡμέ-
ραν ἐχημάτισε τοῖς ἐκ τῆς ρώμης πρεσβυταῖς. θεωρῶν
δ' αὐτὸς, καὶ τῆς περιγενημένης κοινοπραγίας μνη-
μονοῦντας, καὶ πρὸς τὸν καὶ τὸν φιλίππου πόλεμον ἐτοί-
μους ὄντας, περιχαρὴς ἦν. τῇ δὲ ἐπ' αὐτοῖς ἅμα τοῖς ῥω-
μαίοις ἔτι τοῖς τῶν ἀθηναίων ἀρχουσιν ἀνέβαινον εἰς ἄστυ
μετὰ

μὲν μεγάλης πρεσβείας. ὃ γὰρ μόνον οἱ τὰς ἀρχὰς ἔχον-
 τες, μὲν τῶν* ἱππέων, ἀλλὰ ἔτι πάντες οἱ πολῖται κατὰ ^{* ἱερέων.}
 τέκνων ἔτι γυναικῶν ἀπλοῦτων αὐτοῖς. ὡς δὲ συσέμιζαν,
 τοιαύτη πρεσβείων πολλὰν ἐγένετο καὶ τὴν ἀπάντησιν φι-
 λανθρωπία, πρῶστε Ῥωμαίους ἔτι μᾶλλον πρὸς τὸν
 ἄτταλον, ὡς θ' ὑπερβολὴν μὴ κατὰ λιπεῖν. ἐπεὶ δ' εἰσήκει
 καὶ τὸ δίπυλον, ἔξ ἑκατέρου τοῦ μέρους παρέστησαν τὰς ἱε-
 ρείας καὶ τοὺς ἱερεῖς. μὲν ὅτε ταῦτα πάντας μὲν τοὺς ναοὺς
 ἀνέωξαν, ἐπὶ πᾶσι θύματα τοῖς βωμοῖς πρὸς ἀσπασίως
 ἡξίωσαν αὐτὸν θύσαι. τὸ δὲ τελευταῖον ἐψηφίσαντο π-
 μαὶς πηλικαῦτας, ἡλικίας ἑξενὶ ἑταίρας τῶν πρεσβυτέρων εἰς
 αὐτοῦ δὲ ἐργετῶν γεγονότων. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις, ἔτι φυ-
 λὴν ἐπ' αὐτὸν ἐποίησαν ἄτταλον, καὶ κατένειμαν αὐτὸν
 εἰς τοὺς ἐπ' αὐτὸν τοὺς ἀρχηγέτων. μὲν ὅτε ταῦτα συνα-
 γαγόντες ἐκκλησίαν, ἐκαλοῦν τὸν πρεσβυτέρων. πρὸς αὐ-
 τὸν δὲ καὶ φάσκοντος εἶναι φορτικόν, τὸ καὶ πρὸς ὅσων
 εἰσελθόντων διαπορεύεσθαι τὰς ἐργασίας τὰς αὐτοῦ τοῖς
 εὐπεπονητοῖς, τῆς εἰσόδου παρήκε. γράψαντες δ' αὐτὸν,
 ἡξίαν ἐκδιδόναι περὶ τῶν ὑπολαμβάνει συμφέρει πρὸς τὰς
 ἐνεστώσας καιροῦς. τοῦ δὲ πειθέοντος καὶ γράψαντος, εἰσή-
 νεγκαν τὴν ἐπιστολὴν οἱ πρεσβυτεῖς. καὶ ὅτε κεφάλαια
 τῶν γεγραμμένων, ἀνάμνησις τῶν πρεσβυτέρων ἔξ αὐτῶν
 γεγονότων ἐργετημάτων εἰς τὸν δῆμον, ἔξαρείσθησις
 τῶν πεπραγμένων αὐτῶν πρὸς Φίλιππον κατὰ τοὺς ἐν-
 εστώσας καιροῦς, τελευταῖα ὅτε πρὸς ἀκλήσις εἰς τὸν καὶ Φίλιπ-
 πον πόλεμον καὶ διορκισμός, ὡς ἐὰν μὴ νυνὲν ἔλονται συμ-
 βαίνειν

εἶναι διγενῶς τὴν ἀπέχθειν ἅμα ῥοδίοις καὶ ῥω-
 μαίοις καὶ αὐτῷ, μὲν ὅταυτα παρέντες οὐ καίρου, κοι-
 νῶν βούλωνται εἰρήνης, ἄλλων αὐτῷ κατεργασα-
 μένων, ἀσπασίαν αὐτοὺς τοῦ τῇ πατρίδι συμφέροντος. τῆς
 ὅτι Ἰππολῆς αὐτῆς ἀναγνωδείσης, ἔτιμον ἡ τὸ πλῆθος
 ψηφίζεσθαι τὸν πόλεμον, ἔτι διὰ τὰ λεγόμενα ἔτι διὰ τὴν
 οὐνοῖαν τὴν πρὸς τὸν ἄτταλον. ἐμὲν ἀλλὰ ἔτι τῶν ῥοδίων
 ἐπεισελθόντων, ἔτι πολλὰς πρὸς τὴν αὐτῷ ὑπόθεσιν δια-
 θερμύων λόγους, ἔδοξε τοῖς ἀθηναίοις ἐκφέρειν τῷ φιλίππῳ
 τὸν πόλεμον. ἀπεδέξαντο ὅτι ἔτι τοὺς ῥοδίους μεγαλομερῶς,
 * αἰρεσίας ἔτι τότε δῆμον ἐσεφάνωσαν * αἰρεσίας σεφάνω, ἔτι πᾶσι ῥο-
 δίοις ἰσοπολιτεῖαν ἐψηφίσαντο, διὰ τὸ κακίους αὐτοῖς χω-
 ρὲς τῶν ἄλλων, τὰς τε ναῦς διποκαταστήσαι τὰς αἰχμα-
 λώτοις γυρομύρας, καὶ τοὺς ἀνδρας, οἱ μὲν οὐκ πρὸς τοὺς οἱ
 πρὸς τῶν ῥοδίων ταῦτα διαπραΰντες, ἀνέχθησαν εἰς τὴν
 * ἐπειτα
 τὰς κίον* Ἰππὶ τὰς νήσοις μὲν τοῦ σόλως.

IV.

Ὅτι κατ' ὃν χρόνον οἱ τῶν ῥωμαίων πρὸς τοὺς ἐν ταῖς
 ἀθηναῖς ἐποιοῦντο τὴν διατριβὴν, νικάνορος τοῦ πρὸς φι-
 λίππον κατατρέχοντος τὴν ἀττικὴν ἕως τῆς ἀκαδημίας,
 πρὸς διαπεμφάμενοι πρὸς αὐτὸν ὁ ῥωμαῖος κήρυκας,
 συνέμιζαν αὐτῷ, ἔτι παρεκάλεσαν ἀναγγεῖλαι τῷ φι-
 λίππῳ, διότι ῥωμαῖοι παρακαλοῦσι τὸν βασιλέα, τῶν μὲν
 ἐλλαντῶν μηδὲν πολεμεῖν, τῶν δὲ γεγονότων εἰς ἄτταλον
 ἀδικημάτων δίκας ὑπέχειν ἐν ἰσχυρίῳ. ἔτι διότι πρὸς τὰς
 ἡμῶν ταῦτα, τὴν εἰρήνην ἀγινέξουσιν πρὸς ῥωμαίους, μὴ
 βουλομένη δὲ πείθεσθαι, τὴν ἀντία συνεξακολουθήσειν
 ἔτι φάσαν.

ἔφασκεν. ὁ μὲν οὖν νικάνωρ ταῦτα ἀκούσας, ἀπηλλάγη.
τὸν αὐτὸν δὲ λόγον τοῦτον οἱ ῥωμαῖοι καὶ πρὸς ἡπειρώτας
εἶπαν περὶ φιλίππου, ὥρα πλείους ἐν φοινίκη, καὶ πρὸς
αμυνάνδρον δυνάμεις εἰς ἀθαμανίαν, ὥρα πλησίως
καὶ πρὸς αἰωλοὺς, ἐν ναυπάκτῳ, καὶ πρὸς τοὺς ἀχαιεὺς
ἐν αἰγίῳ. τότε δὲ διὰ τοῦ νικάνωρος τῷ φιλίππῳ ταῦτα
δηλώσαντες, αὐτοὶ μὲν ἀπέπλευσαν ὡς ἀντίοχον καὶ πλο-
λεμαῖον ἐπὶ τὰς διαλίσεις.

Ὅτι παρῆσαν μὲν τὴν ἄλωσιν ἀβύδα, ὥρα τοῦ τῶν ν.
ἀχαιῶν ἔθους, εἰς τὴν ῥόδον πρεσβευταί, ὥρα καλουῦντες
τὸν δῆμον, εἰς τὰς πρὸς τὸν φίλιππον διαλύσεις, οἷς ἐπελ-
θόντων ἐκ τῆς ῥώμης πρεσβευτῶν, ἡ διαλεγομένων ὑπὲρ
τοῦ μὴ ποιεῖσθαι διαλύσεις πρὸς φίλιππον ἄνδρ ῥωμαίων
ἔδοξε πρὸς ἔχειν τῷ δήμῳ τοῖς ῥωμαίοις, καὶ σοχάζεσθαι
τῆς τούτων φιλίας.

Καθόλου τῇ περὶ τὰ λάφυρα πλεονεξία τῶν αἰτω-
λῶν, εἴτ' οὐκ ἐβούλετο φίλιππον ἐκβαλὼν ἐκ τῆς ἀρχῆς, νι.
αἰτωλοὺς καταλιπεῖν δεσπότας τῶν ἐλλήνων. δυσχερῶς
δὲ ἔφερε καὶ τὴν ἀλαζονείαν αὐτῶν, θεωρῶν δυνεπιγρα-
φομένους ἐπὶ τὸ νίκημα, καὶ πληρωῦντας τὴν ἐλλάδα
τῆς αὐτῶν δυνάμεως. διὸ καὶ κατὰ τε τὰς ἐνδοξίας
ἀγερῶχότερον αὐτοῖς ἀπώλετο, καὶ περὶ τῶν κοινῶν ἀπε-
σιώπα, τὰ πρὸς κέρδη συνετέλεθ, καὶ δι' αὐτῶν καὶ διὰ
τῶν ἰδίων φίλων. τοιαύτης δὲ οὐσης δυσχερῆς ἐκείνης ἐν ἀμφο-
τέρω, ἥκον πρεσβευταὶ μετὰ πινας ἡμέρας ὥρα τοῦ φι-
λίππου, δημοσθένους καὶ κυκλιάδας, καὶ λιμναῖος, πρὸς

B

εὐς κοι-

οὓς κοινολογηθεὶς ὁ τίτης ἔπει πλείον μὲν τῶν χιλιάρχων
 πέντε, καὶ δεχημέρους ἀνοχὰς ἐποίησατο ᾧδε χεῖμα,
 βινεταῖατο ὃ ἔσμπορδύεσθαι τῷ φιλίππῳ κοινολογη-
 σομένων ὑπὲρ τῶν κατεσώτων ἐν ταύταις. ἡγομένης δὲ
 ταύτης τ' ἐν τούτῳ φιλιανθρώπων, διπλασίως ἔξεκαῖε τὰ
 εὐποφίας, καὶ τοῦ τίτη. ἡδὲ γὰρ καὶ τὴν ἐλλάδα τ' δωροδο-
 κίας * ἔπει ἐλαζέσθης, ἔτι μὴδὲν μὴδὲν δωρεὰν πρᾶτ-
 τειν, καὶ τοῦ χαρακτῆρος τούτου νομισθομένου παρ' αἰ-
 τωλοῖς, ἐκ ἐδιδόσαντο πεισθύνειν διότι χωρὶς δώρων ἡ τηλι-
 καύτη μεταβολὴ γέγονε τοῦ τίτη πρὸς τὸν φίλιππον, ἐκ
 εἰδότες ὅτι ῥωμαίων ἐθνη καὶ νόμιμα περὶ τούτου τὸ μέρος.
 ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τεκμαίρεται καὶ συλλογίζεται οἱ δὲ πρὸν
 μὲν φίλιππον εἰκὸς ἦν περιλείπειν πλῆθος χερματῶν διὰ τὸν
 καιρὸν. τὸν δὲ τίτον μὴ δεῦνασαι τούτοις οὐδ' ὀφθαλμῶν. ὁ
 ὃ τίτος ταξάμενος ἡμέραν πρὸς τὸν φίλιππον, τοῖς μὲν
 συμμάχοις ἔγραψε ᾧδε χεῖμα διασαφὴν πότε δεήσει
 παρῆναι πρὸς τὸν σύλλογον. αὐτὸς δὲ μετὰ πᾶσι ἡμέ-
 ραις, ἥκε πρὸς τὸν εἰσβολὴν τῶν τεμπῶν, εἰς τὸν λαχθέν-
 τα χρόνον. ἀφροδῆτων ὃ τῶν συμμάχων, καὶ τοῦ βινε-
 δρίου σιωπῶντες ἔξ αὐτῶν τούτων, ἀναστὰς ὁ τῶν ῥω-
 μαίων στρατὸς ἐκέλευε λείπειν ἕκαστον ἐφ' οἷς δεῖ ποιεῖσθαι
 τὰς πρὸς τὸν φίλιππον διαλύσεις. ἀμυνάμενος μὲν οὐδ'
 ὁ βασιλεὺς βραχέα, διαλεχθεὶς καὶ μέτρα, κατέπαυσε
 τοῦ λόγον. ἡξίου γὰρ πρὸς τοὺς αὐτοὺς ποιεῖσθαι πάντα,
 ἵνα μὴ χωρεῖν τὸν ῥωμαίων ἐν τῇ ἐλλάδῳ εἰς ἐκείτον
 ἀπερείδηται. Πλὴν ὅς γε οὐ φίλιππος. αἶναι γὰρ ἀχειρώτοις
 ἀθαγ-

ἀθαρμάνας αἰμακεδόσι, διά τε τὴν ἀδένειαν καὶ γει-
 τνίασιν τῆς χώρας. μετὰ δὲ τοῦτον ἀλέξανδρῳ ὁ αἰτωλὸς
 ἀναστάς, καὶ τότι μὲν ἤθροικε τοὺς συμμαχῶν ἐπὶ τὸ περὶ
 τῶν διαλύσεων διαβούλιον. καὶ κατόπι νῦν ἐκάστοις, ἀξιοῖ
 λέγειν τὸ φαινόμενον, ἐπὶ ἤνεσε τὸν τίτον. τοῖς δὲ ὅλοις
 πρᾶγμασιν ἀγνοεῖν ἔφη καὶ πῶς ἀπίπτην αὐτόν. εἰ πέπφηται
 διαλύσεις ποιησάμενθ' ὡς φίλιππον, ἢ ῥωμαίοις
 τὴν εἰρλήν, ἢ τοῖς ἑλλησι τὴν ἐλευθερίαν βέβαιον ὑπο-
 λείψιν. ἐδέτερον γὰρ εἶναι τούτων διωγὰν, ἀλλ' εἰ βού-
 λε' καὶ τὴν τ' πατρίδ' ὡς θέσιν ἐπιτελῆ ποιεῖν, καὶ
 τὰς ἰδίας ὑποχέσεις αἰς ὑπέχῃ) πᾶσι τοῖς ἑλλησι μίαν
 ὑπάρχειν ἔφη διάλυσιν ὡς μακεδόνας, τὸ φίλιππον
 ἐκβάλλειν ἐκ τῆς ἀρχῆς. τοῦτο δὲ εἶναι καὶ λίαν δύχερες,
 εἰ μὴ παρῇ τὸν ἐνεσῶτα καιρὸν πλείω δὲ ὡς ταύτῃ
 τὴν ὑπόθεσιν διαλεχθεῖς, κατέπαυσε τὸν λόγον. ὁ δὲ τίτος
 ἀναδεξάμενθ', ἀποχεῖν αὐτὸν ἔφησεν, ὅτι μόνον τῆς ῥω-
 μαίων περιουσίας, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτοῦ περιουσίας, ὡς μά-
 λιστα τοῦ τῶν ἐλλήνων συμφέροντος. ὅτε γὰρ ῥωμαίοις ἐ-
 δέν τὸ πρῶτον πολεμήσαντας, διέως ἀναστάς ποιεῖν
 τούτοις. πῶς δὲ ἔχει τὸ λεγόμενον, ἔκτε τῶν κατ' ἀντίβαν
 καὶ καρχηδονίους, ὑφ' ὧν τὰ δεινότατα παθόντες ῥωμαίοις
 καὶ μὲν ταῦτα γινομένοις κυρίως ὁ βουλευθεῖεν πρᾶξαι
 καὶ αὐτῶν ἀπλῶς, ἐδὲν δὴ ἤκεον βουλόμενα δὲ καὶ καρχη-
 δονίων. καὶ μὲν ἐδὲ αὐτὸς ἐδέποτε ταύτῃ ἐχρηκέναι
 τὴν αἴρεσιν, ὅτι δεῖ πολεμεῖν ὡς τὸν φίλιππον ἀδιαλύ-
 τως. ἀλλ' ἐπερ ἐβουλήθη ποιεῖν τὰ ὡς ἀκαλούμενα ὡς

τῆς μάχης, ἐτίμως δὲ διαλελῶσθαι πρὸς αὐτὸν. διὸ καὶ
θαυμάζειν ἔφη πῶς μετέχοντες τότε τοῦ περὶ τῆς διαλύ-
σεως συλλόγου ἅπαντες νυν ἀκαταλλάκτως ἔχουσιν. ἢ

• Δηλονότι * δῆλον, ὅτι νενικήκαμεν, ἀλλὰ τοῦτό γε ἐστὶ πάντων
ἀγνωμονέσατον. πολεμουῦτας γὰρ δεῖ οὐδ' ἀγαθούς δυνά-
μεις, βαρεῖς εἶναι καὶ θυμικούς, ἡπιδυμένους δὲ χυναίους
ἐμεγαλόφρονες νικῶντας γεμῶν μετρίοις, καὶ πρᾶεῖς ἐ-
φιλανθρώπους. ὑμεῖς δὲ τὰ δυνάμειά παρκαλεῖτε νυν. ἀλ-
λὰ μὲν ἐ τοῖς ἑλλησι ταπηνώθησαν μὲν ἐπὶ πολὺ συμφέρε-
ται μακεδόνων ἀρχῇ, ἀρθῆναι γεμῶν ἑδαμῶς. τάχα
γὰρ αὐτοῦ πείραν λήψεσθαι τῆς θρακῶν καὶ γαλατῶν
παρανομίας. τοῦτο γὰρ ἤδη καὶ πλεονάκις γεγονέναι. κα-
θόλου δ' αὐτοὺς μὲν ἔφη καὶ τοὺς παρόντας ῥωμαίων κείνῃ,
ἐπὶ φίλιππον ὑπομνήσαντα ποιεῖν ἵνα πρῶτον ὑπο-
τῶν συμμάχων ἐπιταγόμενα, διδόναι τὴν εἰρήνην αὐ-
τοῖς, πρὸς λαβόντας καὶ τὴν τῆς συγκλήτης γνώμην. αἰτω-
λοὺς δὲ, κυρίους εἶναι βελομένοισι ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν.
τοῦδε φανέας μετὰ ταῦτα βελομένους λέγειν ὅτι μάταια
πάντα τὰ πρὸ τοῦ γέγονε. τὸν γὰρ φίλιππον ἐπὶ διολιθῇ τὸν
παρόντα καιρὸν, ἤδη πάλιν ἀρχὴν ἄλλην ποιήσεσθαι πρᾶ-
γμάτων, ὃ τίτος αὐτόθεν εἰς ἑδρας, ἐ θυμικῶς παῦσαι,
φησὶ, φανέας ληρῶν. ἐγὼ γὰρ ὥτως χειρῶ τὰς διαλύσεις,
ὥστε μήτε βεληθέντα τὸν φίλιππον ἀδικεῖν διώσθαι τὰς
ἑλλήνας. καὶ τότε μὲν ἐπὶ τοῖς ἐχθαρείσθαι. τῇ δὲ
ὑπεραίῳ ὡς ἀγνομένῃ τοῦ βασιλέως, καὶ τῇ τρίτῃ πάλ-
λων εἰς τὸν σύλλογον ἀνδρῶν τέντων, εἰσελθὼν ὁ φίλιππος,
δυσόχως

εὐσώχως καὶ σωετῶς, ὑπετέμετο τὰς παύτων ὁρμὰς.
 ἔφη γὰρ τὰ μὲν πρῶτερον ὑπὲρ ῥωμαίων καὶ τῶν συμμα-
 χων Ἰππιατρίονα πάντα συγχωρεῖν καὶ ποιήσιν. περὶ
 τῶν λοιπῶν, διδόναι τῇ συγκλήτῳ τὴν Ἰππιοπλίω.
 τούτων δὲ ῥηθέντων, ὁ μὲν ἄλλοι πάντες ἀπεσιώπησαν. ὁ δὲ
 τῶν αἰτωλῶν φαινέας, τίον ἡμῖν ἐκ ἀποδίδως φίλιππῳ;
 ἔφη λάρισθαι τὴν κρεμασίω, φάρσαλον, θήβας τὰς
 φθίας ἔχειν. ὁ μὲν οὖν φίλιππος ἐκέλευε πᾶσα λαμ-
 βάνειν αὐτὰς. ὁ δὲ τίττος τῶν μὲν ἄλλων, ἐκ ἔφη *δῆϊν* λαβεῖν
 ἑδεμίδου θήβας δὲ μόνον τὰς φθίας. θεβαίους γὰρ ἐγγί-
 σαντες αὐτὰς μὲν τὴν διωάμεως, καὶ πᾶσα καλουῦντος σφᾶς
 εἰς τὴν ῥωμαίων πίσιν, ἐβληθήναι. διὸ νῦν καὶ πόλεμον
 ὑποχειρίων ὄντων, ἔχειν ἰξουσίαν ἔφη βεβλῦσθαι περὶ
 αὐτῶν ὡς δὴ παλαιῶν. τῶν δὲ περὶ τῶν φαινέαν αἰανα-
 κτομέτων, ἐλεγόντων ὅτι δέον αὐτοῦ εἶη πρῶτον μὲν κα-
 θότι συνεπολέμησαν, νῦν κομίζεσθαι τὰς πόλεις τὰς
 πρῶτερον μετὰ αὐτῶν συμπολιτδομένους. ἐπεὶ οὖν καὶ
 τὴν ἰξ ἀρχῆς συμμαχίαν, κατὰ τὴν ἔδει τῶν καὶ πόλε-
 μον αἰόντων, τὰ μὲν ἐπιπλά ῥωμαίων εἶναι, τὰς δὲ πό-
 λεις αἰτωλῶν. ὁ τίττος ἀγνοεῖν αὐτοῦ ἔφη κατ' ἀμφοτέ-
 ρα. νῦν τε γὰρ συμμαχίαν λελυῖσθαι. κατὰ ὃν καιρὸν ἰὰς
 διαλύσεις ἐποίησαντο πρὸς φίλιππον ἐγκαταλείποντες
 ῥωμαίους, εἴτε καὶ μένειν ἐπὶ τὴν συμμαχίαν, δὲν αὐτοῦ
 κομίζεσθαι καὶ πᾶσα λαμβάνειν, ἐκ εἴτινες ἐθελοντὶ
 σφᾶς εἰς τὴν ῥωμαίων πίσιν ἐνεχείρισαν (ὅπερ αἰκαλὰ
 θετῆραλίας πόλεις ἀπασαί πεποιήκασιν νῦν) ἀλλ' εἴτινες

κτ' κρείττος ἐάλωσαν. τοῖς μὲν οὐκ ἄλλοις ὁ τίτος ἤρεσκε
 ταῦτα λέγων. ὁ δ' αἰτωλοὶ βαρέως ἤκουον, καὶ πρὸ οἶον
 ἀρχὴ κακῶν ἐξηνάτο μεγάλων. ἐκ γὰρ ταύτης τῆς διαφο-
 ρᾶς, καὶ τούτου τοῦ σπινθήρος μετ' ὀλίγον ὅ, τε πρὸς αἰτω-
 λούς, ὅ, τε πρὸς ἀντίοχον ἐξεκαύθη πόλεμος. τὸ δὲ
 συνέχον ἐν τῇ ὁρμῇ τῆς τοῦ τίτου πρὸς ἰὰς διαλύσεις,
 ὅτι ἐπιπυθάνετο τὸν ἀντίοχον ἀπὸ συνείας * ἡχθαί μὲν διωά-
 μεως, ποιούμενον τὴν ὁρμὴν ἐπὶ τὴν δὲ ῥώμην. διόπερ
 ἡγωνία, μὴ ταύτης ὁ φίλιππος τῆς ἐλπίδος ὀνόματι
 βανόμενος, ἐπὶ τὸ πολιοφυλακεῖν ὁρμήσει, ἵνα τρέβειν τὸν
 πόλεμον· εἴτα ἐτέρευεν ὡς ἀγνοήσαντος ὑπάρχει, τὸ κεφά-
 λαίον τῶν πράξεων εἰς ἐκείνον ἀνακλασθῇ. διὸ συνεχω-
 ρήθη τῷ βασιλεῖ, καθάπερ ἡξίου, λαβόντα τετραμήνοις
 ἀνδοχᾶς, ὡς ἀχθῆμα μὲν δοῦναι τὰ τίτω τὰ ἐπὶ τὰ λαντα,
 καὶ δημήτειον τὸν υἱὸν εἰς ὁμηρεῖον, καὶ πῦας ἐτέρους τῶν
 φίλων. περὶ δὲ τῶν ὅλων πέμπειν εἰς τὴν ῥώμην, καὶ δι-
 δόναι τῇ συγκλήτῳ τὴν ἐπιτροπὴν. καὶ τότε μὲν ἐχω-
 εῖσθαι, πρὸς ἀμφοῖν περὶ τῶν ὅλων πρὸς ἀλλήλους,
 ἐφ' ᾧ τίτον, ἐδὲ μὴ σωτελήται τὰ κατὰ τὰς διαλύσεις,
 ἀποδοῦναι φιλίππῳ τὰ ἐπὶ τὰ λαντα, καὶ τοὺς ὁμήρους.
 μετὰ δὲ ταῦτα πάντες ἐπεμπον εἰς τὴν ῥώμην, ὁ μὲν
 συνεργοῦντες. ὁ δ' ἀντιπράττοντες τῇ διαλύσει.

VII.

ὅτι ἐπὶ μαρκέλλου κλαυδίου ὑπάρχει, παρειληφότες
 τὴν ὑπάρχον ἀρχὴν, ἤκουον εἰς τὴν ῥώμην, οἷτε ὡς τὸ φι-
 λίππου πρέσβεις, οἷτε ὡς τὸ τίτου καὶ τῶν συμμάχων,
 ὑπὲρ τῶν πρὸς φίλιππον συνηκῶν. λόγων δὲ πλείονων
 γρομένων

γηρομένων ἐν τῇ συγκλήτῳ, ταύτη μὲν ἐδόκη βεβαιωθῆναι τὰς
 ὁμολογίας. εἰς δὲ τὸν δῆμον εἰσενεχθέντ' ὁ διαβουλίου,
 μακρὸν αὐτὸς ἐπιθυμῶν τὸ εἰς τὴν ἑλλάδα διαβάσεως,
 οὐτέλεγε· καὶ πολλὴν ἐποιεῖτο σπουδὴν εἰς τὸ διακόψαι
 τὰς συνθήκας. ἐμὲν ἀλλ' ὅγε δῆμον, καὶ τὴν τὸ τίτῳ
 θεωαίρεσιν ἐπεκύρωσε τὰς διαλύσεις. ὃν ἐπιτελεσθεῖσαν,
 δι' ἐξέως ἢ συγκλητὸς ἀνδρας δέκα καταστήσασα τῶν ἐπι-
 φανῶν, ἐξέπεμπε τοὺς χειροῦντας τὰ καὶ τὴν ἑλλάδα
 καὶ τὸ τίτῳ, καὶ βεβαιώσαντας τοῖς ἑλλήσι τὴν ἐλευθε-
 ρίαν. ἐποίησαντο δὲ λόγους ἐν τῇ συγκλήτῳ καὶ περὶ τῆς
 συμμαχίας. ὅθεν τῶν ἀχαιῶν πρέσβεις, ὅθεν περὶ δα-
 μόξενον τὸν * ἀτλία. γηρομένης δὲ ἀντὶ τῆς κατὰ τὸ ἀττα-
 παρὸν, διὰ τὸ καὶ πτόσωπον ἡλείους κῆρ' ἀμφισβητῆν τοῖς
 ἀχαιοῖς ὑπὲρ τῆς πελοποννησίου, μετ' ἐξέως δὲ ὑπὲρ ἀσίου ὅ-
 πολος, συμμαχίας τότε Ῥωμαίων ὑπάρχοντας. αἰτωλοὺς
 δὲ περὶ τῆς * κρεῶν πόλεως, ὑπὲρ θῆσιν ἔλαβε τὸ διαβου-
 λιον, ἐπὶ τοὺς δέκα. καὶ τὰ κατὰ τὴν συγκλητὸν ἐπὶ
 τοῖς καὶ. * ἡγεμέων
πόλεως.

ὅτι καὶ τὴν ἑλλάδα καὶ τὴν μάχην, τίτῳ πτόσωπον. VIII.
 μάχοντες ἐν ἐλαλείᾳ, βοιωτὶ σπουδάζοντες ἀνακομίσασθαι
 τὸς ἀνδρας τοὺς παρ' αὐτῶν σχεδυσσάμενους πτόσωπον. φε-
 λίπῳ, διὰ πτόσωπον περὶ τὴν ἀσφαλείαν αὐτῶν, πτόσω-
 πον. ὅθεν βελόμῳ ἐγκαλεῖσθαι τοὺς βοιωτοὺς πτόσω-
 πον. πτόσωπον ἀνοικαν, διὰ τὸ προσεῖναι τὸν ἀντίστοχον, ἐπὶ
 μῶς σιωπῶντες. ταχὺ δὲ πάντων ἀνακομίσαντων ἐν
 τῇ μακεδονίᾳ, ἐνοῖς καὶ βραχυλῆς, τὸν μὲν
δι' ἐξέως.

δι' αὐτῶς βοιωτάρχῃ κατέστησαν. ὡς ἀπλησίως δ' καὶ τοὺς
 ἄλλοις τὰς δοκουῦσας εἶναι φίλοις τῆς μακεδόνων οἰκίας,
 ἐτίμων καὶ παρῆγον ἐχ' ἥτιον ἢ παρ' ἑτέρον. ἐπεμψαν δ'
 καὶ πρεσβείαν πρὸς τὸν φίλιππον τὴν δι' χαρισήσουσθαι
 ἐπὶ τῇ τῶν νεοθύσκων ἐπανόδῳ, λυμαινόμενοι τὴν τοῦ τί-
 τος χάριν. ἃ συνορῶντες ὁ πρὸς τὸν ζύξιππον, καὶ πει-
 σίσρατον, καὶ πάντες ὁ δοκουῦτες εἶναι ῥωμαίων φίλοι,
 δυχερώς ἔφερον, προσρῶμενοι τὸ μέλλον, καὶ δεδιότες
 πρὸς σφῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἀναγκαίων. σαφῶς γὰρ ᾔδει-
 σαν, ὡς ἐκὼν μὲν ὁ ῥωμαῖος χωρεῖσθαι ἐκ τῆς ἐλλάδος,
 ὃ δ' ἐφίλιππος μὲν ὡς ἀπλοῦράν συνεπιχρῶν αἰετῶς
 πρὸς σφᾶς ἀντιπολιτευόμενοις, ὅδα μὴ ἀσφαλῆ
 σφίιν ἐσομένην τὴν ἐν τῇ βοιωτίᾳ πολιτείαν, διὸ ὅτε συμ-
 φρονήσαντες ἐπ' ἐσθλὸν πρὸς τίτον εἰς τὴν ἐλάτειαν.
 συμμίζαντες δ' τὰ παρηρημένῳ, πολλὰς καὶ ποικίλας εἰς
 τοῦτο τὸ μέτρον διετίθεντο λόγους, ὑποδεικνύοντες τὴν ὀρ-
 μὴν τοῦ πλήθους, τὴν οὐσαν ἤδη καὶ αὐτῶν, καὶ τὴν
 ἀχαρισίαν τῶν ὀχλῶν. καὶ τέλος ἐθάρρησαν εἰπεῖν, ἐκὼν
 μὲν τὸν βραχύλλην ἐπανελόμενοι κατὰ πλήξωσιν αὐτοὺς
 πολλοὺς, ἐκ' ἑστὴν ἀσφάλεια τοῖς ῥωμαίων φίλοις χωρε-
 ῖσθαι τῶν στραπέδων ὃ δ' τίτος ταῦτα διακρύψας, αὐτοὺς
 μὲν ἐκ' ἑφ' κοινωνεῖν τῆς πράξεως ταύτης. εὖ δ' ἐβουλο-
 μένους πράττειν, ἐκωλύειν. καθόλου δ' λαλεῖν αὐτοὺς ἐκέ-
 λυε πρὸς τούτων ἀλεξάμεναι τὰ τῶν αἰτωλῶν στρατηγῶν.
 τῶν δ' περὶ τὸν ζύξιππον πειθαρχησάντων καὶ διαλεγο-
 μένων, ταχέως ὁ παρ' αὐτοῖς πεισθεὶς καὶ συγκαταθέ-
 μενος

μενος τοῖς λεγομένοις, πῆες μὲν τῶν αἰτωλικῶν συνέστητε.
πῆες δὲ τῶν ἰταλικῶν νεανίσκων, τοὺς παρτοίσειν τὰς
χεῖρας τῇ βραχύλῃ.

Ὅτι κτ' τὴν καὶ τὸν ἡκον ἐκ τῆς ῥώμης Θ' δέκα
δι' ὧν ἐμελλε χειρίζεσθαι τὰ κτ' εὖ ἐλλύνας, κομίζοντες ΙΧ.
τὸ τῆς συγκλήτης δόγμα, τὸ παρ' τῆς παρὲς φίλιππον
εἰρήνης. ὡς δὲ τὰ συνέχοντα τὸ δόγματος ταῦτα. τοὺς
μὲν ἄλλοις ἐλλύνας πάντας τούτε κτ' τὴν αἰσίαν, καὶ
κτ' τὴν δὲ ὀφείλου, ἐλθυτέροις ὑπάρχειν, καὶ νόμοις χεῖ-
ας τοῖς ἰδίους. τοὺς ὅτι τοιχομένους ὑπὸ φίλιππον, καὶ τὰς
πόλεις τὰς ἐμφερύρεως παρ' αὐτῶν αἰ φίλιππον ῥωμαίοις
παρ' τῆς τῶν ἰσχυρίων παιηγύρεως. ὅπως μὲν ὅτι καὶ πῆ-
δασα, καὶ *βαργύλια, καὶ τὴν *ἰαδεων πόλιν, ὁμοίως <sup>βαργύλ-
λα</sup>
αἰσίων, θάπον, μύριναν, πέρινθον, ἐλθυτέρας ἀφείνα ^{ἰασίων}
τὰς φερύρεως ὅτι αὐτῶν μετασησάμενον περὶ τῶν κια-
νὴν ἐλθυτέρας, τίτον γραψαί παρὲς παρυσίαν κτ' τὸ
δόγμα τῆς συγκλήτης, τὰ δ' αἰχμάλωτα, καὶ τοὺς αὐτο-
μόλους ἀπαντὰς ἀποκαταστήσαι φίλιππον ῥωμαίοις, ἐν
τοῖς αὐτοῖς χρόνοις. ὁμοίως ὅτι καὶ τὰς καταφερόμενας ναῦς,
πλὴν πέντε σκαφῶν καὶ τῆς ἐκκαδεκῆρης, δοῦναι δὲ καὶ
χίλια τάλαντα, τούτων τὰ μὲν ἡμίσην παρ' αὐτὰ, τὰ δ'
ἡμίση κτ' φόρους, ἐν ἑτέσι δέκα. τούτε ὅτι τὸ δόγματος δια-
δοθέντες εἰς τοὺς ἐλλύνας, Θ' μὲν ἄλλοι πάντες δι' ἀρσείας
ἦσαν καὶ παρ' αὐτοὺς, μόνοι ὅτι αἰτωλοὶ, δυσχεραίνοντες ὅτι
τὴν μὴ ἰσχυραίνεω ὧν ἡλπιζον, κατελάθου. τὸ δόγμα,
φάσκοιτες ἐπ' αἰσμάτων, ἀλλὰ γραμμάτων μόνον ἔχειν
C αὐτ'

αὐτὸ διάθεσιν, καὶ τινὰς ἐλάμβανον πιθανότητις ἕξ αὐτῶν
 τῶν ἐγγράφων, πρὸς τὸ διασείειν οὗτο ἀκούοντας τοιαύτας.
 ἔφασκον γὰρ εἶναι δύο γνώμας ἐν τῷ δόγματι, αὐτὴ τῶν ὑπὸ
 φιλιπποφρουροῦ πόλεων. τὴν μὲν μίαν ἔπιλάτ-
 τουσαν, ἕξάγειν τὰς φρουράς τὴν φιλιππον, τὰς δὲ πό-
 λεις ὡς αὐθιγὰς ῥωμαίοις· τὴν δ' ἑτέραν, ἕξάγοντα τὰς
 φρουράς, ἐλδυθερωῖν τὰς πόλεις· τὰς μὲν οὖν ἐλδυθε-
 ροῦντας, ἐπ' οὐνόματι, δηλοῦσθαι ταύτας δ' εἶναι τὰς καὶ
 τὴν αἰτίαν, τὰς δὲ ὡς αὐθιγὰς ῥωμαίοις, φανερόν, ὅτι
 τὰς καὶ τὴν οὐρώπιον, εἶναι δὲ ταύτας, ὠρεόν, ἐρετρίαν,
 χαλκίδα, δημητριάδα, κόρινθον. ἐν δὲ τούτων, οὐδεὶς
 ῥητὸν ὑπαρχειν πᾶσιν, ὅτι μεταλαμβάνουσιν τὰς ἐλλει-
 κὰς πέδας ὡς φιλιπποφρουροῖς ῥωμαῖοι. (ὁ γινέ) μεταρμους
 δεσποτῶν, ἐκ ἐλδυθέρωσις τῶν ἐλλεικῶν. ταῦτα μὲν ὑπὸ
 αἰτωλῶν ἐλέγετο καὶ ἀκόρως. ὁ δὲ τίς οὐκ ἔχων ἐν τῇς
 ἐλατείαις μετὰ τῶν δέκα, καὶ κατὰρας εἰς τὴν ἀντίκυρον,
 ὡς αὐτῶν διέπλεσεν εἰς τὴν κόρινθον. κακεῖ ὡς αὐθιγὰς
 μενος, συνήρδυνε μετὰ τούτων, (ὁ δὲ) ἐλάμβανεν αὐτὴ τῶν
 ὄλων. πλεοναζέσης δὲ τῇς τῶν αἰτωλῶν διαβολῆς, καὶ πι-
 σθυομένης παρ' ἐνίοις, πολλὰς καὶ ποικίλας ἠναγκάζετο
 ποιεῖσθαι λόγους, ὁ τίς ἐν τῇ συνεδρίᾳ διδάσκων, ὡς
 εἶπερ βούλον (ὁ δὲ) τὴν τῶν ἐλλεικῶν ἀκλῆαν ὀλόκληρον
 αὐτοποίησθαι, καὶ κατόλως πεισθῆναι ὡς αὐθιγὰς, διότι
 καὶ τὴν ἕξάρχην ἐποίησαντο διάβασιν, ἐπὶ τοῦ συμφέρον-
 τος ἕνεκα, ἀλλὰ τῇς τῶν ἐλλεικῶν ἐλδυθερίας, ἐκχωρήσειον
 εἴη πάντων τῶν ὅρων, καὶ πρὸς τὰς ἐλδυθερωτέον τὰς πό-
 λεις τὰς

λεις, τὰς νῦν ὑπὸ Φιλίππου φρουρουμένας. ταύτην δὲ
 συνέβαινε γίνεσθαι τὴν ἀπείραν ἐν τῷ συνεδρίῳ, διὰ τὸ
 περὶ μὲν τῶν ἄλλων, ἐν τῇ ῥώμῃ προσδικιληφέναι, καὶ ῥή-
 τας ἔχειν τὰς δέκα παρὰ τῆς συγκλήτης τὰς ἐντολάς, πε-
 ρὶ δὲ χαλκίδος καὶ κορινθίου, καὶ δημητριάδος, Ἰπι-
 προπύλου αὐτὰ δεδοῦναι διὰ τὸν σὺντιόχον, ἵνα βλέποντες
 πρὸς τοὺς καιροὺς, βουλόμενοι περὶ τῶν παρορημένων
 πόλεων, καὶ τὰς αὐτῶν παρορέσεις. ὁ γὰρ προειρημένος
 βασιλεὺς, δὴ λ. ἰω, ἐπέχων πάλαι τοῖς καὶ τὴν εὐρώπην
 περιέμασιν. ἐμὴν, ἀλλὰ τὴν μὲν κόρινθον ὁ τίτ. ἐπέισε
 τὸ συνέδριον ἐλδυσθῆναι, ἡ παρὰ χεῖμα ἡ τοῖς ἀχαιοῖς
 ἐλχειρίζῃ διὰ τὰς ἐξ ἀρχῆς ὁμολογίας. τὸν δ' ἀκροκόριν-
 θον, καὶ δημητριάδα, ἡ χαλκίδα παρὰ κατέχον. δοξά-
 ζων δὲ τούτων, καὶ τῶν μὴν πανηγύρεως ἐπελθούσης, καὶ
 σχεδὸν ἀπὸ πάσης τῆς οἰκουμένης τῶν Ἰππιφανεισάτων ἀν-
 δρῶν συνεληλυθότων διὰ τὴν παροδοκίαν τῶν ἀποσητο-
 μένων, πολλοὶ καὶ ποικίλοι καθ' ὅλην τὴν πανήγυριν
 ἐνέπιπον λόγοι, τῶν μὲν αἰτιώσεων εἶναι φασκόντων ῥω-
 μαῖας ἐνίων ἀποσηθῆναι τῶν καὶ πόλεων. τῶν δὲ διοριζο-
 μένων, ὅτι τῶν μὲν Ἰππιφανῶν εἶναι δοκουμένων τῶν ἀπο-
 σησόν), τὰς δὲ φασίαν μὲν ἔχοντας ἐλάττω, χρεῖαν δὲ
 τὴν αὐτὴν παρέχεσθαι δυναμένους, καθ' ἑξῆς. καὶ τοὺς
 οὐθέως ἐπεδείκνυσαν αὐτοῖ, καθ' αὐτῶν καὶ διὰ τὸ πρὸς ἀλ-
 λήλους* ὁρμησιλογίας. τοιαύτης δ' ἔστις ἐν τοῖς ἀνθρώποις.

συνδια-
 λογίας.

ἀπορίας, ἀπροιδήντες τὴν πλῆθος εἰς τὸν σάδιον Ἰππὶ τὸν αἰῶ-
 να, παρὰ τῶν ὁ κήρυξ καὶ σιωπησάμεν. τὰ πλῆθη διὰ

τὸ σαλπικτῆ, τὸ κήρυμα ἀνηγόρευσε. ἡ σύγκλητος
 ἡρώμαίων καὶ τῆς κοινῆς στρατηγὸς καὶ ἀπολεμήσαν-
 τες βασιλεῖα φίλιππον, καὶ μακεδόνας ἀφίσσιν ἐλθού-
 ρες, ἀφρερήτες, ἀφορρολήτους, νόμοις χρωμένους τοῖς
 πατέροις· κορινθίους, φωκέας, λοκροὺς, θύβοις, ἀχαιοὺς,
 τοὺς φθιώτας, μάκωντας, θεσσαλούς, περραιβοὺς. κρότου
 δ' ἐν ἀρχαῖς θύβως ἔξαισις γρομίου, ἴνους μὲν ἐδ' ἤκ-
 σαν τὸ κήρυμα. τινὲς δ' ἄλλοι ἀκούειν ἐβόλοντο, τὸ πολ-
 λὺ μέρους τῶν ἀνθρώπων, διαπιστευμένοι, καὶ δοκοῦν ὡσα-
 νεικαθ' ὑπὸν ἀκούειν τῶν λεγομένων, διὰ τὸ πᾶσι δόξον τε
 συμβαίνοντες, ὥς τις ἔξ' ἄλλης ὁρμῆς ἐβόα παρσάγειν τὸ
 κήρυκα, ἔτι τὸν σαλπικτὴν εἰς μέσον τὸ στάδιον, καὶ λέγειν
 πάλιν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν, ὥς μὲν ἐμοὶ δόκει, βουλευμένων
 τῶν ἀνθρώπων μὴ μόνον ἀκούειν, ἀλλὰ καὶ βλέπειν τὸν
 λέγοντα, διὰ τὴν ἀπιστίαν τῶν ἀναγορευομένων. ὥς δὲ πάλ-
 λιν ὁ κήρυξ παρσελθὼν εἰς τὸ μέσον, καὶ κατὰ σιωπήσά-
 μεντο, διὰ τὸ σαλπικτῆ τὸν θόρυβον ἀνηγόρευσε ταυ-
 τὰ, καὶ ὡσαύτως τοῖς παρόντων, πηλικούτων συνέβηκα τέρ-
 ρα γῆναι τὸν κρότον, ὥς τε μὴ ραδίως δὴ ὑπὸ τῆν ἐννοίαν
 ἀγαγεῖν τοῖς νεωὶ ἀκούειν τὸ γεγονός· ὥς δὲ ποτε καὶ κα-
 τέληξεν ὁ κρότος, τῶν μὲν ἀθλητῶν ἀπὸ τῆς ἐκείνου ἐβόας λό-
 γον εἶχεν ἐπιπλήτες δὲ διαλαλουῦτες, ὁ μὲν πρὸς ἀλ-
 λήλους· ὁ δὲ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς, οἷον ἡ πόσις ἀπὸ τῆς
 διανοίας ἦσαν, οἱ καὶ μετὰ τὸν ἀγῶνα διὰ τῆν ἀπερδοκίαν
 τῆς χάριτος, μικροῦ διεφθέραι τὸν τίτον, ἀπὸ τῆς αὐ-
 τῆς. ὁ μὲν γὰρ ἀνὸφθαλμῆσαι καὶ παρσελθὼν, καὶ
 σιωπῆσαι

σωτήρας παρὰ φωνῆσαι βουλόμενοι, πῶς δὲ τῆς δεξιᾶς
 ἀψαδάσιν ἀποδίδοντες. ὅ δὲ πολλοὶ σεφάνες ἑπὶ
 ῥίπτοντες καὶ λημνίσκους, παρ' ὀλίγον διέλυσαν τὸν ἀν-
 ἄνθρωπον. δοκούσης δὲ τῆς δι' ἡμετέρας ὑπερβολικῆς γνέ-
 ας θάρρων ἄνθρωποι εἶπον· διότι πολὺ καταδεστέραν εἶναι
 συνέβαινε τῷ τῆς πράξεως μεγέθους. θαυμαστὸν γὰρ ἰσχύει
 καὶ τὸ ῥωμαῖον, ἑπὶ ταύτης γνέας τῆς παρὰ τῆς τεως, καὶ
 τὸν ἡγούμενον αὐτῶν τῶν, ὥστε πᾶσι τοῖς ὑπομῖναι δια-
 πῶν, καὶ πάντα κίνδυνον χάριν τῆς τῶν ἐλλήνων ἐλθ-
 ούσας· μέγα δὲ καὶ τὸ διὰ μιν ἀκόλουθον τῇ παρὰ τῆς
 σι παρὰ τῆς ἐγκαλῶ. τούτων δὲ μέγιστον ἐπὶ, τὸ μηδὲν ἐπὶ
 τὸ ἰσχύος ἀντιπαύσαι παρὰ τῶν ἑπὶ βολῶν. ἀλλ' ἀπλῶς
 ἀπαύσαι παρὰ τῆς ἐνῆ καὶ τὸν ἐκδοραμῖν, ὥστε διὰ κηρύματος
 εἰός, ἀπαύσαι καὶ τοὺς τὴν ἀσίαν καὶ τοικοῦντας ἐλλήνας,
 καὶ τοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐλθούσας, ἀφ' ἑρμῆτες, ἀφορ-
 λογήτους γνέας, νόμοις χρωμένους τοῖς ἰδίοις. διελθούσης
 δὲ τῆς πανηγύρεως, πρῶτοις μὲν ἐχρημάτισαν τοῖς παρ'
 ἀντιόχου πρεσβυτάις, διακελευόμενοι τῶν ἑπὶ τῆς ἀσίας
 πόλεων τῶν μὲν αὐτόνομων ἀπέχεσθαι καὶ μηδένα πο-
 λεμῖν. ὅσας δὲ καὶ παρὰ τῆς τῶν τῶν πτολεμαίων καὶ
 φίλιππον ταπεινῶν, ἐκχωρεῖν. σὺν δὲ τοῖς παρὰ τῆς
 ῥῶν μὴ διαβαίνειν εἰς τῶν ἀνθρώπων μὴ δυνάμει. ἐδὲν
 γὰρ ἐπὶ τῶν ἐλλήνων, ὅτε πολεμῖται καὶ ὑπ' ἐδενός, ὅτε
 δουλεύειν ἐδενί. καὶ ὅλη δὲ καὶ ἐξ αὐτῶν ἰσχύος, ἔφασαν
 ἡγεῖν παρὰ τὸν ἀντιόχον. ταύτας μὲν ἐπὶ ὅτι τὸν ἡγε-
 σιάναντα καὶ λυσίαν λαβόντες τὰς ἀποκρίσεις ἐπαγγέλλον.

C 3

μὴ δὲ

μὲν δὲ τότες εἰσεκαλουῦτο πόλεις οὗτο δὲ τῶν ἐθνῶν ἔ-
 πόλεων ὡς γεγενησάσθαι τὰ δόξαντα τῷ συνεδρίῳ δι-
 σάφους. μακεδόνων μὲν οὖν οὐδὲ ὀρέσας καλεμένους, διὰ τὸ
 περὶ χωρῆσαι σφίσι καὶ τὸν πόλεμον, αὐτόνομους ἀφῆ-
 σαν. ἡλυθέρωσαν οὖν περὶ ῥαβδῶν καὶ δόλοπας, καὶ μά-
 γνητας. θετῆαλοῖς δὲ μὲν τῆς ἡλυθερίας, καὶ τὰς ἀχαιῶν
 τὰς φθιώτας περὶ σέφμαν, ἀφελόμενοι θήβας τὰς φθίας,
 καὶ φάεσαλον. ¶ γὰρ αἰτωλοὶ φεῖτε τῆς φαρσάλου, με-
 γάλην ἐποιεῖντο φιλοδμῖαν, φάσκοντες αὐτῶν δεῖν ὑπάρ-
 χειν καὶ τὰς ἐξαρχῆς σιωπῆσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ φεῖ-
 λουκάδος. ¶ δὲ ἐν τῷ συνεδρίῳ, φεῖ μὲν τούτων τῶν
 πόλεων ὑπερέδοντο τοῖς αἰτωλοῖς τὸ διαβάλλον πάλιν ἐπὶ
 τὴν σύγκλητον. τοὺς δὲ φωκέας, καὶ τοὺς λοκρῶν, συ-
 χώρησαν αὐτοῖς ἔχον κατὰ πέρειχον καὶ πλεόντερον ἐν τῇ
 συμπολιτείᾳ, κότενδον δὲ καὶ τὴν τριφυλίαν. * ἐπὶ δὲ τὴν
 ἐρετρίαν πόλιν, ἐδόκει μὲν τοῖς πλείοσιν εὐμένει δουλεύειν.
 τίτου δὲ πρὸς τὸ συνέδριον διασεῖλδοντες, ἐκ ἐκινώθη τὸ
 διαβάλλον. διὸ καὶ μετὰ ἱνα χρόνον ἡλυθέρωθησαν
 αἱ πόλεις αὐταὶ διὰ τῆς συγκλήτου, καὶ σιωπῆσαι κα-
 ρυτος. ἐδωκαν δὲ καὶ πλυνθῆναι λυχνίδα καὶ πάρτον, ἔσας
 μὲν ἡλυθέρους, ὑπὸ φίλιππον δὲ λαβόμενας, ἀμυνάνδρῳ
 δὲ συνεχώρησαν, ὅσα παρεσπασάτο καὶ πόλεμον ἐξέμαζα
 τὸ φίλιππον, κρατεῖν τούτων. ταῦτα δὲ διοικήσαντες ἐμέ-

* βαργύ-
 λια

εἰσδησφᾶς αὐτές. ἔποπλιτο μὲν λένταλτος εἰς * βαρ-
 γύλια πλυνθῆναι, ἡλυθέρωσε τούτους. λένταλτος δὲ εἰς ἐρετρί-
 νος, εἰς ἡφαισίαν καὶ θάσον ἀφικόμηντος, καὶ τὰς ἐπὶ

θράκης

θράκης πόλεις, ἐποίησε τὸν ᾠδαπλήσιον. πρὸς δὲ τὸν δυν-
 τίοχον ὤρμησαν, πόπλιος ἔλλιος καὶ λδύκιος τερένλιθ.
 ④ ὃ περὶ γνάϊον τὸν κορνήλιον πρὸς τὸν βασιλέα φίλιπ-
 πον· ὃ καὶ συμμίζαντες πρὸς ταῖς τέμπεσι, περὶ τε τῶν
 ἄλλων διελέχθησαν, ὑπὲρ ὧν εἶχον τὰς ἐντολάς, ἃ συνε-
 βούλθουν αὐτῷ πρεσβυτάς πέμπειν εἰς τὴν Ῥώμην ὑπὲρ
 συμμαχίας, ἵνα μὴ δοκῇ τοῖς καιροῖς ἐφεδρῶν ἀπο-
 καρδοκεῖν τὴν δυνάμειν παρουσίαν. τοῦ δὲ βασιλέως
 συγκαταθεμένου τοῖς ὑποδεικνυμένοις, διότι ἀπεκείναι
 χωρεῖντες, ἦγον ἐπὶ τὴν τῶν θερμικῶν συνόδον, καὶ
 παρελθόντες εἰς τὰ πλήθη, παρεκάλουν τοὺς αἰτωλὰς
 διὰ πλόνων, μέναι ἐπὶ τῆς ἑξαρχῆς αἰρέσεως, καὶ δια-
 φυλάττειν τὴν πρὸς Ῥωμαίους δύναμιν. πολλὰν δὲ παρι-
 σταμένων, καὶ τῶν μὲν πρῶτος καὶ πολλοὺς μεμψιμοι-
 ρουμένων αὐτοῖς, ἐπὶ τῷ μὴ κοινωνικῶς χεῖρας τοῖς δύτοχή-
 μασι, μὴ δὲ τηρεῖν τὰς ἑξαρχῆς ζωτήκας. τὴν δὲ λοιδο-
 ρουμένων καὶ φασκόντων οὐτ' οὐκ ἐπιβῆναι τῆς ἐλλάδος
 εἰδέποτε Ῥωμαίους, ἔτ' οὐκ ἐνίκησαι φίλιππον, εἰμὴ δι' ἐαυ-
 τοὺς, τὸ μὲν ἀπολογεῖσθαι πρὸς ἕκαστα τούτων, ⑤ περὶ
 τὸν γνάϊον ἀπεδοκίμασθαι. παρεκάλει δὲ αὐτοὺς πρεσ-
 βυταὶ εἰς τὴν Ῥώμην, διότι πλόνων ᾠδὰ τῆς συγκλήτου
 τούτων τῶν δικαίων, ὃ καὶ παιδέντες ἐποίησαν. καὶ τὸ
 μὲν τέλος τοῦ πρὸς φίλιππον πολέμου τριάντην ἔχε
 διάθεσιν.

Ὅτι πρὸς τὴν Ῥώμην καὶ τοῦ τῆς ἐπιβο-
 λῆς, παρὲντι ἐν θράκη τὰ δυνάμειν, κατέπλυσαν εἰς σι-

λυμε-

λυμβρίαν ④ περὶ λυβύκιον κορήλιον ἔτσι δὲ ἦσαν ὡσαύ-
τῃς συγκλήτου πρέσβεις, ἑπὶ τὰς διαλύσεις ἔξαπες αλ-
μέιοι, τὰς ἀντιόχου ⑤ πολέμαίς.

XI.

Ὅπ φιλίππου πρεσβύσαντος πρὸς βοιωτοὺς, ④
βοιωτὶ ἀπεκρίθησαν τοῖς πρεσβυταῖς, διότι ὡσαύγενο-
μένου τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτὰς, τότε βουλύσονται περὶ
τῶν ὡσαύκαλουμένων.

XII

Ὅπ αὐτιόχου διατίβοντος ἐν τῇ χαλκίδι, ⑤ τοῦ χριμῶ-
ν ⑥ κατάρχουμένου ὡσαύχροντο πρὸς αὐτὸν πρεσβυταῖ
ὡσαύ μὲν τοῦ τῶν ἡπειρωτῶν ἔθνους, ④ περὶ χάροπα.
ὡσαύ ⑤ τῶν ἡλείων πόλεως, οἱ περὶ καλλίστρατον, οἱ μὲν
οὐκ ἡπειρώται παρεκάλεν αὐτὸν, μὴ πωρεκιδιάζειν
σφᾶς εἰς τὸν πρὸς ῥωμαίους πόλεμον, θεωρηῦντα, διότι
πωρεκιδιάται πάσης τῆς ἐλλάδος πρὸς τὴν ἰταλίαν. ἀλλ'
εἰ μὲν αὐτὸς διώεται πωρεκαδίσας τῆς ἡπείρου, παρα-
σχυάζει σφίσι τὴν ἀσφάλειαν, ἔφασαν αὐτὸν δέξασθαι
καὶ ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς λιμέσι. εἰ δὲ μὴ κείναι τοῦτο πρᾶτ-
τειν, κατὰ τὸ παρὸν, συγκινήμην ἔχειν ἡξίου αὐτοῖς, δεδιόσι
τὸν ἀπὸ ῥωμαίων πόλεμον. ④ ⑤ ἡλείοι παρεκάλεν πέμ-
πειν τῇ πόλει βοήθειαν. ἐψηφισμένων γὰρ τῶν ἀχαιῶν τὸν
πόλεμον, διλαεῖσθαι τὴν τούτων ἔφοδον. ὁ ⑤ βασιλεὺς
τοῖς μὲν ἡπειρώταις ἀπεκρίθη διότι πέμψει πρεσβυ-
τάς τοὺς διαλεχθσομένους αὐτοῖς ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμ-
φερόντων. τοῖς δὲ ἡλείοις ἔξαπέστειλε χιλίους πεζοὺς,
ἡγεμόνα συστήσας δὲ φαιῖ τὸν κρηῖτα.

XIII.

Ὅτι ④ περὶ τὸν φαινέαν, τὸν τῶν αἰτωλῶν στρατηγόν,
μὲν τὸ

μὲν τὸ γινώσκαι τὴν ἡγεσίαν ὑποχείριον τοῖς ῥωμαίοις,
 ὁρῶντες τὴν περιεσῶτα καιρὸν τὴν αἰτωλίαν. καὶ λαμ-
 βάνοντες παρ' ὀφθαλμῶν τὰ συμβησόμενα ταῖς ἄλλαις
 πόλεσιν, ἔκριναν διαπέμπεσθαι πρὸς τὸν μάνιον, ὑπὲρ
 ἀνοχῶν καὶ διαλύσεως. ταῦτα δ' ἀλαβόντες ἐξαπέσει-
 λαν ἀρχέδαμον καὶ πανταλέοντα, καὶ χάλησον· οἱ συμ-
 μίξαντες τῷ στρατηγῷ τῶν ῥωμαίων, πρὸς τὸν μὲν καὶ
 πλείους ποιῶν λόγους. μεσολαβηθέντες δ' ἡτ' τὴν ἐν-
 τρυξιν, ἐκωλύθησαν. ὁ γὰρ μάνιος, κατὰ μὲν τὸ παρὸν,
 ἐκ ἔφασκεν δὲ καιρῶν περὶ πάμενος ὑπὸ τῆς τῶν ἐν τῆς
 ἡγεσίας λαφύρων οἰκονομίας. δεχημέρους δ' ποιησά-
 μενος ἀνοχὰς, ἐκπέμψεν ἔφη μετ' αὐτῶν λούκιον,
 πρὸς ὃν ἐκέλευσε λέγειν, ὑπὲρ ὧν αὐτὸν δέοιεν. γυρομένων δ'
 τῶν ἀνοχῶν, καὶ τοῦ λούκιου συνελθόντος εἰς τὴν ὑπᾶταν,
 ἐγγύοντο λόγοι καὶ πλείους ὑπὲρ τῶν ἐνεσώτων. ὁ μὲν ἔν
 αἰτωλοῖς συνίσταντο τὴν δικαιολογίαν, δυνάμενοι πρὸς φε-
 ρόμενοι τὰ παρογεγοῦσθαι σφίσι φιλάνθρωπα πρὸς τοὺς
 ῥωμαίους. ὁ δ' ὁ λούκιος ἔπειτα μὲν αὐτῶν τὴν ὁρμήν, ἐκ
 ἔφη τοῖς παροῦσι καιροῖς ἀρμόζειν τοῦτο τὸ γινώσκαι τῆς δι-
 καιολογίας. λελυμένων γὰρ τῶν ἐξαρχῆς φιλανθρώπων
 δι' ἐκείνας, καὶ τῆς ἐνεσώσεως ἔχθρας, δι' αἰτωλοῦς γεγενη-
 μένης, ἔθεν ἐπὶ συμβάλλεσθαι τὰ τότε φιλάνθρωπα πρὸς
 οὗτον καὶ καιρὸς. διόπερ ἀφεμένους τοῦ δικαιολογεῖσθαι,
 συνεβούλευε τρέπεσθαι πρὸς τὴν ἀξιομαχικὸν λόγον, καὶ
 δεῖσθαι τοῦ στρατηγοῦ συγνώμης τυχεῖν ἐν τοῖς ἡμαρτημέ-
 νοις. ὁ δ' αἰτωλοῖ, καὶ πλείω λόγον ποιησάμενοι περὶ τῶν

D

ὑποπ-

ὑποπιπόντων, ἔκριναν Ἰππιτέπειν τὰ ὅλα μανίῳ, δόντες
 αὐτοὺς εἰς τὴν ῥωμαίων πίσιν· ἔκ εἰδότες ἦν δυνάμειν
 ἔχειν τοῦτο. τὰ δ' ἡ τῆς πίσεως ὀνόματι πλανηθέντες, ὡς δὴ διὰ
 * ἡπιοτέρῃ * ^{μανίῃ} τοῦτο * λειοτέρῳ σφίσι * λυκίου ὑπαρχόντος. ὥσθ' ἡ ῥω-
 μαίοις ἰσοδυναμεῖ τὸ, ἵε εἰς τὴν πίσιν αὐτὸν ἐγχειρίσαι,
 καὶ τὸ τὴν Ἰππιτεπὶν δούναι περὶ αὐτῶν τὰ κρηιοῦπι·
 πλὴν ταῦτα κείναυτες, ἐξέπεμψαν ἅμα τὰ λυκίῳ τὸς
 περὶ φαινέαν, διασαφήςοντες τὰ δεδομένα τὰ μανίῳ
 καὶ σπυδιήν. οἱ καὶ συμμίζοντες τὰ στρατηγῶν, καὶ πάλιν
 ὁμοίως δικαιολογηθέντες ὑπὲρ αὐτῶν, Ἰππὶ καταστροφῆς
 εἶπαν· διότι κέκερται τοῖς αἰτωλοῖς σφᾶς αὐτὸς ἐλχεῖσθαι
 εἰς τὴν ῥωμαίων πίσιν. ὃ δ' ἡ μανίῳ μεθ' αὐτῶν, ἐκοιμῶ
 ἔτι ἔχει ταῦτα φησὶν ὡς αὐτοὺς αἰτωλοῖς τὰν ἡ καταναυ-
 σήτων, τοιγαροῦν πρῶτον μὲν δεήσει μηδένα διαβαί-
 νειν ὑμῶν εἰς τὴν ἀσίαν, μήτε κατ' ἰδίαν, μήτε κοινοῦ δόγ-
 ματος· δεύτερον, δικαίᾳρχον ἐκδοτον δούναι, καὶ με-
 νέστρατον τὴν ἡπειρώτιν, ὃς ἐτύχανε τότε πρῶτος βεβη-
 κὼς εἰς ναύπακτον. σὺ δ' ἡ τούτοις, ἀμυνάμενον τὴν βασι-
 λέα καὶ τὰν ἀθαμάνων, τοὺς ἅμα τούτῳ συναποχω-
 ρήσαντας πρὸς αὐτὸς. ὃ δ' ἡ φαινέας, μεθ' αὐτῶν, ἀλλ'
 ἔτε δίκαιον ἔφησεν, ἔθ' ἐλλωρικὸν εἶναι ὡς στρατηγὸς τὸ πα-
 ρακαλούμενον. ὃ δ' ἡ μανίῳ, ἔχ' οὕτως ὀργισθεὶς, ὡς βα-
 λόντων εἰς ἐννοιαν αὐτὸν ἀγαγεῖν τῆς περὶ ἀσέως, καὶ
 καταπλήξας τοῖς ὅλοις. ἐπὶ γὰρ ὑμεῖς ἐλλωσκοπᾶτε φη-
 σὶ, καὶ περὶ τοῦ δέοντος καὶ κατὰ λόγον ποιῆσαι λόγον,
 δεδοκότες ἐκείνους εἰς τὴν πίσιν· ἔς ἐγὼ δῆσας εἰς τὴν
 ἄλυσιν,

ἄλυσιν, ἀπ' αὐτῶν πάντας, δὴ τοῦτο ἐμοὶ δόξη. ταῦτα λέ-
 γων, φέρειν ἄλυσιν ἐκέλευε καὶ σκύλα καὶ σιδηροῦν ἐκάστω
 περιθεῖναι περὶ τὸν τεράχιλον. ὁ μὲν ἔν περὶ τὸν φαινέαν
 ἐκθαμβοὶ γεγονότες, ἴσασι δὲ ἄφωνοι πῶτες, οἷον εἰ ὡς
 λελυμένοι καὶ τοῖς σώμασι, καὶ τοῖς ψυχαῖς, διὰ τὸ ὡς
 δοξον τῶν ἀπαντωμένων. ὁ δ' ἰδὺς, καὶ πῖες ἕτεροι
 τῶν συμπαρόντων χιλιάρχων, ἐδέοντο τοῦ μανίου, μη-
 δὲν βουλόμενος δυχερὲς ὑπὲρ τῶν παρόντων ἀνδρῶν, ἐπεὶ
 τυγχάνουσιν ὄντες πλεονεχταί. τοῦ δ' συγχωρήσαντος, ἤ-
 ξατο λέγειν ὁ φαινέας. ἔφη γὰρ αὐτὸν ἔτι δὲ ἀποκλήτους
 ποιήσει τὰ περὶ ταυτοῖς, περὶ δὲ τῶν πολλῶν,
 εἰ μέλλει κυρωθῆναι τὰ ὡς ἀγγελόμενα. τοῦ δ' μανίος φή-
 σαντος αὐτὸν ὀρθῶς λέγειν, ἤξιον πάλιν ἀνοχὰς αὐτοῖς
 δοθῆναι δεχημένους. συγχωρηθέντος δ' καὶ τούτου, τότε
 μὲν ἐπὶ ταῖς ἐχωρίσιν. ὡς ἀγγελλόμενοι δ' εἰς τὴν
 ὑπάταν διεσάφην τοῖς ἀποκλήτοις τὰ γεγονότα, καὶ τοὺς
 ῥηθέντας λόγους. ὧν ἀκούσαντες, τότε πρῶτον ἐννοήσαντες ἐλα-
 βον αἰτωλοὶ τῆς αὐτῶν ἀγνοίας, καὶ τῆς ἐπιφερομένης
 αὐτοῖς ἀνάγκης. διὸ γράφειν ἔδοξεν εἰς τὰς πόλεις, καὶ
 συγκαλεῖν τοὺς αἰτωλοὺς, χάριν τῆ βουλόμενης περὶ
 τῶν περὶ ταυτοῖς. διαδοθείσης δ' τῆς φήμης ὑπὲρ τῶν
 ἀπνηντημένων τοῖς περὶ τὸν φαινέαν, ἔτις ἀπεθελώθη τὸ
 πληθεῖν, ὥς τ' ἐπ' ἀπαντῶν ἐδὲς ἐπέβαλετο πρὸς τὸ δια-
 βάλειν. τοῦ δ' ἀδυνάτου κωλύσαντος βουλόμενος περὶ
 τῶν ἐπιταυτομένων, ἅμα δ' καὶ τοῦ νικητοῦ καὶ τὸν και-
 ρὸν τοῦτον κατεπλάσαντος ἐκ τῆς ἀσίας εἰς τὰ φάλαρα,

το κόλπου Ἰεμηλίας, ὅθεν καὶ Ἰλιόδεμιν ἐποίησατο, καὶ
 διασαφέντος Ἰλιὸ τοῦ βασιλέως εἰς αὐτὸν περὶ θυμῶν καὶ
 τὰς εἰς τὸ μέλλον ἐπαγγελίας, ἐπὶ μᾶλλον ὠλιγώρησαν,
 τοῦ μηδὲν χρεῖσθαι πέρας ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. ὅθεν ἅμα ἰαὶ
 διελθεῖν ἰαὶς ἐν ταῖς δύο χαῖς ἡμέρας, κατὰ μὲν Θ' αὐτῆς
 ὁ πόλεμος ἐγεγόνει τοῖς αἰτωλοῖς· περὶ δὲ τῆς συμβάσεως
 τῶν νικητῶν περὶ πατρίδας ἐκ ἀξίου ὥραιοι πῆσαν. πα-
 ρεχρήθη μὲν γὰρ ἐκ τῆς ἐφέσου δωδεκαταῖος εἰς τὰ φάλα-
 ρα πάλιν ἀφ' ἧς ὥρμιασεν ἡμέρας, κατὰ λαβὼν δὲ τοὺς
 Ῥωμαίους ἐπὶ περὶ Ἰλιὸν ἠράκλειαν, τὰς μακεδόνας μὲν
 ἀφελῶντας διὰ τῆς λαμίας, οὐ μακρὰν δὲ στρατοπεδούον-
 τας τῆς πόλεως, τὰ μὲν χεῖματα εἰς Ἰλιὸν λαμίαν διεκό-
 μισε ὥραιο δόξως. αὐτὰς δὲ τῆς νυκτὸς ἐπεδάλλετο κατὰ τὸν
 μετὰ ξυρῶν τῶν στρατοπέδων, διαπεσεῖν εἰς τὴν ὑπάταν.
 ἐμπεσὼν δὲ εἰς τοὺς περὶ τοὺς μακεδόνων, αἰνέγετο
 πρὸς τὸν φίλιππον. ἐπὶ τῇ συνουσίᾳ ἀκμαζούσης, πρὸς
 τὸ πείσεσθαι αἰπὸν δεινὸν πεσὼν ὑπὸ τοῦ φιλίππου τὸν θυμὸν, ἢ
 ὥραιο δόξωσθαι τοῖς Ῥωμαίοις. τοῦ δὲ πρῶτου ἀγγελ-
 θέντος τῷ βασιλεῖ, ταχέως ἐκέλευσε τὰς ἐπὶ τούτων οὐκ ἔχον-
 τας στρατοὺς τὸν νικάνδρον, καὶ τὴν λοιπὴν Ἰππικὴν αἰνέ-
 σαι ποιεῖσθαι φιλάνθρωπον. μετὰ δὲ πᾶσι χρόνον, αὐ-
 τὰς Ἰξαναστὰς συνέμιξε τῷ νικάνδρῳ καὶ πολλὰ κατα-
 μεμψάμενος τὴν κοινὴν τῶν αἰτωλῶν ἀγνοίαν, Ἰξαρ-
 χῆς μὲν ὅτι Ῥωμαῖοι ἐπαγάγοιεν τοῖς Ἕλλησι, μετὰ δὲ
 ταῦτα πάλιν ἀντίοχον, ὅμως ἐπὶ καὶ νῦν παρεκάλει, λή-
 θην ποιησαμένους τῶν περὶ γενομένων, οὐδέ τι χρεῖσθαι τὸ πρὸς
 αὐτὸν

αὐτὸν δυνόιας, καὶ μὴ θελήσαι συνεπεμβαίνειν τοῖς καὶ
ἀλλήλων καιροῖς. ταῦτα μὲν οὖν παρήνει τοῖς πορευομένοις πᾶσι
αὐτῶν ἀναγγέλλειν. αὐτὸν δὲ τὸν νίκανδρον ᾠδακαλέ-
σας μνημονύειν τῆς εἰς αὐτὸν γεγεννημένης δυνεργείας,
ἔξέπεμπε μὲν πομπομένης ἰκαίης, ᾠδαγείλας τοῖς ἐπὶ
τούτων τεταγμένοις, ἀσφαλῶς εἰς τὴν ὑπόστασιν αὐτὸν ὑπο-
καταστήσαι. ὁ δὲ νίκανδρος τελέως ἀνελθὼν, καὶ ᾠδα-
δόξου φανείσης αὐτῷ τῆς ἀπαντήσεως, τότε μὲν δυνεργί-
σθη πρὸς τὰς οἰκείας, καὶ τὸν ἐξῆς χρόνον ἀπὸ ταύτης τῆς
ἐνστάσεως δύνανται διετέλει τῇ μακεδόνων οἰκίᾳ, διότι καὶ μὲν
ταῦτα καὶ τὰς περσικοὺς καιροὺς ἐνδεδεμένῳ τῇ πορευ-
ομένῃ χάριτι, καὶ δυσχερῶς ἀντιπράττων τοῖς τοῖς περ-
σέως ἐπιβολαῖς, εἰς ὑποψίαν καὶ διαβολὰς ἐμπεσὼν, καὶ
τέλῃ δυνεκληθεὶς εἰς ῥώμην, ἐκεῖ μετήμαξε τὸν βίον.

Ὅτι καὶ τὸν καιρὸν τοῦτον συνέβη καὶ τὴν ἐκ τῆς ῥώμης XIII.
πρεσβείαν, ἣν ἀπέστειλαν οἱ λακεδαιμόνιοι ᾠδαγχεῖται
διεψυμένῳ πᾶσι ἐλπίδων. ἐπρέσβειον μὲν γὰρ περὶ τῶν
ὁμήρων, καὶ τῶν κωμῶν. ἡ δὲ σύγκλητος περὶ μὲν τῶν κω-
μῶν, ἔφησεν ἐντολὰς δῶσθαι τοῖς παρ' αὐτῆς ἀποσελλο-
μένοις πρέσβεσιν. περὶ δὲ τῶν ὁμήρων, ἐπ' βουλεύσασθαι
θέλειν, περὶ δὲ τῶν φυγάδων τῶν ἀχαιῶν, θαυμάζειν
ἔφησθαι, πῶς οὐ κατὰ γαστρίαν αὐτὰς εἰς τὴν οἰκίαν ἡλυθε-
ρωμένης τῆς παρτίης.

Ὅτι καὶ τὰς αὐτὰς καιροὺς, ἡ σύγκλητος ἐχρημά- XV.
τισε τοῖς ᾠδα φιλίππε πρεσβυτάτῃς. ἦκον γὰρ παρ' αὐτῶν
πρέσβεες ἀπολογιζόμενοι τὴν δυνόϊαν καὶ ποροθυμίαν ἐν

D 3 παρέρχε

παρέχετο τοῖς ῥωμαίοις ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ πρὸς δυνάτοχον
πολέμῳ, ὣν διακούσασα, τὸν μὲν ἐν δυνάτεσσιν ἀπέλυσε
τὸν ὁμηρείας πρῶτον. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν φόρων ἐπηγεί-
λατο πρῶτον, διαφυλάξαντες αὐτὸ τὴν πίσιν ἐν τοῖς
ἐνεσώπ. καιροῖς, πρῶτον πρὸς τὸν καὶ οὖν τῶν λακεδαίμο-
νίων ὁμηρείας ἀφῆκε, πλὴν ἀρμένα ἐν αἰδοῖτο ἢ. τοῦτον
δὲ μὲν ταῦτα συνέβη νίσω μεταλλάξαι τὸν βίον.

XVI.

Ὁ πρῶτος τοῖς τῇ τὴν ναυμαχίαν νίκης ἀρπ. πρὸς-
ηγελμένης, πρῶτον μὲν τῷ δήμῳ παρήγγειλεν ἐλευθέρως
ἀγνὴν ἡμέραν θ. τοῦτο δὲ ἐστὶν χολάζειν πανδημίαν, καὶ θύειν
τοῖς θεοῖς χαριστήρια τῶν δυνστημάτων. μὲν δὲ ταῦτα τοὺς
πρῶτον τῶν αἰτωλῶν πρῶτον, καὶ τοὺς πρῶτον ἑμανίου,
πρὸς τὴν συγκλήτῳ. γνομένων δὲ πλόνων παρ' ἀμ-
φοῖν λόγων, ἔδοξε τῷ συνεδρίῳ, δύο πρὸς τὴν γνώμας
τοῖς αἰτωλοῖς, ἢ διδόναι τὴν ἑπὶ τὸν πρῶτον περὶ πρῶτων τῶν
καθ' αὐτὸς, ἢ χίλια τάλαντα πρῶτον δοῦναι καὶ
τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομίζειν ῥωμαίοις. τῶν δὲ αἰ-
τωλῶν ἀξίωντων διασαφῆσαι * ῥητοῖς ἐπὶ τίσι θεοῖς διδόναι
τὴν ἑπὶ τὸν πρῶτον, ἢ πρὸς δέχεται τὴν διασολὴν ἢ σύγκλη-
τος, διὸ καὶ τοῖς γέγονε κατὰ μόνον ὁ πόλεμος.

XVII.

Ὁ πρῶτος τοῖς τῇ τὴν ἀμφισέων ἰσὺς μανίας τοῦ
ῥωμαίων στρατηγὸς τῇ τὸν καιρὸν τούτον ὁ τῶν ἀθανάτων
δῆμος πυνθανόμενος, τήν τε τῶν ἀμφισέων τάλαι-
πωρίαν καὶ τὴν τοῦ ποπλίου παρσείαν, ἔξαπὸς ἔλεγε πρὸς
ἐδωτὰς τοὺς πρὸς τὸν ἐχθρὸν, ἐντειλάμενος ἅμα μὲν
ἀπατάσασθαι τοὺς περὶ τὸν λούκιον καὶ πόπλιον ἅμα δὲ
κατα-

καταπειρίζῃ τῆς πρὸς αἰτωλοὺς διαλύσεως. ὣν πρῶ-
 γμομένων, ἀσμελῶς ὑποδέξαμεν ὁ πόπλις ἐφιλαν-
 θρώπει δὲ ἄνδρας, θεωρῶν ὅτι παρέξονται χεῖραν αὐτῶν
 πρὸς τὰς περικειμένας ἐπιβολάς. ὁ γὰρ περικειμένος
 ἀνὴρ, ἐβούλετο θέσθαι μὲν καλῶς τὰ κατὰ τοὺς αἰτω-
 λούς· εἰδὲ μὴ συμυπακούοισιν, πλὴν τῶς διειλίσφει πρῶτα
 λιπὼν ταῦτα, διαβαίνειν εἰς τὴν ἀσίαν, σαφῶς γνώσκων,
 διότι τὸ τέλος ἐστὶ τοῦ πολέμου, καὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς,
 ἔκ ἐν τῷ χειρώσασθαι τὸν αἰτωλῶν ἔθνη, ἀλλ' ἐν τῷ
 νικήσαντας τὸν ἀντίστοιχον κρατῆσαι τὴν ἀσίαν, ἅμα τὰ
 μνησθῆναι δὲ ἀθηναίους πρὸς τῆς διαλύσεως, ἐτοίμως
 πρὸς δεξάμεν δὲ λόγους, ἐκέλευσε παραπλησίως
 περᾶν αὐτὸν καὶ τῶν αἰτωλῶν. ὁ δὲ περὶ τὸν ἐχέδη-
 μον περὶ ἀπεμψάμενοι, καὶ μετὰ ταῦτα προσδεδέντες εἰς
 τὴν ὑπάταν, αὐτοὶ διαλέγοντο περὶ τῆς διαλύσεως τοῖς
 ἀρχαῖς τῶν αἰτωλῶν. ἐτοίμως δὲ καὶ κείνων συμυπακούον-
 των, καλεσάθησαν ὁ συμμίζοντες τοῖς ῥωμαίοις· οἱ καὶ
 παραγυρόμενοι πρὸς δὲ περὶ τὸν πόπλιον, καταλαβόν-
 τες αὐτὸν στρατοπεδύοντες ἐν ἑσθίοις ὑπὸ τῇ ἀμφί-
 σης, πολλὰς διετίθεντο λόγους, ἀναμνησκόντες τῶν γε-
 γονότων σφίσιν φιλανθρωπῶν πρὸς ῥωμαίους, ἐπὶ δὲ πρῶ-
 τερον καὶ φιλανθρωπότερον ὁμιλήσαντες τοῦ ποπλίου, ὅτι
 περὶ εὐρυμάρους τὰς τε καὶ τὴν ἰβηρίαν καὶ τὴν λιβύην
 πρᾶξεις, ὅτι διασαφουῖν τὴν τῶν πόπων κέχρηται τοῖς καὶ
 ἐκείνοις δὲ ἄλλοις αὐτῶν πρὸς ἀσπί, καὶ ἴελος * ὁρμείου *
 δεῖν ἐλχεῖν σφᾶς αὐτὸν καὶ πρὸς ἀσπί. τὰς μὲν ἀρχαίς
 ἀπὸ αὐτῶν

ἅπαντες ④ παρόντες, ἐυέλπιδες ἐγγήθησαν, ὥς αὐτίκα
 μάλα τελεσιουργησομένης τῆς διαλύσεως. ἐπεὶ ὃ πειθο-
 μένων τῶν αἰτωλῶν ἔπι πσι δεῖ ποιεῖσθαι τὴν εἰρήνην, ὁ
 λαὸς ⑤ διεσάφησεν, διότι δυοῖν παροκειμένων αὐτοῖς, αἰ-
 ρεσίς ὑπάρχει. δὲ γὰρ ἢ τὴν ἑπιτροπὴν διδόναι περὶ πάντων
 τῶν κατ' αὐτοῦ, ἢ χίλια τάλαντα πῶρα χεῖμα, καὶ τὸν
 αὐτὸν ἐχθρὸν αἰρεῖσθαι, καὶ φίλον Ῥωμαίοις. ἐδυαχρήσθησαν
 μὲν ④ παρόντες τῶν αἰτωλῶν, ὥς ἐνὶ μάλιστα, διὰ τὸ μὴ
 γίνεσθαι τὴν ὑπόφασιν ἀκόλαστον τῇ παροκειμένῃ λα-
 λείᾳ, πλὴν ἐπανοίσειν ἔφασαν ὑπὲρ τῶν ἑπιτακτομένων
 τοῖς αἰτωλοῖς. ἔτι μὲν ἐν ἐπαιήσῃ βουλευσόμενοι πε-
 ρὶ τῶν παροκειμένων, ④ ὃ πρὶν ἐχέδημον συμμίξαν-
 τες τοῖς ἀποκλήτοις, ἐβουλόοντο περὶ τῶν παροκειμένων.
 ὡς ὃ τῶν ἑπιτακτομένων, τὸ μὲν, ἀδυνάτον διὰ τὸ πλεῖστον
 τῶν χεημάτων. τὸ δὲ φοβερὸν, διὰ τὸ πρὸς αὐτοὺς
 ἀπατηθῆναι, κατ' ὃν καιρὸν ἑπινδύσαντες ὑπὲρ τῆς ἑπι-
 τροπῆς, πῶρα μικρὸν εἰς τὴν ἄλυσιν ἐνέπεσον. διόπερ ὑπο-
 ρέοντες καὶ δυαχρησούμενοι πρὸς ταῦτα, πάλιν ἐξέπεμ-
 πον τοὺς αὐτοὺς δεηθόμενους, ἢ τῶν χεημάτων ἀφελεῖν, ἢ αὐ-
 τῶν τελεῖν, ἢ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκτὸς ποιῆσαι ἐκὼν πολι-
 τικοὺς ἀνδρας καὶ τὰς γυναῖκας. οἱ καὶ συμμίξαντες τοῖς
 πρὸς τὸν πόπλιον, διεσάφοντο τὰ δεδομένα. τοῦ δὲ λαοῦ
 φήσαντο ἑπὶ τοῖς ἔχειν πῶρα τὸ συγκλήτου τὴν ἐξου-
 σίαν, ἐφ' οἷς ἀρτίως εἶπεν. οὗτοι μὲν αὖτις ἐπανῆλθον. ④
 ὃ πρὸς τὸν ἐχέδημον ἐπακολυθήσαντες εἰς τὴν ὑπάταν,
 σιωβέεσθαι τοῖς αἰτωλοῖς, ἐπεὶ τὰ τῆς διαλύσεως ἐμ-
 ποδί-

ποδίζοιτο κτ' τὸ παρὸν, αἰσχρὰς αἰτισταμύρους, καὶ τῶν
 ἐνεσώτων κακῶν ὑπέρδεσιν ποιηταμένους, πρὸς βούλει
 πρὸς τὴν σύγκλητον, καὶ μὲν ἐπιτυχάνωσι πρὸς τὰν
 ἀξιουμένων· εἰ δὲ μὴ, τοῖς καιροῖς ἐφεδρῶν. χεῖρω μὲν
 ὃ ἀδυνάτον ἡνέσται τὰν ὑποκειμένων τὰ πρὸς σφᾶς,
 βελτίω γεμῶν ἐκ ἀδυνάτου διὰ πολλὰς αἰτίας. φανόν-
 των δὲ καλῶς λέγειν τὰν πρὸς τὸν ἐχέδημον ἔδοξεν πρὸς
 βούλει τοῖς αἰτωλοῖς ὑπὲρ τῶν αἰσχρῶν. ἀφικόμενοι δὲ πρὸς
 τὸν λούκιον, ἐδέοντο συγχωρηθῆναι σφίσι κτ' τὸ παρὸν,
 ἐξαμήνης δυνάμεις, ἵνα πρὸς βούλωσι πρὸς τὴν σύγκλη-
 τον. ὃ δὲ πόπλις πάλαι πρὸς τὰς κτ' τὴν αἰσίαν πρᾶξις
 παρωρημένον, ταχέως ἐπεισε τὸν ἀδελφόν, ὑπακούσαι
 τοῖς ἀξιουμένοις. Γραφεῖσιν δὲ τῶν ὁμολογιῶν, ὁ μὲν μά-
 νισ, λύσας τὴν πολιρχίαν, καὶ πᾶσι τοῖς ἀπαιτῶν
 τῶμα, καὶ τὰς χορηγίας τοῖς πρὸς τὸν λούκιον, διδῶν
 ἀπημάρτετο κτ' τῶν χιλιάρχων εἰς τὴν ῥώμην.

Ὅτι κτ' τοὺς αὐτοὺς χρόνους Ⓢ τῶν Φωκαίων ἀρχον- XVIII.
 τες δεδιότες τὰς τε τῶν πολλῶν ὁρμὰς διὰ τὴν σιτοδείαν
 καὶ τὴν τῶν αἰποχιστῶν φιλοτιμίαν, ἐξέπεμψαν πρὸς
 βούλῃ πρὸς σελδύκον, ὄντα πρὸς τοῖς ὅροις τῆς χώρας αὐ-
 τῶν, ἀξιζῶντες μὴ πελάζειν τῆς πόλεως, ὅτι πρὸς κείται
 σφίσι τὴν ἡσυχίαν ἄγειν καὶ καραδοκεῖν τὴν τῶν ἄλλων
 κρίσιν· κτ' δὲ ταῦτα παιδαρχεῖν τοῖς εἰρημένοις. ἦσαν δὲ τῶν
 πρὸς βούλῃ ἴδιοι μὲν τοῦ σελδύκου, καὶ ταύτης τῆς ὑπο-
 θέσεως, ἀρίσταρχος καὶ κάσανδρος, καὶ ῥόδων, ἐναντίοι
 δὲ καὶ πρὸς ῥωμαίους ἀπονευδύκοτες, ἡγίας καὶ γελίας,
 Ε ῶν συμ-

ὧν συμμιξδύτων, ὁ σέλδουκ^Θ διδῶς, ὅτ^ν μὲν πρὶ τὸν
ἀγίσταρχον, ἀνὰ χεῖρας εἶχε· ὅτ^ν ὃ πρὶ τὴν ἡγίαν παρ-
εώρα. πυθόμεν^Θ ὃ τὴν ὁρμὴν τῶν πολλῶν, ἔτι τὴν ἀπά-
νιν τοῦ σίτου, παρὶς τὸν χερματισμόν, ἔτι τὴν ἐνδοξίαν τῶν
ᾧδραγεγονότων, πρὸς τὴν πόλιν.

XIX.

Ὅπ^ν καὶ τὴν καίρῳ τοῦτον εἰς τὴν σάμον πρὸς ἐπέσει
γράμματα, τοῖς πρὶ τὸν λυκίον καὶ τὸν διμυρῆ, ᾧδρατε
λυκίου τοῦ τὴν ὑπατοῦ ἀρχιτέχοντος, καὶ ᾧδρα ποπλίου
σκιπίωνος, δηλῶντα τὰς πρὸς ὅτ^ν αἰτωλοὺς γεγενημένας
στρωτήρας, ὑπὲρ τῶν αἰοχῶν ἔτι τὴν ἐπὶ τὸν ἐλλήσποντον
πορείαν * πορείαν τῶν πεζικῶν στρατοπέδων. ὁμοίως ὃ καὶ τοῖς
πρὶ τὸν ἀντίοχον, καὶ σέλδουκον, ταῦτα διεσαφείτω ᾧδρα
τῶν αἰτωλῶν.

XX.

Ὅπ^ν καὶ τὴν τὴν ἐλλάδα, πρὸς ἐπείας ᾧδρα χρομύνης
εἰς ἀχαΐαν παρ' ἀμυρῶν τοῦ βασιλέως ὑπὲρ συμμα-
χίας, ἀνδρὶ δέντες εἰς ἐκκλησίαν ὅ πολλοὶ τῶν ἀχαιῶν,
τὴν τε συμμαχίαν ἐπεκύρωσαν, καὶ νεανίσκους ἐξαπέσει-
λαν, πεζοὺς μὲν χιλούς, ἰππεῖς ὃ ρ, ὧν ἡγεῖτο διοφάνης
ὁ μεγαλοπόλις.

XXI.

Ὅπ^ν ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν πέρκαμον ἐμβα-
λὼν, πυθόμενος ὃ τὴν παρουσίαν διμενῆ τοῦ βασιλέως,
καὶ θεωρῶν ἐμόνον τὰς ναυικάς, ἀλλὰ καὶ τὰς πεζικάς
δυνάμεις ἐπ' αὐτὸν ᾧδραχνομένας, ἐβλῶντο λόγους
ποιήσας περὶ διαλύσεως, ὁμοῦ πρὸς τε ρωμαίους καὶ τὸν
διμενῆ καὶ ὅτ^ν ῥοδίους. ἐξάρας ἐν ἅπαντι τὰ στρατό-
ματι, παρὶς τὴν ἐλαίαν. ἔλαβὼν λόφον πῖνα κατ-
ἀντι-

αὐλικῷ τῆς πόλεως, τὸ μὲν πεζικὸν ἐπὶ τούτου κατέστησε.
 οὗ δ' ἰπποῖς παρ' αὐτῷ τῷ πόλιν παρενέβαλε πλείους
 ὄντας ἑξακισχιλίων. αὐτὸς δ' ἐν μέσῳ τούτων γυρόμενος
 διεπέμπετο πρὸς οὗ πρὸς τὸν λούκιον εἰς τὴν πόλιν ὑπὲρ
 διαλύσεως. ὃ δ' ἐρατηγὸς ὁ τῶν Ῥωμαίων, Λυαγαγὼν
 τέρτερόδιος, ὃς τὸν δόμενόν, ἡξίς λέγειν πρὸς τῶν ἐνεσώτων
 τὸ φαινόμενον. ὃ μὲν ἐν πρὸς τὸν δόδημον καὶ παμφιλί-
 δαν, ἐκ ἀλλοτρίοι τῆς διαλύσεως ἦσαν. ὃ δ' βασιλὺς, ἔτ'
 ἀρχήμονα τὴν διάλυσιν, ἔτε διωατὴν ἔφησε καὶ τὸν παρὸν
 εἶναι. ἀρχήμονα γὰρ ἔφη, πῶς οἰόντε γίνεσθαι τὴν σύμβα-
 σιν, εἰάν τῃς ἡμετέρας ποιόμεθα τὰς διαλύσεις καὶ μὴ
 ἐδὲ διωατὴν ἔφησε καὶ τὸ παρὸν. πῶς γὰρ ἐνδέχεται μὴ
 πρὸς δεξάμενος ὑπάτον, ἀλλὰ τῆς ἐκείνου γνώμης, βεβαιώ-
 σαι τὰς ὁμολογηθείσας Λυαθήκας χωρὶς τε τούτων, εἰάν
 ὅπως γρήναι τι σημείον ὁμολογίας πρὸς τὸν ἀντίοχον, ἔτε
 τὰς ναυτικὰς διωάμεις διωατὴν ἐπανελεῖν δὴ πρὸς εἰς
 τὴν ἰδίαν, ἔτε τὰς πεζικὰς, εἰάν μὴ πρὸς τέρτερον, ὅτε δῆμος,
 ἢ τε σύγκλητος ἐπικυρώσῃ τὰ δοχθέντα. λείπεται δὲ
 καρδοκουῖας τὴν ἐκείνων ἀπόφασιν, πρὸς ἀρχαῖς
 ἐνθάδε, καὶ πρὸς τὴν μὲν μηδὲν ἐκδοπανάνδρ' αἰς τῶν
 ἰδίων συμμάχων χορηγίας καὶ παρὰ σκευὰς. ἐπεὶ δ' αὖ
 μὴ παρὴ τῇ συγκλήτῳ διαλύεσθαι, καινοποιεῖν πάλιν ἀπ'
 ἀρχῆς τὸν πόλεμον, ἐν οἷς διωάμεθα θεῶν βελομένων, πέ-
 ρας ἐπιθεῖναι τοῖς ὅλοις. ὃ μὲν ἐν δόμενῳ ταῦτα εἶπεν. ὃ
 δὲ λούκιος ἀποδεξάμενος τὴν συμβολίαν, ἀπεκρίθη
 τοῖς πρὸς τὸν ἀντίοχον, ὅτι πρὸς τὸν ἀντιπάτον ἐλθεῖν,

ἐκ ἐνδέχεται ἡμέδα τὰς διαλύσεις, ὧν ἀκούσαντες ④
 πρὶ τὸν αὐτίχον, ὡς αὐτὰ καὶ μὲν ἐδήμου τὴν τῶν ἐλατῶν
 χώραν. ἐξῆς δὲ ταύταις, σέλδου μὲν ἐπὶ τούτων ἔμεινε
 τῶν τόπων. αὐτίχον δὲ κτ' ἰδὲ συνεχὲς ἐπιπορεύμε-
 νος, ἐνέβαλεν εἰς τὸ θήκης καλούμενον πεδίον, καὶ ὡς αὖτε
 βληκῶς εἰς χώραν ὀδαίμονα, καὶ γέμουσαν ἀγαθῶν,
 ἐπλήρου τῶν στρατιᾶν παντοδαπῆς λείας.

XXII.

Ὁ π αὐτίχον ὁ βασιλεὺς ὡς αὖτε ἡρώμενος εἰς τὰς
 σαρδεῖς ἀπὸ τῆς περὶ τῆς στρατιᾶς διεπέμπετο
 συνεχῶς πρὸς περυσίαν. ὡς αὖτε καλῶν αὐτὸν εἰς τὴν
 σφετέρην συμμαχίαν. ἵ' προσίας κτ' μὲν τοὺς ἀνώτε-
 ρον χρόνους, οὐκ ἄλλοτε μὲν τῶν κοινῶν τοῖς πρὶ τὸν αὐ-
 τίχον. πάντες γὰρ ἐδέδει τοὺς ῥωμαίους, μὴ ποιεῖν εἰς τὴν
 αἰτίαν διάβασιν ἐπὶ καὶ ταύταις πάλιν τῶν δυναστῶν.
 ὡς αὖτε γενομένης δὲ ἐπιστολῆς αὐτὰ ὡς αὖτε λευκὴς ἐ πο-
 πλὶς τῶν ἀδελφῶν, κομισάμενος ταύτῃ καὶ διαγνούς,
 ἐπὶ ποσὸν ἔστη τῇ διανοίᾳ καὶ περὶ τὸ μέλλον ἐνδεχο-
 μένως, ἄτε τῶν περὶ τὸν πόπλιον ἐναργέσι κεχρημένων, καὶ
 πολλοῖς μαρτυρίαις, πρὸς πῖσιν διὰ τῶν ἐλθράπων. ἐ γὰρ
 μόνοι ὑπὲρ τῆς ἰδίας περὶ τῆς ἐξουσίας ἔφερον ἀπολογισμούς,
 ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῶν ῥωμαίων, δι' ὧν παρε-
 δείκνουν, ἐχ οἷον ἀφηρημένοι πινὸς τῶν ἐξ ἀρχῆς βασι-
 λέων τὰς δυναστείας, ἀλλὰ πινὰς μὲν ἐ περὶ κατεσκευα-
 σμένους αὐτοὶ δυναστές. ἐνίοις δὲ ὑψηλότες, εἰς πολλὰ
 πλάσιους αὐτῶν τὰς ἀρχὰς πεποιηκότες. ὧν κτ' μὲν τὴν
 ἰβηρίαν, δρόδοβαν καὶ κολιχάντα προσέφερον. κατὰ
 δὲ τὴν

δὲ τὴν λιβύην, μαοσαπάσῃν ὃν δὲ τοῖς κτ' τὴν ἰλνυρίδα
 ῥοιοις, πλὴν ὅσον. ἔς ἅπαντας ἔφασαν ἕξ ἑλαφρῶν κτ' ἰῶν
 τυχόντων διωσῶν, πεποιηκέναι βασιλεῖς ὁμολογούμε-
 νας. ὁμοίως κτ' τὴν ἐλλάδα, φίλιππον ἑνάδιν ὦν, φίλιπ-
 πον μὲν κατὰ τολεμήσαντες, ἑστικλείσαντες εἰς ὁμηροῦ ἑ
 φόρου, βραχίαν αὐτῶν λαβόντες ἀποδείξιν δυνάεις,
 ἀποκατεσκένασθαι μὲν αὐτῶν τὸν υἱόν, καὶ τοὺς ἄμα τούτῳ
 συνομηροδύοντας νεανίσκους, ἀπολελυκέναι δὲ τῶν φόρων.
 πολλὰς δὲ τῶν πόλεων ἀποδοδόναι τῶν αἰλουσῶν κτ'
 πόλεμον. νάβιν δὲ διωκέντες ἄρδιον ἐπανελέσθαι, τοῦτο
 μὲν ἐποίησαν. φείσασθαι δὲ αὐτῶν, καί περ ὄντος τυράννου,
 λαβόντες πίστις τὰς εἰδικμένας, εἰς ἂν βλέποντες παρεκά-
 λαν τὸν περυσίαν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, μὴ δεδιέναι πρὸς τῆς
 ἀρχῆς, θάρρυντα δὲ αἰρεῖσθαι τῶν ῥωμαίων. ἔτεταται γὰρ
 ἀμέταμελτον αὐτῶν τὴν τοιαύτην περ αἰρέσιν. ὦν ὁ πρου-
 σίας διακούσας, ἐπ' ἄλλης ἐγένετο γνώμης. ὥς δὲ παρε-
 νήθησαν πρὸς αὐτὸν πρέσβεις ἑ περὶ τὸν γάμον λίβιον, τε-
 λέως ἀπέστη τῶν κτ' τὸν ἀντίοχον ἐλπίδων, συμμίζας τοῖς
 περὶ τὸν ἀντίοχον ἀνδράσιν. ἀντίοχος δὲ ταύτης ἀποπεσὼν τ'
 ἐλπίδ' ἑ, παρὶν εἰς ἔφεθον. καὶ συλλογιζόμενος ὅτι μόν-
 ως ἂν οὕτω διωκτοῖς κωλύσειν τὴν τῶν περὶ τὸν σρατοπέ-
 δων διάβασιν, καὶ καθόλου τὸν πόλεμον ἀπὸ τῆς αἰτίας
 ἀποτρέψασθαι, εἰ βεβαίως κρατοῖται τῆς θαλάσσης, πρὸς
 θεῖο ναυμαχεῖν, καὶ κερῶν τὰ πρᾶγματα διὰ τῶν κτ'
 θάλατταν κινδυνῶν.

Ὅτι ὁ ἀντίοχος μὴ τὴν κτ' τὴν ναυμαχίαν χρομέ-

E

3

νύν

XXIII.

νλω ἦσαν, ἐν ταῖς σαρδέσι παρειαὶ οὗ καίρου, καὶ κα-
 ταμέλλων ἐν τοῖς ὅλοις ἅμα τὰ πυθέσθαι τῶν πολεμίων
 τὴν διάβασιν. Σιωπεῖς τῇ διανοίᾳ, καὶ δυσελπίστας,
 ἔκρινε διαπέμπεσθαι πρὸς οὗ πρὸς τὸν λούκιον καὶ πό-
 πλιον ὑπὲρ διαλύσεων. πρὸ χειροτάμενος οὐκ ἤρα κλεί-
 δην τὸν βυζάτιον, ὃς ἐπεμψε δούς ἐν τολᾷς, ὅτι πρὸς
 χωρεῖ τῆς τε τῶν λαμψακηνῶν καὶ σμυρναίων, ἐπὶ δὲ τῇ
 ἀλεξάνδρου πόλεως, ὃς ὦν ὁ πόλεμος ἔλαβε τὰς ἀρ-
 χὰς ὁμοίως δὲ καὶ πινὰς ἐτέρας ὑφαίρεισθαι βούλων
 τῶν καὶ τὴν αἰολίδα καὶ τὴν ἰωνίαν, ὅσαι τὰ κείνων ἦσαν
 καὶ τὸν ἐνεσῶτα πόλεμον. πρὸς ὃ τούτοις, ὅτι τὴν ἡμι-
 σείαν δώσῃ τῆς γεγενημένης σφίσι δαπάνης, εἰς τὴν πρὸς
 αὐτὸν διαφοράν. ταύτας μὲν οὐκ ὁ πεμπόμενος εἶχε τὰς
 ἐν τολᾷς πρὸς τὴν κατὰ κοινὸν ἐνδοξιν, ἰδία ὃ πρὸς τὸν
 πόπλιον ἐτέρας, ὑπὲρ ὧν τὰ καὶ μέρος ἐν τοῖς ἐξῆς δηλώ-
 σουμεν. ἀφικόμενος ὃ εἰς τὸν ἐλλήσποντον ὁ πρὸς τὴν
 πρὸς οὐδὲν, καὶ καταλαβὼν οὗ ῥωμαίους, ἐόντες ἐπὶ
 τῆς στρατοπέδου, οὐκ ἔπειτα κατεσπύωνται ἐπὶ τῆς δια-
 βάσεως τὰς μὲν ἀρχὰς ἦσαν, νομίζων αὐτὰ σμυεργὸν
 εἶναι πρὸς τὴν ἐνδοξιν, τὸ μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων,
 καὶ πρὸς μηδὲν ὠρμηκεῖναι τῶν ἐξῆς οὗ ὑπεναντίους. πυ-
 θόμενοι ὃ τὸν πόπλιον ἐπὶ μένειν ἐν τὰ πέραν, ἐδυσχρήση-
 σε, διὰ τὸ τὴν πλείω ῥοπλὴν κείσθαι τῶν πραγμάτων
 ἐν τῇ ἐκείνου πρὸς αἰτίᾳ. αἶτιον δὲ καὶ τὸ μένειν τὸ
 στρατόπεδον ἐπὶ τῆς πρώτης παρεμβολῆς, καὶ τὸ κατω-
 εἶσθαι τὸν πόπλιον ἀπὸ τῶν διωγμάτων, τὸ σάλιον εἶναι τὸν

πρὸς

παρειρημένον δούρα, τοῦτο δ' ἐστὶ καθάπερ ἡμῖν ἐν τοῖς
 περὶ τῆς πολιτείας εἴρηται, τὰν τριῶν ἐν σύστημα. δι' ὧν
 συμβαίνει τὰς ἐπιφανεστάτας θυσίας ἐν τῇ ῥώμῃ σιωτε-
 λεῖσθαι τοῖς θεοῖς, τριακοντὴμέροιν μὴ μεταβαίνειν κτ' τὸν
 καιρὸν τῆς θυσίας, ἐν ᾗ δὴ χώρα καταληφθῶσιν ὁ σά-
 λιοι ἔστι. ὁ καὶ τότε συνέβη γινώσκειν ποπλίῳ, τῆς γὰρ διωά-
 μεως μελλοῦσιν περιεῖσθαι, κατέλαβον αὐτὸν ἔτος ὁ
 χροῖον, ὥστε μὴ διώσθαι μεταλαβεῖν τὴν χώραν. διὸ
 συνέβη τότε σκιπίωνα χωρεῖν τὰς στρατοπέδων, καὶ
 μένειν κατὰ τὴν θύρῳπιν. τὰς δ' οὖν δυνάμεις παρὰ τὴν
 σκηνὴν μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκείμενων, καὶ μὴ διώσθαι πρὸς
 τὴν τῶν ἐξῆς μηδὲν, προσαναδεχομένας τὸν προσελημέ-
 νον ἄνδρα. ὁ δ' ἠρακλείδης, μετὰ πέντε ἡμέρας, παρὰ τὴν
 μέγαν ποπλίαν, κληθεὶς πρὸς τὸ συνέδριον εἰς ἐνδο-
 ξον, διελέγετο πρὸς ὧν εἶχε τὰς ἐντολάς, φάσκων τῆς τε
 τῶν λαμψακηνῶν ὁ σμυρναίων, ἐπὶ δ' ἐπὶ τῶν ἀλεξανδρέων
 πόλεως, ἐκχωρεῖν τὸν δούτιον. ὁμοίως δ' καὶ τῶν κτ'
 τὴν αἰολίδα καὶ τὴν ἰωνίαν, ὅσαι τυγχάνουσιν ἡσημέναι
 τὰ ῥωμαίων. πρὸς δ' οὖν τοῖς τὴν ἡμισείδην ἀναδέχεσθαι τὴν
 γεγενημένης αὐτοῖς δαπάνης εἰς τὸν ἐνεσῶτα πόλεμον,
 πολλὰ δὲ ὁ ἕτερος πρὸς ταύτῃ τὴν ὑπόθεσιν διελέχθη,
 παρὰ τῶν ῥωμαίων μήτε τὴν τύχην λίαν ἐξελέ-
 χειν, δούτῳ ῥώπους ὑπαρχόντας, μήτε τὸ μέγεθος τῆς αὐ-
 τῶν ἐξουσίας, ἀόριστον ποιεῖν· ἀλλὰ περιγράφειν, μά-
 λιστα μὲν τοῖς τῆς θύρας ὁρίσας. ὁ δ' αὖτε ταύτῃ μεγάλῃ
 ὑπάρχει καὶ παρὰ δόξον, διὰ τὸ μηδένα κατὰ τὴν τῶν

πρὸς γε-

παρ' ἐγγονότων αὐτῆς. εἰδὲ πάντως καὶ τῆς ἀσίας βού-
 λον ἵνα παρ' ἐπεδράττειται, διορίσαι ταῦτα· παρὲς πάν-
 γ' ὁ δυνάστην, παρ' ἐλδύσειται τὸν βασιλέα. ῥηθέντων
 ὧν τούτων, ἔδοξε τῷ συνεδρίῳ, τὸν στρατηγὸν ἀποκριθῆναι,
 διότι τῆς μὲν δαπάνης, οὐ τὴν ἡμισείαν, ἀλλὰ πάντα, δί-
 καιον εἶναι, αὐτίστοχον ἀποδοῦναι. φῦναι γ' τὸν πόλεμον
 ἐξ ἀρχῆς, ἐπὶ αὐτοῦς, ἀλλὰ δι' ἐκείνον. τὰν δ' πόλεων, μὴ
 τὰς καὶ τὴν αἰολίδα, καὶ τὴν ἰωνίαν μόνον ἐλευθερωῦν,
 ἀλλὰ πάσης τῆς Ἰππὶ τὰδε τοῦ ταύρου δυναστείας ἐκχω-
 ρεῖν. ὁ μὲν ἔν περσέδω τῆς ταῦτα ἀκέρως παρὰ τοῦ συνεδρίου,
 διὰ τὸ πολὺ τῶν ἀξιωματικῶν τὰς Ἰππὶ ταγὰς ὑπεραίρειν, ἐ-
 δένα λόγον ποιησάμενος, τὸ μὲν κοινῆς ἐνδύξεως ἀπέστη·
 τὸν δὲ πόπλιον ἐπεσφάπτει φιλοτίμως. λαβὼν δ' καιρὸν
 ἀρμόζοντα, διελέγετο παρὲς ὧν εἶχε τὰς ἐντολὰς· αὗται
 δ' ἦσαν διότι πρῶτον μὲν, χωρὶς λύσεων ὁ βασιλεὺς αὐτὰς
 τὸν υἱὸν ἀποδώσει συνεδρῶν γ' ἐν ἀρχαῖς τοῦ πολέμου, τὸν
 υἱὸν τὸν τῷ σκιπίωνος γεγονέναι τοῖς περὶ αὐτίστοχον ὑπο-
 χεῖρον. δεύτερον δ' διότι καὶ καὶ τὸ παρὲν, ἔτοιμος εἶναι ὁ
 βασιλεὺς, ὃν αν ἀποδείξει διδόναι πλῆθος χρημάτων· καὶ
 καὶ ταῦτα κοινῶς ποιεῖν τὴν ἐκ τῆς βασιλείας χορηγίαν,
 εἴαν συνεργήσῃ ταῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως παρ' ἐπινομήναις
 διαλύσεσιν. ὁ δ' πόπλιος, τὴν μὲν καὶ τὸν υἱὸν ἐπαγγελίαν,
 ἔφη, δέχεσθαι, καὶ μεγάλῳ χάριτι εἶναι Ἰππὶ τούτοις, ἐπὶ
 βεβαίωσιν τὴν ὑπόχρεσιν. παρὲς δ' τὰν ἄλλων ἀγνοεῖν αὐ-
 τὸν ἔφη, καὶ παρὰ παῖν ὀλοχερῶς τοῦ σφετέρου συμφέ-
 ροντος, ἐπὶ μόνον καὶ τὴν παρὲς αὐτὸν ἐνδύξιν, ἀλλὰ καὶ
 τὴν

τὴν πρὸς τὸ συνέδριον· εἰ μὲν γὰρ ἐπ' αὐτομαχίας, καὶ τὸ
εἰς τὴν χερρόνητον εἰσὸς κύριον ὑπάρχων, ταῦτα
πρῶτον, ταχέως αὖ αὐτὸν ἐπιτυχεῖν. ὁμοίως, εἰ καὶ
τούτων ἐκχωρήσας πρὸς τὸν ἐλλήσοντον μὲν
τῆς διωγμῆος, καὶ δὴ λῶν ὅτι κωλύσει τὴν διάβασιν
ἡμῶν, ἐπεσβόει πρὸς πάντων αὐτῶν τούτων, ὡς αὖ οὕτως
αὐτὸν ἐφικέας τῶν ἀξιωματῶν ὅτε δι' εἰσάσας ἐπιβῆναι τὴν
ἀσίας τὰς ἡμετέρας διωγμῆας, καὶ πρὸς δεξά μιν, ἐ
μόνον τὸν χαλινόν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀναβάτην, πρὸς γίνεσθαι
πρὸς δεξά μιν πρὸς διαλύσεων ἴσων, εἰκότως αὖ λυπογχα-
νεῖν, ὅτι διαψύσεται τῶν ἐλπίδων. διόπερ αὐτῷ παρήνει
βέλιον βελούεας πρὸς τῶν ἐν εὐρώτων, καὶ βλέπειν ὅσον
καρπὺς ἀληθινῶς. ἀντὶ τὴν κατὰ τὸν ἰὸν ἐπαγγελίας,
ὑποχρεῖται δὲ ὡς αὐτῷ συμβουλίαν ἀξίαν τῆς πρὸς τεινο-
μήνης χάριτος. παρεκάλει γὰρ αὐτὸν εἰς πᾶν συγκαταβαί-
ναι μάχεσθαι τὴν κατὰ μὴδ' ἑνα τρόπον ῥωμαίοις. ὁ μὲν ἡρα-
κλείδης ταῦτα ἀκούσας, ἐπαιήλθε, καὶ συμμίζας, διεσά-
φει τὰ βασιλεῖα τῆς μέρους. ἀντίοχος νομίσας ὅτι αὖ
βαρύτερον αὐτῷ γενέσθαι πρὸς αἵμα τῶν νυνὲς ἐπιταπτο-
μένων, εἰληφθεῖν μαχόμενον. τῆς μὲν περὶ τὰς δια-
λύσεις ἀρχολίας ἀπέστη, τὰς δὲ πρὸς ἀγῶνα πάντα, καὶ
πρὸς τὰς χάριτας ἡττήμαζεν.

Ὅτι μὲν νικῶν ὁ ῥωμαῖος τὴν αὐτῶν πρὸς ἀντίο-
χον, παρεληφότες καὶ τὰς σάρδεις, καὶ τὰς ἀκροπόλεις
ἄρπ, ἦκε μεσσηνίας, ἐπικυρηκτοῦ μιν παρ' ἀντιόχου. τῶν
δὲ περὶ τὸν πόπλιον φιλανδρώπως πρὸς δεξά μιν αὐτὸν,

XXIV.

F

ἔφη

βέλεσθ.

ἔφη * βελούεσθ τὸν ἀντίοχον ὁξάποσα λήναι πρεσβυ-
 τὰς οὖν διαλεχθῆσομένους ὑπὲρ τῶν ὅλων· διόπερ ἀσ-
 φάλειν ἡξίεσθαι τοῖς πρῶτοις ἀγωνισμένοις· τῶν δὲ συγχω-
 ρησάντων, οὗτος μὲν ἐπανήλθεν· μὲν δέ τινες ἡμέρας ἦκον
 πρέσβεις πρὸς τοῦ βασιλέως ἀντίοχου, ζῦξις, ὁ πρότερον
 ὑπάρχων λυδίας σατράπης, καὶ ἀντίπατρος ἀδελφιδέας·
 ἔτι δὲ πρῶτον μὲν ἔσπευον ἐντυχεῖν· διμεινὶ τῷ βασιλεῖ,
 διευλαδῆσθαι μὴ διὰ τὴν περὶ τὴν ἐντυχήν· πρῶτον μὲν,
 φιλοτιμότερος ἢ πρὸς τὸ βλάπην αὐτὴν· διότι τὸ πρῶτον
 τὴν περὶ τὴν ἐντυχήν μετέριον αὐτὸν καὶ πρῶτον, διότι εἰς ἐν-
 τυχὴν περὶ τὴν κοινὴν ἐντυχήν· κληθέντες δὲ εἰς τὸ συνέδριον,
 πολλὰ μὲν καὶ ἕτερα διελέχθησαν, πρῶτον καὶ οὖν
 πρῶτος χεῖρα δαίκα καὶ μεγαλοψύχως τοῖς ἀτυχήμασι,
 φράσκοντες οὐχ οὕτως ἀντιόχῳ τοῦτο συμφέρον, ὡς αὐτοῖς
 Ῥωμαίοις, εἴπερ ἡ τύχη παρέδωκεν αὐτοῖς τὴν οἰκονο-
 μίαν· ἀρχὴν καὶ διωασαίκα· τὸ δὲ συνέχον πρῶτον, τί δὲ
 ποιήσαντας τυχεῖν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς φιλίας τῆς πρὸς
 Ῥωμαίους. ④ ὅτι ἐν τῷ συνέδριῳ πρότερον ἤδη συνεδρῶ-
 κότες καὶ βεβουλδύμενοι περὶ τούτων, ὅτε ἐκέλθον δια-
 σαφεῖν τὰ δεδογμένα τὸν πόπλιον· ὁ δὲ πρῶτος μὲν
 ἀνὴρ, οὐτε νικήσαντας ἔφη Ῥωμαίους οὐδέ ποτε γενέσθαι
 βαρυτέρους· διό καὶ νῦν αὐτοῖς τὴν αὐτὴν ἀποκρίσιν δοθή-
 σεται πρὸς Ῥωμαίων, ὡς καὶ πρότερον ἔλαβον, ὅτε πρὸ
 τῆς μάχης παρεγένθησαν· ὅτι τὸν ἐλλήσποντον· δεῖ γὰρ
 αὐτοῖς, ἕκτε τῆς ἀνθρώπου ἐμχωρεῖν, καὶ τῆς ἀσίας τῆς ἐπὶ
 τὰς ἐν τῷ αὐτοῦ πάσης· πρὸς δὲ τοῖς, διότι καὶ τὰ λαντα
 ἐπὶ

Ἐπιδουῶναι, μυρία καὶ πεντάκισ χίλια ῥωμαίοις, ἀντί
 τῆς εἰς τὸν πόλεμον δαπάνης. τούτων δὲ, ᾧ μὲν ᾠδραχεῖ-
 μα. δισχίλια ὃ καὶ ᾧ πάλιν, ἐπειδὴν ὁ δῆμος κυρώσῃ τὰς
 διαλύσεις. τὰ ὃ λοιπὰ τελεῖν ἐν ἔτεσι ἰβ', διδόντα καθ' ἕκα-
 στον ἔτος, χίλια τάλαντα, ὑποδοιῶναι ὃ καὶ διμυρεῖν τὰ-
 λαντα πωροσφειλόμην, καὶ τὸν ἐλλείποντα σῖτον καὶ τὰς
 πρὸς τὸν πατέρα σιωθήκας. σὺν ὃ τούτοις, ἀννίσαν ἐκ-
 δοιῶναι τὸν καρχηδόνιον, καὶ θάνατα τὸν αἰτωλὸν, καὶ μυα-
 σίλοχον ἀκαρνᾶνα, καὶ φίλωνα, καὶ διβουλείδην σὺν
 χαλκιδέας. πῖσιν ὃ τούτων ὁμήρουσιν δοιῶναι ᾠδραχεῖμα
 τὸν ἀντίοχον, σὺν ᾠδραγραφέντας. ταῦτα μὲν οὐκ ὁ πό-
 πλις ἀπεφῆνα τὸ ὑπὲρ πάντας τὰς συνεδρίας. συγκαταθε-
 μένων ὃ τῶν πρὸς τὸν ἀντίπατρον, καὶ ξυζῆν, ἔδοξε πᾶσιν
 ἔξαποσεῖλαι πρεσβυτάς εἰς τὴν ῥώμην σὺν ᾠδρακα-
 λέσοντας τὴν σύγκλητον καὶ τὸν δῆμον, ἔπικυρῶσαι τὰς
 σιωθήκας, καὶ ῥότε μὲν ἔπὶ τούτοις ἐχωρίσθησαν. ταῖς δὲ
 ἐξῆς ἡμέραις, ὁ ῥωμαῖοι διείλοντας διωάμεις. μετ' ὧς
 πινὰς ἡμέρας ᾠδραγενομένων ὁμῶν εἰς τὴν ἔφεσον, δι-
 θέως ἐγίνοντο περὶ τὸ πλεῖν εἰς τὴν ῥώμην, ὅτ' ἀμύνειν,
 οἷτε ᾠδρα τῶν ῥωμαίων πρεσβυταί, παραπλησίως ὃ καὶ
 ᾠδρα ῥοδίων, καὶ ᾠδρα σμυρναίων, ὃ χεδὸν τῶν ἔπὶ τὰδε
 τὸ ταύρου πάντων τῶν κατὰ κέντρων ἐθνῶν καὶ πολιτῶν
 τῶν ἐπὶ πρεσβυτον εἰς τὴν ῥώμην.

Ὅτι ἤδη τῆς θερείας ἐνισαμένης μετ' ἐλὼν κίλιν τῶν ῥω- XXV.
 μαίων τὴν πρὸς ἀντίοχον, παρὲν ὅτε βασιλδὺς ἀμύνειν,
 οἷτε παρ' ἀντίοχου πρεσβεις, οἷτε ᾠδρα τῶν ῥοδίων. ὁμοίως

F .2

ὃ καὶ

ὃν ἔπειτα τῶν ἄλλων. χεδὸν γὰρ ἅπαντες, ὅτι καὶ τὴν αἰσίαν
 διδέως μετὰ τὸ γνέσθαι τὴν μάχην, ἐπεμπον πρὸς τοὺς
 εἰς τὴν ῥώμην, διὰ τὸ πᾶσι τότε, καὶ πάσας τὰς ὑπὲρ τοῦ
 μέλλοντος ἐλπίδας, ἐν τῇ συγκλήτῳ κείδαι. ἅπαντες μὲν
 οὐκ ἔδυντο πείθεσθαι τοὺς ἐπιδέχοντες φιλανθρώπως ἢ σύγ-
 κλητος. μεγαλομερές αὖτε ὅτι καὶ τὴν ἀπάντησιν, καὶ τὰς
 τῶν ξενίων παραχὰς, διμένον τὴν βασιλέα, μετὰ ὃν τοῦτον
 ἔδυντο ῥοδίους. ἐπεὶ δὲ ὁ τῆς ἐντοῦξως καὶ ἡλθεν, εἰς-
 εκαλέσαντο πρῶτον τὸν βασιλέα, καὶ λέγειν ἡξίου μετὰ
 παρρησίας, ὥν βούλεται τυχεῖν ἑαυτῶν τῆς συγκλήτου. τοῦ
 δὲ διμένους φησάντες διότι, εἰ καὶ παρ' ἐτέρων τυχεῖν πι-
 νός ἐβούλετο φιλανθρώπου, ῥωμαίοις ἀνέχεσθαι συμβέ-
 λους, πρὸς τὸ μήτ' ἐπιθυμῆναι μηδενὸς ἑαυτῶν τὸ δέον, μήτ'
 αξιοῦν μηδὲν πέρα τοῦ καθήκοντος. ὁπότε δὲ αὐτῶν πάρε-
 σι δεόμενος ῥωμαίων, ἄριστον εἶναι νομίζει τὸ δίδοναι τὴν
 ἐπιτροπὴν ἐκείνοις, καὶ περὶ αὐτοῦ ἔχει τὴν ἀδελφῶν.
 τῶν ὃν πρὸς τοὺς πρὸς ἀναστάντες, καὶ κελδίωντες μὴ
 κατ' ῥώμην, ἀλλὰ λέγειν τὸ φαινόμενον, διότι πρὸς ἡμᾶς
 τῇ συγκλήτῳ πᾶν αὐτὸ χαρίζεται τὸ δυνάστην, ἐμμενεν
 ἐπὶ τῆς αὐτῆς γνώμης. χεδὸν δὲ ἐγὼ νομίζω, ὁ μὲν βα-
 σιλὺς ἐξέχωρησεν, ἡ δὲ ἐντοῦξως ἐβουλεύετο τί δεῖν ποιῆναι.
 ἔδοξεν οὐκ τὸν διμήνην πρὸς ἀκαλεῖν, αὐτὸν ὑποδεικνύειν
 παρρησίᾳ, περὶ ὧν πάρεσιν. καὶ γὰρ αἰδέσθαι τὰ διαφέρον-
 τα τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἐκείνους ἀκρίβως εἰσεγγῆσαι καὶ τὰ καὶ
 τὴν αἰσίαν. δοξάντων ὃν τοῦτον εἰσεκλήθη, καὶ τῶν πρὸς
 τοῦτον πρὸς ἀποδείξαντες τὰ δεδογμένα, λέγειν ἡναγ-
 κασθη

καὶ περὶ τῶν περὶ κειμένων. ἔφασκεν ἄλλο μὲν ἔδεν
 εἰπεῖν περὶ τὸν κατ' αὐτὸν, ἀλλὰ μείναι ἐπὶ τῆς αὐτῆς
 γνώμης, τελέως διδούς ἐκείνοις τὴν ἐξουσίαν. ἔνα δ' ὅτι τὸν
 αἰωνίαν, τὸν κτ' ὅτι ῥοδίους. διὸ δὲ περὶ χθαμνῶν εἰς τὸ λέ-
 γειν ὑπὲρ τῶν ἐν εὐρώπῃ. ἐκείνους γὰρ παρῆναι μὲν οὐδὲν ἦτον
 ὑπὲρ τῆς σφετέρως πατρίδος συμφέροντος σπουδάζον-
 τας, ἥπερ αὐτὶν ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἀρχῆς φιλοδιμεῖσται κτ'
 τὸ παρὸν ὅτι ὁ λόγος αὐτῶν τὴν ἐναντίαν ἐμφασιν
 ἔχειν τῇ περὶ εἴσει τῇ κτ' τὴν ἀλήθειαν. ἰστέον δ' εἶναι ῥά-
 θιον καὶ μαθεῖν ἔρεϊν μὲν γὰρ αὐτοὺς, ἐπειδὴν εἰς πορ-
 θῶσι, διότι παρῆναι, ἔτε παρ' ὑμῶν αἰτούμενοι τὸ πρῶ-
 ταν οὐδὲν, οὐδ' ἡμᾶς ἐλάττειν θέλοντες κατ' ἑδὲνα τρέ-
 πον. πρὸς βδύονται δ' περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν τὴν ἀσίαν
 καὶ κεντῶν ἐλλήνων. τοῦτο δ' οὐχ οὕτως αὐτοῖς εἶναι κε-
 χαρισμένων φήσκειν, ὡς ὑμῖν καθήκον δὲ τοῖς γεγονόσιν ἔργ-
 ἀκόλῃσιν ἢ μὲν ἐν διὰ τῶν λόγων φαῖται, τοιαύτη τις
 αὐτῶν εἶναι. τὰ δ' κτ' τὴν ἀλήθειαν, τὴν ἐναντίαν ἔχοντες
 ἰστέον δὲ εἰσθῆσθαι διὰ τῶν γὰρ πόλεων ἐλευθερωθῶν,
 ὡς αὐτοὶ πρῶτα καλοῦσιν, τὴν μὲν τούτων συμβήσεται διω-
 μιν αὐξήσθηναι πολλαπλασίως. τὴν δ' ἡμετέραν, τρέπον
 ἵνα κατὰ λυθῇ τὸ γὰρ τῆς ἐλευθερίας ὄνομα, δὲ τῆς αὐτο-
 μίας, ἡμῖν μὲν ἀρδύω ἀποσπάσει πάντας, ἔ μόνον ὅτι
 μὲν ἐλευθερωθῶσι μένους, ἀλλὰ δὲ ὅτι περὶ τῆς ἡμῖν
 ὑποσχεθέντων, ἐπιδόαν ὑμεῖς ἐπὶ ταύτης ὄντες φανεροῖ
 γνήσιε τῆς περὶ αἰρέσεως. τοῖς δ' ἐπὶ πάλαι.
 τὰ γὰρ πράγματα φύσιν ἔχοντα αὐτῶν. δόξαντες γὰρ ἐλευ-

θερῶσθαι διὰ τούτους, ὀνόματι μὲν ἔσονται σύμμαχοι
 τούτων. τῇ δ' ἀληθείᾳ, πᾶν ποιήσῃσι τὸ κελδούμενον
 ἑτοίμως, τῇ μεγίστῃ χάριτι γεγονότες ὑποχρεοί. διόπερ
 ὧ ἄνδρες ἀξιόμηροι ὑμᾶς, τούτον τὸν τόπον ὑπιδέσθαι μη-
 λάθῃτε. ὅθ' ἂν μὲν πρὸς τὸ δέον αὐξοῖσιν, ὅθ' ἂν ἐλαττω-
 ῖεν τῶν φίλων ἀλέγῃσι· ἅμα δ' αὖ τούτοις, ὅθ' ἂν πολεμίας
 γεγονότας εὐεργετοῦντες. ὅθ' ἂν ἀληθινούς φίλους πα-
 ρορῶντες, καὶ κατολιγωροῦντες τούτων. ἐγὼ δ' περὶ μὲν
 τῶν ἄλλων, ὅτε δέοι πᾶν τὸς πρὸς ἀλλήλους τοῖς πέλας
 ἀφιλονείκως. περὶ δ' αὖ τῆς ἡμετέρας φιλίας ἔτις εἰς ὑμᾶς
 δυνόιας ἀπλῶς, ἔδ' ἐποτ' ἂν εἰδέναι τῶν ὄντων ἐκχωρήσασθαι
 καὶ διώσθαι. δοκῶ δ' αὖ καὶ τὸν πατέρα τὸν ἡμέτερον, εἴπερ
 ἔζητιν αὐτῷ ἂν παρὰ τὸν φωνισμὸν ἐμοί. ἔτις ἔκκεινος πρῶ-
 τος μετὰ τὴν τῆς ὑμετέρας φιλίας καὶ συμμαχίας, σχε-
 δὸν πᾶν τῶν καὶ τῷ Ἀσίᾳ καὶ τῷ ἑλλάδι μενόντων,
 δι' ἡμέρας διεφύλαξε ταύτῃ ἕως τῆς τελευταίας ἡμέ-
 ρας, ἔμῳ καὶ τῷ πατρὶ, ἀλλὰ καὶ καὶ τὰς πρά-
 ξεις. πάντων γὰρ ὑμῖν ἐκοινώνησε τῶν καὶ τῷ ἑλλάδι πο-
 λέμων, καὶ πλείστας μὲν εἰς τούτους πεζικάς, καὶ ναυτικάς
 δυνάμεις παρέχετο τῶν ἄλλων συμμάχων. πλείστῳ δ' αὖ
 σκευὰ καὶ χορηγίαν, καὶ μεγίστους ὑπέμεινε κινδύνους.
 τέλος δ' αἰπῶν, κατέσρεψε τὸν βίον, ἐν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις,
 καὶ τὸν φιλιππικὸν πόλεμον, πρὸς ἀκαλῶν βοιωτῶν εἰς
 τὴν ὑμετέραν φιλίαν καὶ συμμαχίαν. ἐγὼ δ' αὖ διαδεξά-
 μενθα τὴν ἀρχὴν, τὴν μὲν παρὰ τὸν πατέρα
 διεφύλαξα. ταύτῃ γὰρ ἐχοῖοντ' ἡμεῖς ὑπερθέσθαι. τοῖς δ' ἐ-
 σόμεθα

πράγμασιν ὑπερεθέμην. οἱ γὰρ καιροὶ τὴν ἐκ πρὸς βά-
 στανον ἐμοὶ μᾶλλον ἢ ἐκείνῳ προσήγον. ἀνπόχε γὰρ σπυ-
 δάζοντες ἡμῖν θυγατέρα δοῦναι, καὶ συνοικηθῆναι τοῖς
 ὅλοις, διδόντες πῶς αὖτε μὲν τὰς πρὸς τερν ἀπηλο-
 πεωμένας ἀφ' ἡμῶν πόλεις, μὲν δὲ ταῦτα, πᾶν ὑπάρχον-
 μένου ποιήσιν, εἰ μετὰ χροίμεν τοῦ πρὸς ὑμᾶς πολέμου,
 τοσούτον ἀπέχομεν τοῦ προσδέξασθαι πτότων, ὡς πλεί-
 σαις μὲν καὶ πεζικαῖς καὶ ναυτικαῖς δυνάμεσι τὰν ἄλλων
 συμμάχων, ἢ γωνισάμεθα μετ' ὑμῶν πρὸς ἐντίστοχον.
 πλείσας δὲ χορηγίας συμβεβλήμεθα πρὸς τὰς ὑμετέρας
 χεῖρας, ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις καιροῖς, εἰς πάντας δὲ τοὺς
 κινδύνους δεδώκομεν αὐτοὺς ἀποφασίως μετὰ γε τὰν
 ὑμετέρων ἡγεμόνων. τὸ δὲ τελευταῖον ὑπεμείναμεν συγ-
 κλειθένης εἰς αὐτὸν τὸν πέργαμον πολιορκεῖσθαι καὶ
 κινδυνεύειν, ἅμα περὶ τοῦ βίβη καὶ τῆς ἀρχῆς, διὰ τὴν
 πρὸς τὸν ὑμέτερον δῆμον δύνοιν. ὡς θ' ὑμᾶς ὠδύσας
 ῥωμαῖοι, πολλοὺς μὲν γεγονότας αὐτόπιας, πῶτάς δὲ
 γνώσκοντας, διότι λέγουσιν ἀληθῆ, δίκαιον ἐστὶ τὴν ἀρμό-
 ζουσιν πρὸς αὐτοὺς ποιήσασθαι περὶ ἡμῶν. καὶ γὰρ δὴ πᾶν-
 των γήριον δεινότατον, εἰ μασσανάσιον μὲν τὸν ἐμὸν
 ὑπάρξαντα πολέμιον ὑμῖν, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον κατὰ
 φύσιν πρὸς ὑμᾶς μὲν τὰν ἰσχυρίων τούτων, ὅτι κατ' ἓνα
 πόλεμον τὸν πρὸς καρχηδονίους ἐτήρησε τὴν πίσιν, βασι-
 λέα τὰν πλείων μερῶν τῆς λιβύης πεποιήκατε. πληθεύ-
 ον δὲ πράξαντα μὲν ἀπλῶς ἔδειν, διαφυλάξαντα δὲ μόνον
 τὴν πίσιν, μέγιστον τὰν κατὰ τὴν ἰλλυρίδα δυναστῶν
 ἀναδε-

ἀναδείχατε, ἡμεῖς δὲ σὺν διαπεργόνοις τὰ μέγιστα καὶ
 κάλιστα τῶν ἔργων ὑμῶν συγκαταεργασμέτους παρ' ἑδὲν
 ποιήσετε; τί ἐν ἐστὶν ἅ παρὰ καλῶς; ἔτινος φημι δὲν ἡμᾶς
 τυγχάνειν παρ' ὑμῶν; ἐρῶ μὲν παρρησίας, ἐπεὶ περ ἡμᾶς
 ἔξεκαλέσατο πρὸς τὸ λέγειν ὑμῶν τὸ φαινόμενον· εἰ μὲν
 αὐτοὶ κρίνετε τίνας ἔπους διακατέχειν τῆς ἀσίας τῶν ὀν-
 τῶν μὲν ἐπὶ ταῖς τοῦ ταύρου, ταπεινῶν δὲ πρὸς τὴν ὑπὸ
 δυνάτιον, τοῦτο καὶ μάλιστα βουλοίμεθα ἀνιδεῖν ἡρόμε-
 νον· καὶ γὰρ ἀσφαλές αὐτὰ βασιλεύσειν ὑμῶν γειννώντες
 ὑπολαμβάνομεν, καὶ μάλιστα μετέχοντες τῆς ὑμετέ-
 ρας ἐξουσίας. εἰ δὲ τοῦτο μὴ κρίνετε ποιεῖν, ἀλλ' ἐκχωρεῖν
 τῆς ἀσίας ὁλοχερῶς, ἑδὲν φαμὲν δικαιοτέραν εἶναι ὡς α-
 χωρεῖν ὑμᾶς τῶν ἐκ τοῦ πολέμου γεγονότων ἄλλων, ἢ περ
 ἡμῶν. ἢ δὲ καὶ κάλλιον ἐστίν, σὺν δουλοῦντας ἐλθερωσθῶν,
 εἴγε μὴ μετ' ἀντιόχου πολεμῶν ὑμῶν ἐτόλμησαν, ἐπεὶ δὲ
 τοῦτο ὑπέμειναν, πολλὰ κάλλιον, τὸ τοῖς ἀληθινοῖς φίλοις,
 τὰς ἀεμοζούσας χεῖρας ἀποδιδόναι μᾶλλον, ἢ σὺν πο-
 λεμίοις γεγονότας διεργεῖν. ὁ μὲν ἐν ἀμύνει, ἱκανῶς
 εἶπας ἀπηλλάγη· τὸ δὲ συνέδριον, αὐτὸν τε τὸν βασιλέα
 καὶ τὰ ῥηθέντα, φιλοφρόνως ἀπεδέχετο, καὶ πάντ' ὅ δυν-
 ατὸν περὶ τούτων εἶχεν αὐτὰ χαρίζεσθαι. μὲν δὲ τοῦτον,
 ἐβούλοντο μὲν εἰσάγειν ῥοδίους, ἀφυσερωμένους δὲ πρὸς τῶν
 πρὸς ἐδὲν, εἰσεκαλέσαντο σὺν σμυρναίους. ἔτι δὲ πολ-
 λούς μὲν ἀπολογισμούς εἰσήνεγκαν περὶ τῆς αὐτῶν διανοίας
 καὶ περὶ τυμίας, ὡς παρέχονται ῥωμαίοις καὶ τὸν ἐνεσῶ-
 ντα πόλεμον, οὗτος δὲ τῆς περὶ αὐτῶν διόξεως ὁμολογου-
 μένης,

μέρους, διότι γεγονόσι πούτων ἐκτενέσασθαι τῶν ἐπὶ τῆς
 ἀσίας αὐτονομούντων, ἔκ ἀναγκαῖον ἡγούμεθα εἶναι εὖ
 καὶ μέρους ἐκτίθεσθαι λόγους. ἐπὶ ᾧ τοῖς εἰσηλθόν ^{τὸ} ῥό-
 διοι, καὶ βραχέα περσενεγκάμενοι παρὲς τῶν κατ' ἰδίαν
 σφίσι πεπραγμένων εἰς ῥωμαίους, ταχέως εἰς τὸν παρὰ τῆς
 πατρίδος ἐπανήλθον λόγον· ἐν ᾧ μέγιστον αὐτοῖς ἔφασαν
 γεγονέναι σύμπτωμα καὶ τὴν πρεσβείαν, παρὲς ὃν οἰκειό-
 τατα διακείνται βασιλέα καὶ κοινῇ καὶ κατ' ἰδίαν, παρὲς
 τοῦτον αὐτοῖς ἀντιπεπλωκέναι τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων.
 τῇ μὲν γὰρ αὐτῶν πατρίδι δοκεῖν τοῦτο κάλλιστον εἶναι, καὶ
 μάλιστα πρέπον ῥωμαίοις, τὸ τοῖς ἐπὶ τῆς ἀσίας ἑλλήνας
 ἐλευθερωθῆναι, τυχεῖν τῆς αὐτονομίας, τῆς ἀπάσιν ἀν-
 θρώποις παρὰ φιλεσάτης διμένει ᾧ ἔτι τοῖς ἀδελφοῖς, ἥκι-
 στα τοῦτο συμφέρον. φύσει γὰρ πᾶσαν μοναρχίαν, τὸ μὲν
 ἴσον ἐχθαίρειν, ζητεῖν δὲ πάντας, εἰ δὲ μήν, ὥς πλείους
 ὑπηκόους εἶναι σφίσι ἢ πειθαρχεῖν· ἀλλὰ καὶ περ τριῶν
 ὄντων τῶν πραγμάτων, ὁμῶς ἔφασαν πεπεῖσθαι, διότι κα-
 θίζονται τῆς παρὰ θέσεως, οὐτὰρ πλείον διμένους διώσθαι
 παρὰ ῥωμαίους, ἀλλὰ τὰ δικαιότερα φαίνεσθαι λέγον-
 τες, καὶ συμφορώτερα πᾶσιν ὁμολογούμενως. εἰ μὲν γὰρ
 μὴ διωκτὴν ἢ ἄλλως διμένει χάριν ἀποδιδόναι ῥωμαίους,
 εἰ μὴ παρὰ δοῖν αὐτὰ τὰς αὐτονομουμένας πόλεις, ἀπο-
 ρεῖν εἰκὸς ἢ παρὰ τῶν ἐνεσώτων. ἢ γὰρ φίλον ἀληθινὸν ἔδει
 παρὰ δεῖν, ἢ τοῦ καλοῦ καὶ κατὰ κόντος αὐτοῖς ὀλιγωρῆσαι,
 καὶ κλέος τῶν ἰδίων πράξεων ἀμαυρῶσαι καὶ κατὰ βα-
 λειν. εἰ δ' ἀμφοτέρων τούτων ἱκανῶς ἔξεστιν παρὰ νοηθῆναι·

G

τίς αὖ

τίς ἂν ἐπὶ τοῦτο διαπορήσειν· ὅ μιν ὥσπερ ἐν δειπνῷ
 πολυτελεῖ, πᾶσι τὰ ἐνεστὶν ἱκανὰ παῖσιν, καὶ πλείων τῶν ἱκα-
 νῶν. καὶ γὰρ λυκαονίαν, καὶ φρυγίαν, τὴν ἐφ' ἑλλησπόντου,
 καὶ τὴν ποσιδικὴν, πρὸς ᾧ ταύταις χερρόνησον, καὶ τὰ
 περὶ σοροῦντα ταῦτα τῆς εὐρώπης ἔξεστιν ὑμῖν, οἷς ἂν βέλη-
 δε, δωρεῖσθαι. ὣν ἑνὸς τινος περὶ στεφάνου πρὸς τὴν δι-
 μένου βασιλείαν, δεκαπλησίαν αὐτῷ διῶνται ποιεῖν τῆς
 καὶ ὑπαρχούσης πάντων ᾧ τούτων ἢ τῶν πλείων αὐτῇ
 περὶ μεριδέντων, ὅδε μὲν ἂν χροῖτο τῶν ἄλλων διωα-
 σειῶν καταδεεσέμεν. ἔξεστιν ἔν τῳ ἄνδρι ρωμαῖοι, καὶ τοῦ
 φίλους μεγαλομερῶς σωματοποιῆσαι, καὶ τῇ τῆς ἰδίας
 ὑπερτέσεως λαμπρὸν μὴ καταβαλεῖν. ἐγὼ γὰρ ὑμῖν, καὶ
 τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις τ' αὐτὸ τέλος τῶν ἔργων, ἀλλ' ἕτερον.
 ὅ μιν γὰρ ἄλλοι πάντες ὁρμῶσι πρὸς τὰς πράξεις, ὁρε-
 γόμενοι τοῦ καταστρέψασθαι ὅ περὶ λαβεῖν πόλεις, χορη-
 γίας, ναῦς, ὑμᾶς ᾧ πάντων ἰσχυρῶν ἀπροςδεήτως πεποιήκα-
 τε, πάντα τὰ κατὰ τὴν οἰκισμένην ἰσχυρότερον μὲν ὑπὸ τῷ
 ὑμετέρῳ ἔξασίαν. τίν' οὖν ἐπὶ περὶ δεῖδε, καὶ τίν' οὖν
 ἂν ἐπὶ δέοι πρὸς νοῖαν ὑμᾶς ποιεῖσθαι τὴν ὀχυροτάτην, δη-
 λον, ὡς ἐπαίνου καὶ δόξης παρ' ἀνθρώποις, ἀ καὶ κτήσασθαι
 μὲν ἐστὶν ὑπερέσπερον κτησαμένους ᾧ διαφυλάττει χαλε-
 πῶτα. γινώητε δὲ διὰ τὸ λεγόμενον ἔτος. ἐπολεμήσατε
 πρὸς φίλιππον, καὶ πάντες ὑπεμείνατε χάριν τῆς τῶν ἐλ-
 λήνων ἐλευθερίας. τοῦτο γὰρ περὶ δεῖδε, καὶ τοῦτο ὑμῖν
 ἄριστον ἔξ ἐκείνου τοῦ πολέμου περιγέγονεν. ἕτερον δὲ
 ἀπλῶς, οὐδέν. ἀλλ' ὁμῶς δύδοκεῖτε τὴν μάλλον, ἢ τοῖς
 πρὸς αὐτὸν

ὡς δὲ καρχηδονίων φοβεροῖς· ἔμαλα δικάίως. τὸ μὲν γὰρ
 ἀργύριον ἐστὶ κοινόν τι πάντων ἀνθρώπων κτῆμα, τὸ δὲ κα-
 λόν, καὶ πρὸς ἔπαινον καὶ τιμὴν αἰήκον, θεῶν καὶ τῶν ἐγ-
 γισα τούτοις πεφυκότων ἀνδρῶν ἐστὶ. τοιγαροῦν σεμνότα-
 τον τῶν ὑσέρων ἔργων ἢ τῶν ἐλλυίων ἐλθούσας. τούτω
 νῦν εἰ μὴ πρὸς θεῶν, τ' ἀκόλουθον, τελειωθήσεται τὰ τ'
 ὑμετέρας δόξης. εἰ δὲ παρίδητε, καὶ τὸ πρὶν ἐλαττωθή-
 σεται φανερώς. ἡμεῖς οὐκ ὦ ἀνδρες, καὶ τῆς παραιρέσεως
 γεγονότες αἰρεψαί, καὶ τῶν μεγίστων ἀγώνων καὶ κινδύ-
 νων ἀληθινῶς ὑμῖν μετερχηκότες, καὶ νῦν ἐκ ἐγκαταλεί-
 πομεν τῶν φίλων τάξιν. ἀλλ' ἄγε νομίζομεν ὑμῖν καὶ
 πρέπειν καὶ συμφέρειν, ἐκ ὧν ἡσάμεν ὑπομῆσαι μετὰ
 παρρησίας, ἔδοντος σοχαζόμενοι τῶν ἄλλων, ἔδὲ περὶ
 πλείονος ἔδον ποιησάμενοι τοῦ κατ' ἡκόντος αὐτοῖς. ὁ
 μὲν γὰρ ῥόδιοι ταῦτα εἰπόντες, πᾶσιν ἐδόκει μετρίως καὶ
 καλῶς διειλέχθαι περὶ τῶν προκειμένων. ἔπει δὲ τοῖς
 εἰσηγαγόντες παρ' ἀντιόχου πρεσβυτάς, ἀντίπατρον
 καὶ ζῶξιν. ὧν μετ' ἀξιώσεως καὶ ὡς ἀκλήσεως ποιησα-
 μένων ἐστὶ λόγους, διδόκουν ταῖς γεγενημέναις ὁμολο-
 γίαις, πρὸς τοὺς πρὸ τὸν σκιπίωνα, καὶ τὸν ἀσίαν. καὶ
 μετὰ πινας ἡμέρας τοῦ δήμου συνεπικυρώσαντος, ἔτεμον
 ὅρκια περὶ τούτων, πρὸς ἐστὶ περὶ τὸν ἀντίπατρον. μετὰ
 δὲ ταῦτα καὶ ἐστὶ ἄλλους εἰσηγον, ὅσοι παρήσαν ἀπὸ τῆς
 ἀσίας πρεσβύοντες, ὧν ἔπει βραχὺ μὲν διήκουσαν ἅπα-
 σι δὲ τὸν αὐτὸν ἔδωκαν ἀπόκρισιν. αὐτὸ δ' ἐστὶ, ὅτι δέκα
 πρεσβύοντας ἐξαποσελοῦσι, ἐστὶ ὑπὲρ ἀπ' αὐτῶν τὰν ἀμ-

φισθηκυμένων ταῖς πόλεσι διαγνωσμένους, δόντες δὲ
 ταύτας τὰς ἀποκρίσεις, μετὰ ταῦτα κατέστησαν δέκα
 πρεσβυτάς, οἷς παρὰ μὲν τῶν κτ' μέρους ἔδωκαν τὴν ἑπι-
 τροπὴν. παρὰ δὲ τῶν ὅλων αὐτοὶ διέλαβον, ὅτι δὲ τῶν ἑπι-
 τάδε τοῦ ταύρου κατεκέντων, ὅσοι μὲν ὑπὸ δυνάστον
 ἐτάτηντο, τούτους δυνάμει δοτῆναι, πλὴν λυδίας καὶ κα-
 ρίας, τὰ μέχρι τοῦ μαιδνέου ποταμοῦ· ταῦτα δὲ ροδίων
 ὑπάρχον. τῶν πόλεων τῶν ἐλλυϊδων, ὅσαι μὲν ἀπὸ ἀλλω
 φόρῳ ἐπετέλουον, ταύτας τὴν αὐτὴν δυνάμει τελεῖν, ὅσαι
 δὲ δυνάμει μόνον, ταύταις ἀφείδαι τὴν φόρῳ. δόντες δὲ
 οὗτοι τύπους τούτους ὑπὲρ τῆς ὅλης διοικήσεως, ἐξέπεμπον
 οὗτοι ἵππους γινῶν τὴν ὑπατοῦς τὴν Ἀσίαν. ἤδη δὲ τούτων
 διωκημένων, παρὰ τὴν αὐτὴν αἰῶνα ὁ ρόδιος παρὰ τὴν σύγ-
 κλητον ἀξιουῦτες περὶ σόλων τῶν κελικίων. διὰ γὰρ τῆς
 συγγενείας ἔφασαν κατὰ τὴν αὐτὴν, παρὰ τὴν τῆς πό-
 λεως ταύτης εἶναι γὰρ ἀργείων ἀποίκους ὁλοῖς, κατὰ περ
 ὁ ρόδιος, ὅτι ὡς ἀδελφικῶς ἔσαν ἀπεδέκνυντο τὴν συγγέ-
 νειαν παρὰ ἀλλήλους, ὡς ἵνα δίκαιον ἔφασαν εἶναι τυ-
 χεῖν αὐτοὺς τῆς ἐλδοφείας ὑπὸ ῥωμαίων, διὰ τῆς ροδίων
 χάριτος. ἢ δὲ σύγκλητος διακούσασα περὶ τούτων, εἰσεκα-
 λέσατο οὗτοι παρὰ δυνάμει πρεσβυτάς, καὶ τὸ μὲν πρῶτον
 ἐπέταττε πάσης κελικίας ἐκχωρεῖν τὴν δυνάστον. ὁ παρὰ
 δεχομένων δὲ τῶν περὶ τὴν δυνάστητον, διὰ τὸ παρὰ τὰς
 ῥωμαίων εἶναι, πάλιν ὑπὲρ αὐτῶν τῶν σόλων ἐποιουῦτο
 τὴν λόγον. φιλοτίμως δὲ παρὰ τούτο διεφδομένων τῶν
 πρεσβυτῶν, τούτους μὲν ἀπέλυσαν. οὗτοι δὲ ροδίους εἰσεκα-
 λέσα-

λεσάμενοι, διεσάφην τὰ συναιτώμενα πρὸς τῶν περὶ τὸν
 αὐτίπατρον, καὶ περσπέλεγον, ὅτι πᾶν ὑπομεινῶσιν, εἰ
 πρῶτως τοῦτο κέκεται ῥοδίοις. τῶν δὲ πρεσβυτῶν διδο-
 κειμένων τῇ φιλοφιλίᾳ τῆς συγχλήτης, καὶ φασκόντων
 οὐδὲν ἐπὶ πέρας ζητεῖν, ταῦτα μὲν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων
 ἔμφανεν. ἥδη δὲ πρὸς δυνάζυγῳ τῶν δέκα, καὶ τῶν ἄλλων
 πρεσβυτῶν ὄντων, κατέπλευσεν τῆς ἰταλίας εἰς βρεννίη-
 σιον, οἷτε πρὸς τὸν σκιπίωνα καὶ λούκιον, οἱ τῇ ναυμαχίᾳ
 νικήσαντες τὸν δυνείοχον. οἱ καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας, εἰς
 ἐλθόντες εἰς τὴν ῥώμην, ἤχον θριαμβοῦς.

Ὅπ. ἀμυνάδρος ὁ τῶν ἀθαμάνων βασιλεὺς, δοκῶν
 ἥδη τὴν ἀρχὴν ἀνελήφεναι βεβαίως, εἰς ῥώμην ἐξέπεμ-
 πε πρεσβυτάς, καὶ πρὸς αὐτὸν σκιπίωνα εἰς τὴν ἀσίαν.
 ἐπὶ γὰρ ἦσαν πρὸς αὐτὸν κατὰ τὴν ἐφεσον ἔπους. τὰ μὲν,
 ἀπολογούμενοι, τὰ δοκεῖν διὰ αἰτωλῶν πεποιθὸς τὴν
 κάθοδον. τὰ δὲ κατηγορῶν τοῦ φιλίππου. τὸ δὲ πολὺ, πα-
 ρακαλῶν πρὸς δέξασθαι πάλιν αὐτὸν εἰς τὴν συμμαχίαν.
 ὅς δὲ αἰτωλοὶ νομίσαντες ἔχον δύσῃν καιρὸν, πρὸς τὸ
 τὴν ἀμφιλοχίαν, καὶ τὴν ἀπεραγίαν δυνάκτῃσασθαι,
 πρὸς αὐτὸν στρατεύειν εἰς αὐτὸν περσικῶς ἔπους. αἰροί-
 σαντες δὲ νικητῆρα τοῦ στρατηγοῦ πρῶτον στρατὸν, ἐνέ-
 βαλον εἰς τὴν ἀμφιλοχίαν, τῶν δὲ πλείων αὐτοῖς ἐθελον-
 τῶν παραχωρησάντων, μετῆλθον εἰς τὴν ἀπεραγίαν. ὅς
 τούτων δὲ πρὸς αὐτὸν ἐκείως, ἐστράτευσαν εἰς τὴν δο-
 λοπίαν. ἔτοι δὲ βραχυὸν χρόνον ὑπέδδξαν, ὡς αὐ-
 τὸν ποιησάμενοι, τηρήσαντες τὴν πρὸς φίλιππον πίσιν. λα-

XXVI.

βόντες ὃ πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ πρὶ ὧν ἀθαμάνας ἔτι
 τοῦ φιλίππου φυγῶν, ταχέως μετενόησαν, καὶ προσέθεν-
 το πρὸς τοῦ αἰτωλοῦς. ἡγομένης ὃ τῆς τῶν πραγμάτων
 δυνείας τοιαύτης, ἀπήγαγε τὴν στρατιάν ὀνικαῖον εἰς
 τὴν οἰκίαν, δοκῶν ἡσφαλίᾳς τὰ κτ' τὴν αἰτωλίαν τοῖς
 περὶ φημένους ἔθνεσι καὶ ἔργοις. τοῦ μηδένα διώσασθαι κα-
 κοποιεῖν τὴν χώραν αὐτῶν. ἄρτι δὲ τούτων συμβεβηκότων,
 καὶ τῶν αἰτωλῶν ἐπὶ τοῖς γελοίοσι φρονηματιζομένων,
 προσέπεσε φήμη πρὶ Ἰῆς κτ' τὴν Ἀσίαν μάχης, ἐν ἣ γόν-
 τες ἡττημένον ὀλοχερῶς τὸν δυνάστην, αὐτοῖς δυνεστάτη-
 σαν ταῖς ψυχαῖς. ὥς δὲ πρὸς ἀγένηταις ἐκ ῥώμης ὁ δαμο-
 τελής, τότε πόλεμον δυνήγειλε διότι μὲν κατὰ μόνος, καὶ
 Ἰλὺ τοῦ μάρκου, καὶ τῶν δυνάμεων διάβασιν ἐπ' αὐτοῦς.
 τότε δὲ πάντεσσι εἰς ἀμνηχανίδου ἐνέπιπτον, καὶ διηπό-
 ρουν πῶς δεῖ χεῖσασθαι τοῖς ἐπιφρομένοις πράγμα-
 σιν. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς πρὸς τε ῥοδίους πέμπειν, καὶ πρὸς
 ἀθηναίους, ἀξιουμένους καὶ πρὸς ἀκαλουῦντες πρεσβύται
 πρὶ αὐτῶν εἰς Ἰλὺ ῥώμην, καὶ παραιτησαμένους τὴν ὀρ-
 γὴν τῶν ῥωμαίων, ποιήσασθαι ἵνα λύσιν τῶν πρὶ ἐσώτων
 κακῶν τῇ αἰτωλίᾳ, ὁμοίως δὲ καὶ παρ' αὐτῶν ἐξέπεμ-
 ψαν πάλιν πρεσβυτάς εἰς Ἰλὺ ῥώμην, ἀλέξανδρον τὸν
 ἴσιον ἐπικαλούμενον καὶ φανέαν, οὗ δὲ τύτοις χάρι-
 πα, ἐπὶ δὲ ἄλυπον τὸν ἀμβρακιώτην, ἔτι λύκωπον.

XXVII. Ὅτι πρὸς ἀγενομένων πρὸς τὸν στρατηγὸν τῶν ῥωμαίων
 ἐξ ἡπείρου πρεσβυτῶν, ἐκοινολογεῖτο τοῖς πρὶ τῆς ἐπὶ
 τοῦ αἰτωλοῦς στρατείας. τῶν δὲ πρεσβυτῶν στρατάρχῃ ἐπὶ
 τὴν ἀμ-

τὴν ἀμβρακίαν συμβουλούντων (σιωέβαινε γὰρ τότε πολι-
 τείας οὗ ἀμβρακίως μὲ τῶν αἰτωλῶν) καὶ φερόν-
 των ἀπολογισμούς, διότι καὶ πρὸς τὴν μάχην τοῖς στρα-
 τείοις, εἰς τοῦτο βούλωνται συγκαταβαίνειν αἰτωλοὶ,
 καλλίστους εἶναι ἔπους συμβαίνει περὶ τὴν πεποιημένην
 πόλιν, καὶ ἀποδεικνύειν, διότι αὐτὴν κείσθαι πρὸς πο-
 λιορκίαν. καὶ γὰρ ἄφθογον ἔχειν τὴν χώραν εἰς χεῖρας,
 πρὸς τὰς τῶν ἔργων ὡρασκυῖας, καὶ τὴν Ἀρέθοντα πο-
 ταμὸν ῥέοντα ὡς τὴν πόλιν σιωεργήσαν, πρὸς τε τὰς
 τοῦ στρατοπέδου χεῖρας, ἅτε θέρους ὄντος, καὶ πρὸς τὴν
 τῶν ἔργων ἀσφάλειαν. δοξάτων γὰρ τῶν πρεσβευτῶν κα-
 λῶς συμβουλῶν, ἀναζύξας ὁ στρατηγός, ἦγε διὰ τῆς
 ἡπείρου τὴν στρατὸν ἐπὶ τὴν ἀμβρακίαν. ἀφικόμενος γὰρ
 καὶ τῶν αἰτωλῶν ἐτολμώντων ἀπαντᾶν, περιήει κατὰ
 πλεύων τὴν πόλιν, καὶ ἐνήργει τὰ τῆς πολιορκίας φιλοτί-
 μως. καὶ ὅτι εἰς τὴν ῥώμην ἀποσταλέντες πρέσβεις, ὡρα-
 τήσαντες ὑπὸ σιδήρου τοῦ πεπεσέως περὶ τὴν κεφα-
 λωσίαν, κατήχθησαν εἰς χάρανδρον. τοῖς γὰρ ἡπειρώταις
 ἔδοξεν, τὰς μὲν ἀρχὰς εἰς βουλευτὴν ἀποστείλαι, καὶ φυ-
 λάττειν ἐπιμελῶς οὗτον ἄνδρας. μὲν δὲ πινὰς ἡμέρας ἀπὸ
 τῶν αὐτῶν λύτρα, διὰ τὸ πόλεμον ὑπάρχειν σφισι πρὸς
 οὗτον αἰτωλούς. σιωέβαινε δὲ τὸν μὲν ἀλέξανδρον πλοσιώ-
 τατον εἶναι πάντων τῶν ἐλλήνων· οὗτον γὰρ λοιπὸν καὶ συ-
 ρεῖν τοῖς βίοις. πολὺ γὰρ λείπεσθαι τοῦ πεποιημένου ταῖς
 ἐστίαις. καὶ τὸ μὲν πρῶτον, ἐκέλευον ἕκαστον ἀποδοῦναι ἑ-
 τάλαντα. τοῦτο δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις ἐδ' ὅλως ἀπῆρυσεν,
 ἀλλ'

ἀλλ' ἐβούλοντο, περὶ πλείους ποιέμενοι τὴν σφῶν αὐτῶν
 σωτηρίαν. ὁ δ' ἀλέξανδρος ἐκ αὐτῶν ἔφη συγχωρῆσαι. πολὺ
 γὰρ εἶναι τ' ἀργύρεον φαίνεσθαι καὶ τὰς νύκτας διαγρυ-
 πνῶν διολοφύρετο πρὸς αὐτὸν, εἰ δεήσειε. τάλαντα κατα-
 βάλλειν. ὧς δ' ἡπειρῶνται παρορώμενοι τὸ μέλλον, ἔτι δια-
 γωνιῶντες, μὴ γνόντες ὧς ῥωμαῖοι, διότι πρὸς αὐτοὺς
 μετερχήκασι, καὶ περὶ γράψαντες πᾶσα κα-
 λῶσι, καὶ κελεύουσιν ἀπολύειν οὓς ἀνδρας, συγκαταβάλλεις,
 πρὶν τάλαντα πάλιν ἀπῆλθον ἕκαστον. ἀσμένως δ' αὖτε
 ἄλλων παροδεξαμένων, οὓς μὲν διεχρηθέντες ἐπανήλ-
 θον. ὁ δ' ἀλέξανδρος, ἐκ αὐτῶν ἔφη δεῖναι πλεῖον τάλαντα.
 καὶ γὰρ τοῦτ' εἶναι πολὺ καὶ ἰέλθω ἀπὸ γνῆς αὐτὸν, ἔμει-
 νον ἐν τῇ φυλακῇ, πρὸς αὐτὸν ἀνθρώπος, πλείονων ἢ σ.
 τάλαντων ἔχων ὅσῳ, ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ ἐκλιπεῖν τὸν βίον, ἐφ'
 ὃ μὴ δεῖναι τὰ πρὶν τάλαντα. τοσαύτη τις ἐνίοις πρὸς τὸ
 πλεῖον ὁρμὴ παρίσταται, καὶ παροθυμία. τότε δ' ἐκείνῳ, καὶ
 τὸ αὐτόματον συνέργησε πρὸς τὴν φυλαργυρίαν, ὥς πα-
 ρὰ πᾶσιν ἐπαίνε καὶ συγκαταθέσεως τυχεῖν τὴν δυνάλο-
 γίαν αὐτῶν διὰ τὴν περιπέτειαν. μετὰ γὰρ ὀλίγας ἡμέρας
 γραμμάτων πρὸς ἀγενηθέντων ἐκ τῆς ῥώμης περὶ τὴν ἀφέ-
 σεως, αὐτὸς μόνος ἀπελύθη χωρὶς λύτρων. ὧς αἰτωλοὶ
 γνόντες τὴν αὐτῶν περιπέτειαν, δαμοτελῆ παροχρῆσαν-
 το πάλιν εἰς τὴν ῥώμην πρὸς αὐτὸν. ὃς ἐκπλήθους μέ-
 χρις λουκάδος, καὶ γνῆς παροάγοντα διὰ τῆς ἡπείρου μετ'
 τῶν δυνάμεων μάρκον Ἰππὶ τὴν ἀμβρακίαν, ἀποπνέειν
 πρὸς αὐτὸν, αὐτὸς ἀνεχώρησεν εἰς τὴν αἰτωλίαν.

Ο'π

Ὅτι καὶ τὸν καιρὸν τούτον, ὅτε καὶ τῶν αἰθιυαίων, καὶ τῶν ῥοδίων πρέσβεις ἦκον ὑπὲρ τῆς ἐρατῆς ἐδον τῶν ῥωμαίων, ὧς ἐπεληφόμενοι τῶν διαλύσεων, ὅ, τε βασιλὺς τῶν αἰθιυαίων ἀμυνάνδρου παρεγένετο, παρὰ δ' αὖτε ἐξελέσθαι οὗτον ἀμβρακιώτας ἐν τῶν περιεσώτων κακῶν, δοθείσης αὐτῷ τῆς ἀσφαλείας ὑπὸ τοῦ μάρκα διὰ τὸν καιρὸν. πάντῃ γὰρ οἰκείως εἶχε παρὰ οὗτον ἀμβρακιώτας, διὰ τὸ καὶ πλείω χρόνον ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διατερίφθαι κατὰ φύσιν. ἦκον δ' καὶ ὅτε καὶ τῶν ἀκαρενῶν μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἄγοντες πνὺς οὗτον παρὰ δαμοτέλῃ. ὁ γὰρ μάρκος, πυθόμενος τὴν περὶ ἐπείκειαν αὐτῶν, ἔγραψε τοῖς ψευδοῖσι, δυνάκομίζεν τοὺς ἀνδράς ὡς αὐτὸν. πρῶτον δὲ τούτων ἡθροισμένων, ἐνεργεῖτο φιλοτίμως τὰς παρὰ τὰς διαλύσεις. ὁ μὲν γὰρ ἀμυνάνδρου καὶ τὴν αὐτοῦ παρὰ δ' εἶχε τῶν ἀμβρακιωτῶν, ὅτε καὶ καλῶν σώζειν σφᾶς αὐτὰς· εἶναι δ' οὗτο ἐμακρὰν, ἐὰν βουλεύσωνται βέλπον παρὰ αὐτῶν. πλεονάκεις δ' παρὰ πελάζοντος αὐτοῦ τῶν τείχεα, καὶ διαλεγόμενος περὶ τούτων, ἔδοξε τοῖς ἀμβρακιώταις εἰσκαλέσασθαι τὸν ἀμυνάνδρου εἰς τὴν πόλιν, τοῦ δ' ἐρατῆς συγχωρήσαντος τῇ βασιλεῖ τὴν εἰσοδον. ὅτε μὲν γὰρ εἰσελθὼν διελέγετο τοῖς ἀμβρακιώταις περὶ τῶν ἐνεσώτων. ὅτε καὶ ὅτε καὶ τῶν αἰθιυαίων καὶ τῶν ῥοδίων πρέσβεις λαμβάνοντες εἰς τὰς χεῖρας τὸν ἐρατῆρον τῶν ῥωμαίων, καὶ ποικίλως ὁμιλουῦντες, πρᾶνεν ἐπειρᾶντο τὴν ὀργὴν αὐτοῦ. τοῖς δ' περὶ τὸν δαμοτέλῃ καὶ φαινέαν, ὑπέθετο τις, ἔχεσθαι καὶ θεραπεύειν τὸν γαῖον οὐαλέριον. ὅτε δ' οὗτον

Η

μάρκα

μάρκου μὲν υἱός, τὸ πρῶτον σιωθεμένου πρὸς αἰτωλοὺς
 τὴν συμμαχίαν. μάρκος δὲ τὸ τότε στρατηγὸν εὖτος, ἀδελ-
 φὸς ἐκ μαλῆρος. ἄλλως δὲ πρᾶξιν ἔχων νεανικῶν, ἢ μάλι-
 σα πρὸς τὰ στρατηγὰ πειθόμενος, ὃς πρὸς ἀκκληθεῖς ὑπὸ
 τῶν περὶ τὴν δαμοτελῆ, καὶ νομίσας ἴδιον εἶναι τὸ πρᾶγμα,
 καὶ καθήκειν αὐτῷ τὸ πρὸς λατῆσαι τῶν αἰτωλῶν, πᾶσαν
 εἰσεφέρειτο σπουδὴν καὶ φιλοτιμίαν ἐξελέσθαι σπασά-
 ζων τὸ ἔθνος ἐκ τῶν περιεσώτων κακῶν. ἐνεργῶς δὲ παν-
 ταχόθεν πρὸς αἰτωλοὺς ἦν φιλοτιμίας, ἔλαβε δὲ πρᾶ-
 γμα σιωτέλειαν. οἱ μὲν γὰρ ἀμβρακιάται πειθέντες ὑπὸ
 τοῦ βασιλέως, ἐπέτρεψον τὰ κατ' αὐτὰς τὰ στρατηγὰ
 τῶν Ῥωμαίων, καὶ παρέδωκον τὴν πόλιν, ἐφ' ᾧ οὖν αἰτω-
 λὸς ὑποσπόνδους ἀπελθεῖν. τούτῳ γὰρ ὑφείλοντο πρῶτον
 τηροῦντες ἢ πρὸς οὗτοι συμμαχεῖν πῖν. ὃ δὲ μάρκος
 συγκατέθετο τοῖς αἰτωλοῖς ἐπὶ τούτῳ ποιήσασθαι τὰς
 διαλύσεις, ὥστε διακόσια μὲν δὲ δοῖν καὶ τάλαντα πρὸς αἰτω-
 λους λαβεῖν. τριακόσια δὲ ἐν ἑτεσιν ἐξ, ἢ κατ' ἑκάστον ἔτος.
 ἀποκατασταθῆναι δὲ καὶ οὗτοι αἰχμαλώτους καὶ τοὺς αὐ-
 τομόλους Ῥωμαίοις ἀπαντας οὗτοι παρ' αὐτοῖς ὄντας, ἐν ἐξ
 μησὶ χωρεῖς λύσεων. πόλιν δὲ μηδεμίαν ἔχειν ἐν τῇ συμ-
 πολιτείᾳ, μὴ δὲ τινὰς μὲν *ταύτης πρὸς λαβεῖν τούτων,
 ὅσαι μὲν ἢ τίς κοινῆς διαβάσιν ἐάλωσαν ὑπὸ Ῥω-
 μαίων, ἢ φιλίαν ἐποίησαντο πρὸς Ῥωμαίους, κεφαλαιούους
 δὲ πάντας ἐκασπόνδους εἶναι τούτων τῶν συνθηκῶν. ταῦτα
 μὲν ἔνι ὑπετυπώθη τότε κεφαλαιωδῶς περὶ τῶν διαλύ-
 σεων. ἐδὲ δὲ τούτοις, πρῶτον μὲν δὲ δοκῆται τοὺς αἰτωλοὺς.

μετὰ

* ταῦτα.

μετὰ τὸ ταῦτα γίνεσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ ῥωμαίους. ¶
 μὲν οὖν ἀθηνᾶιοι καὶ ῥόδιοι, παρέμμενον αὐτῷ, καραδο-
 κῆνες τὴν τῶν αἰτωλῶν ἀπόφασιν. ¶ τὸ περὶ τὸν δαμοτε-
 λῆ ἐπανελθόντες, διεσάφεν τοῖς αἰτωλοῖς περὶ τῶν συγ-
 κεχωρημένων. τοῖς μὲν ἔν ὅλοις διδόκεν. καὶ γὰρ ἡ αὐτοῖς
 ἅπαντα πῶς τὴν προδοκίαν. περὶ τὸ τῶν πόλεων τῶν
 πρότερον συμπολιτευομένων αὐτοῖς διαπορήσαντες ἐπὶ
 ποσὸν, τέλος συγκατέθεντο τοῖς προφνομένοις. ὁ δὲ μάρ-
 κος πῶς λαβὼν τὴν ἀμβρακίαν, τοὺς μὲν αἰτωλοὺς ἀφῆ-
 κεν ὑποσπόνδους. τὰ δ' ἀγάλματα, καὶ τοὺς ἀνδριάντας,
 καὶ τὰς γραφὰς, ἀπήγαγεν ἐκ τῆς πόλεως ὅντα καὶ πλείω,
 διὰ τὸ γεγονέναι βασίλῃον πύρρην τὴν ἀμβρακίαν. ἐδόθη
 δ' αὐτῷ καὶ σέφελος, διὰ τὴν λαλόντων πενήτηκοντα ἔφ. ταῦ-
 τα δὲ διοικησάμενος ἐποίητο τὴν πορείαν εἰς τὴν μεσό-
 γειον τῆς αἰτωλίας, θαυμάζων ἐπὶ τῷ μηδὲν αὐτῷ πῶς
 τῶν αἰτωλῶν ἅπαντ' αἰδοῖται. πῶς γενόμενος δὲ πρὸς ἄλλος
 τὸ καλέμενον ἀμφιλοχικόν, κατεσχετο πέδυσσιν, ὅπερ
 ἀπέχεται τῆς ἀμβρακίας ῥπ. στάδια. ἐκεῖ δὲ συμμιζάντων
 αὐτῷ τῶν περὶ τὸν δαμοτελῆ, καὶ διασαφέντων ὅτι δέδο-
 κται τοῖς αἰτωλοῖς βεβαιῶντας τὰς δι' ἐαυτῶν γεινημένας
 ὁμολογίας, δεχωρίσθησαν, αἰτωλοὶ μὲν εἰς τὴν οἰκίαν.
 μάρκος δὲ εἰς τὴν ἀμβρακίαν, καὶ κείσε πῶς γενόμενος,
 ἕτος μὲν ἐγένετο περὶ τὸ περαιῶν τὴν διώαμιν εἰς τὴν κε-
 φαλληνίαν. ¶ οἱ δὲ αἰτωλοὶ προχειρισάμενοι φανέαν καὶ
 νίκανσρον πρεσβυτάς ἐξέπεμψαν εἰς τὴν ῥώμην περὶ
 τῆς εἰρήνης. ἀπλῶς γὰρ ἔδεν ἡ κύριον τῶν προειρημένων,

εἰ μὴ καὶ τὰ δῆμῳ δοῦναι τὰ τῶν Ῥωμαίων. ἔτι μὲν ἔν πα-
 ραλαβόντες τοὺς τε ῥοδίους καὶ τοὺς ἀθηναίους ἔπλεον ἔπι
 τὸ προκείμενον, ὥστα πλησίως δὲ καὶ μάρκος, ἔξαπῆσειλε
 γαίον τὸν ἑαλέριον καὶ πινας ἑτέρας τῶν φίλων, πράξον-
 τας τὰ περὶ τῆς εἰρήνης. ἀφικομένων δ' εἰς τὴν Ῥώμην,
 πάλιν ἐκαινοποιήθη τὰ τῆς ὀργῆς παρὰ αἰτωλοὺς διὰ φι-
 λίππου τοῦ βασιλέως. ἐκεῖνος γὰρ δοκῶν ἀδίκως ὑπὸ τῶν αἰ-
 τωλῶν ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀθαμανίαν, καὶ τὴν δολοπίαν,
 διεπέμψατο παρὰ τοὺς φίλους, ἀξιῶν αὐτοὺς συμπο-
 ρισθῆναι, καὶ μὴ προσδέξασθαι τὰς διαλύσεις. διὸ καὶ τῶν
 μὲν αἰτωλῶν εἰς πορευθέντων, παρήκον ἡ σύγκλητος,
 τῶν δὲ ῥοδίων καὶ τῶν ἀθηναίων ἀξιοῦντων, ἀντετάπη καὶ
 προσέχε τὸν νότον, καὶ γὰρ ἐδόκει δάμει οἰκείως, ἀλλὰ κα-
 λῶς εἰπεῖν καὶ ὥστα δείγμα παρὰ τὸ παρὸν οἰκείῳ χη-
 σαθῆναι τὸν λόγον. ἔφη γὰρ ὀργίζεσθαι μηδ' εὐκότως τοῖς αἰ-
 τωλοῖς. πολλὰ γὰρ οὐ πεπονηθότες οὖν αἰτωλοὺς ὑπὸ Ῥω-
 μαίων, ἔχοντες χάριν ὑποδεδωκέναι τούτων, ἀλλ' εἰς μέσον
 ἐνηνοχέναι κίνδυνον τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν, ἐκκαύσαν-
 τας τὸν παρὰ δούτιον πόλεμον. ἐν τούτῳ δὲ διαμαρτά-
 νει τὴν σύγκλητον, ἐν ᾗ τὴν ὀργὴν φέρει ἔπι οὖν αἰτω-
 λούς. εἶναι γὰρ τὸ συμβαῖνον ἐν ταῖς πολιτείαις περὶ τὰ
 πλήθη, ὥστα πλησίον τὰ γινόμενα περὶ τὴν θάλασσαν καὶ
 γὰρ ἐκείνῳ, καὶ μὲν τὴν αὐτῆς φύσιν, αἰετοὶ εἶναι γαλι-
 νῶ καὶ καθεστηκῶν, καὶ συλλήδων τῶν αὐτῶν, ὥστε μη-
 δέ ποτ' ἂν ἐνοχλῆσαι μηδένα τῶν παρὰ πελαγόντων αὐ-
 τῇ καὶ χρωμένων. ἐπειδὴ δ' ἐμπεσόντες εἰς αὐτὴν ἄνεμοι

βίαιος

βίαιοι ταραξέωσι, καὶ πῶς φύσιν ἀναγκάσωσι κινεῖσθαι,
 ὅτε μηδὲν ἐπὶ δεινότερον εἶναι, μὴ δὲ φοβερώτερον θαλάτ-
 τος, ὃ καὶ νῦν τοῖς κατὰ τὴν αἰτωλίαν συμπεσεῖν. ἕως μὲν
 γὰρ ἦσαν ἀκέραιοι, πάντων τῶν ἐλλείων ὑπὸ ἡγεμονίᾳ
 δυνέσασθαι καὶ βεβαιώσασθαι. συνεργοὶ πρὸς τὰς πράξεις.
 ἐπεὶ δ' ἀπὸ μὲν τῆς ἀσίας πυνδύσαντες θόας καὶ δικαίαρχος
 ἀπὸ δὲ τῆς οὐρώπης μενέσας καὶ δαμόκλειος συνετάραξαν
 οὗτον ὄχλον, καὶ πῶς φύσιν ἠνάγκασαν πᾶν καὶ λέγειν ἔ-
 πράττειν, ὅτε δὴ κακῶς φρογῶντες, ἐβλήθησαν μὲν ὑμῖν,
 ἐγένοντο δ' αὐτοῖς αἰποὶ κακῶν. δεῖ δὲ ὑμᾶς πρὸς μὲν ἐκείνους
 ἔχειν ἀπαραιτήτως· ἐλεεῖν δὲ τοὺς πολλοὺς, ἔτι διαλύεσθαι
 πρὸς αὐτοὺς, εἰδότας, ὅτι χυρόμηντοι πάλιν ἀκέραιοι, καὶ
 πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἐπὶ νῦν ὑφ' ὑμῶν σωθέντες, δυνέσασθαι
 πάλιν ἐσονται πρὸς τῶν ἐλλείων. ὁ μὲν ἔνθα βλαπτοῦς ταῦτα
 εἰπὼν, ἐπεισε τὴν σύγκλητον διαλύεσθαι πρὸς οὗτον αἰτω-
 λούς. δέξασθαι δὲ τὴν συνεδρίαν, καὶ τοῦ δήμου συνεπιφη-
 φίσαντες, ἐκυρώθη τὰ κτ' ἰσὺς διαλύσεις. τὰ δὲ κτ' μέ-
 ρος τοῦ τῶν Συνηκῶν ταῦτα. ὁ δὲ δήμος ὁ τῶν αἰτωλῶν τὴν
 ἀρχὴν καὶ τὴν δυναστείαν τοῦ δήμου τῶν Ῥωμαίων ἀδόλως
 τηρεῖτω. μὴ διαγέτω διὰ τῆς χώρας καὶ τῶν πόλεων οἱ
 Ῥωμαῖοι, ἢ οὗτοι συμμάχους καὶ φίλους αὐτῶν. μὴ δὲ χο-
 ρηγείτω μηδὲν δημοσίᾳ βουλῇ. ἐχθρὸν καὶ φίλον τὸν αὐ-
 τὸν ἐχέτω τοῖς Ῥωμαίοις. καὶ εἰὰν πολεμῶσι πρὸς τινας Ῥω-
 μαῖοι, πολεμείτω πρὸς αὐτοὺς ὁ δὲ δήμος ὁ τῶν αἰτωλῶν.
 οὗτον δὲ δραπέτας καὶ οὗτον αἰχμαλώτους πάντα τοὺς Ῥω-
 μαῖων καὶ τῶν συμμάχων ἀποδότωσαν αἰτωλοὶ (χωρεῖς

τῶν, ὅσοι κτ' πόλεμον αἰλόντες, εἰς τὴν ἰδίαν ἀπῆλθον, καὶ
 πάλιν ἐάλωσαν. καὶ χωρὶς τῶν ὅσοι πολέμιοι ῥωμαίων
 ἐγένοντο, κατ' ὃν καιρὸν αἰτωλοὶ μὲν ῥωμαίων συνε-
 πολέμουν ἐν ἡμέραις ρ. ἀφ' ἧς αὖ τὰ ὄρκια τελεσθῆναι
 ἄρχοντι τῷ ἐν κερκύρα· ἐὰν δ' μὴ θύρετῳ πινας ἐν τῷ χρό-
 νῳ τούτῳ, ὅταν ἐμφανῆς γίνωται, ὅτε δὲ δότωσαν χω-
 ρὶς δόλῳ καὶ τούτοις μτ' τὰ ὄρκια μὴ ἔσω ἐπ' αὐτοῖς εἰς τὴν
 αἰτωλίαν. δότωσαν δ' αἰτωλοὶ ἀργυρίῳ μὴ χείρηνος ἀπὸ
 κτ' ὡς ἀρχὴ μὴ τάλαντα δέκοικα σ. τῷ στρατηγῷ τῷ
 ἐν τῇ ἐλλάδι· ἀντὶ τούτου μέρους τοῦ ἀργυρίου, χευσίον ἐὰν
 βούλων, διδόντες τὴν δέκα μνῶν ἀργυρίῳ, χευσίῳ μνᾶν,
 διδόντες ἀφ' ἧς αὖ ἡμέρας τὰ ὄρκια τηρῆναι ἐν ἔτεσι τοῖς
 πρώτοις ἑξ, κτ' ὅτε ἕκαστον, τάλαντα ἑ. καὶ τὰ χεήμα-
 τα καθιστάτωσαν ἐν Ῥώμῃ· δότωσαν αἰτωλοὶ ὁμήρους τῷ
 στρατηγῷ μ. μὴ νεωτέρους ἐτῶν ιβ'. μὴ δὲ πρεσβυτέρους μ., εἰς
 ἑπ. ἑξ, ὅς αὖ ῥωμαῖοι περικλῶσι, χωρὶς στρατηγῶν, καὶ
 ἱππάρχων, καὶ δημοσίων γραμματέων, καὶ τῶν ὁμηρουκό-
 των ἐν Ῥώμῃ· καὶ τὰ ὁμήρου καθιστάτωσαν εἰς Ῥώμην.
 ἐὰν δέ τις ἀποθάνῃ τῶν ὁμήρων, ἄλλον διπλοῦς καθιστάτω-
 σαν. περὶ δὲ κεφαλληνίας, μὴ ἔσω ἐν ταῖς συνθήκαις.
 ὅσας χώρας καὶ πόλεις καὶ ἀνδρας (οἷς ἔτι ἐχρῶντο ἐπὶ
 τίτου κοιντίου, καὶ γναίῳ δομιτίου στρατηγῶν) ἢ ὕστερον
 ἐάλωσαν, ἢ εἰς φιλίαν ἤλθον ῥωμαίοις, τούτων τῶν πό-
 λεων, καὶ τῶν ἐν ταύταις μηδένα παραλαβέτωσαν αἰτω-
 λοί. ἢ δὲ πόλεις καὶ ἡ χώρα ἢ τῶν οἰνιάδων, ἀκαρνάνων ἔσω.
 τηθέντων δ' τῶν ὀρκίων ἐπὶ τούτοις, συνετελέετο τὰ τῇ
 εἰρήνῃ

εἰρῆνης, καὶ τὰ μὲν κατὰ τοὺς αἰτωλοὺς, καὶ καθόλου τοὺς
ἐλλήνας τοιαύτῳ ἔχε τὴν ἑπιστροφὴν.

Ὅτι καθ' ὃν καιρὸν ἐν τῇ ῥώμῃ τὰ περὶ τὰς σινοθή- XXIX.
κας τὰς πρὸς ἀντίστοιχον, καὶ καθόλου περὶ τῆς ἀσίας αἱ
πρεσβεΐαι διεπράττοντο. καὶ ὅτι τὴν ἐλλάδα, τὸ πᾶν αἰτω-
λῶν ἔθνος ἐπολεμῆντο, κατὰ τοῦτον σινοῦν τὸν περὶ τὴν
ἀσίαν πρὸς τοὺς γαλάτας πόλεμον ἑπιτελεσθῆναι, ὑπὲρ
ἧς νῦν ἐνιστάμεθα τὴν διήγησιν.

Ὅτι μοαγέτης ὁ τῆς κιβύρας τύραννος, ὡμὸς ἡνὶ καὶ XXX.
δόλιος, πλὴν συνεγγίζοντος * ὑπάρχοντος, ῥωμαίων τῇ κι-
βύρα * καὶ τοῦ ἐλπίε πεμφθέντος εἰς ἀπόπειραν, ἑπὶ τί-
νος ἐστὶ γνώμης, πρεσβυτάς δ' ἐπέμψεν, παρακαλῶν μὴ
φθεῖραι τὴν χώραν, ὅτι φίλος ὑπάρχοι ῥωμαίων, ἐπ' αὐτῶν
ποιῆσαι τὸ πῶς ἀγαθὸν ἔσται, ἐξ αὐτῶν λέγων ἅμα πρὸς τὴν
σέφανον ἀπὸ πεντεκαίδεκα ταλάντων, ὧν ἀκούσας, αὐτὸς
μὲν ἀφ' ἐξουσίας τῆς χώρας ἔφη. πρὸς δ' τὸν στρατηγὸν ἐκέ-
λευσε πρεσβεῖν ὑπὲρ πάντων. ἔπειτα γὰρ αὐτὸν μὲν τῆς
στρατείας καὶ πόδας γενομένου δ' αὐτοῦ, καὶ πέμψαντος
τοῦ μοαγέτου, μὲν τῶν πρεσβυτῶν καὶ τὸν ἀδελφόν, ἀπαν-
τήσας κατὰ πορείαν ὁ γνάιος, ἐν ταυλικῶς ἐπικρῶς ὡμίλη-
σε τοῖς πρεσβυταῖς, φάσκων ἐμὸν ἀλλοτριώτατον γε-
γονέναι ῥωμαίων τὸν μοαγέτην πάντων τῶν κατὰ τὴν
ἀσίαν δυναστῶν, ἀλλὰ ἐκ τῆς ῥώμης ὅλην εἰς καθαι-
ρεσιν τῆς ἀρχῆς, καὶ ἄξιον ἑπιστροφῆς εἶναι καὶ κολάσεως
μᾶλλον, ἢ φιλίας. ὅτι πρεσβυταὶ καὶ ἀπαγέντες τὴν
ἐπίστασιν τῆς ὀργῆς, τῶν μὲν ἄλλων ἐν τοῖς ἀπέστησαν,
ἡξίαν

ἤξιον δ' αὐτὸν εἰς λόγους ἐλθεῖν τὰ μοαγέτη. συγχωρήσαντος δ' , ὅτε μὲν ἐπανήλθον εἰς τὴν κιβύραν. εἰς δ' τὴν ἐπαύριον ἐξήλθε μετὰ τῶν φίλων ὁ τύραννος, κατὰ τὴν ἐδοῆτα ἔτι τὴν ἄλλω περσασίαν, λιτὲς καὶ ταπνός, ἔντε τοῖς ἀπολογισμοῖς κατὰ τοφύρην τὴν αἰδωαμίαν τὴν αὐτῆς, καὶ τὴν αἰδωαμίαν ἐπῆρχε πόλεως, ἔτι ἡξίου περσδεξασθαι τὰ τάλαντα τὸν γνάϊον ἐκράτει δ' τῆς κιβύρας καὶ σιλλίς, καὶ τῆς αἰλίνδης πόλεως. ὁ δὲ γνάϊος κατὰ πλάγας τὴν ἀπόνοιαν, ἄλλο μὲν εἶπε πρὸς αὐτὸν, εἰ δ' ἂν μὴ διδῷ τάλαντα μὲν μεγάλης χάριτος, εἰ δ' ἂν τὴν χώραν ἐφῆ φθερεῖν, ἀλλὰ τὴν πόλιν αὐτὴν πολιορκήσῃ, καὶ διαρπάσῃ. ὅθεν ὁ μοαγέτης κατ' ῥῶδ' ἡσας τὸ μέλλον, ἐδοῖτο μηδὲν ποιῆσαι τοῖς ἄλλοις, καὶ περσετίθει κατὰ βραχὺ τῶν χρημάτων, καὶ τέλος ἐπέφευγε τὸν γνάϊον, τάλαντα, ἔτι μυρίους μεδίμνους λαβόντα πυρῶν, περσδεξασθαι πρὸς τὴν φιλίαν αὐτὴν.

XXXI.

Ὅτι κατὰ τὴν καιρὸν ἡνίκα γνάϊος διήλθε τὸν κολοβάτον περσατορδύμηνον πόλιμον, ἤλθον πρὸς αὐτὸν πρὸς ἐσθλῆς, ἐκ τῆς ἰπὸνδ' α περσατορδύμηνης πόλεως, δεόμηνος σφίσι βοηθῆσαι. ὅθεν γ' ὡς τερμηνεῖς ἐπῆσαν αὐτοὺς φιλόμηλον, τὴν τε χώραν ἐφασαν αὐτῶν ἀνάστατον πεποιηκέναι, καὶ τὴν πόλιν διηρπακέναι, νῦν τε πολιορκεῖν τὴν ἀκρὸν συμπεφυγόντων εἰς αὐτὴν παύτων τῶν πολιτῶν, ὅμ' ἂν γυναιξὶ καὶ τέκνοις. ὡς διακῆσας ὁ γνάϊος, ἐκείνοις μὲν ὑπέχετο βοηθῆσαι μὲν μεγάλης χάριτος. αὐτὸς δὲ νομίσας ἔρμαιον εἶναι τὸ περσπεπλωκός, ἐποίησε τὴν πορείαν

ρείδω ὡς ἐπὶ τῆς παμφυλίας. ὁ δὲ γνάϊος Συνεγίστας τῇ *τερμινάσῃ
 *τελμισσῇ, πρὸς μὲν τούτους Συνέθετο φιλίαν, λαβὼν
 ἑτάλαντα, πρὸς πλησίως δὲ καὶ πρὸς ἀσπενδίους. ἀποδέ-
 ξάμενος δὲ καὶ οὗτος πρὸς τὰν ἄλλων πόλεων πρεσβυτάς
 καὶ τὴν παμφυλίαν, καὶ τὴν περὶ τὴν δόξαν ἐνε-
 ρασάμενος ἐκάστοις καὶ τὰς ἐνδοξίας· ἅμα δὲ καὶ οὗτος
 ἰσπονδεῖς ἐξελάμενος ἐκ τῆς πολιορκίας, αὐθις ἐπορεύετο τὴν
 πορείαν ὡς ἐπὶ τοῦ γαλαάτας.

Ὅππῃ κῦρμασα πόλιν λαβὼν ὁ γνάϊος, ἐλπίαν ἀφθο- XXXII.
 νον, ἀνέζευξε. περὶ αὐτὸν δὲ καὶ τὴν λιμὴν, παρ-
 εγείοντο πρέσβεις ἐκ λυσιπνοῆς, δίδόντες αὐτοῖς εἰς τὴν
 πίσιν· οὗτος περὶ δεξάμενος, ἐνέβαλεν εἰς τὴν πύλιν σαγα-
 λεσέων γλῶσσαν, καὶ πολὺ πλῆθος ἐξελασάμενος λείας, ἀπε-
 καρχόκει τοὺς ἐκ τῆς πόλεως, ἐπὶ πᾶσι γινώμενης.
 πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς τὴν πόλιν ὡς αὐτὸν, ἀποδέξάμενος
 οὗτος ἀνδρας, καὶ λαβὼν ἑτάλαντων σέφανον, ἐδισμυ-
 εῖους χειρῶν μεδίμνους, καὶ δισμυεῖς πυρῶν, περὶ δεξά-
 ξαντο τούτους εἰς τὴν φιλίαν.

Ὅππῃ γνάϊος ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις ἐξαπέ- XXXIII.
 σειλε πρὸς τὸν ἐποσόγνατον τὸν γαλαάτην, ὅπως πρεσ-
 βύσει πρὸς τοὺς τῶν γαλατῶν βασιλεῖς. καὶ ὁ ἐποσόγνα-
 τος ἐπεμψε πρὸς γνάϊον πρέσβεις, καὶ παρεκάλει τὸν
 γνάϊον τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν, μὴ περὶ ξανασηῆναι, μὴ
 δὲ ἐπιβαλεῖν χεῖρας τοῖς τολικοδοχοῖς γαλαάταις, καὶ
 εἰδοπὶ πρεσβύσει πρὸς τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐποσόγνα-
 τος, καὶ ποιήσεται λόγους ὑπὲρ τῆς φιλίας, ἐπεισεῖται

πρὸς πάντας αὐτοὺς πρῶτος ἦσθεος τὸ καλῶς ἔχον. ὄντες δὲ τοὺς
 γυναῖς πρὸς τὸ πολιτεύεσθαι καλούμενον γορδεῖον, ἦκον
 παρ' ἐποιογνάτου πρέσβης δ'ποδηλῶντες ὅτι παρδουεῖς
 διαλεχθεῖν τοῖς τῶν γαλατῶν βασιλεῦσιν. οἱ δὲ ἀπλῶς
 εἰς ἑξέν συγκαταβαίνοισιν φιλάνθρωπον ἀλλ' ἡθροικότες
 ὁμῶς τέκνα ἐς γυναικας, καὶ τὴν ἀλλήλων κλῆσιν ἄπασαν
 εἰς τὸ καλούμενον ὄρος Ὀλυμπον, ἔτοιμοι πρὸς μάχην
 εἰσίν.

XXXIV. Ὅτι τῶν Ῥωμαίων μὲν τὴν τῶν γαλατῶν νίκην στρα-
 τοπεδονόων πρὸς τὴν ἀγκυραν πόλιν, καὶ τοὺς γυναῖς τῶν
 στρατηγῶν πρῶτος εἰς ἱερὸν περὶ μέλλοντος, πρῶ-
 τῶν γίνονται πρέσβεις πρὸς τῶν τεκτοσάγων, ἀξιῶντες τὸν
 γνάϊον, ἰὰς μὲν διωάμεις ἐάσαι καὶ χώραν, αὐτὸν δὲ καὶ
 τὴν ἐπιθεῖσαν ἡμέραν παρελθεῖν εἰς τὸν μετὰ τὸν ῥῶμα
 τῶν στρατοπέδων. ἦξεν δὲ ἐς τοὺς παρ' αὐτῶν βασιλεῖς
 κοινολογησαμένους ὑπὲρ τῶν διαλύσεων. τοὺς δὲ γνάϊου
 συγκαταθεμένου καὶ πρῶτος ἐνηθέντος κατὰ τὸ συσχεθέν
 μὲν ὁ ἰππέων. τότε μὲν ἐκ ἡλθον ὁ βασιλεῖς. ἀνακε-
 χωρηκότες δὲ αὐτοὺς πρὸς ἰωνίδαν παρεμβολήν, αὐτοὺς ἦκον
 ὁ πρέσβης, ὑπὲρ μὲν τῶν βασιλέων, σκήψεις πινὰς λέγον-
 τες. ἀξιῶντες δὲ πάλιν ἐλθεῖν αὐτὸν, ὅτι τοὺς πρώτους ἀν-
 δρας ἐκπέμψας κοινολογησομένους ὑπὲρ τῶν ὅλων.
 ὁ δὲ γνάϊος κατανύσσας ἦξεν, αὐτὸς μὲν ἐμφανὲς ἐπὶ τῆς
 ἰδίας στρατοπέδου. ἀπὸ τῶν δὲ καὶ τῶν χιλιάρχων πινὰς
 ἐξαπέστειλεν μὲν τριακοσίων ἰππέων. ὁ δὲ τῶν γαλα-
 τῶν, ἡλθον μὲν καὶ τὸ συσχεθέν, καὶ λόγους ἐποίησαντο
 περὶ

περὶ τῶν πραγμάτων τέλος δ' ἐπιθεῖναι τοῖς περὶ
 ῥήτοσις, ἢ κυρῶσαι τῶν δοξάσιων, καὶ ἔφασαν εἶναι δυνα-
 τόν. τοὺς δὲ βασιλεῖς τῇ κτ' πόδας ἤξιν διωρίζοντο, συνη-
 σομένους ἐς πέρας ἐπιθήσοντάς· εἰς γνάϊος ὁ στρατηγὸς
 ἔλθοι πρὸς αὐτούς. τῶν δὲ πρὶν ἀπάλαν ἐπαγγελια-
 μένων ἤξιν τὴν γνάϊον, ὅτε μὲν ἐπὶ τούτοις διελύθησαν.
 ἐποιοῦντο δὲ ὑπερθέσεις ταύτας ④ Γαλάται, καὶ διεστρε-
 λήγαν τοὺς ῥωμαίους, βουλόμενοι τῶν τε σωματίων πινά-
 τῶν ἀναγκάσιων ἐ τῶν χρημάτων ὑπερθέσθαι πέραν ἄλλους
 ποταμοῦ· μάλιστα δὲ τὸν στρατηγὸν τῶν ῥωμαίων, εἰ δυ-
 νηθεὶς λαβεῖν ὑποχείριον. εἰ δὲ μήγε, πάντως ἀποκτεῖ-
 ναι. ταῦτα πρὸςθέμενοι κτ' τὴν ἐπισσαν, ἐκαρξάδουκον
 τὴν παρυσίαν τῶν ῥωμαίων, ἐτίμους ἔχοντες ἰππεῖς εἰς
 χιλίους. ὁ δὲ γνάϊος διακούσας τὰ πρὶν τὸν ἀπάλαν, καὶ
 πεισθεὶς ἤξιν τοὺς βασιλεῖς, ἐξῆλθε καθάπερ εἰώθη μετὰ
 ῥίππων. συνέβη ὅ ταις πρὸς τέρην ἡμέραις τοὺς ἐπὶ τὰς
 ξυλίας καὶ χορτολογίας ἐκπορευομένους ἐκ τῶν ῥω-
 μαίων χάρακος ἐπὶ ταῦτα τὰ μέρη πεποιήσας τὴν ἔφο-
 δον ἐπὶ τοὺς ἐφεδρεῖα χρωμύρους τοῖς ἐπὶ τὴν σύλλογον
 πορευομένοις ἰπποδύσιν. ⑤ καὶ ὅτε γυρομύρου, καὶ πολλῶν
 ἐξεληλυθότων, συνέταξαν ⑥ χιλίαρχοι οὗτοι εἰσισμέ-
 νους ἐφεδρὸν τοῖς πρὸς τομύσιν ἰππεῖς ἐπὶ ταῦτα τὰ μέ-
 ρη ποιήσασθαι τὴν ἔξοδον, ὧν ἐκπορευθέντων αὐτομάτως
 ὁ δέον ἐγένεθη πρὸς τὴν ἐπιφερομένην χεῖραν.

Ὅτι κτ' οὗτοι καὶ οὗτοι, κτ' τὴν ἀσίαν γνάϊος τοῦ XXXV.
 τῶν ῥωμαίων στρατηγὸς πρὸς χεῖμαζόντος ἐν ἐφέσῳ, κτ'

I

2

τὸν τε-

τὸν τελευταῖον ἐνιαυτὸν τῆς ὑποκειμένης ὀλυμπιάδος,
 παρεγένοντο πρὸς ἑαυτοὺς πάντες τὰν ἑλληνίδων πόλεων τὰν
 ἐπὶ τῆς ἀσίας, καὶ παρ' ἑτέρων πλείονων, συμφορέσαι
 σεφάνους τῷ γναίῳ, διὰ τὸ νενικηκέναι αὐτὸν γαλατίας.
 ἅπαντες γὰρ ἐπὶ τῇ τῆς τῆς ταύρου κατοικούντες,
 ἐχ' ἔτι ἐχάρησαν ἀντόχου ληφθέντες, ἐπὶ τῷ δοκεῖν
 ἀπολελῆσθαι, πνὲς μὲν φόρων, ἐπὶ τῷ φερεσθαι, καθόλου ὅτι
 πάντες, βασιλικῶν προσαιμάτων, ὡς ἐπὶ τῷ τὸν ἀπὸ τῶν
 βαρβάρων αὐτοῖς φόβον ἀφηρῆσθαι, καὶ δοκεῖν ἀπὸ πηλ-
 χθαί τῆς τούτων ὑβρεως ἐκ τῆς ἀνομίας. ἦλθε ὅτι καὶ παρ'
 ἀντόχου μεσσηνίας, καὶ αὐτὰ τὰν γαλατῶν πρὸς ἑαυτοὺς,
 βουλόμενοι μαθεῖν ἐπὶ τισὶν αὐτοὺς δεῖ ποιεῖσθαι τὴν φι-
 λίδου. ὁμοίως ὅτι καὶ αὐτὰ ἀριαράθου, τούτων καὶ παδο-
 κῶν βασιλείας. καὶ γὰρ ἔτι, μετασχὼν ἀντόχου τὰν αὐτῶν
 ἐλπίδων, καὶ κοινωνήσας τὴν πρὸς Ῥωμαίους μάχης, ἐδεδίει
 καὶ διηπορεῖτο πρὸς τὰν κατ' αὐτὸν. διότι πλεονάκεις πέμ-
 πων πρὸς αὐτοὺς, ἐβούλετο μαθεῖν τί δούς, ἢ τί πράξας,
 διώκει τὸν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν τὴν τὴν σφετέρῃ ἀγνοίαν. ὁ δὲ
 στρατηγὸς τὰς μὲν αὐτὰ τὰν πόλεων πρὸς αὐτοὺς πάσας
 ἐπαινέσας, καὶ φιλάνθρωπος ἀποδεξάμενος, ἔξαπέστει-
 λε. τοῖς ὅτι γαλαταῖς ἀπεκρίθη, διότι πρὸς αὐτοὺς ἀπο-
 δέχεται. τοῖς δὲ αὐτὰ ἀριαράθου εἶπεν, ἔξακόσια τάλαντα
 δόντας, τὴν εἰρήνην ἔχειν. πρὸς δὲ τὸν ἀντόχου πρὸς αὐ-
 τὸν, συνετάξατο μετὰ τῆς διωχέμεως ἡξέειν ἐπὶ αὐτῇ τῆς
 παμφυλίας ὁρῶν, ἵατε δισχίλια τάλαντα καὶ φκομισ-
 μεν.

μενος ὃ τὸν σῖτον ἐν ἔδει δῶναι τοῖς στραπῶταις αὐτοῦς παρὰ
 πάντων σωματικῶν, καὶ τὰς παρὰ λούκιον ὁμολογίας. μετὰ
 ὅταν ταῦτα, καθαρμὸν ποιητάμενος τῆς δυνάμεως, καὶ τῆς
 ὥρας παλαίουσης, παλαίων ἄπλητον ἀέζουζον. καὶ
 παλαγεύμενος εἰς ἀπάμειαν ὀγδοαῖος, ἐπέμεινε τοῖς ἡμέ-
 ρας, καὶ ὅταν τετάρτῳ, ἀναζύξας παρῆγε, χρώμε-
 νος ἐνέργοις ταῖς πορίαις. ἀφικόμενος ὅταν τεταῖος, εἶδε τὸν
 σωματικόν τῶν τοῖς παρὰ ἀντίστοχον, καὶ αὐτὸν κατε-
 στραπεδύσει. συμμιζάντων ὅταν περὶ τὸν μεσοῖον, καὶ
 παλακαλόντων αὐτὸν ἐπιμένειν, διότι καὶ συστρέφειν αὐτὸν
 ἀμαξίαν καὶ τὰ κτήνη τὰ παλακομίζοντα τὸν σῖτον, καὶ τὰ
 χεῖματα, περὶ τοῖς, ἐπέμεινε τοῖς ἡμέρας. τῆς δὲ
 χορηγίας ἐλθούσης, τὸν μὲν σῖτον ἐμέτρησε ταῖς δυνάμεσι,
 τὰ ὅταν χεῖματα παλαδούσιν πᾶσι χλιαρχῶν, σωματικῶς
 παλακομίζειν εἰς ἀπάμειαν. αὐτὸς δὲ πυνθανόμενος τὸν
 ἐπὶ τῆς πύργου καθιστάμενον ὑπὸ ἀντόχου φρέναρχον,
 ἔτε τῶν φρουρῶν ἐξάγειν, ἔτ' αὐτὸν ἐκχωρεῖν ἐκ τῆς πό-
 λεως, ὥρμησε μετὰ τῆς δυνάμεως ἐπὶ τῶν πύργων.
 ἐγείζοντας δ' αὐτὸν τῇ πόλει, παρὶν ἀπ' αὐτῆς ὁ τεταλμέ-
 νος ἐπὶ τῆς φρουρῆς, ἀξίων καὶ δεόμενος, μὴ πα-
 καταγνώσκῃν αὐτὸν, ποιεῖν γὰρ ἐν πᾶσι κατηκόντων. παλα-
 λαβὼν γὰρ ἐν πίσει παρ' ἀντόχου τῶν πόλιν, τηρεῖν ἔφη
 ταύτῃ, ἕως ἀνδιασφαθητῇ πάλιν παρὰ τοῦ πινδύσαντος
 τί δὲ ποιεῖν. * μέτοχοι ὅταν τοῦ νῦν ἀπλάς ἐδὲν αὐτῶν παρ' * μέχρ' ὅταν
 ἐδειὸς ἀποδεδηλωθῇ, διότι ἡζίου ἢ ἡμέρας, χάριν τοῦ
 διαπεμφάμενος, ἐρέσθαι τὸν βασιλέα τί δὲ πρᾶτται. ὅταν

γναῖος θεωρῶν τὸν ἀντίοχον ἐν πᾶσι τοῖς ἄλλοις δύσυνθε-
 τοῦντα, συνεχώρησε πέμπειν καὶ πωθένειν αὐτὸν βασι-
 λέως, καὶ μετὰ τινος ἡμέρας πυθόμηντο, παρέδωκε
 τὴν πόλιν. καὶ ὁ τὸν καιρὸν τοῦτον ὁ πρῶτος βασιλεὺς καὶ ὁ
 βασιλεὺς δὲ μὲν, εἰς ἑφῆστον κατέπελθον, ἥδη δὲ θερείας
 ἐναρχομένης, καὶ δύο ἡμέρας ἐν τῷ πλοῦ πωροσυναλα-
 βόντες αὐτοὺς, ἀνέβαινον εἰς τὴν ἀπάμειαν. ὁ δὲ γναῖος
 πωροσυνάμειος αὐτῷ τῆς τούτων παρυσίας, λούκιον μὲν
 τὸν ἀδελφὸν μετὰ τετρακισχιλίων ἔξαπέστειλε πρὸς τοὺς
 ὀργανδεῖς πιθανάγκης ἔχοντας διάθεσιν, χάριν τοῦ κομί-
 σασθαι τὰ πωροσφαιλόμενα τῶν ὁμολογηθέντων χρη-
 μάτων. αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς διωάμεως ἀναζύξας, ἐπείγε-
 ρ, σπιδίων συνάψαι τοῖς περὶ τὸν δὲ μὲν παραγενό-
 μεντο δὲ εἰς τὴν ἀπάμειαν, καὶ κατὰ λαβὼν τόν τε βασι-
 λέα καὶ τοὺς σινοήδους περὶ τῶν πραγμάτων. ἔδοξεν
 ἐν αὐτοῖς κυρῶσαι πρῶτον τὰ πρὸς ἀντίοχον ὄρεκα, καὶ τὰς
 σινοθήκας, ὑπὲρ ὧν ἔδεν ἀνδρῶν πλείων διατίθεσθαι λόγον,
 ἀλλ' ἔξ αὐτῶν τῶν ἐγγράφων, ποιῆσαι τὰς διαλύσεις.
 ὡς δὲ τοιαύτη τις ἡ τῶν καὶ μέρους διάταξις. φιλιανὺν παρ-
 χεῖν ἀντόχῳ καὶ ῥωμαίοις εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον, ποιῆσαι
 τὰ καὶ τὰς σινοθήκας μὴ διέναι ὁ βασιλεὺς ἀντίοχον, ὅς
 εἴη ὑποταττομένους διὰ τὸ αὐτῶν χώρας ἑπὶ ῥωμαίους,
 καὶ τοὺς συμμάχους, πολεμίους μὴδὲ χορηγεῖν αὐτοῖς
 μηδέν. ὁμοίως δὲ καὶ ῥωμαίους καὶ τοὺς συμμάχους, ἐπὶ
 ἀντίοχον καὶ τοὺς ὑποταττομένους. μὴ πολεμῆ-
 σαι δὲ ἀντίοχον τοῖς ἑπὶ ταῖς νήσοις, μηδὲ τοῖς κατὰ τὴν
 δὲ ὁπλίω.

ὀρώπῳ. ἐκχωρεῖτω δὲ πόλεων, καὶ χώρας, * μὴ ἔξα- *
 γαγέτω μηδὲν πλὴν τῶν ὀπλῶν ὧν φέρουσιν (Θ) στρατιώ-
 ται. εἰ δέ τι τυγχάνουσιν ἀπειρηγμένοι, κατιστάτωσαν
 πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς πόλεις· μὴ δ' ὑποδεχέσθωσαν τῶν ἐκ
 τῆς διμέρους τοῦ βασιλέως, μήτε στρατιῶτας, μήτ' ἄλ-
 λον μηδένα. εἰ δέ τινες, ἔξ ὧν ἀπολαμβάνουσιν (Θ) ῥω-
 μαῖοι πόλεων, μετὰ διευαίμεως εἰσὶν ἀντίοχου, ταύτας εἰς
 ἀπάμειδον ἀποκαταστήτωσαν. τοῖς τε ῥωμαίοις, καὶ τοῖς
 συμμάχοις τινες εἶεν, * ἐκ τ' ἀντίοχου βασιλείας * εἶναι *
 τὴν ἑξουσίαν καὶ μένειν εἰ βούλονται καὶ ἀποτρέχειν. ὅτῳ
 δὲ δούλους ῥωμαίων καὶ τῶν συμμάχων ἀποδότην ἀντίο-
 χος, καὶ (Θ) ὑπ' αὐτὸν λαττόμενοι, καὶ ὅτῳ αἰλόντας, καὶ
 ὅτῳ αὐτομολήσαντας, (Θ) εἶπνα αἰχμάλωτον πῶθεν εἰλή-
 φασιν. ἀποδότην δὲ ἀντίοχος, εἰ μὴ διευατὸν αὐτῷ, καὶ ἀν-
 νίδαν ἀμίλκου καρχηδόνιον, καὶ μνασίλοχον ἀκαρνᾶνα,
 καὶ θάωντα αἰτωλὸν, διβουλίδαν καὶ φίλωνα χαλκιδεῖς, (Θ)
 τῶν αἰτωλῶν ὅσοι κοινὰς εἰλήφασιν ἀρχαῖς. καὶ ὅτῳ ἐλέ-
 φαντας τοὺς ἐν ἀπαμείᾳ πονήσας, (Θ) μηκέτι ἄλλους ἐχέ-
 τω. ἀποδότην δὲ (Θ) τὰς ναῦς τὰς μακρὰς, καὶ τὰ ἐκ τέ-
 των ἄρμενα (Θ) τὰ σκῆπη, (Θ) μηκέτι ἐχέτω πλὴν ἱ κατε-
 φραγκτων, μὴ δὲ τριακοντόκεπον ἐχέτω ἐλαυνόμενον· μὴ
 δ' αὐτὸ πολέμου ἕνεκεν, ἢ αὐτὸς καταρχῇ. μὴ δὲ πλεί-
 λωσαν ἢ πῖν τὰ δε τοῦ καλυκασίου. ἀκρωτηρίου, εἰ μὴ φό-
 ρους, ἢ πρῆσβεις, ἢ ὁμήρους ἄγοιεν. μὴ ἔξετω δὲ ἀντίο-
 χος, μὴ δὲ ἐκτιλογεῖν ἐκ τῆς ὑπὸ ῥωμαίους λαττομένης,
 μηδ' ὑποδεχέσθω τοὺς φεύγοντας. ὅσαι δὲ οἰκίαι ῥοδίων,
 ἢ τῶν

ἢ τῶν συμμάχων ἦσαν ἐν τῇ ὑπὸ βασιλέα δυνάτοχον τα-
 ττομένη, ταύτας εἶναι ροδίων, ὡς καὶ περὶ τοῦ * τὸν πόλε-
 * μον * ἔξινεγκαν. καὶ εἰπερ χεῖμα ὀφείλετ αὐτοῖς, ὁμοίως
 ἔσαι πρᾶξιμον, καὶ εἰπαπέληφθαι ἀπ' αὐτῶν, ἀναζητη-
 θέν δ' ἀποδοθῆτω. ἀτελῇ δ' ὁμοίως καὶ περὶ τοῦ πολέμου, τὰ
 περὶ τοῦ ροδίου ὑπαρχέτω. εἰ δέ τις τῶν πόλεων, αἷς
 ἀποδῆναι δὲ ἀντίοχον, ἐτέρους δέδωκεν ἀντίοχος, ἔξα-
 γέτω καὶ ἐκ τούτων τὰς φρουράς, καὶ τοὺς ἀνδρας. εἰ
 δέ τις ὑπερβῇ ἀποτρέχειν βούλωνται, μὴ περὶ δέχεσθαι
 ἀργυρῶν δότω ἀντίοχος ἀπὸ τοῦ ῥωμαίοις ἀρίστου, τὰ-
 λαντα μύρια διὰ χίλια ἐν ἔτεσιν ἑξ. διδούς κατ' ἕκαστον
 ἑξὺς χίλια, μὴ ἐλαττωθῇ ἐλκείτω τὰ τάλαντα λιτῶν ῥω-
 μαϊκῶν π, καὶ τοῦ σίτου φ καὶ μ. διμένει τάλαντα τῆς ἐν
 ἔτεσι τοῖς πρώτοις, κατὰ τὸ ἑξὺς τὰ ὑπερβαλλομένῳ και-
 ρῷ, καὶ τοῖς ῥωμαίοις ἀποδότη καὶ τοῦ σίτου, κατὰ τὸν ἐτί-
 μησεν ὁ βασιλεὺς ἀντίοχος, τάλαντα ρ κξ. ἑξὺς δραχμὰς
 χιλίας σ' ὀκτώ, α' συνεχώρησεν διμένει λαβεῖν γὰρ ἀνδ-
 αρες ἐμείνω ἑαυτῶν. ὁ μὲν οὖν δίδωται ἀντίοχῳ, δι' ἐπὶ
 τῶν ἄλλων δυνάτοχων, μὴ νεώτερος ἐπὶ τῶν π, μὴ δὲ
 πρεσβύτερος μ. εἰ δέ τις διαφωνήσῃ τῶν ἀποδομένων
 χεῖματων, τὰ ἐχομένῳ ἔπειτα ἀποδοτῶσαν. ἀν δέ τις τῶν
 πόλεων, ἢ τῶν ἐθνῶν περὶ α' γέγραπται μὴ πολεμεῖν ἀν-
 τίοχον, περὶ τῶν ἐκφέρειν πόλεμον, ἔξῃς πολεμεῖν
 δυνάτοχῳ. τῶν δ' ἐθνῶν καὶ πόλεων τούτων, μὴ ἐχέτω τὴν
 κυρίαν αὐτῶν μὴ δ' εἰς φιλίαν περὶ α' γέγραπται. περὶ δ' τῶν
 ἀδικημάτων τῶν περὶ ἀλλήλους γινομένων εἰς κρίσιν
 περὶ α' γέγραπται

παρακαλείδωσαν. εἰ δὲ τι θέλωσι πρὸς τὰς συνθήκας
ἀμφοτέρω κοινῷ δόγματι πρὸς τεθῆναι ἢ ἀφαιρεθῆναι,
ἐπ' αὐτῶν ἔξεστω. τμηθέντων δὲ τῶν ὀρκίων ἐπὶ τοῖς,
διδότω ὁ στρατηγὸς κοῖνον μινυκίον θέρμον καὶ λυκίον
τὸν ἀδελφόν, ἅρπη κεκομικότας τὰ χεῖματα πρὸς τῶν
ὀργανθῶν εἰς συρίην ἔξαπέσειλε, συντάξας κομίζεσθαι
ἐν ὄρκους πρὸς τοῦ βασιλέως, καὶ διαβεβαιώσασθαι τὰ
κτ' ἑκαστοῦ ὑπὲρ τῶν συνθηκῶν. πρὸς ὃ κοῖνον φάβιον τὸν
ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ στρατηγόν, ἔξεπεμψε γραμματέφο-
ρος, κελδύων πάλιν πλεῖν αὐτὸν εἰς πατάρα, καὶ πρὸς
λαβόντα τὰς ὑπαρχούσας αὐτῷ διναῖς διαπεῆσαι.

Ὅτι κτ' τινὲς ἀπάμφαν, οἵ τε δέκα ἐγναῖτο ὁ στρατη- XXXVI.
γὸς τῶν ῥωμαίων διακέρσαντες πλῆτων τῶν ἀπλωτηκῶτων,
τοῖς μὲν πρὸς χώρας, ἢ χερμαίων, ἢ ἑλνὸς ἐγέρου διαφε-
ρμένοις, πόλεις ἀπέδωκαν ὁμολογουμένας ἀμφοτέροις,
ἐν αἷς διακερθίσοντα πρὸς τῶν ἀμφισβητούμενων, τινὲς
δὲ πρὸς τῶν ὀλων ἐποίησαν τὸ διάληψιν τοιαύτην. ὅσαι μὲν
τῶν αὐτονόμων πόλεις, πρὸς τὴν ὑπετέλουν δυνάστω
φόρον, τότε δὲ διεφύλαξαν τινὲς πρὸς ῥωμαίους πίσιν,
ταύτας μὲν ἀπέλυσαν τῶν φόρων. ὅσαι δ' ἀττάλω συν-
ταξιν ἐτέλεον, ταύτας ὑπέταξαν τὸν αὐτὸν διμένει διδόναι
φόρον. εἰ δὲ ἑλνὸς ἀποστᾶσαι τῆς ῥωμαίων φιλίας, δυνά-
χω συνεπολέμειν, ταύτας ἐκέλευσαν διμένει διδόναι ἐν
δυνάστω διατεταμένους φόρους. Κολοφωνίου, δὲ ἐν
τῷ νόπον οἰκίστας, καὶ κυμαῖς καὶ μυλασῆς, ἀφορη-
λογήτους ἀφῆκαν. κλαζομενίοις ὃ καὶ δωρεὰν πρὸς τεθῆ-
καν ἢ

K

καν ἢ

*δρυμ-
σαν

καν τὴν *δρόμους δὲ καλουμένῳ νῆσον. μιλησίοις δὲ τὴν
 ἱερὰν χώραν ἀπεκατέστησαν, ἧς διὰ τοῦ πολέμιους περ-
 τερον ἐξεχώρησαν. χίους δὲ, καὶ σμυρναίους, ἐπὶ δ' ἐρυ-
 θραίους, ἔντε τοῖς ἄλλοις περὶ ἡγον, ἐς χώραν περσύνει-
 μαν, ἧς ἕκαστοι καὶ τὸ παρὸν ἐπεθύμουν. ἐς σφίσι κατέστη
 ὑπελάμβανον, ὅν τε πόμῃροι τὴν δύναμιν καὶ πονδύλῳ,
 ὑπὸ παρέχοντο καὶ τὸν πόλεμον αὐτοῖς. ἀπέδωκαν ὃ καὶ
 φωνάσαι τὸ πάτριον πολίτευμα, ἐς τὴν χώραν ὑπὸ καὶ
 περτέρῃ εἶχον. μετὰ ὃ ταῦτα ῥοδίοις ἐχρημάτισαν, δι-
 δόντες λυκίαν, καὶ καρίαν τὰ μέχρι μακάρων ποταμοῦ,
 πλὴν τελμεσσοῦ. περὶ δὲ τοῦ βασιλέως δυμένους ἐς τῶν
 ἀδελφῶν, ἔντε τοῖς περὶ ἀντιόχον σιωθήκαις τὴν ἐνδεχο-
 μένῳ περὶ νοῖον ἐποίησαντο, ἐς τὸ τε τῆς μὲν δυνάμεως αὐ-
 τῶν περσέσθηναι χερρόνησον, ἐς λυσιμαχίαν, ἐς τὰ προς-
 ορθύντα τοῖς ἐρύματα καὶ χώραν, ἧς ἀντιόχος ἐπὶ ἡ-
 χε· τῆς δὲ ἀσίας φρυγίαν τὴν ἐφ' ἐλλάσσοντον, φρυ-
 γίαν τὴν μεγάλῃ, μυσοῦς, ἐς περτέρῃ αὐτὸς παρε-
 σκευάσατο, λυκαονίαν, μιλυάδα, λυδίαν, ἱράλῃς, ἔφεσον,
 τελμισόν. ταῦτα μὲν ἐνέδωκαν δυμένῳ τὰς δωρεάς· περὶ
 δὲ τὸ παμφυλίας, δυμένους μὲν εἶναι φάσκοντες αὐτὴν
 ἐπὶ ταῖς τοῦ ταύρου, τῶν δὲ παρ' ἀντιόχου περσέσθων,
 ἐπέκεινα, διαπορήσαντες, ἀνέθεντο περὶ τούτων εἰς σύγκλη-
 τον, σχεδόν τε τῶν ἀναγκαιοτάτων, ἐς πλείων αὐτοῖς διακη-
 μένων, ἀναζεύξαντες, περὶ τοῖς ἐφ' ἐλλάσσοντον, ἐκλόμειοι
 καὶ τὴν πάροδον ἐπὶ τὰ πρὸς τοῦ γαλάτας ἀσφαλίσασθαι.

XXXVII.

Ὅπῃ τὴν ἐν τῷ κομπασίῳ τῶν ἀνθρώπων ἐπαναίρε-
 σιν,

σιν, δυσαρεστήσαντες τινες τῶν ἐν τῇ λακεδαιμονίῃ τοῖς γε-
 γοιόσι, καὶ νομίσαντες ὑπὸ τοῦ φιλοποίμου ὅτι ἅμα τὴν
 δυνάμιν καὶ τὴν πρὸς αἰῶνα καταλελυτὴν τὴν ῥωμαίων,
 ἐλθόντες εἰς ῥώμην, κατηγορίαν ἐποίησαν τοῦ διωκημέ-
 νων, καὶ τοῦ φιλοποίμου. καὶ τέλος ἐξεπορήσαντο γράμ-
 ματα πρὸς τοὺς ἀχαιοὺς, ὧς ἀ μαρκῆς λεπίδος, τοῦ μετὰ
 ταῦτα χρηθέντος ἀρχιερέως, τότε ὅτε τὴν ὑπατον ἀρχὴν
 εἰληφότος, ὃς ἔγραφε τοῖς ἀχαιοῖς, φάσκων ἐκ ὁρτῶς αὐ-
 τοὺς κεχειρηκέναι τὰ κατὰ τοὺς λακεδαιμονίους ὧν πρεσ-
 βδούντων, διότι ὁ φιλοποῖμος πρεσβυτάς καταστή-
 σας τοὺς πρὸς τὸν νικητὴν τὸν ἡγεῖον, ἐξέπεμψεν εἰς τὴν
 ῥώμην. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον, ἦκον καὶ πρὸς πολε-
 μαῖον πρεσβυτὴς, δημήτριος ἀθηναῖος, ἀνανεωσό-
 μμος τὴν περὶ ἀρχαίων συμμαχίαν τῷ βασιλεῖ, πρὸς
 τὸ ἔθνος τῶν ἀχαιῶν, ὧν πρὸς τὴν ἀναδεξαμένων τὴν
 ἀνανέωσιν, κατεσάθησαν πρεσβυταὶ πρὸς πολεμαῖον
 λυκόρτας, ὅπερ ἡμῶν πατὴρ, καὶ θεοδωρίδας, ὁ ῥωσι-
 τέλης σικυώνιος, χάριν τοῦ δοῦναι τοὺς ὅρκους ὑπὲρ τῶν
 ἀχαιῶν, καὶ λαβεῖν πρὸς τοῦ βασιλέως. ἐγενήθη δὲ περὶ
 τὸν καιρὸν τοῦτον πάρεργον μνηστῆρος, ἀξίον ὅτι μνήμης. μὲν
 γὰρ τὸ σιωπελεσθῆναι τὴν ἀνανέωσιν τῆς συμμαχίας ὑπὲρ
 τῶν ἀχαιῶν, ὑπέδειξαν τὸν πρεσβυτὴν ὁ φιλοποῖμον.
 γνομένης ὅτι πρὸς τὴν σιωπῆσαν μνήμης τοῦ βασιλέως,
 ἐπὶ βάλαν ὁ πρεσβυτὴς, πολλοὺς πινὰς διετίθετο λόγοις,
 ἐγκωμιάζων τὸν πολεμαῖον, καί τινας ἀποδείξεις πρε-
 φέρετο, τῆς τε περὶ τὰς κυνηγίας διχαλίας καὶ ῥύμης.

τὴν τῷ διὸς τεράπεζαν ἀργυρὰν ἔσαν μίαν ἣ ἴσθαι τε, διὰ
 τὴν βραχύλῃς φόνον. ταῦτα δὲ δικησάντες, ἐκ ἑπ' αὐτοῖς
 εἶχον τοῖς γραφομένοις, ἀλλ' ἔπεμπον πρεσβυτάς εἰς
 τὴν ῥώμην, τοῖς πρὶ καλλίκλετον, φάσκοντες ἣ ἔδυνασθε
 τὰ κατὰ τοὺς νόμους ὥκοιτο μὲν παρ' αὐτοῖς ἀκυροῦ
 ποιεῖν. ἐν δὲ τοῖς καιροῖς τέτοις πρεσβύστωτος αὐτῶ τοῦ
 ζυξίππου πρὸς τὴν σύγκλητον, ④ ῥωμαῖοι τὴν τῶν
 βοιωτῶν παρὰ τὴν ἐγγραφὴν πρὸς τε τοὺς αἰτωλῆς καὶ
 πρὸς ἀχαιοὺς, κελδύοντες κατάγειν ζυξίππου εἰς τὴν οἰ-
 κίαν. ⑤ ἣ ἀχαιοὶ τοῦ μὲν διὰ στρατοπέδων ποιεῖσθε τὴν
 κάθοδον, ἀπέχον. πρεσβυτάς δὲ προσχειρίσαντο πέμπειν
 τοὺς πρὸς ἀκαλέσοντας τοὺς βοιωτοὺς, τοῖς λεγομένοις
 ὑπὸ τῶν ῥωμαίων πειθαρχεῖν, καὶ τὴν δικαιοδοσίαν καθά-
 πτε καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς, ἔτω καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐπιτέλος
 ἀγαγεῖν. συνέβαινε γὰρ τὰ πρὸς τέτοις συναλλάγματι
 παρέλκεσθαι πολὺ ἤδη χρόνον. ὧν διακείμενοι οἱ βοιω-
 τοί, στρατηγὸν ἔπαιον παρ' αὐτοῖς, πρὸς ἀκαλέσοντας μὲν
 ὑπέχοντο ποιήσιν τὰ πρὸς ἀκαλέσοντας. μετ' ὀλίγον δὲ
 πάντων ὀλιγώρησαν· διόπερ' οἱ φιλοποίμῳ, ἔπαιον μὲν
 ἀποδεχόμενος τὴν ἀρχὴν, ἀλκίου δὲ παρειληφότες,
 ἀπέδωκε τοῖς αἰτεμένοις τὰ ῥύσια καὶ τῶν βοιωτῶν. ἐξ ὧν
 ἐγένετο καταρχὴ διαφορᾶς τοῖς ἔθνεσιν ἐκ δικαιοφρόνη-
 τος. πρὸς αὐτὰ γὰρ ἔλαβε τῶν μυρρίχων θρεμμάτων καὶ
 τῶν σίμωνος. καὶ πρὸς αὐτὰ γενόμενης συμπλοκῆς, ἐκ ἑπ'
 πολιτικῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ πολεμικῆς ἔχθρας ἐγένετο κα-
 тарχή καὶ προσίμιον. εἰ μὲν οὖν ἡ σύγκλητος πρὸς ἐπ'

κεῖ ἀκόλυστον πρὶ τῆς καλῶς τῶν πρὶ τὸν ζυξιππον, τε-
χέως αὖν ἔξεκώθη πόλεμος. καὶ ὁ ἐκείνη τε παρσιώπη-
σεν, ὅτε μεγαρεῖς ἐπέχον τὰ ῥύσια διαπρεσβυσαμένων
τοῖς συναλλαγμασιν.

XXXIX.

Ὅτι ἐγένετο λυκίαις διαφορὰ πρὸς ῥοδίους, διὰ τοιαύ-
τας αἰτίας· καθ' ἧς καιρὸς, (1) δέκα διώκουσι τὰ πρὶ τὴν
αἰτίαν, τότε παρεγενήθησαν πρεσβεῖς πρὸς μὲν ῥοδίων
θεαίτηθ, καὶ φιλόφρων, ἀξιουῦτες αὐτοῖς δοθῆναι τὰ
κατὰ λυκίαν, (2) καρίαν, χάριν τῆς θυνορίας καὶ πωθυ-
μίας, ἣν παρέχοντο σφίσι καὶ τὸν ἀντιποχικὸν πόλεμον.
πρὸς δὲ τῶν ἰλίων ἦκον ἱππαρχθ καὶ σάτυρθ, ἀξιεν-
τες διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς οἰκειότητα, συγγνώμην δοθῆναι λυ-
καίοις τῶν ἡμαρτημένων. ὧν οἱ δέκα διακρίσαντες, ἐπειρώ-
θησαν ἑκατέρω σοχάσασθαι καὶ τὸ δυνατόν. διὰ μὲν
γὰρ τοὺς ἰλίους, ἔθεν ἐβελδύσαντο πρὶ αὐτῶν ἀνήκεσον. τοῖς
δὲ ῥοδίοις χαλεζόμηροι, προσκείμενοι ἐν δωρεᾷ τῆς λυ-
κίας. ἐν ταύτῃ τῇ διαλήψεως ἐγενήθη σάσις καὶ διαφο-
ρὰ τοῖς λυκίοις πρὸς αὐτοὺς τῆς ῥοδίας ἐκ δικαταφρόνη-
τθ. (3) μὲν γὰρ ἰλίοις ἱππορθόμηροι τὰς πόλεις αὐτῶν
ἀπήγαγον, ὅτι παρήτην τὴν ὀργὴν τῶν ῥωμαίων, καὶ παρ-
αίτιοι γεγονόσιν αὐτοῖς τῆς ἐλθουθερίας. (4) δὲ περὶ τὴν
θεαίτητον ἐποίησαντο τὴν αἰγελίαν ἐν τῇ πατρίδι, φάσκον-
τες λυκίας (5) καρίας μέχρι τοῦ μαινώδους δεδόσθαι ῥοδίοις
ὑπὸ ῥωμαίων ἐν δωρεᾷ· λοιπὸν (6) μὲν λυκιοὶ πρεσβύον-
τες ἦκον εἰς τὴν ῥόδον ὑπὲρ συμμαχίας. οἱ δὲ ῥοδιοὶ πρε-
χασάμενοι ἰνὰς τῶν πολιτῶν, ἔξαπέστειλλον τοὺς δια-
τάξον-

τάζοντας ταῖς κατὰ λυκίαν καὶ καρίαν πόλεσιν, ὡς ἔκα-
 στα δεῖ γινέσθαι, μεγάλης δὲ ἔσσης τῆς πρὸς ἀλλαγῆς πρὸς
 τὰς ἐκατέρων ὑπολήψεις· ἕως μὲν πνϠ, ὃ πᾶσιν ἐκοη-
 λϠ ἦν ἡ διαφορὰ τῶν περὶ τῶν ἐκτετακμένων. ὡς δ' εἰσελθόντες εἰς
 τὴν ἐκκλησίαν οἱ ῥόδιοι, διελέγοντο πρὸς συμμαχίας. καὶ
 μὲν τοῦτους ποθίων ὁ πρύτανης τῶν ῥοδίων, ἀναστὰς ἐζήτη-
 σε τὴν ἐκατέρων αἵρεσιν, καὶ περὶ ἐπετίμησεν τοῖς λυ-
 κίοις. πᾶν γὰρ ὑπομένειν ἑφασθαι μᾶλλον, ἢ ποιήσθαι ῥο-
 δίοις τὸ πρὸς ταύτῃ μῆλον.

Ὅτι κτλ. οὗτος αὐτὸς καιρὸς ἦκον εἰς τὴν ῥώμην παρὰ-
 τε τὸ βασιλέως διμύριοις πρεσβυταῖς, διασαφέντες τὴν
 ἐξοδιασμόν τοῦ φιλίππου τῶν ἐπὶ θράκης πόλεων· ὅτι πρὸς
 μαρωνιτῶν οἱ φυγάδες, κατηγοροῦντες, ὅτι τὴν αἰτίαν ἀνα-
 φέρουντες τῆς αὐτῶν ἐκπίπτουσας ἐπὶ τὸν φίλιππον ἅμα
 δὲ τοῖς ἀθαμᾶνες, περὶ αἰβοί, θετταλοὶ φάσκοντες κο-
 μίζεσθαι δὲ αὐτοὺς τὰς πόλεις αἱ παρείλετο φίλιππος
 αὐτῶν κατὰ τὸν ἀντιπολεμὸν πόλεμον. ἦκον ὃ καὶ πρὸς τοῦ
 φιλίππου πρέσβεις πρὸς ἅπαντας οὗτοι κατηγορήσαντας
 ἀπολογησόμενοι. γινόμενων δὲ πλείων λόγων πᾶσι τοῖς
 περὶ τῶν πόλεων πρὸς οὗτοι πρὸς φιλίππου πρεσβυτάς,
 ἔδοξε τῇ συγκλήτῃ παραυτίκα κατεστῆσαι πρεσβείαν, τὴν
 ἐπισκεψομένην τὰ κατὰ τὸν φίλιππον, καὶ παρέξουσιν
 ἀσφάλειαν τοῖς βουλομένοις κατὰ πείσσωπον λέγειν τὸ
 φαινόμενον, καὶ κατηγορεῖν ὅτι βαπλέως. καὶ κατεστάθη-
 σαν ὅτι πρὸς τὸν κόϊλον καικίλιον, καὶ μάρκον βαΐδιον καὶ
 πέρειον σεμπρώνιον.

Ὅτι κτλ

XLI.

Ὅτι καὶ τὴν πελοπόννησον, ἐπιφίλοποίμεν ὁ στρατη-
 γοῦντο, εἴτε τὴν ῥώμην ἔξαπέστειλε πρεσβυτάς
 τὸν αἰχαιῶν ἔθνος, ὑπὲρ τῆς λακεδαιμονίων πόλεως,
 πρὸς τὴν βασιλέα πολεμαῖον, οὗ ἀνανεωσομένους
 τὴν αὐτοῦ παρῆλθον αὐτῶν συμμαχίαν, ἐδήλωσαν.
 καὶ ὁ ἐν ἐκείνῳ χρόνῳ, ἀριστῶν στρατηγῶν, οἷον πα-
 ρὰ πολεμαίου ὁ βασιλέως πρέσβεις ἦλθον, ἐν μεγαλο-
 πόλει τῆς συνόδου τῶν αἰχαιῶν ὑπαρχούσης. ἔξαπεστάλη δὲ
 καὶ ὁ βασιλεὺς διμένης πρεσβυτάς, ἐπαγγελλόμενος
 ἑκάτῳ καὶ εἴκοσι τάλαντα δώσειν τοῖς αἰχαιοῖς, ἐφ' ᾧ δαιφ-
 ζομένων τούτων ἐν τῶν ὅρων, μεθοδοτεύεται τὴν βελήν
 τῶν αἰχαιῶν, ἐπὶ ταῖς κοιναῖς συνόδοις. ἦκον δὲ καὶ ὡς
 σελδύκας ὁ βασιλέως πρεσβυταί, τὴν τε φιλίαν ἀνανεω-
 σόμενοι, καὶ δεκαναίαν μακρῶν πλοίων ἐπαγγελλόμενοι
 δώσειν τοῖς αἰχαιοῖς. ἐχέτης δὲ τῆς συνόδου πραγματικῶς,
 πρῶτον παρῆλθον ὁ πρὶν νικητὴν τὸν ἐλεῖον, καὶ οὗ
 ἱερηθέντας ἐν τῇ συγκλήτῳ λόγους ὑφ' αὐτῶν ὑπὲρ τῆς
 τῶν λακεδαιμονίων πόλεως διήλθον τοῖς αἰχαιοῖς, καὶ τὰς
 ἀπκρίσεις ἀνέγνωσαν, ἔξ ὧν ἦν λαμβάνειν ἐκδοχὴν, ὅτι
 δυσαρεστοῦνται μὲν καὶ τῇ τῶν τειχῶν καθαιρέσει καὶ τῇ
 καταλύσει τῶν ἐν τῇ κομπασίῳ διαφθαρέντων. ἐμὴν
 ἀκροῦν τι ποιεῖν, εἴθ' ἐνός δ' ἔτ' ἀλλήλῳ τόντο, ὅτε συνηγορή-
 σαντες, ἔτι πῶς παρεπέμψθη. μετὰ δὲ τούτοις ἐσῆλθον
 ὁ παρ' διμένους πρέσβεις, καὶ τὴν τε συμμαχίαν τὴν πα-
 ρακλήν ἀνανεώσαντες, καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν χρημάτων ἐπαγγε-
 λίαν διεσάφησαν τοῖς πολλοῖς καὶ πλείοις δὲ πρὸς ταῦτα
 ὑποθέ-

καὶ μεγάλην δύνοιαν καὶ φι-
 ως ἐμφήναντες πρὸς τὸ ἔθνος,
 μετ' εἰς ἀπολλώνιον οἰκυνόντων
 πλῆθος τῶν διδομένων χρημάτων,
 ὡς περὶ τῶν ἀχαιῶν, καὶ ὅτι τὴν προαίρεσιν
 οἰοῦντο, ὅτι τὴν χρεῖαν εἰς ἡμᾶς δίδονται, πασῶν αἰχίστην, καὶ
 παρανομωτάτην. τῶν γὰρ νόμων κωλύοντων μηδέν, μήτε
 ἰδιωτῶν, μήτε τῶν ἀρχόντων πρὸς βασιλέως δῶρα λαμ-
 βάνειν καὶ μηδοποιῶν πρὸς φασιν, πρὸς αἵμα δωροδο-
 κῆσθαι προφανῶς προεξομνέουσιν τὰ χρήματα, πρὸς
 τῶν εἶναι πρὸς νομῶν πρὸς δευτέρους αἰχίστην ὁμολο-
 γημένως. ὅτι ὁ φωνιάζεται τὴν βαλὴν ὑπὸ δυνάμει,
 κατ' ἑκάστον ἔτος, καὶ βαλδύεται περὶ τῶν κοινῶν κατα-
 πεπωκότας οἰονεὶ δέλεαρ, πρὸς δὲ ἔχειν τὴν αἰχμῶν
 καὶ τὴν βλάβην. καὶ μὴ γὰρ δυνάμει δίδονται χρήματα. καὶ
 ὅτι ταῦτα πρὸς αἵμα δύνανται καὶ πάλιν σέλδουκον. τῶν δὲ πρὸς
 χρημάτων ἐναντίαν φύσιν ἔχοντων, τοῖς βασιλεῦσι καὶ
 τοῖς δημοκρατίαις, καὶ τῶν πλείων καὶ μεγίστων διαβ-
 λῶν αἰετῶν περὶ τῶν πρὸς τοῦ βασιλεῖς ἡμῶν δια-
 φερόντων, φανερώς ἀνάγκη, δυοῖν θάτερον, ἢ τὸ τῶν βα-
 σιλέων λυσιτελεῖς ἢ πρὸς τὸν γίνεσθαι ἑῖς ἰδίᾳ συμφέρον-
 τος, ἢ τέτυ μὴ συμβαίνοντος, ἀχαρίστους φαίνεται παῖσιν
 ἀντιπράττοντας τοῖς αὐτῶν μισοδόταις διὸ μὴ μόνον ἀπει-
 πᾶσθαι παρεκάλει τοὺς ἀχαιῶς, ἀλλὰ καὶ μισεῖν τὸν δῆ-
 μένη, διὰ τὴν ἑπὶ τῆς δόσεως. καὶ ὅτι τοῦτον δυνάσας
 κάσανδρος αἰγινήτης, ἀνέμνησε τοὺς ἀχαιοὺς τῆς αἰγινή-

L

τῶν

τῶν ἀκληρείας, ἣ περιέπεσον
 πολιτδέσται· ὅη τε πόλις
 τὰ σόλῳ, πάλῳς ἐξηνδραπέδῳ
 αἰγινήταις, ὑπὲρ ὧν διεσαφίσαντο,
 κύριοι γυρόμυροι τῆς πόλεως, κατὰ τὰς α
 σιωτήκας ἀπάλῳ παραδοῖεν, τριάκοντα τάλαντα παρ
 αὐτὸ λαβόντες. ταῦτ' ἐν πῶς τοῖς ἀχαιοῖς πρὸς ὀφθαλ-
 μῶν, ἡξίς τὸν δῦμένη, μὴ διάφορα περὶ κείνοντα, διεδύαν
 τὴν τῶν ἀχαιῶν δύνοιαν, ἀλλὰ τὴν πόλιν ἀποδιδόντα, πυ-
 γγαίῳ πύτων τῶν φιλανδράπων ἀναναρήτως. οὗτο ὁ
 ἀχαιὸς παρεκάλει μὴ δέχεσθαι ταύτας δωρεάς, δι' ὧν
 φανήσονται καὶ τὰς εἰς τὸ μέλλον ἐλπίδας ἀφαιρέμενοι τῆς
 αἰγινήτων σωτηρίας. τινέτων ὁ γυρομέων λόγων, ἐπὶ το-
 σέτον παρέστη τὸ πλῆθος, ὥστε μὴ τολμήσαι μηθένα συν-
 ειπεῖν τὰ βασιλεῖ· πάντας δὲ μετὰ κραυγῆς ἐκβαλεῖν
 τὴν περὶ φερόμενην δωρεάν, καί τοι δοκῆσις αὐτῆς ἔχειν τί
 δυσανόφθαλμητον, διὰ τὸ πλῆθος τῶν περὶ τοις
 χρημάτων. ἐπὶ ὁ τοῖς περὶ φερόμενοις, εἰσῆλθον τὸ πῶς τοῦ
 πολεμαίου διαβέλιον, ἐν ᾧ προκληθέντων τῶν ἀποσταλέν-
 των πρεσβυτῶν ὑπὸ τῶν ἀχαιῶν πρὸς πολεμαῖον, προ-
 ελθὼν λυκόρτας μετὰ τῶν πρεσβυτῶν, ἀπελογήσαντο πρὸς
 τὸν μὴρ, τίνα τρόπον, καὶ δοῖεν καὶ λάβοιεν εἴτι ὅπως ὑπὲρ
 τῆς συμμαχίας· εἴτα, ὅτι κομίζοιεν δωρεὰν κοινῇ τοῖς
 ἀχαιοῖς, ἑξακισχίλια μὴρ ὅπλα χαλκὰ πελταστικά δια-
 κόσια δὲ πέλαια, νομισμάτος ἐπὶ σόημου χαλκοῦ. πρὸς
 δὲ τοῦτο, ἐπῆνεσε τὸν βασιλέα καὶ βραχέα περὶ τῆς
 δυνείας.

διόίας αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς εἰς τὸ ἔθνος εἰπὼν,
 κατέσρεψε τὸν λόγον ἐξουσίᾳ αἰσῶς ὁ τῶν ἀχαιῶν στρα-
 τηγὸς αἰεταῖος εἶρετο τὴν πόλιν ὅτι πολεμαίε πρεσβυ-
 τήν, καὶ οὗτο ἔξαπεςαλμένοις ὑπὸ τῶν ἀχαιῶν ἐπὶ τὴν
 ἀνανέωσιν, ποῖαν ἦκε συμμαχίαν ἀνανεωσόμενος. ἔδενός
 δ' ἀποκρινάμενός, πάντων δ' διαλαλόντων πρὸς ἀλλή-
 λους, πλήρες ἦν τὸ βυλδότηριον ἀπορίας. ἦν δ' ὁ ποιουῦν
 τὴν ἀναλογίαν, τοῖσιν οὐσῶν, καὶ πλείονων συμμαχῶν
 τοῖς ἀχαιοῖς πρὸς τὴν πολεμαίε βασιλείᾳ, καὶ τούτων
 ἐχούσων μεγάλας διαφορὰς, καὶ τὰς τῶν καιρῶν περι-
 στάσεις, ἔθ' ὅπαρὰ τοῦ πολεμαίου πρεσβυτῆς ἐδέμειαν
 ἐποιήσατο διασολήν, ὅταν δῶκεν ἔτι, καθολικῶς δ' περὶ
 πρᾶγματός ἐλάλησεν, ἔθ' οἱ πεμφθέντες πρέσβεις
 ἀλλ' ὡς μίαν ὑπαρχέσης, αὐτοῖσι δὲ ὅρκους ἔδωκεν, καὶ
 παρὰ τὴν βασιλέως ἔλαβον ὅταν περφερωμένου τὸ στρα-
 τηγοῦ πάσας τὰς συμμαχίας, καὶ κατὰ μέρος ἐν ἐκάσῃ
 διασελλομῆς, μεγάλης ἔσης διαφορᾶς, ἐζήτην τὸ πλη-
 θὺς εἰδέναι ποῖαν ἀνάνεοιτο συμμαχίαν. ἐδυναμένου
 δ' λόγον ὑποχεῖν, ἔτε δ' φιλοποίμενος, ὅς ἐποιήσατο
 στρατηγῶν τὴν ἀνανέωσιν, ἔτε τῶν περὶ τὸν λυκόρταν, τῶν
 πρεσβυσάντων εἰς τὴν ἀλεξάνδρην. ἔτοι μὲν ἐχεδια-
 κότες ἐφαίνοντο τοῖς κοινοῖς πρᾶγμασιν. ὁ δ' αἰεταῖος
 μεγάλῃ ἐφείλετο φαντασίᾳ ὡς μόνος εἰδὼς τί λέγει, ἔ-
 τέλει δ' ἐκείσε κυρωθῆναι τὸ διαβέλιον, ἀλλ' εἰς ὑπέρθε-
 σιν ἤγαγεν τὴν περσειμένην ἀναλογίαν. τῶν δ' ὡς δ' ἔ-
 σελδύκε πρέσβεων εἰσελθόντων, ἔδοξε τοῖς ἀχαιοῖς, τὴν

μὲν Φιλίαν δυνεώσατο παρὰ τὸν σέλδουκον· τὴν δὲ
 τῶν πλοίων δωρεάν, κατὰ τὸ παρὸν ἀπειπαδῶς. καὶ τότε
 μὲν περὶ τούτων βεβηλόμενοι, διέλυσαν εἰς τὰς ἰδίας
 ἑκάστοι πόλεις. μὲν ὅτε ταῦτα τῆς πολλογύρεως ἀκμαζέσης,
 ἦλθε κοῖντο καικίλιτο ἐκ λακεδαιμονίας, ἀνακάμπτων
 ἀπὸ τῆς πρεσβείας, ἧς ἐπρέσβυσε παρὰ Φίλιππον, καὶ
 συναγαγόντο ἀρισταῖν· ἔσχατοιοὺς τὰς ἀρχὰς εἰς τὴν
 τῶν ἀργείων πόλιν, εἰσελθὼν ὁ κοῖντο, ἐμέμνητο, φάσκον-
 τος αὐτὰ βαρύτερον, καὶ πικρότερον ἔδεοντος κεχεῖσθαι
 τοῖς λακεδαιμονίοις. καὶ παρεκάλει διὰ πλείονων διορθώ-
 σασθαι τὴν παρογεννημένην ἀγνοίαν· ὁ μὲν οὐκ ἀρίσται-
 ντο εἶχε τὴν ἡτυχίαν, δηλῶτο ὡς ἔξ αὐτὰ τοῦ σιωπᾶν,
 ὅτι δυσαρεσῆται τοῖς ὠκονομημένοις, καὶ σιωδοκεῖ τοῖς
 ὑπὸ καικιλίς λεγομένοις. ὁ δὲ διοφάνης ὁ μεγαλοπολί-
 τῆς ἄνθρωπος στρατιωτικώτερος ἢ πολιτικώτερος, ἀναστὰς,
 ἐχθοῖον ἀπελογήθη τὴν παρὰ τῶν ἀχαιῶν, ἀλλὰ ἔπει-
 υπέδειξε τὰ καικιλίω, διὰ τὴν παρὰ τὸν φιλοποίμενα
 παρὰ τρεῖς, ἕτερον ἐγκλημα καὶ τῶν ἀχαιῶν. ἔφη γὰρ ἔ-
 μόνον τὰ καὶ λακεδαίμονα κεχεῖσθαι κακῶς, ἀλλὰ καὶ
 τὰ καὶ μεσσηνίαν. ἦσαν δὲ παρὰ τῶν φυγαδικῶν τοῖς μεσση-
 νίοις ἀντιρήσεις ἴνεις παρὰ ἀλλήλοις περὶ τὸ τοῦ τίτυ διά-
 γραμμα, καὶ τὴν τοῦ φιλοποίμου διορθώσιν· ὅθεν
 ὁ καικίλιτο, δοκῶν ἔχειν καὶ τῶν ἀχαιῶν αὐτῶν τινὰς ὁμο-
 γνώμονας, μάλλον ἢ γανὰ κτλ τὰ μὴ κατὰ κοινὰ εἶναι ἐτοι-
 μως τοῖς ὑπὸ αὐτοῦ παρὰ καλεσμένοις ἔν συνεληλυθότας.
 τὸ γὰρ φιλοποίμενος καὶ λυκόρτα, σὺν δὲ τοῖς ἀρχαῖοις,
 πολλὰς

πολλὰς, καὶ ποικίλας διαφερόμενων λόγους, ὑπὲρ τῶ κα-
λῶς μὲν διωκείσθαι τὰ κατὰ τὴν ἀσάρτην, καὶ συμφερόν-
τως αὐτοῖς μάλιστ' αἷς λακεδαίμονις. ἀδυνάτην δ' εἶ-
ναι τὸ κινήσασθαι πᾶν ὑποκειμένων, ἀνδρῶν τοῦ παραβῆναι
καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους δίκαια, καὶ τὰ πρὸς τοὺς
θεοὺς ὅσια, μὴ εἶναι ἐδοξε τοῖς παρῶσιν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων,
καὶ ταύτην δοῦναι τῷ πρεσβυτῇ τὴν ἀπόκρισιν. ὃ δ' κακί-
λιος, ὁρῶν τὴν τούτων περὶ αἵρεσιν, ἠξίετο πολλὰς * αὐτῶν * αὐτῶν
συναγαγεῖν εἰς ἐκκλησίαν. ¶ ὃ δ' τῶν ἀχαιῶν ἄρχοντες,
ἐκέλθον αὐτὸν δεῖξαι τὰς ἐντολάς, αἷς εἶχε τῶρα τῆς
συνκλήτου περὶ τούτων. τοῦ δ' παρασιωπῶντος, ἐκῆφασαν
αὐτῷ συνάξειν τὴν ἐκκλησίαν. τοῦ δ' νόμος ἐκῆεν, ἐδὴ
μὴ φέρῃ τις ἐγγραπία τῶρα τῆς συνκλήτου περὶ ὧν οἶε
δεῖν συνάγειν. ὃ δ' κακίλιος ἐπὶ τοσούτον ὠργίσθη, διὰ τὸ
μηθεὶς αὐτῷ συγχωρεῖσθαι τῶν ἀξιζόμενων, ὥς τ' ἐδὲ τὴν
ἀπόκρισιν ἠδελήθη δεῖξασθαι τῶρα τῶν ἀρχόντων, ἀλλ'
ἀναπόκριτος ἀπῆλθεν. ¶ ὃ δ' ἀχαιοὶ, τὴν αἰτίαν ἀνέ-
φερον, καὶ τῆς πρὸς τὴν παρρησίας τῆς ἅμα τοῦ μάρκε
τοῦ φολουῖς καὶ τῆς τότε περὶ τὸν κακίλιον ἐπὶ τὸν ἀείσαι- * κατὰ
ιον, καὶ τὸν διοφρόνην, ὡς τούτοις ἀντισταταμύνοις διὰ
τὴν ἀντιπολιτείαν τὴν πρὸς τὸν φιλοποίμῃρα. καὶ τις
ἦν ὑποψία τῶν πολλῶν, πρὸς τοὺς περὶ τὴν ἀντιπολιτείαν ἀνδράς.
ὧτά μὲν κτ' πελοπόννησον ἐν τούτοις ἦν.

Ὅτι τῶν περὶ τὸν κακίλιον ἀναχωρηκότων ἐκ τῆς XLII.
ἐλλάδος, καὶ διασσεσφαρκότων τῇ συνκλήτῳ, περὶ τὴν
τῶν κτ' μακεδονίῳ καὶ τῶν κτ' πελοπόννησον, εἰσῆγον εἰς

τῷ σύγκλητον οὖν αὖτε τούτων γεγονότας πρὸς αὐτάς.
 εἰσελθόντων δὲ πρῶτον τῶν αὐτῶν τοῦ φιλίππου, καὶ παρ'
 ὀνόμενους. ἐπὶ δὲ τῶν ἐξ αἴνου καὶ μαρωνίας φυγάδων, καὶ
 ποιησαμένων οὖν λόγους ἀκολούθως τοῖς ἐν θετταλονίῃ
 ῥηθεῖσιν, ὅτι τῶν αὖτε τὸν καικίλιον, ἔδοξε τῇ συγκλήτῳ
 πέμπειν πάλιν ἄλλους πρὸς αὐτάς αὐτὸς τὸν φίλιππον
 οὖν ὅτι σκεψομένων, πρῶτον μὲν εἰ αὐτὰ κεχώρηκεν τῶν
 ἐν περραιῇ πόλεων καὶ τῷ τῶν περὶ τὸν καικίλιον ἀπόκρι-
 σιν, εἶτα οὖν ὅτι τὰς αὐτὰς φερούσας ἐξάγειν
 ἐξ αἴνου καὶ μαρωνίας, καὶ συλλέβειν ἀποβαίνειν ἀπὸ τῶν
 αὐτῶν θαλάσσιων τῆς θράκης ἐρυμάτων, καὶ ἔπειτα ἐπὶ πό-
 λεων. καὶ ὅτι τούτους εἰσῆγον οὖν ἀπὸ πελοποννήσου αὐτὰ
 γεγονότας. οἷτε γὰρ ἀχαιοὶ πρὸς αὐτάς ἀπεσάλκεισαν οὖν
 περὶ ἀπολλωνίδου τὸν σικυώνιον δικαιολογησάμενοι πρὸς
 τὸν καικίλιον ὑπὲρ τοῦ μὴ λαβεῖν αὐτὸν ἀποκρισιν, καὶ κα-
 θόλου διδάξοντας, ὑπὲρ τῶν καὶ λακεδαίμονα πταγμα-
 τῶν ἔκτε τῆς σπάρτης ἀεὶ καὶ ἀλκιβιάδης ἐπὶ αὐτάς.
 αὐτοὶ δὲ ἦσαν τῶν ἀρχαίων φυγάδων, τῶν ὑπὸ τοῦ φιλο-
 ποίμου, καὶ τῶν ἀχαιῶν νεωστὶ κατηγμένων εἰς τὴν οἰ-
 κείαν· ὃ καὶ μάλιστα οὖν ἀχαιοὺς εἰς ὀργὴν ἤγε, τὰ δοκεῖν
 μεγάλης ἔσης καὶ αὐτοφάτου τῆς οὖν φυγάδας διερ-
 γείας, ἐξ αὐτῆς ὅτι τοσοῦτον ἀχαιεῖδαι παρ' αὐτοῖς,
 ὥστε ἐκ αὐτῶν αὐτὴν, καὶ κατηγορίαν ποιῆσθαι αὐτὸς
 οὖν κρατύντας τῶν ἀνελπίστων αὐτοῦ σωσθέντων, καὶ
 καταγαγόντων εἰς τὴν πατρίδα. ποιησαμένων ὅτι καὶ τού-
 των αὐτὸς ἀλλήλους ἐκ συγκαταθέσεως τῷ δικαιολογίαν,
 καὶ δι-

ἔδιδασκόντων τὴν σύγκλητον· πάν μὲν περὶ τὸν δ'πολλωνί-
 δαν τὸν σικυώνιον, ὡς ἐκ αὐτῶν διωκτὸν εἶη τὸ πρῶτον ἄμεινον
 χρεώσθαι τὰ κτ' τὴν σπαρτίῳ ἢ νῆϊ κεχέρσαι διὰ τῶν
 ἀχαιῶν, καὶ διὰ φιλοποίμενθ'· πάν τε περὶ τὸν ἀρέα
 τ' ἀναντία πειρωμένων λέγειν, καὶ φασκόντων πρῶτον μὲν
 καταλελυθαι τὴν τῆς πόλεως διώκιν, ἔξην μὲν τοῦ
 πλήθους μὲν βίας· εἴτ' ἐν αὐτοῖς ἑπισφαλῇ μὲν ὀλίγοις
 εἶσι, καὶ τοῖς τῶν λειχῶν περιηρημένων. ἀπαρρήσιασον ὃ
 διὰ τὸ μὴ μόνον τοῖς κοινοῖς δόγμασι τῶν ἀχαιῶν πειθα-
 ρχεῖν, ἀλλὰ ἔκαστον ἰδίῳ ὑπηρετεῖν· τοῖς αἰὲ κατισαμύροις
 ἀρχουσι· διακῆστα δὲ καὶ τούτων ἡ σύγκλητος ἔκρινε τοῖς
 αὐτοῖς πρεσβυταῖς, δεῖναι καὶ περὶ τούτων ἐντολὰς, καὶ
 κατέστησε πρεσβυτάς· ἑπὶ τὴν ἐλλάδα, εἴδ' περὶ ἁπῶν
 κλαυδίων· ἀπελογήθησαν ὃ καὶ περὶ τὸν καικίλιον ὑπὲρ
 τῶν ἀρχόντων· ὃ πρῶτον τῶν ἀχαιῶν πρέσβεις ἐν τῇ σύγκλη-
 τῳ, φασκόντες εἶδ' ἐν ἀδικεῖν αὐτοὺς, εἴδ' ἀξίους ἐγκλή-
 ματος ὑπάσχειν, ἑπὶ τῷ μὴ συνάγειν τὴν ἐκκλησίαν νό-
 μον γρῆναι πρῶτον τοῖς ἀχαιῶσι, μὴ συγκαλεῖν τοὺς πολ-
 λές, εἴδ' μὴ περὶ συμμαχίας ἢ πολέμου δέη γίνεσθαι
 διαβέλιον, ἢ πρῶτον συγκλήτῃ τίς ἐνέγκῃ γράμματα· διὸ
 καὶ δικαίως ἔτε βουλεύσασθαι μὲν εἴδ' ἀρχοντας συγκα-
 λεῖν τοὺς ἀχαιεὺς ἐκκλησίαν κωλύεσθαι δ' ὑπὸ τῶν νό-
 μων, διὰ τὸ μήτε γράμματα φέρειν αὐτοὺς πρῶτον συγκλήτῃ,
 μήτε τὰς ἐντολὰς ἐγγράφαις ἐτέλῃ δεῖναι τοῖς ἀρχαῖς.
 οἱ ῥηθέντων, δώσας καικίλιθ', πάν τε περὶ τὸν φιλοποί-
 μενα καὶ λυκόριθον κατηγόρησε, ἔκαστος τῶν ἀχαιῶν,
 καὶ τῆς

καὶ τῆς οἰκονομίας· ἥ περὶ τῆς τῶν λακεδαίμονίων ἐκ-
 χερνύε πόλεως. ἡ δὲ σύγκλητος διακούσασα τῶν λεγο-
 μένων, ἔδωκε τοῖς ἀχαιοῖς ἀπόκρισιν, ὅτι περὶ μὲν τῶν κτ'
 λακεδαίμονα πέμψαι οὐκ ἔπρεπε φορμύροις. τοῖς δὲ πρεσ-
 βυταῖς τοῖς αἰεὶ παρ' ἑαυτῶν ἐκπεμπομένοις παρήνθη προς-
 ἔχειν τὸν νοῦν, καὶ καταλογὴν ποιῆσθαι τὴν ἀρμόζουσαν·
 καθάπερ καὶ ῥωμαῖοι ποιοῦνται τῶν πᾶσι γνησίων πρὸς
 αὐτοὺς πρεσβυτέρων.

XLIII.

Ὅτι κτ' τὴν ὀγδόην ἐμ' Ὀλυμπιάδα πρὸς ταῖς ρ.
 παρυσία ἐγένετο πρεσβυτέρων ῥωμαίων εἰς κλείθερα, καὶ
 συνόδοι τῶν ἀχαιῶν καὶ ὁ ῥηθέντες ἀπὸ ἀμφοτέρων
 λόγοι, περὶ τῶν κτ' λακεδαίμονα πραγμάτων, καὶ τὰ
 δόξαντα τοῖς ἀχαιοῖς ταῦτα κεφαλαιωδῶς.

XLIV.

Ὅτι φίλιππος ὁ βασιλεὺς, διαπεμψαμένων πρὸς
 αὐτὸν ἐκ τῆς ῥώμης τῶν ἰδίων πρεσβυτέρων, καὶ δηλωμάτων
 ὅτι δέήσει κατ' ἀνάγκην ἀποδάνειν ἀπὸ τῶν ἐπὶ θράκης
 πόλεων, πυθόμενος ταῦτα καὶ βαρέως φέρον ἐπὶ ταῖς δο-
 κεῖν πανταχόθεν αὐτῷ περιτέμνεας τὴν ἀρχὴν, ἐναπη-
 ρείσας τὴν ὀργὴν εἰς τοὺς θαλαπύρους μαρωνίτας. μελα-
 πεμψάμενος δὲ ὀνομαστὸν τὸν ἐπὶ θράκης τεταγμένον,
 ἐκοινολογήθη τούτῳ περὶ τῆς πράξεως. ὁ δ' ὀνομαστὸς
 ἀναχωρήσας εἰσαπέστειλε κάσανδρον εἰς μαρωνίαν, συνή-
 θη τῶν πολλοῖς ὑπάρχοντα, διὰ τὸ ποιῆσθαι τὸν πλείονα
 χρόνον ἐκεῖ τὴν διατριβὴν, ἅτε τοῦ φιλίππου πάλαι τοὺς
 αὐλικὰς ἐκαδικότας εἰς τὰς πόλεις ταύτας, καὶ συνήθεις
 πεποιηκότας τοὺς ἐγχωρίους ταῖς τούτων παρεπιδημίαις. μὲν
 δέ τινας

δέ πινας ἡμέρας ἐτοιμαθέντων τῶν θρακῶν, καὶ τούτων
 ἐπὶ σελθόντων διὰ τοῦ κασαίου νεκρῶς, ἐγένετο μεγάλη
 σφαγή, καὶ πολλοὶ τῶν μαρωνιτῶν ἀπέθανον. κολασά-
 μεν θ' δὲ τὰ τοιούτω τρόπῳ τοὺς ἀντιπράξιους ὁ φίλιπ-
 πος, καὶ πληρώσας τὸν ἴδιον θυμὸν, ἐκαρπαδόκει τὴν τῶν
 πρεσβυτῶν παρουσίαν, πεπεισμένος μηδένα τολμήσειν
 κατηγορήσειν αὐτῶν διὰ τὸν φόβον. μὲν δέ τινα χρόνον ὥστα-
 γενομένων τῶν περὶ τὸν ἄππιον, καὶ ταχέως πυθομένων
 τὰ γεγονότα καὶ τὴν μαρωνίαν, καὶ πικρῶς τὰ φιλίππῳ
 μεμψιμοιρουμένων ἐπὶ τούτοις, ἐβέλετο μὲν ἀπολογεῖ-
 σθαι, φάσκων μὴ κεκοινωνηκέναι τῆς ὥστανομίας· ἀλλὰ
 εὖ ἐν αὐτοῖς σασιάζοντας μαρωνίτας· καὶ εὖ μὲν ἀπο-
 κλίνοντας πρὸς δυμένη καὶ τὴν δύνοιαν· εὖ ἰπρὸς ἑαυτὸν,
 εἰς ταύτην ἐκπεπλῶκέναι τὴν ἀτυχίαν. καλεῖν δ' ἐκέλευε
 καὶ πρὸς ὅσῳ πονεῖ τις αὐτῶν κατηγορεῖ. τοῦτο δ' ἐποίει πε-
 πησμένῳ μηδένα τολμήσειν διὰ τὸν φόβον, τῶν δοκῶν τὴν
 μὲν ἐκ φιλίππου ἡμωρίαν ἐκ χειρὸς ἔσεσθαι τοῖς δούπ-
 πράξασιν, τὴν δὲ ῥωμαίων ἐπικουρίαν μακρὰν ἀφεςά-
 ναι. τῶν ἰπρὸς τὸν ἄππιον ἐφασκόντων πρὸς δεῖσθαι δι-
 καιολογίας, σαφῶς γὰρ εἶδέναι τὰ γεγονότα, καὶ τὸν αἴτιον
 τούτων, εἰς ἀπορίαν ἐνέπιπεν ὁ φίλιππος· καὶ τὴν μὲν
 πρῶτον ἐνταύξιν ἄχρει τοῦτου πρὸς πάντας ἔλυσαν. καὶ δὲ
 τὴν ἐπὶ ἔσταν ἡμέραν θ' ὡς τὸν ἄππιον πέμπειν ἐπέ-
 ταπτον τὰ φιλίππῳ τὸν ὀνομαστὸν καὶ τὸν κασαίηνον ἐξ αὐ-
 τῆς εἰς ἡν ῥώμῳ, ἵνα πύθῃται ἡ σύγκλητος περὶ τῶν γε-
 γονότων. ὁ ἰπρὸς βασιλὺς διατραπεῖς ὡς ἐνι μάλιστα, ὅς ἀπο-

M

ρήσας

εἰσας ἔτι πολὺ χρόνον, τὸν μὲν κάσανδρον ἔφη πέμψεν
 τὸν αὐθέντην γεγονότα τῆς πράξεως, ὡς ἐκεῖνοι φασίν, ἵνα
 πύθῃται περὶ τοῦτο τὰς ἀληθείας ἢ σύγκλητος. τὸν δ' ἐνο-
 μασὸν ἐξηρεῖτο, καὶ παρ' αὐτὰ καὶ μετὰ ταῦτα τοῖς πρεσ-
 βυταῖς ἐντυγχάνων, ἀφορμὴ μὲν χρώμεντο, τὰ μὲν οἷον
 ἐν τῇ μαρωνίᾳ πῶς αἰσθονέναι τὸν ὀνομασθόν, καὶ τὸν σφα-
 γῆς καιρὸν· ἀλλὰ μὴδ' ἔτι τῶν σμικρῶν ῥήτων γεγονέναι.
 τῇ δ' ἀληθείᾳ δεδιώς μὴ πῶς γεννηθεῖς εἰς τὴν ῥώμην, καὶ
 πολλῶν ἔργων αὐτῷ κεκοινωνηκώς τοῖς ῥωμαίοις, ἐμόνον τὰ καὶ
 τοῦ μαρωνίτου, ἀλλὰ καὶ τὰλλα πάντα διασαφίσαι
 τοῖς ῥωμαίοις. καὶ τέλει τὸν μὲν ὀνομασθὸν ἐξείλετο, τὸν δ'
 κάσανδρον μετὰ τὸ τοῦ πρεσβευτῆς ἀπελθεῖν, ἀποστείλας δὲ
 πῶς πέμψας· ἕως ἡπίεργον, φαρμάκῳ διέφθικον. ὃ δὲ
 περὶ τὸν ἄππιον κατεγνωκότες τοῦ φιλιππίου, καὶ περὶ τῆς
 εἰς τοὺς μαρωνίτας παρανομίας, καὶ περὶ τῆς πρὸς ῥω-
 μαίους ἀλλοτριότητος, τοιαύτας ἔχοντες διαλήψεις ἐχω-
 ρίσθησαν. ὃ δ' βασιλεὺς χρώμεντο κατ' ἑαυτὸν, καὶ συμ-
 μετὰ δὲ τῶν φίλων ἀπελθεῖν φιλοκλεῖ πρὸς τῶν ἐνεσώ-
 των, ἐγνωσαφῶς ἔτι πολὺ πρὸς βεβηκῆσαν αὐτῶ τὴν πρὸς
 ῥωμαίους διαφορὰν, ἥ τούτῳ ἐκ' ἐπὶ λανθάνουσαν, ἀλλὰ
 καταφανῆ τοῖς πλείοσι οὖσαν. καθόλου μὲν οὐκ ἀπὸ τοῦ
 μὲν, εἰς τὸ κατὰ πάντα τρόπον ἀμυνάσθαι ἥ μετ-
 ελθεῖν αὐτοῖς. πρὸς ἐνια δὲ τῶν ἐπινοουμένων ἀπόχειρος
 ὢν, ἐπεβάλετο, πῶς ἂν ἐπιγένοιτο τις δύστροφη, καὶ λά-
 βου χρόνον πρὸς τὰς εἰς τὸν πόλεμον πρᾶσινδύας. ἔδοξεν
 οὐκ αὐτῷ τὸν νεώτατον υἱὸν δημήτριον πέμψαι εἰς τὴν ῥώμην·
 τὰ μὲν

τὰ μὲν ἀπολογησόμενον ὑπὲρ τῶν ἐγκαλημένων τὰ δὲ
 ἐπαραιτησόμενον, εἰ καὶ τις ἀγνοία ἐγγέγονε περὶ αὐτῶν.
 πᾶν γὰρ ἐπέψο διὰ τοῦτο πᾶν τὸ πρὸς θεὸν ἀνύεσθαι ὡς δὲ
 συγκλήτε, διὰ τὴν ὑπερχλὴν τὴν γεγεννημένην τοῖς νεα-
 νίσκας κατὰ τὴν ὁμηρείαν. ταῦτα δὲ διανοηθεὶς, ἅμα μὲν
 ἐγένετο περὶ τὴν ἐμπομπὴν τούτων, ἔτιν ἅμα τούτῳ συν-
 εξάποσαλησομένων φίλων, ἅμα δὲ τοῖς βυζαντίοις ὑπέ-
 χρετο βοηθήσθαι, ἔχοντες ἐκείνων σοχαζόμενος, ὡς ἐπὶ
 τῇ ἐκείνων περὶ φάσιν, βεβλόμενοι καταπλήξασθαι τοὺς
 τῶν θρακῶν διωκτάς τῶν ὑπὸ τὴν περὶ οὐκίδα καὶ τι-
 κοῦτων, χάριν τῆς περικειμένης ἐπιβολῆς.

Ὅτι κατὰ τὴν κρήνην, κοσμοῦντες ἐν γορτύνι *κυδάτε ^{XLV.}
 δὴ πτάλκους, καὶ πᾶσι τὸν ἐλατίζεμενοι γορτύνιοι, <sup>*κυδωνιά-
του</sup> δὲ
 κνωσῖες ἀποτεμόμενοι, τῆς χώρας αὐτῶν τὸ μὲν καλού-
 μενον λυκάσιον, περὶ ἐνέμαυ ραυκίσις, τὸ δὲ διατόνιον, λυ-
 κτίσις. κατὰ δὲ τὴν καιρὸν τοῦτον, ὡς ἀγενομένων τῶν πρεσ-
 βυτῶν ἐκ τῆς ῥώμης εἰς τὴν κρήνην τῶν περὶ τὸν ἄπαιον,
 χάριν τοῦ διαλύσαι τὰς ἐνεώσας αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους
 διαφορὰς, καὶ ποιησαμένων λόγους ὑπὲρ τούτων τῶν κνω-
 σίων καὶ γορτυνίων, πειθέντες οἱ κρηταῖς, ἐπέτρεψαν
 ἵνα κατ' αὐτοὺς τοῖς περὶ τὸν ἄπαιον. ὅ δὲ πειθέντες, κνω-
 σίοις μὲν ἀποκαλίστησαν τὴν χώραν, κυδωνιάταις δὲ πρὸς-
 ἐταξάν τοὺς μὲν ὁμήρου ἀπολαβεῖν, ἔς ἐγκατέλειπον
 δόντες τοῖς περὶ χασμῖονα πρὸς τὴν τὴν δὲ φαλασάρναν
 ἀφῆναι, μηδὲν εἰς αὐτῆς νοσφισαμένοις. περὶ δὲ τῶν κατὰ
 κοινοδικαίον συνεχώρησαν αὐτοῖς, βεβλόμενοι μὲν αὐτοῖς,

ἔξῃναι μετέχον· μὴ βυλόμενοις ὃ, καὶ τοῦτ' ἔξῃναι πά-
σης ἀπεχομένοις τῆς ἄλλης κρήτης, αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἐκ
φαλασάρης φυγάσιν, οἱ ἀπέκτειναν τοὺς περὶ μενοίπουν
ἐπιφανεστάτους ὄντας τῶν πολιτῶν.

XLVI.

Ὅτι καὶ τὴν θ' καὶ μὲν οὐκ ἀπὸ τῆς τῶν ῥώμῳ ἡ θροῖδηςσαν πρεσβειῶν πληθὺς ἀπὸ τῆς ἐλλάδος, ὅσον ἐταχέως πρῶτον. τοῦ γὰρ φιλίππου συγκληθέντος εἰς τὴν κατὰ ῥώμην δίκαιοδοσίαν πρὸς τοὺς ἀσυγγεί-
τονας, καὶ τῶν ῥωμαίων γνωσθέντων, ὅτι πρὸς δέχονται τὰς
κατὰ φιλίππου κατηγορίας, καὶ πρὸς τοὺς ποιοῦνται τῆς
ἀσφαλείας τῶν πρὸς αὐτὸν ἀμφισβητούτων, ἅπαντες
ἔπειτα καί μενοι τῇ μακεδονίᾳ παρήσαν· ἔπειτα καὶ
ἰδίαν, ὃ καὶ πόλιν· ὃ καὶ τὰς ἐθνικὰς συστάσεις, ἐγκα-
λουῦντες τῷ φιλίππῳ. σὺν ὃ τῷ τῷ, ἔπειτα παρ' αὐτοῦ
ἦγον, ἀπὸ ἀθηναίων τῷ βασιλέως ἀδελφῷ, κατηγορή-
σοντες αὐτῷ, περὶ τε τῶν ἐπὶ θράκης πόλεων, καὶ περὶ τῆς
ἀποσταλείσης πρὸς αὐτὴν βοηθείας. ἦκε ὃ καὶ δημήτριος ὁ τῷ φι-
λίππῳ, πρὸς πᾶσι τοῖς ἀπολογησόμενοις, ἔχων
ἀπελθὼν φιλοκλῆ μετ' αὐτῷ, τοὺς τότε δοκοῦντας εἶναι
πρῶτοι φίλοι τοῦ βασιλέως. παρήσαν ὃ καὶ πρὸς λακε-
δαιμονίων πρέσβεις, ἀφ' ἑκάστου γένους τῶν ἐν τῇ πόλει. πρῶ-
τον μὲν οὐκ ἢ συγκλητὸς εἰσεκάλεσσατο τὸν ἀθηναῖον, καὶ
δεξαμένη τὸν σέφανον, ὃν ἐνόμιζεν ἀπὸ μυρίων καὶ πεν-
τακισχιλίων χερσῶν, ἐπὶνέσσετε μεγαλομερῶς τὸν αὐτὸν,
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς διὰ τῆς ἀποκρίσεως· καὶ παρεκάλεσε
μένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς αἰρέσεως. ἐπὶ ὃ τούτῳ τὸν δημήτριον
εἰσαγα-

εἰσαγαγόντες ὁ στρατηγὸς παρεκάλεισθαι τοὺς κατη-
 γορευτάς τοῦ φιλίππου πρὸς τὰς καὶ παρῆγον κτ' μίαν
 πρεσβείαν. ἔστων ὅ τῶν πρεσβέων πολλῶν, καὶ τῆς εἰσόδου
 τούτων ἡρομένης ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, εἰς ἀπορίαν ἐνέπιπεν
 ἡ σύγκλητος, πρὶ τοῦ πῶς δεῖ χειρὶ δῆναι τὰ κτ' μέρος.
 ᾤδρατε γὰρ θετλαῶν, καὶ κατὰ κοινὸν ἦκον καὶ κατ' ἰδίαν
 ἀφ' ἐκάστης πόλεως πρεσβυταί, ᾤδρατε περὶ ῥαϊβῶν, ὁμοίως
 ὅ καὶ παρ' ἀθαμανῶν, καὶ παρ' ἡπειρωτῶν, καὶ παρ' ἰλλυ-
 ρίων· οἱ μὲν περὶ χάρας, ὁ δὲ περὶ σωμάτων· ὁ δὲ περὶ
 θρεμματῶν ἦκον ἀμφισβητοῦντες· ἐνίοι δὲ περὶ συμβο-
 λαίων, καὶ τῶν εἰς αὐτοὺς ἀδικημάτων. Ἰνὲς μὲν οὖν φά-
 σκοιτες μὴ διώσθαι τυχεῖν τοῦ δικαίου κτ' τὸ σύμβολον,
 διὰ τὸ τὸν φιλίππον ἐκκόπειν τῇ δικαιοδοσίᾳ. Ἰνὲς δ' ἐγκα-
 λουῦντες τοῖς κρίμασιν, ὡς ᾤδρα βεβραβευμένοι, διαφθεί-
 ραντες τοῦ φιλίππου τοὺς δικαστάς. κατὰ δὲ ποικίλη
 τίς ἦν ἀρεσσία καὶ δυαχόρητος ἐκ τῶν κατηγορουμένων·
 ὅθεν ἡ σύγκλητος ἔτ' αὐτὴ διωαμένη διευκρινεῖν, ἔτε
 τὸν δημήτριον κρίναι δεῖν ἐκάστοις τῶν λόγων ὑπέχειν,
 αἶτε καὶ φιλιανθρώπως πρὸς αὐτὸν διακειμένη, καὶ θεω-
 ρῶσα νέον ὄντα κομιδῇ, καὶ πολὺ τῆς τριαυτῆς συστροφίας
 καὶ ποικιλίας ἀπολειπόμενον· μάλιστ' ὅ βελομένη, μὴ
 τῶν δημητρίους λόγων ἀκρίβειαν, ἀλλὰ τῆς φιλίππου γνώμης
 ἀληθινὴν λαβεῖν πείραν, αὐτὸν δημήτριον παρέλυσεν τῆς
 δικαιολογίας. εἶρετο δὲ τὸν νεανίσκον καὶ εὖ σὺν αὐτῷ φί-
 λους· εἶπεν αὖτε τούτων ὑπομνηματισμὸν ἔχειν ᾤδρα τοῦ
 βασιλέως· τοῦ δὲ δημητρίου φήσαντος ἔχειν, ὅς περτεῖναν·

ὅς τι βιβλίδιον, ἐμέγα, λέγειν αὐτὸν ἐκέλευσεν ἅπερ τὰ
 ὑπομνήματα περιείχε πρὸς ἕκαστον τῶν κατηγορουμένων,
 ἀπόφασιν κεφαλαιώδη. ὃ δ' ὅ μιν πεποιηκέναι τὸ προσά-
 χθην ὑπὲρ Ῥωμαίων ἔφασκεν, ἢ τὴν αἰτίαν ἔμὴ πεπε-
 χθαι τοῖς ἑκαλέσιν ἀνετίθει. προσέκειτο δ' πρὸς ταῖς πλεί-
 σταις ἀποφάσεσιν· καί τοι ἐκ ἴσως χρησαμένων ἡμῖν τῶν
 πρεσβυτῶν τῶν πρὶ καικίλιον ἐν τούτοις. καὶ πάλιν· καί-
 τοι γε ἐδικαίως ἡμῶν ταῦτα παρόντων. τιαύτης δ' ἔσης
 τῆς φιλίππου γνώμης ἐν πάσαις ταῖς ἀποφάσεσι, διακέ-
 σασα τῶν ᾧ ἀγαγεῖν ὁ νότος ἡ σύγκλητος, μίαν ἐποίησατο
 πρὶ πόλεων διάληψιν. ἀποδεξαμένη γὰρ τὴν δημήτριον με-
 γαλομερῶς καὶ φιλανδρώπως διὰ τοῦ στρατηγοῦ, πολλὰς
 καὶ παρακλητικὰς πρὸς αὐτὸν διαθεμένη λόγους, ἀποκρι-
 σιν ἔδωκε, διότι πρὶ πόλεων καὶ τῶν εἰρημένων ὑπὸ αὐτῶν,
 τῶν ἀνεγνωσμένων δημητρίῳ πισδύς· διότι τὰ μὲν, γέγονε·
 τὰ δ' ἔσται· καθάπερ δίκαιον ἐς ἡμῶν γίνεσθαι. ἵνα δ' καὶ φιλίπ-
 πος εἰδῇ, διότι τὴν χάριν ταύτην ἡ σύγκλητος δημητρίῳ δί-
 δωσιν, ἔξαποσελεῖν ἔφη πρεσβυτάς ἐποφομένους, εἰ γί-
 νεται πᾶσι κατὰ τὴν τῆς συγκλήτης βέλτην. ἅμα δὲ
 διασαφίσοντας τῷ βασιλεῖ, διότι τῆς συμπεριφορᾶς
 τυγχάνει ταύτης διὰ δημήτριον· καὶ ταῦτα μὲν τιαύτης
 ἔτυχε διεξαγωγῆς. μετὰ δ' αὖτε τούτους εἰσῆλθον ὁ παρ' αὐμέ-
 νους πρέσβεις, περὶ τε τῆς βοηθείας τῆς ἀποσταλείσης ὑπὸ
 τοῦ φιλίππου τῷ πρῶτῳ, κατηγορεῖσθαι, καὶ περὶ τῶν ἐπὶ
 θράκης ἔργων φάσκοντες εἰδέναι καὶ νῦν αὐτὸν ἔξαγειο-
 χεῖναι τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν πόλεων. τοῦ δ' φιλοκλέους
 ὑπὲρ

ὑπὲρ τούτων βεβληθέντος ἀπολογεῖσθαι, διὰ τὸ καὶ παρὲς
 τὴν περσίαν πεπρεσβευκέναι, καὶ τότε παρὲς τούτων ἐξα-
 πεσάλθαι παρὲς τὴν σύγκλητον ὑπὸ τοῦ φιλίππου. βρα-
 χυῖ πνα χρόνον ἢ σύγκλητος ἐπιδεξαμένη εἴτ' λόγους,
 ἔδωκεν ἀποκρίσιν, δίοτι τῶν ἐπὶ θράκης ῥήτων, εἰ μὴ κα-
 ταλάβωσιν ὁ πρεσβυταὶ πῶτα διωκόμενα καὶ τὴν τῆς
 συγκλήτου γνώμην, καὶ πάσας τὰς πόλεις εἰς τὴν δυμένους
 πῖσιν ἐγκεχειρισμένας, ἐκ ἐπιθυμήσειται φέρειν, εἰ δὲ καρ-
 τερεῖν ὡς ακρυμένη περὶ τούτων. καὶ τῆς μὲν φιλίππου
 καὶ ῥωμαίων ὡς αἰσθῆς ἐπὶ πολὺ παρβαίνουσας, ἐπὶ αἰ-
 σις ἐγενήθη καὶ τὸ παρὸν, διὰ τὴν τοῦ δημητρίου παρσσίαν.
 παρὲς μέντιγε τὴν καθόλου τῆς οἰκίας αὐτοχίαν, ἐμικρὰ
 σιωπῇ τὴν εἰς τὴν ῥώμην τοῦ νεανίσκου πρεσβεῖαν συμ-
 βάλλεσθαι. ἥτε ὅς σύγκλητος ἀπερειαμένη τὴν χάριν
 ἐπὶ τὸν δημήτριον, ἐμειώρισε μὲν τὸ μειράκιον. ἐλύπησε
 ὁ καὶ τὸν περσέα, καὶ τὸν φίλιππον ἰχυρῶς, τὰ δοκεῖν μὴ
 δι' αὐτοὺς, ἀλλὰ διὰ δημήτριον τυγχάνειν τῆς ὡς ῥω-
 μαίων φιλανθρωπίας· ὅτε τις ἐκκαλεσάμενος τὸ μει-
 ράκιον, καὶ προβιβάσας εἰς λόγους ἀπρρήτους, ἐκ ὀλίγα
 συνεβάλλετο παρὲς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. τὸν τε ὁ νεανί-
 σκον ἐψυχαγάγησεν, ὥς αὐτίκα μάλα συγκατασκευα-
 σάτων αὐτῷ ῥωμαίων τὴν βασιλείαν. οὕτως περὶ τὸν φί-
 λιππον ἠρέθισε γράψαι εἰς αὐτῆς τὸν δημήτριον ἀποσέλ-
 λειν πάλιν εἰς τὴν ῥώμην μετὰ τῶν φίλων, ὥς πλείστον
 ὠφέλιμον καὶ χρησιμώτατον. ταύταις ὁ ταῖς ἀφορμαῖς
 χρησάμενος ὁ περσὺς, μετ' ὀλίγον ἔπεσε τὸν παῖρα
 συγκα-

συγκαταθείσθαι τὰ δημοτεῖς θανάτῳ. πρὶ μὲν οὖν τούτων
 ὡς ἐχθείη τὰ κατὰ μέρος, ἐν τοῖς ἐξῆς δηλώσομεν. Ἐπὶ
 δὲ τούτοις εἰσεκλήθησαν οἱ ὡς ἀπὸ τῶν λακεδαιμονίων πρέσ-
 βεις. τούτων δ' ἦσαν διαφοραὶ δύο. οἱ μὲν γὰρ παρὶ λύσεως
 ἦγοντες τῶν ἀρχαίων φυγᾶν, ἐπ' ἐσθλὸν φάσκοντες
 δεῖν ἔχειν αὐτοὺς πάσας τὰς κτήσεις, ἀφ' ὧν ἔξ ἀρχῆς
 ἔφυγον. (4) δὲ παρὶ τὴν ἄρεα ἐπὶ τὴν ἀλκιδιδάδην, ἐφ' ᾧ ἱε-
 ραντιαίαν λαβόντες κτήσιν ἐκ τῶν ἰδίων, τὰ λοιπὰ δια-
 δουῶσι τοῖς ἀξίοις τῆς πολιτείας. σήμερος δὲ ἐπ' ἐσθλῷ,
 περὶ τοῦ μέναι τὴν ὑποκειμένην κατὰ σάσιν, ἣν ἔχοντες πο-
 τὲ σιωπεπολιτεύοντο μὲν Ἰων ἀχαιῶν. ἀπὸ δὲ τῶν τε θανα-
 τωμένων, καὶ τῶν ἐκπεπρωκότων, κατὰ τὰ τῶν ἀχαιῶν
 δόγματα παρήσαν οἱ περὶ χάρωνα, καθόδον αὐτοῖς
 ἀξιουῶτες συγχωρηθῆναι, καὶ τὴν πολιτείαν ἀποκα-
 τασθῆναι τριαύτῃ. ἐπορεύοντο δὲ παρὸς σὺν ἀχαιῶν οἰκείας
 ταῖς ἰδίαις ὑποθέσει λόγους. ἐδωκαμένην διευκρινεῖν ἡ σύλ-
 κητος τὰς κατὰ μέρος διαφορὰς, παρὰ χερσὶ τρεῖς
 ἄνδρας, σὺν δὲ παρὸς ἡδὴ πεπεσθόκοτας περὶ τούτων
 εἰς Ἰλὺν πελοπόννησόν. ἔτι δὲ ἦσαν τίς, κοῖνιπτο, καικί-
 λιπτο. ἐφ' οἷς γενομένων λόγων πλειόνων, ὑπὲρ μὲν δὲ κατὰ
 πορεύεσθαι σὺν κατὰ πεφδύγοντας ἐπὶ τεθανατωμένους, καὶ
 περὶ δὲ μέναι Ἰλὺν πόλιν μὲν τῶν ἀχαιῶν, ἐγένετο πᾶσι σύμ-
 φωνον. περὶ δὲ τῶν κλήσεων, πότερον δεῖ τὸ Ἰάλαντον, εἰς* τε
 γὰρ φυγᾶς ἐκ τῶν ἰδίων ἐκλέξασθαι, περὶ τέτων διημφισ-
 βήτῳ παρὸς ἀλλήλους· ἵνα δὲ μὴ πάλιν ἔξ ἀκεραίου
 περὶ πάντων ἀντιλέγοιεν, ἔγραπτον ὑπὲρ τῶν ὁμολογου-
 μένων

* τοὺς

μένων γίνεσθαι ἐκέλευον, ἐφ' ᾧ πάντες ἐπεβάλλοντο τὰς
 ἰδίας σφραγίδας. οἱ δ' περὶ τὸν τίτον βεβλόμενοι καὶ τοὺς
 ἀχαιεὺς εἰς τὴν ὁμολογίαν ἐκπλήξαι, πρὸς τε καλέσαντο
 οὗτον πρὸς ξέναρχον. ἔπει γὰρ ἐπρέσβουν ἔτε παρὰ τῶν
 ἀχαιῶν, ἅμα μὲν ἀνανεόμενοι τὴν συμμαχίαν· ἅμα δ'
 τῇ τῶν λακεδαιμονίων διαφορᾷ πρὸς τε δρόνουντες, ὥς παρὰ
 τὴν προσδοκίαν ἐρωτώμενοι περὶ τῶν γραφομένων, εἰ συν-
 δοκοῦσιν, ἐκ οἷδ' ὅπως εἰς ἄπορίαν ἐνέπεσον· καὶ δυσπ-
 ρεσῆντο μὲν γὰρ τῇ κατὰ δόξαν τῶν φυγάδων, καὶ τῶν τεθανα-
 τωμένων, διὰ τὸ γίνεσθαι ὡς τὰ τῶν ἀχαιῶν δρόματα,
 καὶ ὡς τὴν σήλην. δοδοκοῦντο δὲ τοῖς * ἄλλοις, τὰ γρά- * ὅλοις
 φεσθαι, διότι δεῖ τὴν πόλιν τῶν λακεδαιμονίων πολιτῶν
 μὲν τῶν ἀχαιῶν καὶ πέρας τὰ μὲν ἄπορεύμενοι, τὰ δ' κα-
 τὰ πληττόμενοι οὗτον ἄνδρας, ἐπεβάλλοντο τῇ σφραγίδι.
 ἡδὲ σύγκλητος πρὸς χειροζομένη κοῖνον μάρκιον πρεσβυ-
 τὴν, ὅθεν ἀπέστειλεν ἐπί τε τὰ κατὰ μακεδονίαν, καὶ τὰ κατὰ
 πελοπόννησον.

Ὅτι δὲ νοκράτης ὁ μεσσηνίου ὡς ἀγενομένης εἰς τὴν χλνι.
 ῥώμην πρεσβυτῆς, καὶ κατὰ λαβὼν τὸν τίτον πρεσβυτὴν
 κατὰ ἐσάμενον ὑπὸ τῆς συγκλήτου πρὸς τε παρουσίαν καὶ τὸν
 σέλευκον, πρὸς χαρῆς ἐγενήθη· νομίζων τὸν τίτον διατετὴν
 πρὸς αὐτὸν φιλίαν, (ἐγγόνει γὰρ αὐτῷ σωῆθης κατὰ τὸν
 λακωνικὸν πόλεμον)· καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν φιλοποίμενα
 διαφορὰν, ὡς ἀγενομένης εἰς τὴν ἐλλάδα, χειρῶν τὰ κατὰ
 τὴν μεσσηνίαν πάντα κατὰ τὴν αὐτὴν πρὸς αἵρεσιν· διὸ καὶ
 παρὲς τὰλλα, πρὸς τε κατέρει τὰ τίτω, καὶ πάσας εἰς

N

τοῦτον

Τούτον ἀπείρεσατο τὰς ἐλπίδας· καὶ ὁ δεινοκράτης παρὺν
 μετ' τοῦ τίτου εἰς τὴν ἐλλάδα, πεπόμενος εἰς ἐφίδου τὰ
 κατὰ τὴν μεσσηνὴν ἐγχειροθήσεσθαι καὶ τὴν αὐτῆς ἐλη-
 σιν. ὧ δὲ περὶ τὸν φιλοποίμῃνα, σαφῶς ἐπεγνωκότες,
 ὅτι περὶ τῶν ἐλληνικῶν ὁ τίτος ἐδεμίαν ἐντολὴν ἔχεν ὡς
 τῆς συγκλήτου, τὴν ἡσυχίαν εἶχον, καραδοκοῦντες αὐτῆς
 τὴν παρουσίαν. ἐπεὶ δὲ καὶ πλοῦτας εἰς ναύπακτον,
 ἔγραφε τὰ στρατηγὰ καὶ τοῖς δημιουργοῖς τῶν ἀχαιῶν, κε-
 λύων συνάγειν εὖ ἀχαιούς εἰς ἐκκλησίαν, δυνάμει
 αὐτῶν διότι ποιήσουσιν, ἀνγράψῃ περὶ τίνων βελέται
 διαλεχθῆναι τοῖς ἀχαιῶσι· εὖ γὰρ νόμους ταῦτα τοῖς ἀρ-
 χουσιν ἐπιτάττειν. τοῦ δ' μὴ τολμῶντος γράφειν, αἱ μὲν δ'
 ὁδοκράτους ἐλπίδες, καὶ τῶν ἀρχαίων λεγομένων φυλά-
 δων, τότε δ' ὡρσφάτως, ἐν τῆς λακεδαίμονος ἐκπεπλω-
 κότων, ἐς συλλήθεον ἢ εἰς τίτου παρουσία, καὶ περσδοκία,
 τούτου τὸν πρόπον διέπεσον.

XLVIII.

Ὅτι τῶν περὶ τὸν κοῖντον τὸν μάρκιον πρὸς βουλάντων
 εἰς μακεδονίαν, ἀπέβη μὲν ἀπὸ τῶν ἐπὶ θράκης ἐλληνίδων
 πόλεων ὀλοχερῶς ὁ φίλιππος, καὶ τὰς φρουρὰς εἰξή-
 γαγεν, ἀπέβη δ' βαρμωμόρως καὶ σένων διωρτώσατο
 ὅτι καὶ τὰλλα πᾶντα, ὡς ὅν οἱ ῥωμαῖοι ἐπέτατον· βεβλό-
 μενός ἐκείνοις μὲν, μηδεμίαν ἐμφασιν ποιεῖν ἀλλοτριότη-
 τος, λαμβάνειν δ' ἀναστροφὴν πρὸς τὰς εἰς τὸν πόλεμον
 ὡς σκοδίας· τῶν δ' τὴν περὶ κειμένην ὑπόθεσιν, εἰξήγε
 στρατιὰν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους· διελθὼν δὲ διὰ μέσης τῆς
 θράκης, ἐνέβαλεν εἰς ὁδύσα, βέουσους, καὶ δεινῶν.

ὡς α.

πρωταγενόμενος δὲ ἔπειτα τὴν περσαγορευμένην φιλίππου
πόλιν, φυγόντων τῶν ἐνοικοιούτων, εἰς τὰς ἀκρωτείας, ἔξ
ἐφύδου κατέχευε τὴν πόλιν. καὶ ὅτε ταῦτα πᾶν τὸ πεδίον ἔπει-
τα δρᾶμων, καὶ οὗ μὴ ἐμπορεύσας, παρ' ὧν ὁ πῖσις λα-
βὼν ἐπανήλθε, φρουρὰν κατὰ λιπὼν ἐν τῇ φιλίππου πό-
λει. ταύτην ὁ σιμώβη μετὰ τινα χρόνον ἐκπεσεῖν ὑπὸ τῶν
ὀδρυσῶν, ἀφ' ἐπὶ πάντων τὰς πρὸς τὴν βασιλέα πίσεις.

Ὅτι κατὰ οὗτοὺς καιροὺς, ἔξαπεσάλησαν ὑπὸ ^{XLIX.}
τῶν ἐκ λακεδαίμονος φυγάντων πρέσβεις εἰς τὴν ῥώμην,
ἐν οἷς ἦν ἀρκέσιλαος, καὶ ἀγισίπολις, ὃς ἐπὶ παῖς ὢν, ἐγε-
νήθη βασιλὺς ἐν τῇ σπαρτῇ. τούτους μὲν οὐκ ἠσάει Ἰνες
πείπεσόντες ἐν τῇ πελάγει διέφθραγεν. οἱ δὲ μετὰ τούτων
κατὰ σπάρτην διεκομίσθησαν εἰς τὴν ῥώμην.

Ὅτι τοῦ δημητρίου πρωταγενηθέντος ἐκ τῆς ῥώμης εἰς ^{L.}
τὴν μακεδονίαν, καὶ κομίζοντος τὰς ἀποκρίσεις, ἐν αἷς ὁ
ῥωμαῖοι πάσαν τὴν ἔξ αὐτῶν χάριν ἐπίσιν εἰς τὸν δημή-
τριον ἀπηρείδοντο, καὶ διὰ τούτον ἔφασαν πάντα πεποιη-
κέναι καὶ ποιήσαν· οἱ μὲν μακεδόνες ἀπεδέχοντο τὸν δημή-
τριον, μεγάλων ὑπολαμβάνοντες ἀπολελύσθαι φόβων
καὶ κινδύνων. περσεδόκου γὰρ ὅσον ἔπω τὸν ἀπὸ ῥωμαίων
πόλεμον ἐπ' αὐτοὺς ἤξειν διὰ τὰς ἐξ φιλίππου πρωταγρι-
βίας. ὁ δὲ φίλιππος καὶ περσεύς, ἔχ' ἡδέως ἐώρων τὸ γινόμε-
νον, ἐδ' ἤρεσεν αὐτοῖς τὰ δοκεῖν οὗτοῖς ῥωμαίους αὐτῶν μὲν
μηθέντα λόγον ποιεῖσθαι· τὰ δὲ δημητρίῳ πάσαν ἀναπ-
θέναι τὴν ἔξ αὐτῶν χάριν. ἐμὴν δὲ φίλιππος ἐπε-
κρύπτει τὴν ἔπειτα τούτοις δυσάρεσθαι· ὁ δὲ περσεύς, ἐμὸν

ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους διανοίᾳ πρὸς πολὺ τὰ δελφῆ ληφό-
μεν· ἀλλὰ καὶ περὶ πολλὰ πάλαι καθυσχερῶν, καὶ τῇ
φύσει καὶ τῇ κατασκευῇ, δυσχερῶς ἔφερε· τὸ δὲ σιωπῶν,
ἐδεδίει πρὸς τῆς ἀρχῆς, μὴ πρεσβύτερος ὢν ἔξωσθῇ, διὰ
τὰς περιρημύρας αἰτίας· διὸ τοὺς τε φίλους ἐφάρθε δὲ
ἔδημητρίκας.

L I.

Ὅτι καὶ τὸ δεύτερον ἔτθη, ἡ σύγκλητος πρὸς ἀγενο-
μύων πρέσβων πρὸς δυμένους καὶ φαρνάκου, καὶ πρὸς ἑ-
τῶν ἀχαιῶν ἔθνους· ἐπὶ δὲ πρὸς τῶν ἐκ τῆς λακεδαίμονος
ἐκπεπρωκότων, ὧς πρὸς τῶν κατεχόντων τὴν πόλιν, ἐξη-
μάσσε τοῦτοις. ἦγον δὲ καὶ ῥόδιοι πρεσβύοντες ὑπὲρ τῆς
συνωπείων ἀτυχίας. τοῦτοις μὲν οὐ καὶ τοῖς παρ' δυμένους
καὶ φαρνάκου πρεσβύουσιν, ἡ σύγκλητος ἀπεκρίθη, διότι
πέμψει πρεσβυτάς δὲ ὑποσκεψομένους περὶ τε συνω-
πείων καὶ περὶ τῶν τοῖς βασιλεύσιν ἀμφισβητούμενων. τοῦ δὲ
κοίνου μαρκίου πρὸς φάτως ἐκ τῆς ἐλλάδος πρὸς ἀγε-
γονότος, καὶ περὶ τε τῶν ἐν μακεδονίᾳ, καὶ περὶ τῶν ἐν
πελοποννήσῳ διασσεσφηκότων, ἐκ ἐπὶ πολλῶν πρὸς
δεήθη λόγων ἡ σύγκλητος, ἀλλ' εἰσκαλεσαμένη καὶ δὲ
ὑπὸ πελοποννήσου καὶ μακεδόνας πρεσβύοντας, διήκου-
σε μὲν τῶν λόγων· τὰς γεμὴν ἀποκρίσεις ἔδωκε, καὶ ἴτω
διάληψιν ἐποίησατο τῶν πραγμάτων, οὐ πρὸς δὲ τῶν
πρεσβυτῶν λόγους, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀποπρεσβείαν ἀρ-
μοσαμένη τοῦ μαρκίου· ὅς οὐ πρὸς μὲν ἔφιλίππου ἔβασι-
λέως ἀπηγγέλκει διότι πεποίηκε μὲν τὰ πρὸς ταπεινότητα,
πεποίηκε δὲ τὰ πάντα βαρυνόμενος, καὶ ὅτι λαβὼν και-
ρὸν, πάν

ρὸν, πᾶν τίποιήσει καὶ ῥωμαίων· διότις μὲν πρὸς τὸ φι-
 λίππου πρεσβευταῖς, τοιαύτην ἔδωκε τὴν ἀπόκρισιν, δι' ἧς
 ἐπὶ μὲν τοῖς γεγονόσιν, ἐπὶ νυν τὸν φίλιππον· εἰς δὲ τὸ λοι-
 πὸν ὥς το δεῖν πρὸς ἑχρὸν αὐτὸν, ἵνα μηδὲν ὑπενδολίον φαί-
 νηται πρᾶττων ῥωμαίοις. περὶ δὲ τῶν κατὰ πελοπόννησον ὁ
 μάρκιος, τοιαύτην ἐπεποίητο πρὸς ἐπαγγελίαν, διότι τῶν
 ἀχαιῶν καὶ βαλομένων ἀναφέρειν ἔδεν. ἐπὶ πρὸς σύγκλητον,
 ἀλλὰ φρονημαλιζομένων, καὶ πάντα δι' ἑαυτῶν πρᾶττειν
 ἐπὶ βαλλομένων, εἰς πρὸς ἀκέρωσι μόνον αὐτῶν καὶ τὸ πα-
 ρὸν καὶ βεβαχίδου ἐμφασιν ποιήσωσι δυσαρξήσεως, τα-
 χέως ἢ λακεδαίμων τῇ μεσσηνίᾳ συμφρονησεί. τούτου δὲ
 ἡγομένου καὶ μεγάλης χάριτος ἤξειν οὖν ἀχαιοὺς ἔφη
 καταπεφυγότας ἐπὶ ῥωμαίους· διότις μὲν ἐκ τῆς λακε-
 δαίμωνος ἀπεκρίθησαν τοῖς περὶ σήριππον βουλόμενοι
 μετ' ἑωρθεῖν αὐτῶν τὴν πόλιν, διότι πάντα πεποίηκασιν αὐ-
 τοῖς τὰ δυνάτα, καὶ τὸ παρὸν καὶ νομίζουσιν εἶναι τοῦτο τὸ
 πρᾶγμα πρὸς αὐτούς· τῶν δὲ ἀχαιῶν πρὸς ἀκαλόντων, εἰ
 μὲν δυνατὸν ἐστὶ, βοήθειαν αὐτοῖς πέμψαι καὶ τὴν συμ-
 μαχίαν ἐπὶ οὖν μεσσηνίους, εἰ δὲ μὴ, πρὸς νοηθῆναι, ἵνα
 μηδεὶς τῶν ἐξ ἰταλίας, μήθ' ὅπλα, μήτε σίτον, εἰς τὴν
 μεσσηνίαν εἰσαγάγῃ. τούτων μὲν ἔδεν πρὸς εἶχον. ἀπε-
 κρίθησαν δὲ, διότι καὶ ἂν ὁ λακεδαιμονίων ἢ κερυνταίων ἢ
 ἀργείων ἀφίστηται δῆμον, καὶ δεήσει οὖν ἀχαιοὺς θαυμάζειν,
 εἰ μὴ πρὸς αὐτοὺς ἡγῶνται. ταύτην δὲ τὴν ἀπόκρισιν ἐκ-
 θέμενοι, κηρύγματος ἔχουσιν διάδοσιν τοῖς βουλομένοις
 εἶναι ῥωμαίων ἀφίστασθαι τῆς τῶν ἀχαιῶν πολιτείας,

λοιπὸν οὖν πρεσβυτάς τῶν κατατείχων, καρδοκοιῶντες
τὰ κατὰ τὴν μεσσηνὴν πῶς περὶ χωρήσει τοῖς ἀχαιῶσι, ἔτα
μὲν κτ' τὴν ἰταλίην ἐν τούτοις ἔω.

LII.

Ὅπ' οὐκ ὀλίγοις οὖν τῶν ἀχαιῶν στρατηγός, οὖν μεσση-
νίους καταπληξάμεν τὴν πολέμῳ, πάλαι μὲν οἱ μεσ-
σήνιοι καταπεπλημένοι τὴν περὶ ἔχρονον οὖν πρεσβύτας,
τότε μόλις ἐξάρρησαν ἑλὲς αὐτῶν φωνὴν ἀφίεναι (πισθί-
σαντες τῇ τῶν πολεμίων ἐφεδρείᾳ) ἔλεγειν, ὅτι δὲ πρεσ-
βύειν ὑπὲρ διαλύσεως. ὅ μὲν οὖν περὶ τὴν δεινοκράτην
ἐκ ἐπιδυνάμενοι περὶ τὸ πλῆθος αὐτοφθαλμῶν, διὰ τὸ
περιέχεσθαι, τοῖς πράγμασι εἰζάντες, ἀνεχώρησαν εἰς
τὰς ἰδίας οἰκήσεις. ὅ δὲ πολλοὶ τῶν ἀχαιῶν ἐπὶ τὰς διαλύ-
σεων, καὶ μάλιστα τῶν ἐκ βοιωτίας πρεσβυ-
τῶν, (οἱ περὶ τὴν ἡδὴ τῶν ἀχαιῶν ἐπὶ τὰς διαλύ-
σεις, ἐπαινετοὶ καὶ ἀπολλόδοξος, δὲ καί τινες τότε παρ' ἐτυχον ἐν
τῇ μεσσηνίᾳ,) ταχέως ἐπακολούθησαν τῇ τῶν διαλύ-
σει οἱ μεσσηνῖοι, κατέστησαν πρεσβυτάς, καὶ τούτους ἐξέ-
πεμψαν, δεόμενοι τυχεῖν συγγνώμης ἐπὶ τοῖς ἡμαρτη-
μασιν. ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν ἀχαιῶν τῶν ἀχαιῶν οὖν συνάρ-
χοντας, καὶ διακούσας τῶν ἀχαιῶν ἐπὶ τῶν ἀχαιῶν, μίσθ' ἔφη
μεσσηνίοις περὶ τὸ ἔθνος εἶναι διαλυσιν, ἐάν μιν οὖν αἰτίαι
τῆς ἀποστάσεως καὶ τῆς φιλοποίμου ἀναιρέσεως ἡδὴ
τῶν ἀχαιῶν αὐτῶν. περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπαίτων ἐπὶ τῶν ἀχαιῶν
δῶπιν τοῖς ἀχαιῶσι. εἰς δὲ τὴν ἄκρην ἐκδέξονται τῶν ἀχαιῶν
μα φυλακῇ. ἀναγελθόντων δὲ τούτων εἰς οὖν ὄχλους,
ὅ μὲν πάλαι πικρῶς διακείμενοι περὶ τὴν αἰτίαν τοῦ
πολέμου,

πολέμου, πρέσβυμοι τούτους ἦσαν ἐκδιδόναι ἑ συλλαμ-
 βάινειν· οἱ δ' πεπεισμένοι μηδὲν πείσεσθαι δεινὸν ὑπὸ τῶν
 ἀχαιῶν, ἐτοίμως συγκατέβαινον εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν ὅλων
 ἑπιτροπὴν. τὸ δ' σιωέχον, ἔκ ἔχοντες αἵρεσιν περὶ τῶν πα-
 ρόντων, ὁμοθυμαδὸν ἐδέξασθαι τὰ πρεσβευόμενα. τὴν μὲν
 οὐκ ἄκραν δι' ἐξ ὧν ὁ στρατηγὸς, ὅτ' πελ-
 τασαὶ εἰς αὐτὴν παρήγαγε. μὲν δὲ ταῦτα πρεσβυμένων ὅτ'
 ἑπιτηδεύουσιν ἐκ τοῦ στρατοπέδου, παρήλθεν εἰς τὴν πόλιν,
 καὶ συναγαγὼν ὅτ' ὄχλους, παρεκάλεσε τὰ πρέποντα
 τοῖς ἐνεσῶσι καιροῖς, ἐπαγγελόμενος ἀμεταμέλητον αὐ-
 τοῖς ἔσεσθαι τὴν πίσιν. τῆς μὲν οὐκ ὑπὲρ τῶν ὅλων διαλή-
 ψεως τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τὸ ἔθνος ἐποίησατο. καὶ γὰρ ὥς περ
 ἑπιτηδεις σιωέβαινε τότε πάλιν συναγαγέας ὅτ' ἀχαιῶς
 εἰς μεγάλῃ πόλιν ἐπὶ τὴν δούτεραν σιύοδον. τῶν δὲ ἐν
 ταῖς αἰτίαις, ὅσοι μὲν μετέχον τοῦ παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν
 ἐπανελέας τὸν φιλοποίμενα, τούτοις ἐπέταξε ὁ στρατῆ-
 ρμα, πᾶσις αὐτοὺς ἐξάγειν ἐκ τῆς πόλεως.

Ὅπ οἱ μεσσήνιοι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, εἰς τὴν ἐχά-
 τιν πρεσβευόμενοι διάθεσιν, ἀποκατέστησαν εἰς τὴν ἐξ
 ἀρχῆς κατὰσασιν τῆς συμπολιτείας, διὰ τὴν λυκόρτα ἑ
 τῶν ἀχαιῶν μεγαλοψυχίαν. ἡ δ' ἀδία, καὶ θούρια καὶ
 φαρῶ, κατὰ τὸν καιρὸν τούτον, ἀπὸ μὲν τῆς μεσσήνης ἐχω-
 εῖσθαι ἰδίαν δ' ἐμένα σήλην, ἐκάστη μετείχε τῆς και-
 ρῆς συμπολιτείας. ῥωμαῖοι δ' πυθόμενοι κατὰ λόγον κε-
 χωρηκείας τοῖς ἀχαιοῖς τὰ κατὰ τὴν μεσσήνην, ἐδέοντο λό-
 γον ποιησάμενοι τῆς πρεσβευτικῆς ἀποφάσεως, ἀλλήν ἔδει-
 καν τῆς

LIII.

και τοῖς αὐτοῖς πρεσβυτοῖς ἀπόκρισιν, διασαφαινοῦτες, ὅτι
 παρόνοιαν πεποιήκασι τοῦ μηθένα τῶν ἐξ Ἑλλάδας, μήτ'
 ὅπλα, μήτε σῖτον εἰσάγειν εἰς τὴν μεσσηνίαν· ἐξ ἧς κατὰ
 φανείας ἅπαντες ἐγενήθησαν, ὅτι τοσούτον ἀπέχουσι τοῦ τὰ
 μὴ λίαν ἀναγκαῖα τῶν ἐκτὸς πραγμάτων ἀποτρέψαι
 καὶ παρερῶν, ὡς τοῦ καινίου καὶ δυσχεραίνουσιν ἐπὶ τὰ μὴ
 πάντων τῶν ἀναφορῶν ἐφ' ἑαυτοὺς γίνεσθαι, καὶ πάντα
 πράττειν μὲν τῆς αὐτῶν γνώμης· εἰς δὲ τὴν λακεδαίμονα
 παλαιονομῶν τῶν πρεσβυτῶν ἐκ τῆς ῥώμης, καὶ κομι-
 ζόντων ἢ ἀπόκρισιν, διθέως ὁ στρατηγὸς τῶν ἀχαιῶν μὲν
 τὸ σιωπελέσαι τὰ κατὰ τὴν μεσσηνίαν, σιωπῆτε ὅτι πολ-
 λούς εἰς τὴν τῶν σικυωνίων πόλιν. ἀφροιδέντων δὲ τῶν
 ἀχαιῶν, ἐδίδου διαβέλιον ὑπὲρ ἧς παρλαβείας τὴν σπάρ-
 την εἰς τὴν συμπολιτείαν, φάσκων ῥωμαίους μὲν ἀποτρέ-
 βεσθαι ἢ παρτέρων αὐτοῖς δοθεῖσαν ἐπιτροπὴν ὑπὲρ τῆς
 πόλεως ταύτης· ἀποκεκρίσθαι γὰρ αὐτοῖς νυνὶ μηθέν εἶναι
 τῶν κατὰ λακεδαίμονα πραγμάτων, εἰς αὐτούς· τὸς δὲ
 κυριδύοντας τῆς σπάρτης κατὰ τὸ παρὲν βέλεσθαι σφίσι
 μετέχειν τῆς συμπολιτείας· διὸ παρεκάλει παρδεύεσθαι
 τὴν πόλιν· εἶναι γὰρ τοῦτο καὶ δύο τρόπους συμφέρον, καθ'
 ἓνα μὲν, ὅτι τούτοις παρλήψουσι, ὅτι διατηρηκότας
 ἢ παρὸς τὸ ἐθνεῖα πῖσιν· κατ' ἕτερον δὲ, διότι τῶν ἀρ-
 χαίων φυγάδων ὅτι ἀχαρίσως καὶ ἀσεβῶς ὡς στρα-
 μένους εἰς αὐτοὺς, ἔχ' ἔξουσι κοινωνοὺς τῆς πολιτείας,
 ἀλλ' ἕτερος αὐτῶν ἐκκεκλικότων τῆς πόλεως, βεβαιώ-
 σαντες τὰς ἐκείνων παραιρέσεις, ἅμα τὴν ἀρμόζουσαν
 αὐτοῖς

αὐτοῖς χάριν ὑποδώσουσιν μετὰ τῆς τῶν θεῶν προνοίας.
 ὁ μὲν οὖν λυκόρτας ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα λέγων, παρε-
 κάλει τοὺς ἀχαιῶς πρὸς δέξαδαί τὴν πόλιν. ὁ δὲ διοφά-
 νης, καὶ τινες ἕτεροι, βοηθεῖν ἐπειρῶντο τοῖς φυγάσι, καὶ
 παρακάλοισιν τοὺς ἀχαιῶς μὴ συνεπιθέσθαι τοῖς ἐκπε-
 πλωκόσιν, μηδὲ δι' ὀλίγους ἀνθρώπους, συνεπιχύσαι τοῖς
 ἀσεβῶς καὶ ὀϊστούς αὐτοὺς ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβε-
 βληκόσι. τοιαῦτα μὲν οὖν τὰ ρηθέντα παρ' ἑκατέρων, οἱ δ'
 ἀχαιοὶ διακέσσαντες ἀμφοτέρων, ἔκριναν πρὸς λαβέσθαι
 τὴν πόλιν· καὶ μὲν ταῦτα, σῆλης προγραφείσης, συνε-
 πολιτδύετο μετὰ τῶν ἀχαιῶν ἡ σπάρτη, πρὸς δεξαμένων
 τῶν ἐν τῇ πόλει τούτους τῶν ἀρχαίων φυγάδων, ὅσοι μη-
 δὲν ἐδόκει ἀγνωμόνως πεποιηκέναι κατὰ τὰ τῶν ἀχαιῶν
 ἔθνη· ④ δὲ ἀχαιοὶ ταῦτα κυρώσαντες, πρὸς δουτὰς ἀπέ-
 σφλαν εἰς τὴν ῥώμην τοὺς περὶ βίππων τὴν ἀργεῖον, δια-
 σφαίοντες τῇ συγκλήτῃ περὶ πόλεως. ὁμοίως δὲ καὶ
 λακεδαίμονιοι τοὺς περὶ χάρωνα κατέστησαν. ἔξαπέσφλαν
 ὃ καὶ οἱ φυγάδες τοὺς περὶ κλητὴν διακτέμον, τοὺς κατὰ σπ-
 σομένους ἐν τῇ συγκλήτῃ πρὸς τοὺς ὅτι τῶν ἀχαιῶν
 πρὸς δουτὰς. εἰς ὃ τὴν ῥώμην ὅτι γεγονότων τῶν πρὸς
 δουτῶν, ὅτι τῶν ἐν λακεδαίμονι τοὺς φυγάδων ἐπα-
 ρὰ τῶν ἀχαιῶν· ἅμα ὃ καὶ τῶν παρ' αὐμένους, καὶ παρ'
 ἀραράδης ὃ βασιλέως ἡκόντων, καὶ τῶν ὅτι φαρνάκας,
 τὰ τοῖς πρῶτον ἐχημάτισεν ἡ σύγκλητος. βραχεῖ ὃ χρο-
 νῷ πρῶτον, ἀνηγεληκότων τῶν περὶ τὸν μάρκιον πρὸς
 δουτῶν, ὅς ἀπεσάλλεισαν, ὅτι τὸν αὐμένους καὶ φαρνάκας

Ο

συνεση-

σιωπηκότα πόλεμον, καὶ διασεσσηκώτων παρὰ τῆς
 θυμένων μετρίότητος ἐν πᾶσιν, καὶ περὶ τῆς φαρνάκης πλενε-
 ξίας, ἡ καὶ πόλεως τῆς ὑπερηφανίας, ἐκ ἑπὶ πολλῶν πρὸς-
 εδεήθη λόγων ἢ σύγκλητος, διακῆσασα τὰν παλαιὰ γεγονό-
 των ἀπεκρίθη ὅτι δίοτι πάλιν πέμψῃ πρεσβυτάς τοὺς φι-
 λωμώτερον ἡτοικεψομένους ὑπὲρ τῶν διαφερέντων τοῖς
 παλαιότεροις. μετὰ ὅτα τὰν ἐκ τῆς λακεδαίμονος
 φυγάδων εἰσπορευθέντων, καὶ τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἅμα
 τοῖς, ἡ πολὺ διακῆσασα, τοῖς μὲν ἐκ τῆς πόλεως, ἔ-
 δὲν ἐπέλιμψε περὶ τῶν γεγονότων. τοῖς δὲ φυγάσιν ἐπηγ-
 γείλατο γράψῃ πρὸς τοὺς ἀχαιούς περὶ τῆς κατελθεῖν αὐ-
 τοὺς εἰς τὴν οἰκίαν. μετὰ δὲ πινὰς ἡμέρας εἰσπορευθέντων
 τῶν περὶ βίπτον τὸν ἀργεῖον, ἔς ἀπεσάλκετο τὴν ἀχαιῶν
 ἔθνη, καὶ διασαφουμένων περὶ τῆς μεσσηνίων ἀποκατα-
 στάσεως, ἔθνη δύσαρεσθήσασα περὶ τῶν οἰκονομημένων
 ἢ σύγκλητος, ἀπεδέξατο φιλοφρόνως τοὺς πρεσ-
 βυτάς.

LIV.

Ὅτι καὶ ἡμεῖς πελοπόννησον παλαιὰ γεγονότων ἐκ ῥώμης
 τῶν ἐκ τῆς λακεδαίμονος φυγάδων, ἡ κομιζόντων παρὰ
 τῆς συγκλήτου γράμματα τοῖς ἀχαιοῖς, ὑπὲρ τοῦ παρονο-
 θῆναι ὑπὲρ τῆς αὐτῶν καθόδε καὶ σωτηρίας εἰς τὴν οἰκίαν,
 ἔδοξε τοῖς ἀχαιοῖς ὑπερθέσθαι τὸ διαβόλιον, ἕως ἂν ὅ
 παρὰ αὐτῶν ἔλθωσι πρεσβυταί. ταῦτα δὲ τοῖς φυγάσιν
 ἀποκριθεῖντες, συνέθεντο τὴν πρὸς μεσσηνίαν σῆλην,
 συγχωρήσαντες αὐτοῖς πρὸς τοὺς ἄλλοις φιλοφρόνοις,
 καὶ τριῶν ἑτῶν ἀτέλειαν, ὥστε ἡμεῖς τῆς χώρας καταφθο-
 ραίν.

εἰ μὴδὲν ἦτον βλάψαι οὐδ' ἀχαιῆς, ἢ μεσσηνίης. τῶν δ' ἡ
περὶ τὸν δῖππον, ὡς ἀγενομένων ἐν τῇς ῥώμης, καὶ διασα-
φουώτων γραφῆναι τὰ γράμματα πρὸς τῶν φυγάδων, ἔ-
διὰ τὴν τ' συγκλήτου συνεδρὴν, ἀλλὰ διὰ τὴν τῶν φυγά-
δων φιλοδιμίσθον, ἔδοξε τοῖς ἀχαιοῖς μένειν ἐπὶ τῶν ὑπο-
κειμένων.

Ὅτι κατὰ τὴν ἀσίαν φαρνάκης ὁ βασιλεὺς, πάλιν ΙΥ.
ὀλιγορήσας τῇς τεγενημένης ἐπὶ ῥωμαίους ἀναφορᾶς,
λεώκλειτον μὲν ἐπὶ χειμῶνα μὲν μυρίων στρατιωτῶν
ἐξ ἀπέσφλε πορθέουσιν αὐτὴν γαλατίαν. αὐτὸς δ' ἐπὶ τῇς ἐα-
ρευτῆς ὥρας ἀποφανέσης, ἡθροίζε τὰς διωάμεις, ὡς ἐμ-
βαλὼν εἰς τὴν καππαδοκίαν, ἀπὸ πρυθνόμενον δὲ δὴμῆς,
δυχερῶς μὲν ἔφερε τὸ συμβαῖνον, διὰ τὸ πτόσας οὐδ' ἐπὶ
σεως ὄρους ὑπερβαίνον τὴν φαρνάκην. ἡναγκάζετο δ' ἐπὶ τὸ πα-
ραπλήσιον ποιεῖν. ἡδὲ δ' αὐτὸς συνηθροικότος τὰς διωάμεις,
κατέπλυσαν ἐν τῇς ῥώμης Ⓢ πρὸς τὸν ἀπάλαν. ὁμοῦ δ' ἡ
γρόμενοι καὶ κοινολογηθέντες ἀλλήλοις, ἀνέζδυσαν πα-
ραχεῖμα μὲν τῇς στρατίας. ἀφικόμενοι δ' εἰς τὴν γαλα-
τίαν, τὴν μὲν λεώκλειτον, ἐκ ἐπικαλέλαβον. * ἐποασυ-
γνάτε. Ⓢ δ' ἐπὶ καρσιγνά-
του καὶ τοῦ γαιζοτότου διαπεμπομένων πρὸς αὐτοὺς
ὑπὲρ ἀσφαλείας, οἵτινες ἐτύχανον ἐπὶ πρὸς τερνῆς ἰσχύος
τὰ φαρνάκου, καὶ πᾶν ὑπὸ χνεμῶν ποιήσεν τὸ πρὸς αἰ-
τόμενον, ἀπειπάμενοι τούτους διὰ τὴν πρὸς τεγενημένην
ἀφασίαν, ἐξάραυτες πάντες τὰ στρατεύματα, πρὸς ἡγόν
ἐπὶ τὴν φαρνάκην. ὡς ἀγενομένοι δ' ἐκ καλπίτου πεμ-
πταῖοι πρὸς τὸν ἄλυν πόταμόν, ἐκταῖοι πάλιν ἀνέζδυσαν
Ο 2 εἰς ἀμι-

εἰς ἀμύσον· ἔνθα καὶ ἀμαράθης ὁ πᾶν κατωδοκῶν βα-
 σιλὺς συνέμιξεν αὐτοῖς μετὰ τῇ οἰκείᾳς δυνάμεως· καὶ
 ἦλθον εἰς τὴν ἀμισέων χώραν. ἄρτι δὲ κατεστρεβέδου-
 κότες αὐτῶν, προσέπεσε πρῶτον ἐνταυτοῖς ὁ ἐν τῇ ῥώμῃ
 πρεσβυλίας Ἰππὶ τὰς διαλύσεις· ὧν ἀκίστατος ὁ βασιλὺς
 δυμῆνης, ἄλλων μὲν ἕξαπέστειλε τοῖς ἐνδεξόμενοι
 αὐτὸς δὲ τὰς δυνάμεις ἐδιπλασίαζε, καὶ διεκόσμη φιλο-
 τίμως, ἅμα μὲν ἀμοζόμενος πρὸς τὰς ἀληθινὰς
 χεῖρας, ἅμα δὲ βεβλόμενος ἐνδείκνυσθαι τοῖς ῥωμαίοις, ὅτι
 δι' αὐτὰς δυνάμεις ἐστὶ τὴν φαρνάκην ἀμυνάσθαι ἑκαταπο-
 λεμαῖν. πρῶτον μὲν δὲ τῶν πρεσβέων, ἑκατακαλουύ-
 των λυεῖν τὸν πόλεμον, ἔφασκον μὲν οἱ περὶ τὸν δυμῆνην ὅτι
 ἀμαράθην, ἔτι μοι πρὸς πᾶν εἶναι τὸ πρῶτον καλούμενον
 ἡξίου δὲ ὁ ῥωμαῖος, εἰ μὲν ἐπὶ δυνάμει, σύλλογον αὐ-
 τοὺς συναγαγεῖν πρὸς τὴν φαρνάκην, ἵνα καὶ πρὸς ὅσον
 λεγομένων τῶν λόγων, ἴδωσι τὴν ἀφελὴν αὐτοῦ, ἑκ τὴν
 ὁμότητα διὰ πλείονων· εἰ δὲ μὴ τοῦτο εἴη δυνάμει, αὐτοὺς
 γράψαι κελεύει τῶν πραγμάτων, ἴσους καὶ δικαίους τῶν
 δὲ πρεσβυτέρων ἀναδεχομένων πρὸς τὰ δυνάμεις, καὶ κα-
 λῶς ἔχοντα ποιήσειν. ἀξιουμένων δὲ τὴν στρατιάν ἀπάγειν
 ἐκ τῆς χώρας (ἄπορον γὰρ εἶναι παρῆλθαι αὐτῶν καὶ λόγους
 ποιούμενων ὑπὲρ διαλύσεων, ἅμα παρῆλθαι τὰς πολέμους,
 καὶ κακοποιεῖν ἀλλήλους) συνεχώρησαν οἱ περὶ τὸν δυμῆ-
 νη, καὶ τὴν καὶ πόδας διέως ἀνεξέδυσαντες, ἔτι πρὸς ἡμῶν
 ὡς Ἰππὶ γαλατίας. οἱ δὲ ῥωμαῖοι πρὸς τὴν φαρνάκην
 συμμίζαντες, πρῶτον μὲν ἡξίου αὐτὸν, εἰς λόγους ἐλ-
 θεῖν.

θεῖν τοῖς περὶ τὴν δὺμένην μάλιστ' ὅτι ἐπὶ τῶν τευχῶν τὰ
 πράγματα διεξαγωγῆς. ἔτι πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαί-
 νοντες, ἡ ἑλὸς ἀπειπαμένους, δῆλον μὲν οὐδέως ἡμεῖς τοῦτο
 καὶ ῥωμαίοις, ὅτι καὶ γνωσκει παρφαίνῃς αὐτὰ καὶ δια-
 πιστεῖ τοῖς σφετέρους πράγμασι. πρώτη δὲ πρώτη βεβλό-
 μενοι λῦσαι τὴν πόλεμον, παρσεκατέρωθεν ἕως ἔτι συνε-
 χώρησε πέμψειν αὐτοκράτορας ἐπὶ θάλατταν εὐσυν-
 ητισμομένοις τὴν εἰρήνην, ἐφ' οἷς δὲ οἱ πρεσβυταὶ κελύσων-
 σιν. ἀφικομένων δὲ τῶν πρέσβεων, καὶ συνελθόντων ὁμοῦ
 τῶν τε ῥωμαίων, καὶ τῶν παρὲν δὺμένην, καὶ τούτων μὲν εἰς
 ἅπαν ἐτίμως συγκαταβαίνοντων, χάριν τοῦ σωτελεσθῆ-
 ναι τὴν εἰρήνην τῶν δὲ παρὰ τοῦ φαρνάκου παρὸς πᾶν δια-
 φερομένων καὶ τοῖς ὁμολογηθεῖσιν ἐκ ἐμμενόντων, ἀλλ'
 αἰεὶ παρσεπιζητούτων, καὶ μεταμελομένων, τοιχέως
 τοῖς ῥωμαίοις ἐγένετο δῆλον ὅτι ματαιοποιοῦσιν· ἐπεὶ οἱ
 ἡμεῖς συγκαταβαίνειν ὁ φαρνάκης εἰς τὰς διαλύσεις· ὅθεν
 ἀπράκτου γενομένης τῆς κοινολογίας, καὶ τῶν ῥωμαίων
 ἀπαλλαγέντων ἐκ τοῦ περγάμου, ἡ δὲ παρὰ τοῦ φαρ-
 νάκου πρέσβεων ἀπολυθέντων εἰς τὴν οἰκίαν, ὁ μὲν πόλε-
 mos ἐβέβηκε καλῶς. οἱ δὲ παρὲν δὺμένην πάλιν ἐγί-
 νοντο περὶ τὰς εἰς τοῦτον παρσεσκυαίας, ἐν ᾧ καιρῷ τῶν ῥοδίων
 ἡσπασαμένων τὴν δὺμένην, καὶ φιλοτίμως, ἔτι μὲν
 ἐξώρμησε μετὰ πολλῆς ἀσπιδῆς, πρὸς τὰ κατὰ εὐ-
 λυκίους.

Ὅτι γενομένων συμθηκῶν παρὸς ἀλλήλους φαρνάκου LVI.
 καὶ ἀττάλου, καὶ τῶν λοιπῶν, ἅπαντες μετὰ τῶν οἰκείων

○

3

δυνά-

δυνάμεων ἀνέχοντο εἰς τὴν οἰκίαν. δυνάμεως δὲ κτ' τὸν
 καιρὸν τοῦτον ἀπολελυμένοι ἦσαν ἀρρώστιας, καὶ διατείνων
 ἐν περγάμῳ, ὡς αὖτε γενομένων τ' ἀδελφῶν, καὶ διασαφῶν-
 τος περὶ τῶν ὠκοινομημένων, δὺδοκῆσας τοῖς γεγενημένοι,
 ἀπεπέμπειν τοὺς ἀδελφὰς ἅπαντας εἰς τὴν Ῥώμην,
 ἅμα μὲν ἐλπίζων, πέρας ἔσθ' ἵκησιν τὰ πρὸς τὴν Φαρ-
 νάκην πολέμῳ διὰ τῆς τούτων πρεσβείας· ἅμα δὲ συζη-
 τῶν ἀποδοῦναι τοὺς ἀδελφὰς, τοῖς τε ἰδίᾳ φίλοις ἢ ξένοις
 ὑπάρχουσιν αὐτῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ τῇ συγκλήτῳ κατὰ κοι-
 νόν. ἀπεθύμων ὅτι καὶ τῶν πρὸς τὴν Ἀπάλαν ὑπαρχόντων,
 ἐγένοντο πρὶς τὴν ἐκδημίαν. καὶ τούτων ὡς αὖτε γενομένων εἰς
 τὴν Ῥώμην, καὶ κατ' ἰδίαν μὲν πάντες, ἀπεδέχοντο τοὺς
 νεανίσκους φιλανθρώπως, ἅτε συνηθείαν ἐχρηκότας ἐν ταῖς
 πρὶς τὴν Ἀσίαν στρατείαις. ἐπὶ ὅτι μεγαλομέρεστέροι ἢ σύλ-
 κλητος ἀπεδέξατο τὴν παρυσίαν αὐτῶν. καὶ γὰρ ξένια ἢ
 παρρηχὰς τὰς μεγίστας ἐξέστηκον αὐτοῖς, καὶ πρὸς τὴν
 ἐντολὴν καλῶς ἀπήντησαν. ὅτι καὶ πρὸς τὴν Ἀπάλαν εἰσελ-
 θόντες εἰς τὴν σύγκλητον, τότε ἀπευπάρχοντα φιλο-
 ῥωπα διὰ πλείονων λόγων ἀνεκώσθησαν, καὶ τοὺς Φαρνά-
 κους κατηγορήσαντες, παρεκάλεον ἑπὶ τῶν φησὶν πινὰ ποιή-
 σασθαι, δι' ἧς τούτοις τῆς ἀρμοζύτης δίκης. ἢ ὅτι σύγκλη-
 τος διακῆσθαι, φιλοανθρώπως ἀπεκρίθη, διότι πέμψει
 πρεσβυτάς τοὺς κατὰ πάντα τρόπον λύσοντάς τὴν πόλε-
 μιν. ἢ τὰ μὲν κτ' τὴν ἰταλίαν ἔτι εἶχεν.

LVII.

Ὅτι καὶ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς πολέμαϊν ὁ βασιλεὺς
 βελόμην ἐμπλέκεσθαι τὰ τῶν ἀχαιῶν ἔθνη, διεπέμ-
 ψατο

ψατο πρεσβυτιῶν, ἐπαγγελόμενον δεκαναίαν δώσειν
 ἐντελῇ πεντηκοντηκῶν πλοίων. ὁ δ' ἀχαιοὶ καὶ διὰ τὸ
 δοκεῖν τιῶν δωρεῶν ἀξίαν εἶναι χάριτος, ἀσμένως ἀτεδέ-
 ξαντο τιῶν ἐπαγγελίαν. δοκεῖ γὰρ ἡ δαπάνη, εἰ πολὺ λείπειν
 τῶν δέκα ταλάντων. ταῦτα ὅ βεβηλωμένοι, παρεχει-
 ρίσαντο πρεσβυτάς, λυκόρταν, καὶ πολύβιον, καὶ σὺν
 τούτοις ἄρατον, ὃν ἀράτῃς ἔσικυονίς, οὗτο ἅμα μὲν
 δι' ἡμετέρας τὰ βασιλεῖ, πείτε τὰν ὀπλῶν, ὧν πρὸς
 τεργὴν ἀπέσφλε, καὶ ἔνομισμας, ἅμα ὅ παρὰ ληψο-
 μένους τὰ πλοῖα, καὶ πρὸς νοῖαν ποιησόμενοις, περὶ τῆς
 ἀποκομιδῆς αὐτῶν. κατέστησαν ὅ τὸν μὲν λυκόρταν, διὰ
 τὸ καὶ τὸν καιρὸν κατ' ὃν ἐποιεῖτο τιῶν ἀνανέωσιν τῆς συμ-
 μαχίας ὁ πολεμαῖος, στρατηγούτα ἔτε σιωεργῆσαι φι-
 λολίμως αὐτῶν τὸν ὅ πολύβιον, νεώτερον ὄντα τῆς καὶ οὗτο
 νόμος ἡλικίας, διὰ τὸ τιῶν ἔτε συμμαχίαν αὐτῶν τὸν πα-
 τέρα πρεσβύσαντα πρὸς πολεμαῖον ἀνανέωσασθαι, καὶ
 τιῶν δωρεῶν τὰν ὀπλῶν καὶ τοῦ νομίσματος ἀγαγεῖν τοῖς
 ἀχαιοῖς. παρὰ ληψίως δὲ καὶ τὸν ἄρατον διὰ τὰς πρὸς
 νικᾶς συστάσεις πρὸς τιῶν βασιλείαν. εἰ μὴν σιωέβηγε
 τιῶν πρεσβείαν ταύτην ἐξελεῖν, διὰ τὸ μεταλλάξαι τὸν
 πολεμαῖον περὶ οὗτο καιροῦς τούτους.

Ὅτι καὶ τὸν καιρὸν τούτον ἀναδόντος ὑπερβάτου ἔστρα. LVIII.
 τηγοῦ διαβέβητον ὑπὲρ τὰν γραφομένων παρὰ ῥωμαίων,
 ὑπὲρ τῆς τὰν ἐκ λακεδαίμονος φυγάδων καθόδε τίδεῖ
 ποιεῖν, ὁ μὲν πρὸς τὸν λυκόρταν παρεκάλει μείναι ἐπὶ τῶν
 ὑποκείμενων, διότι ῥωμαῖοι ποιεῖται μὲν τὸ κατὰ τὸν αὐτοῖς

σ.μυ.

συνυπακούοντες τοῖς ἀκλιθεῖν δοκῶσιν εἰς τὰ μέγιστα τῶν
 ἀξιωμαίων. ὅταν μὲν τοιγε διδάξη τις αὐτοὺς, ὅτι πῶν πα-
 ρακκλησμένων, τὰ μὲν ἐστὶν ἀδυνάτα, τὰ δὲ μεγάλῃ
 αἰσχύνῃ ὑπὸ φέροντα ἐβλάβην τοῖς φίλοις, ἔτε φιλο-
 νηκεῖν εἰώθασιν, ἔτε παρὰ βιάζεσθαι περὶ τῶν τούτων δι' ὃ
 ἐκ νεώτερόν τις αὐτοὺς διδάξη, ὅτι συμφέσεται τοῖς ἀχαιοῖς,
 ἂν πειθαρχήσωσι τοῖς γραφομένοις, παρὰ βῆναι τοὺς ὀρ-
 κους, τοὺς νόμους, τὰς σήλας, ἀσυνέχει τὴν κοινὴν συμ-
 πολιτίαν ἡμῶν, ἀναχωρήσουσι καὶ συγκαταθήσονται· διότι
 καλῶς ἐπέχομεν, ἐκ παλαιούμεθα περὶ τῶν γραφομένων.
 ταῦτα μὲν οὐκ ὅτι περὶ τὸν λυκόρτην ἔλεγον· ὅτι περὶ
 τὸν ὑπέρβατον καὶ καλλικράτην, πειθαρχεῖν τοῖς γραφο-
 μένοις παρήγγεν, καὶ μήτε νόμον, μήτε σήλην, μήτ' ἄλλο
 μητὲν τούτου νομίζον ἀναγκαιότερον. τοιαύτης δὲ ἔπης τῆ
 δυνάστεως, ἔδοξε τοῖς ἀχαιοῖς πρεσβυτάς, ἑξαποσείλαι
 παρὰ τὴν σύγκλητον, τοὺς διδάξοντας ἀλυκόρτας λέγειν.
 καὶ παρὰ ταῦτα κατέστησαν πρεσβυτάς, καλλικράτην
 λεοντήσιον, λυσιάδαν μεγαλοπολίτην, ἄρατον σικυώ-
 νιον· καὶ δόντες ἐντολὰς ἀκολούτοις τοῖς παρὰ τὴν πόλιν, ἑξ-
 απέειλαν· ὧν καὶ παρὰ γενομένων εἰς τὴν ῥώμην, εἰσελ-
 θὼν ὁ καλλικράτης εἰς τὴν σύγκλητον, τοσούτον ἀπέχεσθαι
 τοῖς ἐντολαῖς ἀκολούτως διδάσκειν τὸ συνέδριον, ὥστε τὸ
 ναλίσον, ἐκ καταβολῆς ἐπεχείρησεν, ἑμόνον τῶν δυνά-
 στεων κατηγορεῖν θρασέως, ἀλλὰ καὶ τὴν σύγκλη-
 τον νεθετεῖν. ἔφη γὰρ αὐτοὺς τοὺς ῥωμαίους αἰτίους εἶναι τῆ
 μὴ πειθαρχεῖν αὐτοῖς τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ παρὰ βῆναι, καὶ τῶν
 γραφο-

γραφομένων, καὶ τῶν πᾶσαυτ' ἀποστολῶν. οὐδὲν γὰρ οὐτῶν
 αἵρεσεων καὶ τὸ παρὸν ἐν πάσαις ταῖς δημοκρατικαῖς πο-
 λιτείαις, καὶ τῶν μὲν φασκόντων δεῖν ἀκολουθεῖν τοῖς γρα-
 φομένοις ὑπὸ ῥωμαίων, καὶ μήτε νόμον, μήτε σήλην,
 μητ' ἄλλο μηδὲν, πρὸς γαίαν νομίζειν τῆς ῥωμαίων
 πρὸς αἵρεσιν τῶν ὅτι νόμος πρὸς φερεσθῶν, καὶ ὅτι
 ὅρκος καὶ σήλην, καὶ πᾶσα καλὴν τὰ πλήρη μὴ ῥα-
 δίως ταῦτα πρὸς βαίνειν, ἀχαικωτέρων εἶναι πρὸς πολὺ
 ταύτῃ τῇ ὑπόθεσιν, ὅτι * νικητικωτέρων ἐν τοῖς πολλοῖς, * κινήτι-
κωτέρων
 ὅτι ὅτι μὲν αἱρεσθῶν τὰ ῥωμαίων, ἀδοξίαν σιωπῶσα-
 κολουθεῖν πρὸς τοῖς ὅλοις καὶ διαβολῇ, τοῖς δὲ ὁπι-
 πρᾶτῃσι τὰναντία. εἰ μὲν οὖν ὑπὸ τῆς συγκλήτου γί-
 νεται τις ὁπσημασία, ταχέως καὶ ὅτι πολιτῶν μὲν
 μετὰ δεῖται πρὸς τῇ ῥωμαίων αἵρεσιν, καὶ ὅτι πολλὰς
 τύτοις ἐπακολουθήσιν διὰ τὸν φόβον. εἰ μὲν ὅτι παρρησῶν
 τοῦτο τὸ μέρος, ἀπαντὰς ἀποκρίσιν ἐπ' ἐκείνην τῇ ὑπό-
 θεσιν. ἐνδοξοτέρων γὰρ εἶναι καὶ καλλίως πρὸς τοῖς ὅλοις
 διὸ καὶ νῦν ἤδη τινὰς ἐξ ἐτέρων πρὸς φερεσθῶν δέ-
 καιον πρὸς φιλοδοξίαν, δι' αὐτὸ τοῦτο τῶν μεγίστων τυ-
 χάντων πρὸς πρὸς τοῖς ἰδίους πολιτῶν, διὰ τὸ δοκεῖν
 ὁπιπλέγῃ τοῖς ὑπὸ ῥωμαίων γραφομένοις, χάριν δὲ διαμέ-
 νειν ὅτι νόμος ἰσχυρὸς καὶ τὰ δόγματα τὰ γνώμῃ
 παρ' αὐτοῖς. εἰ μὲν ὅτι διακόρως ἔχσιν ὑπὲρ τοῦ πειθα-
 χεῖν αὐτοῖς τοὺς Ἕλληνας, καὶ σιωπᾶν τοῖς γραφομέ-
 νοις, ἀγῶν αὐτοὺς ἐκέλευε τῇ ἀγωγῇ, ἣν καὶ νῦν ἄγσιν.
 εἰ ὅτι βέλονται γίνεσθαι σφίσι τὰ πρὸς ἀποστολῶν, καὶ
 P μηδένα

μηδένα καταφρονεῖν τῶν γραφομένων, ἤ τις ἐφ' ὧν ποιή-
 σαῖται παρεκάλεσθ' ἑμέρις τούτου τιμὴν ἐνδεχομένην. σα-
 φῶς γινώσκοντες διότι πάντ' αὐτὰ συμβήσεται ταῖς ἑπινόαις
 αὐτῶν· ὅ καὶ νῦν ἤκει γινώσκοντες. πρῶτον μὲν γὰρ ἐν ταῖς με-
 σσηνικοῖς, πολλὰ ποιήσαντες κοῖνου μαρκίε, πρὸς τὸ μη-
 δὲν εἶναι ἀχαιῶς βεβλήσασθαι περὶ μεσσηνίων ἄνδρα τῆς ῥω-
 μαίων προαιρέσεως, ὥς ἀπέκτισαν καὶ ψηφισαμένους
 αὐτοὺς τὸν πόλεμον, ἐμὸν τὴν χώραν αὐτῶν καταφθεῖ-
 ραι πᾶσαν ἀδίκως, ἀλλὰ καὶ εἶναι ἑπιφανεστάτους τῶν
 πολιτῶν, ὅς μὲν φυγαδύσαι, ἱναὶ δ' αὐτῶν ἐκδότας
 λαβόντας, αἰκισαμένους πᾶσιν αἰκίαν, διπλοῦναι διότι
 κατακαλοῦτο περὶ τῶν ἀμφισβητησικῶν ἑπὶ ῥω-
 μαίους. νῦν δ' ἔτι πάλιν ἐκ πλείονος χρόνου γραφόντων αὐ-
 τῶν ὑπὲρ τῆς κατὰ τὸν ἐκ λακεδαιμόνων φυγάδων, το-
 σοῦτον ἀπέχοντες περὶ τῆς ἀρχῆς, ὡς καὶ σήλῳ τεθεῖται καὶ
 πεποιῖται πρὸς εἶναι κατέχοντας τὴν πόλιν ὄρκους,
 ὑπὲρ τοῦ μηδέποτε κατελεύσεσθαι τοὺς φυγάδας, εἰς ἃ
 βλέποντας αὐτοὺς, ἡξίε προνοῖαν ποιῆσαι τοῦ μέλλοντος.
 ὁ μὲν ἐν καλλιμαχίᾳ ταῦτα καὶ τὰ αὐτὰ εἰπὼν, ἀπῆλθεν.
 ¶ Φυγάδες δ' ἐπεισελθόντες, καὶ βραχέα περὶ αὐτῶν δι-
 δάξαντες, καί τινα τῶν πρὸς τὸν κοινὸν ἔλθον ἐπόντες,
 ἀνεχώρησαν. ἡ δὲ σύγκλητος δόξασα τὸν καλλιμαχίην λέ-
 γειν τί τῶν αὐτῇ συμφερόντων, καὶ διδάχθαι, διότι δὲ
 τοὺς γε τοὺς αὐτῆς δόγμασι συνηγοροῦντας αὐξάνει· εἶναι
 δ' αὐτὴν λέγοντας ταπεινοῦ· ἔτι δ' ὅτι πρῶτον ἐπεβάλ-
 λετο εἶναι μὲν κατὰ τὸ βέλτιστον ἰσαμένους ἐν ταῖς ἰδίαις πο-
 λιτείαις.

λιτόμασιν ἐλαθού· ὅθεν ἡ καὶ δικαίως περὶ τρέχοντας
αὐτῇ σωματοποιεῖν. ἔξ ὧν αὐτῇ συνέβη κατὰ βραχὺ
τοῦ χρόνου περδαινόντες, κολάκων μὲν δύπορεῖν, φίλων ἡ
σπανίζειν ἀληθινῶν. ἔμην ἀλλὰ τότε, περὶ μὲν τῆς κα-
θόδου πάντων φυγάδων, ἔμνον τοῖς ἀχαιοῖς ἐγραψε, πα-
ρακαλῶσα λιμενηγεῖν, ἀλλὰ καὶ τοῖς αἰτωλοῖς ὡς τοῖς
ὑπερφύτοις, συνὺ τούτοις, ἀθηναίοις, βοιωτοῖς, ἀκαρναῶσιν,
πάντας ὡς ἀνὴρ προδιαμαρτυρομένη χάριν ἔσυντρίψαι
ὅθεν ἀχαιῆς. περὶ ἡ τοῦ καλλιμαχέως αὐτοῦ, κατ' ἰδίαν
ᾤδρασιπώσασα ὅθεν συμπεσβουτάς, κατέταξεν εἰς τὴν
ἀποκρίσιν, διότι δὲ τοῖς τοῖς ὑπάρχον ἐν τοῖς πολιτῶμα-
σιν ἀνδρας, οἷς ἐστὶ καλλιμαχέως. ὁ ἡ περὶ κρημένους ἔχων
ταῖς ἀποκρίσιν ταύτας, παρὴν εἰς τὴν ἑλλάδα περιχα-
ρῆς, ἐκείδως ὅτι μεγάλων κακῶν ἀρχηγός γέγονε πᾶσι
μεν τοῖς ἑλλησι, μάλιστα ἡ τοῖς ἀχαιοῖς. ἐπὶ γὰρ τούτοις ἐξῆν
καὶ κατ' ἐκείνοις ὅθεν χρόνοις κατὰ ποσὸν ἰσολογίαν ἔχειν
πρὸς Ῥωμαίους, διὰ τὸ τετηρηκέναι τὴν πίσιν ἐν τοῖς ἑπι-
φανεστάτοις καιροῖς, ἔξ ὧν τὰ Ῥωμαίων εἶλοντο. λέγω δὲ
τοῖς κατὰ φίλιππον καὶ ἀντίοχον· ὅτι δὲ τοῦ τῶν ἀχαιῶν
ἔθνους ἡνυξάμενον, καὶ περὶ κοπὴν εἰληφότος καὶ τὸ βέλ-
λινον, ἀφ' ὧν ἡμεῖς ἰσορρομῶν χρόνων, αὐτῇ πάλιν ἀρχὴ τῆς
ἑπὶ τὸ χεῖρον ἐγένετο μεταβολῆς, τὸ καλλιμαχέως θρά-
σος· ὅτι Ῥωμαῖοι ὄντες ἀνδρωποι, καὶ ψυχῇ κρώμενοι
λαμπρὰ, καὶ περὶ αἰρέσει καλῇ, πάντας μὲν ἐλεῖσι ὅθεν
ἐπαικότας, καὶ πᾶσι πειρῶνται χαρίζεσθαι τοῖς καταφθί-
γασιν ὡς αὐτοῖς. ὅταν μὲν τοῖς γένετις ὑπὸ ἐμνησετῶν δικαίων,

τετηρηκώς τὴν πίσιν, ἀνατρέχουσι καὶ διορθοῦνται σφᾶς
αὐτοὺς κατὰ διέαμιν ἐν τοῖς πλείστοις. ὃ δὲ καλλιχεράτης
πρεσβύτας κτ' τοὺς ἐνεσώτας καιροὺς εἰς τὴν ῥώμην χά-
ειν τοῦ λέγειν τὰ δίκαια περὶ τῶν ἀχαιῶν, χησάμενος κτ'
τοῦ ἀντίον τοῖς πράγμασιν, καὶ συνεπασσάμενθ' τὰ
κτ' μεσσηνίοις, ὑπὲρ ὧν ἔδεν ἐκάλουν ῥωμαῖοι, παρῆν
εἰς ἀχαΐαν πορσανατεινόμενθ' τὸν ὑπὸ ῥωμαίων φόβον,
καὶ διὰ τὴν ὑποπρεσβείαν καταπληξάμενθ', καὶ συ-
τείψας ἑὺ ὄχλοις, διὰ τὸ μηδὲν εἶδέναι τῶν ὑπ' αὐτῶν
κατ' ἀλήθειαν εἰρημένων ἐν τῇ συγκλήτῳ ἑὺ πολλὰς,
πρῶτον μὲν διέβη στρατηγὸς πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ἔ-
δωκε δοκηθεῖς· ἐξῆς δὲ τοῖς, πῶς λαβὼν τὴν ἀρχὴν,
κατῆγε ἑὺ ἐκ τῆς λακεδαίμονος, καὶ ἑὺ ἐκ τῆς μεσ-
σήνης φυγάδας.

LIX.

Ὅτι ὁ φαρνάκης, Ἰξάπιναις καὶ βαρείας ἀπὸ τῆς
ἐφόδου γηρομένης, ἔτι μὲν ὡς πρὸς πᾶν τὸ πορτηνόμε-
νον. πρέσβεις γὰρ Ἰξάπες εἰλε πρὸς διμένη καὶ ἀελαρά-
θην. τῶν δὲ περὶ διμένη, καὶ ἀελαράθην, πορδεξαμέ-
νων τοὺς λόγους, καὶ πῶς χεῖμα συνεξαποσιλφύτων
πρεσβυλίας παρ' αὐτῶν πρὸς τὸν φαρνάκην, ἔτι τότε γε-
νομένης πλεονακίης παρ' ἑκατέρων, ἐκυρώθησαν αἱ διαλύ-
σεις ἐπὶ τοῖς· εἰρήνην ὑπάρχον διμένη καὶ πορυσία, καὶ
ἀελαράθην πρὸς φαρνάκην, ἔτι μηδριδάτῳ εἰς τὸν πᾶντα
χερόνον γαλαλίαν μὴ ἐπιβαίνειν φαρνάκην, κτ' μηδένα
πρόπον· ὅσαι γεγόνασιν πορτέρην συνηθῆκαί φαρνάκην
πρὸς γαλατίας, ἀκύρως ὑπάρχον. ὁμοίως παφλαγο-
νίας.

νίας ἐκχωρεῖν, διποκαταστήσονται οὗτοι οἰκήτορας, ἕς πο-
 τερον ἔξαγνόχει, σὺν δὲ τούτοις, ὅπλα καὶ βέλη, καὶ τὰς
 ἄλλας πῶσαιδίας. διποδοῦμαι δὲ καὶ ἀειαράθη, πᾶν τε
 χωρίων, ὅσα παρήρητο μετὰ τῆς πορῦπαρχούσης πῶ-
 σιδίης, καὶ οὗτοι ἀμήρις διποδοῦμαι δὲ καὶ τῆσιν πῶσαι
 πόνιον, ὃν μετὰ πᾶσι χρόνον διμένης ἔδωκεν πορῦσία, πει-
 δεῖς μετὰ μεγάλης χάριτος. ἐγγράφη δὲ τοὺς αἰχμαλώ-
 τοις διποκαταστήσαι φαρνάκην χωρὶς λύτρων, καὶ τοὺς
 αὐτομόλοις ἅπαντας πορῦς δὲ τούτοις πᾶν χρημάτων καὶ
 γάζης, ἥς ἀπῆνεγκε πῶσαι μορζίου καὶ ἀειαράτου, διπο-
 δοῦμαι τοῖς πορῦρημένοις βασιλῶσιν, ἐννακόσια ἰάλαν-
 ται. ἔτι περὶ τὸν διμένη, τὸ πορῦ εἶναι τῆς εἰς τὸν πόλε-
 μον δαπάνης. ἐπεγγράφη δὲ καὶ μηδριδάτη τὰ τὰρμενίας
 σαπράπη τὰ τάλαντα, διότι πῶσαι τὰς πορῦς διμένη
 σωθήκας, ἐπολέμησεν ἀειαράθη. συμπεριελήφθησαν
 δὲ ταῖς σωθήκαις, πᾶν μὲν κατὰ τὴν ἀσίαν διωσῶν,
 ἀρταξίας ὁ τῆς πλείους ἀρμενίας ἀρχων, καὶ ἀκασίλοχος
 πᾶν δὲ κατὰ τὴν δριώπην, γάταλθ' ὁ σαρκμάτης. πᾶν δὲ
 αὐτονομήτων, ἡρακλεῶται μεσημβρινοί, χερρόνησιται
 σὺν δὲ τούτοις, κυζικηνοί. περὶ δὲ πᾶν ὁμήρων, τελευταῖον
 ἐγγράφη, πόσοις δέησει καὶ τίνας δοῦμαι τὸν φαρνάκην. ὃν
 καὶ πῶσαι χρηθέντων ἔξαυτῆς, ἀνέξουσιν αἱ δυνάμεις. ἔ-
 ξι μὲν διμένη ἔειαράθη πορῦς φαρνάκην συσάντος πο-
 λέμε, τοῖς τὸν ἀπέβη τὸ τέλος.

Ὅτι μετὰ τὴν διποσολὴν πᾶν ὑπάτων πῶσαι ἔκλαυ-
 δὲ τὴν πορῦς ἰσθμῶν, καὶ ἀγέροις, ἡ σύγκλητος ἐχρημά-

P 3, ἴσως,

πιστε τοῖς ᾧ δὲ τῶν λυκίων ἤκουσι πρεσβυταῖς, ἥδη τῆς θε-
 ρείας ληγούσης, οἵ τινες παρεγένοντο μὲν εἰς τὴν ῥώμην,
 ἥδη καὶ ἀπολεμημένων τῶν λυκίων. ἔξαπεσάλησθαι δὲ
 χροίοις ἱκανοῖς ἀνώτερον. ὧ γὰρ ἑσάνθιοι, καὶ τ' οὐ καὶ ἔθον
 ἔμελλον εἰς τὸν πόλεμον ἐμβαίνειν, ἔξέπεμψαν πρεσ-
 βυτάς εἰς τὴν αἰχμαλίαν καὶ τὴν ῥώμην τοὺς περὶ νικῶσιν
 τὸν οἵ τ' ὅτε ᾧ δὲ γεννηθέντες εἰς τὴν ῥώμην, πολλὰς εἰς ἔλεον
 ἔξεκαλέσαντο τῶν ἐν τῷ συνεδρίῳ, μὲν γὰρ ὑπὸ τῷ ὄψιν,
 τὴν τε ῥοδίων βαρύνει, καὶ τὴν αὐτῶν περισσῶς. καὶ
 ἔλθ' εἰς τοῦτο ἡγάγον τὴν σύγκλητον, ὥστε πέμψαι
 πρεσβυτάς εἰς τὴν ῥόδον τοὺς διασαφίσοντας, ὅτι τῶν
 ὑπομνηματισμῶν ἀναληφθέντων, ἃ δέκα πρέσβεις ἐποίη-
 σαντο καὶ τὴν αἰσίαν, ὅτε τὰ πρὸς ἀντίστοχον ἐχέμεζον, δι-
 ῥηνται λυκίοι δεδομένοι ῥοδίοις, ἐκ ἐν δωρεῶν. τὸ δὲ πλεῖον, ὡς
 φίλοις καὶ συμμάχοις. τοιαύτης δὲ γενομένης διαλύσεως, καὶ
 δι' ὅλους ἤρεσκε πολλοῖς τὸ γεγονός. ἐδόκει γὰρ οἱ ῥωμαῖοι
 τὰ κατὰ τὴν ῥοδίαν καὶ λυκίαν διαγωνοθετεῖν, θέλοντες
 ἐκδανᾶσαι τὰς ᾧ δὲ θέσεις τῶν ῥοδίων καὶ τοὺς δι-
 στανούς, ἀκηκότες τὴν τε νυμφαγωγίαν τὴν νεωστὶ
 νενυμφαγωγικῶν αὐτῶν τὴν λαοδικίαν.

LXI.

Ὅτι εἰς τὴν ῥόδον ᾧ δὲ γενομένων τῶν ἐκ τῆς ῥώμης
 πρεσβυτῶν, καὶ διασαφιστῶν τὰ δεδομένα τῇ συγ-
 κλήτῳ, ἔδωκεν ἡ βουλὴ ἐν τῇ ῥόδῳ, καὶ πολλὴ ταραχὴ περὶ
 τοὺς πολιτοδοκίμους, ἀγανακτάντων ἐπὶ τῷ μὴ φάσκειν
 ἐν δωρεῶν δεδόσθαι τοὺς λυκίους αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ συμμα-
 χίδου. ἀρπὶ γὰρ δοκοῦντες καλῶς τεθεῖσθαι τὰ καὶ λυκίαις,
 αὐτοῖς

αὐτοῖς ἄλλην ἀρχὴν ἐώρων φυομένην πραγμάτων. δι-
 θέως γὰρ οἱ λυκιοὶ τῶν Ῥωμαίων πῶλεγομένων, καὶ δια-
 σαφουμένων ταῦτα τοῖς Ῥοδίοις, πάλιν ἐσαΐαζον. καὶ
 πρὸς ὑπομένειν οἰοίτ' ἦσαν, ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας, καὶ τῆς
 ἐλευθερίας. ὃ μὴν, ἀλλ' οἱ γὰρ Ῥοδιοὶ ἀκέραιες τῶν πρεσ-
 βυτῶν, καὶ νομίσαντες ἐξηπατεῖσθαι ὅτ' Ῥωμαίοις ὑπὸ
 τῶν λυκίων, πῶλεχῆμα καίεσθαι ὅτ' περὶ λυκόφροντα
 πρεσβυτῆς, διδάξοντας τὴν σύγκλητον περὶ τῶν πρεσβυ-
 μένων. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τούτων ἰδὼν, ὅσον ἔπωδοκουμένων
 πάλιν ἐπαναστήσασθαι τῶν λυκίων.

Ὅτι ἡ σύγκλητος πῶλεγομένων τῶν ἐκ τῆς Ῥόδου LXII.
 πρεσβυτῶν, διακέσασα τῶν λόγων, ὑπερέθετο τὴν
 ἀπόκρισιν. ἠκόντων δὲ τῶν δαρδανίων, καὶ περὶ τοῦ πλήθους
 τῶν βασιλέων, καὶ περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀνδρῶν καὶ
 ἐν τοῖς κινδύοις τόλμης ἐξηγεμένων, καὶ διασαφου-
 των περὶ τῆς περσέως κοινοπραγίας, καὶ τῶν γαλατῶν, καὶ
 φασκόντων τοῦτον ἀγωνιᾶν μᾶλλον ἢ ὅτ' βασιλέας. καὶ
 διὰ ταῦτα δεομένων σφίσι βοηθεῖν, παρύντων δὲ καὶ θετι-
 λῶν καὶ συνεπιμαρτυρημάτων τοῖς δαρδανίοις, καὶ πῶλεκα-
 λουμένων καὶ τούτων ἐπὶ τὴν βοήθειαν, ἔδοξε τῇ συγκλή-
 τει πέμψαι ἡγετῆρας, ὅτ' αὐτοῖς ἐσομένοις τῶν πρεσβυ-
 γελλομένων, καὶ πῶλεαυτῶν κατὰ στήσαντες αὐτὸν ποσού-
 μιον ἐξαπέστειλαν, καὶ σὺν τούτω ἡγετῆρας τῶν νέων.

Ὅτι ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, παρεγένοντο πρεσβυται, πῶλε LXIII.
 μὲν θεσπίων, καὶ πῶλε λασιὸν καλλίαν. πῶλε δὲ νέωνος,
 ἰσχυρίας. καὶ μὲν πῶλε λασιὸν ἐνεχείριζον τὴν ἐαυτῶν
 πατρί-

πατείδα ῥωμαίοις. ὃ ᾧ ἰσμενίας κτ' κοινὸν πάσας τὰς ἐν
τῇ βοιωτίᾳ πόλεις, διδούς εἰς τὴν τῶν πρεσβυτῶν πίσιν. ἦν
ᾧ τὸτο μὲν ἐναντιώτατον τοῖς περὶ τὸν μαρκίον. τὸ δ' κτ'
πόλιν διελθὲν εὖ βοιωτοὺς οἰκιοῦσιν· διὸ τοὺς μὲν περὶ
τὸν λασιῶ, ἔ τοὺς χαιρωνεῖς, ἔ τοὺς λεβαδεῖς, ἔ τοὺς
ἄλλοις, ὅσοι παρῆσαν ἀπὸ τῶν πόλεων, ἀσμένως ἀπεδέ-
χοντο ἔ κατέψων. τὸν δ' ἰσμενίαν παρεδοῖμάπζον ἀποτει-
βόμενοι ἔ παρρηῶντες· ὅτε ἔ συνεπιθέμενοι τινὲς τῶν
φυγάδων, μικρὰ κατέλυσαν τὸν ἰσμενίαν, εἰ μὴ κατέ-
φυγεν ὑπὸ τὰ δίθυρα τῶν ῥωμαίων. κτ' δὲ τὸν καιρὸν τῶ-
τον ἐν ταῖς θήβαις συνεβάνε βασιλεὺς εἶναι ἔ σάσεις. ④
μὲν γὰρ ἔφασαν δεῖν δίδοναι τὴν πόλιν εἰς τὴν ῥωμαίων
πίσιν. ④ ᾧ κορωνεῖς ἔ ἀλιάρποι, συνεδραμηκότες εἰς
τὰς θήβας ἀκμὴν ἀντεποιοῦν τῶν πταγμάτων, ἔ μέ-
νειν ἔφασαν δεῖν ἐν τῇ πόλει τὸν περσέα συμμαχία. ἔ
μέχρι μὲν πνϞ, ἐφάμιλλ' ἢ ἡ διάθεσις τῶν σαπα-
ζόντων. ὀλυμπίχου δὲ ἔ κορωνέως πρώτου μετ' αὐτοῦ, ἔ
φάσκοντο δεῖν ἀντέχεσθαι ῥωμαίων, ἐγένετο ἔ ὀλοχε-
ρὴς ῥοπή, ἢ μετ' αὐτοῖς ἔ πλήθος. ἔ πρώτον μὲν τὸν δι-
κέταν ἠνάγκασαν πρεσβύειν πρὸς τοὺς πρὸ τὸν μαρ-
κίον, ἀπολογησόμενον ὑπὲρ τῆς πρὸς τὸν περσέα συμμα-
χίας. μετὰ δ' αὐτὰ τοὺς περὶ τὸν νέωνα, ἔ ἰππῖαν ἐξέ-
βαλλον συνετέχοντες ἐπὶ ταῖς οἰκίαις αὐτῶν. ἔ κελύοντες
αὐτοὺς ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὸν διακονομημένων.
ἔτοι γὰρ ἦσαν ④ ἰὰ περὶ τὴν συμμαχίαν ὠκονομήσαντες.
τούτων δ' ὡς αὐτοῖς ἀφροδύνες εἰς ἐκ-
κλησίαν,

κλησίαν, πρῶτον μὲν πῖνας ἐψηφίσαντο καὶ τοῖς ῥωμαίοις.
εἴτα ἐνεργεῖν ἐπέταξαν τοῖς ἀρχουσι τὴν συμμαχίαν. ἔπει-
τ' ὅτι πᾶσι πρεσβυτάς κατέστησαν τοὺς ἐγχειρωτάς τιν' αὐ-
τῶν πόλιν ῥωμαίοις, καὶ κατέταξαν τοὺς παρ' αὐτῶν φυγά-
δας. τούτων δ' ὁ σωτελεμένων ἐν ταῖς θήβαις, (4) φυγά-
δες ἐν τῇ χαλκίδι περυσισάμενοι πομπήν, κατηγορίαν
ἐποιεῖντο τῶν περὶ τὴν ἰσμενίαν, ἔνεονα, καὶ δικάσαν. προ-
δήλως δὲ τῆς ἀγνοίας ἕως τῶν περὶ τὴν ἰσμενίαν, καὶ τῶν ῥω-
μαίων συνεπιγυρόντων τοῖς φυγάσιν, εἰς τὴν ἐσχάτην διά-
θεσιν ἦκον. (5) ὅτι καὶ τὴν ἰπώϊαν, ὥς τε καὶ τὴν βίω κινδυ-
νῶσαι παρ' αὐτῶν τὴν καιρὸν, ὑπὸ τῆς ὀρμῆς ἔπληθους,
ἕως ἔβραχυ πρὸς τῆς ἀσφαλείας αὐτῶν περὶ τὴν ἰσμενίαν (6)
ῥωμαῖοι, ὡς καὶ ταχόντες τὴν ἐπιφορὰν τῶν ὀχλῶν. τῶν
δὲ θηβαίων ὡς ἀγενομένων, καὶ κομιζόντων τὰ περὶ τὴν
μέγα δόγματα καὶ τὰς τιμὰς, ταχίαν ἕκαστα τῶν πρᾶ-
γμάτων ἐλάμβανεν τὴν ἀποδοσίν. ἅτε τῶν πόλεων
ὡς ἀκειμένων ἀλλήλαις, ἐν πάντι βραχεὶ διασήματι
πλήν δ' ὑποδεξάμενοι ὅτι θηβαίοις (7) περὶ τὴν μαρκίον,
τὴν τε πόλιν ἐπὶ τῆς πόλεως, καὶ ὅτι φυγάδας συνεβέλ-
σαν ἀπαγαγεῖν εἰς τὴν οἰκίαν. δι' οὗς τε παρήγειλαν
πρεσβυτάς πᾶσι τοῖς ἀπὸ τῶν πόλεων εἰς τὴν ῥώμην διδόν-
τας αὐτοὺς εἰς τὴν πίσιν κατ' ἰδίαν ἕκαστας. πάντων δ' ὅτι
τὴν περὶ τὴν αὐτοῖς χωρῶντων, ταῦτα δ' ἦν τὸ διαλύ-
σαι τῶν βοιωτῶν τὸ ἔστιν, καὶ λυμῆνασαι τὴν τῶν πολ-
λῶν δύναμιν πρὸς τὴν μακεδόνων οἰκίαν. ἔτι μὲν μετὰ
πεμφάμφοι σεργύιον ἐξ ἄργους, ἔτι καὶ ταλιπόντες ἐπὶ

Q

τῆς

τῆς χαλκίδος, ὡρῆγον ἐπὶ πελοπόννησον. νέων δὲ
μετὰ πινας ἡμέρας ἀνεχώρησεν εἰς μακεδονίαν. ὅ δὲ
περὶ τὸν ἰσμενίαν καὶ δικέταν, ὅτε μὲν ἀπὸ χθιστῶν εἰς
φυλακίαν. μὲν δὲ πινὰ χρόνον ἀπὸ ἡλλάξαν αὐτοὺς ἐκ τοῦ
ζῆν. τὸ δὲ τῶν βοιωτῶν ἔθνος ἐπὶ πολὺν χρόνον σωτηρη-
κὸς τετλὼ κοινὴν συμπολιτείαν, καὶ πολλοὺς ἐ ποικίλως
καιροὺς διαπεφευγὸς ὡς ἀδόξως, ὅτε ὡρῆταις ἐ ἀλο-
γίως, ἐλόμηνον τὰ ὡς ἀπερσέως, εἰκὴ καὶ παιδαριω-
δῶς πλοηθὲν κατελύθη καὶ διεσκορπίσθη κατὰ πόλεις. ὅ
δὲ ὡρῆ τὸν αὐλὸν καὶ μαρκίον, ὡς ἀγεννηθέντες εἰς τὴν
τῶν ἀργείων πόλιν, ἐχευμάσανταίς συυναρχαίς ταῖς
τῶν ἀχαιῶν, καὶ παρεκάλεσαν ἀρχονα τὸν στρατηγὸν, χι-
λίους ἐκπέμψαι στρατιώτας εἰς χαλκίδα ὡς ἀφυλά-
ξοντας τὴν πόλιν μέχρι τῆς ῥωμαίων διαβάσεως. τοῦ δὲ
ἀρχωνος ἐτοίμως συυπακούσαντες, ἔτοι μὲν ταῦτα δια-
πράξαντες ἐν ταῖς ἑλλησι καὶ χειμῶνα, καὶ τὰ ποπλίω
συμμίξαντες, ἀπέπλεον εἰς τὴν ῥώμην.

ΛΧΙΙΙ.

ὅ π ὅ περὶ τὸν πῆρεον, καὶ ποσέμιον, κατὰ τοῦ
αὐτοὺς καιροὺς, ἐπὶ πορδύμνοι τὰς νήσοις, καὶ τὰς καὶ
τὴν ἀσίαν πόλεις· πλείστον δ' ἐν τῇ ῥόδῳ, καί πρὸς ἐ πορδύ-
μοιων τῶν ῥοδίων κατὰ τοῦ ὅτε χρόνους· γησίλοχος
ὅ ὅτε περὶ τῶν αἰνῶν τῶν δοκιμουμένων, ὁ καὶ μετὰ
ταῦτα πρεσβύσας εἰς τὴν ῥώμην, ἐπὶ ὡρῆτερον αἶμα τὰ
φανερὸν γνέσται διότι μέλλουσι πολεμεῖν ῥωμαῖοι τὰ
περσῆ, τὰλλατε ὡς ἀκεκλήκει τοῦ πολλοὺς ἐπὲρ τοῦ κοι-
νωεῖν τῶν αὐτῶν ἐλπίδων· καὶ μὴ ναὺς συμβεβλῶσας ταῖς
ῥοδίοις

ροδίοις ὑποζωννύειν, ἵνα εἰάν τις ἐκ τῶν καιρῶν γένηται
 χρεία, μὴ τότε πῶσαιδύζωνται πρὸς τὸ πῶσαικείμε-
 νον, ἀλλ' ἐτίμως διακείμενοι πράττωσι τὸ κελεύειν Ἰζαύ-
 ρης· ὃς τότε περιφερόμενος τοῖς ῥωμαίοις, καὶ δεκνὺς ὑπὸ
 ἡνὶ ὄψιν τὰς πῶσαικιδάς, διδοκκόμενας τῇ πόλει, οὗ-
 πρεσβυιάς Ἰζαπέσειλιν. ¶ ὃ περὶ τὴν πῶσαικιδον ἀποδε-
 δεγμένοι τὴν τῶν ῥοδίων δύνοισιν, ἐκομίζοντο εἰς τὴν
 ῥώμην.

Ὅτι περσὺς μὲν μετὰ τὴν σύλλογον τὴν πρὸς οὗτον ^{LXV.}
 ῥωμαίους τῶν ἐλλήνων, πρῶτα τὰ δίκαια κατέταττον εἰς
 τὴν Ἰππολύν, ὃς οὗτος ἐκαστέρων ῥηθέντας λόγους, ἅμα
 μὲν ὑπολαμβάνων, ὑπεδέξιτο φανήσεσθαι τοῖς δικαίοις·
 ἅμα δὲ βεβλήμενος ἀπόπειραν λαμβάνειν τῆς ἐκάστων
 πωσαιρέσεως. πρὸς μὲν οὖν οὗτον ἄλλοις, δι' αὐτῶν τῶν
 γραμματέφωρων ἐπεμπετὰς Ἰππολύν· εἰς δὲ τὴν ῥό-
 δον, καὶ πρεσβυτάς σωμαπέσειλιν, ἀντήνορα καὶ φί-
 λιππον, οἱ δὲ πῶσαιγενήεντες, τὰ γεγραμμένα τοῖς ἄρ-
 χουσιν ἀπέδωκαν. καὶ μετὰ πινὰς ἡμέρας ἐπελθόντες
 Ἰππὶ τὴν βελήν, παρεκάλου οὗτον ῥοδίοις, κατὰ μὲν τὸ
 παρὸν, ἡσυχίαν ἔχειν, ἀποθεωρουῦντας τὸ γινόμενον· εἰάν δὲ
 ῥωμαῖοι πῶσαιτὰς σιωθήκας ἐγχειρῶσι τὰς χεῖρας Ἰπ-
 βάλλειν τῇ περσῇ, καὶ μακεδόσιν πειράσθαι διαλύειν·
 τοῦτο γὰρ πᾶσι μὲν συμφέρειν· πρέπειν δὲ μάλιστα ῥοδίοις.
 ὅσῳ γὰρ πλεονόρεγονται τῆς ἰσηγορίας καὶ παρρησίας, ὅ-
 διατελεῖσι πωσαιτωῦτες, ἢ μόνον τῆς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ
 τῆς τῶν ἄλλων ἐλλήνων ἐλευθερίας, τοσούτω καὶ τὴν ἐν-

αντίδω προαίρεσιν μάλιστ' αὐτοὺς προαίρεσθαι ἔ-
 φυλάττεσθαι κατὰ δυνάμιν. ταῦτα καὶ πλείω τοῖς πα-
 ραπλήσια διαλεχθέντων τῶν πρέσβεων ἤρεσκε μὲν ἅπα-
 σι τὰ λεγόμενα. προκατεχόμενοι δὲ τῇ πρὸς Ῥωμαίους
 δυνοίᾳ, καὶ νικῶντος αὐτοῖς τοῦ βελτίου Θ, τ' ἄλλα μὲν
 ἀποδέξαντο φιλανθρώπως οὗτο πρεσβυτάς, ἡξίουσι δὲ
 τὴν περσέα διὰ τῆς ἀποκρίσεως, εἰς μηδὲν αὐτοὺς ᾧσακα-
 λειν τοῖς το, εἰς δὲ φανήσονται πρὸς τὴν Ῥωμαίων ἀν-
 τιπράτοντες βέλῃσιν. Θ δὲ περὶ τὴν ἀντήνορα τὴν
 μὲν ἀποκρίσιν ἐκέλευον, τὴν δὲ λοιπὴν φιλανθρώπιαν
 ἀποδεξάμενοι τὴν Ῥοδίων, ἀπέπλευσαν εἰς τὴν μακε-
 δονίαν.

LXVI.

Ὅτι περσὺς πικρανόμορος ἐπὶ πᾶσι τὰν ἐν τῇ βοιω-
 τία πόλεων ἀντέχεσθαι τῆς πρὸς αὐτὸν δυνοίᾳς, ἀντίγο-
 νον εἰς ἀπέρσφλε τὴν ἀλεξάνδρου πρεσβυτὴν ὅς καὶ πα-
 ραγενόμενος εἰς βοιωτοὺς, τὰς μὲν ἄλλας πόλεις παρή-
 κε, διὰ τὸ μηδεμίαν ἀφορμὴν λαμβάνειν ἐπιπλοκῆς. εἰς
 δὲ κορώναν καὶ θήβας, ἐπὶ δὲ ἀλιάρτον εἰσελθὼν, παρεκά-
 λεσε οὗτο ἀνθρώποις ἀντέχεσθαι τῆς πρὸς μακεδόνας
 δυνοίᾳς. τῶν δὲ προθύμως ἀποδεχομένων τὰ λεγόμενα, ἔ-
 πρεσβυτάς ψηφισαμένων πέμπειν εἰς μακεδονίαν, ἔτος
 μὲν ἀπέπλευσε, καὶ συμμίζας τὴν βασιλεῖ, διεσάφη τὰ
 κτ' ἡνὶ βοιωτίᾳ. ᾧσαγενομένων δὲ καὶ τῶν πρεσβυτῶν
 μετ' ὀλίγον, καὶ ᾧσακαλουύτων βοήθειαν ἐκπέμψαι
 ταῖς πόλεσι ταῖς αἰρουμέναις τὰ μακεδόνων. οὗτο γὰρ δι-
 βάρις βαρεῖς ὄντας ἐπικεῖσθαι καὶ παρενοχλεῖν αὐτοὺς,
 διὰ τὸ

διὰ τὸ μὴ βέλεσθαι συμφρονεῖν σφίσιν, μὴ δ' αἰρεῖσθαι
τὰ ῥωμαίων ἅπερ ὁ περσὺς διακέσας, βοήθειαν μὲν ἔ-
δαμως ἔφη δυνάσθαι πέμπειν ἔθεν δὲ διὰ τὰς ἀνοχάς. κα-
θόλου δ' αὐτοὺς παρεκάλεσεν, θεοαῖους μὲν αἰνεῖσθαι καὶ
δύναμιν, ῥωμαίοις δὲ μὴ πολεμεῖν, ἀλλὰ τὴν ἡσυ-
χίαν ἔχειν.

Ὁ γὰρ γάιος ἐπὶ πρὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄρμου, ἔξέπεμ- L X V I I.
ψε τοῖς ῥόδιοις γράμματα περὶ πλοίων ἔξαποστολῆς,
σωθεῖς τὴν ἑπὶ τὴν ἀλείπειν τινὶ σωκράτει. ὡς αὖτε γενο-
μένων ὅτι τὰν γραμμάτων εἰς τὴν ῥόδον στρατοκλέους πεν-
ταβόοντος ἡν δὲ δεύτεραν ἐκμύων, καὶ τοῦ διαβεβλήε πρὸς
τετάρτου, τοῖς μὲν πρὶ τὴν ἀγαθὰ γητον καὶ ῥοδοφώντα, καὶ
ἀσυμμήδην, καὶ ἑτέροις πλείοσιν, ἐδόκει πέμπειν τὰς ναῦς,
ἐσυνάπτεσθαι τῆς ἀρχῆς διθέως τοῦ πολέμου, μηδεμίαν
πρόφασιν ποιούμενοι. οἱ δ' ἐπὶ τὴν δίνωνα, καὶ πολυάρα-
τον, δυσαρεστοῦτες μὲν καὶ τοῖς ἡδὴ γεγονόσιν φιλανθρω-
ποις πρὸς ῥωμαίοις, ἔτε ὅτι πρὸς θεομένους τὸ τοῦ βασιλέως
δόμενους πρὸς σάπρον, ἤρξαντο λυμάνεσθαι τὴν τὰν πολ-
λὰν πρὸς αἰρέσειν. ὑπαρχόσης γὰρ τοῖς ῥόδιοις ὑποψίας, καὶ
διαφορᾶς πρὸς τὴν δόμενην, πάλαι μὲν ἐκ τοῦ πολέμου
τὸ πρὸς φαρνάκην, ὅτε τοῦ βασιλέως δόμενοις ἐφορμῶν-
τες ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν ἐλλήσποντον στόματος, χάριν ἔκωλύον
ἐπὶ πλέοντας εἰς τὴν πόντον, ἐπελάβοντο τῆς ὁρμῆς αὐτῆς, ἐ-
δεκώλυσαν ῥόδιοι. μικροῖς δ' ἀνώτερον χρόνοις ἐκ τὰν
λυκτικῶν ἀναξανόμενης τῆς διαφορᾶς, ἐκ ἡντων ἐρυμά-
των ἐχώρας, ἡν συνέβαινε κείσθαι μὲν ἐπὶ τῆς ἐχαιρίας

τῆς τῶν ῥοδίων περὶ αἰας, κακοποιεῖσθαι ὅτι συνεχῶς διὰ τῶν
 ὑπ' αὐμένει τὰ τῶν ἐκείνων. ἐν πάντων ὅτι τούτων εὐηκόως διέ-
 κειντο πρὸς πᾶν τὸ λεγόμενον κατὰ τὴν βασιλείαν· διὸ ταύ-
 τας ἐπιλαβόμενοι τῆς ἀφορμῆς οἱ περὶ τὸν δῖον, διέ-
 συρρον τὴν ἐπιστολὴν, φάσκοντες, ὅτι τῶν ῥωμαίων αὐτὴν
 ἤκον, ἀλλὰ παρ' αὐμένους, θέλοντες αὐτὰς ἐκείνοις κατὰ
 πάντα τρόπον ἐκβιβάζειν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ πρὸς αὐ-
 τὰς δὴ μὴ δαπάναις, καὶ κακοπαθείας ἐκ ἀναγκαίας.
 καὶ μαρτύριον ἐποίησαν τῆς ἐαυτῶν ἀποφάσεως τὸ ὅτι
 γεγονέναι φέροντα τὴν ἐπιστολὴν, αἰετὶ πῶς ἴνα, καὶ
 τοῖς τὸν ἄνθρωπον, ἐκ εἰωθότων τούτο ποιεῖν ῥωμαίων, ἀλλὰ
 καὶ λίαν μὲν πολλῆς σπουδῆς καὶ πρὸς αὐτὰς διαπεμ-
 πομένων ὑπὲρ τῶν τῶν. ἔλεγον δὲ ταῦτα, καλῶς μὲν
 εἰδότες ὅτι συμβαίνει γεγράφθαι τὴν ἐπιστολὴν ὑπὸ τοῦ
 λακρητίου· βεβλόμενοι ὅτι ὅτι πολλὰς διδάσκειν μὴδὲν ὅτι
 ἐτόιμα ποιεῖν ῥωμαίοις, ἀλλ' ἐν πᾶσι δυσχερῆσαι καὶ διδόναι
 πρὸς αὐτὰς καὶ δυσχερῆσαι ἀφορμὰς. ὡς γὰρ τὸ πρὸς
 αὐτὰς αὐτοῖς ἀπὸ μὲν τὸ πρὸς ῥωμαίοις δινοίαις ἀλλο-
 τριουῶν τὸν δῖον, εἰς ὃ τὴν ἐπεσέως φιλίαν ἐμπλέκειν
 καὶ ὅσον οἰοίτῃσαν. συνέβαινε ὅτι ὅτι πρὸς αὐτὰς οἱ-
 κείους ὑπάρχον, διὰ τὸ, τὸν μὲν πολυάρατον, ἀλαζονι-
 κώτερον ὄντα καὶ κενόδοξον, ὑπόχρεον πεποιθέναι τὴν
 ἐστίαν· τὸν δὲ δῖον φιλαργυρον ὄντα καὶ θρασυὸν ὅτι ἀρ-
 χῆς, οἰκείον εἶναι τῆς ἐκ τῶν δυνατῶν ἐκ βασιλείας ἐπαν-
 ορθώσεως· ἐφ' οἷς στρατοκλῆς ὁ πρὸς αὐτὰς ἐπαναστάς, καὶ
 πολλὰ μὲν καὶ ἐπεσέως εἰπὼν, πολλὰ ὅτι πρὸς ῥωμαίων
 ἐπ' ἀγα-

ἐπ' ἀγαθῷ, παρώρμησε δὲ πολλές εἰς τὸ κυρῶσαι τὸ
 ψήφισμα, τὸ περὶ τῆς ἑξαποσολῆς τῶν πλοίων, καὶ παρ-
 αυτικά κατάρτυσαντες τριήρεις ἑξ, ἢ μὴ ἑξαπέσειλαν
 ἐπὶ χαλκίδῳ, ἡγεμόνα συστήσαντες ἐπ' αὐτῶν ἡμαγό-
 ραν· τὴν δὲ μίαν εἰς τένεδον, ἐφ' ἧς ἄρχων ἐπέπλει ἡμα-
 γόρας, ὃς καὶ καταλαβὼν ἐν τενέδῳ διοφάνην ἀπεσταλ-
 μένον ὑπὸ τοῦ περσέως πρὸς αἰτίοχον, αὐτὸς μὴ ἐκ ἐγε-
 νήθη κύριος, ἔδλε πληρώματος. ὃ δὲ λικρήπιος πρὸς τὰς
 ἀποδεξάμενος φιλοδυτρώπως, δὲ καὶ θάλατταν πρὸς
 γεγονότας συμμάχους, ἀπέλυσε τῆς χρείας· φήσας δὲ
 πρὸς δεῖσθαι τὰ πρᾶγμα τὰ κατὰ θάλατταν βοηθείας.

Ὅππ' ὁ ῥωμαῖοι τῶν ἀπὸ τῆς ἀσίας πρὸς γεγονότων
 πρεσβυτῶν διακέσαντες, τάτε καὶ τὴν ῥόδον, ἔτι καὶ
 τὰς ἄλλας πόλεις, πρὸς τε καλέσθαι τοὺς πρὸς τοῦ περ-
 σέως πρεσβυτάς· ὁ δὲ περὶ τὸν σόλωνα καὶ τὸν ἰππῖαν,
 ἐπὶ φρὼντο μὴ, ἔτι καὶ τῶν ὄλων λέγειν τι, καὶ παραιτεῖσθαι
 τὴν σύγκλητον. τὸ δὲ πλέον ἀπελογεῖτο περὶ τῆς ἐπιβου-
 λῆς τῆς κατὰ τὸν δυμένην. ληξάντων δὲ τῆς δικαιολογίας
 αὐτῶν, πάλαι πρὸς διειληφότες ὑπὲρ τῶν πολεμῶν, πρὸς
 ταῖς αὐτοῖς ἐκ μὴ τῆς ῥώμης διδύως ἀπαλλάττεσθαι
 καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπ' ἀπ. μακεδόσιν, ὅσοι παρεπιδημοῦντες
 ἔτυχον ἐκ τῆς ἰταλίας, ἐν τριήκοντι ἡμέραις ἐκχωρεῖν.
 καὶ τὸ ταῦτα δὲ ὑπ' αὐτοῖς ἀνακαλεσάμενοι παρ' ἑρμῶν
 ἔχεσθαι τὸ καιρὸν, ἔτι μὴ κατ' ὑστερεῖν.

Ὅππ' ὁ καὶ τὴν νίκην τῶν μακεδόνων, συνεδρίε· πρὸς τὰ
 πρὸς συναχθέντες, ὑπέδειξαν τινὲς τῶν φίλων, διότι δεῖ

πρὸς

πρεσβείαν πέμψαι τὸν βασιλέα πρὸς τὸν στρατηγὸν τῶν
 ῥωμαίων, ὑποδεχόμενον ἐπὶ καὶ νυῖ, ὅππῃ φόρῳ δώσῃ ῥω-
 μαίοις, ὅσοις πλεονέχοντες ὑπέχετο ὁ πατὴρ καταπολεμη-
 θείς, καὶ τόπων ἐκχωρήσῃ τῶν αὐτῶν. ἐὰν γὰρ δέξωνται τὰς
 διαλύσεις, καλὴν ἐφάσαν ἔσεσθαι τῷ βασιλεῖ ἰλὺν ἔξα-
 γωγὴν ἐκ πολέμου, πεπρωτορηκότι διὰ τῶν ὑπαίθρων,
 καὶ καθόλα πρὸς τὸ μέλλον δύλαβεσέεσσι ὑπάρξεν ὁ
 ῥωμαίοις, πείραν εἰληφύτας τῆς μακεδόνων ἀνδρείας, εἰς
 τὸ μηδὲν ἄδικον, μηδὲ βαρὺ πρὸς αὐτὴν μακεδόσιν. ἐάντε
 μὴ δέξωνται θυμομαχοῦντες ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ἐκείνοις
 μὲν δικαίως νεμεσήσεν τὸ δαιμόνιον. αὐτὰ γὰρ διὰ τὴν με-
 τειότηα, συναγωνισὰς ὑπάρξεν ὁ θεός, ὅς ὁ ἀν-
 δρώποις. ταῦτα μὲν ἐδόκει τοῖς πλείοσι τῶν φίλων. συγκα-
 ταθεμένους γὰρ τοῦ πρὸς ἐξουσίας, ἐπέμποντο ὡς ἀρχὴν πρεσ-
 βυταί, πλὴν ταυχὸς βαλαάκρου, ὅς μὴ δὼν βερριδύς, ὧν πα-
 ραγενομένων πρὸς τὸν λικίνιον, διέθεως ὁ στρατηγὸς συν-
 ἦγε συνέδριον. τῶν γὰρ πρεσβέων διασαφισθέντων ἰὰ καὶ
 ἰὰς ἐντολὰς, μετὰ σπασάμεντο ὅτι πρὸς τὸν πάνταυχον
 ἐβελδύοντο περὶ τῶν πρὸς πεπρωτότων. ἐδόξεν αὐτοῖς
 ὁμοθυμαδὸν, ὡς βαρυλάτῃ δῶναί τι καὶ ἀπόκρισιν. ἴδιον
 γὰρ τοῦτο πάντῃ ὡς ἂν ῥωμαίοις ἐδόξε, ὅς πάντες ἐν ἐστὶ, καὶ
 μὲν ἰὰς ἐλαττώσας, αὐτὰ δεσάτοις ὅς βαρυτάτοις φαίνε-
 σθαι, καὶ γὰρ ἰὰς ἐπιτυχίας, ὡς μετρωτάτοις. τοῦτο διότι
 καλὸν, πᾶς ἄνθρωπος ὁμολογήσας. εἰ γὰρ ὅς διωκτὴν ἐν ἐνίοις
 καιροῖς, εἰκότως ἄνθρωπος ἐπεπορήσειεν· πλὴν τότε γε τοιαύ-
 τῃν ἔδωκεν ἰλὺν ἀπόκρισιν. ἐκέλευον γὰρ ἐπιτρέψαι τὸν περ-
 σέατα

σεία τὰ κατ' αὐτόν· καὶ κατόλκω δίδόναι τῇ συγκλήτῳ
 τὴν Ἰξυσίαν, ὡς αὐτῇ δοκῇ βαλδέσθαι περὶ τῶν κατὰ
 τὴν μακεδονίαν. ὅτι περὶ τὸν πάνταυχον ταῦτα ἀκέσαν-
 τες, ἐπανῆλθον καὶ διεσάφουσι τὰ περσῆ καὶ τοῖς φίλοις·
 ὧν πινες ἐκπληθιόμενοι τὴν ὑπερηφανίαν, παρωξύνοντο,
 καὶ σιυνεβέβλουν τὰ περσῆ, μήτε διαπρεσβύεσθαι μηκέ-
 τι, μήτε διαπέμπεσθαι πρὸς μηδενός. ἔμην ὁ περσὺς τοι-
 εῖτος ἡμεῶν, ἀλλὰ πορροπτεῖς καὶ τὸ πλῆθος αὐτῶν τῶν χρε-
 μάτων, διεπέμπετο πλεονάκεις πορρὸς τὸν λικίνιον. πορρ-
 κόπῳ δ' ἐδὲν, ἀλλὰ καὶ τῶν πλείων φίλων Ἰππικμῶν-
 των αὐτῶν, καὶ φασκόντων, ὅτι νικῶν ποιεῖ τὰ τοῦ λειπομέ-
 νος ὡς τοῖς ὅλοις ἐπαικότῳ, ἕτως ἡναγκάσθη τὰς δια-
 πρεσβεΐας ἀπογνῆς, μετασχεῖν πεδύσαι πάλιν Ἰππὶ τὸ
 σκυρίον. ὅτι ταῦτα μὲν Ἰππὶ τούτων ἡμεῶν.

Ὅτι καὶ τὸν καιρὸν, ἡνίκα περσὺς ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ LXX.
 πορρὸς ῥωμαίους ἀπελύθη, ἀντήνορτο πορρὰ γενόμενος πορρὰ
 ἔπερσέως πορρὶ τῆς τῶν αἰχμαλώτων διαλυτρώσεως, τῶν
 μὲν διοφάνους πλεόντων, ἐνέπεσε μεγάλη τοῖς πολιτδο-
 μένοις ἀπεία, πορρὶ τοῦ τί δέον εἶη ποιεῖν. τοῖς μὲν γὰρ πρὸς
 τὸν φιλόφρονα καὶ θεαίτητον, ἐδάμαρς ἤρεσκε πορρὸς δέχε-
 σθαι τὴν τοιαύτῃ Ἰππικμῶν τοῖς ὅτι πρὸς τὸν δεινῶνα καὶ
 πολυάρετον ἤρεσκε. καὶ τέλῳ ἐποίησαντο διάταξιν πρὸς
 τὸν περσέα, περὶ τῆς τῶν αἰχμαλώτων διαλυτρώσεως.

Ὅτι ἀντίοχος ὁρῶν ἐκφανῶς ἦδη εἶναι καὶ τὴν ἀλεξάνδ- LXXI.
 ρῶν πορρὰ σκοδύζομένους εἰς τὸν περὶ κοίλης σειράς πό-
 λεμον· εἰς μὲν τὴν ῥώμην ἐπεμψεν πρεσβυτάς εἶναι πρὸς

R

μελέα-

μελέαζρον, ἐντειλάμενος λέγειν τῇ συγκλήτῳ, καὶ δια-
μαρτύρεσθαι, διότι ὥσθ' ἀπὸ πάντων τὰ δίκαια πολεμαῖτο
αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιβάλλει.

LXXII.

Ὅτι τοῦ πολέμου τοῦ περὶ κοίλης συρίας ἡ δὴ κατάρχην
λαβόντες, ἀντίοχος καὶ πολεμαῖν τοῖς βασιλευσιν, ἦκον
πρὸς τοὺς εἰς τὴν ῥώμην ὥσθ' ἀπὸ πάντων, μελέαζρος,
καὶ σωσιφάνης, ὡς ἡρακλείδης. ὥσθ' ἀπὸ πολεμαῖν, πμό-
θεος, καὶ δάμων. συνέβαινε ὃ κρατεῖν τὸν ἀντίοχον πάντων
κοίλῃ συρίαν ὡς φοινίκην πραγμάτων. ὅς ἐστιν ὁ ἀντίοχος
ὁ πατὴρ τοῦ νυνὶ λεγομένου βασιλέως, ἐνίκησε τῇ περὶ τὸ
πάνιον μάχῃ τοὺς πολεμαῖς στρατηγούς, ἀπ' ἐκείνων τῶν
χρόνων ἐπείθοντο πάντες. ὁ πολεμαῖς τοῖς ἐν συ-
ρίᾳ βασιλευσιν, διόπερ' ὁ μὲν ἀντίοχος ἡγάμεντο τὴν
πόλεμον ἰσχυροτάτῃ καὶ καλλίστῃ ἐναι κτήσιν, ὡς ὑπὲρ
ἰδίων ἐποιεῖτο τὴν ἀσπίδα. ὁ δὲ πολεμαῖς ἀδίκως ὑπο-
λαμβάνων τὸν ἀσπίδα ἀντίοχον συνεπλήμνυον τῇ τοῦ
πατρὸς ὀρφανίᾳ. παρηρῆας τὰς κτ' κοίλῃ συρίαν πόλεις
αὐτὸς, ἐχούσις τελευτῇ ἐκείνῳ ὥσθ' ἀπὸ πάντων τῶν
τύπων, διόπερ' οἱ περὶ τὸν μελέαζρον ἦκον ἐν τῇ ἐξέχοντες μαρ-
τύρεας τὴν σύγκλητον, διότι πολεμαῖς αὐτῶν ὥσθ' ἀπὸ
πάντων τὰ δίκαια τὰς χεῖρας ἐπιβάλλει ἀσπίδα τοῖς οἱ δὲ περὶ
τὸν ἱμμόθεον, περὶ τε τῆς φιλανθρωπίων ἀνανεώσεως, καὶ
τοῦ διαλύειν τὸν ἀσπίδα περὶ πόλεμον. μάλιστα δὲ πα-
ρατηρεῖν τὰς τῶν περὶ τὸν μελέαζρον ἐν τῇ ἐξέχοντες. περὶ μὲν
οὐκ τῆς διαλύσεως, ἐκ ἐξάρρησαν εἰπεῖν, μαρκεῖν συμβε-
λόντων αὐτοῖς αἰμιλίᾳ. περὶ δὲ τῶν φιλανθρωπίων,
ἀνανεώ-

ἀνανεωσάμενοι, καὶ λαβόντες ὑποκρίσεις ἀκολούθους τοῖς
ἀξιωμαίοις, ἐπανήλθον εἰς τὴν ἀλεξάνδρειαν. τοῖς δὲ περὶ
τὸν μελέαγρον, ἡ σύγκλητος ἀπεκρίθη· διότι κοῖνῳ μαρ-
κίῳ δώσει τὴν ἐπιτροπὴν γράψαι τὴν περὶ τούτων πρὸς
πολεμαῖον, ὡς αὐτῷ δοκεῖ συμφέρειν ἐν τῇ ἰδίᾳ πίστει.
καὶ ταῦτα μὲν ἔτι εἰς ἐχειρίδι κτλ. ὁ παρὸν.

Ὁ π. κατὰ τοῦ καιροῦς τούτοις, ἦλθον ἐκ τῆς ῥοδίων LXXIII.
πρέσβεις, ἡ δὲ τῆς θείας ληγέσης, ἡ γησίλοχος, καὶ νικα-
γόρας, καὶ νικάνδρος, τὴν τε φιλίαν ἀνανεωσόμενοι,
καὶ σίτε θέλοντες ἐξαγωγὴν λαβεῖν ἅμα δὲ καὶ πρὸς
τῶν διαβολῶν ὑπολογιστόμενοι, τῶν λεγομένων κατὰ τὴν
πόλεως. ἐμφανέστατα γὰρ ἐδόκει, σασιάζειν ἐν τῇ ῥόδῳ
ἡ μὲν περὶ τὸν ἀγαθάγγελον καὶ φιλόφρονα, καὶ ῥοδο-
φῶντα, καὶ θεαίτητον, ἀπερὲς δόμοι πάσας ἰὰς ἐλπίδας
ἐπὶ ῥωμαίους. ἡ δὲ περὶ τὸν δίνωνα, καὶ πολυάρετον, ἐπὶ
περσέα καὶ μακεδόνας, ἐξ ὧν πλεονάκις ἐν τοῖς ἐκείνων
πράγμασι ἀνιρρήσεως γνομένης, ἐ διεσκομένων τῶν δια-
βολῶν, ἐλάμβανον ἀφορμὰς ἡ βεβλόμενοι λογοποιεῖν
κτλ. τῆς πόλεως. ἡ μὲν ἦγε σύγκλητος τότε προσεπορήθη
τούτων ἔδον, καί τις σαφῶς εἶδεν τὰ γινόμενα παρ' αὐτοῖς.
σίτου δὲ δέκα μυριάδας μεδίμνων ἐξάγειν ἐν σικελίας
ἀφῆκαν. ταῦτα μὲν οὖν ἡ σύγκλητος ἐχευεμένη διὰ τῶν
ῥοδίων πρεσβυτέρων. ἀκολούθως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι
ἀπήντησε τοῖς ἀπὸ τῆς ἐλλάδος ἡ ἀγαγεγενομένη, πρὸς τὴν
αὐτὴν ὑπόθεσιν. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν ἰταλίαν ἐν τού-
τοις ἔω.

LXXIII.

Ὁ πῦλος κτ' αὐτὸν τὸν χρόνον, ἀντιπράτηγ' ὧν, καὶ
 πρῶτον ἐν θηβαίᾳ μετ' τῶν δυνάμεων ἐξέπεμ-
 ψε πρεσβυτάς, εἰς οὗ κτ' ἐλθὼν ἐλάττω ἔποις, γαίον πο-
 πίλιον, καὶ γαίον ὀκταύσιον· οἱ πρῶτον μὲν εἰς θήβας ἐλ-
 θόντες ἐπὶ νῆσσαν καὶ παρεκάλεσαν οὗ θηβαίους, διαφυ-
 λάττειν τὴν πρὸς ῥωμαίοις δύνοιαν. ἐξῆς δ' αὖτε τοῖς ἐπι-
 πορευόμενοι τὰς ἐν πελοποννήσῳ πόλεις, ἐπιδεικνύναι ἐπὶ
 ῥῶν τοῖς ἀνθρώποις, τὴν τῆς συγκλήτης πραότητα, καὶ
 φιλανθρωπίαν· πρὸς τὸν δόγματι τὰ μικρὰ
 πρὸς τὸν ῥῶν ῥηθέντα· ἀλλὰ δ' αὖτε διὰ τῶν λόγων παρενέφαινον,
 ὡς εἰδότες οὗ ἐν ἐκάσῃ τῶν πόλεων πρὸς τὸ δέον ἀναχω-
 ρεῖν ὡς αὐτῶς δ' αὖτε πρὸς ἐπὶ πῶντας. καὶ δὲ οἱ
 πάντες ἡσαν δυσαρεσέμενοι τοῖς ἀναχωρεῖν, ἐχ' ἡττον ἢ
 τοῖς ἐκφανῶς ἀντιπράττειν, ἐξ ὧν οὗ πολλοὺς εἰς ἐπι-
 στασιν καὶ διάπορσιν ἤγον, ὡς ἔτι πῶν ἂν ἢ λέγοντες
 ἢ πρῶτοντες, δυσοχοῖεν τῶν παρεσῶτων καιρῶν. ¶ δ' αὖτε
 τὸν γαίον, συναχθεὶς τῆς τῶν ἀχαιῶν ἐκκλησίας, ἐλέ-
 γοντο μὲν βεβηλῶσαι κατηγορήσιν τῶν πρὸς τὸν λυκόρ-
 ταν, καὶ τὸν ἄρχονα, καὶ πολύβιον, ὅς πρῶτον ἐξείκειν ἀλλο-
 τρείους ὑπάρχοντας τῆς τῶν ῥωμαίων αἰρέσεως, καὶ τὴν
 ἡσυχίαν ἄγοντας κτ' ὅτι παρὸν, ἐφύσθη τῶν οὐκ ὄντων, ἀλλὰ
 πρῶτον πρὸς τὰ συμβαίνοντα, καὶ τῶν καιρῶν ἐφε-
 δρῶντας· ἐμὲν ἐξ ἀρρήσων τοῦτο ποιῆσαι, διὰ τὸ μηδε-
 μίαν δόλον ἀφορμὴν ἔχειν κτ' τῶν πρὸς τὸν μένον ἀν-
 θρώπων· δι' ὃ συναχθεὶς αὐτοῖς τῆς βελῆς εἰς αἴγιον,
 ἀσπασικῶς τε καὶ πρῶτον κλητικῶς ποιησάμενοι τὴν πρὸς
 οὗ

* διδ

οὗτοι αἰχμαῖς ἐνθούζιν, ἀπέπλυσαν εἰς τὴν αἰτωλίαν. καὶ
 πάλιν ἐκεῖ συναχθείσης αὐτοῖς τῆς ἐκκλησίας εἰς θέρμον,
 παρελθόντες εἰς οὗτο πολλὰς, πρεσβυτέρους καὶ φιλο-
 θρώπους διελίθοντο λόγους· τὸ δὲ συνέχον αὐτοῖς τῆς ἐκ-
 κλησίας, ὁμήρου ἐφασαν δεῖν δοθῆναι σφίσι πρὸ πάντων αἰ-
 τωλῶν. τούτων δὲ καταβδύτων, πρῶτος ἐπαναστάς,
 ἐβέλετο ἰνὰς διχαρισίας πρὸς αὐτὸς γεγεννημένους εἰς οὗτο
 ῥωμαίους πρὸςφύρεσθαι, καὶ κατηγορεῖν τῶν διαβαλλόν-
 των αὐτὸν· ἐφ' ὃν γαῖος πάλιν ἐπαναστάς καὶ καλῶς εἰδώς
 ἀλλότριον αὐτὸν ὄντα ῥωμαίων, ὁμῶς ἐπήνεσε, καὶ πᾶσι
 τοῖς εἰρημένοις ἀνθωμολογήσατο. μετὰ δὲ τούτον, πρῶτος
 λυκίσκος, ἐπ' ὀνόματι μὲν, ἔδεός ἐποίησε κατηγορίαν·
 καθ' ὑπόνοιαν δὲ, πολλῶν. ἔφη γὰρ, πρὸς μὲν τῶν κρυφαίων,
 καλῶς βεβουλῶσθαι ῥωμαίους ἀπαγαγόντας αὐτοὺς εἰς
 τὴν ῥώμην, λέγων οὗτο πρὸς τὸν δὴ πόλεμον καὶ νικάνδρον·
 οὗτο δὲ συναγωνιστάς, καὶ οὗτο πρὸς αὐτάς οὗτο ἐκείνων, ἐπι-
 μένειν καὶ τὴν αἰτωλίαν, ὅς δεῖν ἀπαντᾶς τῆς αὐτῆς τυχεῖν
 ἐκείνοις ἑπιστροφῆς, ἂν μὴ πρῶτον ταῖς τέκνα ῥωμαίοις
 εἰς ὁμηρίαν· μάλιστα δὲ καὶ ἀρχιδάμει καὶ πανταλέοντες,
 ἐποίησας ἐμφάσεις. τούτου δὲ πρὸς αὐτὸς ἑσθλῶς, πανταλέων
 ἀναστάς, τὸν μὲν λυκίσκον, διαβραχέων ἐλοιδορήσε, φήσας
 αὐτὸν ἀναιχμύτως ἐλευθέρως κολακιδεῖν οὗτο ὑπερέ-
 χοντας· ἑπὶ δὲ τὸν θάνατον μετέβη, τούτον ὑπολαμβάνων
 εἶναι τὸν ἀξιοπίστως ἐνιέντα τὰς καὶ αὐτῶν διαβολάς, τὰ
 δοκεῖν μηδεμίαν ὑπάρχειν αὐτοῖς πρὸς τούτον διαφορὰν,
 ἐπὶ τὰ μὲν ὑπομνήσας τῶν κατ' ἀντίστοιχον καιρῶν, τὰ δὲ ὄν-

δίσας εἰς ἀχαρσίαν αὐτῶν, διότι δοθεὶς ἐκδώσε· ῥωμαίοις,
 πρεσβύσαντος αὐτοῦ καὶ νικητοῦ, τύχη τῆς σωτηρίας
 ἀνελπίσως, ταχέως ἐξεκαλέσατο εὐδαιμονίας, εἰς τὸ μὴ
 μόνον θορυβεῖν τὸν θόλον, ὅτε βεληθεὶς τί λέγειν, καὶ
 βάλλειν ὁμοθυμαδόν. γενομένων δὲ τούτων, βραχέα
 καταμεμψάμενος ὁ γαῖος εὐδαιμονίας, ἐπὶ τῷ βάλλειν
 τὸν θόλον. ἔτι μὲν δὴ θάλασσα καὶ τὸ συμπεσόντος
 ἀπῆρκεν εἰς ἀκαρνανίαν, ἐκπρωπυθῆς παρὰ τῶν ὁμήρων. τὰ
 δὲ καὶ τὴν αὐτολίδην, ἐν ὑποψίαις ἰὼν παρὰ ἀλλήλους ἐ
 ταρχαῖς ὁλοχερέσιν. καὶ ὅτι τὴν ἀκαρνανίαν, ὅπῃ ἐδόξε
 τοῖς ἔλλησι παρὰ τῆς πρεσβείας ἡμισείας χρεῖαν ἔχειν
 τὸ γινόμενον. ὡς λαβόντες οὐκ εὐκαίᾳ τὴν ἀλλήλων
 πολιτείαν ὁμογνωμονούσας, ἔτι δὲ ἦσαν ἀρχεσίλαος,
 ἀρίστων μεγαλοπολίτης, στρατὸς τετραπλῆς, ξένων πα-
 τερδός, ἀπολλωνίδης σικυώνιος, καὶ ἐξελθόντες παρὰ τῶν
 ἐνεσώτων. οὐκ οὐκ ὑπόκοπος, ἐμφανὲς ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς προ-
 θέσεως, κείνων μὴτε περσεῖ, μὴ ῥωμαίοις συνεργεῖν μηδὲν
 ὁμοίως, μὴ δὲ ἀντιπράσσειν μεδουτέροις. τὸ μὲν γὰρ συνεργ-
 εῖν, ἀλυσίτελές ἐνόμιζεν εἶναι πᾶσι τοῖς ἔλλησιν, παρο-
 ρώμενος τὸ μέγεθος τῆς ἐσομένης ἐξουσίας παρὰ εὐδαι-
 μονίας. τὸ δὲ ἀντιπράττειν ἐπισφαλές, διὰ τὸ πολ-
 λοῖς καὶ τοῖς ἐπιφανεστέοις ῥωμαίων ἀντιφθαρτικῆς
 παρὰ τῶν κοινῶν πραγμάτων καὶ εὐδαιμονίας καίρου·
 ὅτι ἀπολλωνίδης καὶ στρατὸν ἀντιπράττειν μὲν ἐπίτηδες ῥω-
 μαίοις, καὶ τοῦτο πράττοντες ὡς εὐδαιμονίας νόμοις, καὶ ὡς τὸ
 κοινῇ συμφέρον, τούτοις ἔφασαν δεῖν κωλύειν, καὶ παρὰ
 τούτοις

Τούτοις ἀντοφθαλμεῖν ὀφεινῶς· ὁ δ' ἄρχων ἀκολουθεῖν
 ἔφη δαῖν τοῖς καιροῖς, καὶ μὴ δίδοναι τοῖς ἐχθροῖς ἀφορμὴν
 εἰς διαβολὴν, μὴ δ' ὡς ἐπὶ σφᾶς αὐτοὺς εἰς τὴν αὐτὴν
 ἐλθεῖν διάθεσιν τοῖς περὶ ἱκανοῖς, οἳ πινες πρὶν ἢ λαβεῖν
 πείραν τῆς τούτων ἐξουσίας, ἐν ταῖς μεγίσταις εἰσὶ ταλαι-
 πωρίαις. ταύτης δ' τῆς γνώμης μετέχον, πολύναιτο, ἀρ-
 κεσίλατο, ἀρίστων, ξένων· διὸ καὶ τὸν μὲν ἄρχονα πρὸς
 τὴν στρατηγίαν ἐδεξεν αὐτοῖς δι' ἐξουσίας πορροδέσσει· τὸν
 δ' πολὺσιον πρὸς τὴν ἰππαρχίαν. τούτων δ' νεωστὶ γεγο-
 νότων, καὶ περὶ διελθόντων πάντων περὶ τὸν ἄρχονα, διότι δει-
 συμπεσάντων Ῥωμαίοις καὶ τοῖς τούτων φίλοις, τυχερῶς
 πῶς συνέβη τὸν ἀτίλαλον πρὸς ἐτόμοις ὄντας ποιήσασθαι
 οὗτο λόγοις.* δι' ὃ καὶ πρὸς αὐτὸν κατανύσαντες, * διὰ
 ὑπερέχοντο συμπεσάντων ὑπὲρ πάντων ὡς ἀκαλεσμένων. τὸ
 δ' αἰτιάλας πέμψαντες πρὸς ἐπὶ τοὺς, καὶ ὡς ἀγενομένων
 τούτων εἰς τὴν πρώτην ἀγορὰν, καὶ διαλεγόμενων τοῖς
 ἀχαιοῖς περὶ τὰς πρὸς ἀποκαταστήσασθαι τὴν βασιλείαν,
 ὡς ἀκαλουμένων ποιήσασθαι τούτο, διὰ τῆς ἀτίλας χάρι-
 τος ὁ μὲν ὄχλος ἀδελφὸν ἔχοντα ὑπὸ τὴν ἀρχὴν γνώμης.
 πρὸς δ' ἐπὶ ἀντιλογίαν δύναντο πολλοί, ὡς διὰ πολλὰς
 αἰτίας· ὅ μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς αἰτίοι ἡρόμενοι τῆς ἀναιρέ-
 σεως τῶν ἡμῶν, βεβαιουμένον ἐβέλοντο τὴν αὐτὴν γνώμην
 ὅτι ἐπὶ τῶν κατ' ἰδίαν ἐγκλημάτων, ὑπελάβον καιρὸν
 ἔχον ἀμυνέσθαι τὸν βασιλέα· ἡνὲς δ' διὰ τὸν πρὸς οὗτο
 συμπεσάντων φθόνον, ἐφιλομουῖτο μὴ κρατῆσαι τὸν
 ἀτίλαλον τῆς ἐπιβολῆς· ὁ δ' ἄρχων ἀνέστη μὴ βοηθήσων
 τοῖς

* ικανόν

τοῖς πρεσβυταῖς· ἐκάλει γὰρ τὰ πρᾶγματα τὴν τοῦ στρα-
τηγού γνώμην· βραχέα δ' εἰπὼν ἀνεχώρησε διδυλαβη-
θεὶς, μὴ δόξῃ κέρδοις τινὸς εἰεκεν συμβεβλῆναι, διὰ τὸ πλῆ-
θος *ικανῶν χρημάτων εἰς τὴν ἀρχὴν δεδραπηνέναι.
πολλῆς δ' ἔσσης ἀπορίας, ὁπολύβιθ' ἀναστὰς, ἐποίησατο
μὲν καὶ πλείονας λόγους, μάλιστα δ' ὡς σέδρα μιν πρὸς
τὴν πᾶν πολλῶν γνώμην, ὑποδείξας τὸ γεγονός· ἔξ ἀρ-
χῆς ψήφισμα τῶν ἀχαιῶν ὑπὲρ τῶν ἡμῶν, ἐν ᾧ γε-
γραμμένον ἦν, ὅτι δεῖ τὰς ἀπρεπείας ἀρτῆναι πμᾶς, καὶ
τὰς ᾠδανόμους, ἐμὰ δὲ ἀπάσας. οὗτο δ' ἐπελίσσισι γένῃ
καὶ διοπίειν ῥοδίους δικαστὰς ὑπάρχοντας κατ' ἐκείνον τὸν
καιρὸν, καὶ διαφερομένοις ἐκ ἰνῶν ἰδίων πρὸς τὸν δῆμῳ,
λαβομένοις ἔφη τῆς ἀφορμῆς ταύτης, πάσας ἀνατερο-
φέναι τὰς πμᾶς τοῦ βασιλέως· καὶ τοῦτο πεποιηκέναι πα-
ρὰ τὸ τῶν ἀχαιῶν δόγμα, καὶ ᾧ τὴν δόξαν αὐτοῖς
ἔξισίαν, καὶ τὸ μέγιστον, ᾧ τὸ δίκαιον, καὶ τὸ καλῶς
ἔχον. ἐγὼ ὡς ἡδικημένοις οὗτο ἀχαιῶς βεβλῆσθαι τὰς
ἡμᾶς αἶψαν τὰς δῆμους, ἀλλὰ μείζους αὐτῶν ζητούμεν
τῶν δ' ἐργεσιῶν, οὕτω προσκόψαντας ψηφίσασθαι τὸ
πλεονάζον παρελῆν· διόπερ ἔφη δεῖν καθάπερ ὁ δικαστὴς
τὴν ἰδίαν ἔχθραν ἐπὶ πρῶτον ποιήσαντες ἔκ τῶν ἀχαιῶν
διζήμοντο, δυνέσκειν πάσας τὰς πμᾶς, ἔτω οὗτο
ἀχαιοὺς κυριώτατον ἡγησαμένους τὸ σφίσι καθῆκον καὶ
πρέπον, διορθώσασθαι τὴν τῶν δικαστῶν ἀμαρτίαν· καὶ
καθόλου τὴν πρὸς τὸν δῆμῳ γεγενημένην ἀλογίαν.

* ἄλλως-
περ* ἀλλ' ὥσπερ καὶ μέλλοντας, μὴ μόνον ἐπ' αὐτὸν τὸν βα-
σιλέα

σιλέα τὴν χάριν λαποδίδουσαι αὐτῷ, ἐπὶ δὲ μάλλον εἰς
τὴν ἀδελφὴν ἀττάλον. τοῦ δὲ πλήθους διδοκῆσαντος τοῖς
λεγομένοις, ἐγράφη δόγμα πρεσβυτάτην τοῖς ἀρχουσι
πάσας λαποκαταστήσαι τὰς δυμένους ἑ βασιλέως τιμὰς,
πλὴν εἴ πινες ἀπρεπές ἡ περιέχουσι τῷ κοινῷ τῶν ἀχαιῶν ἢ
πρῶτον. αὐτὸν μὲν δὲ τὸν τρόπον, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν
καιρὸν ἀττάλος διορθώσατο τὴν γενομένην ἀλογίαν
κατὰ τὰς ὑπαρχούσας δυμένους τὴν ἀδελφῇ τιμὰς κατὰ
τὴν πελοπόννησον.

Ὅτι καὶ τὴν ἀκαρνανίαν συναχθείσης τῆς ἐκκλησίας LXXV.
εἰς θούριον, αἰχρίων μὲν καὶ γλαῦκος καὶ χερίης, φίλοι
ὄντες Ῥωμαίων, παρεκάλουσαν αὐτὸν περὶ τὸν γαῖον, ἐμφρε-
ρὸν ποιῆσαι τὴν ἀκαρνανίαν εἶναι δὲ περὶ αὐτοὺς, αὐτὸν
ἀποφέροντας τὰ πρᾶγματα πρὸς περσέα καὶ μακεδό-
νας. διογένης δὲ τὴν ἐναντίαν ἐποιήσατο τούτοις συμβου-
λίαν· ὅτι ἔφη δεῖν φρευρὰν εἰσάγειν εἰς ἐδεμίαν πόλιν.
αὐτὰ γὰρ ὑπάρχειν τοῖς πολεμίοις χρομένοις, καὶ κατὰ
πολεμηθεῖσιν ὑπὸ Ῥωμαίων· ἐδὲν δὲ πεποιηκότας ἀκαρ-
ναντίας, ἐκ ἀξίους εἶναι φρευρὰν εἰσδέχεσθαι κατ' ἐδένα πρό-
πον· αὐτὸν δὲ περὶ χερίων καὶ γλαῦκον, ἰδίαν ἐθέλοντας
κατασκηδύζεσθαι δυναστείαν, διαβάλλειν αὐτὸν δὲ ππολι-
τινομένοις, καὶ θέλειν ὑπασπᾶσθαι φρευρὰν τὴν συνε-
πύχουσαν ταῖς αὐτῶν πλεονεξίαις ῥηθέντων δὲ τούτων, ὅτι
περὶ τὸν γαῖον, θεωρουῖντες αὐτὸν ὅχλους δυσαρεσουμένους
ταῖς φρευραῖς, καὶ βελομένοις τυχεῖν τῇ τῇ συγκλήτου
πρωθείᾳ, συγκαταθέμενοι τῇ τοῦ διογένοιο γνώμῃ, καὶ

S

συνε-

συμπεπαινέσαντες, ἀπῆραν ἐπὶ λαρίσσης πρὸς τὸν δυνάπαιον.

LXXVI.

Ὅτι περσὺς πρὸς γένθιον τὸν βασιλέα ἀπέειλε πρεσβυλίας, πλῆρα τὴν τε τὴν ἰλλυριὸν ὄντα φυγάδα παρ' αὐτῶν, καὶ τὸν βερριαῖον ἀδαιῶν, δούς ἐν θλάς διασαφῆν τὰ πεπραγμένα καὶ τὸν πόλεμον, πρὸς τε ῥωμαίους αὐτῶν καὶ πρὸς δαρδανίους· ἐτι δὲ καὶ πρὸς ἡπειρώτας, καὶ πρὸς ἰλλυριοὺς καὶ τὸ παρὲν, καὶ πᾶσα καλεῖν αὐτὸν πρὸς τὴν τούτῃ καὶ μακεδόνων φιλίαν καὶ συμμαχίῃ· οἱ καὶ ποιησάμενοι τὴν πορείαν ὑπὲρ τὸ σκόρδον ὄρους, διὰ τῆς ἐρήμου καλαμείης ἰλλυρίδῃ, ἢ πολλοῖς χρόνοις δυνάτερον δυνάσαν ἐποίησαν μακεδόνες, διὰ τὸ δυσεργαῦς ποιῆσαι τοῖς δαρδανυσισταῖς εἰς τὴν ἰλλυρίδα εἰς βολάς· πλὴν οἷγε περὶ τὸν ἀδαιῶν, διὰ τούτων τῶν τόπων, μετὰ πολλῆς κακοπαθείας ἤλθον εἰς κόρδας, ἔς πυθόμβροι τὸν γένθιον ἐν λίαν διατέθειν, διεπέμψαντο πρὸς αὐτόν. ὅς τ' αὖτε αὐτοὺς μετὰ πεμψαμένου, συμμιζόντες διελέγοντο, περὶ ὧν εἶχον τὰς ἐν θλάς. ὁ δὲ γένθιος ἐκ ἐδάκει μὲν ἀλλότριον εἶναι τῆς πρὸς τὸν περσέα φιλίας. ἐσκήπειτο δὲ τοῦ μὴ πᾶσα χεῖμα συγκαταλίθεαι τοῖς ἀξιωμαίοις τὴν ἀχορηγησίῃ, καὶ μὴ διύασαι χωρὶς χρημάτων δυνάδεσθαι τὸν πρὸς ῥωμαίους πόλεμον. οἱ μὲν περὶ τὸν ἀδαιῶν ταύτας λαβόντες τὰς ἀπκρίσεις ἐπαιήγον. ὁ δὲ περσὺς πᾶσα γενόμβρος ἐς σύβερρον τὴν τελείαν ἐλαφροπόλησε, καὶ τὴν διύαμιν δυνάευσεν, πρὸς δεχόμενος ὅδ' ἐπεὶ περὶ τὸν πλῆρα τὸν πᾶσα γενομένων δι' αὐτῶν,

αὐτῶν, ἀκέσας τὰ πρὸς τὸ γένειον, πάλιν ἑξαυτῆς
ἐπέμπε τὸν ἀδελφόν, καὶ ξυνὸν τὸν γλαυκίαν, εἰς τὰν
σωματοφυλάκων, καὶ τρίτον τὸν ἰλλυριόν, διὰ τὸ τὴν
διάλεκτον εἰδέναι τὴν ἰλλυρίδα, δούς ἐν τοιαύταις αὐταῖς,
ὥς περ ἐκ κυρίας τοῦ γρηθῆς διασεσσηφικότος, τίνος περ
δεῖται, καὶ τίνος γηρομένου διώκεται συγκαταβῆναι εἰς τὰ
παρακαλούμενα. τούτων δὲ ἀφορησθέντων, ἀναζύ-
ξας αὐτὸς μετὰ τῆς διωαμέως, ἐποίησε τὴν πορείαν ἐπὶ
ἀγκύραν.

Ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τούτον ἦκον ὁ πρὸς τὸν γένειον LXXVII.
ἀποσαλέντες πρέσβεις, ἔτ' ὠκονομηκότες πλείον ἔδεν τὰν
πρότερον, ἔτ' ἀναγγέλλοντες πλείον ἔδεν ἢ καὶ πρότε-
ρον, διὰ τὸ τὸν γένειον μῦθον ἑπὶ τῆς αὐτῆς αἰρέσεως
ὄντα μὲν ἔτιμον τὰ περσεῖ κοινωνεῖν τὰν αὐτῶν πραγμά-
των χρημάτων ἢ φάσκοντα χρεῖσθαι ἔχειν. ὣν ὁ περσὺς
πρῶτος, πάλιν ἐπέμπε ὅδ' περὶ τὸν ἰπώϊαν, βε-
βαιωσομένοις ὑπὲρ τὰν ὁμολογιῶν, τὸ σινέχον πρῶτον
πῶν, φάσκων ἑξηγμένον δυνουμῶτα ποιήσθαι τὸν γένειον,
ὥς τε διαπορεῖν, πότερος δεῖ λέγειν ἐπὶ τὰν τοιούτων, ἀλο-
γισίαν, ἢ δαιμονοβλασίαν; δοκῶ μὲν, ὅτι, δαιμονοβλα-
σίαν. οἱ ἴνες ἐφίενται μὲν τὸ μέγαλα τολμᾶν, ἔπα-
ραβάλλοντα μὲν τῇ ψυχῇ. παρὰ σιν ἢ τὸ σινέχον ἐν
ταῖς ἑπὶ βολαῖς, βλέποντες αὐτὸ, καὶ διωαμῶροι πρῶ-
την. ὅτι γὰρ εἰ περσὺς κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, ἡ βελήθη
πρῶτον χρεῖσθαι, καὶ κοινῇ τοῖς πολιδύμασι, ἔκατ'
ιδίαν τοῖς βασιλῶσι καὶ τοῖς πολιτδομένοις, ἐλέγω με-

γαλομερῶς, καὶ θάπερ ἔξιπ' αὐτὰ, χορηγῶν ἔνεκεν, ἀλλὰ
μετρίως μόνον, πάντα δ' οὐ συνέβη καὶ εὖ ἑλλήνας καὶ
εὖ βασιλεῖς. εἰδὲ μή γε, εὖ πλείστοις ἔξελεγχθῆναι,
δοκῶ μηδέν τῶν νομῶν ἐχόντων πρὸς με διαμφισβηῆσθαι
πρὸς τούτων. καὶ δὲ κακῶς ποιῶν, ἐκῆλθε ταύτῃ τὴν
ὁδόν, δι' ἧς ἠκραιβήσας τῶν ὅλων, ἔξισίαν ὑπερήφανον
ἔχεν, ἢ σφαλεῖς, πολλὰς δ' ἐποίησε τῆς αὐτῆς πείρας
αὐτῷ λαβεῖν· ἀλλὰ τὴν ἐναντίαν, δι' ἧς ὀλίγοι τελέως
ἠυλογήθησαν τῶν ἐλλώων ὑπὸ τὴν ᾧ πρᾶξεως καιρῶν.

LXXVIII.

Ὅτι τὸ περσέως βελομένου ἦξεν μὲν διωάμεως εἰς
θετταλίδην, καὶ λήψεται τὰ ὅλα κρείσσιν ἐκ τῶν καὶ λό-
γον· ἔδοξε τοῖς περὶ τὸν ἄρχονα, δι' αὐτῶν τῶν πραγμά-
των ἀπολογεῖσθαι πάλιν πρὸς τὰς ὑπονοίας καὶ διαβο-
λάς. εἰσῆνεκ' αὖ οὐδ' εἰς εὖ ἀχαιὺς δόγμα, διότι δὲ παν-
δημεὶ ποιησαμένοισι τὴν ἔξοδον εἰς θετταλίδην κοινωνήσας
τῶν πραγμάτων ὀλοχερῶς τοῖς ῥωμαίοις· καὶ τούτου κυ-
ρωθέντος, ἔδοξε τοῖς ἀχαιοῖς τὸν ἄρχονα γίνεσθαι εἰς τὴν
συναγωγὴν τῆς στρατῶν, καὶ περὶ τὰς εἰς τὴν ἔξο-
δον ᾠρασιδὰς, πρὸς ᾧ τὸν ὑπάτον πρεσβυτάς πέμπειν
εἰς θετταλίδην, εὖ τὰ δεδογμένα τοῖς ἀχαιοῖς διασαφί-
σοντας, καὶ πεισομένοισι, πότε, καὶ ποῦ δεῖ συμμιγνύειν
αὐτῶν τὸ στρατόπεδον. καὶ κατέστησαν πρεσβυτάς ᾠρα-
χεῖμα πολύβιον καὶ ἄλλοις· καὶ ἐνετείλαντο τῷ πολυ-
βίῳ φιλοτίμως, εἰάν τις στρατηγὸς βύδοκῃ τῇ παρουσίᾳ τοῦ
στρατοπέδου, εὖ μὴ πρεσβυτάς ἑαυτῆς πέμπειν δια-
σαφίσοντας, ἵνα μὴ καθυσερῶσι τῶν καιρῶν αὐτὸν ᾧ φρον-
τίζον,

τίζην, ἵνα τὸ στρατόμαχον ἐν ταῖς πόλεσιν ἀγορεύς ἔχῃ,
 δι' ὧν αὐτὸν ἐμπορεύηται, καὶ μηδὲν ἐλλείπη τὰν Ἰππηδείων
 οὗ στρατιώτας. Ταύτας μὲν οὖν ἔχοντες οἱ παραιρημένοι
 τὰς ἐντολὰς ἐξώρμησαν καλέσθαι δὲ καὶ πρεσβυτάς
 παρὸς ἄγλαλον οὗ πρὸς πολέμῳ, ἀποκομίζοντας τὸ δό-
 γμα τὸ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν δυμένων τιμῶν. καὶ
 κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, καὶ περὶ τοῦ βασιλέως πολεμαίου
 παρὰ πρὸς τοὺς ἀχαιοὺς, διότι γέγονεν αὐτῷ τὰ νομι-
 ζόμενα γίνεσθαι τοῖς βασιλεύσιν, ὅταν εἰς ἡλικίαν ἔλθω-
 σιν, ἀνακληθήσονται νομίσαντες σφίσι καθήκον, Ἰππισμῆναντες
 τὸ γεγονός, ἐψηφίσαντο πέμπειν πρεσβυτάς ἀνανεωσα-
 μένους τὰ παρ' ὑπάρχοντα τὰ ἔδνει φιλοφρόνῳ παρὸς
 τὴν βασιλείαν, καὶ παρ' αὐτὰ κατέστησαν ἄλκιρον καὶ
 πασιδαν. ¶ ὅ περὶ τὸν πολέμιον κατελαβόντες οὗ ῥω-
 μαίους, ἐκ μὲν τῆς θητταλίας κεκμηκότας, τῆς δὲ περ-
 ραιείας στρατοπεδούοντας ἀζορίου μετὰ καὶ δολίχης.
 Ἰὼ μὲν ἐνδυξιν ὑπερέβεντο, διὰ οὗ παρεστῶτες καιρὸς
 τῶν ὅ κατὰ τὴν εἰσοδὸν τὰν εἰς μακεδονίαν κινδυνῶν μετεί-
 χον. ἐπεὶ ὅ τοῦ στρατομάχου κατὰρξαντος ἐπὶ οὗ κατ'
 ἡράκλειαν τόπους ἔδοξε καιρὸς εἶναι παρὸς ἐνδυξιν, ἅτε ἔ-
 στρατητοῦ διοικουῖτο ἡνύσθαι τὸ μέγιστον τῶν παρὰ κειμέ-
 νων, ὅτε λαβόντες καιρὸν, τὸ ψήφισμα τὰ μακρὶν προσ-
 ἤνεγκαν, καὶ διεσάφον τὴν τῶν ἀχαιῶν παρὰίρεσιν, διότι
 βεληθεῖεν αὐτὰ πανδημεὶ τῶν αὐτῶν μετὰ χεῖν ἀγώνων
 καὶ κινδυνῶν. καὶ παρὸς τοῖς ὑπέδειξαν διότι πᾶν τὸ γρα-
 φὲν ἢ παρὰ γελθεν τοῖς ἀχαιοῖς ὑπὸ ῥωμαίων, κατὰ τὸν

ἐνεσώτα πόλεμον, ἀναντίρρητον γέγονεν· ὅς τ' ἡ μαρκίς τὴν
 μὲν προαίρεσιν ἀποδεχομένης τὰν ἀχαιῶν μεγαλῶσι, τῆς
 ὅς κακοπαθείας αὐτοῦς καὶ τὴν δαπάνης ὥσθ' ἀλύοντες, διὰ τὸ
 μηκέτι χρεῖαν ἔχον ὅδ' αἰετοῦς τὴν συμμάχων βοή-
 θείας. (4) μὲν ἄλλοι πρὸς τῆς, ἐταῖροι τὸν αἰχμαῖον·
 ὁ δὲ πολύβιος αὐτῶν μείνας μετείχε τὰν ἐνεσώτων πρᾶγ-
 μάτων, ἕως ὅ μαρκίς ἀκέρως ἀπῶιον τὸν κέντωνα, πεν-
 τακιχίλους στραπώτας αἰτείσθαι ὥσθ' ἀπὸν ἀχαιῶν εἰς
 ἡπείρου, ὅς ἀπέστρεψε τὸν προσημῶν, ὥσθ' ἀκέρως
 φροντίζον, ἵνα μὴ δοθῶσιν οἱ στραπῶται, μὴ ὅς πληκτοῦν
 δαπάνη μαμάταιον γένηται τοῖς ἀχαιοῖς. πρὸς ἑδῆνα γὰρ
 λόγον αἰτεῖν ὅδ' ἀπῶιαν· πότερα ὅς τῷτ'
 ἐποίει κηδόμενος τὰν ἀχαιῶν, ἢ τὸν ἀπῶιον ἀπράγειν ἐκ-
 λόμενος, χαλεπὸν εἰπεῖν· πρὸς ὅ γε πολύβιος ἀναχω-
 ρήσας εἰς τὴν πελοπόννησον, ἥδη τὰν γραμμάτων ἐκ τῆς
 ἡπείρου πρὸς πελοπόννησον, καὶ μετ' ἐπολύ σωμαχθέντων
 εἰς σικυῶνα τὰν ἀχαιῶν, εἰς πρὸς βλημα παμμέγεθες
 ἐνέπεσε. τὸ γὰρ διαβουλίου πρὸς τεθέντος ὑπὲρ ὧν ὁ κέντων
 ἡτείτο στραπῶται, ἀπὸ μαρκίς αὐτῶν κατὰ φροντί-
 ζειν ἰδίᾳ ἐνετείλατο, ταῦτα φροντίζον ἑδῆνα ὥς ἐκείνους
 τὸ ὅς μὴ ἐμίας ὑπαρχούσης χρεῖας φανερώς ἀντιλέγειν τῇ
 βοήθειᾳ, τελείως ὡς ἐπισφαλές. δυαχρήσας ὅς καὶ ποικί-
 λης ὥσθ' τῆς ὑποθέσεως, ἐχρήσατο βοηθήματι πρὸς τὸ
 παρὸν τὰ τῆς συγκλήτης δόγματι, τὰ κελδῶντι μὴδῆνα
 πρὸς ἑχῆν τοῖς ὑπὸ τὰν στρατηγῶν γραφομένοις, εἰ μὴ
 τῷτο ποιῶσιν, καὶ τὸ δόγμα τῆς συγκλήτης. τῷτο δ' ἐκ τῶ
 πρὸς κεί-

πρεσβείων τοῖς γράμμασιν, διὸ καὶ κατεκράτησε ἔτι τὴν
 ἀναφορὰν ἐπὶ τὸν ὑπάτον γνέσθαι, ἥ δι' ἐκείνου ὥσπερ
 εἶπαι τῆς δαπάνης τ' ἐν ᾧ, ἔστι, ὑπὲρ ῥ' εἴκοσι τάλαν-
 τα. μεγάλας, τοῖς γε μὴν βελομένοις διαβάλλειν αὐτὸν
 πρὸς τὸν ἄπαιον, ἀφορμὰς ἔδωκεν, ὅτι διακόψας τὴν ἐπι-
 βολὴν αὐτῷ, ἦν πρὶ τ' βοηθείας.

Ὅτι καὶ τὴν κρήνην, δεδιότες κυδωνιάταις εἶναι γορυ-
 νίοις, διὰ τὸ καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ παρ' ὀλίγον κεκινδυνεύειν
 τῇ πόλει, πάντας πρὶ νοτοκράτην ἐπιβαλλομένων αὐτὴν κα-
 ταχεῖν, ἐξέπεμψαν πρέσβεις πρὸς δὴμῳ, βοηθῆσαι
 αἰτούμενοι καὶ τὴν συμμαχίαν. ὃ δ' βασιλεὺς προχρη-
 σάμενος λέοντα, ἥ στρατιώτας σὺν τούτῳ, ἐξαπέστλε
 καὶ σπαρτιάς. ὧν ὡς αἰσχυρομένων, ἥ κυδωνιάταις κλεῖς
 πάντων πυλῶν τῷ λέοντι παρέδωκεν, καὶ καθόλου τὴν πόλιν
 ἐνεχείρισεν.

Ὅτι ἐν τῇ πόλει τὰ τ' ἀντιπολιτείας αἰετὶ μάλλον ἐπέ-
 λεινεν. πρὸς πεσόντας γὰρ αὐτοῖς ἔτι συκλήτου δόγματι,
 ἐν ᾧ διεσάφη, μηκέτι πρὸς ἑχέμεν τοῖς τῶν στρατηγῶν ἐπὶ
 ταῖς μάταις, ἀλλὰ τοῖς αὐτῆς δόγμασιν. καὶ τῶν πολλῶν ἀπο-
 δεχομένων τὴν συκλήτην πρὸς τοῖς, ἥ πρὶ τὸν φιλό-
 φρονα ἥ θεαίτητον ἐπιλαβόμενοι τῆς ἀφορμῆς ταύτης,
 ἐξεργάζοντο τ' ἀκόλουθα, φάσκοντες δεῖν ἐκπέμπειν
 πρεσβυτέρους πρὸς τὴν σύγκλητον, ἥ τὸν κόωντον μάρκιον τὸν
 ὑπάτον, καὶ πρὸς γαίον τὸν ἐπὶ τῷ ναυικῷ. τότε γὰρ ἤδη
 γνώριμοι ὡς ἄπαντες, ὡς τινες τῶν καθεσάμενων ἀρχόντων
 ἐν τῇ πόλει παραγίνεσθαι μέλλουσιν εἰς εἶναι καὶ τὴν ἐλλάδα

τόποις.

τόποις· κρατηθείσης ὅ τ' ὑποθέσεως, καί περ ἀντὶρρήσεως γε-
 νομένης, ἀπεσάλησαν εἰς μὲν τὴν ῥώμην ἀρχομένης θε-
 ρίας, ἡγεσίλοχος ἡγεσίε, νικαγόρας νικαδόδεα. πρὸς δὲ τὸν
 ὑπάτον, ὃ τὸν ἐπὶ τῆς ναυλικῆς στρατηγὸν, αἰεσίπολις, αἰρίων,
 παγκράτης, ἐντολὰς ἔχοντες ἀνανεῦσθαι τὰ φιλοφθω-
 πα πρὸς ῥωμαίους, καὶ πρὸς τὰς διαβολὰς ἀπολογεῖσθαι
 τὰς λεγομένας ὑπόπινων καὶ τὴν πόλεως. ¶ Δὲ πρὸς τὸν
 ἡγεσίλοχον, ἅμα τοῖς σφραγισμένοις, καὶ περὶ σιτικῆς ἐξ-
 αγωγῆς ποιησόμενοι λόγους. τὰ μὲν οὐκ ὑπὸ τούτων ῥη-
 θέντα πρὸς τὴν σύγκλητον, καὶ τὰς δοθείσας αὐτοῖς
 ἀποκρίσεις ὑπὸ τῆς συγκλήτου, καὶ διότι πάντων τῶν φι-
 λανθρώπων τυχόντες ἐπανήλθον, ἐν τοῖς ἰταλικοῖς εἶπο-
 μιν. περὶ δὲ τούτου τοῦ μέρους, χρησίμον ἐστὶ πλεονάκις
 ὑπομιμνήσκειν, ὃ δὴ καὶ πειρώμεθα ποιῆναι. διὸ καὶ πολ-
 λάκις ἀναγκαζόμεθα τὰς ἐντολὰς τῶν πρεσβυτέρων, ὃ
 εὖ χρηματισμὸς πρὸς τὴν ἐξ ἀγγέλλειν τὴν καταστά-
 σεως, καὶ τῆς ἐξαποστολῆς. ἐπεὶ γὰρ καθ' ἑκάστον ἔτος, τὰς
 κατ' ἀλλήλων πρᾶξεις γράφοντες, πειρώμεθα ἐν ἐνὶ και-
 Ϸ συγκεφαλαιῶσαι τὰς παρ' ἑκάστοις πράξεις, δηλὸν ὡς
 ἀναγκαῖον ἐστὶ τούτο συμβαίνειν περὶ τῆς γραφῆς. ¶ ὅτι περὶ
 τὴν αἰεσίπολιν, ἀφικόμενοι πρὸς τὸν κοῖνον, καταλαβόν-
 τες αὐτὸν ἐν μακεδονίᾳ πρὸς ἡράκλειον στρατοπεδύον-
 τα, διελέγοντο περὶ ὧν εἶχον τὰς ἐντολὰς. ὃ δὲ διακούσας,
 ἔχουσι αὐτὸς ἔφη προσέχεν ταῖς διαβολαῖς· ἀλλὰ καὶ κεί-
 νοις παρεκάλει μηδενὸς ἀνέχεσθαι τῶν λέγων τὴν τοιμῶν-
 των καὶ ῥωμαίων, καὶ πολλὰ κατόλεγε τῶν εἰς φιλανθρώ-
 πους

πίαν

πῶς ἡκόντων ἐπεμέτρησεν. ἔγραψε δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν
 δῆμον τῶν Ῥωμαίων. ἔδ' ἀγεσιπόλιδ' ἐψυχαῶν-
 μέν κ' τὴν ὀλίω ἀπάντησιν ἰχυρῶς, λαβὼν αὐτὸν κατ'
 ἰδίαν εἰς τὰς χεῖρας ὁ κοῖντος, θαυμάζειν ἔφη, πῶς ἔπει-
 ρῶνται διαλύειν ὁ ῥόδιοι τὸν ἐνεσῶτα πόλεμον, μάλι-
 στα τοῦ πρᾶγματός ἐκείνοις κατ' ἡκόντος· πότερ' αὖ τούτ'
 ἐποιεῖτο, ἀντίοχον ὑποπιδύων, μή ποτε κρατήσας τῆς
 ἀλεξανδρείας, βαρὺς ἔφεδ' αὐτοῖς γῆναι ἔπρ' αὐτὸς τὸν
 περσέα πολέμου χρόνον λαμβάνοντος. ἦδη γὰρ τότε σιωέ-
 βαινε συγκεχῦσθαι τὸν περὶ κοίλης συρίας πόλεμον· ἢ
 θεωρῶν ὅσον ἔπω κερησόμενα τὰ κ' τὸν περσέα, τῶν
 Ῥωμαίων στραπέδων ἐν μακεδονίᾳ πρὸς ἀβεληκότων·
 καὶ καλὰς ἐλπίδας ἔχων ὑπὲρ τῶν ἀποδομένων, ἐβέ-
 λετο τοῦ ῥοδίου παρ' ἐξουσίας μεσίτας ἀποδείξαι καὶ τὸ
 πρᾶξαντας, δουῶναι τοῖς Ῥωμαίοις ἀφορμὰς δυλόγοις, εἰς
 τὸ βελθύεσθαι περὶ αὐτῶν, ὥς ἂν αὐτοῖς φαίνηται, τὸ μὴ
 ἀκρεβὲς ἐράδιον εἶπεν. δοκῶ δὲ μᾶλλον τὸ τελευταῖον εἰρη-
 μένους, ἔξ ὧν ἐμαρτύρησε τὰ μετ' ὀλίγον συμβάντα τοῖς
 ῥοδίοις. οἷγε περὶ τὸν ἀγεσίπολιν, ἔξ αὐτῆς βαδίσαντες
 πρὸς τὸν γαῖον, καὶ πάντων τυχόντες τῶν φιλανθρωπιῶν,
 ὑπερβολικώτερον ἢ πρὸς τὴν μαρκίᾳ, ταχέως εἰς τὴν ῥό-
 δον ἀνεχώρησθαι. γνωμένης δὲ τῆς ἀποπρεσβείας, ἔκ τῆς
 τε διὰ τῶν λόγων φιλανθρωπίας, καὶ τῆς διὰ τῶν ἀποκρί-
 σεων διανοίας, ἐκατέρων τῶν στρατηγῶν ἐφαμίλλει γνωμέ-
 νης, ὁρθοὶ καὶ μετέωροι ταῖς διανοαῖς ἐγενήθησαν ὁ ῥό-
 διοι, πάντες ἐμὴν ὡσαύτως. οἱ μὲν γὰρ ὑπαίνοντες, περι-

Τ

χαρεῖς

χαρεῖς ἦσαν ἐπὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ τῶν ῥωμαίων. ὁ δὲ
 κινηταὶ καὶ καχέται συνελογίζοντο παρ' αὐτοῖς σημείον
 εἶναι ἢ ὑπερβολὴν τῆς φιλανθρωπίας, τοῦ δεδιέναι τὴν
 περίστασιν ὅντι ῥωμαίοις, ἵνα μὴ χωρεῖν αὐτοῖς τὰ πράγμα-
 τα κτ' λόγον· ὥστε καὶ τὸν ἀγεσίπολιν, σιωπῶν ὡς ἀφθέ-
 ξασθαι πρὸς Ἰννας φίλων, ὅτι ὡς ἂν ἔμαρκίς κατ' ἰδίαν
 ἐντολὰς εἴληφε, μνημονόειν πρὸς τὴν βασιλὴν ὑπὲρ τοῦ
 διαλύειν τὸν πόλεμον. ὅτε δὲ τελέως ὁ περὶ τὸν θείνωνκα,
 σιωπῶν ἐν κακοῖς μεγάλοις εἶναι ὅντι ῥωμαίοις.
 ἀπέστειλεν δὲ καὶ πρεσβυτάς εἰς τὴν ἀλεξάνδρειαν, ὅντι
 διαλύσαντας τὸν ἐνεσώτα πόλεμον, ἀντιόχῳ ἑπόμεναι.

LXXXI.

Ὅτι μὲν τὸ ὡς ἀλαβεῖν ἀντίοχον τὰ κτ' τὴν αἰγυπτον,
 ἔδοξε τίς περὶ τὸν κομανόν ἑκινεῖν συνεδρῶσασιν μὲν ἔ-
 βασιλέως, κοινοβῆλιον καὶ γράφειν ἐν τῶν ἐπιφανεστά-
 των ἡγεμόνων, τὸ βαλδυσόμηνον περὶ τῶν ἐνεσώτων. πρῶ-
 τον οὖν ἔδοξε τῷ συνεδρίῳ ὅντι ἀπὸ τῆς ἐλλάδος παρεπι-
 δημήσαντας πέμπειν πρεσβυτάς ὡς τὸν ἀντίοχον, κοινο-
 λεγισομένους ὑπὲρ διαλύσεως. ἦσαν τότε ὡς ἂν μὲν ἔκοι-
 νοῦ τῶν ἀχαιῶν πρεσβεῖαι διασαί μίαν μὲν ὑπὲρ τῆς τῶν
 φιλανθρώπων ἀνανεώσεως, ἢ ὑπὲρ τὸν ἀλλήλων ἑκινεῖν
 νοφῶντ', αἰγιδίς, καὶ πασιάδας· ἀλλήλοισι περὶ ἑκάστης
 ἀνταγωνιστῶν ἀγῶν. ἢ δὲ ὡς ἂν αἰθιωαίων πρεσβεῖαι
 περιδωρεάς, καὶ ἡγεῖτο δημάρχατ'. καὶ θεωρία διασαί,
 μία μὲν ὑπὲρ τῶν παναθιωαίων, ἢς ἀφαιρεθῇ καλλιὰς
 ὁ παγκρασιῆς· ἢ δ' ἄλλη περὶ μυσηρίων, ὑπὲρ ἢς κλεό-
 στρατ' ἐποιεῖτο τὸν χρηματισμὸν καὶ ὅντι λόγοις. ἐκ δὲ

μιλήτης

μιλήτου παρήσαν δῶδῆμος, καὶ ἰκέσιος· ἐκ δὲ κλαζομένων
 ἀπολλωνίδης, καὶ ἀπολλώνιος. ἔξαπέσειλε δὲ καὶ ὁ βα-
 σιλύς τληπόλεμον καὶ πόλεμαϊον τὸν ῥήτορα πρεσ-
 βυτάς. αὗτοι μὲν οὐκ ἔπλεον ἀνὰ τὸν ποταμὸν εἰς τὴν
 ἀπάντησιν.

Ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν, ὅτε δωτίοχος τὴν αἴγυπτον πα-
 ρέλαβε, συνηΐσαν τῶν ἀπὸ τῆς ἐλλάδος πρεσβυτῶν, οἱ
 πεμφθέντες ἐπὶ τὰς διαλύσεις. ἀποδεξάμενοι δὲ οὗτοι
 ἄνδρας φιλανθρώπως, τὴν μὲν πρῶτην ὑποδοχὴν αὐ-
 τῶν ἐποιήσατο μεγαλομερῶς, κατὰ δὲ τὴν ἐξῆς ἔδωκεν
 ἐνδοξιν, καὶ λέγειν ἐκέλευσε περὶ ὧν ἔχουσι τὰς ἐντολάς.
 πρῶτοι μὲν οὐκ οἱ πρῶτοι ἀνὰ χαιῶν ἐποιήσαντο λόγους. τού-
 τοις δὲ ἐξῆς δημάρατος ὁ πρῶτος τῶν ἀθηναίων· μετὰ δὲ τοῦ-
 τιν δῶδῆμος ὁ μιλήσιος. πάντων δὲ πρὸς τὸν αὐτὸν καιρὸν
 καὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν διαλεγομένων, πρῶτοι πησίοις
 εἶναι συθέβαινε καὶ οὗτοι κατὰ μέρους αὐτῶν λόγους. τὴν μὲν
 γὰρ αἰτίαν τῶν συμβεβηκότων πάντες ἀνέφερον ἐπὶ οὗτοι περὶ
 τὸν δῖον· τὴν δὲ συγγένειαν, καὶ τὴν ἡλικίαν τὴν τοῦ πο-
 λεμαῖος πρεσβυτέρου παρητοιῶτο τὴν ὀργὴν τοῦ βασι-
 λέως. ἀντίοχος δὲ πασι τούτοις ἀντομολογησάμενος, καὶ
 πρὸς αὐξήσας τὴν ἐκείνων ὑπόθεσιν, ἤρξατο λέγειν ὑπὲρ
 τῶν ἑξαρχῆς δικαίων, δι' ὧν ἐπειρᾶτο συμιστάνειν τῶν ἐν
 σειρά βασιλέων ὑπάρχουσιν κληῖσιν τῶν καὶ κοίλῃ συρίαν
 ἔπων. ἰχυροποιῶν μὲν τὰς ἐπικρατείας τὰς ἀνιγόνου
 ἔκ πρώτης κατὰ χρόνον τὴν ἐν σειρά βασιλείαν. πρεσβε-
 ρῶν δὲ τὰ συγχωρήματα τὰ γυρόμενα σελδίκῳ διὰ

τῶν δὲ τὸ μακεδονίας βασιλέων, μετὰ τὸν ἀντιγόνου θάνατον. ἐξ ἧς ὁ τούτοις ἀπερφόμην· ὅτι τὴν ἱερουσαλήμ καὶ πόλεμον ἀντιόχῃ πατρὸς ἐκτείνῃ. ὅτι ὅτι πᾶσιν Ἰσραηλῶν καὶ τὴν ὁμολογίαν, ἡ δὲ φασὶν ὅτι κατὰ τὴν ἀλεξανδρείαν γράφεται πολεμαίῳ, τὰ νεώτερά μετὰ λαχόντες πρὸς ἀντιόχον τὸν ἐκείνου πατέρα· ὅτι δὲ λαβεῖν αὐτὸν ἐν φέρῃ κοίλῃ συρίαν, ὅτι ἐλάμβανε κλεοπάτραν, τὴν τὸ νῦν βασιλεύοντος μητέρα. πρὸς ταύτῃ τὴν ὑπόθεσιν διαλεχθεὶς καὶ πείσας, ὅτι μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἀπηντηκότας, ὡς δίκαια λέγει, τότε μὲν διέπλευσεν εἰς τὴν ναύκρατιν· χρησάμεν· ὅτι καὶ τούτοις φιλικῶς, ὅτι δούς ἐκάστῳ τῶν ἐλλήνων τῶν κατοικοῦντων χερσὶν, πρὸς τὴν αλεξανδρείαν. τοῖς ὅτι πρεσβυταῖς τὴν ἀπόκρισιν ὑπέχετο δώσειν, ὅτι οἱ περὶ τὸν ἀριστίδην καὶ θῆραν δυνάκαμψωσιν ὡς αὐτὸν. Ἰσαπεσαλέκειν γὰρ ἐκείνοις ἔφη πρὸς τὸν πολεμαῖον· βέλεσθαι ὅτι πόντων σωίσορας εἶναι καὶ μάρτυρας οὗτον δὲ τὴν ἐλλάδα πρεσβυτάς.

LXXXIII.

ὅτι ἀντιόχος μὲν τὸ κατὰ λιπὲν ἀλεξανδρείαν πολιορκεῖν, πρεσβυτάς εἰς τὴν ῥώμην ἔξέπεμπεν. οὗτοι δὲ ἦσαν, μελέαργος, σωσιφάνης, ἡρακλείδης, σωθεῖς ῥ καὶ τὰ λαντα· πενήκοντα μὲν σέφανον ῥωμαίοις· τὰ ὅτι λοιπὰ τῶν χρημάτων εἰς δωρεὰν ἰσὶ τῶν κατὰ τὴν ἐλλάδα πόλεων.

LXXXIV.

ὅτι καὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας κατέπλευσαν ἐκ ῥόδου πρεσβεις εἰς τὴν ἀλεξανδρείαν ὅτι τὰς διαλύσεις, ὅτι πρὸς πραιτίωνα, καὶ μὲν ὅτι πολὺ παρῆσαν εἰς τὴν παρεμβολὴν πρὸς

πρὸς ἀντίοχον. γενομένης δὲ τῆς ἐντύξεως, πολλοὺς διε-
τίθεντο λόγοις, τὴν τε τῆς ἰδίας πατρὶδος δυνάμεν πρὸς
φερόμενοι πρὸς ἀμφοτέρων τὰς βασιλείας ἐπὶ τῶν αὐτῶν
τῶν βασιλέων ἀναγκασιότῃ πρὸς ἀλλήλους, καὶ τὸ συμ-
φέρειν ἑκατέρωθεν ἐκ τῆς διαλύσεως. ὃ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ λέ-
γοντα τὸν πρεσβυτὴν ἐπιλεμὼν, ἐκ ἔφθασεν πρὸς δεῖσθαι
πολλῶν λόγων· τὴν μὲν γὰρ βασιλείαν εἶναι πολυματὴς ἔ-
πρεσβύτε· πρὸς δὲ τούτου ἐδιαλελῦσθαι πάλα, ἐφί-
λον ὑπάρχειν· ἐν αὐτῷ βασιλεὺς τῶν ἐν τῇ πόλει καταλεῖν
τούτου, μὴ κωλύειν ἀντίοχον, καὶ δὴ πεποίηκεν.

Ὅπῃ πρὸς ἀναγκασιότῃ πρὸς τούτων χειμῶν δὲ τῶν περὶ τὸν LXXXV.
ἰππῶν, ἐς ἀπεσάλκῃ πρεσβυτάς ὁ περσὺς πρὸς γένθιον
ὑπὲρ τῆς συμμαχίας, ἐδιασαφηνῶντων, ὅπῃ πρὸς θυμῷ
ὁ βασιλεὺς ἐστὶν ἀναδέχεσθαι τὸν πρὸς Ῥωμαίοις πόλεμον,
εἰάν αὐτῷ δοθῇ τὰ λαντα ἐπίσεις αἱ πρὸς ἡκούσαι περὶ
τῶν ὅλων. πυθόμην δὲ ταῦτα καὶ κείνων ἀναγκαίαν εἶναι
τὴν γρηθὶς κοινοπραγίαν, πρὸς χεῖρισθαι πρὸς ταυχον ἕνα
τῶν πρώτων φίλων, καὶ τούτου ἐξ ἀπέσθλε, δὲ ἐν τῷ λαῷ
πρῶτον μὲν ὁμοθυμῶν περὶ τῶν χημάτων, ὅρκους καὶ
δοῦναι καὶ λαβεῖν ὑπὲρ τῆς συμμαχίας· εἶτα δὲ ὁμήροις
ἐξ αὐτῆς καὶ κείνων πέμπειν ὡς αὐτῶν παταύχῃ, ἐπὶ παρ'
αὐτῷ λαμβάνειν, ἐς αὐτῶν ἀποφῆναι γένθιος διὰ τῶν ἐγγράφων·
πρὸς δὲ τούτοις διατάξασθαι περὶ τῆς κομιδῆς τῶν τα-
λάντων. ὃ δὲ πάνταυχος ἐξ αὐτῆς ποιησάμεν δὲ τὴν ὁρ-
μὴν, καὶ πρὸς ἀναγκασιότῃ εἰς μετέωρα τῆς λιβυϊάδος· καὶ
ταῦτα συμμίζας τῷ γρηθῷ, ταχέως παρεσήσαντο τὸν

νεανίσκον πρὸς τὸ κοινωνεῖν τῷ περσεῖ τῶν αὐτῶν ἐλπίδων.
 τμηθέντων. ὃ τῶν ὀρκίων ὑπὲρ τῆς συμμαχίας καὶ κατα-
 γραφέντων, διδέως ὁ γένεθ' ἅμα δὲ ὁμήρις ἐπεμ-
 πε δὲ ὑπὸ τοῦ πανταύχου καταγραφέντας, καὶ σὺν τοῖς
 τοῖς ὀλυμπίῳνα, πρὸς ἀληψόμενον δὲ ὄρκους καὶ δὲ ὁμή-
 ρους πρὸς ἑκαστὴν ἐτέρους ὃ δὲ περὶ τῶν χρημάτων
 ἐξόντας τὴν ἑπιμέλειαν. σὺν δὲ τοῖς θεωρημένοις,
 ἐπεισεν ὁ πρύταυχ' ὃν γένεθ' καὶ πρεσβυτάς συνεξ-
 αποσέλλειν. οἱ τινες ἅμα τοῖς πρὸς ἑκαστὴν πεμπο-
 μένοις εἰς τὴν ῥόδον πρεσβύωσιν, ὑπὲρ τῆς κοινῆς συμμα-
 χίας. τούτῃ γυρομένη, καὶ συνεμβάτων τῶν ῥοδίων εἰς
 τὸν πόλεμον, τελέως δὲ καταγωνίσους ἐσομένης ἀπέφαινε
 δὲ ῥωμαίοις. ὃ ὃ πρύταυχ' τοῖς πρὸς ἀκαλουμένης, ἔ-
 χειρὶ σάμῳ παρμενίῳνα καὶ μόρκον ἔξαπέστειλε, διδὲς
 ἐντολὰς, ὅταν λάβωσι δὲ ὄρκους πρὸς ἑκαστὴν περσεῶς, ἔ-
 δὲ ὁμήρις, καὶ περὶ τῶν χρημάτων γνήται σύμφωνον, πρεσ-
 βύωσιν εἰς τὴν ῥόδον. ἔτι μὲν οὐκ ἄνθρωποις θεωρήσονται τὴν
 μακεδονίαν. ὃ ὃ πρύταυχ' μὲν πρὸς πλὴν, ὑπε-
 μίμνησκε ἔπαρξεν τὸν νεανίσκον, πρὸς τὸ μὴ καυσε-
 ρεῖν τοῖς πρὸς ἀκαλουμένης, ἀλλ' ἔτοιμον ὄντα πρὸς ἀκαλαμ-
 βάνειν, καὶ τόποις καὶ πόλεις, ἔσονται μάχους· μάλιστα δὲ
 αὐτὸν ἡξίεσσι πρὸς ἀκαλουμένης, πρὸς τὴν καὶ θάλατταν
 μάχην. τῶν γὰρ ῥωμαίων εἰς τέλος ἀπὸ πρὸς ἀκαλουμένων ὄντων
 πρὸς τούτῳ τὸ μέρος, κατὰ τε δὲ περὶ τὴν ἡπείρου καὶ
 δὲ περὶ τὴν ἰλλυρίδα τόποις, ἀκονητὶ πᾶν τὸ πρὸς ἑκαστὴν
 ἑπιτελεσθήσεσθαι δι' αὐτὸς, ἔσονται ὑπὸ αὐτοῦ πεμπομέ-
 νων. ὃ

μένων. ὁ μὲν οὖν χρίδι τοῖς λόγοις ἀναπρόμε-
 νῶς, ἐγένετο περὶ τὰς κτ' γλῶ, ἔκτ' θάλασσαν ὡς
 σκυδῶς. ὁ δὲ περσὺς ὡς ἀγενομένων εἰς τὴν μακεδονίαν
 τὰν πρεσβυτῶν ὡς ἔχ' ἡγεσίαν καὶ τῶν ὁμηροδότην, ὁρμή-
 σας ἀπὸ τῆς περὶ τὸν ἐνὶ πύλαι ποταμὸν παρεμβολῆς μετὰ
 πάντων τῶν ἱππέων, ἀπὸ τῶν τοῖς περσέσι μένοις εἰς τὸ δῖον
 καὶ συμμίζας πρῶτον μὲν ἀπέδωκε δὲ ὅρκους ὑπὲρ τῆς
 συμμαχίας, ἐναντίον πάντων ἱππέων. πάντες γὰρ ἐβόλετο
 σαφῶς εἶδέναι δὲ μακεδόνας, τὴν δὲ ἡγεσίαν κοινοπρα-
 γίαν, ἐλπίζων διδρασερέργει αὐτοὺς ὑπάρξαι, περσέ-
 νομένης ταύτης τ' ῥοπῆς. ἔπειτα δὲ δὲ ὁμήργει παρελάμ-
 βανε, καὶ παρεδίδου δὲ ἑαυτὸς τοῖς περὶ Ὀλυμπίων, ὧν
 ἦσαν ἑπταφάνεσσι, λιμναῖος ὁ πολεμοκράτης, ἔκτ' βα-
 λαυχος ὁ πανταύχου. μετὰ δὲ ταῦτα, δὲ μὲν ἑπὶ τὰ χεῖ-
 ματα παρόντας, εἰς πέλλου ἐξέπεμπε, ὡς ἐκείνῃ ὡς ἀλη-
 ψομήναι. δὲ δὲ πρεσβυταῖς δὲ εἰς τὴν ῥόδον, εἰς θεττα-
 λονίκην πρὸς μητροδωρον, σιωτάξας ἐτοίμοις εἶναι πρὸς
 τὸν πλοῦν. ἔπειτα δὲ καὶ δὲ ῥοδίοις συμβαίνειν εἰς τὸν πό-
 λεμον. ταῦτα δὲ διοικήσας, κρυφῶντα μὲν ἐξέπεμψε
 πρεσβυτῶν πρὸς δὲ μένη, καὶ πρὸς τὸν ἀντίοχον, ἡδὲ ἀπεσαλ-
 μένον· τὴν δὲ κρήνην, πρὸς τὸν ἀντίοχον, μὴ
 παρορᾶν τὴν καιρὸν, μηδ' ὑπολαμβάνειν πρὸς αὐτὸν μό-
 νον ἀνίστην τὴν ὑπερηφανίαν, καὶ τὴν βαρύτητα τῶν ῥω-
 μαίων. σαφῶς δὲ γνώσκον, ὡς ἐάν μὴ καὶ νῦν αὐτὸς σιω-
 πηλαμῇ, μάλιστα μὲν διαλύων τὸν πόλεμον. εἰ δὲ μὴ,
 βοηθῶν, ταχέως πείραν λήψεται τὴν αὐτῆς ἑαυτῷ τύχης.

Ο' π.

LXXXVI.

Ὅππ' ὡς τεθείσης χειροτονίας τοῖς ῥοδίοις, ἐνίκων οἷς ἤρρεσκε πέμπην σὺν πρεσβυτάς ὑπὲρ τῶν διαλύσεων· καὶ τὴν μὲν ῥοδίων ἀντιπολιτεῖαν, τούτον τὸν τρόπον ὡς ἐν τῷ πρὸ δημηγορίας τέθειται, διέκρινε τὸ διαβέβλιον· ἐν ᾧ πλείον ἐφάνησαν ἰσχυροὶς (4) τὰ δ' ἐπερσέως αἰετοῦ μῆροι, τῶν σώζον ἀποδαζόντων τὴν πατριδα καὶ σὺ νόμοις. (4) δὲ πρυτάνης πρῶτα χεῖμα πρεσβυτάς καλέσθησαν σὺν διαλύ-
σοντάς τὸν πόλεμον· εἰς μὲν τὴν ῥώμην ἀγεσίπολιν καὶ κλεόμβροτον, πρὸς δ' τὸν στρατηγὸν καὶ περσέα, δάμωνα, καὶ νικόστρατον, καὶ ἀγισίλοχον, καὶ τήλεφον. τούτων δ' ἐξῆς τὸ συνεχὲς ἐξελγάζοντο, ἔπειτα ἐτίθεσαν, ποιῶντες ἀναπολόγητον τὴν ἀμαρτίαν. οὕτως γὰρ εἰς τὴν κρήνην ἐπέμπον πρεσβυτάς, σὺν ἀνανεωσομένοις πρὸς πάντας κρήτας τὰ ὑπάρχοντα φιλόφρονες, καὶ πρῶτα καλέσον-
τας βλέποντες σὺν καιροῦς καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς καὶ συμφρονεῖν τῷ δήμῳ, καὶ τὴν αὐτὴν ἐχθρὸν αἰρεῖσθαι καὶ φίλον ὁμοίως δὲ καὶ κατ' ἰδίαν πρὸς τὰς πόλεις ὑπὲρ τῶν αὐτῶν δια-
λεχθῆσομενοις.

LXXXVII.

Ὅππ' ὡς τῶν περὶ τὸν παρμενίωνα καὶ μόρκον, καὶ τῶν πρῶτα δ' ἡγετῶν, καὶ σὺν τοῖς δ' μητροδώρου πρῶτα λεγομέ-
νων εἰς τὴν ῥόδον, καὶ συναχθείσης τῆς βελῆς, παντάπα-
* δινων· σιν θορυβώδης ἡ ἐκκλησία· τῶν μὲν πρὸς τὸν * δῖονα φα-
νερώς ἡδη τολμώντων λέγοντες τὰ δ' ἐπερσέως· τῶν δὲ περὶ
θεαίτητον, καὶ ἀπεπλημένων τὰ συμβαίνοντα. καὶ γὰρ ἡ τῶν
λέμβων παρεσία, ἔτι τὸ πλῆθος τῶν διπολωλότην ἰππέων,
καὶ ἡ τοῦ γρυθίου μετὰ θεσις, συνετίθεσαν αὐτοὺς, διὸ καὶ τὸ
πέρας

πέρας τῆς ἐκκλησίας ἀκόλυστον ἐγενήθη τοῖς παροφρημέ-
νοισι. ἔδοξε γὰρ τοῖς ῥοδίοις ἀποκριθῆναι φιλανθρωπῶς ἀμ-
φοτέροις τοῖς βασιλεῦσι, καὶ διασαφεῖν, ὅτι δέδοκται δια-
λύειν αὐτοῖς τὸν πόλεμον, καὶ παρκαλεῖν καὶ κείνοις διδια-
λύτοις ὑπάρχειν. ἔδεδωκε δὲ καὶ αὐτὸν πρεσβυτάς ἐπὶ
τὴν κοινὴν ἐσίαν αὐτῶν παρὰ τοῦ γηγεῖα, μὲν πολλῆς φι-
λανθρωπίας.

Ὅτι καὶ τὸν καιρὸν ἐν ᾧ περσὺς ἡγήσας ἀνεδίδρασκεν, LXXXVIII.
ἔδοξε τῇ συγκλήτῳ τοὺς παρὰ τῶν ῥοδίων πρεσβυτάς
παρὰγεγονότας ὑπὲρ τοῦ διαλύειν τὸν παρὰ περσέα πό-
λεμον παρκαλεῖσθαι, τῆς τύχης ὥς περ ἐπὶ τῆς ἀνα-
βιβάζουσης ἐπὶ σκηνῇ, τὴν τῶν ῥοδίων ἀγνοίαν, εἶχε
ῥοδίων λέγειν· ἀλλὰ μὴ τῶν ἐπιπολασάντων ἀνθρώπων
τότε καὶ τὴν ῥόδον, ὅτι περὶ τὴν ἀγέπολιν εἰσπορευθέντες,
ἔλθειν μὲν ἔφασαν διαλύσοντες τὸν πόλεμον. τὸν γὰρ δῆμον
τῶν ῥοδίων ἐλκομένης πολέμου καὶ πλείω χρόνον, θεωρεῖ-
ται διότι πᾶσι μὲν τοῖς ἑλλήσιν ἀλυσιτελές, ὅ αὐτοῖς ὅ ῥω-
μαίοις, διὰ τὸ μέγεθος τῶν δαπανημάτων, ἔλθειν ἐπὶ
ταύτῃ τὴν γνώμην καὶ ὅ λελυμένου πολέμου κατὰ
τὴν τῶν ῥοδίων βέλησιν, συγχαίρειν αὐτοῖς. ταῦτα μὲν οἱ
περὶ τὴν ἀγέπολιν εἰπόντες βραχέως ἐπανήλθον. ἡ δὲ
συγκλητὸς χρωμένη τῇ καιρῷ, καὶ βελομένη παραδη-
γματίσαι αὐτὸν ῥοδίους, ἀπόκρισιν ἐξέβαλεν, ἥς καὶ τὰ
συνέχοντα ταῦτα, διότι τὴν πρεσβείαν ταύτην, ἔτε τῶν
ἐλλήνων ἐνεκὸν ἐπιλαμβάνουσιν ἐσαλένομα αὐτὸν ῥοδίους,
ἔθ' ἑαυτῶν, ἀλλὰ περσέως. εἰ μὲν γὰρ τῶν ἐλλήνων χάριν
V ἐπεί-

ἐπρεσβύον, ἐκείνον οἰκειώτερον εἶναι τὸν καιρὸν, ὅτε ὁ περ-
 σὺς τὴν πᾶν ἐλλειψὶν χώραν ἐπόρθει καὶ τὰς πόλεις.
 στρατοπαίδων μὲν ἐν θεσσαλίᾳ, σχεδὸν ἑπτὰ ἑκατὸν.
 τὸν παρὲντας ἐκείνον τὸν καιρὸν, νυκτὶ παρῆναι σπευδάζον-
 τας διαλύειν τὸν πόλεμον, ὅτε παρεμβεβληκότων τῶν ἡμε-
 τέρων στραπέδων εἰς μακεδονίαν, συγκεκλεισμένης
 ὁ περσὺς, ὀλίγας παντάπασιν ἐλπίδας εἶχε τῆς σωτη-
 ρίας, φεφραγὲς εἶναι τοῖς ὀρθῶς σκοπευμένοις, διότι τὰς
 πρεσβείας ἐξέπεμψαν ἐξ διαλύειν ἐθέλοντες τὸν πόλεμον,
 ἀλλ' ἐξελέσθαι τὸν περσέα καὶ σῶσαι, καθ' ὅσον εἰσὶ δυ-
 νατοί, δι' αἷς αἰτίας ἔτ' ὀυεργετῆν, ἔτε φιλανδρώπως αὐ-
 τοῖς ἀποκρίνεσθαι κατὰ τὸ παρὲν ὀφείλειν ἔφασαν. ταῦτα
 μὲν ἡ σύγκλητος ἐχρημάτισε τοῖς πρεσβυτάτοις τῶν ῥοδίων
 πρεσβυτάτοις.

LXXXIX.

Ὅτι καὶ τὴν πελοπόννησον ἔτι καὶ χιμῶνα πρεσβείας
 πρὸς ἀγενομένης πρὸς τὰν βασιλέων ἀμφοτέρων, πολε-
 μαίς, καὶ πολεμαίς περὶ βοήθειας, ἐγεινῆθη διαβέβλια ἔ-
 πλειον, πολλὰ ἔχοντα φιλοτιμίαν. τοῖς μὲν γὰρ περὶ τὸν
 καλλικράτην καὶ διοφάνην, ἔτι σὺν τούτοις ὑπερβάλλον, ἐκ
 ἡρεσκε δίδοναι βοήθειαν. τοῖς δὲ περὶ τὸν ἄρχωνα, ἔτι
 λυκόρ-
 ταν, καὶ πολύβιον, ἡρεσκε τὸ δίδοναι τοῖς βασιλεῦσι καὶ τὴν
 ὑπάρχουσιν συμμαχίαν. ἡ δὲ γὰρ συνέβαινε τότε τὸν νεώτε-
 ρον πολεμαῖον ὑπὸ τῶν ὄχλων ἀναδεδεῖχθαι βασιλέα
 διὰ τὴν περίσσειαν, τὸν δὲ πρεσβύτερον ἐκ τῆς μέμφεως
 καταπεπορδύσθαι, καὶ συμβασιλεύειν τὰ δέλφω. καὶ
 δεόμενοι παντοδαπῆς ἑπικουρίας, ἐξαπέστειλαν πρεσ-
 βυτάς.

βουτὰς διμήνη καὶ διονυσόδωρον πρὸς ἀχαιῶς, αἰτῶντες
 πεζὺς μὲν χιλίους, ἰππεῖς δὲ σ. ἡγεμόνα δ' ὅλης συμ-
 μαχίας λυκόρταν, τῶν δ' ἰππέων πολύβιον. πρὸς δὲ
 θεωδωρίδαν τὸν σικυνώνιον διεπέμψαντο πῶδα καλῶντες αὐ-
 τὸν, συστήσασθαι ξενολόγιον χιλίων ἀνδρῶν. συνεβόαινε δ'
 οὗ μὲν βασιλεῖς ἰλῷ ἐπὶ πλεῖον σύσασιν ἔχειν πρὸς οὗ
 εἰρημένους ἀνδρας ἐκ τῶν πρᾶξεων, ὧν εἰρήκαμεν. τῶν δ'
 πρὸς βουτῶν πῶδα γενομένων, τῆς συνόδου τῶν ἀχαιῶν ἕσης
 ἐν κορίνθῳ, καὶ τὰτε φιλαίνθρῳπα πρὸς τῷ βασιλείῳ
 ἀνανεωσαμένων, ὄντα μεγάλα, καὶ τῷ πείσασιν τῶν
 βασιλέων ὑπὸ τῷ ὄψιν ἀγόντων, καὶ δεομένων σφίσι
 βοηθεῖν. τὸ μὲν πλῆθος τῶν ἀχαιῶν ἔτιμον ἰλῷ, ἔμέρη πνί,
 πανδημεὶ δ' συγκινδυνώειν, εἰ δέοιτο, τοῖς βασιλεύουσιν. ἀμ-
 φότεροι γὰρ εἶχον τότε διάδημα καὶ τῷ ἔξουσίῳ. ὁ δὲ
 περὶ τὸν καλλικράτην ἀντέλεγον, φάσκοντες δεῖν καθόλου
 μὲν μὴ πραγματοκοπεῖν ἐν δ' τοῖς παρῶσι καιροῖς, μὴ
 δ' ὅλως, ἀλλ' ἀπερὸ πάσης ὑπάρχοντας, ῥωμαίοις παρ-
 ἔχεται χρεῖας. μάλιστα γὰρ ἰλῷ τότε πρὸς δόκιμος ὁ πρὸς
 τῶν ὅλων κίνδυνος, ἅτε τοῦ κοίνου τοῦ φιλίππου τῷ πα-
 ραχειμασίῳ ἐν τῇ μακεδονίᾳ πειραμένῳ. τῶν δὲ πολλῶν
 εἰς λυκίαν ἐμπιπόντων, μὴ δόξωσι ῥωμαίων ἀσχεῖν,
 μεταλαβόντες οὗ λόγους ὁ πρὸς τὸν λυκόρταν καὶ πο-
 λύβιον, ἐδίδασκον ἄλλα τε καὶ πλείω πρὸς φερόμενοι, καὶ
 διότι τῷ πρὸς τερῶν ἔτι ψηφισαμένων τῶν ἀχαιῶν, παν-
 δημεὶ συσχεθῶν τοῖς ῥωμαίοις, καὶ πεμψάντων πρὸς βου-
 τῷ τὸν πολύβιον, ὁ κοῖνός λυκοδεξάμειος τὴν πρὸς

μίαν, ἀπείπατο μὴ χρεῖαν ἔχειν τῆς βοηθείας, ἐπεὶ κέ-
 κράτηκε εἰς μακεδονίαν εἰσβολῆς, ἧς ὧν ἀπεδείκνυσαν
 σκῆψιν ἔσαν τῶν ῥωμαίων χρεῖαν, πρὸς τὸ διαλύσαι τὸ
 βοηθεῖν. διὸ παρεκάλουν σὺν αἰχμαῖς ὑποδκνύοντες τὸ
 μέγεθος τῆς περιστάσεως, ἐν ᾗ Συμβέβαινε τότε τῶν βασι-
 λείαν ὑπάρχειν, μὴ παριδεῖν τὸν καιρὸν, ἀλλὰ μνημο-
 νύοντες τὰν ὁμολογιῶν καὶ τὰν διεργεσιῶν, μάλιστα δὲ
 τὰν ὀρκῶν, ἐμπεδῶν τὰς Συμβήκας. τὰν δὲ πολλῶν Ἰπι-
 φερμένων πάλιν, βοηθεῖν. τότε μὲν ὁ περὶ τὸν καλλι-
 κράτην, ἧς ἔβαλον τὸ διαβόλιον, διασεύσαντες σὺν ἄρ-
 χούταις, ὡς ἐκ ἑσπῆς ἧς ἐσθίας κτλ. σὺν νόμοις ἐν ἀγορᾷ βε-
 λούεσθαι περὶ βοηθείας. μὲν δὲ τίνα χρόνον συγκλήτου
 συναχθείσης εἰς τὴν τῶν σικωνίων πόλιν, ἐν ᾗ συμβέβαινε
 μὴ μόνον * εἰ πορεύεσθαι τὴν βελήν, ἀλλὰ πάντας σὺν
 ἅπῳ λ' ἐταῖρ καὶ λόγων γινόμενων πλεόνων, καὶ μάλιστα ἔ-
 πολυβίς διοριζομένης, πρῶτον μὲν περὶ τὸ χρεῖσθαι μὴ ἔχειν
 σὺν ῥωμαίοις τῆς βοηθείας, καὶ δοκῆντος ἐκ εἰκῇ ταῦτα
 λέγειν (διὰ τὸ γεγονέναι τὴν παρελθῆσαν νύκτα ἐν τῇ
 μακεδονίᾳ) πρῶτον * ὁ Φιλίππος· δεύτερον δὲ φάσκοντι ὁ,
 εἰάν τις δέονται ῥωμαῖοι τῆς συμμαχίας, εἰδὶα σὺν ὁ ἰπταῖς
 καὶ χιλίοις πεζῆς σὺν ἅπῳ αλησομύροις εἰς ἀλεξάνδρειαν,
 ἀδυνατήσκειν σὺν αἰχμαῖς βοηθεῖν ῥωμαίους. καλῶς γὰρ
 ποιεῖντας αὐτοὺς, καὶ πρεῖς ἄγειν καὶ δὲ μυριάδας ἀνδρῶν
 μαχίμων, διδοκῆντες τοῖς λεγομένοις ἔρεπον οἱ πολλοὶ
 πρὸς τὸ πέμπειν τὴν συμμαχίαν. τῇ δὲ δευτέρᾳ τῶν
 ἡμερῶν, ἐν ᾗ κτλ. σὺν νόμοις ἔδει τὰ ψηφίσματα πρὸς
 φέρειν

* συμπο-
 ρεύεσθαι.

* τῷ φι-
 λίπῳ

φρέσιν οὖν βελδομύλους· ὁ μὲν περὶ τὸν λυκόρταν προς-
ήνεγκαν, διότι δὲ πέμπειν τὴν βοήθειαν οἱ δὲ παρὰ τὸν
καλλικράτην, διότι δὲ προσβυτάς ἐξαποστέλλειν οὖν
διαλύσοντας οὖν βασιλεῖς παρὰ τὸν ἀντίοχον. πάλιν δὲ
πάν διαβελίων παρτεθέντων, ἀγὼν ἐγένετο νεανικός, πολὺ
γεμὴν ὑπερείχον οἱ περὶ τὸν λυκόρταν. αἷτε γὰρ βασιλεῖαι
συγκεινόμεναι, μεγάλῃ εἶχον διαφορᾷ. ὑπὸ μὲν γὰρ
τῆς ἀντιόχου, πάντιον ἢ διρεῖν οἰκεῖόν τι γεγόνως κατόλκω
παρὰ οὖν ἑλλήνας ἔντε τοῖς ἀνώτερον χρόνοις. καὶ γὰρ
ἡ τοῦ τότε βασιλεύοντος μεγαλοψυχία, ὅτλητο ἐγένετο
τοῖς ἑλλησιν. ὑπὸ δὲ τῆς πολέμαϊς, τοσαύτα καὶ πλε-
καύτα τοῖς ἀχαιοῖς ἐγγένοι φιλάνθρωπα κτλ οὖν ἀνώ-
τερον χρόνους, ὥς τ' ἂν μηδὲν πλεῖον ἀξίως. ἀ διαπιδέμε-
ντο ὁ λυκόρτας, μεγάλῃ ἐποιεῖτο φθονοσίαν, αἷτε τῆς
παρὰ τῆς οὐλοχρητὴ τὴν διαφορᾷ ἐχέσης. κατ' ὅσον
γὰρ ἐκ ἐξαριθμήσασθαι ῥάδιον ἢ, τὰς τῶν ἐν ἀλεξαν-
δρείᾳ βασιλέων διεργεσίας, κτλ τοσούτον ἀπλῶς ἐδὲν ἢ
διρεῖν φιλάνθρωπον ἐκ τῆς ἀντιόχου βασιλείας ἀπηντη-
μένον εἰς πρᾶγματων λόγον τοῖς ἀχαιοῖς.

Ὅπῃ σύγκληθη πειθανομένη τὸν ἀντίοχον, τῆς μὲν χρ.
αἰγύπτου κύριον γεγονέναι, τῆς δ' ἀλεξανδρείας παρ' ὀλί-
γον νομίζουσα πρὸς αὐτὸν τὴν διατείνην τὴν αὐξήσιν τοῦ
πρῶτον βασιλέως, κατέστησε πρεσβυτάς, οὗς πρὸ
γαίον ποπίλλιον, τότε πόλεμον λύσοντας, καὶ καθόλου
θεασαμένοις τὴν πᾶν πραγμάτων διάθεσιν ποῖα τίς ἐστιν.
καὶ τὰ μὲν καὶ τὴν ἰταλίαν ἐν τούτοις ἔειπε.

XCI.

Ὅτι ἕως μὲν τιν' οἱ περὶ τὸν ἀνδρονίδα καὶ καλλι-
κράτῳ ἐχρῶντο τοῖς ὑπὲρ τῆς διαλύσεως λόγοις· ἔδε-
νός δὲ πρὸς ἐχόντος αὐτοῖς, ἐπισείγαγον μηχανῶν.
παρὼ γ' ἐκ πορείας εἰς τὸ θέατρον γραμματεφόρος, φέ-
ρων ἑπιστολὴν πρὸς κοῖντα μαρκίε, δι' ἧς παρεκάλει τοὺς
ἀχαιεὺς ἀκολυθῆντας τῇ ῥωμαίων πρῶτῃ, πεισθῆναι
διαλύειν σὺν βασιλεῖς. συνέβαινε γ' καὶ τὴν σύγκλητον
ἀπεσταλκέναι πρεσβυτάς σὺν πρῶτῳ νεμέσιον, διαλύσον-
τας σὺν βασιλεῖς. ἡ γ' οὕτω καὶ τὴν ὑποθέσεως. ὅτι γ' πρὶ
τὴν τῆτον ἀδυνατήσαντες διαλύειν, ἀνακεχωρήκεισαν εἰς
τὴν ῥώμην ἀπ' ἀκτοῦ ἰελέως· ἀλλ' οἱ πρῶτοι τὸν πολύβιον
ἐβλόμενοι διὰ τὸν μάρκιον πρὸς τὴν ἑπιστολὴν ἀν-
πλέγειν, ἀνεχώρησαν ἐκ τῶν πραγμάτων. καὶ τὰ μὲν καὶ
τὴν βοήθειαν, ἔτιω διέπεσε τοῖς βασιλεῦσι. τοῖς δ' ἀχαιεῖς
ἔδοξε πρεσβυτάς ἀποστέλλειν τοὺς διαλύσοντας, καὶ καλε-
σάμενοι ἄρχων ἀνιέρχους, ἀρεσίλατον καὶ αἰεῖων,
μεγαλοπολίται. ὅτι δ' ὁ πρῶτος πολεμαῖε πρεσβυταὶ
διαψευθέντες τῆς συμμαχίας, ἀνέδωκαν τοῖς ἄρχουσιν
ἐτίμους ἔχοντες ἑπιστολὰς πρὸς τὰν βασιλέων, δι' ὧν ἠξίουν
τοὺς ἀχαιεὺς ἐκπέμψαι λυκόρταν καὶ πολύβιον, ἵπτι τὸν
ἐνεσῶτα πόλεμον.

XCII.

Ὅτι τὸ δούτιον πρὸς πολεμαῖον ἐνεκον ἔπιλκσιον
καταχρῆν ἀφικόμενου, ὁ ποπίλλιον ὁ τὰν ῥωμαίων στρα-
τηγὸς ἔβασιλέως πόρρωτον ἀπαζομένον διὰ τῆς φω-
νῆς, καὶ τὴν δεξιὰν πρῶτῃνοντ', πρῶτον ἔχων τὸ
δελτάριον, ἐν ᾧ τὴν συγκλήτου δόγμα κατεγέγραπτο,
πρῶ-

πρῆτεινεν αὐτὰς, καὶ τοῦτ' ἐκέλευσε πρῶτον ἀναγνῶναι
 τὸν ἀντίοχον. ὥς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ περὶ τούτου * ἀξιόμας τὸ τῆς
 φιλίας σιμῶνιμα ποιεῖν, πρὶν ἢ τὴν περὶ αἵρεσιν ἴσθιναι * ἀπαξιό-
 ναι δὲ δεξιζομένου· πότρεα φίλιος ἢ πολέμιος ἐστίν. ἐπεὶ
 δὲ ὁ βασιλεὺς ἀναγνὼς, ἔφη βέλεσθαι μεταδῆναι τοῖς
 φίλοις ὑπὲρ πάντων περὶ πτωχότων· ἀκέραιος ὁ ποπίλλιος,
 ἐποίησε πρῶτον, βαρὺ μὲν δοκεῖν εἶναι, ἔτελεύτως ὑπερῆ-
 φανον. ἔχων γὰρ περὶ χείρας ἀμπλύνει βακτηρίαν, πε-
 ριέγραφε τὰ κλήματα τὸν ἀντίοχον. ἐν τούτῳ τε τῷ γύρῳ
 τὴν ἀπόφασιν ἐκέλευσε δῆναι περὶ τῶν γεγραμμένων. ὁ
 δὲ βασιλεὺς ξενιωθεὶς τὸ γινόμενον καὶ τὴν ὑπερβολὴν
 βραχυῶς χρόνον ἐναπορήσας, ἔφη ποιήσεν πᾶν τὸ πρῶ-
 καλέμενον ὑπὸ Ῥωμαίων. οἱ δὲ περὶ τὸν ποπίλλιον, τότε
 τὴν δεξιὰν αὐτῷ λαμβάνοντες ἅμα πάντες, ἠσπάζοντο
 φιλοφρόνως. ὡς δὲ τὰ γεγραμμένα, λύειν εἰς αὐτῆς τὸν
 περὶ πολέμαϊν πόλεμον. δι' ὃ καὶ δοθεῖσάν αὐτῷ τακτῶν
 ἡμερῶν, ἕως μὲν ἀπήγετο τὰς διωάμεις εἰς τὴν Ἀγρίαν
 βασιμώμην, ἔτελεύτων εἰκὼν δὲ τοῖς καιροῖς καὶ τὸ παρῶν·
 οἱ δὲ περὶ τὸν ποπίλλιον κατὰ τὴν σάμενοι τὰ καὶ τὴν ἀλεξ-
 ἀνδρείαν, καὶ πρῶτα καλέσαντες εὖ βασιλεῖς ὁμονοεῖν,
 ἅμα δὲ περὶ ἰάξαντες αὐτοῖς πολυάρατον ἀναπέμπειν εἰς
 Ῥώμην, ἀνέπλυσαν ἐπὶ τῆς κύπρου, βελέμενι καὶ τὰς
 ἐκεῖ ὑπαρχούσας διωάμεις ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς νήσου κατὰ
 σπεδῶν. ἀφικόμενοι δὲ καὶ καταλαβόντες ἡττημένοις μά-
 χῃ εὖ δὲ πολέμαϊς στρατηγῶς, ἔκαθ' ὅλου φερόμενα
 τὰ καὶ τὴν κύπρον, ταχέως ἀνέστησαν τὸ στρατόπεδον ἐκ τῆς
 χώρας,

χώρας, καὶ παρήδρυσαν, ἕως ἀπέπλυσαν αἱ διωάμεις
 ἐπὶ σειράς. καὶ ῥωμαῖοι μὲν ὅσον ἔπω κατεπεπονημένῳ
 τῷ πολέμαϊς βασιλείῳ, τούτῳ τῷ τρόπῳ διέσωσαν, τῆς
 τύχης ἔτω βραβυδύσης τὰ καὶ τὸν περσέα πρᾶγματ' ἐ
 δεῦ μακεδόνας· ὥστε καὶ πρὸς τὸν ἔχατον καιρὸν ἐλθόντα
 τὰ καὶ τῷ ἀλεξάνδρῳ, καὶ τῷ ὅλῳ αἰγυπτον, ὥρ' αὖ
 τούτ' ἄλιν ὀρθώλῳ, ὥρ' αὖ τὸ φθάσαι κατέντα τὰ
 καὶ τὸν περσέα πρᾶγματα. μὴ γ' ἔγνωμένου τούτου καὶ
 περδέντ' , ἐκ αὐμοι δόκει, περδάρχηται τοῖς ἐπι-
 ταπομένοις ἀντίοχον.

XCIII.

Ὅτι καὶ τὸν καιρὸν τούτον ἦλθε ὥρ' αὖ βασιλέως δι-
 μένους, ἀδελφὸς ἀτταλ' , ἔχων μὲν πρὸς φαν, εἰ καὶ
 μὴ τὸ καὶ δεῦ γαλάτας ἐγεγόνει σύμπλωμα περὶ τῷ
 βασιλείῳ, ὅλως ἐλθὼν εἰς τῷ ῥώμῳ, ἐνεκ' αὖ συγχα-
 ρίῳ τῇ συγκλήτῳ, καὶ τυχεῖν πινὸς ἐπισημασίας, διὰ
 τὸ συμπεπολεμηκέναι, καὶ πάντων δυνεῶς σφίσι μετε-
 χηκέναι τῶν κινδύνων· τότε δ' ἐδὴ τῷ γαλατικῷ πρί-
 σασιν, ἡναγκασμένος ἐκ ἦκ' αὖ εἰς τῷ ῥώμῳ. πάντων δ' ἐ
 φιλοφρονέως αὐτὸν ἀποδεχομένων, διὰ τε τὴν ἐν τῇ στρα-
 τεῖᾳ γεγεννημένῳ σωτήριαν, καὶ διὰ τὸ δοκεῖν, δύναν αὐ-
 τοῖς ὑπάρχειν, καὶ γνομένης τῆς ἀπαντήσεως ὑπὲρ τῷ
 πρὸςδοκίαν, μετέωρος ἐγενήθη τοῖς ἐλπίσιν, ἐκ εἰδὼς τὴν
 ἀληθινὴν αἰτίαν τῆς ἀποδοχῆς. διὸ καὶ παρ' ὀλίγον ἦλθε
 ἔλυσιν αὐτὰ σφέτερα πρᾶγματα, καὶ τὴν ὅλῳ
 βασιλείαν. τῶν γ' πλείων ῥωμαίων ἀπηλλοτριωμένων
 τῆς τοῦ βασιλέως δυνάμεως, καὶ πεπλησμένων αὐτὸν
 πλάγον

πλάγιον ἐν τῷ πολέμῳ γεγονέναι, λαλῶντα τῷ περσεῖ, ὅτι
 τοῖς καιροῖς ἐφεδρῶντα τοῖς κατ' αὐτῶν, ἐνιοὶ τῶν Ἰπφα-
 νῶν ἀνδρῶν λαμβάνοντες εἰς τὰς χεῖρας τὸν ἄτταλον παρ-
 εκάλεν· τὴν μὲν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν πρεσβείαν ὑποθέσας,
 ὡς δὲ αὐτὸ ποιεῖται οὗτος λόγος· βυλδέσθαι γὰρ αὐτῷ
 τὴν σύγκλητον συγκατασκευάζειν ἰδίαν ἀρχὴν καὶ δυνα-
 σεῖαν, διὰ τὴν ἀλλοτριότητά τὴν πρὸς τὸν ἀδελφόν, ἐφ'
 οἷς σιωθεῖναι τὸν ἄτταλον ἵππ' πολὺ μετεωρίζεται, καὶ
 συγκατανύειν ταῖς κατ' ἰδίαν ὁμιλίαις, τοῖς εἰς τοῦτο τὸ
 μέρος αὐτὸν παρορμῶσι. τέλος δὲ πρὸς ἐνέας τῶν ἀξιο-
 λόγων ἀνδρῶν, σιωθεῖτο καὶ παρελθὼν εἰς τὴν σύγκλη-
 τον ποιήσεσθαι οὗτος περὶ τούτων λόγος. τοιαύτης δὲ ἔσσης
 τῆς διαθέσεως περὶ τὸν ἄτταλον, ὁπίδυσάμηνθ' ὁ βασι-
 λὺς τὸ μέλλον, ἵππ' ἐμπειροτάτον τὸν ἱατρὸν εἰς τὴν ῥώ-
 μιν, ὃς μεγίστῳ παρ' αὐτῷ πίσιν εἶχε, τὰ μὲν ὑποδεί-
 ξας, τὰ δὲ ἐντειλάμενθ', πᾶσιν ὑπενέγκασθαι μηχαν-
 νῶν, πρὸς τὸ μὴ κατακολληθῆσαι τὸν ἄτταλον τοῖς βυλο-
 μένοις λυμήνασθαι τὴν βασιλείαν αὐτῶν. ὃδὲ παραγε-
 νόμηνθ' εἰς τὴν ῥώμιν, ὅτε λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας τὸν ἄτ-
 ταλον, πολλὰς μὲν καὶ ποικίλας διέθετο λόγους, καὶ ἑὺ
 ὁ ἄνθρωπος ἔχων τὴν νενεχὲς ὅτι πειστικόν. μόγις δὲ κατήκετο
 τῆς προθέσεως, καὶ μετεκάλεσε τὸν ἄτταλον ἀπὸ τῆς ἀ-
 λόγου φορέας, θείας ὑπὸ τὴν ὄψιν ὅτι καὶ μὲν τὸ παρὸν συμ-
 βασιλεύει τ' ἀδελφῷ, τούτῳ διαφέρων ἐκείνῳ, τῷ μὴ διά-
 δημα ποιεῖσθαι, μὴ δὲ χρηματίζειν βασιλὺς· τὴν
 δὲ λοιπὴν ἴσιν ὅτι τὴν αὐτὴν ἔχῃν ἕξασίαν. εἰς δὲ τὸ μέλλον

X

ὁμολο-

ὁμολογεμείως καταλείπει) διάδοχος τῆς ἀρχῆς, ὃ μα-
κρὰν ταύτης ἐλπὶς ὅτι ὑπαρχούσης, ἅτε ὁ βασιλέως διὰ
μὲν τὴν σωματικὴν ἀδένειαν, αἰὲν περὶ δοκῶντος τὴν ἐν
ὁ βίῃ μετέσασιν διὰ ὃ τὴν ἀπαυδαίαν, ὃ δ' εἰ βεληθεῖν,
διωαμένους τὴν ἀρχὴν ἄλλω καταλιπεῖν. ὃ δ' ἐπὶ γὰρ ἀνα-
δεδογμένῳ ἐτύγχανε καὶ φύσιν ὑὸς ὦν αὐτῷ, ὃ μὲν ταῦτα
διαδεξάμεν ὅτι τὴν ἀρχὴν τὸ ὃ συνεχόν, θαυμάζειν
ἔφη πόσα βλάβη εἴδῃ ἐνεσῶτας καιροῦς. μεγάλῃ γὰρ

* εἶδέναι.

* εἶναι πᾶσι τοῖς θεοῖς χάριν, εἰ συμπνύσαντες καὶ μιᾷ
γνώμῃ χρώμενοι, διέαινον τὸν ἀπὸ γαλατῶν φόβον ἀπώ-
σασθαι, καὶ τὸν ἀπὸ τούτων ἐφεσῶτα κίνδυνον. εἰ ὃ νῦν εἰς
στάσιν καὶ διαφορὰν ἦξει πρὸς τὸν ἀδελφόν, πρὸς δὲ κλον
εἶναι διότι κατασφύξει τὴν βασιλείαν, καὶ σερήσει μὲν αὐ-
τὸν καὶ τῆς παρῆς ἐξουσίας, καὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον ἐλπί-
δος. σερήσει ὃ καὶ εἴδῃ ἀδελφούς τῆς ἀρχῆς, καὶ τῆς ἐν
αὐτῇ διωασείας. ταῦτα ὃ καὶ τούτοις ἕτεροι πρὸς ἀπλήσια,
διαπθέμενος ὁ σερήσει ἔπεισε τὸν ἄτταλον μὲν ἐπὶ τῶν
ὑποκειμένων. διότι εἰσελθὼν εἰς τὴν σύγκλητον ὁ πρὸς
ρημένος, σιωπῇ μὲν ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, καὶ περὶ τῆς
κατ' αὐτὸν ἐξουσίας καὶ πρὸς θυμίας μὲν παρέχετο εἰς τὸν
καὶ τὸν περὶ πόλεμον ἀπελογήσατο. παραπλησίως ὃ
καὶ περὶ ὁ πέμψαι πρὸς δουτὰς, εἴδῃ πρὸς ἀκαθίστοντας
τὴν τῶν γαλατῶν ἀπόνοιαν καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς
αὐτοῦς ἀποκαταστήσαντας διάδεσιν παρεκάλεσε διὰ
πλειόνων. ἐποίησατο ὃ λόγοις καὶ περὶ τῆς ἀνείων, καὶ τῆς
μαριωνιτῶν πόλεως, ἀξίων αὐτῶν δοθῆναι ταύτας ἐν δωρεᾷ.
τὸν ὃ

τὸν δὲ καὶ βασιλέως λόγον, καὶ τὸν περὶ ἑμερισμοῦ τῆς
 ἀρχῆς, εἰς τέλος παρεσιώπησεν. ἡ δὲ σύγκλητος ὑπο-
 λαμβάνουσα πάλιν αὐτὸν ἰδίᾳ περὶ τούτων εἰσπορεύσε-
 σθαι, τούτῃ πρεσβυτάς συμπέμψεν ὑπέχεσθαι, ὅτι τοῖς
 εἰσισμένοις δώροις ἐτίμησεν αὐτὸν μεγαλομερῶς, ἐπη-
 γείλατο δὲ καὶ τὰς θεωρημένας πόλεις δώσθαι. ἐπειδὴ
 δὲ ᾠδαιτυχῶν τῶν φιλανθρωπῶν ἔρμησεν ἐκ τῆς Ῥώ-
 μης, ἔδεν ποιήσας τῶν θεωροδωκωμένων. διαψυδαθεῖσα
 τὰν ἐλπίδων ἡ σύγκλητος, ἄλλο μὲν ἔδεν εἶχεν ποιεῖν.
 ἐπὶ δὲ καὶ τὴν ἰταλίῃ οὐκ ἄνευ, τὴν μὲν αἰνῶν καὶ τὴν
 μαρωνίαν ἡλυθέρωσεν, ἀπετήσασα τὴν ἐπαγγελίαν.
 οὗτος δὲ περὶ τὸν πόπλιον λικίνιον ἐπέμψεν πρεσβυτάς πρὸς
 οὗτον γαλάτας, οἷς ποίας μὲν ἔδωκεν ἐντολὰς, εἰπεῖν ἑρ-
 αδιον σοχαῖσθαι δὲ ἐκ τῶν μὲν ταῦτα συμβάντων ἐδυχε-
 ρές. τοῦτο δὲ ἔσαι δῆλον ἐκ τῶν πράξεων αὐτῶν. ἦκου δὲ καὶ
 ᾠδαιτύχων πρέσβης, πρῶτον μὲν οἱ περὶ φιλοκρατίῃ. μὲν
 δὲ τούτοις, οἱ περὶ φιλόφρονα καὶ ἀσυμῆδην. ὅτι Ῥόδιοι
 κομισάμενοι τὴν ἀπόκρισιν, ὡς ὅτι περὶ τὸν ἀγέπολιν
 ἔλαβον διθέως μὲν τὴν ᾠδαιτύχην, καὶ θεωρῶντες ἐκ ταύτης
 τὴν πρὸς αὐτοὺς ὀργὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν τῆς συγκλήτης,
 ᾠδαιτύχῃ τὰς θεωρημένας πρεσβείας ἐξέπεμψαν. ὅτι
 δὲ περὶ τὸν ἀσυμῆδην καὶ φιλόφρονα κατὰ νοῦν ἐκ τῶν
 ἐνδοξέων, καὶ κοινῇ καὶ κατ' ἰδίαν τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὴν
 ἀλλοτριότητά τῶν ἀνθρώπων τὴν πρὸς αὐτοὺς, εἰς ἀδυ-
 μίαν ὁλοχερῆς ἐδυχεσίαν ἐνέπιπτον. ὡς δὲ καὶ τῶν στρα-
 τηγῶν τις ἀναβάς ἐπὶ οὗτον ἐμβόλῃς, παρεκάλει οὗτον

λαβεῖν

ὄχλοις ἔπι τὸν κτ' ῥοδίῳ πόλεμον. τότε δ' ὅπαντά πασιν
 ἔξω ἔφρονεῖν χυρόμενοι, διὰ τὸν περὶ τῆς πατρίδος κίν-
 δυνον, εἰς τῶν αὐτῶν ἦλθον διάθεσιν, ὥστε ἔφατα *βαλεῖν
 ἱμάτια, καὶ κτ' τὰς ὤψα κλήσεις μηκέτι ὤψα καλεῖν,
 μηδ' ἀξίειν οὐδὲ φίλοις, ἀλλὰ δεῖσθαι μετὰ δακρύων, μη-
 δὲν ἀνήμερον βεβλῦσασθαι περὶ αὐτῶν. κτ' δὲ ἡμέ-
 ρας, εἰσαγαγόντες αὐτοὺς δούτων ἐξ ἀρχαρχοῦ, καὶ τὸν
 στρατηγὸν τὸν ὤψα καλεῖν τὰς πρὸς τὸν πόλεμον κατασπά-
 σαιτες ἀπὸ πάντων ἐμβόλων, ἐποιεῖτο οὐδὲ λόγους, πρῶτον μὲν
 φιλόφρων, μετὰ δὲ τὸν αὐτοῦ ἀσυμῆδης. ὅτε δὴ κτ' τὴν πα-
 ροιμίαν τὴν κύκνειον ἐξηγήσαντες, ἔλαβον ἀποκρίσεις τῶν
 αὐτῶν, δι' ὧν ἔμνησεν ὁ λοχαγεὺς φόβον ἔκ τῶν πόλεμον, ἐδό-
 κεν ὤψα λελῦσθαι, περὶ δὲ πάντων κτ' μέρους ἐγκλημάτων
 αὐτοῖς ἢ συγκλήτης πικρῶς καὶ βαρέως ἀνείδισεν. ὡς δὲ οἱ οὖν
 τῆς ἀποκρίσεως τοιοῦτος. ὅτι εἰ μὴ δὲ ὀλίγους ἀνθρώπους οὐδὲν
 αὐτῶν φίλοις, καὶ μάλιστα δι' αὐτοὺς, ἠδειςθαι καλῶς καὶ
 δικαίως, ὡς δέον. ὡς, αὐτοῖς χεῖσθαι. ὁ δ' ἀσυμῆδης, αὐ-
 τὰ μὲν ἐδόκει καλῶ εἰρηκέναι περὶ τῆς πατρίδος, καὶ μὴν
 τοῖς γε περὶ τοὺς ἑαυτοῦ μέρους τῶν ἐλλυμένων,
 ἔδαμῶς ἠρεσκον. ἔξέβαλλε γὰρ ἔγγραπτον μετὰ ταῦτα ποιή-
 σασθαι τὴν συνθήκην τῆς δικαιολογίας, ἢ τοῖς πλείστοις
 τῶν ἀναλαμβάνοντων εἰς τὰς χεῖρας, ἅτερος ἐφάνετο ἔ-
 τελέως ἀπίθανος. συνεσήσατο γὰρ τὴν δικαιολογίαν, οὐ
 μόνον ἐκ τῶν τῆς πατρίδος δικαίων ἐπὶ δὲ μάλλον ἐκ τῶν
 τῶν ἄλλων κατηγορίας. τὰ μὲν γὰρ ἐνεργήματα καὶ συν-
 εργήματα ὤψα ἄλλων ἐσ συγκρίνων, τὰ μὲν τῶν ἄλλων
 ἐπὶ τοῦτο

ἐπειρᾶτο ψυδοποιεῖν καὶ ταπεινῶν· τὰ δὲ τῶν ῥοδίων ἠν-
 ξηκε, ὡς ἀπλησιάζων κατ' ὅσον οἶός τ' ἦν. Ἰὰ δ' ἀμαρτή-
 ματα καὶ τὸν ἀντίον, τὰ μὲν τῶν ἄλλων ἐξωνείδιζε πι-
 κρῶς καὶ δυσμενικῶς, τὰ δὲ τῶν ῥοδίων ἐπειρᾶτο περι-
 σέλλειν, ἵνα καὶ τὴν ἀδράστειαν, τὰ μὲν οἰκεία μικρὰ καὶ
 συγγνώμης ἄξια φθῇ, τὰ δὲ τῶν πέλας, ἀπαραίτητα, καὶ
 μεγάλα τελέως ἐφ' οἷς ἔφη συγγνώμης τετυχέναι ὅτι
 ἡμαρτηκότας ἀπαντας. τὸ δὲ γένος τοῦτο τῆς δικαιολογίας,
 οὐδαμῶς δὲ πρέπον δυνάρι πολιτικῶς δοξείων· ἐπεὶ τοὶ καὶ
 τῶν κοινοπραγῆσάντων περὶ ἰνῶν ἀπορρήτων, οὐ τοὺς διὰ
 φόβον ἢ πόνον μίλυτας γυρομένοις τῶν συμφότων ἐπαι-
 νοῦμεν, ἀλλὰ ὅτι πᾶσαν ἐπιδεξαμένοισι βάσιν καὶ
 ἡμερίαν, καὶ μηδενὶ τῶν συμφότων ἀδρατίοις γυρομέ-
 νοις τῆς αὐτῆς συμφορᾶς, τοῖσι δὲ ποδεχόμεθα, καὶ τοῖ-
 σι ἀνδράς ἀγαθοὺς νομίζομεν. ὁ δὲ διὰ τὸν ἀδελφὸν φόβον
 πάντα τὰ τῶν ἄλλων ἀμαρτήματα ἡθεὶς ὑπὸ τὴν ὄψιν
 τοῖς κρατοῦσιν, καὶ καινοποιήσας ὑπὲρ ὧν ὁ χρόνος εἰς λή-
 θην ἀγνόησιν, ὅτι ὑπερέχοντες, πῶς οὐκ ἐμελλε δυσἀρε-
 στήσιν τοῖς ἰσότησασιν τὴν δὲ ἀρετὴν ἀποκρίσιν· ὁ
 μὲν περὶ τὸν φιλοκράτιν λαβόντες ἐξ αὐτῆς ὥρμησαν·
 οἱ δὲ περὶ τὸν ἀσυμῆδιν αὐτῶν μένοντες παρήδρουν, χά-
 ριν δὲ μηδὲν αὐτοὺς λαιθάνειν τῶν ἀρετῶν πόνων, ἢ λε-
 γομένων καὶ τῶν πατρίδων. ἀρετῶν οὐσίας δὲ τῆς ἀποκρί-
 σεως ταύτης εἰς τὴν ῥόδον, δόξαντες ἀπολελυτάς δὲ με-
 γίστη φόβος δὲ κατὰ τὸν πόλεμον, τ' ἄλλα καὶ περ ἀκμῶν
 ἅντα δυσχερῆ, ῥαδίως ἔφερον. οὕτως αἰὶνὰ μείζω τῶν προς-

δοκωμένων κακῶν λήθην ποιεῖ τῶν ἐλαττόνων συμπλη-
μάτων. διὸ δὲ πρὸς αἰῶμα ψηφισάμενοι τῇ ῥώμῃ σέφα-
νον ἀπὸ μυρίων χευσῶν· καὶ κατὰ σήσαντες πρὸς ἐδουτῶ
ἅμα καὶ ναύαρχον θεόδοτον, ἐξέπεμπον θερίας ἀρχο-
μένης, ἀγούσα τὴν σέφανον, καὶ μετὰ τούτου ἐδὺ περὶ ῥο-
δοφῶντα πφρασμένοις καὶ πάντα τρόπον συμμαχίαν συν-
θεῖναι πρὸς ῥωμαίοις. τούτο δ' ἐποίησαν, βεβλόμενοι οὐ
διὰ τὸ ψηφίσματος, καὶ πρὸς βείας ἀπυχεῖν, ἐὰν ἄλλως
δόξη ῥωμαίοις. δι' αὐτῆς δ' τῆς ἐναυάρχου πρὸς αἰρέσεως
τὴν κατὰ πειραν ποιήσασθαι. τὴν γὰρ ἐξέβασιν εἶχε ταύ-
την οὐ ναύαρχον ἐκ τῶν νόμων. οὕτω γὰρ ἡ πρᾶγμα-
τικὸν τὸ πολίτευμα τῶν ῥοδίων, ὡς σχεδὸν ἔτη μ' πρὸς τοῖς
ρ. κεκοινωνηκώς ὁ δῆμος ῥωμαίοις τῶν ἐπιφθονεστάτων καὶ
καλλίστων ἔργων, ἐκ ἐπεποίητο πρὸς αὐτοὺς συμμαχίαν.
τὴν δ' ἡ χάριν οὕτως ἐχέειζον ὅτι ῥόδιοι καὶ αὐτοὺς,
οὐκ ἄξιον παραλιπεῖν. βεβλόμενοι γὰρ μηδένα τῶν ἐν
ταῖς ὑπερχαῖς καὶ δυναστείαις ἀπελπίζειν τὴν ἐξ αὐτῶν
ἐπικρείαν καὶ συμμαχίαν, ἐκ ἐβούλοντο σιωδάζειν,
ἐπὶ πρὸς καταλαμβάνῃ σφᾶς αὐτοὺς ὅρκοις καὶ σιωδή-
καις, ἀλλ' ἀκέραιοι διαμύροντες κερδαίνειν τὰς ἐξ ἐκά-
στων ἐλπίδας. τότε δ' ἐμεγάλυνον ἐποιεῖν φιλοπρίαν, βε-
βλόμενοι ταύτης τῆς πρίαν τυχεῖν πρὸς ῥωμαίων, ἐ κα-
τεπύγόμενοι συμμαχίας, οὐ δ' ἀγωνιῶντες ἀπλῶς οὐδένα
καὶ τὸ παρὸν, πλὴν αὐτῶν τῶν ῥωμαίων, ἀλλὰ βεβλόμε-
νοι καὶ τὴν ὑπερθεσιν τῆς ἐπιβελῆς, ἀφαιρεῖσθαι τὰς ἐπι-
νοίας τῶν δυχερές π. διανοσμένων περὶ τῆς πόλεως. ἀρτι
δ' αὖ

ἢ τὰν περὶ τὸν θεαίτητον κατὰ πεπλοκότων, ἀπέστησαν κἀν-
 νιοι. κατελάβοντο ἢ καὶ μυλασθεὶς τὰς ἐν δὴρώμῳ πόλεις.
 καὶ ἢ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἢ σύγκλητος ἐξέβαλε δόγμα, διότι
 δεῖ κἀρας καὶ λυκίοις, ἐλθούθεροις εἶναι πάντας ὅσοις προς-
 ἐνόμε ροδίοις, καὶ τὸν ἀνλιοχικὸν πόλεμον. τὰ μὲν οὖν καὶ
 σὺ καννίοις ἐ σὺ δὴρωμαῖς, ταχέως ὁ ρόδιοι διορθώ-
 σαντο. σὺ μὲν καννίοις, λύκον ἀπὸ πέμψαντες καὶ στρα-
 πωτῶν, ἠνάγκασαν πάλιν ὑφ' αὐτοῖς τάττεσθαι, καί περ
 κινουρατῶν αὐτοῖς παρὰ βοήθησάντων. ἔπειτα τὰς ἐν δὴρώ-
 μῳ πόλεις στρατὸς αὐτῶν ἐνίκησαν μάχῃ μυλασθεὶς, καὶ
 ἀλαβανδεῖς. ἀμφοτέρων παρὰ γενομένων καὶ στρατῶν
 ἐπ' ὀρθωσίαν. ἔπειτα περὶ τῶν λυκίων καὶ καρῶν δόγματος αὐ-
 τοῖς παρὰ πεσόντων, πάλιν ἀπεσοβήθησαν ταῖς διανοαῖς,
 δείσαντες μήποτε μάταιος μὲν αὐτοῖς ἡ τοῦ σεφάνος δόσις
 γένοιτο. μάταιαι ἢ αἱ περὶ τὴν συμμαχίας ἐλπίδες.

Ὅτι μετὰ τὴν ἐπεσθῆς κατὰ λυσιν, αἶμα τὰ χει- XCIII.
 θῶμαι τὰ ὅλα, πανταχόθεν ἐξέπεμπον πρέσβεις συλχα-
 ρησομένοις τοῖς στρατηγοῖς ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν. τῶν ἢ πρε-
 σβείων ὁλοχερῶς ἐπὶ ῥωμαίοις κεκλικότων, ἐπιπολά-
 ζοντες διὰ τὸν καιρὸν ὁ δοκοῦντες εἶναι φίλοι ῥωμαίων
 ἐν πᾶσι τοῖς πολιτῶμασιν, εἴτε τὰς πρεσβείας οὗτοι κα-
 θίσταντο καὶ τὰς ἄλλας χρείας· διὸ συνέδραμον εἰς τὴν
 μακεδονίαν, ἐν μὲν ἀχαΐας, καλλιμαχίης, ἀριστόδα-
 μῳ, ἀγνησίης, φίλιππῳ· ἐν ἢ βοιωτίας, ἐπεὶ μινά-
 σιππων· ἐν ἢ τῆς ἀκαρνανίας, οἱ περὶ χεῖμην· παρὰ ἢ τῶν
 ἠπείρων, ἐπεὶ τὸν χάρωπα καὶ νικίαν· παρὰ δὲ τῶν
 αὐτῶν.

αἰτωλῶν, οἱ περὶ τὸν λυκίσκον, καὶ ἰσιππαῖον. ἀπάντων δὲ
 τούτων ὁμοῦ γυρομένων, καὶ πρὸς αὐτῶν τὴν ὑπόθεσιν
 ἀμιλλωμένων παρθένους, ἃ μηδενὸς ὑπάρχοντος ἀντα-
 γωνιστοῦ, διὰ τὸ ὅτι ἀντιπολιτευομένοις ἀπαντας εἰκον-
 τας τοῖς καιροῖς, ἀνακεχωρηκέαι τελέως, ἀκονητὶ κατε-
 κρατῆσαν τῆς ὑποθέσεως οἱ παρρημένοι. πρὸς μὲν οὖν
 τὰς ἄλλας πόλεις, καὶ τὰς ἐθνικὰς συστάσεις, οἱ δέκα δι-
 απάντων στρατηγῶν ἐποίησαν τὴν ἐπιτολήν, οὗς δέηται
 πορεύεσθαι τὰν δυνάμεων εἰς τὴν ῥώμην. οὗτοι δ' ἦσαν οὗς
 ἀπεῖπαν, ὅς ἀπέγραφαν ὅτι παρρημένοι καὶ τὰς ἰδίας
 ἀντιπαγωγὰς, πλὴν ὀλίγων τελέως, τὰν ἐκδηλὴν ἡ
 πεποιηκότων, πρὸς δὲ τὸ τὰν ἀχαιῶν ἔθνη πρεσβυτάς
 ἐξέπεμψαν, ὅτι ἐπιφανεσάτους ἄνδρας τὰν ἡ γαῖον
 κλαυδίον, καὶ γναῖον δομέπον διὰ δύο αἰτίας· πρῶτον μὲν
 δὺλαβόμενοι ὅτι ἀχαιῆς, μὴ ποτ' ἐπειθαρχήσουσι τοῖς
 γραφομένοις, ἀλλὰ ἃ κινδυνεύουσιν οἱ περὶ τὸν καλλι-
 κρατίην, δόξαντες ἐξεργάζεσθαι τὰς καὶ πάντων τὰν ἐλ-
 ληνῶν διαβολὰς· ὁ καὶ ἀλήθειαν ἔχει. δεύτερον δὲ διὰ τὸ
 μηθεὶν εἰς τοῖς ἀχμαλώτοις γράμμασιν ἀκριβὲς διγείδειν
 καὶ μηδενὸς τὰν ἀχαιῶν. περὶ μὲν ἐν τούτων, μετὰ ἡνα-
 χτόνον, ἐξέπεμπεν ὁ στρατηγὸς ἰάας ἐπιστάτης, καὶ ὅτι
 πρέσβεις, καί περ ἐκ διδοκόμενοι, καὶ γε τὴν αὐτὴν γνώμην
 ταῖς τὰν περὶ τὸν λυκίσκον ἃ καλλικρατίην διαβολαῖς· ὡς
 ἐξ αὐτῶν τὰν πραγμάτων ὕστερον ἐγένετο καταφανές.

Ὅτι καὶ τὴν αἴγυπτον οἱ βασιλεῖς διπολελυμένοι τοῦ
 πρὸς ἀντίστοχον πολέμου, πρῶτον μὲν εἰς ῥώμην πρεσβυ-
 τῶν

τὴν ἐξέπεμψαν καὶ μένιον, ἕνα τῶν φίλων, δι' ἡμετέρας ἡσυχίας
 τα πρὸ τῶν αὐτῶν γεγονότων δι' ἐργετημάτων. ἀπέ-
 λυσαν δὲ καὶ τὸν λακεδαίμονιον μεναιλκίδα, ἐνεργῶς
 κεχημένον τοῖς καὶ βασιλείας καὶ καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν
 ἐπανόρθωσιν, γὰρ ποικίλεις τὴν ὑπὲρ τῆς ἀπολύσεως
 χάριν, αἰτησάμενου πρὸς τὴν βασιλείαν.

Ὅτι καὶ τὸν καιρὸν τοῦτον, κότυς, ὁ τῶν ὀδρυσῶν βασι-
 λίδης ἀπέστειλε πρεσβυτάς εἰς τὴν Ῥώμην, ἀξιῶν ἀποδο-
 θῆναι τὸν ὕον αὐτῶν, καὶ πρὸς τῆς ἡμετέρας πρὸς περσέα
 κοινοπραγίας δικαιολογῆμα. ὅτι Ῥωμαῖοι νομίσαν-
 τες ἡνύδα σφίσι τὸ πρὸς αὐτοὺς, ὅτι πρὸς τὸν περσέα πο-
 λέμεν καὶ ἔνι προκεχωρηκός. τὴν δὲ πρὸς κότυν διαφο-
 ράν, πρὸς ἧν ἐπὶ διατέλλει, συνεχώρησεν αὐτῶν κομί-
 ζεσθαι τὸν ὕον, οἱ ὁμηγερέας χάριν δοθεῖς εἰς μακεδονίαν,
 ἐαλῶν καὶ τῶν περσέως τέκνων· βελέμενοι τὴν αὐ-
 τῶν πραότητα καὶ μεγαλοψυχίαν ἐμφαίνον, ἅμα δὲ
 τὸν κότυν αἰδέμενοι, διὰ τὴν αὐτοῦ χάριν.

Ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἦλθε καὶ παρουσία ὁ βασι-
 λίδης εἰς τὴν Ῥώμην, συγχαρησόμενος τῇ συγκλήτῳ, ὅτι
 τοῖς στρατιώταις ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν. ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔτος, ὅ-
 δαμῶς γέγονεν ἄξιός ἐστι βασιλείας προσημασίας. τεκμή-
 ραιτο δὲ αὖ τις ἐκ τούτων, ὅς γε πρῶτον μὲν πρεσβυτῶν
 πρὸς αὐτοὺς Ῥωμαίων πρὸς αὐτὸν, ἐξυρημένον τὴν
 κεφαλὴν, ἐπὶ πλεονέχων, ἐπὶ τῶν καλίστας, ἀπὸ
 ταῦτοιοις· ἐκαθόλου αὐτῇ διασχυρῇ κεχημένος, οἷον
 ἔχουσιν οἱ πρὸς φάτως ἡλδωθεῖσιν πρὸς Ῥωμαίους, ὅς

Υ

καλίστας

καλῶσι λιβέρτοις. καὶ δεξιωσάμενοι οὗτον πρεσβυτάς,
 ὁρᾷ τ' ἔφη, τὸν ὑμέτερον λίβερτον ἐμὲ, πάντ' αὖ βουλόμενον
 χαρίζεσθαι, ἢ μιμῆσθαι τὰ παρ' ὑμῖν, ἧς ἀλένεσέραν Φω-
 νίω, ἔραδιον εἰπεῖν. τότε δ' ἡ κτ' τὴν εἴσοδον τὴν εἰς τὴν σύ-
 κλητον, τὰς κτ' τὸ θύρετρον, δῶτιός τ' συνεδρία, καὶ κα-
 θίστας χεῖρας ἀμφοτέρως, περὶ τεκνώσας τὴν ἐδὸν, καὶ
 οὗτον καθυμνοῖσι ἐπιφθεγξάμενοι, χαίρετε θεοὶ σωτῆ-
 ρες, ὑπερβολὴν ἔκατα λιπὼν ἀνδρίας, ἅμα δὲ ἑταί-
 ρισμῶν ἑκκολακείας, ἐδὲν τῶν ἐπιγιννομένων. ἀκόλου-
 θα δ' οὗτοι καὶ κτ' τὴν κοινολογίαν εἰσελθὼν ἐπετελέ-
 σατο περὶ ὧν καὶ τὸ γράφειν ἀπρεπὲς ἔστι. φανείς δ' τε-
 λέως δικαταφρόνητος, ἀποκρίσιν ἔλαβε, δι' αὐτὸν τούτου φι-
 λάνθρωπον. ἤδη δ' οὗτου τὰς ἀποκρίσεις εἰληφότ' ὅτι,
 περὶ σέπεσε ὡς ἀγίνεσθαι τὸν δῆμον. τούτου δ' οὗτο πρᾶγμα
 πολλὴν ἀπορίαν παρέχευε τοῖς ἐν ταῖς συνεδρίαις. διαβεβη-
 μένοι γὰρ πρὸς αὐτὸν, καὶ διαλήψεις ἀμειλιχίας ἔχοντες,
 ἐκ ἐβόλοντο κατ' ἐδένα τρόπον ἐμφανίζειν αὐτοῦς. πᾶσι
 γὰρ ἀναδεδειχότες πρῶτον καὶ μέγιστον φίλον τὸν βασιλέα
 τούτον, ἐμελλον εἰς ὅψιν ἐλθόντες, καὶ περὶ δεξάμενοι δι-
 καιολογίαν, εἰ μὴ τὸ δοκεῖν ἀποκριθεῖν, ἀκολοθῆντες ταῖς
 ἰδίαις διαλήψεσιν, ἐκθεατρῆεν αὐτοῦς, εἰ τοῖς αὐτῶν ἀνδρω-
 πον ἐπὶ τοσούτον ἐξελίμνησαν ἐν τοῖς ἀνώτερον χρόνοις. εἰ δ'
 δαλδύοντες τῇ τῶν ἐκ τὸς φαντασίᾳ, φιλάνθρωπος ἀπο-
 κριθεῖν, παρόψεσθαι τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸ τῇ πατρὶδι
 συμφέρον. διόπερ' ἐξ ἐκατέρως τῆς ἀποφάσεως, μέλλον-
 τος ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐξακολουθήσειν, ὅρῳ τοῦ λύσιν ἔ-
 πορ-

παροβλήματ' αὐτῷ. ὡς γὰρ καθόλου δυσαρξέμενοι
 ταῖς τῶν βασιλέων ἐπιδημίαις, δόγματι τιθετο ἑξέβα-
 λον, μηδένα βασιλέα παραγίνεσθαι πρὸς αὐτούς. μὲν οὖν
 ταῦτα πυθόμενοι τὴν δὲ μένη κατὰ πεπλοκέναι τὴν ἰταλίας
 εἰς βροντέσιον, ἐπαπέσθλαν τὴν ταμίαν, φέροντα τὸ δό-
 γμα, καὶ κελθόντα λέγειν πρὸς αὐτόν, εἰ τι τυγχάνει τῆς
 συγκλήτης χρεῖαν ἔχων· εἰ δὲ μηδενὸς δεῖται, ὥσθ' ἀγέ-
 λωντα τὴν ταχίσιν αὐτὴν ἐκ τῆς ἰταλίας ἀπαλλάττειν.
 ὁ δὲ βασιλεὺς συμμίζαντο αὐτῷ τῷ ταμίᾳ, γνὸς τὴν
 τῆς συγκλήτου παραίρεσιν, εἰς τέλος ἀπεσιώπησεν, ἔδε-
 νός φησαντος παροδεῖσθαι. καὶ δὴ τούτῳ τῷ τρόπῳ, συνέ-
 βη τὴν δὲ μένη κωλυθῆναι τῆς εἰς τὴν Ῥώμην ἀναβάσεως.
 ὣς κολλυθήκει ὁ καὶ ἕτερόν τι πραγματικὸν τούτῳ τῷ
 διαβεβῆναι. μεγάλῃ γὰρ ὑπὸ τῶν γαλατῶν ἐπικρεμαμέ-
 νου κινδυνῷ τῇ βασιλείᾳ, παροφανὲς ἦν ὅτι διὰ τὴν σιν-
 βαλισμὸν τούτον, ὅ μὲν δὲ βασιλέως σύμμαχοι, ταπει-
 νωθήσονται πάντες. ὅ δὲ γαλάται διπλοσίως ἐπὶ ῥώμῃ
 πρὸς τὴν πόλεμον· διὸ πάντῃ πάντες βεβλόμενοι τα-
 πνύναι αὐτὴν, ἐπὶ ταύτην κατηνέχθησαν τὴν Ῥώμην. τούτων
 ὁ γινόμενων, ἐπὶ καὶ ἀρχὰς τοῦ χειμῶνος, λοιπὸν ἡ σύγκλη-
 τος ἅπανσι τοῖς ὥσθ' ἀγεγονόσι καὶ πρεσβείαν (ἔγδ' ἡ ἔτε
 πόλις, ἔτε δυνάμει, ἔτε βασιλεὺς ὅς ἐκ ἐπεσάλκει πρεσβείαν
 κατ' ἐκείνον τὴν καιρὸν, τὴν συγχαρησομένην. ἐπὶ τοῖς
 γεγονόσι) οἷς ἅπανσι οἰκείως ἀπέντησε, ὅ φιλανθρωπῶς,
 πλὴν τῶν Ῥοδίων. τούτοις ὁ παρέπεμπε ποικίλας ἐμφάσεις
 ποιεῖσα πρὸς τὸ μέλλοντος. ἐπέχετο ὁ καὶ καὶ ὁ δὲ ἀθηναίως.

XCVIII.

Ὅτι οἱ ἀθῶναι παρεγένοντο πρεσβύοντες, τὸ μὲν
 πρῶτον ὑπὲρ τῶν ἀλιαρτίων σωτηρίας. παρακχόμενοι
 ὃ πρὶ τούτου ἔμεργε, ἐκ μεταθέσεως διελέοντο περὶ δῆ-
 λου λήμιου, ἔτ' τῶν ἀλιαρτίων χώρας, εἰς ἐαυτοὺς ἐξαι-
 τέμενοι τὴν κτῆσιν. εἶχον γὰρ διτλὰς ἐντολάς· οἷς πρὶ μὲν
 τῶν κτῶν δῆλον καὶ λῆμιον, ἐκ ἂν τις ἐπιλημῆσαι, διὰ τὸ ἔ-
 πορτέρου ἀντιπεποῖσθαι τῶν νήσων τούτων. ὧρ' δ' ἐτῆς
 τῶν ἀλιαρτίων χώρας, εἰκότως ἄν τις καταμέμψαιτο. τὸ
 γὰρ πόλιν σχεδὸν ἀρχαιοτάτην τῶν κτῶν τὴν βοιωτίαν ἐπαι-
 κῆσαν, μὴ σιωπεῖν οὐδ' ἐν κτῶν πάντα τρόπον· τὸ δ' ἐν δολίῳ
 ἐξαλείφειν, ἀφαιρουμένοις καὶ τὰς εἰς τὸ μέλλον ἐλπίδας
 τῶν ἡκκληρηκότων, δῆλον ὡς ἐδενὶ μὲν ἂν δόξαι τῶν ἐλλήνων
 καθεύκειν, ἥκιστα ὃ τῶν ἄλλων ἀθῶναις. τὸ γὰρ τὴν μὲν
 ἰδίαν πατρίδα, κοινὴν ποιεῖν ἅπασιν, τὰς δ' ἄλλων ἀναι-
 ρεῖν, ἐδαμῶς οἰκεῖον ἂν φανείη ἔτῆς πόλεως ἥτοις· πλὴν
 ἦγε σύγκλητος καὶ τὴν δῆλον αὐτοῖς ἔδωκε ἔτι λῆμιον.
 καὶ τὰ μὲν κτῶν οὐδ' ἀθηναίοις ταύτῃ ἐχεδιάσειν.

XCIX.

Ὅτι κτῶν τὸν καιρὸν τούτον, θεάτητο εἰσελθὼν εἰς τὴν
 σύγκλητον, λόγοις μὲν ἐποίησατο περὶ τῆς συμμαχίας.
 ὑπερθεμένης δ' ἐτῆς συγκλήτου τὸ διαβόλιον, ἔτ' οὐ μὲν
 μετήλλαξε τὸν εἶον κτῶν φύσιν· ἔτι γὰρ εἶχε πλείω τῶν π. πα-
 ραγενομένων ὃ φυγάδων, ἔκτε καύνε, καὶ στρατονικείας
 εἰς τὴν ῥώμην, καὶ παρελθόντων εἰς τὴν σύγκλητον,
 ἐγένετο δόγμα ῥοδίοις ἐξαγεῖν τὰς φρουράς ἔκτε καύνε,
 καὶ στρατονικείας. οἱ δ' ἐπεὶ τὸν φιλόφρονα, καὶ ἀσυμῆ-
 δον, λαβόντες ταύτῃ τὴν δόξαν, ἀπέπλυσαν κτῶν
 σπυρδῆν

σπαδυνεύει τὴν οἰκίαν, δεδοότες μὴ παύσασαντες οἱ ῥό-
διοι πρὶς τὰς φρουράς· ἐξαγάγειν αὐτοὺς ἀλλήλων ἀρχὴν
ἐγκλημάτων ποιήσωσιν.

Ὅτι ἐπολέμησαν καὶ τὸν καιρὸν τούτον κνώσιοι μετὰ σ.
γορτυνίων πρὸς τοὺς ῥαυκίους, ἔσιωθήκας ἐποίησαν το
πρὸς ἀλλήλους ἐνόρκους, μὴ πρῶτον λύσειν τὸν πόλε-
μον πρὶν ἢ κατὰ κράτος ἔλιν ἡν ῥαυκόν. ④ δι' ἃ ῥόδιοι,
κομισάμενοι τὰ πρὶς τῶν *καυνίων, ἔθεωρῶντες ἔκατα- * sic scribendum
λήγυσαν τὴν ὀργὴν τῶν ῥωμαίων, ἐπεὶ δὲ περὶ πάντων ubique in prae-
ἀκολούθως ταῖς ἀποκρίσεσιν ἐπειθάρχησαν, οὐδέως τοὺς dentibus paginis
περὶ ἀριστοτέλην πρεσβυτάς κατὰσῆσαντες ἐξέπεμπον ubi male καὶν.
εἰς τὴν ῥώμην, δόντες ἐντολάς, πειράζειν πάλιν περὶ τῆς
συμμαχίας, οἳ καὶ παύσασαντες εἰς τὴν ῥώμην θέριας
ἀκμαζούσης, εἰσῆλθον εἰς τὴν σύγκλητον, ἔπειτα αὐτὴν
περὶ τῆς πεπρωταρχικῆς τὴν δῆμον τοῖς ἐπιτεταμένοις διε-
σάφουν, καὶ παρεκάλουν ὑπὲρ τῆς συμμαχίας, πολλοὺς
καὶ ποικίλους διαθέμενοι λόγους. ἡ δὲ σύγκλητος ἔδωκεν
ἀποκρίσιν, ἐν ᾗ τὴν μὲν Φιλίδην παρεσιώπησε. περὶ δὲ
τῆς συμμαχίας, ἐκ ἑφῆ κατήκειν αὐτῇ τούτο συγχωρεῖν
ῥοδίοις καὶ τὸ παρόν.

Ὅτι μὲν τὴν συντέλειαν τῶν ἀγώνων ἀρτιούτων γε-
γονότων, ἦσαν οἱ περὶ τὸν λιβέριον πρεσβυταί, κατὰσκόπων ci.
ἔχοντες τάξιν. οἷς ἔτις ἐπιδεξίως ἀπήντησεν δούτιοςχος
καὶ φιλοφρόνως, ὥς τε μὴ οἶον τοὺς περὶ τὸν λιβέριον ὑπο-
πιδῆσαι ἡ τοῦ αὐτοῦ πραγματικόν, ἢ παύσασθαι ἐμφα-
σιν ἔχον, ἐκ τῶν καὶ τὴν ἀλεξάνδρουσαν, ἀλλὰ καὶ τῶν λε-

γόντων τὶ τοῖς τὸν καταγνώσκων, διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς
καὶ τὴν ἀπάντησιν φιλανθρωπίας, ὅς γε πρὸς τοῖς ἄλλοις
καὶ τῆς αὐλῆς παρεχώρησε τοῖς πρεσβυταῖς, μικροῦ δὲ καὶ
τοῦ διαδήματος καὶ τὴν ἐπιφάσιν, καὶ περὶ ἐκ ὧν τῇ παρ-
αιρέσει τοῖς τοῖς, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον.

CII.

Ὅτι τοῖς παρὰ τῶν ἐκ τῆς ἀσίας Γαλατῶν πρεσβυταῖς
συμμεχώρησαν τὴν αὐτονομίαν, μένουσιν ἐν ταῖς ἰδίαις κα-
τοικίαις, καὶ μὴ στρατομενοῖς ἐκτὸς τῶν ἰδίων ὄρων.

CIII.

Ὅτι καὶ τὴν πελοπόννησον, παρὰ γενομένων τῶν πρεσ-
βυτῶν, καὶ διασαφέντων ἰὰ καὶ τὰς ἀποκρίσεις, ἐκ ἐπὶ
θόρυβος ἦν, ἀλλ' ὀργὴ καὶ μῖσος ἐμφανὲς πρὸς αὐτὸν περὶ
τὴν καλλικράτειν.

CIV.

Ὅτι πάλιν ῥωμαῖον παρὰ γεγονότων πρεσβυτῶν πλὴ-
νων ἐς ἑτέρων, ἐπιφανέσων δὲ, παρὰ μὲν ῥοδίων τῶν περὶ
ἀσυμμήδην παρὰ δὲ τῶν ἀχαιῶν, τῶν περὶ διζέαν καὶ ἀνα-
ξίδαμον, καὶ σάτυρον παρὰ δὲ πρὸς τοῖς, τῶν περὶ πύθαναν,
τούτοις ἐχημάτισεν ἡ σύγκλητος. Ἡ μὲν ἐν παρὰ τοῦ
πρὸς τοῖς, κατηγορίαν ἐποιεῖν τοῖς δὲ βασιλέως, φά-
σκοντες αὐτὸν ὅτι τινὰ χωρία παρὰ αἰρεῖσθαι τὸν δὲ μέν, καὶ
τῆς γαλατίας ἐκ ἀφίστασθαι τὰ παρὰ πάν, καὶ δευθερχεῖν
τοῖς τῆς συγκλήτου δόγμασιν· ἀλλὰ αὐτὸν ἰὰ σφέτερον
μὲν φρονοῦντας σωματοποιεῖν αὐτὸν δὲ τὰ ῥωμαίων αἰρε-
μένοις, καὶ βυλομένοις πολιτδύεσθαι τοῖς τῆς συγκλήτου
δόγμασιν ἀκολούτως, καὶ πάντα τρόπον ἐλαττεῖν. ἦσαν δὲ
ἱκανοὶ πρεσβυταῖ, καὶ παρὰ τῶν τῆς ἀσίας πόλεων, οἱ κα-
τηγόρουσαν τὸν βασιλέως, ἐμφασιν ποιῶντες τῆς πρὸς τὸν
ἀντιπάλου

ἀντίοχον κοίνοπραγίας. ἡ δὲ σύγκλητος διακέσασα τῶν
 κατηγορουμένων, ἔτ' ἀπὲρ ῥίπτε τὰς διαβολὰς, ἔτ' ἐξέ-
 φαινε τὴν ἐαυτῆς γνώμην, ἀλλὰ σιωπῆρ' παρ' ἐαυτῇ,
 διαπισοῦσα καθόλου τοῖς περὶ τὸν δυμένην καὶ τὸν ἀντίο-
 χον· τοῖς γε μὲν γαλαταῖς αἰεὶ πωροσετίθει καὶ σιω-
 πίχουε παρὰ τῆς ἐλδοθερίας. μὲν δὲ ταῦτα ποροκαλεσα-
 μένη τῶν ῥοδίων, δῆκε τούτων. ὁ δὲ ἀσυμῆδης εἰσελθὼν
 μετεῖώς* ἔφη, ἔβελτιον ἢ κτ' τὴν παρὰ ταύτης πρεσβείαν.^{* ἔφη,}
 ἀφ' ἐμὲν γὰρ τοῦ κατηγορεῖν τῶν ἄλλων, ὥρμησεν ἐπὶ
 τὴν παραιτιῶσθαι, καθάπερ ὁ μασηγούμβροι, τὰς πλη-
 γὰς, φάσκων ἱκανοῖς ποροστίμοις περιπεπρωκέναι τὴν πε-
 τεῖδα, καὶ μείζονσι τῆς ἀμαρτίας. καὶ ποροστέμνῃ,
 ἐξηγεῖτο τὰς ἐλατήσας κεφαλαιωδῶς διεξιῶν, πρῶτον
 μὲν ὅτι λυκίδου καὶ καρίαν ἀπολωλέκασι, εἰς τὴν ἐξαρ-
 χῆς μὲν ἐδαπάνησαν χερματῶν ἱκανὸν πλῆθος, τρισσοὺς
 πολέμοις ἀναγκαζέντες πολεμῆν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ πορο-
 σόδων ἐσέρηνται πολλῶν, ὧν ἐλάμβανον παρὰ τῶν πορο-
 ρημένων· ἀλλ' ἴσως ἔφη ταῦτα μὲν ἔχει λόγον. καὶ γὰρ ἐδώ-
 καθ' ὑμεῖς αὐτὰ τὰ δῆμῳ, μὲν χαρίζεσθαι τὴν δύνειαν. καὶ
 χαρίζοντες αὐτὰ κτ' λόγον ἐδοκεῖτε τοῦτο πράττειν, ἐμ-
 πεσοῦσης πινὸς ὑποψίας καὶ διαφορᾶς ὑμῖν· ἀλλὰ καὶ νῦν
 δήπου διακοσίων ταλάντων ἐξηγοράσαμεν παρὰ τῶν πο-
 λεμαῖς στρατηγῶν· καὶ στρατονίκειαν ἐλάβομεν ἐν μεγά-
 λῃ χάριτι παρ' ἀντιόχου, καὶ σελδύκε, καὶ παρὰ τούτων
 τῶν πόλεων ἀμφοτέρων ῥ καὶ εἴκοσι τάλαντα τῷ δῆμῳ
 ποροσόδος ἐπιπλε κατ' ἕκασον ἔτος· τούτων ἀπασῶν ἐσέρη-
 μεθα

μετα πάντων προσόδων, θέλοντες παθαρχειν τοῖς ὑμετέροις
 προσάμασιν, ἔξω μείζονα φόρον ἔπιτεθείκατε τοῖς
 ῥοδίοις τῆς ἀγιοῖας, ἢ μακεδόσι τοῖς διαπαντός πολεμίοις
 ὑμῶν ὑπάρξασιν. τὸ δὲ μέγιστον σύμπλωμα τῆς πόλεως,
 καταλέλυται γὰρ ἡ τοῦ λιμένος πρόσσδος, ὑμῶν δὴ λοιπὸν μὲν
 ἀτελῆ πεποιηκότων, ἀφηρεμένων δὲ τὴν τοῦ δήμου παρρη-
 σίαν, δι' ἧς καὶ τὰ κατὰ τὸν λιμένα, καὶ τὰλλου πάντα τ'
 πόλεως ἐτύγχανε τ' ἀεμοζύτης προσασίας. Ὅτι δὲ τούτ'
 ἔστιν ἀληθές, ἐδυσχερές καταμαθεῖν. τοῦ γὰρ ἐλμιμῆς κτ'
 οὗτοῦ ἀνώτερον χρόνος, δῖος κοῖλος ἢ μυριάδας δραχμῶν,
 νῦν δὲ ῥήκατε ἢ μυριάδας, ὥστε ἐλὶαν ὧ ἀνδρες ῥωμαῖοι
 τὴν ὑμετέραν ὀργὴν ἤφθαι πάντων κυρίων ἔπων τ' πόλεως.
 εἰ μὲν συμβεβήκει πάνδημον γεγονέναι τὴν ἀμαρτίαν, καὶ
 τὴν ἀλλοτριότητα τοῦ δήμου, τάχα ἴσως ἐδοκέετε καὶ ὑμεῖς
 διλόγως, ἔπιμονον καὶ δυσπαραίτητον ἔχειν τὴν ὀργὴν.
 εἰ δὲ σαφὲς ἴσεται πάντα πασιν, ὀλίγοις γεγονότας αἰτίους
 τῆς τοιαύτης ἀλογίας, ἐτύτους ἀπαντας ἀπολωλότας
 ὑπὸ αὐτῷ δήμῳ, τί πρὸς οὗτο μὴδὲν αἰτίους ἀκαταλλά-
 κτως ἔχετε; καὶ ταῦτα πρὸς οὗτο ἄλλους ἀπαντας εἶναι
 δοκῶντες πρᾶότατοι καὶ μεγαλοψυχότατοι. διόπερ ὧ ἀν-
 δρες ῥωμαῖοι, ἀπολωλεκῶς ὁ δῆμος τὰς προσόδους, τὴν
 παρρησίαν, τὴν ἰσολογίαν, ὑπὲρ ὧν τὸν πρὸ τοῦ χρόνου πᾶν
 ἀναδεχόμενος διατέλλεκεν, ἀξιοῖ ἐδεῖται πάντων ὑμῶν,
 ἱκανὰς ἔχων πληγὰς, λήξαι τῆς ὀργῆς, διαλυθῆναι
 ἐκ συνθέσθαι τὴν συμμαχίαν, ἵνα γένῃαι τοῦτο ἐμφανὲς
 ἅπασιν· ὅτι τὴν ὀργὴν ἀποτέθεικε τὴν πρὸς ῥοδίους,
 ἀνακε-

αἶνα κεχωρήκατε δ' ἔτι τιλὸν ἔξ ἀρχῆς αἵρεσιν, καὶ φιλίαν.
 τύτου γὰρ χρεῖαν ἔχει νυνὶ ὁ δῆμος, ἐκ τῆς διὰ τῶν ὁπλῶν καὶ
 στρατιωτῶν συμμαχίας. ταῦτα μὲν ἐν καὶ τούτοις πῶσα-
 πλήσια διαλεχθεὶς ἀσυμμάχως, ἐδόκει πρεπόντως τοῖς και-
 ροῖς πεποιῆσθαι ἑὸν λόγους. πλείστα γε μὲν συνῆργησαν
 τοῖς ῥοδίοις πρὸς τὸ τυχεῖν τῆς συμμαχίας, ὅτι περὶ τὸν
 Ἰβέρων ἀρπὶ πῶσα γεγονότες· ἔτι γὰρ ἀπομαρτυρήσαντες
 πρῶτον μὲν πᾶσι τοῖς τῆς συγκλήτου δόγμασι πεπείθαρ-
 χηκέναι ἑὸν ῥοδίους, ἔπειτα πάντας ἑὸν αἰτίαις τῆς ἀλλο-
 τριότητος κατακεκρόσθαι θανάτου παρ' αὐτοῖς, ἤτησαν
 ἑὸν ἀντιλέγοντας, καὶ ἐποίησαν τοτὶν πρὸς ῥωμαίους
 συμμαχίῳ.

Ὅτι μετὰ ἵνα χρόνον εἰσῆλθον ὅτι πῶσα τὴν ἀχαιῶν εν.
 πρέσβεις, ἔχοντες ἐντολὰς ἀκολούτως ταῖς ἀποκρίσεσιν,
 αἷς πρῶτερον ἔλαβον. αὐταὶ δ' ἦσαν, διότι θαυμάζουσι,
 πῶς ὑπὲρ ὧν αὐτοὶ κεκρίκασι πρὸς τούτων αὐτοὺς παρακα-
 λῶσι κρῖναι. διὸ τότε παρῆσθαι οἱ περὶ τὸν δῆμον, πάλιν
 ἔξ αὐτῆς ἐμφανίζοντες, διότι τὸ μὲν ἔθνος ἔτε δικαιολο-
 γῶμενον ἀκήκοις τῶν κατήλωμένων, ἔτε κρῖναι ἐδεμίαν
 πεποιῆσθαι περὶ αὐτῶν τιλὸν διὰ σύγκλητον ἀξιοῖ, πρῶτον
 ποιήσασθαι τῶν ἀνθρώπων, ἵνα κρῖσθαι τύχωσι, καὶ μὴ
 καταφθαρῶσιν ἀκεῖνοι. ὅμως μάλιστα μὲν αὐτὴν ἐξετάσα-
 σαν, διασαφῆσαι ἑὸν ἐνόχοις ὄντας τοῖς ἐγκλήμασιν. εἰ
 ὅτι διὰ ἑὸν περιπασμεὶς αὐτὴ μὴ δυνάται τοῦτο ποιῆ-
 σαι, τοῖς ἀχαιῶσι δ' ἡγεῖσθαι περὶ ἑὸν πράγματος· οἱ περὶ
 σὺνται μισοπονήρως χεῖσθαι τοῖς αἰτίαις. ἡ δὲ σύγκλη-
 τος δια-

Ζ

τος δια-

τοῖς διακούσασα τῶν πρεσβυτῶν, ἀκολούθως ταῖς ἐν τελαῖς
 διαλεγομένων, καὶ δυσχερῆσα, διὰ τὸ πᾶν ταχόσαν
 ἐξελέγχεσθαι· ὅ, τε γὰρ κένειν ἐκ ἐνόμιζεν αὐτῇ καθεύ-
 κειν, ὅ, τε χωρὶς κείσεως ἀπολύειν οὗτος ἄνδρας, πῶς δὲ ἄλλον
 ἔχον ἐδόκει τὸν ὅλεθρον τοῖς φίλοις αὐτῶν. διὸ περ ἀναγκα-
 ζομένη ἔβηλομένη παρελέσθαι καθόλου τὴν ἐλπίδα τῶν
 πολλῶν ὑπὲρ τῆς τῶν κατεχομένων σωτηρίας, ἵνα συμμί-
 ξαντες πᾶσι τῶν ἐν μὲν ἀρχαίᾳ τοῖς περὶ τὸν καλλικρά-
 τῆν ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις πολιδύμασι τοῖς δοκῶσιν εἶναι ῥω-
 μαίων, ἔγραψαν ἀποκρισὶν τοιαύτην ὅτι ὑμῖν ἐκ ὑπολαμ-
 βάομεν συμφέρειν, ἔτε τοῖς ἡμετέροις δήμοις, οὗτος ἄν-
 δρας ἐπανελθεῖν εἰς οἶκον. ταύτης δὲ τῆς ἀποκείσεως ἐκ-
 πεσούσης, ἕμῳνον περὶ οὗτος ἀνακεκληρημένοις ἐγένετο τις
 ὀλοχερῆς ἀθυμία καὶ παράλυσις τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ ἔτι
 πῶς οὗτος ἔλληνας, ὡς ἀνὴρ κοινόν τι πένθος, ἅτε δοκῶσης τῇ
 ἀποκείσεως ὀλοχερῶς ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἐλπίδα τῆς σωτη-
 ρίας τῶν ἀκληρογύντων. (4) δὲ περὶ τὸν τίβελλον ἦκοντες
 ἀπὸ τῆς πρεσβείας, ἐδὲν περιτότερον ἡδυνήθησαν, ἔτι
 αὐτοὶ διαλαβεῖν, ἔτε τῇ συγκλήτῳ διασαφῆσαι περὶ τῶν
 καὶ τὸν δῆμιον καὶ τὸν ἀντιστοχόν, ἥπερ αὐτὸ καὶ πᾶσι τοῖς ὄντες
 ἐν τῇ ῥώμῃ διελάμβανον. ἔτι αὐτοὺς (5) βασιλεῖς ἐξε-
 τέμοντο τῇ καὶ τὴν ἀπώπτησιν φιλανθρωπία· καὶ δὲ τὴν
 ἐλλάδα διαγελθείσης ἀποκείσεως τῆς τοῖς ἀρχαίοις δεδο-
 μένης ὑπὲρ τῶν κατὰ πιδέντων, τὰ μὲν πλήρη σιωπῆς εἶχον
 ταῖς διανοίαις, καί τις οἶον ἀπελπισμὸς ὑπέδραμε οὗτος
 ἀνθρώποις· οἱ δὲ πῶς τὸν χάροπον καὶ καλλικράτῳ, ἔτι

πάντες

πάντες οἱ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως παρρησιώτες μείωρον
 πάλιν ἐγενήθησαν.

Ὁ πῦρ ἐξέλιπε καμμανὲς, τὰ μὲν βιασάμενος, CVI.
 ἰὰ δὲ πῦρ ἀποκατακαίει, ὑπηκόους ἐποίησε ῥωμαίοις. εἰς
 τὴν ῥώμην καὶ πλεόντων πῦρ γεγονότων ἐρημαίον
 ἢ σύγκλητος τοῖς περὶ Ἀθῆλαον καὶ τὴν ἀθηναίων. σιωπῶντες γὰρ
 τὴν πρῶτην, ἐμὸνον αὐτὴν ἐνεργῶς κεχεῖται ταῖς διαβολαῖς,
 ταῖς καὶ τὴν δὲ μὲν καὶ τὴν Ἀθῆλαον, ἀλλὰ καὶ οὗτο γαλάτας
 παρῶν ἐκείνη, καὶ οὗτο ἐλγῆς, καὶ πλείους ἐτέρους καὶ τὴν
 Ἀσίαν πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. ὧν χάριν ὁ βασιλεὺς δι-
 μένης ἐξαπέσταλκε οὗτο ἀδελφοὺς, διπλορητομένους πρὸς
 ἰὰς ἐπιφερμένους διαβολὰς. οἱ καὶ παρελθόντες εἰς τὴν
 σύγκλητον, ἐνδεχόμενως ἔδοξαν πρὸς ἅπαντας οὗτο κα-
 τηγοροῦντας ποιῆσαι τὴν διπλορητίαν. καὶ ἰὲλ, ἐμὸ-
 νον διπλορητῶν ἐμὸν ἰὰς ἐπιφερμένους αἰτίας, ἀλλὰ καὶ
 ὑμνηθέντες ἐπαῖνον εἰς τὴν αἰτίαν. ἐμὸν τῆς γε καὶ τὴν
 δὲ μὲν, καὶ καὶ τὴν ἀντίστοιχον ὑπόψιν ἐληγόν ἢ σύγκλη-
 τ, ἀλλὰ γαίον σουλπίκιον, καὶ μῶνιον σέργιον, κατὰ-
 σήσασα πρὸς ἐξέλιπον, ἀμα μὲν ἐποπιδύ-
 σοντες τὰ καὶ οὗτο ἔλληνας, ἀμα ὅτις μεγαλοπολίταις,
 καὶ τοῖς λακεδαίμονις διδουμένησιν πρὸς τὴν ἀντιπλο-
 μένης χώρας. μάλιστα ὅτι πολυπραγμονήσοντας ἰὰ καὶ
 τὴν ἀντίστοιχον, καὶ τὰ καὶ τὴν δὲ μὲν, μή τις ἐξ αὐτῶν πα-
 ρασηκὸν γίνεσθαι, καὶ κοινοπραγία καὶ ῥωμαίων.

Ὁ πῦρ ἐξέλιπε ὁ δὲ σελδύκε, πολὺν ἤδη χρόνον κατε- CVII.
 χόμην, ἐν τῇ ῥώμῃ καὶ τὴν ὑμνησίαν, πάλαι μὲν ἐδόκει

Z 2

πρὸς

πῶς δὲ τὸ δίκαιον καλέχεσθαι, δοθέναι γὰρ ὑπὸ σελδίκου ἔ-
 πατρὸς, τῆς ἐκείνου πίστεως ἕνεκεν· δυνάτοχου δὲ μετλη-
 φότος τὴν βασιλείαν, οὐκ ὀφείλῃ ὑπὲρ ἐκείνους τέκνων ὁμη-
 ρίδην, οὐ μὴν ἀλλὰ τὸν μὲν πρὸ ἔχρονου, ἦτε τὴν ἡσυχίαν,
 καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἀδυναμίαν, ἰὺ γὰρ ἐπὶ παῖς. τότε δὲ
 τὴν ἀκμασιόατην ἔχων ἡλικίαν, ἐποιήσατο λόγοις εἰσελθὼν
 εἰς τὴν σύγκλητον, ἀξιῶν ἔ παρακαλῶν, κατὰ τὴν αὐτὴν εἴη
 τὴν βασιλείαν. καθεύκειν γὰρ αὐτῷ μᾶλλον, ἢ τοῖς ἀνιόχε-
 τέκνοις τὴν ἀρχήν. διαθεμένους ὅτι πλείους λόγους αὐτῷ
 πρὸς τὴν πεποιημένην ὑπόθεσιν, ἔ μάλιστα περὶ δυν-
 μόντος ἐν ταῖς λέγειν, διότι συμβαίνει καὶ πατερίδα ἔ τσο-
 φόν, τὴν ῥώμην ὑπάρχειν αὐτῷ· καὶ οὗ μὲν ἡγούσης οὗ ἐκ
 ἔ συνεδρὶς ἅπαντας, ἀδελφῶν ἔχον διαθεσιν· οὗ ὅτι βα-
 λυτάς πατέρων, διὰ τὸ πῶς γενέσθαι αὐμὲν ἐπιήπιος· τότε
 δὲ καὶ τὴν ἡλικίαν ὑπάρχειν ἐταῖν, καὶ γὰρ ἐτρέποντο μὲν
 ἅπαντες ἀκούοντες ἐν αὐτοῖς. κοινῇ γε μὴν ἔδοξε τῇ συγ-
 κλήτῳ, τὸν μὲν δημῆτειον καταχεῖν· τῷ ὅτι καταλελειμ-
 μένῳ παιδί, συγκατασκηδάζειν τὴν ἀρχήν. τοῦτο δὲ ἐποίη-
 σεν, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, ὑποδομένη τὴν ἀκμὴν ἔ δημοτεῖς·
 μᾶλλον δὲ κρείσσασα συμφέρειν τοῖς σφετέραις πράγμασι
 τὴν νεότητά, καὶ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ παιδὸς τοῦ διαδεδεγ-
 μένου τὴν βασιλείαν. ἐγένετο δὲ τοῦτο δῆλον ἐκ πάντων
 ταῦτα συμβάντων· διότι γὰρ κατὰ τὴν σφύρας πρεσβυ-
 τὰς οὗ περὶ γνάϊον ὀκταούριον, καὶ ἀπόριον λουκρήτιον, καὶ
 λούκιον αὐρήλιον, ἔξέπεμψαν οὗ διοικήσοντας τὰ καὶ
 τὴν βασιλείαν, ὥς αὐτὴν περὶρεῖτο, διὰ τὸ μηδὲν αὐτῶν
 ἐμπο-

ἐμποδῶν ζητούμενον τοῖς Ἰπτατομένοις, τοὺς μὲν βασιλέως
 παιδὸς ἔντος, τὰν δὲ πρεσβύτων ἀσμενιζόντων Ἰπὶ τὰ μὲν
 ἀδεδόδοτ' τὰ πρῶτα καὶ δὴ μὴ οὐκ ἔστιν αἰτία γὰρ τοῦτο
 πρεσβύτων, οἱ μὲν δὲ περὶ τὸν γναῖον ἐξώρμησαν, ἔχοντες
 ἐντολὰς, πρῶτας μὲν, τὰς ναῦς τὰς καταφράκτους διαπε-
 σαι. μετὰ δὲ ταῦτα, οὗτοι ἐλέφαντας εὐρυκοπήσας, ἔκα-
 θόλου λυμῆνα θάλασσῃ βασιλείου δυνάμιν. προσενετεί-
 λαντο δὲ τοῦτοις, ἔτα καὶ τὴν μακεδονίαν Ἰπικέψατο.
 σιωπῶντες γὰρ οὗτοι μακεδόνας αἰεὶς ὄντας δημοκρατικῆς ἔ-
 σιωδριακῆς πολιτείας, σασιάζαντες αὐτούς, ἔδει δὲ
 οὗτοι αὖτ' ἐν γναῖον καὶ τὰ αὖτ' οὗτοι γαλάτας, καὶ τὰ καὶ
 τὴν ἀγλαρὰ βασιλείαν ἐποπιδύσαι. μετὰ δὲ τινα χρόνον
 αὐτοῖς ἐπαπεσάλη γράμματα ἀπὸ τῆς συγκλήτου, καὶ
 οὗτοι ἐν ἀλεξανδρείᾳ βασιλεὺς διαλύσαι καὶ δυνάμιν.

Ὅτι καὶ οὗτοι καιρὸς τοῖσι παρεγένοντο πρέσβεις ἐκ ^{CVIII.}
 τῆς Ῥώμης, πρῶτον μὲν οἱ περὶ τὸν μαρκον ἰούνιον διουκ-
 κήσαντες τὰ πρὸς οὗτοι γαλάτας διαφέροντες τὰ βασιλεῖ.
 ἐπεὶ δὲ γὰρ ἐκ ἡδυνήθησαν οἱ πρόημοι δι' αὐτῶν ἀποτελέσας
 τῆς καταπαδοκίας ἔδει, ἀλλ' ἐκ χειρὸς ὠκοδομήσαντο τὸν
 *δόκτω. Ἰπικαλόμενοι τόλμαν, καταφυγόντες Ἰπὶ Ῥω- *δοκίμους
 μαίσις, διαβάλλειν ἐπὶ τῶν τὸν ἀγλαρὰν, ὡς χάριν
 ἀπεσάλησαι οἱ περὶ τὸν ἰνίον, πρὸς ἑὸ βασιλὺς ποιη-
 σάμενοι οὗτοι ἀρμόζοντας λόγους, καὶ τὰλλα φιλανθρω-
 πῶς ὁμιλήσας, ἐκείνοις μὲν δὴ λογέσας ἀπέστειλε. μετὰ δὲ
 ταῦτα ἀπαγενομένων πρεσβυτέρων τῶν περὶ γναῖον ὁκτα-
 χίον, καὶ σφόδρον λουκρήτιον, καὶ διαλεγομένων τὰ βα-

σιλείᾳ πάλιν περὶ τῶν πρὸς τοῦ γαλατίας αὐτῶν διαφερόντων, βραχέα περὶ τούτων κοινολογησάμενος, καὶ φήσας δι' ἐπαγωγὴς εἶναι πρὸς τὸ κελεῖν· λοιπὸν ἡδὴ τὴν πλείω λόγον ὑπὲρ τῶν καὶ σειράν ἐποιεῖτο πραγμάτων, εἰδὼς ἐκείσε πρὸς ἀγόντας τοῦ περὶ τὸν ὀκταούσιον, ὑποδύκνυν αὐτοῖς τὴν ἀκαταστάσιν τῆς βασιλείας, καὶ τὴν οἰκειότητά τῶν πρὸς αὐτῆς· ὅς πρὸς ἐπαγγελλόμην θ', ἀκολυθήσαιν μετὰ δυνάμεως, καὶ συνεφεδρῶσιν τοῖς καιροῖς, ἕως ὃν ἐπαέλθωσιν πάλιν ἐκ τῆς σειράς ἀσφαλῶς. ὁ δὲ πρὸς τὸν γνάϊον ἐν πᾶσιν ἀποδεχόμενοι τὴν τοῦ βασιλέως δύναμιν καὶ πρὸς αὐτῷ, καὶ μὲν τὸ παρὸν, ἐκ ἔφασκεν πρὸς δεῖξαι τὸ πρὸς ἀπομπῆς· εἰς δὲ τὸ μέλλον, ἐάν τις ὑποπίπῃ χρεῖα, διασαφῆσιν ἀόκνως. κρίνειν γὰρ αὐτὸν ἕνα τῶν ἀληθινῶν ῥωμαίων φίλων.

CIX.

Ὅτι παρεγένοντο καὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν πρὸς ἀρεαράθην τοῦ νεωστὶ διαδεδεγμένου τὴν καπαδοκῶν βασιλείαν πρὸς τοῖς ἀνανεωσόμενοι ἰλιώ τε φιλίαν καὶ συμμαχίαν τὴν πρὸς ἀρχουσάν, καὶ καθόλου πρὸς ἀκαλέσοντες τὴν σύγκλητον ἀποδέξασθαι τὴν τοῦ βασιλέως δύναμιν, καὶ πρὸς αὐτῷ ἰλιώ ἔχει, καὶ κοινῇ ὅς κατ' ἰδίαν πρὸς ἅπαντας ῥωμαίους. ἡ δὲ σύγκλητος διηκούσασα τῶν λόγων, τὴν τε φιλίαν ἀνενεώσατο καὶ τὴν συμμαχίαν, καὶ καθόλου ἰλιώ ὅλῳ αἰετὶν ἀποδεξαμένη τὸν βασιλέως, φιλοδωρῶπος ἐγενήθη. τοῦτο δ' ἐγένετο μάλιστα διὰ τὸ τοῦ περὶ τὸν ἰλιώ, καὶ τὸν καιρὸν πρὸς ἀπεσάλησθαι ἡτοικεῖσθαι μενοῖα καὶ τοῦ βασιλεῖς ἐπιδυελθόντας, δι' ἡμῶς λόγους

γυς ποιήσασθαι, πείτε ἔπαυσε καὶ καθόλου τῆς βασιλείας αὐτῶν. οἷς πισθύναντες οἱ τοῦ συνεδρίου, τούτοις πρεσβυτάς φιλανθρώπως ἀπεδέξαντο, καὶ τὴν ὅλην αἵρεσιν ἔβασιλέως.

Ὅπ' ῥόδοι διαπεπνυκότες ἐκ τῆς περὶ αὐτοὺς ἡγομένης δυσχερείας, ἔπεμπον εἰς τὴν ῥώμην πρεσβυτάς ὅν' πρὶ κλεαγόραν καὶ λυγδαμιν ἀξιόσπουδας σφίσι πᾶσι χωρηθῆναι, πρὶ δὲ τῶν ἐχόντων ἐν τῇ λυκίᾳ κα-
εῖα κήσας αἰτησόμενοις τὴν σύγκλητον, ἵνα αὐτοῖς ἔχειν ἐξῇ, καθὰ καὶ πρὶ ἑτέροις. ἐψηφίσαντο δ' καὶ κολοσσὸν σῆσαι τὸ δῆμα τῶν ῥωμαίων ἐν τῇ τῆς ἀθηνᾶς ἱερῷ, τριακοντάπηχυν.

Ὅπ' τῶν καλυνδέων ἀποσάντων καυνίων, καὶ μετὰ ταῦτα πολιορκεῖν ἑπὶ βαλλομένων αὐτοὺς τῶν καυνίων, τὰς μὲν ἀρχὰς ἀπεκατέστητο κινδύους οἱ καλυνδεῖς, ὧν καὶ πρὶ πεσόντων καὶ βοήθειαν ἑπὶ ποσὸν δυνάειχον τοῖς ὑπεναγίοις. ἀγωνιῶντες δὲ τὸ μέλλον, πρὶ πρὶ ἐξέπεμψαν πρὶ ῥοδίοις, ἐγχειρίζοντες σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν. ὅ δ' ῥόδοι πέμψαντες βοήθειαν, καὶ καὶ γῆ καὶ καὶ θάλατταν, ἡν τε πολιορκίαν ἔλυσαν, καὶ παρέλαβον τὴν πόλιν. συνεβη δ' καὶ τὴν σύγκλητον αὐτοῖς βεβαιῶσαι τὴν τῶν καλυνδέων κτῆσιν.

Ὅ δ' ἀγλαῶντος ὁ βασιλεὺς κατωδοκίας πρὶ δε-
δεμένῳ ὅν' εἰς τὴν ῥώμην ἀποσάλλοντας πρεσβυτάς, νομίσας ἐκ τῶν ἀποκρίσεων ἐν ὀρθῇ κεῖσθαι τὴν βασιλείαν αὐτῶν, ἐπειδὴ κατ' ἴκται τῆς ῥωμαίων δυνάμεως, ἔδνε τοῖς θεοῖς
χαριστή-

χαρισηία τῶν γεγονότων, καὶ οὗτοῦ ἡγεμόνας εἰσία. μὲν
 δὲ ταῦτα πρὸς οὐδὲν ἀπέσειλε πρὸς οὗτοῦ περὶ τὸν λυ-
 σίαν εἰς τιμὴν ἀντιόχου, ἀποιδάζων ἀνακομίσεια ταῦτα
 ἀδελφῆς καὶ μητρὸς ὅσα. τὸ μὲν ἐν ἐγκαλεῖν ὑπὲρ τοῦ
 γεγονότος ἀσεβήματος, ἀπεδοκίμαζεν, ἐβυλόμενοι
 ἐρεθίζον οὗτοῦ περὶ τὸν λυσίαν, ἵνα μὴ διαψυχθῇ τῆς πα-
 θήσεως, καί τις βαρέως φέρων τὸ γεγονός· ἀξιωματικὰς ὅ-
 δους ἐντολὰς, ὅσα πρὸς οὗτοῦ πρὸς οὐδὲν. τῶν ὅτι περὶ τὸν
 λυσίαν συγχωρησάντων, καὶ τῶν ὅσων ἀνακομιθέντων ὡς
 αὐτὸν, δὲ πρὸς οὐδὲν μεγαλομερῶς τιμὴν παρὰ τὴν αὐ-
 τῶν, ἐθαψε πρὸς οὗτοῦ πατρὸς τάφον κηδεμονικῶς.

CXIII.

Ὅτι μετὰ τὸ μερίσαι οὗτοῦ πολεμαίοις τὴν βασιλείαν,
 παρεγένετο πολεμαῖοι ὁ νεώτερος εἰς τὴν ῥώμην, ἀθελῆν
 βυλόμενος τὸν γεγονότα μερισμὸν αὐτῶν πρὸς τὸν ἀδελ-
 φόν, φάσκων ἐχέων, ἀλλὰ κατ' ἀνάγκην τῇ καιρῷ περ-
 ληφθεὶς, πεποιηκέναι τὸ πρὸς οὐδὲν μόνον, ὅτι παρεκάλετὴ τὴν
 σύγκλητον μερίσαι τιμὴν κύπρῳ αὐτῶν· καὶ γὰρ τοῦτο γε-
 νομένῃ, καὶ ἀδελφεύσαν ἔξεν μερίδα ὅτι ἀδελφὸς πρὸς οὐ-
 λῶ. τῶν δὲ περὶ τὸν καναλήιον καὶ κοῖντον δὲ ποταμὸν ἐρ-
 τῶν τοῖς περὶ τὸν μενίδυλλον, τοῖς πρὸς οὐδὲν πρὸς οὐδὲν
 πρὸς οὐδὲν πρὸς οὐδὲν, διότι καὶ κυρήνην ὁ νεώτερος καὶ
 τὸ πνύμα δι' αὐτοὺς ἔχει, τοιαύτην γινέσθαι τὴν τῶν ὀχλῶν
 πρὸς αὐτὸν ἀλλοτριότητα καὶ πρὸς οὐδὲν, διότι καὶ παρ' ἐλ-
 πίδα καὶ πρὸς οὐδὲν δέδομένων αὐτῶν τῶν καὶ κυρήνῃ
 πρὸς οὐδὲν ἀσμένως δέξαι· καὶ σφαγίων τμηθέντων
 καὶ λάβοι οὗτοῦ ὅσους πρὸς οὐδὲν τὸ ἀδελφόν, καὶ δοῖν περὶ τοῦτο
 οὗτοῦ

τοῦ δὲ πολυμαίᾳ παπ' αὐτοῖς ἀνπλέγοντες, ἡ σύγκλητος
 ἅμα μὲν ὁρῶσα τὸν μερισμὸν ἐγεγονότα τελέως, ἅμα
 δὲ βελομένη διελεῖν τὴν βασιλείαν πραγματικῶς, αὐ-
 τὰν αἰτίων γενομένων τῆς διαιρέσεως, συγκατέθετο τοῖς
 ὑπὸ δ' νεωτέρου πατρὸς καλουμένοις ἐπὶ τὰ σφετέρῳ συμ-
 φέρουσι πολὺ γὰρ ἤδη τοῦτο τὸ γένος ἐστὶ τὰν διαβουλίαν
 πατρὸς ῥωμαίους, ἐν οἷς διὰ τῆς τὰν πέλας ἀγνοίας αὐξοῦσι
 καὶ κατὰ σκευάζοντα τὴν ἰδίαν ἀρχὴν πραγματικῶς ἅμα
 χειρίζομενοι, καὶ δοκῶντες δ' ἐργετῆν εὖ ἀμαρτάνοντας
 διὸ καὶ καθ' ὧν τις τὸ μέγεθος τῆς ἐν αἰγυπῶ δυνασείας,
 καὶ δεδιότες ἀν' ὅτε τύχη παρὰ τούτου, μὴ μείζον φρονῇ
 δ' ἐκαστήκοντες, κατέστησαν πρεσβυτάς, τίτον Ἰερικαῖον, ἔ-
 γναῖον μερῶν, εὖ καλὰ ζώντας ἐπὶ τὴν κύψον τὴν
 πολυμαῖον, καὶ τελειώσαντας ἅμα τὴν ἐκείνων ἐπὶ τὴν αὐτῶν
 παρθέσιν. Ἐπειὰ χεῖμα τούτους ἐξέπεσειλαν, δόντες ἐν-
 τλάς διαλύσαι εὖ ἀδελφάς, καὶ κατὰ σκευάσαι τὰ νεω-
 τέρω τὴν κύψον χωρὶς πολέμου.

Οἱ περὶ τὸν καιρὸν τοῦτον παρὰ πεσοῦσης τῆς περὶ τὸν CXLV.
 γναῖον περὶ πετείας, ὡς ἀνῆρέθη, καὶ τὰν πατρὸς τοῦ βασι-
 λέως ἀντιόχου πρεσβυόντων, ὧν ὁ λυσίας ἐπεμψε, πατρὸς
 γεγονότων, καὶ πολλοὺς διαθεμένων λόγους, ὑπὲρ τοῦ μὴ
 κεκοινωνηκέναι τῆς πράξεως τοὺς τοῦ βασιλέως φίλους·
 ἡ μὲν σύγκλητος παρέπεμπε εὖ πρεσβυτάς, ἐβελομένη
 δίδοναι περὶ τούτων ἀπόφασιν ἐδεμίαν, ἐδ' ἐκτίθεσθαι
 καθόλου τὴν αὐτῆς γνώμην. ὁ δὲ δημήτριος πλοῦθις ἐπὶ
 τοῖς ἡγελεμένοις, ἐξ αὐτῆς παρὰ σκευῆς τὸν πολυβίον, καὶ

α

παρὰ

πρὸς ἀνέφερον διαπορῶν, εἰ δὲ πάλιν ἐντυχεῖν τῇ συ-
 κλήτῳ περιτὰν κατ' αὐτὸν. ὃ δ' παρεκάλει μὴ δῖς πρὸς
 αὐτὸν λίθον πλάιν· ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ τὰς ἐλπίδας ἔχον, καὶ
 ὁλμᾶν τι βασιλείας ἄξιον· πολλὰς γὰρ ὑποδακνύειν ἀφ' ὅ-
 ρμας ἔδ' ἐνεσώζας καιροῦς. ὃ δ' δημήτρι' ὁ σιωνόσας τὸ
 λεγόμενον, τότε μὲν ἀπεσιώπησε. μετ' ὀλίγον δέ τινα τῶν
 σωήτων ἀπολλωνίῳ μετέδωκε πρὶ τῶν αὐτῶν. ὃ δ' πρὸς
 ρημέν' ὁ ἄκακος ὢν, καὶ κομιδῇ νέος, συνεβόλδεν πείραν
 ἐπιλαβεῖν τῆς συγκλήτου. πεπειθαι γὰρ, ἐπεὶ τῆς βασι-
 λείας ἀλόγως αὐτὸν ἐξέστησε, τῆς γε ὀμηρείας αὐτὸν ἀπο-
 λύσειν, ἅτερον γὰρ εἶναι τελέως ἀντιόχου τοῦ παιδὸς διαδε-
 δεγμένον τὴν ἐν σειρά βασιλείαν, δημήτριον ὀμηροῦ ἐν ὑπὲρ
 αὐτῶν. τούτοις μὲν ἔν τοις λόγοις πρὸς αὐτὸν πάλιν, εἰσῆλθον
 εἰς τὴν σύγκλητον ὁ πρὸς ρημέν' ὁ, καὶ παρεκάλει τῆς γε
 καὶ τὴν ὀμηρείαν ἀνάγκης αὐτὸν ἀπολύειν, ἐπεὶ τὴν βασι-
 λείαν ἔκριναν ἀντιόχῳ συγκατασκευάζειν. ὁ πλείων δὲ
 πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν αὐτῶν διαλεχθέντες, ἔμεινον ἢ
 σίκλητος ἐπὶ τῆς αὐτῆς αἰρέσεως, ὅπως εἰκὸς ἴω. καὶ γὰρ
 πρὸς ἄλλους, ἔτι δὲ μὴ λέγειν τὰ δίκαια τὴν δημήτριον,
 ἔκριναν τὴν ἀρχὴν τῶν παιδῶν συνεδιαφυλάσσειν, ἀλλὰ
 διὰ τὸ συμφέρον τοῖς σφετέραις πράγμασιν. μενόντων δὲ
 τῶν ὅλων ἐπὶ τῆς αὐτῆς διαθέσεως, μένειν εἰκὸς ἦν καὶ τῆς
 συγκλήτης διάληψιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς πρὸς αἰρέσεως· πλὴν
 ὅγε δημήτρι' ὁ μάτην ἐξηχῆσας τὸ κύκλιον, καὶ γὰρ ὅτι
 καλῶς αὐτῷ συνεβόλδεν ὁ πολύβι' ὁ, μὴ δῖς πρὸς τὸν
 αὐτὸν λίθον πλάειν, μεταμεληθεὶς ἐπὶ τοῖς ἱερόνοι, ἅμα
 δὲ καὶ

δὲ καὶ φύσιν μεγάλῳ φρων ὑπάρχων, καὶ τόλμαν ἱκανὴν
 ἔχων πρὸς τὸ κελθεῖν, διότι ἐκάλει διόδωρον, πρὸς φά-
 τως ἐκ τῆς σειράς πρῶτον ἐγεγονότα, καὶ μετεδίδου περὶ πάντων
 κατ' αὐτόν. ὁ δὲ διόδωρος, προσφάτως μὲν ἐγεγονότ' ἔθνη-
 τες· πανῆργος δ' ὢν, καὶ κατωπίδουκός ἐπιμελὴς τὰ
 κατὰ τὴν σειράν ὑπεδείκνυσεν αὐτῷ διότι πάντων μὲν ἐκεῖ τε-
 τραγμμένων διὰ τὸν γναίου φόβον, καὶ διαπισδούντων τῶν
 μὲν πολλῶν τοῖς περὶ τὸν λυσίαν, τῶν δὲ περὶ τὸν λυσίδω
 τοῖς πολλοῖς, τῆς δὲ συγκλήτης πεπεισμένης ἐκ τῶν ἑβα-
 σιλέως φίλων γεγονέναι τὴν εἰς αὐτὸν σφετέρως πρεσβυ-
 τὰς πρῶτονίαν, κάλλιστον εἶναι καιρὸν ἐπιφανῆσαι τοῖς
 πράγμασι. ταχέως γὰρ αὐτὸν μὲν ἐκεῖ μεταρρίψαν τὴν βα-
 σιλείδω εἰς αὐτόν, καὶ ὅλως μὲν παιδὸς ἐνὸς ποιήσῃται
 τὴν παρυσίαν· τὴν δὲ σύγκλητον ἐβόλησάν ἐπὶ βοηθή-
 σαι, ἐπὶ συνεπαχύνει τοῖς αὐτὸν τὸν λυσίαν τοιαῦτα διε-
 γαζόμενοις, λοιπὸν εἶναι τὸ λαθεῖν, ἐκ τῆς ῥώμης ἀπελ-
 θόντας, ἵνα μηδένα λαβεῖν ἔννοίαν τῆς ἐπιβολῆς αὐτῶν· δο-
 ξάντων δὲ τούτων, μέλει ἐμπεδοτὸν πολύβιον· ἔθελώσας
 τὰ δεδογμένα, παρεκάλεσεν συνεπιλαβέσθαι τῆς ἐπιβο-
 λῆς, καὶ συνεδιανοηθῆναι πῶς αὖν χειροδῆται τὰ κατὰ τὸν
 δρασμόν· συνεβάνε δὲ καὶ τὸν καιρὸν τούτον, μενίσυλλον μὲν
 τὸν ἀλαβανδέα παρῆναι πρεσβύοντα πρῶτον πρεσβυ-
 τέργου βασιλέως πολεμαῖα, χάριν δὲ συγκαταστήναι καὶ
 δικαιολογηθῆναι πρὸς τὸν νεώτερον πολεμαῖον. ἐτύγ-
 χανε δὲ πρὸς τὸν νεώτερον πολυβίω πρὸς τὸν μενίσυλ-
 λον ἰσχυρὰ συνήθεια ἔπιστα· διὸ καὶ νομίσας αὐτόν ἐπι-

τήδειον εἶναι πρὸς τὴν ἐνεσῶσιν χρείαν, συνέστησε τὰ δη-
 μητεῖα, μὲν μεγάλης σποδῆς ἔφιλότητι. ὁ δὲ κοινω-
 νήσας τῆς ἑπιβολῆς, ἀνεδέξατο, τὴν τε ναὺν ἐτοιμάσας,
 καὶ ἄλλα πρὸς τὴν πλὴν ἀπαρτεῖν. οὗτος μὲν οὐκ οὐδὲν
 ἐν τῷ στόματι ἔπρεπε. ὁρμῆσθαι καρχηδονίαν ναὺν ἱερ-
 ατωδόν, ταύτην ἐναυλώσατο. συμβαίνει δὲ τὰ πλοῖα ταῦτα,
 κατ' ἐκλογὴν λαμβάνεσθαι ἐκ τῆς καρχηδόνος, ἐφ' οἷς
 εἰς τὴν τύρρην ἐκπέμπουσιν οἱ καρχηδόνιοι τὰς πατρίδας
 ἀπαρχὰς τοῖς θεοῖς. ἐναυλωτὸ δὲ φανερώς εἰς τὴν ἰδίαν
 ἀνακομιδὴν, διὸ καὶ τλώτε τῶν ἑπιμελιῶν παρασκευὴν
 αὐτοπόπως ἐποιεῖτο καὶ φανερώς ἐλάλει, καὶ συνέταττε τοῖς
 ναυπηκοῖς. ἐπεὶ δὲ ἦν πάντα ἔτοιμα τῷ ναυκλήρῳ, λοιπὸν
 ἔδει τὴν δημήτειον ἀπαρτίζειν τὰ κατ' αὐτὴν τροφὰ πρὸς
 ἀπέσφλυν εἰς τὴν συρίαν ὠτακουσθήσονται καὶ κατὰ πείθειν
 τὰ ἐκεῖ συμβαίνοντα πρὸς οὐδὲν ὄχλους. ὁ δὲ σύντροφος
 ἀπολλωνίου ἑξάρχης αὐτῷ μεῖλειχε τῆς ἑπιβολῆς. δυοῖν
 δὲ ὑπαρχόντων ἀδελφοῖν, μελεάργος καὶ μενεαῖος,
 τούτοις ἐκοινωνήσαντο τὴν πρᾶξιν. ἄλλω δ' ἐδένει τῶν μετ'
 αὐτῶν, καὶ τοὶ πλείονων ὄντων. ἔτι δὲ ἦσαν ἀπολωνίαι καὶ
 φύσιν υἱοί, ἔμεγαλιν μὲν δὲ καὶ εὐκαίαν ἔχοντες πρὸς σε-
 λδύκῳ, μετὰ τούτους δὲ καὶ τὴν ἀνιόχῳ μετέληψιν τῆς
 ἀρχῆς εἰς μίλητον. τῆς δὲ συνταχθείσης ἡμέρας πρὸς οὐδὲν
 ναυπηκοῦς συνεγίγνετο, ἔδει γινώσκειν πρὸς πάντας φί-
 λων ὑποδοχὴν πρὸς τὴν ἐξόδον. πρὸς γὰρ αὐτὰ ποιεῖν
 ἐδείκνουν ἔχοντες ἰόντες. εἴτις γὰρ ἑπιμελῶς καλεῖν ἅπαν-
 τας οὐκ ἔδει αὐτὸν ὄντας. ὁ δὲ συνειδότες τὴν πρᾶξιν,
 ἐμελλον

ἔμελλον ὅς ἄν τις δειπνήσαντες, ἵππῳ τὸ πλοῖον ἤξιν, ἔχοντες
 ἓνα παῖδα μετ' ἑαυτῶν ἕκαστος. ὅν γ' λοιπὸν ἀπε-
 σάλκυσαν εἰς ἀναγνείας καὶ τὴν ἐπὶ ἑσσαν αὐτοὶ παρεπό-
 μενοι. τὸν δὲ πολύβιον συνέβαινε καὶ τὸν καιρὸν τοῦτον ἠδενη-
 κότα, μένειν κατὰ κλιπῇ· εἰδέναι δὲ πᾶσι τὰ πρᾶξιόν μιν,
 τοῦ μὲν θυλλοῦ σιωπῶντος αὐτῷ μεταδιδόντος αἰεὶ περὶ τῶν
 ὑποπιπόντων. διόπερ ἀγωνιάσας ὁ παρρησιόχης, μὴ δὲ
 σιωπῆς ἐλκυσθείσης, ἄτε δὲ δημητρεὺς συμποτικῆς φυσι-
 κῶς καὶ νεωτέρου τελέως ὑπαρχόντος, ἀπάρημα τὶ γῆ-
 ραι περὶ τὴν ἐξοδὸν διὰ τὴν μέθην· γράψας βραχὺ πι-
 νάκιον ἐσφραγισάμενος, πέμπει παρ' αὐτοῦ παῖδα, συ-
 σκοτάζοντες ἄρτι δὲ θεοῦ, συντάξας ἐκκαλεσάμενον τὸν
 οἰνοχόον δὲ δημητρεὺς, δέναι τὸ πινάκιον, μηδὲν εἰπόντα τίς
 ἢ ὧς ἀτίει· καὶ κελύει ἀποδιδόναι τὰ δημητρίῳ ὧς α-
 χεῖν διααναγνῶναι. γυρομύρων δὲ πάντων καὶ τὸ σιωπα-
 χθὲν, λαβὼν ὁ δημητρεὺς ἐπαίεγνω. τὸ δὲ πινάκιον περιέ-
 χει τὰς γνώμας ταύτας. Ὁ δὲ ὄντων τὰ δὲ μέλλοντα, οἷχε-
 ται φέρων εἰς ὃ φέρει νύξ· τοῖς δὲ ὁλμῶσι δὲ πλέον. τόλμα
 τί, κιδιῶδρε, πρᾶξις, ἀποτύγχανε, ἵππῳ τυχε, πᾶσι
 μᾶλλον, ἢ σαυτὸν πρός, ἡνέφε, καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν, ἄρ-
 θρα ταῦτα τῶν φρενῶν. ταῦτα διααναγνὺς ὁ δημητρεὺς, καὶ
 σιωπῶντας τὰς ὑποθέσεις, καὶ τινες, καὶ ὧς ἀτίει εἰσι,
 παραυτίκα προσποιεῖς, ὡς ἵππῳ ναύσι· γεγονώς, ἀπηλ-
 λάττε, συμπαροπιδόντων αὐτῷ καὶ τῶν φίλων. ὧς α-
 νόμει δ' ἵππῳ σκηνῶν, ὅν μὲν ἀνεπιτηδείους τῶν οἰκετῶν
 ὅς ἐπεμψε εἰς τὰς ἀναγνείας, συντάξας λαβόντα τὰ

λῖνα, καὶ οὖν κύνας ἀπαντᾷν ἐπὶ τὸ κίρκαιον, ἐκεῖ γὰρ ἐπι-
 μελῶς εἰώθει κυνηγεῖν τὸ πρῖν, ὅς τ' καὶ τῆς πρὸς τὸν
 πολύβιον αὐτὰ σιωπῆθαις τὴν κατ'αρχὴν γενέσθαι συνέ-
 πεσε. μὲν γὰρ ταῦτα τοῖς περὶ τὸν νικάνορα, διεσάφει τὴν
 ἐπιβολὴν, καὶ κοινωνεῖν παρεκάλει τῶν αὐτῶν ἐλπίδων.
 πρῶτων δὲ παρ' αὐτῶν δεξαμένων τὸν λόγον, παρήγειλε
 καὶ παρδὸν ἐπαελθόντας ἐπὶ τὰς ἰδίας καταλύσεις, τοῖς
 μὲν παισὶ συνίαθαι παρὰ γὰρ ἐπὶ τὴν ἐωθινήν εἰς τὰς
 δρυαγείας, καὶ μὲν τῶν κυνηγῶν ἀπαντᾷν εἰς τὸ κίρκαιον,
 αὐτοὺς γὰρ λαβόντας ἐδῆτας τὰς ὁδοπορείας, ἀνακάμπειν
 ὡς αὐτὸν, εἰπόντας τοῖς οἰκέταις, ὅτι μὲν δὲ δημητεῖς συμμί-
 ξουσιν αὐτοῖς καὶ τὴν ἐπιδοσαν ἐπὶ τὸν παρηρημένον ἔπον.
 γυρομένων γὰρ πρῶτων καθὼς παρέρηται, παρῆγονεῖς τὴν
 ὥσιν δὲ νυκτὸς, ἐπὶ τὸ σόμα τοῦ πρέβου. ὁ γὰρ μενίσυλλος
 παρπορδύμενος ἐκοινολογεῖτο τοῖς ναυπηκοῖς, φάσκων
 αὐτὰ παρπεπλωκέναι πρὸς τὸ βασιλέως· διὸ δέον εἶναι,
 αὐτὸν μὲν μὲν καὶ τὸ παρὲν ἐν τῇ ῥώμῃ· τῶν γὰρ νεανίσκων
 οὖν ἀπιστοτάτοις ἐκπέμψαι πρὸς αὐτὸν, παρ' ὧν ἐπι-
 γνώσεται πρῶτα τὰ καὶ τὸν ἀδελφόν· διόπερ αὐτὸς μὲν ἐκ
 ἔφησεν ἐμβάλλειν, οὖν γὰρ νεανίσκοις ἤξειν πρὸς μέσας νύκτας
 οὖν μέλλοντας πλεῖν. τῶν δὲ ναυκλήρων ἀδιαφορευῶντων
 διὰ τὸ μὲν αὐτοῖς τὸ ταχθεὶν αὐλὸν ἐξαρχῆς, ἐπρῶτα
 κατηρικώτων ἐκ πολλῶν τὰ πρὸς τὸν πλεῖν, παρῆσθαι
 πρὸς τὸν δημήτριον, καὶ τρέττω φυλακὴν λήγουσαν, ὄντες
 καὶ παῖδες, καὶ παιδάριον γὰρ δὲ μενίσυλλος κοινολογη-
 θέντες αὐτοῖς, ἐπρὸς αὐτοὺς ἰλὺ τῶν ἐπιμυλῶν παρ-
 σκεδὴν,

σκαδὴν, ἔπ' ὅς συστήσαντες τὰ ναυκλήρια καὶ τὰς ὀπλίστας
 ἔκτενως, ἔτοι μὲν ἐπέβησαν. ὁ δ' κυβερνήτης ἄρτι διαφώ-
 σκοντος, ἄρας τὰς ἀγκύρας, ἐτέλει τὸν πλὴν ἀπλῶς, ἐδε-
 μίσθῳ ἐννοίαν ἔχων ἔπ' ἀγμάθ', ἀλλ' ὡς στρατιώτας ἡ-
 ναὺς ἄγων παρὰ τῇ μνηστύλῃ παρὰ τὸν πολεμαῖον. ἐν δ'
 τῇ ῥώμῃ καὶ τὴν ὀπλίσταν ἐδὲς ὀπλιζήσκειν ἐμελλε τὸν
 δημήτριον, ἐδὲ ἔπειτα μετ' ἐκείνους παραγόντας. ὁ μὲν γὰρ
 αὐτὸς μένοντες ὡς ὀπλίσταν ὡς μελλοῦσα διαλάμβανον.
 ὁ δὲ ἐν ταῖς ἀναγκαῖς, ἀπλῶς ὀπλίσταν τὸν αὐτὸν τό-
 πον, ὡς ἐκεῖ παρὰ τὸν πολεμαῖον δι' ὅσῳ ἐβόησε τελέως ἀσπιδον
 εἶναι τὸν θρασυμόν, ἕως ἔτι τὰν παίδων ἰς μεμαστιγμένῃ
 ἐν ταῖς ἀναγκαῖς ἀπαντᾷ ὀπλίσταν τὸν αὐτὸν τόπον, ἔδραμον
 ὀπλίσταν τὸν κίρκαιον, ὡς ἐκεῖ τὰ δημητρίῳ συμμίζων. ἔχ' ὁρῶν
 δὲ, πάλιν εἰς τὴν ῥώμην ἔτρεχεν, ὡς καὶ πορείαν ἀπαν-
 τήσων. ἐδ' αὖτε δι' ἐκείνων αὐτῶν, τοῦτο διεσάφησε τοῖς ἐν
 ῥώμῃ φίλοις, καὶ τοῖς καὶ λειμυμένοις ὀπλίσταν τῆς οἰκίας.
 ὀπλιζόμενον δὲ τὸν δημήτριον καὶ τὴν τελαρτίλῃ ἡμέραν
 ἀφ' ἧς ὤρμησεν, ὑπενοήθη τὸ γεγονός. τῇ δ' ἐσὺγκλητος
 δι' ἐξέως σωθήγετο περὶ τούτων ἐν ἧς ἐβόησε τὸν δημή-
 τριον, ἐκταῖον ἦδη ὀπλίσταν πορθμοῦ καὶ σκελίδου ὑπαρ-
 χειν. τὸ μὲν οὖν διώκειν ἀπέγνωσαν, ἅμα μὲν ὑπο-
 λαμβάνοντες αὐτὸν πολὺ παρηλθῆναι καὶ τὸν πλὴν. ὁ
 γὰρ ἔρχετο φέρον ἄνεμον. ἅμα δ' παρορώμφοι τὸ βεληθόν-
 τες κωλύσειν, ἀδυνατήσαν. πρὸς δὲ κατέστησαν
 μετὰ ἡμέρας ἑπτὰ περὶ ἡβέρμον γράκκον, καὶ λού-
 κιον λέντλον, καὶ σεργυλίον· οἳ τινες ἐμελλον πρῶτον
 μὲν

μὲν ἐποπιδύσαντά κ' ἔδυν ἑλλήνας· ἐνθεν Ἰππobάλλουτες
 Ἰππὶ τὴν ἀσίαν, τά τε κ' τὸν δημήτριον καταδοκήσειν, καὶ
 τὰς τῶν ἄλλων βασιλέων παραιρέσεις ἵξετάσειν, καὶ τὰ
 πρὸς ἔδυν γαλάτας ἀντιλεγόμενα τοῖς παρρημένοις
 διδυκρινήσειν. διὸ τὸν τιβέριον καλεσθήσαντο πάντων αὐτῶν
 πλεονεχόντων. Ἐτά μὲν κ' Ἰννύτιαν ἐν τούτοις ἦν.

CXV.

Μετὰ δ' αὐτὰ πολεμαῖον ὁ νεώτερος παρὰ γεγονώς
 εἰς τὴν ἑλλάδα μὲν τῶν πρεσβυτέρων, συνήθροισεν ξενολό-
 γιον ἐμβρυῶδες ἐν οἷς παρσελάβετο καὶ δαμάσιππον τὸν
 μακεδόνα, ὃς κατὰ σφάξας ἐν τῇ φακῇ ἔδυν συνέδρους,
 ἔφυγε μὲν γυναικὸς καὶ τέκνων ἐκ τῆς μακεδονίας. ἀφι-
 κόμενος δὲ εἰς τὴν τῶν ῥοδίων περὶ τὴν, καὶ ξενιδεῖς ὑπὸ
 τῶν δῆμων, παρσετίθετο πλεῖν εἰς τὴν κύπρον. Ἐπεὶ περὶ τὸν
 τερκουάτον παρσεῖντες αὐτὸν συνεπαμείνον ξενικῶν χεῖρας
 βαρεῖαν, ὑπεμίμησκον τῶν ἐν τῶν· διότι δὲ χωρὶς πο-
 λέμου ποιεῖσθαι τὴν ἀσπίδα. καὶ τέλῳ ἐπεισαν αὐτὸν,
 ἕως σίδηρος παρσεγαγόντα τὸ ξενολόγιον, διαλύσασθαι, ἔ-
 τῆς εἰς κύπρον Ἰπποβόλης ἀποσῆναι, καὶ συμμίσγειν αὐτοῖς
 Ἰππὶ ἔδυν τῶν κυρηναίων ὄρους. αὐτοὶ δ' ἐπὶ πλεονεχίαν εἰς τὴν
 ἀλεξάνδρειαν, ἔφασαν παρσεσῆσθαι τὸν βασιλέα πρὸς
 τὰ παρσεκαλέμενα, καὶ συναντήσιν Ἰππὶ ἔδυν ὄρους,
 ἔχοντες ἀκκῆνον μετ' αὐτῶν. τούτοις μὲν ἐν τοῖς λόγοις
 πειθεῖς ὁ νεώτερος πολεμαῖος, ἀπογνῶς τὰ κ' τὴν κύ-
 προν, τὸ μὲν ξενολόγιον διέλυσεν. αὐτὸς δ' ἰὸ μὲν πρῶτον
 εἰς κρήνην ἀπέπλυσεν, τὸν τε δαμάσιππον ἔχων μετ'
 ἑαυτοῦ, ἔπειτα πρεσβυτέρων ἑνα Ἰννύτιαν μερῶν, ξενολογή-
 σας δ'

σας δ' ἐκ τῆς κρήτης περὶ χιλίοις στραπῶτας, ἀνήχθη, ἔ-
 διάρας εἰς τὴν λιβύνην, κατέχευεν ἑπὶ τὸν ἄπιν. ¶ ὁ δὲ περὶ
 τὸν Ὀρκουάτον καὶ τὸν τίτον διακομιθέντες εἰς τὴν ἀλε-
 ξάνδρειαν, ἐπειρῶντο μὴ παρκαλεῖν τὸν πρεσβύτερον
 πολεμαῖον διαλύεσθαι πρὸς τὸν ἀδελφόν, καὶ συγχωρεῖν
 αὐτῷ τὴν κύπρον. § ὁ πολεμαῖος τὰ μὴ ἐπαγγελλομέ-
 νου, τὰ δὲ παρκαλοῦντος καὶ τὰ τοιαύτω τρόπῳ κατατρέχοντος
 τὸν χερόνον, στρατοπεδύων ὁ νεώτερος μὲν τὰν κρητῶν ἐν τῇ
 λιβύνῃ περὶ τὸν ἄπιν κατὰ τὸ σωτεταγμένον, καὶ τελέως
 ἀχάλλων ἑπὶ τὰ μὴδὲν διασαφισαῖται· τὸ μὴ πρῶτον
 ἐξαπέστειλε τὸν γνάϊον εἰς τὴν ἀλεξάνδρειαν, ὡς διὰ τοῦ-
 του, καὶ τὰν περὶ τὸν Ὀρκουάτον ἐπιγενομένων *· σωεξο- *
 μοιωθέντος δὲ τούτου τοῖς πρεσβύτερον, καὶ τοῦ χερόνου διελκο-
 μένου καὶ μὴ διελθουσῶν ἡμερῶν, καὶ μὴδενὸς πρὸς πίπτον-
 τος, εἰς ἄπορίαν ἐνέπιπτε πρὸς τὰν ὅλων. ὁ γὰρ πρεσβύτερος
 βασιλὸς παρκαγνόμενος, ἀρεσκείας πρὸς φερόμενον,
 πᾶντας ἐξιδιάσατο οὐδὲν πρεσβυτάς, καὶ παρκατέχετο
 πλείον ἐχέκοντας, ἀλλ' ἄκοντας. καὶ δὲ τὸν καιρὸν τῷτον,
 πρὸς ἐπέσε τὰ νεωτέρῳ πολεμαίῳ τοῖς ἱερουργαῖς ἀφε-
 σάναι, καὶ τὰς πόλεις συμφρηνεῖν τούτοις· κεκοινωνηκέναι
 δὲ περὶ τῆς ἀποστάσεως, καὶ πολεμαῖον τὸν *· συμπέτησιν, * συμπό-
 ῳς ὡς τὸ γένος αἰγύπτιος. ἑπὶ δὲ τὴν ἐπιμέλειαν τὴν.
 τὰν ὅλων ὑπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ οὐ καιρὸν ἐποιεῖτο τὸν
 πλοῦς εἰς τὴν ῥώμην. τούτων δὲ πρὸς πίπτοντων τὰ βασι-
 λεῖ, ἔμετ' ὀλίγον, διότι στρατοπεδύειν ἐν τοῖς ὑπαίθροις
 ¶ κυρηναῖοι, δεισας μὴ βεβλόμενοι πρὸς λαβεῖν τὴν
 b κύπρον,

κύπρον, καὶ τὴν κυρήνῃν ἀπολέσαι. πάντα τ' ἄλλα πᾶρ-
 εργα θέμενος, ὡς ἔδιδεν ἐπὶ κυρήνης. ᾧ διαγενομένῳ
 δ' εἰς τὴν μέγαν καλέμενον καταβαθμὸν, κατέλαβε σὺν
 λίβυας, καὶ τὰν κυρηναίων κατέχοντας τὰς δυσχωρίας.
 ὃ δ' ἐπὶ πολέμαϊσιν ἀπορρῦμεν ἐπὶ τὰ συμβαίνοντι, σὺν
 μὲν ἡμῖσις τὰν στρατιάν ἐμβιβάσας εἰς τὰ πλοῖα, περι-
 πλεῖν τὰς δυσχωρίας ἐπέταξε, καὶ καίανουσιν τὸ τοῖς πολε-
 μίοις ἐπιφαίνεσθαι. σὺν δ' ἡμῖσις ἔχων αὐτοὺς, ἐβιάζετο
 καὶ σόμα πρὸς τὴν ἀνάβασιν. τὰν δ' ἐπὶ λιβύνων καταπλα-
 γέντων τὴν ἐξ ἀμφοῖν ἑφοδὸν, καὶ λήπτοντων σὺν ῥήποις,
 ἅμα τῆς ἀναβάσεως ἐγένετο κύριος, καὶ τῆς ὑποκειμένης
 τετραπυργίας, ἐν ᾗ συνέβαινε πλῆθος ἄφθονον ὕδατος
 ὑπάρχειν· ὅθεν ἀφορμήσας ἐβδομαῖσιν ἤκε διὰ τῆς ἐξή-
 μις. ᾧ διαπλέοντων δ' αὐτὰ καὶ τὰν ἐπὶ μοχλευν, συνέ-
 βαινε σὺν κυρηναίαις στρατοπεδεύειν, ὄντας εἰς ὀκτακιχι-
 λίοις, ἱππεῖς δ' περὶ 600. ᾧ δ' ἐπὶ κυρηνάιοι πᾶσαν εἰληφότες
 τῆς τοῦ πολέμαϊς παραιρέσεως, ἐν τὰν καὶ τὴν ἀλεξαν-
 δρείαν πεπραγμένων, καὶ θεωρεῖντες ἑ βασιλικῶν, ἀλλὰ
 τυραννικῶν ἔσθω τὴν ἀρχὴν αὐτὰ καὶ τὴν ὅλῃν ἀρεσιν,
 ἔχουσι τ' ἦσαν ἐβελον τὴν σφᾶς αὐτοὺς ὑποτάττειν, ἀλλὰ
 πᾶν ὑπομένειν ἐτόλμων, ἀντεχόμενοι τῆς πρὸς τὴν ἐλθυ-
 θερίαν ἐλπίδος· διὸ καὶ τότε συνεγίγαντο αὐτὰ, ἐξ αὐτῆς
 παρῆλθον, καὶ τέλος ἡγήθη.

CXVI.

Ὅτι καὶ τὸν καίρῳ τούτῳ ἦλθε καὶ γινῆσθαι ὁ μεγάλαις
 ἐν τῆς ἀλεξανδρείας διασαφῶν τῷ βασιλεῖ, διότι εἰς ἔθνη
 τὰν ἀξιωμαίων παρῆλθον ὁ ἀδελφός, ἀλλὰ φησὶ,
 δεῖ μέ-

δεῖ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐξ ἀρχῆς διαμολογούμενοις. ὁ δὲ βασιλεὺς ταῦτα διακρίνας, δι' ἑωὺς περὶ χειρὸς ἀμφοῖν κομάνων καὶ πολεμαίων ἐδὺ ἀδελφῆς, ἐξαπέστειλε πρεσβυτάς εἰς τὴν ῥώμην μὲν δ' ἑταίρους διασαφίσοντας τῇ συγκλήτῳ περὶ τῆς ἀδελφῆς πλεονεξίας, ἡ καταφρονησεως. ἀπέλυσθαι δ' ἐκ τῆς αὐτῆς καὶ ἐδὺ περὶ τῶν ἀπράκτοις πρεσβυταὶ πορευόμενοι. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν ἀλεξάνδρου καὶ κυρίως ἐπὶ τούτων ἦν.

Ὅτι καὶ ἐδὺ ὑποκειμένοις καὶ ἐκ τῆς ἡλικίας νεωτέρους CXVII.
πολεμαίους, πρεσβυτάς δ' αὖτε τὸν κομάνον, καὶ αὖτε τὸν πρεσβυτέρου αὖτε πλησίον, δ' αὖτε τὸν μενίστυλλον τὸν ἀλαβανδέα. ὧν εἰσελθόντων εἰς τὴν σύγκλητον, καὶ πολλῶν λόγων γινομένων καὶ φιλαπεχθῶν καὶ πρὸς ὅσους εἰς ἀλλήλους, καὶ τῶν περὶ τῶν καὶ γνάϊον ἀπομαρτυρούντων, καὶ συνεπιχρόντων τῶν νεωτέρων μὲν πολλῆς ἀουδῆς, ἔδοξε τῇ συγκλήτῳ, ἐδὺ αὖτε μενίστυλλον ἐν πένθ' ἡμέραις ἀποτερεῖν ἐκ τῆς ῥώμης, ἡ τὴν συμμαχίαν ἀναρρεῖν τὴν πρὸς τὸν πρεσβύτερον. πρὸς δὲ τὸν νεώτερον πέμψαι πρεσβυτάς ἐδὺ διασαφίσοντας τὰ δεδογμένα τῇ συγκλήτῳ. καὶ κατεσάθησαν πόπλιος ἀπὸς, ἡ γάιος λέντιος. οἱ καὶ πλῆσαντες ἐξ αὐτῆς εἰς τὴν κυρίως, ἀνήγειραν τῶν πολεμαίων τὰ δεδογμένα μὲν πολλῆς ἀουδῆς. ὁ δ' ὁ πολεμαῖος ἐπαρθεὶς δι' ἑωὺς ἐξενολόγει, ἡ ταῖς ἐπιβολαῖς ὅλος, ἡ πᾶς ἐκ τῆς τὴν κύπρον. ἡ τὰ μὲν καὶ τὴν ἰταλίαν ἐν τούτοις ἐστίν.

Ὅτι καὶ τὴν λιβύην μεσσηνίας, θεωρῶν τὸ πλῆθος CXVIII.

b 2 τὰν

τῶν πόλεων τὰν παρὶ τὴν μικρὰν σύρτιν ἐκτισμένων, καὶ
 τὸ κάλλος τῆς χώρας, ὡς καλεῖσιν ἐμπορία, καὶ πάλαι
 τὸ πλῆθος τῶν πωροδόων τῶν γνομένων ἐν τούτοις τοῖς
 ἔποισι ὀφθαλμίων, ἐπεβάλετο καταπειράζειν τὰν καρ-
 χηδονίων, ὅ πολλοῖς ἀνώτερον χρόνους τῶν λεγομένων και-
 ρῶν. τῆς μὲν οὖν χώρας, ταχέως ἐγενήθη κύριος, ἅτε τῶν
 ὑπαίθρων κρατῶν, διὰ τὸ εὖν καρχηδονίοις αἰεὶ μὴ ἀλ-
 λοτρίοις ὑπάρχεν τῆς ἐν τῇ γῇ χρείας, τότε δὲ καὶ τελέως
 ἐκτεθηλάνθη, διὰ τὴν πολυχρόνιον εἰρήνην. τῶν δὲ πόλεων
 ἐκτεθηλάνθη γενέσθαι κύριος, διὰ τὸ εὖν καρχηδονίους ἐπι-
 μελᾶς τηρεῖν αὐτάς. ἀμφοτέρων δὲ ποιημένων ἵνα ἀναφο-
 ρὰν εἴη τὴν σύγκλητον ὑπὲρ τῶν ἀμφισβητούμενων, καὶ
 πρὸς τοὺς πολλὰς ἐληλυθότων διὰ ταῦτα παρ' ἐκα-
 τέρων, αἰεὶ σιωέβαινε εὖν καρχηδονίοις ἐλαττοῦσθαι πρὸς
 τοὺς ῥωμαίους, ὅτι δίκαιον, ἀλλὰ πᾶσι πεπείσθαι εὖν κρεί-
 νοντας συμφέρειν σφίσι τὴν τοιαύτην γνώμην· ἐπεὶ τοῖς
 χρόνοις ὅ πολλοῖς ἀνώτερον, αὐτοὺς ὁ μακροχρόνιος διώκων
 τὸν ἀφθνήσκον ἀποσάτιον μὴ στρατοπέδου, δίοδον ἡτήσατο
 εὖν καρχηδονίοις, διὰ ταύτης τῆς χώρας. ὅτι δὲ ἔχ' ὑπή-
 κουσιν, ὡς εἶναι αὐτῶν πωροδοκίας. ἐμὴν ἀλλὰ τέλει εἰς
 τοῦτο συνεκλείσθησαν ὅτι καρχηδόνιοι διὰ τῶν ἀποφά-
 σεων, διὰ εὖν νῦν λεγομένοις καιροῖς, ὡς ἴε μὴ μόνον τὰς
 πόλεις καὶ τὴν χώραν ἀποβαλεῖν, ἀλλὰ καὶ φτάλαινα
 πωροδοκίαν τῆς καρπίας τῶν χρόνων, εἰς ὅτι σιωέβη γενέσθαι
 τὴν ἀμφισβήτησιν.

CXIX.

Ὅτι καὶ τὴν Ἀσίαν πρὸς ἡμᾶς μὴ εἰς ἐπεμψεν εἰς τὴν
 γνώμην

ῥώμῳ πρεσβυτάς μὲν γαλατῶν, οὗ κατηγορήσαντας
 οὐμένοις· ἔτι δὲ πάλιν τὸν ἀδελφὸν ἀττάλον ἀπολογη-
 σόμενον πρὸς τὰς διαβολάς· ἀριαράθης δὲ τῇ τε ῥώμῃ,
 σέφανον ἐξαποστείλας ἀπὸ χειρῶν μυρίων, ἐπέμψεν καὶ
 πρεσβυτάς οὗ διασαφήςοντας τῇ συγκλήτῳ τὴν τε πρὸς
 τὸν ἡβέριον ἀποδητήσιν αὐτῶν, ὑπὲρ ὧν αὐτὸν δέονται, διότι πάν
 ποιήσιν ἔτιμος ἐστὶ ῥωμαίοις τὸ πᾶσι γενόμενον.

Ὅτι ἔμνητο χάρις πᾶσι γεννηθέντος εἰς τὴν ἀντιόχειαν CXX.
 πρὸς δημήτριον, καὶ διασαφήςαντες τῷ βασιλεῖ τὴν γε-
 γεννημένην ἐν τοῦ αὐτοῦ πρὸς οὗ περὶ ἡβέριον ἐν τῇ
 κατωδοκίᾳ, νομίσας ὁ βασιλεὺς ἀναγκαῖόν τε εἶναι
 τῶν παρόντων, τὸ οὗ περὶ ἡβέριον ἀνδρῶν ἐξομιλήσας
 καὶ ὅσον οἷος τῇ· πᾶσι τὰ ἄλλα πάρεργα ποιήσάμενος,
 διεπέμπετο πρὸς τούτοις, τὸ μὲν πρῶτον εἰς παμφυλίαν·
 μὲν δὲ ταῦτα πάλιν εἰς ῥόδον, πᾶσι ποιήσιν ῥωμαίοις ἀνα-
 δεχόμενοι, ἕως ἐξεργάσασθαι, βασιλεὺς ὑπὸ αὐτῶν πρὸς-
 αγορευθῆναι. καὶ γὰρ ὁ ἡβέριος οὖνοις αὐτῶν διαφερόν-
 τως. διὸ καὶ μεγάλα συνεβάλλετο πρὸς τὸ καδικέσθαι
 καὶ κτήσασθαι τὰ καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ. ὁ δὲ δημήτριος
 τυχὼν τῆς περὶ ἡβέριον ἀφορμῆς, διέβη εἰς τὴν ῥώμῳ
 ἐπέμπε πρεσβυτάς, σέφανον τε κομίζοντας, καὶ τὸν αὐ-
 τῶν χεῖρα τοῦ γναίε γεγονότα, καὶ σὺν τούτοις τὸν κερπικὸν
 ἰσοκράτην.

Ὅτι καὶ τὸν καιρὸν τούτον, ἦκον πᾶσι ἀριαράθης πρὸς CXXI.
 ἑξ, σέφανόν τε κομίζοντες ἀπὸ μυρίων χειρῶν, καὶ δια-
 σαφείς τὴν βασιλέως περὶ αὐτοῦ, ἢ ἔχει πρὸς τὰ

b 3. ῥωμαίων

ῥωμαίων πράγματα· καὶ τούτων μάρτυρας ἐπέμποντο
 οὗτοι παρὰ τὸν Ἰβέρου. ὧν δὴ τομολογησάμενων, ἡ σύγ-
 κλητος τὸν σέφανον ἀπεδέξατο μὲν μεγάλης χάριτος, ἔ-
 τα μέγιστα τῶν παρ' αὐτῇ νομιζομένων δώρων αὐτὰπέσφ-
 λε, τὸν τε σκήπτωνα ἔτι ἐλεφάντινον δίφρον. τούτοις μὲν
 ὅξ αὐτῆς, ἐπὶ παρὰ τῶν χερσίων, ἀπέλυσεν ἡ σύγκλητος.
 μὲν δὲ τούτοις, ἀπάλυε παρὰ γεινηθέντος, ἥδη τῶν ὑπάτων τὰς
 ἀρχὰς εἰληφότων, καὶ τῶν γαλατῶν αὐτὰ κατηγορησά-
 των, ὧς ἀπέσταλκε πρεσίας, καὶ πλειόνων ἐτέρων διὰ τῆς
 αἰτίας, διακῆσασα πρῶτων ἡ σύγκλητος, ἔμνον ἀπέλυ-
 σε τῶν διαβολῶν τὸν ἄτιλλον, ἀλλὰ καὶ παρσαυξήσασα
 τοῖς φιλανθρώποις ὅξ ἀπέσφλε. καθόσον γὰρ ἀπὸ πολλῶν
 τῶν βασιλέως, καὶ διεφύρετο παρὰ τὸν διμένει, καὶ τὸς ὅσον
 ἐφιλοφρονεῖτο ἔτι σιωπῆσε τὸν ἄτιλλον.

CXXII.

Ὁ πῆκον καὶ παρὰ τῶν δημοτῶν βασιλέως πρέσβεις,
 ὅξ παρὰ τὸν μνηόχαριν, σέφανον διὰ μυρίων χρυσῶν τῇ
 ῥώμῃ κομίζοντες, ἀμα δὲ τὸν παρσαυξήσαντα τῶν γυναι-
 τὰς χεῖρας ἄγοντες· ἡ δὲ σύγκλητος ὅτι πολὺ μὲν χρό-
 νον διηπόρησε παρὰ τούτων, πῶς δὲ χεῖρασθαι τοῖς πράγμα-
 σιν. ὅμως δὲ παρσαυξήσατο καὶ οὗτοι πρεσβυτάς καὶ τὸν σέ-
 φανον. οὗτοι γε μὲν ἀγομένοις δι' ἀνθρώποις ἔπαρσαυξήσα-
 το. καὶ τοῖς δημοτῶν, ἔμνον ἰὸν λεπίνην ἀπέστειλε τὸν
 αὐτὸν χεῖρα τῶν γυναικῶν γεγόμενον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἰσοκράτη.
 ὅξ δὲ τὸν μὲν γραμματικὸς, τῶν τὰς ἀκροάσεως ποιημέ-
 νων· φύσει δὲ ὧν λάλος ἔπερπερος καὶ κατακορῆς, παρσαυ-
 κοπῆς μὲν καὶ τοῖς ἔλλησιν, ἄτε καὶ τῶν παρὰ τὸν ἀλκαῖον ἐν
 ταῖς

ταῖς συγχρίσεσιν ἑπιδεξιῶς σικωπτόντων αὐτὸν, καὶ δια-
χλευαζόντων. ᾧ δὲ εἰς τὴν στείαν, καὶ
καταφρονήσας τῶν ἀνθρώπων, ἐκήρκειτο παρὶ τῶν ἰδίων
ἑπιποδύματων ποιούμενος ὅτ' ἰσίοις, ἀλλὰ ἔψαλμα-
τικὰς ὑποφάσεις ἐξέβαλε, φάσκων δίκαια πεπονθέναι
τὸν γνάϊον. δεῖν δὲ καὶ ὅτ' ἄλλας πρὸς τοὺς ἀπολωλέ-
ναι, παρὰ τὸ μὴ ᾗ τὸν ἀγγελῆντα καταλειφθῆναι τοῖς ῥω-
μαίοις τὸ γεγονός, ἵνα παύσωνται τῶν ὑπερηφάνων ἑπι-
ταγμάτων, καὶ τῆς ἀναίδεος ἐξουσίας. ταῦτα μὲν ἐν ῥι-
ψολογῶν, ἐνέπεσον εἰς τὴν περὶ τὴν ἀτυχίαν. ἐγέ-
νετο δὲ τι περὶ ὅτ' ἀποφρονημένοις ἀξίον μνήμης. ὁ μὲν γὰρ
λεπίνης μὲν τὸ ἀποφρονητικὸν γνάϊον τὰς χεῖρας, δι' ὧς
ἐν τῇ λαοδικίᾳ περὶ, φανερώς φάσκων δίκαια πεπον-
θέναι τὸν γνάϊον, ἔμψεν τῆς τῶν θεῶν γνώμης ταῦτα πε-
πραχέναι. ὅτι ἡ δημοκρατία ᾧ δὲ λαοῦ τὰ πράγματα,
ἀποφρονητικὸν τὰ βασιλεῖ, ᾧ δὲ λαοῦ τὰ πράγματα,
κατὰ τῶν λαοδικαίων. αὐτὸς γὰρ εἰς τὴν ῥώμην πορεύσε-
ται καὶ διδάξει τὴν σύγκλητον, ὅτι μὲν τῆς τῶν θεῶν
γνώμης ταῦτα πεποίηκεν, καὶ πέρας, διὰ τὴν ἐπιμότητα
καὶ ἀποφρονητικὸν ὅτι μὲν ἄλλοις δεσμοῖς ἤχηται καὶ φυλα-
κῆς. ὁ δὲ ἐκ κράτης ἐμπεσὼν εἰς τὴν αἰτίαν, ὁλοκληρῶς
παρεξέστη τῇ διανοίᾳ. ὅτι κλοῖσεν αὐτὰ παρὶ τὸν πλάγχθον
περὶ τὴν ἐπὶ, καὶ τῆς ἀλύσεως, παντίως μὲν καὶ τὴν
ἐπὶ τὴν ἀλύσεως. τῆς ὅτι ὅτι σώματος ἀποφρονητικὸς εἰς τέλος
ἀπόψη, δι' ὃ καὶ παρεγένετο εἰς τὴν ῥώμην, θεάμαθον
μάστιγον,

μάσιον, εἰς ὃν ἀπεβλέψας ἄν τις ὁμολογήσειε, διότι ἔκ τ'
 σῶμα καὶ κτ' ψυχὴν ἔδεν εἶναι ἀνθρώπου φοβερώτερον,
 ὅταν ἀπαξ ἀποθνήσκῃ: ἥτε γὰρ ὅψις ἐκέρπως ἦν αὐτῷ
 φοβερά, ἔκ θνητώδης, ὡς ἀνθρώπου πλείον ἐν αὐτῷ, μὴ τὸν
 ῥυπον, μὴ δὲ οὐχας, μὴ τὰς τεύχας ἀφηρημένε, ἰάτε
 κτ' τὴν διάνοιαν ἐκ τῶν ὁμμάτων ἐμφάσεως ἔκ κινήσεως,
 τῆς αὐτῆς ἐποιεῖτο τὴν φαντασίαν, ὡς ἴε τὸν θεασάμενον,
 πρὸς πᾶν ζῶον ἑτοιμώτερον δὴ παρελθεῖν, ἢ πρὸς ἐκεί-
 νον. ὁ δὲ λεπίνης μένων ἐπὶ τῆς ἐξάρχης παραιρέσεως,
 εἰς ἴε τὴν σύγκλητον ἑτοιμος ὡς εἰσπορεύεσθαι, πρὸς τε
 δὲ ἐντυγχάνοντάς ἀπλῶς ἀντομολογεῖτο περὶ τ' πρέ-
 ξεως, καὶ πρὸς διωρίζετο μηδὲν αὐτῷ δυσχερὲς ἀπαιτή-
 σαι ὑπὸ ῥωμαίων, καὶ τέλει δὲ εὐλόγησε τῆς ἐλπίδος. ἢ γὰρ
 σύγκλητος ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ὑπολαβῶσα, διότι δόξει τοῖς
 πολλοῖς ἔχειν εὖ φόνου δίκην, εἰ δὲ αἰτίους παλαβῶσα
 πτωρήσῃται. τούτους μὲν ἔκ παρρησίας ἔλεγε, μικρὰ δὲ.
 ἐτήρησε γὰρ τὴν αἰτίαν ἀκέραιον, ὡς τ' ἔχειν ἐξασίαν ὅτε βα-
 ληθεῖν χεῖρα αὐτῶν ἐγκλήμασι. διὸ ἔκ τῶν ἀποκρίσεων
 ἔδωκε τῆς αὐτῆς τὰ δημητεῖα, διότι τούτῳ τῶν φιλαν-
 θρώπων, ἐδὴ τὸ ἱκανὸν ποιῇ τῇ συγκλήτῳ κτ' τὴν ἐξαρ-
 χῆς ἐξασίαν. ἦκον γὰρ καὶ παλαιὰ τὰ ἀρχαίων πρέσβεις οἱ περὶ
 ξένων καὶ πελεκλῆν, ὑπὲρ τῶν κατηγιαμένων, καὶ μά-
 λιστα εὖ πολυβίαι, καὶ εὖ στρατὶς χάριν. δὲ μὲν γὰρ πλεί-
 σις χεδὸν ἅπαντας ὁ χρόνος ἤδη καταναλώκει, τούς γε δὲ
 καὶ μνήμης ἀξίους. παρήσαν δ' ὁ πρέσβης ἐντολὰς ἔχον-
 τες ἀπλῶς ἀξιωματικὰς, χάριν ἔκ παρρησίας μηδὲν ἀντιφί-
 λον ἐκεῖν

λονήκειν τῇ συγκλήτῳ. εἰσπορεύοντων δὲ καὶ ποιησα-
μένων οὖν ἀρμόζοντας λόγοις, ἐδ' ὡς ἐδέν ἡνύσθη· τὸ δ'
ἐναντίον ἐδοξε τῇ συγκλήτῳ, μένειν ἐπὶ τὰν ὑποκειμένων.

Ὅπ' ὥσθ' αὖ τὰν ἀθηναίων ἦκον πρεσβυς καὶ ὥσθ' αὖ τὰν CXXIII.
ἀχαιῶν οἱ περὶ θεαρίδαν, καὶ σέφανον, ὑπὲρ πάν. *ρίδιων. * δηλίων.
τοῖς γ' δηλίοις διαδοθείσης ἀποκρίσεως ὥσθ' αὖ ῥωμαίων, μὲν
τὸ συγχωρηθῆναι ἢ δὲ ἡλόν τοῖς ἀθλιναίοις, αὐτοῖς μὲν
ἐκχωρεῖν ἐκ τῆς νήσου, τὰ δ' ὑπάρχοντα κομίζεσθαι,
μετασάντες εἰς ἀχαΐδου ὅ δὲ ἡλιοι καὶ πολιτογραφηθέντες,
ἐβόλοντο τὸ δίκαιον ἐκεῖ λαβεῖν ὥσθ' αὖ τὰν ἀθηναίων, καὶ τὸ
πρὸς οὖν ἀχαιῶς σίμβολον. τὰν δ' ἀθλιναίων φασκόν-
των, μηδὲν εἶναι πρὸς αὐτοὺς τῆς δικαιοδοσίας ταύτης,
ἡτοῦντο ῥύσα οὖν ἀχαιῶς ὅ δὲ ἡλιοι καὶ τὰν ἀθλιναίων,
ὑπὲρ ὧν ὅτε πρεσβύσαντες, ἔλαβον ἀπόκρισιν, κυρίας
εἶναι τὰς καὶ οὖν νόμοις γεγενημένας ὥσθ' αὖ τοῖς ἀχαιοῖς
οἰκονομίας περὶ τὰν δηλίων.

Ὅπ' αὖ τὰν *λιψίων καὶ τὰν δασαριτῶν, πλεονάκεις CXXIV.
ὥσθ' αὖ πρεσβύσαντων εἰς τὴν ῥώμην, καὶ διασαφέντων, *λιασίων
ὅπ' δελματῆς τὴν χώραν ἀδικαῖσι, καὶ τὰς πόλεις τὰς
μετ' αὐτῶν λαβομένας αὐταὶ δὲ εἰσιν, ἐπέποιον καὶ τραγύ-
ειον ὁμοίως ὅ καὶ τὰν *δασαίων ἐγκαλόντων, ὥσθ' αὖ πρε-
σειλον ἢ σύγκλητ' ὅ πρεσβύτας οὖν περὶ γάϊον φάν-
τιον, ἐποπιδύσαντας τὰ καὶ τὴν ἰλνυρίδα καὶ μάλισα
τύτων τὰ κατὰ οὖν δελματῆς. ὥσθ' αὖ δὲ μέλει μὲν ἔξῃ
πλῦρα τ' ὅ, ὑπὲρ ἡκον ἐκείνῳ. μεταλλάξαντ' ὅ τούτου
τὸν βίον, καὶ διαδεξαμένου γενεῆς τὴν βασιλείαν, ἀπο-
C
σάντες

πάντες ἀπὸ τούτου, τοῖς ὁμόροις πρὸς πολέμῳ, ἔκα-
τεσρέφοντο οὐδ' ἀσυγείτου· ὧν ἔνοι καὶ φόροις αὐτοῖς
ἔφερον· ὁ δὲ φόρος ἡδὲ δρέμματα ἔσταντο. ἔοι μὲν πε-
ρὶ φάνιον, ἐπὶ τούτοις ἐξώρμησαν.

CX XV.

Ὅτι τῶν περὶ τὴν γαίον φάνιον, ὡς ἀξιοτάτων ἐκ τῆς
ἰλλυρίδος, καὶ διασαφεντων ὅτι τοσῶτον ἀπέχον οἱ δελ-
μαῖες τὸ διορθῶν αὐτῶν τῶν ἐγκαλουμένων πρὸς οὐ-
τὸ αὐτῶν φασκοντας ἀδικεῖται συνεχῶς, ὥστε εὐδελ-
γον ἐπιδέχοντο καθόλου παρ' αὐτῶν, λέγοντες, εὐδὲν
αὐτοῖς εἶναι καὶ ῥωμαίοις κοινόν. πρὸς δὲ τούτοις διεσάφεν
μὴ κατάλυμα δοθῆναι σφίσι, μήτε παροχὴν, ἀλλὰ καὶ
οὐδ' ἵππους εἰς εἶχον παρ' ἐτέρας πόλεως, ἀφελῶν οὐ-
δελμαῖες μὲν βίας αὐτῶν· ἐτοίμους δ' εἶναι καὶ τὰς χεῖ-
ρας πρὸς ἀγῶν. εἰ μὴ συνείξαντες τῷ καιρῷ, μὲν πολλῆς
ἡσυχίας ἐποιήσαντο τὴν ἀπόλυσιν. ὧν ἡ σύγκλητος ἀκού-
σασα μετ' ἐπιστάσεως, ἡγανάκτει μὲν, καὶ ἐπὶ τῇ τῶν
δελμαίων ἀπειθείᾳ, καὶ σκαιότητι τὴν πλεῖστον, ἐπέλα-
βε τὴν καιρὸν ἐπιτήδειον εἶναι πρὸς τὸ πολεμῆσαι τοῖς
πρὸς τὴν γαίον διὰ πλείους αἰτίας. τότε γὰρ μέρη ταῦτα τῇ
ἰλλυρίδος τὰν δούοντα πρὸς τὴν ἀδριαν, ἀνεπίσκεπτα τε-
λέως ἡν αὐτοῖς, ἐξ ἧς δημήτριον τὸν φάριον ἐξέβαλον.
τούς τε καὶ τὴν ἰταλίδην ἀνθρώπους, ἐκ ἐβέλοντο κατ' ἐ-
θένα τρόπον ἀπὸ λυδοῦ διὰ τὴν πολυχρόνιον εἰρήνην. ἔτος
γὰρ ἡν ὅτε δωδέκατον, ἀπὸ τοῦ πρὸς περσέα πολέμου, καὶ
τῶν ἐν μακεδονίᾳ πρᾶξεων. διόπερ ἐβελοντο πόλεμον
ἐκρησάμενοι πρὸς οὐδ' ἀφρημένους, ἅμα μὲν ὥσαντι.

καινο-

καινοποιῖται τὰς ὁρμὰς καὶ θεωρυμίας τῶν ἰδίων ὄχλων·
 ἅμα δὲ καταπληξάμενοι ὄντι ἰλλυριοὺς, ἀναγκάσαι πε-
 θαρχεῖν τοῖς ὑπὸ αὐτῶν πωραγέλλομένοις. αὗται μὲν ἐν
 ἡσδῶ αἰτία, δι' ἧς ἐπολέμησαν Ῥωμαῖοι δελματῶσι· τοῖς
 γεμῶν ἐκτὸς τὴν πόλεμον ἀναδεικνύειν, ὥς διὰ τὴν εἰς ὄντι
 πρεσβυτάς ὕβριν κεκεκότες πολεμεῖν.

Ὁ πόσις βασιλεὺς ἀελαράθης παρεγένετο εἰς τὴν Ῥώμην, CXXVI.
 ἐπὶ θείας ἑσπης· τότε δὲ παρεληφότες τὰς ἀρχάς, τῶν
 πρὸς τὴν σέξτον ἰάλιον, ἐγένετο πρὸς τὰς κατ' ἰδίαν ἐντὸς ἑξῆς,
 οἰκίαν ποιῶντος περικοπῶν καὶ φαντασίαν τῆς ὑποκειμέ-
 νης περιστάσεως. παρῆσαν δὲ καὶ πρὸς δημοτείου πρεσβυ-
 τῆς ὡς τὴν μιλιτιάδην, πρὸς ἐκάλειραν τὴν ὑπόθεσιν ἡρ-
 μοσμένοι. καὶ γὰρ περὶ ἀελαράθου ἀπολογεῖσθαι καὶ
 κατηγορεῖν αὐτῆς παρεσχυάζετο φιλαπεχθῶς. ἀπεσάλ-
 κει δὲ καὶ ὁλοφέρνης πρεσβυτάς ὄντι περὶ ἡμῶθεν καὶ
 διογένει, ἐξοφνόντες κομίζοντας τῇ Ῥώμῃ, καὶ τὴν φι-
 λίαν, καὶ τὴν συμμαχίαν ἀνανεωσομένους· τὸ δὲ πλεῖον
 συγκατασησομένοις τὰ ἀελαράθην καὶ τὰ μὲν ἀπολογη-
 σομένοις, τὰ δὲ κατηγορήσαντας. ἐν μὲν ἐν ταῖς κατ' ἰδίαν
 ἐντὸς ἑξῆς, μείζω φαντασίαν εἶλκον· περὶ τὴν διογένει
 καὶ μιλιτιάδην, ἅτε καὶ κατ' ὅλην τὴν πλῆθος πρὸς ἕνα συγκε-
 νώμενοι, καὶ κατ' ὅλην τὴν ἀλλήλων περικοπῶν διτυχεῖν, πρὸς-
 ἐπαικότα θεωρούμενοι· πωραπλησίως δὲ καὶ πρὸς τὴν τῶν
 πραγμάτων ἐξήγησιν πολὺν περιῆσαν. πάντες μὲν γὰρ καὶ
 πρὸς παντοῖα λέγειν ἐθάρρουν, ὅθεν λόγον ποιῶντες τὴν
 ἀληθείας. τὸ δὲ λεγόμενον ἀνυπόβυτον ἴδον, ἐκ ἔχον τὴν

ἀπολογησόμενον, λοιπὸν ἀκουητὶ τοῦ ψεύδους ἔπικρα-
 τούντ'· ἐδόκει σφίσι τὰ πρᾶγματ'α κατὰ γνώμην
 χωρεῖν.

ΕΧΧVII.

Κατὰ τὴν καιρὸν τούτων πρῶτα γεγονότων πρεσβυτῶν
 ἔξ' ἡπείρου, πρῶτα τε πάντων φωνίκων κατεχόντων, ἔπειτα
 τῶν ἐκ πεπωκότων, καὶ ποιησαμένων λόγοις κτ'· πρῶτω-
 πον, ἔδωκεν ἀποκρίσιν αὐτοῖς ἡ σύγκλητος, ὅτι δώσει περὶ
 τούτων ἐν βλάσ τοῖς ἀποσελλομένοις πρεσβυταῖς εἰς τὴν
 ἰλλυρίδα μετ'· γαίης μαρκίας.

ΕΧΧVIII.

Ὁ π' ἀπ' αἰῶνος ἡγήθεις πρῶτα πρὸς αὐτοὺς, παρὰ χερσὶν αὐτοῦ
 ἀθλῶναιον ἐν ἀδελφόν, ἔξαπέστειλε μετ'· τῶν περὶ τὴν πό-
 λιν λέντλον, διασαφίσοντα τῇ συγκλήτῃ τὸ γεγονός. ὅ
 ὅ ἐν τῇ ῥώμῃ, ἔμεν ἀνδρονίκου πρῶτα γεγονότος καὶ δια-
 σαφούντος τὰ περὶ τὴν πρώτῃν ἐφοδὸν τῶν πολέμων, αὐ-
 τὸν πρῶτον, ἀλλ' ὅπως ἐν τῷ ἀπ' αἰῶνος βεβλόμενον αὐτόν
 ἔπικρατουν τὰ πρῶτα τὰς χεῖρας, παρὰ χερσὶν αὐτοῦ
 λαοκράτορα, καὶ παρὰ χερσὶν αὐτοῦ διαβολαῖς· ἅμα
 ὅ τούτοις νικομήδους, καὶ τῶν περὶ τὸν ἀντίφιλον τῶν πρῶτα
 τοῦ πρῶτος πρεσβυτῶν διαμαρτυρηθῶν μὴδὲν εἶναι
 τούτων, ἐπὶ μᾶλλον ἡπίστ'α τὰ λεγόμενα περὶ τὸ πρῶτον.
 μετ'· δὲ ἵνα χρόνον, ἔπικρατουν τῆς πραγματικῆς,
 ἀμφιδοξήσασα περὶ τῶν παρὰ χερσὶν αὐτοῦ ἡ σύγκλητος,
 ἔξαπέστειλε πρεσβυτάς· λούκιον ἀπ' αἰῶνος, καὶ γαίην
 πετρώνιον, ὅς· ἔπικρατουν τῶν πρῶτων πρῶτα καὶ ὅς· προ-
 ειρημένοις βασιλεῖς.

ΕΧΧIX.

Ὁ π' ἡ σύγκλητος ἐπὶ κτ'· χειμῶνα διακούσασα τῶν
 περὶ

περὶ τὸν πόπλιον λέντλον ὑπὲρ τῶν κτ' πρῶσιαν, διὰ τὸ
 νεωστὶ παραγεγονέναι τούτους ἐκ τῆς ἀσίας, εἰσεκαλέσατο
 καὶ τὸν ἀθηναῖον τὸν ἀπάλω τοῦ βασιλέως ἀδελφόν. οὐ
 μέντοι πολλῶν προσεδέθη λόγων, ἀλλ' οὐδέως κατὰ-
 σήσασα πρεσβυτάς, Σινεξαπέειλε τὰ προσεχημένω
 οὗ περὶ γάϊον κλαύδιον κέντωνα, Ἐλδύκιον ὀρτήσιον, καὶ
 γάϊον αὐρεκελίον, ἐν τοιαύταις δέσταις, κωλύειν τὸν πρῶσιαν
 ἀπάλω πολεμεῖν. παρεγένοντο δὲ καὶ ὡς τὰ τῶν ἀχαιῶν
 πρέσβεις εἰς ῥώμιον ὑπὲρ τῶν κατεχομένων, οἱ περὶ ξένω-
 να τὴν αἰγίαν, καὶ τελεκλέαν τὴν τελαάτην. ὧν ποιησαμένων
 λόγοις ἐν τῇ συγκλήτῳ, καὶ ἔδιδραβλίσαντες προσετέοντο,
 παρ' ὀλίγον ἤλθον ἀπολύσαι οὗ κατηπαμένους ὅτι τοῦ
 Σινεδρίου. τίμω δ' αἰτίαν ἔχε ἔμὴ σιωπελεσθῆναι τὴν
 ἀπολύειν αὐλὸς ποσέμιος, στρατηγὸς ὧν ἔξαπέλεκτος, καὶ
 βραβδύων τὸ διαβέλιον. τριῶν γὰρ ἔσων γνώμων, μίαν μὲν
 τῆς ἀφίεναι κελδυόσης· ἑτέρας δὲ τῆς ἐναντίας ταύτης τεί-
 της δὲ τῆς ἀπολύειν μὲν, ἑπάρχειν δὲ κτ' τὸ παρόν. καὶ πλεί-
 στων δὲ ὄντων τῶν ἀφιεμένων, παρελθὼν ἰλὺ μίαν γνώμην,
 διερώτα τὰς δύο καθολικῶς· οἷς δοκεῖ οὗ ἀνακεκλη-
 μένοις ἀφίεναι, καὶ Συναυλίον· λοιπὸν ὅτι ὡς τὰ τὸ παρόν
 ἐπέχον κελδύοντες, προσέβησαν πρὸς οὗ μὴ φάσκοντας
 δεῖν ἀπολύειν, καὶ πλείους ἐγενήθησαν τῶν ἀφιέντων. Ἐταυ-
 τα μὲν ἔπαι τούτων ἦν.

Ὅτι τῶν ἐκ τῆς ῥώμης πρεσβυτῶν ἀνακαμψάτων cxxx.
 εἰς τὴν ἀχαιῶν, ἔδιδραβλίσαντων ὅτι παρ' ὀλίγον ἔλθοι τὰ
 πρῶσιμα τοῦ, πάντας ἐπανελθεῖν οὗ κατεχομένοις·

δυέλπιδες γενόμενοι καὶ μέλωμεντες οἱ πολλοί, πάλιν
ἐξ αὐτῆς ἐπέμπον τηλεκλέα τὸν μεγαλοπολίτην καὶ
δυναξίδαμον. καὶ τὰ μὲν κατὰ πελοπόννητον, ἐπὶ τού-
των ἴω.

CXXXI.

Ὅπ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, ἦκον πρεσβυταὶ καὶ παλαι-
μασσαλιητῶν, οἱ πάλαι μὲν κακῶς πάχοντες ὑπὸ τῶν
λιγυσινῶν. τότε δὲ συγκλειόμενοι τελέως, καὶ πρὸς τούτοις
καὶ πολιορκητῶν τῶν πόλεων ἀντιπόλεως, καὶ νικαίας,
ἐξαπέστειλαν πρεσβυτάς εἰς τὴν ῥώμην, τοὺς τε τὰ γνό-
μενα διασαφήςοντες, καὶ δεομένους σφίσι βοηθεῖν. ὧν καὶ
παρελθόντων εἰς τὴν σύγκλητον, ἔδοξε τῷ συνεδρίῳ,
πρεσβυτάς πέμψαι, οὓς ἅμα μὲν αὐτῆς γενομένης
τῶν γηνομένων, ἅμα δὲ πειρασομένους λόγῳ διορθώσασι
τῶν βαρβάρων τὴν ἀγνοίαν.

CXXXII.

Ὅπ κ' οὗτοι καιροὺς καθ' ἑς ἐξέπεμψεν ἡ σύγκλη-
τος τὸν ὀπίμιον ἐπὶ τὸν τῶν ὀξυβίων πόλεμον, ἦκε πολε-
μαῖος ὁ νεώτερος εἰς τὴν ῥώμην, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν σύγ-
κλητον, ἐποίησεν κατηγορίαν τὰ δελφῶν, φέρον τὴν αἰτίαν
τῆς ἐπιβουλῆς ἐπ' ἐκείνον. ἅμα δὲ τὰς ἐκ τῶν τραυμάτων
ἐλάς ὑπὸ τῶν ὄψιν δεικνύς, καὶ τὴν λοιπὴν δεινολογίαν
ἀκόλουθον τούτοις διαβέβηκε, ἐξεκαλείτο οὖν ἀνθρώ-
ποις πρὸς ἑλπον. ἦκον δὲ παλαιὸν πρεσβυτέρου πρέσβης,
ὁ περὶ τὸν νεολαῖδαν, καὶ ἀνδρόμαχον, ἀπολογούμενοι
πρὸς τὰς ὑπὸ τὰ δελφῶν γενομένης κατηγορίας. ὧν ἡ σύγ-
κλητος ἐδ' ἀναδέχεσθαι δικαιολογημάτων ἠδελήθει,
προκαίδημένη ταῖς ὑπὸ τῶν νεωτέρου διαβολαῖς. ἀλλὰ
τούτοις

τούτοις μὲν ἀπανάγειν ἐκ τῆς ῥώμης πρεσβύτας, ὅς αὐ-
τῆς τὰ δὲ νεωτέρω εἰς πρεσβυτάς κατέστησασα, οὗ πρὶ
γναῖον μερέλαν, καὶ λούκιον φέρμον, καὶ πεντήρη δῶσα
τὰν πρεσβυτὰν ἐκάσω, τούτοις μὲν παρήγειλε κατάχρη-
σιν πολεμαῖον εἰς κύπερον. τοῖς δὲ καὶ τὴν ἐλλάδα καὶ τὴν
ἀσίαν συμμάχοις ἔγραψαν, ἵνα συμπράτῃν τὰ πο-
λεμαῖα τὰ καὶ τὴν καὶ τοδον.

Ὅτι τὰν πρὶ τὸν ὀρήσιον καὶ αὐρυγκλησίον πρεσβυγε-
νότων ἐκ τοῦ περγάμου, καὶ διασαφέντων τῶν τε τοῦ πρ-
σὶς καταφρόνησιν τὰν τῆς συγκλήτου πρεσβυτελειῶν, ἐ-
δότι πρεσβυτελιῶν, ἐ συγκλείσας εἰς τὸν περγάμον αὐ-
τοῖς τε ἐκ τῶν πρὶ τὸν ἄπαιον, πᾶσαν βίαν ἐνεδείξατο καὶ
πρεσβυτελίαν, ἢ συγκλητὸν ὀργισθεῖσα, ἐ βαρέως φέρε-
σα τὸ γεγονός, ὅς αὐτῆς δέκα πρεσβυτάς κατέστησε, οὗ
περὶ λούκιον ἀνίκιον, ἐ γναῖον φέρμον, ἐ κοῖντον φάβιον
μάξιμον, καὶ πρεσβυτελίαν. ὅς αὐτῆς ἐπέειλεν, ἐν τῇ αὐ-
τοῖς δῶσα, διαλύσαι τὸν πόλεμον, ἐ τὸν πρὸς τὴν ἀναγ-
κάσαι δίκας ὑποχρεῖν ἀτάλῃ τὰν κατὰ πόλεμον ἀδι-
κημάτων.

CXXXIII.

Ὅτι τὰν μαοσαλητῶν διαπρεσβυσαμένων πρὸς
ῥωμαίοις, κακῶς πάχην αὐτοὺς ὑπὸ τῶν λιγυσινῶν, πρεσ-
βυτελίαν κατέστησαν φλαμίνιον, ἐ πόπλιον λανάτον, καὶ λεύ-
κιον ποπίλιον πρεσβυτάς. οἱ ἐ πλεονέτες μὲν τὰν μαοσα-
λητῶν πρεσβύχον τῆς ὀξυβίων χώρας, καὶ πόλιν αἰγί-
ναν. ὅς ὁ λιγυσινῶν, πρεσβυτελίαν ὅτι πάρειν ἵππια-
ζοντες αὐτοῖς λύνειν τὸν πολιορκίαν, οὗ μὲν ἄλλοις ἐπὶ
καθῶς

ποπίλ-
λιον

καθορμιζόμενας ἐπελθόντες ἐκώλυσαν τῆς ἀποβάσεως.
 τὸν δὲ φλαμίνιον καὶ λαβόντες ἀποβέβηκότα ἐπὶ τὰς ἀπο-
 σκιδὰς ἀποτεθειμένον, τοὺς μὲν ἀρχαὺς ἐκέλευον αὐτὸν ἐν
 τῆς χώρας ἀπολύεσθαι. τοὺς δὲ πᾶσι καὶ ἡρώδεσι, ἤρξαντο τὰ
 σκιδὴ διαρπάζειν· τῶν δὲ παίδων, καὶ τῶν ἀπελευθέρων
 ἀνὴρποιμένων καὶ κωλυνόντων, ἀπεβιάζοντο, καὶ πρὸς
 φεροντο τοῖς τὰς χεῖρας, ἐν ᾧ καιρῷ καὶ τοὺς φλαμίνους
 βοηθῶντο τοῖς ἰδίοις, τοὺς δὲ μὲν κατέτετταν· δύο δὲ τῶν
 οἰκετῶν κατέβαλον· οὗτοι δὲ λοιπὸν κατεδίωξαν εἰς τὴν
 ναῦν, ὥστε τὸν φλαμίνιον μόλις ἀποκόψαντα τὴν ἀπόβαια
 καὶ τὰς ἀγκύρας, διαφυγεῖν τὸν κίνδυνον. οὗτοι μὲν ἀπο-
 κομιθεῖς εἰς μαοσαλίαν, ἐθεραπεύετο μὲν πάσης ἐπι-
 μελείας. ἡ δὲ σύγκλητος πυθομένη τὰ γεγονότα, πᾶσι
 χεῖμα τὸν ἕνα τῶν ὑπάτων κοῖντον ὁπίμιον ἐξάπεσε
 μὲν δυνάμει, πολέμησοντα τοῖς ὀξύβοις, ἐπὶ δεκίταις. ὁ
 δὲ κοῖντος Συναδρόισας τὰς δυνάμεις εἰς τὴν τῶν πλα-
 κεντίνων πόλιν, καὶ ποιησάμεντο τὴν περὶ αὐτὴν διὰ τῶν
 ἀπεννίνων ὁρῶν, ἥκον εἰς οὗτον ὀξύβιον. στρατοπεδύσας δὲ
 πᾶσι τὸν ἄπρωνα ποταμόν, ἀνεδέχετο οὗτον πολέμους, πυ-
 θόμοιοι αὐτοὺς ἀθροίζονται, καὶ πρὸς αὐτοὺς εἶναι
 πρὸς τὸ διακινδυνεύειν. καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν στρατιάν ὁ
 κοῖντος πρὸς τὴν αἰγίαν, ἐν ᾗ σιωπῇ οὗτον πρὸς αὐτὴν
 παρὰ πονοδὴθῆναι, τὴν πόλιν καὶ κράτῳ ἐλὼν, ἐξελ-
 θραποδίσας, καὶ οὗτον ἀρχηγὸς τῆς ὕβρεως ἀπέσειλε
 δεσμίους εἰς τὴν ῥώμην. ἐξ αὐτὰ διαπραξάμεντο, ἀπὴν-
 τα τοῖς πολέμοις. ὁ δὲ ὀξύβιος νομίζοντες ἀπαρτίτητον
 αὐτοῖς

αὐτοῖς εἶναι τινὲς οὗτοι πρεσβυτάς αἱμαρτίαν, πῶς αὖτις
 πρὸς χησάμενοι θυμῷ, καὶ λαβόντες ὠμὸν πῶς αὖτις,
 πρὶν ἢ οὗτοι δεκνέσθαι αὐτοῖς συμμίζαν πρὸς τετρακιχλίων
 ἀνδρῶν ἐν τῷ ὄρει, ὡς ἡσθαι ἐπὶ οὗτοι πολέμους. ὁ δὲ κοῖνός
 ἰδὼν τινὲς ἐφρόνουν καὶ τὸ θράσος τῶν βαρβάρων, τινὲς μὲν
 ἀπόνοιαν αὐτῶν κατεπλάγη. θεωρῶν δὲ μηδὲν λόγῳ ταύτη
 χρωμένους οὗτοι ἐχθρὸς, διτταρσῆς ἦν, ἅτε τριβλῶ ἐν πρᾶξι
 μασιν ἔχων, καὶ τῇ φύσει διαφερόντως ἀγχινοὺς ὑπάρ-
 χων· διόπερ ἔξαγαγὼν τινὲς αὐτὰ στρατιάν, καὶ πῶς αὖτις
 λείπας τὰ πρῆποντα τοῖς καιροῖς ἦεν βιάσθαι ἐπὶ οὗτοι πολέ-
 μους. χησάμενοι δὲ συντόνῳ πρὸς βολῇ, ταχέως ἐνίκη-
 σε οὗτοι ἀντιπαλασσοῖς, καὶ πολλὰς μὲν αὐτῶν ἀπέκτενε·
 οὗτοι δὲ λοιπὸς ἠνάγκασε φυγεῖν πρὸς τοὺς ἀδελφούς.
 ὁ δὲ δεκνέσθαι ἡθροισμένοι παρῆσαν, ὡς μετέξοντες τοῖς ὀξυ-
 βίοις τῶν αὐτῶν κινδυνῶν. ὑπερῆσαντες δὲ τῆς μάχης, οὗτοι
 φεύγοντας ἔξεδέξαντο, καὶ μετ' ὀλίγον σιωπῶντες τοῖς
 Ῥωμαίοις, μὲν μεγάλης ὀρμῆς καὶ πρὸς θυμίας. ἡττηθέντες
 δὲ τῇ μάχῃ, παραυτίκα πάντες παρέδωκαν σφᾶς αὐ-
 τοῖς, καὶ τινὲς πόλιν εἰς τινὲς Ῥωμαίων πίσιν. ὁ δὲ κοῖνός,
 κῦ-
 ριθὲν γένόμενοι τούτων τῶν ἐθνῶν, πῶς αὖτις μὲν τῆς
 χώρας, ὅσῃ ἐνεδέχετο, πρὸς ἐπὶ τοῖς μαοσαλήταις. εἰς
 δὲ τὸ μέλλον ὁμοῦ οὗτοι λιγυρῶς ἠνάγκασε διδόναι, κα-
 τά τινας τακτοὺς χρόνους τοῖς μαοσαλήταις. αὐτοὶ δὲ πα-
 ρεπλήτας οὗτοι αἰνιλαζαμένους, καὶ διελὼν τινὲς διώσκειν
 κατὰ τὰς πόλεις, αὐτὰς τινὲς πῶς αὖτις ἐποίησαν. ὁ δὲ
 ταῦτα μὲν ὁρῶν ἐλαβε ὁ τινὲς ἀρχὴν, ὁ δὲ τινὲς συνέλθειν.

d

Ο'π

CXXXV.

Ὅτι καὶ τὴν Ἀσίαν ἄλλαθ' ἐπὶ καὶ χαμῶνα σιμῶ-
 θροῖζε μεγάλας δυνάμεις, ἅτε καὶ τῶν περὶ Αἰαράθην,
 ἔκ τιν μιθριδάτην ὕστατες ἀλκόντων ἀπὸ στραπὶν ἰππέων
 καὶ πεζῶν κατὰ τὴν συμμαχίαν, ὧν ἡγεῖτο Δημήτριος
 Αἰαράθου. οὗτος δὲ περὶ ταύτας αὐτὰς κατασκευάς,
 ἦκον ἐκ τῆς Ῥώμης (4) πρέσβεις, οἱ καὶ συμμίζαντες ἀπὸ
 περὶ κάδοις, καὶ κοινολογηθέντες περὶ τῶν πραγμάτων,
 ὥρμησαν πρὸς τὴν πρεσίαν. ἐπεὶ δὲ ὁ Σινέμιζαν, διεσά-
 φεν αὐτὰ τὰ πρὸς τῆς συγκλήτου, καὶ πολλῆς ἑπιστάσεως.
 ὁ δὲ πρεσίας ἔνια μὲν τῶν πρὸς ταπεινῶν πρὸς δέχεται,
 τοῖς δὲ πλείοις δυντελέγετο, διόπερ (4) Ῥωμαῖοι πρὸς κό-
 ψαντες αὐτὰ, τὴν τε φιλίαν ἀπέπειναν, καὶ τὴν συμμα-
 χίαν, καὶ πάντες ὕστερ' αὐτῆς ἀπηλλάγητο πάλιν ὡς τὴν
 ἄλταλον. ὁ δὲ πρεσίας μετανόησας, μέχρι μὲν τιν' ἐπηκο-
 λῶσαι λιπαρῶν. ἐπεὶ δ' ἔδεν ἥνυσεν, ἀπαλλαγείς, ἐν ἀμη-
 χανίαις ἔειπεν. (4) ὁ Ῥωμαῖοι τὴν μὲν ἄλταλον ἐκέλευον πρὸς
 καθίσταται τῆς αὐτῆς χώρας καὶ δυνάμεως, αὐτὴν μὲν μὴ
 καταρχειν ἐπὶ πολέμῳ, ταῖς δὲ πόλεσι ταῖς αὐτῆς, καὶ ταῖς
 κώμας, τὴν ἀσφάλειαν πρὸς ἀσφάλειαν. αὐτοὶ δὲ μερί-
 σαντες σφᾶς αὐτοῦς, (4) μὲν ἔπλεον καὶ σπεδὺν ἀπαγ-
 γέλλοντες τῇ συγκλήτῳ τὴν ἀπείθειαν ἐπὶ πρεσίᾳ. Ἰνὲς δὲ
 ἐπὶ τῆς ἰονίας ἐχωρίσθησαν ἑτέροι δὲ ἐφ' ἐλλησπόντου,
 καὶ τῶν καὶ τὸ βυζάντιον ἔπλεον, μίαν ἔχοντες καὶ τὴν αὐ-
 τὴν πρὸς ἐσιν ἀπαίτες, ἀπὸ μὲν τῆς πρεσίας φιλίας καὶ
 συμμαχίας ἀποκαλεῖν ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ δὲ πρὸς
 νέμειν τὴν δύναμιν ἐκ συμμαχίαν καὶ δυνάμιν.

Κατά.

Καὶ ἃ ὁ αὐτοὺς καιρὸς ἀπάλῃ ἀδελφὸς ἀθλιώσις
κατέπλυνε, ναυσὶ κατὰ φράκτοις π, ὧν αἱ ἐμὲ πείθει
ἦσαν ῥοδίων, τῶν δ' ὀψαλκείων εἰς τὸν κρηλικὸν πόλεμον· καὶ
ὁ κυζικηνῶν· ἔξ' ἡ καὶ ἐπὶ ταῖς εἴκοσι τῶν παρ' τὸν ἀττάλον
αἱ ὁ λοιπαὶ τῶν ἄλλων συμμάχων. ποιησάμεν θ' ὁ τὸν
πλῆθ' ἐφ' ἐλλησπόντου, καὶ συνάψας ταῖς πόλεσιν ταῖς
ὑπὸ προυσίαν κατατρεμέναις, δ' ὀψαλκείας τε συνεχεῖς ἐποι-
εῖτο, καὶ κακῶς διετίθη τὴν χώραν. ἡ δ' σύγκλητος διακρί-
σασα τῶν παρ' αὐτῶν προυσίαν πρεσβευτῶν δ' ὀψαλκείων, ἔ-
ξ' αὐτῆς τρεῖς ἄλλοις ἀπέστειλεν, ἀπ' αὐτῶν τὸν κλαύδιον, ἔ-
λδύκιον ὅπως, καὶ αὐτὸν ποσειδίον, οἱ καὶ παρ' αὐτοὺς γε-
νοὶ εἰς τὴν ἀσίαν, διέλυσαν τὸν πόλεμον, εἰς τὰς τριακτὰς
βιηθῆκας ἐπ' ἀναγόμενοι ὁ βασιλεὺς ἀμφοτέρω, ὥστε
παρ' αὐτοὺς μὲν, καὶ κατὰ φράκτοις νῆας δ' ὀψαλκείας
προυσίαν ἀττάλῳ, φ' ὁ τάλαντα κατενεγκεῖν, ἐν ἔτεσιν
εἴκοσι· τὴν δ' χώραν ἀμφοτέρω εἶχεν, ἢ καὶ περὶ τὸν
εἶχον, ὅτε εἰς τὸν πόλεμον ἐνέβαινον· διορθώσασθαι ὁ πρε-
σίδην, καὶ τὴν κατὰ φθόρον τῆς χώρας, τῆς τε μηθυμ-
ναίων καὶ τῶν αἰγέων, καὶ τῆς κυμαίων, καὶ ἡρακλειωτῶν
τὰ τάλαντα δόντα ταῖς περὶ αὐτοὺς. γραφείων ὁ τούτοις
τῶν συνθηκῶν, ἀπῆγον τὰς διωάμεις εἰς τὴν οἰκίαν θ'
παρ' τὸν ἀττάλον, τὰς ναυπικὰς καὶ τὰς πεζικὰς· ἔκ τῆς
μὲν ἀπάλῃ ἔπρουσίαν διαφορᾶς, τοῖς τ' ὅτε κ' μέ-
ρος χειρισμὸς ἐγενήθη τῶν πράξεων.

Ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τούτου ἐν τῇ ῥώμῃ τῶν ἐκ τῆς CXXXVII.
ἀρχαίας πρεσβυτῶν εἰσελθόντων εἰς τὴν σύγκλητον

d 2 — περὶ

ᾧ τῶν ἀνακεκλημένων, ἔδοξε τῷ Συνοδῷ μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων.

CXXXVIII.

Ὅτι ὁ ἡρακλίδης ἐπὶ τῇ θερείας ἀκμαζούσης, παρῆγεν εἰς τὴν ῥώμην ἄγων τὴν λαοδικίαν ἐκ τῶν ἀλέξανδρον. ποιέμεν ὃ τὴν παρεπιδημίαν μετ' Ἱεραιείας ἅμα ἐκακουργίας, ἐνεχεόνιζε κατὰ σκδυαζόμενος τὰ ᾧ τὴν σύγκλητον. ἐκ αὐτῆς οὐδὲν ῥόδιον πρεσβευτῆς ἅμα ἐναύαρχον κατεσταμένος, παρελθὼν ἐξ αὐτῆς εἰς τὴν σύγκλητον, διελέγετο ᾧ τὸ πολέμῳ ὅτι κρηταῖς ἢ τὴν σύγκλητον ὡς ἔχουσα τὴν νῦν ἑπὶ μελῶς, ὡς ἀχρημα πρεσβυλίας ἐξ ἀπέφλε σὺν περὶ κόων τὸν λύσοντας τὸν πόλεμον.

CXXXIX.

Ὅτι καὶ τὸν καιρὸν τούτον ὁ κρηταῖς πρεσβυλίας ἀπέσειλαν ὡς ἀχαιῶς ὑπὲρ βοηθείας, σὺν ᾧ ἀνιφάνη τηλεμνάς τε γορτύνιον. ὡς ἀπλησίως ὃ καὶ ῥόδιοι σὺν περὶ θεοφάνειον. ὅσης δὲ τῆς σιωπῆς τῶν ἀχαιῶν ἐν κορίνθῳ, ἐκ διαλεγόντων τῶν πρεσβυτῶν ἐκατέρων ὑπὲρ τῆς βοηθείας, ἔρεπον ταῖς γνώμας ὁ πολλοὶ μᾶλλον ἐπὶ τοὺς ῥόδιους, ἐν τρεπόμενοι καὶ τῇ πόλεως ἀξίωμα, καὶ τὴν ὅλην αἵρεσιν τῆς πολιτείας καὶ τῶν ἀνδρῶν. εἰς αὐτὸ βλέπων ἀνιφάνης, ἐβλήθη πάλιν ἐπισελθεῖν. ὃ τὸ στρατηγὸς συχωρήσαντος, ἐχρήσατο λόγοις βαρυτέροις ἢ καὶ κρηταῖς ἀπεδαιόεσι. καὶ γὰρ οὐ νεανίσκον ἔδαμῶς κρητικὸς, ἀλλὰ πεφθυγὸς τὴν κρητικὴν ἀναγωγίαν. διὸ καὶ σιωπῶναι σὺν ἀχαιῶς ἐπιδέχεται τὴν παρρησίαν αὐτῶν καὶ μᾶλλον ἐπὶ διὰ τὸ τὸν πατέρα ὅτι προφημένου τηλεμνάς, μετ' ὃ κρητῶν ἐλθόντα, συμπεπολεμηκέναι τὸν ὡς νῦν πόλε-

πόλεμον διένεικε αὐτοῖς· πλὴν διακείμενοι, ἔθεν ἤπουν ὁρ-
μὴν εἶχον οἱ πολλοὶ τοῖς ῥωμίοις βοηθεῖν, ἕως καλλικράτης
ὁ λεοντήσιος θύσας, ἐκ ἔφηδεν, ἕτε πολεμεῖν ἐδενίχω-
ρις τῆς ῥωμαίων γνώμης, ἕτε βοηθεῖαν πέμπειν ἐδενίκα
ἐδενός. ἔτι δὲ ταῦτα κατίχουσε μένιν ἐπὶ τῶν ὑποκείμενων.

Ὅτι πρέσβεων διαφόρων παρὰ τῶν ῥωμαίων, εἰς τὴν ῥώμην,
ἡ σύγκλητος πρῶτον μὲν εἰσεκαλέσατο τὸν ἀντιόχου βασι-
λέως υἱὸν ἄνταλον. παρὰ τὸν ἄνταλον γὰρ ἐπὶ παῖς ὢν καὶ τὸν καιρὸν
ἴστον εἰς ῥώμην, χάριν δὲ τῇ τε σύγκλητῃ συσπῆναι, ἔτι δὲ
πατρικῆς ἀναιεώσατος φιλανθρωπίας, ἔτι δὲ ξενίας. ἔτι δὲ μὲν
ἐν φιλανθρωπίνῳ, ὑπὸ τε τῇ σύγκλητῃ, καὶ τῶν πατρικῶν
φίλων ἀποδεχθεὶς, καὶ λαβὼν ἀποκριθεὶς αἰς ἐδόξετο, καὶ
ἡμᾶς ἀρμολύσας τῇ καθ' αὐτὸν ἡλικίᾳ, μετὰ τῆς ἡμέρας
ἐπαγγέλλειν εἰς τὴν οἰκίαν, πασὼν αὐτὸν τῶν καὶ τὴν ἐλλάδα
πόλεων ἐκτενῶς, ἔτι δὲ μεγαλοψύχως ἀποδεξαμένων καὶ τὴν
δίοδον. ἦκε δὲ ἔτι δὲ δὴμήτριος καὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν. τυχὼν δὲ με-
τρίως ἀποδοχῆς ὡς παῖς, αὐτὸς ἀνεχώρησεν εἰς τὴν οἰκίαν.
ὁ δὲ Ἡρακλείδης κεχρονικῶς ἐν τῇ ῥώμῃ, παρῆλθεν εἰς τὴν
σύγκλητον, ἔχων μετ' αὐτὸν τὸν λαοδίκην, καὶ τὸν ἀλέξαν-
δρον. πρῶτον μὲν οὐκ ὁ νεανίσκος, ἐποίησατο τινὰς μετερίους
λόγους. ἦξεν δὲ ῥωμαῖοις μνησθῆναι τὸ παρὰ τὸν ἀντιόχον τὸν
αὐτὸν παλῆρα φιλίας, ἔτι δὲ συμμαχίας, μάστιγα δὲ συγκατα-
σκευάζειν αὐτῷ τὴν βασιλείαν· εἰ δὲ μὴ, συγχωρεῖται τὴν
καθόδον, ἔτι δὲ καλύσσει τὸν βυλομένοισι συμπράττειν αὐτῷ
ταῖς τὸ καδικέσθαι τῆς πατρῴας ἀρχῆς. ὁ δὲ Ἡρακλεί-
δης παρὰ λαβὼν τὸν λόγον, ἔτι δὲ πολλὴν τινὰ ποιησάμενος,

d 3

ἀντιό-

αἰλιόχε μὲν μείδων ἐπ' αἰαθῶ, δημοκτείου δὲ κατηγορίαν,
εἰς τοῦτο κατήντησεν· ὅπῃ δὲ συγχωρεῖν ἦεν κάθοδον τῶν
νεανίσκων καὶ τῇ λαοδίκῃ, καὶ τὸ δίκαιον, ἔπιν ἀντιόχε τοῦ
βασιλέως ἐκγόνοις καὶ φύσιν. τοῖς μὲν οὐ μὲν μετέοις τῶν
ἀνθρώπων, εἰδὲν ἤρεσκε τούτων· ἀλλὰ καὶ τὴν κατασκευὴν
ἔδραμα τὸς ἐνεόεν, ἔτι τὴν ἡρακλείδῃ ἐδεδιύθησαν περ-
φωῶς. ¶ ὅ πολλοὶ τετραποδύμενοι διὰ τῆς ἡρακλείδης
τοητείας συγκατηνέχθησαν ἐπὶ τὸ γράφειν δόγμα τοῖς τῶν.
αἰλέξανδρος καὶ λαοδίκη βασιλέως υἱοί, φίλος καὶ συμ-
μάχου ἡμετέρου γεγενημένους, ἐπελθόντες ἐπὶ τὴν σύγ-
κλητον, λόγοις ἐποιήσαντο. ἡ δὲ σύγκλητος αὐτοῖς ἔξ-
σίαν ἔδωκεν ἐπὶ τὴν πατρίαν ἀρχὴν καταπορεύεσθαι, ἔ-
βοηθεῖν αὐτοῖς, ὡς ἡξίεν, ἔδοξεν. ὁ δ' ἡρακλείδης ἐπὶ λα-
δόμῳ τῆς ἀφορμῆς ταύτης, διττεύς ἔξενολόγει, καὶ
* περσεκαλεῖτο τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν * ἀφικόμενος δ' εἰς
τὴν ἔφεσον, ἐγένετο πρὸς τὴν ᾤδασκάλῃ τῆς περσεμέ-
νης ἐπιβολῆς.

CXLI.

Ὅπῃ ἐπειδὴ ¶ κελλίβηρες ἀνοχὰς ποιησάμενοι πρὸς
μάρκον κλαύδιον τὸν στρατηγὸν τῶν Ῥωμαίων, ἔξαπέρ-
σαν τὰς πρεσβείας εἰς τὴν Ῥώμην. ἔτι μὲν ἡσυχίαν ἦτον,
καρδοκοιῶντες ἦεν ἀπόφασιν τῆς συγκλήτου. μάρκος
ὅστις στρατὸς εἰς οὐδὲν λυσιστάνες, καὶ τὴν ἐρκόβεικα πό-
λιν κατὰ κράτος ἐλὼν, ἐν κορδυβᾷ ἦεν ᾤδασκαλίαν
ἐποιεῖτο. τῶν δὲ πρεσβέων εἰς τὴν Ῥώμην ᾤδαγενομένων,
οὐδὲ μὲν ᾤδα τῶν βασιλέων ἔτι γίγνων ὅσοι τὰ Ῥωμαίων ἤρεν-
το, παρεδέξαντο πρῶτος εἰς τὴν πόλιν. οὐδὲ ὅτι ᾤδα τῶν
ἀρετῶν.

ἀρανάκων, πέρδω δ' ἡβέρεως ἐκέλευσαν κατασκληρύν, διὰ
 τὸ πολεμίοις ὑπάρχειν, ἕως βαλδύσωνται περὶ πάντων ὅλων.
 γηνομένη δ' καιροῦ πρὸς ἐνδοξιν, καὶ πόλιν ὁ στρατηγὸς
 εἰσήγε πρῶτον δὲ συμμαχοῖς. ὅ δὲ καὶ πρὶν ἵντες
 βάρβαροι διετίθεντο λόγοις, καὶ πάσας ἐξουκλειεῖν
 ἐπειρῶντο τὰς διαφορὰς, ὑποδγκνύτες, ὡς εἰμῇ συστήσον-
 ται καὶ ἰδύξονται τῆς ἀρμοζέσης κολάσεως. ὅ πεπολεμη-
 κότες, ὡς αὐτὰ μὲν ἐπανελθόντων τῶν ῥωμαϊκῶν στρα-
 τῶν ἐν τῆς ἰσθμίας, ἐκχερὲς πρὸς ἐπιθήσει τὴν δι-
 κὴν αὐτοῖς, ὡς πρὸς τοῖς γεγονόσι. ταχὺ δ' ἄλλιν αὐτοῖς
 κινήσουσι πρᾶγματῶν ἀρχὴν, εἰάν ἀνεπιτίμηται διαφύ-
 γωσιν ἐν τῆς πρώτης ἀμαρτίας. ἐτόμοις δ' ἅπαντας πρὸς
 καινοτομίαν ποιήσουσι δὲ καὶ τὴν ἰσθμίαν, ὡς ἱκανοὶ γεγο-
 νότες ἀντίπαλοι ῥωμαίοις. διόπερ ἡξίου μὲν ἢ μένιν τὰ στρα-
 τῶν ἐπεδὰ καὶ τὴν ἰσθμίαν, καὶ διαβαίνον κατ' ἑκάστων ἐπὶ
 ὑπάτων, ἐφεδρὸς δύνανται τοῖς συμμαχοῖς, καὶ κολάσονται
 τὰς ἀρανακῶν ἀδικίας, ἢ βαλομένοις ἀπάγειν τὰς διωά-
 μεις, ὡς δειγματίζον εἶναι τὴν τῶν πρὸς τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ
 νάσασιν, ἵνα μηδεὶς ἐπιποιεῖν θάρρη τὸ πρὸς τὸ πρὸς τὸ πρὸς
 ὅ μὲν ἐν βελλῶν καὶ τήλων συμμαχοῦντες ῥωμαίοις,
 ταῦτα καὶ τὰ τοῖς πρὸς τὸ πρὸς τὸ πρὸς τὸ πρὸς τὸ πρὸς τὸ πρὸς
 τοῖς εἰσῆγον δὲ πρὸς τὸ πρὸς τὸ πρὸς τὸ πρὸς τὸ πρὸς τὸ πρὸς
 παρελθόντες, καὶ μὲν τὴν ὑποκρίσιν ἐχρῶντο τοῖς λόγοις,
 ὑποπεπρωκότως καὶ ταπεινῶς, τῇ γεμῶν πρὸς αἰρέσει ὡς
 διέφαινον, ἐκείνη τῶν λόγων, ἐδ' ἡττωμένη. καὶ γὰρ τὰ
 τῆς τύχης ἀδήλα πολλάκις ὑπεδείκνυσεν, καὶ τὰς πρὸς
 γεγενη-

Γενηνηλίας μάχας ἀμφιδηρίαις ποιῶντες ἐν πάσαις
 ἐμφάσεσιν ἀπέλιπον ὡς Ἰπικυδῆς ἐρων αὐτῶν γεγονότων.
 τέλει δ' εἶναι τῶν λόγων· εἰ μὲν τι δεῖ ῥητὴν περὶ ἡμῶν
 ὑπομένειν τῆς ἀγνοίας, αὐαδέχεσθαι τοῦτο ἔφασαν. τελε-
 δέντες ὃ τοῦ περὶ ἀνέμματος, ἐπανάγιν' ἡξίεν Ἰπὶ τὰς κτ'
 πέρειον ὁμολογίας αὐτοῖς γηνομένας περὶ τὴν σύγκλη-
 τον. ④ ὃ ἐν τῇ συνεδρίᾳ διακρίσαντες ἀμφοτέρων, εἰσῆ-
 γαγον ἑὺ περὶ τοῦ μαρκέλλου πρὸς τοὺς. θεωροῦντες ὃ
 ἐκ τούτοις ῥέποντες Ἰπὶ τὴν διάλυσιν, ἐκ τῆς στρατηγὸν πρὸς-
 νέμοντα τὴν αὐτῇ γνώμῃ τοῖς πολεμίοις, μᾶλλον ἢ τοῖς
 συμμάχοις, τοῖς μὲν ἀρενάκαις ἔδωκαν καὶ τοῖς συμμά-
 χους ὑπόκειν, ὅτι μαρκέλλου ἀμφοτέρους ἐν ἰσχυρίᾳ
 διασαφῆσαι τὴν τῆς συγκλήτου γνώμην. ἔτι δὲ νομί-
 σάντες ἑὺ συμμάχοις ἀληθῆ καὶ συμφέροντα σφίσι
 λέγειν, ἑὺ ὃ ἀρενάκαις ἀκμῇ μεγαλοφρονεῖν, τὴν ὃ
 στρατηγὸν ὑποδύλαιον τὸν πόλεμον, ἐν τῇ αὐτῇ ἔδωκαν δι'
 ὑπορήτων τοῖς παρ' ἐκείνου πρὸς τοὺς, πολεμεῖν γυ-
 ναίως, καὶ τῆς παρ' αὐτοῦ ἀξίως. ἐπεὶ δὲ τὸν πόλεμον
 ἐποίησαν τοῦ καλῆμονον, πρῶτον μὲν τῷ μαρκέλλῳ διαπισή-
 σαντες, ἕτερον στρατηγὸν ἐμελλον διαπέμπειν εἰς τὴν ἰσ-
 χυρίαν. ἡδὴ γὰρ ἔτυχον ὑπατοὶ τότε καθεστὰς μύθοι, καὶ τὰς ἀρ-
 χὰς παρ' αὐτοῦ, αὐλὸς ποσέμιος, ἐκ λούκιος λικί-
 νιος ἐκ λούκολλος. ἐπεὶ τὰ περὶ τῆς ἀρενάκαις ἐγένοντο φι-
 λοτίμως καὶ μεγαλομερῶς, νομίζοντες διὰ ταύτης τῆς
 πράξεως κερθήσεται τὰ καλὰ τῆς ἰσχυρίας. κρατηθέντων
 μὲν γὰρ τῶν ἐχθρῶν, πάντας ὑπέλαβον σφίσι ποιήσθαι τὸ
 περὶ-

πρὸς ταυτὸ μὲν. ὑποσχεψάμενων δὲ τὸν ἐνεσῶτα φόβον,
 ἔμῳνον ἀρμυράκας κατὰ θάρρησιν * ὅσω δὲ φιλοπρωότε- *
 ρον ἢ σύγκλητος διέκλιτο πρὸς τὸν πόλεμον, τοσούτω σφί-
 σι τὰ πρᾶγματα ἀπέβαινε πρὸς αὐτοῦς. τοῦ μὲν γὰρ
 κοίντου τοῦ τὸν πρῶτον ἐνιαυτὸν στρατηγήσαντος ἐν ἰβη-
 ρία, καὶ τῶν μετ' αὐτῶν στρατοδυσταμένων, ἡγήλκωτον εἰς
 τὴν ῥώμην, τὴν τε συνέχειον τῶν ἐν πρὸς αὐτοῦς κιν-
 δυνῶν, ἔτι τὸ πλῆθος τῶν ἀπολωλότων, καὶ τὴν ἀνδρείαν
 τῶν κελτιβήρων, τοῦ δὲ μαρκέλλου παρφαναῶς ὑποδει-
 λῶντος τὸν πόλεμον, ἐνέπεσε τις πλοῖα τοῖς νέοις πρὸς ἀλο-
 γον, οἷαν ἐκ' ἔφασαν ὅτι πρὸς ταῦτα γεγενημένῳ πρῶ-
 τερον. εἰς γὰρ τοῦτο πρῆβη τὰ τῆς ἀποδείλιας, ὥστε μήτε χι-
 λιαρχοὺς παρπορεύεσθαι πρὸς τὴν ἀρχὴν οὐδ' ἱκανοὺς,
 ἀλλ' ἐλλείπειν τὰς χώρας, τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἀρχὴν πολ-
 λαπλασιόνων παρπορεύεσθαι τῶν καθηκόντων, μήτε
 οὐδ' εἰσφερμένους ὑπὸ τῶν ὑπ' αὐτῶν πρεσβυλίας ὑπα-
 κοῦειν, ἔτι εἰ πορεύεσθαι μετὰ τοῦ στρατηγοῦ τὸ δὲ μέγιστον,
 οὐδ' νέοις διακλίνειν τὰς καταγραφάς, καὶ τοιαύτας πορί-
 ζεσθαι παρφάσεις, ἃς λέγειν μὲν αἰχρὸν ἔστι, ὅτι ἐτάζειν
 δι' ἀπρεπές, ὅτι πτίνειν δι' ἀδυνάτον. τέλος δὲ καὶ τῆς
 συγκλήτης καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν ἀμνηχανία ὄντων, τί τὸ
 πέρας ἔσται τῆς τῶν νέων ἀναιχυμτίας (τούτῳ γὰρ ἡναγκά-
 ζοντο χεῖσθαι τὰ ῥήματα διὰ τὰ συμβαίνοντα) πόπλιον
 κορήλιον ἀφρικανὸς, νέον μὲν ὢν, δοκῶν δὲ σύμβουλος
 γεγονέναι τὸν πόλεμον, ὅτι καλὸν καὶ γαθίαν καὶ σωφροσύνην
 δόξαν ὁμολογεμένῳ πεποιημένον, τῆς δὲ ἐπ' ἀνδρείας
 e φήμης

φήμες πρὸς δέομυθον, θεωρῶν τιμὴν σύγκλητον δύπορου-
 μένῳ, ἀναστὰς εἶπεν, εἴτε χιλιάρχον, εἴτε πρεσβυλὴν,
 πέμπειν αὐτὸν εἰς τιμὴν ἰβηρίαν, μὲν τῶν ὑπάτων, ἵξειναι,
 πρὸς ἀμφοτέρω γὰρ ἐθίμως ἔχειν. καί τοιγ' ἔφη κατ'
 ἰδίαν μὲν αὐτῷ τιμὴν εἰς μακεδονίαν ἔξοδον, ἅμα μὲν ἀσ-
 φαλεσέραν εἶναι (συμβαινέ γ' ὅτε σὺ μακεδόνας ἐπ'
 ὀνόματος καλεῖν τὸν σκιπίωνα, διαλύσοντα τὰς ἐν αὐτοῖς
 στάσεις.) ἀλλὰ σὺ τῆς πατρίδος καιρὸς ἔφη κατεπείγην
 μάλλον, καὶ καλεῖν εἰς τιμὴν ἰβηρίαν σὺ ἀληθινῶς φιλο-
 δοξέωντας. πᾶσι δὲ πρὸς αὐτοῦ φανείσης τῆς ἐπαγγελίας,
 καὶ διὰ τιμὴν ἡλικίαν, καὶ διὰ τιμὴν ἄλλων θύλαξαι, παρ-
 αυτίκα μὲν διδῶς συμβέβη μέγαλιν ὑποδοχὴν γνέσθαι
 τὸν σκιπίωνα. ἐπὶ δὲ μάλλον τῆς ἑξῆς ἡμέρας. ④ γὰρ
 πρὸς τὴν δύποδελιῶντες, ἐκτεσπόμενοι τὸν ἐκ πρὸς αὐ-
 σεως ἔλεγχον, ④ μὲν πρεσβύσειν ἐθέλοντι τὴν ἐπιγέλ-
 λοντο τοῖς στρατηγοῖς, ④ ὃ πρὸς τὰς στρατιωτικὰς κατα-
 γραφὰς πρὸς πορβόντο, καὶ συσρέματα ἐς συνηθείας.

CXLII.

Ὅτι τῶν καρχηδονίων πάλαι βελθυομένων περὶ τοῦ
 πῶς ἀπαντῆσαι δεῖ πρὸς τιμὴν ῥωμαίων δύποκρουν, ἐπὶ τῶν
 ἰτυκαίων ὑποτεμομένων τιμὴν ἑπὶ τοῖς αὐτοῖς, τοῖς ῥω-
 μαίοις τιμὴν ἑαυτῶν πρὸς διδόντων πόλιν, ὁλοχερὴς ἀμη-
 χανία περιέσθαι σὺν ἀνθρώποις. μίας γ' ἐλπίδι σὺ ἐπιφαι-
 νομένης αὐτοῖς, εἰ συγκαταβαῖν εἰς τὸ δουλεύειν τιμὴν ἑπὶ τοῖς
 πρὸς αὐτῶν, διότι πάντως δύδοκεῖν ποιήσουσι σὺ ῥω-
 μαίοις, διὰ τὸ μὴ δ' ἐν ταῖς μεγίσταις πρὸς ἀσέσι καταπολε-
 μηθέντας, καὶ πρὸς τοῖς τεύχεσι τῶν πολεμίων ὑπαρ-
 χόντων,

χόνην, μηδέποτε τὴν ἑπὶ τὸν πλοῦν δέδωκεναι τῆς πατρί-
 δος· καὶ ταύτης τῆς ἑπὶ τὸν πλοῦν ἀπέβαλον, παρ-
 καταληφθέντες ὑπὸ τῶν ἰπυκαίων. εἰδὲν γὰρ ξένον, εἰδὲ
 πρὸς ἀδοξον ἐμελλε φανήσεσθαι τοῖς ῥωμαίοις, εἰ ταυτὸν
 ποίσοιεν τοῖς παροισθημένοις. ἔμεινεν κακῶν αἰρέσεως κα-
 ταλειπομένης, ἢ τὸν πόλεμον ἀναδέχεσθαι γηραιῶς, ἢ δι-
 δόναι τὴν ἑπὶ τὸν πλοῦν περὶ τῶν κατ' αὐτοὺς, πολλὰς καὶ
 ποικίλους ἐν τῇ συνεδρίᾳ δι' ἀπορήτων ποιησάμενοι λό-
 γους, κατέστησαν πρεσβυτάς αὐτοκράτορας, καὶ τούτοις
 ἐξαπέστειλον, δόντες ἐν τῷ πλοῦν, βλέποντας πρὸς τὰ παρ-
 όντα πρᾶξιμν τὸ δοκεῖν συμφέρειν τῇ πατρίδι. ἦσαν δὲ πρεσ-
 βύοντες γίσκων, εὐρυτάνθ' ἑπὶ καλέμενοι, ἀμίλλας,
 μίσσης, γιλλίκας, μάγων, ἦκον τὲ τῶν πρέσβεις πρὸς τῶν
 καρχηδονίων εἰς ῥώμην· καὶ καταλαβόντες πόλεμον δε-
 δογμένον, ἔσθ' εὐρατηγούς ὥρμηκούς μὲν τῶν διωά-
 μεων, ἔκ' ἐπὶ διδόντων βασιλῶν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων,
 ἔδωκαν τὴν ἑπὶ τὸν πλοῦν πρὸς αὐτῶν. πρὸς δὲ τῆς ἑπὶ τὸν
 πλοῦν, εἰρηταί μὲν ἡμῖν καὶ πρῶτες. ἀναγκαῖον δ' ἔστι καὶ
 νῦν ὑπομῆσαι κεφαλαιωδῶς· τῶν διδόντων αὐτοὺς εἰς
 τὴν ῥώμην ἑπὶ τὸν πλοῦν, διδόασιν πρῶτον μὲν χῶραν
 τὴν ὑπάρχουσαν αὐτοῖς, καὶ πόλεις τὰς ἐν ταύτῃ· συνὲ δὲ
 τούτοις ἄνδρας ἑπὶ τῶν αἰκῶν εὐπαρχοῦντας ἐν τῇ χώρᾳ
 καὶ ταῖς πόλεσιν ἅπαντας ὁμοίως, ποταμούς, λιμένας, ἱερὰ,
 τάφους συλλήδην· ὥστε πλείων εἶναι κυρίως ῥωμαίοις·
 αὐτοὺς δὲ τοὺς διδόντας ἀπλῶς, μηκέτι μηδεὶς. γενομένης
 δὲ τῆς ἀνθομολογήσεως ταύτης ὑπὸ τῶν καρχηδονίων,

καὶ μετ' ὀλίγον εἰς κληθέντων αὐτῶν εἰς τὸ συνέδριον, ἔλε-
 γον ὁ στρατηγὸς τὴν τῆς συγκλήτου γνώμην· ὅτι καλῶς
 αὐτῶν βεβηλομένων, δίδωσιν αὐτοῖς ἢ σύγκλητος, τὴν τ'
 ἐλευθερίαν, καὶ εὖ νόμοις, ἐπὶ τὴν χῶραν ἀπασαν,
 καὶ τὴν τῶν ἄλλων ὑπαρχόντων κτήσιν, καὶ κοινῇ ἔκαστ'
 ἰδίαν. ὅτι καρχηδόνιοι ταῦτ' ἀκέραιες, ἔχαιρον δόξαν-
 τες ὡς ἐν κακῶν αἰρέσει, καλῶς σφίσι κεχεῖσθαι τὴν σύγ-
 κλητον, ἅτε τῶν ἀναγκασιότατων καὶ μεγίστων αὐτοῖς συγ-
 κεχωρημένων. μετ' ὅτα τοῦ στρατηγοῦ διασαφένθ',
 διότι τούτοις τούτων· ἐὰν τὸ μῆρος εἰς τὸ λιλύβαιον ἐκ-
 πέμψωσιν, ἐν τριάκονθ' ἡμέραις, εὖ ἡοὺς τῶν ἐκ συγ-
 κλήτου καὶ τῆς γεφυρίας, καὶ τοῖς ἐκ τῶν ὑπάτων πα-
 ραγελλομένοις πεθαρχήσωσιν· ἵπτι πόσόν ἡ πόρησαν, ποῖα
 διὰ τῶν ὑπάτων αὐτοῖς ἔσται παρὰ γελλομένια· πλὴν τότε
 γε ὅτι αὐτῆς ὤρμησαν, σπύδοντες ἀναγείλαι τῇ πατρίδι
 παρὰ τούτων. παρὰ γενομένοι δ' εἰς τὴν καρχηδόνα, διεσά-
 φον τοῖς *πολεμισαῖς τὰ κτ' ἑκάστη. ὅτι διακέσαντες,
 τὰλλα μὲν ἐνδεχομένως ἐνόμιζον βεβηλοῦσθαι εὖ
 πρεσβυτάς. περὶ δὲ πόλεων, μὴ γεγονέναι μνείαν, εἰς με-
 γάλῳ ἵπτισαν αὐτοὺς ἥτις, ἐκ πολλὴν ἀμηχανίαν. ἐν δὲ
 ταῖς καίρῳ τούτῳ φασὶ μαγωνα τὸν βρέπον χεῖσθαι λό-
 γοις ἀνδράδεσι καὶ πραγματικοῖς. διὸ γὰρ ὡς ἔοικε καιρὸς
 ἔφασκον εἶναι τοῦ βεβηλοῦσθαι περὶ σφῶν καὶ τῆς πατρί-
 δος· ὡν τὸν μὲν ἕνα παρῆναι. δεῖν γὰρ ἐμὰ δία νῆα δια-
 πορεῖν τί διὰ τῶν ὑπάτων αὐτοῖς παρὰ γελλήσεται, ἐκ δια-
 τί περὶ πόλεων ἐδεμίαν ἐποίησαν μνείαν ἢ σύγκλητος,
 ἀλλὰ

* πολί-
 ταις

ἀλλὰ καθ' ὃν καιρὸν ἐδίδοσαν τὴν ἑπιτροπὴν δόντας ᾧ, σα-
φῶς γνώσκον, διότι πᾶν τὸ πρῶτον ἐλλόγιμον ἑπιδεκτέον
ἐστίν, εἰ μὴ ἰελέως ὑπερήφανον ἦ, καὶ πρὸς τὴν πρσοδο-
κίαν· εἰ ᾧ μὴ, τότε πάλιν ἐκλθεῖται, πότρεα δὲ πρσο-
δέχεται τὸν πόλεμον εἰς τὴν χώραν, καὶ πάχειν ὅτι ποτ'
αὖ ἐστὶ ἑπιφέρει τὰν δεινῶν· ἢ καὶ ῥῶδ' ἡσυχίας τὴν τὰν
πολεμίων ἐφοδον ἐθελοντὶ ἀναδέχεται πᾶν τὸ πρσοδό-
γιμον. πάντων δὲ διὰ τὸν ἐφεσῶτα πόλεμον, καὶ διὰ τὸ
πρσοδοκίας ἀδελόν, φερεμένων ἑπὶ τὸ πρσοδοκίαν τοῖς
πρσοδοκίμοις, ἐδοξε πέμπειν εἰς ὁμήρου εἰς τὸ λι-
λύβαιον· καὶ παραυτίκα καὶ ἀλέξανδρος τριακοσίοις τὰν
ἰεών, ἑξέπεμπον μὲν μεγάλης οἰμωγῆς καὶ δακρύων, ἄτε
πρσοδοκίμων ἑκάστον τὰν ἀναγκαίων καὶ συγγενῶν· καὶ
μάλιστα τὰν γυναικῶν ἐκκαίοντων τὴν τοιαύτην διάθε-
σιν. ἐπεὶ ᾧ κατέπλυσαν εἰς τὸ λιλύβαιον, ᾧ μὲν ἑξ αὐ-
τῆς παρεδόθησαν διὰ τὰν ὑπάτων κοῖνῳ φαδῶ μα-
ξίμῳ. Συνέβαινε γὰρ τούτῳ ἑπὶ τῆς σικελίας ἰεταχθαι
στρατηγὸν τότε δὲ ἑπὶ ἀκομιθέντες ἀσφαλῶς εἰς τὴν
ῥώμην, Συνεκλείσθησαν ὁμοῦ πάντες εἰς τὴν ἐκκαίδεκή-
του νεώριον. Ἐπὶ μὲν ὁμήρων ἐκείσε ὑπαρχόντων, ᾧ
στρατηγοὶ κατήχθησαν εἰς τὴν εἰτύκης ἀκρῶν. Τούτων δὲ
πρσοδοκίμων τοῖς καρχηδονίοις, ὁρτὴ καὶ περὶ φόβος
ἦ ἡ πόλις διὰ τὴν ἀδελότητά τὰν πρσοδοκίμων. οὐ
μὲν ἀλλ' ἐδοξεν αὐτοῖς πρσοδοκίας πέμπειν εἰς πρσο-
δοκίμοις τὰν ὑπάτων τί δὲ ποιεῖν, καὶ διασαφίσοντες ὅτι
πρσοδοκίμων τὸ πρῶτον ἐλλόγιμον, ἑτοιμοὶ πάντες εἰσίν. τὰν

οὐδὲ πρεσβυτέρων ἀφικομένων εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων παρεμ-
βολὴν, καὶ τοῦ Σινεδρίου συναχθέντος, εἰσελθόντες ④
πρέσβεις διελέγοντο καὶ τὰς ἐντολάς. ὁ δὲ πρεσβύτερος
τῶν ὑπάρχων ἐπαινέσας αὐτὸν τὴν πρῶτην καὶ πρῶτῃ-
ρεσιν, ἐκέλευε πρῶτα διδόναι τὰ τε ὅπλα καὶ τὰ βέλη πρῶτα
χωρὶς δόλου ἑαπάτης. ⑤ ὁ δὲ πρέσβεις ποιήσεν μὲν ἔφα-
σαν τὸ πρῶτα γελλόμενον, σκοπεῖσθαι δὲ αὐτοὺς ἡξίουσαν τὸ
συμβησόμενον, εἰάν αὐτοὶ μὲν πρῶτα χωρήσωσι τῶν ὀπλων.
ἐκεῖνοι δὲ λαβόντες, διποπλύνωσιν. ὁμῶς ταῦτα ἔδωκαν.

CXLIII.

Ὅτι πρῶτα γενομένων ἐν πελοποννήσῳ τῶν περὶ τὸν αὐ-
ρήλιον πρεσβυτέρων, καὶ διασαφηνύτων τὰ συμβεβηκότα
περὶ αὐτοὺς, ὅτι παρ' ὀλίγον τοῖς ὅλοις ἐκινδυνώσονται, καὶ
λεγόντων μετ' ἀντίθεσιν καὶ καινολογίας, ἐγὼ αἰσ κατὰ
πρῆπιτέτιαν ἐπ' αὐτοὺς, ἡκόντες τοῦ δεινοῦ διεσάφηναι, ἀλλ'
ὡς καὶ πρῶτην ὡς μνηκῶν τῶν ἀχαιῶν, ἐπὶ τῷ πρῶτῳ
ματίζην αὐτοὺς, ἡ σύγκλητος ἡ γανάκτησαν μὲν ἐπὶ τοῖς γε-
γονόσι, ὡς ἐδέποτε, καὶ πρῶτα χεῖμα πρεσβυτάς κατε-
σήσαντο ὅτ' ἐπὶ τὸν ἰσλίον καὶ τούτοις ἐπεμπε δούσα τοι-
αύτας ἐντολάς. διότι δὲ μετρίως ἐπὶ πημῆσαντας καὶ μεμ-
ψαμένους ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, τὸ πλεῖον παρακαλεῖν καὶ
διδάσκον ὅτ' ἀχαιούς· μήτε τοῖς ἐπὶ τὰ χεῖρα πρῶτα κα-
λεῖται πρῶτα χεῖν, μήτ' αὐτοὺς λαθεῖν εἰς τὴν πρῶτῃ Ῥω-
μαίοις ἀλλοτριότητά διεμπεσόντας, ἀλλ' ἐπὶ καὶ νῦν ποιή-
σασθαι πᾶσι δόξωσιν τῶν ἡγνοημένων, ἀπερειαμένους
τὴν ἀγνοίαν ἐπὶ ὅτ' αἰτίοις τῆς ἀμαρτίας. ἔξ ὧν καὶ
λίαν δῆλον ἐγένετο, διότι καὶ τοῖς περὶ τὸν αὐρήλιον ἔδωκε
τάς

τάς ἐντολάς, ἔδιασπασαι βυλομένη τὸ ἔθνη, ἀλλὰ
 πλοῦσαι, καὶ καταπλήξασθαι βυλομένη τὴν αὐθάδειαν
 καὶ τὴν ἀπέχθειαν τῶν ἀχαιῶν. τίνες μὲν ἔνι ὑπελάμβα-
 νον καθ' ὑπόκρισιν εἶναι ῥωμαίους * διὰ τὸ μὲν ἀτελῆ τὰ
 κτ' καρχιδοῖα. τὸ δ' ἀληθές ἔχ' ἔτως εἶχε, ἀλλὰ πῶς δέ-
 δεγμένοι τ' ἔθνη ἐκ πολλοῦ χρόνου, καὶ νομίζοντες ἔχειν
 αὐτὸ πῖσιν μάλιστα τῶν ἐλληνικῶν, ἀνασοδήσαντες * ἐκρί-
 ναν διὰ τὸ φρονηματίζεσθαι πέρα τοῦ δέοντος· πόλεμον
 δ' ἀναλαβεῖν, ἢ διαφορὰν ὀλοχερῇ πρὸς εἶναι ἀχαιούς
 ἔδαμῶς ἐβέλοντο.

Ὅτι ὁ ④ πρὶ τὸν σέξτον παράγοντες ἐκ τῆς ῥώμης εἰς CXLIV.
 τὴν πελοπόννησον, ἀπῆντησαν τοῖς πρὶ τὴν θεαρίδαν, οἵ ᾤσαν
 πρεσβυτέρους πεμφθέντες ὑπὸ τῶν ἀχαιῶν, πῶς γνησόμε-
 νοι καὶ διδάξοντες τὴν σύγκλητον, ὑπὲρ τῶν εἰς εἶναι πρὶ τὸν
 αὐρήλιον γενομένων ἀσελγημάτων. οἷς καὶ συμμίξουσι
 ④ παρειρημένοι, παρεκάλεσαν αὐτοὺς ἀνακάμπειν εἰς
 τὴν ἀχαΐαν· ὅτι περὶ πάντων τούτων ἔχουσιν ἐντολὰς αὐ-
 τοῖς διαλέγεσθαι τοῖς ἀχαιοῖς. πῶς γενομένων ὅτι τὰν πρὶ τὸν
 σέξτον εἰς τὴν πελοπόννησον, ἔδιδελεγομένων τοῖς ἀχαιοῖς
 ἐν τῇ τῶν αἰγέων πόλει, καὶ παρφερομένων πολλούς καὶ
 φιλανθρώποις λόγους· ἔτι περὶ εἶναι πρεσβυτέρους ἔκκλη-
 μα πῶς πεμπόντων, καὶ χρόνον ἔδιδε παρθεόμενον δι-
 καιολογίας, ἀλλὰ βέλπον ἐκδεχομένων τὸ γεγονὸς αὐ-
 τῶν τῶν ἀχαιῶν, κατ' ὅλου ὅτι πῶς καλουμένων μὴ πορρω-
 τέρω παρθεῖναι τῆς ἀμαρτίας, μήτε τῆς εἰς αὐτοὺς, μήτε
 τῆς εἰς εἶναι λακεδαιμονίους· τὸ μὲν σωφρονεῖν μέρος, ἀσ-
 μένως.

μένως ἀπεδέχετο τὰ λεγόμενα. καὶ λίαν ἐνετρέπετο συν-
 φθὸς αὐτῶ τὰ πεπραγμένα, καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν λαμ-
 βάιον τὰ συμβαίνοντα τοῖς πρὸς ῥωμαίοις ἀντιτακόμε-
 νοις. τὸ δὲ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων, ἀνιλέειν μὴ εἶδεν εἶχε τις
 ὑπὸ τῶν περὶ τὴν σέξτον λεγομένοις δικαίοις· ἀλλ' ἦγε τὴν
 ἡσυχίαν ἔμειε δὲ νοσῶν καὶ διεσθαρμένον. ὁ δὲ περὶ τὴν
 δίαυον καὶ κερύλαον, παύσας ὁ μετέχοντες αὐτοῖς τῶν
 τῆς γνώμης. ἔτι δὲ ἦσαν ὥσπερ Ἰππίπιδες ἑξ ἑκάστης πό-
 λεως, κατ' ἐκλογὴν οἱ χεῖρες, καὶ τοῖς θεοῖς ἐχθροὶ, καὶ
 λοιμῶν αἵποι. τὸ δὲ ἔθνος, καθάπερ ἡ παρρημία ἔφη, ἔ-
 * μόνον τὰ διδόμενα τῇ δεξιᾷ παρὰ ῥωμαίων ἐδέχοντο,
 τῇ δὲ * μιᾷ χειρὶ κατόλου δὲ καὶ συλλήδην πῶς παῖον
 τοῖς λογισμοῖς. ὑπέλαβον γὰρ ὅτι ῥωμαίοις, διά τε τὰς ἐν
 τῇ λιβύῃ καὶ τὰς ἐν τῇ ἰβηρίᾳ πρᾶξις, δεδιότας τὸν ἀπὸ
 τῶν ἀχαιῶν πόλεμον, πᾶν ὑπομένειν, καὶ πᾶσαν παρῆ-
 ραι φωνὴν· διό νομίσαντες ἴδιον τὸ παρὲν, ἀπεκρίθησαν
 φιλανθρώπως τοῖς πρὸς ἐδούτοις· ὅτι μὴ περὶ τὴν θεαρί-
 δαν ὅμως ἀποσέλλειν εἰς τὴν σύγκλητον. αὐτοὶ δὲ πῶς ἀκο-
 λουθήσονται εἰς τὴν τέγαν, καὶ κοινολογηθέντες τοῖς λα-
 κεδαιμονίοις, ἵνα γρήγορ' ὁμολογημένη λύσις περὶ τοῦ
 πολέμου. ταῦτα δ' ἀποκριθέντες, ἐν τοῖς ἐξῆς ἦγον Ἰππὶ
 τὴν πάλαι παρκαμένῃ αὐτοῖς ἄγνοιαν τὸ ταλαίπωρον
 ἔθνος· καὶ τοῦτ' εἰκότως συνέβαινε γίνεσθαι, δι' ἀπειρίαν
 καὶ κακίαν τῶν κρατούντων. τὸ δὲ ἴελ' ὁ τῆς ἀπωλείας,
 λυούσῃ τῷ δὲ δὲ ἡνιπότῳ. πῶς γενόμενων γὰρ εἰς τὴν τέ-
 γαν τῶν περὶ τὴν σέξτον, ὅτι ὅτι λακεδαιμονίους Ἰππασα-
 σαμένων

* μέντοι

* λαίᾳ

σαμένων χάριν τοῦ σύμφωνον αὐτοῖς γινέσθαι πρὸς τοὺς
 ἀχαιοὺς τὴν τε περὶ τῶν παροργισθέντων ἐκκλησιῶν δι-
 καιοδοσίαν ἔτι καὶ τὸν πόλεμον, ἕως ἂν πέμψωσι ῥω-
 μαῖοι τοὺς ἀπὸ τῶν ὅλων ἐπισκεψαμένους· συνεδρῶ-
 σαντες οἱ περὶ τὸν κριτόλαον, ἔκριναν πλείους μὲν ἄλλοις
 διακλίνειν τὴν ἀπάντησιν· τὸν δὲ κριτόλαον παρᾶγειν εἰς
 τὴν τέγεαν· ὁ μὲν ἔνθα παρρησιάζετο, ἤδη σχεδὸν ἀπηλπι-
 κότες τῶν ἀπὸ τῶν σέξτον ἦλθε. γινόμενης δὲ συγκαταστά-
 σεως πρὸς τοὺς λακεδαιμονίους, εἰς ὃν συγκατέβαινον,
 φήσας ἔτι ἔχειν ἔξουσίαν ὃν οἰκονομεῖν ἀντὶ τῆς τῶν
 πολλῶν γνώμης· ἐπαυνοῦσιν δὲ τοῖς ἀχαιοῖς εἰς τὴν ἐξῆς,
 ἔφη, συνέδοκον ἥτις ἐμελλε γινέσθαι μετὰ μῆνας ἕξ· διό σα-
 φῶς ἐπιγινόντες ὁ ἀπὸ τῶν σέξτον, ἐπελοκακῆντα τὸν κρι-
 τόλαον, ἔδυσχεραίνοντες ἐπὶ τοῖς ἀπαντωμένοις, τοὺς
 μὲν λακεδαιμονίους ἀπέλυσαν εἰς τὴν οἰκίαν. αὐτοὶ δὲ
 ἐπανῆγον εἰς τὴν ἰταλίαν, κατεγνωκότες ἀγνοίαν καὶ μα-
 νίαν τοῦ κριτολάου· ὁ δὲ κριτόλαος χωρὶς τῶν τούτων, ἐπι-
 πορεύμενος κατὰ τὸν χειμῶνα τὰς πόλεις, ἐκκλησίας
 συνεῖχε, παρᾶσθαι μὲν χρώμενος ὅτι οὐκ ἐλάττω ἦν τὰ
 πρὸς τοὺς λακεδαιμονίους, ἔτι πρὸς τοὺς ἐν τῇ τεγέᾳ δια-
 σαφεῖν αὐτοῖς· τῇ δὲ ἀληθείᾳ κατηγόριαν ποιέμενος
 ῥωμαίων, καὶ πᾶν τὸ λεγόμενον ὑπὸ ἐκείνων ἐπὶ τὸ χεῖρον
 ἐκδεχόμενος· ἔξ ὧν δυσμένειαν καὶ μῖσθον ἐκφράζειτο
 τοῖς ὀχλοῖς· ἅμα δὲ τούτοις, παρήγγειλε τοῖς ἀρχουσι, μὴ
 πρᾶττειν τοὺς ὀφειλέτας, μὴ δὲ παρὰ δέχεσθαι τοὺς ἐπαλο-
 μένους εἰς φυλακὴν πρὸς τὰ χεῖρα, τοὺς ἐργάτους ἐπιμό-

f

νους

νοις ποιεῖν, ἕως αὖ λάβῃ τὰ τοῦ πολέμου κρείσσιν. λοιπὸν ἐκ
 τῆς τριαύτης δημαγωγίας, πᾶν τὸ λεγόμενον ὑπ' αὐτῶ πι-
 σὸν ἐγένετο, καὶ πρὸς πᾶν τὸ πῶρα γελλόμενον ἔτιμον ἡ
 τὸ πλῆθος. περὶ μὲν ἔν τούτοις μέλλοντι ἀδυνατῶν προ-
 νοεῖσθαι, τῇ δ' παρ' αὐτῶ χάριτι, καὶ ῥασιώνῃ δελεαζόμε-
 νον. ὃ δ' κοῖνις ὁ καικίλις ἐν τῇ μακεδονίᾳ πιυθανόμε-
 νος καὶ ἡνὶ ἐν πελοποννήσῳ χρομένει ἀκροσίαν καὶ τα-
 ραχίῳ, ὅξέπεμψε πρεσβυτάς, γνάϊον παπείριον, ἔρην
 νεώτερον σκιπίωνα ἀφρικάνον, σὺν δ' αὐτοῖς αὐλον γα-
 βίνιον, καὶ γάϊον φθόνιον. οἱ καὶ συνημνῶν τῶν ἀχαιῶν
 εἰς κόρινθον, καὶ ἰύχλιν ἐλθόντες εἰς τὸν τὸν καιρὸν, καὶ
 πῶρα χθέντες εἰς τὰ πλῆθη, διετίθεντο πολλὰς ἔτις φι-
 λωθράνοις λόγοις πῶρα πλησίον τοῖς τῶν περὶ τὸν σέξτον,
 πᾶσαν ἐνδεικνύμενοι φιλομμίαν, χάριν τοῦ μὴ πῶρα βῆ-
 ναί τε αὐτοὺς εἰς ὀλοχηρεσίαν ἀπέχθειαν πρὸς ῥω-
 μαίοις μήτε διὰ τῆς πρὸς λακεδαιμονίους προφάσεως,
 μήτε διὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐκείνοις ἀλλοτριότητος. ὧν δ'
 μὲν πολλοὶ διακόντες, ἐδαμῶς ἀνείχοντο. χλευάζοντες
 δ' αὖ πρὸς τοὺς, καὶ βορύβη καὶ κραυγῆς ὅξέβαλλον. καὶ
 γὰρ συνηθροίσθη πλῆθος ἐργαστηριακῶν καὶ βουαύσων
 ἀνθρώπων, ὅσον ἐδέποτε. πᾶσαι μὲν ἐκόρυζον αἱ πόλεις,
 πανδημεὶ δ' ἐμάλιστα πως ἢ τῶν κορινθίων. ὀλίγοις δέ
 πσι καὶ λίαν ἤρεσκε τὰ λεγόμενα διὰ τῶν πρεσβυτῶν. ὃ δ'
 κερτόλαος, ὥσπερ κατ' εὐχλὴν ὑποθέσεως Ἰππλημένος,
 καὶ θεάτης συνειθεσιάνους, καὶ παρρηκότος ταῖς διανοίαις,
 κατανίστατο μὲν τῶν ἀρχόντων. διέσυρε δ' αὖ ἀντιπολι-
 τδομέ-

τδιομένους, ἐνεπαρρησιάζετο ὃ τοῖς τῶν ῥωμαίων πρεσ-
 βυταῖς, φάσκων βέλεσθαι μὲν ῥωμαίοις φίλοις ὑπάρ-
 χειν· δεσπότας δ' ἐκ, καὶ διδοκῆσαι κησάμενθ'. καθόλου
 ὃ παρήνι λέγων· ὡς εἰάν μὲν ἀνδρες ὦσιν, ἐκ ἀπορήσει
 συμμάχων· εἰάν ἀνδρόγενοι, κυρίων. καὶ πολλὰ δὴ πῖνα
 πρὸς ταῦτ' ἐπὶ τῶν ἐμπορεύων καὶ μεθοδευόμε-
 νθ', ἐκίνει καὶ παρώξυνε σὺν ὄχλοις. ἐποίει δ' ἐμφάσεις, ὥς
 πρὸς τοῦ μὴ τυχόντως χρῆσθαι ταῖς ἐπιβολαῖς, ἀλλὰ καὶ
 τῶν βασιλέων πῖνας, καὶ τῶν πολιδωμαίων ἐνια κοινω-
 νεῖν αὐτῷ τῆς περὶ τῆς γενομένης, βαλομέ-
 νων ἐπιλαμβάνεσθαι ὥς κωλύειν αὐτὸν τῶν τοιούτων λόγων,
 περιπασάμενθ' σὺν στρατιώταις, κατανίστατο κελύων
 πρὸς ἐλθεῖν, ἐγγίσαι, τολμήσαι πῖνα μόνον ἄψασθαι τῆς
 χλαμύδθ'. κατόλου δ' ἔφη πολὺν ἤδη χρόνον πρὸς κα-
 τεχηκαὶς αὐτὸν, ἐκ ἐπιδύασθαι καρτερεῖν, ἀλλ' ἐρεῖν τὸ
 φαινόμενον. δεῖν γὰρ ἐλακεδαίμονιόις, ἐδὲ ῥωμαίοις ἀγ-
 νῶν ἔτ' σὺν ἑξ αὐτῶν συνεργεῖν ταῖς ἐχθροῖς· εἶναι
 γὰρ ἰνας, σὺν πλείον ῥωμαίοις δινοῦντας, καὶ λακεδαί-
 μονίοις, ἢ τοῖς σφετέροις πράγμασι· καὶ τούτων πίστιν ἔφε-
 ρει. ἔφη γὰρ διαγόρεαν τὸν αἰγία, ὥς τὸν τριταῖα στρατή-
 γιον, πρὸς τὰ λεγόμενα δι' ἀπορήτων ἐν ταῖς συναρχί-
 ας διασαφεῖν τοῖς περὶ τὸν γνάϊον· τοῦ ὃ στρατηγίε, συμ-
 μεμιχέναι μὲν τοῖς ἀνθρώποις ὁμολογουῖνθ', καὶ μὴ
 ταῦτα συμμιχέναι φάσκονθ', φίλοις ἔσι καὶ συμμάχοις,
 ἀνηλεέσθαι ὃ ὀρεκίζομενθ' μηδὲν τῶν ἐν ταῖς συναρ-
 χίαις εἰρημένων· ὀλίγοι μὲν ἰνες ἐπίσθον· ④ ὃ πλείους
 f 2 πρὸς

πρῶτον δὲ χοντὰς διαβολὰς. ὃ δὲ κερύλαος παρόξυνας
 οὗτο ὄχλους, διὰ τὸ τούτων κατηγορίας ἐπεισε οὗτο ἀχαιῶς,
 πάλιν ψηφίσασθαι, λόγῳ μὲν τὸν πρὸς λακεδαιμονίους
 πόλεμον, ἔργῳ δὲ τὸν πρὸς ῥωμαίους, καὶ πρῶτον ἐτίθει
 ἕτερον ψήφισμα πρῶτον, ὥστε κυρίως εἶναι οὗτο ἀν-
 θρώποις, ὅς τινι ἐπὶ στρατοπέδῳ αἰρήσονται δι' ὃν τρόπον
 ἡ ἀναρχικὴ αἰεὶ λαβὴν ἐξέσιν. οὗτο μὲν ἐν ταῦτα
 διοικητὰς μὲν, ἐγένετο πρὸς τὸ πραγματευομένῳ, καὶ ῥω-
 μαίους ἐπὶ τὰς χεῖρας, ὅθεν ἰδίῳ τούτο πράττειν
 ἀλλὰ πάντων ἀτεβέστας καὶ πρῶτον ἀποτάττει ἐπὶ λα-
 βόμῳ. τῶν δὲ πρέσβεων, ὁ μὲν γινώσκων, ἐς ἀθήνας
 ἀπῆλθεν, κακείθεν εἰς λακεδαίμονα πρῶτον ἀφίσταται τοῖς
 καιροῖς· ὁ δὲ ἄλλος εἰς ναύπακτον. ὁ δὲ δύο μέχρι τῆς
 καικιλίου παρουσίας ἔμειναν ἐν ταῖς ἀθήναις. καὶ τὰ μὲν
 καὶ τὴν πελοπόννησον ἐν τούτοις ἔειπε.

PO-

F R A G M E N T A.

EX LIBRO VI.

Καὶ ὅπως δὲ πρὸς ἑτάω καλεῖται, Ρύγχος, πρὸς τὸν ἐργάτον τὴν αἰτωλίας, ὡς φησὶ πολὺ βίος ὁν ἐκλήϊσorien. *Act. lib. iij.*

Ὁ λκιον, πόλις τυρρηνίας, Πολύβιος ἔκτω. *Stephan.*

EX LIBRO VII.

Πολύβιου δ' ἐν τῇ ἐβδόμῃ καμπυσιόῳ ἐν καμ-
πανίᾳ, διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς γῆς, πλεῖστον περιβαλλομένους
ἐξωκεῖλαις τρυφῇ καὶ πολυτέλειᾳ, ὑπερβαλλομένους
τὴν αἰὲς κρότωνα καὶ σύβαριν παρὰ δεδομένην φήμην. ἔ-
δυνάμενοι ἔν, φησί, φέρειν τὴν παρ' ἑσσαν ὀδαιμονίαν,
ἐκάλειν τὸν Ἀννίβαν. διόπερ ὑπὸ ῥωμαίων ἀνήκετα δευτὴρὰ
ἔπαθον. * πεπιλινοὶ δ' ἐπὶ τῇσαντες τὴν παρὰ ῥωμαίοις πίστιν, * *Lim. Pere-*
εἰς τοσούτον καρτερίας ἦλθον πολιορκούμενοι ὑπ' Ἀννίβα, *lini, qui vni*
ὥστε μὴ ὅτι πάντα μὲν τὰ καὶ τὴν πόλιν δέρματα κατα- *ex Blettiis*
φαγεῖν, ἀπάντων δ' ἐπὶ τὴν πόλιν δένδρων ἐπὶ *miserant in*
φλοιῶς, καὶ ἐπὶ * ἀπλῶς πόρθοις ἀναλῶσαι, καὶ ἐνδεκα *amicitia Ro-*
μῆνας ὑπομείνουτες τὴν πολιορκίαν, ἐξειὸς βοηθῶντος *man.*
* *ἀπὸ αὐτοῦ,*
ex Lilio.

* Τὸ συνδεδωκοῦν τῶν ῥωμαίων, παρέδωκαν ἐαυτοὺς.

Athen. lib. xii. Ωρεῖκός ἐστι λέγει ἄρσενικῶς των συνευ-
δοκούντων γ. ς.
ἐπὶ τοῖς συνευδο-
κούντων.
Πολύβιου ἐβδόμῳ. Θ δὲ τὸν ὠρεῖκόν κατεικνεῖται, οἱ καὶ
πρῶτοι καὶ τῶν ἄλλων τῶν εἰς βολήν πορὸς τὸν Ἀδρίαν, ἐν δε- Cini. li. xxiii.
Cui obstitere
malis nequi-
rent Peteli-
ni, legatos
Ξιανῶν εἰσπλέοντι *Stephan. et Eustath. in Dionysium.*

Romam ad præsidium petendum miserunt. quorum preces lacrymq; in questus enim flebiles, cum
sibi met ipsi consulere iussi sunt, sese in vestibulo curiæ profuderunt. & post: absumptis enim frugum
alimentis, carnisq; omnis generis quadrupedum, sutrinæ postremo coriis, herbisq; & radicibus te-
neris, striclisq; rubis vivere. &c. EX LIBRO VI.

EX LIBRO VI.

Πολύβιθ' δι' ἐν ὁδοῖς ἰσορριάν, Κανάρεθ' φησιν α.

γαλάτης, ὡν τ' ἄλλα ἀγαθός, ὑπὸ σωεράτου Τυκόλα-
κῳ διεσρέφετο, ὃς ἦν χαλκηδόνιῳ τ' γενῳ. *Athe-
neus lib. vi.*

Ἀγκαρα, πόλις Ἰταλίας, ὡς ἄντια, ἄδρια. τ' ἐθνι-
κόν, Αγκαραίτης, ὡς Πολύβιῳ ὀγδέῃ. *Stephan.*

EX LIBRO IX.

Πολύβιῳ δ' ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν ἰσομεῶν, καὶ ποταμόν
τινα ἀναγράφει κύατον καλέμενον, περὶ ἄρσινόην πόλιν
Αἰτωλίας. *Athen. lib. x.*

Ἀρσινόη πόλις λιθύης Ἑσ. τ' ἐθνικὸν ἄρσινόης. καὶ
ἄρσινόος Ἐπὶ τ' αἰτωλικῆς, ὡς πολύβιος ἐννάτῃ. *Steph.*

Ἀγάθυρσα πόλις σικελίας, ὡς πολύβιῳ ἐννάτῃ.
Steph.

Ἀτέλλα, πόλις ὀπικῶν Ἰταλίας, μεταξὺ Καπύης καὶ
Νεαπόλεως. τ' ἐθνικὸν ἐκ ἀτελλαῖος, ὡς ἀγυλλαῖῳ,
ἀλλ' ἀτελλανός, ὡς πολύβιῳ ἐννάτῃ. ἀτελλανοὶ παρ-
έδασαν ἑαυτοὺς. *Stephan.*

EX LIBRO X.

Ἀπασιακαί, Μαοσαγετῶν ἔθνη. ἑράβων ἐνδεκά-
τῃ, καὶ Πολύβιῳ δεκάτῃ. *Stephan.*

Ἀρσιανή, πόλις ὑρκανίας. πολύβιος δεκάτῃ. *Steph.*

Καλλιόπη πόλις παρθυαίων. πολύβιος δεκάτῃ. *Steph.*

EX LIBRO XI.

Εὐμόπιον, πόλις αἰτωλίας. πολύβιῳ ἐνδεκάτῃ.
Stephan.

Φύττειον, πόλις αἰτωλίας. πολύβιος ἐνδεκάτῃ. *Steph.*

E x

EX LIBRO XII.

Πολύβιος δ' ὁ μεγαλοπολίτης ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῶν
ἰσραῶν, φίλιππος, φησὶν, ὁ περσέως παλῆς, ὅτε τὴν
Ἀσίαν κατέπεσεν, ἄπορων τροφῶν, τοῖς στρατιώταις ὡρᾶ
μαγνήτων, ἐπεὶ σῖτον ἔκείχον, σῦκα ἔλαβε. διὸ καὶ μυῆν-
τες κυριδύσας, τοῖς μάγνησιν ἐχαρίσατο τὸ χωρίον ἀντὶ
τῶν σύκων. *Athen. lib. III.*

Τίμαιος δ' ὁ ταυρομενίτης ἐκλαθόμενος ἑαυτῷ (ἐλέγ-
χε δ' αὐτὸν εἰς τοῦτο πολύβιος ὁ μεγαλοπολίτης διὰ τὴν δω-
δεκάτην τῶν ἰσραῶν) ἐκείναι ἔφη σιώνητες τοῖς ἔλλησι δέ-
λοις κτᾶσθαι οὗτος. *Athen. lib. VI.*

Πολύβιος δ' ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῶν ἰσραῶν, γίγνεσθαι
φησὶ παρόμοιον τῷ λαγῷ ζῶον, τὸ κένικλον καλούμενον,
γράφων ἔτως. ὁ δὲ κένικλος καλούμενος, πόρρωθεν μὲν
ὀρώμενος εἶναι δοκεῖ λαγῶς μικρός, ὅταν δ' εἰς τὰς χεῖρας
λάβῃ τις, μεγάλην ἔχει διαφορὰν, καὶ κτ' τὴν ἑπι-
φάνειαν, καὶ κατὰ τὴν ἡρώσιν. γίνεσθαι δὲ τὸ πλεῖον κτ' γῆς.
Athen. lib. IX.

Ἰσορεῖ οὖτοι ἐν λιθύῃ καλούμενος λωτὸς αὐτόπτης
γενόμενος ὁ μεγαλοπολίτης πολύβιος ἐν τῇ δωδεκάτῃ
τῶν ἰσραῶν λέγων ἔτως. ἐστὶ δὲ τὸ δένδρον ὁ λωτὸς ἔμμεγα,
πυκνὸν δὲ καὶ ἀκανθώδες. ἔχει δὲ φύλλον χλωρὸν ὡρᾶ-
πλήσιον τῇ ῥάμνῳ, μικρὸν βαθυτέρον, καὶ πλατύτερον. ὁ
δὲ καρπὸς τὰς μὲν ἀρχὰς ὁμοίος ἐστὶ καὶ τῇ χεράῳ ὡς τῷ με-
γέθει τοῖς λουκαῖς μυρτίσι τοῖς τετελωμέναις. αὐξανό-
μηρος δὲ τῷ μὲν χρώματι γίνεσθαι φοινίκης, τῷ δὲ μεγέθει
τοῖς

ταῖς σεργύλαις ἐλαίαις ὡραπλήσιος· πυρῆνα δ' ἔχει τε-
λέως μικρόν. ἐπὰν ᾧ πεπαιθῇ, συνάττειν καὶ τὴν μὲν τοῖς
οἰκέταις μὲν χόνδρον κόψαντες, σάττειν εἰς ἀγεία· τὴν
ᾧ, τοῖς ἐλδυτέροις ἐξελόντες, τὴν πυρῆνα συμπτέασιν.
ὡσαύτως καὶ σιτόλοιται τοῦτον. ἐς ᾧ τὸ βρώμα ὡραπλή-
σιον σύκω, καὶ φοινικοβαλάνω· τῇ δὲ δισδιά, βέλιον. γί-
νεται δὲ καὶ οἶνος ἐξ αὐτῶν βρεχομένους, καὶ τριβομένους δι'
ὑδατος, καὶ μὲν ἴην γδοσιν ἡδύς, καὶ ἀπολαυστικός, οἰνομέ-
λιπχεύσας ὡραπλήσιος, ᾧ χεῶνται χωρὶς ὑδατος. ἐδύ-
ναται δὲ πλέον δέκα μένειν ἡμερῶν, διό καὶ ποιεῖσι κατὰ
βραχὺ πρὸς τὴν χερίαν· ποιεῖσι δὲ καὶ ὅξος ἐξ αὐτῶν.
Athen. lib. ix.

Ἰππῶν, λυβίης πόλις. πολύβιος δυοκαίδεκάτη. *Steph.*

Σίγλα, ὡς πολύβιος δυοκαίδεκάτη. *Stephan.*

Τάβαθρα, πόλις λυβίης. πολύβιος δυοκαίδεκάτη.
Stephan.

Χαλκεία, πόλις λυβίης. ὁ πολυίστωρ ἐν λυβικῶν τρι-
τῷ, ὡς δημοσθένης, ᾧ μεμφόμενος πολύβιος ἐν τῇ δωδε-
κάτῃ, ὡς γράφει. αἰνοεὶ δὲ μεγάλως καὶ περὶ τῶν χαλ-
κείων. ἔτε γὰρ πόλις ἐστίν, ἀλλὰ χαλκουργεῖα. *Stephan.*

EX LIBRO XIII.

Πολύβιος δ' ἐν τῇ τρισκαίδεκάτῃ τῶν ἰσραῶν, φι-
λίππος τοῦ καταλυθέντος ὑπὸ Ῥωμαίων, κόλακα γενέσθαι
προκλείδην τὸν τεραντῖνον, τὸν καὶ Πιὸν βασιλείαν αὐτῶν
πᾶσιν ἀνατρέψαντα. *Athen. lib. vi.*

Περὶ δὲ Αἰτωλῶν πολύβιος μὲν ἐν τῇ τρισκαίδεκάτῃ
τῶν

τῶν ἱστορίων φησὶν, ὡς διὰ τὴν τῶν πολέμων συνέχειαν, καὶ
πρὸ τῶν βίων πολυέλεον, κατὰ χρεὶ ἐγένοντο. *Athen.*
lib. XII.

Ἀδράνη, πόλις Ἰρακική, ἡ μικρὸν ὑπὲρ τῆς Βερενίκης
καίται, ὡς Θεόπομπος. πολύβιος δὲ, διὰ τοῦ π. τὴν μέσσην
λέγει, ἐν τρισκαίδεκάτῃ, ἀδρήνη. *Stephan.*

Λαμπέπια, πόλις Βρεττίας. πολύβιος τρισκαίδεκάτῃ.
Stephan.

Σίδυρτος, πόλις κρήτης, τὸ ἐθνικὸν σιδύρτιον, ὡς πο-
λύβιος ἐν τρισκαίδεκάτῃ. *Stephan.*

EX LIBRO XIV.

Πολύβιος δὲ ἐν τῇ ἱστορικῇ τρισκαίδεκάτῃ, ἀγαθοκλέας
τοῦ *οἰνάντιος, *ἐτέρου δὲ τοῦ φιλοπάτορος βασιλέως, *οἰνάντιος
κόλακα γενέσθαι φίλωνα. *Athen. lib. VI.* v. c.

Πολύβιος δὲ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἱσπερίων, κληθεὶς φησὶ τῆς
οἰνοχοΐας ἀπὸ εἰκόνας πολλὰς ἀνακεῖσθαι καὶ πρὸς ἀλεξ-
σάνδρῳ μονοχίτωνας, καὶ ῥυτὸν ἔχον ἐν ταῖς χερσίν.
αἱ δὲ κάλλισται τῶν οἰκιῶν φησὶν ἐμμετρίαι, καὶ μνησίδος, καὶ
ποσειδῆος περὶ σαγορδύονται, καὶ τοὶ μνησίς μὲν ἦν αὐλη-
τρίαι, καὶ ποσειδῆς μὲν ἦν μία τῶν ἀποδεδειγμένων καὶ
κοινῶν *δεικσαριῶν. τοῦ δὲ φιλοπάτορος βασιλέως πλο-
λεμαῖς ἐκ ἀγαθοκλείας ἡ ἐταῖρα ἐκράτει, ἡ καὶ πᾶσαν * δικτη-
ριάδων
v. c.
ἀνατρέψασα τὴν βασιλείαν. *Athen. lib. XIII.*

EX LIBRO XVI.

Γεργὴ κώμη, δῆμος καρίας. πολύβιος ἐκκαίδεκάτῃ.
Stephan.

Μάντυνας. τὸ ἐθνικόν, Μαντυανός. πολὺ βίβη· καὶ δεκάτη. *Stephan.*

EX LIBRO XVIII.

Ἀγρία, ἀρσενικῶς, ἐθνικόν, παιονίας, μετὰ αὖ αἶμα ἔρδότης. τὸ δὲ πολυβίβη δὲ διὰ τοῦ αἵ. δὴ ῥέθη ὅ ἐν ὀκτωκαίδεκάτη. τὸ γὰρ τῶν ἀγρίων ἐθνικόν. *Stephan.*

EX LIBRO XX.

Πολύβιος δὲ ὁ μεγαλοπόλις ἐν τῇ κ. φησὶ τῶν ἰσορριῶν, ὡς βοιωτοὶ μεγίστην δόξαν λαβόντες καὶ τὰ λυδικὰ, καὶ μικρὸν ἀνέπεσον ταῖς ψυχαῖς, καὶ ὁρμήσαντες ἐπὶ δωχίας καὶ μέθας *συνέθεντο καὶ κοινῶντα τοῖς φίλοις. πολλοὶ δὲ τῶν ἐχόντων γενεὰς ἀπεμέριζον τοῖς συσσιτίοις. τὸ δὲ πλεον τῆς ἐσίας, ὥς πολλὰς εἶναι βοιωτῶν, οἷς ὑπῆρχε δεῖπνα τοῦ μηνὸς πλείω τῶν εἰς τὴν μῆνα διατεταγμένων ἡμερῶν. διόπερ μεγαρεῖς μισήσαντες αὐτῶν τὴν τριώτλην κατὰ σασιν, *ἀπένεσαν εἰς τοὺς ἀχαιοὺς. *Ath. lib. x.*

*v.c. διέ-
θεντο καὶ
κοινῶντα

*v.c. ἀπέ-
νεσαν

Ἀντίοχος δὲ ὁ μέγας Ἰππικαλῆς, ὃν ῥωμαῖοι καθεῖλον, ὡς ἰσορεῖ πολὺ βίβη ἐν τῇ εἰκοστῇ· παρελθὼν εἰς χαλκίδα τῆς δυβοίας, συνετέλει γάμοις, πεντήκοντα μὲν ἐπὶ γεγονώς, καὶ δυὸ τὰ μέγιστα τῶν ἔργων ἀνελήφως, τὴν τε τῶν ἐλλήνων ἐλευθέρωσιν, ὡς αὐτὸς ἐπηγγέλλετο, καὶ τὴν πρὸς ῥωμαῖοις πόλεμον. ἐραθεῖς τοῦ παρθένου χαλκιδικῆς, καὶ τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν, ἐφιλοτιμήσατο γῆμα, οἶνοπότης ἂν, καὶ μέθαις χαίρων. ἦν δὲ αὕτη κλεοπόλεμος, μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ἐνὸς τῶν Ἰππικαλῆς, καλῆς δὲ πᾶσας ὑπερ-

ὑπερβάλλουσα· καὶ οὖν γάμοις σιωτελῶν ἐν τῇ χαλ-
κίδι, αὐτῇ διέτριψε τὴν χειμῶνα, τῶν ἐνεσώτων ἔδ' ἦντι-
να ποιέμεν ὥς περ νοίαν. ἔθετο δ' καὶ τῇ παιδιόνομα δῦ-
βοίαν. ἠτιηθεὶς δ' ἐν τῷ πολέμῳ, ἔφυγεν εἰς ἔφεσον μετὰ τῆς
νεογάμης. *Athen. lib. x.*

EX LIBRO XXVI.

Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανὴς μὲν κληθεὶς, Ἐπιμανῆς δ' ἐν
τῶν πρᾶξεων ἰνομαθεὶς, βασιλεὺς δ' ἦν ἔσχατ' τῶν συρια-
κῶν, τῶν ἀπὸ σελδύκας, περὶ ἧς φησὶ πολὺδης τάδε. ὥς
ἀποδιοδράσκων ἐν τῆς αὐλῆς ἐνίοτε οὖν θεράποντας ἑ-
τύχοι τῆς πόλεως, αὐτῶν ἐφαίνετο δεύτερος καὶ τρίτος· μά-
λισα δ' ὡς πρὸς τοὺς ἀργυροκοπέοις δούλοκετο, καὶ χερσο-
χοίσις δῆρησιλογῶν, καὶ φιλοτεχνῶν ὡς οὖν τρυφῆς ἐ-
οὖν ἄλλοις τεχνίτας· ἐπαίτα καὶ μὲν δημοτῶν ἀνδρῶπων
συγκαταβαίνων ὡμίλει ὧς τύχοι· καὶ μὲν τῶν παρεπιδη-
μούντων σιωπέειν τῶν δούτελεσάτων. ὅτε δὲ τῶν νεωτέρων
αἰδοιτό τινας σιωδωχομένους, ἐδεμίαν ἔμφασιν ποιή-
σας, παρῆν Ἐπικωμάζων μὲν κεραμίσας καὶ συμφωνίας·
ὥς οὖν πολλοὺς διὰ τὸ πρῶτον ἀφισαμένοις φύγειν.
πολλάκις δ' καὶ τὴν βασιλικὴν ἀποδέμεν ὥς ἐδῆτα, τή-
βενναν ἀναλαβὼν περιήει καὶ τὴν ἀγορὴν ἀρχαιρεσιάζ-
ων. καὶ οὖν μὲν δεξιόμενος, οὖν δ' καὶ περιπύσων,
παρεκάλει φέρειν αὐτῷ τὴν ψῆφον, πότε μὲν ὡς αἰορα-
νόμος γένηται ποτὲ δ' καὶ ὡς δήμαρχος. τυχὼν δὲ τῆς
ἀρχῆς, καὶ καθίσας ἐπὶ τῶν ἐλεφαντίνων δίφρων, κατὰ
τὸ πρῶτον ῥωμαίοις ἔτος, διήκεν τῶν καὶ τὴν ἀγορὴν γενο-
μένων

μένων συναλλαγμάτων, καὶ διέκρινε μὲν πολλῆς ποσότητος
 ἔκαστον ἑκαστοῦ· ἔξ ὧν εἰς ὑπερίαν ἦγε τῶν ἀνθρώπων ἑὸν
 ἐπικεῖς. ④ μὲν γὰρ ἀφελὴν τινα αὐτὸν εἶναι ὑπελάμβανον·
 ④ ὃ μανόμενον. καὶ γὰρ παρὶ ταῖς δωρεαῖς ἦν ὡς ἀπλή-
 σις. ἐδίδου γὰρ τοῖς μὲν ἀσραγάλους δορκαδεῖς· τοῖς δὲ
 φοινικοβαλάνοις· ἄλλοις δὲ χρυσίον. καὶ ἔξ ἀπαντήσεως
 δέ ποσι λυγχανῶν, καὶ μὴ ἑωράκει πότε, ἐδίδε δωρεὰς ἀπρο-
 δοκῆτους. ἐν ᾗ ταῖς παρὰ τὰς πόλεις θυσίαις, ἔταῖς πρὸς
 ἑὸν θεῶς τιμαῖς, πάντας ὑπερέβαλε ἑὸν βεβασιλευκό-
 τας. τοῦτο δὲ ἀντις τεκμήρατο ἐκ τῆς παρὰ ἀθηναίους
 ὀλυμπίας, καὶ τῶν περὶ τὸν ἐν δῆλῳ βωμὸν ἀνδριάντων·
 ἐλάβετο ὃ καὶ τοῖς δημοσίοις βαλανείοις, ὅτε δημοσίων ἦν τὰ
 βαλανεῖα πεπληρωμένα, κεραμίων εἰσφερομένων αὐτῷ
 μύρων ἰῶν πολυτελεσάτων· ὅτε καὶ ἴνῃ εἰπόντῃ, μα-
 κάριοι ἐστὲ ὑμεῖς ὡς βασιλεῖς, οἳ καὶ τισί τοις χρώμενοι, καὶ
 ὁδωδότες ἡδὺ, καὶ μηδὲν τὸν ἄνθρωπον παρορσεύων, ὅπως
 κείνῃ τῇ ἐξῆς ἐλάβετο, ἐπεσελθὼν, ἐποίησεν αὐτῷ κατα-
 χυθῆναι τῆς κεφαλῆς μέγιστον κεράμιον * πολυτελεσά-
 τον μύρῳ, τῆς σακίης καλεμένης· ὡς πάντας ἀναστάντας
 κυλίεσθαι λοκομένους τῷ μύρῳ, ἔτι δὲ διὰ τὴν γλιχρότητα κατα-
 πίπτοντας γέλωτα παρέχειν καθάπερ ἔαυτὸν τὸν βασι-
 λέα. ὁ δὲ αὐτὸς ἐστὶ βασιλεὺς ἀκέρσας ἑὸν ἐν μακεδονίᾳ
 σιωπῆ ελεσμένους ἀγῶνας ὑπὸ αἰμιλίου παύλου τοῦ ῥω-
 μαίων στρατηγοῦ, βεβλόμενῃ τῇ μεγαλοεργίᾳ καὶ τῇ
 δωρεᾷ ὑπερεῖναι τὸν παῦλον, ἔξέπεμψε πρέσβεις καὶ
 θεωροὺς εἰς τὰς πόλεις, καταγγέλλοντας ἑὸν ἐσομένους
 ἀγῶνας.

* πολυτε-
λεσάτε

ἀγῶνας ὑπ' αὐτῷ ἔπ' ἀφ' ἑαυτοῦ, ὡς πολλὰ γινώσκοντες τῶν
 ἑλλήνων παρὰ τὸν εἰς τὴν αὐτὴν ἀφίξιν· ἀρχὴν δ' ἐποίη-
 σατο τῆς πανηγύρεως ἰλὺ πομπείαν ἔτις ἔπ' ἐτελεθεῖσαν.
 καθηγούντο πινες ῥωμαϊκὸν ἔχοντες καθοπλισμὸν ἐν
 θώραξιν ἀλυσιδωτοῖς ἄνδρες ἀκμάζοντες ταῖς ἡλικίαις πεν-
 τακιχίλιοι, μετ' οὓς μυσοὶ πεντακίχλιοι συνεχεῖς ἦσαν,
 κίλικες δ' εἰς τὸν ἰλὺ δυζώνων τρόπον καθοπλισμένοι τετρα-
 χίλιοι, χερσοὺς ἔχοντες σφάνους. ἔπ' οὗτοι θράκες τετρα-
 χίλιοι, καὶ γαλάται πεντακίχλιοι, ἄλλοι δ' ἀργυρο-
 σσίδες, οἷς ἐπηκολέθη μονομάχων ζύγη διακόσια τεσσα-
 ράκοντα. τούτων κατόπιν ἦσαν ἵππεῖς πισταῖοι μετ' ἑκατὶ χίλιοι,
 πολίτικοι δ' τετρακίχλιοι. ὧν ὁ μετ' πλείους ἦσαν χερσοφά-
 λαροι καὶ χερσοσφάνοι, ὁ δ' ἄλλοι ἀργυροφάλαροι.
 μετ' οὗτους ἦσαν ὁ λεγόμενοι ἑταῖροι ἵππεῖς. οὗτοι δ' ἐ-
 ἦσαν εἰς χιλίους πάντες χερσοφάλαροι. τούτοις συνεχεῖς
 ἦν τὸ τῶν φίλων σύνταγμα, ἴσον καὶ κτ' τὸ πλεονέκτη καὶ
 κτ' τὸν κόσμον. ἔπ' οὗτοι ἑπτακίχλιοι. *οἷς ἐπη-
 κολέθη ἰοκαλούμενον ἄγλημα, κράτιστον εἶναι δοκοῦν σύ-
 σημα τῶν ἵππεων παρὰ χιλίοις. *τελευτάῃ δ' ἦν ἡ κα-
 τὰ φρακτὸν ἵππο οἰκείως τῇ προσηγορίᾳ τῶν ἵππων
 καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐσκεπασμένων τοῖς ὅπλοις. ἦσαν δὲ καὶ
 αὗτοι χίλιοι ἑξακισχίλιοι. πάντες δ' ὁ παρεφρημένοι εἶ-
 χον πορφυρεῖς ἐφαπλίδας, πολλοὶ δ' καὶ διαχεύουσιν καὶ
 ζωτάς. ἐξ ἵππων μὲν ἦν ἑκατὸν, τέθριππα δ' ἑξακισχί-
 λια, ἐπὶ ταῖς ἐλεφάντων ἄρμα, καὶ σιλωαίς. κατ' ἓνα δὲ
 εἶποντο ἐλέφαντες διεσκηδασμένοι τετρακίχλιοι ἑξ. τὴν δ'
 ἄλλην

* hæc definit
in vulgatis. *

ἄλλην πομπὴν λέγειν ἐστὶ δυσέφικτον. ὥς ἐν κεφαλαίῳ ὃ
 λεκτέον. ἔφηβοι μὲν γὰρ ἐπὶ οὐκ ἐμπύσαν εἰς οὐκ ἑκατόσις, χερ-
 σὺς ἔχοντες τεφάνες, βόες δ' οὐκ ἑκατὸς περὶ χιλίους· θεω-
 ρίας ὃ βραχὺ λείπουσαι τριακοσίων· ἐλεφάντων δ' οὐδόν-
 τες οὐκ ἑκατόσιοι. τὸ δὲ τῶν ἀγαλμάτων πλήθος, ἐδυνάσθη
 ἐξηγήσασθαι. πάντων γὰρ τῶν παρ' ἀνθρώποις λεγομένων
 ἡ νομιζομένων θεῶν ἢ δαϊμόνων, πρὸς τὴν δὲ ἡρώων εἰδωλὰ
 διήγετο, τὰ μὲν κεχρυσωμένα, τὰ δ' ἡμφιεσμένα σολαῖς
 διαχρύσοις. καὶ πᾶσι τούτοις ὁ πρὸς ἡρόδοτον μῦθος κατὰ
 τὰς ἀξιοδομένας ἰσορίας ἐν διασκυλαῖς πολυτελεῖαι
 παρέκειτο. εἶπετο δ' αὐτοῖς ὁ νυκτὸς εἰδωλον καὶ ἡμέρας,
 γῆς τε, ὅθεν ἔστι, ὅθεν καὶ μεσημβρίας. τὸ δὲ τῶν χρυσω-
 μάτων καὶ ἀργυρωμάτων πλήθος, ὅπως ἀνὴρ ἀπονοή-
 σθαι, ὅσον ἦν, ἐνός γὰρ τῶν φίλων διονυσίου τοῦ ἑπιστολιογράφου
 χίλιοι παῖδες ἐπὶ οὐκ ἐμπύσαν, ἀργυρώματα ἔχοντες, ὧν
 ἕκαστος ἔλατον ὀκτὼ εἴχε δραχμῶν χιλίων. βασιλικοὶ δὲ
 παῖδες παρ' ἡλθον ἑξακόσιοι, χρυσώματα ἔχοντες. ἔπειτα
 γυναῖκες ἐκ χρυσῶν καλπιδῶν μύρσις ἔρραινον εἰς διακο-
 σίας. ταύταις δ' ἐξῆς ἐπὶ οὐκ ἐμπύσαν ἐν χρυσόποσι μὲν φο-
 ρεῖσις, ὁ γδοήκοντα γυναῖκες· ἀργυρόποσι δὲ πεντακόσια κα-
 θήμεναι πολυτελεῖς διεσκυλασμένα. καὶ τῆς μὲν πομ-
 πῆς τὰ ἐπιφανέστατα ταῦτα ἦν. ἐπιτελεσθέντων δὲ τῶν
 ἀγώνων καὶ μονομαχιῶν καὶ κυνηγεσίῳ καὶ τριάκονθ'
 ἡμέρας, ἐν αἷς τὰς θεὰς Ζωετέλης, πρῶτον μὲν τὰς πρῶ-
 τας ἐν τῇ γυμνασίῳ πάντες ἐκ χρυσῶν ὀλκείων ἡλείφοντο
 κροκίνῳ μύρῳ. ἦν δὲ ταῦτα πεντεκαίδεκα, καὶ κινναμωμίνε
 ταῖς αἰσῶ

τάϊσα ἐναρδίνε. ᾧ ἀπλησίως ὃ καὶ ταῖς ἐξῆς εἰσεφέρειτο
 τήλινον, ἀμαράκινον, κείνινον πάντα διαφέρειτο ταῖς δώ-
 δαίαις. ἔσρωτο ὃ εἰς δωχίαν, ποτὲ μὲν χίλια τέκλινα, ποτὲ
 ὃ χίλια πεντακόσια μὲν τὴν πολυτελεσάτης διασκυθῆς. ὁ ὃ
 χειρισμός ἐγένετο τῶν πραγμάτων δι' αὐτὸς ὁ βασιλεύς.
 ἵππων γὰρ ἔχων διτελῆ, παρέτεχε ᾧ τὸ πλοῦς. οὐδὲν
 μὲν παρὰ γενεὴν κελδῶν, οὐδὲν δὲ ἐπέχειν. καὶ ὃ οὐδὲν πότοις
 αὐτὸς ἐπὶ ταῖς εἰσόδαις ἐφιστάμενος, εἰς μὲν εἰσῆγεν, εἰς δὲ
 ἀνέκλινε· καὶ οὐδὲν διακόνες οὐδὲν ταῖς ἀναθήσεαι φέρουτας
 αὐτὸς εἰσῆγαγεν. καὶ περιπορεύμενος, εἰ μὲν παρὰ τεκά-
 διζεν, εἰ ὃ παρὰ ἀνέπιπτε· καὶ ποτὲ μὲν δ' ἀποθέρμενος με-
 ταξὺ τὸν ψωμόν, ποτὲ δὲ τὸ ποτήριον, ἀνεπήδα, καὶ με-
 ταίσατο, καὶ περιεῖχε τὸν πότον, παρὰ ποσὶς λαμβάνων ὀρ-
 θός, ἄλλοτε παρ' ἄλλοις· ἅμα ὃ καὶ τοῖς ἀκροτάτοις
 παρὰ αἰζῶν. παρὰ γὰρ ὃ τὸν πολὺ τῆς συσκευῆς, καὶ
 πολλῶν ἡδὴ κεχωρισμένων ὑπὸ τῶν νομίμων, ὁ βασιλεὺς
 εἰσεφέρειτο ὅλος κεκαλυμμένος· καὶ εἰς τὴν γῆν ἐτίθετο, ὡς
 εἰς ὧν δὴ τὰ τῶν μίμων. καὶ τῆς συμφωνίας παρὰ καλεμέ-
 νης, ἀναπηδήσας ἀρχεῖτο. καὶ ὑπεκρίνετο μὲν τῶν γελο-
 ῶτων, ὡς πάντας αἰχμημένους φεύγειν. ταῦτα ὃ πάν-
 τα συνελέσθη. ἔξ ὧν τὰ μὲν ἐκ τῆς αἰγύπτου ἐνοσφίσατο
 ᾧ ἀπονδήσας τὸν φιλομήτορα βασιλέα παιδίσκον ὄντα,
 τὰ ὃ καὶ τῶν φίλων συμβαλλομένων. ἱεροσυλήκα ὃ τὰ
 πλείστα τῶν ἱερῶν. *Athen. lib. v. εἰς lib. x.*

Ἀλλ' ἐπεσθὲς ὁ ὑπὸ ῥωμαίων καθαιρεθεὶς (κατ' ἐ-
 δὲν γὰρ τὸν πατέρα φίλιππον ἐμιμήσατο) ἔτε γὰρ ᾧ
 ἱναῖκας.

γυναικας ἐσπεδάκη, ἔτε φίλων ᾧ ἦν, ἀλλὰ καὶ ἑ μόνον αὐτὸς μέτριον ἔπινε δειπνῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ συνόντες αὐτῷ φίλοι, ὡς ἰσορεῖ πολύβιος ἐν κζ. *Athen. lib. x.*

EX LIBRO XXIX.

Εἰν δὲ τῇ εἰκοστῇ ἐννάτῃ ὁ αὐτὸς τενθίωνα φησὶ τὴν τῶν ἰλλυριῶν βασιλέα διὰ τὴν πολυποσίαν πολλὰ πικρὴν ἀσελγῆ καὶ τὴν βίον, νύκτωρ τε αἰεὶ καὶ μετ' ἡμέραν μεθύοντα, ἀποκτείναντα ὃ καὶ πλοῦρα τὸν ἀδελφόν, γαμῆν μέλλοντα τὴν τοῦ μενεκνίε θυγατέρα, αὐτὸν γῆμαι τὴν παῖδα, καὶ ὡμῶς χεῖσθαι τοῖς ἀρχομένοις. *Athen. lib. x.*

EX LIBRO XXXI.

Κάτων δ' ἐκείνος, ὡς πολύβιος ἰσορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἰσοριῶν, ἐδυχέρεαινε καὶ ἐκεκράγει, ὅτι τινὲς τὰς ξενικὰς τευφὰς εἰσήγαγον εἰς τὴν ῥώμην. τριακοσίων γ' δραχμῶν κεράμιον τειχῶν ποντικῶν ὠνησάμενοι, ἔμειράκια δ' ὁμορφα ὑπερβαλλούσης ἀγρῶν πμῆς. *Athen. lib. vi.*

Εἰν δὲ τῇ τριακοστῇ πρώτῃ ὁ αὐτὸς πολύβιος φησὶ, συντελεῖντα αὐτὸν (τὸν ἀντίοχον) ἀγῶνας, συγκαλέσαι πάντας ἑλλήνας, καὶ τῶν βελομένων αὐτὸν πολλοὺς ὑπὲρ τὴν θῆαν. καὶ πλείων παλαιωμένων ἐν τοῖς γυμνασίοις, πάντας ἐκ χερσῶν ὀλκείων ἤλειφε κροκίνῳ μύρω, καὶ κινναμωμίνῳ, καὶ ναρδίνῳ, καὶ ἀμαρακίνῳ, καὶ κριμίνῳ. καὶ συγκαλῶν αὐτοὺς εἰς δώχίαν, πόδε μὲν χίλια τείκλινα, ποτὲ δ' ἡ χίλια πεντακόσια σινωεπλήρου μετὰ πολυτελε-
 ςάτης

σάτης πῶσαυθῆς, καὶ ὁ χερσὶν τῆς διακονίας δι' αὐτὴν
 ἐγένετο, καὶ γὰρ* τὰς εἰσόδους ὑφιστάμεντο, ἕως μὲν εἰσῆ-^{*κατὰ}
 γεν, ἕως δ' ἀνέκλινεν. καὶ οὗτοι διακόνους δὲ οὗτοι τὰς πῶσα-
 θέσεις φέροντας, αὐτοὶ εἰσῆγεν, καὶ περιπορεύομεντο
 ἕως μὲν πρὸς τὴν ἀντιπροσέτιον, ἕως δὲ πρὸς τὴν ἀντιπροσέτιον. καὶ ποτὲ μὲν
 λυποῦμεντο μετὰ τὸν ψωμὸν, ποτὲ δ' ὁ ποτήριον, ἀνε-
 πήδα καὶ μετανίστατο, καὶ πρὸς τὸν πότον. πρὸς οὗτοι
 λαμβάνων ὁρθὸς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις. ἅμα δ' οὗτοι ἀκροά-
 μασι πρὸς αὐτῶν, καὶ ὑπὸ τῶν μίμων εἰσεφέρουσιν ὅλην
 συγκεκαλυμμένος, καὶ ἐτίθετο εἰς τὴν γῆν, ὡς εἰς ὃν τῶν
 μίμων, καὶ τῆς συμφωνίας πρὸς καλεμένης ὁ βασιλεὺς
 ἀναπηδήσας, ὠρχεῖτο καὶ πρὸς παιζέτωις μίμοις, ὡς
 πάντα αἰχρύνεσθαι. τοιαῦτα ἀπεργάζεται οὗτοι τῶν λαμπώ-
 ρους ἢ πρὸς τῇ μέθῃ ἀπαιδυσία. *Athen. lib. x. vide
 fragmentum ex lib. xxvi.*

EX LIBRO XXXII.

Οὐ φέρνῃν τε ὀλίγον χρόνον καππαδοκίας βασιλεύ-
 σοντα, καὶ παριδόντα τὰς πατέρας ἀγωγὰς, φησὶν ἐν
 τῇ τριακοστῇ ὀδυτέρᾳ, εἰσαγαγεῖν τὴν ἰακλὴν καὶ τεχνη-
 κλὴν ἀσωτίαν. *Athen. lib. x.*

EX LIBRO XXXIII.

Καὶ δημήτριον δὲ φησὶ τὸν ἐκ τῆς ῥώμης τὴν ὀμηρείαν
 διαφυγόντα ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ βασιλεύσαντα σύ-
 ρων, πολυπότην ὄντα, τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας μεθύσκεσθαι.
Athen. lib. x.

EX LIBRO XXXIV.

Πολύβιος δὲ ὁ μεγαλοπόλις ἐν τετάρτῃ τῇ τριακο-
 ῇ τῶν

h

ς ἢ τῶν

σητῶν ἰσοριῶν περὶ τῆς ἐν ἰβηρίᾳ λυσιτανίας χώρας δια-
 λεγόμενῃ φησὶν, ὅτι βάλανοί εἰσι καὶ βάθῃ ἐν τῇ αὐ-
 τῇ θαλάττῃ πεφυδμέναι, ὧν τὸν καρπὸν σιτεμένοις
 οὖν θύνοις παίνεσθαι. *Athen. lib. V I.*

V. C.

Τὴν καὶ τὴν λυσιτανίαν (χώρα δ' ἐστὶν αὕτη τῆς ἰβη-
 ρίας, καὶ καὶ ῥωμαῖοι ἰσπανίαν ὀνομάζουσιν) διηγέμεν
 διδαιμονίαν πολύβιον ὁ μεγαλοπολίτης ἐν τῇ τετάρτῃ
 καὶ τετακοσῇ τῶν ἰσοριῶν φησὶν, ὡς αὐτῷ διὰ τὴν τοῦ
 αἰῶρος δύκερσίαν, καὶ ἰαζῶα πολύγωνα, καὶ ἄνθρωποι, ὅ
 ἐν τῇ χώρᾳ καρποὶ ἐδέποτε φθείρονται. ῥόδα μὲν γὰρ
 αὐτῷ καὶ λυκοῖα, καὶ ἀσπάραγοι, καὶ τὰ πᾶσι πλείστα
 τούτοις, ἔπεισον διαλείπει μηνῶν τριῶν. τὸ δὲ θαλάσιον
 ὄψον, καὶ καὶ τὸ πλῆθος, καὶ καὶ τὴν χρηστότητα, καὶ καὶ τὸ
 κάλλος μεγάλλου ἔχει διαφορὰν πρὸς τὸ γινόμενον ἐν
 τῇ κατ' ἡμᾶς θαλάττῃ. καὶ ὁ μὲν τῶν κελῶν σίκλος, μέ-
 διμνός ἐστι, δραχμῆς. ὁ δὲ τῶν πυρῶν, ἐνέα ὀβολῶν ἀλεξ-
 δουρινῶν. τοῦ δὲ οἴνου δραχμῆς ὁ μείρητής. καὶ ἐπιφθῶ ὁ
 μέτερος ὀβολὸς καὶ λαγώς. τῶν δὲ ἀρνῶν τετράβολον καὶ
 τετράβολον ἢ πημή. ὅς δαίπνων, ἑκατὸν μνᾶς ἄγων, πέντε
 δραχμῶν, καὶ πρὸς ἑκατὸν δυσίν. ἰάλατον δὲ σύκων, τετῶν
 ὀβολῶν. μόχθος δραχμῶν πέντε, καὶ βῆς ζύγκμος δέκα.
 τὰ δὲ τῶν ἀγρίων ζώων κρέα σχεδὸν ἐδὲ κατὰ ξιγῶς τιμῆς,
 ἀλλ' ἐν Ἰππιδόσει καὶ χαλεπὴν ἀλλαγὴν ποιεῖται τού-
 των. *Athen. lib. VIII.*

Πολύβιος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ ἔτετακοσῇ τῶν ἰσοριῶν,
 καὶ τὴν πυρήνιν φησὶν ὡς τοῦ νάρκωτος ποταμοῦ πεδίου
 εἶναι,

εἶναι, δι' ἧς φέρεται ποταμὸς ἐλθέειν καὶ ῥοσκίον ῥέον-
 τας ὡς πόλεις ὁμωνύμους καὶ οἰκισμένας ὑπὸ κελτῶν. ἐν
 τῷ πεδίῳ τούτῳ εἶναι εἴς τε λεγομένους ἰχθύες ὀρυκτοὺς.
 εἶναι δὲ τὸ πεδίον λεπτόγρον, καὶ πολλὰ ἀγρωστὴν ἔχον πε-
 φυκίαν. ὑπὸ δὲ ταύτῃ διάμμεται τῆς γῆς ἕως ὑπὸ δύο καὶ
 τρεῖς πήχεις, ὑπορρεῖν δὲ πλαζόμενον ὑπὸ τῶν ποταμῶν
 ὕδωρ, μετ' ἧς ἰχθύες καὶ τὰς παρεκχύσεις ὑποτρέχον-
 τες ὑπὸ τῷ γλῶ, χάρει τῆς τρεφῆς (φιληδῶσι γὰρ τῇ τῇ
 ἀγρώσεως ῥίζῃ) πεποιήκασιν πᾶν τὸ πεδίον πλήρες ἰχθύων
 ὑπογείων, ὧς ἀνορύττοντες λαμβάνουσιν. *Ath. lib. VIII.*

Αἰθάλη, νῆσος τυρσηνῶν ἔστι. Πολύβιος δ' ἐν τρια-
 κοστῇ τετάρτῃ λέγει, αἰθάλην τὴν λῆμνον καλεῖσθαι,
 ἀφ' ἧς ὑπόγλυκος, εἰς τῶν τῶν κόλλησιν σιδήρου δούρων.
Stephan.

EX LIBRO XXXVII.

Μακεδόν, ὅπως περὶ τὸν Ὀλύμπου τὸν ἐν μακεδονίᾳ. πο-
 λύβιος τετρακοστῇ ἐβδόμῃ. *Stephan.*

INCERTA POLYBII.

Νῦν μὲν τι παλάπον ὑπὸ ῥωμαίων λέγεται ἔστι.
 ὡς δὲ Ἰννες ἰσορροῦσι, ὧν ἐστὶ καὶ πολύβιος ὁ μεγαλοπολί-
 τής, ἀπὸ τινος μειρακίᾳ πάλαι αὐτῷ τελευτή-
 σαντος. τούτου δὲ ἡρακλέους εἶναι παῖδα, καὶ δύνας τῆς
 εὐάνδρου θυγατρὸς. *Dionysius Alicarn. lib. I.*

Οὐ γὰρ ἡξίειν, ὡς πολύβιος ὁ μεγαλοπολίτης, τὸς τὸν
 μόνον εἰπεῖν, ὅτι καὶ τὸ δεύτερον ἔστι τῆς ἐβδόμης Ὀλυμ-

h

2

πιάδ

παδ' ὅ τιν' ῥώμην ἐκτίδω πείθομαι. *Dionysius lib. i.*

Τοιούτον δὲ πνα ὑφίσταται τῇ κατὰ σκευὴν, ἔλαμπρό-
τητι πολυδίῳ, ἰβηρὸς τιν' βασιλέως οἰκίαν· ὃν καὶ ἐξη-
λωκέναι λέγει τιν' πάν φαιάκων τευφλῶ, πλήν τὸ εὖ
κρατῆρας ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας ἐς αἶναν πλήρεις οἴνου κερθί-
ναι, ἀργυροῦς ὄντας καὶ χρυσοῦς. *Athen. lib. i.*

Καὶ ὁ Αἰγυπτίος βασιλεὺς δεύτερος, ὁ φιλάδελφος
Ἰππικλῆς, ἐκδοὺς τιν' αὐτῷ δουράτερι βερενίκῃ ἀντιόχῳ
πρὸς τοῦ βασιλεῖ, ἐν Ἰππικλείᾳ εἶχε πέμπειν αὐτῇ τὸ
ὑπὸ τοῦ νεύλου ὕδωρ, ἵνα μόνον τὸ ποταμὸν εὐτύχη παῖς
πίνῃ, ὡς ἰσορεῖ πολυδίῳ. ἡλιοδώρος δὲ φησι τὸν Ἰππικλῆ
ἀντιόχον, ὃν διὰ τὰς πρᾶξεις πολυδίῳ Ἰππικλῆ καλεῖ.
Athen. lib. i i.

Σκιπίων γὰρ ὁ Α' Φερικανὸς Ἰππικλῆν, ἐκπεμπόμενος
ὑπὸ τῆς συγκλήτου Ἰππικλῆ κατὰ σκευὴν αἰτῶν καὶ τιν' οἰ-
κηρὸν βασιλείας, ἵνα τοῖς παροσκήκασιν ἐγχαλεῶσιν,
πέντε μόνοις ἐπήγετο οἰκέτας, ὡς ἰσορεῖ πολυδίος, καὶ πο-
σφδώνιῳ. καὶ ἐνὸς ὑποθανόντος καὶ τιν' ὁδοιπορίαν, ἐπέ-
σευχε τοῖς οἰκέτοις ἄλλον δούτ' ἐκείνου πρὸς αἰσχροῖς πέμψαι
αὐτῶν. *Athen. lib. v i.*

Περὶ δὲ τῶν τραγωδῶν φησὶν ὁ πολυδίῳ, ὅτι ἐὰν
Ἰππικλῆ λέγειν, δόξω ποῖν διαχλαύζην. *Athen.
lib. xiv.*

EX SVIDA.

Αἰετῶν καὶ φιλοποίμῃ (ὁ μὲν φιλοποίμῃ,
ἀρχαῖος ἔσθ' ἀνδρείος· ὁ δὲ, συγκλητικός, καὶ Ἰππικλῆ
ἔχων

ἔχων τὰ πρῶτα) συνέβησαν ἐπὶ τὴν φύσιν μίαν * ἔχον, ἔτε * ἔχοντες
 τὴν αἴρεσιν τῆς πολιτείας. ὡς γὰρ ὁ μὲν φιλοποίμῳ, δὲ
 πεφυκὸς καὶ κτ' σῶμα, καὶ κτ' ψυχὴ πρὸς τὰς πολε-
 μικὰς χεῖρας. ὁ δ' ἕτερος πρὸς τὰ πολιτικά καὶ λογικά
 τῶν διαβελίων. τῇ δ' αἴρεσιν κτ' τὴν πολιτείαν * τοῦτο * τούτω
 διέφερον ἀλλήλων. τῆς γὰρ ῥωμαίων ὑπερρχῆς ἦδη τοῖς
 ἑλληνικοῖς πρᾶγμασι ἐμπλεκόμενης ὁλοχερῶς, κατὰ τε
 τοῦ φιλιππηκῆς, καὶ ἀντιοχικῶς καιρῶς, ὁ μὲν αἰείσαι-
 ντο ἤγε ἢ τὴν διαγωγὴν τῆς πολιτείας ἔτως, ὥς πᾶν τὸ
 πρὸς φορὸν μὲν ῥωμαίοις εἰς ἐπίμει ποιεῖν, ἕνι δὲ καὶ
 * πρὶν πρὸς ἀξίαν ἐκείνοις. ἐπὶ τοῦτο * μὲν πρὸς τῶν νόμων * πρὶν ἢ
 ἔχεται δοκεῖν, καὶ τὴν τοιαύτην ἐφείλετο φαντασίαν, * μέντοιγε.
 εἰκὼν ὁ πότε τοῦτων ἀντιπίπτει. * τίς, πρὸς δὴ τῶς τοῖς ὑπὸ * τῇ
 ῥωμαίων γραφομένης. ὁ δὲ φιλοποίμῳ, ὅσα μὲν εἴη
 τῶν περκαλουμένων ἀκόλουθα τοῖς νόμοις, καὶ τῇ συμ-
 μαχίᾳ, πᾶντα συγκατάνει καὶ συνέπρασιν ἀπερφασί-
 σως. ὅσα δὲ τοῦτων ἐκτὸς ἐπιτάττειν, ἔχουσιν τ' ὡς ἐθε-
 λοντὴς ὑπακούειν. ἀλλὰ τὰς μὲν ἀρχὰς ἔφη δεῖν * δι- * δικαιο-
 καιον ἡγεῖσθαι, μὲν δὲ τοῦτα, πάλιν ἀξίον. εἰ δὲ μὴ δ' ἔτως * λογιεῖσθαι.
 πείθουσιν, ἵελθ' οἷον ἐπιμαρτυρομένης εἰκὼν, καὶ ὅτε
 ποιεῖν τὸ πρὸς ἀγέλομενον. ἐν τῷ, αἰείσαντο.

Αἱ ἡγεῖσθαι βασιλεῖς, ἀδελφοὶ δὲ μένοις, ὡς ἄλλο μὲν
 ἐδὲν ἐφόδιον ὑπὸ ἥρξε πρὸς βασιλείαν τῶν ἐκτὸς· πλὴν τὸ
 δὲ μόνον· ὅς μὲν νῦν μὲν ἐπὶ τῶν χερσὶν ὁ μὲν ἀληθῶς,
 μεγάλῳ παρέχεται χεῖρ πρὸς πᾶσαν ἐπιβολὴν.
 αἰδοῦ δὲ τῶν περκαλουμένων, τοῖς πλείστοις κακῶν πρὸς αἰπὸν

πέφυκε γίνεσθαι, καὶ συλλήβδην ἀπωλείας. καὶ γὰρ φθό-
νοις γεννᾷτο Ἰππικλῆς· καὶ πρὸς διαφθορὰν σώματος ἔ-
ψυχῆς μεγάλας ἔχει ῥοπὰς. ὀλίγα δὲ πινεῖ εἰς ψυχὰς,
αὐτὰρ αὐτὰ διωάμεναι διωτῆσθαι τῇ τοῦ πλείου διωάμει.
ὁ δὲ, πρὸς ἑδὲν ἄλλο ἐπεβάλλετο χεῖρα καὶ τοῖς χορηγίοις,
ἀλλ' ἢ πρὸς βασιλικὴν ἀνάκτισιν. ἔμειζον, ἔδ' ἐκάλ-
λιον ἑδὲν οἷον ἴε ἐσιν εἰπεῖν. ὅς τιν' ἀρχὴν ἐνεσῆσατο τῆς
παρηρημένης Ἰππολῆς ἔμνον διὰ τῆς εἰς τοῦ φίλους
διεργεσίας καὶ χάριτος, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν καὶ πόλεμον
ἔργων. βασιλεύσας γὰρ καὶ βιώσας ἔτη δύο πρὸς τοῖς ἐδο-
μήκοντα· τούτων δὲ * βασιλεύσας μὲν δ', σφραγίσας τε
μὲν ἐβίωσε, ἔς σεμνιότατα πρὸς γυναῖκας καὶ τέκνα. διε-
φύλαξε δὲ τιν' πρὸς πάντας συμμάχους καὶ φίλους πίστιν.
ἐναπέθανε δὲ ἐν αὐτοῖς τοῖς καλλίστοις ἔργοις. καὶ ἔταως ἡρ-
μόσατο τιν' ἀρχὴν, ὡς πασιπαίδων ἀσασίαςον παρὰ δο-
θῆναι τὴν βασιλείαν. ἔδ' ὁ ἄθλος παρὰ λαβὼν ἔξυσίαν,
πρῶτον μὲν ἔξηνεγκε δαῖγμα τῆς αὐτῆς παρηρέσεως καὶ
πράξεως τιν' ἀειαράτου καὶ γαργῆν εἰς τιν' βασιλείαν.
ἐν τῷ, ἄτταλτο.

* βασι-
λεύων
V. C.

Σκόπας αἰτωλῶν στρατηγός, ὅς λαοτυχὴν τῆς ἀρχῆς,
ἥς χάριν ἐτόλμα γράφειν τοῦ νόμοις, μετέωρο ἦν.
ἀφικόμειτο γὰρ εἰς ἀλεξάνδρειαν, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλπίσι πε-
πιδωμένον ἀναπληρώσειν τὰ λείποντα ἑβίς, καὶ τιν' τῆς
ψυχῆς πρὸς τὸ πλεῖον Ἰπποκρίαν, ἔκ' ἐσεργε τοῖς παροῦ-
σι, ἀλλ' ἀκόρεσθαι ἦν. πρὸς γὰρ ταῖς ὠφελείαις, ὧν ἡ αὐ-
τὸς κύριος, διὰ τὸ περὶ πάντων ὅλων, ἔς τῆς ἡμέρας
ἐκάστης

ἐκάστης ὁ ψώνιον ἐξέθηκεν ἀπὸ τοῦ βασιλῆος δεκαμναῖον.
 τοῖς δ' ἐπίπνος ἡγεμονίας καὶ ταῦτα τεταγμένοις μναῖ-
 αῖον. ἀλλ' ὅμως ἐκ *ἠρκέσθη τοῖς, οἷς τὸ πρῶτον πρὸς *ἠρκεῖτο
 καρτερῶν τῷ πλείονι διετέλεσε μέχρι τέλους διὰ τὴν ἀπλη- V. C.
 ρίαν, ἥ παρ' αὐτοῖς διδῶσι φθονηθεῖς, τὸ πνῦμα πρῶτα-
 πέθηκε τῷ χερσὶ. ἐν τῷ, σκόπας.

Διηγοῦντο μὲν οὖν καὶ ἐμὸν καὶ τὴν τριβλὴν, ἀλλὰ
 καὶ καὶ τὴν φύσιν αὐλικὸς, καὶ στρατιωτικὸς ἀνδρῶν.
 τὸν δ' ἐπεὶ πρῶτον τὸν ὅσον ὑπέφαινε μὲν τέλφον. καὶ τὸ ψευ-
 δεπὶ γραφὸς καὶ ῥωπικός. ἐντε γὰρ τοῖς πολεμικοῖς, καὶ μὲν
 τὴν δὲ χεῖρα, ἥ τὴν ῥάμην, πολὺν διέφερε τῶν ἄλλων. ἥ
 λαμπρὸς καὶ ἐν τοῖς κατ' ἰδίαν κινδύνους. ὁμοίως δὲ ἥ καὶ
 τὴν ἀλλήλων διάθεσιν. ἐν μὲν γὰρ ταῖς ὁμιλίαις ὄχι χαρὶς ἥ
 πρῶτον καὶ καὶ. περὶ τὰς σιωπῆς δὲ τῶν πελοῦς ἥ πο-
 λιτικός. ἅμα δὲ τοῖς φιλέραστος καὶ κοινῶν ἢ πολιτι-
 κῶν πραγμάτων. ἀτενίσαι δὲ καὶ περιδέσθαι τὸ μέλλον
 ἐμφρεῖν, ἐπὶ τῷ πρῶτον ἀσάδα, ἥ διαλεχθῆναι πρὸς
 πλῆθος, ἐς τέλος ἀδύνατον. καὶ ποτε κεκνηκὼς ἀρχὴν
 μεγάλων κακῶν τῇ πατρίδι, τελείως ὁδὸν ὥς ποιεῖν.
 ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἥ τῶν εἰς. περιγρῶμεν ὁδὸν
 τῶν μελλόντων. ἐρῶν γὰρ καὶ κωδωνίζομεν ἀφ' ἡμέρας,
 καὶ ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀναλειτουργῶς, βραχείαν τέλιν
 τῆς περιστάσεως ἐμφανὶς ὁ τίτος αὐτὸν ἠνάγκασε λαβεῖν.
 ἰδὼν γὰρ αὐτὸν πρῶτον ἐν μακροῖς ἱματίοις ὀρεχόμενον,
 παρ' αὐτὰ μὲν ἐσώπησε. τῇ δ' αὖτε ἐν τυγχάνοντος αὐ-
 τοῦ, καὶ τὴν περὶ τῆς πατρίδος ἀξιοῦν, ἐγὼ μὲν ὁ δὲ
 κράτη,

κράτη, πᾶν, ἔφη, ποιήσω τὸ δυνάτν. Ἐπὶ δὲ σὺ θαυμάζω
 πῶς διὕη ὥρᾳ πότον ὀρχεῖσθαι, τηλικύτων πραγμάτων
 ἀρχὴν κεινηκώς ἐν τοῖς ἔλλησι. δοκεῖ δὲ ἔτε βραχύ τι συ-
 σαλῆναι, καὶ μαθεῖν ὡς ἀνοίκειον ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας αἰ-
 ρέσεως ἢ φύσεως ἀποδέδωκε. πλὴν ὅγε παρῆναι εἰς τὴν
 ἑλλάδα μὲν τοῦ τίτθ, πεπεισμένος ὅτι ἐφόδου τὰ κατὰ
 τὴν μεσσηνίαν χειρωθήσεαι καὶ τὴν αὐτὴν ἐβάλῃσιν. ἐν τῷ
 δὲ νοκράτης.

Διοφάνης, ὅτι μεγαλοπολίτης ἦν, ὃς μεγάλῃ
 ἐξὺν εἶχεν ἐν τοῖς πολεμικοῖς, διὰ τὸ πολυχρονίᾳ γεγονότῃ
 τοῦ πρὸς νάβιν πόλεμος τοῖς μεγαλοπολίταις ἀσυγείτο-
 νος, πάντα συνεχῶς τὸν χρόνον ὑπὸ τὴν φιλοποίμενα τέλα-
 γμένος, ἰερίῳ ἐχθρῇ τὰν κατὰ πόλεμον ἔργων ἀληθι-
 νῷ. χωρεῖς τε ἰστών καὶ τὴν ἑπιφάνειαν, ἔκ τῃ τὴν σω-
 μαπικὴν χρεῖαν, ἣν ὁ ἀνὴρ δυνάτῃς καὶ καταπληκτικός. τὸ
 δὲ κυριώτερον, πρὸς πόλεμον ὑπῆρχεν ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ
 τοῖς ὅπλοις ἐχρῆτο διαφερόντως. ἐν τῷ, διοφάνης.

Εὐμένης βασιλὺς μακεδόνων. ὃς τῇ μὲν σωμαπικῇ
 δυνάμει ὥρᾳ λευμένος ἦν. τῇ δὲ τῆς ψυχῆς λαμ-
 πρῇ πρὸς ἀνδρείᾳ. ἀνὴρ ἐν μὲν τοῖς πλείστοις ἔδενός
 δδότερος τὰν κατ' αὐτὸν βασιλέων γειόμενος. περὶ δὲ
 τὰ παρὰ αἰότατα καὶ κάλλιστα μείζων, καὶ λαμπρότατος.
 ὃς γε πρῶτον μὲν λαβὼν ὥρᾳ τοῦ πατρὸς τὴν βασιλείαν
 συσσεσμένην ἱελέως εἰς ὀλίγα ἔκλειπτο πολισμάτια, ταῖς
 μεγίσταις τὰν καθ' αὐτὴν δυναστειῶν ἐφάμιλλον ἐποίησεν
 τὴν ἰδίαν ἀρχὴν. ἐτύχη τὸ πλεῖον συνεργῶ χρώμενος,
 οὐδ' ἔκ

ἐδ' ἐκ περιπετείας, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγχινοίας, καὶ φι-
λοπονίας, ἐπὶ δὲ πρᾶξεως τῆς αὐτῆς, " τῶν κατ' αὐτὸν βα-
σιλέων. δδύτεργον, φιλοδοξότατος ἐγένετο. ἔς πλείσας μὲν
πόλεις ἐλληνίδας δυεργέτησε. πλείστοις δ' κατ' ἰδίαν ἀνθρώ-
ποις ἐσωματοποίησεν. τρίτον δὲ, ἀδελφὸς ἔχων τρεῖς. καὶ
ἡτ' τὴν ἡλικίαν καὶ πρᾶξιν πάντας τούτοις σιωῶχε πει-
θαρχῶντας αὐτῶν, καὶ δορυφοροῦντας, καὶ σῶζοντας τὸ τῆς
βασίλειας ἀξίωμα. τοῦτο δ' ἀπανίως δύρει τις ἀν' γεγονότος.
ἐν τῷ, Εὐμένης.

Γερώνυμος, τύραννος γέγονεν. πινὲς δ' τῶν λογογρά-
φων τῶν ὑπὲρ τῆς καταστροφῆς αὐτῆς γεγραφότων, πολὺν
ἵνα πεποίνηται λόγον * καὶ τῶν δεινῶν τῶν παρὰ τὴν κα-
ταστροφὴν αὐτῆς συμβάντων. ὥστε μήτε φάλαριν, μήτε
ἀπολλόδωρον, μήτε ἄλλον μηδένα γεγονέναι τύραννον
ἐκείνους πικρότερον. καὶ γὰρ παῖς παλαιὰ τῶν ἀρχῶν,
εἴτα μῆνας ἑπλείους τριῶν, ἢ δώδεκα ζήσας, μετήλλαξε
τὸν βίον. κατὰ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον, ἕνα μὲν τινα καὶ δδύ-
τερον ἐσβεβλῶσθαι, καὶ ἵνας τῶν φίλων, καὶ τῶν ἄλλων
συρακοσίων ἀπεκλάνθαι διωγμάτων. ὑπερβολὴν δ' γεγονέναι
παλαιότητος, καὶ παρηλλαγμένην ἀσέβειαν, ἐκ εἰκός. καὶ
τὰ μὲν τρέπω διαφερόντως εἰκαῖον αὐτὸν γεγονέναι, καὶ
παλαιόνομον * φασίν. ἐμὲ δὲ γε σύγκεισιν ἀκτέον ἐδενί * φατέον.
τῶν παλαιωμένων τυράννων. ἀλλὰ μοι δοκεῖσιν οἱ τὰς ἐπὶ V. C.
μέρους γράφοντες πρᾶξεις, ἐπειδὴν ὑποθέσεις δὲ περιλή-
πτους ὑποστήσονται ἔς * σεναῖς, πτωχδύοντες πραγμάτων,
ἀναγκάζονται τὰ μικρὰ, μεγάλα ποιεῖν, καὶ παρὰ τῶν * καινῶν.
i μὴ δὲ

* ὡς δὲ
V. C.

μὴ δὲ μνήμης αξίων, πολλοὺς πῖνας διατίθεσθαι λόγοις. ἔνιοι δὲ καὶ δι' ἀκλεισίαν εἰς τὸ ὥσπερ πλήσιον τούτοις ἐμπίπτουσιν. ὅσῳ γὰρ ἂν τις διλογώτερον καὶ * ὡς ταῦτα τὴν ἀναπληρῶντα τὰς βίβλους, καὶ τὴν ἐπιμετεῖντα λόγον τῆς διηγήσεως, εἰς ἱερῶνα, καὶ γέλωνα διάδοιτο, παρὲς ἱερώνυμον, καὶ γὰρ τοῖς φιληκόοις ἡδίων ἔσται, καὶ τοῖς φιλομαθέσι τὰ παντὶ χρησιμώτερος. ἐν τῷ, ἱερώνυμῳ.

Ὁ δὲ Περσὺς ἀνανεωσαμένην τὴν πρὸς ἑδὺ Ῥωμαίοις φιλίαν, διθέως ἐλληνοκοπεῖν ἐπεβάλλετο, κατὰ καλῶν εἰς τὴν μακεδονίαν, ἔδυνά τ' αὖτε διὰ τὰ χεῖρα φεύγοντας, ἔδυνά τ' αὖτε κατὰ δίκας ἐμπεπιωκότας, καὶ ἑδὺ ἐπὶ βασιλικοῖς ἐγκλήμασι ὥσπερ κεχωρηκότας. καὶ τούτων ἐξετίθει ὡς γραφὰς εἰς τε δῆλον, καὶ δελφούς, διδοὺς ἑμὸν τὴν ἀσφάλειαν τοῖς καταπορευομένοις, ἀλλὰ καὶ τὰν ὑπαρχόντων κομιδὴν, ἀφ' ᾧν ἕκαστος ἔφυγε. ἐν τῷ, κατὰ καλῶν.

* ὅπως
λαῖς,

Δεῖξαι ἐκαλῶντο στρατιῶται. τούτο δὲ ἡμῶν τὸ γένος πάντων ἐργαστικῶν, καὶ ὥσπερ ἐκιδυομένων ἀνθρώπων, ὁ πάσις τάξεως ἐκ τῶν ὑπάρχον, ἔτε χιλιάρχος λόγον, ἔτε στρατηγὸς ἐποιεῖτο, διὰ τὸ μὴ γινώσκεσθαι τὸ κερδαίνειν ἐκ παντὸς τρόπου, δικαίως ἢ ἀδίκως. διόπερ ἀπερίσπαστον ὄν, πάντες γίνονται ἐπινοεῖ κακίας, καὶ πᾶσαν εἰσφέρειται μηχανὴν πρὸς τούτο τὸ μέρους. ἰκανόν δ' ὑπάρχον ἔτε πρὸς τὰς πολεμικὰς * ἐπιβλάς, ἔτε πρὸς τὰς κατ' ἑαυτῶν, διὰ τὸ μὴ τ' ὅπλα, μήτε πῖν' ἔχον, ἀναγκάζονται κοινοῦσθαι τοῖς στρατιώταις, ἔτι σιναποδοκίμην τούτοις τὰς ἐπινοίας, χάριν τοῦ

ειν το περιλαμβανειν τιω εν τούτων επικουρίαν, και
 χρησθαι συνεργοις τυτοις, και κερδων, και φόνων. * και
 εγένοντο πάντες λιχνοι, και παν επληρώθη το στρατιμα
 ραδιουργίας, και ποιηρίας. εν τα, λείξαι.

* videtur
 aliud exem-
 plum.

Δυσωρήλιον τι ο τπος έχει και δυσπαράγραφον. τίνα
 γωώς αληθώς χρησθαι νομίζην, ε ράδιον διπερήνα-
 διαδηλον γωώς ετε ου εξ ακεραίς συμπευομένοις των
 ανδρων προς πνας βασιλεις η δυνάστας κοινωνειν πσαγ-
 μάτων, διθέως περδοτας νομισέον. ετε ου κτ περιστα-
 σιν μελαπιδέντας τας αυτών πατρίδας από πνων υποκει-
 μένων προς έτέρως φιλίας και συμμαχίας, εδε τυτας.
 πολλου γε δε. επεί τω γε πολλάκις οι τω ετοι, των μεγίστων
 αγαθων γεγονόσιν αιποι ταις πατρίσιν. αλλ' όσοι των αν-
 δρων καλα τας δυχερείς περυσάσας, η της ιδίας ασφα-
 λείας, η λυσιτελείας χάριν, η της προς ου αντιπολι-
 τωομένοις διαφορας, εγχφρίζουσι τω εχθροίς τας πόλεις,
 η όσοι φρρυρας εςδεχόμενοι, και συγχρώμενοι ταις εξωθεν
 επικουρίαις προς τας ιδίας όρμας, και περδεσας, υπο-
 βάλλουσι τας πατρίδας υπό τιω των πλειόνων δυνατών
 εξουσίαν. ου τωιούτοις υπό το της περδοσίας όνομα με-
 πείως αν τις υποτάττοι πάντας, οις λυσιτελές μηδ' αληθώς
 η κακόν εδεν εδέποτε συνεξηκολούθησεν, ουδ' εναντία
 πασιν όμολογεμένοις. εν τα, περδοτας.

Πρυσίας ο βασιλεις, εδεχθής ων κτ τιω εμφασιν
 και πε εν συλλογισμου βελίτων υπάρχων, ημισυς ανής
 κτ την επιφανήω. ε προς τας πολεμικας χρείας αλεν-

ης καὶ γυναικώδης. ἔ γ' μόνον δειλὸς ἦν, ἀλλὰ καὶ πρὸς
 τὰς κακοπαθείας ἀλλότριον. καὶ συλληθεὶς ἐκτεθυλη-
 μένος καὶ τῇ ψυχῇ, καὶ τῷ σώματι παρ' ὅλον τὸν βίον, ὅπερ
 * ἀπαντα^{v. c.} ἤκιστα βέλονται πρὸς τοὺς βασιλεῖς ὑπάρχον. * ἀπαντες^{v. c.}
 μὲν γ' ἡ μάστις ὅτι τὸ τὰν βιθυνῶν γένος. πολλὴ δέ τις
 ἀσέλγεια ἐπερὶ τὰς σωματικὰς ἐπιθυμίας αὐτὰς ζω-
 εξηκολούθει παιδείας ὅτι καὶ φιλοσοφίας, ἐπὶ τὰν ἐν τούτοις
 θεωρημάτων, ἀπέρχεται εἰς τέλος ὡς. ἐπὶ τοῦ καλοῦ, ὅτι τί ποτε
 ἐστίν, ἐπὶ ἐννοίαν εἶχε. σαρδαναπάλου ὅτι βαρβαρὸν βίον
 ἔζη, καὶ μετ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ. ἐπὶ ἑν ἅμα τῷ "ἀε-
 ξάσθαι" βραχείας ἐλπίδος "μεταβολῆς" τούτου τὸ τὰν βα-
 σιλευμένων πληθύνει λαβέσθαι, ἀμετάβλητον ὁρμῶν
 ἔχον εἰς τὸ μὴ μόνον ἀλλότρια. φρονεῖν τοῦ βασιλέως,
 ἀλλὰ καὶ τι μωρίαν βέλεσθαι παρ' αὐτῶν λαμβάνειν. ὅτι
 μὲν τὸ νικῆσαι τὸν ἀπὸ τοῦ λαοῦ, ἐπὶ τὸ παρελθεῖν πρὸς τὸ πέρ-
 γαμον, πρὸς τοῦ ἀσκήματος δυσίαν πολυτελήν, προσήγα-
 γε πρὸς τὸ τέλειος ἀσκήματος, ἐπὶ βεβυθίσας, ἐπὶ καλ-
 λιερίσας, τότε μὲν ἐπανήλθεν εἰς τὸν παρεμβολήν. καὶ ὅτι τὴν
 ἐπιπύσαν, ἐπιπύσας τὴν δυνάμιν ἐπὶ τὸν νικηφόρον, τὸς
 τὸ νεὸς ἀπαντὰς διέφθρε, ἐπὶ τὰ τεμένη τὰν θεῶν ἐσύλησε
 ἐπὶ τοὺς ἀνδριάντας ἐπὶ τὰ λίθινα τὰν ἀγαλμάτων. τὸ ὅτι τε-
 λουταῖον, καὶ τὸ τοῦ ἀσκήματος βασιλέως ἀγαλμα, περιτῶς
 ὑπὸ φιλομάχου κατεσκευασμένον ἀπὸ πνεύματος ὡς αὐτὸν, ὅτι
 τῇ πρὸς τὴν ἡμέραν ἐβδούτη κατὰ σπένδων, ἐπὶ κατήχετο
 δεόμενος, ὅπερ εἰκὸς, ἵλεον αὐτῶν γενέσθαι ἐπὶ δὲ μετὰ καὶ πάντα
 πρὸς τὸν αἰὶν τὸν αὐτῶν διαθέσθαι μανικαί. τὸ γὰρ ἅμα μὲν θύειν
 καὶ

ἔξιλιάσκεας τὸ θεῖον, προσκυνεῖται ἢ λιπαροῦνται οὗτοι βω-
 μους ἔξάλλως, ὅπως εἴωθε πρὸς αἰῶς ποιεῖν Γουπετῶν, ἔ. Γυ-
 ναικιζόμενος, ἅμα ὃ ταῦτα ἔ. λυμαίνεας, ἔ. διὰ τὸ τούτων
 καταφθορᾶς ἢ εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, πῶς οὐκ ἂν
 εἴποι τις θυμοῦ λυτῶντος ἔργα, ἔ. ψυχῆς ἔξεσηκίας καὶ τῶν
 λογισμῶν. ἐν τῷ, πρὸς αἰῶς.

Γνοίη δ' ἂν τις τὸ λεγόμενον ἐν ταῖς περὶ τὰς ἀκροπό-
 λεις συμβαινόντων. αὐταὶ γὰρ δοκεῖσι μάλιστα συμβάλλε-
 σθαι πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολεμίων, ἐν οἷς ἂν ᾧσι, καὶ
 πρὸς ἢ εἰς ἐλευθερίας φυλακὴν. γίνονται ὃ πολλὰ αἰ-
 τία δολείας ἔ. κακῶν ὁμολογημένων ἐν τῷ, ἀκρόπολις.

Ὁ ὃ πολεμαῖος εἰδὼς οὗτοι ἑαυτὰς πρὸς γόνους ἐχρηκότας
 τὴν κοίλην συρίαν, πρὸς αἰῶς ἐποιεῖτο μεγάλας, ἀμφισ-
 βητῶν * ταύταις. ἤλπιζε γὰρ τὴν ἀδίκω πολέμῳ πρότερον
 ἀνιμνένῳ, ἔ. τε δικαίως τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἀνακτῆσθαι * ταύτης.
 ἐν τῷ, ἀμφισβητῶν.

Οὕτω παρ' ὀλίγον σφάλλεται τὰ μέγιστα τῶν πρᾶ-
 γμάτων ἀγομένων ἀκρισίαν. ἵκανα τῶν τοιούτων ὑποδείματα
 τοῖς δὲ φρονέουσιν, ἢ τε πύρρως ἔ. τῶν ἡπιδρωτῶν βασιλέως βία
 ἔ. πάροδος εἰς ἄλλος. ἢ τε λυσιμάχως στρατὰ διὰ θράκης
 ἔ. πρὸς * δρομοχαίτην τὴν βασιλέα τῶν ὀδρυσῶν. ἔ. πολλὰ ὃ * v.c. δρο-
 μοχαίτην
 τούτοις ἔ. τετρα πρὸς ἀπλήσια. ἐν τῷ, ἀναδρομαί.

Χωρὶς γὰρ ἔ. περὶ τὸ σῶμα ἔ. τὴν ἀπὸ τὴν κόσμος, ἢ τὰ
 κανὼν ἢ τὰ ποτήρια, ἔ. τ' ἄλλα τὰ πρὸς δυσίαν ἀργυρῶν
 πάντα ἔ. χρυσᾶ, σιμωέξηκολαθῆ καὶ τὰς ἔ. πρὸς φανείς ἔ. ἔ.
 δαί, αἰμιλία τῇ ἔ. σιμωέξηκολαθῆ καὶ τὰς ἔ. πρὸς φανείς ἔ. ἔ.
 δαί, αἰμιλία τῇ ἔ. σιμωέξηκολαθῆ καὶ τὰς ἔ. πρὸς φανείς ἔ. ἔ.

πρικοπὴν ἐδωρήσατο τῇ τ' αἰμιλίας μητρὶ. ἐν τῷ ἀπὸ τῆς, ἐν τῷ, πρικοπή.

Ὁ δὲ ἔπειτα ὁ τοῦ Σκιπίωνος, ἐδυχεήθησε μὲν ἀπὸ τῆς πληγῆς· οὐ μὲν ὀλοχερῶς ἐσφάλησε. διόπερ ὁρθὸς ἀπέπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν ὁ Σκιπίων. ἐν τῷ, ἐσφάλησε.

Ἀξίος μὲν ὁ ἀνὴρ ἐπαινέσθαι τε καὶ θαυμάζεσθαι, μά-
λισα δὲ τῆς αὐτάρκειας τοῦ βίου, ἢ φιλοσοφία τις αὐτοδί-
δακτος ἐγένετο περὶ αὐτὸν, ἣν ἐν πολλοῖς ἐπεδείξατο πρᾶ-
γμασιν. ἐν τῷ, αὐτάρκεια.

περαι-
ρεσιν

Ταῦτα εἰσὶν ὡς χάριν τῆς Ῥωμαίων δυνεείας, καὶ τῆς
ἀνοίας τῶν ὀλιγορούλων τῆς τῶν ἐκτὸς συγκαταθέσεως,
αὐτοτελεῖς δὲ νομιζόντων εἶναι περὶ τὸ καθεστῶν τὰς
σφετέρους διωμάς. ἐν τῷ, αὐτοτελεῖς.

Μολπαγόρας ἀνὴρ λέγειν καὶ πρᾶττειν ἱκανός. καὶ δὲ
τὴν * αἴτησιν δημαγωγικός, καὶ πλεονέκτης ὡς μοναρχι-
κῶς ἐξέσταν ἐαυτῷ περὶ ποιησάμενος, ἀνιρέθη ὡς ἀ-
νὴρ. ἐν τῷ, δημαγωγικός.

Ὁ δὲ τίμαί τοι ἵνα πρὸς φανῇ καὶ τὴν αἰχρολογίαν,
καὶ τὴν ἀλλήλων ἀναιχμυτίαν, καὶ περὶ κατέψυσται τ' ἀν-
δρὸς, κωμικόν ἵνα μάρτυρα περὶ παπασαμῶν ἀν-
νυμον. ἡξιώθη δὲ δημοχάτης καὶ στρατηγίας παρ' ἀθη-
ναίσις, ὥς τῶν ἄλλων τιμῶν, ὧν οὐδὲν αὐτῷ συνεξέδραμε
τιαυταῖς ἀτυχίαις παλαίοντι. ἐν τῷ, δημοχάτης.

† puto Scho-
lium.

* περὶ-
χειρισμέ-
νοι

Οἱ γὰρ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον,
ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ἀγαθοὶ ποιεῖσθαι τὰς διαλή-
ψεις, († τὰς ἐννοήσεις) ἄρτι γὰρ διὰ τὸ τοῦτο * περὶ-
χειρισ-

χρυσόμενοι τὸν πεισίερατον, διὰ τὸ πρᾶξιν ἔχον τινὰ καὶ ῥήμαν, ὡς αὐτὸν μετέπιπτον εἰς τὰ ναιτία ταῖς γνώμας διὰ τὴν ἀπειτέειδον. ἐν τῷ, διαλήψας.

Ἐπεὶ τὸν φίλιππον ἐκκλείουσιν οἱ καιροί, βούλεσθαι τὸν βασιλέα τὴν ἑπιγραφὴν τὴν πρᾶξεως ἐκείνῳ περιποιῆσαι, ὡς ἐν διεργείᾳ περὶ τούτου οὗτο λόγοις. ἐν τῷ, ἐκκλείουσιν.

Οἱ γὰρ ῥωμαῖοι πρὸς τοὺς ἐπιοῦντο μηδέποτε πρῶτοι τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν τοῖς πέλας, μὴ δ' ἄρχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων, ἀλλ' αἰδοῦντο ἀμυνόμενοι ἐμβαίνειν εἰς τοὺς πολέμους. ἐν τῷ, ἐμβαίνειν.

Εἰ δέ τις λειπόμην ὅτι μὴ θάνοι, φύγοι δὲ τὸν κίνδυνον, τούτον μήτε πόλει δέχεσθαι, μήτε πύρ ἐναλίνειν. ἀπὸ τούτων ἀρχὴς ἐποιήσαντο. πᾶσι μὲν, μάλιστα δὲ τοῖς ἡπειρώταις, εἰς τὸ μηδένα τῶν φερόντων δέξασθαι τὴν χώραν. ἐν τῷ, ἐναλίνειν.

Ἐστὶ μὲν γὰρ ὅτε καὶ ταυτὸ ματὸν ἀντέπρᾶξε ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν. ἐστὶ δ' ὅτε πάλιν καὶ τὴν παρρημίαν, ἐπὶ τοῖς ἐὼν, ἄλλου κρείττονος ἀνέπτυχε. τούτῳ δὲ φασι περὶ τοῦ τοῦ ἡρακλείου, καὶ τοῦ ἀχέμου τοῦ αἰγεάτου. ἐν τῷ, ἐπιβολή.

* ἡρακλῆος
* ἀχέμου

Δεῖ οὖν ὅπως βεβηλομένους ἀπὸ τοῦ πολέμου, καθάπερ καὶ οὗτοι ἐν ταῖς ἀρρώσiais, μηδὲν ἦπτον τῶν ἐπιγεννημάτων ποιῆσαι λόγον, ἢ τὰν ἐξ ἀρχῆς ὑποκειμένων παθῶν. ἐν τῷ, ἐπιγεννήματα.

Οἱ ῥωμαῖοι τὰς μὲν ναῦς ἐνέωλκισαν. οὗτοι δ' ἐν τῷ
ταρρα-

*^{πρωτα} ^{δίσαντες} Ταρράκωνι συναθροίσαντες. ἐν δὲ τῶν παροργισθέντων ἐλαττωμάτων ἡπικεινὸν ἐποίησαν ἡπὶ τῷ *^{πρωτα} ^{δίσαντες} V. C. ἡπὶ τῆς διαβάσεως διαφυλάξαι δὲ συμμάχοις. ἐν τῷ, ἡπικεινόν.

*^{εὐδοκεῖν} Πρέσβεις δ' ἐπέμπον διασαφύντας, πόπλιον μὲν *^{εὐδο} ^{κεῖν} V. C. κείν τινι εἰρήνην, δὲ δ' ἐν τῷ Συνοδῷ διαφέρεσθαι. καὶ φάναί "διαφέρειν ἡπὶ τῶν ἡπικειμένων ἐνεσώτων." ἐν τῷ, διδοκεῖν.

*^{εὐδοκεῖν} Οἱ δὲ μάρκῳ δούς πίσεις ὑπὲρ ασφαλείας, ἐπεισὺν αὐτοὺς ἐκχωρεῖν εἰς ἰταλίαν, ἐφ' ᾧ λαμβάνοντας μέτρημα πρὸς τῶν ῥηγίνων, πορθεῖν "τέ βρεττανίῳ, κυρίως V. C. ὄντας, "ὡς ἂν ἐκ τῆς πολεμίας ὠφελήσῃσι. ἐν τῷ, ἐφ' ᾧ.

Τοῖς γὰρ πλείστοις ὑπερεγγόνει τις ζῆλος ἐκ τῆς τῶν ἄλλων ἀλαζονείας, καὶ τῆς ἀκαυρίας. ἐσπένδαζον γὰρ τὰς ἀκολυθίας, καὶ λαὸς ἐδῆται διαφερόντως. καὶ τις ἦν περὶ δὲ πλείστοις καλλωπισμὸς ὑπερέχων τινὶ ἐκ τῆς βίβης χορηγίαν. ὅπλων δ' ἐδὲ τὸν ἐλάχιστον ἐποιεῖτο λόγον. ἐν τῷ, ζῆλος.

Οὗτος δημοκρατίας πρὸς τοῖς μεσσηνίοις, καὶ τῶν μὲν ἀξιολόγων ἀνδρῶν πεφυλαδευμένων, τῶν δὲ κατὰ κεκληρηχικότων τὰς τύτων εὐσίας, ἡπικρατούντων τῆς πολιτείας, δυσχερὲς ὑπέφερον τινὶ τούτων ἰσχυορίαν οἱ μένοντες τῶν ἀρχαίων πολιτῶν. ἐν τῷ, ἰσχυορία.

Οἱ δὲ πολλοὶ τὰ μὲν ἔργα τῶν ἀτυχεῖν ἐπὶ φρῶνται μιμῆσθαι, τὰ δὲ πάρεργα ζηλοῦντες, ἐκθεατρίζουσι τὴν ἑαυτῶν ἀκρίειαν. ἐν τῷ, ἐκθεατρίζουσι. et. εἰ μόνον ἑαυτοὺς

τοὺς ἔξεθεάτισαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑλλάδα κατέσρεψαν.

Πάντες μὲν γὰρ ὁ βασιλεὺς, καὶ φίλοις προσαγο-
ρεύσας, καὶ συμμάχοις κοινωνήσας τῶν αὐτῶν ἐλπίδων·
καθιζόμενοι δὲ τῶν πράξεων, ὡς ἀπόδας εὖ συμμαχικῶς,
ἀλλὰ δεωποικῶς χρωμέναι τοῖς πεινύσασιν. ἐν τῷ, καθι-
ζόμενοι.

Ὁ δὲ περσὺς προαγόμηνον τὸν χρόνον, καὶ τὸν πό-
νον, ἔξελεύετο τῇ ψυχῇ, κατὰπε ὁ καχεκτύντες τῶν
ἀθλητῶν. ὅτε γὰρ τὸ δεινὸν *ἐγίξει, καὶ δέοι κρῖνεσθαι περὶ
τῶν ὁλῶν, ἔχ' ὑπέμεινε τῇ ψυχῇ. ἐν τῷ, καχεκτύντες.
*ἐγίξει

Πάντων τῶν καὶ τὸν πόλεμον ἐνεργημάτων, μεγίστην
ρόπλῳ ἔχουσι, καὶ πρὸς τὸ λείπεσθαι, καὶ πρὸς τὸ νικᾶν, αἱ
ψυχαὶ τῶν ἀγωνιζομένων. ἐν τῷ, λείπεσθαι.

Τῶν γὰρ πολεμίων αὐτομάτως καθάπερ ἐς παλίγκυρ-
τον αὐτοὺς καθύκτων, δυνάμειος κρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν,
τούτους παρέλειπε. ἐν τῷ, παλίγκυρον.

Ἐκέλευσε διασαφεῖν αὐτῷ πάντα τὰ γινόμενα διὰ τῶν
πυρσῶν ἵππ' ἐτίσαιον. ἔστι δὲ τὸ τετραλίας ὄρος διφυῶς κεί-
μενον πρὸς τὰς τῶν προφημένων ἔπων ἵππ' φάσεις. ἐν τῷ,
ἵππ' φάσις.

Ὁ δὲ Σινεσήςας πρᾶξιν ἵππ' ἐδὺ αἰτωλοὺς διὰ πινος
ιάσονος, ὃς διαπεμφάμενος πρὸς ἄγῃ τῶν αἰτωλῶν
στρατηγὸν, ὡμολόγησε τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ, ὡς ἀδῶσει τὴν
ἐν τοῖς φανοτῶσι. ἐν τῷ, πρᾶξις.

Πύρρον ὁ πόλεμος ὁ ῥωμαίων πρὸς κελτίβηρας συ-
σταθείς. θωμάσῃν γὰρ ἔχει τὴν ιδιότητα, τὴν τε συνέχειαν
τῶν αἰώ-

k

τῶν αἰώ-

πάντων ἀγώνων. ἔδυν γὰρ καὶ τὴν ἑλλάδα πολέμοις, καὶ ἔδυν
καὶ τὴν ἀσίαν, ὡς ἔπιπαι μάχη κέρει, σπανίως δὲ δουλί-
ερα· καὶ τὰς μάχας αὐτὰς εἰς καιρὸς ὁ καὶ τὴν πρώτην
ἐφοδον, ἐσύμπλωσιν τῆς δυναμέως. καὶ δὲ τούτον τὸν πό-
λεμον τὰν ἀντὶ τῆς σινοειδομένης τοῖς περὶ τὴν ἑλλάδα
κινδύνοις ὡς ἔπιπαι ἢ νύξ διέλυε τὴν ἀσπίδα, ἔτι εἴκειν τῇ
ψυχῇ, ἔτε πρὸς καθιέναι τοῖς σώμασι βελομένων διὰ τὸν
κόπον, ἀλλ' ἔτι ὑποστροφῆς ἐ μεταμελείας αὐτῆς ἄλλας
ἀρχὰς ποιούμενων τὸν γεμῶν ὅλον πόλεμον καὶ τὴν συνέ-
χειαν τὴν ἐκ * διαλάξεως διακρίσεων ὁ χεῖμα ἔπιπαι
διείργει. καθόλου γὰρ εἴπαι διανοηθεῖν πύρινον πόλεμον, ἔκ
αὐτοῦ ἑτέρου, ἢ τὸν νοήσει. ἐν τῷ, πύρινος πόλεμος.

* πρὸς
τάξεως

Κυρωθείσης δὲ τῆς ἐλευθερίας τοῖς γενομένοις, ἐσεφά-
νωσεν πρὸς χεῖμα τὸν ἀντίχον τὸν βασιλέα πεντακοσίοις
ἀργυρίοις καὶ τῶν χιλίοις δι' ἐλευθερίας καὶ διακοσίοις
τῆς λεγομένης σακτῆς. καὶ ἐποίησε τὸν πλῆθος ἔπιτύλον τὴν
ἡσόν. καὶ ἐποίησε τὸν ἀπὸ πλοῦτος ἔπι σελουκείας, ἦσαν δὲ τὰ
ἀρώματα ἐν τῇ ἐλευθερίας θαλάττῃ. ἐν τῷ, σακτῆς.

Ὅτι πρὸς ὄντων ἰσχύων, καθ' ἑξὲς ἐφίενται πρὸς στρα-
τηγίας. καὶ λόγον αὐτῇ περὶ τῶν, πρὸς τοῦ δια-
τὴν ὑπομνημάτων, καὶ τῆς ἐκ τούτων καὶ τῶν ἀσκήσεως· ἑτέρου
δι' ἐλευθερίας, καὶ τῆς πρὸς τὴν ἐμπείρων ἀνδρῶν πα-
ραδόσεως· πρὸς δὲ διὰ τῆς ἐπὶ αὐτῶν τῶν πραγμάτων
ἐξεως καὶ πρὸς πάντων ἦσαν τούτων ἀνεμνήσθαι, καὶ τὰν
ἀρχαίων στρατηγῶν ἀπλῶς. ἐν τῷ, στρατηγία.

Οἱ ῥωμαῖοι στρατὸς αὐτοῦ ἔπι καρχηδονίᾳ, ἔπι λέ-
ξαντες

Ξαντες ἐν τῶν στραπέδων τῶν * περσικῶν τὰς ἀρίστας * v. c. πῆ-
 χείρας, διέλλον τὴν πᾶσαν δύναμιν εἰς τέσσαρα μέρη. ^{ζικῶν}
 τὸ δὲ μέρος ἕκαστον διττὰς εἶχε τὰς περσηγορίας. πρῶτον
 μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο στρατόπεδον, καὶ πρῶτον σόλος. καὶ τὰ
 λοιπὰ κατὰ λόγον. τὸ δὲ ἰσχυρότερον καὶ τρεῖς, ἐπωνυμίδω ἐπὶ
 ἐπερσφλήφει. τριᾶριοι γὰρ ὀνομάζοντο κατὰ τὴν ἐν τοῖς πε-
 ζικοῖς στραπέδοις συνήθειαν. ἐν ταῖς τριᾶριοι.

Λόκιος δ' οὐ πάρος ἐχέωρακὸς φάλαγγα τὸ πρῶτον
 παν, ἀλλὰ τότε πρῶτον ἐπὶ τοῦ περσέως, πολλάκις
 διθωμολογεῖτο πρὸς τινὰς τῶν ἐν τῇ ῥώμῃ, μηδὲν ἐωρα-
 κέναι φοβερώτερον μακεδόνων φάλαγγιν, καὶ τοῖς πολ-
 λούς ἐμόνον τετραμένον, ἀλλὰ ἐχειρτάμενος ἀγῶ-
 νας, εἰ καὶ τις ἄλλος. ἐν ταῖς φάλαγγι.

Φατέον ἡγεμόνον ἀγαθὸν ἔργον εἶναι, τὸ μὴ δεῖν μη-
 δέποτε χωρεῖς * πρὸς δέσεως, μὴ δ' ἐν πάσῃ ἀφορμῇ * πρὸς
 ποιείας οὐδὲ ὀλοχερεῖς κινδύνοις, καὶ μάλιστα εἰ τυγχάνει σεως
 τίς ὢν ἀπαράσκευος. ἐν ταῖς, φατέον.

Λόκιος αἰμύλιος παρὴν εἰς τὸ τέμενος τὸ ἐν Ὀλυμ-
 πείᾳ. καὶ τὸ ἀγαλμα θεασάμενος, ἔξεπλάγη. καὶ τοῖς
 ὅντιν ἐπὶ μόνος αὐτῷ δοκεῖ φειδίας τὴν παρ' ὀμήρω Δία
 μεμιμῆσθαι διότι μεγάλῳ ἔχων περσδοκίαν τὸ Ὀλυμ-
 πίας, μείζων τῆς περσδοκίας θρηκῶς εἶη τὴν ἀλήθειαν.
 ἐν ταῖς, φειδίας. et. καθάπερ οἶμαι μυρμηκίδιον ὁππότε
 τρέμενον τῇ φειδίᾳ τέχνῃ.

Πολλὰ δὲ πόλεις προσεβίβεν τῶν μεσογαίων τοῖς ῥω-
 μαίοις, ἀγωνίσαν τὰς περσικὰς δυνάμεις. ἐν ταῖς, ἀγωνιά.

Εἰ γὰρ τῇ ῥώμῃ μάρκον πόρκιον ἀκέσαντα τὰς ἀρι-
στίας σκιπίωνος, εἰπεῖν· οἷος πέπνυται. τοῖ δὲ σκιαὶ αἰόου-
σιν. ἐν τῷ αἰόουσιν. *et*, ἐν τῷ, κάτω.

Ἀγωνίαν γὰρ τὴν ἀθεσίαν τῶν κελτῶν, καὶ τὰς ἑπι-
βλάστας ἑπαισιόχους. *et*. ἑπικρύπτειν ἅπασιν τὴν ἀθε-
σίαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀβεβαιότητα. *et*. οἱ δὲ ῥωμαῖοι συλλο-
γισάμενοι τὴν τῶν γαλατῶν ἀθεσίαν. ἐν τῷ, ἀθεσία.

Οὐδὲν ἄλλο δὲ πείθειν ἔξ ἀκέραιου διὰ τὴν δι-
λάβειαν ἑ ἀπραγίαν τοῦ περὶ τὸν βασιλέως, ἡ γὰρ
καὶ αὐτὴ τὰ τάλαντα περὶ τὴν. ἑ δὲ *συμμεκατέθεντο βο-
θήσειν ὁ σέλδουκος. *et*. ἐβλόμενοι ἀκέραιον ἐπενεγκεῖν
τὴν φήμην αὐτῶν, ἥρξαντο διασύρειν αὐτόν. ἐν τῷ, ἀκέρ-
αιος.

Διὰ τοῦτο δοκεῖ μοι μάλιστα περιπεσεῖν τοῖς ἀκληρώ-
μασι, διὰ τὸ πάντων βέλους σοχάζεσθαι, ἑ μερίζεσθαι εἰς
διάφορα. *et*. ὅτι ἐν τῷ συνεδρίῳ ἀχανεῖς γενέσθαι, ἑ παρ-
εκστῆναι τοῖς διανοίαις, συμπάχοντες τῇ τῶν ἀκληρου-
ντων ὑπερωδυνία. ἐν τῷ, ἀκληρώμασι, καὶ ἀκληρέων.

Τοὺς δὲ, ἐτίμησε χρυσοῖς ὑφάσμασι καὶ λόγχαις, βε-
λόμενον ἀκόλουθον εἶναι. τοῖς ἔργοις τὴν διὰ τῶν λόγων
ἐπαγγελίαν. ἐν τῷ, ἀκόλουθον.

Φάξιτο δὲ κατὰ τὴν ἀρχὴν, παρήνει τοῖς περὶ
τὸν αἰμύλιον, περὶ αἰς τὸ πολέμου μακροῖς τὸ ἀκραιφνές
καὶ ἀκάθεκτον τὸ δυνάμει καταναλίσκειν φύσεως. ἐν τῷ,
ἀκραιφνές.

Βοήθειά τις παρὰ γίνεσθαι, καὶ ἀκραιφνὴς γενομένη,
πολλήν.

πολλὴν ἐποίησε τὴν ῥοπὴν, τοῖς μὲν ῥωμαίοις, ἵππ' αὐ-
μότερον, τοῖς δὲ βαρβάροις, ἵππ' τὸ δύτυμότερον. ἐν τῷ
ἀκριφίῃς.

Οἱ δὲ πλείονες ἀντέπιπτον. ὧν οἱ μὲν ἀλογισίαν, Θ
δὲ μακίαν ἐφασκεῖναι, τὸ παρὰβάλλεσθαι καὶ κυδύειν
τῷ βίῳ. et. τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γέν' ἔχ' ἥπτον διὰ τὴν
ἀλογισίαν ἢ διὰ τὴν φύσιν ἀμαρτάνειν. ἐν τῷ, ἀλογισία.

Καὶ γίνεται ἀναγωγὴ τῶν νηῶν, ἔτε κ' τὸ πλῆθ' Θ τ'
ἵππ' βαίνοντες αὐτὰς ἐραχίᾳς, ἔτε κ' τὴν τῶν ὀπλῶν λαμ-
πρότητα ἢ τὴν ἀλλήλων ὑπὲρ τὸ ἀναγκαῖον ἐς κάλλος πα-
ρασκυλῶν. et. οἱ δὲ κατὰσχεψάμενοι "τὴν" κ' τὴν αἰ. "τὰ
γυπὸν, ἵππ' κύπερ, καὶ κείθεν ἵππ' συρίας τὴν ἀναγωγὴν
ἐποίησαντο. ἐν τῷ, ἀναγωγή.

Περὶ ἀναδέξασθαι δὲ ἐπεδασμένοις ἐν ταῖς περὶ νο-
μαῖς. ἐν τῷ, ἀναδέξασθαι.

Τῷ μὲν ποιήσας λούκιος ῥωμαῖος, μεγάλως ἐσφά-
λη. ἐν τῷ, ἐσφάλη.

Μάσσανα δὲ καρχηδόνι αἵπον τῆς ἀναστάσεως γενέ-
σθαι πᾶμπαν "τὴν" αὐτὴν ῥωμαίοις ὑπολείποντα. ἐν "αὐτὴν"
τῷ, ἀνάστασις.

Οἱ δὲ συμμαχοῦσας δὲ φίλοις, δυνεῖδ' ἐς διαβέλιον,
τίδ' ἐόνειν πρᾶττειν. ἐν τῷ, ἀνεδίδοτο.

Συγχωρεῖν τὸν βασιλέα φίλιππον θασίοις ἀφρο-
γῆτας, ἀφρογλεγήτοις, ἀνεπισαθμύτοις. ἐν τῷ, ἀνεπι-
σαθμύτοις.

Πᾶν γὰρ βεληθῆναι τὸν φίλιππον ἀναδέξασθαι, ἢ κα-

k 3

ταφανῆ

ταφαιῇ γενέσθαι ῥοδίους τλήν ἐν τούτοις αὐτῶν πορθαίρεσιν, ἢ καὶ τὸν ἡρακλείδην ἀπέλυσε τῆς ὑποψίας. ἐν τῷ, ἀναδέξασθαι.

Οἱ δὲ κρήτες φοβούμενοι μή τι πτωχείας τύχωσιν, ἀνέσειον τὰ πλήθη, ᾧ καὶ λαοὺς ἔξ αἰῶνος ᾧ δαδεδομένην ἐλευθερίαν φυλάττειν. ἐν τῷ, ἀνασείειν.

Οἱ δὲ ταῖς ψυχαῖς δυνήτημένοι κατεφρόνησαν μὴ τῶν κοινῶν τῆς ἐκείνης νόμων, παρ' ἑδὲν δὲ ἡγήσαντο τλήν τῶν συγγενικῶν ἀφιδρυμάτων θεῶν συγγένειαν. ἐν τῷ, ἀνηρητημένοι.

Καὶ συνέβαινε οὗτο μὴ ἐν ταῖς ἐπιτυχίαις ἐξουσίας μὴ δύνασθαι φέρειν ἀνδρωπίνως. ἐν δὲ ταῖς περιπετείαις, δὺλαβῶς ἴσασθαι καὶ γενεχῶς. ἐν τῷ, ἀνδρωπίνως.

Μία ψυχὴ τῆς ἀπάσης πολυχειρίας ἐν ἐνίοις καιροῖς ἀνυστικωτέρα. ὡς ἀρχιμήδης ἐν συγκαύσαις μόνος, πολλῶν ῥωμαίων. ἐν τῷ, ἀνυστικώτερα.

Οἱ δὲ γεραῖοι ἀξιῶσι τὸν βασιλέα μὴ καταλῦσαι τὰ ᾧ τῶν θεῶν αὐτοῖς δεδομένα, τυτέστιν αἰδίων εἰρήνων ἐλευθερίαν. ἐν τῷ, ἀξιῶσι.

Οἱ δὲ φίλιππος ἐδυχέραιεν ἐπὶ τῇ τῶν κερκυραίων ἀπαξιώσει. ἐν τῷ, ἀπαξιώσθαι.

Εἰ κείνον γὰρ οὔτε σκότος, οὔτε χειμῶν μέγεθος (ἀπέστησεν) οὐδέ ποιετῆς πορθήσεως, ἀλλὰ καὶ ταῦτα διωθούμενος, καὶ τὰς ἀρρώστιας, ἐκπονῶν κατῆτο, καὶ

* διδύ-
χει,

* διδύλχηκει πάντα χρόνον.

Ἀποχόντες τῆς ἰδίας ᾧ ἀτάξεως ἐφ' ἱκανόν ἵνα τρώ-
πον, οἱ

πον, (ἢ μὴ πλείους (ἀπέστησαν), δύο δὲ ἐπὶ πολὺ παρ-
ῆλθον.

Οἱ δ' ὑπερῶν τοῖς ὅλοις, πέρας ἐπὶ πῶς τὸ αὐτὸ ἐλ-
πίδα κατὰ τὸ παρὲν (ἀπερείσατο) τὴν ἐνεσῶσαν ὑπο-
εἶδον.

Συνέβαινε δὲ αἰνίους πάλαι μὲν σασιάζειν. παρσ-
φάτως δὲ ὑποινύειν, δὲ μὴ παρὲς δὴ μὲν, δὲ δ' ἢ
παρὲς μακεδονίαν.

*κατανύ-
ειν, V. C.

Οὐδενὸς ἐπεγνωκότος τῶν πολιτῶν τὸ συμβαῖνον διὰ
τὴν (ὑπόστασιν) ἀτε μεγάλης ἔσσης τὴ πόλεως.

Καὶ τ' μὴ παλαιὸν (ὑπὸ τοῦ κρατίστου) ἐγένετο παρὰ
ῥωμαίοις ἡ μονομαχία. ἐν δὲ τοῖς καθ' ἡμᾶς πολλαὶ ὁδοὶ
δύρηνται.

Οἱ δ' ἀντίβας ἐν κακοῖς ὧν ἔμενε δὲ πολεμίοις (ὑπο-
τρύβοντο).

Τότε μὴ ἐς τὴν μυνδίαν (ὑπερῶσθους) κατὰ τὸν
μυθῆναι μὴ χρωμένοις ἐρῶ πνύματι.

* εἰς τὸν
λιμένα
V. C.

Τῶν βαρβάρων ἐξαίτησιν ἀπονδῶν ποιησαμένων, ὧν
μεταδούς ἐκ (ὑποχρησάμενος) τοῖς παρτερίμασι, μεγί-
στην παρὰ τοῖς βαρβάροις δικαιοσύνης ἀπέλιπε δόξαν.

Οἱ δ' παρὲς τὴν κόπλιον ἡπείγοντο ἀπὸ δούλης σιναΐψαι
καὶ (ὑποχρησάμενος) τοῖς τῶν βαρβάρων ὁρμαῖς.

Τὰ μὴ ἐν (ὑποθέτως) ἐν τοῖς πολεμικοῖς συμβαίνοντα,
πράξεις μὴ ἔδαμῶς ἀρμόζει λέγειν, παρτερείας δ' καὶ
συγκυρήσεις μᾶλλον.

Ἀκῶν ταῦτα πάντα διὰ τῆς (αὐλαίας,) ἐχέλα ὁ βα-
σιλεύς.

Οἱ δὲ

Οὐδὲ λαβὼν ἐκ τῆς ἀπαπεισμένης (αὐλαίας) κα-
λώδιον, ἐαυτὸν ἀπεκρέμασεν.

Οὐδὲ, ἀνακρινόμενος ὑπὲρ ἐκάστου ἀπεδίδου λό-
γον. οὐ μὲν ἄλλ' (αὐτοπαθῶς) καὶ γενναίως ὑπέμενε
τῶν ἐλέγχων.

Οὐδὲ δυνίβας δόξας (αὐτοπαθῶς) ἅμα καὶ ἀληθῶς εἰ-
ρηκέναι, πισύεται.

Οὐ μὲν ἔν δυνίχως δόξας (αὐτοπαθῶς) ἅμα καὶ ἀλη-
θῶς εἰρῆσθαι τῶν δυνίβων καὶ Ῥωμαίων, πάσης τῆς προ-
παρχίας ὑποψίας ἀπέστη.

Τὰς θεωφυλακὰς βλέπων ὁ φαμέας ὃν οὐκ ἄλ-
χος, ἐξέκλινε τὰς πρὸς τὸν Σκιπίωνα συμπλοκάς. καὶ
πολλὰ συνεγίσας ταῖς ἐφεδρείαις, (περβαλόμενος) ὄφρυν
ἀπὸ τῶμον, ἀπέστη καὶ πλείω χρόνον.

Προοράμενος ὅτι καὶ κατ' ῥῥωδῶν τὸ (βάρος) ἐπὶ τὸ φιλό-
νεικον τῶν ἀνθρώπων.

Ἐπισημηνάμενος ὅτι τὸ σικυῶνος τιμὴ ὀχυρότητα, καὶ
τὸ (βάρος) τῆς τῶν ἀργείων πόλεως, ἤλθεν εἰς ἐπίδαν-
θον.

Ἐπολυπραγμόνησαν ἀκριβῶς τῆς πόλεως τιμὴ θέσιν,
καὶ τὸ (βάρος).

Οὐδὲ, ἔξανασὰς, προῆγε τὰ μὲν, ὑπὸ τῆς ἀρρώστιας·
τὰ δὲ, ὑπὸ τῆς ἡλικίας (βαρυνόμενος). εἶχε γυῖο δομη-
κοσὸν ἔτος.

Τότε νομίσας τιμὴ ἐκ πυρὸς ἔχεν (βάσανον), ἀπελύ-
θη τῆς ὑποψίας.

(Δημο-

δημοκρατία) ἐπανελομένη ὅτ' ἐπὶ βελόνας εἰς
ἐπὶ μισοφόροισι τηρεῖ τὴν ἐαυτῆς ἐλευθερίαν.

(Διαβιασάμενος) ὃ τὴν ἀδένειαν τῇ σωτηρίᾳ τῇ πρὸ
τοῦ, παρὴν ἔξ ἄργοις εἰς μεγαλόπολιν ἀνθημερὴν.

Διὰ γὰρ τὴν ὑπερβάλλεσσαν ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος ἐπι-
θυμίαν, ἣν ὑπερὶ αὐτῶ (διάληψις) ὥς ἐδὲν περυσμαί-
τερον ποιεμένου καὶ τὸν βίον ἔκωυγετεῖν.

Παραπλησίως καὶ τὰ πλήθη ὁμοίως τούτοις ἔχοντες τὰς
(διάληψεις,) ὑπὲρ τῶν κοινῶν τῆς φύσεως αὐτοὺς διδα-
σκούσης.

Εἶδον οὖν γεγεφυρωμένου τοῦ θαλατῆος διὰ ῥαματός
ἀπὸ τοῦ βυζαντίου ἕως *καρχηδόνης.

Ὁ δ' (διαχών) τῶν πολεμίων ἐς τρία σάδια, καλῆς ρα-
τοπέδουσε μετὰ ξυλαβῶν τὸν ποταμόν. *καλχη-
δόνης.

Οὐ γὰρ θαυμάζω εἰ φιλοπιμότερον ἐξηγέμεθα τὰ
καὶ τὸν Σκιπίωνα, καὶ πᾶν τὸ ῥηθὲν ὑπ' αὐτῶ καὶ (διασο-
λῆς) ἐξαγγέλλομεν.

Τὸ δ' αἰμεινὸν ὑπολαμβάνοντες εἶναι, καὶ (διατακτώ-
τερον), τὸ μήτε *τῶν καιρῶν, μήτε ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς *τῶ καιρῶ
ἔσχατα πικρὰς διαθέσει *πῶς γίνεσθαι τῶν ἐναντίων. *πειρί-

Ἐκπέμπουσι τῶν κρητῶν πινὰς ὡς ἐπὶ λησείῳ, δόντες ^{νεοτα}

ἐπιστολῶν (διεσκηδασμένῳ).

Πάντων τούτων ἦσαν (διεψυσμένοι) οἱ αἰτωλοί.

Ὅταν ἢ τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν πρὸς τῶν ἀδικητῶν-
των, ἢ κατὰ νόμοις, ἢ κατὰ ἰνῶν ἀλλας ὑποκειμένης
(δικαιοδοσίας.)

I

A'πέλ-

Ἀπελθεῖν εἰς πόλιν, ἢ (δυεῖν) μὲν ἡμερῶν ἀπειχέσθαι.
(δυεῖν) παρελέσθαι θάτερον.

Ὁ δ' ἰσχυρὸς (δυοῖς ἐτήσας) τοῖς σιωπῆταις, ὃ παρεσέχε
τοῖς Γραφεῖσιν.

Ὁ δ' ἀντίβας (δυοῖς ἐτημέσας) ἤδη τοῖς πράγμασι, διε-
πέμπετο εἰς καρχηδόνα, ταύτῃ τῇ περὶ διασφαῶν.

Τοῖς βελομένοις πάντα κίνδυνον (ἐπελόντων) ὑπο-
μένειν.

(Ἐξυγασαμένη) τοῖς Ῥωμαίοις ὁ πόλεμος.

Τὸ γὰρ μάλιστα λυπὲν αἰεὶ τῶν ἐν χερσὶν ὄντων (ἐκφανε-
σάτας) ἔχει τὰς χαράς.

(Ἐκ χερσὸς) βοηθεῖν τοῖς πράγμασι.

Εἶλε δὲ πόλιν ὀρεῖριγα δοκοῦσαν καὶ τὸ μέγεθος,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων (ἐμβριθεσάτω)
εἶναι.

Ταύτῃ δὲ τῇ ἀπολογίᾳ, καὶ τὰς (ἐμφάσεις) ἔχ-
οῖον ἂν περὶ διέθετο πεπαιδευμένον αἰὲρ, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἀπὸ
*τέτοις ἀχρεῶν σώματι εἰργασμένων οὐδεὶς.

*τέτοις
V. C.

(Ἐνέπεσε) δὲ τις ὁρμή τῶν σκιπίων καὶ διαπόρησις, εἰ
δεῖ συμβαλεῖν καὶ μονομαχεῖσθαι πρὸς τὴν βαρβάρην.

*γεγονός

(Ἐξ αὐτῆς) οἱ θεωρημένοι βιβλιαφόροι ἐπεμπον
πρὸς τὴν περσέα, διασαφύντα τὸ *γενέσθαι.

Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὡς ἐπ' (Ἰξοδίου) ὀρμήσαντες ἐν
τῇ πόλει πρὸς τὴν ὁδὸν ἐμείδον.

*κατὰ

(Ἐξοικοι) γεγονότες, καὶ τὰς σκηνὰς ἐρριμμένοι
πάντες, ὅτε πρὸς γέλωτα ἀπλῶς ἤκον, οὐτε ἔμελ-
λοντες

λοντες ἐλάμβανον ἐδ' ἦν πιναεὺν παρόντων.

Ὁ δ' ὅφελιππος ἤδ' ἐλέετο παρελέσθαι ῥωμαίων τὰς
ἐν τυτοῖς τοῖς ῥήποις ἀφορμαῖς, καὶ τὰς (ἐπιβάθρας),
ἐμπείρως * ἔχουσα. * ἔχων

Ἰνα εἰάν * πορθεῖται διαβαίνειν αὐτὸς εἰς τὴν ἀσίαν, * παροῦν
(ἐπιβάθραν) ἔχοι ἰλὺν ἄβυσσον.

Οἱ δὲ ῥωμαῖοι θείας (ἐπινοίας) ἱνὸς ἐπεπλήρωντο.
Ἰὼ τε παροθυμίαν ἀνὰ τὴν ἀγωνίαν δέει φραζάμενοι.

Τοὺς μὲν χάρισι, οὗτοι δὲ κολάσσειν, ὡς καὶ τοῖς ἄλ-
λοις παρὰ δόγμα εἶεν, (ἐπισημῆναται.)

Τὰ δὲ τῶν πόλεων πρᾶγμα * ἀλλοιοτέρας ἔτυχεν * ἀλλοιω-
(ἐπιστάσεως) καὶ μετεβολῆς. * τέρας v. c.

Ὁ δὲ λυκίος παρὰ χειρὶ ζόμενος διαπέμπετο πρὸς
οὗτον λαπατίνους, ὅς λαλεῖν ὑπὲρ (ἐπιτροπῆς), ἀπαρτί-
σκυρος ἦν εἰς τὸ μέλλον.

Ὁ δὲ τοῖς χερσὶν (ἐπιφύομενος), ἐδ' εἶτο βοηθῆσαι
τοῖς * ἀτυχήμασιν. * ἀπληρώ-
μασιν.

Πάσης (ἐπιδόξης) καὶ γοητείας καὶ παειάματ' ὅς, v. c.
παῖραν ἐλάμβανον.

Ὁ δ' ἐπ' ἐξαξικόπει ἰλὺν πόλιν, ἐκ πολλῶν κατασκευα-
ζόμενος ἐν αὐτῇ παροδότας.

Οἱ δ' ὅ ῥωμαῖοι πολιορκεῖν οὗτον συγκακασίους, (ἔργου)
εἶχοντο· ἐλογισάμενοι τὴν ἀρχιμήδους διύαμιν.

Τὸ κυριώτατον ἦν, τὸ ἐν πόλεμον (ἐρύκειν) ὑπὸ τῆς
μακεδονίας.

(Εὐήθως) ἐκλογιζόμενοι τὰ παρόντα, καὶ παιδικῶς.

I 2

Ο' δ'

νίοις, τὰ βάρισι συνέσπασατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις.

Οἱ δὲ πειραταὶ θρασυμένοι τὴν ἑπὶ πλοῦν τῶν ῥωμαϊκῶν πλοίων, ἐκ (καταβολῆς) ἐποιοῦντο τὴν ἀναχώρησιν.

Ὡς δ' ἐχούοντες ἀναλαβεῖν, μὴ ἐχὶ (καταπορευθέντων) τῶν πεφυγαδευμένων.

Τὸ μὲν ἔν πρῶτον ὥρμησε (καταλαλήσων), καταπροτερύμενον ὃ τῶν ἑπὶ θαλάσσης.

Οἱ λίγοι δὲ πινες ἦσαν οἱ (κατανέσαντες), ὃ δὲ πλείους ἀντέπιπτον.

Οἱ δὲ πόπλι (κατέχευε) τῆς αἰτωλίας εἰς ναύπακτον.

Καὶ πολλὰ μὲν αὐτὸν κατεμώζεας, ὅτι ὥσθ' μικρὸν ἔλθοι τοῦ λαβεῖν τὴν ἀήαλον ὑποχείριον.

Τῆς εἰς τέμπεροτον (κομιδῆς), καὶ τῆς ὅλης ἑπὶ θαλάσσης ἀπέστη.

Ἐδωρεῖτο δὲ πᾶσι τὰ πρέποντα. τοῖς μὲν παισὶ, (κόννοις) καὶ ψέλλια. τοῖς δὲ νεανίσκοις * δραμμάς καὶ μαχαίρας. * δραμμάς v. c.

Οἱ μὲν ἀλογισίαν καὶ μανίαν ἔφασαν εἶναι, τὸ ὥσθ' ἐάλλεα, ὃ (κυβόειν) τὰ βίω.

Μαθὼν δ' ὅτι αὐτομόλῃ διασαφίσαντο, ὅτι ἐορτὴν ἄγχι πάνδημον, καὶ τοῖς σπύροις (λιτοῖς) χερσὶν αἰδιά τὴν σπᾶνιν, τὸ δ' οὐκ ὀφείτω διαψιλεῖ, ἐπολιόρχει.

Πάντα δὲ τὰ λεγόμενα (μεθοδικῶς) ᾤει τῶν πρᾶξεων ἐποπιδουκῶς, εἰ καὶ τις ἕτερος τῶν κατ' ἡμᾶς.

Τὸ δὲ φερόμενον ὃ παννόνιοι τὸ κατ' ἀρχαῖς τοῦ πολέ-

μελαβόντες, (ὀρμητήριον) ἐπεποιήντο, καὶ εἰς ὑποδοχὴν

* ἔξηρκε- τῶν λαφύρων * ἔξηρκεσαν.

σαν. V. C.

(Οὐχ οἶον) ἔπρῳσε ἑ τῖς λεγομένοις, ἀλλ' ἐδ' ἠνέ-
χετο δὲ τοφαινόμηντο ταῦτα.

Οὐτ' ἔξετάσαι τὸν ἀνθρώπον οἶον τ' ἦν ἀκριβῶς, ἀδε-
νεία σώματος (ὀχλόμειον,) ἔτε ἔρωτᾶν διλαθεία τοῦ
ὀχλώδους.

(Παρατετλημηκότες) καὶ τελέως ἀπελπίσαντες τὴν
σωτείαν.

Οἱ δ' ἄπῃαλος (πειθαγόμενος) πλείω λόγον, ὑπε-
μίμησεν αὐτοῦς τὴν ἀνέκαθεν τῶν πρῶτων ἀρετήν.

Μήθ' ἐαυτὸν ῥίψαι κατὰ κρημνοῦ (πειπαθείης) γε-
νόμηντο.

" τὴν

Μετὰ τῶν ἐν τῇ πατρίδι φίλων, "τρίτῳ" (πρᾶξιν)
κατασκυασμένου, καὶ πρῶτον ἐγκύοντο τῷ φαίῳ τὸν
λόγον.

Οἱ δὲ, πᾶν ὑπομένειν ἐδόκη, (πρῶτον ἐχων) ταῖς τῶν
αἰγυπίων ἐπαρχίαις.

Οἱ δ' ἐδημήσειτο (πρῶτον ἐχων) τῇ παρσίᾳ ἔ δια-
ποσαλησταμύς πρὸς αὐτόν.

(Πρῶτον ἐξάσαι) ὅ τὸ δὴ λεγόμενον πρὸς τὰς πλῆ-
ρῆς δὲ πολέμοις.

Οἱ δ' ἔξεπεμπε τὸ πῖπλιον μετὰ μεγάλης (πρῶτον ἐ-
σίαις.)

Καὶ τὸν ἴδιον οἶκον ἐσφαλκέναι, διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ
μέρος ὀρμὴν, καὶ (πρῶτον ἐσίαν.)

Παρεῖ

Παρά ῥωμαίοις θάνατος ἐν (πρόσιμον) τ' ἐφεδρείας
λιπόμην τῶ τάξιν.

Οἱ δ' ἔδωκαν τῷ βασιλεῖ πεντήκοντα τάλαντα (πρόσι-
μον) τ' αἵμαρτίας.

Οὐδέν (προυβγαίτερον) ποικμεῖς κτ' τὸν βίον τοῦ
κωηγετεῖν.

Καὶ παροιμία μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον
(παίειν,) ἔχοντα καιρὸν ὁμολογέμενον.

Αἱ δὲ (σημαῖαι) τῶν ῥωμαίων, συνεπεφύγεσαν εἰς
βενόν. καὶ πάντων δόντων γνώμας ὁ σκιπίων ἔφη, ὅταν ὅξ
ἀκεραίῃς βελιδύωνται, καὶ πλείω ποιεῖσθαι πρένοιν τοῦ
μηδὲν παθεῖν, ἢ ἔδρασαν κακῶς ὅτ' ἐχθρὸς.

Οἱ δ' Φίλιππος διαδοὺς ὅτι μέλλει σιθμετερεῖν, ἐκήρυ-
ξεν ὅσοι μὴ πλείον ἔχουσι τριακόντα ἡμερῶν σῖτον, ἄπο-
γράφεσθαι πρὸς αὐτόν.

Οἱ δ' ἠναγκάζοντο παντὶ τῷ λεγομένῳ πρὸς ἔχειν,
καὶ πᾶσαν ἐλπίδα (σωματοποιεῖν,) καὶ πρὸς δέχεσθαι.

(Ἐσωματοποίησε) δὲ ὅτ' ἵπποις, ἀνεκτῆσατο δ' τὰ
σώματα, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ δὲ Ζῶξις, ὑπεκρίνετο μὴ ποιεῖν τὰ κατὰ τὰς
σωτήρας, ἐκ ἐβέλετο δ' (σωματοποιεῖν) ἀληθῶς τὸν
Φίλιππον.

Ἐμοῦ δ' ἱσχυέως συγκαταδεμένου, καὶ (σωματοποιή-
σαιτος) τῷ ἑπὶ βολῇ τῷ βλέπειν διόπορέγεται τῆς τοι-
αύτης ὑποθέσεως.

Οἱ δὲ ἔφασκε δὲ μὴ πρὸς ἰεσθαι ὅτ' ἐχθροὺς ἐκ τῶν
χθρῶν,

χειρῶν, μὴ δὲ (σωματοποιεῖν) τὴν τόλμαν αὐτῶν φυγο-
μαχοῦντας.

Ὁ δὲ βραχείας ἑπιλαβόμενος ἐλπίδος ἐκ τῶν πο-
λιοκεμμένων (ἐσωματοποιεῖ) ταύτην.

Ὁ δὲ ὡς κηδεμονικὸς φίλος πᾶν ἐμηχανᾷτο, δι' οὗ τὰ
τῶν ἐχθρῶν (σωματοποιήσῃ) τοῖς δὲ σφετέρῃς πρᾶγμασι
πειρήσῃ οὐδὲν μεγάλους κινδύνους.

Καί πνατῶν μακρῶν πλοίων ἔξαπέστειλε, (σπευδάζων)
πρὸ στρατοπέδου τὰ πρὸς τὴν χεῖραν.

Ὀλίγοι δέ τινες δεδιότες, μή ποτ' οὐδυνάμενοι (σεί-
λασθαι,) καταφθνεῖς γένωνται, ἀνέφερον τὸ χευσίον.

Ὁ δὲ περσὺς ἐβούλετο μὴ (σέλλεσθαι) οὐ μὴν ἡδύνα-
τό γε κρύπτειν τὸ γεγονός.

* ὅσων

(Συντάξας) ἐλαύνειν κατὰ σπυρίδα, * ὅσων ἐχει δυ-
νάμεως.

Ὁ δὲ οἰκείως διέκλιτο πρὸς καρχηδονίους, πατρικῶν
ἔχων (σύσασιν.)

* ἐπα-

Τινὲς δὲ τῶν νεανίσκων ἀπὸ τῶν τοῖς πρὸς γαίον προ-
παίζοντες ἀλλήλοις, ὡς αὖν (ὑποκρινόμενοι) οὐδὲν ἐκ συνε-
σίας * ἐπανάγοντας, ἐπὶ δὲ μᾶλλον ἡλθιομένους ὑπὸ τῆς
μέθης.

Εἰδὼς γὰρ οὗτοι (φαντασία) πρὸς αὐτόν ἐστιν, ὡς ἔχοντα
χρήματα μετ' αὐτοῦ, πλείω ἡρμόσατο πρὸς τὴν ὑπό-
θεσιν ἐνδεχομένως.

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μετὰ μεγάλης (φαντασίας) καὶ
συμπαθείας ἔδθηκα πρὸς τὸν ἐπὶ τὰς πράξεις.

Ὁ δὲ

Ο ὃ κατέχεν ἀμφοτέρω τὰ κατεσκηδασμένα (φυ-
λάκια), πεντήκοντα πόδας διεσῶτα ἀλλήλων.

Ὡς μὴ μόνον ἀλόγισον, ἀλλὰ καὶ μαρινώδη φαίνεσθαι
τὸν (χειρισμὸν) τῶν πραγμάτων.

Ὅταν γένηται ταῦτα κτ' (χειρισμὸν) ἰσοτυχή.

Μὴ οἶον κτ' θαλάσσιαν τὰς πρὸς σκιδράς καὶ τὰ (χο-
ρήγια) πρὸς ἀκομίζεν τοῖς στρατοπέδοις, μὴδ' ἐπὶ ὑποζυ-
γίων, ἀλλ' ἐν πῆραις δέχ' ἡμερῶν ἔχοντας ἐφόδια.

Τῆς πρὸς τοῖς αἰτωλοῖς (χρεωκοπείας) κτ' τὴν θεασα-
λίαν ζηλωθείσης, καὶ πάσης πόλεως εἰς σάσεις καὶ ταρα-
χὰς ἐμπιπείσης.

Ο ὃ οὗτο πρὸς σκιδράς ἐτίμως δεξάμεθα, (ἐχρημά-
πσε) τούτοις.

Τοὺς μὲν γὰρ ἀνητήτους ὄντας (ἐξ ἀκεραίας) διαγωνί-
σταται πρὸς σφᾶς.

(Ἀγαθὺρσα) πόλις σικελίας, ὡς πολύβιθ'.

(Νῶλα) πόλις αὐσόνων παρ' ἐκαταίῳ. πολύβιος δὲ
νώλην αὐτὴν φησί.

Αἰνείας ἔγραψε πρὸς πυρσῶν, ὡς φησὶ πολύβιος, καὶ
πρὸς στρατηγημάτων ὑπόμνημα.

Κλεόξενος καὶ Δημόκλειος ἔγραψαν πρὸς πυρσῶν,
ὧν ἡνὶ πραγματείαν ἐπεξεργάσατο πολύβιος ὁ μεγα-
λοπολίτης, ὡς λέγει ἐν τοῖς ἰσορρυθμοῖς.

Βρετ' ἔγραψεν Ἐπιστολὰς, καὶ τῶν πολυβίῳ εἰς
ρικοῦ βιβλίων ἐπιτομὴν.

Ποσειδώνιος ἀλεξανδρὸς φιλόσοφος ζωϊκός, καὶ

m

μαθη-

μαθητῆς ζήνωνος τῷ κριτίῳ, ἔγραψεν ἰσορίαν τὴν μετὰ
πολύδιον ἐν βιβλίοις τῷ.

EX LIBRO MANUSCRIPTO
INCERTI.

Τὸ γὰρ ἀδύνατον ἐν τῇ ψυχῇ μένον, εἰδ' ἀπολογίσθαι
ἐπιδέχεται τοῖς ἀμαρτάνουσι.

Πρᾶγμα ποιῶν φρενίμου, ἐνεχεῖς ἀνδρὸς, τὸ Γνώ-
ναι καὶ τὴν ἡσίοδον, ὅσα πλέον ἡμῶν πάντες.

Τὸ γὰρ μανθάνειν ἀψιδεῖν πρὸς τοὺς θεοὺς, ὑποτύ-
πωσις ἐστὶ πρὸς ἀλλήλους ἀληθείας.

Εἰ γὰρ τοῖς πλείστοις τῶν ἀνθρωπείων ἔργων, οἱ μὲν κλη-
σάμενοι, πρὸς τὴν τέχνην. ὁ δὲ ἔτιμα πῶς λαβόντες,
πρὸς τὴν ἀπώλειαν * ἐμφυεῖς εἰσὶν.

* ἐμφυεῖς

Τί γὰρ τῶν αἰχρῶν ἢ δεινῶν αὐτοῖς ἐπιδρομήν; ἢ τί τῶν
καλῶν, καὶ ἀπαρτίζων ἐκ ἀπῆν;

Πᾶσα γὰρ ἐλευθερία μετ' ἐξουσίας πολυχρονίᾳ φύσιν
ἔχει κόρον λαμβάνειν τῶν ὑποκειμένων, καὶ περὶ ζητεῖ
δεσποτῆν. τυχοῦσα γέμην τύτῃ, πάλιν μισεῖ.

Οὐκ ἐκ τῶν ἐξω κοσμεῖται πόλις.

Οὕτως μέγα τί φύεται χεῖμα καὶ θαυμασίον, ἀνὴρ
καὶ ψυχὴ δεινῶς ἀρμοδεῖσα καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς σύστα-
σιν πρὸς ὅ, τι αὐτὴν ὁρμήσῃ τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων.

Τὸ γὰρ τοῖς ἐν ἡθροσ ἀειβέλεται διαφυλάττειν ἢ τῶν
ἀθηναίων πόλις.

Πᾶσαν γὰρ δημοκρατικὴν συμμαχίαν καὶ φιλίαν
πολλῆς.

πολλῆς δέσται διὰ τὰς ἐν τοῖς πλήθεσι γιγνομένης
ἀλογίας.

Οἱ γὰρ πολλοὶ τὰ μὲν ἔργα τῶν δυστυχῶν ἐξ ἐπείων
ταμιμῶνται, τὰ δὲ πάρεργα ζηλῶντες, μὴ βλάβης ἐκ-
θεατρίζουσι τὴν ἑαυτῶν *ἀκρεσίαν.

Τοῖς μὲν γὰρ κατ' ἀγνοίαν ψευδογράφουσι ἔφασκεν <sup>*ἀκρε-
σίαν.</sup>
δεῖν διόρθωσιν δόμενικὴν, καὶ συγνώμην ἔξακολουθεῖν.

Τοῖς δὲ καὶ παρὰ τὴν ἀπαρχαίτην κατηγορίαν.

Ἀλλὰ πρὶν τὸ δὴ λεγόμενον ἀμφοῖν τοῖν χερσὶν *ἀπέ-
φυγε φαῖνες ἐκ τούτων. ^{*ἀπέβη}

Τὸ μὲν *ἐπιπλάσσει τοῖς πέλας ἐς ἱράδιον. τὸ δ' αὖ-
τὸν ἀναμαρτήτων παρέχεσθαι, χαλεπὸν. <sup>*ἐπιπλά-
σαι V. C.</sup>

Ὅτι παρ' οἷς ἐφυτοῦτο φυτόν, ἐδέποτε κατέληξε πρό-
τερον, ἢ μεγάλοις κακοῖς πείβαλῃν οὐδ' ἀπαξ αὐτὰ
χρησαμένους.

Πᾶς δὲ παθὼν οὐδ' ὥς τὴν παροδοκίαν, καὶ τοῦ γεγο-
νότος χάριν ἐξ ἐμέλλοντος ὑπερεβάλλετο ταῖς τῶν λόγων
δυσχερυσίαις.

Οὐδεὶς γὰρ ἔτιως ἔτε μάρτυς ἐς φόβερους, ἔτε κατήγο-
ρος δεινός, ὡς ἢ *σύνεσις ἢ κατωκῆστα ταῖς ἐκάστων ψυχαῖς. <sup>*συνείδη-
σις</sup>

Τὸ δὴ λεγόμενον τρέχουσι τὴν ἐχάτην.

EX APPIANI ALEXANDRINI
LYBICO.

Ἐπὶ πολὺ δ' ἔννοις ἐφ' ἑαυτοῦ γενόμενός γε ἐσυναι-
δὼν ὁ Σκιπίων, ὅτι καὶ πόλεις καὶ ἔθνη, ἐκ ἀρχαῖς ἀπάσας

δρῖ μεταβαλεῖν, ὥσπερ ἀνθρώπου δαίμονα. Ἐ τοῦτ' ἔπα-
θε μὲν ἰλίον, οὐτυχὴς ποτὲ πόλις. ἔπαθε δ' καὶ ἀστυρίων,
καὶ μῆδων, καὶ περσῶν ἐπ' ἐκείνοις ἀρχὴ μεγίστη γενομέ-
νη. Ἐ ἡ μάστις ἐναγχος ἐκλάμψασα ἡ μακεδόνων,
εἴτε ἐκῶν, εἴτε περφυγόντος αὐτὸν τοῦδε δ' ἔπους, ἔοσται
ἡμεῖς ὅταν ποτ' ὁλόκληρος ἰρὴ, καὶ πρίαμῳ, καὶ λαὸς
εὐμελίῳ πρίαμοιο. πολυβίς δ' αὐτὸν ἐρριμύς σὺν παρ-
ρησία. (καὶ γὰρ ἦν αὐτὸς ἑδιδάσκαλος) ὁ, π βέλοιτο ὁ λόγος,
φασὶν ἐφυλαξάμενον, ὀνομάσαι τὴν πατερίδα σαφῶς,
ὑπὲρ ἧς ἄρα, εἰς τ' ἀνθρώπων ἀφορῶν, ἐδεδίει. καὶ ἰάδε
μὲν πολυβίος αὐτὸς ἀκέσας, συγγράφει.

EX STRABONE

LIB. I.

Ἐπὶ δ' αὖ τούτους, ἔρατοδένης τε καὶ πολυβίος, Ἐ πο-
σειδώνιος ἄνδρες φιλόσοφοι.

Ἐπεὶ δ' αὖ πρὸς ἅπαντας φιλοσοφεῖν ἄξιον. πρὸς ἔρα-
τοδένῃ δ', καὶ ποσειδώνιον, καὶ ἱππαρχον, καὶ πολυβιον, καὶ
ἄλλας τοῖς τοῖς καλόν.

Ὅπως καὶ πολυβίος φησὶ περὶ τῆς ὁδοσέως πλάνης ἐπι-
χειρῶν. *Strabon post.* καὶ πολυβίος δ' ὁρῶς ὑπονοεῖ τὰ
περὶ τὴν πλάνης.

EX LIB. II.

Πολυβίῳ δ' ποιῶ ζώνας ἑξ. δύο μὲν τὰς τῆς ἀρχαίκοις
ὑποπιπύσας· δύο δ' αὖ τὰς μετὰ τούτων τε, καὶ τὰν τροπι-
κῶν τοῦ ἰσημεριῶ. *Strabon post.* ὁ δ' αὖ πολυβίῳ, τοῦτο
μὲν ἐκ δὲ, τὸ ποιεῖν τινὰς ζώνας τοῖς ἀρχαίκοις διοριζο-
μένας.

μύρας· δύο μὲν τὰς ὑποπιπύσας αὐτοῖς· δύο δὲ τὰς με-
ταξὺ τούτων, καὶ τῶν τροπικῶν.

Πολύβιος ὃ τὴν δὴρώπην χωρογραφῶν, σὺν μὲν ἀρ-
χαίοις ἑᾶν φησί. σὺν δ' ἐπείνοις ἐλέγχοντας ἐξετάζειν δι-
καίαρχόν τε, καὶ ἐρατομένην, τὴν τελευταῖον πραγματου-
σάμενον περὶ τῆς γεωγραφίας, καὶ πυθέει, ὑφ' ἧς ὡρα-
κρεσθῆναι πολλές.

EX LIBRO III.

Τὴς δ' ἐνοικῆντας τυρδετανάς τε, ἔς τυρδέλους προσα-
γορεύει. ὧ μὲν, σὺν αὐτοῖς νομίζουσιν· ὧ δ' ἑτέροις. ὧν
ἐστὶ ἔς πολύβιος, συνωίκους φήσας τοῖς τυρδετανοῖς ὡρὲς
ἀρκίον, σὺν τυρδέλοις.

Λέγει δ' ὁ πολύβιος καὶ μέχρι τῆς λατίνης ἐκπέμπειν
τὴν βάλανον ταύτην.

Πολύβιος ὃ τῶν περὶ καρχηδόνα νέαν ἀργυρείων μνη-
θεῖς, μέγιστα μὲν εἶναι φησί. διέχειν ὃ τῆς πόλεως ὅσον
εἴκοσι σταδίους, περὶ ἡλίου κύκλον τετρακοσίων σταδίων,
ὅπου τέτταρας μυριάδας ἀνθρώπων μένειν τῶν ἐργαζο-
μένων, ἀναφέροντας τότε τῶν δὴμῶ τῶν ῥωμαίων καθ' ἑκά-
στην ἡμέραν δισμυρίας καὶ πεντακιχιλίας δραχμάς.

Τῇ δ' ἡ χώρας διδαιμονία καὶ τὸ ἡμέρην ἔς τὸ πολιτικὸν
συνηκολάθησε τοῖς τυρδετανοῖς, καὶ τοῖς κελυκοῖς ὃ διὰ τὴν
γειννίασιν, ὡς εἶρηκε πολύβιος, διὰ τὴν συγγένειαν.

Πολύβιος δὲ τὰ τῶν ἑακκαίων, καὶ τῶν κελυβήρων
ἔθνη, καὶ χωρία διεξιὼν, συλλέγει τοῖς ἄλλαις πόλεσι
ἔς σεγεσάμαν, καὶ ἰντερκαλίαν.

Φησὶ δὲ πολύβιϑ κρήνην ἐν τῇ ἡρακλείῳ τῇ ἐν Γα-
δείρῳ εἶναι, βαθυμᾶν ὀλίγων κατάβασιν ἔχουσαν εἰς τὸ
ὕδωρ, πόπμον ᾧ εἶναι ἦν τῆς παλιρροίας τῆς θαλάττης
ἀνιπαθεῖν, καὶ μὲν ἰὰς πλήμματος, ἐκλείπουσαν καὶ ᾧ
τὰς ἀμπτώτας, πληρεμένῃ. αἰπᾶται δὲ, ὅτι τὸ πνύμα
τὸ ἐκ τοῦ βάθους εἰς τὴν ἑπιφανείᾳ τῆς γῆς ἐκπύπτον, κα-
λυφθείσης μὲν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κύματος, καὶ ἰὰς ἑπιβάσεις
τῆς θαλάττης, ἐργάζεται τῶν τειχῶν ἑξόδων οἰκείων. ἀνα-
στέλλαν ᾧ εἰς τὸ ἐν τῷ, ἐμφράττει δὲ τῆς πηγῆς πόρους,
ὥς ποιῇ λειψυδρίαν. γυμνωθείσης ᾧ πάλιν, διθυπορήσαν
ἐλδουεργὶ τὰς φλέβας τῆς πηγῆς, ὥς ἀναβλύειν διπόρως.
Ἐραυλὸρ ποστ. εἰκὸς μὴ ἔτως ἔχῃν, ὡς ὁ πολύβιος φησὶν.

EX LIBRO IV.

Περὶ δὲ τῶν τοῦ ροδανοῦ σομάτων, πολύβιϑ μὲν
ἑπιπμά ἡμαίῳ, φήσας εἶναι μὴ πεντάσομον, ἀλλὰ δί-
σομον ἔσθ.

Ἐπὶ τούτῳ τῷ ποταμῷ, περὶ ἧς εἴρηκε πολύβιος, μνη-
θεῖς τῶν ὑπὸ πυθέε μυθολογηθέντων ὅτι μαρσαλιωτῶν
μὲν τῶν συμμιζάντων σκιπίωνι, ἔδει εἶχε λέγῃν ἔδεν
μνήμης ἄξιον, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ σκιπίωνος ὑπὲρ τῆς βρελ-
ταϊκῆς, ἔδεν τῶν ἐκ ναρβῶνος, ἔδεν τῶν ἐκ κορβιλῶνος, αἵ περ
ἦσαν ἄρισται πόλεις τῶν ταύτη.

Πολύβιος ᾧ παρσιθῆσι τοῖς διὰ φίλοις τῶν λιγύων
τοῖς λεχθεῖσι, τὸ τε τῶν ὀξυβίων, καὶ τὸ τῶν δεκικῶν.

Ἐπεὶ φησι πολύβιος ἐφ' ἑαυτὸ καὶ ἀκυλητῆαν μάλισα,
ἐν τοῖς ταυρίοις τοῖς νωρικοῖς, διρηθῆναι χερσίον οὕτως
διφύες,

διφύες, ὥς' ἐπὶ δύο πέδας ἀποσύραντι τὴν ἐπιπολῆς
γῆν, δι' οὗς ὀρυκτὸν δέρισκεται χερσὶν. τὸ δ' ὄρυγμα μὴ
πλείονων ὑπάρχειν, ἢ πεντεκαίδεκα ποδῶν. εἶναι δ' ἔχου-
σθ' τὸ μὲν αὐτὸ φεν καθαρὸν, κυάμευ μέγεθ' ἢ θέρμευ, ἔ-
ογδός μόνον ἀφεψηθέντες. τὸν δ' δεῖσθαι μὲν χωνείας
πλείονος, σφόδρα δ' λυσιτελοῦς, συμπεργασαμένων δ' τοῖς
βαρβάροις τῶν ἰταλιωτῶν ἐν διμήνῳ, τῷ ἀρχαῖον τὸ χερ-
σίον βιώντοτερον γενέσθαι τῷ τρίτῳ μέρει, κατ' ὅλιον τὴν
ἰταλίαν. αἰδανομένοις δ' οὗτοι ταυρίοις, μονοπωλεῖν ἐκ-
βάλλοντας οὗτοι συμπεργαζομένοις.

EX LIBRO V.

Φησὶ δ' πολύβιος, πεζῇ μὲν εἶναι τὴν τῷ ἀρχαῖον τὴν
ἀπὸ ἰαπυγίας μέχρι πορθμῆ, καὶ τριχιλίων σταδίων.
κλιζέσθαι δ' αὐτὴν τῷ σικελικῷ πελάγει. πλέονι δ', καὶ
πεντακοσίων δέξσαν.

Εἰ δ' ἡ ποπλωνίς εἰς κόσσον ἐχέτω. ἢ δ' ἡ, φασί. πο-
λύβιος δ' οὐκ εἶναι οὗτοι πάντας αὐλ, λέγει.

Πολύβιος δ' ἐμφαίνει, δύο ἔθνη νομίζων ταῦτα. ὅπικες γάρ
φησὶ ἐκ αὐσόνος οἰκεῖν τὴν χώραν ταύτην περὶ τὴν κρατῆρα.

EX LIBRO VI.

Μετὰ δ' ταῦτα τὸ λακίνιον, ἥρας ἱερὸν, πλούσιον ποτὲ
ὑπάρξαν, ἐκ πολλῶν ἀναθημάτων μεσόν. τὰ διὰ ρομαία δ'
οὐκ ὀκνηρῶς λέγεσθαι. πάλιν ὥς' ἐπὶ τὸ πολὺ σταδίους ἀπὸ
πορθμῆ μέχρι λακινίς, πολύβιος ἀποδίδωσι διχιλίους ἐπὶ.

Πολύβιος δ' τῶν τριῶν κρατήρων, τὸν μὲν, κατέρρυκέν-
ται φησὶν ἐκ μέρους, οὗτον δ' συμμένειν τὸν δ' μέγιστον τὸ
χεῖλον

χειλος ἔχειν περφερές ὄν, πέντε σαδίων. κατ' ὀλίγον δὲ
συνάγεσθαι, εἰς ἡ. ποδῶν διάμετρον. κατ' ἑββάδος εἶναι
τὸ μέγεθος θαλάττης, σαδιαῖον, ὥς ἐκαθορεῖν ταῖς νηνεμίαις.

Πολύβιος δὲ ἀπὸ τῆς ἰαπωνίας μεμιλιᾶσθαι φησί.
καὶ εἶναι μίλια $\overline{\phi\epsilon\beta}$ εἰς σίλαν πόλιν, ἐν τῷ θεν δὲ εἰς ἀκυ-
ληίαν $\overline{\rho\omicron\omicron\eta}$.

Πολιλείαν ἣ ῥωμαῖοι συνέστησαν τὴν μικτήν, ἕκτε μο-
ναρχίας, καὶ ἀριστοκρατίας. κοινωνοῖς δ' ἐχρήσατο σα-
βίνοις τε καὶ λατίνοις. ἐκ δὲ γνωμόνων δὲ ἐδ' ἐκείνων αἰεὶ
τυγχάνοντες, ἕτε τῶν ἄλλων πλησιοχώρων, ἠναγκάζοντο
κρόπον πινὰ τῇ ἐκείνων καταλύσει, τὴν σφείραν ἐπαύξην.
ἔτω δ' αὐτοῖς καὶ κατ' ὀλίγον περὶ σινεῖς ἐπίδοσιν, συνέ-
βη τὴν πόλιν αἰφνιδίως ἀποδαλεῖν, ὥς αὐτὴν ἀπάντων δό-
ξαν, ὥς αὐτὴν δόξαν ἣ καὶ ἀπολαβεῖν. ἐγένετο ἣ τούτο ὥς φησι
πολύβιος, ἔπει ἐννεακαίδεκάτῳ μετὰ τὴν ἐν αἰγὸς πο-
ταμοῖς ναυμαχίῳ, καὶ τὴν ἐπ' ἀνταλκίδου γενομένην
εἰρήνην.

EX LIBRO VII.

Πρὸς μὲν ἐν τῷ πόντῳ, τὸ αἰμόν ἐστι ὅρος. μέγιστον τῶν
ταύτη καὶ ὑψ. ηλότερον, μέσην πᾶς διαιροῦν τὴν θράκην,
ἀφ' ἧς φησὶ πολύβιος ἀμφοτέρως καθορεῖσθαι τὰς θα-
λάττας, ἐκ ἀληθῆ λέγων. ἔν τῷ τῷ διάστημα μέγα τὸ πρὸς
ἀδρίαν, καὶ τὰ ἐπισκοποῦντα πολλά.

Τοιαῦτα καὶ ἑτέρα τῶν ἐνοικούντων ἀπὸ ἀκρῶν ματὰ ἐστὶν
λαοδογματικῶς, κατὰ πρὸς πολέμους φησὶ καὶ πρὸς αὐτὰ, ἔ-
πει τῶν ἄλλων λέγων συγγραφέων.

Τῶν

Τῶν δ' ἐν ἡπείρωι ἐβδομήκοντα πόλεις πολύβοις φη-
σὶν ἀνατρεψαί παύλον τὸν αἰμίλιον μετ' τὴν μακεδόνων
ἔ* περσῶν κατὰ λυσιν. μολομένων δ' ὑπάρξαι τὰς πλείστας. * περσέως
πέντε ἢ ἑδέκα μυριάδας ἀνθρώπων ἔξ ἀνδραποδίσας.

Ἐκ δ' τῆς ἀπολλωνίας εἰς μακεδονίαν ἡ ἰγναλία ἐστὶν
ὁδὸς πρὸς ἑὸν βεβηματισμὸν καὶ μίλιον καὶ κατεστηλω-
μὸν μέγχι κυψέλῃ, καὶ ἑβρουπόταμον. μιλίων δ' ἐστὶ
πεντακοσίων τριάκοντα πέντε. λογιζομένων δὲ, ὡς μὲν οἱ
πολλοὶ τὸ μίλιον ὀκτασάδιον, τετραχίλιοι ἂν εἴεν σάδιοι,
καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακοσίοις ἑκατὸν, ὡς δ' πολύβοις περσέως
πρὸ ὀκτασαδίου δίπλεθρον, ὅ ἐστι τρίτον σαδίον, περσέων
ἄλλοις σαδίοις ἑκατὸν ἐβδομήκοντα ὀκτώ, τὸ τρίτον τοῦ τῶν
μιλίων ἀριθμοῦ. paulo post. μίλια δ' ἐστὶ, φησὶ πολύ-
βοις, ταῦτα διακοσία ἐξήκοντα ἐπὶ αἱ.

EX LIBRO VIII.

Τὴν δ' ἡπείραν ἔχον σικυώνιοι τὴν πλείστην τῆς κοριν-
θίας. Πολύβοις δὲ τὰ συμβάντα πρὸς τὴν ἄλωσιν οἴκῃς
μέγιστον λέγων, περσέων, ἔ τὴν στρατιὰν οὐλιγώρειαν
τὴν πρὸς τὰ τῶν τεχνῶν ἔργα, καὶ τὰ ἀναθήματα. φησὶ
γινώδιν παρῶν, ἐρρίμμενας πίνακας ἐπ' ἐδάφους, πετρίδων-
τας δὲ οὐδὲν στρατιῶν ἐπὶ τούτων. ὀνομάζει δ' αὐτάς,
ἀρισίδου γραφὴν τοῦ διόνυσου. ἐφ' ἧς πινὲς εἰρησάμενος φασὶ τὸ
ἐδὲν πρὸς τὸν διόνυσον καὶ τὸν ἡρακλέα τὸν καταπονεμένον
πρὸς τὴν διανείρας χιτῶνι. τούτων μὲν ἔχων ὁράκαμεν ἡμεῖς.
τὸν δὲ διόνυσον ἀνακείμενον ἐν τῇ δημητρίᾳ πρὸ ἐν ῥώμῃ,
καλλίστον ἔργον ἑωρῶμεν.

n

Πολύβοις

Πολυβίῳ δ' εἰρηκότεσ τ' ἀπὸ μελεῶν Ἰππὶ τὰς ἄρκτοις
μέχεϊ θ' ἴσθου διάσημα πρὶ μυρίοις σταδίοις, δύνει τὸτο
ἀρτεμίδωρ θ' ἐκ αὐτῶς.

EX LIBRO IX.

Ε' φορ θ' ὧ τ' πλείστον χρώμεθα διὰ τὸ πρὶ ταῦτα
Ἰππόμελειον, καὶ θάπερ καὶ πολὺ βί θ' μαρτυρᾷ τυγχάνει
ἀνὴρ ἀξιόλογ θ'.

EX LIBRO X.

Τοῖς τοῖς δ' ὧν ἔφορος ἐτέρων ὁμῶς κρείττων ἐστὶ, ἔ
ως ὁ ἐσπεδασμένος ἔτας. ἐπαινέσας αὐτὸν πολὺ βί θ', καὶ
φῆσας πρὶ τῶν ἐλληνικῶν καλῶς μὲν δόξον, μάλιστα δὲ
ἔφορον ἔξηγεῖσθαι πρὶ κτίσεων, συγενειῶν, μεταναστά-
σεων, ἀρχηγετῶν, ἡμεῖς δὲ φησι τὰ κτῶν ἅντα δηλώσομεν,
καὶ περὶ θέσεως τόπων, καὶ διασημάτων. τὸτο γὰρ ἐστὶν
οἰκείωτον χωρογραφία· ἀλλὰ μὲν σύγε ὧ πολὺ βί, ὁ
τάς τῶν ἄλλων δογματικὰς ὑποφάσεις πρὶ τῶν διασημά-
των εἰσάγων, ἐκ ἐν τοῖς ἔξω τῆς ἐλλάδος μόνον, ἀλλὰ καὶ
ἐν τοῖς ἐλληνικοῖς, καὶ διαδιδούς διθύνας, τὰς μὲν ποσει-
δωνίῳ, τὰς δ' ἀρτεμίδωρ, τὰς δ' ἄλλοις πλείοσι.

EX LIBRO XI.

Εἰρηκότεσ τ' πολλὰ πρὶ τῶν παρθικῶν νομίμων ἐν τῇ
ἐκτῇ τῶν ἰσομεῶν ὑπομνημάτων βίβλῳ, δευτέρῃ τ' τῶν μὲν
πολὺ βίον, ἀφ' αὐτῶν ἐν ταῦτα, μὴ ταυτολογεῖν δό-
ξωμεν.

EX LIBRO XIV.

Λέγει δὲ καὶ πολὺ βί θ' πρὶ τῶν ἐκεί, μάλιστα δεῖν πι-
σθεῖν ἐκείνῳ. ἀρχεται τ' ἀπὸ σαμοσατῶν τῆς κομμα-
γηνῆς,

γῆς, ἢ πρὸς τῇ διαβάσει, καὶ τὰ ζεύγμα πλεῖται. εἰς ὅ-
σα μὸσα ταὐτὰ τῶν ὄρων τῆς κατωδοκίας τῶν πρὸ τῶν
σαν ὑπερθέλει τὸν ταύρου, σταδίοις εἴρηκε τετρακοσίοις, καὶ
πεντήκοντα.

EX LIBRO XVII.

Ὁ γὰρ πολύβιος γεγονὼς ἐν τῇ πόλει βδελύσσεται τὴν
τότε κατάστασιν, καὶ φησὶ τρία γένη τῶν πόλιν οἰκεῖν· τότε
αἰγύπτιον, καὶ τὸ ἑπικώριον φύλον ὄξυ, καὶ πολιτικόν, ἔ-
στι μισθοφορικὸν πολὺ, ἔστι ἀνάγωγον. ἔξ ἑσθιοῦ γὰρ παλαιῶ
ξένοις ἔτρεφον ὅθεν τὰ ὅπλα ἔχοντας, ἀρχὴν μάλλον, ἢ
ἀρχεῖται δεδιδαγμένοις διὰ τῶν βασιλέων ἐδέναν.
τρίτον δὲ γένος τὸ τῶν ἀλεξανδρέων, ἐδ' αὐτὸ δὴ κενῶς
πολιτικὸν διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας, κρείττον δ' ἐκείνων ὅμως.
καὶ γὰρ ὁ μιγάδες Ἕλληνες, ὅμως ἀνέκαθεν ἦσαν, καὶ ἐμέ-
μνηντο τοῦ κοινοῦ τῶν ἐλλήνων ἔθους. ἠφθουσι μὲν δὲ καὶ
τοῦτου τοῦ πλήθους, μάλιστα ὑπὸ τοῦ δούρου τοῦ φύσκω-
νος, καθ' ὃν ἦκεν εἰς τὴν ἀλεξάνδρειαν ὁ πολύβιος.

EX PLUTARCHO,

IN PAVLO

Ἦδεῖς ἔν ὁ αἰμίλιος δίδωσιν αὐτοῖς ἕχ' ὅσοις πολύβιος
εἴρηκεν, ἀλλ' ὅσοις αὐτοῖς ὁ νασικᾶς λαβεῖν φησὶ, γεγραφώς
πρὸς τῶν πράξεων τούτων ἑπιστόλιον πρὸς πᾶσι τῶν βα-
σιλέων.

Ὁ μὲν ἔν νασικᾶς ἐν ταῦτα διενυκτέρευσεν. τὰ δὲ περ-
σεῖ τὸν αἰμίλιον ἀπεμῆντα καὶ χωρὰν ὁρῶντι, καὶ μὴ λο-
γιζομένῳ τὸ γινόμενον, ἀποδράς ἐκ τῆς ὁδοῦ κρηὶς αὐτό-

11 2 μολος,

μολος, ἥκε μινύων τὴν περίοδον τῶν ῥωμαίων. ὁ δὲ συνε-
ταραχθεὶς, τὸ μὲν στρατόπεδον ἐκκίνησε, μυρίους δὲ μι-
δοφόρους ξένους, καὶ διχιλίους μακεδόνας μίλωνι ᾤξα-
δούς, ἔξαπέστειλεν, ᾤξασθαι σάμαίνῃ ταχύναι, καὶ
καταλαβεῖν τὰς ὑπερβολάς. Τούτοις, ὁ μὲν πολύβιος φη-
σὶν, ἐπικοιμημένοις ἔπιπτεσθαι ἐπὶ ῥωμαίοις. ὁ δὲ νασικᾶς
ὁξὺν ἀγῶνα παρὶ τῶν ἀκροῖς γενέσθαι ἐκ κίνδυνον.

Ὁ δὲ τῶν μακεδόνων βασιλὺς, ὡς φησι πολύβιος, τῆς
μάχης ἀρχὴν λαμβανέσης ἀποδειλιάσας, εἰς πόλιν
ἀφίππασατο, σκηψάμενθ' ἠρακλεῖ θυεῖν, δειλὰ παρὰ
δειλῶν ἱερά μὴ δεχομένην, μήδ' οὐχὰς ἀδεμίτεις ἔπι-
τελοῦντι.

IN PELOPIDA.

Ἦσαν δὲ δύο μόραὶ λακεδαιμονίων, τὴν δὲ μόραν
ἔφορθ' μὴν ἄνδρας εἶναι πεντακοσίους φησὶν· καλλιθέ-
νης δ' ἐπιακοσίους, ἄλλοι δὲ ἑνὲς ἑννακοσίους, ὧν πολύ-
βιος ἐστίν.

IN MARCELLO.

Ἀντίβαν δὲ μάρκελλοι, ὡς μὴν ὁ παρὶ πολύβιον
λέγουσιν, ἐδ' ἅπαξ ἐνίκησεν, ἀλλ' ἀήτητος ἀνὴρ δοκεῖ δια-
γενέσθαι μέχρι σκιπίωνος.

IN CATONE.

Πολύβιος μὲν γε φησὶ τὴν ἐντὸς βαίπος ποταμὸν ἐπά-
λεον ἡμέρᾳ μιᾷ τὰ ἱεῖχη κελύσαι τὸς αὐτοὺς πειραρεθῆναι.
πάμπολλαι δ' ἦσαν αὐταί, γέμεσαι μαχίμων ἀνδρῶν.

Ὑπὲρ δὲ τῶν ἔξ ἀχαΐας φυγάδων ἐν δούχεϊς διὰ πο-
λύβιον

λύβιον ὑποσκιπίωνος, ὡς πολὺς ἐν τῇ συγκλήτῳ λόγος
ἐγένετο, πᾶν μὲν διδόντων κατόδον αὐτοῖς, τὰν δὲ ἐνιστα-
μένων. *philopost.* Ψηφισθείσης δὲ τῆς κατόδου τοῖς ἀν-
δράσιν, ἡμέρας ὀλίγας ④ παρὶ τὸν πολύβιον διαλιπόν-
τες, αὐτοῖς ἐπεχείρουν εἰς τὴν σύγκλητον εἰσελθεῖν, ὅπως
αἱ πλείονες εἶχον ἐν ἀχαΐα πιας ④ φυγάδες ἀναλά-
βοιεν, καὶ τοῦ κατώματος ἀπεπάρωντο τῆς γνώμης. ὁ δὲ μεδιά-
σας, ἔφη, τὸν πολύβιον, ὥσπερ τὸν ὀδυσεά, βέλεσθαι πάλ-
ιν εἰς τὸ τοῦ κύκλωπος σπήλαιον εἰσελθεῖν, τὸ πλῖον ἐμῇ,
καὶ τὴν ζώνην ὑπὸ πλελισμένον.

IN PHILOPOEMENE.

Χρόνῳ δὲ ὕστερον ἐγκαλέσας τὶ τοῖς λακεδαιμονίοις
στρατηγῶν ὁ φιλοποίμην, εἶδ' μὲν φυγάδας κατήγαγεν
εἰς τὴν πόλιν, ὁ δὲ δοήκοντα δὲ σαρπηδάτας ἀπέκτενεν, ὡς πο-
λύβιος φησὶν. ὡς δὲ ἀρεστοκράτης, πεντήκοντα καὶ τρια-
κοσίους.

Οὐ μὲν ἀλλὰ κομίσαντες αὐτὸν εἰς τὸν καλέμνον
θησαυρὸν, οἴκημα κατὰγειον, ἔτε πνύμα λαμβάνον,
ἔτε φῶς ἐξωθεν, ἔτε θύρας ἔχον, ἀλλὰ μεγάλῳ λίθῳ
περιαγομένῳ κατεκλειόμενον, ἐν ταῦτα κατέθεντο.

IN AGIDE ET CLEOMENE.

Διὸ καὶ τὸ δεύτερον ἐγχείρημα τοῦ κλεομένους ἔδοξε
μὲν τετολμῆσθαι παρὰ βόλως καὶ μανικῶς, ἐπεὶ ἀχθῇ δὲ
μὴ πολλῆς περνοίας, ὡς φησὶ πολύβιος.

Ὁ δὲ καὶ μάλιστα τὴν δυστυχίαν τοῦ κλεομένους οἰκτρο-
τέραν ἐποίησεν, εἰ γὰρ ἡμέρας δύο μόνας ἐπέχε, ἔπαρή-

Lin. lib.
xxxix.
Admonet
deinde qui-
dā, esse the-
saurum pu-
blicum sub
terra, saxo
quadrato se-
pultum. eo
vinculus de-
mittitur: &
saxū ingens,
quo operitur
machina, su-
perimposi-
tum est.

γαγε φυγομαχῶν, ἐκ αὐτῶν ἐδέησεν αὐτὰς μάχης, ἀλλ' ἐφ'
οἷς ἡβέλειτο διηλλάγη πρὸς τοὺς ἀχαιῶς, ἀπελθόντων τῶν
μακεδόνων. νῦν δ', ὥσπερ εἴρηται, διὰ τὴν ἀρχημαλίαν
ἐν τοῖς ὅπλοις τὸ πᾶν θέμενος, ἠναγκάσθη δισφυρίοις (ὡς
πολύβιος φησὶ) πρὸς τρισφυρίοις ἀντιπαρατάξασθαι.

IN TI. ET C. GRACCHIS.

Ἀλλ' οἱ πλείους, ὡς ἡμεῖς γράφομεν, ἰσορῶσι. καὶ πο-
λύβιος μὲν τὴν σκιπίωνος ἀφεικνύει τελευτήν, τοὺς οἰ-
κείους φησὶν ἐκ πάντων προκρίναντας τὸν ἡβέριον δοῦνα
τὴν κορινθίαν, ὡς ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀνέκδοτον, καὶ ἀνέχον
ὑπολφθεῖσαν.

IN BRUTO.

Αὐτὸς ἄρχει τῆς ἐσπέρας ἔγραφε σωιλῆτων ἑπτε-
μὴν πολυβίῳ.

IN ARATO.

Ὁ πολύβιος δ' αὐτὸν ἐκ πολλῶν φησὶ καὶ πρὸ τ' ἀνά-
γκης ὑφαρώμενον τὸ θράσος τὸ τοῦ κλεομήνους, κρύφα τὰ
αἰτιόγωνα διαλέγεσθαι, ἐπεὶ μεγαλοπολίτας προκα-
θίεναι δεομήνους ἀχαιῶν ἑπικαλεῖσθαι τὸν ἀντίγονον. ἔτι
γὰρ ἐπιέζοντο μάλιστα σιωπῶντες τὰ πολέμῳ, ἀπὸ τῶν αὐτῶν
ἐφ' ἐρῶντες τοῦ κλεομήνους. ὁμοίως δ' καὶ φύλαρχος ἰσόρηκε
πρὸς τούτων, ὥς, μὴ τοῦ πολυβίου μαρτυροῦντος, ἐκ παντὸς
πιστεύειν ἄξιον ἦν. ἐν θουσίᾳ γὰρ, ὅταν ἀψῆται τοῦ κλεομέ-
νους, ὑπὸ δυνάμει, καὶ καθάπερ ἐν δίκῃ τῇ ἰσορείᾳ, τὰ μὲν
ἀντιδικῶν διατελεῖ, τὰ δὲ, σιωποῦντος.

IN

IN LIBRO,

ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΑΡΕΤΑΙ.

Χιομάραν δὲ συνέβη τὴν ὀρμιάγοντος αἰχμαλώτον γενέσθαι μὲν τὰν ἄλλων γυναικῶν, ὅτε Ῥωμαῖοι ἔτι αὖθις ἐνίκησαν μάχῃ οὗ ἐν Ἀσία γαλάτας εἶς. ταύτη μὲν ὁ πολύβιος φησὶ διὰ λόγων ἐν σάρδεσι γενόμενος θαυμάσται, ὅ, τε φρόνημα, καὶ τὴν συνέσιν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΡΩΜΑΙΩΝ ΤΥΧΗΣ.

Εἰ δὲ ὥσπερ πολύβιος ἐν τῇ δευτέρᾳ βίβλῳ περὶ τὰν ὅτε τὴν Ῥωμαίων πόλιν καταλαβόντων ἰσόρηκε κελτῶν ἀληθές ἐστιν, ὅτι περσασέως αὐτοῖς ἀγγελίας φθείρεσθαι τὰ οἶκοι ὑπὸ τὰν περσοίκων βαρβάρων, ἐμβεβληκότων εἰς τὴν χῶραν καὶ κρατούντων, ἀνεχώρησαν εἰρήνην θέμενοι πρὸς τὸν κάμιλλον εἶς.

ΕΙ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩ ΠΟΛΙΤΕΥΕΤΕΟΝ.

Μαοσανάσπην δ' ἰσορεῖ πολύβιος, ἐνενήκοντα μὲν ἐτῶν ὑποθανεῖν, τετραεῖς καταλιπόντα παιδάριον ἔξ αὐτῆς γεγενημένον, ὀλίγῳ ᾧ ἔμπροσθεν τῆς τελευτῆς, μάχην νικήσαντα καρχηδονίους, ὁφθῆναι τῇ ὑστεραίᾳ πρὸς τῆς σκηνῆς ῥυπαρὸν ἄρτον ἐσθιόντα, καὶ πρὸς οὗ θαυμάζοντας εἰπεῖν, ὅτι τοῦτο ποιεῖ.

Ὡς Ἀρσειδῆς κληθέν, καὶ κίμων ἀρσειδῆς, ἔς Φωκίων χαβρία, ἔς κατὼν φαβίω μαξίμω, ἔς σύλλα πομπήϊος, καὶ φιλοποῖμενι πολύβιος. ἰεοὶ γὰρ οὗτοι πρεσβυτέροις ὑπεράλλοντες, εἶτα οἶον ὡς ἀβλαστάνοντες εἶς.

ΠΟΛΙ-

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ.

Καὶ καρπὸν ἐκ τῆς φιλίας ἡγεμονικῆς λαμβάνοντες, οἷον ἔλαβε πολύβιος καὶ παναίπιος, τῇ σκιπίωνος δύνοϊα πρὸς αὐτοὺς μέγιστα τὰς πατρίδας ὠφελήσαντας.

ΣΤΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ. Δ.

Ὡς ὅσπερ σενεκίων τὸ πολύβιος σκιπίωνι ὡς ἀνέντ' ὅ ἀφεικανῶ, μὴ πρὸτερον εἰς ἀγορᾶς ἐπανελθεῖν, ἢ φίλον πινάποιήσασθαι εἶς.

EX STEPHANO.

Αἰγόθυνα, πόλις μεγαρίδ' ὅ, ἐδετέρως ὡς παυσανίας. τ' ἐθνικὸν ὠφέλκεν αἰγοθεινός, ὡς μεγαρδός. πολύβιος δ' αἰγοθενίτῳ φησὶν.

Ἀλμόβρυγες εἶς. πολύβιος δ' διὰ τῆς αὐτοὺς καλεῖ ἀλμόβρυγας.

Ἀρκεσίνη εἶς. πολύβιος δ' ἀρσενικῶς τὸν ἀρκεσίνῳ φησὶ.

Ἄρπημα, πόλις ἐν ἰλλυρίᾳ παρ' ἐγχελεύαις εἶς. πολύβιος τ' ἐθνικὸν ἀρπημῆς, τσοπῆ τὸ α. εἰς η.

Βρεπιοτία, νῆσος ἐν τῇ ἀδρία εἶς. τ' ἐθνικὸν, εἰς ἐρεπιανός, ὡς πολύβιος.

Βύζαντες, λίβυες περὶ καρχηδόνα τῆς λιβύας ἔθνος. πολύβιος δ' βυσαλάδα χώραν εἶναι φησὶ πρὸς τὰς σύρτας, ἐν δυοκαίδεκα σταδίοις μὲν ἔσαν ἰλὺ περίμετρον, δύο δ' τῇ γήματι *περιφερῆς εἶς.

Νῶλα πόλις αὐσόνων. νώλην δὲ αὐτῷ πολύβιος φησὶ τ' ἐθνικὸν νώλιος. πολύβιος δὲ, νωλανεῖς αὐτοὺς φησὶ.

Πάνορ

Πάνορμος, πόλις σικελίας καὶ λιμὴν, ὡς πολύβιϑ.
 Ὑρτακος, ἢ καὶ Ὑρτακῖνος, πόλις κρήτης. ὁ πολίτης Ὑρ-
 τακῖνος. πολύβιϑ ὃ τ' ἐπὶ λυκὸν Ὑρτακίην, ἀπὸ τοῦ Ὑρτακῖνος
 ἐθνικοῦ.

EX EVSTATHIO IN DIONYSIVM.

Ὅπ' τ' ἀγορανόμοι μασυλῆες, παρπαροξύνεται
 ὁμοίως τῷ, πρῶτότοκοι παῖδες· ἐπεὶ ἐκ ἐνέργειᾳ, ἀλλὰ
 πάθος σημαίνει. εἶδ' γὰρ ἐν ἀγροῖς νεμομένοισι, ἢ εἶδ' κτ'
 τὰ ἄγρια νεμομένοις ἢ λέξεις δηλοῖ. πολύβιϑ δὲ μασα-
 λεῖς γράφει αὐτοῦς.

EX TARRHAEO.

Πρὸς κρήτα κρητίζων, παρρημία, ἐπὶ τῶν μάτην πο-
 νούντων.

Πολύβιος. ὁ δὲ ἡγνότερον τὸ λεγόμενον παρρῆς κρήτα κρη-
 τίζων.

EX PAVSANIA IN ARCADICIS.

Μεγαλοπολίταις ὃ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἐστὶν ὅππῃθεν τὸ
 περιβόλῳ τὸ ἀνθόμενον τῷ λυκαίῳ δι' αἰνῆς ἐπὶ φρασμένου
 ἐπὶ σήλη πολύβιος λυκόρτα. γέγραπται δὲ καὶ ἐλεγεία
 ἐπ' αὐτῷ λέγοντα, ὡς ἐπὶ γῆν καὶ θάλασσαν πᾶσαν
 πλανηθεῖν· καὶ ὅπ' σύμμαχ' ὄντο ῥωμαίων· ἔκ παύ-
 σαιεν αὐτοὺς ὀργῆς ἐς τὸ ἐλλεικόν. συνέγραψε δὲ ὁ πο-
 λύβιϑ· εἶδ' καὶ ἄλλα ἔργα ῥωμαίων καὶ ὡς καρχηδονίοις
 κατέστησεν ἐς πόλεμον. αἰτία δὲ ἥτις ἐγένετο αὐτῷ, καὶ ὡς
 ὁψ' ἐκ ἀνδρὶ κινδυνῶν μεγάλων ῥωμαίοις σκιπίωνά τινα
 καρχηδονιακὸν ὀνομάζουσι, τέλ' τε ἐπὶ θέντα τῷ πο-
 λύβιϑ.

Ο

λέμω·

λέμῳ ἐτὶ τὴν καρχηδῶνα καταβαλόντα εἰς ἔδαφος. ὅσα
μὲν δὲ πολυβίῳ παραινέει ὁ ῥωμαῖος ἐπείθετο, ἐς ὅ-
σον ἐχώρησεν αὐτῷ· ἀδὲ ἐκ ἡμερῶν διδάσκοντες γενέσθαι
ἐλέγχεσιν ἀμαρτήματα. ἐλλυμένων δ' ὁπόσαι πόλεις εἰς τὸ
ἀχαϊκὸν συνετέλουν, τῶν ῥωμαίων δ' ὄραντο αὐταὶ πο-
λύβιον σφίσι, πολιτείας τε καταστῆσασθαι, ἐνόμους θῆναι.

Ἐπὶ δὲ τῷ τετάρτῳ πολύβιος ὁ λυκόρτα· καὶ ἐπὶ
γραμμὰ ἐστὶν ἕξ ἀρχῆς τε μὴ ἀνσφαλῆναι τὴν ἐλλάδα
εἰ πολυβίῳ τὰ πάντα ἐπείθετο. ἐὰν ἀμαρτῆσιν ἐκείνων βοή-
θειαν γενέσθαι μόνον.

Καὶ ἐπὶ πολὺ ἀπωτέρῳ πολυβίῳ σφίσιν ἀνδριάς ἐστιν.

EX LVCIANO.

Πολύβιος δ' ὁ λυκόρτα, μεγαλοπόλιτης, ἀγρόθεν ἀνελ-
θὼν, ἀφ' ἵππου κατέπεσε. καὶ ἐκ τούτου νοσήσας, ἀπέθανεν
ἐτὴν δύο, καὶ ὁ γδοήκοντα.

E X Æ L I A N O

DE ACIEB. INSTRVENDIS.

Πύρρῳ τε ὁ ἡπειρώτης τακτικά συνέγραψε. ἐὰν ἀλέξ-
ανθῶν ὁ τούτου υἱός, καὶ κλέαρχος. ἐπὶ δ' παυσανίᾳς,
διάφελός τε, καὶ πολύβιος ὁ μεγαλοπόλιτης, ἀνὴρ πο-
λυμαθὴς σκιπίωνι συγγενόμενος.

E X X I P H Y L I N O

IN AVGVSTO.

Ἀμείνων δ' ἀνὴρ καὶ ὁ δίων μὴ πέρας τοῦ δέοντος αὐτα-
τεθῆναι, ἀλλὰ καὶ τὴν πολυβίῳ παροσεχηνῶς, ὅτις ἀλω-
σιν γρά

ἢ γράψας τῆς καρχηδόνου, καὶ τῆς ἐλλάδος δόλωσιν,
καὶ περὶ τέτων τῶν μεγάλων τῶν Ῥωμαίων ἐκείνων ὑπὸ
ἀννίβου, καὶ πολυχρόνιον κάκωσιν, ἔδαμξ τερατολογῶν
φαίνεται, ἔδ᾽ σημεία ταῖς λοιπαῖς πόλεσι περὶ τῶν συμ-
φορῶν γενόμενα διηγοῦμεθα. εἰ μὲν ἔδ᾽ αὖ γενέσθαι νο-
μίζων, μεμπτῶς, πλήρης γὰρ τῶν βλαπτῶν ἢ ἰσορῶν. εἰ δ᾽ ὡς
ἐχέῃ ἰσορῆσας γε αὐτὸς, συγνώσας· συγγραφὴν γὰρ περὶ κε-
χεῖριστο ἔστι.

EX VARRONIS LIBRO IV.

DE LINGVA LATINA.

*Lana, Græcum: ut Polybius, & Callimachus
scribunt.*

EX CICERONIS LIB. III.

DE OFFICIIS.

SED, ut laudandus Regulus in conseruando iureiuran-
do: sic decem illi, quos post Cannensem pugnam iuratos
ad Senatum misit Annibal, se in castra redituros ea, quorum
erant potiti Pœni, nisi de redimendis captiuis impetrauissent:
si non redierunt, vituperandi. de quibus, non omnes vno modo.
nam Polybius, bonus auctor in primis, scribit ex decem nobi-
lissimis, qui tum erant missi, nouem reuertisse, à Senatu re non
impetrata: unum ex decem, qui paullo post, quàm egressus
erat è castris, redisset, quasi aliquid esset oblitus, Romæ re-
mansisse. reditu enim in castra, liberatum se esse iureiurando
interpretabatur: non recte. fraus enim adstringit, non dissol-
uit periurium. fuit igitur stulta calliditas, peruerse imitata
prudentialiam. itaq. decreuit Senatus, ut ille veterator & cal-
lidus, victus ad Annibalem duceretur.

EX LIVII LIBRO XXX.

Morte subtrahitur, spectaculo magis hominū, quā triumphantis gloriæ Syphax est &c. hunc regem in triumpho ductum Polybius haud quaquam spernendus auctor tradit.

EX LIBRO XLV.

Hæc de Prusia nostri Scriptores. Polybius eum regem indignum maiestate nominis tanti tradit: pileatum, capite raso, obviam ire legatis solitum, libertumque se Po. Ro. ferre, & idè insignia ordinis eius gerere. Romæ, quoque cum venisset in Curiam summis se, & osculo limē curiæ contigisse: & deos servatores suos Senatū appellasse: aliamque orationem non tam honorificam audientibus, quā sibi deformem habuisse.

EX VELLEI LIBRO POSTER.

Diuerſi imperatoribus mores, diuerſa ſuere ſtudia: quippe Scipio tam elegans liberalium ſtudiorum, omnisque doctrinæ & auctor, & admirator fuit, vt Polybium, Panætiumque præcellentes ingenio viros domi militiæque ſecum habuerit.

EX PLINII LIBRO III.

CAP. V.

Vltra Siciliam ad Salentinos, Auſonium Polybius appellat.

EX LIBRO IV.

CAP. XXVI.

In ipſo verò capite Baticæ, ab oſtio freti paſſ. LXXV. M. Gadis, longa, vt Polybius ſcribit, XII. M. paſſ. lata, XI. M.

EX LIBRO V.

CAP. I.

*Fuere & Hannonis Carthaginiensium ducis commentarij, Punicis rebus florentissimis explorare ambitum Africæ iuſſi: quem ſecuri plerique è Græcis, noſtrisque ad alia quædam fabuloſa, & vrbes multas ab eo conditas, ibi prodidere, quarum nec memoria vlla, nec veſtigium exſtat. Scipione Æmiliaño
res in*

res in Africa gerente, Polybius annalium conditor, ab eo accepta classe, scrutandi illius urbis gratia circumuectus, prodidit à monte eo ad occasum versus saltus plenos feris, quas generat Africa: ad flumen Anatum CCCCLXXXV. M. pass. ab eo ad Lixum, CCV. M. pass.

EX CAP. IV.

Tertius sinus diuiditur in geminos, duarum Syrtium vadoso ac reciproco mari diros. ad proximam quæ minor est, à Carthagine, CCC. M. pass. Polybius tradit. ipsæ C. M. pass. aditu. CCC. M. ambitu.

EX LIBRO VI.

CAP. XXXI.

Polybius in extrema Mauretania contra montem Atlantem à terra stadia VIII. abesse prodidit Cernen.

EX LIBRO VIII.

CAP. X.

Magnitudo dentium videtur quidem in templis præcipua. Sed tamen in extremis Africa, qua confinis Æthiopiæ est, postium vicem in domiciliis præbere: sepesque in iis, & pecorum stabulis pro palis elephantorum dentibus fieri, Polybius tradit, auctore Gulussa regulo.

CAP. XVI.

Polybius Æmiliani comes in senecta hominem appeti ab iis refert, quoniam ad persequendas feras vires non superant. tunc obsidere Africae urbes: eaq. de causa crucifixos vidisse se cum Scipione, quia ceteri metu pænæ similis absterrentur eadem noxa.

EX AGELLII LIBRO VII.

CAP. XIII.

Erant isti philosophi, Carneades ex Academia: Diogenes, Stoicus: Critolaus, Peripateticus. & in Senatum quidem in-

troducti, interprete vti sunt Cecilio Senatore. Sed ante ipsi seorsum quoque quisque ostentandi causa, magno conuentu hominum dissertauerunt. tum admirationi fuisse (aiunt Rutilius & Polybius) philosophorum trium, sui cuiusque generis facundiam. Violenta (inquiunt) & rapida Carneades dicebat: Scita & teretia Critolaus: modesta Diogenes & sobria.

EX PAULI OROSII LIBRO V.

Nam cum Metellus Pr. Achæos Bæotiosque coniunctos duobus bellis, hoc est, primo apud Thermopylas, iterum in Phocæis deuicisset: quorum priore bello occisa esse viginti millia, secundo septem millia cæsa, Claudius historicus refert. Valerius Antias in Achaia pugnatum, & viginti millia Achæorum cum duce suo Diaeo, cecidisse confirmat. Polybius Achæius, quamuis tunc in Africa cum Scipione fuerit, tamen quia domesticam cladem ignorare non potuit, semel in Achaia pugnatum Critolao duce asserit. Diaeum verò adducentem ex Arcadia milites ab eodem Metello Pr. oppressum cum exercitu docet.

EK

ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ

ΕΚΛΟΓΑΙ ΠΕΡΙ ΠΡΕΣΒΕΙΩΝ.

I.

Ἀλλὰ καὶ δίοτι οὗτοι φίλους αὐτῶν καμ-
 πανούς, πολλὰ καὶ μέγала ἐβλαπτον.
 ἡδὲ βουλὴ τῶν ῥωμαίων, καμπανῶν
 πολλάκις ἐμφανιζόντων, καὶ δ' ὑποδυρο-
 μένων καὶ τῶν νεαπολιτῶν, ἀπὲς φλετὲς
 ἀξιώσαντας αὐτοὺς μηδὲν εἰς οὗτον ὑπερηκόους τῆς τῶν ῥω-
 μαίων ἡγεμονίας ᾤσανομεῖν· ἀλλὰ καὶ διδόναι τὰ δίκαια
 καὶ λαμβάνειν. καὶ εἴγε διαφέρειν τὰς ἀλλή-
 λους· μὴ δὲ ὀπλων, ἀλλὰ διὰ λόγων σύμβολα ποιησα-
 μένοις πρὸς αὐτοὺς, καὶ τὸ λοιπὸν εἰρήνῃ ἄγειν πρὸς
 ἅπαντας οὗτον περιουκούντας τὸ τυρρηνικὸν πέλαγος· μήτε
 αὐτοὺς ἐργα πράττοντας, τὰ μὴ προσήκοντα τοῖς Ἕλλησι,
 μήτε τοῖς πράττεισι συνεργουῖντας· μάλιστ' αὖτε διώκειν
 θεραπείας τῶν δυνατῶν ᾤσανομεν, ὑποστῆναι
 μὲν δ' ὑποσαυνιτῶν τὴν πόλιν· σφίσι δὲ αὐτοῖς χρεῖσθαι φί-
 λῃ. ἐτυχον δὲ καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀφικόμενοι πρὸς οὗτον
 νεαπολίτας πρέσβεις ὑπὸ ταραντίνων ὑποσταλέντες, ἄν-
 δρες ἐπιφανεῖς καὶ πρῶτοι διὰ γένους τῶν νεαπολιτῶν.
 καὶ ἕτεροι

καὶ ἑτέρῳ ὑπὸ νωλάνων ὁμόρων ὄντων, καὶ σφόδρα ἐὺ
 ἑλλήνας ἀσπαζομένων τὰναντία ἐὺ νεαπολίτας ἀξιώ-
 σοντες, μήτε σύμβολα ποιῆσθαι πρὸς ἐὺ ῥωμαίους, ἢ ἐὺ
 ὑπηκόους αὐτῶν, μήτε διαλύσθαι τινὲς πρὸς σαυνίτας φι-
 λίαν. εἰάν δὲ (αὐτῶν ποιήσων) ῥωμαῖοι τοῦ πολέμου τινὲς
 πρὸς φασιν μὴ ὀρῶδειν, μὴδ' ὡς ἀμαχόν τινα τινὲς ἰχμὺ
 αὐτῶν καταπεπληχθαι ἀλλὰ μένειν ἡρναίως, ὥς προσ-
 ἦκεν ἑλλησι πολεμεῖν, τῇ τε οἰκείᾳ πειθύνοντες διωάμεν, καὶ
 τῇ πρὸς σαυνιτῶν ἀφιζομένη βοήθειᾳ ναυπηγῶν τε ἰχμὺ
 πρὸς ληψομένοις ἔξω τῆς ἐαυτῶν, ὑπὸ ταραντῖνοι πέμ-
 ψουσιν (εἰάν ἄρα καὶ ταύτης δέωνται) πολλὴν δὲ ἀλαθίαν.
 Συναχθεῖσιν δὲ βελήης, καὶ πολλῶν ῥηθέντων ἐν αὐτῇ λό-
 γων, οὓς αἵτε πρὸς βεῖαι διεξῆλθον, καὶ ὁ Συναγορευόν-
 τες αὐταῖς, διέστησαν αἱ γνώμαι τῶν συνέδρων. καὶ οἷγε
 χαρίεσται τὰ τῶν ῥωμαίων ἔδοξαν φερεῖν. ἐκείνῳ μὲν
 οὐδὲ τινὲς ἡμέραν, οὐδὲν ἐξηνέχθη πρὸς ἐλθῆμα· εἰς ἑτέ-
 ραν δὲ πάλιν ἔδρην ἀναβληθεῖσιν τῆς πρὸς τῶν πρὸς βεῖαι
 διαγνώσεως, ἀφικόμενοι καὶ πλῆθος εἰς τινὲς νεάπολιν σαυ-
 νιτῶν ὁ διωαλιώταται, καὶ τοὺς πρὸς ἡκότας τῶν κοινῶν
 φεραπείαις ἴσιν οἰκειωσάμενοι, πείθουσι τινὲς βελῶν
 ἐπὶ τὰ δῆμῳ ποιῆσαι τινὲς τοῦ συμφέροντος αἵρεσιν. καὶ
 παρελθόντες εἰς τινὲς ἐκκλησίαν, πρῶτον μὲν τὰς ἐαυτῶν
 διερεσίας διεξέστησαν· ἐπειτα τῆς ῥωμαίων πόλεως πολλὰ
 κατηγορεῖν ἄς ἀπίσου καὶ δολίξ. ἰελοδυτῶντος δὲ τοῦ λόγου,
 θαυμασὰς ἐποιῶντο τοῖς νεαπολίταις ὑποχέσεις, εἰάν εἰς
 τὸν πόλεμον κατασῶσι στραπάντε πέμψῃ, ὅσους αὐτὸν δέωνται),
 τινὲς

τὴν φυλάξουσιν ἀπὸν τὰ τείχη, καὶ ταῖς ναυσὶν ἐπι-
βάτας, καὶ τὴν εἰρεσίῳ ἅπασαν παρέξουσιν οὐ μόνον κα-
ταγέλλοντες τῆς ἰδίῳ στρατῷμασιν, ἀλλὰ καὶ κείνοις
ἅπασας τὰς εἰς πόλεμον δαπάνας ἐπιχορηγεῖντες· ἀπω-
σαμένοις τὸ ῥωμαϊκὸν στρατῷμα, κύμηντε ἀνασῶσιν,
ὡς δὲ Διὶ γῆρας πρεσβύτερον ἐξελάσαντες οὐδὲ κυμαῖς,
καμπανοὶ κατέχον· καὶ συγκατάξουσιν ἐπὶ τὰ σφέτερά
οὐδὲ πρηνότας ἐπὶ κυμαῖν, οὐς ὁ νεαπολίται τῆς πατρί-
δος ἐκπεσόντας ἐπεδέξαντο, καὶ πάντων ἐποιήσαντο κοι-
νωνὸς τῶν ἰδίων ἀγαθῶν· χώραντε παροῦσιν τοῖς νεαπο-
λίταις, ἐξ ἧς οἱ καμπανοὶ κατέχον τινὰ πόλιν. τῶν δὲ
νεαπολιτῶν, ὅσον μὲν ὡς μέρος δύλογον, ὅσον πολλοῦ
διωκόμενον ὁρᾷν τὰς καταληψομένας τὴν πόλιν ἐκ τοῦ
πολέμου συμφορὰς, εἰρήνην αἶψιν ἠξίουσαν. τὸδε φιλόκανον,
καὶ τὰς ἐκ τῆς στραχῆς πλεονεξίας διώκον, ἐπὶ τὸν πόλε-
μον συνελάμβανε, καταβοαῖτε ἀλλήλων ἐγίνοντο ὡς χθ-
ροκρασία. καὶ παρῆν τὸ νεῖκος εἰς λίθων βολὰς, καὶ τε-
λευτῶντες ἐκράτησαν ὁ κακίους τῶν κρείττωνων· ὥστε οὐδὲ
πρὸς τοὺς τῶν ῥωμαίων ἀπελάττειν· διὰ ταύτας
τὰς αἰτίας ἡ βουλὴ τῶν ῥωμαίων στρατιὰν ἐπὶ νεαπολί-
ταις ἀποστείλαι ἐβελδύθη.

Ὅπμαθόντες οἱ ῥωμαῖοι σαυνίτας στρατιὰν ἀγείρουσιν, ἡ.
τὸ μὲν πρῶτον πρὸς τοὺς ἐπεμψάν. οἱ δὲ παροχρησθέντες
ἐκ τῶν βελδυμάτων πρὸς τοὺς ἐλθόντες ἐπὶ οὐδὲ παρῆν
τοῖς τῶν σαυνιτῶν ἐλεξάν· ἀδικεῖτε αἰδοῦντες σαυνίται πα-
ραβαίνοντες τὰς ὁμολογίας, αἷς ἐποιήσατε πρὸς ἡμᾶς,

P

ὁ νόμος

ὀνόματι μὲν ὑποδύμενοι συμμαχῶν, ἔργα δὲ πράττοντες
 πολεμίων. πολλαῖς μὲν ἡγήσεντες ὑπὸ ῥωμαίων μά-
 χαις, δεήσῃ δὲ μεγάλη καταλυσάμενοι τὸν πόλεμον· καὶ
 τυχόντες εἰρήνης, οἷας ἐβέλεσθε. τὰ δὲ τελευταῖα, φίλοι
 ἡμέας τῆς πόλεως ἡμῶν περὶ θυμηθέντες, καὶ σύμμα-
 χοι. καὶ οὗτοι αὐτοὺς ῥωμαίοις ὁμόσθοντες ἐξήνυχθοντες ἔ-
 φίλοις. ὧν ἀπάντων ἑπιλανθανόμενοι, καὶ παρ' ἑδὲν ἡγή-
 σάμενοι οὗτοι ὅρκους, ἐγκατελείπετε μὲν ἡμᾶς, ἐν τῷ
 πρὸς λατίνοις πολέμῳ ἔπρὸς ῥολόσκοις συστάντες, οὓς
 δι' ὑμᾶς ἐχθροὺς ἐχομεν, ἐβελόμενοι τοῦ κατ' ἡμῶν αὐ-
 τοῖς συνάρατος πολέμου. ἐν δὲ τῷ παρελθόντι ἐνιαυτῷ,
 νεαπολίτας δεδιότας ἀναδείξαι τὸν κατ' ἡμῶν πόλεμον,
 ἀπάσῃ σπουδῇ καὶ περὶ θυμῷ χρώμενοι, παρορμήσατε,
 μᾶλλον δὲ ἡναγκάσατε, ἔτι τὰς δαπάνας ἐπιχορηγεῖτε·
 ἔτι τὸ πόλιν δὲ ἡμῶν αὐτοὶ ἔχετε. νῦν δὲ πρὸς ἀσκηδὶ καὶ
 στρατιᾷ ἐκ πλουτῶν ἐγείροντες ἑαυτοὺς, πρὸς φασιν μὲν ἐτε-
 ραν ποιεῖμενοι. ἡ δὲ ἀληθὲς, ἐπὶ οὗτοι ἡμετέροις ἐγνω-
 κότες ἀγειν ὑποίκοις, καὶ ἐπὶ ταύτας τὰς ἀδίκους πλεο-
 νεξίας, φειδανοὺς πρὸς ἀκαλεῖτε ἔτι φορμιανούς, ἔτι ἄλλους
 πινάς· οἷς ἡμεῖς ἰσοπολιτείας μετεδώκαμεν. ἔτι δὲ φανε-
 ρῶς ἔτι ἀναισχύντως συγχεόντων ὑμῶν τὰ περὶ τῆς φιλίας
 καὶ συμμαχίας ὅρκια, πρὸς βίαν πρὸς ὑμᾶς ἐκριναν
 ὑποσειλαὶ πρῶτον, καὶ μὴ πρὸς ἑτέρον ἀρξάμενοι τῶν ἔργων,
 πρὶν ἢ περὶ θῆναι τῶν λόγων. ἀδὲ πρὸς ἀκαλεῖμεθα ὑμᾶς,
 καὶ ὧν τυχόντες τὸν ἐπὶ τοῖς παρελθόντι ὀργῶν ὑποπλη-
 ρώσιν οἰόμεθα, ταῦτα ἐπὶ, πρῶτον μὲν ἀπάγειν ὑμᾶς
 ἀξιοῦ

ἀξιοῦμεν τὴν δόξα λαΐσαν νεαπολίταις συμμαχίαν.
 ἔπειτα δὲ μηδεμίαν ἐκπέμπειν στρατὸν κατὰ τῶν δυνάμεων
 τῶν ἡμετέρων μὴ δὲ τοῦ ὑποκόους ἐπὶ πάσας τὰς πλεο-
 νεξίας πρὸς ἀκαλεῖν. εἰ δὲ μὴ πᾶσι δόξαν ταῦτα ὑμῖν,
 ἀἔπρατον πινές, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐαυτῶν γνώμης, πρὸς ἀδοῦ-
 ναι τοῦ ἀνδρᾶς ἡμῖν ἐπὶ δίκῃ. τούτων τυχόντες, ἀρκέ-
 μεθα. μὴ τυχόντες δὲ, θεοὺς καὶ δαίμονας, εἰς ἐν ταῖς
 σιωπῇ καὶ ὁμῶσατε μαρτυροῦμεθα, καὶ τοῦ εἰρηνοδίκας
 ἐπὶ τούτῳ ἄγοντες, ἐληλύθαμεν. τοιαῦτα ἔρωμαις λέ-
 ξαντος, βελδοσύμφοροι κατ' αὐτοὺς οἱ πρὸς ἐξελθόντες τῶν
 σαυνιτῶν, τοιαύτῃ ἐξήνεγκαν δυνάμεισιν. τὸ μὲν οὐκ
 σμῶν τῆς ἐπὶ τὴν κατὰ λατίνων πόλεμον συμμαχίας,
 οὐκ κοινὸν αἶπον. ἐψηφισάμεθα γὰρ δυνάσασθαι τὴν
 στρατὸν ὑμῖν. οἱ δὲ τὴν ἡγεμονίαν ἔχοντες αὐτῆς, πλείονα
 χερόνιον ἀναλώσαντες ἐν τῇ πρὸς ἀσκυλῇ, καὶ ὑμεῖς αὐτῇ
 θάπτον ἐπηχθέντες ἐπὶ τὴν ἀγῶνα. τρισὶ γοῦν ἢ τέσσαρσιν
 ἡμέραις, ὑσέρην τῆς μάχης πεμφθέντες ὑφ' ἡμῶν ἀφί-
 κοντο. περὶ δὲ τῆς νεαπολιτῶν πόλεως, ἐν ἧ τῶν ἡμετέρων
 πινές εἰσιν, τοσούτον δέομεν ἀδικεῖν ὑμᾶς, εἴτινα τοῖς κινδύ-
 νουσι βοήθῃαν εἰς σωτηρίαν κοινῇ παρεχόμεθα, ὥς αὐ-
 τοὶ δοκοῦμεν ὑφ' ὑμῶν ἀδικεῖσθαι μεγάλα. φίλῃ γὰρ
 ἡμῶν ἐσύμμαχον ἔσαν τὴν πόλιν ταύτην, ἐκ ἑναγχοῦς,
 οὐδ' ἀφ' ἧς τὰς πρὸς ἡμᾶς ἐποιησάμεθα ὁμολογίας, ἀλλὰ
 δουτέρα ἡμεῖς πρὸς ὑμᾶς, διὰ πολλὰς καὶ μεγάλας διερ-
 γεσίας, οὐδ' ἐν ἀδικηθέντες ὑμεῖς κατεδουλώσατε. εἰ μὴν
 ἐδὲ τούτῳ γε πρὸς ἐξελθόντες κοινὸν ὑμᾶς τῶν σαυνιτῶν ἡδίκησεν.

ἰδιόξενοι δὲ ἴνες εἰσὶν ὡς πιθανόμεθα, καὶ φίλοι τῶν νεα-
 πολιτῶν, οἳ καὶ τὴν ἑαυτῶν παρὰ τὴν πόλιν βοηθῶν-
 τες, καὶ ἴνες καὶ δι' ἀπορίαν ἴσως βίβη μισοφόροι. φέρει
 ὃ καὶ αἶψα οὐδὲν ὑποκόμις ὑμῶν εἶναι δεόμεθα. καὶ γὰρ
 ἄνδρες φειδανῶν, καὶ φορμικανῶν, ἰσχυροὶ βοηθεῖν αὐτοῖς ἐσ-
 μέν, εἰ καὶ κατὰ μὲν εἰς ἀνάγκην πολέμου. ἡδὲ παρὰ τὴν
 τῆς στρατῶν ἡμῶν ἐστὶν ὥς ἀφαιρησομένων τῶν ὑμετέ-
 ρων ἀποίκων τὰ ἴδια· ἀλλ' ὡς τὰ ἴδια ἐξόντων διὰ φυ-
 λακῆς. ἀνγκαλέμεθα τε ὑμᾶς, εἰ βέλεσθε τὰ δίκαια
 ποιῆν, ἐκχωρεῖν φρεγγέλης, καὶ παρὰ πολλῶν πολέμων κρα-
 τισάντων ἡμῶν, ὅπερ ἐστὶ νόμος κτήσεως δικαιοῦτατος, ὑμεῖς
 ἐδὲν δίκαιον σφαιρεσάμενοι, δευτέρων ἔτος ἤδη κατέχε-
 τε τούτων ἡμεῖς τυχόντες εἶναι ὑποληψόμεθα ἀδικεῖσθαι.
 καὶ τούτο παρὰ λαβὼν τὸν λόγον ὁ τῶν Ῥωμαίων εἰρηνολί-
 κης εἶπεν· εἶναι ἐπὶ τὸ κωλύσον ἐστὶν ἔτι φανεράς ἀιτηρή-
 των ὑμῶν τὰ περὶ τὴν εἰρήνης ὅρκια, βεβλόμεθα τῶν Ῥωμαίων
 δῆμον αἰπάσασθαι. πάντα γὰρ αὐτῶν πέπρακται τὰ τε καὶ
 οὐδὲν ἰσχυροὶ καὶ πατρικὸς νόμοις, τὰ τε παρὰ τοὺς θεοὺς
 ὅσα, καὶ τὰ παρὰ τοὺς ἀνθρώπους δίκαια. δικασαὶ ὃ τῶν μενόν-
 των ἐν ταῖς ὁμολογίαις, οἳ λαχόντες πολέμοις ἐπισκοπεῖν,
 ἔσονται θεοί. μέλλων ὃ ἀπέναι, τὴν τε περὶ βολὴν καὶ κε-
 φαλῆς εἰλκυσε, ἐπὶ τὰς χεῖρας ἀναχὼν εἰς τὸν ἔρανόν, ὡς
 εἶθ' ὅτι ἐστὶν, ἀρετὴς ἐποίησα τὸ τοῖς θεοῖς. εἰ μὴ ἄδικα πάχ-
 σα ὑποσαυνιτῶν ἢ Ῥωμαίων πόλιν, καὶ μὴ διναμένη καὶ
 λόγῳ καὶ κρίσεως διαλύσαι τὰς διαφορὰς, ἐπὶ τὰ ἔργα
 χωρήσει, βεβλόμεθα ἀγαθὰς αὐτῇ θεοὺς καὶ δαίμονας ἐπὶ

νομῶ

νοῦν ἄγειν, καὶ πρᾶξις πᾶσι διδοίαι ὅτι οὗ πολέμους
 δύτυχεῖς. εἰ δ' αὐτὴ ἡ πλημμελεῖσα τὰ πρὶ τῆς φιλίας
 ὄρεα, πρὸφάσεις καθασκιδάζεται τῆς ἐχθρας ἐκ ἀλη-
 θεῖς, μήτε βουλὰς ὀρθοῦν αὐτοῖς, μήτε πρᾶξεις. ὡς διε-
 λύθησαν ἐκ τοῦ συλλόγου, ἐτὰρ λεχθέντα ἐδήλωσαν ἐκά-
 τεργι ταῖς ἑαυτῶν πόλεσι, τὰς ἐναντίας ἔχον ὑπὲρ ἀλή-
 λων δόξας ἀμφοτέρω· σταννῖται μὲν βραδύτερα. τὰ τῶν
 ῥωμαίων ἐσεῖναι νομίζοντες· ὡς πρὶ αὐτοῖς ἐστὶ ποιεῖν,
 ὅτε μέλλουσιν ἄρχειν πολέμου. ῥωμαῖοι δ' ἐν ὀλίγῳ τινὶ
 σταννὶ τῶν στρατιῶν ἦξεν ὅτι οὗ αὐτῶν ἐποίκοις φλεγελ-
 λάνοις οἰόμενοι· ἐπὶ τὰ αὐτοῖς τὰ εἰκότα συνέβη παθεῖν.
 ὅ μὲν γὰρ καθασκιδάζομενοι καὶ μέλλοντες ἀπώλεσαν
 οὗ καιροῦ τῶν πρᾶξεων. ῥωμαῖοι δ' ἐν ἐτόμῳ πᾶσαν
 ἔχοντες καθασκιδύλῃ, ἅμα τῷ πυθέσθαι τὰς ἀποκρίσεις,
 ῥῖντε πόλεμον ἐψηφίσαντο καὶ οὗ ὑπ' αὐτοῖς ἀπέπειλαν
 ἀμφοτέρω· καὶ πρὶν αἰδέσθαι οὗ πολέμους τινὶ ἐξο-
 δον, ἥτε νεωστὶ καταγραφῆσα, καὶ πρὶ ἐκλόσκας χειμά-
 ζουσα δυνάμεις, ἡ εἶχε κορνήλιος, ἐν τῷ τῶν σταννι-
 λῶν ὄρεων.

Ὅτι ὁ σταννικὸς αὐτοῖς ἀνερρίπιδη πόλεμος, ἀπὸ III.
 τοιαύτης αἰτίας ἀρξάμενος, μὲν τὰς σπονδὰς, αἳ ἐποιή-
 σαντο πρὸς τινὶ ῥωμαίων πόλιν ὅτι σταννῖται, χρόνον ὀλί-
 γον ὅτι πρὸς ὄντες, ὅτι λυκανοὺς ἐστράτευσαν ὁμόρους ὄν-
 τας, ἐκ παλαιᾶς ἱνὸς ὁρμηθέντες ἐχθρας. κατ' ἀρχὰς
 μὲν οὐκ ταῖς ἑαυτῶν δυνάμεσι πισθύνοντες ὅτι λυκανοὶ,
 ῥῖντε πόλεμον διέφερον. ἐν ἀπάσαις δ' αἰννεκτόνησιν ταῖς

μάχαις, ἔκ πολλὰ ἀπολελωότες ἤδη χεῖρα· κινδυνεύοντες ὃ καὶ περὶ τῆς ἄλλης γῆς ἀπάσης, ἐπὶ τῷ ῥωμαίων βοήθειαν, ἠναγκάσθησαν καταφυγεῖν. σωφρότες μὲν ἐαυτοῖς ἐψυσμένοις, ἀς περὶ ἄλλοις ἐποίησαντο πρὸς αὐτοὺς ὁμολογίας, ἐν αἷς φιλίδην συνέθεντο καὶ σύμμαχίαν. οὐκ ἀπογνόντες δὲ συμπεῖσαι αὐτοὺς ἐὰν ἐξ ἀπάσης τὴ πόλεως εἴη ἐπιφθονοῦσιν αὐτοὺς παῖδας ὁμήρου ἅμα τοῖς πρεσβυταῖς ἀποσείλωσιν, ὅπως καὶ Σικέβη. ἀφικομένων γὰρ τῶν πρέσβεων, καὶ πολλὰ δεομένων, ἤτε βουλὴ δέχεται τὰ ὁμηρεῖ ἔγνω, καὶ τῷ φιλίῳ πρὸς εἰρήνην λυκανῆς Σικέβην, καὶ ὁ δῆμος ἐπεκύρωσε τὰ ψηφισθέντα ὑπ' αὐτῆς. ἡγομένων ὃ τῶν συνηκῶν πρὸς εἰρήνην ἀποσάλλοντες ὑπὸ τῶν λυκανῶν ἀνδρας· ④ πρεσβύτατι ῥωμαίων καὶ πμυνώτατοι περὶ χειρὶθέντες ὑπὸ τῆς βελῆς, πρέσβεις ἀπεσάλισαν ἐπὶ τῷ κοινῷ τῶν Σικανῶν συμόδον, δηλώσαντες αὐτοῖς ὅτι φίλοι καὶ σύμμαχοι ῥωμαίων εἰσὶ λυκανοὶ, καὶ τῷ τότε χάραν, ὡς ἐτυχον αὐτῶν ἀφῆρημένοι, ὥστε καλέσαντες ἀποδιδόναι, καὶ μηδὲν ἐπιπράττειν ἔργων πολέμων, ὡς οὐκ ἐπιοψομένης τῶν ῥωμαίων πόλεως, εἴη ἐαυτῆς ἰκέτας ἐξελαννομένοις ἐκ τῆς σφετέρας. ⑤ δὲ στανῖται τῶν πρέσβεων ἀκούσαντες, ἠγαιάκτωι τὴν ἀπολογουῦτο. πρῶτον μὲν οὐκ ἐπὶ τούτῳ πεποιῆσθαι λέγοντες ἰὰς περὶ τῆς εἰρήνης ὁμολογίας, ἐπὶ τῷ μηδένα μήτε φίλον ἴδιον ἠγῆσασθαι, μήτε ἐχθρόν, ἐὰν μὴ ῥωμαῖοι κελύσωσιν. ἔπειθ' ὅτι λυκανοὺς ἔκ περὶ ἄλλοις ἐποίησαντο ῥωμαῖοι φίλοις, ἀλλ' ἐναγχοῦς πολέμοις ἤδη σφῶν ὄντας.

πρὸς φά

πρέφασιν ἔτε δικαίαν, ἔτε δὲ χήμονα κατασκαζόμεναι
 τοῦ καταλύσαι τὰς σπονδὰς. ἀποκρινόμενων δὲ τῶν ῥω-
 μαίων, ὅτι εὖ ἐπηκόοις ὁμολογήσαντας ἔσεσθαι, καὶ ἐπὶ
 τούτῳ τῷ δικαίῳ καταλυσαμένοις τὸν πόλεμον, ἅπαντα
 πείσεσθαι δεῖ τοῖς παρεληφόσι τὴν ἀρχὴν· εἰ δὲ μὴ ποιή-
 σωσι τὰ κελδύμενα ἐκόντες, πολεμήσειν αὐτοῖς ἀπειλόν-
 των. ἀφόρητον ἡγησάμενοι ἰὼν αὐθάρειαν τῆς πόλεως ὅ-
 σαυνῖται, εὖ μὲν πρέσβεις ἐκέλδυσαν ἀπαλλάττεσθαι
 πόλεμον. αὐτοὶ δὲ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἐψηφίσαντο,
 κοινῇ τε καὶ κτ' πόλεις δύττε πίττεισθαι. ἡ μὲν δὲ φανερά ὄ-
 σαυνῖν πολέμῳ πρέφασιν, καὶ πρὸς ἅπαντας δύπρε-
 πῆς λέγεσθαι, ἡ λυκαίων ἐγένετο βοήθεια τῶν καταφυ-
 γόντων ἐπ' αὐτοῖς, ὡς κοινὸν δὴ τι τυττό. καὶ πάτριον ἔθος τῇ
 ῥωμαίων πόλει τοῖς ἀδικουμένοις καὶ καταφύγουσιν ἐπ'
 αὐτῷ βοηθεῖν. ἡ δ' ἀφανὴς δὲ μᾶλλον αὐτοῖς ἀναγκά-
 ζουσα διαλύεσθαι φιλίδῳ, ἡ τῶν σαυνιτῶν ἰσχὺς, πολλή τε
 ἡδη γεγονυῖα, καὶ ἐπὶ πλείον γνήσεσθαι νομιζομένη· λυ-
 κανῶν τε χειρωθέντων, καὶ δι' αὐτοῖς τῶν περὶ οἰκῶν ἀκο-
 λουθήσειν ἐμελλετὰτε βαρβαρικά ἔθνη τὰ προσεχῆ τέ-
 τοις. αἵ τε δὲ σπονδαί, μὲν τὴν ἀφίξιν τῶν πρεσβυτῶν,
 αὐτὸς ἐλέλιωτο, δὲ στρατιὰ δύο κατεγράφοντο.

Οἱ πρὸς ἑμῖς πρέσβεις ἐξάλη πρὸς ταραντίνους καὶ iv.
 πῶς αὐτὰ διεξίοντο· οὐχ ὅπως περὶ αὐτῶν τὴν διά-
 νοιαν, ἢ λογισμοὺς ἐλάμβανον ὅτι ταραντῖνοι σωφρόνων
 ἀνθρώπων, καὶ περὶ πόλεως κινδυνεύουσης βεβηλωμένων·
 ἀλλ' εἴπε μὴ κτ' τὸν ἀκευδέστατον τῆς ἐλληνικῆς διαλέκτου
 χαρα-

χαρακτηῖται ὑπ' αὐτῶν λέγοιτο, παρὰ τὴν ἐπισημότητα ἐγγέλων,
 καὶ πρὸς τὰς ἀναστάσεις ἐτραχύνοντο, καὶ βάρβαρον ὀπε-
 κάλειον, καὶ τελευταῖον ἐξέβαλλον ἐν θ' ἑσπέρας. ἀπὸν-
 των δ' αὐτῶν, εἰς τῶν ἐφεσηκότων ἐν τῇ παρόδῳ ταραντί-
 νων, φιλωνίδης ὄνομα, σπερμολόγος ἄνθρωπος, ὃς ὑπὸ
 τῆς οἰνοφλυγίας, ἥ παρὰ πάντα τὸν βίον ἐκέχρητο, παρρη-
 γορδύετο κοτύλῃ· μεσὸς αὖ ἐπ' ἑχθρῆς μέθης, ὡς ἐγγὺς
 ἦσαν ὁ πρέσβεις, ἀναστροφάμενος τὴν πελοπόννησον, ὁ χρη-
 ματίσας ἑαυτὸν ὡς αἰχιστὸν ὀφθῆναι, τὴν οὐ λέγεσθαι
 πρέπουσαν ἀκαθαρσίαν καὶ τῆς ἱερῆς ἐδῆτο ἐπὶ πρεσβυ-
 τοῦ κατασκευάσει. γέλῳ δὲ κατὰ ῥάγην ἐξ ὅλου θ'
 ἑσπέρας, καὶ συγκροτούτων τὰς χεῖρας τῶν ἀγερῶν χολιά-
 των, ἐμβλέψας εἰς τὸν φιλωνίδην ὁ ποσειδῶς εἶπεν· δεξό-
 μεθα τὸν οἰωνὸν ὃ σπερμολόγε ἄνθρωπε· ὅτι καὶ τὰ μὴ
 αἰτέμενα δίδοτε ἡμῖν· ἐπειτα εἰς τὸν ὄχλον ἐπιστραφεὶς, ὁ
 τὴν ὑβρισμένην ἐδῆτο δεικνύς, ὡς ἐμαθεν ἐπὶ πλείονα γι-
 νόμενον ἐξ ἀπάντων γέλῳ, ὁ φωνὰς ἤκεν ἐν ἰσῷ ἐπι-
 χαιρόντων, καὶ τὴν ὑβριν ἐπαινουῶτων, γελᾶτε ἔφησεν
 ἕως ἔξεσιν ὑμῖν ἄνδρες ταραντῖνοι, γελᾶτε. πολὺν γὰρ τὸν
 μετὰ ταῦτα χρόνον κλαύσετε. ἐκπικρανθέντων δὲ τινων
 πρὸς τὴν ἀπῆλύν· ὁ ἵνα γε μᾶλλον ἔφησεν ἀγανακτή-
 σαι, καὶ τοῦτο ὑμῖν λέγομεν· ὅτι πολλὰ τὴν ἐδῆτο ταῦ-
 τιν αἵματι ἐκπλυεῖτε. ταῦτα ὁ τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις
 ὑβρισθέντες ὑπὸ τῶν ταραντίνων ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, καὶ
 ταύτας τὰς φωνὰς ἐπιθεσπίζαντες, ἀπέπλυσαν ἐκ τῆς
 πόλεως· ἄρτι δ' αἰμιλίῃ βαρβέλα ἐπὶ κλησιν τὴν ἀρχὴν
 παρῆ-

παρεληφότες, παρήσαν οἱ σὺν τῷ ποσειδίῳ πεμφθέντες
 εἰς τὴν τάραντον πρέσβεις· ἀπόκρισιν μὲν ἐδεμίαν φέροντες·
 τὰς δὲ ὕβρεις αἷς ἦσαν ὑποισμένοι πρὸς αὐτῶν διεξιόντες,
 καὶ τὴν ἐδῆται τοῦ ποσειδῆ, πίσυν τῶν λόγων παρεχόμε-
 νῳ. ἀγανακτήσεως δὲ μεγάλης ἐξ ἀπάντων γηρομέ-
 νης, συναγαγόντες τὴν βούλην Ⓔ πρὸς τὸν αἰμίλιον
 ὑπάτοι, τί χρὴ πράττειν ἐσκόπουν, ἕωθεν ἀρξάμενοι μέχρι
 δύσεως ἡλίου, καὶ τοῦτ' ἐποίησαν, ἐφ' ἡμέρας συχνάς. ἦν
 ᾗ ἡ ζήτησις ἔχ' ὑπὲρ ἧς λελύθη τὰς περὶ τῆς εἰρήνης ὁμολο-
 γίας ὑπὸ τῶν ταραντίνων (τοῦτο γὰρ πάντες ὁμολογῶν)
 ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ χρόνου τῆς ἀποσταλῆσομένης ὑπ' αὐτῆς στρα-
 τίας. ἦσαν γάρ πινες οἱ παραινουῦντες μή ποῦ τοῦτον ἀνα-
 λαμβάνειν τὸν πόλεμον, ἕως λυκοκυόιτε ἀφελήκασι καὶ
 βρέθιοι, καὶ τῶν σταννιτῶν πολὺ ἔς φιλοπόλεμον ἔθνη,
 ἔς τυρρήνιαν παρ' αὐταῖς ἔσα ταῖς θύραις ἐτι ἀχείρωται ἦν.
 ἀλλ' ὅταν ὑποχείρια γῆνται τὰ δὲ τὰ ἔθνη, μάλιστα
 μὲν ἅπαντα, εἰ μή γε τὰ πρὸς ἀνατολὰς, καὶ πλησίον τοῦ
 τάραντος κείμενα· τοῖς δὲ τὰναντία τοῦτοις ἐφαίνετο συμφέ-
 ρειν, μὴ δὲ τὸν ἐλάχιστον χρόνον ἀναμῆναι· ἀλλ' ἐπιψηφί-
 ζειν τὸν πόλεμον ἡδὴ. καὶ ἐπεὶ τὰς γνώμας ἔδδ' ἀρεθμεῖ-
 σθαι, πλείους ἐφώησαν ἔτι τῶν ἀναβάλλεσθαι τὸν πόλε-
 μον εἰς ἑτέροις πρῶτοις, καὶ ὁ δὲ ἡμῶν ἐπεκύρωσε τὰ
 δόξαντα τῇ βουλῇ.

Ὅππ' ὑπὸ τοῦ ἡγεστάτου βασιλέως, ἐπὶ τὴν ῥώμην^v
 στρατιὰν ἐξαγαγόντων, ἐβουλόσατο πρεσβυτάς ἀπο-
 σείλαι ὅν αἰξιώσοντα πύρρου ἀπολυτῶσαι σφίσι ὅν

q

αἰχμαλώ-

αἰχμαλώτοις, εἴτε δὴ διαλλαζόμενον ἑτέρων σωμάτων·
 εἴτε ἀργύριον καὶ δῶδρα οὔσαντα· καὶ ἀποδείκνυσιν πρέσ-
 βεις, γαίον φαβρίκιον, ὃς ἐνιαυτῷ τρίτῳ πρῶτην ὑπα-
 τῶν, σαυνίτας καὶ λευκανοὺς καὶ βρεττίους ἐνίκησε με-
 γάλαις μάχαις, καὶ τῶν θερίων πολυρκίαν ἔλυσε· καὶ
 κοῦτον αἰμίλιον τὸν ζυωάρξαντα τῷ φαβρίκιῳ, καὶ τῶν
 ἡγεμονίαν τοῦ τυρρήνικοῦ πολέμου χόντα· ἔτι πόπλιον κορνή-
 λιον, ὃς ἐνιαυτῷ τεταρτῷ πρῶτην ὑπατῶν, κελτῶν
 ἔθνη ὅλον σὺν καλεμνύς Σένωνας, ἐχθίσις Ῥωμαίων
 ὄντας πολεμῶν, ἀπώλτας ἡβηδὸν κατέσφαξεν. ἔτι πρὸς
 πύρρον ἀφικόμενοι, ἔτι διαλεχθέντες ὅσα τῇ τριαυτῇ χεῖρα
 πρόσφορα ἦν, ὡς ἀτέκμαρτον πρᾶγμα τύχη, ἔτι ταχῆαι
 τῶν πολέμων αἰ τσοπαί· καὶ τῶν συμβησομύων ἔδεν δῶ-
 δρώποισι παρδέναι ῥάδιον· ἐπ' ἐκείνῳ τῶν παρδάρων
 ἐποίουν, εἴτε ἀργύριον ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων ἐβέλετο
 λαβεῖν, εἴτε ἐτέρως αἰχμαλώτους· πύρρῳ δ' ἔτι μετὰ τῶν
 φίλων βουλευσάμενοι, ἀποκρίνεσθαι τὰς αὐτοῖς· χέ-
 λιον δ' ἐπὶ πρᾶγμα ποιεῖτε ὡς ἄνθρωποι Ῥωμαῖοι. φιλίαν μὲν οὐ
 βελλόμενοι συνάψαι πρὸς ἐμὲ· σὺν δ' ἐπὶ αἰχμάλωτοις καὶ πό-
 λεμον ἀξιοῦντες ἀπολαβεῖν· ἵνα τοῖς αὐτοῖς τοῖς σώμα-
 σιν, εἰς τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον ἔχητε χεῖρας. ἀλλ' εἰ γὰρ κερ-
 πτα βελλόμενοι πρᾶγμα, ἔτι τὸ κοινὴν συμφέρον ἀμφοτέροις
 ἡμῖν σκοπεῖτε, σπασάμενοι τὸν πόλεμον τὸν πρὸς ἐμὲ, καὶ
 σὺν ἐμοῖς συμμάχοις, ἀπολάβετε σὺν ἰδίοις, παρθεῖν
 παρ' ἐμοῦ, πολίτας τε καὶ συμμάχοις ἀπαντας. ἀλλὰ
 δ' ἐπεὶ δὴ ὑπομείναμι πολλὰς ἔτι αἰσθύνειν ὑμῖν παρθέσαι.

Τῶν γὰρ

ταῦτα μὲν τῶν τριῶν πρεσβυτέρων παρόντων ἐλέξεν· ἰδίᾳ
 δὲ τὸν φαβρίκιον ἀπολαβών· ἐγὼ δέ, φησιν, ὦ φαβρίκιε,
 πωθάνομαι σὲ κρῆπσον ἐν ἡγεμονίαις πολέμων εἶναι, ἥ
 τὰ βίῳ δίκαιον ἔσώφρυνα, ἥ τὰς ὅλας ἀπάσας ἔχοντα
 ἀρετάς, χρημάτων τε ἄπορον, καὶ κατ' ἐν τῷ μέρῳ τοῦτο
 ἐλασσύμενον ὑπὸ τῆς ἰσχύος· ὥςτε μηδὲν ἄμεινον τῶν πενε-
 σάτων βυλευίων ἐν τοῖς κτ' τὸν βίον διατελεῖν. τοῦτο δὲ τὸ
 μέρος ἐκ πληρώσει προθυμύμενος ἔτοιμος εἰμί, διδόναι σοι
 πληθὺν ἀργυρίων ἥ χρυσίου τοῦτον, ὅσον κησάμενθ', ἀ-
 παντας ὑπεβαλεῖς πλούτῳ σὺν μάλιστα δοκουῦντας ῥω-
 μαίων. διπορεῖν, καλὸν νομίσας ἀνάλωμα, καὶ πρέπον
 ἡγεμόνι, σὺν ἀγαθοῖς ἀνδράσι ἀναξίως τῆς ἀρετῆς διὰ
 πέναν πρᾶττοντας δὲργεῖν, ἥ βασιλικὸν πλέτου τοῦτ'
 ἀνάθημα, ἥ κατασκόδιασμα λαμπρότατον. μαθὼν δὲ
 τὴν ἐμὴν προαίρεσιν φαβρίκιε, ἥ πᾶσιν ἀποθέμενθ'
 αἰδῶ, μέταχρετῶν παρ' ἡμῖν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν. ὥς ἐμὲ
 μέλλοντος εἰσεῖναι καὶ μεγάλῳ σοι χάριν ἢ μάδι' ἐκ
 ἐλάττω, * ἥ ξένων σὺν τιμιωτάτους εἶναι νόμιζε. ἐμοὶ δὲ
 ἀπὸ τούτων, μήτε ἀδίκον, μήτε αἰσχρὸν πρᾶξιν ὑπερήλτης
 μηδεμίαν, ἀλλ' εἴξῃ ὡς αὐτὸς κρείττων ἔσῃ καὶ τιμιώτερος
 ἐν τῇ ἐαυτοῦ πατρίδι. καὶ πρῶτον μὲν εἴπῃ τὰς διαλλαγὰς
 (ὅση δυνάμεις ἐν σοὶ) παρόρμησον ἢ ἄλλῃ τοῦδε δύσειν
 ἥ ἐδὲν τὰ μετέωρα φερονούσαν βυλῶν, διδάσκων, ὥς εἴπῃ
 κακῶς τὸ πόλεως ἡμῶν ἀφίτμαι, ταραντίνους ἥ τοῖς ἄλλοις
 ἰταλιώταις ὑποχόμενθ' βοηθήσειν, οἷς ἔτε ὅσιον, ἔτε δὲ
 χρημὸν ἐς ἡμῶν παρόντι μὲν δυνάμει, ἢ τὴν πρώτῳ νενι-

κόπ μάχην ἐγκαταλιπεῖν· καὶ πάλιν πολλὰ ἔδωκα καὶ
 πρᾶγματα κατὰ τοῦτον χρόμενα τὸν καιρὸν, ἵππῳ
 ἰδίῳ με ἀρχὴν μετακαλεῖ· πίσεις τὲ ὑπέχομαι πάσας,
 ὅποσαι βεβαιῶσιν ἀνθρώπων ὁμολογίας, καὶ μόνῳ ἔμῃ
 τῶν ἄλλων πρεσβυτέρῳ περὶ τῆς οἴκαδε ἀνακομιδῆς εἶναι,
 ῥωμαίους ποιήσαντα φίλοις· ἵνα θαρρῶν πρὸς αὐτὸν
 πολίτας λέγῃς. εἰ δὲ πρὸς τὴν βασιλείας ὄνομα ὑποπτόν
 ἐσιν, ὥς ἀπατηλὸν ἐν ὁμολογίαις, ὅξω ἔτεροι πῖνες ἐν
 ὄρεσις ἔσπονδαῖς πρᾶναι μὲν ἔδοξαν, ὅμοια ἔπει ἐμὲ
 τεκμαιρόμενοι. χρόμένης δὲ τῆς εἰρήνης, ἴθι μετ' ἐμοῦ.
 σύμβελοί τε ἀπάντων ἐσόμεθα ἐμοὶ καὶ ὑποστράτηγος,
 καὶ τῆς βασιλικῆς διτυχίας μέτοχος. ἐμοῖτε γὰρ ἀνδρὸς
 ἀγαθοῦ καὶ πιστοῦ φίλου δεῖ· σοῖτε χορηγίας βασιλικῆς ἔ
 πρᾶγμάτων βασιλικῶν. εἰ δὲ συνενέγκωμεν ταῦτ' εἰς τὸ
 κοινόν, τὰ μέγιστα τῶν ἀγαθῶν παρ' ἀλλήλων λαμβανόμεθα.
 παυσάμενου δ' αὐτοῦ, μικρὸν ἑπὶ τῶν φαιβόκλειος εἶπε.
 πρὸς μὲν τὴν ἀρετῆς, ἥτις ἐστὶ περὶ ἡμᾶς, ἢ καὶ τὰς κοινὰς
 πράξεις, ἢ καὶ τὸν ἰδίον βίον, ἔδεν ἐμὲ δεῖ ἐπ' ἐμαυτὸν λέγειν,
 ἐπεὶ δὴ πέπυσαι παρ' ἐτέρων. οὐδέ γε πρὸς τὴν πενίας, ὅτι μοι
 γῆδον μικρὸν ἐστὶ κομιδῇ, καὶ φαῦλον οἰκίδιον, ἔτε, ἀπὸ
 δανεισμάτων, ἔτε ἀπ' ἀνδραπόδων ὁ βίος. φαίνεται γὰρ ἔ
 τῶν ἀκερδῶς ἀκηκοέναι παρ' ἐτέρων. πρὸς δ' ἡ κακίον με
 ῥωμαίων πρὸς πρᾶττεν δι' ἀπορίαν, καὶ μηδὲν εἶναι μοι
 πλέον ἀσκήνῃ καλοκαγαθίαν, ὅτι τῶν πλουσίων ἐκ εἰμὶ,
 κακῶς ὑπέληφας· εἴτε ἀκούσας πρὸς· εἴτε αὐτὸς εἰκά
 ζων. ἐμοὶ γὰρ οὐδεμία πρόποτε κακοδαμονίας αἰσθητοῖς,
 πρὸς

ὥστ' ἂν μὴ πολλὰ κερτήσας, γέροντα, ἐδ' ἔστιν, οὐδ' ὠδυ-
ράμην τινὲς ἐμαυτοῦ τύχην, ἕτ' ἐν τοῖς κοινοῖς πράγμα-
σιν, ἕτ' ἐν ταῖς ιδίοις. τί γ' ἔτι παθάν, ἐγκαλοίην δὲ αὐτῇ,
πότερην, ὅτι μοι τῶν καλῶν καὶ φιριμαχήτων, ἐφ' οἷς
ἀπαντα φύσις ἐπορεύετο δι' ἐνός, ἐξενότος ἐξεγένετο ὥστ'
τῆς πατρὸς μετέλαβεῖν διὰ πενίαν, ὃς ἀρχώτε τὰς με-
γίστας ἀρχάς, καὶ προσέδωκε τὰς ἐπιφανεστάτας πρεσ-
βείας, καὶ σεβασμίους, ἱεροῦ τε πισύομαι οὐκ ἀγνωστός,
καὶ γνώμην ἀγορεύειν ἀξιόμητον, περὶ τῶν ἀναγκαιο-
τάτων καλούμαι· ἐν ᾧ περ σήκη μετώπῳ ἐπαίνεμά τε ἔ-
ζηλοῦμαι, καὶ οὐδενὸς δούτερος εἰμι τῶν μέγιστα διουαμέ-
νων· καὶ ὡς ἀδελφεὰ τοῖς ἄλλοις εἶναι δοκῶ καλοκαγα-
θείας· οὐδέν ἐκ τῆς ἐμῆς οὐσίας εἰς ταῦτα διαπαντός· ὥς περ
οὐδ' ἐν τῶν ἄλλων οὐδεὶς. οὐ γὰρ ἐνοχλεῖ τοῖς ἐκάστου βίοις ἢ
πόλις ἢ Ῥωμαίων, ὥς πέρ Ἱνες ἑτεραι, ἐν αἷς ὁ κοινὸς μὴ
πλοῦτος ὀλίγος ἐστίν· ὁ δ' ἐν τῶν ιδιωτῶν πολὺς· ἀλλ' αὐτὴ
παρέχει τοῖς περὶ τὰ κοινὰ περσιζοσιν ἅπαντα, ὅσων δεόν-
ται, λαμπρόας καὶ μεγαλοπρεπεῖς ὑποτιθεῖσα χορη-
γίας· ὥστε μηδὲν ἀπμώτερον εἶναι ἐν πεινέσαντι τοῦ πλε-
σιωτάτου κατὰ τινὲς ἀπαξίωσιν τῶν καλῶν, ἀλλὰ πάντας
εἶναι Ῥωμαίους, ὅσοι ἂν ᾤσι διὰ καλοκαγαθειῶν τούτων
ἀξιοὶ τῶν τιμῶν, ἀλλήλοις ἴσοις. ὁ πότε δ' ἐπενόημεν οὐ-
δέν ὥστ' ἂν τοῦτ' ἐλάττω ἔχω τῶν πολλὰ κερτημένων, τί πα-
θών ἂν κατηγορήκα τῆς τύχης· ὅτι ἐχὶ ἴσοις ὑμῖν ἐποίησε
τοῖς βασιλεύουσιν, οἷς ὁ πολὺς θυσία ζεταὶ χρυσός· ἀλλὰ
μὲν ἔγγε τοῖς ιδίοις, τοσούτον ἀπέχω κακοδαμονίας, ὥστε

ἐν ὀλίγοις πάντων μακαρίων εἶναι δοκᾷ ὡς ἀπὸ πλῆ-
 σίους ἐξελάζων, καὶ ἐπὶ τούτῳ μέγιστον φρονᾷ. ἐπεὶ δὲ τὰ
 μὲν ἀναγκαῖα, τὸ λυπερὸν δὲ πόρρη μοι γήδιον φιλεργου-
 πι ἐ ταμιευομένῳ παρέχειν· τὰ δὲ ἔξω τῶν ἀναγκαίων
 οὐ βιάζεται ζητεῖν ἢ φύσις· ἀλλὰ ἐς τροφήν πάντα ἡδία μοι,
 ἡ δὲ οὐ λιμός σκεδάσῃ, ἐς ποτὶν ἅπαν γλυκύ, ὅ, τ' αὖ ἡ δί-
 ψα πορίσῃ. καὶ ὕπνος μαλθακός, ὅταν ἡγήσῃται κόπος·
 ἐσθής τε ἡ ὡδία χουσα μὴ ῥιγοῦν, αὐταρ κες ἀπὶ ἐς σκεδῖος
 ὅπῃ δὲ τελέσῃ, τῶν δυναμένων τὰς αὐτὰς παρέχειν
 χρείας, οἰκόμενον ὥστε οὐδὲ κατὰ τούτο δίκαιον εἶναι τῆς
 ἰσχύος κατηγορεῖν ἢ μοι τοσαύτῃ παρέχειν οὐσίαν, ὅσην
 ἡ φύσις ἐβόλετο εἶχειν. τῶν δ' ὑπερβαλλόντων, οὔτε πόθον
 ἐνέφυσεν, ἔτε δὲ πορρίαν ἐδωκεν ἡ δέ· ἀλλ' οὐ πείσῃ μοι
 τοῖς πλουσίοις ἐπαρκεῖν. οὐδ' ἐκ πειρίας ἐπιστήμῃ ἐδω-
 κέ μοι ὁ θεὸς ἔχῃν, οὐδὲ μαινεκῶ, αἰς ὠφέλομαι ἂν ὅτῃ
 δεομένης, οὐ γὰρ ἄλλα πολλὰ, ἅ ἐστιν ἐν ἐμοί, τούτων με-
 ταδιδούς καὶ πόλιν καὶ φίλοις, καὶ ἀφ' ὧν διώμαι ποιεῖν
 οὐ πινάς, ταῦτα τὰ κοινὰ τοῖς δεομένοις παρέχων, οὐκ ἂν
 ἡγησαίμην αἶπον ἐμαυτόν. ταῦτα δὲ ἐστὶν ἃ σὺ κρείττερα
 νομίζεις εἶναι· ἐς πολλῶν χρημάτων αἶπὸν εἰπείαδαι.
 εἰδὲ δέ καὶ τὰ μάλιστα διὰ τὰς δυνεργεσίας τῶν δεομένων
 τί πολλὰ κεκτηῖσθαι χεῖματα, μεγάλης ἡ ἀποουδῆς καὶ
 φιλοπρίας ἄξιον, ἐς μακάριον τούτου πῆρχεν, εἶναι ὅτῃ
 πλουσιωτάτης, ὥς τοῖς βασιλεύσιν ὑμῖν δοκεῖ· πόττερος
 ἡ μοι τρεπὶ δὲ πορρίας κρείττων, ἀφ' ὧν σύ μοι νῦν με-
 ταδίδως αἰχρῶς, ἢ ἀφ' ὧν αὐτὸς ἐκποσάμην καλῶς πορ-
 τερῶν.

τεργον. παρέχε γάρ μοι τὰ πολιτικά πρᾶγματα χρη-
 ματισμῶν ἀφορμὰς δικαίας, πολλάκις μὲν καὶ πρῶτε-
 ρον, μάλιστα δ' Ἐπιστανίτας, καὶ Λυκανοὺς, καὶ Βρετ-
 τίοις στρατιὰν ἄγων ἐσάλλω. τετάρτῳ πρῶτερον ἐν αὐτῷ
 τῷ ὑπατον ἀρχὴν ἔχων. Ἐπολλίω μὲν χώρον ἐλεη-
 λάττω, πολλὰς δὲ μάχαις οὖν ἀντιπαλαστήσας
 ἐνίκησα. πολλὰς δὲ καὶ δὴ δαίμονας πόλεις κατὰ κράτος
 ἐξελὼν ἐξεπόρθησα, ἐξ ὧν τὴν στρατιὰν ἄπασαν ἐπλῆ-
 τισα, καὶ τὰς εἰσφορὰς τοῖς ἰδιώταις, αἳ εἰς τὸν πόλεμον
 προσήνεγκαν ἀπέδωκα, καὶ ὑτάλαντα μετὰ τῶν στρα-
 τῶν εἰς τὸ ταμίον εἰσήνεγκα. ἔπειτ' ἐκείνων τῶν δορυ-
 κτήτων ἐξόν μοι λαβεῖν ὅποσα βουλόμην, οὐ λαβὼν·
 ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκ τοῦ δικαίου πλοῦτον ὑπερεδῶν, ἐνεκα δό-
 ξης, ὡς οὐαλέριος ποπλικόλας ἐποίησε, καὶ ἄλλοι πλεί-
 σοι πρὸς τυτοῖς συχνοί, δι' οὓς ἡ πόλις ἡμῶν τηλικαύτη
 γέγονε, τὰς αἰσῶν σου δέξωμαι δωρεάς, καὶ αὐτὴ τῆς
 κρείττονος ὑπορίας, ἀλλάξομαι τὴν χεῖρνα; ἐκείνη
 μὲν γε τῇ κτήσῃ, καὶ τὸ μετ' ἡδονῆς ποιῶμαι τὰς ἀπο-
 λαύσεις πρὸς τὸ καλῶς καὶ δικαίως πόσθ' ἴω; ταύτης
 δι' ἐκ τούτ' ἄπει. δανείσματα γὰρ ἐσιν ὅσα προσλαμ-
 βάνουσιν ἄνθρωποι παρ' ἑτέρων. βαρυνόντες τὴν ψυχὴν
 ἕως αἰν' ἀποδοθῆναι, καὶ ὀνόμασι καλοῖς αὐτὰ κοσμήσας
 τίς, φιλανθρωπίας καλῶν καὶ δωρεάς, ἢ χάριτας φέρε,
 εἰάν δ' ἡ μανὴς δέξωμαι χρυσόν, ὃν δίδως μοι. Ἐ τούτ'
 ἄπασιν ῥωμαίοις γινῆται φανερόν· ἐπεὶ δ' ὅτι τὴν αὐτοῦ

θυμῶν.

θῶνον ἔχοντες ἀρχὴν, οὓς ἡμεῖς τιμητὰς καλούμεν,
οἷς ἀποδέδοται ἑὺ ἀποδῶτων ῥωμαίων ἑξετάζην βίους,
ὧς ἑὺ ἐκβαίνοις ἐκ τῶν πατρίων ἐθνῶν ζημιουῶν, καλέ-
σαντές με λόγον ἀποδῆναι κελύσσει τῆς δωροδοκίας,
ἀποδῶτων παρόντων.

ΕΚ

ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ

ΕΚΛΟΓΑΙ ΠΕΡΙ ΠΡΕΣΒΕΙΩΝ.

I.

Τις Ἰππὶ ὁσιλὶς τύλλου ἔρωμαίων βα-
σιλέως, ἄλβανοὶ τὴν αὐξήσιν τῶν ῥω-
μαίων ὑφορώμενοι, προσεποίησαν τῷ Ἰππὶ
τῆς ἐαυτῶν χώρας γέγονέναι λησείας ῥω-
μαίων, καὶ ἐπεμψαν εἰς ῥώμην πρεσ-
βυτάς, οὓς τὸ δίκαιον αἰτήσοντας. εἰ δὲ μὴ περσέχωσι,
πόλεμον καταγγέλλοντας. ἐσίλιτο δὲ τῶν ῥωμαίων βα-
σιλεὺς, πυθόμενος ὡς ζητοῦσι περὶ φασιν πολέμου. τοῖς μὲν
φίλοις παρήγγειλε οὓς πρέσβεις ἐκδέξασθαι, καὶ παρὰ
καλεῖν Ἰππὶ ξενίαν. αὐτὸς δὲ ἐκκλίνας τὴν πρὸς τούτους
ἐνδοξιν, ἐπεμψεν εἰς ἄλβανους τὸ παρὰ πλῆστον τοῖς ἐκεί-
νων ποιήσοντας. τούτο δὲ συνετέλεσεν ἀρχαῖκα πνὶ περ-
αχθεῖς ἔσθ, διὰ τὸ οὓς παλαιούς μηδὲν ἔτιω παρὰ δάζειν, ὡς
τὸ δίκαιον ἐφίσταται πολέμοις. δὺλαβεῖτο γὰρ μὴ οὓς
αὐτίως τῆς λησείας, ἔσθ δὲ ῥεῖν δυναμειτο, ἔτε παρὰ δι-
δούς τοῖς ἔξαιτο, δόξη πόλεμον ἀδίκον ἐπαναρεῖσθαι.
ἐντυχόντων δὲ περὶ τερον τῶν εἰς ἄλβαν πεμφθέντων τὸ
μὴ λαμ-

Γ

μὴ λαμβάνειν τὸ δίκαιον, εἰς ἡμέραν τριακοσὺν πόλεμον κατήλειλαν· ὃν (4) μὲν τῶν ἀλβανῶν πρεσβυταὶ καὶ τὴν ἐξ αἰκῶν ἀπόκρισιν ἔλαβον. ὅπῃ περὶ τὸν ἐκείνων ἐδιδόντων τὸ δίκαιον, οἱ ῥωμαῖοι πόλεμον αὐτοῖς κατηγελκότες εἶπαν. (4) ὃ δὲ ἡμοὶ περὶ ἀλλήλοις ἐπιγαμίας ἔχοντες καὶ φιλίαν, ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας, εἰς διαφορὰν κατέστησαν.

II.

Ὅπῃ καμείσας τοῦ περὶ τῶν βασιλέως κυριεύσαντο πάσης αἰγύπτου, περὶ τοῦτον (4) λίβυες καὶ κυρηνάιοι συνεσφαιδωκότες τοῖς αἰγυπτίοις, ἀπέστειλαν δώρεα, ἃ τὸ περὶ τὸν πόλεμον ποιήσιν ἐπηγείλαντο.

III.

Ὅπῃ (4) πρὸς τὸν νάβιδον καὶ φλαμινίαν πεμφθέντες εἰς ῥώμην πρεσβυταὶ περὶ τῶν συμθηκῶν, ἐπεὶ διελέχθησαν τῇ συγκλήτῃ περὶ ὧν τὰς ἐντολὰς εἶχον, ἔδοξε τῇ γερουσίᾳ βεβαιωθῆναι τὴν ὁμολογίαν, ἃ τὰς φερεῖς τὰς ἐκ τῆς ἐλλάδος (4) καὶ τὰς στρατίας ἀπάγειν. ὃ δὲ φλαμινίαν ἀκούσας τὰ διωκόμενα, πάντα χόρην ἐὺν αἰετοῖς τῶν ἐλλήνων μετεπέμψατο, καὶ συναγαγὼν ἐκκλησίαν, τὰς τῶν ῥωμαίων εἰς ἐὺν ἑλλήνας διεργασίας ἀνεκώσατο· καὶ περὶ τῶν καὶ τὸν νάβιδον ἀπελογεῖτο, διότι κατὰ τὸ δυνάμειν πεποιήκασιν καὶ ὅπῃ καὶ τὴν τοῦ δήμου περὶ αἰρέσιν ἅπαντες (4) τὴν ἐλλάδα κατέκοντες, εἰσὶν ἐλδύττεροι, ἢ ἀφ' ὧν ἔρχονται, ἢ τὸ μέγιστον, τοῖς ἰδίοις νόμοις πολιτεύμενοι. ἡγήσατο δὲ πρὸς τῶν ἐλλήνων χάριν, ὅπως ἐὺν δαλδύοντες παρ' αὐτοῖς ἰταλιώτας ἀναζητήσωντες, ἀποστείλωσιν ἐν ἡμέραις τριακόσις, ὃ καὶ γέγονεν.

Ὅπῃ.

Ο'π'ι πάλιν ἡ σύγκλητος δῆκουσε τὰν ἀπὸ τῆς ἐλλά- IV.
 δος πρεσβέων, καὶ ταύταις φιλικῶς ἀνθρώπως ἀποσφώνει, βε-
 λομένη πρὸς αὐτοὺς ἔχειν, πρὸς τὸν ἀντιπρόδικον
 πόλεμον, ὃν ταχέως ἀποσφάλα. Τῶς δ' ὡς φιλίππου
 πρέσβειν ἀπεκρίθη, διότι φυλάττοντες αὐτὰ τὴν πίσιν,
 πάντε φόρων αὐτὸν ἀπολύσει, καὶ δημήτειον τὸν ἴον. Τῶς δ'
 ἐληλυθόσι πρὸς ἀντιόχου συνεστήσαν ἐν τῇ βουλῇ δὴ-
 θρας δέκα σὺν διακυστομένοις πρὸς ὧν ἔφησαν ἐντολὰς
 ἔχειν πρὸς τοῦ βασιλέως ὧν συνεδρυσάμενων, ὁ τῆς πρεσ-
 βείας ἐφηγέμενος μὲν ἔλεγον ἡκεῖν, ὅπως ἀντιό-
 χω φιλίππου καὶ συμμαχίαν συνάψῃται πρὸς ῥωμαίους.
 ἔφησε δ' ἑταυμάζειν τὴν βασιλέα, διὰ ἵνα ποίωται αἰτίαν
 πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ ῥωμαίων, ἵνα μὴ τὰν κτ' ἢ τὴν δὴρῶπην
 μὴ πολυπραγμονεῖν. ἵνα δὲ τὰν πόλεων ἀφίσταται,
 καὶ παρ' ἐνίων σὺν ὀφειλομένοις φόροις μὴ λαμβάνειν.
 ταῦτα γὰρ τῶς εἰς τοῦ τὴν φιλίαν ποιεμένοις ἔτος εἶναι
 ποιεῖν. ἀλλὰ τῶς πολέμῳ νενικηκόσι. σὺν δὲ πρὸς αὐτὸν
 πρεσβύοντας ἐπὶ λυσιμαχίαν, ἐπὶ ταχικῶς αὐτὰ δια-
 σέλλειν πρὸς τούτων. ἀντιόχῳ δ' ὡς πρὸς ῥωμαίους πόλεμον
 μὴ μὴδέποτε γενομένη. φιλίαν δὲ δὴ συνεθέσθαι βέλον-
 ται πρὸς αὐτὸν, ἔτιμον εἶναι. ὁ δ' ἐφλαμίνῳ ἔφη δυοῖν
 πραγμάτων ὄντων, ἑτέρων τῶ βασιλεῖ τὴν σύγκλητον
 συγχωρεῖν, εἰ μὴ βούλεται τῆς δὴρῶπης ἀπέχεσθαι, μη-
 δὲν πολυπραγμονεῖν ῥωμαίους τὰν κτ' ἢ τὴν ἀσίαν. εἰ δὲ
 τοῦτο μὴ ἀπορρίπτεται, γνώσκον, ὅτι ῥωμαῖοι τῶς ἐαυτὴν
 φίλοις καὶ ἀδελφοῖς βοηθήσουσι. τὰν δ' πρεσβυτέρων

ἀποκρινάμενων, ὥς οὐδὲν τοιοῦτο ζυγῆσονται, δι' ἧς ταπεινώσονται τὴν βασιλέως ἀρχὴν, τῇ ἐχομένῃ τοῖς Ἕλλησιν ἢ σύγκλητος εἶπεν, ὥς ἐδὼ δυνάτις περὶ ἐργάζηται τι τῶν κτ' ἢ τὴν δὲ πύλιν, ῥωμαῖοι μὲν πολλῆς παρθεῖας, οὗ κτ' τὴν ἀσίαν ἑλλήνας ἐλευθερώσασιν. Ἐπισημναμύων δὲ τῶν ἐκ τῆς ἐλλάδος πρεσβυτέρων, ὧς τῶν βασιλέως ἡξίου τὴν τὴν σύγκλητον ἐνθυμηθῆναι, ἡλικίων ἐκατέρωθεν καταρχεῖται κινδύνων, καὶ μηδὲν ταχέως πράττειν· ἀλλὰ τῶν βασιλεῖ δουλεύει χρόνον εἰς βαλὼν, ὅς αὐτὴν ἐπιμελέσθην περὶ τούτων βαλὼν.

V.

Ὅτι τοῖς αἰτωλοῖς διαπρεσβυσαμένοις περὶ διαλύσεων, ἐδομάτισεν ἢ σύγκλητος, ἢ τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἐπιτέπειν ῥωμαίοις, ἢ χίλια τάλαντα ἀργυρεῖς δοῦναι παρὰ χεῖμα ῥωμαίοις. ὧς δὲ διὰ τὴν ἀποδομίαν τῆς ἀποκρίσεως, ὅς παρὰ δεξάμενοι τὰ παρὰ τῆς ἀποδομίας, εἰς φόβος καὶ μεγάλους κινδύνους ἐνέπεσον· σινηγωνισμῶσι τῶν βασιλεῖ, ἐκτενέστατα εἰς ἀποδομίαν ἐνέπιπτον, ἐδεμίαν ἐκβασιν ἐχόντες τῶν κακῶν.

VI.

Ὅτι ὁ δυνάτις πυθόμενος οὗ ῥωμαίοις εἰς τὴν ἀσίαν διαβεβηκέναι, πρεσβυτέρων ἐξέπεμψε πρὸς τὸν ὑπάτον ἡρακλείδην τὸν βυζαντινὸν περὶ διαλύσεων. ἀποδιδόντες μὲν τὴν ἡμισείαν τῆς δαπάνης, δίδουσι δὲ λάμψακον, καὶ σμύρναν, καὶ ἀλεξάνδριαν, δι' αἷς ὁ πόλεμος ἐδόκει κεκινήσθαι. αὗται γὰρ αἱ πόλεις, πρῶται τῶν κατὰ τὴν ἀσίαν ἐλλήνων ἐπεπρεσβύκισαν πρὸς τὴν σύγκλητον, πρὸς ἀποδομίας ἀποδοῦναι τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν.

Ὅτι

Ὅτι ὁ ἀντίοχος ποπλίῳ σκιπίωνι τὰ τοῦ Συμεδρίου νι
 παρῆναι τὸν υἱὸν παρσεπηγείλατο ἀνδρῶν λύτρων ἀποδώ-
 σαι· ὃν ὡς εἰληφώς, ὅταν περὶ δούλους διέτριβον· ἔδεν δὲ
 ἥπιον καὶ χημάτων πλήθος, συνεπιλαβομένη τ' εἰρήνης.
 ὁ δὲ σκιπίων ὑπὲρ μὲν τῆς κτ' τὸν υἱὸν ἀποδόσεως, ἔφησε
 χάριν ἔξιν τὰ βασιλεῖ, χημάτων δὲ πλείοις μὴ παρ-
 δεῖσθαι. ὡς τὴν αὐτῆς τῆς διεργασίας, συμβαλόντων αὐτῶν
 μὴ παρὰ τὰ τῆς ῥωμαίων, πεπειραμένον τῆς ἀρετῆς αὐ-
 τῶν. ὁ δὲ δόξας βαρύτερα τοῦ παρσέκοντος παρσάττειν,
 τούτῳ οὐ παρσεδέξατο τὰς ἀποκρίσεις.

Ὅτι ἐν τῇ ῥώμῃ παρὸς τῆς κτ' τὸν ἀντίοχον ἦτης, εἰσα- VIII.
 χθέντων εἰς τὴν σύγκλητον, τὰν εἰς αἰτωλίας πρεσβυ-
 τῶν, καὶ περὶ μὲν τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων ἔδεν διαλεχθέν-
 των· αὐτῶν δὲ τὰ τοῖς αἰτωλοῖς καλῶς παρὸς εἶναι ῥωμαίους
 παρσθέντα διεξιόντων· ὡς αὐτῶν τῶν ἐν τοῦ Συμεδρίου,
 εἶναι πρεσβείας ἠρώτησεν, εἰ παρσδιδόασιν εἰς τοὺς αἰτωλοὺς
 εἰς τὴν πίσιν τῶν ῥωμαίων. ἀποσιωπησάντων δὲ τῶν πρεσ-
 βεων, ἡ σύγκλητος ὑπολαβούσα εἶναι αἰτωλοὺς ὡς τέχειν
 τοῖς κατὰ τὸν ἀντίοχον ἐλπίσιν, ἀπερὶ αὐτοὺς ἀπέστειλεν εἰς
 τὴν ἐλλάδα.

Ὅτι ὁ ἀντίοχος ἀπογνοὺς τὸν πόλεμον, ἀπέστειλε IX.
 πρεσβείας παρὸς τὸν ὕπατον, ἀξίων αὐτῶν συνώμιον δο-
 θῆναι περὶ τῶν ἡμαρτημένων, καὶ τυχεῖν ἐφ' οἷς δυνατὸν
 εἶναι τῆς εἰρήνης. ὁ δὲ ὕπατος διατηρῶν τὴν πάτριον τ' ῥώμης
 ἐπιείκειαν, καὶ παρσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ ποπλίου,
 συνεχώρησε τὴν εἰρήνην ἐπὶ τοῖς δέ· ἐκχωρῆσαι τὸν βα-

σιλέα τοῖς ῥωμαίοις τῆς τε οὐρώπης, καὶ τῆς Ἰππὶ τὰδε τοῦ
 ταύρου χώρας, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πόλεων καὶ ἐθνῶν. ᾧ ᾤξα-
 χωρῆσαι ὅ τῶν τε ἐλεφάντων καὶ μακρῶν νηῶν, καὶ τὰς
 δαπάνας τὰς γεγενημένας εἰς τὸν πόλεμον ἀποδοῦναι,
 ὧν ἦν ἡ διατίμησις ταλάντων δύοικῶν μυρίων πεντακχι-
 λίων. ἐκδότους δὲ ᾧ ᾤξαδοῦναι ἔντε καρχηδόσιον ἀντίδου,
 καὶ τὸν αἰτωλὸν θόαντα καί λινας ἐτέρας, καὶ ὁμήρους εἴκο-
 σιν, οὓς ἀπογράψωσι ῥωμαῖοι. ὁ δὲ πάντα πρὸς δεξά-
 μβροθ' διὰ τὴν τῆς εἰρήνης Ἰππιδυμίαν, ἀπελύθη τοῦ
 πολέμου.

x.

Ὅτι μὲν τὴν κατὰ τὸν αἰνιόχον ἡττῶν, ἀπὸ πασῶν τῶν κατὰ
 τὴν ἀσίαν πόλεων ἐδιωκασάντων καὶ ταυτησάντων πρέσβων,
 τῶν μὲν περὶ τῆς ἐλευθερίας. τῶν δὲ καὶ περὶ διχαριση-
 ρίων, ἀντ' ὧν διεξεγνήκασι τὴν ῥώμην, καὶ ταγωνισάμε-
 νοι κατὰ τὸν αἰνιόχον. οἷς πᾶσιν ἡ σύγκλητος, ἀγαθὰς ἐλ-
 πίδας ὑπογράφουσα, ἔφησε, δέκα πρεσβυτάς ἀποσε-
 λῆναι εἰς τὴν ἀσίαν, ὅτ' μὲν τῶν στρατηγῶν ἅπαντα ἔξον-
 τας. ἐπανελθόντων δὲ εἰς τὰς πατρίδας, καὶ τῶν δέκα πρέσ-
 βων μὲν τῶν περὶ σκιπίωνα ἐκ τὸν αἰμίλιον συνεδρυσάν-
 των, ἔκριναν ἔτι καὶ διεσάφησαν. τὴν μὲν Ἰππὶ τὰδε τοῦ
 ταύρου χώραν διμένους εἶναι, καὶ ὅτ' ἐλέφαντας. ῥοδίους
 δὲ πρὸς ὠρίσαν, καρίαν καὶ λυκίαν. τῶν δὲ πόλεων, τὰς
 μὲν διμένει φόρσις δεδωκίας, ὑπὸ τὸν διμένει τετάχθαι.
 τὰς δὲ αἰνιόχῳ φόρσιν φερούσας, ἀπολελυῶν τῶν φόρων.

xi.

Ὅτι γινάσκ' μάλλινος ὁ αὐθύπατος, ᾧ ᾤξαγενομένων
 πρὸς αὐτὸν πρεσβυτῶν παρὰ γαλατῶν περὶ διαλύσεως
 τοῦ πο-

το πολέμου, τοῖς τοῖς ἔδωκεν ἀποκρίσιν, ὅτι τότε ποιήσεται
πρὸς αὐτοὺς τὰς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης Συμμαχίας, ὅταν οἱ βα-
σιλεῖς αὐτῶν καταντήσωσι πρὸς αὐτόν.

Ὅτι ὁ αὐτὸς παρελθὼν εἰς λυκαονίαν, τὴν περὶ σοφει-^{XII.}
λόμενον σῖτον ἐκομίσασα πρὸς ἀντίοχον, καὶ τὴν κτλ. τὰς
Συμμαχίας φόρον ἐνιαυτοῦ χίλια τάλαντα.

Ὅτι κατὰ τὴν πελοπόννησον, τῆς κοινῆς συνόδου τῶν^{XIII.}
ἀχαιῶν συνελευσάσης, συνήχθησαν οἱ τῶν ῥωμαίων πρέσ-
βεις. ἔτι δ' ἔφησαν τὴν σύγκλητον δυσαρεσείδαι τῇ τῶν
τειχῶν ἰὼν ἐν λακεδαίμονι κατατρέσθαι, ὡς ἐποίησε τὸ κοι-
νὸν ἰὼν ἀχαιῶν, ὅτε τῆς ἀσπίδος ἐκράτησε, καὶ ἐπὶ λακε-
δαίμονι οἰκιστὴν εἰς τὴν κοινὴν πολιτείαν. μὲν δ' οὖν τοῖς
συνήχθησαν ὅτι παρ' ὀνείκους πρέσβεις κομίζοντες
δωρεὰν τάλαντων εἴκοσι, ὅτι ὡς ὅτε δὲ ὁ βασιλεὺς
ὀφωνιάζεσθαι τὴν τῶν ἀχαιῶν συνόδον. ὅτι δ' ἀχαιοὶ τὴν
δόσιν τῶν χρημάτων ἀποδοκιμάσαντες, οὐκ ἠρξάμενοι
τὴν δωρεάν. ἦκου δ' καὶ πρὸς σελδύκου πρέσβεις, τὴν περὶ
γεγενημένῳ εἰς τὸν ἀντίοχον τὴν βασιλέα συμμαχίαν
ἀνανεώμενοι. ὅτι δ' τὴν συμμαχίαν ἀνενέωσαντο, καὶ τὴν
δωρεάν ἠρξάμενοι.

Ὅτι καταντήσαντων εἰς ῥώμην τῶν ἀπὸ τῆς ἀσίας βα-^{XIV.}
σιλέων πρέσβυτων ἀποσταλέντων, ὅτι περὶ τὸν ἄνταλον
βασιλεῖς, μεγάλης ἀποδοχῆς ἔτυχον. ἀπάντησις γὰρ αὐ-
τοῖς ἐγένετο μεγαλοπρεπὴς, καὶ ξένια, καὶ τὰλλα φι-
λάνθρωπα διαφέροντα. σφόδρα γὰρ ὅτι βασιλεῖς ἔτι φι-
λοῦμαι οἱ καθεστῶτες, καὶ πάντα τῇ συγκλήτῳ πᾶσι
χρῆνται.

χοῦντες. ἔπειθ' οὖν πρὸς ἀβάλλοντας ῥωμαίων εἰς τὴν βασιλίδα ὑποδεχόμενοι φιλιανθρώποτα, μεγίστης δόξης μεγάλως ἡξιοῦντο, δι' ὧν καὶ τὰν πρεσβέων ἀπάντων ἡ σύγκλητος ἀκέσασα, καὶ μάλιστα σπυρδούσα τοῖς περὶ τὴν διμένη βασιλίδι χαρίζεσθαι, παρσηνῆ τέ τοις τὴν ἀπόκρισιν ἐποιήσατο. ἀπεφώνησε γὰρ ἀποσελεῖν ἐκ τοῦ συνεδρίου πρεσβεις οὖν ἐκ παντὸς τρόπου συλλύοντες τὴν πρὸς φαρνάκην πόλεμον.

XV

Ὅτι τὸ πρὸς τοῖς αἰτωλοῖς χρεωκοπίας καὶ τὴν θεσσαλίδι ζηλώσεως, καὶ πάσης πόλεως εἰς στάσεις καὶ ταραχὰς ἐμπιπλοῦσης, ἡ σύγκλητος ὑπέλαβεν ἐκ τοῦ περσέως γεγονέναι τὴν σύγχυσιν, καὶ ἀπελογίσασθαι τοῖς τοῦ περσέως πρεσβυταῖς, περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀπολύσειν αὐτὴν ἐγκλημάτων. περὶ δὲ τῆς ἀρκαπιδος τοῦ θρακός, ἐκ τῆς βασιλείας ἐμβολῆς, ἐκέλευσε διορθώσασθαι τὴν περσέα τὸ γεγονός.

XVI.

Ὅτι τοῦ ἀρπάλου τοῦ περσέως πρεσβυτοῦ σιωπήσαντος, ἡ σύγκλητος τὴν διμένη ἐλεφαντίνῳ ἡμέσασα διίφρω, καὶ τῆς ἄλλης δόδοξης ἀξιώσασα φιλοφρόνως, ὅξασε εἰλενεῖς τὴν ἀσίαν.

XVII.

Ὅτι ἡ σύγκλητος αὐθιμερὸν ἐψηφίσασθαι τὴν πρὸς περσέα πόλεμον, καὶ τοῖς πρεσβυταῖς ἐχημάτισε μὲν, ἀποκρισὶν δ' ἐδεμίαν δέδωκε. παρσηνῆς δ' οὖν τοῖς ὑπάτοις ἐκκλησίαις διαρρήδην ἀπαγορεύειν. οὖν δὲ πρεσβυταῖς καὶ πάντας μακεδόνας, ἐκ μὲν ῥώμης ἀπελθεῖν αὐθιμερὸν. ἐκ δ' ἰταλίας, ἐν ἡμέραις τριάκοντα.

Ὅτι

Οὗτος πολεμαῖος ὁ τ' αἰῶνις βασιλὺς εἰδὼς ὅτι αὐτὸς^{xviii.}
 παρ' ὁμοῖς, ἐχνηκότας κοίλῳ στείλῃ, πῶς αὐτὸς ἐποιεῖτο
 μεγάλας ἀμφισβητᾶν ταύτης· ἤλπιζέ τε τὴν ἀδίκῳ πο-
 λέμῳ πρὸς τὴν ἀναιμένην, ὅτε δικαίως τοῖς αὐτοῖς νόμοις
 ἀνακτῆσθαι. ἀδὴν πυθόμηνος ὁ ἀντίοχος, ἔξαπείσθεν
 εἰς ῥώμῳ πρὸς τοὺς, ἐντεῖλ' αὐτὸν μαρτύρασαι τὴν
 σύγκλητον, ὅτι πολεμεῖν ἀδίκως ἡπ' ἀλλήλῃ πολεμαῖος.
 ἔξαπείσθην ὁ καὶ ὁ παρηρημένος ὅτι ἀπολογησομένοις
 καὶ διδάζοντες τὴν σύγκλητον, ὅτι πᾶσι πάντα τὰ δίκαια
 κρατεῖ τῆς κοίλης στείρας ἀντίοχος, ἐαυτοῦ παρ' ὁμοῖς
 ὑπαρχέσης. ἐνετείλατο δὲ τὰ τε φιλάνθρωπα πρὸς
 ῥωμαίους ἀνανεώσασθαι, καὶ πρὸς πέρσας διαλύ-
 σεως περαθῆναι.

Οὗτος εἰς ῥώμῳ παρεγένοντο πρὸς τοὺς ῥοδίων πρὸς^{xix.}
 τὰς γεγενημένας κατ' αὐτῶν διαβολὰς ἀπολογησομέ-
 νοι. ἐδόκει γὰρ ἐν τῇ πρὸς πέρσας πολέμῳ ταῖς ἐννοίαις
 ἀποκεκλικέναι πρὸς τὴν βασιλέα, καὶ παρ' ὁμοῖς ἐκέναι τὴν
 πρὸς ῥωμαίους φιλίαν. ὁρῶντες δὲ τὴν ἀλλοτριότητα τὴν
 πρὸς αὐτοὺς, εἰς ἀθυμίᾳ ἐνέπιπτον. ὡς δὲ καὶ τῶν στρα-
 τηγῶν τις Ἰωανναγῶν ἐκκλησίαν, παρεκάλεσε τὰ πλήθη
 πρὸς τὴν κατ' ῥοδίων πόλεμον. ὅσοι ὁλοχερῶς δέσαντες πρὸς
 τῆς πατρίδος, εἰς τὴν αὐτὴν ἤλθον κατὰ πληξιν, ὥστε πέν-
 τιμον ἀναλαβεῖν ἐδῆται. καὶ ὁ τὰς ἐντολὰς τῶν φίλων,
 μηκέτι πρὸς ἀλλήλους, μὴ ὁ ἀξιοῦν· ἀλλὰ δεῖσθαι καὶ δα-
 κρύων, μηδὲν ἀνήμερον περιελατῶν βελδύεσθαι. εἰσαγα-
 γόντος δὲ αὐτοὺς εἰς τὴν σύγκλητον ἐνὸς τῶν δημάρχων,

f

καὶ τὸν

καὶ τὸν πόλεμον ἐξαπληγόν, κατὰ
 πάσδῃ τῷ ἁπλοῦς ἐμβόλων, ἐποιεῖτο ὁ δὲ λόγος. καὶ
 πολλὰ πρὸς δέησιν εἰπόντες, ἔλαβον ἀποκρίσεις, δι' ὧν τοῦ
 μὴ ὀλοχεροῦς φόβος παρείσθησαν. περὶ δὲ τῶν κτ' μέρους
 ἐκκλημάτων, περὶ δὲ ὧν εἰδίδθησαν.

XX.

Ὅτι κτ' ὁ δὲ αὐτὸς χρόνος, ἦκουε ῥώμῃ πάντῃ
 ἐπὶ πρεσβυταῖς, συγχαρησόμενοι τοῖς γεγενημένοις κατὰ τῶν
 μασιν. ἢ δὲ σύγκλητος φιλανθρωπῶς ἅπαντας ἀποδεχο-
 μένη, καὶ τὰς ἀποκρίσεις ἑπικρατῶς διδοῦσα, ζυγῶμας
 ἐκάσους ἀπέλυσεν εἰς τὰς πατρίδας.

XXI.

Ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον πολλῶν ἀγαθῶν
 πρεσβυτῶν, πρώτοις τοῖς ἀπὸ ἄτταλον ἐξημαρτίσεν ἢ
 σύγκλητος. ὑποπίως γὰρ εἶχον ἐπὶ ῥωμαῖοι τὰ πρὸς τὸν δι-
 μένη, ἐνεκεν τῶν γραμμάτων τῶν δόρηδων, ἐν οἷς συμ-
 μαχίαν ἡ ζυγῶμας πρὸς πρῶτα κατὰ ῥωμαίων.
 κατηγορησάντων δὲ πλείονων ἀπὸ τῆς ἀσίας πρεσβυτῶν,
 καὶ μάλιστα τῶν ἀπεσταλμένων ἀπὸ πρυσιῶν βασιλέως
 καὶ γαλατῶν, ἐπὶ τὸν ἄτταλον ἐνδεχομένως ἀπολογι-
 σάμενοι πρὸς ἑκάστον τῶν ἐγκαλουμένων, ἐμόνον ἀπε-
 τείψαντο τὰς διαβολὰς, ἀλλὰ καὶ ἡμνηθέντες ἐπανῆλθον
 εἰς τὴν οἰκίαν. ἢ δὲ σύγκλητος ἐκ κτ' πᾶν ἔληξε τῆς κατ'
 δόμενος ὑποψίας. περὶ χειρισμένη δὲ γὰρ ἔξαπὸς
 λεκατὸ πύσαντο τὰ κτ' δόμενη.

XXII.

Ὅτι πρῶτος, ἀνάξιος γεγονώς τῆς βασιλείας προχρή-
 ματος, καὶ διατελέσας πάντα τὸν ἐξ ἑλίου χρόνον αἰχρῶς,
 κολακδῶν ὁ δὲ ὑπερέχοντας, καὶ πότε ῥωμαίων πρὸς
 αὐτὸν

αὐτὴν παρὰ γεννητῶν πρεσβυτέρων τὰ μὲν τῆς βασιλείας
σύμβουλα, τότε διάδημα, καὶ τὴν πορφύραν ἀπέθετο.
μικτὰ μὲν δὲ τὴν τῶν πατρὸς φάτως ἀπελευθερου-
μῶν παρὰ ῥωμαίοις τάξιν, ἀπῆντησεν Ἰεζουβίλ. τὴν
κεφαλὴν, καὶ πῖλον ἔχων λευκόν ἐπὶ ᾧ φορῶν τηβένιον,
καὶ κάλυτον. ἀσπασάμεν δὲ οὗ πρεσβυτάς, ἀπέ-
θαιον ἐαυτὴν ἀπελευθερνεῖναι ῥωμαίων. ἥς ἀγειρέ-
σαν φωνὴν ἐράδιον θύειν. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τοῖσι οἰ-
κεία προτέρῳ διεπραΐσατο. καὶ τότε ὅτε τὴν εἴσοδον εἰσ-
μεν τὴν εἰς τὴν σύγκλητον, καὶ τὸ εὐρεῖσθαι αἰτίον εἶς
τοῦ συνεδρίου, καὶ καθῆς τὰς χεῖρας ἀμφοτέρω, περὶ
καύησε τὴν αὐδὸν, καὶ οὗ κατημένους ἐπιφθεγξάμενος,
χαίρει θεοῖσι σωτῆρες, ὑπερβολὴν ὑδεμίαν διπλοῦν κο-
λακείας αἰνάνους, ἐπὶ σωκίασμῳ. ἀκολούτως ὅτε τοῖς,
καὶ τὴν λέγον ἐν τῇ συγκλήτῳ ποιητάμενος, τοιαῦτα διηλ-
θει, ὥστε ἐγράφη ἡμῖν, ἀπρεπὲς εἶναι. ἢ ὅτι συγκλητός,
τοῖς πλείστοις τῶν λεγομένων παρὰ σκοπίστα, πρεπέσας τῇ
κολακείᾳ τὰς ἀποκρίσεις ἐποίησατο. ῥωμαῖοι γὰρ καὶ πο-
λεμίοις ἐπ' ἀνδρεία μεγαλοφρονῶντας νικᾶν σπιδύουσιν.

Ὅτι ἦσαν πρεσβευταὶ εἰς ῥώμην παρὰ τοῦ νέου πρῶ-
λεμαίου, καὶ παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου. δοθέντος δὲ αὐτοῖς
ἐν τῇ συνεδρίῳ λέγειν, διακούσασα ἡ σύγκλητος καὶ αὐ-
τέρῳ, ἐδογματίσας, οὗ μὲν παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου πρῶ-
λεμαίου πρεσβευτάς, ἐν ἡμέραις πέντε ταῖς πάσαις ἐκ
τῆς Ἰταλίας ἀπαλλάττεσθαι, καὶ τὴν συμμαχίαν ἀελεῖν
τὴν παρὰ αὐτὴν. παρὰ δὲ τὴν νεώτερον πρῶλεμαίον πέμψαι

πρεσβευτὰς δὲ ἐμφανισίας αὐτῶ τὴν ἔννοιαν τῆς σύγκλη-
του· ἵνα διασεσσημυγὰ τὰ δελφά.

XXIV.

Ὅτι κατὰ τὴν ὀλυμπιάδα πρέσβεις παρεγένοντο
πρὸς ἀλεαργίου, σέφανον κομίζοντες ἀπὸ χερσῶν μυ-
ρίων, καὶ διασαφουῖτες τὴν ἔννοιαν τοῦ βασιλέως, ὡς
ἔχθη πρὸς Ῥωμαίους· ἐτι δὲ τὴν δι' ἐκείνης γενομένην ἀπόρρη-
σιν τοῦ γάμου, καὶ φιλίας πρὸς δημήτριον. Σωπεμαρ-
πυρωῦτων δὲ καὶ τῶν περὶ τὴν γράκχον πρεσβυτῶν, ἡ
σύγκλητος ἐπαινέσασα τὴν ἀλεαργίην, τότε σέφανον
ἐδέξατο, καὶ τὰ μέγιστα τῶν παρ' αὐτοῖς νομιζομένων δώ-
ρων ἀπέστειλον.

XXV.

Ὅτι καὶ τὴν αὐτὴν χρόνον συνεισήχθησαν καὶ ὁ πρὸς
δημητρίου πρέσβεις, ὁ δὲ τὸν σέφανον κομίζοντες, ἀπὸ μυ-
ρίων χερσῶν, καὶ δὲ αἰτίαις τοῦ κατὰ τὴν ὀκταούριον φόνου,
δεσμίοις ἀγαγόντες· ἡ δὲ σύγκλητος ἐπὶ πολὺ μὲν
χρόνον διηπόρησε, πῶς χρῆσθαι ὡς τοῖς πράγμασι. καὶ ἡ
σύγκλητος τὴν μὲν σέφανον πρὸς ἐδέξατο. οὗ δὲ μὲν
τοῦ σέφανου πρὸς ἀδιδόμενοις ἰσοκράτη καὶ λεπτίνῳ οὐκ
ἐβουλήθη πρὸς ἀλαβεῖν.

XXVI.

Ὅτι καὶ κελτίβηρες μὲν τὴν νίκην ἐκ ἀφρόνης πρὸς
νοῦμοι τοῦ μέλλοντος, πρεσβυτίας δὲ ἀπέστειλαν πρὸς
τὴν ὑπατὸν πρὸς διαλύσεως. ὁ δὲ ἀναγκαῖον ἡγάμενος τη-
ρεῖν τὴν πατρίδα μεγάλῳ ψυχον, ἀπεκρίθη τοῖς τοῖς,
ἡ δὲ δόξα περὶ πάντων ἐπιτροπῶν Ῥωμαίοις, ἡ πρὸς αὐτὴν ἐν-
εργῶς τὰ ἐπὶ πολέμῳ.

XXVII.

Ὅτι τῶν Ῥωμαίων στρατοδυσάντων πρὸς καρχηδονίοις,
καρ-

¶ καρχηδόνιοι πυθόμηναι τὸν εἰς τὸ λιλύβαιον κατὰ πλεον,
 καὶ πρὸς τὸν πόλεμον ἔδαμως καταβαίνοντες, πρεσβυ-
 τὰς ἐξέπεμψαν εἰς ῥώμην. οἱ ἐνεχείρισαν τοῖς ῥωμαίοις
 ἑαυτοῦς τε, ὥς τῆς πατρίδος τὰ πράγματα. ἡ δὲ σύγκλητος
 δεξαμένη τὴν πρεσβύτην τῆς χώρας, ἔδωκεν ἀπόκρισιν,
 ἐπεὶ καλῶς βελδύον· καρχηδόνιοι, δίδωσιν αὐτοῖς ἡ σύγ-
 κλητος, νόμοις, χώραι, ἱερά, ἰάφους, ἐλευθερίαν, ὑπαρ-
 ξιν, ἔδαμον πρεσβυτέρῃ πόλιν τὴν καρχηδόνα (πρεσ-
 βυτέρη δια τούτων τῶν φιλανθρωπιῶν) ἐὰν ὁμήρου
 δώσῃ τριακοσίους ἵππους τῶν συγκλητικῶν, καὶ πείθονται τοῖς
 ὑπὸ τῶν ὑπάτων πρεσβελλομένοις. ¶ ἡ νομισθεὶς
 ἀπολελύσθαι τὸν πόλεμον, οὗτος ὁμήρου ἐξέπεμψεν αὐτῇ
 πολλῆς οἰμωγῆς. εἴτα ἦλθον εἰς τὴν ἰτύκην. ¶ ἡ πάλιν
 πρεσβυτὰς ἐξέπεμψεν αὐτὴν πρὸς τοὺς ἑτέρον αὐ-
 τοῖς ῥωμαῖοι ποιεῖν κελδύουσι. τῶν δὲ ὑπάτων εἰπόντων
 πρεσβυτέρῃ τὰ ὅπλα ἀδόλως καὶ οὐ καταπέλτας· ¶
 ἡ δὲ τὸ μὲν πρῶτον διὰ τὸν πρὸς ἀσπιδόταν πόλεμον, βαρέως
 ἔφερον. παρέλαβον δὲ ὅπλων παντοδαπῶν εἴκοσι μυριά-
 δας, ὥς καταπέλτας διχιλίους. εἴτα πάλιν ῥωμαῖοι διε-
 πέμψαντο πρὸς καρχηδονίους, ἀποστείλαι ἱναὶς ἐκ τῆς
 γερουσίας κελδύοντες, οἷς τὸ καταλφόμενον πρὸς αἶμα
 διασαφίσουν. ¶ ἡ τριακοντα τῶν ἐπιφανεστάτων ἀπέ-
 σειλαν. ὁ δὲ πρεσβύτερος τῶν ὑπάτων μανίλιος εἶπεν,
 ὅτι τῇ συγκλήτῃ δέδοκται, μὲν μὲν νυνὶ οἰκᾷ πόλιν, ἐκλι-
 πεῖν· ἑτέραν δὲ κτίσαι τῆς θαλάσσης ἀπέχουσαν σταδίους
 ὀγδοήκοντα. τῶν δὲ πρεσβυτέρων εἰς οἶκον καὶ ἔλεον τραπέν-

των, καὶ πάντων ῥιψάντων ἑαυτοὺς ἐπὶ τὴν γλῶττιν, ἔπο-
 λυν κλαυθμὸν μὲν δακρύων παριεμένων, διατροπὴ με-
 γάλῃ τὸν ἐνέδριον ἐπέχε. μόγις δὲ τῶν καρχηδονίων ἀπὸ
 τῆς καταπλήξεως ἀναψυξαμένων, μόνον ὁ βλάννων κα-
 λέμνρος, οἰκίαν τῆς περὶ ἀσέως φωνῆν παρέμεινον,
 διελέχθη περὶ ἀπικῶς ἅμα καὶ παρρησιαζόμενον· εἰς δὲ
 οἶκτον παραγόμενον εὖν ἀκούσας.

XXVIII.

Ὅπιοι ῥωμαῖοι ἀμετάθετοι ταῖς γνώμας ὄντες πρὸς
 τὴν κατὰ λυσιν τῆς καρχηδόνης, παρσέταξαν ἀπέναντι τα-
 χέως εἰς τὴν καρχηδόνα, καὶ τὰ δεδογμένα τοῖς πολίταις
 ἀπαγγέλλειν. τῶν δὲ πρέσβεων πῖνες, ὅ μὲν δ' ἀποκινῶντες
 * ὅππῃ τὴν εἰς τὴν πατρίδα πορείαν, ἐφυγον * ὅποσιν ἕκαστος
 ἐδίειάτο. ὅ δὲ λοιποὶ τὴν ἐπάνοδον ἐλόμενοι, ἐπανήλ-
 θον τὴν ὁλέθριον πρεσβεύαντες τελεκότες. τῶν δὲ ὀχλῶν
 ὑπαπαντῶντων, τοῖς μὲν οὐδὲν ἐλάλοιν. τὰς δὲ ἑαυ-
 τῶν κεφαλὰς τύπτοντες, καὶ τὰς χεῖρας ἐπανατείνοντες,
 καὶ εὖν θεοὺς ἐπιβοῶμενοι, παρῆγον εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ
 τῇ γερούσια ἀπήγγειλαν τὰ παρσέταγμένα.

XXIX.

Ὅπιοι τὴν ἀραδὸν οἰκῶντες, ὑπέλαβον καιρὸν εἰλη-
 φέειν, πρὸς τὴν τῶν παρὰ θηνῶν ἀπώλησιν. ἀποστείλαντες
 δὲ οὐκ ἐν ἀπὸρρήτοις πρὸς ἀμμῶνιον τὸν παρρησιότα τὸν
 βασιλέα, ἔπεισαν τριακοσίοις θαλάμοις παρὰ δουλοῦσιν τὴν
 μάραθρον αὐτοῖς. ὁ δὲ ἰσίδωρον αὐτοῖς ἀπέστειλε, λόγων μὲν
 ὡς ἐφ' ἐτέρῃς χρεῖαις, ἔργῳ δὲ τὴν πόλιν ἐξαίρησοντα, καὶ
 παρὰ δώσοντα τοῖς ἀραδίοις. ὅ δὲ μαρμαθηνῶν τὸν κεκυ-
 ρωμένον καὶ αὐτὸν ὅλθρον ἀγνοῶντες, εὖν δὲ ἀραδίοις
 ὁρῶντες

ὁρῶντες ἐν πᾶσι τῇ βασιλεῖ φερόμενοις, εἴωσαν οὖν μὴ πρὸς τὴν βασιλέως στρατιάν, εἰς τὴν πόλιν μὴ πρὸς δέχεσθαι, τῶν δ' ἀρχαίων αὐτοὺς ἰκέτας χυεῖσθαι. οὗτοι δ' ἐν τῶν πρεσβυτέρων οὖν ἐπιφανέστατοις πρὸς τῶν δέκα πρεσβυτάς ἐξέπεμψαν εἰς τὴν ἀρχαὸν ἰκετηρίαν κομίζοντας μετ' ἑαυτῶν, καὶ τὰ παλαιότατα τῶν καὶ τὴν πόλιν ἀφιδρυμάτων ὑπελάμβανον καὶ ἐλὼν συγχεύειν, καὶ θεῶν δόσεις, μεταθήσειν τὴν πᾶσαν ὀργὴν τῶν ἀρχαίων. ④ ὃ καὶ τὰς δεδομένας ἐντολὰς ἐκδάντες τῆς νηὸς, εἰς ἰκεσίαν καὶ δέησιν ἐπέποιον τῶν ὄχλων. ⑤ δὲ ἀρχαῖοι ταῖς ψυχαῖς ἀνητημένοι, κατεφρόνησαν μὲν τῶν κοινῶν τῆς ἰκεσίας νόμων. παρ' οὐδ' ἐν ὃ ἡγήσαντο τὴν πᾶσαν συγγενικὴν ἀφιδρυμάτων ἑαυτῶν δόσεις. διόπερ τὰ μὲν τῶν θεῶν ἀγάλματα βωτῆσαντες ὑβριστικῶς κατεπάτησαν. οὗτοι δ' πρεσβυτάς ἐπεβάλλοντο τοῖς λίθοις κατελθεῖν. πρεσβυτέρων δ' ἐπὶ τῶν ἐπιλαβομένων τῆς ὀρμῆς τῶν ὄχλων, μόγις διὰ τὴν φύσιν ἐντροπὴν τοῦ βάλλειν ἀποχόμηροι, πρὸς τὴν εἰς τὴν φυλακὴν αὐτοὺς ἀπαγαγεῖν.

Οἱ πνομοδῆται καὶ τερμίσοι περὶ διαλύσεως δια-
πρεσβυστάμηντοι πρὸς Ῥωμαίους, συνεχώρησαν αὐτοῖς τὴν
εἰρήνην ἐπὶ τούτοις· δοῦναι τῶν πόλεων ἑκατέραν Ῥω-
μαίοις, ὀμήρου τριακοσίους· σάγους ἑννακισχιλίους, εὐρ-
σας τριχιλίας, ἵππους πολεμιστὰς ὀκτακοσίους, ὅπλα
πάντα καὶ ταῦτα πρᾶξαντας, φίλους εἶναι καὶ συμμά-
χους. ταχθείσης δ' ἡμέρας, ἐν ἣ ταῦτα σωτελεῖν εἶδει τὰς
πόλεις

XXX.

πόλεις, καὶ τὰς ὁμολογίας πᾶσι ἐτέλεσαν. ὥς δ' ἔπειτα τε-
 λουμένης ἔδει τὴν τῶν ὀπλῶν πᾶσι ποιεῖσθαι, ὁδυ-
 μὸς ἦν τις διγενής, καὶ πᾶσι ψυχῆς πρὸς ἐλευθε-
 ρίαν ἐπέπεσε τοῖς πλήθεσι. διὸ πρὸς ἀλλήλοις ἐδεινοπά-
 θεν, εἰ γυναικῶν τρόπον γυμνώσουσιν ἑαυτοὺς ὀπλῶν. με-
 ταμελόμενοι δ' τοῖς ψηφισθεῖσιν, ἀλλήλοις κατεμέμφον-
 το, καὶ πατέρες μὲν υἱοῖς ἐνεκάλουν, παῖδες δ' γονεῦσι,
 γυναῖκες δ' ἀνδράσι. ἔπειτα τὴν ἑξάρχης διάθεσιν ἀνα-
 δραμόντες, ἐπὶ τῶν ὀπλῶν ἐπὶ πᾶσι χωρήσαντες, ἀνεκαίνισαν
 τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον.

XXXI.

Ὅτι πρύφῳ Ἰδριώτου βασιλὸς Γεγονῶς, ἑσπυδε τὴν
 δυναστείαν αὐτῷ διὰ δόγματος συκληπικοῦ Βεβαῖῳ. διόπερ
 κατακυδύσας νίκῃ χερσὶν, ἄγασαν ὀκλῶ χρυ-
 σίνων μυρίων, ἔξαπέστειλε πρεσβυτάς εἰς τὴν Ῥώμην
 οὗτοι ταύτῃ κομιζέσθαι τῷ δήμῳ. ὑπελάμβανε γὰρ οὗτοι
 Ῥωμαίους, ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτελεῖν, ἅμα δ' διὰ τὸ δυνά-
 νεισθαι πρὸς ἐξάσθαι τὴν νίκην, καὶ πρὸς αὐτοῖς ἵσταν-
 ναί βασιλέα. οὕτως δ' ἐπὶ τὴν σύγκλητον πάντοτε πανουργότεραν
 ἑαυτοῦ, καὶ οὗτοι ἀπάτη πρὸς ἀκρονομένους, συνέσθη κατα-
 μαρτυροῦσαν· τὸ μὲν γὰρ δώρον ἐδέξατο, καὶ τὴν διφ-
 μίαν μὲν τοῦ λυσιτελοῦς ἐτήρησεν. ἀντὶ δ' πρύφῳ μετὰ
 χρηματίσασα τὴν δόσιν, εἰς τὸν ὅτι αὐτὸς δολοφονηθέντα
 βασιλέα, τὴν ἑπιγραφὴν ἐποίησεν. διὰ δ' ταύτης τῆς
 πράξεως, ἀνέδειξεν ἑαυτὴν μισοπονηροῦσαν ἐπὶ τῇ τοῦ
 παιδὸς ἀναιρέσει, καὶ δωρεὰ ἀσεβῶν ἀνδρῶν ἐπὶ πρὸς δε-
 χομένη.

Ὅτι

Οἱ τῶν ἡκονεῖς ἀλεξάνδρειαν ὧς καὶ τὴν σικυώνια τὴν XXXII.
 ἀφρικτὸν πρεσβύται, κατασκεψόμενοι τὴν ὅλην βα-
 σιλείαν· ὃ ἡ πόλεμαῖος μὲν μεγάλης ἀπαντήσεως ἔπα-
 ρασκευῆς πρὸς δεξάμενος ὅντι ἄνδρας, τὰς τε ἐσιτάσεις πο-
 λυτελεῖς ἐποιεῖτο, καὶ τὰ βασίλεια παλαιῶν ἐπεδείκνυτο,
 καὶ τὴν ἄλλην τὴν βασιλικὴν γάζαν. ὧς τὰν ῥωμαίων
 πρέσβεις ἀρετῇ διαφέροντες, τοῖς μὲν βρωτοῖς τοῖς ὀλίγοις
 ἔκ πρὸς ὑγίαν διατείνεσι χρώμιοι κατεφρόνεν τῆς πο-
 λυτελείας, ὡς διαφθειρομένης καὶ ψυχῇ καὶ σώματι. τὰν
 ἡ ὑπὸ τοῦ βασιλέως θαυμάζοντων, ἐν παρέργῳ τὴν
 θέαν, ὡς ὁδεὸς ἀξίαν ποιησαμένων, τὰ θεῶν ἀξία πρὸς
 ἀλήθειαν ἐπολυπραγμόνησαν ἀκριβῶς· τῆς πόλεως τὴν
 θέσιν καὶ τὸν βάρθρα καὶ τὰς καὶ τὴν φάρον ιδιότητας· πρὸς
 ἡ τούτοις ἀναπλῶσαντες εἰς μέμφω, τὴν ἀρετὴν τὴν χώ-
 ρας, ἔκ τὰς καὶ τὴν νεῖλον δικαιοσύνης, ὅτε πληθὸς τῶν κατ'
 αἰγυπτον πόλεων, καὶ τὰς ἀναριθμήτους τῶν οἰκητῶν μυ-
 ριάδας, καὶ τὴν ὀχυρότητα τῆς αἰγύπτου, καὶ τὴν ὅλην τῆς
 χώρας ὑπερχῆν, ὡς δὲ διακρίνεται πρὸς ἡγεμονίας ἀσ-
 φαλείαν τε καὶ μέγεθος. καὶ θαυμάσαντες τὰ πλήθη
 τῶν κατοικούντων αἰγυπτον, καὶ τὰ τῶν ῥώων ἱπποδύματα,
 διέλαβον μεγίστην ἡγεμονίαν διώαθαι συσασθῆναι τυ-
 χέως τῆς βασιλείας ταύτης ἀξίων τῶν ἡγεμόνων. ὧς μὲν
 οὕτως πρεσβύται κατασκεψάμενοι τὰ καὶ τὴν αἰγυπτον ἱπ-
 κύπε, καὶ εἰδὲν ἱπποσύνης τὴν ἀναγωγὴν ἐποίησαντο.
 κατόλκον δὲ καὶ τὰ πλεῖστα μέρη τῆς οἰκουμένης ἐπῆλθον. ἔκ
 πᾶσι σῶφρονα καὶ θαυμασιῶς ποιησάμενοι τὴν

τ

ἀποδο-

ὑποδείξαν, μεγάλης ὑποδοχῆς ἔτυχον, καὶ τὰ πλείεα
μέρη τῆς οἰκουμένης ἐπεληλυθότες, μετ' εὐφροσύνης ὑπὸ
πρώτων συμφορουμένων, ἐπαυήθησαν. τὰν γὰρ ἔχόντων
τὰς ἀμφισβητήσεις, αὐς μὲν διηλλάγησαν ἀλλήλοις, ἕως
δ' ἐπεπείκησαν, τὰ δίκαια ποιῆσαι τοῖς ἑκαλοῦσι· οὗτοι δ'
ἀναίχυντοῦτας, διὰ τῆς ἀνάγκης κατεσάλκισαν· οὗτοι
δ' δυσδιακρίτους δῶαπετόμφεσαν ἔπει τὴν σύγκλητον.
ὠμιληκότες δ' βασιλεύσι τε δήμοις, καὶ τὴν περὶ παρχε-
σαν αὐτοῖς φιλίαν πρὸς ἀπὸντας δῶανεωσάμενοι, πρὸς
δύνοιν τὴν ἡγεμονίαν ἐπηύξησαν, καὶ πάντες τοῖς αἰρέ-
σεσιν οἰκείως διατεθέντες, ἔξαπέειλαν πρεσβυτάς εἰς
τὴν Ῥώμην, καὶ οὗτοι πάλιν οἰκίῳνα πρεσβυεῖς ἐπήνεσαν, ὅτι
τοῖς τοῖς ἀνδράς ἔξέπεμψαν.

XXXIII.

Ὅτι βόρχος ὁ κατὰ τὴν λιβύην βασιλεύων, πολλὰ
καταμειψάμενος τοῖς πείσασιν αὐτὴν πολεμεῖν τοῖς Ῥω-
μαίοις, πρεσβυεῖς ἐπέμψεν πρὸς τὸν μάρκον· πάλιν μὲν τὰν
ἡμαρτημένων αἰτέμεν· συγγνώμην· ἀξίων δὲ φιλίαν
συμβάδ, καὶ πολλὰ κατεπαγγελόμενος· χερίσιν δ' ἔσε-
δαι Ῥωμαίοις. ἔπειτα μαρίαν κελύσαντος πάλιν τούτων πρεσ-
βυεῖν πρὸς τὴν σύγκλητον· ὁ μὲν βασιλεὺς ἔξαπέει-
λεν εἰς τὴν Ῥώμην πρεσβυτάς πάλιν τούτων· ἡ δὲ σύγ-
κλητος αὐτοῖς ἀπάντησιν ἔδωκεν, ἀπ' αὐτῶν τεύξεσθαι τὰν
φιλανδραπῶν τὸν βόρχον, εἰάν μάρκον πείσῃ. τοῦ δ' μαρίαν
σπεύδοντος αἰχμαλώτον λαβεῖν ἰογόρταν τὸν βασιλέα,
ὑπὸ ἀπέτατος ὁ βόρχος ἢ καὶ μετὰ τὴν ἀμειψάμενος τοῦτον, ὡς
πρὸς τῶν κοιτῆ συμφορούντων διαλεξόμενος, συνέλαβε
τὸν ἰογόρ-

τὸν ἰογόρταν· καὶ δῆσας παρδωκε λαοκίῳ σύλλα τῷ Τα-
μία, τῷ παρὸς τὴν ὥσθ' ἀπεμψιν ἐκπεμφθέντι. τῇ δὲ
τούτῃ συμφορᾷ, τὴν ἰδίαν σωτηρίαν πορισάμενος, διελύθη
τῷ ὥσθ' ἀπὸ τῶν ῥωμαίων τιμωρίας.

Ὅτις τὴν ῥώμην ἤκον πρεσβύται· μιθριδάτης τοῦ XXXIV.
βασιλέως, κομίζοντες μετ' αὐτῶν χρημάτων πλήθους
παρὸς τὴν τῆς συγκλήτης δωροδοκίαν. ὁ δὲ σατερνῖνος δό-
ξας ἀφορμὴν ἔχων καὶ τῆς συγκλήτης, μεγάλῃ ὕβρει
τῇ πρεσβείᾳ ἐνεδείξατο. ὥς τῶν συγκλητικῶν παροξυνάν-
των οὖν πρεσβευτὰς, καὶ συνεργήσαντες ἐπαγέλλομένων, ὅ
καθυβρεθέντες ἐπὶ νηγκαν κρίσιν τῷ σατερνῖνῳ περὶ τῆς
εἰς αὐτοὺς ὕβρεως. τοῦ δὲ ἀγῶνος ὄντος δημοσίᾳ καὶ με-
γάλῃ διὰ τὴν τῶν πρεσβευτῶν ἀσυλίαν, καὶ τὴν συνήθη
ὥσθ' ῥωμαίοις παρὸς τὴν ὑπὲρ τῶν πρεσβύτων μισοπονη-
ρίαν· ὁ δὲ σατερνῖνος θανάτου κατηγοροῦμενος ὑπὸ τῶν
συγκλητικῶν, ὡς αὖ ἐκείνων δικαζόντων τὰς τοιαύτας κρί-
σεις, εἰς οὗν μεγίστοις ἐνέπεσε φόβοις τε καὶ κινδύνοις. καὶ
διὰ τὸ μέγεθος τῶν ὑποκείμενων ἀγῶνων, πῆξας κατέ-
φυγεν ἵππῃ τὸν κοινὸν τῶν ἀκληρωτῶν ἔλεον· ὥς τὴν ἐσθῆτα
τὴν πολυτελεῖ κατέθετο, πινάρα δὲ μεταμφιασόμενος
καὶ κοινὴν, καὶ πώγωνα τρέφων, πρὸς εἰς οὗ καὶ τὴν πό-
λιν ὄχλοις. καὶ τοῖς μὲν πρὸς τὰ γένετα πίπλων, τοῖς δὲ
ταῖς χερσὶν ἵππ' αὐόμενος ἐδεῖτο, καὶ καὶ δακρύων κατὰ
κέτευε, βοηθῆσαι τοῖς ἀκληρήμασι· κατὰ στασιάζεσθαι γὰρ
ἐαυτὸν ἐπεφαίνετο ὥσθ' ἅπαν τὸ δίκαιον ὑπὸ τῆς συγκλή-
της· ὥς τὸ παρὰ τὸν αὐτὸν ἀπεδείκνυε διὰ τὴν εἰς τὸν δῆμον

Ἰννοίαν· καὶ οὗτοὺς ἔχειν ἐχθρούς τε καὶ κατηγοροὺς καὶ κελτάς. Τὸ δὲ δῆμος συνεξαεργυμένους ταῖς δεήσεσι, πολλαὶ μυριάδες βινέδραμον ἐπὶ τὸ κελτήριον, καὶ παραδόξως ἀπελύθη· καὶ συνεργὸν ἔχων τὸν δῆμον, πάλιν ἀνερρήθη δήμαρχος.

XXXV.

Ὁ π. μάρκος ἀντώνιος βινθέμενος πρὸς κρήτας εἰρήνῳ, μέχρι μὲν τινος ταύτῳ ἐτήρην. μετὰ δὲ ταῦτα σιωπώμενης βελῆς, ὅπως αὖ μάλιστ' αὐτῆς ὠφελείας παρορήσαιντο, ὁ π. πρεσβύτατος καὶ φρονήσει διαφέρωντες, βινέβλδον πρέσβεις ἐκπέμπειν εἰς τὴν ῥώμην· ἔπερὶ τῶν ἐπιφερομένων ἐγκλημάτων ἀπολογεῖσθαι, ἔπειρα δὲ τὴν σύγκλητον ἀγνώμοσι λόγοις, ἔδεήσεσιν ἐξιλάσκεσθαι· διόπερ ἀπέστειλαν εἰς τὴν ῥώμην τριάκοντα πρεσβυτάς, οὗτοὺς ἐπιφανεστάτους ἀνδρας. οὗτοι δὲ κατ' ἰδίαν περίπορευόμενοι τὰς οἰκίας τῶν συγκλητικῶν, καὶ πᾶσαν δεκτικῶν παροῖέμενοι φωνῶν, ἐξεδεράπδον οὗτοὺς τὸ συνέδριον συνέχοντας. εἰσαχθέντες δὲ εἰς τὴν σύγκλητον, ἔπειρα εἰτε τῶν ἐγκλημάτων ἐμφρόνως ἀπολογησάμενοι, τὰς τεῖδ' ἀνδρῶν δυνεργεσίας καὶ συμμαχίας πρὸς τὴν ἡγεμονίαν ἀκερβῶς διελαθόντες, ἡξίον αὐτοὺς εἰς τὴν παροῖεσθαι ἑαυτοὺς τε καὶ συμμαχίαν ἀποκαταστήσαι· ἢ δὲ σύγκλητος ἀσμένως οὗτοὺς λόγοις παροδεξαμένη, δόγμα ἐξέβαλε τὸ κυρτῶν, δι' οὗ τῶν ἐγκλημάτων οὗτοὺς κρήτας ἀπολύσας, φίλοις καὶ συμμαχοῦς τῆς ἡγεμονίας ἀνηγόρευεν· ἄκυρον δὲ τὸ δόγμα ἐποίησε λένικλος ὁ ἐπικαλέμενος τῶν τῆς. ὁ δὲ κρήτες ἀπηλλάγησαν· ἢ δὲ σύγκλητος περὶ τῶν

τὰν κρητὰν πολλάκις λόγῳ χρομένῃς, ὅτι κοινωνοὶ τῆς
 ληθείας τοῖς πειραταῖς, δόγμα ἔγραψαν, ὅπως ὁ κρη-
 τες πάντα τὰ πλοῖα ἕως τετρασκάλμῃς ἀναπέμψωσιν εἰς
 ῥώμην, καὶ τριακοσίους ὁμήρου δώσει ὅντι ἐπιφανεσάτους·
 ἐκπέμψωσι δὲ καὶ λαδένῳ καὶ πανάρῳ κοινῇ δὲ πάν-
 τες ἐκτίσωσιν ἀργυρίου τάλαντα τετρακισχίλια. ὁ δὲ
 κρητες πυθόμενοι τὰ δεδομένα τῇ συκλήτῳ, ᾧ τὰν
 πωροσηγελμένων ἐβελδύνοντο. καὶ οἱ μὲν φρονήσει διαφέ-
 ροντες ἔφρασαν δεῖν πάντα ποιεῖν τὰ πωροσηγελόμενα. ὁ
 δὲ ᾧ τὸν λαδένον, τοῖς ἐγκλήμασιν ὄντες ἔνοχοι, καὶ
 φοβούμενοι μὴ ἀναπεμφθέντες εἰς τὴν ῥώμην, πτωχείας
 τύχωσιν, ἀνέσφον τὰ πλήθη, ᾧ καλοῦντες τὴν ἐξ αἰῶ-
 νος ᾧ καδεδομένῳ ἐλευθερίαν διαφυλάττειν.

ΕΚ

ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΠΙΑΝΟΥ

ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ

ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ ΠΕΡΙ ΠΡΕΣΒΕΙΩΝ.

I.

Τι τὸν πόλεμον τὸν πρὸς ῥωμύλον Τάτις, αἱ ῥωμαίων γυναῖκες, καὶ σαβίνων θυγατέρες διήτησαν, αὐταὶ τὰ χάρακι τῶν γονέων περσεύσασαι, χεῖράτε περτείνεσσαι καὶ βρέφη τὰ ἤδη σφὶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν γρόμενα ὑπιδεικνύσασαι, καὶ τοῖς ἀνδράσι μαρτυροῦσαι, μηδὲν ὑβριστικὸν ἐς αὐτὰς ἀμαρτεῖν. ἐδέοντό τε οἶκτον λαβεῖν πῶς οὖν σαβίνοις, σφῶν τε αὐτῶν, καὶ κηδεσῶν, καὶ ἐγγόνων, καὶ θυγατέρων καὶ φείσασθαι συγγενῶς καὶ μιαιφύλου πολέμου· ἢ πρῶτας ἀνελεῖν, αἰτιῶν αἰτίαν ἔχουσι τοῦ πολέμου. ὅτι τῶν τε παρόντων ἀπορία, καὶ οἶκτος τῶν γυναικῶν συγγινώσκοντες, ἤδη, μὴ καθ' ὑβριν εἰργάζασθαι ταῦτα ῥωμαίους, ἀλλὰ ὑπὸ χρείας, ἐς τὰς διαλλαγὰς ἐνεδίδουσι. καὶ συνελθόντες, ῥωμύλος τε καὶ τάτις ἐς τὸν εἰς ἐκείνους γρομένον ἱερὸν ὁδόν, ὑπὸ τοῖς δι᾽ ἐκείνους βασιλεύειν μὴ δ' αὖ φῶ, τάτιον τε ὅτι ῥωμύλον· σαβίνοις ὅτι οὖν τότε τὰ Τάτιος συσχετοῦσαντας, καὶ εἰπὼντες

εἶπινες ἄλλοι τῶν σαβίνων ἐθέλουσι εἰς τὸ ῥωμαίων μετοικί-
ζεσθαι ἐπ' ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ.

Ὅτι τοὺς μαρκίους φυγαδευθέντας, καὶ εἰς βελύσκους II.
καταφυγόντας, καὶ κατὰ ῥωμαίων ἐν στρατοῦσιν ὄντας, καὶ μ
σαβίους ἀποκλόντας ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ στρατὸν πεδύσαντας,
ὁ δῆμος ἠπείλει τῇ βελῇ παρὰ δώσειν τὰ τείχη τοῖς πολε-
μίοις, εἰ μὴ πρὸς βούσιντο περὶ διαλλαγῶν πρὸς μάρ-
κιον. ἡ δὲ μόλις ἐξέπεμψεν αὐτοκράτορας περὶ εἰρήνης
ῥωμαίους πρέσβεις· οἱ παρελθόντες εἰς τὸ βελύσκων ἀκροω-
μένῳ, πρὸς τὴν ἀμυνεῖαν καὶ ἀφ' ὁδοῦ, εἰ καταλύσας τὴν
πόλεμον, τῆς τε βελῆς αὐτὸν ὑπεμύμνησκον, ὡς ἐχάμαρ-
τύσης εἰς αὐτὸν. ὃ ὅτι πολλὰ τοῦ δήμου καταγορήσας, περὶ
ὧν εἰς αὐτὸν καὶ βελύσκους ἐξημαρτήκεσαν, ἐπηγγέλλει
ὁμοῦς βελύσκους αὐτοῖς διαλλάξιν. ἀνὴρ γὰρ * μὲν ἔχουσι * ἴσως
βελύσκων, καὶ τὰς πόλεις ἀποδῶν, καὶ ποιήσονται πο- γῆν
λίτας, ὡς περὶ λατίνους· ἕως δ' ἂν ἔχουσι τὰ τῶν κρα-
τουμένων, οἱ κρατούμενοι ἐχ' ὅτι τίνες αὐτοῖς ἔσονται δια-
λύσεις. ταῦτα μετίστοντας ἀπέλυε οὗτος πρέσβεις, ἃς ἡμέ-
ρας εἰς τὴν σκέψιν ἐδίδε. πρῶτοι δ' ἐπὶ οὗτοι ἄλλους λα-
τίνους, ἐπὶ πόλιν αὐτῶν εἰλε ταῖς ἡμέραις· καὶ ἦσαν
ἐπὶ τὰς ἀποκρίσεις. ὃ ὅτι ἀπεκρίναντο, εἰάν ἐν τῷ ῥωμαίων
γῆς ἀπαγάγῃ τὸν στρατὸν, πέμψαν οὗτος συμμοινομένους
αὐτῶν τὰ πρὸς ὅντα. πάλιν δ' αὐτοῖς ἀντιπρόσας, ἐπεμποι ἑτέ-
ρους ἰδεομένους, μηδὲν ἀνάξιον ποιεῖν τῆς πατρίδος,
μηδ' ἐξ ἐπιτάγματος ἀλλ' ἐκουσίως εἰάν γίνεσθαι τὰς
ἐπιθήκας. αὐδόμενόν τε τὴν πατρίδα καὶ τὸ τῶν πατρι-
χόνων

γόνων ἀξίωμα πμῶντα, τῶν ἐς αὐτὸν ἐχάμαρτντων. ὁ δὲ
 ῥοῦτον αὐτοῖς ἀπεκρίνετο, τριῶν ἄλλων ἡμερῶν ἤκειν, βε-
 λουσαμένους τί καλλιον. οἱ μὲν δὲ οὗτοῖς ἱερέας ἐπεμπον,
 ταῖς ἱεραῖς ἐδοῦσιν ἐσαλμένους, ταυτὰ δὲ μαρκίε δεησο-
 μένους· ὁ δὲ καὶ τούτοις ἔφη δεῖν, ἢ τὰ κελεύόμενα ποιεῖν, ἢ
 μήδ' ἀνὰ φικνεῖσθαι πρὸς αὐτόν. ἐς οὗτο πολιορκίαν καθί-
 σαντο καὶ τὸ τεῖχος ἐπλήρωον λίθων, καὶ βελῶν, ὡς ἀνω-
 θεν ἀμυνόμενοι μαρκίον. βαλερία δὲ ποπλικόλα θυγά-
 τηρ, πολλὰς ἀγομένη γυναικας, ἐπὶ τῷ μητέρῳ τῷ
 μαρκίε βεθυρίαν καὶ ἐπὶ τῷ γυναικῇ βολεμνίαν, πέν-
 τιμα ἡμφιεσμένοι πᾶσαι, καὶ τὰ παιδία ταῖς ἱεσῖαις
 ἐπιφέρουσαι, συνεξελθεῖν αὐταῖς πρὸς μαρκίον ἡξίου
 αὐτάς, καὶ δεηθῆναι φέισασθαι σφῶν τε αὐτῶν καὶ τῆς πα-
 τριδος. αἱ μὲν δὲ τῆς βουλῆς ἐπὶ τρεπέσης, ἐξήεσαν μό-
 ναι γυναικες, εἰς ἐχθρῶν στρατόπεδον. ὁ δὲ μαρκίος θαυ-
 μάζων τῆς διτόλμιας τῷ πόλιν, οἷα ῥωμαίων ἐσὶ ἐπὶ τὰ
 γυναικα, πρὸς ἑσῖαις ἀπὸ τῶν καὶ τὰς ῥάβδους καθήρ, καὶ
 οὗτο πελέκεας διὰ τῷ μητέρῳ, πρὸς δὲ ῥαμῶν τε ἡσπάζε-
 το, ἐπὶ ἧγεν ἐπὶ τὸ σινέδριον τῶν βελόσκων, ἐπὶ λέγειν
 ἐκέλευσαν ὅ, πρὸς ἧτοι. ἢ δὲ σινεδικεῖσθαι, ἐξελαννο-
 μένη τὴ πόλεως ἔσα μήτηρ, ἔφη ὅτι ἂν δι' ὅτι ῥωμαῖοι πολλὰ
 πρὸς αὐτὰς πεπόνθασιν ἡδη, ἐπὶ τίσιν ἐπὶ σανικανίῳ, ὡς
 χώρα τε ῥοῦτο διέφθαρται, καὶ πόλεις ἀπολώλασι πολ-
 λαί. ἐπὶ ῥωμαίοις ἔχαρον, πρὸς ἀκαλῶσι. ἐπὶ πρὸς ῥας
 πέμπουσιν ὑπάτης ἐπὶ ἱερέας. ἐπὶ μητέρῳ ἐπὶ γυναικῇ, ῥε
 ἀδίκημα ἰῶνται ἀμνησία ἐπὶ κατόδῳ. σὺ δὲ μὴ ἀνιάτω
 κακῶ

κακῶς τὸ κακὸν ἰῶ· μὴ δὲ συμφοραῖς ἐπιχίρει κοιναῖς, αὐ-
 τούτε σοῦ, καὶ τῶν ἀδικημάτων. ποῖ φέρων οἴσεις τὸ πῦρ;
 μετὰ τὴν χώραν ἐπὶ τὴν πόλιν; μὴ τὴν πόλιν ἐπὶ τὴν
 ἐσῖαν ἢ τὸ σῶμα; μὴ τὴν ἐσῖαν, ἐπὶ τὰ ἱερά; δὲ χάριν ὧ
 παῖ καὶ μοῖ, ἔτι πατρὶδι παρκαλέσαιο. ἡ μὲν δὲ τοσαῦτα
 εἶπεν. ὁ δὲ μάρκιος ἐκείναι πατρὶδα ἢ τὸ ἐκβαλεῖσθαι,
 ἀλλὰ τὴν ὑποδεδεγμένῳ. ἐδὲν γὰρ εἶναι φίλιον δὴ ἀδι-
 κῆ, ἐδὲ ἐχθρὸν δὲ ποιουῶ. καὶ τὸ τῶν παρόντων ἐκέλδυσεν
 ὄρεῖν, πῶς ἴε δόλιον αὐτῷ, καὶ λαβόντων, καὶ πολίτῳ πε-
 ποιημάτων, καὶ στρατηγὸν ἀποφηνάντων, καὶ τὰ ἴδια ἐπι-
 τρεψόντων, ἡμᾶς τε ὅσων ἡξιώτο, καὶ ὄρεων ἐς ὥμοσεν
 αὐτοῖς, ἐπεξίει καὶ παρεκάλει τὴν μητέρα εἶναι αὐτοῦς τί-
 θεσθαι πολεμίους καὶ φίλους. ἡ δὲ ἐπὶ λείοντος ἀγανακλή-
 σασα, καὶ τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἑρμηνεῖαν ἀναχούσα, θεοῦς
 γενεθλίοις ἐμαρτύρετο. δύο μὲν ἤδη πρεσβείαις γυναικῶν
 ἀπὸ ῥώμης ἐν μεγάλοις ἐσαλθαι κακοῖς ἐπὶ ταῖς βα-
 σιλεύσιν, καὶ γαίου μαρκίου. τούτοις δὲ τῶν μὲν ὄντων ξέ-
 νων καὶ ἀληθῶν πολεμίον ἐνδύναται ταῖς γυναιξὶν αἰδόμε-
 νων. μάρκιον δὲ ὑπερρεῖν πρεσβείας γυναικῶν. τοσῶνδε,
 ἔτι τῆς Γελαμηνίδης καὶ μητρὸς ἐπὶ ταύταις· ἀλλὰ μὲν ἔφη
 μηδεμίαν μῆτις ἀτυχοῦσα παιδὸς ἐς ἀνάγκην ἀφίκοιτο
 πρὸς πεσεῖν αὐτῶν. ἐγὼ δὲ καὶ τοῦτο ὀφίσταμαι, περὶ κυλί-
 σμαίσεσθαι, καὶ λέγουσα· εἰς τὸ ἐδαφθῆναι αὐτῷ ἐρρίπτεται.
 ὁ δὲ ἐδάκρυσεν τε ἔτι ἀνεπήδα, καὶ ἀντείχετο αὐτῆς, ὑπὸ τε
 τοῦ πάθους ἐξεφώνησε· νικᾷς ὧ μᾶτερ· ἀλλὰ νικῶν ἐξείς,
 τὴν ὑὸν ἀπολαῖς. ταῦτα εἰπὼν, ἀπήγε τὴν στραπὶν, ὡς
 λόγον

λόγον ὑποδώσων βαλάνκοις, καὶ τὰ ἔθνη συναλλάξων,
ἐλπίζε ἡρώδης καὶ ταῦτα πείσῃ βαλάνκοις. κατελθούσῃ δὲ
φθονέμενος πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ἀτγιδίς.

III.

Ὅππασανταί εἰς τὴν φρεγγέλλαν ἐμβαλόντες, ἐπόρ-
θουν. ῥωμαῖοι δὲ σαννιτῶν καὶ δαυνίων, ὀγδοήκοντα κώ-
μας καὶ μίαν εἴλον· καὶ ἄνδρας εἴξαι αὐτῶν χιλίους καὶ δις-
μυρίους ἀνελόντες, ἀπάνεστησαν αὐτοὺς ὑπὸ τῆς φρεγγέ-
λης. καὶ πάλιν ἐς ῥώμην ἐπεσβέδον ④ σαννίται νεκροὺς
σώματα δούρων δυρόντες, ὡς αἰτίους τοῦδε τοῦ πολέμου γε-
γονότας ἀνησηκότες, καὶ χρυσίον ὡς ὑπὸ τῆς ἐκείνων περι-
χσίας πεπορευμένον. ἐφ' οἷς αὐτοὺς ἡ βασις πάντῃ νομίζου-
σα τετεύχεται, πρὸς ἐδόκα κακοπαθοῦντας ἐνδῶσθαι πρὸς
τῆς ἡγεμονίας. ⑤ ὅτ' αὐτὰ μὲν ἄλλα ἐδέχοντο. καὶ εἴπερ δὴ
τέλεγον ἢ παρητοιῶτο· καὶ παρεκάλουν ἢ ἐς τὰς πόλεις
ἀνελθόντες. πρὸς ὅτ' ἡγεμονίας, ἐκ ἀναχόμενοι πάλιν ἐδ' ἄ-
κιστα. ἐκ ἐκδωσόμενοι δὲ τὰς πόλεις ἔφασαν ἥκειν,
ἀλλὰ ἐς φιλίαν ζυνάξοντες. λυσάμενοι δὲ τοῦ χρυσοῦς οὐδ' ἄν
αἰχμαλώτοις, ἀπῆσαν ὀργῇ· καὶ τὴν πείραν ἔχοντες
τὴν πρὸς τῆς ἡγεμονίας. ⑥ ῥωμαῖοι μὲν ἐψήφίζοντο, μήτε
πρὸς βείας ἐπὶ πρὸς σαννιτῶν πρὸς σέειναι· ἀλλὰ ἄσπονδον
καὶ ἀκήρυκτον πόλεμον αὐτοῖς πολεμεῖν, ἕως κτ' κρείττω
εἴξαι. θεὸς ὅτ' ἐνεμέσθη τῆς μεγαληγορίας, ⑦ ὅτ' ὑπερῶν
ἡττήθησαν ὑπὸ σαννιτῶν· καὶ ὑπὸ ζυγὸν ἤχθησαν οἱ ῥω-
μαῖοι. ἐς γὰρ σενότατον χρόνον τοῦτοις συγκλείσαντες οἱ σαν-
νίται, τοῦ ποντίου σφῶν στρατηγοῦ τ' ὅτ', καὶ λιμῶν περὶ
μένων ῥωμαίων, ⑧ στρατηγοὶ σφῶν πρὸς ἐδουσάμενοι,

παρε-

παρεκάλειν τὸν πόνητον κατὰ θέαν ῥωμαίοις χάριν, ἡ δὲ
 πολλοὶ παρέχουσι καιροί. ὃ δὲ ἀπεκρίνατο, μὴ δεῖν μὴ δὲ
 πρεσβύειν ἐπὶ πρὸς αὐτὸν, εἰ μὴ τὰ ὅπλα ἐκ αὐτοῦ πα-
 ραδοῖεν. θρῆνος οὖν ἡ δὲ οἷα πόλεως αἰχμαλωτίας. ἔπειτα
 διέτριψεν ἡ δὲ ἐπὶ ἄλλας ἡμέρας, ὁκνοῦντες ἀνάξιόν τι τῇ
 πόλεως ἐργάσασθαι. ὥς δὲ ἔτε μηχανὴ σωτηρίας ἐφαί-
 νετο, ὅτε λιμὸς ἐπὶ αὐτοῦ. καὶ νεότης ἡ δὲ πέντε μυριά-
 δων, ἡ δὲ ὁκνοῦν φθιρομένην ὑπεριδεῖν, ἐπέτριψαν ἑαυ-
 τοὺς τῷ ποντίῳ, καὶ παρεκάλουν, εἴτε κτείνειν, εἴτε πω-
 λεῖν, εἴτε φυλάττειν, ἐπὶ λύττοις ἐλοιτο, μηδὲν ἐς σώματα
 ἀνδρῶν ἀτυχοῦντων ὑβρίσαι. ὃ δὲ τὰ παρὰ ζυμεδολύε-
 το, μετὰ πεμφάμενος αὐτὸν ἐκ τοῦ καυδίου φερόμενον
 ὑπὸ γήρεως ἀμάξῃ. καὶ ὁ πρεσβύτης ἔφη ἔνεστιν ὥσπερ με-
 γάλῃ ἐχθρῇ φάρμακον, δὲ εργεσίας ἢ κολάσεως ὑπερ-
 βολή. αἱ μὲν οὖν κολάσεις κατὰ πλήσουσιν. ἰδιόκλειον τὴν
 δε πρώτῃ καὶ μεγίστῃ θησαυρίζον τὴν δὲ τυχεῖαν. καὶ
 πάντας ἀπόλυσον ἀπαθείς. μήτ' ἐνυβρίσας, μήτ' ἀφελό-
 μενος μηδὲν ἵνα σῶν ἢ σοι τὸ μέγεθος τῇ δὲ εργεσίας. εἰς
 δὲ ὥς φιλότιμοι κακὸν, ἀλλὰ μόναις δὲ εργεσίαις ἡττώμε-
 νον, διαγωνιῶνταί σοι πρὸς τῆς δε τῆς χάριτος. ἔχεις ἐνέ-
 χυρον τὴν δὲ τὴν δὲ εργεσίαν εἰρήνης ἀθανάτου λαβεῖν. ἦν
 δέ σε ταῦτα μὴ πείθῃ, κτεῖνον ἀπαντας ὁμαλῶς, μήδ' ἄλ-
 λελον ὑπολιπών. λέγω δὲ ἐκεῖνα μὴ αἰσχύμενος. ταῦτα
 δὲ ὥς ἀναγκαῖα. ῥωμαῖοι γὰρ ὅπου ὑβριζέμεντες, ἀμυνέ-
 νται σε πᾶσι. ἀμυνεῖσθαι δὲ μέλλοντας αὐτοὺς παρακαλῶ-
 βλαπῆ. μείζον δ' ἐκ αὐτῶν δὲ εργεῖς βλάβος. νέων ὁμοῦ πέντε

μυριάδων. ὁ μὲν τοιαῦτα εἶπεν. ὁ δὲ παῖς ἀντέλεξεν· ὅτι
 μὲν ὦ πάτερ ἐναντιώτατα εἶπας ἀλλήλοισι, ἐθωμάζω
 παρῑπας γὰρ εἰνὺ πρεβολὰς ἐκατέρων. ἐγὼ δὲ ἐκτενῶ μὲν
 δούρας τοσούτοις, νέμεσίν τε θεοῦ φυλασσόμενος, καὶ φθόνον
 ἀνθρώπων αἰδέμενος, καὶ τὰ ἔθνη τὰς ἐς ἀλλήλους ἐλπί-
 δας ἐκ ἀφαιρήσομαι δι' ἀνηκέστε κακοῦ. περὶ δὲ τῆς ἀφέ-
 σεως ἐδ' αὐτῷ μὲν μοι δοκεῖ ῥωμαίων, πολλὰ καὶ δεινὰ δε-
 δρακότων ἡμᾶς, καὶ χωρία καὶ πόλεις ἡμετέρας ἐπὶ νῦν
 ἐχόντων, τὸ δὲ σὺ εἰλημημένοις ἀπολύειν παντὶς ἀπαθείς,
 ἐποίησω· ἐμπληξία γὰρ ἡ ἀλογῶ φιλανθρωπία. Ἐπι-
 σκόπει δὲ παρεῖς ἐμὲ, καὶ τῶν σαυινῶν ὧν παῖδες καὶ πατέ-
 ρες καὶ ἀδελφοὶ τεθνήσκουσιν ὑπὸ ῥωμαίων, καὶ κτήματα καὶ
 χεῖματα ἀφηρεῖσθαι, χεῖςσι παρὰ μυσθίας· φύσει δὲ ταυ-
 ροὺ ὀνενικηκώς, καὶ τὰ κέρδη παρὰ βλάβονται. τίς οὐκ αἰέ-
 ξεταί μου. τοὺς δὲ μὴ κτείνειν, μήτε πωλεῖν, μὴ δὲ ζημιῶν,
 ἀλλ' ὡς δούργετας ἀπαθείς παρὰ πέμπειν. διὰ μὲν δὲ ταυ-
 τα, παρεῖς μὲν τὰς ἐπρεβολὰς· ἐπεὶ τῆς μὲν ἐκ χειρὸς ἐγὼ· τὸ
 δὲ ἀπανθρωποτέρας οὐκ ἀνέχομαι. ὡς δ' αὖτε ῥωμαίων
 τί τοι φρονήματος παρὰ εἰλοίμι, καὶ τὰ παρὰ σὺν ἄλλοις
 ἀδιάβλητος εἴλω, ὅπλα μὲν αὐτοῖς οἷς ἐχέσαντο αἰεὶ κατ'
 ἡμῶν ἀφαιρήσομαι καὶ χεῖματα. καὶ γὰρ ταῦτα ἔχουσι
 παρ' ἡμῶν. ἐμπέμψω δ' ὑπὸ ζυγόν σώους. ἢ πρὶν αἰχμῶν
 ἑαυτοὶ κατ' ἄλλων ἐχέσαντο. καὶ εἰρήνη εἶναι τοῖς ἔθνεσι
 βιωθήσομαι, πάντεσι πάσι· Ἐπιλέξομαι σὺν Ἐπιφαιε-
 σταίσι, ὅμηρε· πάντες τὰν βιωθῆκων, ἕως ἄπας ὁ δῆμος
 Ἐπιψηφίσῃ· ἑταῖροι δὲ ποιῶν ἡγεομαι νενικηκότος τε ἔργα
 ποιήσῃ.

ποιήσεν καὶ φιλῶν τρώπῃ· ῥωμαίοις τε αἰσθήσιν, ὅσα ἔ-
αὐτοὶ φάσκοντες ἀρετῆς ἀντιποιεῖσθαι, πολλάκις ἐς ἄλλοις
ἔδρασαν. Ταῦτα τοὺς πόντις λέγοντ' ὅ, ὁ πρεσβύτης ἐδάκρυ-
σέ τε καὶ ἐπὶ βᾶς τῆς ἀπῆνης, εἰς τὸ καυδίον ἀπῆλυνεν. ὁ
ᾧ πόσιος ἑὸν πρῆσθός καλέσας ἤρετο, εἴ τις εἰρηνοδίκης αὐ-
τοῖς παρεῖν. τοῖς ᾧ παρεῖν ἔδεις, ὡς ἐπὶ ἀσπονδον καὶ ἀκή-
ρυκτον πόλεμον ἐσθλὸν ἰδοῖσι. τοῖς οὖν ὑπᾶτοῖς καὶ τοῖς
ἄλλοις ἀρχουσι τῆς στρατίας καὶ παντὶ τῷ πλήθει λέγειν
ἐκέλδυσεν ἑὸν πρῆσθός. ἡμεῖς αὖ ῥωμαίοις ἐσπενδόμεθα
φιλίαν, ὡς αὐτοὶ διελύσατε σιδικλυοῖς τοῖς ἡμετέροις
ἐχθροῖς συμμαχοῦντες. εἴτ' αὖτις αὖ φιλίας ἡμῖν γηο-
μένης, νεαπολίταις ἐπολεμεῖτε τοῖς ἡμετέροις γέτοσι. ἔ-
δοκ ἡγοῦμεν ὅτι ταῦτ' ὡς ὑμῖν ᾧ ἀσπονδὴν πλεονεξίας,
ἐπὶ ὅλῳ τῷ ἰταλίῳ· ἔντε ταῖς περτέροις μάχαις,
πολλὰ ᾧ ἀτὶ τῷ ἀπορίῳ τῶν ἡμετέρων στρατηγῶν περ-
λαβόντες, ἔδεν ἐπεδείξατε μέγιστον ἐς ἡμᾶς. ἔδ' ἡρεῖσθε
τῷ χώρῳ πορθοῦντες, καὶ χωρία καὶ πόλεις ἔχοντες
ἀλλοτριᾶς, καὶ κληροῦχοις ἐς αὐτὰ πέμποντες· ἀλλὰ ἔ-
πρεσβυσαμὲν ἡμῶν δὲ πρὸς ὑμᾶς, καὶ πολλὰ συλχω-
ρουμένων ὑπερήφανα ἡμῖν, ἀλλ' ἐπετάσσετε, τῷ ἀρχὴν
ὅλῳ ἀποδέσθαι, καὶ ὑμῶν ὑπακύναι, ὡς πρὸς ἀσπενδομύρας,
ἀλλὰ ἐαλωκότας· ἔπ' ἐπὶ τοῖς δὲ τὸν πόλεμον ἔνδε, ἀσπον-
δον ἔπ' ἀκήρυκτον ἐψηφίσασθε, καὶ ἀμείνων ποτὲ φίλων, καὶ
σαβῶν ἐκγονῶν τῶν ὑμῖν συσσοικουμένων. ἔνεκα μὲν οὖν
τὸ ὑμετέρας πλεονεξίας, ἔδει ἔπ' αὐτὰ παρ' ἡμῶν ὑμῖν ἀσπον-
δα εἶναι. ἐγὼ ᾧ νέμειν τε θεῶν αἰδέμενος, ὡς ὑμεῖς ὑπερί-

δεδε καὶ συγγενείας καὶ φιλίας τῆς ποτὲ μνημονδίων, δίδωμι ἑκάστον ὑμῶν, (ὡς ἱματίῳ σώον ὑπὸ ζυγὸν ἀπελθεῖν, ἢ ὁμόσητε τινὲς γῆν καὶ τὰ χωρία πάλῃ ἡμῖν ἀποδώσειν, καὶ οὕτω κληροῦχος ἀπὸ τῶν πόλεων ἀπάξειν καὶ μηδέ ποτ' ἐπὶ στανίτας στρατεύσειν. ἀπαγελθέντων δὲ τούτων εἰς τὸ στρατόπεδον, ὁλοφυρμὸς ἦν καὶ θρήνος ἐπὶ πλείστον θανάτου γινώσκοντες εἶναι χεῖρνα τὴν ὑβριν τὴν ὑπὸ τῷ ζυγῷ. ὡς δὲ καὶ περὶ τῶν ἰππέων ἐπύθοντο, αὐτοὶς ἐθρήνουσαν ἐπὶ πλείστον. ὑπὸ δὲ ἀπορίας αὐτὰ ἐδέχοντο, ὥς οὐκ ὅρκοις ὤμνουν· ὅ, τε πόντος, καὶ ὁ ῥωμαίων ἥπατος δύο ὄντες, ποσειδών τε καὶ βερέριος καὶ ταμία δύο· καὶ ταξιάρχαι δ. καὶ χιλιάρχαι δώδεκα σύμπαντες, ὅσοι μὲν οὐκ ἐπὶ διεφθαρμένους ἦρχον. γυρομμένων δὲ τῶν ὄρεων, ὁ μὲν πόντος ἀδελφύσας τὴν διατεχίσματος, καὶ δυσὶ δόρασιν εἰς τὴν γλῶσσαν ἐμπεπηγόσιν, ἐπικάρσιον ἄλλο ἐπὶ θείας, ἐξέπεμπε ῥωμαίων ἑκάστον ἐπὶ τούτῳ· καὶ πῖνα ὑπὸ ζυγία ἔδωκεν αὐτοῖς, εἰς οὗτον ἀρρώσασθαι, καὶ προσφύλλειν αὐτοῖς τῆς ῥώμης φέρεσθαι. διώκται δὲ ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ εἶδος τῆς ἀφέσεως, ὃ καλοῦσιν ἐπὶ τῇ δὲ ζυγὸν, ὀνειδίζειν, ὡς δορυαλώτοις. ἀπαγελθείσης δὲ τῆς συμφορᾶς εἰς τὴν πόλιν, οἰμωγὴν καὶ θρήνον ἦν ὡς ἐπὶ πένθει, καὶ αἰγυιαῖκες ἐκόπιοντο οὕτω αἰχρῶς περὶ σωσμένων, ὡς ἀποθανόντας. ἤτε βουλὴ τὴν ἐπὶ πόρφυρον ἐδῆτα ἀπέθετο, καὶ θυσιάαι καὶ γάμοι, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαύτησιν ἐπέχετο ἐπὶ τῷ ἔτος ὅλον, ἕως τὴν συμφορὰν ἀνέλαβον. τῶν δὲ ἀφελμένων, ἐπὶ μὲν εἰς οὗτον ἀγροῦς διέφυγον ὑπὸ λαϊκῶν· ἐπὶ δὲ νεκρὸς εἰς τὴν πόλιν ἐσήεσαν.

ἑσθῆσαν. ④ ὃ ἄρχοντες ἡμέρας μὲν ἐσθλόν ὑπὸ ἀνάγκης, ἔτα σημεία τῆς ἀρχῆς ἐπέκειτο αὐτοῖς. ἔπρασον δὲ οὐδέν.

Ὅτι κελτῶν σεनोंων πολὺ πλῆθος, τυρρηνοῖς Συμεμά- iv.
 χου κτ' ῥωμαίων· ῥωμαῖοι δὲ πρὸς τὰς σεनोंων πόλεις
 ἐπρέσβουν· ἔνεκα λουὺ ὅπῳντες ἐν σπονδοῖς, μιθοφορεῖσι
 κτ' ῥωμαίων· οὗ δὲ πρέσβεις βελτόμαρις μτ' τῶν κηρυ-
 κείων, ἔτῃς ἐσθλῆς σολῆς, κατέτεμνεν ἐς πολλὰ ἔδιέρρι-
 ψεν ἐγκαλῶν, ὅπῃ αὐτὸς ὁ πατήρ ἐν τυρρηνία πολεμῶν,
 ἀνῆρετο ὑπὸ ῥωμαίων. κορινθίος δὲ ὁ ὑπάτος, τοῦ μίσους ἐν
 οὐδὲ πυθόμηντο, τὰ μὲν τυρρηνῶν εἶασεν. ἐς δὲ τὰς σενό-
 νων πόλεις σιωπῶν σπασθῆναι, διὰ σαβίνων ἔπικεντίνων ἐσ-
 βαλὼν, ἅπαντα κατήρκε, ἔνεπέμπεσεν. ἔτῃς μὲν γυναι-
 κας ἔτα παῖδια λυδραποδίκετο. οὗ δὲ ἡβῶντας πάντας
 ἔκτεινε, πλὴν βελτόμαρις, ὃν δεινῶς αἰκισάμεντο, ἦεν
 ἐς τὴν ἑρμίαμβον. ⑤ ὃ σεनोंων ὅσοι ἦσαν ἐν τυρρηνία, πυ-
 θόμηντο ἀνιρῆσθαι, τυρρηνοὺς ἦγον ἐπὶ ῥώμης, ἔ πολλῶν
 μετὰ ξυγχομένων, ⑥ σέονες, ἔτε πατρίδας ἔχοντες, ἐς
 αἷς διαφύγωσιν, ὀργιζόμενοι τε τῶν γεγονότων, ἐνέπιπτον
 τὰ δομιτῶν, καὶ διεφθάρησαν πολλοί. τὸ δὲ λοιπὸν, σφῶς
 αὐτοὺς διεχρῶντο μανικῶς. ἔδίκη μὲν ἦδε πρᾶνομίας ἐς
 πρέσβεις ἐγένετο σένοσιν.

Ὅτι κορινθίους ἐπὶ κατὰφράκτων δέκα νεῶν ἐδεῖτο v.
 τὴν μεγάλῃν ἐλλάδα, ἔτῃς ἐν Ἰάραντι δημαγωγὸς φι-
 λόχαρις, αἰχρῶς τε βεβιωκῶς, ἔ παρὰ τοῦτο καλέμενος
 θάξ, παλαιῶν οὗ ταραντίνοις ἀντιμύνησκε Συθηκῶν.
 μὴ πλεῖν

μὴ πλεῖν ῥωμαίοις πρὸς ὧ λακινίας ἀκρας. παροξύναντες
ἐπεισαν ἐπαναχθῆναι τῷ κορινθίῳ, καὶ τέσσαρας μὲν αὐ-
τοῦ ναῦς κατέδυσαν. ¶ Ταραντῖνοι, μίθῳ δὲ ἔλαβον αὐ-
τοῖς ἀνδράσιν, ἐξ ἑθελίοις ἐγκλήματα ποιέμενοι, ὅτι ἐλ-
λυες ὄντες ἐπὶ ῥωμαίοις κατέφυγον ἀντίσφαι, καὶ πα-
ρελθεῖν αὐτοὺς ἐπέκεινα αἵ ποι μάλισα ἐγγένηντο. οὗ-
μὲν ἐπιφανεῖς ἀπάν ὀξέβαλον· τὴν δὲ πόλιν διήρπασαν,
καὶ οὗ ῥωμαίων φρουρὸς ὑπαπένδοις ἀφῆκαν. ῥω-
μαῖοι δὲ τούτων πυθόμενοι, πρέσβεις ἐς τὰ ραντα πέμ-
πουσι. οὗ μὲν αἰχμαλώτοις κελδύοντες, ἔς τὸ πολεμῶν-
τας, ἀλλὰ θεωμένους ἔλαβον, δόποδιῳαι. θουρίων δὲ ἔς
ὀξέβαλον, εἰς τὴν πόλιν καταγαγεῖν, ἃ, τε διηρπάκεσαν
αὐτοὺς, ἢ τὴν ζημίαν τῶν δόποδιῳων δόποτίσαι, σφίσι
δὲ δοῦναι οὗ αἰτίους τῆς πῶδανομίας, εἰ ῥωμαίων ἐθέλου-
σιν εἶναι φίλοι. ¶ οὗ δὲ πρέσβεις μόλις ποτὲ ἐπὶ τὸ κοι-
νὸν ἐπήγαγον, καὶ ἐπελθόντας ἐχλεύαζον, εἴπ μὴ καλῶς
ἐλληνίσαιαν. ἐσκώπιον δὲ καὶ τὴν πολλὴν ἀπάν, καὶ τὸ ἐπι-
πόρφυρον. φιλωνίδης δὲ τις ἀνὴρ γελοῖος καὶ φιλοσκώμ-
μων, ποσέμῳ, τῷ τῆς πρεσβείας ἡγεμένῳ πρὸς ἐλθὼν,
ἀπεσεράφητε, καὶ ἐπικύψας, τὴν ἐδῆτα ἀνεσύρατο τὴν
ἐαυτοῦ, καὶ τὴν τοῦ πρεσβύτου κατηχημόνησεν. ἐ τὸ μὲν
θέατρον ἐπαίζον ὡς ἐπὶ γελοῖῳ. ποσέμιος δὲ πρὸς ἰένας
τὸ μεμολυσμητόν, ἐκπλυεῖ τ' ἐφη τοῦτο αἵματι πολλῷ,
τοῖς τοῖς ἀρεσκόμενοι γέλωσι. ἐ δὲ τὸν τῶν Ταραντίνων δόπο-
κρινάμενων, ἀπῆλθον. ¶ πρέσβεις. ὁ δὲ ποσέμιος τὴν
ἕβαν ἐκ τῆς ἐδῆτος οὐκ ἀποπλυνάας, ἐπέδδξε ῥωμαίοις. ἐ
ὁ δὴ μ.

ὁ δὴ μὲν ἀγωνακτῶν, αἰμιλίῳ πολέμου πσαννίταις
ἐπέσειλε. τὰ μὲν σαννιτῶν ἐν παρρήϊᾳ· εἰς δὲ τὴν τα-
ραντίνων εἰσβάλλειν καὶ αὐτοὺς ἐφ' οἷς ἡξίου. ὁ πρέσ-
βης, ἐς διαλλαγὰς προκαλέσασθαι. αὐτὸς ἀπειθῶσι, πο-
λεμῶν κτ' κράτος. ὁ μὲν δὲ τὰδε πρῆττεν τοῖς ταραντίνοις.
ὁ δὲ ὅτ' ἐγγέλων ἐπὶ τὴν στρατὸν ὁρῶντες· ἀλλ' ἐγίνοντο
ταῖς γνώμασι ἀγχιμαχοί, μέχρι τὴν ἀποροῦσι καὶ βυ-
λδομηροῖς ἐφη· τὸ μὲν ἐκδοῦν αἰνῶνας, ἢ δὲ δεδωλωμένων
εἶναι· τὸ δὲ πολεμῶν μόνους, ἵπποφάλας· εἰ δὲ καὶ τῆς ἐλδο-
θερίας ἐγκρατῶς ἐξόμεθα, καὶ πολεμήσομεν ἕξ ἴσου,
πύρρον δὲ ἡπεύρου τὸν βασιλέα καλοῦμεν, καὶ στρατηγὸν
ἀποφύνομεν. τοῦδε δὲ πολέμου, ὃ καὶ γέγονεν.

Ὅτι ὁ πύρρος ὁ βασιλεὺς τῆς ἡπεύρου, νικήσας τοὺς ῥω-^{VI.}
μαίους, καὶ ἀναλαβεῖν χεῖρας τὴν στρατὸν ἐκ μάχης
ἐν τῷ, καὶ ῥωμαίοις ἐλπίζων ἐς διαλύσεις τότε μάλιστα
ἐνδῶσειν, ἐπεμπεν ἐς ῥώμην κινεῖαν τὸν θεσσαλὸν, δόξαν
ἐπὶ λόγοις ἔχοντα μιμεῖσθαι τὴν δημοθένους ἀρετὴν. ὁ
παρελθὼν ὁ κινεῖας ἐς τὸ βυλδομήριον, ἀλλὰ τε πολλὰ
πρὸς τὸν βασιλέως ἐσεμνολόγη, καὶ τὴν ἐπὶ τῷ ἀγῶνι
μετριοπάθειαν κατελογίζετο, μήτ' ἐπὶ τὴν πόλιν δι' αὐτοῦ
ἐλάσαντ' ὅ, μήτ' ἐπὶ τὸ ἡσώμενον στρατόπεδον· ἐδίδου
δ' αὐτοῖς εἰρήνην ὡς φιλίαν καὶ συμμαχίαν πρὸς πύρρον.
εἰ ταραντίνοις μὲν ἐς ταῦτα συμπεριλάβοιεν, τοὺς δ' ἄλ-
λοις ἐλλείπων τοὺς ἐν ἰταλίᾳ κατοικοῦντας, ἐλδοθέρας καὶ
αὐτόνομους ἐῶν· λυκανοῖς δὲ καὶ σαννίταις καὶ δαυνίοις
ὡς βρεθῆσις ἀποδοῖεν ὅσα αὐτῶν ἔχουσι πολέμῳ λαβόντες.

X

καὶ γίγνε-

καὶ γιγνομένων ἔφη τούτων, πύρρον λαποδῶσφι αὐτοῖς οὖν
αἰχμαλώτοις ἀνδράτεων. οἱ δὲ ἐνεδοίαζον ἔτι πλείους.
τῇ τε δόξει τοῦ πύρρου, καὶ τῇ συμβεβηκότι πάσῃ καταπλα-
γέντες, ἕως ἅπαιθ' κλαυδῖος ὁ καῖκος ἔπικλησιν, ἥδη τε-
τυφλωμένος, εἰς τὸ βελδυτήριον τοῖς παισὶν αὐτὸν ἀγα-
γεῖν κελεύσας· ἡ χθόμιω εἶπεν ὅτι μὴ βλέπω, καὶ δὲ
ὅτι ἀκέω. τὰ γὰρ τοιαῦτα ὑμῶν βελδύματα, ἡξίου μὴτ'
ὀρεῖν μὴτ' ἀκείν. οἱ δὲ ἐν ἀτύχημα, ἀθρόως ἔτις ἐαυτὰν
ἐκλέληθε. καὶ τὸν τοῦτο δράσαντα αὐτὸν τε καὶ οὖν ἐπα-
γομένους αὐτὸν βελδέσθαι· φίλους ἀντὶ πολεμίων θέ-
σθαι· καὶ τὰ πάντων παργόνων κτήματα, λαοκανοῖς καὶ βρεῖ-
τίοις δοῦναι. τί τοῦτ' ἐστὶν ἢ ῥωμαίους ἔτι μακεδόσι γνέ-
σθαι, καὶ ταῦτα ἰνὲς εἰρήνῃ ἀντιδελείας τολμῶσιν ὀνομά-
ζειν. ἀλλὰ τε πολλὰ ὅμοια τούτοις ὁ ἅπαιθ' εἰπὼν, καὶ
ἐρεθίσας, εἰσηγήσατο, πύρρον εἰδέσθαι τῆς ῥωμαίων φιλίας
καὶ συμμαχίας, ἔξ ἰταλίας ἀπελθόντα πρὸς βούφιν πα-
ρόντα ὃ μὴτε φίλον ἡγεῖσθαι, μὴτε σύμμαχον, μὴτε ῥω-
μαίοις δικαστὴν ἢ διαιτητὴν. καὶ βελήσαντα ἅπας καὶ ἅπαιος
εἶπεν, ἀπεκρίνατο κινέας· λαϊκὸν δὲ ἄλλα δύο ἔλεγκαι
ταλέγοντος, ἐκήρυξαι ἔτις· εἴ τις ἀντὶ τῶν λαπολωτόων
αὐτὸν ἐπιδίδωσιν ἐς τὴν στρατιάν λαπογράφου. καὶ ὁ κινέας
ἔτι παρών, καὶ θεώμενος αὐτοὺς ὡς μεμένοις ἐς τὰς λαπο-
γράφας, λέγεται πρὸς τὸν πύρρον ἐπαιελθὼν εἰπεῖν· ὅτι
πρὸς ὑδραν ἐστὶν αὐτοῖς ὁ πόλεμος. καὶ δὲ ὁ κινέας, ἀλλὰ
πύρρον αὐτὸν εἰπεῖν τοῦτο τὸ ἔπος, ἰδόντα τὴν στρατιάν τῶν
ῥωμαίων τῆς πλεονείας πλείονα. καὶ γὰρ ὁ ἕτερος ὑπάτος τῶν

λαϊκῶν

λαίβεϊν κορουνκαίιος ἦκεν ἐν τυρρηνίᾳς, μεθ' ἧς εἶχε πα-
 ρασκοῦης. λέγεσθαι ὅ καὶ τ' ἄλλα παρὰ τῆς ῥώμης πυν-
 θανομένῳ πυρρῷ κινέας εἰπεῖν, ὅτι πόλεις ἐστὶ στρατηγῶν
 ὅλη. καὶ τοῦ πυρρῶ θάυμασθαι, μεταλαβὼν φάναι,
 βασιλέων μᾶλλον ἢ στρατηγῶν. πυρρὸς δὲ ὡς εἶπεν εἰρηναῖον
 ④ παρὰ τῆς βασιλῆς ἀπήντησεν, ἵππιν τὴν ῥώμῳ ἠπείγετο
 πάντας δὴν καὶ φθάσει μὲν ἐς πόλιν ἀναγνίαν. βαρεῖαν δ'
 ἔχων ἤδη τὴν στρατιάν ὑπὸ λείας, καὶ πλήθους αἰχμαλώ-
 των, ἀναστρέψαι μάχην, ἀνέστρεφεν ἵππιν καμπανίας,
 ἡγεμονίων τῶν ἐλεφάντων. καὶ τὴν στρατιάν εἰς χειμα-
 σίδω καὶ πόλεις διήρει. ῥωμαίων ὅ πεσόντες αὐτὸν ἡξίου
 λύσασθαι τῇ πόλει, οὗ αἰχμαλώτοις ἢ ἀντιλαβεῖν ὅσους
 ἔχουσι ταραντίνων, καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων αὐτοῦ. ὁ δὲ
 ἀπειδομένοις μὲν ἔφη καὶ ἀπὸ παλαιῶν κινέας χαριεῖσθαι
 οὗ αἰχμαλώτοις. πολέμοισι δ' ἐδώκεν ἐφ' ἑαυτὸν ἄν-
 δρας τοῖς τοῖς καὶ τοῖς τοῖς. ἔξενιζε δ' αὐτοὺς βασιλικῶς.
 καὶ τὸν τῆς περσείας ἡγεμόνα φαρνάκιον πυνθανόμενος
 ἐν τῇ πόλει μέγα διώσθαι, ὅ δὲ πένεσθαι, καὶ ὡμίλει
 λέγων· εἰ περὶ αὐτῶν τὰς διαλύσεις, ὑποστράτηγον καὶ
 κοινωνὸν τῶν παρθίων ἀγαθῶν ἀπάξειν ἐς ἡπείρου. χεῖμα-
 τὰ τε αὐτὸν λαβεῖν ἐν τοῖς ἡδὴ παρεκάλεσθαι, πρὸς φασιν
 ὡς δώσοντα τις τὴν εἰρήνην ἐργασαμένοις. ἵππιν γελῶν
 ὁ φαρνάκιος, παρὰ μὲν τῶν κοινῶν ἐδ' ἀπεκρίνατο. τὴν δὲ
 ἐμὴν ἔφη παρρησίαν, ὅτε τῶν σῶν φίλων ἐδὲς, ὅτε αὐτὸς
 οἴσεις σὺ ὦ βασιλεῦ καὶ τὴν πενίαν τὴν ἐμαυτοῦ μακα-
 εἶζω μᾶλλον, ἢ τὸν τῶν τυραννῶν πλετονόμου καὶ φόβου

Ⓢ ὃ ἔχ' ἔτω φασὶν αὐτὸν, ἀλλ' ὅπ' μου τῆς φύσεως ἠπεί-
 ραται μεταλαβόντες, ἐμὲ σοὶ περὶ θήσουσιν. ὁποτέρως δ'
 οὐκ ἀπεκρίνατο, θαυμάσας αὐτὸν τὸ φρονήματος ὁ πύρ-
 ρος, ἐτέραν ὁδὸν ἐς τὰς διαλλαγὰς ἐπεινός· καὶ οὖν αἰχμα-
 λώτους ἐς τῶν κρηνίων τὴν ἑορτὴν ἐπεμπεν ἄνδρ. φυλά-
 κων· ἐφ' ᾧ δεχομένης μὲν τὴ πόλεως, ἀὸ πύρρος παρθένης,
 μένειν καὶ τῆς αἰχμαλωσίας ἀπολελυθῆαι μὴ δεχομέ-
 νης ὃ, ἐορίασαντας, ἐπανήκειν ἐς αὐτὸν. τούτους ἡ βελὴ πάνυ
 παρακαλουῶτας καὶ ἐνάγοντας ἐς τὰς διαλύσεις, ἐκέ-
 λυσεν ἐορίασθαι, πύρρῳ παρθενοῦσιν σφᾶς αὐτοὺς ἐν
 ἡμέρᾳ ῥητῇ, καὶ θάνατον ἐπέταξε τοῖς ἀπολειφθεῖσι τῆς
 ἡμέρας. Ⓢ καὶ αὐτὴν ἀπαλὴς ἐφύλαξαν. καὶ πύρρῳ
 πολεμητῆα πάντως αὐτῆς ἐδόκει.

VII.

Ὅπ' τὸν πύρρον ἤδη μὲν τὰ ῥωμαίων κατέπλησεν, ἐτά-
 ρασε ὃ τὰ ἐν μολοσσοῖς θορυβόμενα. ἀγαθοκλῆς τε
 ἀρχὼν σικελίας ἀρῆ ἐτεθνήκει· ὃ θυγατέρα λαίειαν
 ἔχων ὁ πύρρος, ἐν ταῖς γυναιξὶ τὴν ἡσυχίαν οἰκίαν ἔχων ὁ
 πύρρος, ἀντὶ τῆς ἰταλίας παρθενοῦσιν ὤκνει δ' ὁμοῦς ἐτι
 οὖν ἐπικαλέσαντας, ἄνδρ. ἰνὸς εἰρήνης καταλιπεῖν. ἀσμε-
 νος οὐκ τῆς παρθενοῦσιν τῆς πρὶ τὸν αὐτὸν μολὸν ἐπιδᾶς,
 ἐμαρτύρει τοῖς ὑπᾶντις, καὶ κινεῖται ἐπεμπεν ἐς ῥώμην, χά-
 ριν ὁμολογήσονται τῆς σωτηρίας τοῦ βασιλέως, καὶ οὖν
 αἰχμαλῶτους ἀμοιβὴν ἄγοντα· εἰρήνην τε ὅποι δυνάμει
 πράσσοντα. δῶρα δ' ὁ κινεῖας ἔφερε πολλὰ μὲν ἀνδράσι
 πολλὰ ὃ γυναιξὶ, φιλοχρήματον καὶ φιλόδορον εἶναι
 τὴν πόλιν πυθόμενος· καὶ τὰς γυναικὰς ἰχρύνει παρὰ ῥω-
 μαίοις

μαίοις ἐκ παλαιού. ④ ὃ πρὶν μὲν τῶν δώρων ἐνεκελδύ-
σαντο ἀλλήλοις, καὶ φασὶν ἐδύνα λαβεῖν ἐδὲν, ἕτε ἀνδρα
ἕτε γυναῖκα. ἀπεκείνωτο δ' αὐτὰ καθὰ καὶ πρῶτην,
ἀπελθόντα πύρρον εἰς ἰταλίας, πρὸς αὐτοὺς
ἀνδράρων· ἀπορήσειν γὰρ ἐδὲν τῶν δικαίων. ⑤ ὃ πρὸς
βεις καὶ αὐτοὶ πολυτελῶς εἰξένιζον καὶ πύρρῳ εἶναι ταρα-
τίνων, ἐκ τῶν ἄλλων αὐτῶν συμμάχων αἰχμαλώτους ἀν-
τέπεμπον. ὁ μὲν δὲ πύρρος ἐπὶ τούτοις, ἐς σικελίαν διέπλη-
μέλιατε τῶν ἐλεφάντων, ἐκ ταχιχιλίων ἰππέων, ὑποχό-
μενος τοῖς συμμάχοις ἐκ σικελίας ἐπανήξειν ἐς τὴν ἰτα-
λίαν· καὶ ἐπανήλθεν ἔπειτα, καρχηδονίων αὐτῶν εἰξέ-
λασάντων ἐκ σικελίας.

Ὅτι οὐλύμπια τοῖς Ἕλλησιν ἔκαμ' γεγενημένα, τῆς viii.
γῆς τῶν κελτῶν οὐκ ἀρκούσης αὐτοῖς διὰ τὸ πλῆθος, ἀνίστα-
ται μοῖρα κελτῶν, τῶν ἀμφὶ τὸν ῥήνον ἰκανὴ καὶ ζήτησιν
ἐτέρας γῆς, οἱ τὸτε ἄλπον ὄρε' ὑπερέβησαν, καὶ κλε-
σινοῖς διδαίμονα γῆν ἔχουσι ἱερῶν ἐπολέμεν. ἔπαλαι
ὃ ④ κελσινοὶ ῥωμαίοις ἐπὶ ἀπονοδοὶ γεγονότες ἐπ' αὐτοὺς
κατέφυγον· καὶ ④ ῥωμαῖοι πρὸς βεις συνέπεμψαν αὐ-
τοῖς, φαβίοις τοῖς οἱ τοῖς κελτοῖς ἐμελλον παραγορῶν
ἀνίστασθαι τῆς γῆς, ὡς ῥωμαίων φίλης, καὶ ἀπειλήσειν
ἀπειθοῦσιν. ὑποκρινάμενοι δὲ τῶν κελτῶν, ὅτι ἀνθρώπων
ἐδὲν ἀδεδίασιν, ἕτε ἀπειλοῦντα σφίσιν, ἕτε πολέμου ἔτα-
χεζόντες δὲ γῆς, ἔπαυσε ῥωμαίων πολυπραγμονεῖν. ④
πρὸς βεις ④ φαβιοὶ τοὺς κελσινὸς ἀνῆγον ἐπὶ τῇ ἐδαί τοῖς
κελτοῖς τὴν χώραν λεηλατῶν ἀπερὶ σκέπης· ἐκ συνεκ-

X 3. δημου.

δημοδντες αὐτοῖς, ἀναιροῦσι τὰν κελτῶν πολὺ πλῆθος ἐν
 πορνομῇ, καὶ τὸν ἡγούμενον ἐκείνου ἔμερς αὐτὸς ὁ ῥω-
 μαίων πρεσβυτῆς, κόϊλθ φαβίθ, ἀνείλε τε καὶ ἐσκύ-
 λδνε. καὶ τὰ ὅπλα φορῶν, ἐπαυῆλθεν εἰς κλούσον.

IX.

Ὅτι τὰν κελτῶν βασιλὺς βρέννος, τὰν φαβίων τὰν
 ῥωμαίων πολλοὺς ἀνελόντων κελτῶν, μὴ δεξάμενθ ἑὺ
 ῥωμαίων πρέσβεις, Ἰπὶ τούτοις πρέσβεις Ἰπὶλεξάμενθ
 ἐς κατὰ πηξιν, οἱ κελτῶν ἀπάντων μεγάλων τὰ σώματα
 ὄντων ὑπέβαλλον, ἔξέπεμπεν ἐς ῥώμην, αἰπώμενθ ἑὺ
 φαβίοις, ὅτι πρεσβύοντες, ὡς αὖ ἑὺ κοινούς νόμοις ἐπολέ-
 μησαν· ἦται τὲ ἑὺ ἀνδρας ἐς δίκην ἐκδότοις οἱ χυέσθαι, εἰ
 μὴ θέλουσι ῥωμαῖοι κοινὸν αὐτῶν εἶναι τὸ ἔργον. ὁ δὲ ῥω-
 μαῖοι συνεγίνωσκον μὲν ἑὺ φαβίοις ἀμαρτεῖν. αἰδοὶ δὲ
 οἴκου διαφέρονθ, χεήματα ἑὺ κελτὺς πρᾶξασθαι,
 ὡς αὖ σφῶν παρεκάλουν. ἐπειθομένων ὅ, χερεθόνσιν ἑὺ
 φαβίοις Ἰπὶ τῷ ἐτήσιον ἀρχὴν χιλιάρχους, καὶ τοῖς πρεσ-
 βύεσι τὰν κελτῶν ἔφασαν, ἐδιώσθαι νῦν ἐδὲν ἐς ἑὺ
 φαβίοις ἀρχοντας ἡδὴ τοῖς Ἰπὶόντος ἔτοις, ἦκεν αὐτοὺς,
 δὲ ἐπιμυιωσιν, ἐκέλδον. βρέννος ὅ καὶ ὅσοι κελτῶν ἦσαν
 ὑπὸ ἐκείνῳ, νομίσθητες ὑβρίσθαι, καὶ χαλεπῶς ἐνεκόν-
 τες, ἐς ἑὺ ἄλλοις κελτὺς περιέπεμπον, ἀξιῶντες αὐτοὺς
 συνεφάψασθαι τοῖςδε ἔπολέμῃ. Ἐπολλῶν ἀφικομένων,
 ἄραντες ἤλαυνον Ἰπὶ τῷ ῥώμην.

X.

Ὅτι τὸ τὰν σερόνων ἐθιθ ἐναπονδον ὑπὸ ῥωμαίοις, καὶ
 ἐμιοφορῶν κτ' ῥωμαίων· ἢ ὅ βαλὴ πρέσβεις ἐπεμψεν
 ἐγκαλέσοντας, ὅτι οἵτις ἐναπονδοὶ μιοφοροῦσι κατὰ ῥω-
 μαίων.

μαίων· τούτοις βελτόμαρις ὁ κελτός, ἀγανακτῶν ὑπὲρ
 τοῦ πατρὸς, ὅππῃ συμμαχῶν τυρρῆνοισι ὑπὸ ῥωμαίων ἐν τῷ
 δε τῷ πολέμῳ διέφθαρτο, τά τε κηρύκρια φέρωντας, καὶ τὴν
 ἄστυλιν ἐδῆτα περικειμένους, κατέτεμνον ἐς πολλὰ, καὶ
 τὰ μέρη τῶν σωμάτων διέρριψεν ἐς τὰ πεδία. καὶ τοῦ μί-
 σοις ὁ κορνήλιος ἐν ὁδῷ πυθόμενος, ἐς τὰς σενόνων πόλεις,
 σωτῆρῳ σουδῆ διὰ σαβίνων ἔπικενλίνων ἐς βαλὼν, ἅπαν-
 τα καθήξας ἐν ἐπίμψει· τῶν τε ἀνθρώπων, τὰς μὲν γυναι-
 κας ἔτα παιδία ὑδραποδίξετο· σὺν δὲ ἐν ἡβῇ πάντας
 ἐκίβησεν ὁμαλῶς, καὶ τὴν χώραν ἐλυμαίνετο ποικίλως, καὶ
 ἄοικον εἰς τὸ λοιπὸν ἐποίει· βελτόμαριν δὲ μόνον ἤγεν αἰχ-
 μάλωτον ἐπὶ λύμῃ. ὕστερον δὲ σέρονες, οὓς ἔχοντες ἐπὶ πα-
 τρίδας, εἰς αἷς διαφύγωσι, σωέπεσον εἰς χεῖρας ὑπὸ τολ-
 μῆς τῷ δομετίῳ, καὶ ἠτῶμενοι, σφὰς αὐτοὺς ὑπὸ ὀργῆς
 διεχεῶντο μανικῶς. καὶ δίκη μὲν ἦδε πᾶσι νομίας ἐς πρέσ-
 βεις ἐγένετο σέρονσι.

Ὅππῃ ὁ σαλίων τοῦ ἔθνους ἠτῆθέντες ὑπὸ ῥωμαίων, ^{χι.}
 ἐς ἀλλόβριγας κατέφυγον· ἔαυτοὺς ἔξαιτῶντες ὁ ῥω-
 μαῖοι στρατεύουσιν ἐπὶ σὺν ἀλλόβριγας οὓς ἐκιδδόντας,
 ἠγχι μὲν σφῶν γυναικας δομετίς, ὃ παροδδόντι τῶν σαλίων.
 ἐντυγχάνει πρεσβυτῆς βιτούλτε βασιλέως τῶν ἀλλο-
 βείγων, ἐκδυασμῶν τε πολυτελῶς, ἔδορυφόροι πα-
 ρείποντο αὐτῷ κεκοσμημένοι, καὶ κύνες. δορυφορεῖται γὰρ
 δὴ καὶ πρὸς κυνῶν ὁ τῆδε βαρβάρου, μισικός τε ἀνὴρ
 εἶπετο βαρβαρῶ μισικῇ τὴν βασιλέα βιτῆλτον, εἰτ' ἀλλό-
 βριγας, εἴτε τὴν πρεσβυτὴν αὐτὴν, εἰς τὴν γῆν καὶ ἀν-
 δρείαν,

δρείαν, ἔπεισάν τε ὑμῶν, ἧ δὲ καὶ μάλισα ἕνεκα, αὐτὲς
 ④ τὰν πρεσβυτῶν Ἰππιφανεῖς ἐπάγονται· ἀλλ' ὁ μὲν συγ-
 γνώμῳ αὐτῶν τοῖς σαλῶν διωάσαις ἀπέτυχεν.

XXI.

Ὅπ τῶν τρυφῶν μοίρα λησδύσσα πολὺ ἀνδρῶν, ἐς
 τὴν γλῶ τῶν νωρικῶν ἐσέβαλλον. καὶ ὁ ῥωμαίων ὑπαίθ
 παπίριθ καρβῶν δέισας μὴ εἰς τὴν ἰταλίαν ἐσβάλουσιν,
 ἐφῆδρυνε τοῖς ἀλπίοις ἢ μάλισα ἐστὶν ἡ διάβασις σενοτά-
 τη. ὅκ Ἰππιχειρῆων δ' ἐκείνων, αὐτὸς ἐπέβαινε αὐτοῖς,
 αἰπώμενος ἐς νωρικὰς ἐσβαλεῖν, ῥωμαίων ξένοις ὄντας.
 ἐποιῶντο δ' οἱ ῥωμαῖοι ξένοις, οἷς ἐδίδοσαν μὲν εἶναι φίλοις,
 ἀνάγκη δ' ὅκ ἐπὶ ἡνῶς φίλοις ἐπαμύνειν. ④ μὲν δὲ τρύ-
 φνες πλησιάζοντι τὰ καρβῶνι περσέπεμπον, ἀγνοῆσαι τε
 τὴν ἐς ῥωμαίους νωρικῶν ξενίαν, καὶ αὐτῶν ἐς τὸ μέλλον
 ἀφέξεσθαι. ὁ δ' ἐπαινέσας ὅτ' ἐπείσθεις, καὶ δούς αὐτοῖς
 ὁδὴν ἡγεμόνας, κρύφα τοῖς ἡγεμῶσις ἐνετείλατο, μακρο-
 τέραν αὐτοὺς περὶ αὐτῶν. τῇ βραχυτέρᾳ δ' αὐτοὺς δια-
 δραμῶν ἀδοκῆτως, ἀναπαυομῶσις ἐπὶ τοῖς τούτοις ἐμ-
 πεσῶν, ἔδωκε δίκην ἀπιστίας, πολλὰς δ' ἀποβαλὼν. τάχα
 δ' ἂν καὶ πάντας ἀπώλεσεν, εἰ μὴ ζόφῳ καὶ ὁμῶς, καὶ
 βρογταὶ βαρεῖαι τῆς μάχης ἐτι σινεσώσης Ἰππιπεσθ-
 σαι, διέστησαν αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων· καὶ ὁ ἀγὼν διὰ τῆς
 ἀνωθεν ἐκπλήξεως διελύθη. ἀπορῶδες δ' καὶ αἰεὶ ἐς ὕλας οἱ
 ῥωμαῖοι διαφύγοντες, τρίτῃ μόλις ἡμέρᾳ σιωήθησαν, καὶ
 τούτοις ὡς γαλάτας ἐχώρησαν.

XXIII.

Ὅπ ἐθνη δὲ ἡγεμῶν καὶ ἐλλήνησι, ἐς τὴν ῥωμαίων
 κελτικὴν ἐσέβαλον· καὶ τούτων τὸν σόλον ὁ καίσαρ γαίθ
 πυθόμε-

πυθόμενος, διετείχισεν ὅσα παρὶ ῥοδανὸν ἐς ποταμὸν ἐς
 ἑκατὴν καὶ πεντήκοντα σταδίους μάλιστα, καὶ πρεσβυσα-
 μείοις ἐπὶ διαπείρα τοῖς πολεμίοις ὑπὲρ σπονδῶν, ἐκέ-
 λυσεν ὁμηρεῖα δῶναι καὶ χεῖματα. ἀποκρινάμενόν δ' εἶ-
 πιδται ταῦτα λαμβάνειν, ἐδιδόνα· βεβλόμενος φθάσαι
 τινὲς οὐ μαιχμίδι αὐτῶν, ἐπὶ μὲν οὖν πυρρινὲς ἐλάσοις
 ὄντας, ἐπεμπε λαβιήνον, αὐτὸς δ' ἐπὶ οὖν ἐλβετῆσις ἐχώ-
 ρη, παρὰ λαβῶν Γαλατῶν τῶν ὀρείων * ὡς δισμυρίους. Ἐγί- * 28. ἐς
 νετα λαβιήνῳ τ' ἔργον διμαρές, ἀδοκήτους λιγυρνοῖς περὶ
 τὸν ποταμὸν ἐπιπесύνει, καὶ τρεψαμένῳ ἔσκεδάσαντι οὖν
 πολλὰς ἐν ἀσυνταξία.

Ὁ παριούσιος Γερμανῶν βασιλεὺς τῶν ὑπὲρ ῥήνον ἐπι- XIV.
 βαίνων τῆς πέρας αἰδέοις ἐπὶ παρὰ τοῦ καίσαρος ἐπολέμη
 φίλοις ἐπὶ ῥωμαίων· τότε μὲν δὴ τοῖς ῥωμαίοις κελύεσσι
 πειθεῖς, ἀνέζυξεν ἀπὸ τῶν αἰδέων, καὶ φίλῳ ἠξίωσε ῥω-
 μαίοις γενέσθαι. καὶ ἐγένοντο ὑπατδύοντες αὐτὸ καίσα-
 ρος καὶ ψηφισαμένης.

Ὁ παριούσιος ὁ γερμανῶν βασιλεὺς, φίλῳ γυρό- XV.
 μεν ῥωμαίων, εἰς λόγους ἦλθε τῷ καίσαρι, καὶ διαχω-
 ρισθέντων ἀπ' ἀλλήλων, αὐτὸς συνελθεῖν εἰς λόγους ἠξίω-
 σεν. Ἐπὶ καίσαρ οὐ συνελθόντος, ἀλλὰ οὖν πρωτὸν
 τὰς γαλατῶν ἀποστείλαντες, ἔδωκε οὖν πρεσβείας. καὶ ὁ
 καίσαρ ἐσράδυσεν ἐπ' αὐτὸν μὲν ἀπειλῆς. δέῃ δ' ἐμπί-
 πθη καὶ κλέῃ τὰς στρατῶν γερμανῶν.

Ὁ πρὸς ἐπιπέται ἐπὶ γερμανικόν, καὶ ταγχεῖαι, δο- XVI.
 κῆσι παρὰ τέρρι, σφετέρρις ἰπαδυσιν ὁκτακοσίους, τρεψα-

Υ

στα τῶν

θαι τῶν καίσαρ Θ' ἰππέων ἐς πενταχιλίους· ὁ δ' καίσαρ
 αὐτοῖς πρεσβυμένοις ἐς αὐτὸν Ἰπιδέσαι, ἔδυν πρέσβεις
 καταχών· καὶ τὸ πάθ' Θ' ἐκείνοις ἐς τέλος αἰφνίδιον ἔτω
 συνενεχθῆναι, ὡς τεσσαράκοντα χιλιάδας τούτων συλκο-
 πῆναι. κατὼνάτε ἐν Ῥώμῃ τῶν τις συλκοφίων φησί,
 γνώμῃ ἐσνεγκεῖν, ἐκδοῦναι τοῖς βαρβάρους τὸν καίσα-
 ρα, ὡς ἐναγὲς ἔργον ἐς διαπρεσβυσταμένοισι ἐργασά-
 μενον. ὁ δ' καίσαρ ἐν ταῖς ἰδίαις ἀναγραφαῖς τῶν ἐφημέ-
 ρων ἔργων φησὶ ἔδυν ἐπ' ἐταρ ἑταρχέας κελδομένοισι
 ἐκπηδᾶν ἐς τὰ ἀρχαῖα σφῶν, φάσαι πρέσβεις ἐς ἔδυν ἐκ-
 βαλόντας σκῆποις ἀπεσαλκέναι, ἑταρς δ' ἀποκρίσεις αὐτῶν
 ἀναμένειν· καὶ ἐν ταῖς δε. ταῖς διαπρεσβύσεσιν, Ἰπιδέας
 τοῖς ὀκτακοσίοις· καὶ παρ' αὐτὸν τέψαι ἔδυν Ῥωμαίων πεν-
 ταχιλίους. Ἰπιδέας δ' αὐτῶν καὶ περὶ ἑτα-
 ραπαυδῆματ' ἀπολογισμένων, ὑποπῆσας ἐνέδραν
 ὁμοίαν Ἰπιδέας παρ' αὐτῶν ἀποκρίσεων.

XVII.

Οἱ δ' ἀπορῆντες Ῥωμαῖοι τὸ ἐκ καρχηδόνιοι χρημάτων,
 μὴ μὲν ὅτι ἐπὶ ἐναυπήγαν, τετευμένοισι διὰ τὰς εἰσφο-
 ράς· ἀλλὰ περὶ τὴν σφοδρίαν καταλέγοντες ἔξέπεμπον ἐς
 λιβύην καὶ ἐς σικελίαν ἀνὰ ἔτος ἕκαστον. καρχηδόνιοι δ' εἰς
 πολεμαῖον ἐπρεσβύοντο τὸν πολεμαῖον τοῦ λαῶς, βασι-
 λέα αἰγυπίας διχίλια τάλαντα κιχόμενοι. τὰ δ' ἦν ἐς
 τε Ῥωμαίους καὶ καρχηδονίους φιλία, καὶ συναλλάξαι
 σφᾶς ἐπεχείρησεν ἀλλήλοις. οὐδυνηθεῖς δ' ἔφη, χεῖναι
 φίλοις κατ' ἐχθρῶν συμμαχεῖν, οὐκ ἔφην φίλων.

XVIII.

Οἱ δ' καρχηδόνιοι δις ἐν τῇ γῇ τοῦ αὐτοῦ χρόνου, ἑδὲ δις
 ἐν τῇ

ἐν τῇ θαλάσῃ παθόντες, ἐν ᾗ δὴ ἔπειτα προὔχον ἐνό-
μιζον, καὶ χερμαίων ἀπορῖντες ἤδη καὶ νεῶν ἔκ ἀνδρῶν,
ἢ τοῦ ἀνοχᾶς ὡς τὸ λυταίς, καὶ λαβόντες ἐπρεσβύον-
τες εἰς ῥώμην, ὡς διαλλαγὰς ἐπὶ βραχυτέροις, συνέ-
πεμπόντες τοῖς πρέσβεσιν ἀτίλιον ῥῆγλον τὸν ὑπᾶτον, αἰχ-
μάλων ὄντα σφῶν, δεησόμενον τῆς πατρίδος ἐπὶ τοῖςδε
ζυθέσθαι. ὁ δὲ ἦκε μὲν ὡς αἰχμάλωτος ἐσαλμύθη φοι-
νικικῶς ὑποληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν πρέσβεων ἐν τῇ βελου-
τηρίῳ, τετεύχεται καρχηδονίων ἐδήλῃ, καὶ παρήνευσεν
ἢ πολεμεῖν ἐγκρατῶς, ἢ ἐπὶ πλείοσι συυθέσθαι. ἔτι δὲ
μὲν ἐς καρχηδόνα ἐκόντα ἐπανελθόντα ἐκλεῖναν ὁ καρχη-
δόνιοι, κέντρα σιδήρεα σάνισιν ἐνηρμοσμένῃ πάντοθεν ἐς ὧπ
ᾤθεντες, ἵνα μηδ' αὐτὸς διωαίτο ἐπικλίνεσθαι. αὐτοὶ δὲ
τὴν εἰρήνην ἐπὶ πλείοσι συυθέντο. ἔτι δὲ οἷς συυθέντο,
τὰ μὲν αἰχμάλωτα ῥωμαίων, καὶ ὅτ' αὐτὸ μόλῃς, ὅσοι
ὡς καρχηδονίοις εἰσὶ ῥωμαίοις διδύς ἀποδίδουσι. καὶ σκε-
λίας ῥωμαίοις ἀποσῆναι, καὶ τὴν βραχυτέραν νήσων ὅσας
ὡς σικελίαν. συρακυσῶν δὲ, ἢ ἱέρωνι τῷ συρακυσῶν τυ-
ραννῷ πολέμῳ καρχηδονίοις μὴ καταρχειν, μηδὲ ἐκ τῆς
ἰταλίας ξενολογεῖν· ποινὴν δὲ τοῦ πολέμου ῥωμαίοις ἐνεγ-
κεῖν τάλαντα δύο καὶ διχίλια ἐν ἑτεσιν εἴκοσι. τὸ μὲν
ἐκάστῃ ἐτοίς ἐς ῥώμην ἀναφέρειντας. ἔχει δὲ τὸ δύοικὸν τάλ-
αντον, ἀλεξανδρίους δραχμὰς ἐπὶ αὐχίλιας. ὁ μὲν δὲ
πρῶτος πρὸς σικελίας ῥωμαίοις καὶ καρχηδονίοις πόλεμος
ἑτεσιν εἴκοσι καὶ τέσσαρσιν αὐτοῖς γυμνομένη, ἐς τοῦτο ἐτε-
λόμενα. καὶ ἀπώλοντο νῆες ἐν αὐτῇ ῥωμαίων ἐπὶ ἀκόσια.

καρχηδονίων ὃ πέντακόσια. σικελίας ὃ ἕτω τοῦ πλέονος
 ῥωμαῖοι κατέχον, ὅσων καρχηδόνιοι κατέχον, φόρους τε
 αὐτοῖς ἐπέτεσαν, καὶ τέλη τὰ θαλάσσια ταῖς πόλεσι
 μεριστάμενοι, στρατηγὸν ἐτήσιον ἐπεμπον ἐς σικε-
 λίδην. ἰέρωνα ὃ πᾶν συρακυσίων τύραννον, ἀντ' ὧν αὐ-
 τοῖς ἐς τὴνδε τὴν πόλεμον συνεπεπείσχετο, φίλον καὶ
 σύμμαχον ἔθεντο. καταλυθέντων δὲ τοῦ πολέμου τούτου,
 κελτοὶ καρχηδονίοις τόντε μισθὸν ἤτουν τὸν ἐπὶ φοιλούμενον
 σφίσιν ἐκ σικελίας, καὶ δωρεὰς ὅσας ὑπέσχετο αὐτοῖς δώσειν
 ἀμίλχας. ἤτουν ὃ καὶ λίβυες, ὑπήκοοι μὲν ὄντες οἶδε καρ-
 χηδονίων. ἀπὸ ὃ τῆς ἐκ σικελίας στρατιάς, ἔπι φερόμενα-
 τος γεγονότες, καὶ τοῦ καρχηδονίοις ἀδυνεῖς καὶ ταπείνας
 ὁρῶντες, ἐχαλέπαινον τε αὐτοῖς τῆς ἀναιρέσεως τῶν τριχι-
 λίων, ἔς ἐσαυρώκεσαν τῆς ἐς ῥωμαίους μεταβολῆς ἕνεκα.
 διωθόμενων δὲ τῶν καρχηδονίων ἐκατέρωθεν, κατέλαβον
 ἄμφω τὴν τε πόλιν, καὶ ἰτύκην, ἡ μεγίστη λιβύης ἐστὶ μὲν
 καρχηδόνα, ἔθεν ὁρμώμενοι, τλίτε ἄλλω ἀφίσανον, καὶ
 τῶν νομάδων τινὰς ἐπέβηον, καὶ δέλων πολὺ πλῆθος ἀπο-
 διδρασκόων ὑπέδεχοντο. τότε καρχηδονίων πᾶντα ἐλεη-
 λάτου. ὅ ὃ πανταχόθεν τε πολεμήμενοι, συμμάχους
 ἔπι τοῦ λίβυας ῥωμαίους ἐπεκαλοῦντο. ἔς ῥωμαῖοι στρα-
 πᾶν μὲν αὐτοῖς οὐκ ἐπέμψαν. ἀγορὰν δὲ ἐκτεῖταλίας
 ἐς σικελίας ἐπάγαθς, ἐξενολογεῖν ἐκ τῆς ἰταλίας ἐς μόνον
 τὴνδε τὴν πόλεμον ἐπέτεψαν. ἐπέμψαν δὲ καὶ πρέσβεις
 ἐκ λιβύης, εἰδυῖαντο διαλύσαι τὴν πόλεμον· οἱ ἐπανήλθον
 ἄπρακτοι. ἔς καρχηδόνιοι ἐκρατῶς εἶχοντο τὸν πόλεμον.

Οὔτε

Οἱ ῥωμαῖοι τοῦ φιλίππου τοῦ μακεδόνα, ὅ πολεμή-
 σδωτ' αὐτοῖς πέρι, πάμπαν ἐπολυπράμονεν ἐδέν· ἐ-
 δὲ σφίσιν ἐνθύμιος ἦν ὅλως· πονεμένης ἐπὶ τῆς ἰταλίας
 ἐπὶ ἀννίβου τοῦ καρχηδονίων στρατηγοῦ· καὶ αὐτοὶ μεγά-
 λοις στρατοῖς λιβύων καὶ καρχηδόνα, καὶ ἰβηρίαν περικαθή-
 μηροι, καὶ καδιεάμηνροι σικελίαν. αὐτὸς δὲ φίλιππος
 ἀρχῆς ἑπιδυμία μείζοντος, ἐδένει παροπαθῶν, ἐπεμπε
 παρὸς ἀννίβαν ἐς τὴν ἰταλίαν πρέσβεις, ὧν ἡγεῖτο ξενο-
 φάνης, ὑπὸ χνέμεντος αὐτῷ συμμαχήσεν ἑπὶ τὴν ἰτα-
 λίαν, εἰ κακεῖντος αὐτῷ βιώτοις κατεργάσασθαι τὴν
 ἐλλάδα. συμβάντι δ' ἐν ταῦτα ἀννίβου, καὶ ἑπὶ τῇ συν-
 θήκῃ ὁμώσαντος, πρέσβεις τε ἀντικέμεψαντος. ἑπὶ οὖν
 ὅρκοις τοῦ φιλίππου, ῥωμαίων τειρήρης ἔλαβε οὖν ἐκατέ-
 ρων πρέσβεις ἀναπλέοντας, καὶ ἐς ῥώμην ἐκόμισεν. ἐφ' ᾧ
 φίλιππος ἀγανακτῶν, κερκίρα παρσέβαλεν, ἢ ῥωμαίοις
 συνεμάχει.

Οἱ πολεμαῖες τοῦ βασιλεύοντος αἰγύπτου πρέσβεις ἐ-
 σὺν αὐτοῖς ἕτεροι, πᾶσι χίων καὶ μίθυλιναίων ἐ ἀμυ-
 νάνδρου τοῦ ἀθαμάνων βασιλέως, δις, ἐνταυρὶς αἰτω-
 λοὶ τὰς πόλεις ἑπὶ σκεφομένης ἐκάλεν, βιωῆλθον ἑπὶ
 διαλλαγῇ ῥωμαίων καὶ αἰτωλῶν, ἐ φίλιππου. σελπικίς
 δ' εἰπόντος ὅτι εἶναι κυρίως περὶ τῆς εἰρήνης τὸ κεῖναι, καὶ
 ἐς τὴν βαβυλὼν κρύφα ἑπὶ σέλλοντος, ὅτι ῥωμαίοις συμ-
 φέροι πολεμῆν αἰτωλοῦς φιλίππου· ἢ μὲν βαβυλὼν συν-
 θήκας ἐκάλυψε, ἐ τοῖς αἰτωλοῖς ἐπεμπε συμμαχίαν, πε-
 ζὲς μυρίους, ἐ ἰππέας χιλίους· μεθ' ὧν αἰτωλοὶ κα-

λαβον ἀμβρακίαν, ἡ δὲ πολὺ ὕστερον αὐτὸν φίλιπποϑ
 ὑποπλυσάντων ἀνέλαβον. ④ ὃ πρέσβης αὐτῆς σιωπῆλ-
 θον, καὶ πολλὰ φθνεῶς ἔλεγον, ὅτι φίλιππος ἔαιτωλοι
 διαφερόμενοι οὗτ' ἑλλήνας, ἐς δεξιῶν ῥωμαίοις ὑπο-
 βάλλουσιν, ἐθίζοντες αὐτοὺς τῆς ἐλλάδος θαμινὰ πειράσθαι.
 ἐφ' οἷς ὁ μὲν σελπίκιος ἀντιλέξων αἰείατο. τὸ δὲ πλῆθος
 οὐκ ἤκυσεν· ἀλλ' ἐνεκράγεσαν οὗτ' πρέσβεις δὲ λέγειν. ἔ-
 τέλος αἰτωλοί τε πρῶτοι καὶ σφᾶς ἀνευ ῥωμαίων φίλιππο
 συνέβησαν, ἔπρεσβεις αὐτῶν φίλιππος καὶ ῥωμαίων. ἔπῃ
 διαλλαγῆς, ἀφίκοντο ἐς ῥώμην. ἔγένοντο σιωπῆκα
 ῥωμαίοις καὶ φίλιππο· μηδετέρους ἀδικεῖν οὗτ' ἐκατέ-
 ρωθεν φίλους. ἐς μὲν δὴ ἔτ' ἔληξεν ἡ φίλιππος καὶ ῥω-
 μαίων ἐς ἀλλήλους πείρα, πρῶτα καὶ τὰς σιωπῆκας ἐδέ-
 τεργι βεβαίους, ἐδ' ἀπ' ὀνοίας ἐδόκην πεποιθῆς.

XXI.

Ὅπῃ μείζων πολὺ φίλιπποϑ μὲν τῶν ὑπηκόων τοῖς ἔπῃ
 θαλάσσης στόλον ἐπαγείλας, σάμον καὶ χίον εἶλε, ἔμέ-
 ρος δὲ ἀττάλου γῆς ἐπόρθησεν. ἔαυτῆς ἀπεπείρασε περὶ ἁ-
 μαν, μὴ φερόμενος ἱερῶν ἢ τάφων, τλήν τε ῥοδίων περὶ ἁλὸς
 ἐδήξαι, διαλλακτῆρων οἰκιστῶν, ἔτέρω μέρει στρατὸν τὴν
 αἰτικὴν ἐλυμαίνετο, ἔτας ἀθῆνας ἐπολιόρκει, ὥς ἐδενὸς
 πάντες ῥωμαίοις παροσηκόντων. λόγος τε ἡ δὲ φίλιππος
 καὶ ἀντίοχος ὁ σύρων βασιλεὺς ὑπόχοντο ἀλλήλοις· ἀν-
 τίοχω μὲν ὁ φίλιππος συστρατεύσθην ἔπῃ τε αἰγυπτον, καὶ
 ἔπῃ κύπρον, ὡς τότε ἦρχεν ἐπὶ παῖς ὡς πολέμαχος ὁ τέταρ-
 -τος, ὃ φιλοπάτωρ ἐπώνυμον ἡ φίλιππο δὲ ἀντίοχος,
 ἡ κυρηνῶν ἔτας κυκλάδας νήσους καὶ ἰωνίαν, καὶ τλήνδε
 τλήν

τὴν δόξαν ἐκ τὰς πόλεως πάντας, ῥόδιοι μὲν ῥωμαίοις
ἐμήνυσαν. ἔπειτα τοῖς ῥοδίων ἀθληταῖων πρέσβεις. ἠτιώοντο
ὅτι Φίλιππον τῆς πολιτείας, καὶ αἰτωλοὶ μεταγινώσκον-
τες κατηγοροῦν, ὡς ἔπεισεν αὐτοῦ γεγονότος. ἠξίου-
ν τε αὐτοῖς ἐς τοὺς ῥωμαίων συμμαχοὺς ἐλθεῖν. ῥω-
μαῖοι δ' αἰτωλοῖς ἐμέμψαντο τῆς ἐπεὶ πολλοῦ μεταβο-
λῆς. πρέσβεις δ' ἐς τοὺς βασιλεῖς ἐπεμποντοῖς ἀπορηγόρευον
αὐτοῖς ὁτιόχον μὲν αἰγυπῶ μὴ ἔπιχειρεῖν, Φίλιππον
ὅτι μὴ ἐς ῥοδίους, ἢ ἀθληταῖους, ἢ ἀθλητὸν, ἢ ἐς ἄλλον ἵνα
ῥωμαίων φίλον ἀμαρτάνειν. τούτοις ὁ Φίλιππος ἀπε-
κρίνατο, ῥωμαίοις ἔξεν καλῶς, ἀν' ἐμμένωσιν ἢ σιωπῇ
τοῦ πρὸς αὐτὸν εἰρήνη. ἔγωγε αἰχμυόμεναι σπονδαὶ ἐλέ-
λυτο· καὶ στρατὰ ῥωμαίων ἐς τὴν ἐλλάδα ἡπείγετο, στρα-
τηγοῦτος ποπλίου, ἔναυαρχὸν τὸν λυκίου.

Ὅτι λυκίος κοῖνιος ἐς τὸν τῶν ἀχαιῶν σύλλογον ἀπέ-
στειλε πρέσβεις, οἱ μὲν ἀθηναίων καὶ ῥοδίων ἐπέθον αὐτοῖς
μεταθέας πρὸς σφᾶς ἀπὸ τοῦ Φιλίππου αἰτουῦτος βοή-
θειαν ἐς συμμαχοὺς. ὅτι ἐνοχλῶμενοι μὲν οἰκίῳ καὶ γεί-
τονι πολέμῳ νάβιδος τοῦ λακεδαιμονίων τυράννου. διεσώ-
ντες ὅτι ταῖς γνώμαις, ἡ πόρευσεν, καὶ πλείονες ἡρωῦτο τὰ
φιλίππου, καὶ ἀπεσρέφοντο ῥωμαίους διὰ τὴν ἐς τὴν ἐλ-
λάδα, σελπικίᾳ τοῦ στρατοῦ ἀδρανισμόματα. ἐγκλιμέ-
νων ὅτι βιαίως τὰν ῥωμαίων ζόντων ὅτι πολλοὶ τῆς ἐκκλησίας
ἀπεχώρουν δυαχεραίνοντες, καὶ λοιποὶ διὰ τὴν ὀλι-
γότητά ἐκβιασθέντες, συνέθεντο τὰ λυκίῳ, ἔδωκεν ἡκο-
λέθουν ἔπειτα κόρινθον, μηχανήματα φέροντες.

Ὅτι

XXIII.

Ὅτι φλαμινῖνος αὐτῆς σωῆλθεν ἐς λόγους φιλίππῳ, καὶ τὸν μιλιέα κόλπον· ἔνθα κατηγορευμάτων ἔφιλιππου ῥωμαίων καὶ αἰτωλῶν, καὶ ἀμυνάνδρου τοῦ ἀταμάνθ, ἐκέλευσε φίλιππον ἔξαγειν τὰς φρουράς ἐκ φωκίδος· ἔπεσβεις ἀμφοτέρους ἀποστείλαι. ἡγομένων δὲ τούτων, ὁ μὲν Ἕλληνες ἐν τῇ βουλῇ τῇ ῥωμαίων ἡξίου τὸν φίλιππον ἔξαγαγεῖν ἐκ τῆς ἐλλάδος· τὰς τεῖς φρουράς, αἷς αὐτὸς πέδας ἐκάλε τῆς ἐλλάδος· τὴν μὲν ἐν χαλκίδι βοιωτοῖς καὶ δίδοδοσι, καὶ λοκροῖς ἔπικειμένῳ. τὴν δὲ ἐν κορινθῷ, κατὰ πρὸς ἐν πύλαις τὴν πελοπόννησον ἀποκλείουσιν καὶ τεῖτλιν ἐν δημητριάδι, τὴν αἰτωλοῖς ἔμαγνησιν ἐφειδύουσιν. ἡ δὲ βουλὴ τοῦ φιλίππου πρὸς βεις εἶρετο τί φρονοῖν περὶ τῶν φρουρῶν ὁ βασιλεὺς, ἀποκλεισμένων δὲ, ἀγνοεῖν, φλαμινῖνον ἔφη κρῖναι καὶ πρᾶξαι ὅτι αὐτὸν δίκαιον ἡγεῖται. ἔτω μὲν οἱ πρὸς βεις ἐκ ῥώμης ἐπανήσαν. φλαμινῖνος δὲ ὁ φίλιππος ἐς ἐδὲν συμβαίνοντες ἀλλήλοις, αὐτῆς ἐς πόλεμον καθίστατο.

XXIII.

Ὅτι ἡγήθητι πάλιν ὁ φίλιππος, περὶ συμβάσεων ἐπεκηρυκθῆς πρὸς φλαμινῖνον. ὁ δὲ αὐτῆς αὐτῶν σωελθεῖν ἐς λόγους συνεχώρη (πολλὰ μὲν τῶν αἰτωλῶν δυσχεραίνοντων, καὶ διαβαλλόντων αὐτὸν ἐς δωροδοκίαν) καταγινώσκων τῆς ἐς ἅπαντα δύχαιρος μεταβολῆς. ἡ γὰρ μὲν δ' ἑτέρωμοις συμφέρειν, ἐδὲ τοῖς Ἕλλησι φιλίππου καθαιρεθέντι ἔπικολαῦσαι τὴν αἰτωλῶν βίαν· τάχα δ' αὐτὸν καὶ τὸ πρᾶδοξον τῆς νίκης ἀγαπᾶν ἐποίει. σωθῆναι δὲ τὸν φίλιππον ἐπελθεῖν ἔδει, τοῦ συμμά-

συμμάχοις ἐκέλευσε γνώμην παροφήναι διακτὰ
 πόλεις. τὰ μὲν δὲ πρὸς τὰς ἄλλων φιλικόφροντα ἔειπε, τὸ
 τῆς τύχης ἀδύνατον, ἔξ ὧν ἔπαθεν ὁ φίλιππος ὑφορωμέ-
 νων· καὶ τὸ πᾶσι μακρόντο ἐκατ' ἀδένειαν, ἀλλὰ πλέον ἐκ
 συντυχίας αὐτὸν παθεῖν ἢ γυμνῶν. ἀλέξανδρος δὲ ὁ
 πᾶν αὐτῶν πρὸς ἑαυτὸν ἀγνοεῖν ἔφη τὸν φλαμινίνον, ὅτι
 μηδὲν ἄλλο, μήτε ῥωμαίοις, μήτ' ἑλλησι συνοίσει, πλὴν
 εἰς αἰρεθῆναι τὴν ἀρχὴν τὴν φιλίππου. ὁ δὲ ἀλέξανδρος
 ἀγνοεῖν ἔφη τὴν ῥωμαίων φύσιν· οἳ ἐξ ὧν πόλε τῶν ἐχθρῶν εὐ-
 θύς ἀπ' ἀρχῆς ἀνέτευσαν· ἀλλὰ πολλῶν ἐς αὐτοὺς ἀμαρ-
 τόντων, καὶ καρχηδονίων ἐναγχος ἐφείσαντο, τὰ σφέτερα
 αὐτοῖς λαποδόντες, ὥς φίλοις ποιησάμενοι ὅτι ἡδικοτάτας
 ἀγνοεῖς δὲ ἔφη καὶ τοῦτο, ὅτι τοῖς ἑλλησι ἔστιν πολλὰ ὅσα
 βαρβάρων τὴν μακεδονίαν περικατέχουσι· εἰς ἑξέλοι ὅτι
 μακεδόνων βασιλέας, ἐπιδραμεῖται ῥαδίως. ὅθεν ἐγὼ
 δοκιμάζω τὴν μὲν ἀρχὴν ἔχειν τῶν μακεδόνων παροφλε-
 μεῖν ὑμῶν πρὸς ὅτι βαρβάρους· φίλιππον δὲ ἐκστῆναι
 τοῖς ἑλλησι, ὧν πρὸς τὴν ἀντέλεγε χωρίων, ὥς ῥωμαίοις
 ἐς τὴν πόλιν πολέμου δαπάνην ἐσενεγκεῖν ἰάλαντα διακό-
 σια· ὁμηρεῖτε δοῦναι τὰ ἀξιολογώτατα, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 δημήτριον. μέχρι δὲ τοῦτο ἢ σύγκλητος ἐπικυρώσει, τε-
 τραμήνοις ἀνοχὰς γινέσθαι. δεξαμένη δὲ πρῶτα τοῦ φι-
 λίππου, τὴν μὲν εἰρήνην ἢ βαλὴν μαθοῦσα ἐπεκύρωσε,
 τὰς δὲ παροφάσεις τὰς φλαμινίνου, σμικρύνουσα καὶ φαν-
 λίσασα, ἐκέλευσε τὰς πόλεις ὅσαι ἦσαν ἐλλενίδες ὑπὸ
 φιλίππῳ, πάσας ἐλευθέρους εἶναι, ὥς τὰς φρουράς ἀπ'

Ζ

αὐτῶν,

αὐτῶν, φίλιππον ἔξαγαγεῖν παρὰ τῶν ἑπιδόντων ἰσθμίων·
 καὶ ὥς τε ὅσας ἔχθ' ἡρώεις ἐξήρκε μίᾳς, καὶ σκαφῶν πέντε
 καταφράκτων, ᾧ δαδουναὶ πρὸ φλαμινίῳ, ἔς ἀργυρίου
 τάλαντα ῥωμαίοις ἐσενεγκεῖν, πεντακόσια μὲν αὐτίκα,
 πεντακόσια δ' ὅν ἔτεσι δέκα, ἐκάστου τὸ μέρος ἔτους ἐς ῥώμην
 ἀναφέρουσι· ἀποδοῦναι δ' καὶ αἰχμάλωτα ἔς αὐτὸν μοῖρα
 αὐτῶν ὅσα ἔχοι· τὰ δὲ μὲν ἡ βελλὴ περσέεικε, καὶ φίλιπ-
 πος ἐδέξατο ἅπαντα, ὧς ἡ μάστις ἡ σμικρολογία φλα-
 μινίου καταφανὲς ἐγένετο· συμβόλοις δ' ἐπεμπον αὐτὰ
 καθάπερ εἰώθεσαν ἑπιδόεις λήχουσι πολέμοις δέκα ἄνδρας,
 μετ' ὧν αὐτὸν ἔδει τὰ εἰλημμένα καθίστασθαι· ἔταδε μὲν
 διείδετο σὺν ἐκείνοις· αὐτὸς δ' ἐς τὸν τῶν ἰσθμίων ἀγῶνα
 ἐπελθὼν, πληθύνοντος τοῦ σαδία, σιωπλιώτε ἐσήμηνεν ὑπὸ
 σάλπιγγι, καὶ τὴν κήρυκα ἀνέπειν ἐκέλευσεν, ὃ δ' ἦμ' ὁ ῥω-
 μαίων καὶ ἡ σύγκλητος, ἔς φλαμινίον ὁ στρατηγὸς, μα-
 κεδόνας καὶ βασιλέα φίλιππον ἐκπολεμήσαντες, ἀφίησι
 τὴν ἐλλάδα ἀφ' ἐρμύρητον, ἀφορρολόγητον, ἰδίους ἤθεσι καὶ
 νόμοις χρῆσθαι· πολλῆς δ' ἐπὶ τούτῳ βοῆς ἔχ' ἡρώεις γυρο-
 μελῆς, θέρυετο ἡδίστος ἰὺς· ἐτέρων μετ' ἐτέροις, τὴν κήρυ-
 κα καὶ τῶν σφῶν ἀνέπειν μετὰ καλουμένων, σεφάνους τε
 ἔς ταινίας ἐπέβαλον πρὸ στρατηγῶν, καὶ ἀνδριάντας ἐψη-
 φίζοντο καὶ πόλεις· πρὸς ἐσθ' ἐτε μὲν χερσὶν σεφάνων, ἐπεμ-
 πονεῖς τὸ καπιώλιον, οἱ χάριν ὠμολόγησαν, καὶ ἐς σφῶν ῥω-
 μαίων συμμάχοις ἀνεγράφοιτο· καὶ δούτερος ὁδε πόλε-
 μος ῥωμαίοις τε ἔς φίλιππον ἐς τούτο ἐτελόμενα· ἔ· πολὺ
 δεῦτερον καὶ συνεμάχησε ῥωμαίοις ὁ φίλιππος ἐν τῇ
 ἐλλάδι.

ἑλλάδι καὶ ἀντιόχῃ βασιλέως· περὶ τὰς τε ὑπὸ ἀντιόχου
 εἰς τὴν ἀσίαν διὰ θράκης καὶ μακεδονίας ὁδὸν ὅτε διμαρῆς
 παρέπεμπεν οἰκείοις τέλεσι, καὶ τροφαῖς καὶ δαπανήμα-
 σιν ὁδοποιῶν, καὶ ποταμούς διασπόμενος ζυγνύς· καὶ οὗτος ὑπὸ
 κημένους θράκας διακόπων, καὶ ὑπὸ τὴν ἐλλάσποντον ἤγαγεν.
 ἐφ' οἷς ἡ μὲν βελὴ τὴν ὑπὸ αὐτῇ δημήτριον ὥρᾳ σφίσιν ὁμη-
 ρεύοντα ἀπέλυσεν· καὶ τὰν χρημάτων ἀφῆκεν, ὧν ἐπὶ ὠφέλειαν.
 οἱ δὲ θράκες οἷδε ῥωμαίοις ἀπὸ τῆς ἀντιόχου νίκης ἐπανιόν-
 τας, ὅτε ἐπὶ φιλίππῳ παρόντες, τὴν τελείαν ἀφείλοντο
 καὶ πολλὰς διέφθικαν· ὧ καὶ μάλιστα ἐπεδείχθη ὅσον αὐτῷ
 ἀπίοντο, ὧν ἦν ὁ φίλιππος. ἐκτελεσθέντος δὲ τῆς κη-
 ρύγματι, πολλοὶ κατηγοροῦντες φιλίππου, τὰ μὲν ἀδι-
 κῶν αὐτῶν· τὰ δὲ ποιεῖν ὧν ὤρετο φλαμινῖνος, ὅτε διελθεῖν
 τὴν ἐλλάδα. καὶ δημήτριος εἰς ἀντιόχου ἐπεσβέναι
 ὑπὲρ αὐτῶν, κεχαρισμένον μὲν ἑκαταλὰ ῥωμαίοις ἀπὸ τῆς
 ὁμηρείας. φλαμινῖνος δὲ αὐτῶν τῇ βελὴ γνωρίζοντος ἰχυ-
 ρως, νεώτερον δὲ οὐκ ἔστι καὶ θορυβέμενον, ἐκέλευσαν τὰς
 παρὰ τὸν ὑπομνήματα ἀναγνώσαντες οἱ· ὧν ἐφ' ἑκάστῳ, τὰ
 μὲν ἡδὲ γέγονέναι, τὰ δὲ γνήσεως, καὶ πρὸς ἀδίκως ὤρεσμένα.
 καὶ γὰρ τοῦτο περὶ πολλοῖς. ἡ δὲ βελὴ τὴν ὑπόψιν
 αὐτῷ εἰς ἀντιόχου προθυμίαν αἰδούμενη, συγγνώμην ἔειπε,
 καὶ περὶ τῆς δημήτριον. ὁ δὲ ὁμολογεῖ μὲν αὐτοῖς
 εἰς τὴν πρὸς ἀντιόχου πόλεμον, χρησιμώτατος γεγονώς, καὶ
 βλαβερώτατον ἂν φανείας, εἰ ἀντιόχῳ ὥρᾳ καλῶς συνέ-
 πρᾶξε, πολλὰ ἐλπίσας ὑπὸ τὰδε· καὶ ὁρᾶν αὐτῶν ἀπισ-
 μένον καὶ κατηγορούμενον, καὶ συγγνώμης ἀντὶ χαρίτων ἀξιά-

Ζ

2

ΜΕΝΟΝ,

μενον, καὶ τῆςδε διαδημητείας, ἤχθετο καὶ ἠγανάκτι, καὶ
ἀπέκρυπεν ἄμφω, ὥς ᾧ ἔν δίκη πνὶ ῥωμαῖοι πολλὰ τῶν
φίλιππου πρὸς θυμένη μετέφερον, ἀδανοποιῶντες αἰετὸν
φίλιππον, ἐς πόλεμον ἤδη ληυτάνων ἡτοιμάζετο.

XXV.

Ὁ πρῶμαῖοι ταχέως ἀνδανόμενον τὸν περσέα ὑφορῶν-
το καὶ μάλισα αὐτοὺς ἠρέτιζεν ἡ τε ἐλλήνων φιλία καὶ
γῆνίαισι. οἷς ἔχθος ἐς ῥωμαῖους ἐπεποιήκεσαν. Ὁ ῥω-
μαίων στρατηγοί. ὡς δὲ καὶ οἱ πρῆσθεις οἱ ἐς βασιάρνας
ἀπεσταλμένοι, τὴν μακεδονίαν ἐφασκον ιδεῖν ἀσφαλῶς
ὠχυρωμένῃ, ἔκαστα δὲ ἰκανῶς, καὶ νεότητά γεγυ-
νασμένῃ, ῥωμαῖοις καὶ τάδε διετάρχασεν. αἰδόμενοι
δ' ὁ πρῶτος, ἐτέρους ἐπεμπε πρῆσθεις τὴν ὑπόνοιαν ἐκ-
λύων. ἐνδὲ τούτῳ ἔθυμένης, ὁ δὲ περὶ τὸ πέραμον ἀσίας
βασιλῆς, ἀπὸ τῆς πρὸς φίλιππον ἐχθρας δεδιώκων πρῆσθεις,
ἦκεν ἐς ῥώμην, καὶ καταγόρει φανερώς αὐτῷ, παρελθὼν
εἰς τὸ βελυτήριον, ὅππῃ ῥωμαῖοις δυσμένης χροῖτο αἰετὸν, καὶ
τὸν ἀδελφὸν οἰκίως ἐς αὐτοὺς ἔχοντα ἀνέλοι, καὶ φίλιπ-
πῶς ἐκαστα δὲ τὸν ἰδὼν καὶ αὐτῶν σιναγαγόντι συμ-
πράξῃν καὶ βασιλῆς χροῖσθαι, εἰδὲν ἐκλύσειν αὐ-
τῆς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐργασαίτο ἕτερα, καὶ τὴν ἐλλά-
δα ἀμέτρως στραπύοι, βυζαντίοις τε καὶ αἰτωλοῖς καὶ
βοιωτῶσι συμμαχήσας. ἔκαστα δὲ κατὰ τὸ μέγα ὀρ-
μητήριον, καὶ δετῶν καὶ περραϊβῆς διασασιάσεις βε-
λομένοις τι πρῆσθεις πρὸς ὑμᾶς. καὶ πᾶν ὑμετέρων
ἔφη φίλων καὶ συμμάχων, ἀδρόπολιν ἢ ἀφίρηται τὴν
ἀρχὴν ἀρτέτανον δι' ἐν ἰλλυριοῖς, ἔκαστα δὲ ἐκτῆν
Ἰππῶν.

ἔπιβελύσας, καὶ οὖν ἐργασαμένοις ὑποδέδεκται. διέ-
 βαλλε δ' αὐτὰ καὶ τὰς ἑπιγαμίας βασιλικὰς αἰφω-
 γηομήδας, καὶ τὰς νυμφαγωγίας ὁλῶ τῶν ῥοδίων ὁλῶ πα-
 ραπεμφθεῖσας. ἐγκλημα δ' ἐποίει καὶ τὴν ἑπιμέλειαν
 αὐτὰ, καὶ τὸ νηφάλιον τῆς διαίτης, ὅντος ἔτι νέος. καὶ ὅτι
 πρὸς πολλῶν ὀξέως ἐν ὀλίγῳ ἀγαπῶτο καὶ ἐπαινοῖτο, ζή-
 λῳτε καὶ φθόνος καὶ δέοις μᾶλλον ἢ ἐγκλημάτων ἔδεν ὁ
 δῦμένης ἀπολιπὼν, ἐκέλευε τὴν σύγκλητον ὑφοραῖται
 νέον ἐχθρὸν διδοκμᾶν καὶ γαστρίδουσαι· ἡ δ' ἐργωμὴν οὐκ
 ἀξιόσθα βασιλέα σώφρονα καὶ φιλόσοφον, καὶ ἐς πολ-
 λὰς φιλανθρώπων, ἀνθρώπος ἔτι ἐπαιρόμενον, καὶ πατρι-
 κὸν ὄντα σφίσι ἐχθρὸν ἐν πλῃραῖς ἔχειν. λόγῳ δ' αὖ
 περ ἔτεινεν ὁ δῦμένης δὴ τῶν πόλεμῶν, πολεμεῖν ἔκρινε τῶν περ-
 σῶν. καὶ ταῦτ' ἀπορρήτῳ ἐπὶ ἐν σφίσι αὐτοῖς ποιέμενοι, ἀρ-
 παλόντες πεμφθέντα πρὸς περσέως ἐς ἀντιλογίαν δῦμέ-
 νους, καὶ ῥοδίων ἰνὰ περσέων τὴν, βαλομένους ἐς ὅψιν τὴν
 δῦμένη διελέγχων, παρόντος μὲν ἐπὶ τοῦ δῦμένου, καὶ πρὸς
 ἡκάτ' ἐμετᾶντος ὃ ἐδέξαντο. ἔπειτα μὲν ἑπὶ ταῖς πρῶ-
 τῳ ἀγανακτικαῖς τε καὶ παρρησίᾳ χρώμενοι πλέον, βα-
 λομένοις δ' ἡδὴ ῥωμαίοις περσῶν καὶ ῥοδίοις μᾶλλον ἐξη-
 γρίωσαν. πάντων ὃν βαλόντων πολλοὶ τὴν δῦμένη δι' αἰτίας εἶ-
 χον, ὑπὸ φθόνου καὶ δέοις αἵτιον τοσούτου πολέμου γινόμε-
 νον. ἔπειτα ῥοδοὶ τὴν θεωρίδα αὐτὰ μόνου βασιλέων ἐς τὴν
 ἐορτὴν τοῦ ἡλίου πεμπομένην οὐκ ἐδέξαντο. αὐτοὶ δ' ἐς τὴν
 ἀσίαν ἐπανιὼν ἐκ κίρρας ἐς δελφούς ἀνέβαινε θύσων. καὶ
 αὐτῶν τέσσαρες ἄνδρες ὑπὸ τῷ τειχεῖον ὑποσάντες ἐπέβη-

Ζ. 3.

λθόν.

Ἐπιδραμόντα γε τοῖς ἡμετέροις ἀμυνόμενοι· καὶ ταῦτ'
 αὐτοὶ ἐδήλωσε πρὸς τοὺς ἐκ τῆς Συνηθείας αὐτῶν μὲν τοῦτο
 ἀνανεώσασθαι, ἔπειτα διαβάλλοντες τοὺς ἀμυνόμενους· τὸ μὲν δὲ
 περιεργύπολιν, ἡ πρὸς τοὺς ἐπὶ τῶν Συνηθειῶν καὶ
 παρ' ὑμῖν ὅτε συνετίθεσθε, δίκαιον ἐφάνη. δόλοφι γὰρ
 ἐπεσφάτυσεν ἐπὶ τῆς ἰδίας ἀρχῆς· ἐδόνον, εἰ τῶν ἐαυτοῦ
 λογισμῶν ὑμῖν ὀφλήσῃ, δίδωσι δ' ὅμως περὶ πολλῶν ποιε-
 μένων ὑμᾶς ἐδόξαν ἀγαθὴν. ἐκλείναν ὅτι δόλοπιες εἶδε
 τὴν ἡγούμενον αὐτῶν αἰκισάμενοι, ἐζητεῖ πρὸς τοὺς τίαν
 ὑμεῖς ἐδράσατε τοῦ ὑπηκόους τοιαῦτα πράξαντας· ἄλλα
 ἀρτέταυρον. πῖνες ἀνελόντες, ἐν μακεδοῖα διέτριβον, κοι-
 νῶν γε πάντων ἀνθρώπων νόμῳ, καθὰ καὶ ὑμεῖς τοῦ ἐτέρων
 φεύγοντας ὑποδέχεσθε· μαθὼν ὅτι καὶ τοῦτ' ὅτι ἐγκλημα
 ποιῶσθε, ἐξεκέρυξεν αὐτοὺς τῆς ἀρχῆς ὅλης, βυζαντίοις
 ὅτι καὶ αὐτοῖς καὶ βοιωτοῖς, καὶ κατ' ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἐτέ-
 ρων συνεμάχησε. καὶ ταῦτα πρὶν ὑμῖν ἡμέτεροι πρὸς τοὺς
 ἐμῆνυον· καὶ οὐκ ἐμέμφεσθε μέχρι τῆς ἀμύνεσθαι διαβολῆς.
 ἡ δὲ οὐκ εἰσάσατε τοῦ ἡμετέροις πρὸς τοὺς εἰς ὅψιν αὐτῶν
 ἐλέγχει· ἀλλὰ τὴν ἑπὶ τὴν τὴν ἐν δελφοῖς αὐτῶν ἡγο-
 μένῳ περὶ γράφετε περὶ, πόσων ἐλλήνων, πόσων δὲ
 βαρβάρων κατ' ἀμυνόμενους πρὸς τοὺς αὐτῶν περὶ ὑμᾶς· οἷς
 πᾶσιν ἐχθρὸς ἐστὶ τοῦτο· ὡς ἐρρέμιον τὴν ἐν βρεντεσίῳ τις
 ἀντιστάσειν, ὅτι πρὸς τοὺς ῥωμαῖον ὄντα καὶ φίλον ὑμέτερον
 καὶ πρὸς τοὺς, εἰληφεν ἐπὶ τὴν τῆς βελῆς φαρμακίαν,
 ὡς ἀναλαῶσαι τὴν σύγκλητον δι' αὐτῶν δυνάμενος, ἡ δὲ
 ὑπολοιπὸς ἀμυνόμενοι ἐξων, διὰ τοῦ ἀναστυμένους·
 ἀλλ'

ἀλλ' ἐρρένιος μὲν ἐψάσατο τοῖς ἑπιδέξασιν ἐς τὴν πόλε-
 μον ὑμᾶς, πρὸ φασιν διχήμενα διδούς. δυμένης δ' ὑπ'
 ἔχθρας τὲ καὶ φθόνου καὶ δέους, εἰ δὲ ταῦτ' ὀκνησεν ἐγκα-
 λέσθαι πρῶσι· ὅτι πολλοῖς ἔτεσι κεχαρισμένῳ, καὶ φι-
 λήλῳ, καὶ σωφρόνως ἀντὶ μέθης καὶ τρυφῆς ἀρχεῖ. καὶ
 ταῦθ' ὑμεῖς αὐτὰ λέγοντ' ὑπέστητε ἀκροάσασθαι. τι-
 γὰρ τοι τὴν ἐκείνου διαβολὴν αὐξέτε κατ' ὑμῶν, ὡς ἐφέ-
 ροντες σώφρονας καὶ δικαίους καὶ φιλοπόνοις γείτονας.
 πρῶτος δ' ἐρρένιον μὲν καὶ δυμήν, καὶ εἰς ἄλλ' ἑθέλοι,
 προκαλεῖται παρ' ὑμῖν εἰς ἐξέτασιν καὶ κρίσιν. ὑμᾶς δ'
 ἀναμιμνήσκει μὲν τῆς ἐς ἀντίοχον τὴν μέγαν τοῦ πατρὸς
 ἐαυτοῦ προθυμίας καὶ βοηθείας· ἧς ἑπὶ γηνομνῆς κα-
 λῶς ἠδ' ἀνέσθε· αἰχρὸν δὲ παρελθόντος ἑπὶ λαθέσθαι.
 προφέρει δὲ Λυσιθήκας πατρῴας τε ἑἰς ἰδίας πρὸς αὐτὸν
 ὑμῖν γηνομνίας, καὶ ἑπὶ τοῖςδε ὅκ' ὀκνεῖ· καὶ προκαλεῖν
 ὑμᾶς θεούς, οὓς ὠμόσατε, αἰδεῖσθαι. καὶ μὴ πολέμῳ κα-
 τάρχην ἀδίκως ἐς φίλους· μὴδ' ἐγκλημα ποιεῖσθαι, γει-
 νίασιν δὲ σωφροσύνην δὲ προσηκούνῳ. καὶ ἄξιον ὡς δι-
 μῆροις, καὶ ὑμῶν ἀπείσθαι φθόνον ἢ φόβον. τὸ δ' ἐναντίον
 ἐς σωφρόνων, φείδεσθαι γειτόνων ἑπὶ μελῶν, καὶ ὡς δι-
 μῆρης φησὶν, δι' προσηκόντων. ὅ μὲν δὴ πρῶτος
 τοιαῦτα εἶπον. ὅ δ' εἰδὲν αὐτοῖς ὑποκρινάμενοι, τὴν πό-
 λεμον ἐς τὸ φανερὸν ἐκύρην, καὶ οὐ παύσας ἐκέλευε ὁ
 πρῶτος, ἐκ μὲν τῆς πόλεως αὐτῆς ἡμέρας· ἐκ δ' ἰτα-
 λίας, τριάκοντα ἄλλας ἐξίεναι. τὰ δ' αὐτὰ καὶ τοῖς ἑπὶ
 μοῖσι μακεδόνων ἐκήρυξε. καὶ θόρυβον αὐτίκα μετ' ἐβου-
 λουτή

λαυτήριον Ἰππάρχου Ἰω, ἐν ὀλίταις ὥραις ἐλαυνομένων
 τῶνδε ὁμοῦ· καὶ εἰς ἐπὶ ζύγια δίρεϊν ἐν ἔτω βραχεῖ
 διαστήματι, εἰς πάντα φέρειν δυναμίσων. ὑπὸ δὲ σπυγῆς,
 ὅ μιν οὐκ ἔφθανον Ἰππάρχου σαθμῆς, ἀλλ' ἐν μέσαις ἀνε-
 παύοντο ταῖς ὁδοῖς. οἱ δὲ πρὸς ταῖς πόλεις μὲν παίδων ἐαυ-
 τοὺς ἐρρίπτουσι, καὶ μὲν γυναικῶν. πάντα τε ἐγίγνετο, ὅσα
 εἰκὸς ἐν αἰφνιδίῳ εἶναι κηρύγματι. αἰφνίδιον γὰρ αὐτοῖς
 ἐφαίνετο, διὰ τὰς ἐπὶ πρεσβείας.

Ὅτι μὲν τὴν νίκην ὁ περσὺς, εἴτ' Ἰππάρχου κρείσσων xxvi.
 καὶ Ἰωθάζων αὐτὸν, εἴτ' ἀποπράττων ὅπως ἐπὶ φρονήμα-
 τος ἔχοι, εἴτε τὴν ῥωμαίων δυνάμιν τε καὶ πρὸς ἀσθενεῖν
 ὑποφύωντος, εἴτ' ἐτέρῳ τῷ λογισμῷ, πρὸς ἐπεμψεν αὐ-
 τῷ πρὸς διαλλαγῶν, καὶ πολλὰ δώσειν ὑπαχνεῖτο. ὣν ὁ
 πατήρ φίλιππος εἰς σιωπῇ, ὅτι καὶ μᾶλλον ὑποπτεῖ
 Ἰω Ἰππάρχου καὶ περσέων. ὁ δὲ περσὺς μὲν ἀπεκρίνατο
 ῥωμαίων ἀξίας οὐκ εἶναι διαλύσεις αὐτῷ, εἰ μὴ καὶ μακε-
 δόνας καὶ αὐτὸν Ἰππάρχου εἰς ῥωμαίους. αἰδέμενος δὲ ὅτι
 ῥωμαῖοι τῆς ἥπιας κατήρξαν, ἐκκλησίαν συναγαγόν,
 θεσσαλοῖς μὲν ἐμαρτύρησεν ὡς ἀνδράσιν ἀγαθοῖς περὶ τὴν
 συμφορὰν γηραιότοις· αὐτῶν δὲ καὶ ἐτέρων ἐλλήνων
 κατεψεύσατο, ὡς πρώτων τραπέζων, καὶ τούτοις ἐς ῥώ-
 μιν ἐπέμψεν.

Ὅτι ῥόδιοι πρὸς ἐπὶ ἐς μάρκιον ἐπέμψαν, σινηδό- xxvii.
 μενοι τῶν γεγονότων περσέων. ὁ δὲ μάρκιος οὗτος πρὸς ἐπὶ
 ἐδίδασκε ῥοδίους πείσαι πέμψαντας ἐς ῥώμιν, διαλύσαι
 τὸν πόλεμον, ῥωμαίοις τε καὶ περσέων. καὶ ῥόδιοι πυθόμενοι

Αα

μετέ-

μετέπιπτον ὡς ἐ φάυλως ἐχούτος ἔπερσέως, ἐ γνῆκαζον
 αἰνδο ῥωμαίων ταῦτα μάρκιον ἐπισκήπειν. ἐδ' ἀφ' αὐ-
 τοῦ καὶ τὰδε, καὶ ἑτέρα πολλὰ δι' ἀτολμίας ἐπράττει. ῥο-
 διοὶ μὲν οὖν, καὶ ὡς πρέσβεις ἐπεμπον * πρὸς ῥώμην, καὶ
 ἑτέροις πρὸς μάρκιον.

XXVIII.

Ὅτι ἔμαρξες κίρταν ἀφικομένης, πρέσβεις βόκχας
 παῖσαν, οἱ πεμφθῆναι ἰνὰς ἐς λόγους βόκχω παρεκά-
 λων. καὶ ἐπέμψθησαν, αὐλὴς τε μάλλιος ὁ πρεσβυ-
 τῆς, καὶ κορνήλιος σύλλας ὁ ταμίας. οἷς ὁ βόκχος ἔφη ῥω-
 μαίοις πολεμῆσαι διὰ μάρκιον. γινῶ γ' ὡς αὐτὸς ἰογόρθαν
 ἀφείλετο, πρὸς μαρίου κὺν ἀφηρεῖται. βόκχῳ μὲν δὴ
 ταῦτα ἐνεκάλει. μάλλιος δ' ἔφη τὴν γινῶ τὴν δὲ ῥωμαίους
 ἀφελέας σύφακα πολέμου νόμῳ· καὶ δοῦναι μασα-
 νάσῃ δωρεάν. διδοίαι ὃ ῥωμαίοις ἰὰς δωρεάς ἔχον τῆς λα-
 βῆς, ἕως αὖ τῇ βασιλῇ καὶ τῷ δήμῳ δοκῇ· ἐ μὲν ἀλόγως
 μεταγινῶναι. μασανάσῃ τε γὰρ ἀποθανεῖν, καὶ οὗ
 μασανάσας παῖδας ἰογόρθαν κατακαίνοντα ῥωμαίοις
 πολέμιον γινέας. ἔκουν ἔτι εἶναι δίκαιον, ἔτε τὸν πολέμιον
 ἔχον δωρεάν, ὡς ἔδομεν φίλῳ, ἔτε σε δοκεῖν ἰογόρθαν ἀφαι-
 ρεῖται τὰ ῥωμαίων. ἔ μάλλιῳ μὲν τὰδε πρὸς τῆς γῆς
 ἔλεξεν.

XXIX.

Ὅτι ὁ βόκχος ἑτέροις ἐπεμπε πρέσβεις, οἱ μαρξ μὲν
 ἐμελλον περὶ εἰρήνης δεήσεως. σύλλα δ' ἵνα συμπεράξαιεν
 ἐς τὰς διαλύσεις· λησδυθέντας δ' ἐν ὁδῷ τοὺς τε πρέσβεις
 τοὺςδε, ὁ σύλλας ὑπεδέξατο, καὶ ξενίζων μέχρι μάρκιον
 ἀπὸ γαλιέλων ἐπανελθεῖν. παρήνει ὃ βόκχον διδάσκειν,
 ὅτι χεῖν

ὅτι χεὶρ σύλλα πείθεσθαι περὶ ἀπάντων. ἐνδιδὼς ἔν ἡδὴ πρὸς
 τὴν τοῦ ἰογόρτα πρεσβείαν ὁ βόσχο^ς, ἐς μὲν ὑπὸ κραιπνῇ
 ἐπ' ἄλλον στρατὸν διεπέμπετο, ἐς αἰθίοπας δὲ γείτο-
 νας· οἱ ἔπι ἐσπέραν ἀπὸ τῶν ἐσθίων αἰθίοπων διήκουσιν ἐς τὸ
 μαυρῶσιον ὄρεος, ὃ καλεῖται ἄτλαντα. μάρκιον δ' ἡγεῖα σύλ-
 λαν οἱ πέμψαι συνηλθεῖν ἐς λόγους. ὁ μάρκιος μὲν ἐπέμ-
 πε τὴν σύλλαν. ἀφ' αὐρα δ' ἰογόρτου φίλον ἐν βόκχῃ κα-
 ταλελθὼν, ἐφορᾷ τὰ γινόμενα, αὐτὸς δὲ βόκχος ὁ
 μαγδάλης φίλος βόκχου, καὶ τις ἔξ ἐλδύθερος ἀνδρὸς
 καρχηδονίου κορνήλιος ἐνήδρυσαν ὧδε.

Ὅτι κρήτη ἔξ ἀρχῆς διανοικῶς ἔχον ἐδόκει μιθριδάτῃ, xxx.
 βασιλίδου πόλιν, καὶ αὐτὴν μισθοφορῆσαι πολεμῶντι ῥω-
 μαίοις ἐλέγετο· ἐδόξε δ' ὅτι τοῖς πλείουσι τότε λησταῖς ἐς χά-
 ριν ἔμιθριδάτε, συλλαβεῖν, ὅτι συμμαχεῖσθαι σαφές, διω-
 κομένοις ὑπὸ μάρκου ἀντωνίου. πρεσβυσαμένου δὲ τοῦ
 ἀντωνίου πρὸς αὐτοὺς, ὑπεριδεῖν, καὶ ὑπερηφάνως ἀποκρί-
 νασθαι καὶ πολεμῆσαι μὲν αὐτοῖς διδύς ἔπι τὰ δεσπότης,
 καὶ ἐπ' ἐπὶ καλῶς κληθῆναι δ' ὅμως διὰ τὴν προῆξιν
 κρηλικός. καὶ ἦν ὅδε πατὴρ μάρκου ἀντωνίου τοῦ πολεμή-
 σαντος ὑπὲρ καίσαρος τὴν κληθῆναι σεβαστῶ περὶ ἄκλιον.
 ψηφισαμένων δ' ὁ ῥωμαίων κρησὶ πολεμεῖν, διὰ τὰδε
 κρήτες ἐπ' ἐπ' ἐβουσαν ἐς ῥώμην περὶ διαλλαγῶν. ὅτι αὐ-
 τοὺς ἐκέλευον ἐκδιδόναι αὐτοῖς λαοὺς τὴν πολεμήσαν-
 τα ἀντωνίῳ, ὅτι τὰ σκάφη τὰ ληστικὰ πάντα ἀφαιρῆναι, καὶ
 ὅσα ῥωμαίων εἶχον αἰχμάλωτα, καὶ ὅμηρα τριακόσια,
 ὅτι ἀργυρίου τάλαντα τετρακισχίλια. ἐδεξαμένων δὲ

Αα 2

ταῦτα

ταῦτα κρητάν, ἤρεθη στρατηγὸς ἐπ' αὐτοὺς μετέλλω. ἔ-
νικα μὲν ὁ μετέλλω ἐν κυδωνία λαοθέν, ἔφυγόντος ἐς
κνωσσόν, πανάρης μετέλλω τὴν κυδωνίαν παρέδωκεν Ἰππὶ
ζωθήκη, μηδὲν παθεῖν αὐτῶς. μετέλλω δ' κνωσσὸν πε-
ρικαθημῆς, ὁ λαοθένς τὴν οἰκίαν χρημάτων πλήσας
κατέφλεξε, καὶ διέφυγεν ἀπὸ τῆς κνωσσῶ. καὶ ἡ κρήτες,
ἐς πομπήιον μάγνον στρατηγὸν τοῦ λησικοῦ καὶ μιτρι-
δαίης πολέμου, ἐμφαντες ἔφασαν ἑαυτοὺς ἐλθόντι Ἰππι-
τρέπειν. ὁ δ' ἀχολῶς ῥτεῖχων, ἐκέλευε τὸν μετέλλον, ὥς
ἐδεὸν ἐτι πολεμεῖν τοῖς ἑαυτοῦς Ἰππιτρέπουσιν, Ἰξανίσα-
σαι τῆς νήσου. ὡς αὐτὴν ἔπεισε αὐτὸς αὐτὴν ἐπελθόν.
ὁ δ' ἐφροντίσας ἐπέμεινε τῷ πολέμῳ μέχρι ὑπὸν ἰσχυ-
αυτῶν. λαοθένι ζωθέμῳ ὁμοία πανάρει καὶ ἰπρι-
άμβουσε. ἔκρηλικὸς ἐκλήθη * ὅτι, δικαιοτέρον δυνά-
νεια τὴν νῆσον ἰξεργασάμῳ.

* 28. ὅδε

E K

ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΩΝΟΣ

ΡΩΜΑΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΕΚΛΟΓΑΙ ΠΕΡΙ ΠΡΕΣΒΕΙΩΝ.

I.

Τι οἱ αἰκουοὶ ῥτε Τύσκουλον λαβόντες, καὶ μάρκον μινέκιον νικήσαντες, ἐν φρονήματι ἐγένοντο, ὥς ἐς τοῖς πρέσβεσι τοῖς πᾶσι ῥωμαίων, ἔς τῇ τῇ τοῦ χωρίου κατὰλήψαι αἰτιώμενοι πρὸς σφᾶς ἐπέμψαν, πρὸς μὲν τὸ ἑπικλημα, μηδὲν ἀποκρίνασθαι, δρῶν δέ τινα διὰ τοῦ στρατηγοῦ σφῶν καλίου γρακχου δείξαντες, πρὸς ἐκείνῳ εἴτι βέλωντο λέγειν αὐτοὺς κελεύσαι.

Ὅτι τῆς στρατίας τῶν γαλατῶν αἰτία αὕτη ἐγένετο. II.
κλέσσοι πολέμῳ ὑπὸ αὐτῶν κακωθέντες, πρὸς οὗτοι ῥωμαίοις κατέφυγον· ἐλπίδα οὐκ ἐλαχίστην ἔχοντες, ἐπεὶ δὴ τοῖς βένταις, καίπερ ὁμοφύλοις εἶσιν ἐσυνήραντο, πάντως ἵνα ἀφέλαιαν παρ' αὐτῶν δῦρήσεσθαι. ὥς ὁ ἐκείνοι τὴν ἑπικουρίαν οὐκ ἐψηφίσαντο, πρέσβεις δὲ πρὸς οὗτοι γαλάτας πέμψαντες, εἰρήνην αὐτοῖς ἐπρατήον, ταύτην δὲ μικρὸν (ἐπὶ γὰρ μέρει τῆς χώρας παρετείνετο) σφίσι ἐποιήσαντο. συμπεσόντας δὲ τοῖς βαρβάροις ἐκ τῶν λόγων

Αα 3 ἐς μάχην

ἐς μάχην δὲ τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις πρὸς παρὲλαβον. οἱ
οὐκ ἔλαλταν, χαλεπῶς δὲ τῇ ἀντιτάξει αὐτῶν ἐνεγ-
κόντων, τὸ μὲν πρῶτον ἀνταπέσειλαν πινὰς ἐς τὴν Ῥώμην,
αἰπώμενοι δὲ πρέσβεις. εἴτ' ἐπειδὴ μήτε λιμωρία σφίσιν
ἐγένετο, καὶ χιλιάρχοι πάντες ἀπεδείχθησαν, θυμοῦ τε
ἐπληρώθησαν, ὄντες καὶ ἄλλως ὀργὴν ἄκρην, καὶ κλου-
σίους ἐν ὀλιγωρία θέρμιοι, πρὸς τὴν Ῥώμην ὥρμησαν.

III.

Ὅτι ἀγγύλλαι ἐπειδὴ ἤδοντο δὲ Ῥωμαίους σφίσι πο-
λεμῆσαι βελονημένοις, πρέσβεις τὲ εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέ-
σταν, πρὶν καὶ ὅτι οὐκ ᾔσκησαν, καὶ εἰρήνης δὲ τῇ ἡμί-
σει τῆς χώρας ἔτυχον. καὶ ὁ πολέμαϊς ὁ τῆς αἰγυπίου
βασιλίδος ὁ φιλάδελφος ἔπικληθεῖς, ὡς ἔντε πύρρον κα-
κῶς ἀπὸ λαχότα, καὶ δὲ Ῥωμαίους αὐξανομένους ἔμα-
θε, δῶρα τε αὐτοῖς ἔπεμψε, καὶ ὁμολογίαν ἐποίησατο.
Ἐοὐκ Ῥωμαῖοι ἠδέντες, ὅτι καὶ τοὶ διὰ πλείους ὥν, πρὸς
πολλοὺς σφᾶς ἐπέποιοντο, πρέσβεις πρὸς αὐτὸν ἀνταπέ-
σειλαν. ἐπειδὴ τε ἐκείνοι δῶρα παρ' αὐτῶν μεγαλοπρεπῆ λα-
βόντες εἰς τὸ δημόσιον σφᾶς ἀπέδειξαν, ἐκ ἐδέξαντο αὐτά.

III.

Ὅτι νικηθέντες ἔσαννίται ὑπὸ Ῥωμαίων, ἐπεκηρυ-
κδύσαντο τοῖς ἐν τῇ πόλει Ῥωμαίοις, τοῦτε αἰχμαλώτοις
ὅσους εἶχον αὐτῶν πέμψοντες σφίσι, καὶ πινος παπιρίας,
ἀνδρὸς ἔστε πρῶτα τῶν παρ' αὐτοῖς ἀξιωματῶν, καὶ τὴν
αἰτίαν τοῦ πολέμου πᾶσαν φερεμῶν, ἵνα τε εὐσίαν καὶ τὰ
ὅσα, ἐπεὶ δὴ φθάσας αὐτὸν διεχρήσατο, ἔτυχον τῆς εἰρήνης.
ἀπιστοί τε γὰρ δόξαντες εἶναι ὅτι πρὸς τὰς συμφορὰς ἐς πα-
ράκρουσιν τοῦ αἰεὶ κρατουῦτος σφῶν ποιεῖσθαι, ἔχοντες
οὐκ

ἔχ' ὄντον πῦρ συμβαλὸν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδον σφίσι τὸν πο-
λεμον παρεσκόδασαν. ¶ ὁ δὲ ῥωμαῖοι καὶ τοὶ σὺν αἰχμα-
λώτοις λαβόντες, ἀκηρυκτεῖ πολεμεῖν αὐτοῖς ἐψηφί-
σαντο.

Ὅτι πυθομένων τῶν ῥωμαίων ὡς Ταραντῖνοι καὶ ἄλλοι ν.
Ἰνῆς, πόλεμον ἀετύουσι κατ' αὐτῶν, καὶ πρεσβυτικῶ φα-
βρίκιον, εἰς τὰς πόλεις τὰς συμμαχίδας, ὅπως μηδὲν
νεωτερίσωσι, σφιλάντων * ἐκείνοντε σιωέλαιον καὶ πέμ- *
ψαντες πρὸς τοὺς Τυρσηνοὺς καὶ Ὀμβρικοὺς, ἔταλατας,
συχροὺς αὐτῶν τοὺς μὲν πῶρα χεῖμα, τοὺς δ' ἐπολλὰ ὕσε-
ρον πρὸς ἀπέσπασον.

Ὅτι λῆκιος ἀπεσάλη πῶρα ῥωμαίων εἰς τὰραντα. ¶ VI.
ὁ δὲ Ταραντῖνοι διονύσια ἄγοντες, καὶ ἐν τῇ θεάτρῳ διακο-
ρεῖς οἴνου τὸ δείλης κατήμενοι, πλεῖν ἐπὶ σφᾶς αὐτῶν ὑπε-
τόπησαν, καὶ πῶρα χεῖμα δι' ὀργῆς, καὶ πῦρ τῆς μέθης αὐ-
τοῖς ἀναπύθουσης, ἀντανήχθησαν. καὶ πρὸς πρὸς ὄντες αὐτῶν
μήτε χεῖρας δύναιτο μὴ, μήτ' ὅλως πολέμιόν τι ὑπο-
τιμῆναι, κατέδυσαν καὶ κείνον καὶ ἄλλοις πολλὰς. πυθό-
μενοι δὲ ταῦτα ὁ ῥωμαῖοι, χαλεπῶς μὲν (ὡς πρὸς οὐδέϊκος)
ἔφερον, ἐμὲν καὶ στραθῆσαι ἐπ' αὐτοὺς δι' οὗτος ἠθέλησαν.
πρὸς σφᾶς μέντοι, ἔμην κατὰ σιωπηκέναι δόξαν, καὶ τούτῃ
θραυστέροις αὐτοὺς ποιῆσαι, ἔσειλαν. καὶ αὐτοὺς ὁ Τα-
ραντῖνοι, ἔχ' ὅπως καλῶς ἐδέξαντο, ἢ τρέπον γέ τινα ἐπι-
τήδειον ἀποκρινάμενοι, ἀπέπεμψαν, ἀλλ' οὐδὲν πρὶν καὶ
λόγον σφίσι δοῦναι, γέλωτα, τάτε ἄλλα καὶ τὴν πολλὴν
αὐτῶν ἐποιεῖντο. ὡς δὲ ἡ ἀσκή, ἢ κατ' ἀγορὰν χεώμεθα.
Ταύτῃ

ταύτῳ γὰρ ἐκείνοι, εἴτ' οὐκ σεμνότητος ἕνεκα, εἴτε καὶ διὰ
 δέος, ἢ ἐκ τούτου αἰδεσθῶσιν αὐτοὺς, ἐσαλμένοι ἦσαν. καὶ
 συσάσειςτε ἐν κωμάζοντες, ἐτάθάζον. Ἐ γὰρ καὶ τότε ἐορ-
 τῶν ἦγον, ὑφ' ἧς καὶ τοι μηδὲν ἄχρονον σωφρονοιῦντες, ἐπὶ
 καὶ μάλλον ὕβριζον, καὶ τέλῃ, περὶ αἵσπης τῷ ποσειδίῳ,
 καὶ κύψας ἑαυτὸν, ἐξέβαλεν καὶ τὴν ἐδῆτα αὐτῷ ἐκη-
 λίδωσε. θορύβος δ' ἐπὶ τούτῳ πᾶσι πάντων τῶν ἄλλων γε-
 νομένη, Ἐ τῶν μὲν ἐπαινοῦσιν ὡς πρὸς ἡθαυμαστὸν εἰσα-
 μένων, ἐς δὲ δὴ οὐκ ῥωμαίοις πολλὰ καὶ ἀσελγῆ ἀνάπαι-
 στα ἐν ῥυθμῷ, τούτε κρήτου καὶ τῆς βαδίσσεως, ἀδόντων, ὁ
 ποσειδῆμιος γελαῖτε, ἔφη, γελαῖτε, ἕως ἔξουσιν ὑμῖν. κλαυ-
 σθεῖδε γὰρ ἐπὶ μακρότατον, ὅταν τὴν ἐδῆτα ταύτῳ τῷ
 αἵματι ὑμῶν ἀποπλιώητε.

VII.

Ὅτι ὁ πύρρῳ πρὸς ἐσθλὸς ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων, ἄλ-
 λους τε καὶ τὸν φαβρίκιον περσιέναι πυθόμενῳ, φερυ-
 ργνίεσφισι περὶ τὰ μεθόρια, μὴ καὶ βίαιόν τε ὑπὸ τῶν τα-
 ραντίνων πάθωσιν ἐπεμψε. καὶ μετὰ τούτο καὶ ἀπῆντησεν.
 ἔστε τὴν πόλιν αὐτοὺς ἐπαγαγὼν, καὶ ἐξένισε λαμπρῶς,
 καὶ τὰ ἄλλα ἐδεξιώσατο, ἐλπίσας ἀποδῶν τε δαΐδς, Ἐ ὁμο-
 λογίαν, οἷαν ἠτήθεντας εἰκὸς ἰὼ, ποιήσασθαι.

VIII.

Ὅτι ὁ κερχιδόνιοι, φοβηθέντες μὴ αἰλῶσι, περὶ κη-
 ρυκδύσαντο περὶ τὸν ὑπατον, ὅπως ὁμολογία πρὸς ἐπὶ κεί-
 νῳ ἀποπέμψαντες αὐτὸν, τὸ παραχρημα δόνον ὑπεκφύτω-
 σιν. ἐπειδή τε οὐκ ἠθέλησαν σικελίας τε πάσης καὶ σαρδονίας
 ἀποσῆναι, καὶ οὐκ μὲν τῶν ῥωμαίων αἰχμαλώτοις προΐ-
 κα ἀφείναι, οὐκ δὲ σφετέρῃς λύσασθαι, τά τε δαπανη-
 θέντα

θέντα τοῖς ῥωμαίοις εἰς τὸν πόλεμον πάντα διαλύσαι, καὶ
χωρὶς ἄλλα κατ' ἑκάστων ἐτ' ὅσω σωτελεῖν, εὐδὲν ἤνυσαν.
πορὸς γὰρ δὴ τοῖς εἰρημένοις καὶ κτεῖνα αὐτοὺς ἐλύπει, ὅτι
μήτε πολεμεῖντε, μήτε συμβαίνειν ἀνδρῶν ῥωμαίων, καὶ
αὐτοὶ μὴ πλείοσι μιᾷς ναυσὶ μακραῖς χεῖσθαι. κτεῖνοις ὃ
πεντήκοντα τετρήρεσιν ἑπικερεῖν, ὅσας αὖ ἐπαγέλθῃ
σφίσιν· ἄλλα τέλινά τ' οὐκ ἐκ τ' ὁμοίως ποιεῖν κτελδύνοντο. ἔξ
ἐν τούτων ἄλωσιν σφῶν ἀκερβῆ ἰὰς ἀπονδὰς νομίσαντες
ἔσεσθαι, πολεμεῖν αὐτοῖς μᾶλλον εἶλοντο.

Ὅτι φασὶ καρχηδονίους ἑπικερυκδύσασθαι τοῖς ῥω- ix.
μαίοις, διὰ τε τὰ ἄλλα, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν αἰχμαλώ-
των· μάλιστα μὲν εἴπως καὶ τὴν εἰρήνην ἑπὶ μετεσίοις ἵσθαι
ποίησαντο. εἰ δὲ μὴ, ἵνα τὸς γε ἐαλωκότας κομίσαιντο.
φασὶ ὃ καὶ τὸν ῥήγχιλον ἐν τοῖς πρέσβεσι πεμφθῆναι διὰ
τε τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀρετὴν. ὑπέλαβον γὰρ πᾶν
ὅπου ὁδὸν ῥωμαίοις ἑπὶ τῇ κομίσασθαι αὐτὸν ἐλπίσαι
σφᾶς πράξαι, ὥς καὶ μόνον ἀντὶ τῆς εἰρήνης ἢ πάντως ἵε
ἀντὶ τῶν αἰχμαλώτων ἀνταποδοθῆναι (ὥς κωσάντε οὐκ
αὐτὸν πίσεσσιτε μεγάλας ἢ μὴ ἐπανήξαι· ἀντε μὴδέτε-
ρον αὐτῶν διαπράξῃται) καὶ πρεσβυτικῶς μετ' ἑτέρων
ἔσειλαν. καὶ ὅς ἰατ' ἄλλα κατὰ πέρης καρχηδόνιος, ἀλλ'
ὁ ῥωμαῖος ὢν, ἐπρατίεν. καὶ ἔτε τὴν γυναικα εἰς λόγους
ἐδέξατο, ἔτε εἰς τὴν πόλιν, κατὰ πέρ ἐκβληθεὶς, εἰσῆλθεν,
ἀλλ' ἐξω τοῦ ἰείχους, τῆς βαλῆς ἀθροισθείσης, ὥς περ τοῖς
τῶν πολεμίων πρέσβεσιν ἔθος εἶχον χρημαλίζειν, τήν τε πρός-
οδον μετὰ πάντων ἄλλων, ὥς γε ὁ λόγος ἔχει, ἐποίησά τ'.

Bb

Ὅτι

x.

Ὅτι οἱ ῥωμαῖοι σὺν καρχηδονίοις χεῖματα ἐπιπρα-
 ξάμενοι, τὰς σπονδὰς ἀνενέωσαντο· καὶ τὸ μὲν πρῶτον πρεσ-
 βεία αὐτῶν ἐλθούσα, ὅτι ἰεὺς σφείρας ὠξασκευῆς ἦδον-
 το, καὶ ὅτι αὐτοὶ τὰ πρὸς σὺν ὁμόρως πολέμῳ ἔτι ἐ-
 κατείχοντο, μέτερον ἔδεν ἀπεκρίναντο. καὶ ὁ τούτου ἄνθρωπος
 ἰωὸς νέου τῇ ἡλικίᾳ, καὶ δεινοῦ παρρησίας πεμφθέντος, ἐ-
 ἄλλα τὰ πολλὰ ἀπαρκαλύπτως, καὶ τέλος ὅτι εἰ μὴ
 βέλεσθε εἰρηνεῖν, δώδοτε ἡμῖν καὶ σαρδῶ καὶ σικελίῳ, ἔ-
 γαρ πρὸς καιρὸν ἰωὶ ἀνοχέω, ἀλλ' αἰδῶν φιλίαν ἀπ' αὐτῶν
 ἐπειλάμεθα εἰπόντος, ἡπιώτερόν τις αἰχμυθέντες
 ἐγένοντο.

xi.

Ὅτι οἱ ῥωμαῖοι σὺν ἰοσαίοις παρεχώρησαντας αὐ-
 τοῖς, ἀνδραποχεῖν ἰδιούτως τοῖς πρεσβύταις, τοῖς πρὸς
 ἑαυτοὺς σπονδακάσι βοηθεῖν δοκεῖν· καὶ σὺν σαρδιαίοις
 ἀμυνέσθαι διότι σὺν ἐκ τοῦ βρεντεσίῃς ἐκπλέοντας ἐκα-
 κέργον, ἐτελέσαντες ἐπεμψαν πρὸς ἄγρωνα· σὺν μὲν
 παραιτέμενοι, ὅτι μὴ δὲν παρεπιδὼν ἀδικοῖν σφᾶς,
 αἰπώμενοι καὶ ἐκείνον μὴ εἶναι ἐτιπεριόντα δίδων. ἀλλὰ
 τὸ παιδίον πίννῳ ὄνομα κατὰ λιπῶν, ἐτεθνήκει. τευτὰ δὲ
 ἡ γυνὴ αὐτῆς, μητεῖα δὲ ἔπίννου ἐκράτη τῶν σαρδιανῶν
 * * ὑπὸ θρασυτητος ἔστα, ἔδεν μέτερον αὐτοῖς ἀπεκρίναντο.
 ἀλλ' οἱ αὖ γυνὴ πρὸς τῇ ἐμφύτῳ περπέλειᾳ, καὶ ὑπὸ τῆς
 διωάμεως, ἧς ἦρχε, χαυνομένη, σὺν μὴ ἔδωκεν τῶν
 πρέσβεων, σὺν ὃ καὶ ἀπέκτεινε· ὅτι ἐπαρρησιάσαντο. καὶ
 ἔτε μὲν τῶντα ἐπραξε, καὶ φρόνημα ἀπ' αὐτῶν, ὥς περ
 πναῖχμὸς ἐν τῷ παρεχίρῳ τῆς ὁμότητος ἐπιδειχμένη,
 ἔλαβε.

ἔλαβε. διήλεγξε δὲ δι' ἐλαχίστου, τὴν ἑγωνακίαν χήρους
 ἀσθένειαν. ταχὺ μὲν ὑπὸ βραχυτέρας γνώμης ὀργιζομένην
 ταχὺ δὲ ἔκ τ' ὑπὸ δειλίας φοβεμένην. ἐπειδὴ τὰ χίρια τὸν
 πόλεμον οὗτοι ῥωμαίους ἐψηφίσθαι ἐπέτετο, κατέπει-
 ξεν. καὶ τούτους ἀνδρας ὅς εἶχεν αὐτῶν, ἀποδώσειν ὑπέχε-
 το. καὶ ἵππ' ἑκατὸν τετελευτηκόσιν ἀπελογεῖτο λέγουσα, ὑπὸ
 λησῶν πινῶν αὐτοὺς πεφονδύσθαι. πάντες ῥωμαίων τὰ τῆς
 στρατείας διὰ τούτ' ἐπιχρόντων, οὗτοι δὲ αὐτόχειρας ἐξ-
 αιτησάντων, κατεφρόνησέτε αὐτοῖς, ὅτι μηδέπω τὰ δεινὰ
 αὐτῇ παρῆν, καὶ ὅτε πινὰ ἐκδώσθαι ἔφη, ἔπειτα τὴν ἰσάν
 στρατοῦ μακρότερον ἀπέστειλεν. ἐπειδὴ δὲ οὗτοι ὑπὸ αὐτοὺς παρῶ-
 ντας ἤσθετο, κατέδειξεν αὐτοῖς, ἔκ τ' ἐθυμοῦ φηκε. ἔς πάντας ὅτι
 οὐκ ἐπακούσαι σφῶν ἐτοίμη ἐγένετο. ἐμέντοι ἔκ παντὶ
 πασιν ἐσωφρονίσθη. τῶν γυναικῶν πρὸς κερκῆραν πε-
 ραιωθέντων, ἀνετάραξεν, ἔκ τ' ὅπως αὐτὰ, ἵππ' ἐπιδάμνον
 στρατεύματα ἀπέστειλε. τῶν δὲ ῥωμαίων τὰς πόλεις ῥυσα-
 μένων, καὶ πλοῖα αὐτῆς μετὰ χρημάτων λαμβανόντων,
 ἐμέλλησεν αὐτοῖς περὶ ἀρχῆς σφίσι. ἐπεὶ δὲ ἀναβάντες
 ὑπὲρ τὴν θαλάσσης κακῶς, πρὸς τὸν αὐτόριον λόφον ἀπῆλ-
 λαξαν, ἐπέχε, ἐλπίσασα αὐτοὺς (ἦδη γὰρ ἔχει μὲν ἡμῶν)
 ἀπαναθήσεσθαι αἰδομένη τὸν ἀλβῖνον καὶ χώραν μένῃ
 καὶ τὸν δημήτριον ἐκ τούτῃς ἐμπληξίας ἐκείνης, καὶ ἐκ τού-
 τῶν ῥωμαίων φόβου μετρηκότες καὶ ἴνας ἄλλοις αὐτο-
 μολῆσαι πεπεικότες, παντελῶς κατέδειξε, καὶ τὴν ἀρχὴν
 ἀφῆκε.

Ὅτι ἡ ῥωμαῖσι διεκηρυκθῆσαν τὰ ἀντίβια, ἀνταπό- XII.

Bb

2

δοσιν

δοσιν τὰν αἰχμαλώτων ἀξιουῦτες γενέσθαι. ἔκαστην ἄ-
 ξαντο ὃ αὐτοῖς, καίπερ καὶ ἐκείνου καρδάλωνα ἐπ' αὐτῷ
 τοῦτο ἀντιπέμψωτος. ἐπειδὴ ὃ οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν εἰσὼ
 τοῦ τείχους ὡς πολέμιον, ἐδ' ἐς λόγους αὐτοῖς ἐλθεῖν ἠθέ-
 λησεν, ἀλλ' οὐδὲν δι' ὀργῆς ἀνέσρεψεν.

XIII.

Ὅπ' ἑπικηρυκδυσάμφοι οἱ καρχηδόνιοι τῷ σκιπίωνι,
 πάντεσσι τῶν ἀχθέντων σφίσι τὸ αὐτὸ ἐδ' ἐν ὁπῶν ὑποχό-
 μφοι, οἷα μὴ δὲν αὐτὰ παρέξιν μέλλοντες, χεῖματα μὲν
 αὐτὰ διδύς ἔδωσαν, καὶ οὖν αἰχμαλώτους πάντας ἀπέ-
 δωκαν. ὑπερδὲ τῶν ἄλλων ἐς τὴν Ῥώμην ἐπρεσβύσαν-
 το, καὶ αὐτοὺς ἐκείνοι, ὅτε ἐπεσσεδέξαντο, λέγοντες οὐκ
 εἶναι σφίσι πάτριον στρατοπέδων ποῖν ἐν τῇ ἰταλίᾳ ὄντων,
 ὑπερδὲ ῥήνης χεῖματίζιν. ὕστερον δὲ ἀπάραιτο τοῦτε
 ἀντίθεα καὶ τοῦ μάγωνος, λόγον αὐτοῖς ἔδωκαν, καὶ ἦλθον
 μὲν εἰς ἀμφισβήτησιν πρὸς ἀλλήλους, ἐπ' ἀμφοτέρω ταῖς
 γνώμας ἡρόμενοι. τέλει ὃ ἐψηφίσαντο τὰς σπονδὰς,
 ἐφ' οἷς ὁ σκιπίων συνετίθετο.

XI.

Ὅπ' ὁ καρχηδόνιοι τῷ σκιπίωνι ἐπέθεντο, καὶ κτ' γῆν
 καὶ κτ' θάλασσαν. τοῦ ὃ σκιπίωνος ἀγανακτήσαντες ἑπὶ
 τούτῳ, καὶ ἐγκλημα ποιησαμένων, ἔτελλε μέτριον τοῖς
 πρέσβεσιν ἀπεκρίναντο, καὶ προσέπει ἐπέβελδυσαν αὐ-
 τοῖς διπλοπλάσασιν καὶ εἰ γε μὴ ἄνεμοι σφίσι κτ' τύχῃ
 ἑπικηρυκδοῦ ἐβοήθησεν, ἦλωσαν ἀν' ἡ ἀπώλῃ. καὶ διὰ
 τοῦτο ὁ σκιπίων, καίπερ ἐπελθόντων ἐν τούτῳ πάντῃ εἰρή-
 νῃ αὐτοῖς φερόντων, οὐκ ἔτ' αὐτῷ ἐποίησατο.

XV.

Ὅπ' διεκηρυκδύσας τοῦ καρχηδόνιοι τῷ σκιπίωνι. ὡς
 δὲ τὰ.

διέταδωμολογημένα, ὁμήρου τε σφᾶς δουῶναι, ἔσθ' αἰχμαλώτους, τούτῃ αὐτομόλῳις ἔς ἥται τῶν ῥωμαίων ἢ τῶν συμμάχων ἐφ' ὧν εἶχον δουδοῦναι, ἔσθ' ἐλέφαντας πάντας, καὶ τὰς τριήεις πλὴν δέκα δουδοῦναι, καὶ τὸ λοιπὸν μὴ κεκτῆσθαι, μήτε ἐλέφαντας, μήτε ναῦς, καὶ τὰ μασινίσσα πάντων ὧν εἶχον αὐτὰ δουδοῦναι, καὶ ἐκείνῳ δάναϊ, τινότες χώραν ἔσθ' αἰσ πόλεις τὰς ἐν τῇ Ἰπικρατείᾳ αὐτοῦ ἔσθ' ἀφείναι, καὶ μήτε καταλόγοις ποιεῖσθαι, μήτε μιθοφόροις χεῖσθαι, μήτε πόλεμον πρὸς μηδένα πρὸς τὴν τῶν ῥωμαίων γνώμην ἀναιρεῖσθαι.

Ὅτι ἡ καρχηδὼν πολλοῖς ῥωμαίων ἑξαιρετέα ἐδόκει xvi.
εἶναι, καὶ κορινθίων ὑπάτω. ἔλεγε γὰρ ὅτι ἀδυνάτου ἐστὶ συνε-
σώσης αὐτῆς, ἀδεεῖς σφᾶς εἶναι.

Ὅτι ὁ φίλιππος ὁ ἡγεμὼν ἐπεκηρυκθὼς αὐτὸ τὰ φλα- xvii.
μινίων· καὶ ὅς, εἰ καὶ ἁλίσσα καὶ τῆς μακεδονίας ἐλί-
χετο, ἔλῃ παρ' αὐτῇ. ὁ δὲ τυχεῖα ἑπείπαι ἑξελθεῖν ἐπε-
θύμει, ὅμως ἐσπείσατο. αἴτιον δὲ, ὅτι ἐφοβήθη μὴ οἷτε
ἐλλῶνες ὑπεξαιρεθέντες αὐτὰ, τότε φρόνημα τὸ παλαιὸν
ἀναλάβωσι· καὶ σφᾶς οὐκ ἔτι θεραπεύσωσι· καὶ οἱ αὐτω-
λοὶ ἐν μεγάλῳ ἔσθ' αὐχήμεναι, ὅτι τὸ πλεῖστον τῆς νίκης
καταεργάσαντο οὐκ ἔσθ' ἐπαχθεσεν οἱ σφίσι γίνονται, ὅτε
ἀντίοχος ὁ ἐστὶ τινὲς δὲ ὀπίσω ὡς περὶ ἡ γέμετο ἐλθῇ, καὶ τὰ
φιλίππου συμμαχήσῃ.

Ὅτι ἐανίσχοι τινὲς καρχηδονίων, πρέσβεις εἰς τὴν ῥώμην xviii.
ἐλθόντες, ὑβρίζοντες, ἐπέμψθησαν μὴ εἰς τὴν καρχηδόνα,
ἔσθ' ἑξεδόθησαν σφίσι, καὶ ἐπαθον ὅτι ὑπ' αὐτῶν δεινὸν ἔσθ' ἐν,
ἀλλ' ἀφείθησαν.

Bb. 3

Ὅτι.

XIX.

Ὅτι ὁ περσὺς ἀπονδῶν ἐδέηθη παρὰ ῥωμαίοις, καὶ ἔτυχεν αὐτῶν, εἰ μὴ οἱ ῥόδοι συνεπρέσβυσαν αὐτὰς, δέειξεν μὴ ῥωμαίοις τὸν ἀντίπαλον ὑπεξαίρεθῆναι. μέτριον μὲν γὰρ ἔδεν (οἷα δεομένοις εἰκὸς ἰὼ εἰπεῖν) ἔλεξαν· καὶ τῆς εἰρήνης ὅσα αἰτηταὶ μᾶλλον τὰ περσεῖ, ἢ δοταῖ ὄντες, ἀλλὰ τε πολλὰ ὑπερέφανα διελέχθησαν, καὶ τέλος ἠπέλιψαν τοῖς αἰτίοις τὸ μὴ συμβῆναι σφᾶς γυρομύοις, μὴ τῶν ἐτέρων πολεμήσειν· καὶ τούτου ἔδεν τὸ πρὶν ἀνύποπτοι τοῖς ῥωμαίοις ὄντες, μᾶλλον διεβλήθησαν, καὶ τὸν περσεῖα τῶν ἀπονδῶν τυχεῖν ἐνώλυσθον.

XX.

Ὅτι ὁ ῥόδοι φρένημα πολὺ πρῶτερον ἔχοντες, ὡς ἔαυτοὶ τῆντε φίλιππον ἔκ τὸν ἀντίοχον κενικηκότες, πάντε ῥωμαίων κρείττους ὄντες, ἐς τοσοῦτον δέους ἀφίκοντο, ὥστε ἔπρεσβυτῶ παρὰ τὸν ἀντίοχον τὸν τῆς συρίας βασιλέα σαλέντα πόπλιον μέλαπέμψαδ· ἔπαρθη δὲ αὐτὰς καταψηφίσασθαι πάντων τῶν τῶν ἀντιλία τοῖς ῥωμαίοις φερυνησάντων, τούτῃ συλληφθέντας αὐτῶν, ἐπὶ ἡμωρίδῃ πέμψαι.

XXI.

Ὅτι ὁ αὐτοὶ πρεσβυσάμενοι παρὰ αὐτοὺς πολλάκις, ὥσπου καὶ ἐδέοντο τινὸς, ἔδεν ἐπὶ αὐτοῖς παρσέφερον ὥσπερ καὶ πρῶτερον· ἀλλ' ὅσα εἰς τὸ παραιτήσασθαι μὴ μνησικακεῖν σφίσιν αὐτοὺς χεῖρσιμα ἔξ ὧν ὑπέργησαν ποτε αὐτοῖς, λαβεῖν ἐδιώαντο, μόνον ἔλεγον, ἔτι γὰρ παρσέφουσιν τῆς συμμαχίας τῆς παρὰ αὐτοὺς, μὴ παρσδεχόμενοι παρσδεῖν (ἵνα ἔως μετατάξασθαι ποτὲ ἀπ' αὐτῶν, ἐκ τῶ μὴδεμίαν ἐνορχον ἀνάγκην φιλίας ἔχον, διωάμενοι, φοβερότε

βερρίτε αὐτοῖς ὥσι, καὶ πρὸς τῶν αἰὶ πολεμουμένων σφίσιν
 ἤπιθεραπύονταί) ῥτε ἔπειτα πρὸς θεῶν ἐσπῶδαζον,
 τλήτε πρὸς τῶν ῥωμαίων δύνοισιν ἅμα βεβαιούμενοι, ἔλ-
 μιν ἐκ τούτου καὶ πρὸς τῶν ἄλλων θηρώμενοι.

Ὅτι ὁ προυσίας, αὐτότε εἰς τὴν ῥώμην, ἔεις τὸ β- XXII.
 λουτήριον εἰσελθὼν, ῥντε ἐδὼν αὐτὸν κατεφίλησε, ἔπειτα
 βελουτὰς θεοῦς ἐπ'ωνόμασε καὶ πρὸς σεκιώησεν· ἔξ οὗ περ
 καὶ ἠλεήθη, ὅτι μάλιστα καὶ τοὶ καὶ τὰ ἀπὸ ἀλλὰ πρὸς τὴν
 τῶν ῥωμαίων γνώμην πολεμήσας. ἐλέγετο γὰρ καὶ οἶκοι
 οὗτοὶ πρὸς βεῖς ἀπὸ τῶν ὁσάκις ἀφίκοιντο πνὲς πρὸς σεκιωῖν.
 ἀπελθὼν ἐρῶντε ἐαυτὸν τοῦ δήμου ἐκάλει, καὶ πῖλιν πολ-
 λάκις ἐπετίθετο.

Ὅτι ποπίλλιος ἔτω κατεφόβησε τὸν εἰρήατον· ὥς ἔ- XXIII.
 ὑπὲρ σπονδῶν ὅτι δὴ οὗς πρὶν καὶ μάχης ἱνὸς πρὸς βεῖναι
 πρὸς πέμψαι· τούτε κορυφαίως τῶν δόξα τῶν δὲ τῶν
 ῥωμαίων ἔξαιθεν· ἔπειτα μὲν δόκλειναι, ἐν οἷς καὶ ὁ κη-
 δεσθὲς ἡ αὐτὸν καὶ πρὸς ἰδίαν δύναμιν ἔχων ἐφονεύθη· ἔπειτα
 δὲ καὶ ἐκδαιῶναι. ὦν πάντων οὐπαθὲς τὰς χεῖρας ἀπέ-
 κοψε· καὶ παντελῶς κατελύσατο, εἰ μὴ ἔτα ὅπλα ἠτή-
 θη. τοῦτο γὰρ ἔτ' αὐτὸς, ἔπειτα τὸ λοιπὸν πληθὺν ὑπομείναι
 ἐποίησεν.

Ὅτι ἐλθόντων νεμαντίνων πρὸς βεῖων, ὅτι ῥωμαῖοι XXIV.
 ἔξω τοῦ τείχους ἐδέξαντο αὐτούς, ἵνα μὴ καὶ βεβαιουῶν ἐκ
 τούτου τὰς σπονδὰς δόξωσι· ξένια μὲν σφίσι καὶ ὥς, ἔξ-
 πεμψαν μὴ βεληθέντες πω τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, ὥς καὶ
 συναλλαγησομένων, ἀφελέσθαι. ἐλεγον δὲ ὅτι μὲν πρὸς τὸν
 μακκίνον

μαγκῖνον τῷ τε ἀνάγκῃ τῶν ὁμολογησαμένων, καὶ τὸ
 πληθύνει πάνσεσσωμένων. ὅτι τε πάντ' ὅσα καὶ περὶ ἑτέρων
 ἐν τῇ ἰστορίᾳ ἐκείλῃ, εἶχον ἡξίου τ' αὐτοὺς μὴ πρὸς
 τὴν παροῦσαν σφῶν ἀδειαν, ἀλλὰ πρὸς τὴν τότε περι-
 πάντ' αὖτε στρατώτας κίνδυνον, ἐκλογίζεσθαι, ἔχ' ὅσα
 εἶδει γεγονέναι, ἀλλ' ὅσα ἐκεδέχετο πρᾶχθῆναι. ¶ ὁ νο-
 μαντῖνοι, πολλὰ μὲν περὶ τῆς περὶ ἑτέρας σφῶν εἰς αὐτὰς
 δυνάμεως, πολλὰ δὲ ἐπεὶ τῆς ἐκείνων μετὰ ταῦτα ἀδικίας,
 ὑφ' ἧς ἐς τὸν πόλεμον κατέστησαν, τῷ τε ἔπομπῃς ψευ-
 δορκίαν παρέφερον, καὶ τῆς τοῦ μαγκίνου, καὶ τῶν ἄλλων
 σωτηρίας, δι' ἐργασίαν ἀπήτην, καὶ τὰς σπονδὰς ἔλυσαν·
 καὶ τὸν μαγκῖνον ἐκδοθῆναι τοῖς νομαντῖνοις ἔγνωσαν.

xxv.

Ὁ πῆρξαν τῆς διαφορᾶς ¶ ἀχαιοὶ, τοῖς λακεδαιμο-
 νίοις ἐγκαλουῦντες· διηνέχθησαν γὰρ ἀλλήλοις, ὡς τῶν συμ-
 βεβηκότων σφίσι αἰτίοις γεγονόσι· διογένοισι μάλιστα τοῦ
 στρατηγοῦ αὐτοὺς ἐνάγοντ'· καὶ τῶν γε Ῥωμαίων, κα-
 ταλλάκτας αὐτοῖς πολλάκις πεμψάντων, οὐκ ἐπέειπ-
 σαν. ἀλλὰ καὶ αὖτε πρῆσβεις, οὓς ἐκεῖνοι διασπᾶσαι πῇ τ'
 ἐλλυλικὸν ὅπως ἀδενέσεργι ὥσιν ἐβελήσαντες, ἔπεμψαν,
 πρὸς φασιν, τοῦ μὴ δεῖν τὰς πόλεις τὰς τοῦ φιλίππου γυρο-
 μύρας, ὧν καὶ κόρινθον τῷ, ἔστε τὰ ἄλλα ἀνθούσα, ἐν
 τῷ συνεδρίῳ κραπεσδύουσα, μέλεχεν αὐτῷ, ποιησάμενοι,
 * παρ' ὀλίγον ἦλθον ἀποκτεῖναι * φυγῇ δοῦναι, αὐτῶν ἐν
 τοῦ ἀκροκορίνθου, ἐν ᾧ ἦσαν παραποχωρησάντων. ἐπρεσ-
 βεύσαντο μὲν εἰς τὴν Ῥώμην ἀπολογέμενοι ὡς ἔρ' γε-
 γονότ'· ἔ' γὰρ ἐπ' ἐκείνοισι, ἀλλ' ἐπὶ αὖτε λακεδαιμονίαις
 τοῖς

ὁ δὲ μὲν αὐτῶν ὄντας ὁρμήσαι ἔφασκον. πάν τ' ῥωμαίων
 τὴν μὲν σιγήν αὐτῶν οὐκ ἐλεγξάντων. τοῖς τε γὰρ καρχι-
 δονίοις ἐπὶ ἐπολέμουν. Ἐὰν τῶν μακεδόνων ἐδέπω καλῶς
 βέβαια εἶχον. ἀνδρας δὲ στείλαντες ἔτι αὖτε αὐτοῖς
 ἀν μὴδ' ἐπὶ νεώτερίσῃσι, δώσειν ὑποχομένων· τὸ δὲ
 δριον αὐτοῖς ἐπαρέχον· ἀλλ' εἰς ἑτέρον σφᾶς σύλλογον,
 ὃς μετέγγμιον ἐμελλεν ἐσεῖναι, ἀνεβάλλοντο.

Ὅτι ὁ ῥωμαῖος ἀσπασάντες πρὸς ἀλλήλους, τὸν μέ-
 τελλον μετεπέμψαντο, κελύσαντες αὐτὰ πρὸς ὁδὸν σαυ-
 νίτας, ὅπως ποτ' ἀνδρῶνται συμβῆναι. ἔτοι γὰρ ἐπὶ τῷ
 μόνῳ τὴν καμπανίαν, καὶ τὴν ἐπέκεινα αὐτῆς, ἐκατέρ-
 γαν. ὁ δὲ τούτοις οὐκ ἐσπέεσατο. τὴν τε γὰρ πολιείδην ἡξίεν
 ἐχέαι τοῖς μόνον, ἀλλὰ ἔτι τοῖς ἡντομοληκόσι πρὸς σφᾶς
 δοθῆναι. Ἐτέτι τῆς λείας, ἣν εἶχον ἀποδοθῆναι ἠθέλον,
 καὶ ὁδὸν αἰχμαλώτους τοὺς ἡντομολοῖς σφᾶν πάντας
 ἀπήτουν, ὥς μὴ δὲ ὁδὸν βαλδύας τὴν εἰρήνην ἐτι τὴν
 πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τούτοις ἐλέσθαι.

Ὅτι τὰ ἐγγύρτα ὁ μετέλλετο πρὸς πέμψαντι οὐκ ὑπὲρ
 τῆς εἰρήνης, πολλὰ καθ' ἑκάστον ὥς καὶ μόνον ἐπέταξε. ἔ-
 τως ὁ μὲν παρ' αὐτῶν καὶ ὅπλα, τοὺς ἐλέφαντας καὶ
 ὁδὸν αἰχμαλώτους, τοὺς ἡντομολοῖς ἔλαβε, καὶ τούτοις
 μὴ πάντας ἀπέκτενεν· ἐκατέλυσε δὲ, ὅπῃ οὐ γύρτας ἐκ
 ἡδελήθη πρὸς αὐτὸν (μὴ συλληφθῇ) ἐλθεῖν. καὶ ὁ μά-
 ειός, τε γνάιος ἐνεπόδισαν.

Ὅτι τῆς κίρτας καθ' ὁμολογίαν ἀλάσης, ὁ βόρχετος
 ἐπεκηρυκδύσατο τὰ μαρίω, ἔτι μὲν πρῶτα τὴν ἐγγύρ-
 του ἀρ-

CC

του ἀρ-

θε ἀρχὴν, μισθὸν τῆς μεταστάσεως ἢ τῆς ἐπειτα μὴ τυχὼν αὐτῆς, ἀπλῶς ἠξίωσε συμβῆναι, καὶ ὁ μὲν πρέσβης εἰς τὴν ῥώμην ἐπέμψεν. ὁ δὲ ἐκ γέρας τούτων γνωμῶν, ἀπεχώρησεν εἰς τὰ ἐρημότατα τῆς ἐαυτοῦ γῆς.

XXIX.

Ὅτι ὁ μάριος πρέσβης τοῦ βοκχίου κομισάμενος, οὐκ ἔφη αὐτὰς συστήσασθαι, εἰ μὴ τὸν ἐκ γέρας ἐκδοτὸν παρ' αὐτῶν λάβοι, ὃ καὶ γέγονεν.

XXX.

Ὅτι ὁ μιθριδάτης, πρέσβεων ὄντων ῥωμαίων, οὐδὲν ἐκίνησεν, ἀλλ' ἀνταγιστὰς ἀμφοτέρων καὶ παραποδείξας τοῖς πρέσβεσι τὸ πλῆθος τῶν χρημάτων, ὧν τότε κοινῇ καὶ ἰδίᾳ πῶς ἀναλώκει, ἡσυχίαν ἔχεν. ὁ δὲ νικομήδης τῇ συμμαχίᾳ αὐτῶν ἐπαρθεὶς, χρημάτων δεηθεὶς, ἐσέβαλεν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

XXXI.

Ὅτι ὁ μιθριδάτης πρέσβεις ἀπέστειλεν εἰς τὴν ῥώμην, ἀξιώνει μὲν φίλον τὸν νικομήδην νομίζουσι, πείσαι αὐτὸν καὶ καταναγκᾶσαι τὰ δίκαια οἱ ποιῆσαι· εἰ δὲ μὴ, αὐτὰ γε εὐπείθεσθαι τὸν ἐχθρὸν ἀμυνάσθαι. οἱ δὲ οὐχ ὅτι λί ἐπείραξαν ὧν ἦθελεν, ἀλλὰ καὶ ἐπηπείλησαν αὐτὰς, ἂν μὴ τὰ ἀρεσθαιζάνη τὴν καταπαδοκίαν δαπνῶ, καὶ πρὸς τὸν νικομήδην εἰρήνην ἄγῃ. τούτῳ πρέσβεις αὐτῶν αὐθημερὸν ἀπέπεμψαν, καὶ παραπηγόρευσαν αὐτὰς, μηκέτι μηδένα ἄλλον, ἂν μὴ πείραρχῃ σφίσι, πέμψαι.

XXXII.

Ὅτι οἱ ῥωμαῖοι ἐξ ἐμφυλίου πολέμου ἐνεσηκότος, τὸν μέτελλον μετ' ἐμψαντο κελδυσάνης βοηθεῖν.

XXXIII.

Ὅτι ὁ ἀρχέλαος παρεκάλει τὸν σύλλαν, διαλλαγῆναι πρὸς τὸν μιθριδάτην. δεξαμένου δὲ τούτου τὴν πρὸς

κλήσιν,

κλησιν, ἐγένοντο ζητῆται· μιθριδάτῳ μὲν τὴν Ἀσίαν
ἀφῆναι καὶ παφλαγονίαν, ἐκστῆναι δὲ βιθυνίας νικομήδην,
καὶ νικομηδείας ἀεροβαρζάνην· καταβαλεῖν δὲ ῥωμαίοις
διχίλια τάλαντα, καὶ δοῦναι ναῦς ἐβδομήκοντα χαλ-
κήρεις, μετὰ τὴν οἰκείαν πρᾶσινδουῆς· σύλλαν δὲ ἐκείνῳ τήν τε
ἄλλω ἀρχὴν βεβαιῶν, καὶ σύμμαχον ῥωμαίων ψη-
φίσας. Ταῦτα οὕτως ὁμολογήθη, καὶ ἐβάδιξε διὰ θεσα-
λίας καὶ μακεδονίας ἐπὶ τὸν ἐλλήσποντον, ἔχων μεθ' ἑαυ-
τοῦ τὸν ἀρχέλαον ἐν πηγῇ, καὶ νοσήσαντες ἐπισφαλῶς,
πρὶν λαρεῖσαν, ἐπισήσας τὴν πορείαν, ὡς ἐνὸς τῶν υἱῶν αὐ-
τὸν ἡγεμόνων καὶ στρατηγῶν ἐπεμελήθη. Ταῦτα δὲ διεβάλ-
λετο πρὶν χαίρωνειδον ἔργον ὡς ἐχὶ καταράς ἀγωνιστῶν, καὶ
ὅτι οὐδ' ἄλλοις μιθριδάτου φίλοις, οὐδ' εἶχεν αἰχμαλώτους,
δοποδοὺς δὲ σύλλας, ἀριστίῳ μόνον ἀνείλεν, ἀρχελάῳ διά-
φορον ὄντα. μάλιστα δὲ ἡ δοθεῖσα γῆ τῇ κατωτάτῃ μυ-
ρίων πλεθρῶν ἐν διδοίᾳ, καὶ τὸ ῥωμαίων φίλον αὐτὸν καὶ
σύμμαχον ἀπογραφῆται.

Ὅτι πρεσβυτέρων πρᾶγενομένων πρὸς τὸν μιθριδάτην xxxiv.
πρὸς σύλλαν, καὶ τὰ μὲν ἄλλα φασκόντων δέχεσθαι.
παμφλαγονίαν δὲ ἀξιουμένων μὴ ἀφαιρεθῆναι. ταῖς δὲ
ναῦς, οὐδὲ ὅλως ὁμολογηθῆναι. χαλεπήνας δὲ σύλλας τί
φατέ, εἶπεν· μιθριδάτης παμφλαγονίας ἀντιποιεῖται, ὅ
πρὶν τῶν ἡνῶν ἕξαρνος ἐστίν; ὃν ἐγὼ περὶ σκωπῆσαι ἐνόμιζον,
εἰ τὴν δεξιάν αὐτοῦ καταλείποιμι χεῖρα, δι' ἧς τοσούτοις
ῥωμαίων ἀνείλεν· ἐτέρως μὲν τοι φωνὰς ἀφήσει διαβάτης
μου εἰς τὴν Ἀσίαν. νῦν δὲ ἐν περγάμῳ καθήμην, ὃν

ἐχέωρακε διασρατηγῇ πόλεμον. ④ μὲν ἔν φοβηθέντες ἠσύχαζον. ὁ δὲ ἀρχέλαος ἐδεῖτο τοῦ σύλλου, καὶ κατε-
πράυνε τὴν ὀργὴν, ἀπτόμενος τ' δεξιᾶς αὐτοῦ καὶ δακρυῶν
καὶ ἐπεισεν ἄποσαλῆναι πρὸς μιθριδάτῃ, διαπραΰνα-
σαι γὰρ ἐφ' οἷς βέλεται τὴν εἰρήνην. εἰ δ' μὴ πείσοι, κτείνεν
αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπὶ τούτοις.

XXXV.

Ὅτι σιωπῇ λθεν ὁ σύλλας τῷ μιθριδάτῃ ἐν δαρδάνῳ
τῆς τρωάδος, ἔχων ναῦς διακοσίας ἐνήρεις, καὶ τῆς πεζῆς
δυνάμεως ὀπλίτας μὲν δισμυρίους· ἱππεῖς δὲ ἑξακιχι-
λίους. σύλλας δ' ἑτάσσετο πείραζε, ἔκ διακοσίους ἱππεῖς.
ἀπαντήσαντο δ' ἐπὶ τοῦ μιθριδάτου καὶ τὴν δεξιὰν πρὸς ἑλ-
νόντο, ἠρώτησεν αὐτὸν, εἰ καταλύσει τὸν πόλεμον, ἐφ' οἷς
ὁμολόγησεν ἀρχέλαος.

XXXVI.

Ὅτι τὰς σιωπῆσας ποιήσαντες σύλλας ἔκ μιθριδά-
της, ἀρμενάρχῃ καὶ νικομήδῃ δὲ βασιλεῖς διήλλα-
ξαν. ἔκ μὲν μιθριδάτης ἐβδομήκοντα ναῦς πρὸς αὐτοῦς, καὶ
τοξότας ὡς πλείους, ἐν αὐταῖς εἰς τὸν πόντον ἄποπλεῖν
ἐμελλόν. ὁ δ' ἐπὶ σύλλας ἀχθομένοισι ἰδὼν δὲ στραπώτας τῇ
διαλύσει. τὸν γὰρ ἔχθισον τῶν βασιλέων, καὶ πεμνυάδας
ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τῶν ἐν ἀσίᾳ ῥωμαίων ἄποσαλῆναι πρὸς
σκυθιάσονται, δεινὸν ἡγουμένον μὲν πλέτε καὶ λαφύρων ὄραν
ἐκπλέοντα τῆς ἀσίας, ἡ δ' ἐπὶ δ' ἡλεπατῶν, καὶ φορολοῖται
διείλεσεν. ὁ δὲ ἀπελογεῖτο, ὡς οὐκ ἔφλακκω καὶ μι-
θριδάτῃ πολεμεῖν, εἰ συσείησθαι, δυνατός.

XXXVII.

Ὅτι τὰν κρητῶν πρεσβυσταμένων πρὸς δὲ ῥωμαίους
καὶ ἐλπίζοντων τὰς τε παλαιὰς σπονδὰς ἀνανεώσασθαι·
καὶ

καὶ παρσέτι καὶ διεργεσίαν τῆς τοῦ ταμίου, πάντε στρατιω-
τῶν αὐτῶν σωτηρίας διήρσεσθαι· ἔτοι οὐ γὰρ μάλλον ὅτι
μὴ ἐάλωσαν λαβόντες ἢ χάριν αὐτοῖς ὅτι μὴ ἐκείνοις
ἐφθιραν γινόντες, ἔτ' ἄλλως μέτερόν τι ἀπεκρίναντο, καὶ
ἐδὺ αἰχμαλώτους τούτους αὐτομόλους ἀπαντας παρ' αὐ-
τῶν ἀπήτησιν, καὶ ὁμήρου· χεῖματά τε πολλὰ αἰτή-
σαντες, τάς τε ναῦς τὰς μείζους, καὶ ἐδὺ ἄνδρας ἐδὺ κο-
ρυφαίους ἐξαιτήσαντες, οὐκ ἀνέμειναν τὴν οἰκοῦσιν αὐτῶν
ἀπόκρισιν· ἀλλὰ τῶν ὑπᾶτων ἀντίκα τὴν ἑτέραν, ταῦτά-
τε ληψόμενον καὶ πολεμήσαντα σφίσιν αὖ μὴ διδάσιν,
ὥς περ οὐκ ἐμελλον, ἐξέπεμψαν. οἱ γὰρ ἀπαρχῆς πρὶν
αἰτηθῆναι τι ἐξ ἐκείνου κρατῆσαι, μὴ θελήσαντες ὁμολο-
γῆσαι, πῶς αὖ μὴ τὴν νίκην τοσαῦτά τε ἅμα καὶ τριαῦ-
τα παρσασίμενοι ἠνεγκαν· τοῦτοτε ἔν σφας εἰδότες, καὶ
παρσυποπιβύσαντες ἐδὺ πρέσβεις ἐπιχειρήσειν πινὰς, ὡς
καὶ κωλύοντάς τινι στρατείαν διαφθαρεῖναι χεῖμασιν,
ἐψηφίσαντο ἐν τῇ βουλῇ μηδένα αὐτοῖς μηδὲν δανείσαι.

Ὅτι ὁ καίσαρ ὁ αὐγούστος ἐπὶ ἐδὺ κελτοὺς ἐστράτευ- xxxviii.
σε καὶ αὐτὸς μὲν ἐν τῇ οἰκίᾳ ὑπέμεινον. ὁ δ' ὅτι πῶς ἐπὶ τὴν
ῥῆνον διέβη. φοβηθέντες ἔν αὐτῶν οἱ βάρβαροι, ἐπεκηρύκευ-
σαντο ἅνδρα τῶν καντάβρων· καὶ ἔτε τότε ἔτυχον πινός. ὁ γὰρ
αὐγούστος οὐκ ἔφη σφίσιν ἅνδρα ἐκείνων ἀπέσσεσθαι, ἔτ'
ὑστερον. ἐπέμψαν μὲν γὰρ καὶ ὁ σύλλαμβρογι πρέσβεις.
τοσούτοις δ' ἐδέησαν διαπράξεσθαι, ὥς τε καὶ ἐκείνους πάν-
τας καὶ πολλοὺς καὶ ἐλλογίμοις ὄντας παρσασίμεσθαι.
ὁ γὰρ αὐγούστος συλλαβὼν αὐτοὺς ἐς πόλιν πινὰς κατέθετο.

Cc

3

④ δ'ε

Θ' ὃ δυνάστασιν ἡσάντες, ἐαυτοὺς κατεχρήσαντο· καὶ τοῦ-
του χρόνον μένιν αἰσύχασαν. ἐπὶ ταῖς ἑπὶ πολλὰ τὸ πά-
θημα σφῶν τοῖς ῥωμαίοις ἀνταπέδωσαν.

XXXIX.

Ὅτι ὡς ἐπύθοντο οἱ βαρβάρων τὴν ἐπιστρεφείαν εἰς τὰς,
φραγίας ἐπεμψέωσιν τὸν αὐγαστον ὑπὲρ τῶν γεγονότων
ἀπολογούμενος, καὶ τοῦ ἀδελφοῦς ἑπὶ εἰρήνην ἀπαιτῶν· καὶ
αὐτὰ ἐκείνῳ φραγίᾳ ἀνδρὶ τῆς τοῦ βασιλέως ἑπικλή-
σεως ἀντιπετείλας τότε ὄνομα τὸ βασιλικὸν κατὰ θέδαι, ἔ-
τῃς ἀρμενίας ἀποσῆναι, πρὸς τὴν ἑξέταξεν· ἐφ' ᾧ δὲ ὁ παρθός,
ἔχ' ὅσον οὐ κατέπηξεν, ἀλλὰ καὶ ἀντέγραψεν οἱ τάτε
ἀλλὰ ὑπερφρόνως, καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα βασιλέων.
ἐκείνον δὲ καίσαρα μόνον ὀνομάσας. ὁ δὲ δὴ πηράνης,
διὸς μὲν ὅκ' ἐπρεσβύσατο. τοῦ δ' αἰρταβάζονος ὕστερον
τελευτήσαντος, δώρα τε αὐγαστῶ, ὡς ἔξ' ἀντιπάλου
ὑπεξηρημῶν οἱ ἐπεμψέωσιν τὸ βασιλέως ὄνομα εἰς τὴν
ἑπικλήσιν μὴ ἐγγραφῆς· καὶ τὴν βασιλείαν δῆθεν παρ'
αὐτῶν ἦν. Τούτοις οὐκ ὑπαχθεῖς, καὶ τὸν πόλεμον ἅμα
τῶν παρθῶν φοβηθεῖς, τάδε δώρα ἐδέξατο, καὶ μετ' ἐλ-
πίδων αὐτὸν χηρῶν εἰς τὴν συρίαν πρὸς τὸν γαῖον ἐλθεῖν
ἐκέλευσεν.

XL.

Ὅτι ὁ πώλλας σωὼν τῇ ἀγριππίνῃ, πάντα φορτικὸς
καὶ ἐπαχθὴς τῷ· ὃ δ' ὁ σενέκας καὶ ὁ βερρὸς φρονημωτάτοι
καὶ δυνατώτατοι τῶν περὶ τὸν νέρωια ἀνδρῶν ὄντες (ὁ μὲν
γὰρ ἐπαρχος εἰς δορυφορικὸν τῷ· ὁ δ' ἐπὶ διδάσκαλος) ἐπαυσαν
ἐκάτερον, τοιαύτης ἀφορμῆς λαβόμενοι. πρεσβείας ἀρ-
μενίων ἐλθούσης, καὶ ἡ ἀγριππίνα ἐπὶ τὸ βῆμα, ἀφ' οὗ
σφίσιν

σφίσιν ὁ νέρων διελέγετο, ἀναβῆναι ἠθέλησεν. ἰδόντες δὲ
αὐτὸν ἐκείνοι πλησιάζουσιν, ἐπεισαν τὸν νεανίσκον παρ-
καλεῖσθαι καὶ παραπαντῆσαι τῇ μητρὶ, ὡς καὶ ἐπὶ δε-
ξιῶσι τινί. παρεχθέντες δὲ τούτου, ἔτε ῥτε ἐπαῖνλθον ἐμ-
βαλόντες τινὰ αἰτίαν, ὥς μὴ καὶ ἐς τοῦ βαρβάρου τὸ νό-
σημα τὴν ἀρχῆς ἐκφανῆναι. καὶ μὲν τοῦτ' ἐπραΐον, ὅπως
μηδὲν ἔτι αὐτῇ τῶν κοινῶν ἐπιτρέψῃ. κατεργασάμενοι
ἃ τοῦτο αὐτοί, τὴν ἀρχὴν πᾶσαν παρέλαβον.

Ὅτι ὁ βολύγαισος ἀκέσας ὡς τὴν ἀρμενίαν ὁ νέρων XLI.
ἄλλοις δένειμεν· καὶ τὴν ἀδιαβηνὴν ὑπὸ τῷ τιγράνῳ πορ-
θουμένην· αὐτὸς μὲν ὡς ἐς τὴν συρίαν ἐπὶ τὸν κορβούλωνα
στρατὸς ἡτοίμαζε· τὸν δὲ τῶν ἀδιαβηνῶν βασιλέα μο-
νόβαζον, ὃς μοναίσειον παρῶν εἰς τὴν ἀρμενίαν ἐπεμψεν.
οὗτοι δὲ τὸν τιγράνῳ, ἐς τὰ λιγρὰν ὁρμήν καθεῖρξαν. καὶ
ἐπεὶ ἐν τῇ περσίδεσσιν, οὐδὲν αὐτὸν ἐλύπεον, ἀλλὰ ὁδοσά-
κισ περσὶ μίξιαν Θ, ἀπεκρυόντο καὶ ὑπὲρ ἐκείνης καὶ ὑπὸ
τῶν ῥωμαίων τῶν ζυγόντων αὐτὰ· καὶ ὁ κορβούλων ἀκρι-
βῆ φεγγεῖαν τῆς συρίας ἐποίησατο * ἐγνωσιμάχησε καὶ
τὴν περσίδα ἀφῆκε. καὶ πέμψας πρὸς τὸν κορβού-
λωνα, αἰοχῆς ἔτυχεν, ἐπὶ τῷ πρὸς τὸν νέρωνα, αὐτὸς
πρεσβύσασθαι, καὶ τὴν πολιορκίαν λύσαι, καὶ τοῦ στρα-
τιώτας ἐκ τῆς ἀρμενίας ἐξαγαγεῖν. νέρων δὲ ἐκείνῳ μὲν
οὐδὲ τότε οὐδὲν σαφὲς ἀπεκρίνατο. λούκιον δὲ σένιον παῖ-
τον ἐς τὴν καππαδοκίαν, ὅπως μηδὲν πρὸς τὴν ἀρμενίαν
νεοχμασθῇ, ἀπέστειλεν.

Ὅτι ὁ κορβούλων ἐν μὲν ταῖς φανεραῖς τὸν πρὸς οὐλό- XLII.
γαισον

γαισὸν πόλεμον ᾤξατο δαΐζετο, ἔπεμψας ἑκατὸν τάρ-
 χλιν, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀπαγαλῆναι τῆς χώρας. ἰδία δὲ
 σωεβέλδουσι οἱ, τὸν ἀδελφὸν ἐς τὴν ῥώμην πέμψαι· καὶ
 ἐπίειπεν, ἐπειδὴ κρείττων αὐτὸς τῇ δυνάμει ἐδόκει εἶναι. συν-
 ἦλθον ἐν ἐν αὐτῇ τῇ ῥαιδεΐα, ὅτε κερβέλων, καὶ ὁ περ-
 δάτης. τοῦτο γὰρ τὸ χωρίον ἀμφοτέρωθεν ἤρεσε· τὰ μὲν ὅτι
 ἀπολαβόντες ἐς αὐτὸν δυνάμεις ῥωμαίους ὑποπαύοντες ἀφῆκαν
 πρὸς ἐνδείξιν ὧν δυνεργήθη. τὰ δὲ ὅτι τὴν δύσκειντον τὴν
 ἐν αὐτῷ πρὸς τὸν συμμάχουσι δυνεργήσαντες ἐμελ-
 λον. ἐδὲ γὰρ ἀπλῶς λόγος πινὰς ἐποίησαντο· ἀλλὰ ἔβημα
 ὑψηλὸν ἠγάραν, καὶ ἐπὶ αὐτὰ εἰκόνες τοῦ νέρωνος ἐστά-
 θησαν· ὅτι περδάτης πολλῶν μὲν ἀρμενίων, πολλῶν δὲ
 παρθίων καὶ ῥωμαίων παρθένων προσήλθε τε αὐταῖς καὶ
 προσεκύνησαν, θύσας τε καὶ ἐπιδυφημήσας, τὸ διάδημα
 ἀπό τῆς κεφαλῆς ἀφείλε, καὶ παρέθηκεν αὐταῖς· ἔομο-
 νόβαζον καὶ εὐλόγαισος πρὸς τὸν κερβέλωνα ἦλθον, ἔ-
 ὁμήρειος αὐτὰ ἔδωκεν· καὶ ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι, αὐτοκρά-
 τωρ τε πολλάκις ἐπεκλήθη, ἔτα ἐπὶ τὴν ἐπέμψαντα
 τὸ νενομισμένον.

XLIII.

Ὅτι ὁ βολόγαισος τοῖς πηρανοκέρτεσι προσέμιξε, καὶ
 τὸν παῖτον ἐπὶ βοήθειαν αὐτοῖς ἀπεώσατο. φθόνοντα
 δὲ αὐτὸν ἐπὶ διώξας, τινὲς ἐπὶ τῷ αὐτοῦ καὶ ἀληφθεῖσαν
 ὑπὸ αὐτῷ φρουρὰν ἐξέκοψε. καὶ ἐκείνοι ἐς ῥαϊδεΐαν πρὸς
 τὰ ἀρσανία ποταμὸν ἔσαν, κατέκλεψε· καὶ ἀπανέστη μη-
 δὲν περὶ αὐτὰς (μήτε γὰρ πελάσσειεν τὰ ἐρύματα, ἅτε χωρὶς
 ὀπλιτῶν ὧν, ἐδιώκον, ἔτε τῆς τρυφῆς, ἀλλως τε καὶ πλήθος
 πολλὰ,

πολλὰ, ἀνδρῶν παρὰ σκευῶν σιτίων ἀφικνήμενος δι' ὁρῶν) εἰ μὴ
 ὁπαῖτ' ὅ τιν' ἔτι τὸ ξείαν αὐτῶν, καὶ ἐς αὐτὸ τὸ στρατόπεδον
 ἀφικνεμένῳ, καὶ τινὶ ἵππον πανταχοῦ φαινομένῳ δει-
 σας, λόγουστέ τ' ὑπὲρ σπονδῶν αὐτῶν ἐπεμψέ, ἥ ὡμολό-
 γησε καὶ ὥμοσεν αὐτῶν τε τινὶ ἀρμενίαν ἀπάσαν ἐκλεί-
 ψειν, ἥ τὸν νέεονα τῷ περὶ δάτη αὐτῶν δώσειν. ἀγαπήσας
 γὰρ ἐπὶ τούτοις ὁ παρθός, ὡς ἔτι τὴν χώραν ἀπονητὶ ληφό-
 μῳ ὅ, καὶ δ' ἐργασίῳ ἐς τοὺς ῥωμαίους μεγάλῳ κατὰ-
 ρησόμενος, καὶ ἅμα καὶ τὸν κορβέλωνα, ὃν ὁ παῖτος πρὶν
 παρὰ τοὺς ἰσχυροὺς μετεπέμπετο, πλησιάζειν πυθόμενος,
 ἀφῆκεν αὐτὸν παρὰ τοὺς ὁμολογησάμεν ὅ, ἵνα τὸν ποταμὸν
 αὐτῶν ἀρσανίαν ζυγίσωσιν· ἐχ' ὅπ' ἑφύρας ἐδεῖτο (περὶ γὰρ
 αὐτὸν διεληλύθη) ἀλλ' ἵνα ἐνδείξῃται σφίσιν, ὅτι κρείττων
 αὐτῶν ὢν· ἀμέλει ἐδὲ τόδε διὰ τὸ ζυγίματος ἀνεχώρησεν·
 ἀλλ' αὐτῶν μὲν ἐπ' ἐλέφαντος· οἱ δ' ἄλλοι ὡς περ καὶ παρ-
 τερον. ἄρπτε ἡ ὁμολογία ἐγγόνος, καὶ ὁ κορβέλων ἀμη-
 χάνῳ τάχ' ὡς τὸν δι' ἑφύρας ἐλθόν, ἐνταῦθα ὑπέμει-
 νεν· ὅτε δ' οὐκ ὁμολογῶν ἀλλήλοις, πλείστον ἄντις τὸ διά-
 φορον, τῶν στρατοπέδων καὶ τῶν στρατηγῶν, τῶν μὲν χαί-
 ρόντων τε καὶ λαμπρομυρῶν ἐπὶ τῇ σπουδῇ· τῶν δ' ὑπο-
 πουμυρῶν τε καὶ αἰχμομυρῶν ἐπὶ τῇ συνθήκῃ, κατενόη-
 σεν· ὁ δ' ἐξολόγαισθ' μοναίσι τῶν κορβέλων πεί-
 ψας, ἡξίωσεν αὐτὸν τὸ ἔργον· ὅ ἐν τῇ μεσοποταμίᾳ ἐκλι-
 πείν. ἥ διελέχθησαν ἐκείνοι πολλὰ ἀλλήλοις ἐν αὐτῇ τῇ
 τοῦ δι' ἑφύρας γεφυρά, τὸ μέσον αὐτῆς λύσαντες. ὑποχο-
 μένος δ' ὁ κορβέλωνος ἀπαλλαγῆσεσθαι ἐκ τῆς χώρας, ἀν-

Dd

καὶ ὁ

καὶ ὁ παρθὺς τὴν ἀρμενίαν ἐκλείπει, ἐκάτερον ἐγένετο·
μέχρι δ' ὁ νέων τὰ πραχθέντα πυθόμενος, καὶ τοῖς πρέστοι
τοῦ εὐλογαίου, εἰς αὐτοῖς ἐπέμψεν, χρηματίσας, τοῖς
τοῖς μὲν ἀπεκρίνατο τὴν ἀρμενίαν δώσειν τῷ περδάτῃ, αὐτὸν
εἰς τὴν ῥώμην ἀνέλθῃ. τὸν δ' ἡ παῖς τὴν ἀρχὴν παύσας,
εὖν στρατιώτας εὖν σὺν αὐτῷ γυρομένους, ἄλλοι σέποι
πέμψας, τὸν κορυβαλωνα αὐτοῖς τῷ κατ' αὐτῶν πολέμῳ,
προσέταξεν. ἐβελύσσατο μὲν γὰρ αὐτὸς συστραλίσσας, ἐπεὶ
δὲ θύων ἐπέσεν, οὐκ ἐτόλμησεν ἐξορμῆσαι· ἀλλὰ καὶ τὴν
χώρην ἐμεινεν.

XLIII.

Ὅτι οἱ στρατιῶται Ἑβιτελλίς τῷ πριάμῳ τῇ ὑστεραίᾳ
ὑπαγομένῳ σφᾶς δι' αἰγέλων ὁμολογήσαντες ἐπέμψαν
ἀντιπαρθινοῦτες τὰ Ἑβιτελλίς προελέσθαι, καὶ εἰς χεῖ-
ρας ἐλθόντες τοῖς στρατιώταις αὐτῶν προθυμώτατα ἡλω-
νίσαντο. ἡ δὲ μάχη οὐκ ἐκ παρρησίας ἐγένετο, ἀλλ'
αἰφνίδιον ὀλίγοι πῖνες τῶν ἰππέων οἷα παρὰ τοῖς ἀνιστρα-
πεδομένοις γίνεσθαι, προνομούουσι τῶν ἐτέρων ἐπέθεντο. ὁ
μὲν τούτο προσβοηθουμένων ἐκατέρωθεν ἀμφοτέρωθεν· ὡς
ποῦ ἐτύγχανον αἰσθόμενοι· τότε μὲν τοῖς, τότε δὲ τοῖς, ἄλ-
λων, εἴτ' ἄλλων, καὶ πεζῶν καὶ ἰππέων καὶ τοῖς μάχαις
αἰτρεπαὶ συνεγίνοντο, μέχρις ἃ πάντες σινέδραμον. τό-
τε δὲ εἰς ταξίνην, ὡς περ ἐν συγκυμένῳ κατέστησαν· καὶ ἐν
κόσμῳ τὸν ἀγῶνα ἐποίησαν, καί περ ἀναρκεῖ. ὁ γὰρ ἀλλήλων
ἐν κρεμῶνι ἐδέδοτο. καὶ τούτου καὶ ἴση καὶ ἀντίρροπος, ἐκ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἡ μάχη αὐτῶν
ἐγένετο· εὖν ὡς αὐτὴν διέλυε, τσαύτη που καὶ ὀργὴ καὶ
προθυ-

παρθυμία, καίπε καὶ γνωρίζοντες ἀλλήλους, καὶ λαλῶν-
 τες σφίσιν ἐχρήσαντο· ὅθεν ἔθ' ὁ λιμὸς αὐτοὺς, ἔτε ὁ
 κάματος, ἔτε τὸ ψύχος, ἔθ' ὁ σκότος, ἔτα τὰ τραύματα, ἔχ
 οἱ φόβοι, ἔτα λείψανα τῶν παρθέρων νεκρῶν, ἔχ ἡ μνήμη
 τοῦ πάθους, ἔτὸ πλήθος τῶν ἀπολομένων ἐπ' αὐτῆς. τοι-
 αύτη τις μακρὰ ἀμφοτέρως κατέχεν ὁμοίως, καὶ ἔτως
 ἐπεθύμουν, καὶ ἔξ αὐτῆς τῆς ἑχωρίου μνήμης παρ-
 ξυνόμενοι, (4) μὴ καὶ τότε νικῆσαι, (4) δὲ μὴ, καὶ τότε
 ἡττηθῆναι, ὥςπερ ἀλλοφύλοις ἴσιν, ἀλλ' ὅτε οἰκείους πολε-
 μοῦντες. καὶ μέλλοντες ἔξ ἑκατέρου πάντες ὁμοίως ἢ
 αὐτίκα ἀπολέσθαι, ἢ μὲν ταῦτα δουλεύειν. ἔκεν ἔδὲ τ' ἑκλῆος
 ἐπελθούσης, ὥςπερ εἶπον, ἐνέδρσαν· ἀλλὰ καὶ ἐκκαμόντες,
 καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις καὶ ἀναπαυόμενοι, καὶ ἐν λόχου
 ἀλλήλοις ἰόντες ὁμῶς ἠγωνίζοντο. καὶ ἰδεῖν ὅσάκις γε ἔ
 ἡ σελήνη διέλαμψε (νέφη γὰρ αὐτὴν πολλὰ καὶ ποικίλα
 διαθρόντα, συνεχρῶς σινέκρυπτεν) ἔστι μὲν ὅτε μαχομένους
 αὐτοὺς· ἔστι δ' ὅτε ἐσηκότας, καὶ ἑπὶ τὰ δόρατα ἐπερηφσ-
 μένους, ἢ καὶ καθήμενους· καὶ τότε μὲν κοινῇ τε συνεβόων· οἱ
 μὲν τὸν βεσπεσιανόν, (4) ὃ τὸν βιτέλλιον ὀνομάζοντες,
 καὶ ἀντιπαρεκαλουῦτο ἀλλήλους· λυιδοροῦντες τὲς ἐπαι-
 νοῦντες ἑκάτερον. τότε δ' καὶ ἰδίᾳ ἄλλ' ἄλλω διελάλει,
 συσραπῶτα, πολίτα, τί ποιοῦμεν, τί μαχόμεθα; δδῖρ
 ἦκε πρὸς ἐμέ, μὴ δῆτα, ἀλλὰ σὺ πρὸς ἐμέ. καὶ τί ἄν τις
 τοῦτο θαυμάσσειεν, ὅποτε καὶ σωήσθιον. πάντες γὰρ ἔ
 σταν ἀλλήλους ἔ ἐγνωρίζον. λάβε ἔφη συσραπῶτα, καὶ
 φάτε. οὐ γὰρ ξίφος, ἀλλὰ ἄρτον σοι δίδωμι· λάβε ἔ
 πίε. οὐ

Dd

2

γὰρ

γὰρ ἀσπίδα, ἀλλὰ κύλικά σοι παρθένω· ἵνα αἶντε δπο-
 κτείνῃς με, αἶντε καὶ δποθάνῃς, ῥᾶον ἀπαλλάξωμεν. μὴ
 δὲ ἐκλελυμένη καὶ ἀδενεῖ χεῖρ, μήτε ἐμὲ σὺ κατὰ κό-
 ψης, μήτε ἐγώ σε. ταῦτα γὰρ ἡμῖν ζῶσιν ἐπὶ τὰ ἐναγίσ-
 ματα, καὶ βιτέλλιθ καὶ βεσπεσιανὸς διδοῦσιν, ἵν' ἡμᾶς
 τοῖς πάλαι νεκροῖς κατὰ δύσωσι. τοιαῦτα τινὲς παρὸς ἀλ-
 λήλους εἰπόντες, καὶ δὴ ἀπαυσάμενοι, καὶ ἐμφαγόντες,
 πάλιν ἀνεμαχέσαντο· εἴτ' ἀναχούρες αὐτοῖς συνέβαλον.
 * Ἐταῦτα ἔτω δι' ὅλης τῆς νυκτὸς μέχρι ἑωῖ ἐγένετο. * καὶ ὁ
 πρίμος καὶ ὁ κερεάλιος εἰς τὴν ῥώμην ἐρχόμενοι, καὶ τὸ
 πύρ ἐκ τοῦ καπιτωλίου, ὥς περ ἐκ φρυκτωρίας αἰεθόμενον
 ἰδόντες, ἐπέχθησαν. καὶ πρῶτος τῇ πόλει μὲν ἔ' ἵππι-
 κοῦ ὁ κερεάλιος παρὰ μίξας, ἠτήθη μὲν κατ' αὐτὴν τὴν
 εἰσοδὸν· αἶτε ἐν σενά μεθ' ἱππέων δποληφθεῖς. ἐπέχε δι-
 ουῖ τ', τὸ κακὸν ὑπὸ τῶν ἐναντίων χηέας. ὁ γὰρ βιτέλλιος
 κατὰ λαγήσεσθαι ἐκ τ' ἑπικρατείας ἐλπίτας, ὅθ' ἔσρα-
 τώτας ἀνέχαιψε, καὶ πρὸς τοῦ παρὸς κερεάλιον ἐπέμ-
 ψεν. ἔπρασσαν ὃ ἐδέν. τ' δὲ ἔ' ὑβέρεως γεφύρας ῥαδίως
 διελθόντες, πολλὰ δεινὰ ἔδρασαν. συχνοὶ γὰρ ἐν αὐτῶν δπότε
 τῶν σεγῶν τὰ κεράμω βαλλόμενοι, ἐν ταῖς σενοχωρίαις
 ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀνδισαμένων ὠθέμενοι, ἐκόπτοντο·
 ὥς εἰς ἑμυριάδας ὅλας ἀνθρώπων διαφθάρησαν.

XLV.

Ὅτι οὗτος τῶν τῶν ἰσθαίων πολέμῳ παρὰ χθεῖς, ἐπε-
 χείρισε μὲν αὐτοῖς, λόγοις ποῖ, καὶ ἐπαγγελίαις παρὰ
 ποιήσεσθαι· μὴ περδεῖσι γὰρ ἐπολέμει. ἐν μάχαις μὲν πρῶ-
 ταις ἀγχώμαλα ἀγωνισάμενοι, εἴτα κρατήσας, ἐπο-
 λίσκει.

λίονκε.

λιόρκη τὰ ἱερὰ σόλυμα. ὡς δὲ τρία αὐτοῖς σὺν τῷ νεῷ
 περιβόλω τείχη. οἷτε αὐτοὶ ῥωμαῖοι χάμα αἰάτε πρὸς τὸ τεῖ-
 χος ἐχώνυσαν, ἔκ μηχανήματα περὶ σῆγον. τούτῃ ἀπεκ-
 θέοντες ὁμοσεῖοντες ἀνέσταν, ἔκ δὲ ἐπὶ τῷ τείχεος ἐπόν-
 τας, σφενδόνας ἔκ τῶν μακρῶν ἀνείργον. συχνὺς γὰρ καὶ
 τῶν βαρβάρων ἰνῶν βασιλέων πεμφθέντας εἶχον. ἔοι
 ἰουδαῖοι, πολλοὶ μὲν αὐτόθεν πολλοὶ δὲ ἔκ τῶν ὁμοή-
 των, ἐχόπῃ τῇ αὐτῇ τῶν ῥωμαίων ἀρχῆς, ἀλλὰ ἔκ
 τῶν πέραν διφράτε περὶ βεβηθηκότες, βέλτε καὶ αὐ-
 τοὶ καὶ λίθοις, ἔκ μὲν ἐκ χειρὸς, ἔκ δὲ καὶ μηχαναῖς
 σφοδρότερον ἄτε καὶ ἀφ' ὑψηλοῦ ἐπεμπον. καὶ ἐπεξιόν-
 τες ἡ καὶ αὐτοὶ ὡς τε καὶ ἡμέρας, τὰς μηχανὰς ἐνε-
 πίμπρασσαν, συχνὺς ἀπεκτείνουσιν. ἔντεχον ὑπορύ-
 σοντες ὑπὸ τὸ τεῖχος ὑφείλκον. ἔκ δὲ ἀεργαῖς ἀνέσταν,
 ἑτέρων τὰς περὶ βολὰς, σάνισι παχείαις, συμπεπηγμέ-
 ναις τε καὶ σιδηρωμέναις, αἷς περὶ τῷ τείχεος καθίσταν,
 ἀπέσρεφον. τὸ δὲ πλεῖστον ὁ ῥωμαῖοι τῇ ἀνδρείᾳ ἐκακο-
 πάζον. καὶ φαῦλον καὶ πόρρωθεν ὕδωρ ἐπαγόμενοι. ὁ
 ἰουδαῖοι διὰ τῶν ὑπονόμων ἰχθον. ὁρῶντες γὰρ
 αὐτοὺς ἐνδοθεν ὑπὸ τὰ τεῖχη μέχρι πόρρω τὸ χώρος εἶχον,
 ἔκ δὲ αὐτῶν διεξιόντες, τοῖς λευθρομένοις ἐπετίθεντο, ἔκ δὲ
 λυποκεδαινυμένοις ἐλυμαίνοντο, οὗς ὁ τίττος πάντας ἀπέ-
 φραξε, καὶ τοῖς ἔργοις τούτοις πολλοὶ ἐπὶ πρῶτον ἐκατέ-
 ρων καὶ ἔστησκον. καὶ ὁ τίττος αὐτοὺς, λίθω τὸν ἀεγερὸν
 ὤμον ἐπλήγη. καὶ ἀπ' αὐτῶν χεῖρα ἀσθενέσαν εἶχεν.
 ἔκ δὲ οὐκ ὡς πρὸς τὸ ἐξω περιβόλω οἱ ῥωμαῖοι ἐπέβησαν. ἐν

Dd

3

μεσω

κάτω ἐν τῇ παρθενίᾳ οἱ δὲ βαλδύται ἐν τοῖς ἀναβασμοῖς· οἱ δὲ ἱερεῖς ἐν αὐτῇ τῇ μεγάλῳ τεταγμένοι, καὶ πρῶτον ἐν νικήθησαν, καί τις ὀλίγοι πρὸς πολλῶν πλείους μαχόμενοι, πρὶν ὑποπρηθῆναι πένοντο. τότε γὰρ ἐθέλῃσιν, οἱ μὲν ξίφεσι σφᾶς τοῖς τῶν ῥωμαίων περιέπειρον, (4) δὲ ἀλλήλους ἐφόνδον, ἄλλοι ἐαυτοὺς κατεχεῶντο· (5) δὲ ἐς τὸ πῦρ ἐρεπήδων. Ἐξέδοκ' ἅσι μὲν, μάλιστα δὲ ἐκείνοις ἐχ' ὅπ' ἀλεθρὸς, ἀλλὰ ἔνίκη καὶ σωτηρία, δίδαιμονία τε εἶναι, ὅτι τὰ νῶν συνεπὸ λλοῖντο. ἐάλωσαν δὲ οὐκ ὥς, ἄλλοι τε ἔδ' ὁ βασιλεὺς. Ἐμὸνος γε εἶδ' ἐν τοῖς ἑπινικίοις ἐκολάσθη. ἔτω τὰ ἱερὰ σόλυμα ἐν τῇ δ' κρήνῃ ἡμέρᾳ, καὶ μάλιστα, ἐπὶ τῇ νύκτι ἐβόουσι, ἔξωλετο.

Ὅτι ὁ δομετιανὸς καὶ ἄλλοις ἐμαρκομαίνεσθαι ἀμυνάσθαι, XLVI.
ὅτι μὴ ἐβόηθησαν (4) καὶ δακῶν, ἡθέλησε, καὶ ἦλθεν ἐς παινοῖν δὲ σφίσι πολεμήσων, καὶ εἶδ' πρὸς βουτὰς εἶδ' δουτέρεσι, οὓς ἐπεμψαν ὑπὲρ εἰρήνης, ἀπέκτενον.

Ὅτι χαριόμηνος ὁ τῶν χερσῶν βασιλεὺς, ὑπὸ XLVII.
χάτων ἐκ τῆς ἀρχῆς διὰ τῶν πρὸς ῥωμαίους φιλίας ἐκπεσόν· τὸ μὲν πρῶτον ἐτέρους ἰνὰς παρέλαβε, ἔκρεττων ἐν τῇ καθόδῳ ἐγένετο· ἐπειτα ἐγκαταλείφθαις ὑπ' αὐτῶν, ἐπὶ δὲ ὁμήρους τοῖς ῥωμαίοις ἐπεμψε, τὸν δομετιανὸν ἐκέλευσε. Ἐσυμαχίας μὲν οὐκ ἔτυχε, χεῖμα τὰ δὲ ἔλαβεν.

Ὅτι ἐν τῇ μυσίᾳ λύγιοι σκῆποις τισὶ πολεμηθέντες, XLVIII.
πρὸς εἰς ἐπεμψαν αἰτωῦτες συμμαχίαν πρὸς δομετιανόν, καὶ ἔλαβον, οὐ τὰ πλήθει ἰχυρῶν, ἀλλὰ τὰ ἀξιώματι. ἑκατὸν γὰρ ἰππεῖς μόνον αὐτοῖς ἐδόθησαν, ἀγανακτῆ-

σαντες.

τούτοις γὰρ ὡς καὶ αἰχμαλώτοις αἰεὶ ποτε ἔχεῖτο, ἅτε καὶ
τινὶ ἀρχῇ αὐτὰ δεδωλωμένῳ.

Ὁ πότταϊανὸς δὲ πρεσβυτάς δὲ πρὸ τῶν βασι- LI.
λέων ἀφικνεύοντας, ἐν τῷ βασιλικῷ θρόνῳ ἐποίησεν.

Ὁ πόδεκεβαλος, ἐπεπόμενος μὲν ἐπὶ τῇ πόλει πρέσ- LII.
βεις ὅτι τῶν κομητῶν ὡς πρὸς περὶ ἄλλων, ἀλλὰ τῶν πι-
λοφόρων δὲ ἀείροις· καὶ ἐκείνοι τὰ τε ὅπλα ῥίψαντες, ἐ-
ξ αὐτοῦ ἐς τὴν γῆν καταβαλόντες, ἐδέηθησαν τοῦ ποττα-
ϊανῆ. μάλιστα μὲν αὐτῷ πόδεκεβάλῳ, καὶ ὅψιν καὶ ἑλπίδα
αὐτῷ ἐλθεῖν, ὡς καὶ πρὸ τῶν καταβαλόντων ποιήσουσι,
ἐπιπαρήναι· εἰ δὲ μὴ, σταλῆναι γέ πινά τὸν συμβησόμενον
αὐτῷ· καὶ ἐπέμψθη ὁ σοφίας, καὶ κλαύουσι Λιβυανὸς ὁ
ἐπαρχῶν. ἐπεί αὖτε ὁ πόδεκεβαλος, ἐδὲ ἐκείνοις
ἐτόλμωσε συμμίζειν. ἐπεμψεν δὲ καὶ τότε· ὁ δὲ ποτταϊανὸς *
ὄρητε ἐν τετειχισμένῳ ἔλαβε. καὶ ἐν αὐτοῖς ἴατε ὅπλα,
τὰ τε μηχανήματα, καὶ τὰ αἰχμαλώτα· ὅτε σημεῖον ἔ-
παιξεν φέρον ἀλὸν δῖον. δι' οὗ τὰ οὗτα ὁ πόδεκεβαλῶν ἄλ-
λως τε καὶ ἐπειδὴ ὁ μαζιμῶν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, ἴσως
ἀδελφὸν αὐτῷ, καὶ χωρίον τι ἰσχυρὸν εἶχεν, ἐδὲν ὅτι ἔχ-
ετοίμως τῶν ποταμῶν ἐχέει σιμῶν· ἐχέοντι δὲ ἐμμέ-
ναι αὐτοῖς ἐμελλεν· ἀλλ' ἵν' ἐν τῶν παρὸντων ἀναπινύσῃ.
τὰ γὰρ ὅπλα ἐπὶ τὰ μηχανήματα, τούτοις μηχανοποιῶσι πα-
ραδόναι, καὶ δὲ αὐτομόλοις ἀποδοῦναι, τὰ τε ἐρύματα
καταλεῖν, καὶ τῆς χώρας τὴν ἐλευθερίαν ἀποσῆναι· ἐπερ-
εῖτι τούτοις αὐτοῖς ἐχέοντες καὶ φίλους τοὺς Ῥωμαίους νο-
μίζον, καὶ μήτ' αὐτὸν ὅλως ἵνα ὑποδέχεσθαι, μήτε στρα-

Εε

τιώτη

πρώτη πνίεντ' τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς χρεῖας (οὗ γ' πλεί-
στοις τοῖς τε ἀρίστοις ἐκείθεν ἀναπείθων παροσεποιῶτο) καὶ
ἄκων ὠμολόγησε. πῶς τε τὸν τσαϊανὸν ἐλθὼν, καὶ ἐς τὴν
γλῶπεςων, καὶ παροσκυήσας αὐτόν, ἔτα ὅπλα λυπορή-
ψας, καὶ πρὸς ἐξ ἑπὶ τούτοις ἐς τὸ βελδυτήριον ἐπεμ-
ψεν, ὅπως καὶ παρ' ἐκείνου τὴν εἰρήνην βεβαιώσῃ. ταῦτα
σωθέμενος καὶ τὸ στρατόπεδον ἐν ζερμιγεζεδούση κατὰ
λιπὼν, τὴν τε ἄλλην χώραν φεθυραῖς διαλαβὼν, ἐς ἰτα-
λίαν ἀνεκομίσθη.

LIII.

Ὅτι τῶν δακῶν συχνῶν μεθισαμένων πρὸς τσαϊανόν,
ἔτι ἄλλα τινα, ἐδέηθη αὐτοῖς ὁ δεκέβαλος εἰρήνης. ὡς δὲ
οὐκ ἐπείθη τά τε ὅπλα ἔξ αὐτὸν παρὰ δούλαι, τὰς δυνάμεις
φανερὰς ἡθροίζε· καὶ οὗτω παρὲς χόρους παροσεπαρεκάλει
λέγων· ὅτι ἐὰν αὐτὸν παρῶν, ἔτι αὐτοῖς κινδυνώσουσι· καὶ
ὅτι ἀσφαλές ἐστιν καὶ ῥᾶον μετ' ἐαυτὰ πρὶν τι κακὸν πα-
θεῖν, ἀγωνισάμενοι τὴν ἐλδυθερίαν φυλάξουσιν, ἢ ἂν
σφᾶστε δὲ πολλομένους παρὶδωσι· ἔτι αὐτοῖς ἐστὶν ἐρημα-
θέντες τῶν συμμάχων ὠδῶσιν.

LIII.

Ὅτι ὁ δεκέβαλος ὁ τῶν δακῶν βασιλεὺς, συλλαβὼν
λογίον τὸν ἔτσαϊανὸν στρατιάρχην δόλῳ, πρὸς ἐξ ἑπὶ
πέμψας πρὸς τὸν τσαϊανόν, ἡξίε τὴν τε χώραν μέχρι
ἰσθμοῦ κομίσασθαι· καὶ τὰ χεῖματα ὅσα ἐς τὸν πόλεμον
ἐδεδαπαιήκει δὲ λαβεῖν, ἐπὶ τῶν λογίων δὲ παρὰ
ναυ. δὲ παρὲς ἐκείνου δέ τινά αὐτῶν μέσα, ἐξ ὧν ἔτε ἐν με-
γάλῳ, ἔτε ἐν μικρῷ λόγῳ τὸν λογίον ποιῆσαι δόξαν
ἐμελλε, ἔτι μὴτ' ἀπολέσθαι αὐτόν, μὴτ' ἐπὶ πολλῶσφισιν
ἀναδο-

ἀναδοθῆναι, δεκέβαλος μὲν ἐπὶ διασκοπῶν ὅτι πρᾶξι, ἀνεί-
 χεν. λογῖνος δὲ ἐν τούτῳ φαρμάκῳ διὰ τὸ ἀπελευθέρω
 διπορήσας, ὑπέχετό τε αὐτῷ τὸν τσαϊανὸν καταλλάξαι,
 ἵνα ὡς ἤκιστα ὑποσπῇ τὸ γεννησόμενον, μὴ καὶ φυλα-
 κὴν αὐτῷ ἀκρεβέστεραν ποιήσῃ. καὶ γράμματα τινα,
 ἱκετίαν ἔχοντα γράψας, ἔδωκε τῷ ἔξελευθέρῳ πρὸς τὸν
 τσαϊανὸν ἀποκομίσαι, ἵν' ἐν ἀσφαλείᾳ γένηται. καὶ ἔτι
 ἀπελθόντ' αὐτῷ τὸ φάρμακον νυκτὸς ἐπέε, καὶ ἀπέθανε.
 γηρομένῳ δὲ τούτῳ ὁ δεκέβαλ' ἐξήτησε πρὸς τὸν τσαϊανὸν
 τὸν ἀπελευθέρῳ. τότε σῶμα δὲ λογῖνος καὶ δέκα αἰχμα-
 λώτοις ἀντιδώσειν ὅ ὑποχόμενος, ἔδωκε τὸν ἐκαστον-
 τάρχλῳ τὸν ἀλόντα μετ' αὐτῷ ἐπεμψεν, ὡς ἔταῦτα δια-
 πρᾶξοντα, παρ' ἑπ' αὐτὰ τὰ κτ' τὸν λογῖνον ἐγνώθη· ἔ-
 μέντοι ἔτε κείνῳ ὁ τσαϊανὸς ἀπέπεμψεν, ἔτε τὸν ἔξε-
 λευθέρῳ ἔξεδωκε, πρῶτον μὲν τὴν σωτηρίαν αὐτῷ
 πρὸς τὴν ἀρχῇς ἀξίωμα, τῇς δὲ λογῖνου ταφῆς ποιη-
 σάμεν.

Ὅ π' πλείεσται ὅσαι πρεσβεῖαι πρὸς τσαϊανὸν πρὸς βαρ-
 βάρων ἄλλων τε καὶ ἰδνῶν ἀφίκοντο. LV.

Ὅ π' τσαϊανὸς ἐπὶ πάροις στρατεύσαντ' αὐτῷ, καὶ ἐς
 ἀθήνας ἀφικομένῳ, πρεσβεῖα αὐτῷ ἐν ταύτῃ πρὸς ὅς-
 ρος ἐνέτυχε, τὴν εἰρήνης δεομένη, καὶ δῶρα φέρουσα. ἐπει-
 δὴ γὰρ ἐγνώτιώτε ὁρμὴν αὐτῷ, ἔπειτα τοῖς ἔργοις τὰς ἀπὸ
 λαὸς ἐτεκμηρίε, κατέδειξε, ἔπειτα ὅφεις δὲ φρογῆματ' ἐπεμ-
 ψεν ἱκετίαν μὴ πολεμηθῆναι, τὴν τε ἀρμενίαν παρθε-
 μεσίλει πακόρου καὶ αὐτῷ ὑεῖ ἤτοι ἔδωκε τὸ διάδημα

Εε

2

αὐτῷ

ἔρ. πεπαυ-
κέναι

28. ὥρθη

LVII.

αὐτὰ πεμφθῆναι. τὸν γὰρ ἔξηδ' ἀρηνῶς ὅκ' ἐπιτήδειον, ἔτε
τοῖς Ῥωμαίοις, ἔτε τοῖς παρτοῖς ὄντα, * πεποιηκέναι ἐλέγε-
το. καὶ ὅς ἔτε τὰ δῶρα ἔλαβεν, ἔτ' ἄλλοι ἀπεκρίνατο ἢ ἔ-
ἀπέσφλε· πλὴν ὅπῃ φιλία ἔργοις καὶ ἔ λόγους κρύνει. καὶ
διὰ τοῦτ' ἐπιδανείς τιλὴν συρίαν ἔλθῃ, πρὸς τὰ παρσῆ-
κοντα ποιήσει. καὶ ἔτω διανοίας ὢν, ἐπὶ τε τ' ἀσίας, καὶ ἐπὶ
λυκίας, πάντε ἐχομένων ἐθνῶν ἐς σελεύκην ἐκομίσθη. γε-
νομένῳ δ' αὐτὰ ἐν ἀνποχείᾳ, αὐτὰρ ὁ ὅς ἐρῶνός, αὐτὸς
μὲν ὅκ' * ἔφθη, δῶρα δ' ἡ καὶ λόγους φίλους ἐπεμψεν.
ἐκείνων τε γὰρ ὁμοίως καὶ ὅδ' παρτοῖς φοβούμενος ἐπιμφο-
τέρειζε· καὶ διὰ τοῦτ' ὅκ' ἠθέλησε ὁ συμμίζαι.

Ὅ πό παρσαμάσις, βίαῖον ἐποίησε. γράψας δὲ
δὴ τὰ πρῶτα τὰ τσαϊανῶς βασιλίδος· ἐπειδὴ μηδὲν ἀν-
τεγράφη. ἀπέσειλέτε αὐτῆς τὸ ὄνομα τοῦτο περικόψας, καὶ
ἦπτε μάρκον ἰένιον τὸν τῆς καπαδοκίας ἄρχοντα πεμ-
φθῆναι ὁ, ὡς καὶ δι' αὐτὸς τὴν αἰτήσόμενόν. ὁ δ' ἐν τσαϊανῶς
ἐκείνῳ μὲν τὸν ἔξηνις ὑὸν ἐπεμψεν. αὐτὸς δ' ἐμέχρισσας
σάτρεω παρσῶν, ἔαμαχαι αὐτὰ παρσῶν, ἐς τὰ
σάτρεα ἦλθε. καὶ ἀγχίαλον τὸν ἡνιόχων τὸ καὶ μαχελόνων
βασιλέα δώρις ἡμείψατο. ἐν δὲ ἐλεγείᾳ τ' ἀρμενίας τὸν
παρσαμάσιον παρσῶν ἐξέτα. καὶ δὴ τοῦ δ' ἐπὶ βήματι
ἐν τῷ ταφροδύματι καὶ ὁ ἀσπασάμενόν αὐτόν, τότε διά-
θημα δὴ τὸ κεφαλῆς ἀφείλε, καὶ παρσῶν πόδας αὐτὸς
ἔθηκε· σὶ γὰρ τε εἰσήκει καὶ παρσῶν δόκα αὐτὸ ἀπολήψας.
συμβουσιάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ τῶν στρατιωτῶν, ἔαυτοκρά-
τορα τὸν τσαϊανόν αἰς καὶ ἐπὶ νίκη τινὶ ἐπικαλεσάντων.

νίκην

νίκην γὰρ ἀσώλυνον ἀναιμον ὠνόμαζον, ὅτι τὸν βασιλέα
 τὸν ἀρσακίδην, τὸν πακόρου παῖδα, τὸν ὁσρέα ἀδελφιδὴν,
 περσέσηκότα αὐτὰ ἄνδρα διαδήματος, εἶδεν ὥσπερ αἰχμάλωτον,
 ἔξεπλάγνυτε καὶ ἐνόμισεν ἐπὶ ὕβρει καὶ ὀλέθρῳ
 αὐτὸ γεγονέναι. καὶ μέγας ῥά φημι ὡς καὶ φρυξέμενος,
 ἰδὼν διέοτι περὶ ἐσίοιχισαι, ἔξηλίσσατο, τὸ μὴ ἐν τῷ ὄχλῳ
 λείπειν. καὶ ἔτι ὡς τὴν σκηνὴν εἰσαχθεὶς, ἐδειὸς ἔτυχεν
 ὡς ἐβόλετο. ἐσπυδήσαντος οὐκ ὀργῇ, καὶ ἐκείθεν ἐκ τοῦ
 στρατοπέδου μετεπέμψατο αὐτὸν ὁ τσαϊανός, καὶ ἀναβὰς
 αὐτοῦ ἐπὶ τὸ βῆμα, ἐκέλευσεν αὐτὰ πάντων ἀκρόντων
 εἰπεῖν ὅσα ἤθελεν· ἵνα μὴ ἀγνοήσαντες τινες, τὰ κατὰ
 μόνας σφίσιν εἰρημύρια, λογοποιήσωσι τινὰ διάφορα. ἀκρό-
 σας τοῦτο ὁ παρθαμάσις, ὅς ἐστι τὴν ἡσυχίαν ἡγνῶν.
 ἀλλὰ μὲν πολλῆς παρρησίας, ἀλλὰ τέτινα εἶπε. καὶ ὅτι
 ἐχὼ ἡγήθεις ἐδὲ ζωρηθεις, ἀλλ' ἐκὼν ἀφίκετο πειδύσας
 ὅτι ἔτετι ἀδικηθῆσέ, καὶ τὴν βασιλείαν ἀπολήψεται. ὥς-
 περ ὁ περσέας τῷ τῷ νέρωνι. καὶ αὐτὰ ὁ τσαϊανός
 περὶ ταῦτα ἀντέλεξεν ὅσα ἤθελεν. καὶ ἀρμενίδην
 μὲν ἐδὲν περὶ ἑαυτοῦ ῥωμαίων τε γὰρ εἶναι καὶ ἀρχόντα
 ῥωμαίων ἔξεν. ἐκείνῳ μὲν τὸ ἀπελθεῖν ὅποι βέλεται ἐπὶ
 τρέψαν, ὅτι τὸν μὲν παρθαμάσις μὲν τῶν παρθῶν συνόν-
 των ὁ ἀπέπεμψεν, ἀγωγὸς σφίσιν ἰπώεας, ὅπως μή-
 τέλει συγγένων, μήτε τι νεοχμώσῃσι, δούς. ὅτι ὁ ἀρμε-
 νίους πάντας ὅτι μετ' αὐτὰ ἐλθόντας, προσέταξε καὶ χώ-
 ραν, ὡς ὅτι αὐτὰ ἡδη ὄντας μέναι.

Ὅτι ὁ τσαϊανός, φεγγεὺς ἐν Ἰπκαίρῳ κατὰ λιπὼν, LVIII.

Εε 3

ἦλθεν

ἦλθεν ἐς αἶδεσαν, καὶ ταῦτα πρῶτον, αὐγαρον εἶδεν.
 πρῶτερον μὲν γὰρ ἐπρέσβεις καὶ δῶρα τῇ βασιλεῖ πολ-
 λαίκις ἐπέμψεν. αὐτὸς δὲ ἄλλοτε κατ' ἄλλας προφά-
 σεις, ἐπαρξίνετο, ὥς περ ὁ μάννος ὁ τῆς ἀραβίας τ' πλη-
 σιοχώρου, ἔτεο ποροάκης ὁ τ' ἀνθεμιστίας φύλαρχος. τ-
 τε δ' ἐλὰ μὲν καὶ ὑπὸ τ' ὑέος ἀρβάνδου καλοῦ καὶ ὠραῖς
 ὄντες, καὶ διὰ τοῦτο τῇ τσαϊανῇ ὠκειωμένοι, πείθει· τὰ
 δὲ καὶ τὴν παρυσίαν αὐτῇ φεβηθεῖς· ἀπὴντισέ τε αὐτῇ
 προσίει, καὶ ἀπελογήσατο, συγνώμης τε ἔτυχεν. ὁ γὰρ
 παῖς λαμπρὸν Φ ἰκέτδμα ἔω. καὶ ὁ μὲν φίλος τε ἐκ
 τούτου τῇ τσαϊανῇ ἐγένετο· καὶ εἰσίσσεν αὐτὸν· ἐντε τῇ δει-
 πνῇ παῖδα ἐαυτοῦ ὀρχησάμενον βαρβαρικῶς πῶς πα-
 ρήγαγεν.

LIX.

Ὅπ τὸ τσαϊδου ἐς μεσοποταμίαν ἐλθόντος, καὶ τοῦ
 μόνου ἑπικηρυκδυσάμενου, ἐκ τοῦ μανισάρου πρέσβεις
 ὑπὲρ εἰρήνης διὰ τὸν ὁσρέλιω ἑπιστρατεύειν αὐτῇ πέμ-
 ψαντος· ἐκ τῆς τε ἀρμενίας καὶ τ' μεσοποταμίας ἐαλω-
 κίας ἀπεσῆναι ἐτόμως ἔχοντο· ἔτε ἐκείνῳ πισθύνειν τι
 ἔφη πρὶν ἀνελθὼν πρὸς αὐτόν· ὥς περ ὑπὸ χνείτο, τοῖς ἔργοις
 τὰς ἐπαγγελίας βεβαιώσῃ· ἐκ τὸν μάννον· ὑπὸ πῆδον· ἀλ-
 λως τε ἐκ ὅπ συμμαχίαν βηβαρσάπῃ τῇ τῆς ἀδιαβηνῆς
 βασιλεῖ πέμψας, πᾶσαν αὐτῇ ὑπὸ τῶν ῥωμαίων ἀπο-
 βελήκει. διόπερ ἐδέποτε ἑπὶ ὄντας αὐτοὺς ὑπέμεινον·
 ἀλλ' ἐς τὴν ἀδιαβηνὴν πρὸς ἐκείνοις ἐξεχώρησε. ἐκ ἔτω
 τάτε σίγγαρα καὶ ἄλλα πινὰ ἀμαχεῖ, διὰ τοῦ λουσίου
 κατεχέθη.

Ὅπ

Ὅπ' ἀδύνυσθαι τείχον ἰχυρὸν, πρὸς δ' σένλιός τις ἕκα-^{LX.}
 ἰόνταρχος πεμφθεὶς πρὸς τὸν βηβαρτάπην πρεσβυτῆς,
 ἔδεδίς ὑπ' αὐτῷ, ἔντε τῷ χωρίῳ ἐκείνῳ, ἔπειτ' ἐπειδὴ οἱ
 ῥωμαῖοι ἐπλησίασαν αὐτῷ, πάντε σιωδесμωτῶν τινὰς
 παρεσκίασε, ἔμετ' ὡπλὴν ἔκτε τῶν δεσμῶν διαδράς, ἔ
 τὸν φρεύραρχον ἀποκτείνας, ἀνέωξε τὰς πύλας τοῖς ὁμο-
 φύλοις.

Ὅτι πρεσβυτάς πεμφθέντας πρὸς τὸν βολογαῖσου, ^{LXI.}
 καὶ πρὸς τῶν ἰαζύγων ἐκείνου μὲν κατηγορεῖν τινὰ φα-
 ρασιμάνου. τούτων δ' τινὲς εἰρήνῃ πεισμένων, ἐς τὸ βου-
 λυτῆριον ἐσήγαγεν. ἔπαρ' αὐτὰς τὰς ἀποκρίσεις ποιή-
 σασθαι ἔπειτα πείσ, σινέγραψέ τε αὐτάς, ἔ ἀνέγνω σφίσι.

Ὅπ' φαρασιμὸν τῷ ἱβηρὶ ἐς τινὲς ῥώμῃ μτ' ἑ γυ-^{LXII.}
 ναϊκὸς ἐλθόντι, τινὲς ἀρχὴν ἐπήντησε, καὶ θύσαι ἐν τῷ
 καπιτωλίῳ ἐφῆκε, δωδριαντάτε ἔπειτα ἵππους ἐν τῷ ἐννεύῳ
 ἔστησε. καὶ γυμνασίῳ αὐτῷ τε καὶ τοῦ υἱός, τῶν τε ἄλλων
 πρῶτων ἱβήρων ἐνόπλιος εἶδεν.

Ὅπ' ὁ μάρκ' ὁ δὲ τῶν ὄντων ἐν τῇ παννονίᾳ καλέμενεν, ^{LXIII.}
 ἵνα καὶ ταῖς τῶν βαρβαρῶν πρεσβείαις χρηματίζῃ πολ-
 λοὶ γὰρ καὶ τότε πρὸς αὐτὸν ἦλθον. ④ μὲν συμμαχίας
 ὑπάρχοντες, ὧν ἡγεῖτο βασιλεὺς παῖς ἐπὶ τῷ καὶ χη-
 μαλία τε ἔλαβον, ἔτάςβον δυοῦς ἰω πλησιόχωρον σφῶν,
 ἔστε τινὲς δακίαν ἐλθόντα, καὶ ἀργύριον αἰτουῦντα, ἀπει-
 λουῶντάτε πολεμήσῃν, εἰ μὴ λάβουσι, ἀνείρξον. ④ δ' εἰρή-
 νῃ αἰτέμειοι, ὥς περ ④ κῆαδοι, καὶ ἔτυχον γε αὐτῆς.
 ἵνα τε ἀπὸ τῶν μαρκομάνων ἀποσταθῶσι καὶ ὅτι ἵππους
 καὶ βοῦς

καὶ βοὺς πολλὰς ἔδωκαν· τούτῃ αὐτομόλοις πᾶντας, καὶ
 οὐδὲν αἰχμαλώτους· πλεονέκτητον μὲν ἐς μυρίους καὶ πεν-
 λίοις· ὑπερβόλῃ δὲ ἐπὶ τοιούτοις ἀποδώσειν ἰσχυρόν· ἔ-
 μέντοι καὶ ἐν ταῖς ἐπιμιξίαις, καὶ ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτυ-
 χον, ἵνα μὴ καὶ ὁ μαρκομάννος, οἷτε ἰάζυγες, οὓς οὔτε
 δέξασθαι, ἔτε δὴσιν διὰ τῆς χώρας ὁμωμόκεσαν, ἀμα
 μιγνύωνται σφίσι. καὶ ὡς κῆαδοι καὶ αὐτοὶ οὗτες, τάτε τῶν
 Ῥωμαίων κατασκέπωνται, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἀγοράζωσιν.
 ἔτοιτε ἔν περὶ τὸν μάρκον ἀφίκοντο. ἐξέτεροι συχνοὶ πα-
 ραδώσοντες ἐκ τούτων, ὁ μὲν καὶ γῆν, ὁ δὲ καὶ καὶ ἔθνη
 ἐπεστέδισαντο· καὶ αὐτῶν ὁ μὲν ἐσθλὸν δίδωτο, ἄλλοι δὲ
 ποιεμφορέντες, ὥς περ καὶ τῶν ἀλισκομένων, πάντες αὐτο-
 μολούτων διωκόμενοι· ὁ δὲ καὶ γῆν, ὁ μὲν ἐν δακίᾳ,
 ὁ δὲ ἐν παννυγίᾳ, ὁ δὲ μουσία καὶ γερμανία· τῇ τε ἰτα-
 λία αὐτῇ ἔλαβον. ἐπὶ αὐτῶν ἐν Ῥαυέννῃ τινὲς οἰκῆτες ἐπε-
 τέρισαν, ὥς τε ἐπὶ τὴν πόλιν καταχεῖν ἐβόησαν, ἐπὶ δὲ τούτῳ
 οὐκ ἔτ' ἐς τὴν ἰταλίαν ἐδέξατο τῶν βαρβάρων ἐσθήγαν·
 ἀλλὰ καὶ οὐδὲν παραφειγμένους ἐξώκισεν.

LXIII.

Ὅτι πάντες οἱ, ὧν ῥῆος τε καὶ ῥάπτιος ἡγοῦντο, ἦλθον
 μὲν ἐς τὴν δακίαν οἰκῆσαι, ἐλπίδι δὲ καὶ χεῖματι ἐχώ-
 ραν ἐπὶ συμμαχίᾳ λήψεσθαι· μὴ τυχόντες δὲ αὐτῶν, πα-
 ρεκατέθεντο τὰς γυναῖκας καὶ οὐδὲν παῖδας τὰ κλήμενι,
 ὥς καὶ τὴν τῶν κροσούδων χώραν τοῖς ὅπλοις κλησόμενοι.
 νικήσαντες δὲ ἐκείνοις, καὶ τὴν δακίαν ἐδὲν ἤπτον ἐλύπην.
 δέξαντες δὲ ὁ δάγκρις, μὴ ἐπὶ κλήμης φοβηθεὶς, σφᾶς
 ἐς τὴν γῆν αὐτῶν ἐνώκειν, ἐσαγάγη, ἐπέθεντο αὐτοῖς
 μὴ πρὸς-

μὴ προσδεχομένων· ἔκ πολὺ ἐκράτισεν, ὥς μὴ ἔτι
πολέμιον εἶναι ἀσέβους πρὸς εὐὲν ῥωμαίους πρᾶξαι. πολ-
λὰ δ' ἡ δὴ τὸν μαρκονίκετδύσαντας, χεῖματα τε παρ' αὐτῶν
λαβεῖν, ἔκ χώραν γε ἀπαιτῆσαι, ἀν γέ τι κακὸν εἶναι τότε
πολεμουῦντας οἱ δρᾶσωσι. ἔτι μὲν πρᾶξαίτι ὦν ὑπέ-
χοντο. κοπινοὶ δ' ἐσηγείλθη αὐτοῖς ὅμοια. τὰ ῥέβηλον δὲ
πατέριον, τὸν τὰς ἐπιστολὰς αὐτῶν τὰς λαλίνας διὰ χειρὸς
ἔχοντα πᾶσα λαβόντες, ὥς ἔτι εἶναι μαρκιμόνοις αὐ-
τῶν συσχετδύσαντες, ἐμόνον εἶναι ἐποίησαν τοῦτο, ἀλλὰ ἔκ
αὐτῶν ἐκείνους δεινὰς ἐκάνωσαν. ἔκ μὲν τὰ αὐτὰ ἀπώλοντο.

Ὅτι ἐπρεσβύσαντο Ⲅ ἰάζυγες εἰρήνης δεόμενοι πρὸς LXV.
μαρκον, ἐμὲντοι ἔκ εὐτυχον τινός· ἀπισόντες γὰρ τὸ φύλον
αὐτῶν ὁ μαρκὸς εἰδώς, ἔκ προσέτι καὶ ὑπὸ τῶν κουάδων
ἀπατηθεῖς, ἐπίπαν ἐξελθεῖν ἠθέλησεν. Ⲅ γὰρ κουάδοι,
ἐχόντες ἐκείνοις τότε συνεμάχησαν, ἀλλὰ ἔκ εὐὲν μαρκο-
μόνοις πρῶτερον ὥς ἐτι ἐπολέμου καταφύγοντας εἰς
τὴν σφείραν, ὅτι βιασθῆναι ἐδέχοντο. ἔκ ἄλλό τι ὦν
ὡμολογήκεσαν ἐποίησαν· ἔτε εὐὲν αἰχμαλώτους πᾶντας
ἀπέδωκαν, ἀλλ' ὀλίγοις, ἔκ τούτους, οἷς ἔτε εἰς πρᾶσιν, ἔτε
εἰς ὑπηρεσίαν τινὰ χεῖσασθαι ἐδυνάοντο. εἰ δ' οὐκ οὐκ τινὰς καὶ
τῶν αἰχμαζόντων ἀπεδίδοσαν, ἀλλὰ τούτους τε συγγενεῖς αὐ-
τῶν οἱ καλεῖχον, ἵνα ἔκ ἐκείνοι πρὸς αὐτοὺς αὐτομολῶσι,
καὶ τὸν βασιλέα σφῶν, φέροντες ἐκβαλόντες, ἀερόγαιον
αὐτοὶ ἀφ' ἐαυτῶν βασιλέα, σφίσι ἐσήσαντο. καὶ τούτοις
διὰ ταῦτα ὁ αὐτὸς κράτωρ, ἔτε ἐκείνους, ὥς ἔκ νόμῳ τινὶ γε-
νότα ἐβεβαίωσε, ἔτε τὰς ἀπονδὰς· καί τις πέντε μυριάδας

Ff

αἰχμα-

αἰχμαλώτων ἀποδώσειν ὑπάρχοντοῖς ἀνενεώσατο.

LXVI.

Ὅτι τοῖς μαρκομαθόνις πρέσβυσσασιν, ὅτι πάντα τὰ
παραχθέντα σφίσι, χαλεπὰς μὲν καὶ μόλις, ἐποίησαν
δοῦναι, τότε ἡμισυ τῆς χώρας τῇ μεθορίας αἰτήκον· ὥστε
αὐτοῖς, ὁκλῶν καὶ τριακόντα σάδιους ἀπὸ τοῦ ἱερῶν ἀπο-
κεῖν, καὶ τὰ χωρία τὰς τε ἡμέρας τῇ ἑπταμυξίας ἀφώρι-
σε· πρῶτον γὰρ ἐδιέκελευτο, τοῖς τε ὁμήρουσι ἡλλάξαντο.

LXVII.

Ὅτι ὁ ἰάζυγες κακωθέντες, ἐς ὁμολογίαν ἦλθον· αὐ-
τοῦ ζαντικοῦ τὸν δούλων ἰκετεύσαντο. πρῶτον μὲν
γὰρ τὴν βασιλεῖαν ἀποδοῦναι, δεύτερον σφάν βασιλεῖα ἐδῆσαν,
ὅτι διεκηρευκόμενοι αὐτῶν. τότε δὲ πάντες ὁ πρῶτος μὲν ὁ
ζαντικὸς ἦλθον καὶ συνέθεντο τὰ αὐτὰ τοῖς καάδοις ὅτι τοῖς
μαρκομαθόνις· πλὴν καθόσον τὸ διπλάσιον αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ
ἱερῶν ἀποικήσειν ἤθελον. ὁ γὰρ αὐτοκράτωρ ἤθελε μὲν καὶ
αὐτοὺς πάντα πασιν ἐκκόψαι, ὅτι γὰρ ὅτι ἔτι ἔρρωντο,
ὅτι μεγάλα οὖν ῥωμαίους κακὰ ἔδρασαν, εἰς ἐκείνου
κατεφθόη· τῶν τε αἰχμαλώτων μυριάδας ἀπέδοσαν· ἐς
πολλὰς μὲν παραθέντας, πολλὰς δὲ τελευτήσαντας, πολ-
λοὺς δὲ ὅτι ἰππέας δούλους ὁκτακιχιλίους ἐς συμμαχίαν ὁ
παρέχον· ἀφ' ὧν πεντακιχιλίους ἐς βρετανίαν ἐπεμψεν.

LXVIII.

Ὅτι ὁ καάσιος ὅτι ἡ σειρά νεοχμώσδυτες, λιῶν κασάν
καὶ πρὸ ἀγνώμων τὸν μαρκὸν ἀνιωνῖνον τοῖς ἰάζυξι συμβῆ-
ναι· ἔτω γὰρ πρὸς τὰ ἀγέληθέντα εἰς ἐπλάγη, ὥστε μὴ δὲ
ἐπιτεῖλαι τὰ συνεδρίω τὰς αἰρέσεις, ἐφ' αἷς αὐτοῖς συνελη-
λάγη· καθάπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐποίει.

LXIX.

Ὅτι οἱ ἰάζυγες ἐπρέσβυσσαντο ὅτι ἤπισαν πινὰ ἀφε-
στῆναι

θῆναι σφίσι ἐν τῶν ὁμολογημένων, καὶ συνεχωρήθησαν
 πινὰ αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ παντελῶς ἀλλοτριωθῶσιν· ἐμὲντοι
 πρῶτον ἔτε ἔτοι, ἔτε ④ βερεσι συμμαχῆσαι τοῖς ῥω-
 μαίοις ἠθέλησαν, πρὶν πίσεις πρὸς μαρκε λαβεῖν· ἢ μὴν
 μέχρι παντὸς τὰ πολέμῳ χρησέας. ἐφοβοῦντο γὰρ μὴ κα-
 ταλλαγείς τοῖς κουάδοις ὥσπερ καὶ πρῶτον, πρὸς οἰκίαις
 σφίσι πολεμίους ὑπολείπη).

Ὅτι ὁ μαρκος οὗτος πρὸς βουλομένοις τῶν ἐθνῶν ἐδέχε- LXX.
 το, οὐκ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς πλῆτας· ἀλλ' ὥσπου ἕκαστον αὐτῶν,
 ἢ πολιτείαν ἢ ἀτέλειαν ἢ αἰδίον, ἢ καὶ πρὸς χρόνον πινὰ
 δώσειν τοῦ φόρου λαβεῖν, ἢ καὶ τινὲς τροφὴν ἀποδιδόναι ἔχειν
 ἄξιοι ἦσαν. καὶ ἐπεὶ οἱ ἰαζυγες χρησιμώτατοι αὐτῶν ἐγί-
 γνοντο, πολλὰ καὶ ἐν τῶν ἐπιτεταγμένων σφίσι ἀφῆκε,
 μᾶλλον δ' ἢ πλῆτα· πλὴν τῶν κατὰ τετὰς συνόδοις αὐτῶν,
 ἐκ τῶν τὰς ἐπιμιξίας συγκείμενων· τότε μὴ ἰδίῳις πλοίοις
 σφᾶς χρησάς, καὶ τὸ τῶν νήσων τῶν ἐν τῇ ἰσρῷ ἀπέχεας,
 καὶ ἀφῆκεν αὐτοῖς, πρὸς οὗτο ῥοξολάνοις διὰ τῆς δακίας
 ἐπιμύνηας ὁ σάκις ἀν' ὁ ἀρχῶν αὐτῆς ἐπιτρέψῃ σφίσι.

Ὅτι τοῖς κουάδοις, ἐκ τοῖς μακρομύνησις πρὸς βουλο- LXXI.
 μένοις δύο μυριάδες ἑκάτερος τερα πωτῶν ἐν τείχεσιν ὄν-
 τες, ἔτε νέμειν, ἔτε γεωργεῖν, ἔτ' ἄλλοι μετὰ ἀδείας
 ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ αὐτομόλοις παρ' αὐτῶν καὶ αἰχμαλώ-
 τας τῶν σφετέρων πολλοὺς ὑποδέχοντο· μὴ πλῆντι αὐτοῖ
 ταλαιπωροῦμενοι, διὰ τὸ καὶ βαλανεῖα, καὶ πάντα ἀφθό-
 νως ἔχαι τὰ ἐπιτήδεα· ὥστε οὗτο κινάδοις μὴ φέροντας τὸν
 ἐπιτειχισμόν, μετὰ νασαμύονα πρὸς νασαμύονα

ἔπιχρῆσαι. ὁ δ' αὐτῶν ἴσως περμαθὼν τὴν διάνοιαν αὐ-
τῶν, τὰς διόδους διποφραξίας ἐκώλυσεν. ἔτις οὐ τὴν χώ-
ραν αὐτῶν περσικήσασθαι, ἀλλὰ ἐὼς ἀνθρώποις πτω-
ρήσασθαι ἐπεθύμει.

LXXII.

Ὅτι καὶ ναρῖσαι θαλασπώσαντες, τριχίλιοι ἄμα
ὑπομόλησαν καὶ γὰρ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἔλαβον.

LXXIII.

Ὅτι ὁ μαρκομάννιος, ἔτε προσφύς, ἔτ' ἀνδρας συχ-
νοὺς, ὑπὸ τε πολλοὺς τῶν διπολυμύων, καὶ ὑπὸ τῆς
αἰῶν τῶν χωρίων κακώσεως ἔτι εἶχον. δύο γὰρ μόνους τῶν
πρώτων, καὶ δύο ἄλλους τῶν κατὰ δεξέρων πρέσβεις πρὸς
αὐτὸν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἐπεμψαν. ὃς ἔξεργάσασθαι αὐ-
τοὺς διωάμην ῥαδίως, μισόπονθ' ὅτι δὴ ὦν, καὶ πρὸς
τὰς ἀσκήσας ῥαζώνας ἐπὶ γόμενος, ἐπαείσατο αὐτοῖς. ἔπι-
τε τοῖς ἄλλοις ἐφ' οἷς ὁ πατὴρ αὐτῶν συνετέθη. καὶ ἵνα
τούς τε αὐτομόλους καὶ ἐὼς αἰχμαλώτοις, οὓς μὲν ταῦτα
ἔλαβον, διποδώσιν αὐτῶν. καὶ σῖτον πινὰ κατ' ἔτ' ἑτακτὸν τε-
λώσιν, ὃν ὕστερον αὐτοῖς ἀφῆκεν. ὅπλα τέ ἵνα παρ' αὐ-
τῶν ἔλαβε, καὶ στραπώτας πρὸς ἀμὲν τῶν κινάδων, μυρίας
ὃς τριχίλοις. πρὸς δὲ τῶν μαρκομάννων ἐλάττους. ἀνθ' ὧν
ἀφῆκεν αὐτοῖς τῶν κατ' ἔτ' διδόναι πινάς. περσέ-
ταξε μέντοι σφίσιν ἵνα μήτε πολλάκις, μήτε πολλαχούτῃς
χώρας ἀφροίζωνται. ἀλλ' ἅπαξ ἐν ἐκάστῳ μίλῳ, καὶ ἐς
ἕπον ἕνα, ἐκατοντάρχου πινὸς ῥωμαίου παρένθ'. πρὸς
δὲ καὶ ἵνα μήτε τοῖς ἰάξυξι, μήτε τοῖς βέρρις, μήτε τοῖς
βανδήλοις πολεμώσιν. ἔπι μὲν τούτοις σωηλάγη. καὶ
τάτε φρουρία πάντα ταῦτα ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν ὑπὲρ τὴν
μεθο-

μεθορίῳ ἢ ἀποτέλειμένῳ ὄντα ἔξελιπεν.

Ὅτι τοῖς βέρεσι ὁ κόμμοδος εἰρήνῳ ἔδωκε πρεσβύσα-
σι. πρῶτον μὲν γὰρ καὶ τοὶ πολλὰκις αὐτῷ αἰτηθεὶς ὅχι
ἐποιήσατ', ὅτι τε ἔρρωντο, καὶ ὅτι ὅχι εἰρήνῳ, ἀλλὰ ἀνο-
χλῶς τὸ πῶσαι δάσασθαι λαβεῖν ἤθελον. τότε δὲ ἐπειδὴ
ἔξετευχώθησαν, συνηλλάγησφισιν, ὁμήρου λαβὼν καὶ
αἰχμαλώτοις, πῶσαι τῶν βούρων πολλούς, καὶ πῶσαι τῶν
ἄλλων μυρίους, καὶ πενταχιλίους κομισάμενθ'. καὶ
ἀναγκάσας ὅδ' ἄλλοις ὁμώσειν, ὥστε μὴ ἐνοικήσειν ποτὲ,
μήτε ἐννέμεν ἰεσσαράκοντα σάδια τῆς χώρας σφῶν τῆς
πρὸς τῇ δακίᾳ οὔσης. ὁ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ δακῶν τῶν
πρὸς ὁρίων μυρίους καὶ δυχιλίους ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐκπεσόν-
τας, ἔμελλοντας τοῖς ἄλλοις βοηθήσειν ὑπογάγετο, γῆν
ἵνα αὐτοῖς ἐν τῇ δακίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ δοθήσεας ὑποχόμενος.

Ὅτι ὁ ῥόνηοι καὶ ὁ ἀδελφῶν ἀποσφύγες, καὶ νίσι-
βιν πολιορκούνης, καὶ ἡπληθέντες ὑπὸ σέβηρου, ἐπρεσβύ-
σαντο πρὸς αὐτὸν μετὰ τὸν νίγρου θάνατον, οὐχ ὅπως ὥς
ἐν δικηκότες τί πῶσαι τῶν μύθων, ἀλλὰ ἔδωκεν εἰς ἀπαι-
τιώτες, ὥς καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τοῦτο πεποιηκότες. ὅδ' ὅτι στρα-
τιώτας ἰὰ τὸν νίγρου φερόμεντας, ἔλεγον ἐκείνους ἐνεκα
ἐφ' ἑαυτὰ καὶ ἵνα καὶ δώροις αὐτῶν ἐπεμψάν, τοῦτε
αἰχμαλώτοις, καὶ τὰ λάφυρα τὰ πλεονέκτα ἀποδώσειν
ὑπέχοντο. οὐ μὲν τοι οὔτε τὰ τείχη, ἀλλ' ἡγήσαντο ἐκλιπεῖν,
οὔτε φόρους λαβεῖν ἤθελον· ἀλλὰ ἔδωκεν λοιπούς ἔξαχθῆ-
ναι ἐκ τῆς χώρας ἡξίου. διὰ ταῦτα ὁ πόλεμος οὗτος
ῥωέση.

Ff 3

Ὅτι

LXXVI.

Ὅπ' ἄράβιοι ἐπειδὴ μηδαὶς σφίσι τῶν πλησιοχώρων βοηθῆναι ἤθελον, πρὸς σεβήρην αὐτοῖς ἐπεσβόσαντο, ἵππεδες ἔρα ἵνα πορευτινόμενοι. οὐ μὲντοι καὶ ἔτυχον ὦν ἐβούλοντο, ἐπειδὴ μὴ καὶ αὐτοὶ ἦλθον.

LXXVII.

Ὅπ' τὰ βολογαῖσω τὰ στανουτσούκα παιδί, δὴ πᾶσα-
ταξαμένω τοῖς πρὸ σεβήρην καὶ διακωχλῶ πρὸν συμ-
μίζαι σφίσιναῖτήσαντι, καὶ λαβόντι, πρέσβεις τὲ πρὸς
αὐτὸν ἀπέστειλε, καὶ μέρϑ' τι τ' ἀρμενίας ἐπὶ τῇ εἰρῇ
ἐχαρίσατο.

LXXVIII.

Ὅτι τῶν ἀλβανῶν τῶν καὶ μεσαγετῶν καλουμέ-
* νων, * κινήθεντων ἐπὶ φαργισμάνου, καὶ τὴν ἀλβανίδα
των, ἐπὶ μηδῖαν ἰχυρῶς λυπησάντων, τ' τε ἀρμενίας, τ' τε
καππαδοκίας ἀψαμένων· ἐπὶ τῶν ἀλβανῶν, τὰ μὲν
δώρις ἐπὶ βολογαῖσου πειθέντων· ἵα δ' καὶ διὰ φλά-
βιον ἀρρίανον, τὸν τῆς καππαδοκίας ἀρχόντα φοβηθέντων,
ἐπαύσαντο.

LXXIX.

Ὅπ' διὰ τὸ οὐ καλυδονίους μὴ ἐμμέναντας τοῖς ἐπο-
χέσεσι, καὶ τοῖς μαϊαταῖς παρεσιδασμένοις ἀμύναι, διὰ
τὸ τότε τὸν σεβήρην τῷ παροίκῳ πολέμῳ προσκείσθαι, κα-
τηναγκάσθαι ὁλοπρῶς, μεγάλων χρημάτων τὴν εἰρήνην
πρὸς τῶν μαϊατῶν ἐκπείσθαι, αἰχμαλώτοις ἵνας
ὀλίγοις ἀπολαβῶν.

LXXX.

Ὅτι ὁ μακρίνος ὁ τῶν ῥωμαίων βασιλεὺς ἰδὼν τὸν ἀρ-
τάβδωνον τὸν τῶν πάρθων βασιλέα, ἐφ' οἷς ἐπεπόνθει θυ-
μούμενον, ἐδυνάμει πολλῇ εἰς τὴν μεσοποταμίαν ἐμβε-
βληκότα· τὸ μὲν πρῶτον τοῖς αἰχμαλώτοις αὐτῷ αὐτε
πάγελ-

πάγγελι Θ', καὶ λόγοις φιλοῖς ἐπεμψε, πρὸς τὴν εἰρή-
νῃ αὐτὸν προκαλούμενος, καὶ τὴν αἰτίαν τῶν γεγονότων
ἐς καρχαλλον τρέπων. ὡς δ' ἐκείνος οὔτε τούτο προεδέ-
ξατο, καὶ προσέτι καὶ τὰ φροῦνα αὐτὸν, τάς τε πόλεις
κατασκαφίσας θύασῃσαι, τῆς τε μεσοποταμίας πώλε-
ως ἐκστῆσαι, καὶ δίκας εἴπτε τοῖς ἄλλοις, καὶ εἴπτε τῇ τῶν
βασιλικῶν μνημάτων λύμῃ δουῶσαι ἐκέλευε· τῇ τε γὰρ
δυναμείῳ πολλῷ ἠδρῶκει θαρρῶν, καὶ εἰς μακρόν ὡς
καὶ πρὸ τῆς ἀξίας καταρχοῦτος καταφροῦν, τῇ τε ὀρ-
γῇ ἀπλήσῳ ἐχεῖτο, ἐὶ ἥλπιζε ἐἰς ἀκονί Θ' αὐτὰ πάλιν ὅσα
ἐβούλετο κατεργασάσασθαι, οὐ δ' αὖτε καὶ οὐδένα διαβ-
λῶσασθαι ἔχεν.

Ὅτι ὁ μακρῖν Θ' ἐὶ ἀρτάβαν Θ' διαπρεσβυόμενοι LXXXI.
ἐὶ διακηρυκδόμενοι, συνηλλάγησαν. ὁ γὰρ μακρῖνος ὑπὸ
δειλίας, ἐὶ ὑπὸ τῆς τῶν στρατιωτῶν ἀταξίας, οὐκ ἐτόλμη-
σε πολεμῆσαι, ἀλλὰ καὶ πάλιν πολλὰ τ' εἰρήνης ἕνεκα, ἐ-
δάδα, ἐὶ χεῖματά, ἐὶ αὐτὰ τὰ ἀρτάβαν, ἐὶ πρὸς δυνά-
στεύουσιν Θ' ἐδάπανησεν ὥστε ἐὶς πεντακισχίλιας μυριά-
δας τὸ σύμπαν ἀνάλωμα γινέσθαι, καὶ Θ' πάρθοι τῇ εἰ-
ρήνῃ τρεῖς, ὃν πολὺν ἀπ' οἴκου, οὐκ εἰσώδες ἦσαν, ἐὶ τῇ
τῆς προφῆς σπάνει, ὡς οὐκ ἐκ πρὸς σκευῆς ἐτοιμάζονται,
συνηλλάγησαν.

Ὅτι ἐὶ τὴν ἀρμενίαν πολεμηθέντα κατέστη, εἰς LXXXII.
παιδάτε πεμφθέν αὐτὰ τὸ διάδημα πρὸς τοῦ μακρόν
λαβόντος, ἐὶ τὴν μητέρα, ὡς ἑνδεκα μηνσὶν ὁ καρχαλ-
λ Θ' ἐν ἰωδεσποτείῳ κατεχρήκε, τὴν τελείαν τὴν ἐκ τῆς
ἀρμενίας

ἀρμενίας ἀλοῦσαν κομισάμεν. ἔχοντες ὅσα ὁ πατὴρ
αὐτῶν ἐν τῇ κατωδοκίᾳ ἐπέκτητο. τότε γὰρ ἀργύριον, ὃ καὶ
ἔτι πρὶν τῶν ῥωμαίων δέρισκετο, ἐλπίσαντες λήψεσθαι.
οἵτε δακοὶ πολλὰ λυμαίνοντο δύναντο, οὗτοι ὁμήρου ἐς
ὁ καράκαλλο ἐν συμμαχίᾳ λόγῳ παρ' αὐτῶν εἰλήφει,
κομισάμενοι.

LXXXIII.

τῷ βιβλίῳ τῷ πατρὶ αὐτῶν γραφέντι ὅτι ἐνέτυχον. ἔτι
γὰρ περὶ πάντας οὗτοι βυλβυλῆς διακείμενος συνηδὴ,
ὥστε μηδὲ εἰς *. καὶ ἀδυνέστατο ποιεῖν ἦν, ἔτι γὰρ, ἔτι τὸ
καῦμα, ἔτι ὅπλα φέρειν ἐπὶ ἐδύναντο, ὥστε καὶ οὗτοι χιτῶ-
* εἶδος
δωτοὺς χιτῶνας ἐς θάλασσαν τρόπον ἵνα * σῖδος, πεποιη-
μένους ἐνδύεσθαι, καὶ τὴν τοῦ ἀπλοῦ δόξαν χωρὶς τοῦ
βαρὺς αὐτῶν ἔχων, μήτε ἐπιβουλεύηται, καὶ θανατώ-
νται, καὶ αὐτοῖς καὶ ἀνδρὶ μάχης πολλάκις ἐχρήσθαι. χλα-
μύδατε ἔτι μὲν ὁλοπόρφυρον, ἔτι δὲ μεσόλυκον, ἔτι
δ' ὅτε καὶ μεσοπόρφυρον, ὥστε καὶ ἐξυθρόν ἐφόρει. ἐν
γὰρ τῇ συνείδει, τῇ τε μεσοποταμίᾳ κελπηκοῖς ἔτι ἐδήμασι,
καὶ ὑποδήμασιν ἐχρήσατο, καὶ πᾶσι ἰδίαν ἐνδυσιν, βαρβα-
ρικῶς πῶς .. * εἰς κόπῳ, καὶ συρράπῳ ἐς μανδύης
τρόπον, περὶ ζώοντες. ἔτι αὐτῶν τε σκευὰ αὐτῶν ἐνέ-
δυσεν, ὥστε ἔτι καράκαλλο διὰ τοῦτο ἐπικληθῆναι, ἔτι οὗτοι
πρῶτον μάλιστ' ἀμφιένυσθαι ἐκέλευον. αὐτῶν τε οὗτοι
τοῖς τε ὅτι βαρβαροὶ ἐράντες οὗτοι, καὶ ἐκείνῳ τε πολλοὺς
μὲν ἀκρόντες εἶναι, ἐκ τῶν δὲ τῶν περὶ τῶν τευφῶν (τάτε γὰρ
ἀλλὰ καὶ ἐν οἰκίᾳ ἐχέμαζον, πρὸς τὰ τῶν ξενοδοχοῦν-
των σφῶς ὡς καὶ ἰδία ἀναλίσκοντες) καὶ ἐκ τῶν πόνων, τῶν τε
ταλαι-

Ταλαιπωρίας τ' τότε αὐτοῖς παρέσης, ἔτω ἑτάσώματα
 τετυχωμένοις, καὶ τὰς ψυχὰς τεταλαιπωρημένοις, ὥς
 μήδ' ἐν τῶν λημμάτων ἔτι, ἀ' πολλὰ αἰεὶ παρ' αὐτῶν
 ἐλάμβανον * πεπρωμένον αὐτῶν, λήψεσθαι περσοδοκῶν, ἑ
 τ' παρωνύμιον ἀπ' αὐτῶν τούτῳ ἐπεποίητο, καὶ τούτου δύσιν
 χιλιαρχοὺς τῶν ἐν τῇ δορυφορικῇ τεταγμένων, νεμεσια-
 νόν τε καὶ Ἀπολλινάριον ἀδελφούς, * αὐρηλίους, καὶ ἰέλιον * αὐρηλια-
 μαρτιάλιον, ἐν τε τοῖς δυνάκλήτοις στρατευόμενον, καὶ ὁρ-
 γῶν οἰκίαν τῶν ἀντωνίων ἔχοντα, ὅτι ἐκατονταρχίαν αἰτή-
 σαιμι, οὐκ ἐδέδωκε, πρὸς σκιδνάσας, ἐπέβηλθυσεν αὐτῶν.
 ἐπράχθη δὲ ὥδε. τῇ ὀγδόῃ τοῦ ἀπριλίου ἔξορμήσαντά τε
 αὐτὸν εἰς ἐδέουσης ἐς κάρρας, ἑ κατελθόντα ἀπὸ τῆς ἰππῆς,
 ὅπως ἀποπατήσῃ, περσελθὼν ὁ μαρπάλιος, ὥς γε εἰπὲν ἡ
 δέουμένος, ἐπάταξε ξιφιδίῳ μικρῷ. καὶ αὐτὸς μὲν αὐτίκα
 ἀπέφυγε, ἑ διέλαθεν ἂν, εἰ τ' ἑξίφος ἀπερρίφει. νῦν δὲ
 Γνωριθεῖς ἀπ' αὐτῶν ὑπὸ πινος τῶν σκυθῶν τῶν συνόλων ἀν-
 τωνίων, κατῆκοντίσθη. ἐκείνοι δὲ τὸν χιλίαρχοι ὡς ἑ βοη-
 θῆντες κατέσφαξαν. Οἱ δὲ δὴ σκύθης ἔσθ' * ὡς καὶ συμ- * ἑχ, alia
 μαχῶν αὐτῶν μόνον, ἀλλ' ὡς ἑ φρουρὰν αὐτῶν πρὸς πινὰ ^{manu.}
 ἔχων, σκυθῶν. καὶ γὰρ σκύθας ἑ κελτοὺς ἑ μόνον ἐλδοθέρας,
 ἀλλὰ καὶ δέλτας, καὶ δούδρων, καὶ γυναικῶν ἀφελόμενος
 ὠπλίζει, καὶ πᾶσι αὐτὸν εἶχεν, ὡς ἑ μάλλον αὐτοῖς ἢ στρα-
 τῶνταις θαρσύν. τά τε γὰρ ἄλλα καὶ ἑκατονταρχίας σφᾶς
 ἐτίμα, λέοντάς τε ἐκάλει καὶ διὴ καὶ τοῖς πρέσβεσι τοῖς ἐν
 τῶν ἐθνῶν αὐτῶν πεμπομένοις, καὶ διελέετο πολλάκις, μη-
 δένος ἄλλης πλὴν τῶν ἐρμηνέων παρέντος, καὶ ἐνετέλλετο

Gg

ὅπως

ὅπως δὴ τὶ πάθῃ, ἔς τελευτάλιαν ἐσβάλωσι, καὶ ἔπι
 τὴν ῥώμην ἐλαύνωσι ὡς ἔδωκεν ὁ θεὸς. καὶ ἵνα τε
 μηδὲν ἔξ αὐτῶν ἐς ἡμᾶς ἐκφωτισθῇ, ὅτ' ἐρμηνέας δι' οὓς
 ἐφόνευσεν. ἔμην ἄλλὰ τοῦτο μὲν ἀπ' αὐτῶν τῶν βαρβάρων
 ὑπερὸν ἐμάθομεν, καὶ τὸ τῶν φαρμάκων ὡς ἔμακρυνε,
 πολλὰ γὰρ καὶ ποικίλα ὡς αὐτῶν ἐν τῇ ἀνωσίᾳ ἀνθρώ-
 πων, τὰ μὲν μετεπέμψατο, τὰ δὲ ἐπρίατο ὥστε ἐπ' ἀκό-
 σια καὶ πεντήκοντα μυριάδας ἐς αὐτὴν ἀρῖσθ' ἐμνηστῆσαι, ἵνα
 καὶ παμπόλλους ὅσοις δὴ θελήσῃ, καὶ διαφόρως δολο-
 φονήσῃ. ἔκκεινα μὲν ἐν τῇ βασιλικῇ μὲν ταῦτα διέβηται
 κατεκαύθη. τότε δὴ ὁ στρατιώτης καὶ διὰ τοῦτο καὶ πρὸς
 τοῖς ἄλλοις τὰ ὅτ' ἐν βαρβάροις σφῶν περὶ μακάριον δυχε-
 ραίνοντες, ἔτ' ἄλλως ἐπ' ὁμοίως ἐχαιρὼν αὐτῶν, καὶ ἔπι-
 βλεχθέντι οὐκ ἐβόηθησαν. τοῖς τῶ μὲν ἱελεῖ ἐχρήσατο, βιές
 τε ἔτη ἐννέα καὶ εἴκοσι, καὶ ἡμέρας τέσσαρας, τῇ γὰρ τε-
 τάρτῃ ἔ' ἀπριλίου ἐγεννήθη, καὶ αὐταρχήσας ἔτη τε ἑξ,
 καὶ μῆνας δύο, καὶ ἡμέρας δύο. καί μοι ἔκ ἐν ταῦτα ἔ' λό-
 γου θαυμάσαι πάμπολλα ἐπέρχεται. ὅτε γὰρ πατὴρ
 αὐτοῦ μέλλοντι ὁ ἐκ τῆς ἀντιοχίας τὴν τελευταίαν ἐξο-
 δὸν ποιήσασθαι ζιφίρης ὄναρ ἐπέση λέγων, ὅτι ὡς σὺ τὸν
 ἀδελφὸν ἀπέκλινας, καὶ ἐγώ σε λησφάξω. καὶ ὁ μάντις
 εἶπον αὐτῷ τὴν ἡμέραν ἐκείνῃ φυλάσσεσθαι, τοῦτο τῷ
 ῥήματι ἀντικρυς χερσάμενοι, ὅτι αἱ ἔ' ἡμέρας ἔ' ἱερεῖς πύ-
 λαι κέκλιται. ἀφ' ἧς δὴ ἔ' διὰ θύρας ἱνὸς ἐξῆλθεν μηδὲν
 μηδ' ἔ' λέοντες, οὐδ' ἀκινάκῳ ὠτόμαζε, ἔ' ὁμοσφάπεζον,
 ὁμόκλινόν τε ἐποιεῖτο, φροντίσας, ὅτι ἔ' ἐκράτησεν αὐτὸν
 ἔξινοντα.

ἐξιώντα, καὶ τὴν ἐδῆτα αὐτῷ περικατέρρηξεν. ἔτρεφον
 μὲν γὰρ καὶ ἄλλους λέοντας πολλούς, καὶ αἰεί πινας περὶ αὐτὸν
 ἔχον, ἐκείνῳ δὲ δημοσία πολλάκις κατεφίλει. ταῦτα
 τε ἐν ἔτῳ ἔχε. ὁ δὲ ὀλίγον πρὸς ἑξῆς αὐτῷ ἐντετῆ
 ἀλεξανδρεία πύρρ' ἐξεφθνή πολὺ, ὥστε ὁ ἤκουσα πάλιν
 ταῖς ἐσθλαῖς ναὸν ἐνδοθεν καταχθόν, ἄλλο μὲν ἔδεν
 τὸ πρῶτον ἐλυμήνατο, τὸ δὲ ξίφος ἐκείνο· ὃ τὸν ἀδελφὸν
 ἀπεσφάκει, μόνον ἐφθαιρε. ὁ μὲν οὖν τοῦτο παυσάμενος αὐ-
 τοῦ ἀσέρες πολλοὶ ἐφάνησαν. καὶ ἐν τῇ ῥώμῃ δαίμων τις
 ἀνθρώπου χῆμα ἔχων, ὄνον ἐσίε τὸ καπτώλιον, καὶ μετὰ
 τοῦτο ἔστε τὸ παλάτιον ἀνήγαγεν ζητᾶν τὸν δεσπότην
 αὐτῷ, ὡς περὶ καὶ ἔφασκεν, καὶ λέγων ἐκείνῳ μὲν ὑπολω-
 λέναι, τὸν δὲ διαῖον ἀρχεῖν. συλληφθεὶς τε ὑπὸ τούτῳ, καὶ πρὸς
 τὸν ἀντωνίνον ὑπὸ ἑμαίερνιανου πεμφθεὶς, ἀπέρχομαι
 μὲν ἔφη, ὡς κελευθεὶς, ἀφίξομαι δὲ, ὅτε πρὸς τοῦτον τὸν
 αὐτοκράτορα, ἀλλὰ πρὸς ἕτερον, καὶ μὲν τοῦτ' ἐς τὴν
 καπύλῳ ἐλθὼν, ἀφανὴς ἐγένετο. τοῦτο μὲν ζῶντος ἔτι αὐ-
 τοῦ πυννέχθη. τῇ δὲ ἰπποδρομίᾳ τῇ ἑσπέρῃ ἀρχῇς ἐνε-
 κα ποιημένη, κατέπεσε μὲν καὶ τὸ τοῦ ἀρεος ἀγαλμα
 * ταῦτ' εἶπεν χρωμένῳ ὅτι σὸς δ' οἶκος πᾶς βήσεται δι' αἵ-
 ματος. τὸ δὲ αὐτῶν τότε σῶμα ἐκαύθη, καὶ ταῖς αἰ-
 τῶν αἰώνι * καὶ κρύφα νυκτὸς ἐς τὴν ῥώμην κομιθέντα ἐτέ-
 ρη, πάντες γὰρ πάλιν οἱ βεβλήται, καὶ οἱ ἰδιῶται, καὶ ἄν-
 δρες, καὶ γυναικες ἰσχυρότατα αὐτὸν ἐμίσησαν, ὥστε καὶ
 λέγειν, καὶ ποιεῖν πάντ' ἐπ' αὐτῷ, ὡς καὶ πολεμιοτάτῳ.
 δόγματι μὲν γὰρ ὁκλήθη, διὰ τὸ αὐτὸν στρατιώτα, τῆς

Gg 2

μὲν

"ἐκνίκη-
σάντων

μὲν εἰρήνης, ἧς ἀντήλπισαν πρὸς τοῦ μακρίνου λήψεσθαι,
μὴ ὑγχαίνεσθαι, τῶν δὲ δὴ κερδῶν, ὧν παρ' ἐκείνου ἐλάμ-
βανον σεργμένοις, πάλιν αὐτὸν ποθέσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐς τοῦ
ἥρωας μὲν τοῦτ' ἐκινήκησαν τὰν αὐτὴν ἐσεργάσθαι, ἐς τοῦτο
ἐπὶ βελῇ δηλοιοῦν ἐψηφίσθη, ἄλλως τε πολλὰ καὶ κακὰ
ἐπὶ πάντων ἤκουον αἰ, εἰ δὲ γὰρ αὐτῶν ἴνον αὐτὸν ἐπεκάλεον.
ἄλλοι μὲν βασιανὸν τ' ἀρχαῖον ὄνομα, (4) ὃ καὶ ἐκα-
λεον, ὡς περ εἶπον, (4) διὲ καὶ ταράνταν ἐκ μονομάχου πνὸς
παρασηγορίας, τὸ εἶδος καὶ σμικροτάτης, καὶ κακοειδε-
στάτης, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ θρασυτάτου, καὶ μισαιφονω-
τάτης. καὶ γὰρ μὲν ἐκείνου, ὅπως πότε αὐτὸν ἐκονομάσῃ τις αὐ-
τὸν, ὅπως ἔχεν. ἐμοὶ δὲ καὶ πρὶν ἐς τὴν μοναρχίαν κατε-
στῆναι, παραδηλώθη πρόπον πινὰ πρὸς τὸ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι
καὶ ταῦτα γράψοιμι. ἐν γὰρ πεδίῳ μεγάλῳ λίϊ, πᾶσιν
τῶν τῶν Ῥωμαίων δυνάμιν ἐξωπλισμένῳ ὄραν τεθιγκότος
αὐτοῦ ἦδη ἔδοξα, καὶ ἐν ταῦτα τὸν σεσηθρὸν, ἐπὶ τε γηλόφῳ,
καὶ ἐπὶ βήματις ὑψηλῇ καθήμενον διαλέγεσθαι ἡ αὐ-
τοῖς, καὶ μετὰ τὰν αἰδῶν, ὅπως τῶν λεγομένων ἀκούσω,
δύο, ἔφη, δίων, ἐν ταῦτα πλησίον πρὸς σελθε, ἵνα πάντα
καὶ τὰ λεγόμενα καὶ τὰ γινόμενα μάθῃς ἀκριβῶς, καὶ
συγγραψῇς. τοῖς μὲν οὖν τοῦ ταράντου καὶ βίος καὶ ὁλεθρὸς
ἐγένετο. καὶ αὐτῶν ἐπαπώλοντο μὲν ἐπὶ (4) τὸ κατ' αὐτοῦ ἐπι-
βελῆς μεταχόντες, οἱ μὲν διθύς, οἱ δὲ ἔπολλῳ ὑστερον.
παραδιεφθῆρησαν δὲ οἱ πάντες ἐταῖροι αὐτοῦ ἐπὶ (4) καίσαροι.
ἔτι πού ποινικῶς δαίμονι καὶ ἐς τοῦ ἐχθρῶς, καὶ ἐς τοῦ φί-
λου συνεκεκλήρωτο. Οὗ δὲ δὴ μακρῶς, τὸ μὲν γένε-
μαῦρος.

μαυροῖς ὑπὸ καυταρείας γονέων ἀδοξοτάτων ἦν, ὥς τε καὶ
 σφίδρα εἰκότως αὐτὸν τῷ οἴῳ ἐς τὸ παλάτιον ὑπὸ τοῦ δαι-
 μονίου ἐσαχθέντι εἰκαδῆναι, (τά τε γὰρ ἄλλα καὶ τὸ ἐς τὸ
 ἕτερον κτ' τῶις πολλοῖς τῶν μαύρων ἐπιχώριον διέλεττο)
 τῇ τε Ἰππικίᾳ καὶ ἐκείνῳ σιωπῆσκιάζεν. ἰάτε νόμιμα ἔχ-
 οὔτως ἀκριβῶς ἠπίεσθε, ὥς πιστῶς μελεχθῆναι, καὶ κτού-
 τετε καὶ τῷ πλαυτιανῷ διὰ φίλῃ τινὸς Συνηγόρημα Γνω-
 ριθεῖς, τὸ μὲν πρῶτον τῶν ἐκείνου χρημάτων ἐπετρόπθην,
 ἔπειτα Συναπολέσθαι οἱ κινδυνύσας, καὶ ὡς ἀδόξαν ὑπὸ
 ἑκίλωνος ἔξαιτησαμένε αὐτὸν, σωθεῖς, πρὶς μὲν ἑσπερή-
 ρου τοῖς ὀχήμασιν τοῖς κτ' Ἰλὺ Φλαμινίαν ὁδὸν διαθέρσιν
 ἐπέλαχθη. ὡς δ' ἐπὶ τοῦ αἰωνίνου ὀνόματά τινα Ἰππο-
 πίας ὀλιγοχρονίᾳ λαβὼν, ἐπαρχος ἀπεδείχθη, καὶ διώ-
 κησε τὰ τ' ἡγεμονίας ταύτης ἀρίστα καὶ δικαιοτάτα, ὅσα τε
 καὶ αὐτὸ γνωμονήσας ἐπραξέ. τοῖς δ' ὅτις ὦν, καὶ ἔτι
 αὐξηθεῖς, ἐξῆλθον ἐν τῷ αὐταρχίας ἐλπίδα ζῶντος ἔτι
 ἑταράν τε, δι' ὅπερ εἶπον, ἐνεβάλετο, καὶ τελευτήσαντος
 αὐτοῦ, φανερώς μὲν ἔτε ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἔτε τοῖς ἑπείτα
 τοῖς δύο ἐπεβάτθυσεν αὐτῆς, ἵνα μὴ Ἰππικὸν αὐτὸν ἀπεκ-
 τόνειναι δόξη, ἀλλὰ ἀναρκτα παντελῶς τὸν χρόνον ἐκείνον
 ἀπ' αὐτοτελοῦς ἀρχόντος ἰὰ τῶν Ῥωμαίων πράγματι, ἔτε
 εἰδότην αὐτῶν τοῦτο διεγένετο. πέμψας δ' ὡς ἐκασαχόσε
 πρὸς τοῦ στρατιώτας, τοῦ ἐν μὲν τῇ μεσοποταμίᾳ διὰ τὸν
 πόλεμον μὴ μέντι κατ' ἐν οἴῳ, ἀλλ' ἄλλοις ἄλλῃ διε-
 σπαρμένους, πρὸς ταῖς αὐτοῦ διὰ τῶν Ἰππικῶν,
 ὅς τε ἄλλα ἐπαγγειλάμεθα, καὶ ἑπολέμου, ὃ μά-

Gg 3

λιστα

λιστα ἐβαρύνοντο, ἀπαλλάξεν ἐπελπίσας, καὶ οὐ τῷ τε-
 τάρτῃ ἡμέρᾳ, ἣ δ' σεκέρου γενέθλια ἦν, αὐτοκράτωρ τε
 ὑπ' αὐτῶν, ὡς ἔκ καταβιασθεὶς ἠρέθη. καὶ πολλὰ μὲν καὶ
 χρεῖσά ἐκείνοις ἐδημηγόρησε, πολλὰ δ' ἀγαθὰ τοῖς ἄλλοις
 ἀνθρώποις ὑπετείνατο, τοῦς τε ἐπ' ἀσέβειά τινι, οἷα γε ἡ
 ἀσέβεια αὐτῇ, ἢ ἐς τοῦ αὐτοκράτορος λέγεται γίνεσθαι,
 τιμωρίαν τινὰ ἐνδίων ὠφληκότας ἀπαλλάξας τ' κατα-
 δίκης, καὶ τοῦ ἐγκαλουμένοις τι τοῖς τὸν ἀπολύσας, τά-
 τε τοῖς τοῦ κλήρου, καὶ τὰ τοῖς ἐλευθερίας καὶ α-
 δειχθέντα ὑπὸ τοῦ καρχακάλλου παύσας, καὶ τὸν αὐρη-
 λιανὸν ἐξαίτηθέντα ὑπ' αὐτῶν * ἐπαινούμενον, ἴσος ἀ-
 σίον πως αὐτοῖς αἰτία ματρὸς τῶν ἐμφρόνων ἔχεν, ὅτι ἐς-
 τε τοῦ ὑπαυδυκότας τινὰς ἐνέγραψε, καὶ δι' αὐτὸς ἀρχαῖς
 ἐθνῶν περσέταξεν, καί τοι μὴ θελήσας. δούτερον δὲ πρὸς
 εἰπόντι ἔτι ὑπαυδύην δοῦναι, ὅτι τῶν ὑπαυδυκότων τιμὰς
 ἐχρήκοι, ὅπως τοῦ σεκέρου ἀρχαίμενον, καὶ ὁ υἱὸς αὐτῶν
 ἐπεποιήκει. τοῦτο γὰρ δὴ νομιμώτατα καὶ τοῖς ἐαυτῶν, καὶ
 τοῖς ἀδουέντε πρᾶξας, ἀλογώτατα μαρκιόντε ἀείπ-
 παν, περσέτερον μὲν ἐς παννονίαν, εἴτ' ἐς δακίαν ἡγεμονεύ-
 σοντα ἐπέμψεν. τοῦ γὰρ ἀρχοντίας αὐτῶν ἔντε σαβίνον, καὶ
 τὸν κασίνον, λόγῳ μὲν ὡς καὶ τῆς σιωπίας αὐτῶν δεό-
 μενον, ἔργῳ δὲ, ὅτε πάντῃ φρόνημα, καὶ τὴν φιλίαν
 αὐτῶν τὴν πρὸς τὸν καρχακάλλον φοβηθεὶς, δι' αὐτὸς μελεπέμ-
 ψατο. τὸν γὰρ οὖν ἀγρίππαν ἐς τὴν δακίαν, καὶ δέκιον τρικ-
 κινανὸν ἐς τὴν παννονίαν ἐσείλεν, ἐκείνους μὲν δούλοντες κομ-
 μώτῳ γυναικὸς τινὸς γεγονότα, καὶ διὰ τε τοῦτο κρι-
 θέντα ὑπὸ τοῦ σεκέρου, καί τοι καὶ πρὸ βασιλικῆς σπουδῆς

κηκότα, καὶ ἐπὶ παροδοσίᾳ πραγμάτων ἵκνους ἐς νῆσον ἐμ-
 πεσόντα, καὶ μὲν τοῦτο ὑπὸ τῶν ἱεραρχόντων σὺν τοῖς ἄλλοις
 καταλεχθέντα, τάς τε διαγνώσεις αὐτὰς, καὶ τὰς ἐπισο-
 λὰς διοικήσαντα, καὶ τὸ τελευτῶν ἐς σὺν βουλευτὰς σὺν
 ἐστρατηγικότας ἀποστέλλοντα, ὅτι μετὰ κίαν ἐξωρα ἐς τὴν στρα-
 τὴν ἐπὶ κίαν. τὸν δὲ δὴ τρικκίαν ὄντε τὰ πλήθει τὰ παννο-
 νικὰ στρατοδύμενον, καὶ θυρωρὸν ποτὲ τοῦ ἀρχόντος αὐτῆς
 γεγονότα, ὅτε τὸ ἀλβανίαν στρατοπέδον ἀρχόντα. ταῦτά τε
 ἐν αὐτῇ πολλοὶ ἠπώνοντο, καὶ ὅτι καὶ τὸν ἀδελφὸν ἐν τοῖς διό-
 πταις ἐξ ἐξουσιῶν μεμιθοφορηκότα, ὅτε τὸν ἐν αὐτοῖς
 ἰάξιν λελοιπότα, ἐστὲ σὺν γραμματέφωρις τελέσαντα,
 καὶ παρόκοιτον ἀποδίδχθέντα, καὶ μὲν τοῦτο ἐς ἐπιτροπὴν
 παραχθέντα, καὶ βελευτῶν, καὶ συνύπατον, καὶ πολί-
 αρχον, μὴ δὲ ὅσον ὑπὸ γήρας, μὴ τ' ἀναγνώσκον ὑπὸ ἀπαι-
 δουσίας, μὴ τε πρὸς πεινὸν ἀπειρίας διευαμένον ἀπέφη-
 νον. τελευτήν μὲν γὰρ ὁ ἀδελφὸς τοῖς στρατιώταις μὲν τὸν
 καρακάλλαν θάνατον εἶπεν, ὅτι ἐμοὶ μὲν ἡ μοναρχία, αἶτε
 καὶ πρὸς βούλῃ τοῦ μακρίνου παροσῆκει. ἐπεὶ δὲ ὑπὲρ γη-
 ρῶς εἰμι, ἐκείνῳ αὐτῆς ἐξίσταμαι, ληρὲν δέ πως ἔδοξεν,
 ὥς περ που καὶ ὁ μακρίνος τὸ μέγιστον τῆς ἐργασίας ἀξίωμα
 τοιούτῳ ἀνδρὶ δὲς, ὅστις ἐδὲ διαλεχθῆναι πνὶ ἐν τῷ ζυγε-
 δρίῳ καλῶς ὑπατεύων ἐδυνήθη. καὶ διὰ τοῦτο τῇ τῶν ἀρ-
 χαιρεσιῶν ἡμέρᾳ νοσεῖν παροσεποιήσατο, ὅθεν σὺν εἰς μα-
 κρὸν τὰ μαξίμῳ τὰ μακρίῳ τὴν πόλεως παροσείδω
 δὴ τ' αὐτὸ παροσέταξεν, καθάπερ ἐπὶ τοῦτο μόνον πολίταρ-
 χον αὐτὸν ποιήσας, ἵνα μίαν τὴν βελευτήν, ὅ κατ'
 ἐκείνῳ

ἐκείνο μόνον, ὅτι ἐν τῷ μισοφορικῷ ἐς ῥά τούτο, καὶ τὰ
 τῶν δημίων ἔργα, καὶ παροσκοπῶν, καὶ ἐκαστοντάρχων, ἐπε-
 ποιήκει, ἀλλ' ὅτι καὶ τὴν τὴ πόλεως ἀρχὴν παρὰ τοῦ τ' ὑπα-
 τείας ἐργουεῖλήφει, τούτῃσιν πολίταρχος παρ' ἑτέρῃ ἢ βε-
 λουτῆς ἐγγεγόνε. Ταῦτα γὰρ παρὶ αὐτὸν, ὥς περὶ τὰ κατ' ἐαυ-
 τὸν, ὅτι τὴν αὐτοκράτορα ἀρχὴν ἰσχυρῶν ἐτι ἠρπάκει,
 ἐπηλυγασάμενος ἔπραξεν. ἐκείνῳ γὰρ πῶς αὐτὸν οὐκ
 ἀπρόκτως ἐμέμφοντο, καὶ ὅτι ἐπάρχους τὴν τε ἰκλιανὸν τὸν
 ἔλπιον, καὶ ἰουλιανὸν νέσορα ἀπέδεδξεν, μήτ' ἄλλω ἰσχυρῶ
 ἀρετῇ ἔχοντες, μήτε ἐν πολλαῖς πράξεσιν ἐξητασμένους,
 ἀλλὰ καὶ πάντοτε παρὰ τοῖς ἐπὶ πονηρίᾳ ἐν τῇ τοῦ καρα-
 κάλλεως ἀρχῇ ἡγουμένοις, διὰ τὸ πολλὰ αὐτὰ τῶν ἀγγελια-
 φόρων σφᾶς ἡγουμένοις παρὰ ταῖς ἀνοσίαις πολυπραγμο-
 σύνας ὑπερεῖπαι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὀλίγοι ἐλογίζοντο, καὶ
 ἀπ' αὐτῶν ἐκαθάρως ἐτάρασεν. (4) ὅ δὲ πλείους τῶν ἰδιω-
 τῶν παρ' ὅσους τὴν διὰ βραχέως παρ' ἐλπίδα τοῦ ταράν-
 του ἀπαλλαγῇ, ὥς παρὰ τὴν ἐκείνῃ παρὰ πᾶσι, ἐξ ὧν
 ὑποδεδείχθη σφίσι παρὰ πάντα καὶ τὰ λοιπὰ προσδοκίαν,
 ἐχ' ἔχον καὶ ἐν δι' ὀλίγῃ ἔτι αὐτὸν κατὰ γνῶναι. καὶ διὰ
 τοῦτ' ἰσχυρῶς ἀποθανόντα ἐπίστησαν, ὃν πάντως αὐτὸν εἶπε
 ἐπὶ πλείον ἐβεβίωκει, διὰ μίσους ἐχρήκεσαν. καὶ γὰρ τρυφε-
 ρώτερον πῶς ζῆν ἤρξατο, ὥς τῶν διαμεμφομένων πᾶσι
 τοῦ ἐπεσρέφει. τὸν μὲν γὰρ ματερνιανόν, τὴν τε δάτον. οὐκ
 δὴ λόγως μὲν, τί γὰρ ἠδικήκεσαν τὸν αὐτοκράτορα σφῶν
 περὶ * εἰς λέγεσθαι ὑπὸ πᾶσι, ὥς ὅτι δημοσιουθῆναι
 αὐτὰ ἀξίωσαι, ἐπεμψεν ἡμῖν, ἀπὸ καὶ αὐτὰ ὁ ταμίης,
 ὥς περὶ

ὥς περὶ καὶ ἕτεροι αὐτοῖς τῶν ὁμοίων ἀνέγνω. ὁ στρατηγὸς δὲ
 πιστὰ αὐτῷ ποιεῖν μακρὴν γράμματα τῷ σύγκλητόν τε
 τότε τὴν βασιλὴν χυέας, καὶ μηδένα τῶν ταμείων παρῆ-
 ναι, ἐπελέξατο. τὸ δ' ἐν πρώτῃ ἐπιστολῇ ἀναγνωσθείσης,
 καὶ ἐκείνῳ ὅσα εἰκὸς ἦν, καὶ τῷ ὑφ' αὐτῷ ἐπεψηφίσθη, διπα-
 τείδης τε καὶ παρέκλυτο τῆς νεότητος, καὶ σαρκεῖ ἀπεδεί-
 χθη. καὶ ὅς τὰ μὲν ἄλλα περσεδέξατο, ἰὼν δὲ δὴ ἰππο-
 δρομίαν τὴν ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῆς ἡγεμονίας αὐτῷ ψηφισθῆ-
 σαν παρητήσατο, εἰπὼν αὐταρκῶς αὐτὴν τῇ τῶν σεκέρου
 χυεσίῳ θείᾳ τετιμῆσθαι. τοῦ μὲν τοῦ ταράντου ἐδεμίαν
 μνείαν τότε γε ἔτ' ἄπμον, ἔτ' ἐνλίμον ἐποίησατο, πλὴν κα-
 θόσον αὐτοκράτορα αὐτὸν ὠνόμασεν. ἔτε γὰρ ἤρωα, ἔτε
 πολέμιον ἀποδείξαι ἐτόλμησεν, ὡς μὴ ἐγὼ δοκῶ, ὅτι τὸ μὲν
 διά τε τὰ πραχθέντα αὐτῷ, καὶ διὰ τὸ πολλῶν ἀνδρῶπων
 μείσος, τὸ δὲ διὰ τοῦ στρατιώτας ὥκνησε πρᾶξαι, ὡς δὲ ἴνες
 ὑπώπιδυσαν, ὅτι τῆς τε γεφυρώσεως καὶ τοῦ δήμου ἰὼν ἀπι-
 μίαν αὐτῷ ἔργον γενέας μᾶλλον ἢ ἑαυτῷ, ἄλλως τε καὶ ἐν
 τοῖς στρατοῦμασιν ἐντὸς ἐθέλησε. τότε γὰρ πολέμου αἰτιώ-
 τατον αὐτὸν ἐξ ἀδικίας γεγονέναι, καὶ τὸ δημόσιον ἰχυρῶς
 τῇ τῶν χρημάτων τοῖς βαρβάροις δεδομένων αὐξήσει βε-
 βαρηκέναι ἔφη, ἰσάρεθμα γὰρ αὐτὰ τῇ τῶν στρατοῦμέ-
 νων μιαιοφορέα εἶναι, ἐ μὲν τοῖς καὶ ἐτόλμησεν ἵς δημο-
 σία τί τοιοῦτο κατ' αὐτῷ θρασύνειν, ὥς καὶ πολέμιον αὐ-
 τὸν ψηφίσας, δεδιὼς μὴ καὶ παρὰ τυτικά ὑπὸ τῶν ἐν τῇ
 πόλει στρατοῦμένων φθαρῇ, ἀλλ' ἄλλως μὲν καὶ ἐλοι-
 δόρην αὐτὸν, καὶ ὑβρίζον ὅσα ἐδύναντο. τὰς τε μισαιφονίας

Hh

αὐτῷ

αὐτοῦ ὀνομασί καταλέγοντες, καὶ πρὸς πάντας αὐτὸν
 εὖ πώποτε κακῶς παρενήσαντας σφῶν πρῶτα δεικνύοντες.
 τινὲς ἰπποδρομίαν τινὲς τοῖς γρηθλίοις αὐτοῦ τελευμένῳ
 καταλυθῆναι, καὶ εὖ ἀνδριάντας τούτοις χρυσῆς, καὶ εὖ
 ἀργυρῆς πάντας ἀπλῶς δι' ἐκείνους συγχωνυθῆναι, τούς τε
 μεμνηκότας τῶν αὐτῶν πολλῇ σπουδῇ καὶ φανερωθῆναι, καὶ
 κολαθῆναι δεόμενοι, πολλοὶ γὰρ ἔχοντες δοῦλοι γε καὶ ἐξ-
 ελδύεργον, καὶ σφαιρίωται, ἔκαστοι αἰσάριοι, ἀλλὰ ἐῖπωρ,
 βυλδύαται, ἔκαστοι αἰσάριοι, ἀλλὰ ἐῖπωρ,
 καὶ ἐνδείξεις λαθροῖς ἐπ' αὐτοὺς πεποιθῆναι, καὶ σεσυκο-
 φητικῆναι ἵνα ἐνομίζοντο. ἔμινω ἔτε ἐκείνῳ τὸ τοῦ πο-
 λεμίου ὄνομα προσέθεσαν, καὶ τοὺς μαρτιάλιον ἐπὶ
 προσημασίᾳ τῆς πρὸς τὸν ἄρεα τοῦ ὁμωνυμίας, καὶ ἐπαί-
 νοις, καὶ ἀγάλμασι τιμηθῆναι δεῖν αἰέποτε ἐπιδόωντες,
 ἔτε τῷ μακρόν ὥς ἔκαστοι αἰσάριοι τι τότε ἐκδείξαντο. αἶπον
 δ' ὅτι προκαταληφθέντες τῇ διὰ τὸν ἔταρτα θάνατον
 χαρᾷ, εὖ ἐκνοῶσαι τὴν πρὸς τὸν ταπεινότητος αὐτοῦ ἐχόλα-
 σαν, ἀλλ' ἀγαπητῶς αὐτὸν ἐς τὴν ἀρχὴν ἐδέξαντο, ἔχον-
 τας ὅτι τίνι δαλδύουσιν, ὥς ἔκαστοι αἰσάριοι ἐνδυμέμενοι, ἔκαστοι
 τῶν καὶ τὸν τυχόντα αἰρετώτερον αὐτοῦ νομίζοντες ἔτε-
 δαι καὶ τὴν αὐτοῦ καὶ ἡτῶν ἐπιτέτων ὑπ' ἐκείνου κατα-
 δειχθέντων κατάλυσις, πάντα γὰρ ὅσα ποτὲ πρὸς τὸ καθε-
 σηκός, ἔχοντες ἐκ τῆς δημοσίας τῶν Ῥωμαίων, ἀλλὰ καὶ οἰ-
 κοθῆναι ἵνα ἐπὶ ἐπιτροπῆς αὐτοῦ πρὸς τινων δῆμων ἀνηλί-
 σκετο, ἀνελάγη, ἔκαστοι αἰσάριοι μὴ δὲ ὅμοιον αὐτοῖς πρᾶ-
 χθῆσθαι ἐλπίς, ἀνέπεισε σέρεσαι τοῖς παρῶσιν. ὡς μέντοι

τόντος

τόντε αὐρηλιανὸν τεθνηκότα, καὶ τὸν διαδεμενιανὸν τὸν
 υἱὸν αὐτοῦ καίσαρα, λόγῳ μὲν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, δι'
 ὧν ἀπὸ τῆς ἀντιοχείας μεταπεμφθεὶς πρὸς αὐτὸν διήκει,
 ἔργῳ δ' ὑπὸ τοῦ μακρίνου ὄνομα περσειληφότα ἔμαθον.
 ταῦτα γὰρ ἐπὶ τῇ τῶν στρατιωτῶν θεραπείᾳ, τὸ μὲν ἵνα μὴ
 δόξη τι τὸ τεθνηκός μνήμῳ παντάπασιν ἀτιμάζειν,
 καὶ μάλιστ' ὅτι τῶν ἀνδριδῶν ἱναὶς τῶν ἐν τῇ ῥώμῃ ὑπὸ
 τοῦ ἀλεξάνδρου αὐτῶ ἀνατεθέντων, καὶ αὐτῶ ἐκείνῳ σαθέν-
 των λάθρα κατηγήκει, τὸ δ' ἵνα ἄλλας ἐπὶ αἰκισίας ἐ πεν-
 τήκοιται αὐτοῖς δραχμαὶς πρὸς υποχρῆτε ἐποίησεν, ἐκ ἐπι-
 μοιῶς φρογεῖν ἤρξαντο, ἀλλ' ἐνδυμέμενοι ὅτι πρὸς τερρῶν
 ἐν ἑδενί λόγῳ ἐπεποίητο * Ῥωμαίων αὐγαστος, τὸντον
 ἔχοντες, πάντα ἔχομεν, ἕως που πολυτοῖς ἀνθρώποις ἐ
 αὐδὲς εἰς τὸ κρεῖττον, ἐκαστὰ φρογήματος πρὸς τὸ χεῖρον
 ἐμπεφυκεν, ὥςτε καὶ ἐκείνους μὴ δ' ἀρχὴν ἔτι εἶναι, τὸν δὲ
 μακρίνον, καὶ τὸν διαδεμενιανὸν νομίζειν, ἄλλως καὶ τε-
 θνηκός αὐτοὺς ἤδη κατὰ πατεῖν, ἐχ' ἡκιστα ἐ π^ε στρα-
 πῶται κατεφρογήσαν αὐτῶ, ἐν ἑδενί λόγῳ τὰ ἐπὶ τῇ θε-
 ραπείᾳ σφῶν πρᾶχθέντα τιθέμενοι, καὶ μάλιστ' ὅτι πρῶ-
 τα μνηοὶ σεσηθέντες ὧν πρῶτ' ἐ τὰ αὐτοῦ πρὸς τερρῶν εἰλή-
 φεσαν, πολλὰ καὶ ἄτοπα εἰς αὐτὸν ἐξύβρισαν, ἐφ' ᾧ δὲ ἐ
 δημοσία ἀπμίαν ὑπ' αὐτῶ ὤφλον. καὶ τὰ μὲν τῶν στρα-
 πῶτῶν αὐτίκα λελέξεται. τότε δὲ γράμμα μὲν ἑδενὸς
 μακρίνου τῶν μνηνικῶν, ἕτερος ἐπεμψεν ἐς τὴν Γερουσίαν
 ὥς περ ἡξίου, ἕτ' ἄλλως ἐξέφηνε, φήσας, εἴτ' οὐδ' αἰληθῶς,
 εἴτε καὶ ψευδῶς, ἵνα μὴ πολλὴ ταραχὴ γήνηται, ὅτι μηδὲν

Hh

2

ἐν τῷ

ἐν τῷ βασιλικῷ τοῦτον δῖρέθη, ὁ γὰρ τοι ταυράτας ἦτοι
 διέφερε τὰ πλείω τῶν ἐνδείξιν τινα ἐχόντων, ἢ καὶ αὐτοῖς
 αὐ... τὰ δὴ τέπεμπεν, ὥς περ εἶπον, ὥς μηδεὶς ἐλεγχε
 τὴ κακίας αὐτῶν ὑπολείπεται. τρεῖς δ' ἡ τῶν βουλευτῶν,
 οὐς μάλιστα καὶ αὐτὸς εἶξ' ὧν ἐπεφωράκη, ἀξιομισθεῖς ἐνό-
 μιζον εἶναι ἐκδήλοισ ἐποίησε, ἔντε μανίλιον, καὶ τὸν ἰού-
 λιον, ἃ παρθεῖσι σελπίκιον ἀρρήνιανόν, ὃς ἄλλοις τέλινας
 καὶ τὸν βάσσα τὸν τοῦ πομπωνίου παῖδα, ὃν τ' μουσίας ἀρ-
 ξαντι ὑπεσρατήγη, ἐσεσυκοφαντήκη, καὶ οὗτοι τε ἐς νή-
 σοις ὑπεωρίθησαν, ἀπέπερ γ' ἀντικρυς μηδένα αὐτῶν θά-
 νατωθῆναι, αὐτὸ τοῦτο γράψας, ἵνα μὴ ἂ ἐκείνοις ἐγκα-
 λῆμεν, αὐτοὶ ποιῶντες φανῶμεν. ἃ λέγει περὶ σικιλλια-
 νὸς ὑπ' αὐτῆς τ' βουλῆς παρβληθεῖς, ἔτω παρβόητος ἐπὶ
 ταῖς ἐπιθρείαις, ὥς περ καὶ ἐπὶ ταῖς τῶν θηρίων σφαγαῖς. ἐν-
 τε γ' τῷ τοῦ σκούλα πολλοῖς αἰὲν πολλάκις ἐμαχέσατο, ὥς τε
 ἃ σημεῖα τῶν δηγμάτων αὐτῶν φέρειν, καὶ ποτε ἃ ἀρκτω
 καὶ παρδάλει, λεαίνη τε καὶ λέοντι ἅμα μόνοις στυγνέ-
 χθη. καὶ πολὺ πλείοις δῆδρας καὶ τῶν ἰππέων καὶ τῶν βε-
 λυτῶν ἐν τῶν διαβολῶν εἰσώλεσεν, ἐφ' οἷς ἀμφοτέρω
 ὑπὸ μὲν τοῦ καρακάλλου μεγάλως ἐτιμήθη, καὶ ἐς οὗ
 ἐσρατηηκότας ἐσεγράφη, καὶ τ' ἀχαΐας καὶ παρὰ τὸ κα-
 θῆκον ἤρξε, καὶ ὑπὸ τῆς γεργυσίας ἰχυρῶς ἐμισθήθη, καὶ
 ἐπὶ κλητόστε ἐγένετο, ἃ ἐς νῆσον κατεκλείθη. οὗτοι τε ἐν
 ἔτῳ ἀπήλλαξαν, καὶ ὁ φλάκκος τὴν τῶν τροφῶν διάδοσιν,
 ἣν ὁ μανίλιος παρτέρον ἔχε, τῆς κατ' αὐτοῦ συκοφαντίας
 γέρας εἰλήθη, ἐπετράπη καὶ αὐτῷ. καὶ μετ' τοῦτο τό, τε
 διαδί-

διαδίδοθαι πῶς ἐν ταῖς τῶν στρατηγῶν πάνυ θείαις,
 πλὴν τῶν τῇ φλώρα τελυμένων, δικαιονόμοι οἱ τὴν ἰτα-
 λίαν διοικῶντες ἐπαύσαντο ὑπὲρ τὰ νομιζόμενα ὑπὸ τοῦ
 μάρκου δικάζοντες. δομίτιος τέ τις φλώρος πεδρομῆ θε-
 ραπείας πρὸς σπαρταρχίαν, καὶ τοι πρῶτερόν ποτε τὰ τ'
 βελῆς ὑπομνήματα διὰ χειρὸς ἔχων, καὶ ἀγορανόμῳ
 ἐπ' αὐτοῖς λυποδὲ χθῆναι ὀφείλων, εἴτα πρὶν ἀρξαι, τ' ἐλ-
 πίδος διὰ πλουτιαίων ἐκπεσόν, κατεσχίσατο, καὶ δῆμαρ-
 χῳ ἀπεδείχθη. ὅ, τε φῆστος ὁ ἀνίκιος ἐς τὴν ἀτίαν δυνάμει
 ἀσπερου ἀρξων ἐπέμφθη. ἐκείνῳ μὲν γὰρ τὸ μὲν πρῶτον,
 ἐπαῖν πολλῆς πρὸς τὸ μακρίνου τιμῆς, ὡς ἐκαταστῆται
 τὰ ἐν τῇ ἀπία διωρησόμενος ἔτυχεν, ἔπειτα ἐν ὁδῷ ὄντα αὐ-
 τὸν ἦδη, ἐπλησιάζοντα τὰ ἔδνει, τὴν γὰρ πρῶταίτησιν ἢ παρὰ
 τὴν καρακάλλην παρητῆτο εἰς αὐτὸν ἐλθῶσαν, ὅκ ἐδέξατο,
 δεινῶς πρὸς βίον ἀπώσάμην, καὶ γὰρ πῶς καὶ διηγ-
 γέλλετο αὐτῷ λελαληκὼς ὅκ ἐπιτήδεα, καὶ δῆτα ὡς καὶ
 αὐτὸς αὐτῷ παρεμένου διὰ τε γῆρας καὶ νόσον τὰ φήσω
 τὴν ἀσίαν καὶ περ παρὰ φθίνε, ἢ τὸ κλήρου ἰάξιν ὑπὸ
 τὴν σελήρην ἐνεχείρισεν. ἔπειδή γε βαρὺς ὁ χρόνος τῆς ἡγε-
 μονίας αὐτῷ ἐγίνετο, ἔς τὸ ἐπὶ πόντος ἀρξαι αὐτὸν αὐτ'
 αὐφιδίου φρόντων ἐκέλευσε. τούτῳ γὰρ ἔτε τὴν ἀφρι-
 κὴν κατακληρωσαμῶν ἐπέτεψεν, τὰν ἀφρων αὐτὸν πα-
 ραιτησαμῶν, ἔτε τὴν ἀσίαν, καὶ τοι μετὰ θεῖς αὐτὸν ἐκείσε
 πρῶτερον. ὅ γε μὲν ἰκνήμενοι γέρας, καὶ οἶκοι μένοντι
 αὐτὰ, τὰς πάντες ἐείκοσι μυριάδας, δοθῆναι ἐσηγίσατο.
 ἐμέντοι καὶ ἐκείνος αὐτὰς ἔλαβεν, εἰπὼν, ὅκ ἀργυρίου, ἀλλ'

Hh

3

ἡγεμο-

ἡγεμονίας δεῖσθαι. ἔτι δὲ τοῦθ' ὕστερον * αὐτῇ ὅποι βέ-
λοισι ἐκέλευσεν. καὶ ἐπεὶ τὰ ἐν τῇ ῥώμῃ περὶ ἑξέως αὐ-
τῆς λεχθέντα ἤκουσεν, οὐκ ἔτ' ἐφιλοψύχησεν, ἀλλ' ἤδη
τρόπον τινὰ καὶ ὑπὸ ἑκαρκίνου, ὃν ἐν τῷ μαζῷ ἐκ παύ-
πολλῶν χρόνων ἡσυχάζοντά πῶς ἔχουσα, τότε ἐκ τῆς πληγῆς,
ἣν ἐπὶ τῷ τῷ παιδὸς θανάτῳ κοψαμένη, ἔτι τὰ τῶν σέρνων
ἐπέπληκτο σιναυρεμένη, πῶς διέφθαρσεν αὐτὴν ἀποκαρ-
τερήσασα. καὶ ἡ μὲν ἔτι τε ἐκ δημοδικῶν γένους ἐπὶ μέγα
ἀρθεῖσα, ἔτι τῷ δούρῳ ἡγεμονία πρὶν ἀλγῶς πάνυ διὰ
τὸν πλουτιανὸν ζήσασα, τῶν τε ἡρώων ἔτι νεώτερον ἐν τοῖς

* αὐτῆς

* αὐτοῖς κόλποις κατασφαγέντα ἐπιδύσασα, ἔτι τὸν πρεσ-
βύτερον ζῶντά τε αἰὶ διὰ τέλους φθόνου ἔχουσα, ἔτι φονευ-
θέντα ἔτι μαθούσα, τῆς ἀρχῆς ζῶντα ἔξέπεσεν, καὶ αὐτὴν
πῶς κατεργάσατο, ὡς τέ πῃ ἐς αὐτὴν ἀποβλέψαντα
μὴ πάνυ πῶς τας εἶναι ἐν ταῖς μεγάλαις ἐξουσίαις γενο-
μένους μακαρίζειν, ἀν μὴ καὶ ἡδονή τις αὐτοῖς τῷ βίῳ, ἔτι
ἀληθῆς ἔτι ἀκῆρατος, ἔτι δὴ τυχεῖα, καὶ ἀκραίφνης, ἔτι δια-
κῆς ὑπάρχει. καὶ τὰ μὲν τῆς ἰουλίας ἔτι ἔχεν. τότε σῶμα
αὐτῆς ἐς τὴν ῥώμην ἀναχθέν ἐν τῷ τῷ γαίῳ, τῷ τε λου-
κίου μνήματι κατέλειπε. ὕστερον μὲν τοῖς ἐκείνῃ, ὡς περὶ ἔτι
τὰ τῷ γέτα ὅσα πρὸς τῆς μαίσης τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς ἐς
τὸ τῷ ἀντωνίου τεμένισμα μετεκομίσθη. ἐμελλεν δ' ἔτι
ὁ μακρόν ἐπὶ πολὺ περὶ εἶναι, ὡς πῇ ἔτι πῶς ἐδηλώθη
αὐτῇ. ἡμίονός τε γὰρ ἡμίονον ἐν τῇ ῥώμῃ, ἔτι χοῖρας χοιρί-
διον ὡς τὰ ἰέσασα, ἔτι Γλώσσας δύο, πόδας τε ὁκλῶ ἔχον ἔτε-
κε. ἔτι σεισμὸς ἰσχυρὸς ἐγένετο. αἱ μάλιστα ἐκ σωλῆνος ἐρρύη.

καὶ μέ-

ἔσεσθαι
p. ex v. c.

Ἐμέλισα κηρία ἐν τῇ αἰθρᾷ τῇ βοαρία ἐνέπλασεν. ὅτε
 θέατρον τὸ κυνηγετικὸν κεραιυνῶ ἐν αὐτῇ τῇ τᾶν ἡφαιστείων
 ἡμέρᾳ βληθὲν ἔτω κατεφλέχθη, ὥς τε τὴν τε αἰὼν παρὰ βο-
 λῶν αὐτῶν πᾶσαν, ἔτα ἐν τῷ ἑκὺ κλύου ἐδάφη πάντα κα-
 τακαυθῆναι. καὶ τούτου τὰ λοιπὰ πυρωθέντα θραυσθῆναι,
 ἔνῃ ἐπῆρκεσεν αὐτὰ οὔτε ἀνθρωπίνη ἐπικουρία, καὶ περ
 παντὸς, ὡς εἶπεν, ὕδατος ῥέοντος, οὐδ' ἡ τοῦ οὐρανίου ἐπιρ-
 ροία, πλείη τε ἡ σφοδρότατη γενομένη ἠδυνήθη. οὕτω που
 καὶ τὸ ὕδωρ ἐκάτερον ὑπὸ τῇ τᾶν σκήπτρων δυνάμεως ἀνη-
 λίσκετο. καὶ ἐν μέρει ἑαυτὸ τοῦτο περιεγένετο, ὅθεν ἡ θεὰ
 τᾶν μονομαχιῶν ἐν τῷ σταδίῳ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐτελέσθη.
 τοῦτοτε οὖν τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι παρρησιάζετο. ἐνεψύ-
 χη μὲν γὰρ ἑἴς ἄλλα πινὰ τᾶν βασιλικῶν κτημάτων μάλιστα
 ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῷ πολλάκις, ὅπερ που καὶ αὐτὸ ἐξαίτιον
 αἰεὶ ποτε νεόμισται. ἐκείνο δ' ὅλῃ ἀντικρυς ἐς αὐτὸν φέρειν
 ὅππῃ καὶ τὴν ἰπποδρομίαν τοῦ ἡφαιστου καταλελυκέναι ἔδο-
 ξεν. ἔκτε οὖν τούτου νέον τι γίνεσθαι ἐτοπάζθη, καὶ ὅτι ὁ
 τίθερις ἐν τῇ αὐτῇ ἐκείνῃ ἡμέρᾳ πληθύνσας, ἔς τε τὴν αἰθ-
 ράν, ἔς τε τὰς περὶ αὐτὴν ὁδοὺς τοσαύτη ῥύμη ἐσέβαλεν,
 ὥς τε καὶ ἀνθρώποις παρὰ συρῆναι. γυνή τε τις ὡς γε ἤκου-
 σα βλοσυρὰ ἔκπερσεν ὁφθαλμοῖσιν ἔφη, ὅππῃ ἐλά-
 χιστα ταῦτα παρὰ τὰ μέλλοντα αὐτοῖς συμβήσεσθαι ἔσιν.
 ἔχεν οὕτως. οὐδ' ἐν τῇ πόλει μόνῃ τὸ δεινὸν ἔμεινεν,
 ἀλλὰ πᾶσαν Ἰνὴν οἰκαμένην αὐτῆς, ὅφ' ἦς τὸ θέατρον αἰετοῖς
 ἐπληροῦτο, ἐπέχεν. τὸν μὲν γὰρ πρὸς τοῦ βαρβάρους πόλε-
 μου, ἔλαττωθέντες κατέθεντο. τῇ δ' ἐν τᾶν στρατιωτῶν

πλεονε-

πλεονεξία ἔσῃ δεινὸς ἐνακώθησθαι. ἐπράχθη ὃ ἐκά-
 τερον. ὃ δὲ μακρῖνος ἰδὼν τὸν ἀρτάβατον σφόδρα τε ἐφ'
 οἷς ἐπεπόνθει θυμούμενον, καὶ διωάμει πολλῇ ἐς τὴν με-
 σοποταμίδι ἐμβεβληκότα, τὸ μὲν πρῶτον οὖν τ' αἰχμα-
 λάτοις αὐτὰ αὐτεπάγγελτος, ἔλτοιοι φιλίους ἐπεμψε,
 πρὸς τε τὴν εἰρήνην αὐτὸν πρὸς καλόμενος, ἔτι αὐτίαν
 τῶν γεγονότων εἰς τὸν ταραύταν τρέπων. ὥς ὃ ἐκείνος οὔτε
 τοῦτο προσεδέξατο, καὶ προσέτι καὶ τὰ φερούμενα αὐτὸν,
 τάς τε πόλεις καὶ τὰς ἀφείσας ἀναστῆναι, τὴν τε μεσοποτα-
 μίας πάντεσσι ἐκστῆναι, καὶ δίκας ἑλπίτε τοῖς ἄλλοις, καὶ
 ἑπὶ τῇ τῶν βασιλικῶν μνημάτων λύμῃ δύναι ἐκέλδου-
 σεν, τῇ τε γὰρ διωάμει, ἣν πολλὴν ἡδρόικει, θάρρων, καὶ ἑ
 μακρῖνου ὡς καὶ πρὸς τὴν ἀξίαν αὐτάρχου ἵλος καταφρο-
 νῶν, τῇ τε ὀργῇ ἀπλήσῃ ἐχέητο, καὶ ἤλπιζε καὶ ἀκοντῶ
 αὐτῷ πάλῃ ὅσα ἐβόλετο κατεργάσασθαι, οὐδὲ καιρὸν εἰδέ-
 να διαβελύσασθαι ἔχεν, ἀλλ' ἀπαντήσας αὐτὰ πρὸς τὴν
 * δαμ. τὰ ὃ ἐν τοῖς τείχεσιν εἶναι διπόρου, δεινὸς ἦχα λ-
 λον, ἐκ ἀκυσίως κατηλλάγη. οὐ μὲντοι ἔτι πάντα τὰ πρῶ-
 χθέντα αὐτοῖς ἀκριβῶς ὁ μακρῖνος τῇ τε βουλῇ ἐπέσχε.
 καὶ διὰ τοῦτο καὶ θυσιάαι αὐτῷ ἑπὶ νίκῃ ἐψηφίσθησαν, ἔτι
 ὄνομα τὸ παρθικὸν ἐδόθη, ἐ μὲν ἐδέξατο, αἰχμηταῖς ὡς
 εἴκειν, ἑπὶ κλησιν πολεμίων λαβεῖν, ὅφ' ὧν ἤπνητο. καὶ
 μὲντοι καὶ ἰὰ κατὰ τὴν ἀρμένιον πολεμωθέντα, ὥς περ
 εἶπον, καλέσθαι. τοῦτε περὶ δ' αὖτε πεμφθέν αὐτὰ τὸ διάδημα
 πρὸς τὸ μακρῖνον λαβόντος καὶ τὴν μητέρα, ἣν ἑνδεκα
 μνησὶν ὁ ταραύτῃ ἐν τῇ δεσμοτηρίᾳ κατεχέχκει. τὴν τε
 λείδου

λείαν τὸ ἐν τῇ ἀρμενίας αἰλῶσαν κομισάμενον, καὶ τὰ
 χωρία ὅσα ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐν τῇ καππαδοκίᾳ ἐκέκτητο.
 τότε γὰρ ἀργύριον, ὃ καὶ ἔτος ὡς αὐτῶν ῥωμαίων δούσκετο,
 ἐλπίσαντο λήψεσθαι, οἷτε δάκοι λυμηνάμενοί τινα τῆς
 δακίας, καὶ πολεμῆσιόντες, ἐπὶ πλείον ἔχον ὅμῃρας,
 εἰς ὃ καὶ ῥακάλλου ἐν συμμαχίας λόγῳ παρ' αὐτῶν εἰ-
 λήφει, κομισάμενοι. Ταῦτα μὲν οὖν ἔως ἔχον. πόλεμῳ
 ὅδ' ἡ τοῖς ῥωμαίοις ἑτέρως ὅκ' ἐτ' ὀθνεῖος, ἀλλ' ἐμφύλιος
 σκωρράλη, οἷ γὰρ στρατιώται τὸ μὲν πρὸς πᾶσι μασι ἀχθό-
 μενοι, τὸ δὲ πλεον ἔτε πόνον ἔδεναι ἔθ' ἐκούσιον ὑπομένοντες,
 ἀλλ' ἐς πάντα δὴ πάντως ἐκδεδιητημένοι, ἔτ' αὐτοκράτο-
 ρα ἔδεναι ἐκτραπὼς σφῶν ἀρχόντα ἔχον ἐθέλοντες, ἀλλὰ
 λαμβάνειν μηδ' ἀπλετά τινα ἀξιούντες, ἔργον δ' οὐδὲν ἄξιον
 αὐτῶν ποιεῖν δικαιούντες, ἐταράσσοντο, καὶ σφᾶς ἦτε τῆς
 μιδοφορεῖς σκωρμή, καὶ ἡ τῶν γεράν, τῶν τε ἀτελειῶν
 τῶν ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς ὑπηρετήμασι, ἀπὸ τῶν ταράν-
 τε δύνοντο σέρησις, καὶ περ μηδὲν αὐτὰς μέλλοντας σφῶν
 ἀπολαύσῃν ἐπιπαρώξιν, ἦτε ἐν ταυτῷ τρόπῳ πινὰ δια-
 τρεῖν, ἢν τοῦ πολέμου ἕνεκα χειμάζοντες ἐν τῇ συρίᾳ ἐπε-
 ποίησαν, πρὸς περ χίρυσεν. ἔδοξε μὲν γὰρ στρατιῇ πως ἐ-
 ναντιχόντως ὁ μακρόντος πεποιηκέναι, τῶν μὲν ἐν τοῖς ὅπλοις
 ὄντων μηδὲν παρελόμενος, ἀλλὰ ἀκέραια αὐτοῖς πάντα τὰ
 πρὸς ἐκείνους νομιζέντα τηρήσας. τοῖς δ' αὖτις στρατοπο-
 μένοις προφάν ὅτι τοῖς ἀρχαίοις τοῖς ὑπὸ σεβήρα καὶ ἀδελ-
 θεῖσιν καταλεχθήσονται, τυτοῖς τε γὰρ ἄτε ἐκατ' ὀλίγοις ἐς
 τὴν στρατιὰν ἤξοντας, ἐπὶ μὲν πρῶτον ὑπὸ τε ἑαμάχου

Ii

ἐπὶ

ἔκ τ' ὑπὸ δέοις, τ' ὃν ἔπειτα ὑπὸ τε δ' ἡρόνου, ἔκ τ' ὑπὸ τοῦ ἔθους,
 οὐδ' ἐν νεοχμῶσιν, καὶ οὐδ' ἐτέρους ἄτε μηδὲν ἀπολλύοντας
 αὐτοὺς ἡσυχάσειν ἤλπισεν, τοῦτο δ' ἐ, εἰ μὲν ἀναχωρη-
 σθόντων τε αὐτῶν εἰς τὰ οἰκεία τείχη, ἔκ τ' τοῦτο διαπα-
 ρέντων ἐγγεγόνει, ὁρθῶς ἂν ἐπέπρακτο, ἴσως μὲν γὰρ οὐδ' ἂν
 ἡγανάκτησάν τινες αὐτῶν, πειθύσαντες ὄντως μηδὲν αὐτοὶ
 ζημιωθήσεσθαι, τὸ μὴ παρὰ χεῖμα αὐτ' πεπονθέναι. εἰ δὲ δὴ
 καὶ ἐχαλέπησαν, ἀλλ' ὀλίγοι πῶς ἑκάστοι οἴηται, καὶ τοῖς ἐκ
 τῆς βουλῆς ἀρχουσιν ὑποτεταγμένοι οὐδ' ἂν μέγα κακὸν
 δοῦναι ἠδυνήθησαν. ἐν δὲ δὴ τῇ σειράν τινας ἐραμμέ-
 νοι, καὶ τὸ μέντι καὶ πρὸς αὐτοὺς, εἰ σκεδάσθαι, ὑποπί-
 σαντες καινοτομήσεσθαι, (τό τε γὰρ διὰ τὴν τοῦ πολέμου
 χρεῖαν κολακάζεσθαι ἐδόκει) τὸ δὲ, ἔκ τ' ἐκείνῳ μὲν καὶ
 στρατιώτας πᾶς ἀπέκτειναν, καὶ τῆς μεσοποταμίας πᾶς
 ἐλυμήναντο. οὐδ' ὅτι καὶ ἀλλήλων συχνούς κατέκοψαν, καὶ
 τὴν αὐτοκράτορα σφῶν κατέλυσαν· καὶ ὁ τοῦτου δυνότε-
 ρόν ἐστιν, τοῖσιν ἑτέρον ἐσήσαντο, ὑφ' ὧν οὐδ' ὅτι κακὸν
 καὶ αἰχρὸν ἐγένετο. καί μοι δοκεῖ ἐναρχέσθαι καὶ τοῦτο εἰ-
 περ πᾶσι τῶν πῶποτε παρὰ δόξαν ἦναι, ἡλικία τε γὰρ ἐκλε-
 ψις παρὰ φανερὰ ὑπὸ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐγένετο, καὶ
 ὁ αὐτὸς ὁ κομήτης ἐπὶ πλείον ὥφθη, ἑτέρον τέ τι ἄστρον ὑπὸ
 δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς τὸ ἀκροφύσιον ἐπὶ πολλὰς νύκτας
 ἀνατείνον δεινῶς ἡμᾶς ἐξείλαρχησεν, ὥστε τοῦτο δὴ τὸ δ' ὁμή-
 ρου διὰ σόματ' αἰ ποιεῖσθαι. ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγξεν μέ-
 γας ἔρανος, αἷε δ' ἑλίας. ἐπράχθη δὲ ὥδε. ἡ μαῖσα ἡ δ'
 ἑλίας τῆς αἰχρῆς ἀδελφὴ, δύο τε θυγατέρας σοαιμίδα,

καὶ

καὶ μαμαίαν ἔξιελίου τοῦ ἀνδρὸς ὑπατοκότου καὶ δύο
ἐγγόνους ἄρσενας, ἐκ μὲν τ' σοαμίδος, ἔαρίε τε μαρκέλλα
ἀνδρὸς ὁμοεθνῆς, ἔξ ἀπαμείας γυναικὸς ἐκείνης ἦν, καὶ ἔντε
ἐπιτροπῶν ἔξετασθέντων, καὶ ἐς τὸ Συμβόριον ἐλθού-
σης, καὶ μετὰ τοῦτο *τελευτῶντος αὐτοῦ *ἄλλους τέτταρας
καὶ θυγατέρας τοῦ μαρκιανοῦ, γαμβρὸν τε ἐφόνδυσεν, καὶ
πάντων λοιπῶν στρατιωτῶν ἀφροίσας πινὰς, ὡς δι' ὀλίγου
παρασέμειξεν, ὃ γὰρ μάρκελλος ἐτεθνήκει, τοῦτον μὲν ἀπέκ-
τηνεν, αὐτὸς δ' ἀποτολήσας περαιτέρω χωρὶς τοῦ μακρί-
νου παραχωρήσας μετεπέμψατο αὐτὸν. καὶ ὅς ἐς τὴν ἀπά-
μειαν ἐς τοῦτον ἀλβανίους στρατιώτας διαλείχεων ἦλθεν, καὶ
τὴν αὐτοκράτορα, καί τις δέκατον ἔτος ἀγούσα ἀπέδειξεν,
ὅπως ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ ἐδὺ στρατιώτας τοῖς τε ἄλ-
λοις, καὶ πεντακισχιλίων δραχμῶν ὑποχέσειν ἡθασά-
σῃ, καὶ παραυτίκα τε αὐτοῖς καὶ χιλίας ἔνειμε, τὴν τε
προφῶν καὶ τοῖς λοιποῖς ἐνελῆ, ἔτα ἄλλ' ἀαφῆρητο αὐ-
τοῖς ἀποκατέστησεν, ἐλπίζων σφᾶς διὰ τούτων εἰλεώσασθαι,
καὶ τὴν αὐτῆς ταύτης αἰτίας, καὶ τὰ δῆμῳ δεῖπνον καὶ πεν-
τήκοντα καὶ ἑκατὸν δραχμὰς ἔνειμε πρὶν καὶ ὅτι πρὶν πρὶν
ἀνασάσεως αὐτοῖς διαδηλάσαι, ἵνα μὴ δι' ἐκείνῳ ἀλλ' ἐς
τὴν ἑξέως τιμωρῆσθαι αὐτοὺς νομιθεῖν, καὶ αὐτὰ ταῦτα
πρῶτον στρατιώτης ἀπὸ τῶν ἀφροσκότων παρασῆλθεν τὴν
ἑξελιανὸν κεφαλῶν, (δύρεθι γὰρ κεκρυμμένος παύ, καὶ ἐ-
σφάγη) κομίζων ἐν ὀθονίοις πολλοῖς ἰχυρῶς σφόδρα χοι-
νίοις καὶ αὐτὸς ἐδέμενεν, ὡς ἔτι τοῦ ψευδαντωνίνου ἔσται, καὶ
γὰρ τὰ τοῦ ἰουλιανοῦ δακτυλῶ ἐσημνήσαντο, καὶ ὁ μὲν τοῦτο

Ii

2

ποιήσας,

* ἔτως

* Zonar.
Ευτυχ-
τὸς

πείσας ἐξέδρασεν, ὡς ἐκείνη ἐξεκαλύπτειτο. γνὲς δ' ὁ
μακρίνος τὸ πεπραγμένον, ἐκέτ' ἐτόλμησεν ἔτε κτ' χώ-
ραν μῆναι, οὔτε πρὸς τὸ τῆχ' ὅπως σελεύσασθαι, ἀλλ' ἐς
τὴν ἀντιόχειαν κτ' τάχ' ἀνεκομίσθη, καὶ * ἔτ' οἷτε
ἀλβίνοι, οἷτε ἄλλοι, παρ' ἐκείνα τὰ χωρία χειμάζον-
τες πορταπέστησαν. καὶ ὁ μὲν τότε ἄλλα ἀντιπαρε-
σκηδάζοντο, καὶ ἀντίπεμπον ἐς τὰ ἔθνη, καὶ ἐς τὰ στρατόπε-
δα ἀγγέλους καὶ γράμματα, ἀφ' ὧν πολλαχόθεν πρὸς τε
τὴν πρῶτὴν ἐκατέρου περὶ ἑτέρου πέμψιν, καὶ πρὸς
τὰς συσχεῖς καὶ διαφόρους ἀλλήλαις ἀγγελίας ἐταράχθη.
καὶ τούτου συχνοὶ μὲν καὶ τῶν γραμματέφων ἀμφοτέ-
ρωθεν ἐφθάρησαν, ἐδέναν δὲ τῶν θανατωσάντων οὐδ' ἀν-
τωνινείους αἰτίσθαι ἔχον. καὶ ὁ μὲν ἔα πῶλοντο διὰ τοῦτο,
ὁ δ' ἄλλοι τὴν φλονὸς ἐγὼ, ἰα μὲν ἄλλα ὁμοιοποπώ-
τατα τὲ γὰρ ἐστίν, ἔδεν μέγα λεπτολογηθέντα ἔχει, παρή-
σω. ἰα ὅτι ἐν τῇ αἰγυπτῷ γυρόμενα κεφαλαιώσας ἐρῶ. ἦρχεν
μὲν αὐτῆς ὁ * βασιλιανὸς, ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ἱερατοῦ χώραν
ἐπαρχον ὁ μακρίνος ἐπεποιήκει. διήγειν δέ τινα καὶ μά-
ριον σεκουδόν, καὶ πρὸς βασιλῆος τε καὶ τοῦ μακρίνου ἑ-
γονὸς, ὁ δ' φοινίκης πορταπῶν, ἔῃσαν κτ' ταῦτα ἀμφο-
τέρω αὐτὰ πορταπῶν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ οὐδ' τοῦ ψυ-
δαντανίνου δημοκλήρυκα ἀπέκτειναν. μέγχι μὲν δὴ οὖν
ἐν ἀμφιβολῇ τὰ πράγματα ἴσθαι, μετέωρον καὶ αὐτοὶ
καὶ ὁ στρατὸς, οἷτε ἰδιῶται ἦσαν. ὁ μὲν πρὸς αὐτῶν
ταῦτα, ὁ δὲ ἐκείνα κατὰ σατωλικόν, καὶ βουλόμενοι,
καὶ δι' ἰσχυροὺς, καὶ διαφρυλλέντες. ἐπεὶ ὅτι τῆς ἡτῆς τοῦ
μακρί-

μακρίνου ἀγγελία ἀφίκετο, σάσις ἰχυρὰ ἐγένετο, ἥ τούτε
 δήμου πολλοί, καὶ τῶν στραπωτῶν οὐκ ὀλίγοι διώλοντο, ὅ,
 τε σεκουδός ἐν ἀμνηχανία ἔπεσε, καὶ ὁ βασιλιανὸς φοβη-
 θείς μὴ καὶ ἐν χερσὶν ἀπόληται, ἔκτε τ' αἰγύπτιου ἐξέδρα,
 καὶ ἐς τὴν ἰταλίαν τὴν περὶ τὸ βρεντέσιον ἐλθὼν ἐφωτά-
 δη, παροδοεῖς ὑπὸ φίλου πινός, ὃ ἐν τῇ ῥώμῃ ὄντι κρύφα
 παρόπεμψεν τερσφὴν αἰτῶν. καὶ ὁ μὲν ἔταως ὕστερον ἐς τὴν
 νικομήδην ἀναχθεὶς ἐσφάγη. ὃ δ' ἡ μακρὸς ἐγράψε
 μὲν καὶ τῇ βελῇ περὶ τῶν ψυδαντωνίνου ὅσα ἥ τοῖς ἐκα-
 σαχόσε ἀρχουσι, παιδίων τε ἀποκαλῶν αὐτὸν, καὶ ἔμπλη-
 κτον εἶναι λέγων. ἐγράψε δὲ ἥ τῷ μαξίμῳ τῷ πολιάρ-
 χῳ τὰ τε ἄλλα οἷα εἰκός, ἡ, ἥ ὅτι ἡ στρατιώται καὶ ἡ
 νεωστὶ κατελεγμένοι, πάντ' ὅσα καὶ περὶ εἶχον, λαμβάνειν
 ἀξιοῖσιν, ἥ κοινῶν ἡ τοῖς ἐδιδόμενοις σφίσιν ὀργῶν, καὶ ἡ
 ἄλλοι ἡ μηδενὸς ἐσσευμένοι, ποιῶνται. ἥ ἵνα γέ τις ἄλλα
 ὅσα παρὰ τῆς σεκέρου, καὶ τῆς ὑέος αὐτῆς παρὸς διαφθορὰν
 τῆς ἀκευδὲς στρατείας δύνῃτο, παρὰ λείπη, οὔτε δίδοσθαι
 σφίσιν τὴν μισθοφορὰν ἡ ἐντελῇ παρὸς ταῖς ἡμιμισθο-
 φοραῖς ἀς ἐλάμβανον, οἷον τῆς εἶναι ἔφη, ἐς γὰρ ἐπὶ ἀκχι-
 λίας μυριάδας ἐπιστοῖς τὴν αὐξήσιν αὐτῆς, τὴν γὰρ ὑπὸ τῆς
 ταραχῆς τοῦ χρομδύου τείνει, οὔτε μὴ δίδοσθαι τούτο μηδ' ὅτις
 οἰδεῖς ἀφελόμενοι αὐτῶν, κουφοτέρως σφῶς ἐν ταῖς
 μάχαις ἐπεποιήκη, τῇ τῆς ἐαυτῆς δειλία ἡ τῆς ἀντι-
 ἥ τῆς δαυμόνιον αὐτῆς προεδήλωσεν. ἐν γὰρ δὴ τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
 νῃ, ἐν ἣ περὶ αὐτῆς περὶ τῆς ἀρχῆς γράμμα τῶν ἡμῶν ἀνε-
 γνώσθη, περὶ τῆς εἰκόνι σεκέρου, οὗ τὸ ὄνομα

αὐτὸς ἐαυτῷ ἐτέθειτο, ἐν τῷ συνεδρίῳ ἀνακημένῳ ἐπέ-
 πλατο· καὶ μὲν τοῦτο, ὅτε τὰ πρὸ αὐτῶ ἕως ἐπεμψεν, ἔτε
 ὑπὸ τῶν ὑπάτων, οὐδ' ὑπὸ τῶν στρατηγῶν συνηλθομεν,
 ἐγὼ ἔτυχον παρόντες, ἀλλ' ὑπὸ τῶν δημάρχων, ὅπερ ἐν
 τῷ χρόνῳ τρόπον πινὰ ἤδη κατελέλυτο, ἐμὴν δὲ ὄνο-
 μα αὐτῶ ἐν τῷ τ' Ἰπσιολῆς προοιμῷ, καὶ τοῖς καίσαρα
 αὐτοκράτορα αὐτὸν ὀνομάσας, καὶ τὰ γραφέντα, ὡς καὶ
 παρ' ἀμφοτέρων Ἰπσιαλέντα προδηλώσας ἐνέγραψεν.
 ἔντε τῇ διηγήσει τῶν πεπραγμένων, τὸ μὲν διαδομενι-
 νοῦ προσηγορίας ἐμνήσθην, τὴν δὲ Σάντωνίνου, καὶ περ
 ἔχοντ' αὐτῶ καὶ τῶν τῶν, παρέλκειν. ταῦτα μὲν οὕτως
 ἔχεν. καὶ ἡ δία ὅτε πρὸ τ' Ἰψιδαντωνίνου ἐπαναστά-
 σεως ἐπέσειλεν, εἶπον μὲν πινὰ ὅτι ὑπατοὶ κατ' αὐτῶ, ὡς περ
 εἶωθεν ἐν τοῖς τοῖς τοῖς γίνεσθαι. εἶπεν δὲ καὶ τῶν στρατηγῶν
 τις, τῶν δὲ δημάρχων ἕτερος, καὶ ἐκείνῳ μὲν ὅτι τὰ ἀνε-
 ψιῶ αὐτῶ, καὶ ταῖς μητεράσιν, τῇ τε τῇ πόλεμος τε ἐπι-
 γέλθῃ, καὶ ἐπεκηρύχθῃ, τοῖς δὲ συνεπαναστᾶσιν αὐτῶ,
 ἀδελφὰ ἀν' γνωσιμαχήσωσιν, ὡς περ καὶ ὁ μακρὸν αὐτοῖς
 ὑπέχρητο, ἐδόθη. καὶ γὰρ ἀδιελέχθη τοῖς στραπώταις, ἀνε-
 γνώσθῃ, ὅτι ὦν ἐπὶ καὶ μάλλον τὴν ταπινότητα, καὶ τὴν μω-
 εἶδον αὐτῶ πάντες κατέγνωμιν. τότε γὰρ ἄλλα καὶ ἐαυτὸν
 μὲν πατέρα, τὸν δὲ διαδομενινοῦν ὅν αὐτῶ συνεχέσα-
 τα ἀπεκάλει, καὶ τὴν ἡλικίᾳ τοῦ Ἰψιδαντωνίνου διέ-
 βάλλεν, πολὺ νεώτερον αὐτῶ τὸν ὅν αὐτοκράτορα ἀπο-
 φήνας. ἐν δὲ ἐν τῇ μάχῃ ὁ μὲν γαίννις καὶ *τιστενατα
 πρὸ τῆς *κώπης ἀπεδὴ προκατέλαβε, καὶ οὗν στρατιῶ-
 τας διπο-

* τὰ σενά
 τὰ
 * κώμης

τὰς διπολέμους διέταξεν, καὶ τοῖς ἀπειρότατο τῶν στρα-
 τωκῶν ὦν, καὶ ἐν πευφῇ βεβιωκώς. οὕτω που μεγάλη
 τύχη πρὸς πάντα ἀπλῶς περφέρει, ὥς τε καὶ Ἰππῆμας
 τοῖς γενέσιν αὐτῷ χαρίζεσθαι. τὸ δὲ δὴ στρατόμα αὐτῷ
 ἀδενέσασθαι ἠγωνίσασθαι, καὶ εἶγε μὴ ἦτε μαῖσα, καὶ ἡ
 σοαιμία (σιωῆσαν γὰρ ἦδη τὰ παιδίω) ἀπὸ τε τῶν ὀχημά-
 των κατὰ πηδῆσασθαι, καὶ ἐς τοῦ φεύγοντας ἐσπεσοῦσαι
 ἐπέχον αὐτοὺς τῆς φυγῆς ὁδυρόμεναι, καὶ ἐκείνο σπασά-
 μενον τὸ ξιφίδιον, ὃ παρέζωτο, ὥφθη σφῖσιν Ἰππῆμας
 θεία πινὶ φορᾶ, ὥς καὶ ἐς τοῦ ἐνδυτίους ἐλάσαν, ὅτε αὖ πόλε
 ἔστησαν, καὶ ὥς δ' αὖ αὐτοὺς ἐτράποντο, εἰ μὴ ὁ μακρῶν
 εἰδὼν αὐτοὺς ἀνδισαμένους, ἔφθγγεν. καὶ ὁ μὲν ἔτως τῇ
 ἰουλίῃ ὀγδόῃ ἡτήθη, τὸν μὲν ὦν πρὸς τὸν ἀρτάβακον τὸν
 τῶν πάρθων βασιλέα διὰ τε ἔπαγάθου, καὶ δι' ἄλλων
 πινῶν ἐπεμψεν. αὐτὸς δὲ ἐς τὴν ἀντόχειαν, ὥς καὶ νενικη-
 κώς ὅπως κατὰ δὴ χθὲρ εἰσελθὼν. ἐπειτα διαγελθείσης τῆς
 ἡτῆς αὐτῷ, καὶ φόνων ἐκ τούτων πολλῶν, καὶ ταῖς ὁδοῖς καὶ
 τῇ πόλει, ὥς που καὶ δύνοίαις ἐκατέρου τις ἀπάν εἶχε γι-
 γιομένων ἀπ' ἐδρα, ἐκείθεν νυκτὸς Ἰππῆμας, τὴν τε
 κεφαλὴν ἐκ τὸ γένειον πᾶν ξυρᾶμεναι, ἐκ δὲ ἴστα φαῖαν
 καὶ τ' ἀλκρῆς ἵν' ὅτι μάλισ' ἰδιώτη τινὶ εὐοίκη, λαβὼν, καὶ
 ἔτω μεί ὀλίγων εἰς αἰγὰς τῆς κιλικίας ἐλθὼν, ὀχημά-
 των τε ἐκταύθαι, ὥς καὶ στρατιώτης τις τῶν ἀγγελιαφόρων
 ὦν ἐπέβη, καὶ διεξήλασε διὰ τ' ἀπαδοκίας, καὶ τ' γα-
 λατίας, τ' τε βιδυνίας μέχρι ἐρβώλου Ἰππῆμας καταν-
 πέρχας τ' τῶν νικομηδέων πόλεως ὄντος, Γνώμην ἔχων ἐς
 τὴν

τὴν ῥώμην ἀναδραμεῖν, ὡς καὶ ἐκεῖ πρῶτα τῆς βελῆς, ἔ-
 πρῶτα δὲ ἡμῶν βοηθείας ἰνὸς ἰδυζόμενον, ἔπειτα ἐπεφύ-
 λη, πάντως αὖτε κατεργασο. ἡ γυνὴ οἶα σφῶν πρῶτα πολὺ
 εἰς αὐτὸν πρὸς τὸ τὰν σύρων ῥήμημα, καὶ πρὸς τὴν ἑ-
 ψυδαντωνίνου ἡλικίαν, τότε ἔγαννυ ἔκωμάζοντο
 δὲ τεπίτακτον σκοπούντων ἐποίη, ὥστε ἔσθυσαν πῶτα θνή-
 σκοντας μετὰ νοῆσαι, καὶ ἀκούσας καταδραμαθῆναι. νυνὶ
 δὲ τὰν μὲν ἄλλων ἀνθρώπων, δι' ὧν δὴ, εἰ ἔγνωρσέν τις
 αὐτὸν, ἀλλ' ἔτι ἔφαψαται ἐτόλμησεν αὐτῷ, ὡς δὲ ἐκ
 ἑρεβώλου διαπλέων εἰς τὴν χαλκηδόναν· ὃ γὰρ ἐθάρσυσεν
 * καὶ αὐτὰ καὶ ὁ υἱὸς πρὸς αὐτὸν ὡς οὐκ ἔστιν οὐδὲ
 τὰν σφόδρα δοκούντων ἐρῶσαι, βεβαίαν τὴν ἰσχυρὴν ἔχει.
 ἀλλὰ καὶ ὁ πᾶν δι' ἐπράττοντες, ἔξ' ἴσου τοῖς λοιποῖς αἰω-
 ροῦνται. ἔπειτα μὲν ἐπαινεθῆσαν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους,
 εἴτε μὴ αὐτὸς αὐταρχῆσαι ἐπετεθυμήκει· ἀλλ' ἐπιλεξά-
 μενός τινα τῶν εἰς τὴν γεφυρσίαν ἰελούντων, τῆς τῶν ῥώ-
 μαίων ἀρχῆς πρὸς αὐτῆς αὐτὸ κράτορα αὐτὸν ἀπεδοδί-
 χει, ἔκ μόνως αὖ οὕτως ῥαῖτίαμα τὸ τὸ ἐπὶ τὸν καρχήκα-
 λον ἐπὶ βουλῆς, ὡς ἔτι διὰ τὴν αὐτῶν σωτηρίαν, ἀλλ' οὐ διὰ
 τὴν τὴν ἡγεμονίας ἐπιθυμίαν ποιησάμενος αὐτῷ, ἐκφυ-
 γῶν, ἔτι διέβαλεν ἅμα ἑαυτὸν ἔτι διέφθρεν ὡς γε καὶ ἐν ὀνεί-
 δει καὶ ἐν παθήματι ἀξιώτατον αὐτῷ γενέσθαι. τὸ γὰρ μοναρχίας
 μὴ δ' ὄνομα βελδυτὸ ἔχων ὀριγνηθεὶς, καὶ ἰάχιστα
 καὶ βαρυσυμφορώτατα αὐτῷ ἀπέβαλε. ἐν αὐτῷ γὰρ
 καὶ δύο μηνσὶν τριῶν ἡμερῶν, ὥστε καὶ μέχρι τῆς μάχης λο-
 γιζομένοις συμβῆναι, δέξιν, ἡρξεν.

ΔΙΩΝΟΣ

ΔΙΩΝΟΣ ΡΩΜΑΙΚΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΑΣ Ο Θ.

Περὶ αὐτῆς, τοῦ καὶ ψευδαντωνίνου, καὶ πάντων φόνων, ὧν α.
ἡργάσατο.

Περὶ ὧν παρενόμηται, καὶ ὡς τὴν ἀπαρθένον ἔζημε. β.

Περὶ τοῦ ἐλεογαβάλα, καὶ ὡς τὴν ἑρμάναν ἐς τὴν ῥώμην γ.
μεταπεμψάμενος, τὰ ἐλεγαβάλῳ συώκισεν.

Περὶ τῆς ἀσελγείας αὐτῆς. δ.

Ὡς τὸν ἀνεψιὸν ἐποίησατο, ὃν καὶ ἀλέξανδρον μετωνό- ε.
μασεν.

Ὡς κατελύθη, καὶ ἐσφάγη. ζ.

Χρόνου πληθους, τὰ λοιπὰ δὲ μακρίνου ἑαδέντου ἰστα-
τείας, καὶ ἄλλα ἔτη δ. ἐν οἷς ἀρχοντες θ. ἀεισμέμε-
νοι οἱ δὲ ἐγένοντο.

Ψευδαντωνῖν θ. τὸ β. καὶ *κτίνα σακέδως. *λικίνιος

Ψευδαντωνῖνος τὸ γ. καὶ *λολλουαλι κωμάζων. *αυρήλιος

... ἑτάτος σαβιανός. ἑ μ. *φαβιταλ σέλδικος. *κλαύ-

Ψευδαντωνῖνος τὸ Δ. καὶ αὐρήλιος σεβήρης ἀλέξανδρος. διος

Ὁ δ' ἢ δὴ ἄσυναιτος, εἴτε ψευδαντωνῖνος, εἴτε καὶ ἀσύν-
αιτος, ἢ καὶ σαρδανάπαλος, τιβερινός τε (καὶ γὰρ καὶ ταύτην
τὴν προσηγορίαν, ἐπεὶ δὴ τὸ σῶμα σφαγέτω αὐτῆς ἐς
τὴν τίβεριν ἐνεβλήθη, ἔλαβεν) ἔτε μὲν μὲν τὴν νίκην ἐς τὴν
τὴν ἀντιόχου τῆς ὑπεραίας εἰσῆλθε πεντακοσίας τοῖς ἀμφ'
αὐτὸν στρατιώταις δραχμας, ὅπως μὴ διαρπάσωσιν αὐ-
τὴν, ἔπερ τὰ μάλιστα ἐπεθύμειν, προσωποχόμῳ θ.

Kk

ἀς που

ἄς που καὶ πρὸς τὸ δῆμον εἰσέπραξεν, καὶ ἐς τὴν ῥώμην
 ἄλλα τε οἷα εἰκὸς ἰὼ ἐπέσειλε, πολλὰ μὲν τὸν μακρό-
 νον, ἄλλως τε καὶ ἐς τὴν δυσγένειαν, ἡνὶ τε ἔπει τὸν αὐτῶϊνον
 ἔπιδουλήν διαβάλλων, πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις τὸτο ἔφη,
 ὅτι, εἴ μὴ δ' ἐσελθεῖν ἐς τὸ συνέδριον μὲν τὸ κήρυγμα τὸ χω-
 εῖς πᾶν βελδυτῶν, εἴ τοι λοιπὸς ἔξερτον, ἔξῃν, εἴ τ' ἐρλ-
 μησε τὸν αὐτοκράτορα, εἰ τὴν φρεσὶν ἐπεπίδωτο δολο-
 φονήσας, τὴν ἀρχὴν αὐτῆς πρὸς ἀσάσας, καὶ αὐτοκρά-
 τωρ πρῶτερον ἢ βελδυτῆς γένεσθαι, πολλὰ δὲ καὶ πρὸς ἑαυ-
 τὸν, οὐχ ὅτι τοῖς στραπώταις, ἀλλὰ καὶ τῇ βελῇ, τὰ τε δῆ-
 μῳ καθυπὸ χινέμενος. κατὰ τε γὰρ τὸν ἑαυτοῦ γένον, εἰ καὶ τὴν
 ἡλικίαν τὴν ἑαυτοῦ ἀφομοίου, καὶ κατὰ τὸν αὐτῶϊνον τὸν
 μαρκου ζήλον, ἅπαντα ἅπαξ πράξῃ ἐπηγείλατο. καὶ
 δῆτα καὶ αὐτὸ τὸτο ἔπραξεν, ἀντιπόμενος πρὸς τὰς δια-
 βολὰς τὰς ἐς αὐτὸν ἐκ τῶν μακρῶν ἀνυπλήθεισας, ὅτι τὴν
 ἡλικίαν τὴν ἐμὴν διαβάλλειν ἐπεχείρησεν, αὐτὸς πενταετῆ
 ὑὸν ὑποδείξας. τὰ δὲ τε ἐν τῇ βελῇ ἐπέσειλε, καὶ τὰ ὑπο-
 μνήματα τὰ πρὸς τοῖς στραπώταις γεινόμενα, τὰ τε γράμ-
 ματα τὰ μακρῶν τὰ μαξίμῳ γραφέντα, ἐπεμψε μὲν καὶ
 τῇ γερούσιᾳ. ἐπεμψε δὲ καὶ τοῖς στρατιώταις, ὡς ἔξ αὐ-
 τῶν ἐτιμᾶλλον τὴν τε κείνης μνήμῃ μισήσωσι, καὶ ἑαυ-
 τὸν ἀπατήσωσιν. καὶ ἐν μὲν τῇ πρὸς τὴν βουλὴν ἔπιστο-
 λῇ, τὰ τε πρὸς δῆμον γράμματα, καὶ αὐτοκράτορα καὶ
 καίσαρα, τὸν ἑαυτοῦ υἱόν, καὶ τὸν σεβήρου ἐχθρόν, δύσε-
 βῆτε καὶ δῖα τυχῇ, καὶ αὐτοῦ γένον, καὶ ἀνθύπατον, ἡνὶ τε ἔξ-
 εσίαν τὴν δημοκρατικὴν ἔχοντα αὐτὸν ἐνέγραψεν πρὸς
 λαμβάνειν

λαμβάνων αὐτὰ * τῆς τε βελῆς καὶ ἰδία καὶ κοινῇ ἔστε τὸν
 καὶ κάλλον, καὶ ἑαυτὸν ἐκ τῶν ἑμακρόνους γραμμάτων
 καὶ λόγῳ, καὶ ἔργῳ ὑβρισάντων οὐδὲν τὸ παρῶπαν, ἔτε
 ἐπεξελθεῖν ἔφη, οὐτε ἐπεξῆλθεν. εἰς δὲ δὴ τὰλλα πάντα
 καὶ αἰχρῶτατα καὶ πῶρονομώτατα, καὶ μισοφονώτατα
 ἔδοκίμασε, ὥς τε αὐτὰ μὲν πῶρα αὐτῶν μὴδ' ἀρχὴν πῶ ποτ'
 ἐν τῇ ῥώμῃ γενόμενα ὥς ἐπατρὶδι ἀκμάσαι, τὰ δὲ καὶ
 τοῦ ^{ἡμῶν} θέντα ἄλλα τε ἄλλοις ὥς ἐκάστοις, ἔτεσι τρισὶ καὶ
 ἐν μηνὶ ἐννέα, ἡμέραις τέττασιν ἐναπῆρξεν, ὥς ἂν τις
 διττὸ τῆ μάχης, ἐν ᾧ τὸ παλιεὲς κράτος ἔχεν, ἀριθμήσειεν,
 σὺν τῇσαι. ἐφόνευσεν μὲν γὰρ ἐν τῇ συρίᾳ τὸν τε νέστορα, καὶ
 φάβιον ἀγριππῖον τὸν ἀρχόντα αὐτῆς, τῶν τε ἰππέων τῶν
 ἀμφὶ τὸν μακρόν τε πρῶτοις, ὅπερ που καὶ τῶν ἐν τῇ
 ῥώμῃ σὺν μάλιστα αἰκισθέντας αὐτὰ εἰργάσατο. καὶ τῇ
 ἀραβίᾳ πείκαν, ἐρίανόν τὸν ἑπὶ τετραμμένον αὐτῶν, ὅτι
 μὴ πῶρα χεῖμα αὐτῶν παρσέθετο. ἐν τε τῇ κύπρῳ κλαύ-
 διον ἄτταλον τὸν τῆ θράκης ποτὲ ἀρξάντα, ἐκ τῶν μὲν τοῦ
 σεκέρου ἐκ τῆ συνεδρίου ἐν τῇ ἑνὶ γρίνι πολέμῳ ἐκπεσόν-
 τα, ἐκ τῆ ἑταραύτου ἐς αὐτὸ ἐπαναχθέντα, ἐκ τότε ἐκ τῆ
 κλήσε τῇ κύπρῳ προσαχθέντα, ὅτι τῶν κωμάζοντι παρσε-
 κεκρυφαί, στρατιώμενον γὰρ ποτὲ αὐτὸν ἐν θράκῃ, ἐκ κα-
 κουρήσαντά π' ἐς σὺν τριετίαν ἀπέωσατο. τοιοῦτος
 γάρ τις ὁ κωμάζων ὢν, ἐκ τούτου γὰρ ὄνομα ἐκ τε μίμων,
 καὶ γελοῦ ποιῆας ἔχων, πῶν τε δορυφόρων ἦρξεν, ἐν μηδε-
 μιᾷ τῷ πῶρα παν ἑπὶ τεροπείᾳ, ἢ καὶ παρσαλία πῶν πλὴν
 τῆ ἑταραπέδου ἑξέτασθαι καὶ τὰς ἡμαῖστας ὑπαλκας

Kk

2

ἔλαβε,

ἔλαβε, καὶ μὲν τοῦτο καὶ ὑπάταθυσεν, καὶ ἐπολιάρχησεν,
 ἔχ' ἅπαξ μόνον, ἀλλὰ ἔδιδότερον ἔτίτον, ὃ μηδενὶ πώ-
 ποτε ἄλλω ὑπῆρξεν· ὅθεν περ καὶ τοῦτ' ἐν τοῖς πλάτωνου
 λόγοις ἐξαριθμήσεται. ὁ μὲν αὖτ' Ἀπάλος δι' ἐκείνον ἀπέ-
 θανεν. ὃ δ' ἡ τρικκλιανὸς διὰ τῶν ἀλβεινῶν, ὧν ἐγκρατῶς
 ἔπ' ἔμακρυνον ἡγάειτο, καὶ τινος ὅτι θρασυήλιός τε ἦν, καὶ
 πολλοῖς στρατιώταις ἔκτε τῶν ἀρχῶν, ὧν ἦρξεν, καὶ ἐκ τ'
 πρὸς τὴν αὐτῶν ἰσχυροσύνης ἐγνώστο. διόπερ' ἐπὶ
 ἄλλως περὶ μεμφθεῖς ἐν βιβυνία τὴν διαίταν ἐποιεῖτο. τῶ-
 ν τε ἐν ἀπέκτεινεν, καί τοι τῇ γερουσίᾳ πρὸ αὐτῶν ἰσχυ-
 ρίας, ὅτι αὐτὸν εἰρχθέντα τῆς Ῥώμης, ὥσπερ καὶ τὴν Ἀσπρην
 τὴν ἰούλιον ὑπὸ τῷ μακρύνει ἀπεκατέστησεν, ἔσυναν τὴν
 τὴν κατωδοκίαν ἀρξάντα, καί περ ἀπηλλαγμένον ἐξ αὐ-
 τῆς, ὅτι τ' ἐπολυπραγμόνει πινά, ἔσπερ μετὰ μεμφθεῖς
 ὑπὸ αὐτῶν ἐκ τῆς Ῥώμης, ἀπῆντησε τοῖς στρατιώταις τοῖς κελ-
 τικοῖς οἵκαδε μὲν τὴν ἐν τῇ βιβυνίᾳ χειμασίαν, ἐν ἧτινα
 ὑπετάραξεν ἀπίστον. οὗτοι μὲν δὲ διὰ ταῦτα ἀπώλοντο,
 καὶ εἰς ἐπεσάλῃ τι πρὸ αὐτῶν τῇ γερουσίᾳ. σείος δ' ἡ δὴ
 κάρσιος τοῦ φροκλιανοῦ τοῦ πολιορκήσαντος ἐξήνορος, ὅτι τε
 ἐπλούτει, καὶ ὅτι μέγας καὶ νομῶν ἔχων ἦν, πρὸ φασιν ὡς καὶ
 στωικῶς τινος τῶν ἐν τῇ ἀλβανῇ στρατομενῶν, ἔμουνε
 τε ἐκείνους ἀπεδφκνῶντος ἡκούσεν ἐν τῇ παλατίᾳ, ἐν ᾗ
 καὶ ἐσφάγη ἑαλεριανὸς τε παῖς, ὅτι εἰκόνας ἱνὰς αὐτῶν
 ἐπὶ χεῦσιν πρὸς παλλακίδων κοσμήματα ἐξέτύπωσε.
 ἐν γὰρ τοῦτου καὶ αἰτίαν ἔχεν, ὡς καὶ κατωδοκίαν ὁμο-
 ρον τῇ πατρὶδι αὐτῶν οὔσαν (γαλατίας γὰρ ἦν) ἀπελθεῖν
 ἔπ'

Ἡ πεωτερισμῷ διανοούμενος, ἐκ τῆς τούτου χειροτοσίας
 τοῦ γλύμματος φέροντας ποιούμενος· καὶ Ἡ τούτοις καὶ
 ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐθανατώθη, μεσάλας ὁ σίλιθ, ὁ, τε
 βάσθ πομπώνιος ἐγκλήματα λαβόντες, ὅτι Ἡ τῶς
 πρᾶξιμοις ὑπὸ αὐτῶν ἠρέσκοντο. τούτο γὰρ οὐδὲ τῇ
 βελῇ γράψαι περὶ αὐτῶν ὥκησεν, ἵξετασας αὐτοὺς ἔ-
 ἑαυτῶν βίαι, καὶ Ἡ τιμητὰς τῶν ἐν τῷ παλατίῳ δρωμένων
 εἰπὼν εἶναι, τὰς γάρ τοι τῇ βελῇ δῆθεν αὐτῶν ὑποδεί-
 ξις ὅκ ἐπεμψαύμην ἔφη, ὅτι μάττω ἀναγνωσθήσεσθαι
 ἐμελλον, ἥδη σφῶν ἰεθνηκότων. ἐπὶ δὲ καὶ ἑτερον αἰτία-
 μα περὶ μεσάλας, ὅτι πολλὰ ἐρρώμένως ἐν τῷ συνε-
 δρίῳ ἀπεφαίνετο. διόπερ καὶ κατ' ἀρχὰς αὐτὸν ἐστὶν συ-
 ρίαν, ὡς καὶ πάντι αὐτῶν δέομεν μετεπέμψατο, ὅπως
 μὴ καὶ καθηγεμῶν αὐτῶν ἀλλοδοξίας γένῃ. τὰ δὲ δὴ
 βάσθ, ὅτι γυναικα καὶ διπρεπῇ καὶ διγενῇ εἶχεν, τότε
 ὁ ὅ σερῆρος Ἡπολμήσας καὶ αὐτὸς τῇ μοναρχ-
 χία ἐν τῷ τρίτῳ στρατοπέδῳ τῷ γαλλικῷ, ἔῃρχεν καὶ γέλ-
 λιθ μᾶξιμθ ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας, καὶ περὶ ὑποστρατηγῶν
 ἐν τῇ συρίᾳ τῇ ἐτέρᾳ τοῦ ἱετάρτου ἔσιν οὐδικου τείχοις, ἐδι-
 καιώθησαν. ἔτω γὰρ πεπλῶτα ἄνω κάτω συνεχύθη, ὡς τε
 ἐκείνοις τῶν ἐφείν τ' ἀρχῆς τὴν μὴ. ἔξ ἐκατοντάρχων ἐς
 τῶν γερουσιαν ἐς γραφέντα, τὴν δὲ ἱατροῦ ὑὸν ὄντα, ἐς τὸν
 νοὶν ἐμβάλλεσθαι. τούτοις δὲ δὴ μόνοις ὠνόμασα, ἔχ ὅτι
 καὶ μῶιοι ἔξεφρήνησαν, ἀλλ' ὅτι βελῆς ἦσαν, ἐπείτοι καὶ
 ἑτέρως τις ἐκατοντάρχου ὑὸς ἐπεχείρισε τὸ αὐτὸ ἐκείνῳ
 στρατόπεδον τὸ γαλλικὸν σιωταράξαι, καὶ μάλα ἀλ-

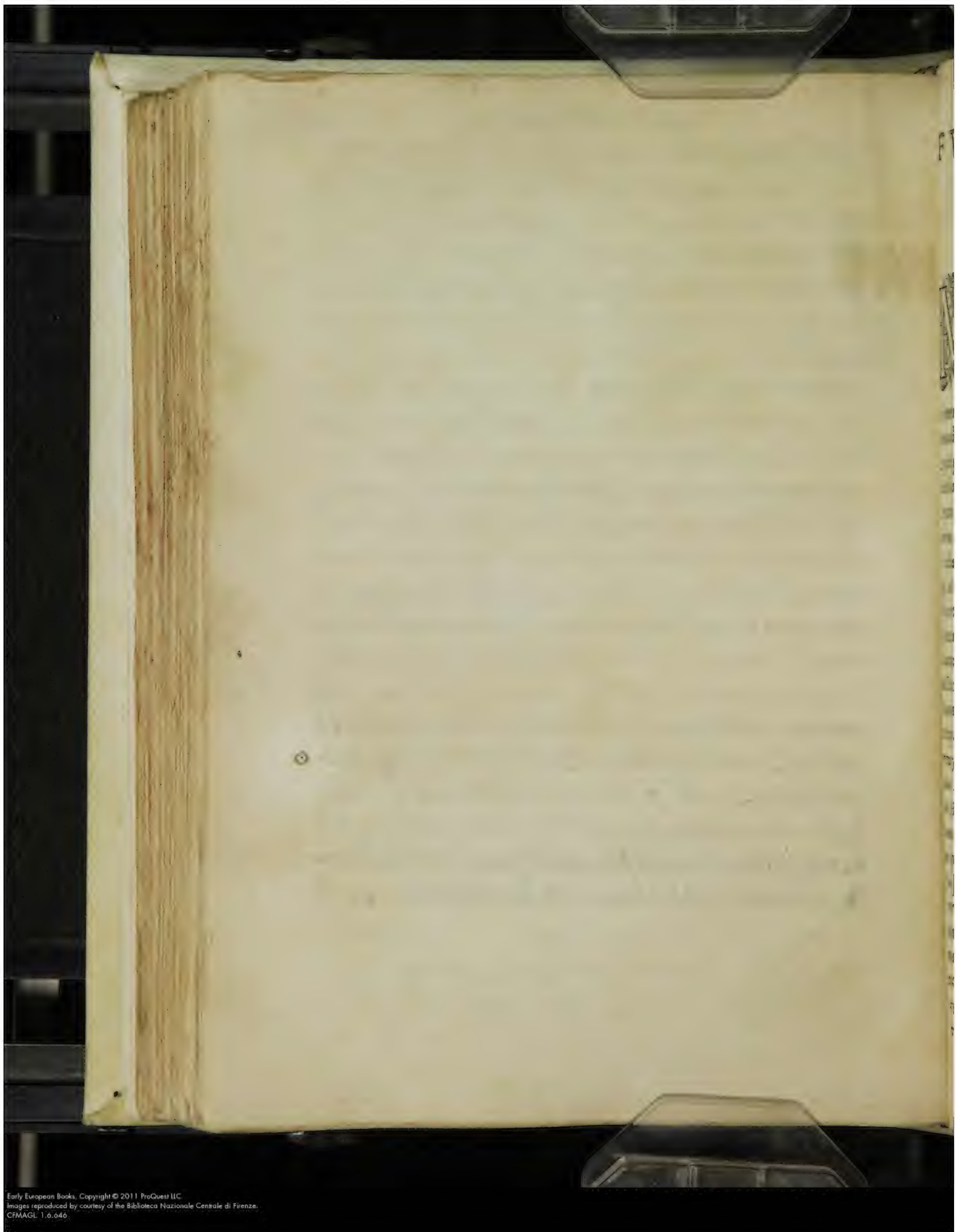
Kk

3

λος τις

λος τις ἐρουργός τ' ἴεταρτον, ἑτερός τε ἰδιώτης τὸν σόλον, τὸν
 ἐν τῇ κυζίκῳ ναυλοχαυῖτα, ὅτε καὶ ὁ ψυδαιτωνῖνος ἐν τῇ
 νικομηδείᾳ ἐχέμαζεν, καὶ ἄλλοι δ' πολλοὶ ἄλλοθι, ἑάλ-
 λαχόθι, ὥς τε καὶ ἐτοιμότατον ἐν τοῖς βαλδομυρίοις ἄρ-
 ξαι, τὰ καὶ παρ' ἐλπίδα καὶ πρὸς ἀτίλῳ ἀξίῳ πολλοὺς τῆς
 ἡγεμονίας ἔπιβεβατωκέναι νεωτερίσαι τελευτῆσαι. καὶ
 μηδεὶς ἀπισήσῃ τὰ λεχθησομένῳ πατὰ τὰν ἰδιω-
 τὰν παρ' ἀνδράν ἀξιοπίστων μαθόμενος. τὸ δ' ἡ καὶ τὸν σό-
 λον αὐτὸς ἐγγύθεν ἐκ τ' περγάμῃ ἀκριβώσας ἐγραψα,
 ἥς ὥς περ καὶ τ' σμύρνης ταχθεὶς ὑπὸ δ' μακρόνου ἐπεστάτη-
 σα, ἀφ' ἑπερ εἶδε τὰν ἄλλων εἰδέν ἀπισόν μοι κατεφάνη.
 φόνων μὲν ἐχόμενα ταῦτα αὐτῷ ἐπράχθη. ἐξω δ' ἡ τὰν
 πατρίων ἀπλὰ μὲν, καὶ μηδὲν μέγα κακὸν ἡμῖν φέρειν τε,
 πλὴν παρ' ὅσον πρὸς τὸ καθεστηκὸς ἐκαινοτμήθη, ὅππῃ τὰν
 ὀνομάτων ἰνὰ τὰν ἐς τὴν ἡγεμονίαν αὐτῷ τφόνων, πρὶν
 ψηφισθῆναι, ὥς περ εἶπον, αὐτὸς ἐαυτῷ ἔθετο. ἔστι τῇ δ'
 μακρίν ὑπατείᾳ μήτε χειροτονθεὶς ἐφ' αὐτῷ, μήτε
 ὅλως ἐφαψάμενθ' αὐτῆς, περδιήνυσον γὰρ, αὐτὸν ἀντέ-
 γραψε· καὶ τοῖς κατ' ἀρχὰς ἀπὸ δ' ἀδέντε μὲν ὥς καὶ
 μόνου ὑπατωκότος τὸν ἐνιαυτὸν ἐν τρισὶ γράμμασι δια-
 δηλώσας, ὅτι δούτερον δὴ ὑπατεύειν ἐπεχείρησεν, μηδε-
 μῖδ' αὐτῷ μήτε ἀρχὴν λαβὼν, μήτε ἡμῖν ἀρχῆς, ἔ-
 ὅτι τῇ ἑλληνικῇ σολῇ ὑπατεύων ἐν τῇ νικομηδείᾳ ἐν τῇ τὰν
 δὺχάν ἡμέρᾳ . . . ὥς καὶ πολεμιοτάτῳ τείχε. διωπ-
 θεὶς δ' αὖ αὐτὸν ἀνθημερὸν λαβεῖν, ὅ γ' αὐτοῖς τὰ τα-
 ραύτα καὶ τὸ συμμαχικὸν πεμφθέντες περδυμότατα
 ὑπὸ τοῦ

ὑπὸ τῷ μακρίνου, ἅτε ὁμοθυμῶς σφίσι δόντος ἡγωνίσαν-
 το, ὥς τε καὶ πύλας πῖνας διαρρήξαι, ὅκ' ἡθέλησεν, εἴτ' ἐν
 φοβηθεὶς εἰς δρᾶμειν, εἴτε καὶ ἐλπίσας ἐκόντας ἑὸν ἔνδον
 πῶδας ἤσεντα· ὡς δ' ἔτε τις αὐτὰ ἐπεκηρυκδύετο, καὶ προσ-
 ἐτί τὰς πύλας πᾶσας τ' νυκτὶς ἐπωκοδόμησαν, ὥς τε ἐν ἁσ-
 φαλεστέρῳ εἶναι, πρὸς ἐβάλον μὲν αὐτοῖς αὐτοῖς, ἐπέ-
 ρανε δ' ἑδὲν. τὸν τε γὰρ ἄγειτον, ὃν μ. αὐρ. ἀντωνῖνον ἦδη
 πρὸς γόρδιον, ἐπιφέροντες ὑπὲρ τῶν τείχεος, καὶ εἰκόνας
 πῖνας καρακάλλης παιδικὰς, ὥς τε πρὸς φερῆς αὐτὰ λπο-
 δηνύοντες, παῖδά τε ὄντως αὐτὸν ἐκείνου, ὅς διαδόχον τ' ἀρ-
 χῆς εἶναι λέγοντες. καὶ τί τούτῳ ὅσως τρεφῶνται, ποιῶντες
 τίς ἔτω τούτῳ διεργέτου ὑμῶν ὑεὶ μάχεσθε, ἐκβοῶντες, ὅς
 ἑὸν σὺν τῷ ἰουλιανῷ στρατιώτας, ἄλλως τε καὶ προθύμως
 νεωτέρῳ ποιῶντας ἔχοντας διε... ὥς τε ἑὸν ἐπιτεταγμέ-
 νοις σφίσι πλὴν τῷ ἰουλιανῷ διε... γὰρ λποκτεῖναι ἐαυτούς.
 τά τε γὰρ ὅπλα τῷ ψευδαντωνίῳ πῶδα δύναι. κατεχομένους
 γὰρ αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐκατοντάρχων καὶ τῶν ἄλλων ὑπὸ
 μειόνων. καὶ τούτου ἑὸν διαμέλλοντας ὁ δῖος τυχευὴς τὸν
 φῆστον καὶ τὸν τῷ ταραύτου πρὸς κούτον ἀντωνομάδῃ ἐπει-
 σεν λποσφάξαι πάντας ἐκείνους δόλον σφίσι τὴν τῷ τεθνή-
 ξοντος ἐσίαντε καὶ χώραν ἐν τῇ στρατείᾳ πρὸς θεῖς, καὶ
 αὐτοῖς, ὅς τὸ παιδίον λπο τῶν τείχεος ἐδημηγόρησεν ὑπόβλη-
 τα, τὸν δὲ πατέρα ἦδη ἐπαινῶν, καὶ τὸν μακρίνον ὡς*

FVLVI VRSINI NOTÆ IN POLYBIVM.

I.

ΕΤΑ τὴν ἐπελὴν τὴν καὶ ἱερώνυμῳ τοῦ βασιλέως. *Liuius libro XXIV. amulatur hoc fragmentum, & verbum ἐπελὴν, vertit, coniuratio: βασιλέως autem, tyranni. inquit enim, coniuratio in tyranni caput facta. Exχωρήσαντος τοῦ θράσωνος. Liuius vertit; Thrasone sublato è medio. Οἱ δὲ τὸν Ζώϊππον, καὶ Ἀνδρανόδωρον. Liuius habet, Andronodorus & Zoilus. Πρεσβυτάς τε τὸν Ἀντίβαν πέμψαι. Liuius, Legatig, ad Hannibalem misit. & paulò post: Hieronymus legatos Carthaginem misit ad fœdus ex societate cum Hannibale faciendum. Legati autem nominantur à Polybio, Polyclitus Cyrenensis, & Philodemus Argiuis. Σπουδῇ πάλιν ἀπέπεμψε τοὺς πρεσβυτάς, σὺν δὲ τέτοις Ἀντίβαν τὸν Καρχηδόνιον. Totum hunc locum ita vertit Liuius: Legatig, ad Hannibalem misit: ac remissi ab eo cum Hannibale nobili adolescentulo Hippocrates & Epicydes, nati Carthagine, sed oriundi ab Syracusis, exule auo, Pœni ipsi materno genere: per hos iuncta societas Hannibali, & Syracusano tyranno. Ex verbis autem Polybii apparet doctos viros non rectè apud Liuium reposuisse: ac remissi ab eodem Hannibale nobiles adolescentuli Hippocrates, &c. nam Hannibalis tertij legati satis apertè à Polybio fit mentio. Κατὰ δὲ τὸν καίον τετονὸν τεταγμένος ἐπὶ τῷ λιλυβαίου στρατηγὸς τῷ Ῥωμαίων. Liuius: Ap. Claudius Pr. cuius Sicilia prouincia erat: ubi ea accepit; ex templo legatos ad Hieronymum misit. qui cum sese ad renouandam societatem, quæ cum auo fuisset, venisse dicerent, per ludibrium auditi, dimissi sunt ab quarente per iocum Hieronymo, quæ fortuna eis pugna ad Cannas fuisset; vix credibilia enim Legatos Hannibalis narrare: velle quid veri sit scire, ut ex eo utram spem sequatur, consilium capiat. Romani, cum seriò legationes audire cepisset, redituros se ad eum dicentes esse, monito &c. Cum autem Polybii locus mutilus sit, & mendosus, potest ex hoc Liuii suppleri, & ita emendari: Οἱ δὲ τεταγμένος ἐπὶ λιλυβαίου στρατηγὸς τῷ Ῥωμαίων, ταῦτα πωλετανόμους, οἱ δὲ τῶς ἐπέμψαι πρεσβυτάς τε τὸν ἱερώνυμον, τοὺς ἀναγενομένους τὰς πρεσβυτάς τε τὸν ἱερώνυμον, τοὺς ἀναγενομένους τὰς πρεσβυτάς τε τὸν ἱερώνυμον, τοὺς ἀναγενομένους τὰς πρεσβυτάς τε τὸν ἱερώνυμον.*

A

αὐτῶς

αὐτῶν σωτηριμύνας σωθήκας. ὁ δὲ ἰέρον, εἴτ' ἐν μίσει ὄντων τῆς περὶ βου-
 τῆς, εἴτ' ἐν μίσει ὄντων τῆς Καρχηδονίων, ἔφη συλλυπεῖσθαι τοῖς Ῥωμαίοις, &c.
 Παρακαλούων δὲ μηδὲν ποιεῖν ὡς δὲ τὰς σωθήκας. *Linii*, *Monito*
magis eo, quam rogato, ne fidem temerè mutaret, &c. Ἐπὶ τοῖς δὲ
 ποιεῖν τὰς σωθήκας, ἐφ' ᾧ Καρχηδονίους βοηθεῖν καὶ ναυπηγεῖν καὶ πεζικαῖς
 δυνάμεσι, καὶ συνεκβάλλοντα Ῥωμαίους ἐν Σικελίᾳ, ἔπειθ' ἐπὶ τὰ καὶ
 τῶν νῆσων, ὥστε τῆς ἐκατέρωθεν ἐπαρχίας ὅρον εἶναι τὸν ἰμέραν ποταμὸν, ὃς
 μάλιστα πῶς δίχα διαιρεῖ τὴν σικελίαν. ἔπειθ' οὐκ ἀφικόμενοι πρὸς Καρ-
 χηδονίους. *Linii*: *Pactum conuenit, ut cum Romanos Sicilia expulsi essent*
(id autem breui fieri, si naues atque exercitum misissent) *Himera am-*
nis, qui fermè in insulam diuidit, finis regni Syracusani, ac Punici im-
perij esset. Polybii verba in manuscripto exemplari corruptè leguntur:
sed nos ita protulimus hæc, & alia, ut emendari debere existimaui-
mus. Μηδὲν καθήκειν μᾶλλον τῶν ἀπάντων σικελιωτῶν ἀρχὴν, ὡς ἐκείνῳ,
 πρὸς τὸν μὲν διὰ τὸ τῆς πύργου θυγατρὸς ἔδον εἶναι Νηρηίδος. *Totum hunc*
locum ita imitatus est Linius: Aliam deinde inflatus assentationibus
eorum, qui cum non Hieronis tantum, sed Pyrrhi etiam regis mater-
ni aui iuebant meminisse, qua æquum censebat, Siciliam sibi omnem
cedi: Italiae imperium proprium quari Carthaginienſi populo. Τὴν
 μὲν ἐν ὅλῳ ἀκαταστασίαν, καὶ μανίαν καλῶς σωθεωροῦμενοι Καρχηδό-
 νιοι τὴν μειρακίαν. *Linii*: *hanc lenitatem ac iactationem animi, neque*
mirabantur in iuvene furioso, neque arguebant, dummodo auerterent
eum ab Romanis: sed omnia in eo præcipitia ad exitum fuerunt, &c.
Verbum ἀκαταστασίαν, Linius vertit, lenitatem ac iactationem animi.
 μανίαν autem expressit, cum dixit in iuvene furioso. Εἶπε τὸν ἰπποκράτην.
 Videtur sine dubio legendum, τοὺς πρὸς τὸν ἰπποκράτην: se-
 quitur enim, ποίας μετέχρουσι γνώμης, &c.

III.

Ἀττάλος δὲ καταπλύσας εἰς τὸν περὶ αἰῶνα. *Linii lib. xxxi. totum*
hoc fragmentum expressit: inquit enim, Rex Piræum renouanda fir-
mandæq; cum Atheniensibus societatis causa traiecit. Ἀνέβαινον εἰς
ἀπὸ μὲν μεγάλης θεωρίας. *Erat in exemplari manuscripto, θεωρη-*
σίας: quod verbum reiecit, & pro eo reposuimus θεωρίας: quo
Polybius in xxx fragmento usus est, & alibi, vertitq;. *Linii libro*
xxxviii. comitatum. Οὐ γὰρ μόνον οἱ τὰς ἀρχὰς ἔχοντες, μὴ τῆς ἰσ-
 τῶν, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ πολῖται μὲν τέκνων καὶ γυναικῶν, ἀπολύσαν
 αὐτοῖς.

αὐτοῖς. Hunc locum ita expreſſit *Liuius* : *Ciuitas omnis obuiam effusa cum coniugibus ac liberis, Sacerdotes cum insignibus suis intrantem urbem, ac diu propè ipsi exciti sedibus suis exceperunt. Cum autem in manuscripto exemplari legatur, καὶ τῶν ἰσότητων, nos ἱερέων emendandum esse existimamus, vel ex una Liuiana versione: quid enim equitibus opus est Athenis, ad mare posita ciuitati? Εἰπεὶ δ' εἰσῆει καὶ τὸ δίπυλον. Liuius: ad Dipylon accessit. porta ea velut in ore urbis posita, maior aliquantò, patentiorq̃, quàm cetera, est. Τὸ δὲ τελευταῖον ἐμφάνισαντο τιμαὶ τηλικαῦτας, ἡλικίας οὐδενὶ ταχέως τῶν προτέρων εἰς αὐτοὺς διεργασθῆναι γερονότων. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις, καὶ φυλῶν ἐπώνυμον ἐποίησαν Ἀττάλῳ, καὶ κατένειμαν αὐτὸν εἰς τοὺς ἐπωνύμοις τῶν ἀρχηγῶν. Liuius: Honoresq̃ Regi primum Attalo immodici, &c. Tum primum mentio illata de tribu, quam Attalida appellarent, ad decem veteres tribus addenda, &c. De tribu Attalida meminit Pausanias in Atticis, cuius verba ad illustrandum hunc locum subiiciam. Οἱ δὲ μὲν εἰσιν Ἀθηναίοις ἐπώνυμοι τῶν ἀρχαίων. Ὑστερον δὲ καὶ ἀπὸ τῶν δὲ φυλῶν ἐχρυσιν, Ἀττάλου τῷ μουσῷ, καὶ Πτολεμαίου τῷ Αἰγυπτίου, καὶ κατ' ἐμὲ ἡδὴ βασιλέως τῷ Ἀδριανῷ. paullo post: ἀπαυτεῖ δὲ ὁ λόγος καὶ τὰ εἰς Ἀττάλον δηλωσάμεντα: ὅτι καὶ οὗτοι τῶν ἐπωνύμων ἔστιν Ἀθλιωαίοις, &c. Μετὰ δὲ ταῦτα συλλαγόντες ἐκκλησίαν, ἐκάλουν τὸν θεωρημένον. ὧδαιτου μύρου δὲ καὶ φάσκοντος ἐξ ὀρπηκῶν, τὸ καὶ πρὸς ὅσον ἐλθόντα διαπορεύεσθαι διεργασίας τὰς αὐτὰς τοῖς δὲ πεπονθόσιν, τῆς εἰσόδου παρήκε. γράψαντα δ' αὐτὸν, ἥξιαν ἐκδοῦναι πρὸς ὧν ὑπολαμβάνει συμφέρεω πρὸς τοὺς ἐπιστάτας καί τοις. Liuius: In concionem extemplo populus vocatus: ut Rex, quæ vellet, coram ageret. deinde ex dignitate magis visum, scribere eum, de quibus videretur, quàm presentem aut referendis suis in ciuitatem beneficiis erubescere, aut significationibus, acclamationibusq̃ multitudinis, assentatione immodica pudorem onerantis, &c. Εἰσιώσαντων τὴν ὀπισθὴν οἱ προεστώτες. ὧ δὲ κατὰ λαοὺς τῶν γεγραμμένων, ἀνάμνησις τῶν προτέρων ἐξ αὐτῶν γερονότων διεργημάτων εἰς τὸν δῆμον. Ἐξαρτήθησις τῶν πεποιημένων αὐτῶν πρὸς Φίλιππον. Liuius: In litteris autem, quæ missæ in concionem, recitataq̃ sunt, commemoratio erat beneficiorum primum in ciuitatem suam; deinde rerum, quas aduersus Philippum gessisset, &c. Τελευταῖα δὲ ὧδαιτοις εἰς τὸν καὶ Φίλιππον πόλεμον. Liuius: ad postremum adhortatio: capeſſendum bellum dum se, dum Rhodios, tum quidem dum Romanos etiam haberent, &c. Μετὰ δὲ ταῦτα παρέντες τοὺς καί τοις, &c. ἀσοχήσει αὐτοὺς τῷ τῇ παρῶντι*

συμφέρωντος. *Linii*: Ne quicquam postea, si tum cessassent, pratermissam occasionem quesituros. Ἀλλὰ καὶ τῶν Ῥοδίων ἐπισελθόντων. *Linii*: Rhodij deinde Legati auditi sunt, &c. Ἐδοξε τοῖς Ἀθηναίοις ἐνφέρειν τῷ Φιλίππῳ πόλεμον. *Linii*: Itaque ingenti consensu bellum aduersus Philippum decretum. Καὶ τότε δῆμον ἐσεφάνωσαν ἀεισεῖω σεφάνῳ, καὶ πᾶσι Ῥοδίοις ἰσοπολιτεῖαν ἐψηφίσαντο. *Linii*: Rhodiorum populus corona aurea virtutis ergò donatus, ciuitasq; Rhodiis data, quemadmodum Rhodij prius Atheniensibus dederant, &c. Videntum autem num in Polybij verbis ἀεισεῖας, potius quàm ἀεισεῖω legi debeat. Ταῖς τε ναῦς ὁποῦντα σῆσαι ταῖς αἰχμαλώτοις γυρομύρας, καὶ τοὺς ἀνδρας. *Linii*: Quorum recens erat beneficium, quòd naues longas quatuor Atheniensium captas nuper à Macedonibus, recuperatásque remiserant. Ἀνήχθησαν εἰς τὴν Κίον ὅπῃ τὰς νήσοις μὴ τῆς εὐόλου. *Linii*: Rhodij Ceam ab Aegina, inde per insulas Rhodum nauigarunt, &c. Mirum quàm bellè se *Linii* & Polybius mutuò emendent. apud *Linium* enim, pro Ceam, ex Polybio reponendum est Ciam; quæ insula est Eubææ opposita, ut scribit Ptolemæus: apud Polybium verò, pro ὅπῃ τὰς νήσοις, ex *Linio* legendum videtur ἔπειτα τὰς νήσοις, ut post μὴ τῆς εὐόλου, verbum ὥστε πλείοντες, vel tale aliquid desideretur: atque integra lectio sit, οἱ μὲν ἐν ὁρέσθεις οἱ τῶν Ῥοδίων ταῦτα διαπραΰξαντες, ἀνήχθησαν εἰς τὴν Κίον ἔπειτα τὰς νήσοις μὴ τῆς εὐόλου ὥστε πλείοντες, εἰς τὴν Ῥόδον.

V I.

Κυκλιάδας Ἐλιμναῖος. Ita legendum, & ita habet *Linii* lib. xxxi. Cycliades Prætor Achæorū. hæc autem de pace cum Philippo facienda, Titi & Gracorum consultatio, expressa fortasse fuit à *Linio* in ea libri xxxij parte quæ desideratur. Μετὰ χιλιάχον πέντε. *Linii*: Quinctius cū fratre & Tr. mil. paucis. Συμετάξατο δὲ καὶ συμπορεύσας τῷ Φιλίππῳ κοινολογησομύροις ὑπὲρ τῶν καθεστῶτων. De simili re dixit *Linii* lib. xxxij. & ipsos mittere singulos ad edocendum Senatū, ne fraude Regis caperetur, placuit. Ἦδη καὶ τὴν Ἑλλάδα τῆς δωροδοκίας ὀπιπολαζούσης, καὶ τὸ μὴδὲν μὴδὲν δωρεὰν παραττειν. Ita hunc locum restituendum putamus, cū in manuscripto sit ὀπιπελαζούσης, & μὴδὲν δωρεὰν παραττειν, corruptè, ut opinor: licet δωρεὰν retineri possit. Καὶ καὶ ὅτι νῦν ἐκείνοις ἀξιοὶ λέγειν τὸ φαινόμενον. Locus hic fædè in exemplari corruptus legebatur, καὶ ὁλόου νῦν ἐκείνοις ἀξιον. de Alexandro autem Aetolorum Prætorē meminit *Linii* libro xxxiii.

Αἰτωλὸς

Αἰτωλὲς δὲ κυρίως ἐπὶ βουλευομένοις ἡσθ' σφῶν αὐτῶν. Ita videtur legendum. in manuscripto autem exemplari, βουλευομένοις, male (ut existimamus) scriptum est. Οὐδὲ τίτος, τῷ μὲν ἄλλων οὐκ ἔφη δεῖν ἐδεύειν. Θήβας δὲ μόνον τὰς φθίας. Verbum δὲν mihi quidem mendosum videtur. pro eo autem libenter reponerem λαβεῖν, vel tale aliquid, quod ad δεῖν verbum propius accedat. Sententia tamen, quovis modo legatur, vel ex ipsa Lini versione patet, qui lib. XXXIII. ita scribit: Aetolis Pharsalum, Larisamque reddere: Thebas non reddere. Νυνὲν κοινὴ δαὲ τὰς πόλεις τὰς περὶ τὸν μὲν αὐτῶν συμπολιτισμοῦ. Hunc locum respexit Linius in eodem libro. Redderenturque Aetolis urbes, quae quondam iuris, aut ditionis eorum fuissent. Καθ' ὃν καιρὸν τὰς δευλοσὺς ἐποίησαν. περὶ φίλιππον ἔγραπτεροντες ῥωμαίοις. Linius lib. XXXI. Quid ad nos venitis Aetoli, sine quorum auctoritate pacem cum Philippo fecistis? λαβόντες τετραμῶν ἀνοχάς. Linius libro XXXIII. induciisque datis in duos menses. Appianus tamen habet τετραμῶν in Macedonico; Polybium, ut videtur, sequutus.

V I I.

Ἦσαν εἰς τὴν Πάριον, οἵτε ὡς τὸ φίλιππον ἀρέτεις, οἵτε ὡς τὸ τίτου. Linius XXXIII. breui post legati & à T. Quinctio, & ab rege venerunt. Λόγων δὲ πλείονων χρυσοῦν. Linius: haud multa verba facta. Εὐθέως ἡ σύγκλητος ἀνδρας δεκάκαταστήσασα τῷ ὀπιφανῶν, ἐξέπεμψε τοὺς χειρῶντας τὰ καὶ τὴν ἐλλάδα μὲν φίλιππου. Linius: Decem Legati more maiorum, quorum ex consilio T. Quinctius Imp. leges pacis Philippo daret. Οἱ δὲ Δαμόχρον τὸν Ἀτταλῆα. Ita nos emendandum opinamur, cum in exemplari manuscripto corrupte sit, τὸ Ἀτταλῆα: sed Ἀτταλῆα, non Ἀτταλῆα, ut habet Stephanus, magis placet, quia ita inscriptum est in veteribus horum populorum nomismatibus. Μεσσηνίους δὲ ἡσθ' ἀσίου καὶ πύλου. Opinor scribendum περὶ ἀσίνης, ita enim habet Strabo lib. viij. & Stephanus, ἀσίνην, inquit, πόλις μεσσηνίας, ὡς τὸ λακωνικὸν οἰκισθεῖσα ὑπὸ Ἀργείων, &c. Περὶ τῆς ἡγεμῶν πόλεως. Ita nos emendari debere existimamus, cum in manuscripto legatur, περὶ τῆς κρεῶν πόλεως, sine dubio mendose. Ἡ ἐγία verò, cuius Strabo & alij meminerunt, πόλις ἐστὶν, ut scribit Stephanus, ἀρχαίας καὶ μεσσηνίας περὶ πελοποννησον, cuius fecit Linius mentionē in libro xxxij. Corinthus, & Triphylia, & Herea. sed Herea apud Linium scribendum esse, & alij iam admonuerunt ex eo, quem modo protulimus, Stephani loco.

Τίτου ᾧδε χειμάζοντος ἐν ἐλαταία, βοιωτοὶ αὐτοῦ δ' ἄγοντες ἀνακομί-
σαι τοῖς ἀνδράς, τοῖς παρ' αὐτῶν στρατοῦσιν τε φιλίππῳ, διεπρέ-
σθοντο, &c. *Linii libro xxxij. Hibernabat eo tempore Athenis*
Quinctius, à quo cum multa socij peterent, Bæoti petierunt, impetra-
ueruntq̃, ut hi, qui sue gentis militassent apud Philippum, sibi resti-
tueretur, &c. Omnia rectè Linii, nisi quòd pro Elatie, habet Athe-
nis, contra huius historiae fidem. & tamen hoc ipso in libro dixit: Eo-
dem hoc anno T. Quinctius Elatie, quo in hiberna reduxerat copias,
totum hiemis tempus iuredicundo consumpsit. Ο' δὲ βελόμορος ἐκκα-
λεῖσθαι τοὺς βοιωτοὺς πρὸς τὴν σφετέρην ἀνοιαν, δὲ τὸ πρὸς ἑαυτὸν ἄν-
τίοχον, ἐτοίμως συσχωρήσεν. Linii ibidem: Id à Quinctio facile im-
petratum: non quia satis dignos eos credebat, sed quia Antiocho rege
iam suspecto, fauor conciliandus nomini Romano apud ciuitates erat.
verbum Linianum suspecto, indicat ὑποεῖν legendum esse apud Poly-
bium. Τούτων δὲ πάντων ἀνακομιδέντων ἐκ τῆς μακεδονίας, ἐν οἷς ὡς
καὶ βαρχύλλης, τὸν μὲν δὲ φέως βοιωτάρχῳ κατέστησαν, &c. ἐπειτα
δὲ καὶ πρεσβείαν πρὸς τὸν φιλίππον τὴν δὲ χερσὶν ἔσταν ὅτι τῇ τῆς νεαρί-
σιων καὶ δόδῳ, λυμαινόμενοι τὴν τῆς τίτου χεῖρα. Linii ibidem: Resti-
tutis confestim apparuit, quàm nulla inita apud Bæotos gratia esset.
nam & ad Philippum gratias agentes pro redditis hominibus, perinde
atque id ipsi à Quinctio & Romanis datum esset: & comitiis proximis
Bæotarchen nullam aliam ob causam Barcillam quendam, quàm quòd
præfectus Bæotorum apud Regem militantium fuisset, fecerunt, præ-
teritis Zeuxippo & Pisistrato, aliisq̃, qui Romanæ societatis auctores
fuerant, &c. in manuscriptis Linii codicibus est, Brachillam, minus
corruptè. Legendum autem videtur: perinde atque id ipsis non à
Quinctio, & Romanis datum esset. nam eorum lectio, qui emendant,
perinde atque ab ipso hi, & non à Quinctio & Romanis dati essent,
nimis longè abest à vulgata scriptura. Δυσχερῶς ἔφερον πρὸς ὁμοῦ τοῦ
μέλλον, καὶ δεδιότες πρὸς τῶν αὐτῶν. Linii ibidem: id agrè & in præ-
sentia passi, & in futurum etiam metum ceperunt. Ὡς ἐὰν μὲν Ρω-
μαῖοι χειρῶσιν ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Linii: profectis in Italiā Romanis.
Ο' δὲ φίλιππος μὲν ᾧδε πρὸς πρὸς συσχωρήσας αἰετὶς πρὸς σφᾶς ἀντι-
πολιτοδομοῖς. Linii: Philippo ex propinquo socios adiuvante, &
infesto his qui partis aduersæ fuissent. Βαρχύλλῳ ἐπανελόμενοι. Li-
nius, tollere Barcillam principem fautorum Regis statuerunt. Τρεῖς
μὲν

μὲν τῶν αἰτωλικῶν συνέστησε, ἑεῖς δὲ τῶν ἰταλικῶν νεανίσκων, τοὺς περὶ σποντάς τας χεῖρας τῷ βασιλεὺς. *Liuius: ab sex armatis, quorum tres Italici, tres Aetoli erant, circumnuentus occiditur. In hoc autem fragmento, cum multa essent in exemplari malè scripta, nos illa partim ex Liuiana versione, partim ex coniectura emendauimus.*

I X.

Ἦσαν ἐν Ῥώμῃ οἱ δέκα δι' ὧν ἔμελλε χειρὶζεσθαι τὰ καὶ τοὺς ἑλλήνας, κομίζοντες τὸ τῆς συγλήτου δόγμα, τὸ περὶ τῆς πρὸς Φίλιππον εἰρῆνης. *Liuius libro xxxij: Post paucos dies decem legati ab Roma venerunt: quorum ex consilio pax data Philippo in has leges est, &c. deerat in manuscripto exemplari vox δόγμα, quæ tamen necessariò requiritur.* Ἑλλήνας πάντας τοὺς καὶ τῷ Ἀσίᾳ καὶ καὶ τῷ Ὀρώπῳ ἐλδοθέροις ὑπαρχέω, καὶ νόμοις χρηστῶς ἰδίῳις. τοὺς δὲ τῶν ἑλλήνων ἐπὶ Φίλιππον. *Liuius ibidem: Omnes Græcorum ciuitates, quæ in Europa, quæq; in Asia essent, libertatem ac suas leges haberent. quæ earum sub ditione Philippi essent, præsidia ex his Philippus deduceret.* Εὐρώμον δὲ καὶ πῆδασα, καὶ βαργύλλα, καὶ τῷ ἰαδέων πόλιν, ὁμοίως ἄλυσον, θάσον, μύριαν, πείριον, ἐλδοθέων ἀφείναι. *Liuius ibidem: Euromio, Pedasisq; & Bargyllis, & Iasso, & Myrina, & Abydo, & Thaso, & Perintho. eas quoque placere liberas esse, &c. in exemplari corruptè legitur τῷ ἰαδέων πόλιν, pro quo ἰασέων reponimus. & pro βαργύλλα, scriptum est βαργύλια, tum hîc, tum aliis infrà locis. nos tamen βαργύλλα, ut est apud Stephanum, retinendum putamus, Liuianam sequenti scripturam.* Περὶ τῆς κινῶν ἐλδοθερώσεως, τίτον γράψαι πρὸς περυσίαν, καὶ τὸ δόγμα τῆς συγλήτου. *Liuius ibidem: De Cianorum libertate, Quinctius Prusæ ac Bithyniorum regi scriberet, quod senatui ac decem legatis placuisset, &c. ex Græco autem Polybii loco corriguntur Liuiana verba de Cianorum, quæ in unam tantum vocem mutata erant, Decianorum.* Τὰ δ' αἰχμαλώτα, καὶ τοὺς ὑπομόλοις ἀπαντας ἀποκαταστήσαι Φίλιππον Ῥωμαίοις. *Liuius ibidem: Captiuos, transfugasq; reddere Philippum Romanis.* Ὀμοίως δὲ καὶ τὰς καταφεύκοντας ναῦς, πλὴν πέντε σκαφῶν, καὶ τῆς ἐκκαυδκήρου. *Liuius ibidem: & naues omnes tetras tradere, præter lembos: quin & Regiam unam inhabilis propè magnitudinis. quam sexdecim versus remorum agebant, &c. ex Polybii verbis apparet apud Liuium scribendum esse, præter lembos quinque & Regiam unam. confirmat hanc lectionem Appianus, apud quem*

ita:

ita est in Macedonico, ναῦς τε ὅσας ἔχῃ χεῖς ἐξήρει μιᾷς καὶ σκαφῶν πέν-
τε καταφράκτων, &c. pro χεῖς, Polybius habet πλῶ, quod vertit Li-
nius, prater. Οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ὁδοῦσις ἦσαν καὶ περὶ χεῖς, μόνον
δ' αἰτωλοί. *Linii ibidem*: Omnibus Græciæ ciuitatibus hanc pacem
approbantibus, soli Aetoli id decretum legatorum clam mussantes car-
pebant, &c. Φάσκοντες οὐ παραγράτων, ἀλλὰ γραμμάτων μόνον ἔχειν
δέξασθαι. *Linii ibidem*: litteras inanes vana specie libertatis adumbra-
tas esse. Καὶ πᾶς ἐλάμβανον πιθανότητος. *Linii*: nec tota ex vano cri-
minatio erat, &c. in exemplari manuscripto δεσφὴν legebatur nullo
sensu, pro δεσφὴν τοῖς ἀκούοντας, hoc est, ad incitandos animos au-
dientium. Τὴν δ' ἐτέραν, ἐξάγοντα τὰς φερούσας ἐλδοθερωὺς τὰς πόλεις.
τὰς μὲν ἐν ἐλδοθερωμύας, ἐπὶ ὀνόματος δηλοῦσθαι. ταύτας δ' ἐπὶ τὰς καὶ
τὴν ἀσίαν τὰς δὲ περὶ διδομύας ῥωμαίοις, φανερόν, ὅτι τὰς καὶ τὴν ὀ-
ρώπλιν. εἶναι δὲ ταύτας, ὡρεόν, ἐρέξιν, χαλκίδα, δημοτεριάδα, κόρινθον.
Linii ibidem: Cur enim alias Romanis tradi urbes, nec nominari
eas? alias nominari, & sine traditione iubere liberas esse? nisi ut quæ
in Asia sint, liberentur longinquitate ipsa tutiores: quæ in Græcia
sint, ne nominata intercipientur, Corinthus, & Chalcis, & Oreum,
cum Eretria & Demetriade. Καὶ γίνετ' ὑπαφύμωσις δεσποτῆς, ἐκ ἐλδο-
θερωσις τῆς ἐλλώων. *Linii*: ad liberandam Græciam, non transferen-
dum à Philippo ad se imperium, se mare traiecisse. Οὗ δὲ τίς ὁρμήσας
ἐν τῇς ἐλατείας μὲν τῆς δέκα, καὶ κατὰ εἰς τὴν ἀντίκυραν, &c. *Linii*
ibidem: Ab Elatia Anticyram cum decem legatis, inde Corinthum
traiecit. Καὶ διελάμβανε περὶ τῆς ὅλων. *Linii*: ibi consilia decem le-
gatorum tractabantur, &c. alibi vertit, de summa rerum consulta-
bat. Πλεοναζούσης δὲ τῇς τῆς αἰτωλῶν διαβολῆς, &c. Totum hunc locū
ita vertit *Linii*. Idem *Quinctius*: liberandam omnem Græ-
ciam, si Aetolorum linguas retundere: si veram caritatem, maiesta-
temq. apud omnes nominis Romani vellent esse: si fidem facere, ad li-
berandam Græciam, non ad transferendum à Philippo ad se imperium,
se mare traiecisse. Ταύτῃ δὲ συνέβαινε γίνεσθαι τὴν ὑποτακὴν ἐν τῇ
συνεδρίῳ, δεῖν τε περὶ μὲν τῆς ἄλλων, ἐν τῇ ῥώμῃ προσειληφέναι, καὶ ῥητὰς
ἔχειν τοῖς δέκα περὶ τῇς συκλήτου τὰς ἐντολάς. περὶ δὲ χαλκίδος καὶ κο-
ρίνθου, καὶ δημοτεριάδος, ὅτι περὶ τὴν αὐτοῖς δεδοσθαι δεῖν τὸν ἀντίοχον, ἵνα
βλέποντες πρὸς τοῖς κατέχουσιν, βουλόωντ' ὅτι περὶ τῆς περὶ τῆς πόλεως
καὶ τὰς αὐτῶν θεωρήσεις. *Linii*: nec tota ex vano criminatio erat. du-
bitabatur enim de Corintho, & de Chalcide, & Demetriade, quia in
S. C. quo

S. C. quō missi decem legati ab urbe erant; cetera Græciæ atque Asia
 haud dubiè liberabantur: de his tribus urbibus legati, quod tempora
 Reip. postulassent, id è Rep. fideq. sua facere, statuere iussierant, &c.
 Expresit autem Linius veterem senatusconsulti formulam, I. V. E.
 E. R. P. F. S. V. hoc est, ita ut eis è Rep. fideq. sua videbitur: ad quam
 etiam respexit Polybius verbis illis, βουλόμεν) καὶ τὰς αὐτῶν θεωρεΐ-
 σης, &c. Ο ἄντιοχος δῆλος ὡς, ἐπέχων πάσαι τοῖς καὶ τῷ ὑπὸ πῶ-
 πῳ θεωρήμασιν. Linius: Antiochus rex erat, quem transgressurum in
 Europam, cum primum ei res sue placuissent, non dubitabatur. Τὴν
 μὲν κορινθον ὁ τίτος ἐπέσει τοῖς σιωνέδριον ἐλδοπερου, καὶ ὡς αὐτὸν καὶ
 τοῖς ἀχαιοῖς ἐχειρίσθην δὲ τὰς δὲ ἀρχῆς ὁμολογίας. τὸν δ' ἀνεγκόρινθον,
 καὶ δημητριάδα, καὶ χαλκίδα ὡς κατέχον. Linius: postremò ita de-
 cretum est: Corinthus redderetur Achæis; ut in Acrocorintho tamen
 presidium esset: Chalcidem, ac Demetriadem retineri, donec cura de
 Antiocho decessisset. Καὶ τῆς ἰσθμίων παναγύρεως ἐπελδούσης, καὶ χι-
 δὸν δὲ πᾶσης τῆς οἰκουμένης τῆς ὅππῃ ἀνδρῶν σιωνέδριον. Li-
 nius: Isthmiorum statum ludicrum erat, semper quidem & aliàs fre-
 quens, cum propter spectaculi studium insitum genti, quo certamina
 omnis generis artium, viriumq. ac pernicitatis visuntur, tum quia
 propter opportunitatem loci per duo diuersa maria omnium Græcorum
 undique conuentus erat, &c. Διὰ τὴν θεωροδοσίαν τῆς ὑποκομιδῶν.
 Linius: expectatione erecti, qui deinde status futurus Græciæ, quæ sua
 fortuna. Αὐτοὶ καὶ αὐτῶν, καὶ δὲ τῆς θεωρῶς ἀλλήλους ὁρσιλογίας.
 Ita hunc locum emendavi, cum in exemplari desit καὶ, & ὁρσιαλο-
 γίας legatur nullo sensu, pro ὁρσιλογίας: eadem sententia usus est in-
 frà Polybius, cum inquit, πάντες δὲ διαλαλῶντες οἱ μὲν θεωρῶς ἀλλήλους,
 οἱ δὲ θεωρῶς σφᾶς αὐτοῖς. quam ita vertit Linius: alij non taciti solùm
 opinabantur, sed sermonibus etiam ferebant. καὶ αὐτῶν, valet, per se,
 ut idem Linius vertit. paulò suprâ, pro φάσκειν, ut mendosè erat in
 exemplari, reposuimus φασκόντων, &c. Αἱ θεωροδέντες τὰ πλήθος εἰς τὸ
 στάδιον ὅππῃ τὸν ἀγῶνα, θεωρεῖσθαι ὡς καὶ κήρυξ, καὶ σιωπηστάδης τὰ πλήθη
 δὲ τὰ σαλπικτῆ, τὸ δὲ κήρυμα ἀνηγόρευεν. Linius: Romani ad specta-
 culum confederunt; & praco, cum tubicine (ut mōs est) in mediam a-
 renam, unde solenni carmine ludicrum indici solet, processit, & tuba
 silentio facto, ita pronuntiat. Η σύγκλητος ἡ ῥωμαίων, καὶ τίτος κοῖν-
 πος στρατηγός. Linius: Senatus Romanus & T. Quinctius Imp. Κα-
 τὰ πολεμήσαντες βασιλεῖα φίλιππον καὶ μακεδόνας. Linius: Philippo rege,

B Macedo-

Macedonibusq. deuictis. Αφισαν ἐλαθέρις, ἀφενρήτοις, ἀφοελογή-
τοις, νόμοις χερσὶν τοῖς πατερίοις. *Linus: liberos, immunes, suis le-
gibus esse iubet.* Λοκροῖς, Ὀλοεῖς. *Linus habet, Locrenses omnes, &
in insulam Eubæam. pro Perrhabios autem, lege Perrhabos, licet apud
Polybium corruptè erat περραίοις.* Τίνας μὲν οὐδ' ἠγνόησαν τῆς κηρύ-
ματος. *Linus: vix satis credere se quisque audisse.* Διαπιστοῦ μύθον, καὶ
δοκοῦν ὥσανει καὶ ὑπνον ἀκούειν τῆς λεγομένης. *Linus: mirabundi,
velut somnii vanam speciem, &c.* Ἐξ ἄλλης ὁρμῆς ἐβόα πρὸς αἰνῶν τὸν
κέρυκα. *Linus: renocatus præco, &c.* Βουλομένων τῶν ἀνδρῶπων μὴ
μόνον ἀκούειν, ἀλλὰ καὶ βλέπειν τὸν λέγοντα. *Linus: cum unusquisque
non audire, sed videre libertatis suæ nūtiū aueret.* Ἀνηγόρευσε ταυ-
τὰ, καὶ ὡσαύτως τοῖς πρὸς αὐτόν. *Linus: iterum pronuntiat eadem, &c.*
locus Polybii mēdosè in exemplari legebatur. Τηλικῶτον σωζέτη κατὰ
ῥαζὺν τὸν κέρυκα. *Linus: tantus cum clamore plausus est ortus.*
Τῶν μὲν ἀθλητῶν ἀπλῶς οὐδεὶς ἐδέετο λόγον εἶχεν ἐπὶ. *Linus: ludicrum
deinde ita raptim peractum est, ut nullius nec animi, nec oculi specta-
culo intenti essent.* Πάντες δὲ δαλαοῦντες, οἱ μὲν πρὸς ἀλλήλους, οἱ
δὲ πρὸς σφᾶς αὐτοῖς. *Linus: nec præsens omnium modò effusa letitia
est, sed per multos dies gratis & cogitationibus & sermonibus reuo-
cata, &c.* Τινὲς δὲ τῆς δεξιᾶς ἀψαδὸς ἀποουδάζοντες. *Linus: contingere
dextram cupientium.* Οἱ δὲ πολλοὶ σεφάνοις ἐπιρρίπτειν καὶ λημνίσκοις,
παρ' ὀλίγον δέλυσαν τὸν ἀνδρῶπον. *Linus: ut ruente turba in unum
adire, &c. coronas, lemniscosq. iacientium, haud procul periculo fue-
rit, &c.* Μικροῦ δέφθειραν τὸν τίτον, dixit paulò suprâ. Θωμασδὸν
γὰρ τὸ ῥωμαίοις ἐπὶ ταύτης χυμᾶς τῆς πρὸς αἰρέσεως, καὶ τὸν ἡγεμόνον
αὐτῶν τίτην, ὥς περ αἶσαν ὑπομείναι διαπάνω, καὶ πάντα κίνδυνον χάριν
τῆς τῶν ἐλλήνων. *Linus: esse aliquam in terris gentem, quæ sua impen-
sa, suo labore ac periculo bella gerat pro libertate aliorum.* Μέγα δὲ καὶ
τὸ δυνάμει ἀπόλουσον τῇ πρὸς αἰρέσει πρὸς ἐνέκασιν. τούτων δὲ μέγιστον ἐπὶ, τὸ
μὴδὲν ἐν τῆς τύχης ἀντιπαύσαι πρὸς τὴν ἐπιβολήν. *Linus: Hoc spe con-
cipi audacis animi fuisse: ad effectum adducere, virtutis & fortuna
gentis, &c. sed videndum num pro ἀντιπαύσαι, rectius sit ἀντιπαλαί-
σαι, &c.* Ὡς δὲ κηρύματος ἐνδὲς, ἀπαντας καὶ τοὺς τὴν ἀσίαν κατοικούν-
τας ἐλλῆνας, καὶ τοὺς τὴν εὐρώπην, ἐλαθέρις, &c. *Linus: una voce
præconis liberatas omnes Græciæ atque Asiæ vrbes.* Διελθούσης δὲ
τῆς πανυγίης. *Linus: ludis verò dimissis.* Πρώτοις μὲν ἐχρημάτισαν
τοῖς πρὸ ἀντιόχου πρὸς ἐλπίδας. *Linus: primi omnium regis Antiochi
vocati*

vocati legati sunt. Διακελεύομενοι τῷ ὑπὲρ τῆς ἀσίας πόλεων. *Linii:*
ut excederet Asia urbibus, &c. verbum ἐκχωρεῖν, Linius vertit, ex-
cederet: ἀπέχεσθαι autem, abstineret. Τῶν ὑπὸ Πτολεμαῖον καὶ Φίλιππον
 πατρῴων. *Linii:* quæ aut Philippi, aut Ptolemai regum fuissent.
 Σὺν δὲ τοῖς πολεμικοῖς μὴ διαβαίνειν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ δυνάμεως.
Linii: denuntiati, ne in Europam ipse transiret, aut copias traiceret.
 Οὐδὲν γὰρ ἐπὶ τῶν ἑλλήνων. Ita puto legendum, & paulo supra, καὶ μηδὲν
 πολεμῶν, &c. Μετὰ δὲ τοῖς εἰσερχομένοις πάντας τὰς ὑπὸ τῶν ἐθνῶν καὶ
 πόλεων ὡς ἀγερονότας. *Linii:* secundum ista, iam Quinctius & de-
 cem legati legationes Regum, gentium, ciuitatumq; audire. Μακε-
 δόνων μὲν ἐν τοῖς ὁρίσιν καλεσμένοις διὰ τὸ πολεμῶν σφίσι καὶ τὸν πό-
 λεμον, ὡς νόμοις ἀφείσαν. *Linii:* Orestis, Macedonum ea gens est,
 quod primi ab rege defecissent, sua leges redditæ, &c. Opinor autem
 pro πολεμῶν, rectius esse πολεμῶν, ut nos emendauimus.
 Ἡ λυθιέρων ἐν περρῆβις, καὶ δόλοπας, καὶ μάγνητας. *Linii:* Magne-
 tes & Perrhabi, & Dolopes liberi quoque pronuntiati. Θετταλοῖς δὲ
 καὶ τῆς ἑλιδυρίας, καὶ τοῖς ἀχαιῶσι τοῖς φθιώταις πολεμῶν, ἀφειλόμε-
 νοι θήβας τὰς φθίας, καὶ φαρσάλον. *Linii:* Thessalorum genti prater
 libertatem, Achæi Phthiotæ dati, Thebis Phthioticis & Pharsalo
 excepto. Οἱ γὰρ αἰτωλοὶ περὶ τὴν φαρσάλον, μεγάλῳ ἐποιεῖν φιλο-
 πρίαν, φάσκοντες αὐτῶν εἶναι ὑπάρχον καὶ τὰς ἀρχὰς σιωθήκας, ὁμοίως
 δὲ καὶ περὶ τῆς λυκαονίδος. οἱ δὲ ἐν τῇ σιωθρίῳ, περὶ μὲν τούτων τῶν πόλεων
 ὑπερέδοντο τοῖς αἰτωλοῖς τὸ διαβούλιον πάλιν ὑπὲρ τὴν σύγκλητον. *Linii:*
 Aetolos de Pharsalo & Leucade postulantes, ut ex fœdere sibi restitue-
 rentur, ad Senatum reiecerunt. Τὰς δὲ φωνέας, καὶ τοὺς λοκροῖς, συνε-
 χώρησαν αὐτοῖς ἔχειν, καὶ ἄλλοι εἶχον καὶ πολεμῶν ἐν τῇ συμπολιτείᾳ.
Linii: Phocenses, Locrensesq; sicut antè fuerant, adiecta decreti au-
 thoritate, his contribuerunt, &c. Ita legendus *Linii* locus, cum in vul-
 gatis sit, Locrenses, & quæ sicut antè fuerant. Polybius quoque liber ma-
 nuscriptus mendose εἶπον, pro εἶχον, habebat. Κόρινθον δὲ καὶ τὴν τε-
 φυλίαν, ἐπὶ δὲ τὴν ἐρετρίαν πόλιν, ἐδόκει μὲν τοῖς πλείοσιν ὁμοῦ δύναι.
 In exemplari Polybii desunt quædam, quæ suppleri possunt ex *Liniana*
 versione: Corinthus & Triphylia, & Heræa (Peloponnesi & ipsa
 urbs est) redditæ Achæis. Oreum & Eretriam decem legati Eumeni
 regi Attali filio dabant. Τίτου δὲ πολεμῶν τὸ σιωθρίον διαλείλαντος. *Li-*
nii: dissentiente Quinctio, venit res in arbitrium senatus. Ἡ λυ-
 θιέρων αἱ πόλεις αὐτὰς διὰ τῆς συγκλήτου, καὶ σὺν ταύταις ἄλλοις.

Linii: Senatus libertatem his ciuitatibus dedit Carysto adiecto.

Εἰδὼσαν δὲ καὶ πλοῦράτω λυχνίδα καὶ παρδον, ἔσας μὲν ἰλλυρίδας, καὶ
 φίλιππον δὲ τὰς τρυφίας. *Linii: Pleurato Lingus & Partheni dati.*
Illyriorum utraque gens sub ditione Philippi fuerat, &c. Opinor au-
tem apud Polybium mendum inesse voci λυχνίδα, & pro ea reponen-
dum λυχνιδούνα, ut est apud Strabonem lib. vii. ὃς ἐπιδάμνε, inquit,
καὶ ὑπολλωνίας πρὸς τὴν ἐπὶ κανδαρίας ὁδόν, αἵ τε λίμναι εἰσὶν αἱ πρὸς λυ-
χνιδούνα, &c. licet supra dixerit, ἡ μὲν ἐν πᾶσι ἰγνατία καλεῖται, ἡ δὲ
πρώτη ἐπὶ κανδαρίας λέγεται ὅστις ἰλλυρικὴ δὲ λυχνιδίου πόλεως, καὶ πυ-
λάδος, τὸ πρὸς ὁρίζοντος ἐν τῇ ὁδῷ τὴν τε ἰλλυρίδα, καὶ τὴν μακεδονίαν:
Stephanus certè habet, λυχνίδος πόλις ἰλλυρίας, ut videatur apud Li-
nium omninò scribendum Lychnidus, pro Lingus. citat autem Polybius
locum Stephanus in voce παρδον, à qua τὸ ἐθνικὸν παρδωνος deduci
scribit, ut ferri possit Partheni apud Linium, quannus in Capitolinis
marmoribus sit, Parthini. Αἱ μὲν ἀνδρῶν δὲ συνεχώρησαν, ὅσα παρ-
αίσατο καὶ πόλεμον, ἐρύματα τῶν φίλιππου, καὶ τῶν τῶν. Linii: Amy-
nandrum tenere iusserunt castella, quæ per belli tempus Philippo capta
ademiſſet. Ταῦτα δὲ διοίκησαντες, ἐμέρισαν σφαῖρας αὐτοῦς, καὶ πόπλιος
μὲν λέντλος εἰς βαργύλια πλοῦσας, ἡ δὲ δέρεσε πύπεις. λούκιος δὲ σερ-
τίνιος εἰς ἡφαιστίας καὶ θάσον ἀφικόμενος, καὶ τὰς ἐπὶ θέρμης πόλεις, ἐποίη-
σε τὸ πᾶν πλῆσιον. πρὸς δὲ τὸν ἀντίοχον ὥρμησαν πόπλιος ἑλλῆλιος, καὶ λού-
κιος τέρνπος. οἱ δὲ πρὸς γνάϊον τὸν κορνήλιον πρὸς τὸν βασιλέα φίλιππον.
Mirum quàm fædè hic locus in exemplari corruptus legebatur, quem
nos ex maiori parte, Linianam secuti versionem, emendauimus. ita
enim habet Linii: Dimisso conuentu decem legati partiti munia in-
ter se ad liberandas suæ quisque regionis ciuitates discesserunt: P. Len-
tulus Bargyllas; L. Stertinus Hephesiam & Thasum, & Thraciæ
vrbes; P. Villius & L. Terentius ad regem Antiochum; Cn. Corne-
lius ad Philippum, &c. Omninò Stertinus videtur legendum, quan-
uis ali ex Plutarcho Titilium restituant. nam & Polybius corrupta scri-
ptura σερέννιος, quæ erat in exemplari, ad Stertinus nominis similitu-
dinem propiùs accedit, & Stertinia gens nota est tum ex hoc Linij lo-
co, tum ex Horatii Satyra iij. lib. ij. cum Titilianusquam, quod sciã,
reperiatur. βαργύλια autem retinui, quòd hæc scriptura constans sit
apud Polybium neutro genere, licet supra βαργύλλα ex Stephano re-
posuerim, ut appareat Linium Bargyllas scripsisse muliebri genere.
quæ scriptura in Bargyllas, propter litterarum i & l similitudinem,
facile

facile mutari potuit. ὧ καὶ συμμίζαντες πρὸς τοῖς τέμπεισι, ὧς τε ἡ
 ἄλλων διελέχθησαν, ὧς ὧν εἶχον τὰς ἐντολάς. *Linus: ad Tempe Thes-*
salica Philippus est conuentus, cui de minoribus rebus editis mandatis.
 Καὶ συνεβούλευον αὐτὰς πρὸς ἐδούτας πέμπειν εἰς τὴν ῥώμην ὧς συμμα-
 χίας, ἵνα μὴ δοκῇ τοῖς καθεύδουσιν, ἀποκαταδοκῆν τὴν ἀντόχου παρ-
 σίαν. *Linus: magno opere ei suavit, ad societatem, amicitiamq. peten-*
dam, mitteret Romā legatos, ne si quid Antiochus moueret, expectasse,
et temporum opportunitates captasse ad bellandum videretur. Τὸ δὲ
 βασιλέως συγκαταδεκτικῶς ὑποδιδυμύοις. *Linus: qui cum se mis-*
surum extemplo legatos respondisset. Ἦκον ὅπῃ τὴν ἡδὲ δερμικὴν σύνο-
 δον. *Linus: Cornelius Thermopylas, ubi frequens Gracia statis die-*
bus esse solet conuentus (Pylaicum appellant) venit. Παρεκάλων τὰς
 αἰτωλὰς δὲ πλείονων, μέναι ὅπῃ τῆς ἐξ ἀρχῆς αἰρέσεως, καὶ δεφύλαττειν
 τὴν πρὸς ῥωμαίους συνοίαν. *Linus: Aetolos precipue monuit, ut cō-*
stanter et fideliter in amicitia populi Romani permanerent. Καὶ ἡδὲ
 μὲν πρὸς αὐτῶν, καὶ πολιτικῶς μαμφομοιούτων αὐτοῖς, ὅπῃ τὰς μὴ κοινωνι-
 καὶς χρεῖας τοῖς δυνάμει, μὴ δὲ τηρεῖν τὰς ἐξ ἀρχῆς συνθήκας, ἡδὲ δὲ
 λοιδορουμένων καὶ φασκόντων, οὐτ' ἂν ἐπὶ τῇ τῆς ἐλλάδος οὐδέποτε ῥω-
 μαίους, οὐτ' ἂν νικῆσαι φίλιππον, εἰ μὴ δι' ἑαυτούς. *Linus: Aetolorum*
principes alij interquesti sunt, quod non idem erga suam gentem Ro-
manorum animus esset post victoriam, qui in bello fuisset alij fero-
cius incusarunt, exprobaruntq. non modò vinci sine Aetolis Philip-
pum, sed ne transire quidem in Graciam Romanos potuisse. Τὸ μὲν
 ἀπολογεῖσθαι πρὸς ἕκαστα τούτων οἱ ὧς τὸν γνάϊον ἀπεδοκίμασαν. *Linus:*
aduersus ea respondere, ne altercationem excederet res, cum superse-
disset Romanus. Παρεκάλων δ' αὐτὸς πρὸς ἐδούτας εἰς τὴν ῥώμην,
 διότι πάντων ὧς τῆς συγλήτου τόλζονται ἡδὲ δικαίων, ὃ καὶ παιδέντες
 ἐποίησαν. *Linus: omnia eos aqua imperaturos, si Romam misissent,*
dixit. itaque ex auctoritate eius decreti legati sunt. Καὶ τὸ μὲν τέλος
 τὸ πρὸς φίλιππον πολέμου τοιαύτῃ ἐχε δέξασθαι. *Linus: hunc finem*
bellum cum Philippo habuit, &c. vox πολέμου desideratur in exem-
plari, quam nos ex Linio restituiimus.

X.

Παρόντι ἐν Θεάκῃ τῶ ἀντόχῳ, κατέπλευσαν εἰς Σηλυμβρίαν οἱ ὧς
 λούκιον κορινθίον. ἔτοι δ' ἦσαν ὧς τῆς συγλήτου πρέσβεις, ὅπῃ τὰς δε-
 λούσας ἐξαπεσταλμένοι, τὰς ἀντόχου, καὶ πόλεμους. *Linus libro xxxij:*

sub hoc tempus & L. Cornelius, missus à senatu ad dirimenda inter Antiochum, Ptolemaumq; reges certamina, Selymbria substitit.

XII.

Ἀντὶοχὸς διαβέβηκεν ἐν τῇ χαλκίδι, καὶ τῷ χειμῶνος κατάρχουδρου. *Linii lib. xxxvi: Chalcide Antiochus ne cessaret per hibernū tempus, &c.* Παρεγγύοντο πρὸς αὐτὸν πρεσβυταί, ὡς μὲν τῇ ἡπειρωτῇ ἔθροις, οἱ δὲ χάραπα ὡς δὲ τῆς ἡλείων πόλεως, οἱ δὲ καλίσρατον. *Linii ibidem: sicut Epirota communi gentis consensu, & Eleiè Peloponneso venerunt.* Οἱ μὲν ἔν ἡπειρώτῃ παρεκάλουν αὐτὸν, μὴ προεμβάλλειν σφαῖς εἰς τὸν πρὸς Ῥωμαίοις πόλεμον, θεωροῦντα, διότι πρὸς τὴν πάσης τῆς ἐλλάδος πρὸς τὴν ἰταλίαν. *Linii: petebant enim ne se temerè in causam deduceret, expositos aduersus Italiam pro omni Grecia & primos impetus Romanorum excepturos.* Ἀλλ' εἰ μὲν αὐτὸς διὕατο πρὸς τὴν ἡπείρου, ὡς αὐτοὶ δὲ σφίσι τὴν ἀσφάλειαν, ἔφασαν αὐτὸν δέξασθαι, καὶ ταῖς πόλεσι, καὶ τοῖς λιμέσι. *Linii: si ipse posset praesidere Epiro, essent cupide urbibus & portibus suis accepturos.* Εἰ δὲ μὴ κείναι τὸ πρῶτον, καὶ τὸ παρὸν συγνώμῃ ἔχειν ἡξίου αὐτοῖς δεδούσι τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων πόλεμον. *Linii: si id non posset: deprecari, ne se nudos atque inermes Romano bello obiceret.* Οἱ δὲ ἡλείοι παρεκάλουν πέμπειν τῇ πόλει βοήθειαν, ἐκ τῆς ἀχαϊᾶν τὸν πόλεμον, ὡς λαβεῖν τὴν τούτων ἑφοδον. *Linii: Elei auxilium aduersus Achaeos petebant, &c.* Τοῖς δὲ ἡλείοις ἔξαπέστειλε χιλίους πεζοὺς, ἡγεμόνα συστῆσας Ὀφανῆ τὸν κρητῆ. *Linii: mille iis pedites cum duce Cretenfi Euphane sunt missi, &c.* Polybii liber manuscriptus habebat ἐμφανῆ, nos tamen retinuimus Linianum Euphanen.

XIII.

Μετὰ τὸ γνέσθαι τὴν Ἡράκλειαν ὑποχείριον. *Linii libro xxxvi: Heraclea capta: & στρατηγὸν, vertit, Praetorem.* Ἐκείναι διαπέμπεσθαι πρὸς τὸν μάγνιον ὑπὸ ἀνοχῶν καὶ δαλύσεως. *Linii ibidem: pacis petenda Oratores ad consulem miserunt.* Πράξεντο μὲν καὶ πλείους ποιείοντες λόγους, μεσολαβηθέντες δὲ καὶ τὴν ἐντολὴν, &c. *Linii: quos dicere exorsos consul interfatus, cum alia sibi praeuertenda esse dixisset.* Δεχόμενοι δὲ πομπὰ μὲν ἀνοχῆς. *Linii: datis dierum decē induciis.* Ἐκπέμψεν ἔφη μετ' αὐτῶν λούκιον, πρὸς ὃν ἐκέλευσε λέγειν, ὑπὸ ὧν ἀνδρῶν. *Linii: L. Valerio Flacco cum iis misso, inquit, ei, quae secum acturi*

αἰτῆσαι εἴησαν, exponere, & si qua vellent alia. Καὶ τὸ Λοκίων συνέ-
 δόντες εἰς τὴν ὑπάταν, ἐγγύοντο λόγοι καὶ πλείους ἢ τῶν ἐνιστάτων. Li-
 nius: Hypratam ut est ventum, principes Aetolorum apud Flaccum
 concilium habuerunt. Οἱ μὲν ἐν αἰτωλοὶ συνίσταντο τὴν δικαιολογίαν,
 ἀνέκαθεν περσφιδέμενοι τὰ περσφιδονότα σφίσι φιλάνθρωπα περὶ τοὺς ῥω-
 μαίους. Linius: parantibus iis antiqua iura fœderum ordiri, meritâ-
 que in populum Romanum. Οὗ δὲ Λοκίος ἐπιτεμὼν αὐτὸν τὴν ὁρμὴν,
 ἐκ ἐφ' ἧς τοῖς παρῶσι καί τοις ἀρμόζον. Linius: abstinere iis Flaccus iussit,
 quæ ipsi violassent, &c. Οὐδ' ἐν ἐπὶ συμβάλλεσθαι. Linius: profuturam.
 Τὸν ἀξιομακρὸν λόγον. Linius: in preces orationem versam. Εἰ κεν
 ἐπιβέβαιον τὰ ὅλα μανίῳ, δόντες αὐτοῖς εἰς τὴν ῥωμαίων πίσιν. Linius:
 Hac una via omnibus ad salutem visa est, ut in fidem se permitterent
 Romanorum. Οὐκ εἰδότες τὴν δυνάμιν ἐχειττο. Videtur legendum
 ἢ δυνάμιν. vel si retineamus τὴν, addendum est ἢ, ut legatur, ἐκ εἰ-
 δότες τὴν δυνάμιν, ἢ ἐχθρὸν τὸ, &c. Ὡς οὐδ' ἐπὶ τὸ λειοτέρου σφίσι
 ἡλθοῦ ὑπάρξοντες. Locus sine dubio corruptus, potest ita corrigi, ὥς ἂν
 ἐπὶ τὸ λειοτέρου σφίσι τὴν μανίῳ ὑπάρξοντες. & nihilominus videtur
 aliquid deesse, quod ex Livio suppleri potest. ita enim, inquit: & illis
 violandi supplices, verecundiam se imposituros: & ipsos nihilominus
 suæ potestatis fore, si quid melius fortuna ostendisset. Εἰ ἐπεμύσαν ἀ-
 μα τῶν Λοκίων τοῖς περσφιδέμενοις, etc. ἐπὶ κατὰ εὐφῆς εἶπαν,
 δότι κέκερται τοῖς αἰτωλοῖς, σφας αὐτοῖς ἐγγυέσθαι εἰς τὴν ῥωμαίων πίσιν.
 Linius: Phaneas legationis princeps longam orationem, & ad miti-
 gendam iram victoris compositam, ita ad extremum finivit, ut diceret
 Aetolos se, suarū omnia fidei populi Romani permittere. Οὗ δὲ μάνιος
 μεταλαβὼν, ἐκούσιν ἔπειτα ἐχθρὸν τὸ φησὶν ὡς ἄνδρες αἰτωλοί. Linius: id con-
 sul ubi audivit, etiam atque etiam videte, inquit, Aetoli, ut ita per-
 mittatis, &c. ἐχθρὸν habet, pro ἐχθρῷ, manuscriptum exemplar Polybii.
 quæ lectio ferri etiam potest. Τὰν δὲ κατὰ δόξαντων. Linius: tum
 decretum Phaneas, in quo id disertè scriptum erat, ostendit. Τοῖς
 ἐφ' ἧς μὲν δέήσει, &c. Linius: quando ergo, inquit, ita per-
 mittitis, postulo, &c. Δικαίαν ἔχον δόξαν, καὶ μὲν ἐφ' ἧς τὸν
 ἡπειρώτῳ, ὃς ἐπὶ τὴν τότε περσφιδονότα εἰς ναῦ πάντων, &c. Linius:
 postulo ut Dicearchum ciuem vestrum sine mora dedatis, & Mene-
 tam Epirotam (Naupactum is cum presidio ingressus ad defectionem
 compulerat) &c. Polybii verba in exemplari mendosè leguntur: nos
 autem ex Liviana versione illa emendauimus. sed videtur legendum
 esse

esse μνῆσαν, pro μνῆσαν, si *Linianam* versionem sequi velimus, quæ
 confirmatur *Polybii* alio loco, qui est in fragm. xxvij. in quo μνῆσαν
 hic nominatur. qui *Menestas* item est in libris manuscriptis *Linianis*.
 Σὺ δὲ τοῖς ἀμυνάνδεσσι τὸν βασιλέα, καὶ τῶν ἀθαμάνων τοὺς ἀμυν-
 τω σωμαποχρήσαντας, πρὸς αὐτοὺς. *Linius*: & *Amyndrum* cum
 principibus *Athamanum*, quorum consilio ab nobis defecistis. οἱ δὲ
 φαίνας μεσολαβήσας. *Linius*: propè dicentem interfatus Romanum.
 οὐδ' ἑλλωκίον ἔστι ὃ στρατηγὲ τὸ ὄψακαλούμενον. *Linius*: qui nobis
 imperes, quæ moris Græcorum non sint. Ὡς βελόμμενος εἰς ἔννοιαν αὐτῶν
 ἀγαγὼν τῆς περὶ αὐτοῦ. *Linius*: cuius conditionis essent. in exemplari
 corruptè legebatur ἄνοιαν, pro ἔννοιαν. & videndum an αὐτὸν, pro αὐτῶν
 sit rectius. Ἐπὶ γὰρ ὑμεῖς ἑλλωκοποιεῖτε φησὶ, καὶ περὶ τῶν δέοντων καὶ κα-
 θήκοντων ποιεῖσθε λόγον δεδωκότες ἑαυτοῖς. *Linius*: Ad hæc consul: nec
hercule, inquit, magnopere nunc curo, quid *Aetoli* satis ex more Græ-
 corum factum esse censeant: dum ego more Romano imperium id ha-
 beam in deditos modò decreto suo, ante armis victos. οὐδ' ἐγὼ δήσας
 εἰς τὴν ἀλυσιν, ἀπάξω πάντας, ἀντὶ τοῦ μὴ δόξῃ. *Linius*: itaque nī pro-
 perè fit, quod impero, vinciri vos iam iubeo. ταῦτα λέγων, φέρειν ἀ-
 λυσιν ἐκέλευσε. *Linius*: afferri catenas, & circumstistere lictores
 iussit. οἱ μὲν ἔν περὶ τὸν φαίναν ἐκθαμβοὶ γερονότες. *Linius*: Tum fra-
 τὴρ *Phanea* ferocia, *Aetolis* ἄλλοις ἐστ, &c. paulò infrà erat, ὃ δὲ λά-
 ειός ἐν exemplari, pro ὃ δὲ λαύκιος, ut nos existimamus. Ἡ ῥῆξ ἀπὸ λέ-
 γαν ὃ φαίνας. ἔφη γὰρ αὐτὸν καὶ τοὺς ἀποκλήτοις ποιήσας τὰ περὶ ταῦτα
 περὶ δεῖν δὲ καὶ τῶν πολλῶν, εἰ μέλλει νικηθῆναι τὰ ὄψακαλλόμενα.
Linius: & se quidem *Phaneas*, & qui adsint *Aetolorum*, scire facien-
 da esse, quæ imperantur, dixit, sed ad decernenda ea concilio *Actolo-*
rum opus esse, &c. de *Apocletis* *Linius* xxxv. ita meminit. Per *Apoc-*
pletos autem, ita vocant sanctius concilium: ex delectis constat viris.
 Ἡ ἔτι πάλιν ἀνοχὰς αὐτοῖς δοθῆναι δεχημέρεσι. *Linius*: ad id petere ut
 decem dierum inducias daret. Παρεχόμενοι δ' εἰς τὴν ὑπάταν. *Li-*
nius: & *Hyphatam* reditum est. Διεσάφουσι τοῖς ἀποκλήτοις τὰ γερο-
 νότα, καὶ τοὺς ῥηθέντας λόγοις. *Linius*: Vbi in concilio delectorum, quos
Apocletos vocant, *Phaneas*, & quæ imperarentur, & quæ ipsis propè
 accidissent, exposuisset. Καὶ τῆς ἐπιφροσύνης αὐτῆς ἀνάγκης. *Linius*,
 cuius conditionis essent, senserunt. quod autem *Polybius* dixit, ἔννοιαν
 ἔλαβον, *Linius* vertit, senserunt. Καὶ συγκαλέειν τοὺς αἰτωλούς. *Linius*:
 & ex omnibus opidis convocandos *Aetolos* ad concilium. Διαδοθείσης
 δὲ τῆς

δὲ τῆς φήμης ὑπὸ τῆς ἀπληθυντικῆς τοῖς περὶ τὸν φανέαν, οὕτως ἀπεθριώ-
θη τὸ πλῆθος. *Linii*: Posteaquam verò omnis coacta multitudo eadem
illa audiuit, adeò sauitia imperij, atque indignitate exasperati animi
sunt. τῇ δ' ἀδυνατοῦ καλύσαντες βουλόμενα περὶ τῆς ὀπίσταντος τρυφῶν.

Linii: ad iram accedebat ὁ δυσκολία τῶν, qua imperarentur.

Ἀμα δὲ τῷ νικάνδρῳ καὶ τὸν καὶ τὸν καταπλάσαντος ἐν τῇ ἀστίᾳ.
ὁ spes foris oblata, quòd Nicander eo ipso tempore ab rege Antiocho
veniens implevit expectatione vana multitudinem, terra mariq̃ in-
gens parari bellum, ὁ c. vox πέραις in exemplari corruptè legebatur.

Παραρρήθη μὲν δὲ ἐν τῇ ἐφέσου δωδεκαταίῳ εἰς τὰ Φάλαρα πάλιν ἀφ' ἧς
ὠρμήθη ἡμέρας. *Linii*: Is duodecimo die, quàm conscenderat nauem,
in Actoliam perfecta legatione rediens, Phalaram in sinu Maliaco te-
nuit. τὰ μὲν χεῖματα εἰς τὴν λαμίαν διεκόμεσε. *Linii*: Inde Lamiam

pecuniam cum deuexisset. τῆς νυκτός. *Linii*: vespere prima. Επε-
βάλλετο καὶ τὸν μετὰ τὸ ποῦν τῆς στρατιᾶς διατεῖν εἰς τὴν ὑπᾶταν.

Linii: inter Macedonum Romanaq̃ castra, medio agro, dum Hy-
patam notis callibus petit. Επισπών δὲ εἰς τοὺς περὶ τοὺς ἡμέρας
των. *Linii*: in stationem incidit Macedonum. Ἀνήγατο πρὸς τὸν

φίλιππον ἐπὶ τῆς σωουσίας ἀκμαΐσεως. *Linii*: deductusq̃ ad regem est
non dum conuiuio dimisso, ὁ c. τῇ δὲ πρῶτῃ ἀγγελθέντι τῷ βα-
σιλεῖ. *Linii*: quod tibi nuntiatum est. ταχέως ἐκέλευσε τοὺς ἐπὶ τοῦ

τον ὄντας, δευτέρω τὸν νικάνδρῳ. *Linii*: accumbere eum, epularique
iussit. Μετὰ δὲ πᾶσι χρόνον, αὐτὸς ἔλασσε, συνέμιξε τῷ νικάνδρῳ.

Linii: Inde dimissis aliis solum retentū, ὁ c. Καὶ πολλὰ καὶ ἐπι-
φάνειος τὴν κοινὴν τῆς αἰτωλῶν ἀγνοίαν, ἔλασσε μὲν ὅτι ῥωμαῖοι ἐπε-
λάττειν τοῖς Ἕλλησι, καὶ δὲ ταῦτα πάλιν ἀντίστοιχον. *Linii*: Actolorum

praua consilia, atque in ipsorum caput semper recidentia accusauit, qui
primū Romanos, deinde Antiochum in Græciam adduxissent.

Ὅμως ἐπὶ καὶ νῦν παρεκάλει, λήθην ποιουμένων τῆς προσηγορίας. *Li-
nii*: sed praeitorum, que magis reprehendi, quàm corrigi possunt,
oblitum, ὁ c. Ἀντίστοιχον τῆς πρὸς αὐτὸν ὁμοίας. *Linii*: sed Actolos

quoque sin ire tandem aduersus se odia debere. Αὐτὸν δὲ τὸν νικάνδρῳ
ἔλασσε μνημονόειν τῆς εἰς αὐτὸν γερωνιένης δουλείας, ἔλασσε μνη-
μὴν αὐτοῦ ἐκείνης. *Linii*: ὁ Nicandrum prius diei, quo ser-

uatus à se foret, meminisse, ὁ c. ita datis qui in tutum eum prosequen-
rentur, Hypatam Nicander consultatibz de pace Romana superuenit.

Εἰς ὑπόψιν καὶ διαβολὰς ἐμπιστών. Ita videtur legendum, non ut est in
exemplari, ἐμπίστοι.

C

τὴν ἐκ

τὴν ἐκ τῆς ῥώμης πρὸς εἶαν. Ita emendauimus, cum in exemplari sit ῥωμαίων, male. & infra, τοῖς παρ' αὐτῆς ἀποσελλομένοις, pro eo quod in manuscripto est, τοῖς παρ' αὐτῶν ἀποσελλομένοις.

XV.

Ἡ σύγκλητος ἐξημέσθη τοῖς ὡς φιλίππου πρὸς εἶαν, ἥκον δὲ παρ' αὐτῶν πρὸς εἶαν. *Linii lib. xxxvi.* & Philippi regis legati sub idem tempus in senatum introducti gratulantes de victoria, &c. τὸν μὲν οὖν δημήτριον ἀπέλυσε τῆς διηκρείας ὡς ἐξημέσθη. *Linii ibidem:* sed Philippi quoque filius Demetrius, qui obses Romæ erat, ad patrem reducendus legatis datus est. Περσῶν δὲ καὶ τοῖς τῶν Λακεδαιμονίων ὁμήγεσι ἀφῆκε, πλὴν ἀρμένια τὰ νάβιδος υἱόν. *Armenes Nabidis Lacedæmoniorum tyranni filius inter obsides numeratur etiam à Lio libro xxxiiij.* Et ante currum, inquit, multi nobiles captini, obsides ἄλλαι, inter quos Demetrius regis Philippi filius fuit, & Armenes Nabidis tyranni filius, Lacedæmonius. μάνιδος, pro νάβιδος, mendosè erat in exemplari.

XVI.

Μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς ὡς τῶν αἰτωλῶν πρὸς εἶαν. *Linii libro xxxvi:* nullaprius secundum religiones acta in senatu res est, quam de Aetolis. Γερουσιῶν δὲ πλείονων παρ' ἀμφοῖν λόγων. *Linii:* per aliquot dies certatum cum esset. Εἰδοξε τὰς συνειρήναι, δύο προτάειν γνώμας τοῖς αἰτωλοῖς, ἢ διδόναι τὴν ὅτι περὶ τῶν πᾶν τῶν τῶν καὶ αὐτοῖς, ἢ χίλια τάλαντα ὡς ἐξημέσθη δένα, καὶ τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομίζειν. *Linii:* Due conditiones eis late sunt: vel senatui liberum arbitrium de se permitterent: vel mille talentum darent: eosdem ἄλλους ἀμφοτέρους & inimicos haberent. Ταῦτα δ' αἰτωλῶν ἀξίαντων δευσεφῆσαι ῥητοῖς ὅτι τίσι δὲ διδόναι τὴν ὅτι περὶ τῶν, οὐ προσηγορεύει τὴν δευσεφῆσαι ἢ σύγκλητος. διὸ καὶ τούτοις γέγονε κατὰ μόνος ὁ πόλεμος. *Linii:* exprimere cupientibus quarum rerum in se arbitrium senatui permitterent, nihil certi responsum est. ita infecta pace dimissi.

XVII.

Πολιορκουμένων τῶν ἀμφισσέων ὑπὸ μανίου. *Linii lib. xxxvi.* Oppugnare Acilius Amphissam statuit. Οἱ τῶν ἀθωαίων δῆμος πωγωνόμορος, τὴν τε τῶν ἀμφισσέων ἀλαϊπωρίαν, καὶ τὴν τῶν ποπλίου παρεσίαν, ἐξάπεσεϊλε πρὸς εἶαν τοῖς πρὸ τὸν ἐχέδημον. *Linii:* eò legati Athenienses primum ad P. Scipionem, prægressum agmè (sicut antè dictum

dictum est) deinde ad consulem venerunt, deprecantes pro Aetolis. Ἀσμενίως δὲ ποδὲξάμενος ὁ πόπλιος ἐφιλανθρώπει τοὺς ἄνδρας, ὅς. ὁ γὰρ πορσειμενός ἀνὴρ ἐβούλετο θάσσει μὲν καλὰς τὰ καὶ τοὺς αἰτωλοὺς. εἰ δὲ μὴ συνυπακούοιεν, πάντως δειλήφει ὡς ἀλιπῶν ταῦτα, δὲ βαίνειν εἰς τὴν ἀστίν, ὅς. ἀμα τὰς μνηστῆρας τοὺς ἀθιωαίους ὑπὲρ τῆς δευτέρως, ἐπὶ μὲν πορσε δὲξάμενος τοὺς λόγους, ἐκέλευσε ὡς ἀπλοσίως ὡς ἀπλοσίως αὐτοὺς καὶ τῶν αἰτωλῶν. *Linii*: *Clementius responsum ab Africano tulerūt, qui causam relinquendi honeste Aetolici belli querens, Asiam & regem Antiochū spectabat: iusseratq; Athenienses non Romanis solum, ut pacem bello praeferrent, sed etiam Aetolis persuadere.* Ἐτίμως δὲ κακείνων συνυπακούοντων, κατὰς ἀθῆνας οἱ συμμίζαντες Ῥωμαῖοις. *Linii*: *auctoribus Atheniensibus frequens ab Hypata legatio Aetolorū venit.* Καὶ λαβόντες αὐτοὺς στρατοπεδεύοντας ἐν ἑ. σαδίοις ἀπὸ τῆς ἀμφίσσης. *Linii*: *pondum Amphissa recepta: praemisso fratre Africano, Amphissam ducit.* Καὶ πορσειμενός τας τε καὶ τὴν ἰβηρίαν, καὶ τὴν λιβύην πορσεξίς, καὶ δευσαφάντος τίνα ἔσπον καὶ τῶν κατ' ἐκείνοις τοὺς τόπους αὐτῶν πιδύσασσι, καὶ τέλος δευμενός δὲ ἐν χειρὶ εἰσφας αὐτοὺς καὶ πιδύσας, τας μὲν ἀρχὰς ἀπαντες οἱ παρόντες οὐέλπιδες ἐχρήθησαν. *Linii*: *& spem pacis eis sermo etiam Africani, quem priorem adierunt, auxit, commemorantis multas gentes, populosq; in Hispania prius, deinde in Africa, in fidem suam venisse, &c. verbum δευμενός, omnino mendosum, & fortasse pro eo reponendum πορσειμενός, vel aliquid tale.* Ὡς αὐτίκα μάλα τελεσεργηθησομένης τῆς δευτέρως ἐπεὶ δὲ πυθομένων τῶν αἰτωλῶν ἐπί πσι δὲ ποιεῖσθαι τὴν εἰρηνίαν, ὁ λαβύσιος δευσαφάντος, διότι δυοὶν πορσειμενῶν αὐτοῖς. *Linii*: *perfecta videbatur res, cum aditus consul illud idem responsum retulit, quo fugati ab senatu fuerant.* Διὰ τὸ μὴ γίνεσθαι τὴν ἀπόφασιν ἀκόλεθον τῇ πορσειμενῇ λαλίᾳ. *Linii*: *nihil enim nec legatione Atheniensium, nec placido Africani responso profectum videbatur.* Πλὴν ἐπανόσειν ἔφασαν ὑπὲρ τῶν ἐπιταττομένων τοῖς αἰτωλοῖς. *Linii*: *referre ad suos dixerunt velle.* Οὗτοι μὲν οὐκ ἐπανήσαν, ὅς. καὶ δὲ τῶν ἐπιταττομένων, τὸ μὲν ἀδυνάτον, διὰ τὸ πλῆθος τῶν χημιάτων, τὸ δὲ φοβερόν, δεῖ τὸ πορσειμενόν αὐτοῖς ἀπατηθῶναι, καὶ ὅν καμὲν ἐπιδύσαντες ὑπὲρ τῆς ἐπιταττομένης, ὡς μὲν εἰς τὴν ἀλυσιν ἐνέπυσον. *Linii*: *Reditum inde Hypatam est; nec consilium expediebatur; nam neque unde mille talentum darent, erat: & permissa libero arbitrio, ne in corpora sua sciretur, metuebant, &c. in exemplari mendum erat in voce ἀλυσιν: & ἀποκλήσις legebatur, pro ἀποκλήσις, de*

Apocletis autem mentio facta est à Polybio supra duobus locis. Πάλιν
ἔξεπεμπον τοὺς αὐτοὺς δεησομένους, ἢ τῆς χρημάτων ἀφελῆν, ἢ αὐτῶν τελευτῆν, ἢ τῆς ὀπίθεσπης ἐκτὸς ποιῆσαι τοὺς πολιτικούς ἀνδρας, καὶ τὰς γυναῖ-
κας *Linii: redire itaque eosdem legatos ad eos. & Africanum inesse-*
runt, & petere, aut ex summa pecunia demerent, aut permissionem
extra ciuim corpora fieri iuberent. Τοῦ δὲ λούκιου φήσαντος ὅτι πύ-
τοις ἔχειν ὡρὰ τῆς συγκαλήτου τῶν ἑξουσίαν, ἐφ' οἷς ἀρτίως εἶπεν. ἔτοι μὲν
αὐτοὶς ἐπαγγέλλοντο. Linii: nihil impetratū, ut mutaret eos. & ea quoque
irrita legatio dimissa est. Οἱ δὲ πρὸς ἐχέδημον ἐπακολούθησαντες εἰς τὸ
ὑπάταν, συνεβόλυσαν τοῖς αἰτελοῖς, ἐπεὶ τὰ τ' ὁμιλίσεως ἐμποδίζοιτο καὶ
τὸ παρὲν, ἀνοχὰς αἰτησασμένοις, καὶ τ' ἐν ἐσώτων κακῶν ὑπερθεσιν ποιησασμέ-
νας, πρὸς βούλειον πρὸς τὸ συγκαληθῆναι. καὶ μὲν ὅπτις χάνωσι πρὸς τ' ἀξιομένων.
εἰ δὲ μὴ, πῶς καὶ πρὸς ἐπεβόλει. χεῖρον μὲν γὰρ ἀδυνάτου γινώσκοντες τ' ὑποκειμέ-
νων τὰ πρὸς σφᾶς, βελτίω γὰρ μὲν ἐκ ἀδυνάτου δὲ πολλὰς αἰτίας. Linii
hūc locum ita vertit: & princeps legationis eorū Echedemus fatigatos
tot repulsis Aetolos, & cōplorantes inutili lamentatione fortuna gen-
tis, ad spem reuocauit, auτοr inducias sex mensiū petendi, ut legatos
Romam mittere possent. dilationē nihil ad praesentia mala, quae ultima
essent adiecturam. leuari per multos casus tempore interposito praesen-
tes clades posse, & c. omnino post verbum ἀξιουμένων, videtur dese-
rari καλῶς ἔχειν, vel tale aliquid, in exemplari Polybii. Φανέντων δὲ
καλῶς λέγειν τῶν πρὸς πρὸς ἐχέδημον, ἔδοξε πρὸς βούλειον πῶς αἰτελοῖς ὑπερ
ἀνοχῶν. Linii: auctore Echedemo iidem missi, prius P. Scipione con-
uento, per eum inducias temporis eius, quod petebant, à Cos. impetra-
uerunt. Ἐξαμήνοισι ἀνοχὰς. Linii: inducias sex mensium. Ο' μὲν
μάνιος, λύσας τῶν πολιορκιῶν, καὶ ὡρὰ δούει πάν τ' ἐσέτευμα, καὶ τὰς
χορηγίας τοῖς πρὸς τὸν λούκιον, ὡς δὲ πρὸς ἀπὸ ἀπὸ τῶν καὶ τ' ἡλιαρχῶν. Li-
uius: & soluta obsidione Amphissae, M. Acilius tradito consuli exer-
citu, prouincia decessit.

XVIII.

Διὰ τῶν στωδῶν. Linii libro xxxvij. grauem inopiam frumenti,
vertit. Ἀντοχῶν φιλοπρίαν. Linii ibidem: Inter hac Phocae se-
ditio orta, quibusdam ad Antiochum multitudinis animos auocanti-
bus, & c. paulo post: Quae plebem in concionibus ad Antiochum tra-
hebat. Ἐξέπεμψαν πρὸς βούλειον πρὸς σέλευκον, ὄντα πρὸς τοῖς ὅροις δ'
χώρας αὐτῶν. Linii: filium Seleucum in Aeolide reliquerat cum ex-
ercitu. Καὶ πόδων. ita videtur legendum, cum in exemplari sit ἡγεσθων.

Eis

X I X.

Εἰς τὴν σάμῳν περὶ τὴν γράμματα τοῖς πρὸς τὸν Λόκιον, καὶ τὴν Ὀμήνῃ.
Liuius libro xxxvij. quæ postquam Samum sunt nuntiata, primò Eumenes auocatus domestico bello, &c. Καὶ τὴν ὅτι τὸν ἐλλήσποντον πορείαν τῆς πεζικῶν στρατοπέδων. Liuius: parariq; quæ ad transitum Hellesponti opus essent.

X X.

Αὐτοὶ δὲντες εἰς ἐκκλησίαν οἱ πολλοὶ τῶν ἀχαιῶν, τὴν τε συμμαχίαν ἐπεκύρωσαν, καὶ νεανίσκοις ἑξαπέστειλαν, πεζὺς καὶ χιλιῶν, ἵππεις δὲ ῥῶν ἡγήτο Διοφάνης ὁ μεγαλοπολίτης.
Liuius libro xxxvij. per eisdē sortē dies Eleam ex Achaia mille pedites cum centum equitibus, Diaphane omnibus his copiis præposito, accesserunt, &c. apud Liuium Diophane videtur scribendum ex hoc Polybii loco.

X X I.

Ἀντίοχος βασιλεὺς εἰς τὴν πέργαμον ἐμβαλὼν.
Liuius libro xxxvij. ad persuadendum passim Pergamenum agrum misit. Πυθόμυρος δὲ τὴν παρυσίαν ὀρθοῦς τῇ βασιλείᾳ, καὶ θεωρῶν οὐ μόνον τὰς ναυτικὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς πεζικὰς δυνάμεις ἐπ' αὐτὸν ὡς ἀγωνομύρας, ἐβελόβετο λόγους ποιήσας πρὸς τὴν ἀγαλῶσιν. Liuius ibidem: Quos ubi exposuisse copias Eleæ, & tot classes in unum conuenisse portum Antiocho allatum est, &c. tempus venisse ratus, priusquam terra, mariq; simul urgeretur, agendi de pace. Καὶ λαβὼν λόγον πινὰ κατάνηκε τῆς πόλεως, τὸ μὲν πεζικὸν ἐπὶ τοῦτου κατέστησε. Τὸς δ' ἵππεις παρ' αὐτῶν τὴν πόλιν παραβάλλει πλείους ὄντας ἑξαχιλίων. αὐτὸς δὲ μετὰ τὸν γυρόμυρος διέπρεπετο πρὸς τοὺς πρὸς τὸν Λόκιον εἰς τὴν πόλιν ὑπὸ ἀγαλῶσιν. Liuius: Tumultum quendam aduersus Eleam castris cepit. ibi peditum omnibus copiis relictis, cum equitatu (erant autem sex milia equitū) in campos sub ipsa Eleæ mœnia descendit: misso caduceatore ad Acmilium, & elle se de pace agere. Οὐκ ἀλλότριοι τῆς ἀγαλῶσιν ἦσαν. Liuius eadem figurā vertit, Rhodij hand aspernari pacem. Οἱ δὲ βασιλεὺς ἔτ' εὐχόμενα τὴν ἀγαλῶσιν, ἔτι δυνάττω ἐφίση καὶ τὸ παρὲν εἶναι. Liuius: Eumenes, nec honestum esse dicere, eo tempore de pace agi, nec exitum rei imponi posse. Εὐχόμενα γὰρ ἔφη, πᾶς οἶδεν γινέσθαι τὴν ἐκβασιν, εἰ μὴ τυχέρις ὄντες ποιῶμεθα τὰς ἀγαλῶσεις. Liuius: Qui enim, inquit, aut honestè, inclusi mœnibus & obfessi velut leges pacis accipiemus? Videndum autem num σύμβασιν, προέκβασιν, legendum sit.

Πῶς γὰρ εἰδέχεσθαι μὴ περὶ δὲ ξυμμάχου ὑπατὸν, ἀνδρὶ τῆς ἐκείνου γνώμης, βεβαιώσας τὰς ὁμολογηθείσας συνθήκας. *Linus: aut cui rata ista pax erit, quam sine consule, non ex auctoritate senatus, non iussu populi Romani perigerimus.* Χωρὶς τε τούτων, εἰ ὅλως γρήξει τι σημεῖον ὁμολογίας πρὸς τὸν ἀντίοχον, οὔτε τὰς ναυτικὰς δυνάμεις δυνάτον ἐπανήξειν δὴ πρὸς εἰς τὴν ἰδίαν, ἔτε τὰς πεζικὰς. *Linus: quæro enim, pace per te facta, rediturus ne ex templo in Italiam sis? classem, exercitumq; deducturus?* Ἐὰν μὴ πρὸς τούτων, ὅ, τε δῆμος, ἢ τε σύγκλητος ἐπιπυρώσῃ τὰ δοχθέντα. *Linus: Quid senatus censeat, aut populus iubeat.* Λεῖπε δὲ καταδιδόντας τὴν ἐκείνων ἀπαρξιν ὡς ἀχειμάζειν ἐνθάδε. καὶ πρὸς τὴν μὲν μηδὲν ἐνδεσπάζειν δὲ τὰς τῆς ἰδίων συμμαχῶν χορηγίας, καὶ ὡς ἀποσπάζει. *Linus: restat ergo, ut maneat in Asia, & rursus in hiberna copia reductæ, omisso bello exhauriant commatibus præbendis socios.* Ἐπεὶ δ' ἂν μὴ σφίσι παρὴ τῇ συκλήτῳ διαλύσῃ, κακοποιῶν πάλιν ἀπ' ἀρχῆς τὸν πόλεμον. ἐν οἷς δυνάμεθα δεῶν βουλομένων, πέραις ἐπιπύσαι τῆς ὁλοῖς. *Linus: deinde si ita visum sit iis, penes quos potestas fuerit, instauremus novum de integro bellum: quod possumus, si ex hoc impetu rerum nihil prolatando remittitur; ante hiemem diis volentibus perfecisse.* Οὗ δὲ λόγιος ἄπο δὲ ξάμνος τὴν συμβολίαν, ἀπικρίθη τοῖς πρὸς τὸν ἀντίοχον, ὅτι πρὸς τῶν ἀνδρῶν ἐλθεῖν, ἐκ εἰδέχεσθαι γρήξει τὰς διαλύσεις. *Linus: hæc sententia vicit: responsumq; Antiocho est: ante consulis aduentum, de pace agi non posse.* Ὡς ἀκούσαντες οἱ πρὸς τὸν ἀντίοχον, ὡς αὐτίκα μὲν ἐδύοντο τὴν τῆς ἐλατίης χώραν. ἐξ ἧς δὲ ταῦτα, σέλευκος μὲν ἐπὶ τούτων ἐμείνε τῆς τόπων ἀντίοχος δὲ ἐπὶ τὸ συνεχεὲς ἐπιπορεύομενος, ἐνέβαλεν εἰς τὸ θῆκος καλέμενον πεδίον, καὶ ὡς ἀβελήκως εἰς χάραν ὀδαίμονα, καὶ γέμουσαν ἀγαθῶν, ἐπλήρου τὴν στρατιάν παντοδαπῆς λείας. *Linus: Antiochus pace nequicquam tentata, vastatis Elæensium primum, deinde Pergamenorum agris, reliquo ibi Seleuco filio, Adramytteum hostiliter itinere facto petit agrum opulentum, quem vocant Thebes campum.*

XXII.

Διεπέμπετο συνεχῶς πρὸς περὶ ὡς, ὡς ἀγαθὸν αὐτὸν εἰς τὴν σφετέραν συμμαχίαν, ὅς. πάντῳ γὰρ ἐδεδείκτο τοῖς Ῥωμαίοις, μὴ ποιεῖν τὰ εἰς τὴν Ἀσίαν διαβασὼν ἐπὶ κατέλιψεν πάντων τῶν δυναστών. *Linus libro xxxvij: ad Prusiam Bithyniæ regem miserat legatos, litterasq; quibus transitum in Asiam Romanorum increpabat. Venire eos ad omnia regna tollenda, ut nullum usquam orbis terrarum, nisi Romanum imperium esset.*

esset. Παρελθονμένης δ' ὀπισθολῆς αὐτῶν ὡς τε λαοὶ καὶ ποπλίου τῆς
 ἀδελφῶν, κομισάμενος ταύτῃ καὶ δαγνὲς, ὅτι ποσὸν ἔση τῇ δαγνοίᾳ. Li-
 nius: *His motum Prusiam litteræ Scipionis cōsulis, sed magis eius fra-*
tris Africani, à suspitione tali auerterunt. οὐ γὰρ μόνον ὡς τῆς ἰδίας
 θεωαιρέσεως ἔφερον δόλοισμας, ἀλλὰ καὶ ὡς τῆς κοινῆς ἀπάντων ρω-
 μαίων δι' ὧν παρεδείκνυνον, ἔχον ἀφηρημένοι πινὸς τῆς ἑξ ἀρχῆς βασιλέων
 τὰς δυναστείας, ἀλλὰ πινὰς μὲν καὶ θεωρηματικὰς ἀσκήσεις αὐτοὶ δυνασά-
 ενίοις δὲ ἡυξηκότες, εἰς πολλαπλασίους αὐτῶν τὰς ἀρχὰς πεποιηκότες. Li-
 nius: *Qui præter consuetudinem perpetuam populi Romani, augendi*
omni honore regum sociorum maiestatem, domesticis ipse exemplis Pru-
siam ad promerendam amicitiam suam compulit. Ὡς καὶ μὲν τῷ ἱβη-
 ρίᾳ, ἀνδοβάλλῃ καὶ καλαχάνῃ θεωρήσαντο. καὶ δὲ τῷ λιβύῳ, μασσα-
 νάσιω. ἐν δὲ τοῖς καὶ τῷ ἰλλυρίᾳ τόποις, πλόεσαντο. ἐς ἀπαντας ἔφασαν,
 ἑξ ἑλαφρῶν καὶ τῶν τυχόντων δυναστῶν, πεποιημένοι βασιλεῖς ὁμολογουμέ-
 νως. Linus: *Regulos se acceptos in fidem, in Hispania reges reliquisse.*
Massanissam non in patrio modo locasse regno, sed in Syphacis, à quo
antè expulsus fuisset, regnum imposuisse, &c. ἀνδοβάλλῃ hunc, Ap-
prianus in Hiberico appellat ἰνδὶβίλῳ. & Polybius κολίχαντα libro xi.
quem hic καλάχαντα, Colcam à Linio nominatum: ut in tanta nomi-
nis varietate de mendo dubitandum sit. Ὁμοίως καὶ τῷ ἐλλάδᾳ, φί-
 λιππον, καὶ νάειν. ὧν, φίλιππον μὲν καταπολεμήσαντες, καὶ συγκλείσαντες
 εἰς ὄμηρον καὶ φόρον, βραχέϊαν αὐτῶν νύ λαβόντες ἀπὸ δεξιῶν ὀνοίας, ἀπο-
 κατεσκένην μὲν αὐτῶν τὸν ἦδον, καὶ τοῖς ἀμὰ τούτῳ σωζομένοις νεανί-
 σκουις, ἀπολεσκέναι δὲ τῶν φόρον. Linus: *Philippum & Nabim hostes,*
& bello superatos ab T. Quinctio, tamen in regno relictos: Philippo
quidem anno priore etiam stipendium remissum, & filium obsidem
redditum. Πολλὰς δὲ τῶν πόλεων ἀποδεσκένην τῶν ἀλυσῶν καὶ πόλε-
 μων. Linus: *& quasdam civitates extra Macedoniam, patientibus Ro-*
manis imperatoribus recepisse eum. Ὡς θεωρίας διακούσας, ἐπ' ἄλ-
 λης ἐχέτο γνώμης. ὡς δὲ καὶ παρελθόντων πρὸς αὐτὸν πρίστεις οἱ ὡς
 τὸν γάϊον λίσιον, τελείως ἀπέστη τῶν καὶ τὸν ἀντίοχον ἐλπίδων, συμμίζας τοῖς
 θεωρημένοις. Linus: *Maximè confirmatus est animus regis, postea-*
quàm ad eum C. Linus, qui Prætor ante clāssi præfuerat, legatus ab
Roma venit: & edocuit quāto & spes victoriæ certior Romanis, quàm
Antiocho; & amicitia sanctior, firmiorq; apud Romanos futura esset.
Ἀντίοχος δὲ ταύτης ἀποπεσὼν ἐλπίδος παρὴν εἰς ἔφετον. Linus: Antiochus
posteaquàm à spe societatis Prusie decidit, Ephesum ab Sardibus est
profectus,

profectus, ad classem. Καὶ συλλογίζομαι, ὅτι μόνως ἐν ἑαυτῷ κωλύσειν τὴν περὶ τὴν στρατιάν ἀποβίβασιν, καὶ καθόλου τὸν πόλεμον. ὅτι τῆς αἰτίας ἀποβίβασιν, εἰ βεβαίως κρατοῖν τῆς θαλάσσης, πρὸς τοὺς ναυμάχων, καὶ κελύειν τὰ πλεονεκτήματα διὰ τῆς καὶ θαλάσσης κινδύνων. *Linus: magis quia terrestribus copiis exercitum Romanum, & duos Scipiones imp. videbat sustineri non posse: quàm quòd res navalis ipsa per se, aut tentata sibi unquam feliciter, aut tunc magnæ & certæ fiduciæ esset, &c. in exemplari manuscripto deerrat particula εἰ, alioqui ad sensum necessaria: & pro μόνως, legebatur μόνος. sed Polybianam sententiam non penitus expressit Linus.*

XXIII.

Ἐκείνῃ δὲ ἀπέμπετο πρὸς τοὺς πρὸ τὸν Λόδιον, καὶ πόπλιον ἑστῶτα λύσιων. πρὸ χειρὸς ἀμφοτέρων ἡγεμενῶν τὸν βυζάντιον, ὃς ἐπεμψε δούς ἐντολὰς. *Linus libro xxxvij. post eos fortè dies legatus ab Antiocho in castra venerat Byzantius Heraclides de pace afferens mandata.* Ὅτι πρὸς τῆς τε τῆς λαμψακλῶν, καὶ σμυρναίων, ἐπὶ δὲ τῆς ἀλεξανδρείων πόλεως. *Linus: Smyrnam enim & Lampscacum, & Alexandriam, Troadem & Lysimachiam in Europa tactatas in illis disceptationibus esse.* Ὅμοιος δὲ καὶ πᾶσι ἑτέροις ὑφαιρέσει βέλων τῆς καὶ τὴν αἰολίδα, καὶ τὴν ἰωνίαν, ὅσαι τὰ κείνων ἡρώτο καὶ τὸν ἐν ἐσθρατὶ πόλεμον. *Linus: Et si quas alias Romani, quòd suarum partium fuerint, vindicare ab imperio regio velint.* Πρὸς δὲ τοῖς, ὅτι τὴν ἡμισίαν δώσῃ τῆς γαλλιανῆς σφίσι δαπάνης, εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν ἀφαιρέσει. *Linus: impense quoque in bellum factæ partem dimidiam regem præstaturum populo Romano.* Ταύτας μὲν ἂν ὁ περὶ πόλεμος εἶχε τὰς ἐντολὰς. *Linus: hæ conditiones erant pacis.* Καὶ καταλαβόντες τοὺς ῥωμαίους ἐόντας ὅτι τῆς στρατιωτικῆς, ὃς πρὸς τὸν κατασκευάσαν ὅτι τῆς ἀφαιρέσεως. *for- tè ἐπὶ ὄντας legendum. Linus: Statim deinde ad Hellespontum aliquan- diu habuerunt, quia dios fortè, quibus ancylia monentur, religiosi ad iter inciderant.* Τὰς μὲν οὖν ἀρχὰς ἡδὴ, νομίζων αὐτὰς σιωπῶν ἐπὶ πρὸς τὴν ἐνταύτην, τὸ μὲν δὲ ὅτι τῆς ὑπονεμενῶν, καὶ πρὸς μὴδ' ἐν ὁρμηκίαν τῆς ἐξῆς τοὺς ὑπεναντίους. *Linus: Quam impetrabilem fore, magnam ei spem attulit mora & cunctatio Romanorum: quos simul Asiā attigissent, effuso agmine ad castra regia ituros crediderant.* Διὰ τὸ πλείω ῥοπλῶ καὶ τῆς πρὸς ἀφαιρέσεως ἐν τῇ ἐνείκῃ πρὸς ἀφαιρέσει. *Linus: in eo maximam spem habebat.* Αἶνον δ' ἔχον καὶ τὴν μὲν τὸ στρατόπεδον ὅτι τῆς

ὅτι τῆς περὶ τὴν παρεμβολῆς, καὶ τῆς κατὰ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς διωά-
μεων, τὸ, σάλιον ἐστὶ τὸν θεωρημένον ἀνδρα. *Linus: iidem dies P. Sci-*
pionem propiore etiam religione, quia Salius erat, disjunxerāt ab exer-
citu; causaq. & is ipse mora erat, dum consequeretur, &c. in exem-
plari manuscripto corruptè legebatur, τὸ, σάμον ἐστὶ, pro τὸ σάλιον ἐστὶ,
ut apparet ex Liniana versione. Ἐκχωρεῖν τὸν ἀντίοχον. *Linus: ces-*
sisse regem. paulò supra corruptè legebatur, βληθεὶς πρὸς τὸ σωῆδριον,
in exemplari. Πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα πρὸς ταύτῃ τὴν ὑπόθεσιν διελέχ-
θη, ὡς καλῶν τοῖς Ῥωμαίοις, μήτε τὴν τύχην λίαν ἐξελέγχειν, ἀνθρώ-
ποις ὑπάρχοντας, μήτε τὸ μέγας τῆς αὐτῶν ἐξουσίας ἀόριστον ποιεῖν, ἀλ-
λὰ θεωρεῖσθαι, μάλιστα μὲν τοῖς τῆς οὐράνης ὅροις, καὶ γὰρ ταύτῃ μεγά-
λῃ ὑπάρχειν, καὶ ὡς ἀδύνατον, ὅτι τὸ μηδὲν κατὰ τὴν τῆς θεωρημένης
αὐτῆς. εἰ δὲ πάντως καὶ τῆς ἀσίας βέλοντι πρὸς περὶ τῆς, διορίσας
ταῦτα πρὸς τὴν γὰρ τὸ διωατὸν, &c. *Linus hunc locum ita vertit: Re-*
liqua oratio fuit, ut memores rerum humanarum, & suae fortunae mo-
derarentur, & alienam ne urgerent. finirent Europa imperium; id
quoque immensum esse: & parari singula acquirendo facilius potuisse,
quàm uniuersa teneri posse. quòd si Asia quoque partem aliquam abs-
trahere velint, dummodo non dubiis regionibus finiant, vinci suam
temperantiam Romana cupiditate, pacis & concordiae causa regem pas-
surum. Διότι τῆς μὴ δαπάνης, & τὴν ἡμίσησαν, ἀλλὰ πᾶσαν, δίκαιον
ἔστιν ἀντίοχον ἀποδοῦναι. φησὶ γὰρ τὸν πόλεμον ἐξ ἀρχῆς, οὐδὲ αὐτοῖς, ἀλ-
λὰ δι' ἐκείνων. τῆς δὲ πόλεως, μὴ τὰς καὶ τὴν αἰολίδα, καὶ τὴν ἰονίαν μόνον
ἐλευθερωῦν, ἀλλὰ πάσης τῆς ὅτι τὰς τῆς ταύτης διωασίας ἐκχωρεῖν.
Linus: nam & impensam, quae in bellum facta est, omnem prestare
regem equum esse censebant, cuius culpa bellum excitatum esset: &
non Ionia modo, atque Aeolide deduci debere praesidia regia, sed sicut
Gracia omnis liberata esset, ita quae in Asia sint, omnes liberari vr-
bes. id aliter fieri non posse, quàm ut cis Taurum montem possessione
Asia Antiochus cedat. τῆς πολέμων, pro τῆς πόλεως: &, ἔπειτα δὲ
τῆς ταύτης, pro ὅτι τὰς τῆς ταύτης, mendosè in exemplari legebatur.
Ὁ μὲν ἐν περὶ τῆς ταύτης ἀκούσας ὡς τῆς ταύτης, ὅτι τὸ πολὺ τῆς
ἀξιομύθων τὰς ἐπιταγὰς ὑπαίρειν, & δὲ λόγον ποιητὰς μύθος. *Linus:*
legatus posteaquàm nihil equi in concilio impetrari se censebat. κοινῶ
ἐν τεύξει videtur Linus expresse, concilium. Τὸν δὲ πόπλιον ἐδεξά-
σασε φιλοτίμως. *Linus: Scipionis animum tentare est conatus.*

Πρῶτον μὲν, χωρὶς λύτερον ὁ βασιλεὺς αὐτῶν τὸν ὑὸν ἀποδώσας. *Linus: om-*

D

nium

nium primum, filium ei sine pretio redditurum regem dixit. Ἐν ἀρχαῖς τὸ πολέμου. *Linus*: principio belli: ὃ ὑποχείριον, captivū, vertit. Δύπερον δέ. *Linus*: deinde. Διδόναι πλῆθος χρημάτων. *Linus*: aurī pondus ingens est pollicitus. Κοινῶ ποιεῖν τῷ ἐκ τῆς βασιλείας χορηγίαν, εἰάν συνεργήσῃ ταῖς ὑπὸ τῆ βασιλείας προτεινομένης δαλύσεσι. *Linus*: ὃ nomine tantum regio excepto, societatum omnis regni, si per eum pacem impetrasset. Τῷ μὲν καὶ τὸ ὑοῦ ἐπαγγελίαν, ἔφη, δεχέσθαι. *Linus*: Ego ex munificentia regia maximam donum filium habebō, etc. videtur autem adverbium καὶ abundare, vel τὸν ὑόν legendum esse. Περὶ δὲ τῆς ἄλλων ἀγνοεῖν αὐτὸν ἔφη, καὶ ὡς παῖδιν ὀλοχεράς τὴ σφιτέρει συμφέροντις, ἔ μόνον καὶ τῷ πρὸς αὐτὸν ἐνταυθιν, ἀλλὰ καὶ τῷ πρὸς τὸ συνέδριον. *Linus*: Quod Romanos omnes, quod me, ad quem missus es, ignoras, minus miror; cum te fortunam eius à quo venis, ignorare cernam. Εἰ μὲν γὰρ ἐπ' αὐσιμαχίας, καὶ τῆς εἰς τὴν χερρόνησον εἰσόδου κύριος ὑπαρχών, ταῦτα πρὸς αὐτὸν ἐπιτελεῖν, ταχέως ἀν' αὐτὸν ὀπίσσω χεῖν. ὁμοίως, εἰ καὶ τούτων ἐκχωρήσας παρεγγόνοι πρὸς τὸν ἐλλήσποντον μὴ τῆς διωμάμεως, καὶ δηλὸς ὢν ὅτι πωλύσθ' τὴν δαίεσιν ἡμῶν, ἐπ' ἐσθλῶς πρὸς αὐτῶν τούτων, ἢν ἀν' ἔτι πρὸς αὐτὸν ἐφικέσθαι τῆς ἀξιουμένων. *Linus*: *Lyfimachia tenenda erat, ne Chersonesum intraremus; aut ad Hellepontum obfistendum, ne in Asiam traiceremus*; si pacem tanquam à sollicitis de belli euentu petiturus erat, ὃ c. in exemplari corruptè, ut opinor, εἰάν ἔτι πρὸς αὐτὸν ἐφικέσθαι, legebatur. Ὅτε δ' ἐάσας ἐπιβῆναι τῆς ἀσίας τὰς ἡμετέρας διυάμεις, καὶ πρὸς δεξιὰ μέρη, ἔ μόνον τὸν χαλινὸν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀναβάτην. *Linus*: concessō verò in Asiam transitu, ὃ non solum frenis, sed etiā iugo accepto. Ὑσων εἰκότως ἀν' ὀποτυχάνειν. *Linus*: que disceptatio ex æquo, cum imperium patiedum sit, relicta est? ἴσως, malè scriptum fuisse in exemplari, ex *Liniana* versione constat. Ὑποχρεῖτο δώσθαι αὐτῷ συμβεβλῆσαν ἀξίαν τῆς προτεινομένης χάριτος. *Linus*: quod in presentia dare possim, fidele consilium est. Παρεκάλει γὰρ αὐτὸν εἰς πᾶν συγκαταβαίνειν, μάχας δὲ καὶ μηδένα βόπον Ῥωμαίοις. *Linus*: nuntia verbis meis, bello abfistat: pacis conditionem nullam recuset. Ἀντίοχος νομίμας ἐδὲν ἀν' βαρύτερον αὐτῷ γινώσκει πρὸς τὰ ματῆς τῶν ὑπὸ ὀπίσσω μέρων, εἰ ληφθεὶς μαχόμενος, τῆς μὲν πρὸς τὰς δαλύσεως ἀχολίας ἀπέστη, τὰ δὲ πρὸς ἀγῶνα πάντα, καὶ πάντα χόδον ἡπιμάζετο. *Linus*: quando perinde ac victo iam sibi leges dicrentur. omīssa igitur in presentia mentione pacis, totam curam in belli apparatus intendit.

XXIV. Παρε-

εἰς τὸν πόλεμον δαπάνης. *Liuius: pro impensis in bellum factis.* Τέτων δὲ φ. μὲν ὠδραυτίνα. *Liuius: quingenta praesentia.* Διχίλια δὲ καὶ φ. ἐπειδὴν ὁ δῆμος κυρώσῃ τὰς διαλύσεως. *Liuius: mille & quingenta, cum S. P. Q. R. comprobauerit pacem.* Τὰ δὲ λοιπὰ τελεῖν ἐνέτισι ιβ. *Liuius: mille deinde talentum per XII annos.* Ἀποδοῦναι δὲ καὶ θυμένῳ υ. τάλαντα. *Liuius: Eumeni quoque reddi cccc talenta.* Καὶ τὸν ἐλλείποντα σίτην καὶ τὰς περὶ τὸν πατέρα σωθήκας. *Liuius: & quod frumenti reliquum ex eo, quod patri debitum est.* Καὶ θόαντα τὸν αἰτωλὸν, καὶ μνασίλοχον ἀκαρνανά. *Liuius: Thoantem quoque Aetolum, & Mnasilochum Acarnana. vel apud Liuium Mnasilocum, vel apud Polybium μνασίμαχον reponendum est.* Καὶ φίλωνα καὶ εὐβουλίδην τὲς χαλκιδέας. *Liuius: Chalcidenses Philonē & Eubulidan.* Πίσιν δὲ τούτων ὁμήγερις κ. δουῶν. *Liuius: pignus obfides viginti.* Τὲς ὠδραγαφέντας. *Liuius: vertit, nostro arbitrio.* Ταῦτα μὲν ἔν ὃ πόπλιος ἀπεφῆνατο. *Liuius: cum his mandatis ab rege missi erant legati, ut omnem pacis conditionem acciperent.* Ἐδοξε πᾶσιν ὠδραποσεῖλαι περὶ τὸν πόπλιον. *Liuius: itaque Romā mitti legatos placuit.* Οἱ ῥωμαῖοι διείλον. *Liuius: vertit, diuisit.* Μετὰ πῶς ἡμέρας ὠδραγενομένων εἰς τὴν ἔφεσον. *Liuius: Ephesum ad eos. paucos post dies obfides ab rege deducti sunt.* Εὐθέως ἐγίνοντο περὶ τὸ πλεῖν εἰς τὸν πόπλιον, ὅτ θυμένῳ. *Eumenes quoque eodem tempore profectus est Romam.* Καὶ χεδὸν τῷ ὅτ τὰ δὲ τὸ γεῖρε πάντων τῶν κατωκέντων ἐθνῶν καὶ πολιτευμάτων ἐπεσβόον εἰς τὸν πόπλιον. *Liuius: secuta eos sunt legationes omnium Asiæ populorum.*

XXV.

Παρὴν δὲ βασιλεὺς θυμένῳ, οἷτε παρ' ἀντόχου περὶ τῆς, οἷτε ὠδρα τῶν ῥοδίων. *Liuius: hand multo post M. Aurelius Cotta legatus L. Scipionis, cum Antiochi regis legatis, & Eumenes rex, Rhodijq. Romam venerunt.* Εἰσεκαλέσαντο περὶ τὸν βασιλέα. *Liuius: Tum omnium primum Eumeni senatus datus est.* Καὶ λέγει ἡγεῖται καὶ παρρησίας, ὧν βούλει τὸν ὠδρα τῆς συγλήτου. *Liuius: iubentibusq. dicere ipsum omiſſa in id verecundia, quid sibi à S. P. Q. R. tribui æquum cēferet.* Ἡ καὶ παρ' ἐτέρων τυχὴν πρὸς ἐβόλετο φιλανθρωποῦ ῥωμαῖοις ἀν' ἐχρησάτο συμβούλοις, περὶ τὸ μὴτ' ἐπιθυμῶν μηδεὶς ὠδρα τὸ δῖον, μὴτ' ἀξίαν μηδὲν ὠδρα τὸ καθήκοντος. *Liuius: si ab aliis sibi præmiorum optio daretur; libenter, data modo facultate consulendi senatum Romanum, consilio amplissimi ordinis usurum fuisse; ne quid aut immoderate cupisse, aut petisse*

petisse parum modestè videretur, &c. Οὐδὲ αὐτὸν παρέσι δει-
 μοις ῥωμαίων, ἀριστον εἶναι νομίζει τὸ δίδοναι τὴν ὑπερθετήν ἐπείνοις, καὶ
 οὐδὲ αὐτὸ καὶ οὐδὲ τῶν ἀδελφῶν. *Liuius: verum enimvero cum ipsi datu-
 ri sint, multò magis munificentiam eorum in se, fratresq; suos, ipsorū
 arbitrij debere esse, &c. in exemplari corruptè παρέσι, pro παρέσι le-
 gebatur.* Διότι παρὲς τῇ συγμῇ τῷ πᾶν αὐτῷ χαρίζεσθαι τὸ δυνατόν.
*Liuius: propensius, cumulatusq; si quo possit, prout eius merita sunt,
 senatum facturum.* Εὐμενὸν ὅτι τῆς αὐτῆς γνώμης. *Liuius: in eadem
 perstare sententia.* Οὐ μὲν βασιλεῖς ἐξεχώρησεν. ἡ δὲ ἐντὸς ἐβουλόετο
 τί δὲ ποιεῖν. *Liuius: templo excessit, &c. notandus autè est antiquus
 mos exeundi è senatu, cuius meminit Liuius libro septimo ab V. C. his
 verbis: summotis deinde legatis, cum consultus senatus esset. Ὑπο-
 δεικνύει.* *Liuius: expromere.* οὐδὲ ὧν παρέσιν. *Liuius: quid petens
 venerit.* Καὶ γὰρ εἰδέναι τὰ διαφέροντα τοῖς ἰδίοις, παρὲς αὐτῶν ἐπείνοις ἀ-
 νεχέσθαι τὰ καὶ τὴν ἀσίαν. *Liuius: ut absurdum esse diceret, ignorare
 regem, quid sperans, aut petens venerit: quæ commoda regno suo sint
 ipsum optime scire: Asiam longè melius, quàm senatum nosse. reuo-
 candum igitur, & cogendum, quæ vellet, quæq; sentiret, expromere.
 εἰσεκλήθη, & λέγειν ἡναγκαζέσθαι, vertit Liuius, reductus, & dicere iussus.*
*Εὐφασκεν ἐν, ἄλλο μὲν ἐδὲν εἰπεῖν οὐδὲ τῶν κατ' αὐτὸν, ἀλλὰ μένειν
 τελέως διδόναι ἐπείνοις τὴν ἑξουσίαν. ἕνα δὲ τόπον ἀγωνιᾶν τὸν καὶ τοῖς ῥο-
 δίοις.* *Liuius: perseuerassem, inquit, tacere P.C. nisi Rhodiorum lega-
 tionem mox vocaturos vos scirem: & illis auditis, mihi necessitatem
 fore dicendi.* Ἡ περ αὐτὸν παρὲς τῆς ἰδίας ἀρχῆς. Ita videtur legendum,
 ut ad Eumenem referatur; nam malè αὐτὸς erat in exemplari. Εὐμενὸν
 μὲν γὰρ αὐτοῖς, ἐπεὶ δὲν εἰσπορεύσθαι, διότι παρὲς, ἔτε παρ' ὑμῶν αἰτι-
 μοι τοὺς παρὲς ἐδὲν, ἔδ' ἡμᾶς βλάπτειν θέλοντες κατ' οὐδὲν ἀγέπον.
*Liuius: Quæ quidem eò despectior erit, quòd ea postulata eorum futu-
 ra sunt, ut non solum nihil, quod contra me sit, sed ne quod ad ipsos
 quidem propriè pertineat, petere videantur.* παρὲς αὐτῶν δὲ οὐδὲ τῆς
 ἐλευθερίας τῶν τὴν ἀσίαν οἰκούντων ἐλλυῶν. *Liuius: agent enim causam
 ciuitatum Græcarum, & liberari eas dicent breui.* Τὸ δ' οὐχ οὕτω
 αὐτοῖς εἶναι χειρισμὸν φήσουσιν, ὡς ὑμῖν κατ' ἡμῶν, καὶ τοῖς γαρονόσιν ἔργοις
 ἀπόλασθαι. *Liuius: & si displicet, cum has tantas opes affectabunt, dis-
 simulabunt vlla parte id ad se pertinere: vos modò id decere, & conue-
 niens esse antefactis, dicent.* Τῶν γὰρ πόλεων ἐλευθεροποιησάντων, &c.
 ἡμῖν μὲν ἀρδελὺ ἀποπαύσας πάντας, ἔμνονον τοῖς νυνὶ ἐλευθεροποιησόμενοις,

ἀλλὰ καὶ τοὺς παρόντας ἡμῖν ὑποταττομένους, ἐπειδὴν ὑμεῖς ἐπὶ ταύτης ὄν-
 τεσ φανεροὶ γήνοισθε τῆς παρορέσεως, τοῦτοισ δὲ παρορήσῃ πάντας. *Linus:*
quo impetrato, cui dubium est, quin & à nobis auersuri sint non eas
modò ciuitates, quæ liberabuntur, sed veteres etiam stipendiarias no-
stras. γήνοισθε, pro γήνοισθε, sine γήνοισθε: & παρορήσῃ, pro παρορήσῃ, ma-
 λὲ, ut videtur, erat in exemplari manuscripto. Οἱ ὅμαρ μὲν ἔσονται
 σύμμαχοι πύτων. τῇ δ' ἀληθείᾳ, πᾶν ποιήσουσι τὸ κελεύθερον ἐπὶ μῶς,
 τῇ μεγίστῃ χάριτι γερονότας ὑπόχρεοι. *Linus:* verbo socios, reuera sub-
 iectos imperio, & obnoxios habituri sint, tanto obligatos beneficio.
 Διόπερ ὧ ἄνδρες ἀξιέμεν ὑμᾶς, τῆτον τὸν τόπον ὑπειδέσθῃ, μὴ λάθῃτε. *Li-*
nus: hac vos ne decipiat oratio, prouidendum vobis erit. Τῶς μὲν
 παρὰ τὸ δέον αὐξοντες, τοὺς δ' ἐλαττοῦντες τῇ φίλων ἀλόγως. ἄμα δὲ τού-
 τοις τοὺς μὲν πολεμίους γερονότας οὐρεγετοῦντες τοὺς δ' ἀληθινὰς φίλους παρ-
 οράντες, καὶ ὀλιγωροῦντες πύτων. *Linus:* néve non solum inaequaliter
 alios nimium deprimatis ex sociis vestris, alios prater modum extolla-
 tis: sed etiam ne qui aduersus vos arma tulerint, in meliore statu sint,
 quam socij, & amici vestri. Εἰ γὰρ δὲ παρὰ μὲν τούτων, ὅπου δέοι παντὸς
 παρὰ χωρήσειμι τοῖς πέλας ἀφιλονείκως. παρὰ δὲ τῇ ἡμετέρᾳ φιλίᾳ, καὶ τῇ
 εἰς ὑμᾶς διοσίᾳ, ἀπλῶς, ἐδέποτ' ἂν ἐδὲν τῇ ὄντων ἐκχωρήσειμι καὶ δύ-
 ναμιν. *Linus:* Quod ad me attinet, in aliis rebus, cessasse infra finem
 iuris mei cui libet videri malim. in certamine amicitiae vestrae, beneco-
 lentiae erga vos, minimè aequo animo vinci possum. Καὶ γὰρ ἐκείνος
 παρὸς μεταχρῶν τῇ ἡμετέρᾳ φιλίᾳ καὶ συμμαχίᾳ, παρὸν πάντων τῇ καὶ
 τῷ ἀσίου, καὶ τὴν ἐλλάδα, οὐ γήνοισθε διὰ φύλαξαι ταύτην ἕως τῆς τελευτῆς
 ἡμέρας. *Linus:* Qui primus omnium Asiam, Graciamq. incolentium
 in amicitiam vestram venit, &c. ad extremum finem vitae perduxit.
 Οὐ μόνον καὶ τὴν παροίρεσιν, ἀλλὰ καὶ καὶ τὰς παρὰ εἰς. πάντων γὰρ ὑμῶν
 ἐκοινώνησε τῇ καὶ τὴν ἐλλάδα πολέμων, καὶ πλείους μὲν εἰς τῆτον καὶ πε-
 ζικᾶς, καὶ ναυτικᾶς δυνάμεις παρέχετο τῇ ἄλλων συμμάχων. *Linus:* nec
 animum duntaxat vobis bonum ac fidelem praestitit, sed omnibus in-
 terfuit bellis, quæ in Gracia gessistis, terrestribus, naualibusq., &c. καὶ
 πεζικᾶς, de erat in exemplari. Πλείστην δὲ συνεβάλλετο χορηγίαν. *Linus:*
 omni comitatu genere vos adiunxit. Τέλος δὲ εἰπεῖν, κατέσπευσε τῇ
 βίον, ἐν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις, καὶ τὸν φιλιππων πόλεμον, παρὰ καλὰν βοιω-
 τοῖς εἰς τὴν ἡμετέραν φιλίαν, καὶ συμμαχίαν. *Linus:* in ipsa concione in-
 termortuus haud multo post expirauit, cum Bwotos ad societatem ve-
 stram hortaretur. Εἰ γὰρ δὲ παρὰ δεξιὰ μὲν τῷ ἀρχῶ, τῷ μὲν παρὰ

ρεστω

ρεσιν τὴν τῆ πατρὸς διεφύλαξα. ταύτην γὰρ οὐχ οἶοντ' ἂν ὑπερθέσθαι. τοῖς δὲ
 παύμασιν ὑπερεδέμνω. οἱ γὰρ καὶ ἐπὶ τὴν ἐκ πρὸς βάσανον ἐμοὶ μάλλον,
 ἢ ἐκείνῳ προσηῶν. *Linus*: huius ego vestigio ingressus, voluntate &
 studio in colendis vobis adiicere (etenim inexuperabilia haec erant)
 nihil potui; rebus ipsis meritisq; & impensis officiorum, ut superare
 possem, fortuna, tempora, Antiochus, & bellum in Asia gestum prae-
 buerunt materiam, &c. οἶον τὴν, & ἐκείνων, corruptè legebatur in ex-
 emplari. Ἀντόχου γὰρ πατρίδος ἡμῖν θυγατέρα δοῦναι. *Linus*: filiā
 suam in matrimonium mihi dabat. Διδόντες ὡς αὖτε καὶ μὴ τὰς πα-
 τερνὰ ἀπὸ ἀπολεσμένων ἀφ' ἡμῶν πόλεις. *Linus*: restituebat extem-
 plo civitates, quae defecerant à nobis. Πάν ὑπὸ χυμῶν ποιήσῃ, εἰ μετὰ-
 χοιμῶν τῆ πατρὸς ὑμᾶς πόλεμον. *Linus*: spem magnam in posterum am-
 plicandi regni faciebat, si secum aduersus vos bellum gessissem. Καὶ
 περὶ γῆρας, καὶ ναυπηγίας δυνάμει. *Linus*: terrestribus navalibusq; copiis.
 Πλείστας δὲ χορηγίας συμβεβλήκα. *Linus*: commeatus suppetituri.
 Εἰς πάντας δὲ τοὺς κινδύνους δεινῶν αὐτοῖς ἀποφασίσως. *Linus*:
 nec labori meo, nec periculo usquam peperi. Ὑπερμείναι μὲν συγχε-
 δέντες εἰς αὐτὴν τὴν πύργον πολιορκεῖσθαι καὶ κινδυνεύειν. *Linus*: ob-
 sisionem passus sum Pergami inclusus cum discrimine ultimo simul vi-
 te regniq; &c. εἰς αὐτὸν τὸ πύργον, est in exemplari. Εἰ μὴ σπασ-
 σὴν μὲν τὸν οὐ μόνον ὑπαρξάντα πόλεμον ὑμῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τελευταῖον κα-
 ταφυγόντα πατρὸς ὑμᾶς καὶ τῆς ἰσχύος. *Linus*: Masinissa hostis vobis,
 antequam socius fuit, &c. cum turma equitum in castra confugit ve-
 stra. Εἰ τήρσιν τὸ πύργον.] ἐξήρσεν malè legebatur in exemplari, pro ἐτή-
 ρσεν τὴν πύργον: quod *Linus* unico verbo, fideliter, expressit. Βασιλέα
 τῆς πλείστων μερῶν τῆς λιβύης πεποιήκατε. *Linus*: praepotentem inter
 Africa reges fecistis. Ἡμᾶς δὲ τοὺς δὲ παρὸντων τὰ μέγιστα καὶ κάλ-
 ιστα τῶν ἔργων ὑμῖν συγκατεργασμένοι παρ' οὐδὲν ποιήσετε; *Linus*: Quò
 tandem igitur nos premio, atque honore digni apud vos sumus, qui
 nunquam hostes, semper socij fuimus? ἡμεῖς, & ποιήσεσθαι, malè scri-
 ptum erat in exemplari. Τί οὖν ἔστιν αὐτῶν αὐτῶν. *Linus*: quid ergo
 postulab, dicat aliquis? Εἰ μὴ παρρησίας, ἐπεὶ περ ἡμᾶς ὁξυκαλέσ-
 ατε πατρὸς τὸ λέγειν ὑμῖν τὸ φανόμην. Ego patres conscripti, quoniam di-
 cere utique volentibus vobis parendum est. Εἰ μὴ αὐτοὶ κείνους τίνας
 πόδας δεκατέχειν τῆς ἀσίας, τῆς ὄντων ὅτι τὰ δὲ τῶν ταύρου, περὶ τῶν δὲ
 πατρὸς ὑπ' ἀντίοχον, τὲτο καὶ μάλιστα βουλοίμην ἂν ἰδεῖν γυρόμενον. καὶ
 γὰρ ἀσφαλές αὐτῶν βασιλεύσῃ ὑμῖν γῆνιαντες ὑπολαβεάνομεν. *Linus*: si

vos

vos ea mente ultra Tanai iuga Antiochum emouistis, ut ipsi teneretis eas terras: nullos accolas, nec finitimos habere, quàm vos malo; nec vlla alia re tutius, stabiliusq; regnum meum futurum spero. τὴν ἀσίαν, προτῆς ἀσίας, corruptè legebatur in exemplari: vel addendum καὶ, (si τὴν ἀσίαν retinere velimus. Εἰ δὲ τὸ μὴ κείναι ποιεῖν, ἀλλ' ἐκχωρεῖν τὴν ἀσίαν ὀλοχεράς, ἐδὲν φαμὺν διαϊότερον εἶναι ὡς ἐκχωρεῖν ὑμᾶς τῆς ἐκ τῆς πολέμου γεγονότων ἀθλῶν, ἢ περ ἡμῖν. *Liuius*: sed si vobis decedere inde, atque exercitus deducere in animo est, neminem digniorem ex sociis vestris, qui bello à vobis parta possideat, quàm me. Nῦν δ' ἵα κάλλιστον ἔστιν, τὰς δουλοῦντας ἐλθεῖν δευῶν, εἴγε μὴ μετ' ἀντόχου πολεμεῖν ὑμῖν ἐτόλμησαν. ἐπεὶ δὲ τὸ ὑπέμειναν, πολλὰ κάλλιον, τοῖς ἀλλοθινοῖς φίλοις τὰς ἀρμοζέσας χάριτας δοιδόναι μάλλον, ἢ τοῖς πολεμίοις γεγονότας δουραγεῖν. *Liuius*: at enim magnificum est liberare ciuitates seruas. ita opinor: si nihil hostile aduersus vos fecerunt. Sin autem Antiochi partis fuerunt; quanto est vestra prudentia, & equitate dignius, sociis benemeritis, quàm hostibus vos consulere? Αὐτὸν τε τὸν βασιλέα, καὶ τὰ ῥηθέντα φιλοφρόνως ἀπεδέχετο. *Liuius*: Grata oratio regis patribus fuit, &c. mendum erat in Græco exemplari non ferendum, quod nos sustulimus, mutata voce τρίτον, in τε τὸν, &c. Πεσθύμως εἶχεν. *Liuius* vertit, propenso animo. Αἰφυσουῦτος δὲ πρὸς τῶν περὶ βασιλέως. *Liuius*: quia non aderant quidam Rhodiorum. Εἰσεκαλίσαντο τοὺς σμυρναίους. *Liuius*: interposita Smyrnaeorum brevis legatio est. Διότι γεγονόσι πάντων ἐκτελέσασθαι τῶν ἐκ τῆς ἀσίας αὐτονομουμένων. *Liuius*: collaudatis egregiè Smyrnaeis, quòd omnia ultima pati, quàm se regi tradere maluerunt. Ε'πὶ δὲ τοῖς εἰσηλθόν οἱ ῥόδιοι. *Liuius*: introducti Rhodij sunt. Καὶ βασιλέα περὶ σκευὰ μὲν οὐκ εἶχον, ἀλλ' ἐκ τῶν κατ' ἰδίαν σφίσι περὶ σκευῶν εἰς ῥωμαίους, ἔχουσιν, &c. *Liuius*: expositis in initis amicitie cum populo Romano, meritisq; Rhodiorum prius, deinde Antiochi bello, &c. Ε'π' ὅ μάλιστα αὐτοῖς ἔφασαν γεγονέναι σύμπλωμα καὶ τὴν περὶ σκευῶν, περὶ δὲ οὐκ οἰκεία (ἀδελφική) βασιλέα καὶ κοινῇ καὶ κατ' ἰδίαν, περὶ τὸν αὐτοῖς ἀντιπεπλωμένον τὴν φύσιν τῶν περὶ σκευῶν. *Liuius*: Nihil, inquit, nobis tota nostra actione, patres conscripti, neque difficilius, neque molestius est, quàm quòd cum Eumene nobis disceptatio est; cum quo vno maximè, & priuatum singulis, &c, quod magis nos mouet, publicum ciuitati nostræ hospitium est. Τῇ μὲν γὰρ αὐτῶν πατερίδι δοκεῖν τὸ κάλλιστον εἶναι, καὶ μάλιστα ὥς ῥωμαίοις, τὸ τοῦς ἐπὶ τὴν ἀσίαν ἔλθουσιν ἐλθεῖν δευῶν, &c. δὲ μὲν δὲ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἡκιστα τὸ συμφέρειν.

φέρειν, φύσιν δὲ πᾶσαι μοναρχίαν, τὸ μὲν ἴσον ἐχθαίρειν, ζητεῖν δὲ, πάντας,
 εἰ δὲ μή, ὡς πλείους ὑπηκόους εἶναι σφίσι καὶ πειθαρχεῖν. *Linii:* Ceterū non
animi nostri patres cōscripti nos, sed rerū natura, quæ potētiſſima eſt,
diſtingit; ut nos liberi, etiā aliorū libertatis cauſam agamus: reges ſer-
ua omnia, & ſubiecta imperio ſuo eſſe velint. Ἀλλὰ καὶ περ τοῖς πον-
 τῶν τ' ἀραρχμάτων, ὁμῶς ἔφασαν πεπεῖσθαι, διότι καθίξον τῆς ἀποθέσεως,
 ἢ τῶν πλείων δυνάμεως ὡς αἰσχροτάτοις ῥωμαίοις, ἀλλὰ τῶν δυναυτέρων φαίνεσθαι
 λέγοντες. *Linii:* *Ut cūque tamen res ſe habet: magis verecundia noſtra*
aduerſus regē nobis obſtat, quā ipſa diſceptatio aut nobis impedita eſt,
aut vobis perplexam deliberationem prabitura videatur. Εἰ μὲν γὰρ μὴ
 δυνατὸν ἴσθαι ἄλλως δυνάμει χαλεπὸν ἀποδοῦναι ῥωμαίοις, εἰ μὴ ὡς αἰσχροτάτοις
 αὐτοῖς τὰς ἀπονομιζόμενας πόλεις, ἀπορεῖν εἰκὸς ἴσθαι τῶν ἐν ἐξέσει. ἢ γὰρ φί-
 λων ἀλλοτρίων ἔδει ὡς αἰσχροτάτοις, ἢ τῶν καλῶν καὶ καθήκοντος αὐτοῖς ὀλιγοπῆσαι, καὶ
 τὸ τέλος τῶν ἰδίων ἀποθέσεων ἀμαρτυρεῖν, καὶ καταβαλεῖν. *Linii:* *nam ſi ali-*
ter ſocio atque amico regi, de cuius præmiis agitur, honos haberi nullus
poſſet, niſi liberæ ciuitates ei in ſeruitutē traderetis; eſſet deliberatio
anccps; ne aut regē amicū in honoraſſetis, aut decederetis in-
ſtituto veſtro, & gloriā Philippi bello partā nunc ſeruitute tot ciuitatū
deformaretis, &c. in exemplari malè, ut ex Liniana verſione apparet,
legebatur, δυνάμει χαλεπὸν ἀποδοῦναι ῥωμαίοις. pro τέλος autem libentius
ſcriberem κλέος, quod Linii verſit, gloriā. & Polybius infrā dixit,
καὶ τὸ τῆς ἰδίας ἀποθέσεως λαμπρὸν καταβαλεῖν, &c. Καὶ γὰρ Λυκαονίαν
 καὶ Φρυγίαν τὴν ἐπὶ ἑλλησπόντου, καὶ τὴν περὶ Πισιδίαν, πρὸς δὲ τοῖς χερ-
 ρόνησον, καὶ τὰ περὶ ὁμοῦ ταῦτα τῆς οὐράνης ἐξέειπεν ὑμῖν, οἷς ἂν βούλοι-
 σθε. ὡς τε δέντα πρὸς τὴν δυνάμει βασιλείαν, δεκαπλάσιαν αὐτῇ δύ-
 ναμιν ποιεῖν τῆς νυνὶ ὑπαρχούσης. πάντων δὲ τούτων ἢ τῶν πλείων αὐτῇ ἀπο-
 μεμαρτυρεῖται, οὐδεμίαν ἂν γένοιτο τῶν ἄλλων δυνατειῶν καταδεεσέσθαι. *Li-*
nius: *Nam & Lycaonia, & Phrygia utraq; & Piſidia omnis, &*
Cherſoneſus, quæq; circumiacent Europæ, in noſtra ſunt poteſtate:
quarum unaqualibet regi adiecta, multiplicare regnum Eumēnis po-
teſt: omnes verò date, maximis eum regibus æquare, &c. ex hac Li-
nij verſione Polybij verba, quæ ſunt in exemplari mutilata, poſſumus
ita ſupplere: οἷς ἂν ἐβλήθη ἀποθεῖσθαι, ὡς πᾶσα ἀποθεμένη, &c. ἔξειπεν
 ἂν ὡς ἂν ῥωμαίοι, καὶ τοῖς φίλοις μεγαλομερῶς σωματοποιῆσαι, καὶ τὸ
 τῆς ἰδίας ἀποθέσεως λαμπρὸν μὴ καταβαλεῖν. *Linii:* *licet ergo vobis*
& præmiis belli ditare reges, & non decedere inſtituto veſtro, &c. in
manuſcripto deſerat particula μὴ, alioqui neceſſaria. Οὐ γὰρ ὅτι ὑμῖν,

E καὶ τοῖς

καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις αὐτὸ τέλος ἵπ' ἔργον. *Linii*: alia enim aliis
 & honesta & probabilis est causa armorum, &c. τὰυτῷ, pro τὰυτῷ,
 malè legebatur in exemplari. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες ὁμῶς ὡρὸς τὰς
 περὶ αἰετῶν, ὁρὸ μὲν τοῖς κατὰς πέλαγος, καὶ περὶ σλαβῶν πόλεις, καὶ χρη-
 γίας, ναῦς. *Linii*: illi agrum, hi vicos, hi opida, hi portus, oramq; ali-
 quam maris ut possideant. Ὑμᾶς δὲ πάντων πύτων ἀποροδότης πε-
 ποιήκασι, πάντα τὰ καὶ τὴν οἰκουμένην τεθνηότες ὑπὸ τῶν ὑμετέρων ὄρε-
 σίων. *Linii*: vos, nec cupistis hac, antequàm haberetis; nec nunc,
 cùm orbis terrarum in ditione vestra sit, cupere potestis, &c. omninò
 verbum πεποιήκασι, vel in πεποιήκατε mutandum est, vel addenda vox
 θεοί, quæ dceat ad sensum. Δῆλον ὡς ἐπαίνου καὶ δόξης παρ' ἀνθρώποις.
Linii: pro dignitate & gloria apud omne genus humanum. Α' καὶ
 κτήσας μὲν ἔστι δουχέρεσσιν, κτησασίνοις δὲ δευφύλαξαι χαλεπώτατον.
Linii: parare & querere arduum fuit, tueri difficilius, etc. in exem-
 plari verbum χαλεπώτατον deorat. Γινώτε δ' ἂν τὸ λεγόμενον οὕτως
 ἐπολεμήσατε ὡρὸς φίλιπων. Malè legebatur in manuscripto, ἀγνώτε,
 & ἐβλήσατε. & paulò post, ἢ δυνεῖτε τὲτο μᾶλλον, pro eo, quod nos re-
 posuimus, ὁ δυνεῖτε τούτῳ μᾶλλον. mendum etiam erat in iis quæ se-
 quuntur, ἢ ἵπ' ἐλλώων ἐλδύθεσσις. τὲτο νυνὶ εἰαν ὡροδῆτε, &c. & pro
 εἰαν δὲ παρίδητε, καὶ τὸ πρὶν ἐλαττωθήσετ), in exemplari corruptè, εἰαν
 καὶ παρίδητε, καὶ πρὶν ἐλαττωθήσετε, legebatur. Ἡμεῖς μὲν ἐν ᾧ ἄνδρες,
 καὶ τὸ περὶ αἰετῶν γερονότος αἰρεπταί, καὶ ἵπ' μεγίστων ἀγώνων, καὶ κιν-
 δύνων ἀληθινὰς ὑμῖν μετεχνηότες, ἐκ ἐκ καταλείπομεν ἵπ' φίλων τὰξιν,
 ἀλλ' ἂν, γε νομίζομεν ὑμῖν καὶ ὡρὸς καὶ συμφέρειν, ἐκ ὡκνήσας μὲν ὑπο-
 μνήσας μὲν παρρησίας. *Linii*: Rhodij & in hoc, & in omnibus bellis,
 quæ in illa ora gestistis, quàm forti fidelig; opera vos adiunuerimus, ve-
 stro iudicio relinquimus. nunc in pace id consilium afferimus; quod si
 comprobaueritis, magnificentius vos victoria vobis esse, quàm vicisse;
 omnes existimaturi sint, &c. ἀληθινὰς ὑμᾶς, & ἀλλὰ γε, malè, ut vi-
 detur, in exemplari legebatur. Οἱ μὲν γὰρ ῥόδοι ταῦτα εἰπόντες, πᾶσιν
 ἐδόκουν μετερίως καὶ καλῶς διειλέχθαι περὶ ἵπ' ὡροκρινῶν. *Linii*: apta
 magnitudini Romana oratio visa est. Ἐπὶ δὲ τούτοις εἰσήγαγον τοὺς
 παρ' ἀντόχου περὶ σλαβῶν, ἀντίπατερον καὶ ζεύξιν, ὧν μετ' ἀξιώσεως, καὶ
 ὡροκρινῶν ποιησάμενων τοὺς λόγους. *Linii*: post Rhodios Antiochi
 legati vocati sunt: ἢ vulgato petentium veniam more, errorem fassì
 regis; obtestati sunt patres conscriptos, ut sue clementie potius, quàm
 regis culpe, qui satis superq; pœnarum dedisset, memores consulerent.

Εὐδόκησας

εὐδόκησαν τοῖς γεγενημένοις ὁμολογίας ποιεῖν τοῖς περὶ τὸν σκεπτικὸν καὶ τὸν
 Ἀσίαν. *Linii*: postremo pacem datam à L. Scipione imp. quibus legibus
 dedisset, confirmarent auctoritate sua. Καὶ μετὰ τὰς ἡμέρας τὴν δὴ-
 μου συνεπικυρώσαντος. *Linii*: Senatus eam pacem seruandam cen-
 suit, et paucos post dies populus inquit. Ἐπεὶ μὲν οὖν καὶ τούτων, ποιεῖν
 τοῖς περὶ τὸν ἀντίπατρον. *Linii*: fœdus in Capitolio cum Antipatro
 principe legationis iktum. Μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τοῖς ἄλλοις εἰσήγον, ὅσοι
 παρῆσαν ἀπὸ τῆς Ἀσίας πρεσβύοντες. *Linii*: audita deinde et alia lega-
 tiones ex Asia sunt. Ἀπασιν δὲ τῶν αὐτῶν ἔδωκαν ἀποκρίσιν. *Linii*:
 Omnibus datum est responsum. Οἱ δὲ καὶ πρεσβύοντας ἀποσελοῦσι,
 τοῖς ἑκατὶ ἀνάντων τῶν ἀμφιστετυμένων, ταῖς πόλεσι διαγνωσμένοις. *Li-
 nii*: decem legatos more maiorum Senatui missurum, ad res Asiae
 disceptandas, componendasq. Οἱς περὶ μὲν τῶν καὶ μέρεος ἔδωκαν τῶν
 ὁπότερῳ. *Linii*: his quæ præsentis disceptationis essent libera man-
 data. Περὶ δὲ τῶν ὅλων αὐτοῖς διελάμβανον, ὅτι δὲ τῶν ὑπὲρ τὰς ταύρου
 κατοικουμένων, ὅσοι μὲν ὑπὲρ ἀντίοχον ἐτάττοντο, τούτοις δὲ μένει δοθῆναι,
 πλὴν λυκίας καὶ καρίας, τὰ μέγιστά τε μακάνδρα ποταμῶν. Ταῦτα δὲ ῥοδίων
 ὑπάρχειν. *Linii*: de summa rerum senatus constituit, et c. summam
 tamen hanc fore, ut cis Taurum montem, quæ intra regni Antiochi
 fines fuissent, Eumeni attribuerentur, præter Lyciam Cariamq. usq.
 ad Maandrum amnem: ea ciuitatis Rhodiorum essent, et c. πλὴν λυ-
 δίας, et ταύτην ῥοδίων, malè in exemplari legebatur. Τῶν πόλεων τῶν
 ἐλλωίδων, ὅσαι μὲν ἀττάλῳ φόρον ὑπέτελουν, ταύτας τὸν αὐτὸν δὲ μένῃ τε-
 λεῖν. ὅσαι δὲ ἀντόχῳ μόνον, ταύταις ἀφεῖδεν τὸν φόρον. *Linii*: cetera ci-
 uitates Asiae, quæ Attali stipendiariae fuissent, eadem Eumeni vecti-
 gal penderent. quæ vectigales Antiochi fuissent, ea libera atque im-
 munes essent, et c. ταύτας ἀφεῖδεν τὸν φόρον, legebatur in exemplari.
 Περὶ τῶν αὐτῶν οἱ ῥόδιοι ποιεῖν τῶν σύγκλητον ἀξιῶντες περὶ σόλων τῶν
 κιλικίων, διὰ τὸ τὴν συγγένειαν ἔφασαν καθήκειν αὐτοῖς πρεσβεῖν τὴν πόλιν
 ταύτης. ἔτι γὰρ ἀργείων ἀποδοῖς σολεῖς, καθάπερ καὶ ῥοδίοις, ἐξ ὧν ἀδελφι-
 κῶς ἔσαν ἀπεδείκνυν τῶν συγγένειαν ποιεῖν ἀλλήλοις. *Linii*: de Solis
 urbe, quæ in Cilicia est, egerunt: Argis et illos, sicut sese, oriundos
 esse, ab ea germanitate fraternam sibi cum iis caritatem esse, et c. vi-
 dendum autem nunc in Polybio, διὰ τὸ συγγένειαν, legi debeat. Ὡς ἐν-
 κε δὲ αὐτοῖς ἔφασαν ἐπὶ τῶν αὐτῶν τὴν ἐλευθερίαν. *Linii*: petere hoc ex-
 traordinarium munus, ut eam ciuitatem ex seruitute regia eximerent.
 Εἰς τελευτὰ τοῖς παρ' ἀντόχου πρεσβύταις. *Linii*: vocati sunt regis

Antiochi legati. Πάσης κιλικίας. *Corruptè in exemplari ἡλικίας legēbatur.* Οὐ παροδεχομένων δὲ τῆς περὶ τῆς ἀντίπατερος ἐξ τὸ πρῶτον τὰς συνθήκας ἐξ. *Linii: nec quicquam impetratū, testante fœdera Antiocho.* Φιλοτίμως δὲ παρὲς τὸ παροδεχόμενον τῆς παροδεχόμενης. Τούτοις μὲν ἀπέλυσαν, τοὺς δὲ ῥοδίοις εἰς καλεσάμενοι, διασφου τὰ συναντάμενα πρῶτον τῶν ἀντίπατερος. καὶ παροσεπέλεγον, ὅτι πᾶν ὑπομνήσιν, εἰ πάντως τὸ πρῶτον ῥοδίοις. *Linii: renocatis in senatum Rhodis, cum quantopere tenderet legatus regius exposuissent, adiecerunt, si utique eam rem ad ciuitatis suæ dignitatem pertinere censerent Rhodij, Senatum omni modo expugnaturum pertinaciam legatorum.* Ταῦτα μὲν ὅτι ὑπομνήσιν ἐμμεν. *Linii: ita nihil de Solis mutatum est. sed corrupta hæc erant in manuscripto Polybij libro.*

XXVI.

Ἀμύνανδρος ὁ τῆς αἰθαμάνων βασιλεὺς, δοκῶν ἡδη τὴν ἀρχὴν ἀνηλεῶς βασιλεύς, εἰς ῥώμην ἐξέπεμψε παροδεχόμενους, καὶ παρὲς τοὺς σιπριώνας εἰς τὴν Ἀσίαν. ἐπὶ δὲ ἦσαν περὶ τοὺς καὶ τὴν ἐφεσον τοὺς. *Linii: Amynander recuperato regno, legatos ex Romam ad Senatum, ex ad Scipiones in Asiam, Ephesi post magnum cum Antiocho bellum morantes, misit.* Ταῦτα μὲν ὁμολογούμενος, τὰς δοκῶν δὲ αἰτωλῶν πεποιθὲς τὴν καὶ δοκῶν. *Linii: pacem petebat, excusabatq. sese, quod per Aetolos recuperasset paternum regnum.* Ταῦτα δὲ, κατηγορῶν τὴν φιλίππον. *Linii: Philippum incusabat.* Οἱ δὲ αἰτωλοὶ νομίσαντες ἔχειν Ὀφρυῆ καὶ παρὲς τὸ ἂν ἀμφιλοχίαν, καὶ τὴν ἀπεραντίαν ἀνακτῆσαι, παρὲς δὲ ἐξαπύειν εἰς τοὺς παροδεχόμενους τοὺς, ὅτι ἐβέβαλον εἰς τὴν ἀμφιλοχίαν. τῆς δὲ πλείων ἐδελλον τὴν παροδεχόμενων, μετῆλθον εἰς τὴν ἀπεραντίαν. *Linii: Aetoli ex Athamania in Amphilochos profecti sunt, ex maioris partis voluntate, in ius ditionemq. totam redegerunt gentem, ex. pro μετελθεῖν autem, ut in exemplari Polybij scriptum erat, reposuimus μετῆλθον, Linianam versionem sequuti, quæ habet, Transcenderunt in Aperantiam: ea quoque magna ex parte sine certamine in deditionem venit, ex illis Græcis, παροδεχόμενων ἐκουσίως, ex. Αἰθιοπῶντες δὲ ἐνικάνδρου ἔσπαρτο, ex. Linii: iam edicto Nicandri Prætoris conuenerāt. Aetoli, ex. ex qua versione apparet scribendum esse apud Polybium, ἀδεγίστατος, ex. Ὡς ἀντιστοιχίμοι. Linii: ἢ primum ad arma concurrerant, ex. sed ἐν τῇ ἀντιστοιχίμοι apud Polybium mallet. Τηρήσαντες τὴν παρὲς φιλίππον πλῆν. Linii: Dolopes nunquam Aetolorum fuerunt.*

fuērunt; Philippi erant. Λαβόντες δὲ πρὸς ὀφθαλμοῖς τὰ πρὸς τοὺς αἰτω-
 μάνας, καὶ τὴν τῆς Φιλίππου σωήθειαν, ταχέως μετενόησαν, καὶ προσέθεντο
 πρὸς τοὺς αἰτωλοὺς. *Linus: ceterum posteaquam Amphilochos cum*
Aetolis esse, fugamq. ex Athamania Philippi, & eadem praesidij eius
acceperet, & ipsi à Philippo ad Aetolos deficiunt, &c. Videtur autem
φυγὴν, pro σωήθειαν scribendum esse apud Polybium ex hac Linij ver-
sione. Δοκῶν ἡσφαλίως τὰ καὶ τὴν αἰτωλίαν τοῖς περιηρημένοις ἐδνεσι, καὶ
τότοις. Linus: his circumiectis gentibus, iam undique se à Macedoni-
bis tutos credentibus esse. Περίεπσε φήμιν πρὸς τὴν ἀσίαν μάχης,
ἐν ἣ γόντες ἡττηθέντων ὀλοχεράς τὸν ἀντίοχον. Linus: fama affertur An-
tiochum in Asia victum ab Romanis. Ὡς δὲ ὠδραχυνθεὶς ἐν τῷ ῥώ-
μῳ ὁ δαμοτέλης, τὸν τε πόλεμον ἀνήγειρε, διότι μένει κατὰ μέρος, καὶ τὴν
τῆς μάχης, καὶ τῆς δουλείων διαβασὼν ἐπ' αὐτοῖς. Linus: nec ita multo
post legati ab Roma redire sine spe pacis, Fulviumq. Cos. nuntiantes
iam cum exercitu traiecisse. Τότε δὲ πανταῶς εἰς ἀμνησίαν ἐνέπιπτον.
Linus: his conterriti, &c. in exemplari malè legebatur συμμαχίαν,
pro quo nos ἀμνησίαν reposuimus. Ἐδοξε οὖν αὐτοῖς πρὸς τὴν ῥοδίους
πέμπειν, καὶ πρὸς ἀθιωαίους, ἀξιάντας καὶ ὠδραχυνθεὶς πρὸς ῥοδίους
πρὸς αὐτῶν εἰς τὴν ῥώμην. Linus: prius ab Rhodo & Athenis legatio-
nibus excitis, ut per auctoritatem civitatum earum, suae preces nuper
repudiate, faciliorem aditum ad senatum haberent, &c. ἀθιωαίους,
pro ἀθιωαίους, corruptè legebatur apud Polybium. Ἐξέπεμψαν πάλιν
πρὸς ῥοδίους εἰς τὴν ῥώμην. Linus: principes gentis ad tentandam ulti-
mam spem, Romam miserunt. Φανέαν, σὺν δὲ τοῖς χαλεπόν, ἐπὶ δ'
ἄλιπον, &c. Videtur scribendum φανέαν, est enim apud Linium: le-
gati ab Aetolis Phaneas & Damoteles. sed legatorum nomina apud Po-
lybium corruptè legebantur, σὺν δὲ τοῖς χαλεπόν. ἐπὶ δ' ἄλιπον, &c.

X X V I I.

Ἐξ ἡπείρου πρὸς ῥοδίους, ἐκονολογεῖτο τοῖς πρὸς τοὺς αἰτωλοὺς
 στρατείαις. *Linus: cum Epirotarum principibus consultabat, unde bel-*
lum inciperet, &c. in exemplari Polybij manuscripto deest vox ἡπεί-
ρου, & pro τοῖς legebatur τότε, &c. Τὸν δὲ πρὸς ῥοδίους στρατεύειν
ἐπὶ τῇ ἀμβρακίαν συμβουλεύοντων, σκέβαινε γὰρ τότε πολιτεύεσθαι τοὺς ἀμ-
βρακίους καὶ τῆς αἰτωλίας. Linus: Epirotis Ambraciam placebat ag-
gredi, quia tum contribuerat se Aetolis. Διότι καὶ πρὸς τὸ μάχεσθαι τοῖς
πρὸς ῥοδίους, εἰς τὴν βέλων συγκαταβαίνον αἰτωλοὶ, καὶ ῥοδίους ἐπὶ τῇ

ποιοῦσιν συμβαίνει. *Linii*: apertos circa campos ad dimicandum esse; sine ad eum tuendum venirent Aetoli, &c. Κἀν δὲ ποδείλιασιν. *Linii*: sin detrectarent certamen. Εὐφυνδὲς αὐτῷ καὶ δὲ πρὸς πολιορκίαν. *Linii*: oppugnationem fore haud difficilem. Καὶ γὰρ ἄφθονον ἔχον τὴν χάραν εἰς χρεῖαν, πρὸς τὰς τῆς ἔργων ὡραιοτάτας. *Linii*: nam & copiam in propinquo materiae ad aggeres excitandos, & cetera opera esse. Καὶ τὸ ἀετον ποταμόν. *Linii* habet, Arethontem; ut videatur apud Polybium ἀρέδοντα scribingum esse. sed magis placet, ut apud *Linium*, Arachthum, scribatur; qui est vnus ē quatuor nobilissimis Epiri fluminis, ut est apud Strab. Ptolem. & Plin. eodemq. modo Polybius corrigendus erit. Πρὸς τὰς τῶν πόλιν σωεργήσιν πρὸς τὰς τῶν στρατοπέδου χρεῖας. *Linii*: prater ipsa maenia fluere, &c. ad cōportanda quae vsui sunt. Ἀπὲρ θέρεος ὄντος. *Linii*: & a statem aptam rei gerenda adesse. Δοξάντων δὲ τῶν πρὸς ἐλευθέρῃ καλῶς συμβαλόντων, ἀναζήτας δὲ στρατηγὸς ἦγε δὲ τῆς ἡπείρου τὸν στρατὸν. *Linii*: his persuaserunt, ut per Epirum duceret. Κατήχθησαν εἰς χάραν δὲ. Videndum an χάραν rectius sit, Peloponnesi urbem, ut habet Strabo. Εἰς βούχρον. Placet βουχαίπον, ut est apud Strabonem, ἡπείρου πόλιν. Πολὺ γὰρ τὸ ἀργύριον φαίνεται. Opinor scribendum φαίνεσθαι, &c. & paulo post, verba ὡραιοτάτας, καὶ καλῶσιν corrupta erant in exemplari. Καὶ τέλος δὲ πολεμὸς αὐτὸν. Ita emendauimus, cum in manuscripto legeretur, δὲ πολεμὸς αὐτὸν, nullo sensu. Τῶν ἀναλογίαν αὐτῶν. Magis placeret ἀναλογία, nisi alibi eadem voce vsus esset Polybius, eadem etiam significatione. paulo post, μέχει σελοκίδου, omnino corruptam vocem habebat exemplar. nos autem pro ea λοκιάδος reponendum putauimus.

XXVIII.

Οἱ ὡραιοτάτας ἀθηναιῶν, καὶ τῶν πόλεων πρὸς ἐλευθέρῃ ἦσαν ἐπὶ τὸν στρατόπεδον τῶν ῥωμαίων, σωεπληφόμοι τῶν δὲ ἀλύσεων. *Linii*: Cum iam Atheniensium Rhodiorumq. legati, qui ad deprecandum pro his venerant, apud Cos. essent. Οἱ βασιλεῖς τῶν ἀθαμάνων ἀμύναντες παρεχόμετο, πονοδῶν ἐξελέσθαι τοὺς ἀμβρακιάδας ἐκ τῆς πρὸς ἐλευθέρῃ καλῶν, δοθείσης αὐτῶν τῆς ἀσφαλείας. *Linii*: Amynder quoque Athamanum rex, fide accepta venerat in castra Romana, magis pro Ambracia, quam pro Aetolis sollicitus. Διὰ τὸ καὶ πλείω χρόνον ἐν τῇ πόλει αὐτῇ διατελεῖσθαι καὶ φυλῶ. *Linii*: ubi maiorem partem temporis exulauerat. Ἦσαν δὲ καὶ ὡραιοτάτας ἀπαρνήτων μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἄγοντες πρὸς τοὺς πρὸς δαμο-

δαμοτελή. ὃ γὰρ μαρκος πυθόμενος τὴν περὶ αὐτῶν ἔργων πῶς ἔ-
 ρειυσεν, ἀνακομίζων τοὺς ἀνδρας ὡς αὐτὸν. *Linii*: certior factus de casu
legatorum, adduci eos à Tyrrhæo iussit, &c. *Stephanus* in voce θυρέα,
 ὅτι δὲ, inquit, καὶ ἀναφανείας θυρέον, ὅτι τῷ ἰ. τὸ ἐθνικὸν θυρέος, ὡς σκ-
 νῆς. ἀνδραγῶν δὲ θυρέος φησί. unde apparet apud Polybium θυρεῦσιν
 scribendum esse, sine θυρεῦσιν, ut est in fragmento LXXV. apud Li-
 nium verò, à Thyreo sive Thurco: quod malè in Purheum à quibusdam
 mutatum est. Ὁ μὲν ἔν ἀμύνανδρος καὶ τὴν αὐτὴν πόλιν ἐξέδωκεν, εἰς τὴν
 ἀμβρακίαν, ὅθεν καλεῖται σῶζον σφαῖς αὐτοῖς. *Linii*: Amynander,
 quod sui maxime operis erat, impigre agebat, ut Ambracienses com-
 pelleret ad deditionem. Εἰς ἀμβρακίαν. Ita videtur legendum, cum
 in exemplari sit, εἰς ἀν μὴ βουλόσων. &c. Περὶ αὐτῶν αὐτὸς τὸ
 τῶν. *Linii*: succedens murum. Τὸ δὲ στρατηγὸς συγχωρήσαντος. Li-
 nius: permissu consulis. Οὕτως μὲν ἔν εισελθόν. Ingressus vertit Li-
 nius. & in exemplari erat οὕτω, ut opinor, malè. Τοῖς δὲ περὶ τὴν δα-
 μοτελή καὶ φανέαν. *Linii*: Phaneas & Damoteles. Καὶ διεπραΐεον τὴν
 γαίον ἐαλέριον. ὅτι δ' ἦν μαρκου μὲν υἱός, τὸν περὶ στυδόμενος πρὸς αἰ-
 τολοὺς τὴν συμμαχίαν. μαρκου δὲ τὸν τότε στρατηγὸν ἀδελφὸς ἐκ μητρὸς.
Linii: & Aetolos C. Valerius Leuini filius, qui cum ea gente pri-
 mum amicitiam pepigerat, consulis frater, matre genitus eadem, egre-
 giè adiunxit, &c. paulò post: ἴδιον ἔχον τὰ πράγματα, pro τὸν πράγμα,
 erat in exemplari. Καὶ παρέδωκεν τὴν πόλιν ἐφ' ᾧ τὰς αἰτωλοὺς ὑπο-
 πόνδους ἀπελθεῖν. *Linii*: Ambracienses prius pacti, ut Aetolorum
 auxiliares sine fraude emitterent. Διακόσια ὅρα χρῆμα. C. C. præ-
 sentia, *Linii*. Τριακόσια δ' ἐνέπειν ἔξ. C. C. C. per annos sex pensio-
 nibus aequis. Ἀποκατασταθῆναι δὲ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ τοὺς ἀν-
 μόλους ῥωμαίοις. *Linii*: captivos, perfugasq; redderent Romanis, &c.
 vox αἰχμαλώτοις deerat in exemplari. Πόλιν δὲ μηδεμίαν ἔχειν ἐν τῇ
 συμπολιτείᾳ, μὴ δὲ μὴ ταῦτα πρὸς λαβὴν αὐτῶν, ὅσα μὴ τὴν τίτου κοιν-
 τίου δόξασιν ἐάλωσαν ὑπὸ ῥωμαίων, ἢ φιλίαν ἐποίησαντο πρὸς ῥωμαίους.
Linii: Urbem nequam formule sui iuris facerent, quæ post id tempus,
 quo T. Quinctius traicisset in Græciam, aut vi capta ab Romanis es-
 set, aut voluntate in amicitiam venisset, &c. in exemplari manuscri-
 pto multa erant mendosè scripta; nam & φιλοπρίαν, pro φιλίαν, &
 λαοὺς κορυφίαν, pro τίτου κοιντίου, contra historiam fidem legebatur.
 Κεφαλληνίους δὲ πάντας ἐκ πόνδους ἔχοντες τὴν στυδίαν. *Linii*: Ce-
 phalenia insula, ut extra ius fœderis esset, &c. in exemplari κεφα-
 λαίον,

λαίον, pro κεφαλλήνιος scriptum erat. Εὐδοκῆσαι. Confirmare; vertit
 Linius. Περὶ δὲ τῆς πόλεως τὸ πρῶτον συμπολιτευομένων αὐτοῖς, διὰ
 πορήσαντες ἐπὶ πόσον, τέλος συγκατέθεντο τοῖς πρῶτοις. Linius: par-
 ua disceptatio de urbibus tenuit: quæ cum sui iuris aliquando fuissent,
 auelli velut à corpore suo ægrè patiebantur. ad unum tamen omnes ac-
 cipi pacem iusserunt. Τὰ δ' ἀγάλματα, καὶ τοὶ ἀνδριάντες, καὶ τὰς ἱε-
 ραῖς, ἀπὸ τῆς πόλεως, ἔντα καὶ πλείω, διὰ τὸ γερονέναι βασιλεῖον
 πύρρην τὴν ἀμβρακίαν. Linius: Signa ænea, marmoræq̃, & tabula pi-
 etæ, quibus ornatior Ambracia, quia regia ibi Pyrrhi fuerat, quàm
 cetera regionis eius urbes erant, sublata omnia, auecta. Εὐδοκῆ δ'
 αὐτῶς καὶ στέφανος δὴ τὰ λαλάντων πεντήκοντα καὶ ρ. Linius: Ambracienses
 coronam auream Cos. centum & quinquaginta pondo dederunt.
 Εὐδοκῆ τὴν πορείαν εἰς τὴν μεσόγειον τῆς αἰτωλίας. Linius: profectus ab
 Ambracia in mediterranea Aetolie. Θαυμάζων ἐπὶ τῷ. Linius: mi-
 rante consule. Πρὸς ἄρτος τὸ καλέμενον ἀμφιλοχίδον. Linius: ad Ar-
 gos Amphilochiurn. Κατεστραπέδωσεν. Linius: castra posuit. Ὅτι περ
 ἀπέχει τὸ ἀμβρακίαν ρπ. στάδια. Linius: XXXI ab Ambracia abest.
 Καὶ διὰ τὴν ἐν τῇ πόλει αἰτωλοῖς βεβαιωτὴν τὰς δι' ἐαυτῶν γε-
 νημέας ὁμολογίας. Linius: inde posteaquàm approbasse pacem conciliū
 Aetolorum accepit. Οὗτος μὲν ἐγένετο πρὸς τὸ πρῶτον τῶν δι' αὐτῶν
 εἰς κεφαλλήνιον. Linius: ipse in Cephaleniam traiecit, &c. malè οὕτως
 legebatur in exemplari. Περὶ τῆς ἀμφοτέρωθεν φανείας καὶ νίκης, πρὸς
 ἑκάστην ἐξέπευσεν εἰς τὴν ῥώμην πρὸς εἰρήνης. Linius: iussit proficisci
 Romam ad Senatum, &c. Οὗτοι δὲ πρὸς λαλόντες τῶν τε ῥοδίων καὶ
 τοῖς ἀθηναίοις ἐπλεον ἐπὶ τὸ πρῶτον. Linius: permissos, ut & A-
 thenienses & Rhodij deprecatores irent. Εὐδοκῆς τελεγεῖται τὸν ἀλέ-
 εον, καὶ πᾶσι ἐτέροις τῶν φίλων. Linius: dato, qui simul cum eis profici-
 ceretur C. Valerio fratre. Πάλιν ἐκαινοποιήθη τὰ τὸ ὄργη πρὸς αἰτω-
 λὰς διὰ φιλίππου τὸ βασιλέως. Linius: preoccupatas aures, animosque
 principum Romæ criminibus Philippi inuenerunt. Εὐδοκῆς γὰρ δὴ δὸς
 ἀφ' ἑκαστοῦ τῶν αἰτωλῶν ἀφαιρείει τὴν ἀδυναμίαν, καὶ τὴν δολοπίαν, &c.
 Linius: qui per legatos, per litteras, Dolopas, Amphilochosq̃, & Atha-
 maniam creptas sibi quærens. Παρήκουσιν ἡ σύγκλητος. Linius: auer-
 terat Senatum ab audiendis precibus eorum. Τῶν δὲ ῥοδίων καὶ ἀθη-
 ναίων ἀξίωντων ἀνετράπη καὶ προσέχευε τὸν νέον. Linius: Rhodij tamen &
 Athenienses cum silentio auditi sunt. Καὶ γὰρ ἐδόκει δάμνησι ὁ ἱεροῦ.
 Malè in exemplari ὁ κλησίων, pro ὁ ἱεροῦς legebatur. Linius tamen ha-
 bet,

bet, Leon Icesia filius. Παρεδείξατο πρὸς τὸ παρὲν οἰκίον. *Linii:* vulgata similitudine, dixit. Ἀλλ' εἰς μέσον ἀνλωχέναι κίνδυνον. *Corruptum hoc erat in exemplari, in quo paulo post φέρει, pro φέρειν, libentius scriberem.* Εἶναι γὰρ τὸ συμβαῖνον ἐν ταῖς πολιτείαις ὡς τὰ πλήθη, ὡς ἀπλήσιον τῷ γνωμένῳ ὡς τὴν θάλασσαν. καὶ γὰρ ἐκείνῳ, καὶ μὲν τὴν αὐτῆς φύσιν, αἰεὶ ποτ' εἶναι θαλινῶς, καὶ κατεστηκῶς, καὶ συλλήβδην τοιαύτῳ, ὥς τε μηδὲ ποτ' ἐνοχλήσῃ μηδὲνα τῶν περὶ τὰς ἀντιθέσεων αὐτῇ καὶ χρωμένων. ἐπειδὴ δ' ἐμπεσόντες εἰς αὐτὴν ἀνέμοι βίαιοι ταράττωσι, καὶ ὡς φῶς φύσιν ἀναγκάσωσι κινεῖσθαι, τότε μηδὲν ἐπὶ δεινότερον εἶναι, μηδὲ φοβερώτερον θαλάσσης. *Linii:* mari tranquillo, quod ventis concitaretur equiperando multitudinem, &c. Sed Polybii locum Cicero in Cluentiana clarius expressit. ex quo, inquit, intelligi potuit id, quod sæpe dictum est: ut mare quod sua natura tranquillum sit, ventorum vi agitari, atque turbari: sic & populum Romanum sua sponte esse placatum; hominum seditiosorum vocibus, ut violentissimis tempestatibus, concitari. Ἔως μὲν ἂν ἀπέραιοι, πάντων τῶν ἐλλείων ὑπὸ τῶν ὀνέσασθαι συνερχομένων πρὸς τὰς ἀντιθέσεις. ἐπεὶ δ' ὑπὸ μὲν ἀσίας πνέουσιντες θάλασσας καὶ δικαίαν, ὑπὸ δὲ τῆς Ὀρώπης μὲν ἑσπέραις καὶ δαμόκριτος συνετάραξαν τὰς ὀχλούς. *Linii:* cum in fide Romane societatis mansissent, insita gentis tranquillitate quiesse eos aiebat: posteaquam flare ab Asia Thoas & Dicaarchus; ab Europa Menestus & Damocritus cepissent; tum illam tempestatem coortam, quæ ad Antiochum eos, sicuti in scopulum, intulisset, &c. cum autem in Græco exemplari πλάσαντες scriptum esset, nos πνέουσιντες reposuimus ex Liniana versione: & ita scripsisse Polybium putamus, ut perstaret in translatione. Δεῖ δὲ ὅμως πρὸς μὲν ἐκείνους εἶναι ἀπὸ τῆς ἀπείρου. Hic locus, ut apparet, in exemplari mutilus est: nam desunt verba δὲ δὲ ὅμως, quæ nos supplenuimus, quia necessario ad sententiam requiruntur. Ἐπεισε τὴν σύγκλητον διαλύσας πρὸς τὰς αἰτωλίας. *Linii* huc respexit, cum vertit: Atheniensis legatus Leon, Icesia filius, eloquentia etiam dicitur mouisse. Τὰ δὲ καὶ μέρος ἦν τῶν συνερχομένων ταῦτα. Conditiones pacis, vertit *Linii*. Ὁ δὲ ἄλλος τῶν αἰτωλῶν τῶν ἀρχῶν, καὶ τὴν δυναστείαν τῶν δήμων τῶν ῥωμαίων. Deest hic verbum συνερχομένων, vel συμπλαττέτω ἀνδρῶν δόλου, vel aliquod tale, ut ex Liniana versione apparet, quæ est: Gens Aetolorum imperium, maiestatemque populi Romani conseruato sine dolo malo. Μὴ διαγέτω δια τῆς χώρας καὶ τῶν πόλεων ὑπὸ ῥωμαίοις, ἢ τὰς συμμάχοις καὶ φίλοις αὐτῶν. *Linii:* ne quem exercitum, qui aduersus socios, amicosque eorum ducetur, per-

F

fines:

fines suos transire finito. Μὴ δὲ χωρηγέτω μηδέν. *Linius: néve vlla ope inuato.* Ἐχθρὸν καὶ φίλον τὸν αὐτὸν ἐχέτω τοῖς ῥωμαίοις. *Hac in exemplari deerant, quæ sic vertit Linius: hostes eosdem habeto, quos populus Romanus.* Ἐὰν πολεμῶσι πρὸς τινας ῥωμαῖοι, πολεμείτω πρὸς αὐτοὺς ὁ δῆμος ὁ τῆς αἰτωλῶν. *Linius: armaq, in eos ferto, bellumq, pariter gerito.* Τὰς δὲ δεσπέτας καὶ τὰς αἰχμαλώτους πάντας τοὺς ῥωμαίων καὶ τῆς συμμαχῶν, ὑποδύωσαν αἰτωλοὶ, χωρὶς τῆς, ὅσοι καὶ πόλεμον αἰλόντες, εἰς τὴν ἰδίαν ἀπήλθον, καὶ πάλιν ἐάλωσαν. καὶ χωρὶς τῆς, ὅσοι πολέμοι ῥωμαίων ἐγέροντο, καὶ ὃν καμὲν αἰτωλοὶ καὶ ῥωμαίων συνεπολέμου. *Linius: per fugas, fugitivos, captiuosq, reddito Romanis, sociisq, præterquam si qui capti, cum domos redissent, iterum capti sunt: aut si qui eo tempore ex iis capti sunt, qui tum hostes erant Romanis, cum inter præsidia Romana Aetoli essent.* Ἡμέρις ρ. *Linius: intra dies centum, &c.* Opinor autem apud Polybium desiderari ἐν particulam, ut integra lectio sit, ἐν ἡμέρις ρ. &c. Τὰς ἀρχοντι τῶν ἐν κορυφαί. *Corcyæorum magistratibus vertit Linius.* Ἐὰν δὲ μὴ ὄρεθῃσι πνέες ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ, ὅταν ἐμφανέως γήρων. *Linius: qui non comparebunt, quando quisque eorum primum inuentus fuerit.* Χωρὶς δόλας. *Linius: sine dolo malo.* Ἀντίτειτῳ μέρις τὰς ἀργυρεῖς, χρυσίον ἐὰν βέλων. ὁδόντες τῆς δέκα μνῶν ἀργυρίου, χρυσίον μνῶν. *Linius: pro argēto si aurum dare mallent, dare conuenit: dum pro argenteis decem aureus unus valeret.* Δύωσαν αἰτωλοὶ ὁμήρις τὰς στρατηγὰς μ. μὴ νεωτέρους ἐτῆς 16. μὴ δὲ πρεσβυτέρους μ. *Linius: obsides XL. ne minores XII annorum: neu maiores XL.* Οὐδὲν ῥωμαῖοι θεωρεῖν οἰσι. *Linius: arbitratu consulis Romani.* Χωρὶς στρατηγῶν καὶ ἱππαρχῶν, καὶ δημοσίου γεαιματέως, καὶ τῆς ὁμορδύκτων ἐν ῥώμῃ. *Linius: obses ne esto prætor, præfectus equitum, scriba publicus, neu quis, qui ante obses fuerit apud Romanos.* Περὶ δὲ κεφαλαιώδης, μὴ ἔσω ἐν ταῖς σιωθήκαις. *Linius: Cephalenia extrapacis leges esto.* Ὅσας χώρας, καὶ πόλεις, καὶ ἀνδρας, οἷς ἄτοι ἐχρῶντο ὑπὲρ λαοκλίου κοῖντίου, καὶ γναίου δομετίου στρατηγῶν, ἢ ὑστέρων ἐάλωσαν, ἢ εἰς φιλίαν ἤλθον ῥωμαίοις, τούτων τῆς πόλεων, καὶ τῆς ἐν ταύταις μηδὲνα θεωρεῖν λαβέτωσαν αἰτωλοὶ. *Linius: Quæ urbes, qui agri, qui homines Aetolorum iuris aliquando fuerunt, qui eorum L. Quintetio Cn. Damitio Cos. pôstve eos consules, aut armis subacti, aut voluntate in ditionem populi Romani venerunt, ne quem eorum Aetoli recepisse velint.* Ἡ δὲ πόλις καὶ ἡ χώρα ἡ τῆς οἰνιάδων, ἀκαρνάνων ἔσω. *Linius: Aeniada cum urbe, agrisq, Acarnanum sunt, &c. cum*

αὐτῶν

autem apud Gracos omnes scriptores, οἰνιάδαι, scriptum sit, (quæ ciuitas est Acarnanie prope Acheloum fluium) non est dubiū, quin apud Liuium, vel ex hoc Polybij loco, Oeniade, legi debeat. Τμηθέντων δὲ τῶν ὀρκίων ἐπὶ τοῖς. Liuius: his legibus fœdus iktum cum Aetolis est. Τοιαύτῳ ἔχει τὸ ἐπιγραφῶν. Ita emendauimus, cum in exemplari esset ἐπιγραφῶν.

XXIX.

Κατὰ δὲ τὴν ἑλλάδα, τὸ τῶν αἰτωλῶν ἔθνος ἐπολεμεῖτο, καὶ τῶν σωέ-
-σθαι. Liuius: eadem non estate solum, sed iisdē propē diebus, quibus hæc
à M. Fulvio Cos. in Aetolia gesta sunt, &c. Ὑπὲρ ἑνωῦ ἐπιστάμεθα
τὴν διήγησιν. Liuius: quod nunc ordiri pergā.

XXX.

Ὁ πρῶτος οὗτος ὁ Κιβύρας τύραννος, ὠμὸς ὡς καὶ δόλιος, πλὴν συνεστρί-
-ζοντες ὑπ' αὐτοῦ ῥωμαίων τῇ Κιβύρᾳ, καὶ τῇ ἑλουίου πεμφθέντος εἰς ἀπὸ πειραν,
ὅτι πρὸς ἐστὶ γνώμης, πρὸς βούτας δὲ ἐπεμψε, ὡς καὶ λαὸν μὴ φεῖραι τὴν χά-
-ραν, ὅτι φίλος ὑπάρχει ῥωμαίων, καὶ πᾶν ποιήσῃ τὸ ὡς καὶ ἐλλόμορον. Li-
uius: Haud procul à Cibra aberant: nec legatio ulla à Moagete tyranno
ciuitatis eius, homine ad omnia infido atque importuno, veniebat. ad
tentandum eius animum, C. Heluium cum quattuor millibus peditum,
& quingentis equitibus cōsul prēmittit. huic agmini iam fines ingre-
-dienti legati occurrerunt, nuntiantes, paratum esse tyrannum impe-
-rata facere; orabant ut pacatos fines iniret, cohiberetq; à populatione
agri militem, &c. In exemplari Græco multa erant mendosē scripta,
quæ nos, ut legi debere existimamus, emendauimus. cum autem pro
ὠμὸς ἦν καὶ δόλιος, scriptum esset, ἑμὸς ἦν καὶ δόλιος, Liuianā secuti ver-
-sionem, ita restituiimus; quāuis Græcum verbum ὠμὸς, non planē La-
-tino illi, importuno, respondeat. Προὔτεινε σέφανον ἀπὸ πενταγίδεκα
ταλάντων. Liuius: & in coronam auream xv talenta afferebant.

Αὐτὸς μὲν ἀφέξειτο τὴν χώραν ἐφ' ἑ. πρὸς δὲ τὸν στρατηγὸν ἐκέλευσε πρὸς
-βούλει. Liuius: Heluius integros à populatione agros seruaturum polli-
-citus, ire ad consulem legatos iussit. Ἀλλὰ καὶ καὶ τὴν εὐρώπην ὅλῳ
εἰς καὶ αἰρεσιν τῆς ῥωμαίων ἀρχῆς. Ita emendauimus, cum in exemplari
legeretur, ἀλλὰ καὶ καὶ τὴν ῥωμῶν ὅλῳ εἰς καὶ αἰρεσιν τῆς ἀρχῆς. &, pro
τὴν ταπεινὴν, verbo corrupto, ἐν ταπεινῶς nos reposuimus. paulo infra vi-
-detur legendum, καὶ ἄξιον ἐπιγραφῆς ἐστὶ καὶ καλὰς μᾶλλον ἢ φιλίας, &c.
& ita restituiimus ex Liuianā versione, quæ habet: ut de pæna eius ma-
gis, quā de amicitia nobis cogitandum sit. Οἱ δὲ πρὸς βούλει κατε-

πωλαγέντες τὴν ἐπίτασιν τῆς ὀργῆς, τῷ μὲν ἄλλων ἐντολῶν ἀπέσιπαι, ἡξίαν
 δ' αὐτὸν εἰς λόγους ἐλθεῖν· συγχωρήσαντες δὲ, τότε μὲν ἐπανῆλθον εἰς τὴν κι-
 βύραν. *Linii*: perturbatūq; hac voce legati, nihil aliud petere, quā ut
 coronam acciperet, veniendūq; ad eum potestatem tyranno & copiam
 loquendi, ac purgandi se faceret. permissu consulis postero die in castra
 tyrannus venit, &c. in libro manuscripto erat ἐπίφασιν, pro ἐπίτασιν:
 & post verbum ἐλθεῖν, opinor τὰ μαχέτη desiderari. Κατὰ τε τὴν ἐ-
 δῆτα καὶ τὴν ἄλλω θεωρασίαν, λιπὸς καὶ ταπεινός. *Linii*: vestitus, co-
 mitatusq; vix ad priuati modicè locupletis habitum. Ἐντε τοῖς ὀπολο-
 γισμοῖς κατολοφύεμενος τὴν ἀδυναμίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀδυνείαν, ὣν ἦρχε
 πόλεων. *Linii*: & oratio fuit intermissa & infracta, extenuantis
 opes suas, urbiumq; suæ ditionis egestatem quarens. Ἐκείναι δὲ τῆς
 κιβύρας, καὶ συλλίου, καὶ τῆς ἀλίμνης πόλεως. *Linii*: erant autem sub eo
 præter Cibyrā, Syleum, & quæ Alimne appellatur, &c. ἀλίμνης
 emendauimus ex *Linio*, pro eo quod est in exemplari, τῆς ἐντεμένη, voce,
 ut videtur, corrupta: pro quatenus magis placeret, τῆς ἀλίνδης, quod
 ἀλίνδα, ut est in vetere numismate ΑΛΙΝΔΕΩΝ, non ἀλίνα, ut
 est apud Stephanum, urbs sit Caria. Κατὰ πάλαι τὴν δόξαν. Vi-
 detur *Linii* hanc vocem, modò impudentiam, modò ludificationem
 vertisse: at in fragmento LXXXII. defectionem. de Gallis item,
 τὴν γαλατῶν δόξαν, &c. Ἐὰν δὲ μὴ διδῶ φ. τάλαντα μὴ μεγάλης
 χρεῖς, & τὴν χρεῖαν ἐφηφθερεῖν, ἀλλὰ τὴν πόλιν αὐτὴν πολιορκήσῃ. *Li-
 nii*: quingenta ergò talenta nisi triduo numerus, populationem in a-
 gris, obsidionem in urbe expecta, &c. ex hac versione videtur legendū
 apud Polybium, οὐ μόνον τὴν χρεῖαν ἐφηφθερεῖν, &c. Ὁ μαχέτης κα-
 τορρώδης τὸ μέλλον. *Linii*: hac denuntiatione conterritus. Καὶ
 θεωρεῖται καὶ βραχὺ τῷ χρημάτων. *Linii*: paulatim illiberali adie-
 ctione. Καὶ μυελούς μεδιμνούς λαβόντα πυρῶν. *Linii*: adiecta x millia
 medimnū frumenti.

XXXI.

Ἡνίκα γνάιος δηλαδὴ τὸν κολοβάτον θεωραγορὸδόμενον ποταμόν. *Linii*
 libro xxxvij. postero die ad Cobulatum amnem progressi, &c. huius
 fluuij mentio, quod sciam, non extat: ex Polybiana verò scriptura ap-
 paret apud *Linium* litterarum transpositionem à librario factā fuisse.
 Ἡλθον πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἰσίδης θεωραγορὸδουμένης πόλεως,
 δέομενοι σφίσι βοηθῆσαι. *Linii*: Termessenses eo tempore Isionde ar-
 cem, urbē capta, oppugnabant, &c. legatos ad Cos. orantes opem mi-
 serunt,

serunt, &c. opinor autem apud Liuium Iſinde ſcribendum eſſe ex Ste-
phano, cuius etiam ſcripturam in emendanda voce Polybiana, quæ in
ἰσὶδα mutata erat, ſecuti ſumus: nam Ptolemæus corruptè habet πῖν-
δα, & Glareani, Hyrienſium correſtione inepta prorsus eſt. Νυνὲ τε πο-
λιορκεῖν τὴν ἀρεάν συμπεφυγόντων εἰς αὐτὴν πάντων τῆς πολιτῆς, ὁμοῦ
ζυγαῖς καὶ τέκνοις. Liuius: cum coniugibus ac liberis in arce incluſos ſe
mortem in dies aut ferro, aut fame patiendam expectare, &c. Τότε
ῶν τερμῶσ' εἰς ὅτι πᾶσαι μετὰ φιλόμηνον. Opinor legendū φιλομηνεῖς, eſt
enim φιλομήλιον πόλις μεγάλης φρυγίας. corruptè autē τὸς ῶν τελμῶσ'
legebatur in exemplari, pro τὸς ῶν τερμῶσ': nam apud Liuium, ſive
Termeſſenſes legatur, ſive, ut eſt in aenea tabula apud Cardinalē Far-
neſium, Thermeneſes, parum refert. quamvis Liuiani manuſcripti co-
dices, Telmeneſes, omnes planè habeant, proprio ſcriptura, ad Ther-
meneſes. Αὐτὸς δὲ νομίσεις ἔρμαιον εἶναι τὸ περὶ αὐτῶν, ἐποιεῖτο τὴν πο-
ρείαν ὡς ἐπὶ τῆς παμφυλίας. Liuius: volenti Conſuli cauſam in Pam-
phylia diuertendi oblata eſt. Οὗ δὲ γνάτος συνεγίσατο τῇ τερμῶσ',
πρὸς ἡν τούτοις συνεθετο φίλων, λαβὼν ν. τάλαντα. ὧς ἀπλοῦς δὲ καὶ
πρὸς ἀπενδίοις. Liuius: Termeſſo pacem dedit; quinquaginta talentis
argenti acceptis. item, Aſpendis, ceteris ἢ Pamphylia populis, &c. in
exemplari Græco ſcriptum erat τελμῶσ', quæ eſt Caria, vel (ut Stra-
boni placet) Lycia ciuitas maritima: cum Termeſſus ſit Pamphylia
mediterranea. error autem ex litterarum ſimilitudine fluxit; & apud
Liuium, Termeſſo etiam in Telmeſſo, ut eſt in libris manuſcriptis,
mutatum eſt. Αἱ μὲν δὲ καὶ τὸς ἰσινδεῖς ἐξελέμηνον ἐν τῇ πολιορκίᾳ. Li-
uius: obſidione Iſindeneſes exemit. ἰσινδεῖς habet Polybius; malè. &,
Iſindeneſes puto ſcribendum apud Liuium, ut ſuprà.

XXXII.

Ὅτι κύρμασι πόλιν λαβὼν ὁ γνάτος, καὶ λείαν ἀφ' ὅσον, ἀνέλκεται. Li-
uius libro xxxviij. profectus inde continentibus itineribus ad Corma-
ſam urbem peruenit, plenam omnium rerum copia. κύρμασι habet
Ptolemæus, & ita videtur legendum apud Polybium: nam κύρμασι,
non κύρμασι, urbs eſt Caria, κύρμασι Ptolemæo. Περαζόντων δὲ αὐ-
τῶν ὧς τὴν λίμνην, παρεγόντο πρὸς αὐτὴν ἐν λυσινῶν, δίδοντες αὐτοῖς
εἰς τὴν πῖν. Progredienti præter paludes ab Lyſinoe dedentes ciuita-
tem venerunt, &c. placeret apud Polybium περαζόντες δὲ αὐτῶν. cum
autem in exemplari corruptè ſcriptum eſſet, ἐν Δολυνῶν, nos ἐν λυσινῶν

emendauimus, quòd ad hanc lectionem, *Linij Lysinoe propius accedat, quam Ptolemæi λυσινία, quam retinuit Glareanus.* Εὐβάλον εἰς τὴν σαγαλασίων γῆν, καὶ πολὺ πλῆθος ὀξελασάμυρος λείας. *Linius: inde in agrum Vagalassenum, uberem, fertilemq; omni genere frugum ventum est.* σαγαλασος, inquit *Stephanus*, πόλις πισιδίας, τὸ ἐθνικόν, σαγαλασός, καὶ σαγαλασῶδες, &c. Παροχηρομύρων δὲ περσεδόντων ὡς αὐτῶν, ὑποδέξάμυρος τὰς ἀνδρας, καὶ λαβὼν ν. ταλάντων σέφαλον, καὶ δισμυρείους κριθὰν μεδίμνοις, καὶ δισμυρείους πυρὰν, περσεδέξατο τοῖς εἰς τὴν φιλίαν. *Linius: legatis missis pacti quinquaginta talentis, & xx milibus medimnūm tritici, & xx hordei, pacem impetrarunt.*

XXXIII.

Ὁ γνάιος ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις ὄξαπέστειλε πρὸς τὸν ἐποσσογνάτον τὴν γαλάτῳ. *Linius libro xxxviij. concione dimissa, missisq; ad Epissognatū legatis.* Καὶ ὁ ἐποσσογνάτος ἐπέμψεν πρὸς γνάιον πρέσβεις, καὶ παρεκάλει τὸν γνάιον τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν, μὴ περσεξανασιῶναι, μὴ δ' ὀπιβαλεῖν χεῖρας τοῖς πολισβογόις γαλάταις, καὶ διότι περσεδόντες πρὸς τὰς βασιλεῖς αὐτῶν ἐποσσογνάτος, καὶ ποιήτε) λόγους ὑπὲρ τῆς φιλίας, καὶ πείσεσθαι πρὸς αὐτὰς καλῶς ἔχον. *Linius: eò missi ad Epissognatum redierunt, & legati Compulsi reguli orantes, ne Teetosagis bellum inferrent. & ipsum in eam gentem iturum & Epissognatum, persuasurumq; ut imperata faciant, &c. pro πολισβογόις, Linius habet Teetosagis: πολισβογόις autem retinuiimus, quòd ita sit in exemplari Græco, non πολισδόγοις, ut habet Ptolemæus: pro πείσεσθαι autem, malè πείσεσθαι erat in manuscripto.* Ὅντος δὲ τῶν γναίου πρὸς τὸν πολισμάπον τὸν καλέμυρον γορδιεῖον, ἦκον παρ' ἐποσσογνάτου πρέσβεις ὑποδηλῶντες, ὅτι παρδόντες ὀξελεχθεῖς τοῖς τῶν γαλατῶν βασιλεῦσιν, οἱ δ' ἀπλῶς εἰς ἐδὲν συγκατακαίνοισιν φιλόνητον. ἀλλ' ἡθερμότερος ὁμοῦ τέκνα καὶ γυναικας, καὶ τὴν ἄλλαν κτῆσιν ἀπάσαν εἰς τὸ καλέμυρον ὄρος Ὀλυμπον, ἐτοιμοὶ πρὸς μάχῃ εἰσι. *Linius: Ibi statim habentibus legati ab Epissognato venerunt, nuntiantes, profectum eum ad regulos Gallorum, nihil equi impetrasse. ex campestribus vicis, agrisq; frequentes demigrare, & cum coniugibus ac liberis, quæ ferre atque agere possent, præ se agentes, portantesq; Olympum montem petere, ut inde armis locorumq; situ se tueantur.*

XXXIV.

Στρατοπεδούντων πρὸς τὴν ἄγκυραν πόλιν. *Linius libro xxxviij. ad Ancyrā*

ad Ancyram in statina. Παράγονται ὁρῶντες ὡς τὰ τεύχεα, ἀξίνοντες τὸν γνάτον, τὰς μὲν δυνάμεις ἐᾶσαι καὶ χάσασθαι, αὐτὸν δὲ καὶ τὸ ἐπι-
 ῆσαν ἡμέραν περιελθεῖν εἰς τὸν μεταξὺ τύπον τὸ στρατόπεδον. *Linus: Te-*
ctofagum oratores ad Consulem venerunt, petentes ne ante ab Ancyra
castra moueret, quam collocutus cum suis regibus esset. locusq. qui ma-
ximè medius inter castra Gallorum & Ancyram, &c. Τὴν δὲ γυναῖκα
 συγκαταπιμένε, καὶ ὡς ἀρχὴν θέντες καὶ τὸ σωταχθέν μὲν φ. ἰππέων, τότε
 μὲν ἐκ ἡλθον οἱ βασιλεῖς, ἀνακεχωρηκότες δὲ αὐτῶν πρὸς τὴν ἰδίαν παρεμ-
 βολῶν, αὐτοῖς ἦκον οἱ ὁρῶντες, ὡς μὲν τὸ βασιλείων σκήπτρον πρὸς ἑαυτοὺς
Linus: Quò cum Cos. ad tempus, cum praesidio quingentorum equitū
venisset, nec ullo Gallorum ibi viso, regressus in castra esset, oratores
iidem redeunt excusantes, &c. Τὰς πρώτους ἀνδρας ἐκπέμψουσι κοι-
 νολογισμένοις ὡς τῶν ὅλων. *Linus: principes ciuitatis, per quos res*
transigi posset, venturos. Οἱ δὲ γνάτος κατανόσας ἤξεν, αὐτοὺς μὲν ἐμει-
 νεν ἐπὶ τῆς ἰδίας στρατοπέδου, αὐτὸν δὲ καὶ τὸν χιλιάρχον πρὸς ἑαυτοὺς
Linus: Consul se quoque Attalum missurum dixit, &c. Polybii
sententiam non expressit Linus, quòd ea fortasse non deceret Roma-
num consulem. Μετὰ τετρακοσίων ἰππέων. *Linus: trecentos equites*
Attalus praesidij causa cum attulisset. Ἡλθον μὲν καὶ τὸ σωταχθέν.
Linus: ad hoc colloquium utrinque ventum est. Καὶ λόγους ἐποίησαν
 περὶ τῶν πραγμάτων. *Linus: acta sunt pacis cōditiones.* Τέλος δ' ἐπι-
 θεῖναι πρὸς τοὺς ὁρῶντας, ἢ κυρῶσαι τὸν πόλεμον, ἐκέλευσαν ἐξ ἑαυτοῦ.
Linus: finis rei, quia absentibus ducibus imponi non poterat. Τοῖς
 δὲ βασιλεῖς τῇ καὶ πόδας ἤξεν διωρίζοντες, σωθησομένους καὶ πέραις ἐπιθή-
 σοντας, εἰ καὶ γνάτος ὁ στρατηγὸς ἔλθοι πρὸς αὐτούς. *Linus: conuenit, uti*
consul, regesq. eo loco postero die congregerentur, &c. verbum autem
Conuenit, refertur ad Polybianum illud, quòd sequitur, ἐπὶ τούτοις, etc.
 Ἐποιοῦντο δ' ὡς θύρας ταύτας οἱ γαλάται, καὶ διεστράτηγουν τὰς ῥωμαί-
 ους, βουλόμενοι τῶν τε στραμάτων πρὸς τῶν ἀναρχαίων, καὶ τῶν χρημάτων ὡς
 διὰ πέραις ἄλλος ποταμοῦ. μάλιστα δὲ τὸν στρατηγὸν τῶν ῥωμαίων εἰδυ-
 θεὶς λαβεῖν ὑποχείριον. *Linus: frustratio Gallorum eò spectabat: pri-*
mum, ut tererent tempus, donec res suas, cum quibus periclitari no-
lebant, cum coniugibus ac liberis trans Halyn flumen traicerent: de-
inde, quòd ipsi consuli parum cauto aduersus colloquij fraudem insidia-
bantur. Ἐτίμους ἔχοντες ἰπποὺς χιλοῦς. *Linus: mille ad eam rem ex*
omni numero audacia experta delegerunt equites. Τὰς ἐπὶ ταξυλίας
 καὶ χορτολογίας ἐμποροῦμένους ἐκ τῶν ῥωμαίων χάρακος ἐπὶ ταῦτα τὰ
 μέρη

μέρη πεποιήσθαι τὸ ἐφοδόν. *Linii*: pabulatores, lignatoresq; in eam partem, in qua colloquium futurum erat, ducti sunt. Τὰς ἐφεσβεῖα ἡγεμόρους. *Linii*: statione. Συνέταξαν οἱ χιλίαρχοι τὰς εἰδισμύδας ἐφεσβεῖν τοῖς περὶ μέσων ἵπποισι ὅτι ταῦτα τὰ μέρη ποιήσασθαι τὴν ἐφοδόν. *Linii*: tutius id futurum Tribunis ratis, quia consulis presidium, & ipsum pro statione habituri erant, hosti oppositum. suam tamen alteram stationem propius castra sexcentorum equitum posuerunt, &c. in exemplari mendosè scriptum erat συνετάξαν, pro eo quod nos emendauimus, συνέταξαν.

XXXV.

Κατὰ τὴν ἀσίαν γαίον τὴν ῥωμαίων στρατηγὸν ὡς ἀρχιμαίοντος. *Linii* libro xxxvij. ad Cn. Manlium consulem hibernatē in Asia, etc. Παρεγγύοντο ὁρῶντες ὡς ἂν τῆς ἐλλυλίδων πόλεων τῆς ἐπὶ τῆς ἀσίας, καὶ παρ' ἐτέρων πλείονων. *Linii*: legationes undique ex omnibus ciuitatibus, gentibusq; quæ cis Taurum montem incolunt, veniebant, &c. quibus verbis expressit Polybiana illa quæ sequuntur: ἅπαντες γὰρ οἱ τὴν ἐπὶ τὰδε τὴν γαίον κατοικοῦντες, &c. συμφορεῦσιν σεφάνοις τῶν γαίων. *Linii*: sed coronas etiam aureas pro suis quæque facultatibus attulerant. συχωρεῦσιν, pro συμφορεῦσιν, corruptè habebat liber manuscriptus. Οὐχ ἔτις ἐχάρησαν ἀντίχου ληφθέντος, ὅτι τῶν δουρῶν ἀπολελυθέντων, ὡς ὅτι τῶν ἀπὸ τῆς βαρβαρίας αὐτοῖς φόβον ἀφῆρῃς. *Linii*: & ut clarior, nobiliorq; victoria Romanis de rege Antiocho fuit, quàm de Gallis: ita letior sociis erat de Gallis, quàm de Antiocho. ἦλθε δὲ καὶ παρ' ἀντόχου μουσαῖος, καὶ ὡς τὸ γαλατῶν πρεσβύται, βαλόμενοι μαδεῖν ὅτι πῶς αὐτὸς δεῖ ποιεῖσθαι τὴν φιλίαν. *Linii*: & ab Antiocho legati, & ab ipsis Gallis, ut pacis leges dicerentur. Ομοίως δὲ καὶ ὡς ἀλεαράδου τὸ καππαδοκῶν βασιλέως. καὶ γὰρ εἰς μεταχὼν ἀντόχου τῆς αὐτῶν ἐλπίδων, καὶ κοινωνήσας τῆς πρὸς ῥωμαίους μάχης, εἰδὼς καὶ διηπόρειτο περὶ τῆς αὐτῶν. Διὸ καὶ πλεονάκεις πέμπων πρεσβύτας, ἐβούλετο μαδεῖν τί δούς, ἢ τί πρεσβύτας, διὸ αὐτὸν ὡς ἀλεαράδου τὸ σφετέρων ἀνοίαν. *Linii*: & ab Ariarathe rege Cappadocum venerunt ad veniam petendam, luendamq; pecunia noxam, quod auxiliis Antiochum iuisset, &c. in exemplari, ἐβούλετο, pro ἐβύλετο, scriptum erat. Οἱ δὲ στρατηγὸς τὰς μὲν ὡς τῆς πόλεων πρεσβείας πᾶσας ἐπαινώσας, καὶ φιλεθρώπως ἀποδεξάμενος, ὡς ἀπέσειλε. *Linii*: ciuitatum legationes cum benignis responsis letiores etiam, quàm venerant, dimissæ, &c.

ὡς τῆς

ὧς δὲ τὰ πολέμων, pro ὧς δὲ τὰ πόλεων, male legebatur in exemplari.
 Τοῖς δὲ χαλάταις ἀπεκρίθη, διότι πρὸς δὲ ξάμβρος ἐμνήσθη τὴν βασιλέα, τότε
 ποιήσε) τὰς πρὸς αὐτοῖς συνθήκας. *Linus: cum Eumenes rex venisset,*
tum daturum iis leges. Ἐξακόσια τάλαντα δόντας. *Linus: ei ducenta*
talenta argenti sunt imperata. Πρὸς δὲ τὸν ἀντόχε ἀριστοβόλῳ συνε-
 τάξατο καὶ τῆς διωάμεως ἡγήσθαι πῶς τῆς παμφυλίας ὅσας, τὰ τε διχί-
 λια τάλαντα καὶ φ. κομυόμενος καὶ τὸν σίτον, ὃν ἔδωκεν τοῖς στρατιώταις
 αὐτὰς πρὸς τῆς συνθηκῶν, καὶ τὰς πρὸς τὸν λούκιον ὁμολογίας. *Linus:*
Antiochi legati pecuniam in Pamphylia, frumentumq. ex pacto cum
L. Scipione fovere iussi aduehere. eò se cum exercitu venturum, &c.
 κομυέμενους, male, ut videtur, legebatur in exemplari. Μετὰ δὲ ταῦ-
 τα, καὶ ἄρμυον ποικιλάμβρος τῆς διωάμεως, καὶ τὸ ὅσας ὧσα διδύσσης. *Li-*
nus: principio deinde veris, lustrato exercitu profectus. Πραξιφύ-
 λλος εἰς ἀπάμειαν ὁδοῦτος, ἐπέμεινε ἄνδρες καὶ ἀναζήτας, πρὸς ὅ-
 γε, ῥωμῶν ἐνέργειαι ταῖς πορείαις. ἀφικόμενος δὲ τελευτῶν, εἶδε τὸν συν-
 ταχθέντα τόπον τοῖς πρὸς τὸν ἀντίοχον. *Linus: die octavo Apameam ve-*
nit: ibi triduum statuis habitis, tertiis rursus ab Apamea castris in
Pamphylia, quò pecuniam, frumentumq. regio conuehere iusserat,
peruenit. Τὸν μὲν σίτον ἐμέλεισε ταῖς διωάμασι. *Linus: frumentum*
exercitui diuiditur, &c. ἐμέλεισε scriptum est in exemplari, fortasse
 pro ἐμέλῃσθε, &c. Τὰ δὲ χρήματα ὧσα δοῦναι πρὸς τῆς χαλάρων, συνέ-
 ταξε ὧσα κομίζεω εἰς ἀπάμειαν. *Linus: mille & quingenta talenta*
argenti accepta Apameam deportantur. Πρὸς ἑαροχόν. Praefectum
 praesidij, vertit *Linus.* Ὄρμησε καὶ τὴν διωάμεως ὅτι τὴν πύλιν.
Linus: inde ad Pergam ducit. Ἐγγίζοντος δ' αὐτῆς τῇ πόλει, παρῶν
 ἀπ' αὐτῆς ὁ τελευτῶν ὅτι τὴν πύλιν. *Linus: appropinquanti prae-*
fectus praesidij obuius venit, &c. ἀπ' αὐτῶν, male, ut videtur, erat in
 exemplari. Μέχρι δὲ τῆς νυκτὸς ἀπλῶς οὐδ' ἐν. In exemplari legebatur
 μέτρος δὲ τῆς νυκτὸς, nullo prorsus sensu. Διόπερ ἡγίαι λθ. ἡμέρας, χίλιον
 τὴν δεκάτην φάμβρος, ἐπὶ δὲ τὸν βασιλέα, τί δὲ πρὸς αὐτῶν. *Linus: triginta*
dierum tempus poscens, ut regem Antiochum de urbe tradenda consu-
leret, &c. Videtur autem apud Polybium τελευτῶν τὴν ἡμέραν prius scri-
 ptum fuisse, deinde à librario, qui notis enim numerum significare vo-
 luisse, λθ' factum esse, retenta δ' postrema litera, ut apparet.
 Συνεχώρησε πέμπειν, καὶ πωθάνει δὲ τὴν βασιλέα. μὴ μετὰ πέντε ἡμέρας
 πωθόμενος, παρέδωκε τὴν πόλιν. *Linus: dato tempore, ad eum diem*
praesidio decessum est. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τῶν οἱ δέκα πρὸς αὐτῶν, καὶ
 G ὁ βασιλεὺς

ὁ βασιλεὺς δ' ἔμελλεν, εἰς ἔφεσον κατέπλυσαν, ἥδη δ' ἑρτίας ἐπαρχομένης, καὶ
 δύο ἡμέρας ἐν τῇ πλῆθει περὶ αὐτοῦ ἀνέβαινον εἰς τὴν ἀπάμειαν.
Linus: Ipse, quia Eumenem regem, & decem legatos ab Roma Ephe-
 sum venisse audierat, iussis sequi Antiochi legatus, Apameam exer-
 citum reduxit. Ἀδύμιος μὲν τὸν ἀδελφὸν καὶ τετρακισχίλιον ἔξαπεί-
 λε πρὸς τὰς δεσποδῆς περὶ ἀναστάσεως ἔχοντας ἐξέδιδον, χάριν τῇ κομισάσθαι
 τὰ περὶ φλόγην καὶ ὁμολογηθέντων χρημάτων. *Linus*: à Perga L.
 Manlio fratre cum IIII. millib. militum Oroanda ad reliquum pec-
 unia, quod pepigerant exigendum misso, &c. δεσποδῆς habet manu-
 scriptus liber. Ἦν δὲ τῶν περὶ τῆς καὶ μέγας ἀτάξιας. *Linus*: ibi ex
 decem legatorum sententia factus in hac verba ferè cum Antiocho
 conscriptum est. Φιλίαν ὑπάρχειν ἀντόχῳ καὶ ῥωμαίοις εἰς ἅπαντα τὸν
 χρόνον, ποιῶν τὰ καὶ τὰς συνθήκας. *Linus*: amicitia regi Antiocho
 cum populo Romano his conditionibus esto. Μὴ δύναι βασιλεῖα ἀντίο-
 χον, καὶ τοῖς ὑποταττομένοις ἐπὶ αὐτῶν χώρας ἐπὶ ῥωμαίοις καὶ τοῖς συμ-
 μάχοις, πολέμοις. *Linus*: ne quem exercitum, qui cum populo Roma-
 no, sociisve bellum gesturus erit, rex per fines regni sui, eorumve qui
 sub ditione eius erunt, transire sinito. Μὴ δὲ χορηγεῖν αὐτοῖς μὲν.
Linus: neu commeatu, neu qua alia ope iuuato. Ὁμοίως δὲ καὶ ῥωμαῖοις
 καὶ τοῖς συμμάχοις ἐπὶ ἀντίοχον, καὶ τὰς ἐπὶ ἐμείνον τὰς ττομένοις. *Linus*:
 idem Romani, socij ἄντιοχο, & iis, qui sub imperio eius erunt, pre-
 stent. Μὴ πολέμῳ δὲ ἀντίοχον τοῖς ἐπὶ ταῖς νήσοις, μὴ δὲ τοῖς καὶ τὴν Ὀ-
 ρωπῶν. *Linus*: belli gerendi ius ne esto cum iis, qui insulas colunt,
 neve in Europam transeundi. Ἐκχωρεῖτω δὲ πόλεων καὶ χωρῶν. Po-
 lybji locus in exemplari non est integer: suppleri autem potest ex *Linij*
 versione, quæ habet ita: excedito urbibus, agris, vicis, castellis eis
 Taurum montem usque ad Tanaim amnem, & à valle Tauri, usque
 ad iuga, quæ in Lycaoniam vergit. Μὴ ἐξαγαγέτω μὲν, πλὴν τῶν ὀ-
 πλῶν ὧν φέρουσιν οἱ στραῶται. *Linus*: ne qua arma efferto ex iis oppi-
 dis, agris, castellis, quibus excedat. Εἰ δὲ πτωχάνουσιν ἀπὸ τῶν ὀπλῶν,
 καὶ διστάτωσαν πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς πόλεις. *Linus*: si qua extulit, quæ
 quoque oportebit, rectè restituito. Μὴ δ' ὑποδεχέσθωσαν τῶν ἐν τῷ Ὀ-
 ρωπῶν τὰ βασιλείῳ, μήτε στραῶτας, μήτ' ἄλλον μὲν. *Linus*: ne mi-
 litem, neu quem alium ex regno Eumenis recipito. Εἰ δὲ πτες, ἔξ ὧν
 ὁπολαυβάνουσιν ῥωμαῖοι πόλεων, καὶ διωάμεως εἰδὲν ἀντόχῳ, τούτους εἰς ἀ-
 πάμειαν ὁποκατασταθήτωσαν. *Linus*: si qui earum urbium cives, quæ
 regno abscedunt, cum rege Antiocho, intraq. fines eius regni sunt, A-
 pameam

pameam omnes ante diem certum redeant. Τοῖς τε ῥωμαίοις καὶ τοῖς
 συμμάχοις εἰ πνεὺς ἐστὶν * ἐξ τὴν Ἑλλάδα καὶ μέρην εἰ βούλων, καὶ ὑποβί-
 χων. *Linus: qui ex regno Antiochi apud Romanos, sociosq. sunt, iis
 ius abeundi, manendiq. esto, &c. Polybii locus desiderat ἐν τῷ π' ἀντίο-
 χον ἑταίρους, vel, ἐν τῷ ἀντίοχου βασιλείας, vel tale aliquid. Τὰς δὲ
 δούλους ῥωμαίων καὶ τῶν συμμάχων ὑποδότην ἀντίοχος, καὶ οἱ οὗτοι αὐτὸν τατ-
 τόμενοι, καὶ τὰς ἀλόντας, καὶ τὰς αὐτομολήσαντας, καὶ εἴ πνα αἰχμάλωτον πο-
 δὲν εἰλήφασιν. *Linus: servos, seu fugitivos, seu bello captos, seu qui
 liber captus, aut transfuga erit, reddito Romanis, sociisq.. Ἀποδότην
 δὲ ἀντίοχος, ἐὰν ᾖ διωκτὸν αὐτῶν, καὶ ἀντίβαν ἀμίλχην καρχηδόνιον, καὶ μνα-
 σίλοχον ἀπαρᾶνα, καὶ θόαντα αἰτωλὸν, δὲ βελίδαν καὶ φίλωνα χαλκιδεῖς.
*Linus: de Annibale Pæno, & Aetolo Thoante, et Mnasi-macho Acar-
 nane, & Chalcidensibus Eubulida & Philone dedendis, in hoc quoque
 facere additum est. Καὶ τοὺς ἐλέφαντας τὰς ἐν ἀπαμείᾳ πάντας, καὶ
 μικρὰ ἄλλους ἐχέτω. Desunt quedam in exemplari ante hæc verba, quæ
 nos supplevimus ex Appiano, & ex Liniana versione, quæ habet: ele-
 phantos tradito omnes, neque alios parato. in manuscripto autem libro
 erat, καὶ τοῦτοις ἐπιπλοῦσαντας, τὰς ἐν ἀπαμείᾳ, &c. mendosè prorsus.
 Ἀποδότην δὲ καὶ τὰς ναῦς τὰς μακράς, καὶ τὰ ἐν τούτων ἀρμύρα, καὶ τὰ σκάφη,
 καὶ μικρὰ ἐχέτω πλὴν δέκα καταφερόμενων, μὴ δὲ τριακοντόκωπων ἐχέτω ἐ-
 λαυνόμενον, μὴ δ' αὐτὸ πολέμου ἐνεκεν, ἔστω κατὰρχη. Et hic quoque
 locus haud scio an integer sit. Liniana certè versio, Polybii verba in
 totum non exprimit, quæ sic habet: tradito & naues longas, armamen-
 taq. earum: nève plures, quàm decem naues actuarias, nulla quarum
 plusquam xxx remis agatur, habeto: nève monerem ex belli causa,
 quod ipse illaturus sit. Vox ἐλαυνόμενον, ad Linii actuarias vi-
 detur referenda. siquidem actuaria, quòd remis agerentur, dicta
 sunt. suspicor autem abundare apud Linium, plusquam; & pro, mo-
 nerem ex, legendum esse, ut in veteribus libris, minorem ea: & ut
 Latina versio cum Polybiana sententia conveniat, repono pro ea, eas;
 deleta voce, minorem. Μὴ δὲ πλείωσαν ὅτι τὰ δὲ καλυπᾶν ἀνεγο-
 μείου, εἰ μὴ φόβος, ἢ ὁμήγερος ἀγρίου. *Linus: nève nauiga-
 to citra Calycadnum, nève Sarpedonium, promanteria: extra quam,
 si qua navis pecuniam, stipendium, aut legatos, aut obsides portabit.
 καλυπᾶδρου, pro καλυπᾶδου, corruptè habet manuscriptum exemplar.
 Μὴ ἔξετω δὲ ἀντίοχον, μὴ δὲ ξερολογεῖν ἐν τῇ ὑπὸ ῥωμαίους ταττομένης,
 μὴ δ' ὑποδεχέσθω τὰς φυλάδας. *Linus: milites mercede conducendi ex*****

*iis gentibus, quæ sub ditione populi Romani sunt, Antiocho regi ius ne
 esto, ne voluntarios quidem recipiendi.* Ὅσαι δὲ οἰκίαι ῥοδίων, ἢ τῶν
 συμμαχῶν ἦσαν ἐν τῇ ὑπὸ βασιλείᾳ ἀντίοχου ἑκτομένη, ταύτας ἐξ ῥοδίων,
 ὡς καὶ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξέλιγαν. *Linii: Rhodiorum, sociorumque*
quæ ædes, adificiaq. intra fines regni Antiochi sunt; quo iure ante bel-
lum fuerunt, eo Rhodiorum, sociorumque sunt. in exemplari verba
τὸν πόλεμον desunt; quæ tamen necessario requiruntur. Καὶ εἰπερ
 μαὶ οὐκ εἴλετο ἑαυτοῖς, ὁμοίως ἔσται πρὸς ἑαυτὸν. *Linii: si quæ pecunie debentur,*
earum exactio esto. Καὶ εἰπερ ἀπελήρθη ἀπ' αὐτῶν, ἀναζητητέον ἀποδο-
 δέσθαι. *Linii: si quid ablatum est, id conquirendi, cognoscendi, re-*
petendiq. ius esto. Εἰ δὲ πᾶς τῶν πόλεων, ὡς ἀποδοῦναι δεῖ ἀντίοχον,
 ἑτέροις δὲ δοῦναι ἀντίοχος, ἐξαγέτω καὶ ἐκ τούτων τὰς φεσυρὰς, καὶ τὰς ἀν-
 δρας. *Linii: si quas urbes, quas tradi oportet, ij tenent, quibus An-*
tiochus dedit, ex iis præsidia deducito, utique rectè tradantur, curato.
Ἀργυρίᾳ δὲ δότω ἀντίοχος ἀπὸ τῆς ῥωμαίων ἀργυρίου τάλαντα μύρια διχί-
λια ἐν ἑξήκοντα. διδούς καὶ ἑκατὸν ἑξήκοντα χίλια. μὴ ἐλαττον δ' ἐλκίτω τὸ τάλαντον
λίγων ῥωμαίων π. καὶ τὸ σίτου φ, καὶ μ. *Linii: argenti prebi*
xii millia Attica talenta dato intra duodecim annos pensionibus æ-
quis. talentum ne minus pondo LXXX Romanis ponderibus pendat.
Ἔς τριτici D XL millia modiorum. Δότω δὲ δοῦναι τῷ βασιλεὶ τάλαν-
 τα τνθ, ἐν ἑξήκοντα πρὸς τοῖς π. *Linii: Eumeni regi talenta CCC L,*
intra quinquennium dato, ἔς. desunt autem in exemplari verba δότω
δὲ δοῦναι τῷ βασιλεὶ τάλαντα, quæ nos ex Liniō supplenuimus. Ἀπὸ δό-
 τω δὲ καὶ τὸ σίτου, καὶ ὡς ἐτίμησεν ὁ βασιλεὺς ἀντίοχος, τάλαντα ρξ, καὶ
 δεαχμας χιλίας σ ἐκτώ. *Linii: Ἔ pro frumento, quod æstimatione*
fiat, talenta CXXVII. οὗς σιωχώρησεν δομένη λαβεῖν. *Locus non*
vacat mendo. fortasse legendum, ἀστωχώρησεν δομένη λαβεῖν, ἔς.
 Ὁ μήτερος δὲ διδότω ἀντίοχος, δὲ ἐτῶν τετῶν ἄλλας ἀνταποσέλλων, μὴ νεω-
 τέτερος ἐτῶν m. μὴ δὲ πρεσβύτερος με. *Linii: obsides Romanis xxx*
dato, ἔς pro triennio mutato, ne minores octonum denum annorum,
ne maiores quinquem quadragenum. Ἀν δὲ πῆρες τῶν πόλεων, ἢ τ' ἐθναὶν
 πρὸς ἀγέγεσθαι μὴ πολεμεῖν ἀντίοχον, πρὸς τερεῖ ἐκφύεσσι πόλεμον,
 ἐξέσω πολεμεῖν ἀντόχω. τῶν δ' ἐθνῶν καὶ πόλεων τούτων, μὴ ἐχέτω τὴν κυ-
 ρίαν αὐτοῖς, μὴ δ' εἰς φιλίαν πρὸς αὐτὸν. *Linii: si qui sociorum populi*
Romani ultrò bellum inferent Antiocho, vim vi arceri ius esto: dum
ne quam urbem aut belli iure teneat, aut in amicitiam accipiat. Περὶ
 δὲ τ' ἀδυναμῶν τ' πρὸς ἀλλήλους γνωμῶν, εἰς κελσὶν πρὸς αὐτὸν λέγειν.

Linii:

Linii: controuersias inter se iure ac iudicio disceptent. Ἐὰν δὲ πθέλωσι πρὸς τὰς συνθήκας ἀμφοτέροι κοινὰ δόγμα: πρὸς ἐπιβῶαι, ἢ ἀφαιρεῖσθαι ἀπ' αὐτῶν, ἔξῃτω. **Linii:** & si quid postea addi, mutari uel placuisset, ut id saluo fœdere fieret. Τῶν δὲ τῶν δὲ ὁρκίων ὅτι τοῦτοίς, δι' αἷος ὁ στρατηγὸς κοῖνῶν μισθόνον δέρον, καὶ λούκιον τὸν ἀδελφόν, ἀπὸ κοινομύτης τὰ χρήματα ὡς δὲ τὸ στρατῶν, εἰς σελῶν ἔξαπτεσε, συντάξας κομίζεσθαι τοῖς ὁρκοῖς ὡς δὲ τὸ βασιλέως. **Linii:** consul iurauit in hoc fœdus: ab rege qui exigerent iusiurandum profecti **Q. Minucius Thermus**, & **L. Manlius**, qui tum fortè ab Oroandis rediit, &c. ex hac **Linii** versione apparet, κοινομύτητα legendum apud Polybium, ut ad **Manlium** tantum referatur. στρατῶν autem emendauimus, cum esset τὸ στρατῶν corruptè in exemplari. Πρὸς δὲ κοῖνῶν φάσιον τὸν ὅτι τὸ ναυπηε στρατηγόν, ἔξεπεμψε γεγραμματοφόρους, καλούων πάλιν πλεῖν αὐτὸν εἰς πάντα, καὶ ὡς λαβόντα τὰς ὑπαρχέσας αὐτόδι ναῦς, διαπρῆσαι. **Linii:** & **Q. Fabio Labeoni**, qui classi præerat, scripsit ut Patara extemplo proficisceretur, quæq; ibi naues regie essent, concideret, cremaretq;, &c. ad hanc autem, ut opinor, indicandam classis præfecturam in denariis argenteis **Q. Fabii Labeonis** proræ signum impressum est.

XXXVI.

Κατὰ τὴν ἀπαρτίαν, οἵτε δέχα, ἢ γνάριος ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων δια-
κούσαντες πάντων τῶν ἀπώλητων τοῖς μὲν περὶ χώρας, ἢ χρημάτων,
πνὸς ἐτέρεσσιν ἀφαιρεμένοις, πόλεις ἀπέδωκαν ὁμολογουμένης ἀμφοτέρω
Linus: Cn. Manlius, &c. deinde causas ciuitatum, multis inter no-
uas res turbatis, cognouit, &c. ciuitatum autem cognitis causis, & le-
gati aliam aliarum fecerunt cognitionem. Ἐν αἷς διακρινθήσονται περὶ
τῶν ἀμυρσεντομενίων. Linus: disceptabunt de controuersis. Ὅτι μὲν
τῶν αὐτονομῶν πόλεων, περὶ τὴν ἐπέλουν ἀντόχων φόρον, τότε δὲ διεφύ-
λαξαν τὴν πρὸς Ῥωμαίους πίσιν, ταύτας μὲν ἀπέλυσαν τῶν φόρων. Linus:
que stipendiariæ regi Antiocho fuerant, & cum populo Romano sen-
serant, iis immunitatem dederunt, &c. τὸν φόρον legebatur in exempla-
ρι, quam lectionem si retineamus, ταύτας pro ταύτας erit scribendū:
quod non ita placet. de hac re ita Appianus in Syriaco. Ὅτι μὲν
ἀπτάλῳ τῶν πατρὶς ἀμύρας ἐπέλουν φόρους, ἐκέλευσαν ἀμύρας συμφέρειν.
ὅσοι δὲ ἀντόχων περὶ τὴν ἐπέλουν, ἀπέλυσαν τῶν φόρων, &c. Ταύτας ἐπέ-
ταξαν τὸν αὐτὸν εὐμένει δίδοναι φόρον. Linus: eas omnes pendere vecti-
gal Eumeni iusserunt, &c. σωτάξιν ἐπέλουν, vertit Linus, stipen-

diarie, &c. Κολοφωνίαις δὲ τοῦς τὸ νόπον οἰκοῦντας, καὶ κυμαίαις καὶ μι-
λησίους, ἀποελογήτους ἀφῆκαν. *Linii*: nominatim præterea Colopho-
niis, qui in Notio habitant, & Cymaïs, & Milesiis immunitatem
concefferunt, &c. μυλασεῖς, pro μιλησίαις, corruptè erat in exemplari.
Κλαζομενίοις δὲ καὶ Δωρεῶν περὶ Σέδηναν τὸν δρυμοῦσαν καλουμένην νῆσον.
Linii: Clazomeniis super immunitatem, & Drymussam dono dede-
runt, &c. in exemplari erat δρυμῶσα; *Stephanus* tamen habet δρυ-
μοῦσα. sed siue Drymussa, siue Dromussa placeat, duplex os omninò re-
tinendum. *Liniani* veteres libri habent Dromissa, propiore ad Dro-
mussam Polybianam scriptura. Μιλησίους δὲ τὸν ἱερὸν χώρον ἀποκατέ-
στησαν. *Linii*: Milesiis, quem sacrum appellant agrum, restituerunt.
Χίοις δὲ καὶ σμυρναίοις, ἐπὶ δ' ἐρυθραίοις, ἐντε τοῖς ἄλλοις περὶ ἡν, καὶ χάραν
περὶ τένειμαν ἥς ἐκαστοι καὶ τὸ παρὸν ἐπεθύμου, καὶ σφίσι καθήκειν ὑπελάμ-
βανον, ἐξ ἐπὶ πόρτοις ὄνοισιν, καὶ παρὰ δὴ, ἣν παρέχοντο καὶ τὸν πόλεμον.
Linii: Chios quoque & Smyrnaeos, & Erythraeos pro singulari fide,
quam eo bello præstiterunt, & agro donarunt, & in omni præcipuo
honore habuerunt. Ἀπὸ δὲ ταῦτα πόρτοις ἐξελήφθησαν, διδόντες λυκίαν, καὶ
καριαν, τὰ μέγχι μαιάνδρου ποταμῷ, πλὴν τελμεσσῶ. *Linii*: Rhodius af-
firmata, qua data priore decreto erant. Lycia & Caria date usque ad
Meandrum amnem, præter Telmessum. Καὶ τότε τῆς μὲν οὐρώπης
αὐτὰς περὶ Σέδηναν χερρόνησον, καὶ λυσιμάχειαν, καὶ τὰ περὶ τοῦτα τέ-
τοις ἐρύματι καὶ χώρῳ, ἥς ἀντίοχος ἐπῆρξεν. τὸ δ' Ἀσίας φρυγίαν, τὴν ἐφ'
ἐλλήσποντον, φρυγίαν τὴν μεγάλην, μεσὺς ἐς περὶ τὸν αὐτὸς παρεσκέ-
άσατο, λυκαονίαν, μιλυάδα, λυδίαν, τεάλλεις, ἐφ' ἧς, τελμεσσόν. *Linii*:
regi Eumeni Chersonnesum in Europa, & Lysimachiam, castella, vi-
cos, agros eius, quibus finibus tenebat Antiochus, adiecerunt. In A-
sia, Phrygiam utranque alteram ad Hellespontum, maiorem alteram
vocant. & Mysiam, quam Prusias rex ademerat, ei restituerunt, &
Lycaoniam, & Milyada, & Lydiam, & nominatim urbes, Tralles,
atque Ephesum, & Telmessum, &c. Videndum autem an rectius sit
Prusiam, pro Prusias. Περὶ δὲ τῆς παμφυλίας, ὁ μὲν οὖν μὲν ἐξ ὧν φαίον-
τος αὐτῷ ὑπὲρ τὰς τε ταύρου, τῶν δὲ παρ' ἀντιόχου πρεσβότων, ἐπέκεινα,
διεπορήσαντες, ἀνέδεντο πύτων εἰς σύμλητον. *Linii*: de Pamphylia
disceptatum inter Eumenem, & Antiochi legatos cum esset, quia pars
eius

eius citra, pars ultra Taurū est; integra res ad Senatum reiicitur, etc. hoc loco Polybii sensum non expressit Linius. Καὶ πλείων ἡ τοῖς διω-
κημύων. Linius: his faderibus, decretis ἢ datis. Ἀναζύξαντες, πρε-
ῖον ἐφ' ἑλλάσποντον. Linius: ad Hellespontum profectus. sed πρεῖον
apud Polybium malè legebatur. Τὰ πρὸς τοὺς γαλάτας ἀσφαλίσατο.
Linius huc respexit, cum inquit: euocatis ἐδὲ regulis Gallorum.

XXXVII.

Λυκόρτας ὁ, περὶ ἡμῶν πατήρ. Anteà legebatur, ὁ παρ' ἡμῶν πατήρ. Po-
lybii pater Lycus à Suida nominatur: sed malè. Plutarchus enim in
Philopæmene, Lycortæ filium dicit. Ὁ Pausanias sapius appellat Po-
lybium Lycortæ filium, Ὁ alij.

XXXVIII.

Διὰ τὸ πλείους ἔξ τῆς καχίας τῆς ὑπόθεσιν. In exemplari corruptè
καλέκτας legebatur. utitur autem Polybius hac voce in fragmento.
ἀς ἦσαν αὐτοῖς πρὸς τὸν ὑπογεγραμμένοι, καὶ τούτῳ τῷ πρὸς τὸ δικαν-
μῖαν μὲν αὐτῶν, Ὁ c. Ita hunc locum emendauimus, cum in libro manu-
scripto mendosè legeretur καὶ δικαν, pro τῆς δικαν, Ὁ pro αὐτοῖς, αὐτοῖς
scriptum esset. Οἱ δὲ ἀχαιοὶ τῷ μὲν δὲ σεπτόντων ποιῶν τὴν καὶ δοδον.
Ita videtur legendum pro eo quod est in exemplari: οἱ δὲ ἀχαιοὶ τῆς μὲν
σεπτόντων ποιῶν τῷ ἐφοδον, Ὁ c. Παραυτίκα γὰρ ἔλαβε τὸ μυρρίχου
δρεμμάτων. Vide num' ἔλαβε, pro ἔλαχε sit scribendum. Εἰ μὲν οὐκ ἡ
σύγκλητος. Ita opinor legendū, cum in exemplari sit, ἡ μὲν ἐν σύγκλητος.

XXXIX.

Διὰ τὸ πρὸς αὐτοῖς οἰκιστῶν. Huc pertinent Liniana illa ex libro
xxxviij. Originum memoria. Φάσκοντες λυκίας καὶ καρίας μέχρι τῆς
μαϊάνδρου διέδοσαν ῥοδίοις ὑπὸ ῥωμαίων ἐν δωρεῇ. Opinor legendum, λυ-
κίαν καὶ καρίαν. Linius lib. xxxviij. Lycia Ὁ Caria data usque ad Mean-
dram amnem. Ἀνασας ἐξήγησε τὸν ἐκατέρωθεν αἵρεσιν. Ita emendau-
mus, cum esset in exemplari ἐφήγησε.

XL.

Ἦσαν εἰς τὸν ῥώμην πρὸς τὴν βασιλέως ὀνόματι πρεσβύται, ὁ δὲ
σαφῶς τὸν ἑξοδιασμὸν τῆς φιλίππου τῆς ἐπὶ Θράκης πόλεως. Linius lib.
xxxix. Thessalorum Ὁ Perrheborum querela de urbibus suis ab eo
posseßis, Ὁ legatorum Eumenis regis, de Thraciis oppidis per vim oc-
cupatis. Καὶ πρὸς μαρωνιτῶν οἱ φυγάδες. Linius: Ὁ Maronitarum
exules,

Διοφάνης ὁ μεγαλοπόλις. *Liniius ubique habet, Diaphanes. Plutarchus autem in Philopæmene, Διοφάνης. Et ita omnino legendum puto.*

Περὶ τὸ τῆς τίτου δέξεραιμα. *Orinor significari δέξεραιμα, quo T. Quinctius Laconica ora castella, vicosq; in fidem Achaorum tutelāq; tradidit. Liniius lib. xxxviij. Τῆς δὲ φιλοποίμου, καὶ λυκόρτα, σὺν δὲ πύττις ἀρχὸς, πολλὰς καὶ ποικίλους δεσποδίων λόγους ἔσθ' τὰ καλῶς μὲν διακρίσθαι καὶ τὴν ἀσφάλειαν. Huc respiciunt Liniana illa ex lib. xxxviij. Lycortas, ex praeceptis Philopæmenis postulabat, ut Achaëis ex fœdere, et legibus suis, quæ decreverent, agere liceret. Οἱ δ' ἀχαιοὶ, τὴν αἰτίαν ἀνέφερον, καὶ τὸ θέτερον παρρησίας τὸ καὶ τὰ μάρκα τὰ φουλίου, καὶ τὸ τότε θεὶ τὸν κακίλιον. Ita emendavimus, cum in exemplari corruptè scriptum esset, καὶ τῆς θέτερον παρρησίας τὰ μάρκου τὰ φελίς, καὶ τῆς τότε τὸν θεὶ τὸν κακίλιον. Videndus Liniius libro xxxviij.*

X L I I.

Τῶν θεὶ τὸν κακίλιον ἀνακεχωρηκότων ἐκ τῆς ἐλλάδος, καὶ δεσποσθηκότων τῇ συγκλήτῳ. *Liniius libro xxxix. Cum Q. Cæcilius, M. Babinus, Ti. Sempronius, qui ad disceptandum inter Philippum et Eumenem reges, Thessalorumq; ciuitates misserant, legationem renuntiassent. Εἰσῆγον εἰς τὴν σύγκλητον τοὺς θεὶ τούτων γερονότας πρεσβυτάς. Liniius: regum quoque eorum, ciuitatumq; legatos in Senatum introduxerunt. Καὶ ποιηταμένων τοὺς λόγους ἀκολούθως τοῖς ἐν δετῶλονίκη ρηθεῖσιν. Liniius: eadem utrinque iterata, quæ dicta apud legatos in Grecia erant. Εἴδοξε τῇ συγκλήτῳ πέμπειν πάλιν ἄλλοις πρεσβυτάς πρὸς τὸν φίλιππον τοὺς ἐπιτελεστέοις, πρὸς τὸν ὡρὸν, εἰ ὡρὸν κεχώρηκε τὸ ἐν περραιβία πόλειον, καὶ τὸ τῆς θεὶ τὸν κακίλιον ἀποκρίσιν. εἴτα τὰς ἐπιτάσσοντας αὐτὰς τὰς φερρὰς ἐξάγειν ἐξ αἰνῶν καὶ μακρονείας, καὶ συλλήβδην ἀποβαίνειν ἀπὸ τῶν ἐξ ἑτάλασαν τὸν δεσποδίων ἐρυμάτων. In exemplari male prorsus legebatur hic locus, quem ita vertit Liniius libro xxxix: aliam deinde legationē novam patres, cuius princeps Ap. Claudius fuit, in Macedoniam et in Græciam miserunt, ad visendum, reddita ne ciuitates Rhodiis, et Thessalis, et Perrhebis essent. Eisdem mandatum, ut ab Aeno et Maronea presidia deducerentur, maritimaq; omnis Thraciæ ora à Philippo et Macedonibus liberaretur. Εἴτε τῆς ἀσφάλειας ἀρῶς καὶ ἀλκιδιάδης ἐπρεσβύσαν. Εἴτοι δὲ ἦσαν τῆς ἀρχαίων φυλάδων, τὸ πρὸς τὴν φιλοποίμου, καὶ τὸ ἀχαιῶν νεωστὶ κατημύων εἰς τὸ οἰκίαν. ὅτι μάλιστα τοὺς ἀχαιῶς εἰς ὁρὴν ἦγον τὰς δοκεῖν, μεγάλης ἔστις καὶ δεσποφάτου τὸ εἰς τοὺς φυλάδας*

Η Δεργε

δωρεσίας, ἔξωτῆς ὅτι τοσοῦτον ἀχαισιῶδες παρ' αὐτοῖς, ὥς τε καὶ κατα-
 πορεσθόειν, καὶ καταπορεῖν ποιεῖδ. *Linus lib. xxxix. Vbi Arenus &*
Alcibiades, ambo exules suo beneficio restituti, legationem Romanam
aduersus gentem Achaorum ita de ipsis meritam suscepissent, &c.
 ἔξωγμένα τε πλήθους μὲν βίας. *Linus: abductam plebem in Achaiam,*
& venundatam. Εἴτ' ἐν αὐτοῖς ἐπισφαλὴ μὲν ὀλίγοις ἔσι, καὶ τοῖς τῶν
 τευχῶν ἀειρημνῶν. *Linus: muros dirutos urbis nobilissima esse. &*
paullo supra de eadem re: mœnia diruta, &c. verba Græca non carent
mendo, & fortasse, εἴτ' εἴη αὐτοῖς, &c. emendandum. Ἀπελοήθησαν
 δὲ καὶ πρὸς τὸν καυκίλιον ἵππῳ τῶν ἀρχόντων οἱ πῶδες τῶν ἀχαιῶν πορεσθῆναι
 ἐν τῇ συγκλήτῳ, φάσκοντες ἐδὲν ἀδικεῖν αὐτοῖς, ἐδ' ἀξίους ἐγκλήματος ὑπ-
 ἀρχειν, ὅτι τὰ μὴ σωφρονεῖν τὴν ἐκκλησίαν. νόμον γὰρ εἴη πῶδες τοῖς ἀχαιοῖς,
 μὴ συγκαλεῖν τοὺς πολλοὺς, εἰὰ μὴ πρὸς συμμαχίας ἢ πολέμου δεῖν γίνεσθαι
 δεξιόλιον, ἢ πῶδες τῇ συγκλήτῳ τις ἐνέγκη γράμματα. *Linus: Achæi,*
maximè concilij negati crimen excusabant, recitando legem: quæ nisi
belli, pacisve causa, & cùm legati ab Senatu cùm litteris, aut scriptis
mandatis venirent, vetaret indici concilium. Τοῖς δὲ πορεσθῶταίς
 τοῖς αἰεὶ παρ' αὐτῶν ἐμπροσθεν τοῖς παρὲν πορεσθῶταίς τὸν νόμον, καὶ καταλα-
 γνῶ ποιεῖδ τὸ ἀρμόζον, κατὰ περὶ τῶν ῥωμαίων ποιεῖδ τὸ πῶδες πορευομένων
 πρὸς αὐτοὺς πορεσθῶτων. *Linus: ea ne postea excusatio esset, ostendit*
senatus curæ iis esse debere, ut Romanis legatis semper adeundi concilij
gentis potestas fieret, quemadmodum & illis quoties vellent, se-
natus daretur.

XLIV.

Ὅτι φίλιππος ὁ βασιλεὺς, δεξιόμηνων πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ ῥώμης τῶν
 ἰδίων πορεσθῶτων, καὶ δηλῶντων ὅτι δεῖσθαι κατ' ἀνάγκην ἀποβαίνειν ἀπὸ τῆς
 ἐπὶ τῇ θεάμνης πόλεως, πυθόμενος ταῦτα, καὶ βαρέως φέρον. *Linus libro*
xxxix. Philippus à suis certior factus cedendum ciuitatibus, deducen-
das præsidia esse, in fensus omnibus, in Maronitis iram effundit.
 Ἐναπηρεῖσθαι τὴν ὀργὴν εἰς τοὺς ταλαιπώρους μαρωνίτας. *Linus vocẽ*
ταλαιπώρους, vertit, innoxios. Μεταπεμφάμενος γὰρ ὀνομαστὸν τὸν
 θεάμνης τεταγμένον. *Linus: Onomasto, qui præerat oræ maritima,*
mandat. Ὁ δ' ὀνομαστὸς ἀναχωρήσας εἰς ἀσάνδρον εἰς μαρωνί-
 νειαν, σωήθη τοῖς πολλοῖς ὑπάρχοντα, δεξιό τὸ ποιεῖδ τὸν πλείονα χρόνον
 ἐκεῖ τὸ δεξιόλιον. *Linus: ille per Casandrum quendam unum ex regis,*
iamdin habitantem Maroneæ. Εἰ τοιμαθέντων τῶν θεακῶν, καὶ τούτων εἰς
 ἐλθόντων δεξιό τὰ κασάνδρου νυκτός. *Linus: nocte Thracibus intromis-*
sis.

sis, eadem fecit. Μετὰ δὲ πνα χρόνον ὡδραχρομένων τ' ὡεὶ τ' ἀππιον, ὁ ταχέως πυθομένων τὰ γερονότα καὶ τ' μαρώνειαν, καὶ πικρῶς τὰ φιλίπ-
 πω μεμψιμοιουμένων ὅτι τούτοις, ἐβούλετο μὲν ὀπολογεῖσθαι, φάσκων μὴ
 κοινοὺς ἦναι τὴν ὡδρανομίαν, ἀλλὰ τοὺς ἐν αὐτοῖς σασιάζοντας μαρονί-
 τας. καὶ τὰς μὲν ὀποκλίνοντας ὡρὸς δὲ μένη καὶ τὴν δόνοιαν· τὰς δὲ ὡρὸς
 ἑαυτὸν, εἰς ἑσπιν ἐμπεπῶκεναι τ' ἀτυχίαν. *Linii*: id apud legatos Ro-
 manos querentes tam crudeliter aduersus innoxios Maronitas, &c.
 abnucebat quicquam eorum ad se, aut quenquam suorum pertinere. Se-
 ditione inter ipsos dimicatum, cum alij ad se, alij ad Eumenem ciuita-
 tem traherent. Καλεῖν δ' ἐκέλευε καὶ ὡρὸς ὡρον εἰς αὐτὰ κατηγορεῖ.
 τὸ δ' ἐπ' οἷς πεπισμύχος μὲν ἔνα Τολμήσθαι δὲ τὸν φόβον. *Linii*: id fa-
 cile scituros esse, si percunctarentur ipsos Maronitas: haud dubius, per-
 culsis omnibus terrore tam recentis cedis, neminem hiscere aduersus
 se ausurum. Τῶν δὲ ὡεὶ τὸν ἀππιον ἐφασκόντων ὡρὸς δὲ δὲ δικαιολο-
 γίας, σαφῶς γ' εἰδέναι τὰ γερονότα. *Linii*: negare Appius, rem cui-
 dentem pro dubia querendam. Πέμπειν ἐπ' ὡρὸς τὸν τὰ φιλίππω τ' ὄνο-
 μασδόν, καὶ τὸν κάσανδρον ἑξ αὐτῆς εἰς τὴν ῥώμην, ἵνα πύθῃ ἡ σύγκλητος
 ὡεὶ τ' γερονότων. *Linii*: si ab se culpam remouere vellet, Onomastum
 & Casandrum, per quos acta res diceretur, mitteret Romam, ut eos
 Senatus percunctari posset, &c. vox σύγκλητος deerat in exemplari.
 οἱ δὲ βασιλεὺς δὲ τραπεῖς ὡς ἐνι μάλισα, καὶ ἀπορήσας ὅτι πολὺν χρόνον,
 τὸν μὲν κάσανδρον ἑφ' ἐμψν τὸν αὐθέντην γερονότα τ' ὡρὸς ὡρὸς. *Linii*:
 primo adeo perturbauit ea vox regem, ut non color, non vultus ei con-
 staret. deinde collecto tandem animo, Casandrum, qui Maronee fuis-
 set, si utique vellet, se missurum dixit. Τὸν δ' ὄνομασδόν ἑξηρεῖτο, καὶ
 παρ' αὐτὰ, καὶ μὴ ταῦτα τοῖς ὡρὸς δὲ ταῖς ἐν τυγχάνων. ἀφορμὴ μὲν ὡρὸς
 μῦθος, τὸ μὴ οἶον ἐν τῇ μαρωνείᾳ γερονέναι τὸν ὄνομασδόν, καὶ τὸν τῆς σφαγῆς
 καὶ ὡρὸς, ἀλλὰ μὴ δ' ὅτι τ' σωέγγυς τόπων γερονέναι. *Linii*: ad Onomastum
 quidem quidem rem pertinere, qui non modo Maronee, sed ne in re-
 gione quidem propinqua fuisset? Καὶ πολλὰν ἔργων αὐτὰς κοινοὺς ὡρὸς
 ὡς τοιούτων. *Linii*: qui & ipse sermonem cum eo contulerat, & mul-
 torum talium ministrum & conscium habebat. Τὸν δὲ κάσανδρον μὴ
 τὸ τὰς ὡρὸς δὲ ταῖς ἀπελθεῖν, ὀποσεύλας καὶ ὡρὸς ὡρὸς ὡρὸς ὡρὸς
 παρὰ τὸν δὲ φειρεν. *Linii*: Casander quoque, missis qui per Epirum
 ad mare persequerentur eum, ne qua iudicium emanaret, veneno cre-
 ditur sublatus. οἱ δὲ ὡεὶ τὸν ἀππιον κατεργαστὴς τὸ φιλίππω, καὶ ὡεὶ
 τῆς εἰς τὰς μαρωνίτας ὡδρανομίας, καὶ ὡεὶ τ' ὡρὸς τοὺς ῥωμαίους ἀλλο-

ξίότητος, τῶν αὐτὰς ἔχοντες θαλάφεις ἐχωρίσθησαν. *Linii*: & legati à Philippi colloquio ita digressi sunt, ut præ se ferrent nihil eorum sibi placere. Καθόλου μὲν ἐν πρῶτον μὲν, καὶ εἰς τὸ καὶ πάντα τρέπον ἀμύνασθαι μετὰ δὲ αὐτῶν. πρὸς ἑνὶ δὲ τῶν ἐπινοουμένων ἀπὸ χειρὸς αὐτῶν, ἐπέβαλετο πᾶσι ἀνὲν ἐπινοοῦσι πῶς ἀναστροφῇ, καὶ λάβοι χρόνον πρὸς ταῖς εἰς τὸν πόλεμον ὡς ἀποσπασθῶν. ἔδοξε ἐν αὐτῶν τὸν νεώτατον Δημήτριον πέμπειν εἰς τὴν Ῥώμην, τὰ μὲν ἀπολογησόμενον ὡς τὸ ἐγκαλεμένων, τὰ δὲ καὶ ὡς ἀπολογησόμενον. *Linii*: & Philippus minimè quin rebellādum esset dubius: quia tamen immatura ad id vires erant, ad moram interponendam Demetrium minorem filium mittere Romam, simul ad purganda crimina, simul ad deprecandam iram senatus statuit, &c. πρῶτον μὲν ἐμειναι, cum πρῶτον μὲν esset in exemplari, &c. Πάνυ γὰρ ἐπέπεισο. *Linii*: satis credens. Πάν τοῦ πρῶτον μὲν ἀνύεσθαι. *Linii*: aliquid momenti facturum. Διὰ τὴν ἰσοχλίαν τὴν γενημένην τῷ νεανίσκῳ καὶ τῷ ὁμηρείῳ. *Linii*: quòd. Roma obses specimen regia indolis dedisset. Ἀμὰ δὲ τοῖς βυζαντίοις ὑπέχετο βοηθεῖαν, ἔχων ἐκείνων σοχαζόμενος, ὡς ὅτι τῇ ἐκείνων προφάσει. *Linii*: per speciem auxilij Byzantiis ferendi. Βελόμηνος καταπλήξας τοὺς τῶν Θρακῶν δυνάστας. *Linii*: ad terrorem regulis Thracum iniiciendum, &c.

X L V.

Κοσμουῦτος ἐν γορτύνι κυδωνιάτου ἀντιτάλκους. Ita videtur scribendum, cum male in exemplari ἐν γορτύνι κυδωνιάτου scriptum sit. ὡς ἀπολογησόμενον τῶν πρὸς ἐλπίδα ἐκ τῶν Ῥώμης εἰς τὴν κρήνην τῶν πρὸς τὸν ἀπὸ πρῶτον. Videndus *Linii* libro xxxix. καὶ ποιησάμενων λόγοις ὡς τούτων τῶν κνωσίων, καὶ γορτύνιων. Locum in exemplari corruptum, ὡς τούτων τῇ κνωσίων καὶ γορτύνι, restituiimus coniectura ducti. Τὴν δὲ Φαλασάρην. de Phalaris *Linii* in eodem libro. Συνεχώρησαν αὐτοῖς. Ita opinor legendum, cum in manuscripto ἀπεχώρησαν scriptum sit. Ἀπέκτειναν τοὺς πρὸς μὲν ὁμοίον. Videtur deesse οἱ, ut sit, οἱ ἀπέκτειναν, &c.

X L V I.

Εἰς τὴν Ῥώμην ἡθροίσθησαν πρὸς ἐλπίδα πλῆθος ἀπὸ τῆς ἐλλάδος, ὅσον ἐταχέως πρὸς τὸν. τῶν γὰρ φιλιππῶν συγκαλεσθέντων εἰς τὴν καὶ τὸ συμβόλαιον διαμοδοσίαν πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, καὶ τῶν Ῥωμαίων γνωσθέντων, ὅτι πρὸς δέχοντα καὶ φιλιππῶν κατηγορίας. *Linii* libro xxxix. nec unquam ante tantum regionis eius hominum Romæ fuerat. nam ex quo fama
per

per gentes, quæ Macedoniam accolunt, vulgata est, crimina, querimoniae, de Philippo non negligeret à Romanis audiri, multis operæpretium fuisse queri, &c. δαδοσίαν, pro διαδοσίαν, malè in exemplari legebatur. Ἄπαντες οἱ ὠρεακείμενοι τῇ μακεδονίᾳ παρήσαν· οἱ μὲν κατ' ἰδίαν· οἱ δὲ καὶ πόλιν· οἱ δὲ καὶ τὰς ἐθνικὰς συστάδας ἐγκαλέοντες τὰ φιλιππῶ. *Liuius*: gentes, quæ Macedoniam accolunt, pro se quæq. ciuitates, gentesq., singuli etiam priuatim. Romam aut ad spem lenandæ iniuriæ, aut desolendæ solatium venerunt. Σὺν δὲ τοῖσις οἱ παρ' ὀρέοις ἦσαν αἱ ἀθλιωαὶ τὰς τῆ βασιλείας ἀδελφῶν, κατηγορήσοντες αὐτῶν, ὡς τε τῶν ἐπὶ θανάτου πόλεων, καὶ ὡς τῆ ἀποσταλείσης ἀρεσσίας βοήθειας. *Lin.* & ab Eumene rege legatio cum fratre eius Athenæo venit ad querendū, simul quòd non deducerentur ex Thracia presidia, simul quòd in Bithyniā Prusia bellum aduersus Eumenē gerenti auxilia missa foret. Πρὸς πάντας τοῦτοις ἀπολογιστόμορος· ἔχον ἀπελθὴ καὶ φιλονικῇ. *Videndus Liuius libro xl. pro τοῖσις, malè τοῖσις in exemplari legebatur.* Οἱ μὲν ὡς χάρας· οἱ δὲ ὡς σωματέων· οἱ δὲ ὡς θρημμάτων ἦσαν ἀμφισβητῶντες. *Liuius*: de controuersia finium, de hominibus raptis, pecoribusq. abactis. Ἐνιοὶ δὲ ὡς συμβολαίων, καὶ τῶν εἰς αὐτοὺς ἀδικημάτων. *Liuius*: de rebus per vim, aut per gratiam indicatis, &c. de iure, aut dicto per libidinē, aut non dicto. Τινὲς μὲν ἐν φάσκοντες μὴ δυνάσθαι τυχεῖν τῆ δίκης. Particula μὴ deerat in exemplari: videtur tamen ad sensum necessaria. Διαφείραντες τῶν φιλιππου τοὺς δικασαί. *Huc pertinent Liuiana verba: de rebus per vim, aut gratiam indicatis.* Ὅθεν ἡ σύγκλητος ἔτ' αὐτῇ δυνάμει διδόνειν, ἔτε τὸν δημόσιον κείμενα δεινὰ ἐκείνοις τούτων λόγων ὑπέχων. *Liuius*: Cum haud facile esset, memoria complecti, &c. nihil horum neque Demetrium docere dilucidè, nec satis liquidò discere ab eo senatus cum cerneret posse. καὶ θεωρεῖται νέον ὄντα κομίδην. *Liuius*: simul & tirocinio & perturbatione iuuenis moueretur. Εἶπετο τὸν νεανίσκον, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ φίλους, εἴ πνα ὡς τούτων ὑπομνηματισμὸν ἔχουσι ὡς τῆ βασιλείας; *Liuius*: queri iussit ab eo, equem de his rebus commentarium à patre acceperisset? Τῶν δὲ φήσαντες ἔχειν. *Liuius*: cum respondisset acceperisse se. βιβλίδιον autem, vertit, librum: & ἀπόφασιν, responsa. Ὅθεν, τὸ μὲν παποικίαν τὸ ἀποσταλθὲν ὑπὸ ῥωμαίων ἐφασκεν, ἢ τ' αἰτίαν τῆ μὴ πεπεσθῆαι τοῖς ἐγκαλέσιν ἀντιτίδει. *Liuius*: ut alia fecisse se secundum decreta legatorum doceret, alia non per se stetisse, quo minus faceret. Περίκειτο δὲ ὡς τῶν πλείσταις ἀποφάσεων, καὶ τοῖς ἐκ τῶν χρησαμένων ἡμῶν τῶν ἀριστῶν τῶν ὡς κακίλιον

ἐν τοῖς καὶ πάλιν καὶ τὴν γὰρ διὰ τὴν ἡμετέραν ταῦτα παχύνοντων. *Linii:* interposuerat & querelas de iniquitate decretorum, & quàm non ex æquo disceptatum apud Cæcilium foret, indignèq; sibi, nec ullo suo merito insultatum ab omnibus esset, &c. ex *Liniana* hac versione apparet παχύνοντων legendum esse, non ὡς παχύνοντων, ut erat in exemplari. Διακούσασα τῶν ὡς παχύνοντων ἡ σύγκλητος, μίαν ἐποίησεν τὴν πάντων δέλησιν. *Linii:* has notas irritati ejus animi collegit Senatus. pro παχύνοντων, videndum an παρεργασμένων rectius sit. quamvis infra in liij. fragmēto, διακούσας τῶν ὡς παχύνοντων. & in liij. Διακούσασα τῶν ὡς παχύνοντων Polybius dixerit. Δημητρίῳ πιστεύει. *Linii:* & credere etiam Demetrio credendum esse. Διότι τὰ μὲν γέρονε, τὰ δὲ ἔσχατα, καὶ ἄλλοι δὲ καὶ ὅτι γινώσκουσι. *Linii:* ceterum alia excusanti iuveni, alia recipienti futura ita, ut maximè vellet Senatus, responderi placuit, etc. Διότι τὴν χάριν ταύτην ἡ σύγκλητος Δημητρίῳ δίδωσιν, ὥστε ἀποσελεῖν ἔφη ἀρεσέδοντας ἐποιομένους. *Linii:* honorisq; eius causa missuros in Macedoniam legatos. Εἰ γὰρ πάντα καὶ τῆς συγκλήτου βέλησιν. *Linii:* ex voluntate Senatus. Ἀμὰ δὲ διασαφίσοντας τῷ βασιλεῖ, διότι τῆς συμπεριφορῆς τυγχάνει τούτης διὰ δημήτειον. *Linii:* velle enim sentire Philippum integra omnia sibi cum populo Romano Demetrii filij beneficio esse. Ἐξαγοχέναι τὰς προεσβίας. *Linii:* deducta esse presidia. Παρεργασομένην. Ita videtur legendum, cum ὡς παρεργασομένης sit in exemplari. Περὶ μὲν τοῦ γὰρ τὴν καὶ ὅλην τῆς οἰκίας ἀτυχίαν, ἡ μὲν συνέβη τὴν εἰς τὴν ῥώμην τὴν νεανίσκου ἀρεσβίαν συμβάλλειν. In exemplari scriptum erat, τῆς οἰκίας ἀτυχίας, ut opinor, male. ad hunc enim locum respexit *Linii*, cum inquit: hac quæ augendæ amplitudinis eius causa facta erant, ex templo in invidiam, mox etiam in perniciem adolescentis verterunt. Ἡ γὰρ σύγκλητος ἀπερειαμένη τὴν χάριν ἐπὶ τῷ δημήτειον, ἐμπεριείχετο μὲν τὸ μειερίον. *Linii:* & ipse iuvenis haud dubiè inflatior redierat. Ἐλύπησε δὲ καὶ τὸν περσέα, καὶ τὸν φίλιππον ἰχυράς. *Linii:* & Persea cura angebat, &c. & Philippus ipse vix sui arbitrij fore, quem heredem regni relinqueret. Συγκλητὸς ἀσάντων αὐτῶν ῥωμαίων τὴν βασιλείαν. *Linii:* Romanos Demetrium in paterno solio locaturos. Ὡς πλείστον * καὶ χρησιμώτατον. Deest verbum ὠφέλιμον, vel ὀπιτήδειον, vel aliquid tale. Εἰσεκλήθησαν οἱ ὡς τῶν λακεδαιμονίων ἀρεσβίαι. *Linii:* Lacedæmonij deinde introducti sunt. Τέτων δ' ἦσαν διαφοραὶ δ. οἱ μὲν γὰρ πρὸς τὴν λύσιν ἦκοντες τῶν ἀρχαίων φυγάδων, ἐπὶ ἀρεσβίαν φάσκοντες δεῖν ἔχειν αὐτοῖς πᾶσας τὰς κτήσεις. Totum hunc locum ita expressit

preſit Liuius : multe & parue diſceptationes iactabantur ; ſed quæ maxime rem continerent , erant : utrum reſtituerentur , quos Achaei damnauerant , nec ne : iniquè , an iure occidiſſent , quos occiderant : verteretur & utrum manerent in Achaico concilio Lacedæmoni , an , ut antè fuerant , ſecretum eius unius in Peloponneſo cinitatis ius eſſet . Reſtitui , iudiciâq. facta tolli placuit . Οἱ τοὶ δὲ ἦσαν τῖτος κόνιος καὶ κίλιος . Locus ſine dubio corruptus . Opinor autem designari Q. Ceciliū Metellum , M. Babium Tampylum , & Ti. Sempronium , de quibus ſuprà . καὶ περὶ τῶ μένειν τῷ πόλιν καὶ τῷ ἀχαιῶν , ἐχρύντο πασι σύμφωνον . Liuius : reſtitui , iudiciâq. facta tolli placuit : Lacedæmonem manere in Achaico concilio . Εἰς τοὺς φυλάδας . In exemplari male , ut putō , eiς τε καὶ τὸς φυλάδας legebatur . Ἐγγραπτον ἑκάς τῶ ὁμολογούμενων γίνεσθαι ἐνέλεον , ἐφ' ᾧ πάντες ἐπεβάλλοντο τὰς ἰδίας σφραγίδας . Liuius : ſcribiq. id decretum , et conſignari à Lacedæmoniiς & Achæiς , etc . in exemplari deerant verba γίνεσθαι ἐνέλεον , ad ſenſum neceſſaria . Διότι δὲ τῷ πόλιν τῷ λακεδαιμονίων πολιτεύειν καὶ τῷ ἀχαιῶν . Liuius : manere in Achaico concilio . in exemplari verbum δὲ deſideratur . Ἡ δὲ σύγκλητος θεωρεῖται ὡς ἐνὶ τῷ μαρτυρίῳ περὶ τῶν ἀρεσθῶν , ὅθεν περὶ λαὸν ὅτι τε τὰ κατὰ μακεδονίαν , καὶ τὰ κατὰ πελοπόννησον . Liuius : Legatus in Macedoniam Q. Marcius eſt miſſus , iuſſus idem in Peloponneſo ſociorum res aſpicere .

XLVII.

Ὁ πδεωνεράτης ὁ μεσσωίος . De Dinocrate vidēdus Lin. lib. xxxix . in quo eſt : Prætorē Dinocrate dicente , &c . καὶ καταλαβὼν τὸν τῖτον , περὶ τῶν κατὰ τὸν πόλιν ἐν τῇ συγκλήτῳ περὶ τῶν ἀρεσθῶν , καὶ τὸν σέλεον . Liuius libro xxxix . ad Prusiā regem legatus T. Quinctius Flamininus venit . Ἀνὰ γὰρ περὶ τῶν βέλῳ , &c . Ita emendandum , cum ἀναγράψαι corruptè ſcriptum ſit in exemplari .

XLVIII.

Ἀπὲρ μὲν δὲ τῷ περὶ τῶν ἐλλωίδων πόλεων ὁ λοχεράς ὁ φίλιππος , καὶ τὰς φρουράς ἐξήγαγε . Liuius libro xxxix . vertit : decedere Thracia , præſidiaq. deducere . Βουλόμενος ἐνείκοις μὲν , μηδεμίαν ἐμφασιν ποιεῖν ἀλλοτερότητος , λαμβάνειν δὲ ἀναστροφῇ περὶ τὰς εἰς τὸν πόλεμον ἀρεσθῶν . Liuius : obediēter tamen aduerſus Romanos faciebat , ne qualis mouendi extemplo belli cauſam præberet : auertendos etiam animos à ſuſpicionē talium conſiliorum ratus . Διελθὼν δὲ διὰ μέσης τῆς Θράκης ,

Θράκης, ἐνέβαλιν εἰς Ὀδρύσας, καὶ δυνηλήτους. *Linus: mediā in Thraciam exercitum in Odrysam, & Dentheletas, & Bessos deduxit.* Παράγυρμος δὲ ἐπὶ τῷ περταγορδομένῳ φιλίππου πόλιν, φυγόντων τῶν ἐνοικουμένων εἰς τὰς ἀναγκείας ἐξέφθου κατέχευε τὴν πόλιν. *Linus: Philippopolim urbem fuga desertam oppidanorum, qui in proxima montium iuga cum familiis receperant sese, cepit.* καὶ τοὺς μὲν ἐμπορδήσας, παρ' ὧν δὲ πίσεις λαβών. *Linus: depopulatus agros eorum in deditioem accepit.* Φεγεῖν καὶ ἑλπιπὼν ἐν τῇ φιλίππου πόλει. ταύτῃ δὲ συνέβη μετὰ πᾶσι χρόνον ἐκπεσεῖν ὑπὸ τῶν Ὀδρυσῶν. *Linus: relicto ad Philippopolim presidio, quod haud multo post ab Odrysis expulsum est, etc. placeret Philippiopolin supra, & hic Philippi πόλει, ut legere- tur; quamvis vetus lectio ferri possit.*

L.

Οἱ μὲν μακεδόνες ἀπεδέχοντο τὸ δημίτειον, μεγάλων ὑπολαμβάνοντες ὑπολειπόμενον φόβον καὶ κινδύνον. *Linus libro xxxix. Demetrium, ut pacis auctorem cum ingenti favore conspiciabant.* Παρὰ πολὺ τ' ἀδελφὸς λειψόμενος. *Linus: cum omnibus aliis rebus frater superior esset.* Τὸ δὲ συνέχον, ἐδέδεικε πρὸς τῆς ἀρχῆς, μὴ περσεύτερος ὢν ἐξωδῇ. *Linus: itaque & Persa cura agebat, ne parum pro se una atus valeret.*

L I.

Παράγυρμων πρέσβων πρὸς ὁμίους καὶ φαρνάκων, καὶ πρὸς τὰς αὐτῶν ἐθνοὺς, &c. ἦκον δὲ καὶ ῥόδιοι πρεσβύοντες ὑπὸ τῆς σιωπῆς ἀτυχίας. *Linus libro xxxix. legationes transmarinae deinde in Senatū introductæ sunt. prima Eumenis & Pharnacis regum, & Rhodiorum querentium de Sinopensium clade.* Τούτοις μὲν οὐ καὶ τοῖς παρ' ὁμί- νοις καὶ φαρνάκων πρεσβύουσιν ἡ σύγκλητος ἀπεκρίθη, διότι πέμψει πρεσβύτας τοῖς ἐπισκεψομένοις πρὸς τὴν σιωπῆν. *Linus: Asia regibus & Rhodiis responsum est, legatos ad eas res visendas missurum Senatū.* Τὸ δὲ κοῖνου μαρκίου πρεσφάτως ἐκ τῆς ἑλλάδος πρὸς ἀρχοντόν. καὶ πρὸς τὸν ἐν μακεδονίᾳ, καὶ πρὸς τὸν ἐν πελοποννήσῳ στρατοφύλον. *Linus: prius Marcio audito, qui ad res Græciæ, Macedoniæq. visendas missus fue- rat.* ὁ δὲ ὑπὸ μὲν τῇ φιλίππου τῇ βασιλείᾳ ἀπηγγέλλει, διότι πεποίηκε μὲν τὰ περτατομύρια, πεποίηκε δὲ τὰ πάντα βαρυνόμενος, καὶ ὅτι λαβὼν καιρὸν, πᾶν τὸ πειρήσῃ καὶ ῥωμαίων. *Linus: de Philippo auxerat cu- ram Marcus: nam ita fecisse eum, quæ Senatui placuissent, fatebatur; ut facile appareret, non diutius, quam necesse esset, facturum.*

Κατὰ δὲ

Κατὰ δὲ τὸ παρὲν ἐνομιζέσθαι τὸ τοῦ παλαιῶς τοῦ παλαιῶς τοῦ παλαιῶς. *Locus obscurus, & fortasse mendosus. nam pro verbo παλαιῶς, puto reponendum παλαιῶς, ex iis quæ infrà leguntur: ὑποκειμένη δὲ αὐτοῖς νῦν μηδὲν ἔστιν ἢ καὶ λακεδαίμονα παλαιῶς εἰς αὐτοῖς, &c. Εἰς τὴν μεσσήνιον εἰσαγάγει. τούτων μὲν ἐδὲν παλαιῶς. Ita emendauimus, cum in exemplari εἰσαγαγῆναι. τούτων μὲν ἐδὲν παλαιῶς scriptum esset.*

L I I I.

Ἰδία δὲ δέμνησις ἡλικία, ἐκείνη μετέχει τῆς καινῆς συμπολιτείας. *Fædè hic locus erat in exemplari corruptus. pro ἰδία, potest etiam ἰδίων legi.* Οἱ παλαιῶν πεποιθήσιν. *In exemplari erat πεποιθήσιν: quam scripturam si retineamus, ὅτι delendum erit.* Ἀποτρέψας καὶ παρορᾶν. *Ita restituiimus, cum in manuscripto sit παρορᾶν, ut videtur, male.* ὡς τὸ παλαιῶς τὴν παλαιῶν εἰς τὴν συμπολιτείαν. *In exemplari τὴν παλαιῶν deerat.* Καθ' ἑνα μὲν ὅτι τούτοις παλαιῶν. *Ita videtur legendum, cum in exemplari παλαιῶν scriptum sit.* Ἀλλ' ἐτέρους, αὐτῶν ἐκκεκλιότων τὴν πόλεως. *In exemplari ἀλλ' ἐτέρους αὐτοῖς, &c. corruptè legitur.* Τοῖς παλαιῶν κλητῶν δακτύλων. *Deest in exemplari τοῖς παλαιῶν: sed pro κλητῶν, placeret κλητῶν, vel potius κλητῶν: quatinus parum referat, utro modo legatur, dummodo κλητῶν, pro δακτύλων retineamus.* Εἰς δὲ τὴν βίβλιν παλαιῶν παλαιῶν παλαιῶν, ὡς τὸ παλαιῶν τὴν λακεδαίμονος φυγάδων, καὶ παλαιῶν τὴν αἰχμῶν, ἅμα δὲ καὶ τὴν παλαιῶν δακτύλων, καὶ παλαιῶν βασιλέως ἡλικίων, καὶ τὴν παλαιῶν φαρμάκων. τούτοις παλαιῶν ἐξηγήσασθαι ἢ σύγκλητος. *Linii lib. xl. legationes deinde in Senatum introduxerunt: regum primas, Eumenis, & Ariarathis Cappadocis, & Pharnacis Pontici, &c. Lacedæmoniorum deinde exulium, & Achæorum legati introducti sunt.* Ἀπερίστη δὲ δῖος πάλιν πέμψας παλαιῶν τοῖς φιλοπονώτερον ὑποκειμένοις παλαιῶν τὴν παλαιῶν τοῖς παλαιῶν. *Linii: nec ultra quicquam iis responsum est, quam missuros qui de controuersis eorum cognoscere, statuerent.* Τοῖς δὲ φυγάσιν ἐπηγέλτατο γράψαι παλαιῶν τοῖς αἰχμῶν παλαιῶν τὴν παλαιῶν εἰς τὴν οἰκίαν. *Linii: & spes data exulibus est: scripturum Senatum Achæis, ut restituerentur.* Περὶ τῆς μεσσήνιον ὑποκειμένης ἀσέως. *Linii: de Messene recepta.* Οὐθένι δυσαρρήστα παλαιῶν τὴν οἰκονομικῶν ἢ σύγκλητος. *Linii dixit, cum assensu patrum. in hoc autem fragmento cum essent multa mendosè scripta, nos partim coniectura ducti, partim Linianam secuti versionem, ita emendauimus, ut legi debere existimaui.*

L V.

Τὴ δὲ καρσιγνάπτου.] ἐπιοσιγνάπτου opinor legendum esse, cuius in superioribus fragmentis mentionem fecit Polybius. Παιερήνοιοι δ' ἐν καλπίτῳ πεμπταίοι θερὸς τὸν ἄλιον ποταμόν· ἐνταῖοι πάλιν ἀνέλξαν εἰς παρνασσόν. Vox καλπίτῳ mihi quidem suspecta est: & fortasse καλπίας scribendum, quæ urbs est Bithynia. pro παρνασσόν τ' ἐγὼ, ἀμίσον reponendum opinor, quæ urbs Ponti est, dierum sex iter ab Haly fluvio distans. & infra, εἰς ἀμασίων χώραν, pro eo quod est in exemplari, εἰς τῷ κάμψον χώραν, est autem ἀμασσία, & ipsa urbs Ponti, Strabonis Stoici philosophi patria. Ἀποπον γὰρ ἐστὶ παρὲντων αὐτῶν. Verbum αὐτῶν deest in exemplari. videtur tamen ad sensum necessario requiri.

L V I.

Γενομένων συνθηκῶν θερὸς ἀλλήλοις, Φαρνάκου καὶ ἀττάλου. In exemplari corruptè erat συνθηκῶν. & infra ἐπιθεῖται reperiimus, quia sequitur ἀμασσίαν συστήσαι, & c. Ἐπὶ δὲ μεγαλομερέτερον ἡ σύγκλητος ἀπεδέξατο τῷ παρυσίαν αὐτῶν. καὶ γὰρ ξένια καὶ παροχὰς τὰς μεγίστας ἐξεδουκν ὡς οἷς. *Liuius libro xxviij. locus inde, lautiaq; legatis præberi iussa. & in veteri apud me Senatusconsulto, quod est in anea tabella incisum: MVNVS Q. EIS EX FORMVLA. LOCVM. LAVTIAQVE. Q. VRB. EIS. LOCARE. MITTEREQ. & ut Græca etiam verba eiusdem Senatusconsulti subiungamus: ΞΕΝΙΑ ΤΕ ΑΤΤΟΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΟΠΟΝ ΠΑΡΟΧΗΝΤΕ ΤΟΝ ΤΑΜΙΑΝ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΠΟΛΙΝ ΤΟΤΤΟΙΣ ΜΙΘΩΣΑΙ ΑΠΟΤΕΙΛΑΙΤΕ, & c. Festus: Dautia dicebant veteres, quæ Lautia dicimus: dabantur legatis hospitij gratia.*

L V I I I.

Τὸ πᾶρ τῆς τῆς ἐν λακεδαίμονος φυγάδων καθόδου τί δεῖ ποιεῖν. Vox καθόδου deerat in exemplari. & paulò post, corruptè, δαξῆν, pro διδάξῃ habebat. Λυσιάνην μεγαλοπόλιν: ἀρατον σικωνίων. Ita emendauimus, cum in exemplari λυσιάνη μεγαλοπόλιν, ἀρατον ἰωνίων scriptum esset. Τῶν μεγίστων τυγχάνειν πρῶν. In exemplari scriptum est τυγχάνει: quod non ita placet. & infra malè διαφθερεῖς, pro διακόμερες, ut nos emendauimus. Διότι δεῖ τοῖς γὰρ τοῖς αὐτοῖς δόγμασι συνηγορεῖν τὰς αὐτῶν. Corruptus erat hic locus in exemplari. καὶ συνεπασσάμενος τὰ καὶ μεστωίους. Ita videtur legendum, non ut habet liber manuscriptus,

scriptus, in quo deest τὰ. placeret etiam συνεπιπασσάμενος.

L I X.

Ἀποδοῦμαι δὲ καὶ τήϊον παρὰ τὸν πόντον. Ptolemæus habet τήϊον: Strabo πήϊον: Stephanus τίος, inquit enim, τίος πόλις παφλαγονίας τῆς πόντου. in arce apud me numismate incisum est TIANΩN, &c. συνεπιπασσαν δὲ ταῖς συνθήκαις. Ita placet ut legatur: in exemplari autem scriptum est ἀεὶ ἐλήφθησαν.

L X.

Μετὰ τὴν ὑποσολὴν τῆς ὑπάτων πρερείου, καὶ κλαυδίου, πρὸς ἱστροίους, καὶ ἀργείοις. *Liuius lib. xli. ita de hac re: Claudio Histria, Sempronio Sardinia, obuenit.* ἡ σύγκλητος ἐχρημάτισε τοῖς παρὰ τῆς λυκίων ἡγευσίαις πρεσβυτάτοις, &c. οἱ τότε παραιτηθέντες εἰς τὴν ῥώμην, πολλὰς εἰς ἑαυτοὺς ἐξέκαλόντο τῆς ἐν τῇ συνεδρίᾳ, πένοντες ὑπὸ τῇ ὀφίᾳ, τὴν τε ῥοδίαν βαρύνοντα, καὶ τὴν αὐτὴν ἀείσαν. *Liuius ibidem: æquè miserabilis legatio Lyciorum, qui crudelitatem Rhodiorum, quibus ab L. Cornelio Scipione attributi erant, querebantur.* ὅτι τῆς ὑπομνηματισμοῦ ἀναληφθέντων, ὧν οἱ δέκα πρεσβυταὶ ἐποιήσαντο καὶ τὴν ἀσίαν. *Ita videtur legendum, vel, ἀ οἱ δέκα πρεσβυταί, in exemplari locus mutilus est.* Ὑπὸ τῶν λυκίων δεσποτῶν ῥοδίοις, ἐν ἐν δωρεῇ. *Ita emendauimus, cum in exemplari ῥωμαίοις scriptum esset, pro ῥοδίοις, sed male.* ἀνηκούστες τὴν τε νυμφαγωγίαν καὶ νεώτερον νυμφαγωγικῶν αὐτῶν τὴν λαοδίκην. *De hac re ita Liuius libro xlij. Seleuci filiam duxisse eum non petentem, sed petitum ultro: sororem dedisse Prusæ precanti ac oranti: celebratas esse utraq; nuptias gratulatione, donisq; innumerabilium legationum, & velut auspiciis nobilissimis populis deductas esse.* Appianus in *Macedonico: διέβαλλε δ' αὐτὴν, inquit, καὶ τὰς ὀπτιμαίας, βασιλικὰς ἀμφω γυμνὰς καὶ τὰς νυμφαγωγίας ὅλῳ τῷ ῥοδίῳ ἐόλῳ παρεπεμψέναι, &c.* hæc autem e Polybio accepisse Appianum non dubito: & verbum παρεπεμψέναι, ex ipso descriptum Polybio opinor, quod Liuius vertit, deductas.

L X I.

Καὶ νομίσαντες ἐξῆπατεῖσθαι τοῖς ῥωμαίοις ὑπὸ τῶν λυκίων. *Sine dubio ita legendum, non ut habet manuscriptus liber, ῥοδίοις, corruptè, pro ῥωμαίοις.*

L X I I.

Ἡ σύγκλητος παραιτησάμενος τῆς ἐν τῇ ῥόδῳ πρεσβυταίας. *Videndus Liuius libro xli. & Appianus in Macedonico. paulò pòst: καὶ τῆς*
I 2 ἐν τοῖς

ἐν τοῖς κινδυνώοις πόλεμιν, corruptè in exemplari legebantur hæc de Ba-
starnis.

LXIII.

Παρεγρόντο ὡρεσέες παρὲς μὲν δεσπότηων, οἱ δὲ λασιῶν, καὶ καλλίαν,
παρὰ δὲ νέωνος, ἰσχυρίας. *Linus lib. xlij: ex contetione ortum certamen:*
utriusque tamen partis legati ad Romanos venerunt; & exules accu-
satoresq; Ismenia, & Ismenias ipse. διδοὺς εἰς τὴν τῆς ὡρεσέως πί-
πιν. *Linus: fideiq; legatorum commendari ciuitatem iussit.* ἐν χει-
ρὶν paulò suprâ, pro ἐγχείριον reposuimus. τοῖς δὲ τὸν μαρκίον. de
Q. Marcio legato, *Linus lib. xly.* ὅτε καὶ συνεπιθέμενοι πνὲς τῆς φυ-
γάδων, μικροῦ κατέλυσαν τὸν ἰσχυρίαν, εἰ μὴ κατέφυγον ὑπὸ τὰ δίδου-
τῶν ῥωμαίων. *Linus: nisi in tribunal legatorum perfugisset, haud mul-*
tum absfuit, quin ab exulibus, fautoribusq; eorum interficeretur, & c.
ισχυρίαν autem retinuimus, pro ἰσχυρίαν, quia in argenteo tetradrach-
mo Baotorum, I S M E notatum animaduerti; & in exemplari modò
ἰσχυρίας, modò ἰσμενίας scriptum est. καὶ δὲ τὸν καὶ τὸν ἐν ταῖς
θήκαις συνέβαινε ταραχὰς ἐξ καὶ σάσας· οἱ μὲν γὰρ ἔφασαν δεῖν διδοῖν τὴν
πόλιν εἰς τὴν ῥωμαίων πίπιν. οἱ δὲ κορονοῖς καὶ ἀλιάρποι, συνεδεσμηκό-
τες εἰς τὰς θήκας, ἀκμὴν ἀντεποιεῖν τῆς ταραχῆς, καὶ μένειν ἔφασαν
δεῖν ἐν τῇ πόλει τὸν περὶ τὴν συμμαχίαν. *Linus: Theba quoque ipsæ, quod*
Bæotia caput est, in magno tumultu erant, aliis ad regem trahentibus
ciuitatem, aliis ad Romanos: & turba Coronæorum, Aliartiorumq;
conuenerat ad defendendum decretum regie societatis. καὶ δὲ τὸ διω-
κόμενον. εἶποι γὰρ ἦσαν οἱ τὰ καὶ τὴν συμμαχίαν ἀπονομήσαντες. Cor-
ruptus erat hic locus in exemplari: cùm autem διωκόμενον habeat, pro δι-
ακόμενον: videndum an rectius sit διωκονομήμενον, duabus scilicet o-
missis syllabis νομν, ab nimium properante librario. πλὴν ὁποδεξά-
μδροι τὰς θηβαίους οἱ καὶ τὸν μαρκίον, τὴν τε πόλιν ἐπήνεσαν, καὶ τοὺς φυ-
γάδας συνεβλάδυσαν ἀπαγαγεῖν εἰς τὴν οἰκίαν. *Linus: Thebanos Marcus*
& Atilius leti audierunt, & c. ante omnia exules restitui iusserunt.
ὁ δὲ τὸν παρήγειλαν ὡρεσέως πᾶσι τοῖς ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὴν ῥώμην,
διδόντας αὐτοῖς εἰς τὴν πίπιν κατ' ἰδίαν ἐκείνας. *Linus: auctoresq; & his*
separatim singulis fuerunt ad renouandam amicitiam mittendi Romæ
legatos. ταῦτα δ' ἦν τὸ δὲ λῦσαι τὴν βοιωτῶν τὸ ἔθνος. *Linus: Ita, quod*
maximè volebant, discusso Bæotico concilio, & c. ἐπὶ μὲν μεταπε-
λάδροι τὸν σέβουον δὲ ἄργους, καὶ καταλιπόντες ἐπὶ τῆς χαλκίδος, πε-
νήγον ἐπὶ πελοπόννησον. *Linus: Peloponnesum proficiscuntur, Ser. Cor-*
nelio

nelio Chalcidem accersito. Argis praebitum est iis concilium: ubi nihil aliud à gente Achaorum petierunt, quàm ut mille milites darent. id praesidium ad Chalcidem tuendā, dum Romanus exercitus in Graciam traiceretur, missum est, &c. τὸ δὲ τ' βοιωτῶν ἔθνος ἐπὶ πολὺν χρόνον σωτηρηκός τε τῷ κοινῷ συμπολιτείαν. In exemplari scriptum est σωτηρηκότες τῷ: quam scripturam etsi scio defendi posse, & eodem modo à Linio dictum esse, plebs fremunt, & alia similia; tamen magis placet ut ita legatur, quemadmodum nos edendum curavimus; quia sequitur, διαπεφθότως, &c. καὶ παρεκάλειαν ἄρχονα τὸν στρατηγὸν, χιλίοις ἐκπέμψας στρατιώτας εἰς χαλκίδα παραφυλάσσοντας τῷ πόλιν μέχει τῆς ῥωμαίων διαστάσεως. Linius: ubi nihil aliud à gente Achaorum petierunt, &c. de Archone meminit idem Linius libro xli. ἔτοι μὲν ταῦτα διαφράζαντες, καὶ χιλιάρχα, καὶ τὰς ποπλίαι συμμίζαντες, ἀπέπλεον εἰς τῷ ῥώμῳ. Linius: Marcus & Atilius peractis quae agenda in Graecia erant, principio hiemis, Romam redierunt.

L X I V.

οἱ δὲ τὸν πῆξιον, καὶ ποσόμῳ. Linius libro xli. Ti. Claudium, P. Postumium, & M. Iunium legatos nominat. sed malè T. Claudius est in vulgatis. ἑπιπορόδωροι τὰς νήσοις, καὶ τὰς καὶ τ' ἁσίων πόλεις. Linius ibidem: inde alia legatio sub idem tempus in Asiam circum insulas missa est. ἡγεσίλοχος γὰρ τότε πορταυδίων ἀνὴρ τῷ δ' δοκιμουών, &c. καὶ μ. ναῦς συμβουλόσας τοῖς ῥοδίοις ὑποζωννίην, ἵνα εἰάν τις ἐκ τῷ καιρῶν ἡγήνῃ χεῖρα, μή τις παρασιδάζων) πρὸς τὸ παραγαλούμαον, ἀλλ' ἐτίμως διακείμενοι πρὸς τὸ κελθεῖν. Linius: XL navibus auctore Hegesilo comparatis: qui cum in summo magistratu esset (Prytanum ipsi vocant) multis rationibus peruicerat Rhodios, &c. bellum imminere cum Persco: desideraturos Romanos eundem navalem apparatus, quem nuper Antiochi, quem Philippi ante bello viderent: trepidaturos tum repente paranda classe cum mittenda esset, nisi reficere naues, nisi instruere navalibus sociis cœpissent, &c. ἡγεσίλοχος emendavimus Linianam secuti scripturam, cum in exemplari scriptum esset γησίλοχος. sed ex Polybio emendandus etiam Linius, apud quem pro Hegesilo, scribendum Hegesilocho. δ' δοκιμύμενας τῇ πόλῃ. In exemplari legebatur δ' δοκιμύμενας, sed malè, ut opinor.

L X V.

Μετὰ τὸν σύλλογον τὸν πρὸς τοὺς ῥωμαίους τῶν ἐλλήνων. Linius libro xli. cum à colloquio Romanorum in Macedoniam recepisset sese. opinor

abundare ἢ ἐλλείων, ut apparet ex *Linij* versione. πάντα τὰ δι-
καίματα κατέταττεν εἰς τὴν ὁπισθοῦ, καὶ τοῖς ὑπὲρ ἑκατέρων ρηθέντας λόγους,
ἀμα μὲν ὑπολαμβάνων, ὑπὲρ δ' ἑξῆς φανήσας τοῖς δικαίοις. *Linius*: in lit-
teris eadem sententia ad omnes erat: collocatum se cum Romanorum
legatis: quæ audisset, quæq; dixisset, ita disposita, ut superior fuisset in
disceptatione videri posset. εἰ δὲ ῥωμαῖοι ὡς αὖτὰς συνθήκας ἐγχα-
ρῶσι τὰς χεῖρας ὑπεβάλλειν τῷ περσεῖ, καὶ μακεδόσι, πειρώσθαι δεῖν.
Linius: si pergerent Romani contra fœdus mouere bellum, tum omni
gratia, omni ope enitendum fore Rhodiis, ut reconcilient pacem.
τὸτο γὰρ πᾶσι συμφέρειν ὁρῶμεν δὲ μάλιστα ῥοδίοις. ὅσω γὰρ πλείον ὀρέζον.
Linius: cum ceterorum id interesse, tum præcipuè Rhodiorū, qui plus
inter alias ciuitates dignitate, atque opibus excellent. αὐτὰ καὶ πλείω
τούτοις ὡς ἀπλήσια δεξιὰ ῥηέντων ἢ ὡς ἐξ ἑωρων. ἡρεσκε μὲν πᾶσι τὰ λεγό-
μενα. *Linius*: magis & litteræ & verba legatorū benignè sunt audita.
καὶ νικᾷν τοῖς αὐτοῖς τὸ βελτίονος. *Linius*: potentior esse partis melioris
auctoritas cæperat. ἡξίον δὲ τὸν περσεῖα δεξιὰ ὁ ἀποκρίσεως, εἰς ἡν δὲν αὐ-
τοῖς ὡς ἀκαλεῖν τοῖτο, δεξιὰ φανήσων ὡς εἰς τὴν ῥωμαίων ἀντιπροσέτιντες
βέλωνται. *Linius*: responsum ex decreto est, optare pacem Rhodios: si
bellum esset, ne quid ab Rhodiis speraret, aut peteret rex, quod veterem
amicitiam, multis magnisq; meritis pace belloq; partam, diiungeret
sibi à Romanis.

L X V I.

Εἴπερ πᾶς ἦν ἐν τῇ βοιωτίᾳ πόλει ἀντιπρόσθετος τῆς πρὸς αὐτὸν εὐνοίας.
Linius libro xly: ab Rhodo redeuntes, Boeotie quoque ciuitates et The-
bas, & Coroneum, & Aliartum adierunt: quibus expressum inuitis,
ut relicta regia facietate Romanis adiungerentur. εἰς δὲ κορώνειαν καὶ
θήβας, εἴπερ δ' ἀλίας τὸν εἰσελθόν. Corrupte in exemplari cum alia multa
huius fragmenti legebantur, tum ἀναρτῶν, pro ἀλιάρτων scriptum erat.
ὡς ἀρρομένων δὲ καὶ τῶν περσεῖα μετ' ὀλίγον, καὶ ὡς ἀκαλεῖντων βοή-
θειαν ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως ταῖς ἀντιπρόσθετοις ταῖς μακεδόνων. τοῖς γὰρ θηβαίοις
βαρεῖς ὄντας ὀπκᾶς, καὶ παρεσχελεῖν αὐτοῖς, δεξιὰ τὸ μὴ βοῦλῃς συμφο-
ρεῖν σφίσιν. *Linius*: Coronei & Aliartij fauore quodam insito in re-
ges, legatos in Macedoniam miserunt, præsidium petentes, quo se ad-
uersus impotentem superbiam Thebanorum tueri possent. ὁ, περὶ περ-
σεὺς ἀρροῦσας, βοήθειαν μὲν ἰδὲ αὐτὰς ἐφ' ἡδυνάσθαι πᾶσι τῶν εἰς τὰς
ἀνοχὰς καὶ θόλου δ' αὐτοῖς παρεκάλεθ', θηβαίοις μὲν ἀμυνάσθαι καὶ διώσκειν,
ῥωμαίοις δὲ μὴ πολεμεῖν. *Linius*: cui legationi responsum ab rege est:
præsidium

praesidium se propter inducias cum Romanis factas, mittere non posse: tamen suadere, ita à Thebanorum iniuriis quâ possent, ut se vindicaret, ne Romanis praeberent causam in se sanciendi.

LXVII.

Οἱ γὰρ ὅς ἐπὶ τῷ πεθαλλῷ ὁρμῶν, ἔξαπέστειλε τοῖς ῥωμαίοις χράμματα πλοίων ἔξαποστολῆς. *Linii libro xlij. C. Lucretius P R. cui classis provincia erat, cum XL triremibus ab urbe profectus: nam ex relictis navibus, &c. praemissus à Pr. est frater Lucretius cū quinquereme una: iussusq. ab sociis ex fœdere acceptis navibus ad Cephalleniam classi occurrere.* τὸ τὲ βασιλέως δόμενος πρὸς ὅσον. *Ita emendavimus, cū in exemplari corruptè sit ὠχρῶς, pro δόμενος. & paulò post, placet, sicut restituimus, ὡς δόμενος ἑταυρῶν, pro πρὸς ὅσον, &c.* καὶ παραυτίκα καταρτίσαντες τεύχεα, πέντε μὲν ἔξαπέστειλαν ὅτι χαλκίδος. *Linii: ad idem ferè tempus & ab sociis naues Chalcidem convenerunt, &c. tum quinque Rhodie quadriremes. pro καταρτίσαντες, placet καταρτύσαντες, &c.* τοῖς καὶ θάλατταν παραγεγονότας συμμάχοις ἀπέλυσε τῆς χρείας, φήσας ὅτι πρὸς δεξιῇ. *Linii: Prætor, quia nusquam erat bellum maritimum, remisit sociis, &c.*

LXVIII.

Προσεκαλέσαντο τοὺς ὡς τὴν πρὸς ὅσον πρὸς δεξιῇ. *Linii lib. xlij. Senatum tamen præberi legatis placuit.* καὶ παραυτίκα τῷ σύνητον. *Linii: cetera deprecatio erat.* τὸ δὲ πλέον ἀπελογοῦντο πρὸς τῆς ὁπιβαλῆς τῆς καὶ τὸν δόμενον. *Linii: insidiarum Enmeni factarum crimen, & maxima cura, & minimè tamen probabiliter (manifesta enim res erat) defensum.* πάλαι δὲ πρὸς δεξιῇ ὡς τὴν πρὸς ὅσον. *Linii: quanquam ad bellum consilia erant destinata, πρὸς δεξιῇ ὡς τὴν πρὸς ὅσον.* καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπασιν μακεδόσιν, ὅσοι παρεπιδημοῦντες ἔτυχον. ἐκ δὲ τῆς ἰταλίας ἐν τεράκονθ' ἡμέραις ἐκχωρεῖν. *Linii: denuntiatur extemplo manibus urbis Rome, Italia intra trigessimum diem excederent.* Μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ὑπάτοις ἀνακαλεσάμενοι, παρόρων ἔχειν τὴν καὶ μὴ καὶ δευτερεῖν. *Linii: P. Licinio deinde consuli, cui Macedonia provincia obvenerat, denuntiatur, ut exercitui diem primam quamque diceret ad conveniendum.*

LXIX.

Τὸ πρὸς δεξιῇ πρὸς τῆς φίλων, ὅτι δὲ πρὸς δεξιῇ πρὸς τῆς φίλων. *Linii lib. xlij. ausi sunt quidam amicorum*

corum consilium dare, mitteret ad Consulem, qui factus in eadem leges renouarent, quibus Philippus pater eius, à T. Quinctio victore accepisset. ἔπειδεχόμενον ἐπὶ καὶ νῦν, ὅτι φόβος δώσῃ Ῥωμαίοις, ὅσους πρὸς τὸν ὑπέχετο ὁ πατὴρ καταπολεμηθεὶς. *Linus: vectigal, quantum Philippus pactus esset, daturum Persea Romanis.* καὶ τὸ πῶς ἐκχωρήσῃ τῷ αὐτῷ. *Linus: urbibus, agris, locisq. cessurum.* καὶ λὼν ἔφασιν ἔσεσθαι τῷ βασιλεὶ Ἰθαγωγῶν τὸ πολέμου, περὶ ὧν ἑτέρησι δὲ τῷ ὑπαίθρῳ. *Linus: neque finire bellum magnificentius, quam à tam memorabili pugna.* καὶ κατόλου πρὸς τὸ μέλλον δολαφείας ὑπαρξέην τοῖς Ῥωμαίοις. *Linus: molliores ad paciscendum, &c.* ἐάν τε μὴ δέξωντο θυμομαχοῦντες τοῖς γερνόντων. *Linus: quod si Romani tunc quoque in ista pertinacia, aqua aspernarentur.* ἐπεινοῖς μὲν δικαίως νειμασθήσῃ τὸ δαιμόνιον. αὐτὰς δὲ δὲ τῶν μετερίων, σωματικῶς ὑπαρξέην τοῖς θεοῖς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις. *Linus: deos hominesq. & moderationis Persei, & illorum pernicacis superbia futuros testes.* συγκαταδεμένους δὲ τὸ περὶ τῶν. *Linus: nunquam ab talibus consiliis abhorrebat regis animus: ita plurimum assensu comprobata est sententia.* μήδαν βεργίης. *Linus: Midon Bereus, &c. sed Beræus videtur scribendum apud Linium, si Polybianam scripturam sequi velimus.* Stephanus habet βεργίης: & in æreo apud me numismate est item ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ: quam scripturam si retineamus, erit apud Linium legendum Beræus. sed magis placet Beræus, quia Polybius à βεργία, quæ ciuitas est Macedonia, βεργίης, ut apparet, deduxit. μετασησάμενος τοῖς πρὸ πάντων αὐτῶν. *Linus: summotis arbitris.* ἐβελόοντο πρὸς τῶν πρὸς ἀπὸ τῶν. *Linus: cum consultarent, Romana constantia vicit in consilio.* ἴδιον γὰρ τὸ πάντῃ πρὸς Ῥωμαίοις ἔδος, καὶ ἀντιθέτον ἔστι, τὸ καὶ μὲν τὰς ἐλαττωσέας, αὐταδεσάτοις, καὶ βαρυτάτοις φαίνεσθαι. καὶ δὲ τὰς ἐπιτυχίας, ὡς μετεωράτοις. *Linus: ita tum mos erat, in aduersis vultum secundæ fortunæ gerere; moderari animos in secundis.* πλὴν τότε γε τοιαύτην ἔδωκαν τῶν ἀπόκλεισιν, ἐβελόον γὰρ ἐπιξέπειν τὸν περὶ τὰ κατ' αὐτὸν. καὶ κατόλου διδόναι τῇ συζητήσῃ τῶν Ἰθαγῶν, ὡς ἀν' αὐτῇ δοκεῖ βελόεισθαι πρὸς τῶν καὶ τῶν μακεδονίαν. *Linus: responderi placuit: ita pacem dari, si de summa rerum, liberum Senatui permetteret rex de se, deq. vniuersa Macedonia statuendi ius.* ὡς τινες ἐμπληττόμην τῶν Ἰθαγῶν. *Linus: miraculo ignavis moris pertinacia Romanorum esse.* καὶ σὺν ἐβελόον τῶν περὶ μὴ τε δὲ πρὸς ἐβελόεισθαι μηκέτι. *Linus: & plerique vetare amplius mentionem pacis facere.* ἀλλὰ πρὸς πρὸς καὶ τὸ πλὴθος αὐτῶν τῶν γερνόντων.

μάτων. *Linus: summam pecunie augens, non destitit animum consulis tentare.* θερόπτων δ' ἐδέν. *Linus: postquam nihil ex eo, quod primò responderat, mutabat, &c. placet θερόπτωντος, pro θερόπτων, ut legatur.* Ἀπογνός. *Linus: desperata pace.* μετασχετοπεδεῦσαι δὴ τὸ σκυέριον. *Linus: ad Sycarium unde profectus erat.*

LXXII.

Εἰνήκεσε τῇ περὶ τὸ πάνιον μάχῃ. *Ita emendavimus, cum in exemplari esset πάνιον. est autem πάνιον, ἀπ' ἡλαιοῦ παλαιωμένης, ἀφ' ἧς ἐκρέει ὁ ποταμὸς ἰορδάνης, ut scribit Stephanus.* παρηρησθῆτας καὶ κοίλῳ συρίαν πόλιν αὐτὸν, ἔχ' οἷός τε ἦν ἐκείνῳ παραχωρεῖν τὸ τόπων τούτων. *Ita restitimus, cum corruptus esset hic locus in exemplari.* ὥς αὐτὰς δοκεῖ συμφέρειν ἐκ τῆς ἰδίας πίστεως. *Expressit Polybius antiquam formulam, qua utebantur in senatusconsultis: ita ut eis è rep. fidei, sua videbitur.* & ut incisum est in aenea apud me tabella, cuius alibi meminimus, ΩC AN ΑΥΤΟΙC ΕΚ ΤΩΝ ΔΗΜΟCΙΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΠΙCΤΕΩC ΤΕ ΤΗC CΦΕΤΕΡΑC ΦΑΙΝΗΤΑΙ. I. V. E. E. R. P. F. S. V.

LXXIII.

Καὶ ἡδοφῶντα. *Placeret ῥοδοφῶντα. paulò infra de erat in exemplari verbum ἀφῆκαν, post vocem σικελίας. & malè σίτον, pro σίτε, legebatur.*

LXXIV.

Εἰς ἐπεμψὲς προσέδωκεν εἰς τοὺς καὶ τῶν ἐλλάδα τόποις, γαῖον ποπίλλιον, καὶ γνάϊον ὀκταεῖον. *Linus lib. xlv. eodè anno C. Popillius, & Cn. Octavius legati, qui in Graciam missi erant.* οἱ περὶ τὸν μὲν εἰς θήβας ἐλθόντες, &c. περὶ τὸν δὲ τοὺς δόγματα τὰ μικρὰ περὶ τὸν ῥηθέντα. *Linus ibidem: Senatusconsultum Thebis primum recitatum per omnes Peloponnesi urbes circumtulērunt.* διὸ συναχθείσης αὐτοῖς τῆς βουλῆς εἰς αἴγιον, ἀπασιν ὅτε καὶ παρακλητικῶς πομπάμφοι τῶν περὶ τοὺς ἀχαιδοὺς ἐντευξίν, ἀπὲρ πλάσαν εἰς τὴν αἰτωλίαν. *Linus: Achaico concilio Argis agitato, benigne locuti, auditiq; egregiè spe futuri status fidiissima gente relicta, in Aetoliam traiecerunt, &c. ex Polybii autem verbis apparet apud Linium Aegii, pro Argis, scribendum esse. nam apud Aeginum celebrari solitum Achaorum concilium cum saepius Polybius, tum ex Polybio Linus tradit lib. xlv. in quo ita est: T. Quinctio Aegii datum est concilium, &c. pro διὸ, magis διὸ placeret.* ὁμήγερος φαίνεται δὲ τὸν δόξιν σφίσιν. *Linus: ob quæ obsidibus postulatis, &c. οὐς*

K δῖνα

δεῖν ἀπαντας. Ita legendum, cum in exemplari sit οὐ. & paulo post scribendum δοδεῖς, cum liber manuscriptus habeat δεδεῖς, infra: ἐπὶ πινος ὑπαρχει γνώμης. sed in exemplari est ὑπαρχειν, quod non placet. vel ὑπαρχει igitur retinendum, vel ὑπαρχει scribendum. τὸ κοινὸν δὲ ἁ χαίων. Ita legendum ex emendatione, quæ est ad oram libri manuscripti: in contextu enim scriptum est τὸ κοινόν, malè.

LXXV.

Κατὰ τὴν ἀκαρνανίαν συναχθεὶς τὸ ἐκκλησίαις εἰς Δυρίον. *Linus lib. xliij. in Acarnaniā deinde legati profecti sunt. Tyrrei cōcilium legatis Acarnanes dederunt, &c. ex his locis satis constat in fragmēto xxvij, rectè à nobis Δυριῶσιν emendatū fuisse: & Thurrei, siue Thyrrei, non Pyrrei, apud Liuiū in eius fragmēti versione scribendū esse. Δυριῶσιν autem scripsimus, secuti Stephanum, qui habet θύριον. sed si Polybianā retinere scripturā malimus, pro Δυριῶσιν, erit ibi θεριῶσιν reponendū, quod magis placet. habet enim Liuius Turrei, licet non omninò emendatè, cum sit scribendū Thurei, delatar, & addita nota aspirationis post litterā t. αἱ χείρων πόλιν γλαυκὸς καὶ χεῖρας ὄντες ῥωμαίων, παρεκάλεον τοὺς δεξιὰ γάϊον, ἐμφερρον ποιήσαι τὴν ἀκαρνανίαν. εἴδ' δὲ δεξιὰ αὐτοὺς τοὺς ἀποφύγοντας τὰ δεξιὰ μακρὰ πρὸς περσέα καὶ μακεδόνας. Linus: ibi quoq. inter factiones erat certamen: quidam principū postulare, ut præsidia in vrbes suas induceretur aduersus amentiam eorum qui ad Macedonicā gentem trahebant, &c. Polybii verba sic restituerè, καὶ χεῖρας, φίλοι ὄντες, &c. deest enim in exemplari vox φίλοι. apud Liuium quoque videtur deesse verbum res, quod ad Græcum δεξιὰματα referatur, ut integra Linij lectio sit, qui res ad Macedonicam gentem, &c. διοχῆς δὲ τὴν ἀντίαν ἐποίησαν τοῦτοῖς συμβουλίαν. Linus: pars recusare, ne quod bello, &c. in exemplari corruptè διὸ γηνομένης δὲ τῷ, pro διοχῆς δὲ τὴν, scriptum erat. οὐ γὰρ ἐφ' ἑνὶ φεσυχῇ εἰσάγαν εἰς ἐδεμίαν πόλιν. Verbum εἰσάγαν deest in exemplari. ταῦτα γὰρ ὑπαρχειν τοῖς πολεμίοις γηνομένοις, καὶ καταπολεμηθεῖσιν ὑπὸ ῥωμαίων. εἰδὲν δὲ πεποιηκότας ἀκαρνανίας, καὶ ἀξίους εἶναι φεσυχῇ εἰσδεχέσθαι κατ' ἐδένα τεύπον. Linus: ne quod bello captis & hostibus mos erat, id pacatæ & sociæ ciuitates ignominie acciperent. συγκαταδεῖμνοι τῇ τῷ διοχῆς γνώμῃ. Linus: iusta deprecatio hac visa est. ἀπεῖσαν ἐπὶ λαρίσσης πρὸς τὸν ἀνθύπατον. Linus: Larisam ad Hostilium Proconsule redierunt.*

LXXVI.

Περσέως πρὸς Γενθιον τὸν βασιλέα ἀπέστειλε πρεσβυτάς. *Lin. lib. xliij. ad:*

ad Gentium legatos mittit. πλεῖστον τε τὸν Ἰλλυριὸν ὄντα θυγάδα παρ' αὐτοῦ. *Linii*: Pleuratum Illyrium exulantem apud se, &c. παρ' αὐτῶν male erat in exemplari. καὶ τὸν βεργιαῖον ἀδαῖον. Hic quoque locus in exemplari corruptus est; nam βεργίον habet, pro βεργιαῖον, siue βεργία, quod magis placet. *Linii* pro Adeo, habet Aputeum; nescio an recte. eius verba sunt: Aputeum Macedonem à Beræa. δὲ ἐν ὧς δα-
σαφὲν τὰ πεπραγμένα καὶ τὸν πόλεμον, πρὸς τὴν ῥωμαίοις αὐτοῦ, καὶ πρὸς δαρδανίους. *Linii*: iis mandat, ut exponerent ætatis eius, hiemis ἁ-
πλῆστα sua adversus Romanos Dardanios. καὶ πρὸς Ἰλλυριοὺς καὶ τὸ πα-
ρόν καὶ ὡς ἀκαλεῖν αὐτὸν πρὸς τὴν τοῦτου καὶ μακεδόνων φιλίαν καὶ συμ-
μαχίαν. *Linii*: adicerent recentia in Illyrico hiberna expeditionis opera: hortarentur in amicitiam secum, & cum Macedonibus iungen-
dam. οἳ καὶ πομπάμενοι τὰς πορείας ὑπὸ τὸ σκαρδὸν ὄρεος, δὲ τῆς ἐρήμου καλουμένης Ἰλλυρίδος, ἣν ἔ πολλοῖς χρόνοις ἀνώτερον ἀνάστατον ἐποίησαν μακεδόνες, δὲ τὸ δυσεργότατον ποιῆσαι τοῖς δαρδανέουσι τὰς εἰς τὴν Ἰλλυρίδα εἰσβολὰς. *Linii*: transgressi iugum Scordi montis, per Illyrici solitu-
dines, quas de industria populando Macedones fecerant, ne transitus faciles Dardanis in Illyrium, aut Macedoniam essent, &c. Scardi le-
gendum apud *Linium*, cum ex hoc Polybii loco, tum ex Ptolemæo, qui σκαρδὸν habet. μετὰ πολλῆς κακοπαθείας ἦλθον εἰς κόρδαν. *Linii*: Scodram labore ingenti tandem pervenerunt, &c. σκόδραν videtur scri-
bendum apud Polybium ex hac *Linii* versione, & ex *Plinii* etiam auctoritate, qui Scodram oppidum esse scribit civium Romanorum in Libur-
nia. καὶ πυθόμβροι τὸν γένδιον ἐν λίαν δαπέδῳ. *Linii*: Lisi rex Gentius erat. τὰ δὲ ταχέως αὐτοῖς μεταπεμφθέντων. *Linii*: eò acciti legati. πρὸς ὧν εἶχον τὰς ἐντολάς. *Linii*: mandata exponentes benigne auditi sunt. ὁ δὲ γένδιος ἐπ' ἐδόκει μὴ ἀλλότριος εἶναι τῆς πρὸς τὸν περσία φιλίας, ἐσκήπτειτο δὲ τὴν μὴ ὡς ἀρχὴν συγκατατίθεσθαι τοῖς ἀξιου-
μένοις, τὴν ἀχορηγίαν, καὶ μὴ διωκῆς χωρὶς χρημάτων ἀναδέχεσθαι τὸν πρὸς ῥωμαίοις πόλεμον. *Linii*: voluntatem sibi non deesse ad bellan-
dum cum Romanis, ceterum ad conandum id, quod velis, pecuniā ma-
ximè deesse. ταῦτας λαβόντες τὰς ἀποκρίσεις, ἐπανήγον. ὁ δὲ περσεὺς ὡς ἀρχόμενος εἰς τύβεραν. *Linii*: hæc Stuberam retulere regi. τήν τε λείαν ἐλαφροεπώλησε. *Linii*: tum maximè captivos ex Illyrico ven-
didit. πάλιν ἔξω τῆς ἐπεμπε τὸν ἀδαῖον, καὶ συν' αὐτοῖς τὸν γλαυκίαν, ἵνα τῷ σωματῶφλάκῳ, καὶ τῷ τῶν Ἰλλυριῶν. *Linii*: remittuntur le-
gati, addito Glaucia ex numero custodum corporis, &c. Opinor legen-

dum καὶ σὺν τούτῳ, & addendum πλεονεκτην post vocem τελτον. in principio huius fragmenti numeratur inter legatos Glaucus quidam, quem non puto eundem esse cum Glaucia, qui modo nominatur. καὶ εὖ. Diserte, vertit Linus. ἐποιεῖτο τὴν πορείαν ἐπ' ἀγρυπν. Linus: Ancyrum inde populatus Perseus, &c.

LXXVII.

Οὐτ' ἀναγγέλλοντες εἰδέν ὧν καὶ περὶ πλεον. Videtur deesse πλεον post verbum ἀναγγέλλοντες, vel tale aliquid: alioqui sensus non constabit. δι' ἧς ὀλίγοι τε ἡ λογιζήθησαν ἡ δὲ ἑλλώων, ὑπὸ τὸν τῆς περὶ ἑλλώων καὶ εὖ. Ita emendauimus, cum in exemplari scriptum esset, δι' ἧς ὀλίγοι τε ἡ λογιζήθησαν ἡ δὲ ἑλλώων ὑπὸ τὸν τῆς περὶ ἑλλώων καὶ εὖ. corrupte, ut videtur.

LXXVIII.

Τῆς δὲ περὶ ῥαβδίας στρατοπέδοντας ἀζορίου μετὰ καὶ δολίχης. Linus libro xliij. in Perrhabiam inde ducit, & inter Azorum & Dolichen statua habuit, &c. ex Liniana versione, & ex Stephani auctoritate apud quem ἀζωρος est, ἀζώρου scribendum apud Polybium. ὑπὸ ὧν ὁ κέντων ἡ τεῖτο στρατοπέδον, ἀ μὲν ὁ μαρκίος. Ita restituimus, cum in exemplari ἐκ ὄντων, pro κέντων: & ἀ μὲν, pro ἀ μὲν, corrupte legeretur. τὸ δὲ μηδεμιᾶς ἐπαρχίας χρείας. Vox χρείας deest in exemplari, ad sensum alioqui necessaria.

LXXX.

Κεκοιμήσεως δὲ τῆς ὑποθέσεως. Opinor legendum esse κεκοιμήσεως: nihil tamen mutauimus, quia antiqua lectio ferri aliquo modo potest. ἀγέπολις. Hic modo ἀγέπολις, modo ἀγασίπολις à Polybio vocatur: quæ admodum ἀγασίλοχον nominat, quem supra ἡγασίλοχον appellauit. τὰ μὲν ὑπὸ πύτων ρηθέντα. Ita emendatum est ad oram libri, cum in contextu corrupte legatur hic locus. ἡ δὲ περὶ ῥαβδίας. Placeret περὶ ῥαβδίας magis. πῶς οὐ πειρῶν) δαλύνει οἱ ῥόδιοι. δαλύνει malè est in exemplari, & infra corrupte etiam βαρυς ἐφεδρε, pro βαρὺς, ut nos emendauimus. ἐβέλετο τοῖς ῥοδίοις παρὲν ῥαβδίας. Ita videtur legendum: corrupte enim est in exemplari παρὲν ῥαβδίας, pro quo παρὲν ῥαβδίας libentius legerem. & infra legendum ὡς ἀν' αὐτοῖς φαίνεται, pro ἐάν αὐτοῖς, &c. καὶ τῆς δὲ τ' ἀποκρίσεων δυνάμει. In exemplari erat κείσεων. & paulò potest, ἐκατέρωθεν, pro ἐκατέρωθεν, ut nos restituimus.

LXXXI.

Τοῖς περὶ νομαδὸν καὶ κινάαν. Vide num rectius sit κινάαν, siue κινάαν: mixam autem, quàm sibi non constet Polybius in legatorum nominibus, ut quem

ut quem ἀλλοῖον *suprà* nominauerit, modò ἀλλοῖον vocet. sed librario-
rum est hic, non Polybij, ut verius dicam, error. ἢ ἐπεὶ ἐσθλόν. erat
in exemplari eius, &c. ἀλλοῖον δὲ πρὸς τὸ ἀντιγονετῶν ἀγῶνος. Locus
sine dubio corruptus, restitui potest, si ἀνταγωνιστῶν legamus. ἢ ἐπεὶ τὸ
παναθηναίων. Ita restituiimus, cum in manuscr. esset παρὰ ἀθηναίων.

LXXXII.

Ἐποίησατο μεγαλομερῆ. Quamuis μεγαλομερῆ ferri possit, μεγαλο-
μερῶς tamen visitatus est Polybio. paulò post, pro ἑφερον ὅτι τοῖς πρὸς τὸ
δύλαον, scriberem ἀνέφερον ὅτι τοῖς, etc. & μοχ, ἢ ῥατὶ λέγειν ἢ ἐπεὶ τὸ, etc.
ut nos emendauimus. ὅτι δὲ ἰλαβεῖν αὐτὸν ἐν φέρῃ κοίλῃ στείαν, ὅτ' ἐ-
λάμβανε κλεοπάτραν, τὴν τὴν βασιλοῦντος μητέρα. De hac re ita
scribit Appianus in Syriaco: ἐπιγαμίαις τοῖς ἐγγύς βασιλέας περιελα-
μβανε. καὶ πολεμαίῳ μὲν εἰς αἰγυπτον ἐσελλε κλεοπάτραν τὴν σύραν
ὅτι κλησθ, περιελα στείαν τὴν κοίλῃ ὁπιδούς, &c.

LXXXIV.

Καὶ φίλοις ὑπαρχεν.] vel φίλον, vel, quod magis placet, φιλιαν ὑπαρ-
χεν scribendum.

LXXXV.

Τῶν πρὸς τὸν ἱππίαρ. Linius lib. xlv. cum per Hippiam legatum, etc.
περιχειρίσατο πάνταυχον ἕνα τὸ πρὸς φίλων. Linius: Pantanchum
misit ex fidiſſimis amicis ad ea perficienda. Ἐξαπέστειλε. Misit, ver-
tit Linius, & ὁμολογήσονται, pactus. καὶ δουῶα καὶ λαβεῖν. Ultro ci-
troq̃, Linius. εἴτα τοῖς οὐμήεσι ἔξ αὐτῆς ἀρκύνον πέμπειν. Linius: ita
ut obsides ultro citroq̃ darentur. πρὸς τῆς ἀνακομιδῆς τῆς τάλαντων.
Linius: ccc argenti talenta pactus. καὶ παραγρήμῳ εἰς μετέωρα
τῆς λιβυαίας, πάνταυθα συμμίξας τῷ γηδίου. Linius: Medeone La-
beatidis terre Pantanchus regi Illyrico occurrit, &c. ex Liniij versio-
ne, & ex Plinio, scribendum εἰς μεδεῶνα τῆς λαβυαίας, apud Poly-
bium. τμηθέντων δὲ τῶν ὀρκίων. Linius: ibi & iusiurandum à rege &
obsides accepit. ὁ γένδιος αἶμα τοῖς οὐμήεσι ἐπέμπε πρὸς ἑαυτὸν πάνταυχα
καταγραφέντας, καὶ συνὺτύτοις ὀλυμπίῳ, ὡς ἀληφόμενον τοῖς ὀρκίοις,
καὶ τοῖς οὐμήεσι ὡς ἀπὸ τῆς περσέως. ἐτέροις δὲ τοῖς πρὸς τὸ χρημάτων ἔχοντας
τὴν ὁπιδέλειαν. Linius: missus et à Gentio est legatus nomine Olympio,
qui iusiurandum à rege & obsides accepit. cum eo ad pecuniam accipien-
dam obsides missi sunt, &c. ἔπεισεν ὁ πάνταυχος τὸν γένδιον, καὶ πρεσ-
βυτας συναποσέλλειν, οἵπνεσ αἶμα τοῖς ὡς ἀπὸ τῆς περσέως πεμπομένοις εἰς
τὴν ῥόδον πρεσβύωσιν. Linius: auctore Pantacho, qui Rhodum cum

K 3 Mace-

Macedonibus irent, &c. καὶ περχειμισάμηνος παρμενίωνα καὶ μόρ-
κον ἔξαπέστειλε, δοὺς ἐντολὰς, ὅταν λάβωσι τοὺς ὅρκους, ὧς τὰ περσέως,
καὶ τοὺς ὀμήρου, καὶ τοῦ ἔτι χρημάτων γῆν) σύμφωνον, πρεσβόειν εἰς τὸ ρό-
δον. *Linus: legati cum Macedonibus irent, Parmenio & Morcus de-*
stinantur: quibus ita mandatum, ut iure iurando, obfidibusq; pec-
unia accepta, tum demum Rhodum proficiscerentur. ὁ δὲ περσεὺς
ὧς ἀγχομένων εἰς τὴν μακεδονίαν τὴν πρεσβυτέρῳ ὧς τὰ γῆν) καὶ τὸ ὀμη-
ρόντων, ὀρμήσας ἀπὸ τῆς τοῦ ἐνιπώεα ποταμὸν παρεμβολῆς καὶ πάν-
των τῶν ἰππέων, ἀπώτα τοῖς περσειμένοις εἰς τὸ δῖον. *Linus: venienti-*
bis Illyriis Persens ab Enipco amni ex castris cum omni equitatu pro-
fectus, ad Diu occurrit. ἐναντίον πάντων τῶν ἰππέων. πάντῳ γὰρ ἐξού-
λετο σαφῶς εἰδέναι τοὺς μακεδόνας, τίς τε τῶν γῆν) κοινῶς περσέως, ἐλπίζων
ὁ θαρσύνεσθαι αὐτοὺς ὑπαρξέω. *Linus: circumfuso agmine equitum,*
quos adesse fœderi sancita cum Gentio societatis volebat rex, aliquan-
tum eam rem ratus animorum iis adiecturam. ἔπειτα δὲ τοὺς ὀμήρους
παρελάμβανε, καὶ παρεδίδου τοῖς ἑαυτῶν, τοῖς δὲ ὀλυμπίωνα. *Linus: &*
obsides in conspectu omnium dati, acceptiq; &c. in exemplari Græco
corrupta erant verba Polybii. τοῖς μὲν ὅτι τὰ χρέματα παρῆντας, εἰς
πέλλαν ἔξεπεμπε. *Linus: Pellam ad thesauros regios missis, qui pecu-*
niam acciperent. τοῖς δὲ πρεσβυταῖς τὰς εἰς τὸ ρόδον, εἰς δεξιὰς ἑλπίων
μνησθῶμεν. *Linus: qui Rhodum irent cum Illyriis legatis Thessalo-*
nicæ conscendere iussi: ibi Metrodorus erat, &c. κρυφόντα μὲν ἔξε-
πεμπε πρεσβυτῶν πρὸς τὸν δῖον, καὶ πρὸς τὴν ἡδὴ ἀπεσταλμένην. τι-
λέμενασον δὲ τὸν κῆρυτα, πρὸς τὸν ἀντίοχον. *Linus: eodem tempore ad Eu-*
menem, & ad Antiochum communia mandata, &c. Σαφῶς δὲ γνω-
σθῆναι ὅτι εἰ μὴ καὶ νῦν αὐτὸς ἐπιλαμβάνῃ, μάλιστα μὲν θαλάσῳ τὸν πόλε-
μον, εἰ δὲ μὴ, βοηθῶν. *Linus: hæc cogitantem providere iubebat, ut aut*
ad pacem secum faciendam compelleret Romanos, aut persëuerantes in
bello iniusto, communes duceret omnium regum hostes.

LXXXVI.

Εἰς μὲν τὸν ῥώμην ἀγέπολιν. *Totus hic locus corruptè legebatur in ex-*
emplari, in quo præter alia menda, τὸν, pro τούτων, scriptum erat.
placeret autem τούτοις.

LXXXVII.

Ὅτι τῶν περὶ τὸν παρμενίωνα καὶ μόρκον, καὶ τὸ ὧς τὰ γῆν) καὶ τὸν
τούτοις τὰ μνησθῶμεν, ὧς ἀγχομένων εἰς τὸ ρόδον, &c. καὶ γὰρ ἡ τὴν λέμειον
παρυσία, &c. καὶ ἡ τὴν γῆν) μετὰ τοῖς, &c. *Linus lib. xliν. Per*
idem

idem ferè tempus legati Macedones, Illyriq̃, simul Rhodum venerunt: quibus auctoritatem addidit non lemborum modò aduentus passim per Cycladas, atque Aegenum nauigantium mare, sed etiam coniunctio ipsa regum, Perseiq̃, &c. mirum quàm erat hic locus in exemplari Græco deprauatus: & alterius legati nomen, cum hîc μόριω, tum suprâ malè scriptum erat. τῷ μὲν περὶ τὸν δῖον α. Dionem habet Linius: & iam cum accessissent animi Dioni, ac Polyarato, qui Persei partium erant. sed à Polybio δῖων constanter nominatur. ἔδοξε γὰρ τοῖς ἰδίοις ἀποκριθῆναι φιλοφρόνως ἀμφοτέροις τοῖς βασιλεῦσι, καὶ δεῖσθαι, ὅτι δέδοται δαλύνειν αὐτοῖς τὸν πόλεμον, & ὡς ἀκαλεῖν καὶ κείνοις δὲ δαλύνειν οὐκ ἔχοντες ὑπαρῆναι. Linius: non benignè modò responsum regibus est, sed palàm pronuntiatum bello finem se auctoritate sua imposituros esse: itaq̃ ipsi quoque reges æquos adhiberent animos ad pacem accipiendam, &c. pro τοῖς ἰδίοις, in exemplari Græco suspicor legendum esse τοῖς ῥοδίοις.

LXXXVIII.

ἔδοξε τῇ συγκλήτῳ τὰς ὡρὰς τῶν ῥοδίων ἀρεσθεύσας ὡς ἀγαθονότας: καὶ τὸ δαλύνειν τὸν πρὸς περσῶν πόλεμον ἀρεσθαι. Linius libro xlv. legatos Rhodios velut ad ludibrium stolidæ superbiæ, in Senatum vocatos esse. ἀλλὰ μὴ τῷ ἑπιπλασάντων ἀνδρώπων τότε καὶ τὴν ῥόδον. Vide num legendum sit ἐπιπολασάντων, vel ἐπιπελασάντων, &c. οἱ δὲ περὶ τὸν ἀγέπολιν εἰσπορεύοντες, ἔλθειν μὲν ἔφασαν δαλύνοντες τὸν πόλεμον. Linius: Agpolim principem eorum ita locutum, &c. ad pacem inter Romanos & Persea faciendam, &c. δῖον παῖσι μὲν τοῖς ἄλλοις αἰλουσιπέλῃς, καὶ αὐτοῖς δὲ ῥωμαίοις, δὲ τὸ μέγεθος τῆς διαπανημάτων. Linius: quòd id bellum graue, atque incommodū Græcia omni, sumptuosum ac damnosum ipsis Romanis esset, &c. videtur autem apud Polybium, ex hac Liniū versione, τοῖς ἑλλήσιν, pro τοῖς ἄλλοις, scribendum esse. νῦν δὲ λελυμένου τῶν πόλεμων. Linius: finito aliter bello. συχαίρειν αὐτοῖς. Linius: gratulandi opportunitatem dedisset. ταῦτα μὲν οἱ περὶ τῆς ἀγέπολιν εἰπόντες. Linius: hæc ab Rhodio dicta. ὡς ἀδεικματίσαι ῥοδίοις. Ita putò legendum, cum ῥωμαίοις, pro ῥοδίοις scriptum sit in exemplari. δῖον τὴν ἀρεσθειαν ταύτην, ἕτε τῷ ἑλλήσιν ἐνεκεν ὑπολαμβάνουσιν ἐσταλέναι τοῖς ῥοδίοις, ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ περσέως. Linius: Rhodios nec utilitatem Græciæ, neque cura impensarum populi Romani, sed pro Perseo legationem eam misisse. εἰ μὲν γὰρ ἑλλήσιν χάριν ἐπαρεσβόλον, ἐκείνον οἰκείότερον εἶναι τὸν κατὰ, ὅτι ὁ περσὺς τῷ ἑλλήσιν χάριν

χώρην ἐπόρθη, καὶ τὰς πόλεις, στρατοπέδων μὲν ἐν Θετταλίᾳ, καὶ δὲν ἐπὶ Ἐ. ἐνιαυτοῖς. *Linii*: nam, si ea cura fuisset, quæ simularetur, tunc mittendos legatos fuisse, cum Persens in Thessaliam exercitu inducto per biennium Græciæ urbes, alias obsideret, alias denuntiatione armorum terreret. τὸ δὲ παρέντας ἐκείνων τὴν καὶ ἐν, νῦν παρῆναι παρὰ ἄζοντας διαλύει τὸν πόλεμον, ὅτε παρεμβληκότων τῇ μετέωρην στρατοπέδων εἰς μακεδονίαν, συγκεκλεισμένος ὁ περσεύς, ἔ. c. διότι τὰς ἀρεσείας ἐξέπεμψαν, καὶ διαλύειν ἐθέλοντες τὸν πόλεμον, ἀλλ' ἐξέλεσθαι τὸν περσεύα. *Linii*: tum nullam pacis ab Rhodiis mentionem factam: postquam superatos saltus, transgressos in Macedoniam Romanos audirent, et inclusum teneri Persea, tunc Rhodios legationem misisse, non ad ullam aliam rem, quam ad Persea imminente periculo eximendum. ταῦτα μὲν ἢ σύγκλητος ἐξημεῖται τοῖς ὡς τὸ ροδίων ἀρεσεύσας. *Linii*: cum hoc responso legatos dimissos.

LXXXIX.

Τὸν δὲ ἀρεσέτερον ἐκ τῆς μέμφεως καταπεπορεύσας, καὶ συμεασπιδύειν τὸ ἀδελφῶ. In exemplari corrupte legebatur ἐκ τῆς μέμφεως. *Linii* libro xlv: relicto Memphi maiore Ptolemæo, cui regnum quæri suis viribus simulabat. ὡς τὸ διαλύσαι βοηθεῖν. Videtur deesse particula τὸ post verbum διαλύσαι: quæ tamen ad sensum non est necessaria. μὴ μόνον συμπορεύσας τὴν βασιλῶ. Ita emendauimus, cum in exemplari οὐ πορεύσας scriptum esset. ὡς τὸ φιλίππου. Ita est in exemplari, καὶ ita placet ut legatur, quamvis ὡς τὸ φιλίππου mihi videbatur aliquando scribendum. est autem totus hic locus ita interpungendus, parenthesis adiecta: καὶ δοκουῶτος ἐκ εἰκῇ ταῦτα λέγειν (ὡς τὸ γεγονέναι τὴν ἀρεσέσαν νῦν ἐκ ἐν μακεδονίᾳ) ὡς τὸ φιλίππου, ἔ. c. τοῖς βουλομένοις. Vide num rectius sit τοῖς βαλδομένοις: in quo verbo sapius errant librarij apud Polybium.

LXXX X.

Ἡ σύγκλητος πτωχνομένη τὸν ἀντίοχον, τῆς μὲν αἰγυπίας κύριον γεγονέναι, τὸ δ' ἀλεξανδρείας παρὸλίγον. *Linii* lib. xlv. Antiochus, ἔ. c. ceteraq. Aegypto potius, relicto Memphi maiore Ptolemæo, ἔ. c.

LXXX XI.

Συνέβαινε γὰρ καὶ τὴν σύγκλητον ἀπεσταλέναι τοῖς ὡς νεμέσιον ἀρεσεύσας. *Nemesius* inter regios legatos infra numeratur à Polybio. hic autem erant Romani legati nominandi, quorum nomina sunt apud *Linii*

uium lib. xlii, P. Popillius, C. Decimius, C. Hostilius. sed librarij hoc vitium est, non Polybij.

LXXXII.

Τὸ ἀντίοχον πρὸς Πτολεμαῖον ἔνεκεν τῆς πηλείσιον καταχεῖν ἀφικομένου.
Liuius libro xlii. quod cetera Aegypto sibi tradita, Pelusij validum relictum erat praesidium. ὁ ποπίλλιος ὁ τῆς ῥωμαίων στρατηγός, τῆ βασιλείας πόρρωθεν ἀπαζομένης διὰ τῆς φωνῆς, καὶ τὴν δεξιὰν προτεινόντος, προχειρὸν ἔχων τὸ δελτάειον, ἐν ᾧ τὸ τῆς συγγραφῆς δόγμα κατέτακτο, προτεινεν αὐτῷ, καὶ τὸ ἐκέλευσε προῖον ἀναγνῶναι τὸν ἀντίοχον. Liuius: quos cum aduenientes salutasset, dextramq; Popillio porrigeret, tabellas ei Popillius scriptum habentes tradit: atque omnium primum, id legere iubet, &c. erratum est à librario apud Liuium, cum S. C. notam in verbum Scriptum, mutauit. confirmat hanc nostram observationē Græca Polybij vox δόγμα, quam vertit Liuius Senatusconsultum; & Valerij Maximi testimonium, qui lib. vi. cap. iv. ita de hac re scribit: C. Popillius à Senatu legatus ad Antiochū missus, ut bello se, quo Ptolemaeum laceffebat, abstineret: cum ad eum venisset, atque is prompto animo atque amicissimo vultu dextrā ei porrexisset: inuicem ei suam porrigere noluit, sed tabellas Senatusconsultum continentes tradidit: quas ut legit Antiochus, dixit se cum amicis collocuturum. indignatus Popillius, quod aliquam moram interposuisset; virga solū, quo insiſtebat, denotauit: Ac prius, inquit, quā hoc circulo excedas, da responsum, quod Senatui referam. Non legatum locutum, sed ipsam Curiam ante oculos positam crederes: continuò enim rex affirmavit fore, ne amplius de se Ptolemaeus quereretur. Actum demum Popillius manum eius tanquam socij apprehendit. προτερον ἀπαξιόμενος. Ita restituiamus, cum in exemplari ἀξιῶδες scriptum esset, corruptè, ut nos existimamus. ἐπεὶ δ' ὁ βασιλεὺς ἀναγνὼς, ἔφη βούλεσθαι μεταδῆναι τοῖς φίλοις ἡδὲ τῶν προσηπιούντων. Liuius: quibus perlectis, cum se consideraturum adhibitis amicis, quid faciendum sibi esset, dixisset. ἀκούσας ὁ ποπίλλιος, ἐποίησε προῖον, βαρὺ μὲν δοκεῖν εἶναι, καὶ τελῶς ἡδὲ φανόν, ἔχων γὰρ προχειρὸς ἀμπελίνῳ βακτηρίῳ, προέγραφε τὸ κλήμα τὸν ἀντίοχον ἐν τούτῳ τε τῷ γύρω, τῷ ἀπὸ φασιν ἐκέλευσε δοῦναι πρὸς τῶν γεγενημένων. Liuius: Popillius pro cetera asperitate animi, virga, quam in manu gerebat, circumſcripsit regem: ac priusquam hoc circulo excedas, inquit, redde responsum Senatui, quod reddam. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκινδύει τὸ γνώμετον, καὶ τῷ ἡδὲ γύρῳ, προχὺν χεῖρον ἐναπορήσας,
L ἔφην

ἔφη ποιήσῃ πᾶν τὸ πρὸς καλὸν ὑπὸ ῥωμαίων. *Linii*: obstupescit tam violento imperio, parumper cum hesitasset, faciam, inquit, quod censet Senatus. οἱ δὲ πρὸς τὸν ποταμὸν, τότε τὴν δεξιὰν αὐτῶν λαμβάνοντες ἅμα πάντες, ἠπαύζοντο φιλοφρόνως. *Linii*: Tum demum Popilius dextram regi tanquam socio, atque amico porrexit. διὸ καὶ δοθέντων αὐτῷ ταυτῶν ἡμερῶν. *Linii*: die deinde finita. ἔπειτα ἀπήγγετο μὲν τὰς δυνάμεις εἰς τὴν ἀγρίαν. In exemplari scriptum erat ἔτι, malè prorsus. de Agria meminit Stephanus, altero Polybii loco adductæ ex lib. xviij. ἀγρία, inquit, ἀρσενικῆς, ἔθνος παιονίας μεταξύ αἰμῶν καὶ ροδόπης. πρὸς πολυβίῳ δὲ δὲ α. ὁρέθη δὲ ἐν ὀντοκαιδεκάτῃ. τὸ γὰρ τῶν ἀγρίων ἔθνος, ἔ. ε. κατασησάμενοι τὰ καὶ τὴν ἀλεξάνδρειαν, καὶ πρὸς καλέσαντες ὁμοφρονέειν. *Linii*: concordia etiam auctoritate sua inter fratres firmata. ἀνέπλευσαν ὅτι τῆς κύβερου. *Linii*: Cyprium nauigant. καὶ παρήρπυσαν, ἕως ἀπέπλευσαν αἱ δυνάμεις ὅτι σιείας. *Linii*: ἔ. inde, que iam viccrat prælio Aegyptias naues, classem Antiochi dimittunt. καὶ ῥωμαῖοι μὲν ὅσον ἔπαι καταπεπονημένῳ τὴν πολεμικὴν βασιλείαν, πύτῳ τῶν τεσσάρων δέσωσαν. *Linii*: clara ea per gentes legatio fuit, quod haud dubiè adempta Antiocho Aegyptus habenti iam, redditumque patrium regnum stirpi Ptolemæi fuerat. καὶ πρὸς τὸν ἕχαιον. In exemplari deest πρὸς.

LXXXIII.

Κατὰ τὴν καθεστῶσαν τὴν ἡλθε πρὸς βασιλέως δυνάμεις ἀδελφὸς ἄτταλος. *Linii* lib. xlv. inter multas regum, gentiumque populorum legationes, Attalus frater regis Eumenis maximè conuertit in se omnium oculos, animosque. ἕνεκα τῆς συγχαρήναι τῇ συγκλήτῃ, καὶ τυχεῖν πρὸς ὀπισθησιν, ὅθεν τὸ συμπεπονημένον. *Linii*: una gratulatio conueniens in ea victoria, quam ipse adiunxisset. καὶ πάντων ὁμοφρονέει σφίσι μετεχέμεναι τῶν κινδύνων. Vide, num pro ὁμοφρονέει sit scribendum. τότε δὲ καὶ ὁ γὰρ τὴν γαλατικὴν πείρασεν. *Linii*: altera querimonia Gallici tumultus. πάντων δὲ φιλοφρόνως αὐτὸν ἀποδεχόμενον, ὅθεν τὴν ἐν τῇ στρατιᾷ γαλατικῶν σωτήριαν. *Linii*: exceptus enim est ab his, qui simul eo bello militauerant, haud paulò benignius, quam si ipse rex Eumenes venisset. ἔνιοι τῶν ὀπισθανῶν ἀνδρῶν λαμβάνοντες εἰς τὰς χεῖρας τὸν ἄτταλον, παρεκάλουν τὴν μὲν ὑπὸ τὸν ἀδελφὸν περὶ σιείας, περὶ δὲ αὐτῶν ποιεῖν τὰς λόγους. βουλομένης γὰρ αὐτῶν τὴν σύγκλητον συγκατασπιδάξεν ἰδίαν ἀρχὴν καὶ δυναστείαν, ὅθεν τὴν ἀλλοτριότητῃ τὴν πρὸς τὸν ἀδελφόν. *Linii*: erant enim quidam, Romanorum quoque non boni auctores,

auctores, qui spe cupiditatem eius elicerent: eam opinionem de Attalo
 & Eumene Romæ esse, tanquam de altero Romanis certo amico, altero
 nec Romanis, nec Persi fido socio, &c. itaque vix statui posse, utrum
 quæ pro se, an quæ contra fratrem petiturus esset ab Senatu, magis im-
 petrabilia forent. pro βουλόεσσι, magis βούλεσσι placeret. ὁ τευσάμε-
 νος ὁ βασιλεὺς τὸ μέλλον, ὅτι πέμπει στρατὸν τὸν ἰατρὸν εἰς τὴν ῥώμην. Li-
 nius: Stratus cum eo fuit medicus, ad id ipsum à non securo Eumene
 Romam missus, speculator rerum, quæ à fratre agerentur. ὁ δὲ ὠδρα-
 γηόμενος εἰς τὴν ῥώμην, καὶ λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας τὸν ἄτταλον, etc. Ag-
 gressus, inquit Linus, tempestivis temporibus, rem propè prolapsam
 restituit. ὅτι καὶ μὲν τὸ παρὸν συμβασιλεύει τ' ἀδελφῶν, πύττω δὲ φέρον
 ἐκείνῃ, τῷ μὴ δὲ δὴ οὐα ὡς ἐτίθεσθαι, μὴ δὲ χρηματίζειν βασιλεύς. Linus:
 quod unus nomen regium, & præcipuum capitis insigne gerat, omnes
 fratres regnent, &c. Græca Polybii verba fædè in exemplari deprava-
 ta erant. nam pro συμβασιλεύειν, & ἐκείνου, legebatur συμβαλέει, &
 ἐκείνῃ, nullo sensu. εἰς δὲ τὸ μέλλον ὁμολογουμένως καταλείπει δὲ
 δοχὸς τῆς ἀρχῆς, & μακρὰν ταύτης ἐλπίδος ὑπαρχούσης, ἅτε τῆ βασιλείας
 δὲ μὲν τὴν σωματικὴν ἀδένειαν, αἰὲν περσοδοκῶντος τὴν ἐκ τῆ βίης μετὰ-
 στασιν. δὲ δὲ τὴν ἀπαιδίαν, ἔδ' εἰ βουλευθεῖν, διωαμένα τὴν ἀρχὴν ἄλλῳ
 καταλείπειν. ἐδὲ ποτὶ ἀναδεγόμενος ἐτύχῃ καὶ φύσιν ὑπὸς ὧν αὐτῷ, ὁ
 καὶ αὐτὰ δὲ δὲ ἀμφοτέρω ἀρχῇ. Linus: Attalum verò, quia etate
 proximus, quis non pro rege habeat? neque eò solùm, quia tantas præ-
 sentes eius opes cernat, sed quòd haud ambiguum propediem regnatu-
 rum eum infirmitate atateq. Eumenis esset, nullam stirpem liberum
 habentis. nec dum enim agnouerat eum, qui postea regnavit, &c.
 εἰ συμπνύσαντες, καὶ μὴ γνώμῃ χρώμενοι. Linus: consensu enim & con-
 cordia. δυνάμει τὸν ὑπὸ τῷ γαλατῆρι φόβον ἀπώσας, καὶ τὸν ὑπὸ τῆ-
 των ἐφεσώτα κίνδυνον. Linus: accessisse enim novam tempestatē regno
 tumultus Gallici, cui vix consensu & concordia regum resisti queat.
 εἰ δὲ νυνὶ εἰς στάσιν καὶ διαφροσὴν ἤξει πρὸς τὸν ἀδελφόν, πρὸς δὴλον ἔστι δίοπ-
 κατὰ σφέας τῆ βασιλείαν, καὶ σερήσει μὲν αὐτὸν καὶ τῆς πλεονείας ἐξουσίας,
 καὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον ἐλπίδος, σερήσει δὲ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς τῆς ἀρχῆς, &c.
 Linus ibidem: si verò ad externū bellum domestica seditio adiciatur,
 sisti non posse: nec aliud eum quàm ne frater in regno moriatur, sibi ipsi
 spem propinquam regni erepturum. ἔπειτα τὸν ἄτταλον μέντοι ὅτι τῆς
 ὑποκειμένων. Linus: hæc plus valere in Attali animo. εἰσελθὼν εἰς
 τὸ σύγκλητον. Linus: introductus in Senatum. σωεχέρη μὲν ὅτι τοῖς

γεγονόσιν. *Linii: gratulatus victoriam.* καὶ παρ' αὐτῆς, ἢν παρήχετο
 εἰς τὸν καὶ τὸν περὶ πόλεμον. *Linii: & sua merita in eo bello expo-*
suit, & c. in exemplari εἰς τὸν de erat. τὴν τῆς γαλατῆς ἀπόνοιαν. *Li-*
nii: Gallorum defectionem. ἐπιήσαστο δὲ λόγοις πρὸς τῆς αἰνίων, καὶ τῆς
 μαρτυρίας πόλεως, ἀξίων αὐτῶν δοθῆναι ταύτας ἐν δωρεᾷ. *Linii: his pro*
regni utilitate editis mandatis, Aenum sibi & Maroneam petiit.
 πρὸς τῆς μεριμοῦ τῆς ἀρχῆς. *Linii: portionem regni.* καὶ τοῖς εἰδομέ-
 νοις δώροις ἐτίμησεν αὐτὸν μεγαλομερῶς. *Linii: omnibus honoribus,*
muneribusq; & præsens est cultus, & proficiscentem profecti sunt.
 ἐπειδὴ δὲ πρὸς τῶν φιλικῶν. *Ita emendauimus, cum in exem-*
plari πρὸς τῶν φιλικῶν corrupte scriptum esset. ἦσαν δὲ
 καὶ πρὸς ῥοδίων ἀνέστη, πρὸς τὸν μὲν οἱ πρὸς φιλοκράτην. μετὰ δὲ τοῖς
 οἱ πρὸς φιλόφρονα καὶ ἀστυμένῳ. *Linii: inter multas Asiae, Graciae, le-*
gationes, Rhodiorum maximè legati ciuitatem conuerterunt, & c. &
post: Philocrates & Astymedes principes legationis erant, & c. inter
secundos legatos Philocrates numeratur à Liniio, cum Polybius inter
primos nominet. ὡς δὲ καὶ τῆς στρατηγῶν τῶν ἀναβᾶς ἐπὶ τοῖς ἐμβόλοις,
 παρ' αὐτῶν τοῖς ὅλοις ἐπὶ τὸν καὶ ῥοδίων πόλεμον. *Linii: M. Iuuentius*
Thalna Prætor, cuius inter ciues & peregrinos iurisdictio erat, popu-
lum aduersus Rhodios incitabat, rogationemq; promulgauerat, ut Rho-
diiis bellum indicerent. ὡς τε καὶ φαυὰ βαλεῖν ἱμάτια, καὶ καὶ τὰς πρὸς
 κλήσεις, μὴ κέπαι πρὸς ἀνέστη, μὴδ' ἀξίαν τοῖς φίλοις, ἀλλὰ δεῖσθαι καὶ δακρύων,
 μὴδ' ἐν ἀνέστη βολύσας πρὸς αὐτῶν. *Linii: Extemplò veste sordida*
sumpta, domos principum cum precibus, ac lacrymis circumibant oran-
tes, ut prius cognoscerent causam, quàm condemnarentur. ex quibus
verbis apparet λαβεῖν, pro βαλεῖν, legendum esse. καὶ δὲ πέντε ἡμέρας,
 εἰσαγαγόντος αὐτοῖς ἀντωνίου δημάρχου, καὶ τῆς στρατηγῶν τὸν πρὸς ἀνέστη
 πρὸς τὸν πόλεμον, κατὰ πρὸς ἀντωνίου πρὸς τῶν ἐμβόλων. *Linii: huic actio-*
ni M. Antonius, & M. Pomponius Tr. Pl. aduersabantur. καὶ μά-
 λιστα δὲ αὐτοῖς. *Ita placet magis, quàm ut erat in exemplari, δημάρχου.*
Astymedis autem oratio, sed ἀνέφαλος extat apud Liniium libro xlv.
 πρὸς τὸν ὁ χρόνος εἰς λήθην ἀγνοήσθαι, & c. *Locus erat in exemplari corru-*
ptè scriptus. οἱ δὲ πρὸς τὸν ἀστυμένῳ αὐτόδι μένοντες παρήδρουν, κα-
 εἰν τῆς μὴδ' ἐν αὐτοῖς λαμβάνειν τῆς πρὸς πρὸς τὸν, ἢ λεγομένων καὶ τῆς παρ' αὐ-
 τῶν. *Linii: partem cum Philocrate renuntiare Rhodum legationem*
placuit, partem cum Astymede Romæ subsistere, quæ agerentur, sciret,
certioresq; suos faceret. πρὸς πρὸς τῶν δὲ τῶν ἀντωνίου πρὸς τῶν εἰς ῥόδον.
 δόξαντες

δόξαντες ἀπολεῦσθαι τὴν μεγίστην φόβου τὴν καὶ τὸν πόλεμον, τὰλλα καίπερ
 ἀκμῶν ὄντα θυχερῇ ῥαδίως ἔφερον. *Linii: hæc Rhodum nuntiata, quæ
 per se tristia fuissent, quia maioris mali lenatus timor esset, cum bel-
 lum timuissent, in gaudium nuntiata verterunt.* Δὲ καὶ ὡς αὐτοὶ ἡγεῖσθαι
 ψηφισάμενοι τῇ ῥώμῃ σέφανον ἀπὸ μυρίων χευσσών. *Linii: itaq. exem-
 plo coronam xx millib. aureorum decreuerunt.* καὶ καταστήσαντες
 πρεσβυτὴν ἄμα καὶ ναύαρχον θαλίτην, ἐξέπεμπον. *Linii: Theodotum
 præfectum classis in eam legationem miserunt, &c. ex Polybio puto
 corrigendum Linium in legati huius nomine, qui θαλίτης, & infra
 nominatur.* τῆτο δ' ἐπίστατον βουλόμενοι, ἐδὲ τὴν ψηφισματος, καὶ πρεσ-
 βείας ἀποτυχεῖν, ἐὰν ἄλλως δόξῃ ῥωμαίοις. δι' αὐτῆς δὲ τῆς τῆς ναυάρχου
 θεωρέσεως τὴν κατὰ πειρὰν ποιήσαντες. *Linii: societate ab Romanis ita
 volebant peti, ut nullum de ea re scitum populi fieret, aut litteris man-
 daretur, quod nisi impetrarent, maior repulsis ignominia esset, &c.
 deerat apud Polybium post verbum βολόμενοι, vox οὐ, quæ ad sensum
 necessario requiritur, ut ex Linii versione apparet.* τὴν γὰρ ἐξουσίαν
 εἶχε ταύτῃ ὁ ναύαρχος ἐν τῇ νόμῳ. *Linii: præfecti classis id unius
 erat ius, ut agere de ea re sine rogatione ulla perlata posset.* ἔπειτα γὰρ ἦν
 παραγματικὸν τὸ πολίτευμα τῇ ῥόδῳ, ὡς χεδνέτημι. πρὸς τοῖς ρ. κακοι-
 νωνικῶς ὁ δῆμος ῥωμαίοις τῇ ἐπιφανείᾳ αὐτῶν, καὶ καλλίστων ἔργων, ἐκ ἐπε-
 ποιήτο πρὸς αὐτοὺς συμμαχίαν. *Linii: nam ita per tot annos in amicitia
 fuerant, ut sociali fœdere se cum Romanis non illigarent.* τίνος δὲ
 χάριν ἔτι εἰς ἐχέμελλον οἱ ῥόδιοι τὰ κατὰ αὐτοὺς, ἐκ ἀξίον ὡς ἀλιπεῖν, βου-
 λόμενοι γὰρ μηδένα τῇ ἐν ταῖς ὑπεροχαῖς καὶ δυναστείαις ἀπελπίσειν τὴν
 ἐξ αὐτῶν ἐπιπλοῖαν καὶ συμμαχίαν, ἐκ ἐβέλοντο σὺνδράζειν. *Linii: ob
 nullam aliam causam, quàm ne spem regibus abscinderent auxilij sui, si
 cui opus esset, neu sibi ipsis fructus ex benignitate & fortuna eorum
 percipiendi, &c. σὺνδράζειν, & κερταῖον corruptè erat in exemplari.*
 οὐ κατεπειγόμενοι συμμαχίας, ἐδὲ ἀγωνιῶντες ἀπλῶς ἐδέοντο καὶ τὸ παρὲν
 πλὴν αὐτῶν τῶν ῥωμαίων, ἀλλὰ βουλόμενοι καὶ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐπιβουλῆς,
 ἀφαιρεῖσθαι τῆς ἐπινοίας τῇ θυχερῇ π. διανομένων πρὸς τὴν πόλεως. *Linii:
 non quò tutiores eos ab iis faceret (nec enim timebant quenquam præ-
 ter Romanos) sed quæ ipsis Romanis minus suspectos, &c. opinor pro,
 ipsis, apud Linium legendum, ipsos: & ὑπονοίας, pro ἐπινοίας apud Po-
 lybium.* ἀπὸ δὲ τῇ πρὸς τὴν θαλίτην καταπεπλοκῶτον ἀπώεσθαι καὶ
 νοιοι. κατελάβοντο δὲ καὶ μυλασιεῖτας ἐν ὁρώμεν πόλεις. *Linii: sub idem
 ferè tempus & Cannij descivere ab his & Mylassenses Euromensium*
 L. 3. oppida

oppida occuparunt, &c. μύλασα apud Stephanum unico σ. ἀπὸ μύλα-
σου, &c. & ita scribendum apud Liuium. καὶ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἡ σύ-
κλητος ἐξέβαλε δογμα, διότι δεῖνάρας, καὶ λυκίους, ἐλαθέρους ἐπὶ πάντας
δοσοὺς παροσέειμε ροδίους καὶ τὸν ἀντιοχεὺς πόλεμον. Liuius videtur me-
minisse huius Senatusconsulti, cum inquit: non ita fracti animi ciui-
tatis erant, ut non sentirent, si Lycia & Caria adempta ab Romanis
essent, cetera aut se ipsa per defectionem liberarent, aut à finitimis oc-
cuparentur, &c. Opinor autem mendum inesse Liuianis verbis, & pro
Romanis scribendum esse Rhodiis. ita apud Polybium sapius in his no-
minibus erratum à librario animaduertimus, ut pro ῥωμαίοις, oscitan-
τες ροδίους scripserint. τοὺς μὲν καυνίους, λυκὸν ἀποπέμψαντες καὶ Σε-
πώνην, ἠνάγκασαν πάλιν ὑφ' αὐτὰς τάττεσθαι, καὶ περ κίβρατον αὐτοῖς πα-
ροσέδοσαν. Liuius: missa igitur iuuetute, properè Caunios, quan-
quam Cibratum ascuerant auxilia, coegerunt imperio parere.
ἐπὶ δὲ τὰς ἐν δὺρώμῳ πόλεις ἐνίκησαν μάχῃ μυλασσεῖς, καὶ ἀναβάντες, ἀμ-
φοτέρων ὠδραγχομένων καὶ Σεπας ἐπ' ὀρθωσία. Liuius: & Mylassen-
ses, Alabandenosque, qui Euromensi provincia adempta, ad ipsos con-
iuncto exercitu venerunt, circa Orthosiam acie vicerunt.

LXXXIV.

Ἐν μὲν ἀχαΐας καλλιμαχίης, ἀειδόματος, &c. In Achaeorum apud
me argenteo numismate, A P I C T O Δ A M O C, qui modò inter
legatos à Polybio nominatur, descriptus est. ἐς ἀπείταν. Ita emen-
dauimus, pro ὡς ἀπείταν, ut est in exemplari.

LXXXV.

Κότυς, ὁ τῶν ὀδρυσῶν βασιλεὺς ἀπέστειλε πρεσβυτάς εἰς τὴν ῥώμην, ἀ-
ξιῶν ἀποδοθῆναι τὸν αὐτοῦ. Liuius lib. xlv. legati ab Cotye rege Thra-
cum venerunt, pecuniam ad redimendum filium, aliosque obsides adpor-
tantes. καὶ περ τῆς ἡγομένης πρὸς περσέα κοινοπραγίας διαμολογού-
μενος. Liuius: quod Perse bello inuerit. τὴν αὐτὴν πραγματείαν. Ita pla-
cet, pro αὐτὴν, ut est in exemplari.

LXXXVII.

Κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἦλθε καὶ περυσίας ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν ῥώμην. Li-
uius libro xlv. eo anno rex Prusia venit Romam cum filio Nicomede.
ὁ δὲ περυσίας εἶπεν, οὐδαμῶς γέροντι ἀξίος τῆς βασιλείας παραχρήματος.
Liuius: Polybius eum regem indignum maiestate nominis tanti tradit.
ἐξυρμηδὺς τὴν κεφαλὴν, καὶ πῖλον ἔχων. Liuius: pileatum capite raso.
τήθεσσαν, καὶ καλίσας. Ita emendauimus, cum Polybius in manuscripto
habet

habeat corruptè καλλιόους, pro καλλίας: ὃ καὶ πλὸν, Diodorus qui à Polybio accepit. καὶ καδόλου τοιαύτη δῖασι δὴ περὶ μένος, οἷαν ἔχουσιν οἱ ποροφάτως ἡλδοτεράμφοι, ὡς αὖ ρωμαίοις, ἐς καλῶσι λικέρους, καὶ δεξιωσάμενος τοὺς ποροφάτως. Linius: obuiam ire legatis solitum, libertumq. se populi Romani ferre. τότε δὲ καὶ τὴν εἴσοδον τὴν εἰς τὴν σύγκλητον, σὰς καὶ τὸ δῦρετον ἀντίος τῶ στωεδρίου. Diodorus habet, καὶ τὸ δῦρετον, ἀντίον σὰς τῶ στωεδρίου. Linius hunc locum respexit, cum scribit: is magno comitatu urbem ingressus ad Torum à porta tribunalia, Q. Cassij Pr. perrexit, &c. Deos, qui urbem Romam incolerent, Senatūq. & populum Romanum salutatum se dixit venisse. καὶ καθεύτας χεῖρας ἀμφοτέρω, ποροφάτως τὸν εἴσοδον. καὶ τοὺς καθεύτας οἷαν ποροφάτως, χαίρετε θεοὶ στωήρες, ἡσυχαστὲς οὐ καταλιπὼν ἀναστροφῆς, ἀμα δὲ καὶ γυναικισμὸς καὶ κολακείας. Linius: Roma quoque cum veniret in Curiam, summississe se, & osculo limen Curiae contigisse, & deos servatores suos Senatū appellasse: aliamq. orationem non tam honorificam audientibus, quam sibi deformem habuisse. ἀκόλουθα δὲ πύτοις, καὶ καὶ τὴν κοινολογίαν εἰσελάτων ἐπετελέσας. ὡς ὦν καὶ τὸ γραφὴν ἀπορεπὲς ἦν. Φανερὸν δὲ τελῶς οὐκαταφύκοντες, ἀποκρίσιν ἐλαβε δὲ αὐτὸ τὸ ποροφάτως. Diodorus de eadem re copiosius, sed ex Polybio. ἀκόλουθως δὲ, inquit, τῶτοις καὶ τὸν λόγον ἐν τῇ συγγραμμῇ ποροφάτως, τοιαύτα διήλθεν, ὥστε καὶ γραφὴν ἡμῖν ἀπορεπὲς εἶναι. ἡ δὲ συγγραμμὴ τῶς πλείους τῶ λεγομένων ποροφάτως, ποροφάτως τῇ κοινολογίᾳ τῶς ἀποκρίσιν ἐποίησας, &c. Diodori autem locus auxilio nobis fuit, ad tollenda aliquot menda, quae Polybii fragmentum maculant. ποροφάτως ὡς αὖ γινώσκων τὸν οὐμὲν. τὸ πο δὲ τὸ ποροφάτως, πολλὰ ἀποκρίσιν παρέχει πῶς ἐν τῶ στωεδρίῳ, &c. ἐν εἰσελάτων κατ' ἐδέα ποροφάτως ἐμφανίζων αὐτοῖς, &c. καὶ ποροφάτως δεξιωμένοι δικαιολογίαν, &c. ὡς αὖ λῶσιν τῶ ποροφάτως τῶ αὐτῶν. ὡς καὶ καδὸλα δυσαρεστούμενοι ταῖς τῶ βασιλείῳ οἷαν οὐμὲν, δόγμα ποροφάτως δεξιωμένοι. μηδένα βασιλέα ποροφάτως ποροφάτως αὐτοῖς. Linius in epitoma lib. xlvj. Eumenes rex Romam venit; qui, quia Macedonico bello se medium egerat, ne aut inimicus indicatus videretur, si exclusus esset: aut liberatus crimine, si admitteretur, in commune lex lata, ne cuiquam regi Romam venire liceret. καδὸλα verbum, quod est apud Polybium, confirmat veterem lectionem, in commune, pro qua in vulgatis codicibus erat, in comitio. εἰ δὲ δουλοφύκτες τῇ τῶ ἐκτὸς φαντασίᾳ. Ita videtur legendum, cum in exemplari corruptè scriptum sit, εἰ δὲ βελδοφύκτες τῇ τῶ ἐκτὸς φαντασίᾳ.

Παρακον.

Παρακούμφοι δὲ τοῦτου τῆ μέσης. Ita opinor scribendum. in exemplari autem scriptum est corruptè παρακούμφοι. & infra, εἰς ἐαυτὰς ἔχαιτούμενοι τὴν κλῆσιν, pro eo quod nos reposuimus, εἰς ἐαυτοὺς ἔχαιτούμενοι τὴν κλῆσιν, &c. mox ἀφορευμένες, malè, pro ἀφαιρεμένες, ut nos emendauimus.

C.

Ὅτι ἔξεπολέμισαν καὶ τὴν καὶ τὸν κνώσοι μὴ γορτυνίων πρὸς ῥωμαιοὺς. In exemplari, præter alia menda, corruptè scriptum erat ῥωμαίους, pro ῥωμίοις. & ἐν ὄρκοις, pro ἐν ὁρκοις. ῥαῦκος, urbs Cretæ Straboni & aliis. PATKION extat apud me argenteum numisma.

CIV.

Φάσκοντες αὐτῶν τετινα χρεία παρὰ τὸν Διμήνη. Opinor scribi debere αὐτῶν τε, ut ad Prusiam referatur, pro quo hac legati conquerebantur. παρὰ τὸν Διμήνην. Vide num rectius sit παρὰ τὸν Διμήνην: pendet enim verbum à superiore, σύγκλητος: potest tamen defendi antiqua lectio. μετείως ἔφη. Placeret μετείως ἔφη. paulò πρὸς, τὴν δὲ λημνίαν. Videtur legendum ἐλλινίαν: & pro δὲ λημνίαν, δὲ λημνίαν, &c. εἰ μὴ συμβεβηκεῖ. Ita legendum. malè enim εἰ μὴ συμβεβηκεῖ scriptum est in exemplari. διόπερ ὁ ἄνθρωπος. Videtur decesse ῥωμαῖοι. & mox, legendum ἐμφανές, ut nos emendauimus, pro ἀφανές, ut erat in manuscripto. ἐποίησαν τὴν πρὸς ῥωμαίους συμμαχίαν. Lini in epitoma lib. xlvj. societas cum deprecantibus Rhodiis iuncta est.

CV.

Εἰ δὲ δὲ τοὺς παρὰ τὸν Διμήνην. Videndum nūm παρὰ τὸν Διμήνην sit hoc loco scribendum. ὅτι μὴν ἔχ' ὑπολαμβάνομεν συμφέρον, ἔτε τοῖς ὑμετέροις δήμοις. Ita emendauimus, cum in exemplari ὅτι ἡμεῖς ἔχ' ὑπολαμβάνομεν συμφέρον, ἔτε τοῖς ὑμετέροις δήμοις scriptum sit.

CVI.

Τοὺς καμμανίους. Ita scribendum. Stephanus: καμμανία, μοῖρα θεοπρωτίας. οἱ οἰκήτορες καμμανοί. σωέσθαι γὰρ τὸν παρὰ τὸν Διμήνην. Lini in epitoma lib. xlvj. legati Prusie regis conquesti sunt de Eumene, &c. καὶ τὰς ἐλπίδας. In exemplari legebatur ἐλπίδας, malè. Stephanus: ἐλπίς, πόλις μακεδονίας, &c. οὐ μὴν τῆς γὰρ καὶ τὸν Διμήνην, καὶ καὶ τὸν ἀντίοχον ὑποψίας ἐλπίδας ἢ σύγκλητος. ὑποψίας erat in exemplari, sed malè. Lini in epitoma

epitoma lib. xlv. de Eumene dixit: eum conspirasse cum Antiocho contra populum Romanum. διδουμένησοντας ὧς τ' ἀντιλεγόμενης χώ-
ρας. Linius in lib. xlv. vertit: qui de finibus cognoscerent, statuerēt δ'.

C VII.

Δημήτριος ὁ σελεύου, πολὺν ἤδη χρόνον κατεχόμενος ἐν τῇ ῥώμῃ καὶ τῇ
ὀμνείαν. Videndus Linius in epitoma libro xlv. Polybii fragmentum
opinor esse ex lib. xxxij. ut conicere licet ex Athenai lib. x. in quo ita
scriptum est: Δημήτριον δὲ φησι τὸν ἐκ τῆς ῥώμης τὴν ὀμνείαν διεφυγόν-
τα, ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τετρακοστῇ, βασιλεύσαντα σύρον, πολυπότην ὄντα, τὸ
πλείστον τῆς ἡμέρας μεθύσκεσθαι, &c. καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἀδυναμίαν. Ita
omnino legendum. corruptè autem in exemplari διὰ τ' διώκων scriptum
est. ὑποδομένη τὴν ἀκμὴν τῆς Δημητρίου. Ita placet ut legatur: non ut
est in exemplari, τ' ἀρχῶν. & infra, πλείστον οὐτάειον habebat manu-
scriptus liber, pro γαίον: quæ lectio confirmatur & historia, & loco
inferiore, ex eodem fragmento.

C VIII.

ὠδοποιήσαντο τὴν δόκω. Videndum num δοκίμειον, pro δόκω, sit
scribendum; quæ urbs est Phrygiæ Stephano, & ὠδοποιήσαντο valeat,
munierunt.

C IX.

Παρεγγρόντο καὶ τ' αὐτὸν κυρὲν ὧς ἀελαράδου τῆ νεωστὶ ἐξεδεδεγμένης
τ' καππαδοκῶν βασιλείαν ᾧσέξες, ἀνανεωσόμενοι τὴν τε φιλίαν, καὶ συμ-
μαχίαν τ' περὶ παρόχουσαν, &c. Linius in epitoma lib. xlv. Ariarathes
Cappadociæ rege mortuo, filius eius Ariarathes accepit regnum: & a-
micitiam per legatos cum populo Romano renouavit.

C X.

Τοὺς ὧς πλεαγόραν, καὶ λύγδαμιν, ἀξιώσαντας σφίσιν. Ita restitui-
mus, cum in exemplari λυγδαμιν, ἀξιώσαντας, corruptè scriptum esset.
& paulò post, κολοσσόν, pro κολοίς, voce, ut videtur, mendosa, re-
posuimus.

C XI.

Ἀγωνιῶντες δὲ τὸ μέλλον, ᾧσέξες ἐξέπεμψαν ᾧσος ῥοδίους. In exem-
plari scriptum erat, ἀγωνιῶντες δὲ τὸ μέλλον, ᾧσέξες ἐν μὲν ἐγχεύον-
τες, &c. sine dubio corruptè.

C XIII.

Τοῖς ὧς τ' ἡμίθυλλον. Ita emendauimus, cum in manuscripto esset

M

μένυλ.

μένυλλον, corruptè. ὁράσα τὸν μαρισμὸν γερονότα τελείως. *Videtur de-
esse οὐ particula, ut legatur ἀ γερονότα τελείως.*

CXIV.

Καὶ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἀνπόχως περὶ βιβλίων, ὧν ὁ λυσίας ἐπεμψε
αὐτῷ γερονότων. *Videndus Linius in epitoma lib. xlvj.* Ἐξ αὐτῶν περὶ
καλεῖ τὸν πολύβιον, ἔ. c. εἰ δέει πάλιν, ἔ. c. *Mendosa prorsus erant hac
in exemplari.* καὶ ὁ λυμῶν βασιλείας ἀξίον. *Ita emendauimus, cum
in exemplari ὁ λυμῶν scriptum sit.* Ἐξηχῆσας τὸ κύκλειον. *Superio-
rem lectionem sequuti, ita emendauimus, cum in manuscripto corru-
ptè Ἐξαισας scriptum esset.* λοιπὸν ἐστὶ τὸ λαθεῖν ἐκ τῆς ρώμης ἀπελθόν-
τας. *Ita placet ut legatur, pro eo quod est in exemplari τὸ λαθεῖν, ut
videtur, corruptè.* αὐτῶν περὶ βιβλίων. *Placeret περὶ βιβλίων :* ἔ
paulò pòst, καὶ μεγάλης περὶ βιβλίων, ut est ad oram libri, non ut in conte-
xtu, πρὸς. ἔ. c. αὐτῶν ἐκάλωσατο. *Opinor scribendum ἐκάλωσατο,
ἔ. infra, ἐκάλωσατο, pro ἐκάλωσατο, ut est in exemplari.* τῶν μνησθῆναι.
Hic quoque μνησθῆναι habet liber manuscriptus, sed, ut opinor, malè.
ἀπὸ τῆς δημοτικῆς συμποτικῆς φυσικῆς. *συμποτικοῦ erat in exemplari. hunc
autem locum indicari puto ab Athenæo lib. x. δειπνοσοφιστῶν, cum De-
metrium πολυπότῳ, à Polybio in lib. xxxij. appellatum fuisse scribit.*
ὑπόρρημα τὴν γῆν περὶ τὴν ἔξοδον. *Ita placet, non μνησθῆναι, ut est in exem-
plari.* γράφας βραχὺ πηγάμιον. *πηγάμιον, ut opinor, scribendum,
cum hic, tum infra duobus locis.* ἀπαντᾶν ἐπὶ τὸ κίρκαιον ἐκεῖ γὰρ ὅτι
μελὸς εἰσάγει κυνηγετὴν τὸ ὄρνιθ. *Ita emendauimus hunc locum, cum in
exemplari ἀπάντων, pro ἀπαντᾶν, ἔ. τὸν ὕδωρ, pro τὸ πᾶν scriptum esset.*
τοῖς μὲν παισὶ σωτάττειν περὶ γὰρ, ἔ. c. *Ita videtur scribendum, pro
σωτάττει, ut habet liber manuscriptus.* αὐτοῖς δὲ λαβόντας ἐδῆτας. *Ita
omnino legendum, non αὐτοῖς δὲ λαβόντας ἐδῆτας, ut est in exemplari.*
εἰπόντας τοῖς οἰκέταις. *In exemplari erat εἰκότας τοῖς οἰκέταις, corruptè.*

τῶν δὲ νεανίσκων τοῖς δουριστάταις. *Omnino scribendum δουριστάταις.*
τῶν δὲ μνησθῆναι. *Mirum quàm sæpè librarius errauerit in hoc nomi-
ne. habet enim liber manuscriptus μνησθῆναι, ut paulò supra, ὁ δὲ μνησθῆ-
λος, sed corruptè sine dubio.* ἀπὸ διαφάσκοντος. *Ita emendauimus,
cum in exemplari sit διαφάσκοντος. supra dixit συσκοτάζοντος ἀπὸ τῆς
ἔ. c. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν περὶ γὰρ, ὡς ὅτι τὸ κίρκαιον ὁρμηκότερα διελάμ-
βαιον. Corruptus erat hic locus in exemplari. videndum etiam ne μένον-
τες sit legendum, pro περὶ γὰρ, ut αὐτῶν sit aduerbium.* ἀπαντᾶν ἐπὶ
τὸν αὐτὸν τόπον. *In exemplari scriptum est ἀπάντων.* ἐκταῖον ἥδη ὅτι
πορτῶ μού.

πορτομοῦ. In exemplari deest ὅτι adverbium. ἐν δὲ ὁπλίσσοντες. In manuscripto εἶδη scriptum erat: unde ἐνθεν fecimus. τοῖς δὲ πλείονος γράμμοις.] γράμμοις poscit usitata scribingendi ratio. in veteribus tamen ex argento denariis, TI. SEMPRONIUS GRACCVS, sine aspirationis nota inscriptum est.

CXV.

Ὁς κατασφάζας ἐν τῷ φακῷ τοῖς σωέδεσι. Vox φακῷ mihi quidem obscurum est, quid significet hoc loco. vereor autem ne corrupta sit, & pro κασιγῆ, quod est templi adytum, reponere debeamus. nam δὲ τῷ φακῷ, quod est Thessalia opidum, non videtur intelligendum esse. Περισσὰ γὰρ τὸ ἐξουλόγιον. In exemplari περισσὰ γὰρ τὸ ἐξουλόγιον scriptum erat. ἔχοντες καὶ κείνοις μὴ αὐτῶν. Opinor legendum καὶ κείνοις, ut de altero Ptolemaeo intelligamus. γὰρ μὲν γὰρ. Liber manuscriptus habet corrupte γὰρ μὲν γὰρ, &c. καὶ τῶν δὲ τὸν περὶ τὴν ἐπιτροπὴν ἐπιτροπῶν. Omnino hic aliquid deest, licet sensus sit apertus. itaque locum stellula notauimus. συνεξομοιωθέντες δὲ τούτου τοῖς ἀλλοῖς. In exemplari τούτοις scriptum est: quod non placet. καὶ τὰς πόλεις συμπερὶν τούτοις. Ita emendauimus, cum in exemplari sit συμπερὶν, cognomen autē quod sequitur Ptolemaei, συμπερὶν, omnino corruptū videtur, & fortasse pro eo συμπερὶν, vel aliquid tale reponendum, quod tamen ex historia eruendum erit. καὶ κατανοεῖν τὰ τοῖς πολέμοις ἐπιφαίνεσθαι. Vide num melius sit τὰ τοῖς πολέμοις, &c. infra legendum, ἐκ τῶν καὶ τῶν ἀλλοῖς ἀνδρῶν ἀγαθῶν, ut nos emendauimus. & ἔσαν τῶν ἀρχῶν αὐτῶν, pro eo quod est in exemplari, ἔσαν τὰ ἀρχαῖα αὐτῶν.

CXVII.

Καὶ τῶν συμμάχων αἰρεῖν τὴν πρὸς τὸν ἀριστὸν. αἰρεῖν, ad oram libri in ἀναρεῖν mutatum est. ego verò non video, cur receptam in contextum lectionem mutare opus sit. πόπλιος ἀσούσιος. Ita emendauimus, cum in exemplari sit πόπλιος ἀσούσιος. Apustia verò gens nota, cum ex Liuij lib. xxxi. tum ex monumentis magistratuum Capitolinis. Admonendos autem lectores putamus, duobus locis in hoc fragmento μύρμιλλον, Ptolemaei legati appellari, pro μύρμιλλον, ut nos restituimus.

CXVIII.

Τὸν ἀφ' ἡμέτερον ὄψος ἀτλῶ. Nomen ἀφ' ἡμέτερον mihi quidē suspectum est. neque verò, nisi ex historia, si quae extat, corrigi potest. ὥστε μὴ μόνον τὰς πόλεις καὶ τῶν χώρων ἀποβαλεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰ πάντα ἀποβαλεῖν, καὶ τὴν ἀμφοτέρωθεν τὴν ἀμφισβήτησιν. De hac re

M 2 ita

ita scribit Linius in epitoma lib. xlvij. missi à Senatu legati, qui inter Masinissam, & Carthaginenses de agro iudicarent, &c. in exemplari Græco malè ὀπολαβεῖν legebatur, pro ὀποβαλεῖν: & pro καρπίας, opinor ὀπικαρπίας scribendum esse.

C X I X.

Α' πολογμοσύμδρον πρὸς τὰς δ' αὖτολας. In exemplari erat ὀπικολας, quod non placet. refertur enim hoc verbum ad superiora illa, τοῖς κατηγορήσοντας δ' αὖτολοις, &c.

C X X.

Τὸ μὲν πρῶτον εἰς παμφυλίαν. καὶ δὲ ταῦτα πάλιν εἰς ῥόδον· πάντα ποιήσῃν ῥωμαίοις ἀναδεχόμενος, ἕως δ' αὖτε γράσαιοτο, &c. Duo menda habebant his verbis, nam pro ῥόδον legebatur ῥάδον: & pro δ' αὖτε γράσαιοτο, δ' αὖτε γράσαιοτο scriptum erat in exemplari. τὰ καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτὸν. Ita videtur legendum, cum in exemplari corruptè sit αὐτὸν, pro quo αὐτὰ possumus etiam emendare, ut ad verbum συνεάλετο referatur.

C X X I.

Κατὰ τοσοῦτον ἐφιλοφρονεῖτο, καὶ συνήζετο τὸν ἄτταλον. Ita emendavimus, cum in exemplari scriptum esset ἐφιλοπονείτο, pro ἐφιλοφρονείτο. paulò supra, καὶ πλείονων ἐτέρον, deerat in manuscripto coniunctionis nota, quæ tamen necessaria est.

C X X I I.

Φάσκων δίκαια πεπνυμένα τὸν γναῖον. Ita omninò scribendum, non ut in exemplari legebatur, πεποινμένα: quæ lectio nullo pacto ferri potest. πρὸς τὸ μὴ δὲ τὸν ἀγγελοῦντα καταλειφθῆναι τοῖς ῥωμαίοις τὸ γερονός. Corrupta hæc erant in exemplari, in quo ἀναίδης etiam pro ἀναίδους mendosè legebatur. μὴ δὲ δένει τὸν γναῖον φόνον. Ita videtur legendum, pro φόβον, ut est in libro manuscripto. ὁ δὲ ἰσοκράτης. In exemplari erat σὺν κράτης: sed ἰσοκράτης ex locis superioribus reposuimus. εἰάν τοις αἰτίοις ὡς ἀλαβῶσα τιμωρήσῃ. Ita placet, ut ad vocem σύβηλινος referatur: malè enim ὡς ἀλαβῶντα scriptum est in exemplari.

C X X I I I.

Υ' πὲρ τῆς δηλίων. Ita omninò legendum. mendosè enim in exemplari scriptum est ὑπὲρ τῆς ῥοδίων.

C X X I V.

Ὅτι τῆς νιασίων, καὶ τῶν λαουσίων. Pro νιασίων non est dubium quin λισσίων sit legendum. est enim λίσος, πόλις ἰλλυρίας, ut scribit Stephanus, cuius in superioribus fragmentis mentio facta est, de ea ita scribente

L. Iunio:

Linio: rex Lissi Gentius erat. pro δαοσών verò, aut δαυροτών legen-
dum, quod Ἰλλυρίας ἐθνός dicitur à Ptolemæo: aut δαοσαειών, quod &
ipsum Ἰλλυρίας ἐθνός ἐστὶ, docente Stephano, ex auctoritate Polybii in
libro viij. nos manuscriptam lectionem non mutauimus, quòd fortasse
ex multis Illyricis gentibus una sit hæc, cuius nomen sit prætermis-
sum à Ptolemæo. ὅτι δελματῆς τὸ χῶρον ἀδικουσι, καὶ τὰς πόλεις τὰς μετ'
αὐτῶν ἑταυράσας, &c. De hac re ita scribit Linius in epitoma lib. xlvij.
C. Marcius Cos. aduersum Delmatas parum prosperè primùm, postea
feliciter pugnavit: cum quibus bello confligendi causa fuit, quòd Illu-
rios populi Romani socios vastauerant. αὐταὶ δ' εἰσιν, ἐπέπον, καὶ ἑτα-
υράσιον.] ἐπέπον inter Illyricas urbes numeratur à Ptolemæo. pro ἑτα-
υράσιον verò, suspicor legendum esse τεγαύσιον, vnius tantùm litteræ
mutatione, si modò Plinij codex est emendatus, à quo Tragurium Del-
matie adiacens oppidum nominatur. μέγας μὲν ἔστι πλὴν ἑταυράσιον
καὶ ἐπείν. Corruptus erat hic locus in exemplari.

CXXV.

Αὐτὸς δὲ συνεχῶς. Ita legendum. in exemplari autem scriptum est
συνεχεῖς, mendosè, sine adverbio ὥστε, quod nos addidimus, ad senten-
tiam necessarium. μὴ κατὰ λυμὰ δοθῶναι σφίσι, μή τε παροχλῶ. Hinc
intelligere possumus, malè eos fecisse, qui apud Ciceronem parochiis
emendarunt, pro parochis, quæ lectio reperitur in veteribus libris. lo-
cus est ex epistola secunda libro xij. ad Atticum, in qua ita scriptum
est: Ariarathes Ariobarzanis filius Romam venit, &c. omninò eum
Sextius noster parochis publicis occupavit: quod facillè patior. verun-
tamen, quòd mihi summo beneficio meo magna cum fratribus illius ne-
cessitudo est, inuito eum per litteras, ut apud me diuersetur, &c. Paro-
chi autem dicebantur, qui legatis salem, & ligna, & similia præbebāt:
de quibus Horatius meminit lib. i. Serm. Sat. v.

Proxima Campano ponti, quæ villula, tectum

Præbuit: & parochi, quæ debent ligna, salemq̃.

Porphyrio in hos versus ita scribit: Parochi, Copiarij dicuntur, ὅτι τὴν
παρέχουσιν, id est, ab exhibere. hodieq̃ à Copiariis præstantur hæc iis, qui
reip. causa iter faciunt.

CXXVI.

Τότε δὲ παρεληφότων τὰς ἀρχάς, ἥς ὡς τὸν σέξτον ἰούλιον. Ita locum
emendauimus, cum in exemplari, præter alia menda, τούτων abunda-
ret, post verbum παρεληφότων. Sex. Iulium describit, qui consul fuit

M 3

cum

cum L. Aurelio, anno v. c. dxcvi. τὸ δὲ πλεῖον συγκατασησμένοις τὰς ἀεραῶσαι. Ita legendum ex iis quæ suprà habentur. in exemplari verò τὸν ἀειδμόν, pro τὰς ἀεραῶσαι, corruptè prorsus scriptum est. τὸ δὲ λεγόμενον ἀνυπεύδων ὡς. Huius loci sensus poscit, ut ἀνυπεύδων legatur, quemadmodum nos emendauimus, non ὑπεύδων, ut est in exemplari.

CXXVII.

Ὅτι δὲ ὡς ἐξ ἐντολῆς τοῖς ἀποσελλοιδοῖς ἀρεσέταῖς εἰς τὴν ἰλλυρίδα μὴ γὰρ μαρτίς. Ita omnino legēdū ex Lini epitomali lib. xlvij.

CXXVIII.

Ἀλλ' ὑπείδου τὸν ἄτταλον, βελόμρον αὐτὸν ἐπιβαλεῖν τὰς περυσίας χεῖρας. Ita legendum, cum in exemplari sit βελουμένων αὐτῶν, omnino male. ἀμφιδόξῃσασα ἐξ τῆς περσππόντων ἢ σύμληπτες. In exemplari corruptè legebatur συμφοδόξῃσασα: pro quo nos reposuimus ἀμφιδόξῃσασα, hoc est, cum anceps esset, & haberet Senatus, &c. μὴ τὸν ἐξ τὸν πόπλιον. P. Lentulum intelligit, de quo in sequenti fragmento facit mentionem.

CXXIX.

Καὶ τηλελέα τὸν αἰγαῶτῶν. Legerem τεγαῶτῶν, pro αἰγαῶτῶν, nisi in sequenti fragmento τηλελέα τὸν μεγαλοπολίτῶν scriptum esset. utraq. tamen Arcadia urbs, & Tegea, & Megalopolis. est autē hoc fragmentum ex libro xxxij. Polybii, ut ad oram libri manuscripti notatum est. περσέβησαν πρὸς τοὺς μὴ φάσκοντας εἶναι ἀπολύειν. In exemplari περσέβησαν scriptum est, ex quo unius littera mutatione fecimus περσέβησαν. respexit enim ad antiquam formulam in Senatusconsultis faciendis, de qua ita Festus: Qui hoc censetis, illuc transite; qui alia omnia, in hanc partem, &c. hinc dixit Cicero in epistola ad Plancum libro x: Eum Senatus reliquit, & in alia omnia discessit. & Hirtius lib. viij. de bello Gallico, Discessionem, inquit, faciente Marcello, Senatus frequens in alia omnia transit. Erit igitur περσέβησαν, in sententiam ierunt, vel, ut dixit Linius libro ix. pedibus in sententiam ierunt. id quid sit, clarius patebit, si Ciceronis verba ex epistola secunda lib. i. ad Lentulum adscripserimus. perspiciebant enim, inquit, in Hortensii sententiam multis partibus plures ituros. Multum autem ad antiquum hunc morem intelligendum confert Polybii locus, purgatis præsertim mendis, quæ hærebant in verbis ταύτη, & ἀφιερδίων, pro quibus in exemplari ταύτης & ἐφιερδίων mendosè scriptum erat.

Εὐέλπ.

CXXX.

Εὐέλπιδες ἡγούμενοι καὶ μετεωριζέμενοι. *In exemplari male scriptum est εὐέλπιδες, quod contrarium est verbo μετεωριζέμενοι.*

CXXXI.

Κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, ἦγον πρεσβύται, καὶ ὡς ἀμασάλιτις· οἱ πά-
λαυ μὲν κακῶς πάχοντες ὑπὸ τῶν λιγυσινῶν, τότε δὲ συγληφόμενοι τελέως, καὶ
πρὸς τούτοις καὶ πολιορκουμένων τῶν πόλεων ἀντιπρόλεως καὶ νικίας, ἐξα-
πείλειαν, &c. *Locus erat in exemplari mutilus & corruptus, quem nos*
emendauimus additis vocibus πρεσβύται, & οἱ, quæ deerant, & ἐξα-
πείειλε verbo in ἐξαπείειλαν mutato. de hac re ita scribit Linius in
epitoma lib. xlvij. Q. Opimius Cos. Transalpinos Ligures, qui Mas-
siliensium oppida Antipolim & Niceam vastabant, subegit.

CXXXII.

Καὶ δὲ ἐξέπεμψεν ἡ σύγκλητος τὸν ὀπίμιον ὅτι τὸν ὀξυλείων πόλεμον.
Ita legendum, cum in exemplari corruptè ἰπώνιον scriptū sit, pro ὀπί-
μιον: de quo videndus Lini locus in superiore fragmento adductus ex
epitoma lib. xlvij. ἀλλὰ τούτοις μὲν ἀπανάγην ἐν τῆς ῥώμης. In manu-
scripto erat ἐπανάγην, quod non placet. τὸ δὲ νεωτέρω ε. πρεσβύτας
καταστήσασα τοὺς περὶ γαίον μεθύλαν, καὶ λούκιον φέρμον. De hac Pto-
lemæi in Cyprum reductione videndus Linius in epitoma lib. xlvj.

CXXXIII.

Τοὺς περὶ λούκιον ἀνίκιον, καὶ γαίον φάννιον, καὶ κόιντον φάβιον μάξιμον.
Pro ἀνίκιον, in exemplari, corruptè, ut videtur, scriptum erat ναύικιον:
nos in ἀνίκιον mutauimus, scripturæ similitudinem sequuti. nam huius
legationis mentio apud Linium non extat. Anicia verò gens in vete-
ribus monumentis nota.

CXXXIV.

Παρεχρήμα κατέστησαν φλαμίνιον καὶ πόπλιον λαινάτον, καὶ λούκιον πο-
πίλλιον. *Vereor ne satis emendata sint hæc legatorum nomina. in qui-*
bis duo fuerunt Popillij, P. & L. Lenates, si veterem lectionem seque-
mur. suspicor autem prænomen λούκιον, post verbum κατέστησαν repo-
nendum, & nomen ποπίλλιον post prænomen πόπλιον, ut duo tantum
fuerint legati L. Flamininus, & P. Popillius Lenas. pro ποπίλλιον in
exemplari πόπιον scriptum erat. πρετέχων τῆς ὀξυλείων χώρας κατὰ
πόλιν αἰγαλόν. Vel hic αἰγίτταν reponendum, vel infra scribendum est
αἰγαλόν. nos, quia urbis huius, ut videtur, maritime, nomē nusquam
inuenimus, unde utra scriptura emendatior sit, appareat, nihil mu-
tandum

tandum putauimus. hunc autem Polybii locum de Oxybiis & Deceatibus citat Strabo in lib. iv. cum scribit: ἡ μὲν γὰρ λιγύων, ἡ μὲν ὄντων ἰγλαύνων, ἡ δὲ ἰντεμελίων, εἰκότως τὰς ἀποικίας αὐτῶν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ, τὴν μὲν ὀνομάζει αἰθλίον ἰντεμέλιον, οἷον ἀλπιον. τὴν δὲ ὀπιτετμημένως μᾶλλον, ἀλβιναυῶν. πολύβιος δὲ περὶ ἰθὺς τοῖς φύλοις ἡ λιγύων τοῖς λεγέεισι τό τε ἡ ὀξυβίων, καὶ τὸ ἡ δεικίτων. Sed præter Polybium, Ptolemæus Deceates inter Transalpinos Ligures numerat, licet δεικίται, pro δεικίτῃ, in vulgatis editionibus scriptum sit. Plinius etiam non modo Deceates, sed Oxybios, trans Alpes Ligures nominat lib. ii. ca. v. & Pomponius Mela. οἱ δὲ λιγυσινοὶ περακηνόοτες. Placet ut ita legatur, cum περακηνόοτες sit in exemplari. ὡς αὖτε τὸν ἑνα τῷ ὑπάρχον κοῖτον ὁπίμιον, ὅθεν ἐπεῖλε μὲν διωάμεως, πολεμήσαντα τοῖς ὀξυβίοις καὶ δεικίταις. Ita legendus hic locus ex Strabone, cuius verba attulimus supra. ὡς αὖτε τὸν ἀπὸ ποταμόν. Fluvij nomen. alibi non extat, quod sciam: nisi fortè sit is, qui ἔαρος à Ptolemæo dicitur. καὶ λαβόντες ὡμὴν ὡδίασιν. Ita emendauimus, cum in exemplari sit ὁμὴν ὡδίασιν, &c. καὶ διελὼν τὴν διωάμην καὶ τὰς πόλεις. In exemplari corruptè scriptum erat, καὶ ἐλὼν τὴν διωάμην ἐπὶ τὰς πόλεις.

CXXXV.

Οἱ καὶ συμμίζαντες αὐτῶν ὡς καάδοις. Ita legendum, cum in exemplari scriptum sit καάδοις. καάδοι autem Stephano μουσίας πόλεις, &c. διεσάφην αὐτὰ τὰ ὡς αὖτε τὸν συγλήτον. In exemplari est ὡς, malè. & infra ἀπείπαντο, pro eo quod nos emendauimus ἀπείπαντο. & ποx ὡς αὖτε ἀλφῶν scribendum, ut nos correximus, pro παρσινοῦ αλφῶν, quod habebat liber manuscriptus.

CXXXVI.

Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ἀθλιώαιος κατέπλοσε ναυοὶ καταφράκτοις π. In exemplari corruptus erat hic locus, & pro ἀθλιώαιος, qui fuit Attali frater, ἀθλιώαις legebatur. εἰς τὸν κλητικὸν πόλεμον. Suspicor legendum esse κρητικὸν, ex superioribus fragmentis, & inferiore CXXXVII. τοῖς τοῖς τότε καὶ μέγας χειρισμὸς ἐγένετο ἡ δὲ περακηνόοτων. Ita scribendum, cum manuscriptus habeat ὁ τε, pro τότε.

CXXXVII.

Εἴ τι τῆς περείας ἀκμαζέσης.] περαπείας corruptè scriptum erat in exemplari. de Laodice & Alexandro videndus Appianus in Syriaco. καὶ ἀσσυμίδης ὁ ῥόδιος περσινοῦ αἵμα καὶ ναύαρχος καὶ περαμάνος, παρελθὼν ὅς αὐτῆς εἰς τὴν σύγκλητον, διελέγετο ὡς τὰ πολέμου τὰ περὶ κρηταίους.

ταυτῆς. Ita sunt interpungenda haec verba, non satis in libro manuscripto emendata. ex quibus apparet in CXXXVI fragmento κρητικὸν πόλεμον, pro κλητικὸν legi omnino debere.

CXXXIX.

Τοῖς δὲ ἀντιφάταιν τηλεμνάσου γορτυλίων. Ita legendum ex loco inferiore. in exemplari prater alia menda, deest τοῖς δὲ. infra: δὲ τὸ τὸν πατέρα τῆς θεωρημῶς τηλεμνάσου. Locus erat mutilus in exemplari.

CXL.

Ἡ καὶ δὲ καὶ Δημήτριος. Demetrius Ariarathis filius designatur, de quo supra mentio facta est. μάλιστα δὲ συγκατασπάζων, &c. infra: βασιλέως ἐκγόνοις. & μοχ: τὴν κατὰ σπῆν τῆς δρᾶμας ἐνεδόω. Corrupte legebantur haec in exemplari. τετραπυρμῶς δὲ τῆς ἡρακλείδου γρηπείας. Adverbium δὲ deerat in manuscripto. ἐγένετο δὲ τῆς ὡδῶς σπῆς. In exemplari scriptum est ὡδὲ τὴν ὡδῶς σπῆς. omnino aliquid deest post verba ὡδῶς σπῆς ἀνδρῶν.

CXLI.

Καὶ τὴν ἐκ πόλεως πόλιν καὶ κατὰ ἐλῶν. Ptolemaeus appellat ἐργασι- κα. sed scriptura veritas ex Augusti areo numismate petenda, in quo inscriptum est, MVN. ERCAVICA. τοῖς μὲν ὡδῶς τῆς βελλῶν, καὶ τίττων. Scribendum τίττων, ex loco inferiore, & Ptolemaeo. Appianus tamen in Hiberico habet πιδούς. σελήνη, inquit, πόλις ὅτι κελπήσων τῆς βελλῶν λεγομένης μεγάλη τε καὶ δυνατή, καὶ ἐς τὰς σελήνας γρά- χε σὺν θύκας ἐνέειρετο. αὐτὴ τὰς βραχυτέρας πόλεις ἀνῶν ἐς αὐτήν, καὶ τείχος ἐς τὰς ἀκρόντας ἐσθίους κύκλῳ περιβάλλετο, τίττωις τε ὅμορον ἄλλο σὺν ἀγκύλῳ ἐς ταῦτα, &c. καὶ πόλιν εἰσῆγαγε πρὸς τοὺς συμμαχίας. In exemplari pro πρὸς τῶν, legebatur πρὸς, corrupte: & δὲ ἀγῶσι, paulò post, pro δὲ ἀγῶσι, &c. ὅτι δὲ τύτοις.] σὺν δὲ τύτοις, male habet manuscriptus liber: & ὑποπεπωκότες, pro ὑπεπω- κότες, ut nos emendauimus. τέλος δ' ἐστὶ τὸν λόγον. Suspicor legendum esse, τέλος δ' ἐστὶ τὸν λόγον, &c. εἰ μὲν πὶ δὲ ῥητὸν πρὸς σπονδῶν. Ita emendauimus, cum in exemplari δὲ pro δὲ scriptum sit. ὅτι τὰς καὶ πρὸς εἰον ὁμολογίας. Videndus Appianus in Hiberico. αὐλὸς ποσούμωρος, καὶ λυκίος λικίνιος λυκολλος. Linius in epitoma lib. xlvij. L. Licinius Lucullus, A. Postumius Albinus Consules, cum delectum senerè agerent, nec quemquam gratia dimitterent: à Tr. plebis, qui pro amicis suis vacationem impetrare non potuerunt, in carcerem coniecti sunt. & μό- νον ἀεὶ ἀνάγκας καὶ ἀρρήσιν. Locum, ut apparet, mutilum, asterisco nota-

N

nimus.

uimus. ἐντέσε πρὸς ποῖα. Ita videtur legendum: in exemplari autem vox ποῖα prorsus corrupta. . . εἰς γὰρ τοῦτο παρῆλθε τὰ τῆς ἀποδείξεως, ὥστε μήτε χλιαρχοὶ παρορῶντες παρὲς τὴν ἀρχὴν τοῖς ἰκανοῖς, ἀλλ' ἐλ-
λείπειν τὰς χώρας, τὸ παρῆλθε εἰς τὴν ἀρχὴν πολλὰ πλάσιον ὡς παρῆλθε
θαυτῇ καὶ ἀποδείξων· μήτε τοῖς εἰσφερομένοις ὑπὸ τῆς ὑπάρχουσας παρῆλθε
ὑπακούειν, εἰς εἰς παρῆλθε μὲν τὸ στρατηγῶν. τὸ δὲ μέγιστον, τοῖς νέοις δὲ καὶ
νῦν τὰς καταγραφὰς, ὅτι αὐτὰς πορίσας παρῆλθε παρῆλθε αἰσχροῖς,
ὅτι αὐτὰς δ' ἀποδείξας, ὅτι αὐτὰς δ' ἀποδείξας. τέλος δὲ καὶ τῆς συλλήψεως, καὶ
τὴν ἀρχόντων ἐν ἀμνημονίᾳ ὄντων, τί τὸ πέρας ἔσται τῆς τῆς ἰσχυρῶς
(τοῦτο γὰρ ἡναικαλὸν τὸ χρῆμα τὸ ῥήματι δὲ πὶ συμβαίνει) ὁ πόλεμος κο-
νήλιος ἀφαικτικός, νέος μὲν ὢν, ὅτι. οἱ γὰρ παρῆλθε ἀποδείξας, ἐκ παρῆλθε
μεινοὶ τὸ ἐκ παρῆλθε ἔλεγον, οἱ μὲν παρῆλθε ἐκ παρῆλθε ἐκ παρῆλθε
τὸ τὸς στρατηγῶν, οἱ δὲ παρῆλθε τὰς στρατηγικὰς καταγραφὰς παρῆλθε παρῆλθε
το, ὅτι. Florus in epitoma libri xlvij. Polybii locum hunc à Linio, to-
tidem fortasse verbis expressum, ita concidit. Hispaniense, inquit,
bellum, cum parum prosperè aliquoties gestum, ita confudisset ciuita-
tem Romanam, ut ne y quidem inuenirentur, qui aut Tribunatum ex-
ciperent, aut legati ire vellent, P. Cornelius Acilianus processit, &
excepturum militia genus quodcunque imperatum esset, professus est.
quo exemplo ad militandi studium omnes incitauit. in verbo Polybii
ἐπιτείνω suspicor inesse mendum, & ἐπιτείνω emendandum esse. τοῖς
δὲ παρῆλθε καὶ εἰς. Linus alibi, reip. tempora, vertit.

C X L I I.

Πῶς ἀπαντήσεται* τὴν ῥωμαίων ἀπόκρισιν. Hoc quoque fragmentum
ex libro xxxij. descriptum esse, ex annotatione ad oram libri didicimus.
Videtur autem deesse verbum δὲ, & aduerbium παρῆλθε, vel tale aliquid.
post verbum ἀπαντήσεται. itaque locum sic notauimus. καὶ τῆς ἰσ-
χυρῶς ὑποτιμωρῶν τὴν ὁπλίσαν ὑπὸ τῆς, τοῖς ῥωμαίοις τὴν ἑαυτῶν περὶ
δόντων πόλιν, ὁλοκλήρως ἀμνημονίᾳ παρῆλθε τοῖς ἀνδράσι. Linus in epi-
toma lib. xlix. Uticenses legati Romam venerunt, se, suaq. omnia de-
dentes. ea legatio, veluti maximum belli omen, grata patribus, acerba
Carthaginensibus fuit. εἰ συγκαταβαῖν. Ita legendum, pro συγκα-
ταβαῖν, ut est in exemplari. . . εἰ δὲ παρῆλθε.] ὡς δὲ παρῆλθε erat.
in exemplari, sed malè. βλέποντες παρῆλθε τὰ παρῆλθε, παρῆλθε τὸ δο-
κῶν συμφέρειν τῇ παρῆλθε. In exemplari deerat verbum συμφέρειν, quod
ad sensum necessario requiritur: verum autem ne legatorum nomina,
quæ sequuntur, satis emendata sint. Videndus Appianus in Libyco.

ἐκ παρῆλθε

ὅτι ποτὸν ἢ πόρῃσιν, ποτὲ δὲ τῶν ὑπάρχοντων αὐτοῖς ἔσαι ὡς ἀγγελλόμενα.
Non dubito quin sit legendum, ὡς τε αὖτ' ἢ τῶν ὑπάρχοντων αὐτοῖς ἔσαι τὰ πε-
ραγγελλόμενα, &c. Confirmant hanc lectionem ea quæ sequuntur, vñ
δεδορῆναι τι δὲ τῶν ὑπάρχοντων αὐτοῖς ὡς ἀγγελλόμενα, &c. ἐνδεχομένως.
Ita scribendum: & infra, φασὶ μάχων τὸ βρέπον: uterque autem locus
corruptus est in exemplari. ὅτι δευτέρῳ ἔστι. Ita emendavimus, pro ὅτι
λευτέρῳ, ut est in libro manuscripto. ἔδωκαν ἢ ὅτι περὶ αὐτῶν,
&c. καὶ ὡς αὐτὰ κατέλεξαντες τριακοσίοις τῶν νέων, ἔξέπεμπον μὲν με-
γάλης οἰμωγῆς καὶ θαυρῶν, &c. ἐκέλευε ὡς αὐτὸν τάτα ὅπλα καὶ τὰ
βέλη πᾶν τὸ χωρὶς δόλου καὶ ἀπάτης. Linius in epitoma libri xlix. ita de
hac re: Legati triginta Romam venerunt: per quos Carthaginienses se
ddebant. Catonis sententia pernicit, ut decreto perstaretur: & ut Con-
sules quamprimum proficiscerentur ad bellum. Qui, ubi in Africam
transierunt, acceptis, quos imperaverant, trecentis obsidibus, & armis,
omnibusq; instrumentis belli, si qua Carthagine erant: tunc, cum ex
auctoritate patrum iuberent, ut in alio loco procul à mari decem millia
passuum, nec minus remoto, oppidum facerent; indignitate rei ad bel-
lum Carthaginienses compulerunt. εἰς τὸ τῆς ἐκκαδεκάτου νωτίον.
Opinor legendum esse εἰς τὸ ἐκκαδεκάτον νωτίον, &c. cum enim plura
essent Romæ navalia, ut ex Lilio, & aliis colligitur, verisimile est,
numeris ea distincta fuisse, & unum, primum navale, alterum, secun-
dum, & deinceps ex incisus notis, significari solita esse. ἐκείνα δὲ λα-
βόντες ὑποπλάσσωσιν. Ita videtur legendum, cum in exemplari μὴ ἀπλά-
σσωσιν corruptè scriptum sit.

CXLIII.

Οὐ γὰρ ὡς καὶ περὶ πείραν ἐπὶ αὐτοῖς ἦγοντες τὴ δεινὴ διαφορά, ἀλλ' ὡς
καὶ ὡς δεσιν ὡς ἡμιότων τὴ ἀχαιῶν ὅτι τὸ παραδειγματίζειν αὐτοῖς. Linius
in epitoma lib. LI. ita de hac re: Belli Achaici semina referuntur hæc,
quod legati populi Romani ab Achaicis pulsati sunt. hoc autē fragmen-
tum ex libro Polybii xxxviij. descriptum est, ut ad eam libri manuscri-
pti notatum animadvertimus. ἀπερὶσμένους τὴ ἀχαιοὶ ὅτι τοῖς αἰτίαις.
Ita scribendum, cum in exemplari sit ἀπερὶσμένους, sed corruptè.
οὐ δὲ αὐτῶν βελονῶν. οὐ particula deest in exemplari, quæ tamen
necessaria videtur. καὶ ὅτι αὐτοῖς τοῖς Ῥωμαίοις. Videtur deesse τὸ
ποιεῖν, vel tale aliquid. ἀναποθήσαντες. Hic quoque videtur deesse ver-
bum καὶ ἀπλήττειν, vel aliquid tale, quod sensum expleat.

N 2

Οἱ αὖτ' ὅτι

Οἱ δὲ τὸν σέξτον παρὰ τὸν πρῶτον εἰς τὸ πελοπόννησον, ἀπὸ τῆς
 τῶν τοῖς δὲ διαρίδαν. Totus hic locus de Achaici belli seminibus, ex
 Polybio, ut opinor, à Pausania sumptus, peti potest ex libro rerum A-
 chaicarum. ὡς τῶν εἰς τοὺς δὲ τὸν αὐρήλιον γυρομένων ἀσέλγημάτων.
 Corruptè ἀσέλγημάτων in exemplari scriptum erat. ἀσέλγηματα enim,
 hoc est, piacula commissa ab Achaicis sunt, cum populi Romani lega-
 tos pulsarunt. οἱ δὲ δὲ τὸν διαίον καὶ κερτόλαον. Ita legendum, cum
 ex Pausania, tum ex Linio, cuius verba sunt hæc in epit. lib. liij. Dux
 eorum Critolaus sibi mortem consciuit. in cuius locum Diaus Achaici
 motus primus auctor ab Achæis dux creatus, &c. Orosius lib. 5. cap. 3.
 Polybii locum designat, cum inquit, Valerius Antias in Achaia pugna-
 tum, & viginti millia Achæorum cum duce suo Diao, cecidisse con-
 firmat. Polybius Achæius, quamvis tunc in Africam Scipione fuerit,
 tamen quia domesticam cladem ignorare non potuit, semet in Achaia
 pugnatum Critolao duce asserit. Diaum verò adducentem ex Arcadia
 milites ab eodem Metello pretore oppressum cum exercitu docet. τὸ δὲ
 ἔθνος, καθάπερ ἐν παρρησίᾳ ἔφη, οὐ μόνον τὰ διδόμενα τῇ δεξιᾷ δὲ αὐ-
 τῶν ἐδέχοντο, τῇ δὲ μιᾷ χειρὶ. Locus, ut videtur, mendosus, potest
 corrigi, si ita legatur: τὸ δὲ ἔθνος, καθάπερ ἐν παρρησίᾳ ἔφη, ἔμψυ τὰ δι-
 δόμενα τῇ δεξιᾷ δὲ αὐτῶν ἐδέχοντο τῇ δὲ λαίᾳ χειρὶ. Prouerbiū
 extat apud Ciceronem in ep. 5. lib. 6. & in ep. 17. lib. 15. ad Atticum,
 sed mutilum & mancum. omnino apud Polybium aduerbiū μόνον ex-
 pungendum suspicor, & pro eo μὲν facili lapsu in μόνον à librario muta-
 tum, reponendum, quod sequenti aduerbio dē respondeat, ut prouerbij
 sententia sit: dextra manu solere accipi, qua dentur sine fuco & falla-
 ciis; leua, qua contra. Achæos igitur, quibus persuasum esset Romanos
 non verè, & ex animo, sed metu Carthaginiensis belli, quod imminē-
 bat, & Hispaniensis quod nondum confectum erat, simulatè secum a-
 gere, accepisse quæ dabantur, non dextra, ut dicitur, manu, sed sinistra:
 in quo falsam eos de Romanis opinionem habuisse, queritur Polybius,
 cum inquit, καθόλα δὲ καὶ συλλήβδην ὡς παῖον τοῖς λογισμοῖς. ὑπέλαβον
 γὰρ, &c. ὡς γυρομένων γὰρ εἰς τὴν τέλει τὸν δὲ τὸν σέξτον, καὶ τοὺς λακεδαι-
 μονίαις ἐπιστάσασθαι μένων χάριν τῶν συμφωνῶν αὐτοῖς γυρομένων πρὸς τοὺς ἀχαιῶς
 τῶν τε δὲ τῶν παρρησιόχων ἐγνημάτων δικαιοδοσίαν, καὶ τὴν τὸν πό-
 λεμον ἐποχὴν, &c. In exemplari erat καρχηδονίους, pro ἀχαιῶς, corru-
 ptè prorsus. quis enim hic Carthaginiensibus est locus? & copula καὶ
 deerat.

deerat post vocem διαμοδοσίαν. de hac re ita Pausanias: καὶ ἐτυχον γὰρ τότε ἤδη οἱ ὠρεομασίων ἥκοντες τὰ λακεδαιμονίων. καὶ ἀχαιῶν διάστασι. ἀφίκετο μὲν ἐν τεγείᾳ τῇ ἀρκάδων τοῖς ἀνδράσιν ἐς λόγους ὁ κριτόλαος, ὅς. ἐκείναι πλείους μὲν ἄλλοις δὲ κλίναται ἀπάντησιν. Pausanias in Achaicis: ἰδίᾳ δὲ τοῖς συνέδροις ἐπέσπελκεν ἐς τὰς πόλεις ὑπολείπεσθαι σφαῖς τὸν συλλόγου, ὅς. ὁ μὲν ἔνθεοιρημένος. Ita legendum, cum οἱ μὲν ἔνθεοιρημένοι sit in exemplari. ἐπανοίστην δὲ τοῖς ἀχαιοῖς ἐς τὴν ἐξῆς ἔφη σὺν ὁδον, ἥπερ ἐμελλεν γνῶσθαι μὲν μὲν ἔξ. Ita hunc locum emendauimus ex Pausania, cum in exemplari corruptè prorsus scriptum esset, ἐφ' ἣ σὺν ὁδον αὐτῇ γνῶσθαι, ὅς. Pausaniae verba sunt hac: δὲ ἄλλω ἐνέλδον ἀναμύρην αὐτοῖς ἀχαιῶν σὺν ὁδον, ἐς μὲν αἰσμένην ἔκταν. αὐτὸς δὲ ἐδὲν ἰδίᾳ δὲ ἀλέξασθαι σφισιν ἀνδρῶν τῶν κοινῶν τὴν ἀχαιῶν ἔφασκε. καὶ οἱ μὲν ἐπεὶ ἀπατώμενοι σὺν ἦσαν, ἀπηλλάσσοντο ἐς ῥώμην, κριτόλαος δὲ, ὅς. ὁ δὲ κοῖντος καὶ κίλιος ἐν μακεδονίᾳ τὰ δὲ πυνθανόμενος, καὶ τὴν ἐν πελοποννήσῳ, ὅς. Ita legendum, ὅς. videndus Linius in epitoma lib. liij. καὶ τὸν νεώτερον σκιπίωνα ἀφελανόν. Ita emendauimus ex corruptis verbis ἀλίωνα μᾶλλον, quæ sunt in exemplari. in quo παραχαῖ, pro παραβότα, scriptum erat paulo suprâ. ὠρεομασίους τοῖς ὠρεομασίους τῆς σέξτου. Ita legendum. vel si τὸν σέξτον retineamus, quod est in exemplari, τοῖς τῶν ὠρεομασίους τῆς σέξτου legendum erit. μήτε δὲ τῆς πρὸς λακεδαιμονίους παραβότα.] δὲ δὲ deest in exemplari. βέλεσθαι μὲν ῥωμάιους φίλοις ὑπαρχῶν. In exemplari erat ῥωμάιων. omnino aliquid mendii hæret huic loco. ὅς. pro κτησάμενος, κτησαμένους fortasse legendum. καὶ τῶν πολιτευμάτων ἕνα. In exemplari erat πολιτευομένων: quam lectionē si retinere volumus, ἕνους est scribendum. τοῖς ἔξ αὐτῶν συνεργουῦντας τοῖς ἐχθεροῖς. Ita videtur legendum ex emendatione ad oram exemplaris notata, cum in contextu τοῖς αὐτοῖς scriptum sit. διαγράψαν τὸν αἰγῆα, καὶ τὸν τεταῖον στρατήγιον. ὅς. or legendum διαγράψαν τὸν αἰγῆα, καὶ τὸν τεταῖον στρατήγιον. τεταῖα ἀνὴρ πόλις ἀχαιῶν Stephano, ἀ qua ὁ πολίτης τεταῖα, ὅς. ὠρεομασίους. Ita legendum, cum in exemplari corruptum sit hoc verbum.

FVLVI VRSINI NOTÆ IN DIONYSIVM.

I.

ΑΛΛΑ' καὶ διότι τοῖς φίλοις αὐτῶν καμπανῶν, πολλὰ καὶ μεγάλη ἐβλαπτόν. Deest fragmenti principium, in quo belli Palapolitani, ut videtur, origo referebatur. de eo sic Linius libro viij. Palapolis fuit haud procul inde, ubi nunc Neapolis sita est: duabus urbibus populus idem habitabat: Cumis erant oriundi, Cumani Chalcide Euboica originem trahunt. classe, qua aduecti ab domo fuerant, multum in ora maris eius, quod accolunt, potuere. primum in insulas Aenariam, & Pithecusas egressi, deinde in continentem ausi sedes transferre. Hac ciuitas cum suis urbibus, tum Samnitium infida aduersus Romanos societate freta, siue pestilentia, quæ Romanam urbem adorta nuntiabatur, fidens; multa hostilia aduersus Romanos agrum Campanum, Falernumq; incolentes fecit. Igitur L. Cornelio Lentulo, Q. Publilio Philone ^{II} Cos. Fctialibus Palapolim ad res repetendas missis, cum relatum esset à Grecis, gente lingua magis strenua, quàm factis, ferox responsum: ex auctoritate patrum populus Palapolitanis bellum fieri iussit, &c. Ex his autem Linij verbis corrigitur locus Strabonis in libro 5. qui ut legi debet, correctus, ipsa Linij verba vicissim illustrat. καὶ δὲ δικταρχία ἐστὶν νεάπολις κυμαίων. ὅτερον δὲ καὶ χαλκιδεῖς ἐπέκνησαν, καὶ πιθηκουσαίων τινες, καὶ αἰναρέων, ὥς τε καὶ νεάπολις ἐκλήθη δὲ Ἰ. C. mendosè enim ἀθωαίων in vulgatis Strabonis editionibus scriptum est, pro αἰναρέων. eamq; scripturam secuti interpretes, male Atheniensium, pro Aenariensium verterunt. nos autem eius loci correctionem, Linianæ recentilectioni debemus: ἡ δὲ βελή τ' ῥωμαίων, καμπανῶν πολλὰς ἐμφανίζονταν, καὶ ἀποδεδεμένων καὶ τ' νεαπολιτῶν. Aduerbium καὶ deest in exemplari: videtur tamen ad sensum necessariò requiri. paulò post, pro τὰ μὴ προσήκοντα, malè in exemplari τὰ μὴ προσήκειν legebatur. & ἀπέπειλε paulò supra reposuimus, pro ἀποπειλά, quod est in manuscripto, ut videtur, mendosè. τῇ τε οἰκείᾳ πεισύντες διωάμεθ' & τῇ ὁδοῦ σπινώπων ἀφιζομένη βοηδεῖα. Ita commendauimus, cum in exemplari ἀφανίζομένη corruptè scriptum esset, pro ἀφιζομένη. Confirmant hanc lectionem Liniana verba ex eodem libro: itaque cum à Tarento, & à Samnitibus fama esset noua auxilia ventura, &c. ὥς ἀπίστου καὶ δολέως.

δολίου. In exemplari scriptum est ἀπὸ τῶν καὶ δολίους. ὅ· max, τοῖς νεα-
πολίταις, pro τῶν νεαπολίταις, ὅ· c. ut nos emendauimus. ἀλλὰ καὶ
[κακίστους erat in exemplari. δὲ ταύτας τὰς αἰτίας ἡ βελή τῆς Ῥω-
μαίων στρατὸν ὅτι νεαπολίταις ἀποστῆλαι ἐβελόθη. Ita legendum. Li-
nius in eodem libro : ex auctoritate patrum populus Paleopolitanis bel-
lum fieri iussit.

I I.

Μαθόντες οἱ Ῥωμαῖοι σαρμνίτας στρατὸν ἀγείρειν, τὸ μὲν πρῶτον πρὸς τὴν
ἐπεμψαν. Linus libro viij. Ab utroq. consule exiguum (sem pacis cum
Samnitibus esse certior fit Senatus. Publilius, duo millia Nolanorum
militum, ὅ· quatuor Samnitium, magis Nolanis cogentibus, quàm vo-
luntate Græcorum recepta Palepoli, miserat Romam. compertum Cor-
nelius delectum indictum à magistratibus : uniuersum Samnium ere-
ctum, ὅ· c. ob hæc cum legatos mitti placuisset prius ad Samnites, ὅ· c.
ita videtur legendus Linus locus ex fide vetustissimi exemplaris. καὶ τὸ
πόλιν δὲ ἡμεῖς αὐτὸν ἔχουτε. Opinor αὐτὸν pro αὐτὸν legendum esse. ὅτι
τοῖς ἡμετέροις ἐγνωκότες ἀγὼν ἀπολοῖς. In exemplari scriptum erat ἐποί-
κους. Linus ibidem : aduersus Romanos agrum Campanum, Falernumq.
incolentes. φέρειν δὲ καὶ ἀγὼν. Ita scribendum, cum in exemplari de-
sint καὶ ἀγὼν, ὅ· c. καὶ γὰρ ἀνδρῶν Φουδανῶν καὶ Φορμιανῶν, ἱκανοὶ βοηθεῖν
αὐτοῖς ἐσμὲν ἐὰν κατὰ σάμνητας ἀνέγκω πόλεμον. Linus ibidem : Nec
Fundanum, Formianumve à se sollicitates. quippe minimè pœnitere se
virium suarum, si bellum placeat. ἀφ' οὐδ' αὖτε, placet ut legatur ἀφ'
φυλακῆς. ἐκχαρῆν φρεσίνης, καὶ πρὸς πολλὰς πολέμους κατὰ πάντων ἡμῶν,
ὅ, περὶ τὸ νόμος κτήσεως δικαιοτάτης, ὑμεῖς ἐδ' ἐν δικαίῳ σφαιτεροσάμνοι,
διότερον ἔπος ἡδὴ κατέχετε. Linus ibidem : Ceteram non posse dissimu-
lare, ægrè pati ciuitatem Samnitium, quod Fregellas ex Volscis captas,
dirutasq., ab se, restituerit Romanus populus, ὅ· c. De Fregellana colo-
nia paulo suprà ita scribit Linus : Fregellas (Signinorum is ager, de-
inde Volscorum fuerat) colonia deducta, ὅ· c. sed pro Signinorum, om-
ninò Sidicinorum, ut correxit Sigonius, licet repugnantelibro vetus-
tissimo, videtur legendum ex ipsa locorum descriptione. ut autem hanc
correctionem vehementer probem, facit Stephanus locus, cuius verba
sunt ferè ex Linio translata, φρέζαλλα πόλις Ἰταλίας. καὶ ἀρ' αὖτε ἦν
ὁππῶν, ἐπειτα οὐολέσιων ἐκρέθη. Notum est autὸν ex Festi aucto-
ritate, Opicos ὅ· Oscos eosdem esse, Sidicinosq. inter Oscos Campanie
vetustes populos numerari à Strabone lib. 5. cuius sunt hæc : τὸ γὰρ τέλειον
τὸ καλόν

τὸ καλούμενον σιδικλῶν ἐφεξῆς κείμενον, ἐκ τῆς ἐπιθέτου δηλῆται. διότι τὸ σιδικλῶν ἔστιν, ἔπει δ' ὅσοι, καμπαυανὴν ἔθνος ἐμλελοιπότες, &c. ἢ περὶ ξεῖς πᾶσι διδόναι ἐπὶ τοῖς πολεμίοις δ' τυχεῖς. Ita videtur legendum, cum in exemplari ἢ περὶ ξεῖς πᾶσι διδόναι τοῖς πολεμίοις δ' τυχεῖν, corruptè, ut videtur, scriptum sit. paulò suprâ, ἀεαῖς, pro ἀεῖς, &c. κατέχευε, pro τυχόντες, mendosè in manuscripto legebatur. ἐπὶ τ' αὐτοῖς τὰ εἰκότα σωέειν παθεῖν. Locus, ut apparet, mendosus, potest aliquo modo corrigi, si ita legatur: ἔπειτ' αὐτοῖς τὰ εἰκότα σωέειν παθεῖν, &c. ἢ εἶχε κορνήλιος. Liuius ibidem: Cornelius altero exercitu Samnitibus; si qua se mouerent, oppositus, &c.

I I I.

Συνειδότες μὲν ἑαυτοῖς ἐψόδου μοῖραις αἷς περὶ τὸν ἐποίησαντο περὶ αὐτοῖς ὁμολογίας, ἐν αἷς φιλίαν σωέειν καὶ συμμαχίαν. De Lucanis fœdere in amicitiam P. R. primum acceptis meminit Liuius lib. viij. Lucani, inquit, atque Apuli, quibus gentibus nihil ad eam diem cum Romano populo fuerat, in fidem venerunt, arma, virosq. ad bellum pollicentes. fœdere ergo in amicitiam accepti, &c. fuit is annus urbis CDXXVII, L. Papirio Mugillano, C. Patelio Libone Visolo III Cos. ἐκ δ' ἀπογόνους δὲ συμπεσιόν αὐτοῖς, ἐὰν δ' ἡ ἀπάσις τὴν πόλεως τοῖς ἐπιφανέστεροις παῖδας ὁμήρου ἄμα τοῖς περὶ εὐδοταῖς ἀποστείλωσιν, ὃ, περ καὶ σωέειν. ἀφικόμενων γὰρ τῶν περὶ εὐδοτων, καὶ πολλὰ δεομένων, ἦτε βεβλή δέχσασθαι τὰ ὁμνεῖ ἔγω, καὶ τὴν φιλίαν περὶ τοῖς λούκανοις σιώσασθαι. καὶ ὁ δ' ἡμῶς ἐπεκρύψε τὰ ψηφισθέντα ἐπ' αὐτῆς. In exemplari pro συμπεσιόν, scriptum est συμπεσεῖν, ut videtur, corruptè. de Lucanis in P. R. amicitiam iterum receptis, ita scribit Liuius libro 10. principio huius anni, (qui fuit urbis CDLV, L. Cornelio Scipione, Cn. Fulvio Maximo Centumalo Cos.) oratores Lucanorū ad novos Cos. venerunt questum: quia conditionibus perlicere se nequiverint ad societatem armorum, Samnites infesto exercitu ingressos fines suos vastare: belloq. ad bellum cogere. Lucano populo satis, superq. erratum quondam. nunc ita obstinatos animos esse, ut omnia ferre, ac pati tolerabilius ducant, quàm ut unquam postea nomen Romanum violent. orare patres, ut & Lucanos in fidem accipiant, & vim, atque iniuriam ab se Samnitium arceant. se, quamquam bello cum Samnitibus suscepto necessaria iam facta aduersus Romanos sit, tamen obsides dare paratos esse. brevis consultatio Senatus fuit. ad unum omnes iungendum fœdus cum Lucanis, resq. repetendas ab Samnitibus censent. benignè responsum Lucanis: ietumq.

ictumq; fœdus. Fœdus missi, qui Samnitum decedere agro sociorum, ac deducere exercitum finibus Lucanis inberent. quibus obviam missi à Samnitibus, qui denuntiarent, si quod adissent in Samnio concilium, haud iniuriatos habituros. Hæc postquam audita sunt Romæ, bellum Samnitibus & patres censuerunt, & populus iussit, &c. καὶ μὲν ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἔργῳ πολέμιον.] ἔργον magis placeret. ὅτι τοῖς ὑπηκόοις ὁμολογήσαντας ἐπέδξ. Vide num ἔσεδξ rectius sit: quamvis ἐπέδξ possit etiam ferri. τοῖς ἀδικουμένοις καὶ καταφύγουσιν. Ita omnino legendum, cum in manuscripto corruptè sit, τοῖς ἀδικουμένοις καὶ καταφύγοντας. & max, ὅτι πλείον, pro ὅτι πλείον, ut est in manuscripto.

I V.

Οἱ ποσύμοι ὡρέσθαι ἐς ἄλιν ὡρὴς ταπεινότητος. Legatos Romanos pulsatos fuisse à Tarentinis, & præter alias gravissimas iniurias acceptas, unum etiam urina reppersum fuisse, scribit Valerius Maximus lib. 2. cap. 2. Livius in epitoma lib. 12. Florus libro 1. cap. 18. Orosius libro 4. cap. 1. Appianus & Dio in fragmentis, & Zonaras ex Dione.

καὶ τελευτῶντες ἐξέβαλον ἐκ τῆς δεξιᾶς. In exemplari scriptum est τελευτῶντες, ex quo nos τελευτῶντες fecimus: quod si minus placeat, τελευτῶντες omnino scribendum erit. ἀνασχεδὸν τὴν δεξιᾶν. Ita restituiamus, cum in exemplari esset ἀνασχεδὸν, corruptè. usus est eadem voce Dionysius in fragmento 11, cum inquit, τὴν τε δεξιᾶν καὶ κεφαλὴν εἰλκυσεν, &c. τὴν δὲ δεξιᾶν ὡρέπουσαν ἀκαθαρσίαν. Florus: per obscenitatem, turpemq; dictu contumeliam, &c. ut videatur ad verbum ex Dionysio transfuisse. καὶ τῆς ἐξ ἑαυτοῦ ἰδέας.] τήθεν α habet Ioannes in fragmento Chronicorum, cuius extat hoc principium. ὅτι ὅτι λελυμένη ποσειδῶν, καὶ γὰρ κλαυδὶ ἐκ πᾶτων, ταραντίνους μὲν ἀποίκοις ἔσιν ἐλλήνων, οἰκοῦσι δὲ τῆς ἰταλίας τὰ ἔξχατα, ῥωμαῖοι πολέμῳ ἔγνωσαν, ὅτι δὴ ὡρεσθευτὰς σφόν, ὡρὴ τὸ κοινὸν ἀπάντων ἀνθρώπων νόμον λόγους τε καὶ ἔργους ἀχήμεσι δὲ ἐλκυσεν, ποσειδῶν τὴν ναυαρχήσαντος τὴν τήθεν α, etc. Consulatum nomina apud Ioannem mendosa sunt. non enim L. Postumio, C. Claudio, quorum consulatus ne memoria quidem extat, sed L. Aemilio Barbula, & Q. Marcio Philippo Cos. bellum contra Tarentinos susceptum est. constat hoc cum ex aliis, tum ex ipso Dionysio, cuius verba sunt ex hoc fragmento: ἀπὸ δὲ αἰμιλίου βαρβύλα ὅτι κλησὶν τὴν ἀρχὴν παρεληφότες, ὡρεῖσθαι οἱ σὺν τῷ ποσειδῶνι πεμφθέντες εἰς τὸν τάραντον ὡρέσθαι, &c. Ex iis autem, quæ supra adduximus, Ioannis verbis, colligere etiam possumus, Postumium, qui hoc anno legatus Romanus à

O

Taren.

Tarentinis pulsatus dicitur, priore anno C. Fabricio, Q. Aemilio Cos. præfectum classis fuisse cum P. Cornelio, eo, quem Duumvirum naualem à Tarentinis occisum scribit Linius in epitoma lib. 12. de qua quidem iniuria, legatus à Senatu, ut quereretur, ad Tarentinos missus, vrina respersus fuit: id enim est, quod dicit Linius, legatos pulsatos fuisse. valet enim pulsatos (non ut amicus meus, homo doctissimus existimauit) percussos & verberatos; sed violatos, & ut interpretatur Seruius, fractis fœderibus laesos, Virgilij versum explicans, qui est in libro XII.

Pulsatos referens infecto fœdere diuos.

Fusus est autem Linius hoc verbo, eadē significatione, in epitoma lib. 51. cum inquit, legatos populi Romani ab Achæis pulsatos fuisse. quam contumeliam exprimens Cicero in oratione pro lege Manilia, Corinthum euersam dixit, quod legati appellati fuerant superbini. ὅτι μὴ καὶ τὰ αἰτιώμενα δίδοτε ἡμῖν. Vide num rectius sit, ὅτι καὶ τὰ μὴ αἰτιώμενα δίδοτε ἡμῖν, &c. ἕως Λοκανοί τε ἀφειρήκασιν, καὶ Βρεττοί, καὶ Σαυνίται πολὺ καὶ φιλοπόλεμον ἔθνος, καὶ τυρρηνία παρ' αὐταῖς ἔσται τὴ θύρα ἐπὶ ἀχείρωτος ὢν. Ita legendus hic locus, cum in exemplari mendose sit ἀχάριτος, pro ἀχείρωτος. huc autem referuntur illa ex epitoma lib. 13. Res præterea contra Etruscos, Lucanos, & Bruttios, & Samnites prosperè gestas continet.

V.

Σαυνίτας, καὶ Λοκάνους, καὶ Βρεττοίους ἐνίκησε. Videntur hæc pertinere ad Liuiana illa ex epitoma libri 12. Samnites defecerunt: aduersus eos, & Lucanos, & Bruttios, & Etruscos aliquot præliis à compluribus ducibus bene pugnatum est. καὶ πλὴν δουρίων πολιορκίαν ἔλυσε. C. Fabricium à Thuris statua donatum, quod eos obsidione exemisset, tradit Plinius, apud quem male Thurini, pro, Thurij, scriptum est. eius verba sunt ex libro 34. cap. 4. Publicè autem ab exteris posita est Romæ C. Aelii Tr. pl. lege perlata in Stenium Statilium Lucanū, qui Thurijs bis infestauerat: ob id Aelium Thurij statua & corona aurea donauerunt. idem postea Fabricium donauere statua, liberati obsidione.

καὶ κοῖνόν αἰμίλιον τὸν σωμαρχόντα τῷ Φαυεικῷ, καὶ πλὴν ἡγεμονίαν τῷ τυρρηνικῷ πολέμῳ χόντα. Ex his verbis apparet Q. Aemilio Papo, Etruriam prouinciam: C. Fabricio, Samnites obuénisse; de quibus triumphauit. fuerunt autem Consules C. Fabricius, & Q. Aemilius anno CDLXXI. καὶ π. κορνήλιον, ὃς ἐπαινωτὶς τετάρτῳ περὶ πρὸν ὑπατεύων,

τεύων, καλῶς ἔθνος ὅλον, τοῖς καλαμένοις σένωνας, ἐχθίστοις ῥωμαίων ὄντας, πολέμῳ, αἵ πάντας ἠβηδὸν κατέσφαξαν. De hac P. Cornely Dolabella victoria ex Gallis Senonibus ita scribit Florus: Post aliquot annos omnes reliquias Gallorum in Etruria ad lacum Vadimonis Dolabella deleuit, ne quis extaret in e agente, qui incensam à se Romanam urbem gloria-retur. Et Eutropius: interiectis aliquot annis iterum se Gallorum copia contra Romanos Tuscis, Samnitibusq; iunxerunt. sed cum Romanam tenderent, à P. Cornelio Dolabella consule deletæ sunt. Fuit autē Consul P. Cornelius Dolabella cum Cn. Domitio Caluino anno CLXX. In exemplari manuscripto mendosè erat νέωνας, pro σένωνας, ἔθλου, pro ὅλον. Et mox πόλεων habebat, pro πολέμων, ut nos emendauimus: est enim sententia sumpta ex fragmento Polybii XXIII. εἴτε ἀργύριον ἀντὶ τῆς αἰχμαλώτων ἐβέλετο λαβεῖν. In exemplari scriptum est αὐτῶν, pro ἀντὶ. huc pertinet illa Ennii quod Ciceronem: Nec mi aurum posco, Et c. πυνθαγόμαί σε κέρπσον. Ita legendum, cum in exemplari desit σε. Et mox, μηδὲν ἀμεινον τῆς πεντες ἄτων βελδοῦν videtur legendum, cum in exemplari μηδένα scriptum sit. ὥς ἐμὲ μέλλοντος ἐσεσθαι καὶ μεγάλῳ σοι χάριν, καὶ μά δὲ ἐκ ἐλάττω. Desunt hic nonnulla verba, quæ diuinare non licet. itaque locum stellula notauimus: pro εἰσεσθαι habet ἰσεσθαι liber manuscriptus. τὴν δ' ἀρετὴν δέδουκεν. Vox δύσειν in exemplari mendosè legebatur. καὶ τὴν περὶ τὴν νεκροκλήσιν. Quamuis νεκροκλήσιν ad ταφῶν τῶν νεκρῶν vocem referri possit, placeret tamē νεκροκλήσιν ut ad Pyrrhum referatur. ῥωμαίοις πίνοντα φίλοις. Corruptè legebatur in exemplari ῥωμαίοι ποίνοντα φίλοις. suspicor autem aliquid vitij inesse verbo ἔσθαι, Et c. εἰ δὲ πρὸς τὸ τῆς βασιλείας ὄνομα. Corrupta hæcerant in exemplari. Et λέγης sine dubio legendum. οὐδὲ γὰρ πρὸς τῆς πενίας, ὅτι μοι γήδιον μικρόν ἐστι κομιδὴ, καὶ φαῦλον οἰκίδιον. De Fabricij parsimonia videndus Plinius libro 33. cap. 12. οὐδὲ γὰρ ἔξεργί-νετο. Vide num rectius sit ἔξεργετο. paulo post legendum, ut nos emendauimus, δὲ ἀρχοῦντας μεγίστας ἀρχάς, καὶ πρεσβύτας ἑπταετίας ἀτας πρεσβείας καὶ σεβασμίας. pro iis autem quæ sequuntur, ἱερῶν πιστεύωμαι τὰς ἀγνωτάτας ἱεροσυνάτας, in exemplari ἱερῶν πιστεύωμαι τοῖς ἀγνωτάτοις scriptum erat sine ἱεροσυνάτας verbo, quod necessario requiritur.

ἀλλήλοις ἴσοις. Ita legendum, cum malè ἀλλήλοις sit in exemplari.

ὅτι ἐχ' ἴσοις ὑμῖν ἐποίησε τοῖς βασιλευσιν. Vox ἴσοις deest in exemplari: videtur tamen necessaria. καὶ ὅτι τὸ μέγιστον φερνῶ. Placet ὅτι τέτρω. Et mox videtur legendum, ἢ ἀντὶ τὸν λιμὸν σκεδάσει, Et c. ἀλλὰ πλείους

μοι τοῖς πλεστοῖς ἐπαρκεῖν. Ita emendauimus, pro eo quod est in exemplari, ἀλλ' ἔπειτα μοι τοῖς πλεστοῖς ἐπαρκεῖν, ut videtur, mendosè. αἰς ὁφέλοιμ' ἂν τοῖς δομένοις. Pro ἂν τοῖς, autòs unicum verbum est in exemplari, sed non rectè, ut videtur. καὶ πολλῶν χρημάτων αἶπος εἰ πελάσθ. Non video quid velit verbum αἶπος, nisi pro eo πείθυμος, vel tale aliquod reponamus. εἰδὲ δεῖ καὶ τὰ μάλιστα δεῖ τὰς διεργασίας τῶν δομένων, τὰ πολλὰ κεκτῆσθ' χρημάτων. Aliter hic locus in exemplari habetur, ἔ' haud scio an rectè. sic enim in eo scriptum est: εἰδὲ δὴ καὶ τὰ μάλιστα δεῖ τὰς διεργασίας τῶν δομένων τὸ πολλὰ κεκτῆσθ' πείθυμα. ἔ' max, μακάριον τούτοις ὑπῆρχεν, mutauimus in μακάριον τὰ τοῦ ὑπῆρχεν. si quis autem nostras emendationes minus probauerit, poterit ex antiqua scriptura, eam quæ magis placeat, lectionem elicere. ἢ ἀφ' ὧν αὐτὸς ἐκτεσάμην καλῶν. Magis placeret καλῶς, ut respondeat precedenti aduerbio αἰσχεῶς, sed nec καλῶν displicet. μάλιστα δ' ὅτ' ἐπ' αὐτῶν καὶ λυκαονῶν καὶ βρεττίων, στρατὸν ἄγων ἐς ἄλλω τεταρτῶ πείθεσθ' ἐν αὐτῶν τῷ ὑπατὶ ἀρχὴν ἔχων. Videtur legendum τρίτῳ πείθεσθ' ἐν αὐτῶν, ex historia, ἔ' ex loco superiore, in quo est: ὅς ἐν αὐτῶν τρίτῳ πείθεσθ' ὑπατεύων, σαυίτας, καὶ λυκαονῶν, καὶ βρεττίων, ἀνίκησα μεγάλας μάχαις, ἔ' c. πολλάς δὲ καὶ ὁδοίμονας πόλεις καὶ κράτος ἔξελων, ἔξ' ἐπ' ὅρθησα, ἔξ' ὧν τῷ στρατὸν ἀπασιν ἐπέστησα, καὶ τὰς εἰσφορὰς τοῖς ἰδιώταις, αἰς εἰς τὸν πόλεμον προσήνεγκαν, ἀπέδωκα, καὶ υ. τάλαντα καὶ τ' θριάμβων εἰς τὸ ταμείον εἰσώλεγκαν, ἔ' c. Ex hoc Dionysii loco satis manifestè apparet, in supplendo Capitolino fragmento, quod est ante triumphum Q. Marci consulis, feliciorẽ Pannini conjecturam fuisse, qui C. Fabricium, ad quem sine dubio pertinet illud fragmentum, de Samnitibus, Lucanis, Bruttieisq. triumphasse, scripsit; quàm ea fuerit, qua ductus Sigonius, de Etrusceis, Galleisq. cum egisse triumphum affirmavit. hic quidem Polybii secutus auctoritatem: ille verò Linianæ epitomæ testimonium. quod apud eos, qui Romanos triumphos post Sigonium ἔ' Panninium ediderunt, non fuit tanti, ut Polybianis monumentis præferendum putarint. itaque ipsi quoque C. Fabricium C. F. Luscinum Cos. ann. C D L X X I, de Etrusceis Galleisq. triumphasse tradiderunt. sed in tantis Romanæ historia tenebris doctissimos etiam viros offendisse aliquando, non est mirandum; ad quorum manus si Dionysii fragmentum, quod nobis videre licuit, peruenisset, satis ex eo intellexissent, C. Fabricio, Q. Aemilio Consulibus creatis; Aemilio, Etruriam prouinciam: Fabricio, Samnites bello persequendos obuenisse:

nisse: sed de Etruscis Aemilium, rebus aliquoties prosperè gestis, non tamen triumphasse: Fabricium verò, Samnitibus, Lucaneis, Brutticisq; bello sæpius superatis, agro vastato, urbibus captis, argenti talentis in aerarium populi Romani quadringentis relatis, præda militibus auctis, stipendio plebi, quod in bellum contulerat, reddito, insignem hunc, qui in Capitolino lapide desideratur, egisse triumphum. ἀλλὰ-
 ζομαι τὸν χειρῶν. Ita scribendum, cum ἀλλὰζομαι verbum mendosè sit in exemplari. ἀπάντων παρόντων. Deest finis orationis Fabricij ad Pyrrhum regem.

FVLVI VRSINI NOTÆ

IN APPIANVM.

I.

ΟΤΙ τὸν πόλεμον τὸν πρὸς ῥωμύλον ᾤτιον. Hoc Appiani fragmentum ex libro, qui βασιλικὴ in scriptus fuit, descriptum fuisse didicimus ex annotatione ad oram libri manuscripti. In proæmio autem historia à se scriptæ Appianus facit mentionem βασιλικῆς ἰσοείας, his verbis: τειρῶν δὲ βίβλων ἐστὼν, αἱ τὰ ἐς τὸν ἰταλίαν ὄντα αὐτοῖς πολλὰ πε-
 πλεγμένα σιωπῶσι, τὰς μὲν ξεῖς ἡγήτερον εἶναι ῥωμαίων ἰταλικὰς, ἃς δὲ πλεονέκων ἐργῶν διήρη. καὶ δηλώσιν, ἡ μὲν περὶ τὰ τῆς βασιλέων γυμνασία ἔργα, ἐπεξῆς ἅπαντα ἐφ' ἑαυτῆς ὡς ἐχέτω, καὶ αὐτὴν ὁπληράτω ῥωμαίων βασιλικήν, &c. ἐδέοντό τε λαβεῖν πῶς οἶκτον τοῖς σαλίοις. Erant hæc aliq; multa in exemplari mendosè scripta: nos autem ita edidimus, ut emendari debere existimauiamus. καὶ σιωπῶντες ῥωμύλος τε καὶ ἄ-
 πορος ἐς τὸν Ἰερεῖον γυμνασίον ἱερὰν ὁδὸν, ὅπῃ τοῖς δὲ σιωπῶσι. Alij scribunt non in Sacra via, sed in Comitio fædus inter Romulum & Tatium iactum fuisse, ab eaq; coitione Comitium ipsum dictum esse: & rectè, nam ea pars Fori Romani in qua Comitium erat, Sacrae viæ iungebatur, ut ex recta Fori Romani descriptione intelligi potest. Videntur liber, quem scripsimus De familiis Romanis, in gente Musidia.

I I.

ΟΠΤΕ ΜΕΡΙΣ ΦΥΓΑΔΕΘΕΝΤΟΣ. Hoc fragmentum ex libro, qui Italicus in scriptus fuit, depromptum esse, ad oram exemplaris notatum est. de eo facit mentionem Appianus in eodem historiae suæ proæmio, ita scri-

ὅσοι ὑπὸ τῷ Ἰταλίαν εἰσιν, ὑπηγάγοντο. καὶ ἐς τὴν ἡδὲ τῆς περὶ τὸν εἰς σύλ-
 κεισιν, ῥωμαίων σαυνιτικῇ, &c. ἀπαρέστησαν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς φρεγγέλλης. *Ita
 videtur legendum, cum ἐπαρέστησαν sit in exemplari.* καὶ πάλιν ἐς ῥώ-
 μῳ ἐπαρέσβδον οἱ σαυνίται, νεκρὰ σώματ' ἀνδρῶν δέροντες, ὡς αἰτίοις τῆς
 τῆς πολέμου γαζονότας ἀνηρηκότες, καὶ χρυσίον ὡς ὑπὸ τῆς ὑμείνων φειου-
 σίας πεπορισμένον. *De hac re ita scribit Dio in fragmentis : νικηθέντες
 οἱ σαυνίται ὑπὸ ῥωμαίων, ἐπεκηρυκύναντο τοῖς ἐν τῇ πόλει ῥωμαίοις, τοῖς
 τε αἰχμαλώτοις ὅσοις εἶχον αὐτῶν πέμψαντες σφίσι, καὶ πῶς παπείου ἀν-
 δρός, ἐς τε τὰ περὶ τῆς παρ' αὐτοῖς ἀξιωμαίων, καὶ τῷ αἰτίαν τῆς πολέμου
 πᾶσαι φερόμενοι τῷ τῆς πόλεως, καὶ τὰ ὅσα, ἐπειδὴ φθάσας ἐαυτὸν κατε-
 χρήσατο, &c. *Linii libro 8. Brutulum Papium appellat his verbis:
 Vir nobilis, potēsq, erat, haud dubiè proximarum induciarum ruptor.
 de coacti referre Praetores, decretum fecerunt, ut Brutulus Papius
 Romanis dederetur, & cum eo praeda omnis Romana, captiviq, ut Ro-
 mam mitterentur. Fetiales Romam, ut censuerunt, missi : & corpus
 Brutuli exanime: ipse morte voluntaria ignominiae se, ac supplicio sub-
 traxit: placuit cum corpore bona quoque eius dedi, &c. καὶ εἰπερ ἀν-
 τέλεγον. Ita emendauimus, cum εἶπω καὶ ἀντέλαβον esset in exemplari.*
 ὁκνῶντες. *In libro manuscripto ἐκ ὁκνῶντες legebatur.* ὁ δὲ τῶν πατε-
 ρων ἐκλόμετο, μεταπεμφάμενος αὐτὸν ἐν τῇ καυδίου φερόμενον ὑπὸ γή-
 ρος αἰαδῇ. *Linii lib. 9. itaque uniuersi Herennium Pontium patrem
 imperatoris per litteras consulendum censent, &c. paulò post: nec gra-
 uatus senex, plaustro in castra dicitur aduectus, vocatusq, in consi-
 lium, &c. καὶ πάντας ὑπόλυσον ἀπαθεῖς, μήτ' ἐνυβείσας, μήτ' ἀφελό-
 μενος μὴδ' αὖ. *Linii ibidem: censuit omnes inde quamprimum inuiola-
 tos mittendos. ἵνα σάδον ἢ σοι τὸ μέγεθος τῆς δουρασίας. *Linii : cum
 potentissimo populo per ingens beneficium perpetuam firmare pacem,
 amicitiamq, εἰσὶ δ' ὡς φιλόπμοι. Placeret ἴδι, pro εἰσὶ, interpunctio-
 nis nota ad vocem φιλόπμοι, translata. καὶ δὲ σε ταῦτα μὴ πείθῃ, κατεῖνον
 ἀπαντας ὁμαλῶς, μὴ δ' ἄγχαλον ὑπολιπῶν. *Linii : quae ubi praeter sen-
 tentia est: iterumq, eodem remeante nuntio consulebatur: censuit ad
 unum omnes interficiendos. Ῥωμαῖοι γὰρ ὅτι ἐν ὑβείσας ἀμυνου-
 οῖσι τε πάντως. *Linii : Ea est Romana gens, quae victa quiescere ne-
 sciat, &c. neque eos ante multiplices pœnas expetitas à vobis quiescere
 sinet. παρὲς μὲν τὰς ὑποβολὰς.] περὶν legebatur in exemplari. τῆς τε
 ἰππέων ἐπιλέξομαι τοῖς ἐπιφανέσιν αὐτοῖς, ὁμοῦ, τῶν τε σωθηκῶν, ἕως ἀπας
 ὁ δῆμος ἐπιφύση, &c. *Linii ibidem : & propter necessariā fœderis
 dilatio-*******

dilationem obsides etiam sexcenti imperati: qui capite luerent, si pacto non fiaretur, tempus inde statutum tradendis obsidibus, exercitūque inermi mittendo, &c. καὶ φιλανθρωπὸν ῥωμαίοις τε ἀγαπήσιν, ὅσα καὶ αὐτοὶ φάσκοντες ἀρετῆς ἀντιποιεῖσθαι. Corruptus erat hic locus in exemplari. ταῦτα τὰ ποιητὴς λέγοντες, ὁ ᾠρεσβύτης ἐδάκρυσέ τε, καὶ ὅπως τῆς ἀπλῶς εἰς τὸ καὶ ὁδὸν ἀπήλαυνεν. *Liuius ibidem: neutra sententia accepta, Herennius domum ē castris est auēctus, &c. Appiani verba, quibus hac Romanorum clades Caudina describitur, tantam habent cum Liuianis similitudinem, ut meritò aliquis existimare possit, vel ex ipso Liuiā sumpsisse Appianum, vel ex eodem scriptore, quem secutus sit Liuius.* καὶ πολλὰ συγχωροῦντων, ἡρώφανα ἡμῖν ἀλλ' ἐπετάσσετε, τὴν ἀρχὴν ὅλως ὀποδεῖσθαι. Ita videtur interpungendus hic locus, ut aptus ex eo sensus elici possit. ὡς ὑμεῖς ὑπερίδεσθε. In exemplari pro ὑπερίδεσθε, corruptè περίδεσθαι legebatur. ἀπαγγελθέντων δὲ πύτων ἐς τὸ στρατόπεδον, ὁλοφύρμιος ὡς καὶ θρῆνος ὅτι πλείστον. *Liuius: hac cum legatio renuntiaretur, tantus gemitus omnium subito exortus est, tantaq; mœlitia incescit, &c.* ἀπαγγελθείσης δὲ τῆς συμφορᾶς ἐς τὴν πόλιν, οἰμωγὴ καὶ θρῆνος ὡς, ὡς ὅτι πένθει. *Liuius: postquam deditiā nem tam fide factam acceperunt: extemplo, sine ulla publica auctoritate concessum in omnem formam luctus est, &c.* ἤτε βελὴ τὴν ὀρφύρεον ἐσθῆτα ἀπέδετο. *Liuius: lati clauī, anuli aurei positi, &c.* ἅρ' δ' ἐὰν φειμένων, οἱ μὲν ἐς τοὺς ἀγροὺς διέφθορον ὑπὸ αἰδοῦς. οἱ δ' ἐν νυκτὶ ἐς τὴν πόλιν ἐσῆσαν. οἱ δ' ἐφ' ἡμέρας μὲν ἐσῆσαν ὑπὸ ἀνάγκης, καὶ τὰ σημεῖα τῆς ἀρχῆς ἐπέκειντο ὡς. Magis placeret ἀπέκειντο. *Liuius ibidem: ingressi serò in urbem, ita se in suis quisque tectis abdiderunt, ut postero, atque in sequentibus diebus nemo eorum Forum, aut publicum aspicere vellet. Consules in priuato abditi, nihil pro magistratu agere, &c.*

I V.

Ὅτι καὶ τῆς σενόνων πολὺ πλῆθος τυρρῶνοις συνεμάχουν. Ex eodem Samnitico hoc quoque fragmentum deproptum est. ad oram enim exemplaris ita notatum animaduertimus: ἐν τῆς σαυνιτικῆς ἰσοείας, etc. τοὺς δὲ ᾠρεσβείους βελζόμασις καὶ τῆς κηρυκείας, καὶ τῆς ἰερέας σολῆς κατέτεμνεν πολλὰ, καὶ διέρριψεν. Ita legendum, cum in exemplari corruptè sit κηρυκείων. de hac re ita scriptum est in epitoma lib. 12. Cum à Gallis Senonibus legati Romanorum interfecti essent, bello ob id Gallis indicto, &c. καρνήλιος δ' ἐὶ ὑπάτος, τὴν μίσσιν ἐν ὁδῷ πυθόμηνος, τὰ μὲν τυρ-

τυρρλώνειασεν, εἰς δὲ τὰς σκηνῶν πόλιν σιωπῶν παρδῆ δὲ σαβίων, καὶ πεντήκων ἐσβαλὼν, ἅπαντα κατέρηκε. Ita emendauimus ex loco simili in Celtico. P. Cornelius Dolabella consul fuit cum Cn. Domitio Caluino anno CDLXX. Orosius: Dolabella & Domitio Cos. Lucani, Bruttij, Samnites quoque cum Etruscis, & Senonibus Gallis facta societate, cum rediunum contra Romanos bellum molirentur, Romani ad exornandos Gallos misere legatos, quos cum Galli interfecissent, &c. de re gesta cum Gallis à P. Cornelio Dolabella Cos. ita Florus: post aliquot annos omnes reliquias Gallorum in Etruria ad lacum Vadimonis Dolabella deleuit, ne quis extaret in ea gente, qui incensam à se Romanam urbem gloriaretur, &c. τοὺς δὲ ἡβόντας πάντας ἔκτεινε, πλὴν βριτομάειος, ὃν δεινὸς αἰκισάμενος, ἤχου ἐς τὸν θείαμβον. Dolabellam de Gallis Senonibus, & Britomari rege triumphasse, prater Appianum nemo tradit.

V.

Ὁ πικρὴν ἱστὸς ἐπὶ κατὰ φερέτων δέκα νεῶν ἐδεῖτο τὴν μεγάλῃ ἑλλάδα. Hoc fragmentum ex eadē Appiani Samnitica historia descriptum est. De Duumviro nauali qui à Tarentinis interfectus est, siue is Cornelius, siue, ut est apud Zonaram, L. Valerius nominandus sit, (nam eius collega, Postumius appellatur à Ioanne in Chronicis) ita scriptum est in epitoma libri 12. cum à Tarentinis classis Romana direpta esset, Duumviro, qui praeerat classi, occiso, &c. Linius libro 9. P. Cornelij meminit, quem Senatus anno CDXLIV, ora maritimae praefecerat. sed non eum esse existimamus, qui anno CDLXXII, Duumvir ab Appiano naualis fuisse dicitur. τοὺς μὲν ὀπίφανεις αὐτῶν ἐξέβαλε. In exemplari αὐτὸς ἐξέβαλε corruptè scriptum erat. αὐτὸς δὲ διαπραξέσαν αὐτοῖς, ἀποκαταστήσαι. Verbum ἀποκαταστήσαι desideratur in exemplari.

Φιλωνίδης δὲ περὶ ἀνὴρ γαλοῖος. Videndus Dionysius Halicarnassensis in fragmento 4. & quae ibi annotauimus. καὶ τὴν τῆς περὶ ἐκείνου κατηχημόνησεν. Ita legendum. & mox: τὸ μεμλοσμένον, ut nos emendauimus. αἰμιλίω πολέμου ὡς πρὸς σάνιταις. Aemilio Barbula consuli cum C. Fabricio, Etruscos, non Samnites, bello persequendos obuenisse, didicimus ex Dionysij fragmento V. in quo scriptum est: καὶ κόνιντον αἰμιλίον τὸν σιναφχόντα τῷ φαυελίῳ, καὶ τὴν ἡγεμονίαν τῶν τυρρλώνων πολέμουσχόντα, &c.

VI.

Ὁ πικρὸς ὁ βασιλεὺς τῆς ἡπείρου, νικήσας τοὺς ῥωμαίους, ἀναλαβεῖν
P χεῖρας

ῥηζων τὴν στρατὸν ἐν μάχῃ ἐπὶ τὸν. In exemplari scriptum est δὲ τὸν: sed ἐπὶ τὸν germanam esse lectionem existimamus. est autem hoc fragmentum ex eadem Samnitica historia descriptum. ἔπειτα πρὸς ῥώμην κινεῖται τὸν θεοσαλόν. Liuius in epitoma lib. 13. Cineas legatus à Pyrrho ad Senatum missus, petiit ut componenda pacis causa rex in urbem reciperetur. de qua re cū ad frequentio-rem Senatum referri placuisset: App. Claudius, qui propter inualitudinem oculorum iamdiu à consiliis publicis abstinuerat, venit in Curiam: & sententia sua tenuit, ut id Pyrrho negaretur. Val. Max. lib. 4. cap. 3. Cū apud Cineam Thessalum narrantem audisset, &c. ἕως ἀπώριος κλαύδιος ὁ καίσιος ὁπλίησιν, ἡδὴ τετυφλωμένος εἰς τὸ βαλδύθειον τοῖς πασι δὲ αὐτὸν ἀγαγεῖν καλῶσας. Cicero Philipp. lib. 1. de Pyrrhi pace agebatur, cū Appius & cæcus & senex in Senatum delatus est. Videndus Florus, & Plutarchus in Pyrrho. οἱ δὲ ἐν αὐτῇ μαχῇ, ἀφ' ὧς ἑαυτῶν ἐκλέλησθε. Cicero in Catone: ad App. Claudij senectutem accedebat etiam ut cæcus esset: tamen cū sententia Senatus inclinaret ad pacem cum Pyrrho, fædus ὅτι faciundū, non dubitavit illa dicere, quæ versibus persecutus est Ennius,

Quò vobis mentes, recta quæ stare solebant

Ante hac, dementes, sese flexere viri?

Notum enim vobis carmen est: & tum ipsius Appij extat oratio, &c. non est autem dubium, quin Appij orationem legerit Appianus; ex eaq; sententiam sumpserit, quam emulatus est Ennius. λαίουιν δ' ἄλλα δύο τέλη καταλέγοντες. Corruptè in exemplari λαίουιν δ' ἄλλα δύο τέλη καταλέγοντες scriptū erat. & ὠδούμενος, pro ὠδουμένοις, ut nos emendauimus. καὶ γὰρ ὁ ἑπεί γε ὑπατος τῷ λαίουιν πορρωκάνιος ἦκεν ἐν τῷ πλώϊας, μὴ ἢ εἶχε ὠδασσέναι. Ita legendum, cū in exemplari sit ἦκε, pro εἶχε, & ἀλείων, pro λαίουιν. Ti. Coruncanio, qui cum P. Valerio Leuino consul fuit anno CDLXXIII, Etruscos obtigisse, ex hoc loco intelligimus. ὅτι πόλις ἐστὶ στρατηγὸν ὅλη, καὶ τὸ πύρρον θαυμάσαντος, μεταλαβὼν φάναι βασιλεύων μᾶλλον, ἢ στρατηγὸν. Liuius lib. 9. videretur esset consiliis iuuenis unus, ne singulos nominem, Senatus ille? quem qui ex regibus constare dixit, unus veram speciem Romani Senatus cepit. ὑπὸ λείας. Ita legendum, cū ὑπουλείας corruptè sit in exemplari.

V I I.

Ὅτι τὸ πύρρον ἡδὴ μὲν τὰ ῥωμαίων κατέπλησεν. Ita scribendum, non κατέπλησεν, ut est in exemplari. hoc autem fragmentum ex eodem Samni-

Samnitico sumptum constat ex annotatione ad oram libri. τῆς δὲ αὐτόμορον. *Liuius in epitoma libri 13. cum C. Fabricio consuli is, qui ad eum à Pyrrho transfugerat, polliceretur se regi venenum daturum, cum indicio ad regem remissus est. δαδα δ' ὁ κινέας ἔφερε πολλά μὲν ἀνδράσι, πολλά δὲ γυναιξί. Ita legendum, προγυναικῶν, ut est in exemplari. Liuius libro 34. Patrum nostrorum memoria per legatum Cinciam Pyrrhus non virorum modo, sed etiam mulierum animos donis tentauit. ὁ μὲν δὲ πύρρος ὅτι τοῖς, ἐς σικελίαν διέπλν. Liuius in epitoma libri 14. Pyrrhus in Siciliam traiecit.*

VIII.

Ὅτι ὁ λῆμνα τοῖς Ἕλλησι. Fragmentum hoc ex Celtico sumptum esse, notatum est ad oram exemplaris. δὲ καλπικῆς ἰστορίας meminuit Appianus in proœmio historie sue. τῆς γῆς τῆς καλπικῆς ἐκ ἀρκούσης. De Gallorum aduentu in Italiam videndus Liuius libro 5. ex quo multa ad huius fragmenti intelligentiam peti possunt. οἱ τοῖς καλτοῖς ἐμελλον θεωροῦσιν. Ita emendauimus, cum θεωροῦσιν esset in exemplari. οὐ πάλαι δὲ οἱ κλισοὶ Ῥωμαίοις ἐν ποντοῖς γερονότες, ἐπ' αὐτοῖς κατέφυγον. Non ita Liuius libro 5. quamquam aduersus Romanos nullum eis ius societatis, amicitiaeue erat, nisi quod Veientes consanguineos aduersus populum Romanum non defendissent. cum Linio consentit Dio in fragmentis. οἱ κλισοὶ πολέμῳ ὑπ' αὐτῶν κακωθέντες, πρὸς τοῖς Ῥωμαίοις κατέφυγον, ἐλπίδα ἐκ ἐλαχίστῳ ἔχοντες, ἐπειδὴ τοῖς βίενταις, καὶ περὶ ὁμοφύλοις ἔσιν ἐσυνήσαντο, &c. καὶ τὸν ἡγούμενον ἐκείνῳ τῷ μέρῳ αὐτὸς ὁ Ῥωμαίων πρεσβυτέρης κόντος Φάβιος ἀνέειλε τε καὶ ἐσκόλυσε. Ita emendauimus ex Linio, apud quem ita scriptum est in eodem libro: Quin etiam Q. Fabius enectus extra aciem equo, ducem Gallorum ferociter in ipsa signa Etruscorum incursantem per latus transfixum hasta occidit; spoliaq; eius legentem Galli agnouere.

IX.

Ὅτι ὁ τῆς καλπικῆς βασιλεὺς βρέννος. Ex eodem Celtico hac quoque descripta sunt. Videndus Liuius libro 5. de Gallorum legatis Romam missis Fabiorum iniurias questum. ἦτοι τε τοῖς ἀνδράσι. Ita legendum, cum malè ἦτοσε scriptum sit in exemplari. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι συνεγίνωσκον μὲν τοῖς Φαβίοις ἀμαρτεῖν. Liuius ibidem: Senatui nec factum placebat Fabiorum, &c. ἐπειδομύων δὲ. In exemplari οὐ πειδομύους δὲ scriptum erat. ἀν' ἐπ' μιλιάδων. Ita emendauimus, cum μιλιάδων, corruptè sit in manuscripto exemplari.

X.

Ὅτι τὸ Ἰ σενόνων ἔθνος. Vide quæ suprà scripsimus ad fragmentū 1111 Appiani ex Samnitico. καὶ τὴν ἄσουλὸν ἐσθῆτα ᾤκειμένοις. Placeret ᾤκειμένοις. & mox legendum, ἐκ ἔχοντες ἐπὶ πατείδας, εἰς αὐτὰς διαφύγων, sine particula ἐκ: est autem hoc fragmentum ex eodem Celtico.

X I.

Ἡ γουμένου σφάν γραίου δομετίς. Cn. Domitium Ahenobarbum cum Betulto rege Aruernorum pugnassee scribit Valerius Maximus libro 9, & Strabo libro 4. & Pro consule de Aruerneis triumphasse constat ex lapide Capitolino: in quo ita incisum est: CN. DOMITIVS. CN. F. CN. N. AHENOBARB. A. DC... PRO. COS. DE GALLEIS. ARVERNEIS. XVI. K... δορυφορευῶνται γὰρ καὶ πρὸς κυανῶν οἱ τῇ δὲ βαρβαρί. Corrupta erant hæc in exemplari, & προσκυανῶν, pro πρὸς κυανῶν, scriptum erat. τὸν βασιλεῖα βετῆλτον, εἴτ' ἀλλόβεργας, εἴτα τὸν ἀρεσβότῳ ἄντον. Ita emendauimus, cum esset in exemplari, εἴτ' ἀλλόβεργας, &c. βετῆλτον autem reposuimus, secuti auctoritatem triumphī Capitolini. nam Græcum Appiani exemplar habet βετῶτον, & eodem modo Strabo. Bituitum Lini in epitoma libri 61. nominat, & Valerius Maximus, & Orosius. est autem fragmentum hoc depromptum ex eodem Celtico.

X I I.

Ὅτι πευτόνων μοῖρα. Hoc fragmentum descriptum est ex eadem Celtica historia. καὶ ὁ ῥωμαίων ὑπαρχὸς παπίριος δέισας μὴ εἰς τὴν ἰταλίαν ἐσβάλοισιν. Lini in epitoma lib. 63. Cimbri gens vaga populabundi in Illyricum venerunt. ab iis Papirius Carbo Cos. cum exercitu fusus est, &c. Iulius Obsequens in libro De prodigiis: C. Cæcilio, Cn. Papirio Carbone Cos. Cimbri, Teutoniq. Alpes transgressi sædam stragem Romanorum sociorumq. fecerunt. Strabo quoque libro 4. Cn. Carbonem ad Norciam oppidū inani conatu cum Cimbriis conflixisse scribit his verbis: εἰς νωρχειαν πόλιν, ᾧ τὸν γραίος ὁ κάρβων συμβαλὼν κίμβριοις ἐδὲν ἐπεσχεύον. Videndus Velleius libro 2. Eutropius. ὁ δ' ἐπανέσας τοὺς ἀρέσβεις. Ita legendum, cum ἐδ' ἐπανέσας sit in exemplari. οἱ ῥωμαῖοι διαφύγοντες. Ita emendauimus, cum in exemplari esset διαφύγοντες.

X I I I.

Ὅτι ἐθνη δύο λιγύριοι, καὶ ἐλβήποι. Ex eodem Celtico hoc quoq. fragmentum translatum est; ad cuius intelligentiam videndus Cæsar libro 1. De bello Gallico. pro λιγύριοι, videtur legendum πηγυριοι, ut est apud

apud Plutarchum in Casare. & apud Casarem ipsum libro 1. De bello Gallico. Διείχσεν ὅσα πρὸς ῥοδανὸν ἔστι ποταμὸν, ἐς ἑκατὸν ἢ πεντήκοντα σταδίοις μάλιστα. Ita emendauimus ex Casare, apud quē ita scriptum est in libro 1. Interea ea legione, quam secum habebat, militibusq̃, qui ex provincia conuenerant, à lacu Lemano, qui in flumen Rhodanum influit, ad montem Iuram, qui fines Sequanorum ab Heluetiis diuidit, millia passuum decem nouem, murum in altitudinem pedum sexdecim, fossamq̃, perducit. Ἀποκρινάμεν δὲ εἰδίως αὐτὰ λαμβάνειν, οὐ διδόναι. Ex Casare, apud quem est in eodem libro: Diuico respondit, ita Heluetios à maioribus suis institutos esse, ut obsides accipere, non dare consueuerint. ὡς δισχυρίοις. Placet ἐς δισχυρίοις.

XIV.

Ὁ π̃ ἀριόσιτος γερμανὸν βασιλεὺς. Caesar libro 1. De bello Gallico: Arminius, inquit, rex Germanorum, &c. Videndus Linius in epitoma libri 104. est autem hoc fragmentum sumptum ex eodem Celtico.

XV.

Ὁ π̃ ἀριόσιτος ὁ γερμανὸν βασιλεὺς, φίλος ἡρόδωτος ῥωμαίων. Ex eadem Celtica historia hoc quoque fragmentum descriptum est. ad eius intelligentiam videndus Caesar, & Plutarchus in Casare.

XVI.

Ὁ π̃ οἱ ἑσπέται ἔθνος γερμανικόν, καὶ ταγχεῖαι. Hoc fragmentum ex eodem Celtico depromptum est. pro ἑσπέται, Plutarchus habet Ἰπας: & pro ταγχεῖαι, τετείδας. Caesar lib. 4. Usipetes, Germani, & item Tenchtheri. in exemplari manuscripto Appiani, erat ἀπέται, corruptè prorsus. σφετέροις ἰπασέων ὀκτακοσίους ἔχοντες ἡν̃ ἡγίστατος ἰπασέων ἐς πεντακισχίλιους. Ita legendum ex Casare, apud quem scriptum est in libro 4. At hostes ubi primum nostros equites conspexerunt, quorum erat quinque millium numerus, cum ipsi non amplius octingentos equites haberent, &c. τοῖς πρὸς τοὺς ἡγαστάτων. Caesar lib. 4. quos sibi Caesar oblatos gausis retineri iussit. ὡς πεσασσέοντας χιλιάδας τύπων συγκοπῶν. Ita magis placet, quàm ut est apud Plutarchum, πεσασσέοντα μυριάδες, vel ut apud Casarem, Cum hostium numerus capitum CCCCXXX millium fuisset. κάτωνά τε ἐν ῥώμῃ ἡν̃ τις συλῆα φέων φησί. Totidem ferè verbis Plutarchus: γανύσιος δὲ λέγει κάτωνα τῆς βελῆς ἐπὶ τῇ νίκῃ ὑφιζουμένης ἑορταῖς καὶ θυσίας, ἀποφῆνασθαι γνώμην, ὡς ἐκδοτέον ἔστι τὸν ἡγίστατος τοῖς βαρβάροις, &c. Apud Appianum mendosè legebatur τάτωνά τε, & alia, quæ ex Plutarcho emendauimus.

ὁ δὲ καὶ σαρ ἐν ταῖς ἰδίαις ἀναγεγραφαῖς τῆς φημέων ἔργων. *Locus est in libro 4. de bello Gallico, quem citat etiam Plutarchus. ἐς τὰς ἐμβαλόν-
τας νῆσους. Opinoꝛ legendum σαήσους, ex Casare. πρὶ τῆς ὠδραπο-
δήματος ἀπολογουμένων. Casar: simul, ut dicebatur, sui purgandi cau-
sa, &c. pro ὑποτοπήσας, corruptè erat in exemplari ὑποτομήσας.*

XVII.

Ὅτι ἀπορριψαὶ τὰς ῥωμαῖοι τε καὶ καρχηδόνιοι χημάτων. *Appianus in
proœmio historiae suae, meminit τῆς σικελικῆς ἰσοείας, ex qua hoc fra-
gmentum descriptum esse, constat ex annotatione ad oram exemplaris.
pertinet autem ad annum urbis D V, in quo Polybius scribit Romanos
prioris anni naufragio afflictos per quindecim annos, siue ut magis
placet, quinque mari abstinuissè. τὰ δ' ἦν ἐς τὰς ῥωμαῖοις, καὶ καρχηδο-
νίου φίλια. Ita scribendum, cum in exemplari manuscripto non satis
emendatè hic locus legatur.*

XVIII.

Ὅτι οἱ καρχηδόνιοι δις ἐν τῇ γῇ. *Hoc quoque fragmentum ἐν τῇ σικελ-
ικῇ ἰσοείας depromptum esse cognouimus ex annotatione ad oram li-
bri manuscripti. pertinet autem ad annum D X I I, in quo petentibus
Carthaginiensibus pax data est. ὑπολειφθεὶς δὲ τῶν ἀρέσκειων. Videtur
deesse aduerbium ὑπὸ, ut sit, ὑπολειφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν ἀρέσκειων, &c.
συνακουσίους δὲ, ἢ ἔσθονι τὰς συνακουσάντων ἐννῶν, πολέμου καρχηδόνιους μὴ
κατὰρχων. Ita emendauimus, cum pro συνακουσίους, in exemplari συνα-
κουσάν, male scriptum esset. ἐν αὐτῇ. Ita legendum, cum αὐτῇ cor-
ruptè sit in exemplari. & mox, ὅσων, pro ὅσῳ emendauimus. Σεραι-
γὸν ἐτήσιον ἐπιμπν ἐς σικελίαν. Satis patet vel ex hoc Appiani loco, Sici-
liam hoc bello populi Romani provinciam factam esse, regno Hieronis
Syracusani excepto. ὅσους ὑπέχνη αὐτοῖς δώσῃ ἀμύληας. Ita emenda-
uimus, cum in exemplari ὑπέχνη τοῖς, mendosè scriptum esset. ἐπεκα-
λέντο. Ita scribendum, cum in manuscripto corruptè sit ἐπεκαλέντων.*

XIX.

Ὅτι ῥωμαῖοι τῇ φιλίππῳ τῇ μακεδόνος πολέμησαντος αὐτοῖς πέρι. *Ex
libro qui Macedonicus inscriptus fuit, depromptum hoc fragmentum
fuisse, intelligere possumus ex his, quae in eo narrantur. Appianus au-
tè in proœmio historiae meminit μακεδονικῆς συγγραφῆς, à se scriptae.
ἔπειτα πρὸς ἀντίβαν ἐς τὴν ἰταλίαν ἀρέσκεις, ὧν ἠγεῖτο ξενοφάνης. Vi-
dendus de hac re Linius libro 23. in quo Xenophanem legationis prin-
cipem nominat à Philippo missa ad Annibalem; & Florus. περὶ κούρα
πρὸς ἑβρα-*

περὶ βαλόν, ἢ ῥωμαίοις συνεμάχει. Ita legendum, cum in exemplari desit particula ἢ.

XX.

Μεθ' ὧν οἱ αἰτωλοὶ κατέλαβον ἀμβρακίαν, καὶ οὐ πολὺ ὕστερον αὐτῶν φίλιππος ὑποπλάσσανταν ἀνέλαβεν. Corruptè legebantur hac in exemplari. est autem hoc fragmentum ex eodem Macedonico depromptum. σουλπίκιος δ' εἰπόντος ἐκ τῆς κυρίας περὶ τῆς εἰρῆνης τί κείνη. P. Sulpicius Galba, qui cōsul fuit cum C. Aurelio Cotta anno DLIII, describitur. Videndus Linius lib. 31.

XXI.

Καὶ αὐτῆς ἀπεπέλασε περγάμου, μὴ φειδόμενος ἱερῶν, ἢ τάφων. Ita emendauimus, cum in exemplari τάφον, pro τάφων, scriptum esset. Linius libro 31. de hac re ita scribit: quo tempore Philippo circa Pergamum urente sacra, profanaq., &c. est autem hoc fragmentum ex eodem Macedonico, ut videtur, sumptum. τῶν τε ροδίων περὶαν. Linius libro 32. Rhodij Peraam, regio est continentis aduersus insulam, vetuste eorum ditionis, repeiebant. στρατηγούτος ποπλῆς, καὶ ναυαρχούτος λαβύλιου. Ita legendum, ut de P. Scipione consule intelligamus, & de L. Apustio legato, qui praeerat classi. Linius libro 31.

XXII.

Ὅτι λαβύλιος κοῖντος ἐς τὸν τῆς ἀχαιῶν σύλλογον ἀπέστειλε πρέσβεις, οἳ καὶ τῆς ἀθιναίων, καὶ ροδίων ἐπειδὸν αὐτοῖς, &c. In exemplari mendosè scriptū erat λαβύλιος καὶ τος, ex quo nos fecimus κοῖντος, ut de L. Quintio intelligamus, T. Flaminini fratre, cui, ut inquit Linius lib. 32, classis cura, maritimaeq., ore imperium mandatum ab Senatu erat. ad huius fragmenti intelligentiam, quod ex eodem Macedonico descriptum est, libet Zonara verba adscribere, quae leguntur in libro 2. λαβύλιος δὲ φλαμνίνος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ τῶν ἀττάλων καὶ τῶν ροδίων τὰς νήσους ἐχειρουῖτο, καὶ τέλος κέρχεσθαι ἐλόντες, καὶ πυθόμενοι πρέσβεις ὧν τὰ φιλίππου πρὸς τοὺς ἀχαιῶς πέπεμφθαι, ἀπέστειλαν καὶ αὐτοὶ, καὶ ἀθιναῖοι συνεπρεσβύσαντο. καὶ πρὸς τὸν μὲν συνεμερίσθησαν αἰγνῶμα τῶν ἀχαιῶν, τῆς μὲν τῶν φιλίππου τὴν συμμαχίαν ψηφισμένων, τῆς δὲ τοῖς ῥωμαίοις. ὅτε δ' ἐν ποτὲ τὴν βοήθειαν αὐτοῖς ἐψηφίσαντο, καὶ ὅτι τὴν κόρινθον συνεστράτευταν, &c. Apud Appianum paulò post, αἰτῆς βοήθειαν, pro αἰτῶντος, mendosè, ut videtur, scriptum erat. ὅτι πρὸς τὴν ἐλλάδα σελευκίου τῶν στρατηγῶν ὧν ἀνομήματα. Huc pertinent illa Pausaniae in Achaicis: ὅτι ὁ γάλλος ἐς τὸ ἐλλυικὸν πολλὰ μὲν εἶπε, πολλὰ δὲ ἐπραξε καὶ ῥήματα, &c.

Ὅτι

XXIII.

Ὅτι φλαμυνῶνος αὐτῆς σωῆλθεν ἐς λόγους φιλίπῳ, καὶ τὸν μηδένα ὑόλπον, &c. Hoc fragmentum ex eodem Macedonico depromptum est. ἡ δὲ βαλὴ τοῖς φιλίπῳ παρῆσθαι εἶρετο, τί φρονοῖν θεῖ τῷ δὲ φρεσὶν ὁ βασιλεὺς, δαποκρινάμενων δὲ ἀγνοεῖν, φλαμυνῶνον ἐφικνεῖν, καὶ παρῆσθαι ὅτι αὐτὸν δίκαιον ἦγεῖται. *Linii libro 33. legati deinde regis intromissi, quibus longiorem exorsis orationem, brevis interrogatio, cessurus ne iis tribus urbibus esset, sermonem incidit. cum mandatum sibi de his nominatim negarent quicquam. sic infecta pace dimissi. Quinctio liberum arbitrium pacis ac belli permissum, &c. Sumpsit autem Linus ex Polybio, à quo totam hanc Macedonicam de bello Philippico, & Persico historiam accepit, ut apparet, Appianus.*

XXIV.

Ὅτι ἡττηθεὶς πάλιν ὁ φίλιππος, θεῖ συμβάσεως ἐπεκηρυκῆται πρὸς φλαμυνῶνον. Pertinet hoc fragmentum ad eundem Macedonicum Appiani librum, ad cuius intelligentiam videndus Polybius in fragmento sexto: σωθῆμενος χροῖον, & τὸν φίλιππον ἐπελθεῖν ἔδει. In exemplari χροῖον οἱ, mendosè scriptum erat. fortasse pro οἱ, non malè ἢ reponi posset. μήτ' ἐλθῶσι σωοίσθην. Placeret magis σωοίσθην, est autem sententia sumpta ex Polybii fragmento sexto. οἱ δὲ δὲνα ποτὲ τῷ ἐχθρῶν δούτῳ ἀπ' ἀρχῆς ἀνέβησαν. Ita emendauimus, cum in exemplari, οἱ οὐδὲν δαπὸ τῷ ἐχθρῶν δούτῳ ἀπ' ἀρχῆς ἀνέβησαν, mendosè, ut apparet, scriptum esset. συμβέλοις δ' ἐπιμύεν αὐτῶν καὶ δαπὸ εἰώθεσαν ὅτι τοῖς λήγουσι πολέμοις δέκα ἄνδρας, μὲθ' αὐτὸν ἔδει τὰ εἰλημυδρὰ καὶ δίστασθαι. Appianus hac ex Polybio, à quo sunt Liniana illa translata in libro 33. Decem legati more maiorum, quorum consilio T. Quinctius imp. leges pacis Philippo daret, decreti, &c. ἐκτελεσθέντος δὲ πολλοί. Videtur hic deesse verbum τῷ ἀγῶνος, vel aliquid tale. itaque locum stellula meritò notauimus. fortasse ἐκτελεσθέντων δὲ τούτων, non malè restitui posset. vel pro τῷ ἀγῶνος, rectius esset τῷ κηρύγματι. omnino aliquid desideratur. καὶ παρῆσθαι δημήτειον. Verbum παρῆσθαι mihi suspectum est. & pro eo παρῆσθαι, vel aliquid tale, reponendum opinor. ἐς τὸν πρὸς ἀντίοχον πόλεμον. Aduerbium πρὸς in exemplari deerat. videtur tamen necessarium.

XXV.

Ὅτι ῥωμαῖοι ταχέως ἀναβόμην τῷ περὶ ἅλα ὑφορῶντο. Ex eodem Macedonico, hoc quoque fragmentum depromptum est. οἱ ἐς βασιλῆα ἑσάλ-

ἰταλῆες. Ita legendum. *Liuius libro 42. Bastarnatam gentem excitauit sedibus suis, &c.* καὶ τὸν ἀδελφὸν οἰκίῳ ἐς αὐτοὺς ἔχοντα ἀνέλοι. Verbum ἔχοντα, corruptum erat in exemplari. hæc autem Eumenis oratio sumpta videtur ex Polybio, à quo trāstulit *Liuius in libro 42. nam de Demetrii morte, ita apud eum loquitur Eumenes. Orsus inde à Philippi consiliis, necem Demetrii filij retulit, aduersantis Romano bello.*

Βυζαντίοις τε καὶ αἰτωλοῖς καὶ βοιωτῖς συμμαχήσῃ. Ita legendū, cū in exemplari συμμαχήσῃ, corruptè scriptum sit. hanc historiam refert *Liuius in eadem Eumenis oratione: Bæotorum, inquit, gentem captam Philippo, nunquam ad scribendum amicitie fœdus adduci potuisse: tribus nunc locis cum Perseo fœdus incisum literis esse, &c. paulò post: Iam Actolos quem ignorare in seditionibus suis non ab Romanis, sed à Perseo presidium petiisse, &c. & mox auxilium Byzantiis aduersus fœdus tulit.* καὶ δευταλὸς καὶ περραιδὸς δευτασιὰς βουλομένοις πωρισθεῖσαι πρὸς υἱαῖ. Ita emendauimus, cū in exemplari mendosè scriptum esset, καὶ δευτλὸς, καὶ ἰταλὸς δευτασιὰς βαλόμενοι, &c. *Liuius ibidem de hac re ita: confudit & miscuit omnia in Thessalia, Perrebiā, &c.* καὶ ἡσὺ μετέρον ἐρη φίλων καὶ συμμάχων ἀβρόπολιν μὲν ἀφῆρῃ τ' ἀρχῶν. *Liuius ibidem: Abrupolim socium atque amicum vestrum regno expulit, &c. non est autem dubitandum quin à Polybio sumpserit Liuius, unde Appianus etiam ferè ad verbum accepit. opinor autem ἀβρόπολιν, pro ἀβρόπολιν legendum esse apud Appianum ex Pausania, & Pausaniam ex hoc Appiani loco ita restituendum in Achaicis. περσεὶ γὰρ τῷ φιλίππῳ πρὸς ῥωμαίοις ἄροντι εἰρῶν καὶ συνθήκας, ἀς οὗ πατὴρ οἱ φίλιππος ἐποίησατο, ἐπῆλθεν ἰσχυρῶς τοῖς ὅρκοις, καὶ ὅτι τε ταπεινὸν τὸν βασιλεῖα ἀβρόπολιν, καὶ ἀφῆρῃ τ' αὐτοῖς, σφάττωμα ἀγαθὸν, ἐποίησαν ἀναστὰς ῥωμαίων συμμαχίας ὄντας.* Corruptè enim in vulgatis codicibus legitur, καὶ ὅτι τε ταπεινὸν τὸν βασιλεῖα ἀβρο πόλεως σφάττωμα ἀγαθὸν, &c. eamq. in emendatam scripturam secutus Amasius, vertit: regemq. Sapeorum Abro vrbe expugnata, populi Romani socium & amicum sedibus expulisset suis. omninò ἀβρόπολιν, pro ἀβρο πόλεως, apud Pausaniam legendum: ita enim esse in libro manuscripto, postea animaduerti: & ῥωμαίων ἀνάστατον σύμμαχον ὄντας, reponendum, pro ἀναστάτοις ῥωμαίων συμμαχοῖς ὄντας: si ἀφῆρῃ τ' αὐτοῖς nomen expungamus. quod tamen mihi retinendum videtur, vel ex his Appiani verbis, quæ sequuntur: ἀφῆρῃ τ' αὐτοῖς δὲ ἐν ἰλλυριοῖς, καὶ συνάσσω ἐκτείνον, ὅτι βαλόντας ad quæ ex Polybio, ut diximus suprâ, respexit

2 *Liuius,*

Liniius, cū scribit: Artetarum Illyrium, quia scripta ab eo quedam vobis comperit, socium item atque amicum vestrum interfecit. Νέβαλλε δ' αὐτὴ καὶ τὰς ὀπηγμίας, βασιλικὰς ἀμφω γυρομένας, καὶ τὰς νυμφαγωγίας ὅλῳ περὶ ροδίων σὺν ὅλῳ ᾧ δαπεμφθεῖσας. Ita legēdum, illustrantibus hanc lectionem *Linianis illis in libro 42. Selenci filiam duxisse eum non petentem, sed petitem ultro: sororem dedisse Prusie precanti, ac oranti: celebratas esse utrasque nuptias gratulatione, donis q̄ innumerabilium legationum, & velut auspiciis nobilissimis populis deductas esse, &c.* Videndus in fragmentis *Polybius*, à quo sumpsit *Liniius*. ταῦτ' ἀπὸ ῥήγε ἐπ' ἐν σφίσιν αὐταῖς ποιέμενοι. ἀρπαλὸν τε πεμφθέντα ᾧ δαπεμφθεῖσας ἐς ἀντιλογίαν ὀμένοισι, καὶ ροδίων πᾶσι περσεύοντο, βουλομένοισι ἐς ὅτι τὸν ὀμὲν διελέγχειν. Locus hic in manuscripto non caret mendo. nos autem ita edidimus, ut emendari debere existimauimus. huc autem pertinent *Liniana* illa ex libro 42. *Persei deinde regis legatis post paucos dies Senatus datus est. ceterum praecipue non auribus magis, quam animis ab Eumene rege, omnis & defensio & deprecatio legatorum respuebatur. & exasperauit animos ferocia animi Harpali, qui princeps legationis erat. is velle quidem, & laborare dixit regem, ut purganti se nihil hostile dixisse, aut fecisse fides habeatur, &c.* & legatio *Rhodiorum* erat, ac *Satyrus* princeps, &c. *Appiani* verbum ἐξηγήσαν, quod ex *Polybio* mutuatus est, exasperauit, *Liniius* vertit.

καὶ ροδίοις τὴν θεωρίαν αὐτῶν μόνου βασιλέων. Pro θεωρίαν, libenter legerem θεωρίδα, ut nāuim intelligamus, qua *Theori* uehebantur *Rhodium*, litatum soli, *Eumenis* nomine. αὐτὸς δ' ἐς τὴν Ἀσίαν ἐπανιὼν ἐν κίρρας ἐς Δελφὸς ἀνέβαινε δύσων. *Liniius* libro 42. satis constabat, *Eumenem* ut sacrificaret *Apollini Delphos* ascensurum: progressi cum *Euandro* insidiatores, nihil aliud ad peragendum inceptum, quam loci opportunitatem, omnia circumeuntes querebant. ascendentibus ad templum à *Cirrha*, priusquam perueniretur ad frequentia edificiis loca, maceria erat ab laua semitae paulum extans à fundamento, &c. mox: post maceriam se abdidērunt, &c. quod *Appianus* dixit, ὑπὸ τὸ τεῖχος ἵππας ἀντιπαραστήσαντες, ex *Polybio* scilicet, ut iam admonuimus. ὅτι θεωρίαν κατακτάτο. *Liniius* ibidem: *Thraciam* subiectam esse, &c.

ἐκ ἐρήμης ὄντος ἀνδρός. Locus sine dubio corruptus, restitui aliquo modo posset, si ἐκ ἐρήμης ἀνδρός legeretur, pro ἐρήμης ὄντος ἀνδρός. Placeret etiam, οὐκ ἐπελδοῦντες ἀνδρός, quia paulò post dicit, σεπᾶν ἔχει, καὶ ᾧ δαπεμφθεῖσας εἰς ἐξωθεν ὀμὲν διελέγχειν. omninò sensus patet, utro modo legas.

legas. τῶν παθόντων ὑπὸ περσέως αἰρεῖσθαι πόλεμον. Ita emendauimus, cum in manuscripto sit, ὑπὸ περσέως αἰρεῖσθαι, ut videtur, mendosè. καὶ ταῦτ' αὐτὸς ἐδήλωσε περσεύς, καὶ τὰς συνθήκας αὐτῷ ἀντὶ τῆς ἀναγεώσασθαι. Videtur legendum, ἀντὶ τούτου: vel, quod magis placet, καὶ τῆς. Liuius libro 42. Hæc qualiacumque sunt, per legatos meos non solum indicata, sed etiam excusata sunt sæpè in Senatu vestro. οὐπω δ' ἑλθόντος εὐμένους. Ita legendum, vel ex Liuij auctoritate, pro οὐπω. eius verba sunt: sed nondum Romam accusator Eumenes venerat. δόλοφί, ἥ δ' ἐπεσεύευσεν. Liuius libro 42. Dolopia bella intulit, &c. ἔκτειναν δὲ οἱ δόλοπες οἱ δὲ τὸν ἡγούμενον αὐτῶν αἰκισάμενοι. Liuius ibidem: quippe Euphranorem præfectum à me impositum ita occiderunt, ut mors pænarum eius leuissima fuerit. αὐτὸν, pro αὐτῶν, malè scriptum erat in exemplari. ἀλλὰ ἀρδέταυρον πινὲς ἀνελόντες ἐν μακεδονίᾳ διέτειλον, &c. μοx: μαθὼν δὲ καὶ τὸ δ' ὅτι ἐγὼ κλημὰ ποιεῖσθαι, ἔκκηρυξεν αὐτοῖς τῆς ἀρχῆς ὅλης. Liuius: Artetari interfectores, ut cade (ne quid ultra dicam) latatum appareret, recepisti, &c. paulò post: ego tamen istos, ut primum in Macedonia esse admonitus à vobis comperi, requisito abire ex regno iussi, & in perpetuum interdixi finibus meis. κοινῶν γὰρ πάντων νόμῳ, καὶ δ' αὖ καὶ ὑμεῖς τοὺς ἐτέρων φέροντες ὑποδέχεσθαι. Liuius: si vos quoque accipitis, ut quicumque exules in Italiam, aut Romam se contulerunt, &c. βυζαντίοις δὲ καὶ αἰτωλοῖς, καὶ βοιωτοῖς οὐ κατ' ὑμῶν, ἀλλὰ κατ' ἐτέρων συωμάχισεν. Liuius: Byzantiis item contra fœdus misisti auxilia: cum Bæotij sociis nostris secretam tibi ipsi societatem, quam non licebat, iureiurando pepigisti. καὶ ταῦτα πρὸς ὑμῶν ἡμέτεροι πρέσβεις ἐμήνουν. καὶ ἐν ἐμέμφεσθαι μέχρι τῶν εὐμένους δ' ἑλθόντος. Ita emendauimus, cum πλὴν, pro πρὸς, sit in exemplari. Liuius ibidem: per legatos meos non solum indicata, &c. sed nondum Romam Eumenes venerat, qui calumniando omnia, &c. οἷς πᾶσιν ἐχθρὸς ὅτι τοῖς ὧν. Liuius: scilicet nec Eumenes, cum tam multis grauis publicè & priuatim sit, &c. ἑρρένιον τὸν ἐν βροντεσίῳ τις ἀν' πρὸς σείειν, ὅτι περσεύς ῥωμαίων ὄντα, καὶ φίλον ὑμέτερον, καὶ πρὸς ἑσόνον, εἰληφέν ὅτι τὴν τῆς βελλῆς φαρμακείαν, ὡς ἀναλώσασθαι τὴν σύγκλητον δι' αὐτῶν δυνάμεως. Ramnium, non Herrenium habet Liuius, qui hanc historiam accepit à Polybio, unde etiam sumpsit Appianus. Liuij verba sunt ex libro 42. Princeps Brundisij Ramnius fuit: hospitio quoque & duces Romanos omnes, & legatos, exterarum quoque gentium insignes, præcipuè regios accipiebat, &c. promissis enim ingentibus præmiis petere

institit ab eo rex, quoniam duces omnes, legatiq. Romani hospitio eius uti assueſſent, quibus eorum ipse scripſiſſet, ut venenum dandum curaret, &c. & mox: neque ego potiore quaquam ad ministeria facinorum, quam Ramnium, quem neque unquam antè videram, nec eram postea viſurus, inuenire potui, &c. τὸ δ' ἐναντίον, ὅτι σωφρόνων. Ita videtur scribendum, cum σωφρον, sit in exemplari. καὶ ὁ ὕπατος ἐκέλευσε τοὺς ὀρέσβεις, ἐκ μὲν τῆς πόλεως, αὐτῆς ἡμέρας· ἐκ δὲ τῆς ἰσθμίας, τετράκοντα ἄλλας ὁρίζων. *Linii libro 42. Denūtiatum, ex templō manibus urbis Romæ, Italia intra xxx diem excederent, &c. hæc à Polybio transtulit Linius, unde Appianum Macedonicam etiam historiam sumpſiſſe diximus. δὲ τὰς ἐπ' ὀρεσβείας. Locus est corruptus & mancus. verborum tamen sensus patet.*

XXVI.

Ὁ π μὴ τὴν νύκτωρ ὁ περτεὺς, εἴτ' ὅππῃ λαὸν κέρσῃ, καὶ τοὺς ἀλλοτρίους αὐτοῦ, εἴτ' ἀποπειρώμενος ὅπως ἐπ' ὀρεσβείας ἐξελθῇ. Hoc fragmentum pertinet ad eundem Macedonicum librum. ὁ δὲ, περτεὺς μὲν ἀπεκρίνατο ῥωμαίων ἀξίας ἐν εἴῃ δὲ λείπει αὐτὰς, εἰ μὴ καὶ μακεδόνες καὶ αὐτὸν ὀππότερ ῥωμαίοις. Videtur vox αὐτὰς abundare. *Linii lib. 40. Responderi placuit: ita pacem dari, si de summa rerum liberum Senatui permittat rex de se, deq. uniuersa Macedonia statuendi ius, &c. Videndus Polybius in fragmentis, à quo sumpſit Linius. ἐκκλησίαν συναγαγὼν, θεσσαλοῖς μὲν ἐμαρτύρησεν ὡς ἀνδράσιν ἀγαθοῖς, πρὸς τὴν συμφορὰν χρημομένοις. Linius ibidem: Thessali pro concione laudati, ducesq. eorum etiam virtutis causa donati. αἰτωλῶν δὲ καὶ ἐτέρον ἑλλήνων κατεβόλυσαν, ὡς περτεῶν τε ἀπέντων, καὶ τούτοις ἐς ῥώμην ἐπεμψεν. Linius lib. 42. & in consilio apud Cos. pro se quisque in Actolos conferebant causam: ab iis fuga, terrorisq. principium ortum, secutos pauorem Aetolorum & ceteros socios Græcorum populorum. Quinque principes Aetolorum primi terga vertentes conspecti dicebantur, &c.*

XXVII.

Ὁ π ῥόδοι ὀρέσβεις ἐς μαρκίον ἐπεμψαν. Ex eodem Macedonico hoc quoque fragmentum descriptum est. ad eius autem intelligentiam videndus *Linii libro 44. ῥόδοι μὲν ἐν, καὶ ὡς ὀρέσβεις ἐπεμπον ἐς ῥώμην, καὶ ἐτέροις πρὸς μαρκίον. Ita hunc locum emendauimus, cum in exemplari corruptè legeretur, ὀρέσβεις ἐπεμπον πρὸς ῥώμην, καὶ ἕτερα πρὸς μαρκίον.*

Ὁ π τδ

XXVIII.

Οἱ τὲ μαρείου ἐς κίρταν ἀφιομόντες, ὡς εἰς βόρχου παρῆσαν, οἱ πεμ-
φθῆναι πινὰς ἐς λόγους βόρχου παρακάλου. καὶ ἐπέμφθησαν, αὐλὸς τε μάλ-
λιος ὁ ὡς ἐξ ἑλτίας, καὶ κορνῆλιος σύλλας ὁ ταμίης. Hoc fragmentum ex
quo libro sit, incertum. videtur tamē ad Libycum pertinere. est autem
ferē ad verbum ē Sallustio trāslatum, cuius verba in Iugurthino sunt
hæc: Postea loci consul haud dubiē iam victor, pervenit in oppidū Cir-
tam, quō initio profectus intenderat, eὐ post diem quintum, quā ite-
rum Barbari malē pugnaverant, legati à Boccho veniunt, qui regis
verbis à Mario petiunt, duos quā fidiſsimos ad eum mitteret, velle
de suo, & de populi Romani commodo, cum his differere. ille statim L.
Sullam, & A. Manlium ire iubet, &c. γὰρ γὰρ ὡς αὐτὸς ἰογόρθου ἀφεί-
λετο: & paulo supra, ἐς κίρταν, in exemplari mendosē erant. ὡς
μαρείου νῦν ἀφῆκε. Hæc quoque ex Sallustio, ut videtur. Nam Nu-
midia partem, unde Iugurtham expulerit, iure belli suam factam, eam
vastari à Mario pati nequihisse, &c.

XXIX.

Οἱ τὸ βόρχος ἐτέροις ἐπέμψεν ὡς εἰς, οἱ μαρείου ὑπὲρ ἐμπελόντες εἰ-
πῶντες δέησαν. Hoc quoque fragmentum ad eandem rerum Libycarum
historiam pertinet. σύλλας δὲ ἵνα συμπεράξαι ἐς τὰς ἐξελύσεις. Ita
legendum: est autem sententia ē Sallustio sumpta, qui ita scribit: Igi-
tur Quaestori mandata Bocchi patefaciunt: simul ab eo petunt, ut fau-
tor, consultorq. sibi adsit, &c. λησθέντας δ' ἐν ὁδῷ τοὺς ὡς εἰς
τοὺς δὲ ὁ σύλλας ὑπεδέξατο, καὶ ἐξήλθον μέχρι μάλλιον ἀπὸ γαιτῶν ἐπ-
αρελθεῖν. Sallustius ibidem: deinde à Getulis latronibus in itinere cir-
cumuenti, spoliatiq. pauidi, sine decore ad Sullam profugiūt, quem con-
sul in expeditionem proficiscens, Pro Pratore reliquerat. eos ille non
pro vanis hostibus, ut meriti erant, sed accuratē & liberaliter ha-
buit, &c. παρελθεῖν δὲ βόρχον διδάσκον. Hic multa desunt, quæ
suppleri ex Sallustij Iugurthino possunt. pro παρελθεῖν, videtur παρῆναι
legendum esse. ex ἐπαρελθεῖν enim verbo, quod præcedit, error fluxit.
sunt autem Marij verba ad legatos Iugurthæ. μαρείον δὲ ἡξίως σύλλαν
οἱ πέμψαι συνελθεῖν ἐς λόγους, καὶ μαρείος ὑπὲρ ἐπέμψεν τὸν σύλλαν. Ita emen-
dauimus, cū in exemplari ἡξίως, corruptē scriptum esset. locus trās-
latus est ex Iugurthino Sallustij. Quibus rebus cognitis, Bocchus per
litteras à Mario petiuit, ut Sullam ad se mitteret, cuius arbitratu de
communibus negotiis consuleretur, &c. ἀφῆκε δὲ ἰογόρθου φίλον ἐν

βόχῃ καταλειμμένον ἐφορᾶν τὰ γνώμῃα. *Asparē* appellat *Sallustius*: ut incertum sit in transpositione litterarum, apud utrum errauerit librarius. Ibi cum *Boccho*, inquit *Sallustius*, *Numida* quidem nomine *Aspar*, multum & familiariter agebat, præmissus ab *Ingurtha*, postquam *Sullam* accitum audierat, orator & subdolè *Bocchi* consilia ierat, &c. καὶ μαχάλλως. Opinor hoc nomen, & locum etiam totum non vacare mendo. nam cum alia, tum verba illa, καὶ τις ἔξειλδ' ὅτερος, corrupta erant in exemplari. & *Sallustius* de *Cornelio Liberto*, ne verbum quidem profert. incertum item, an μαχάλλως is sit, quem *Massagradam* *Sallustius* nominat.

XXX.

Ὅτι κρήτη ἔξ ἀρχῆς ὀνομάσκειν ἔχων ἔδοκει μετέχδ' αὐτῇ τῷ βασιλεύοντι. De hoc quoque fragmento parum constat, ex quo libro depromptum sit. ad oram exemplaris, ὡς κρήτης, tantum notatum erat. Opinor autem bellum hoc Creticum in Macedonicum librum ab *Appiano* coniectum fuisse. *Florus* in huius belli historia hæc de *Creta* insula ad hunc locum pertinentia scribit. Fuisse *Mithradati* videbatur: hoc placuit armis vindicare. primus inuasit insulam *M. Antonius*, cum ingēti quidem victoriæ spe, atque fiducia, adeò ut plures catenas in nauibus, quam arma portaret. dedit itaque pœnas vecordiae: nam plerasque naues intercepte hostes, captiuâq; corpora religata velis ac funibus pependere: ac sic velificantes triumphantium in modum *Cretes* portibus suis adnauigauerunt. καὶ μὲν ὀφρῆσαι. In exemplari abundat aduerbium ὡς: nam habet ὡς ὡς μὲν ὀφρῆσαι, & mox, pro πλόσσαι, ut nos emendauimus, habebat πλεονάσαι, ut opinor corruptè. ὡς μάρκῃς ἀντωνίῃς. Ita legendum, cum in exemplari sit, γὰρ ἀντωνίῃς. mendosè etiam *Diodorus Siculus* in fragmentis habet λόβῃς ἀντωνίου. nam *M. Antonium* triumviri patrem, primum contra *Cretenses* rem gessisse, cum ex aliis, tum ex *Appiano* satis constat in hoc ipso fragmento, in quo infra scriptum est, καὶ ὡς ὁ δὲ πατὴρ μάρκῃς ἀντωνίου τῷ πολέμῳ σάντος ὕστερον καί σαι τῷ κληθέντι πεισθας ὡς ἀκρον. *Linus* etiam in epitoma lib. 97. *Marci* prænominē *Antonium* afficit, cum de bello Cretico ita scribit: *M. Antonius* Prætor bellum aduersus *Cretenses* parum prosperè gestum morte sua finiuit. χηματίσαι δ' ὅμως δὲ τὴν περὶ κρητικὸς. *Plutarchus* etiam scribit *M. Antonium* hunc ob rem cum *Cretensibus* gestam, Creticum appellatum fuisse. sed pro χηματίσαι, libentius κληθῶν reponerem. καὶ νικᾶ μὲν ὁ μετέλλος ἐν κυδωνίᾳ λαδ' ὦν. *Florus*: Metellus

Metellus deinde totam insulam igni ferroq; populatus, intra castella & urbes redegit, &c. & mox: victisq; Lathene & Panare Cydonia du-
cibus, victor rediit. καὶ οἱ κρήτες ἐς πομπήϊον μάγον στρατηγούτα τῆ
λησικου, καὶ μηδεδατείε πολέμου πέμψαντες, ἔφασαν ἑαυτοῖς ἐλθόντι ὀπι-
ξέπειν. Florus: alij deditionem suam ad Pompeium absentem mitte-
rent, &c. ὁ δὲ, οὐ φροντίσας ἐπέμεινε τῷ πολέμῳ. Ita legendum, pro
ὁ δὲ φροντίσας, ut est in exemplari. καὶ κρητικὸς ἐκλήθη ἔδδ. Ad
oram libri pro ἔδδ, emendatum est ὁδε. Liuius in epitoma libri 99.
2. Metellus pro Cos. bello sibi aduersus Cretenses mandato Sydoniam
urbem obsedit, &c. ex hoc Liuij loco, & ex Appiani ἐν κυδωνία, &
ἡ κυδωνία, Cydoniam, & Cydonia, apud Florum legendum videtur.

FVLVI VRSINI NOTÆ IN DIODORVM SICVLVM.

I.

Αρχαῖος πρὶ θεωρηθεῖς ἔδει. Ita videtur legendum, cum in exem-
plari scriptum sit ἀρχαῖος. Videtur autem sententia sumpta ex fra-
mento Polybij, quod extat apud Suidam. οἱ δὲ ῥωμαῖοι, inquit, ἔδος εἶ-
χον μὴ ἀρχοντες φαίνεσθαι χειρὰν ἀδίκων, ἀλλ' αἰεὶ δοκεῖν ἀμυνόμενοι, καὶ
κατ' ἀνάγκην ἐμβαίνειν εἰς τοὺς πολέμους. Verbum ὑπίστασθαι, quod est apud
Diodorum, mihi quidem suspectum est. εἰς ἡμέραν τετρακοσίων πόλε-
μον κατήγαγαν. ὃν οἱ μὲν τῶν ἀλλανδῶν πρεσβύται καὶ τῶν ἑξαιτήσων ὑπο-
κρίσιν ἔλαβον. Et hic quoque locus non videtur carere mendo. sententia
tamen vel ex Liuiō patet, qui hanc historiam narrat in libro primo.
Tantisper, inquit, Romani, & res repetiuerant priores: & negati Al-
bano bellum in trigesimum diem indixerant. hac renuntiant Tullo.
Tum legatis Tullus dicendi potestate, quid petentes venerint, facit, etc.

II.

Οἱ ποὶ τῶν ἀνὰ εἰδος καὶ φλαμύνε πεμφθέντες εἰς ῥώμην πρεσβύται
ὡς τῶν συνθηκῶν, ἐπεὶ διελέχθησαν τῇ συγκλήτῳ. ὡς δὲ τὰς ἐντολὰς εἶ-
χον, ἔδοξεν τῇ γενοσὶα βεβαῖν τὰς ὁμολογίας. De hac re ita scribit Li-
uius libro 34. Legati Nabidis tyranni Romam venerunt. his extra ur-
bem in ade Apollinis Senatus datus est. pax, quæ cum T. Quinctio
conue-

conuenisset, ut rata esset, petierunt, impetraveruntq., &c. *sumpsit autem tam Linius, quam Diodorus ex Polybio:* εἰσιν ἐκ Λ. & Δ. *ωστὺ ἐκ Λ. & Δ., in exemplari scriptum erat.*

I V.

Ὅτι πάλιν ἡ σύγκλητος δέηκουσε τῆς ὑποτάξεως ἐπὶ τῆς ἐλλάδος πρεσβυτέρῳ. Hoc
fragmentum, ex Polybio 19. p. ante ad verbum descriptum est, & à Li-
nio in libro 34. translatum. καὶ δημότερον τὸν νόον. Videtur deesse ἐκ
τῆς ὁμιλείας, quod ex Polybio suppleri potest. πινὰ μὲν τῶν καὶ τ' ὀρώ-
πιω μὴ πολυπραγμονεῖν. Ita legendum, non πολυπραγμονήσεν, ut est
in exemplari. ὁ δὲ φλαμυνῖος ἔφη δυοῖν πρᾶγματων ὄντων, ἕτερον τὸ
βασιλεῖ τινι σύγκλητον συγχωρεῖν εἰ μὴ βούλεται τῆς ὀρώπιος ἀπέχεσθαι,
μὴ δὲν πολυπραγμονεῖν ῥωμαίοις τῶν καὶ τινι ἀσίου. εἰ δὲ τὸτο μὴ πρᾶ-
γμῶν γινώσκων, ὅτι ῥωμαῖοι τοῖς ἐαυτ' φίλοις κατὰ δουλωμένοις βοηθήσωσι.
Linii libro 34. Ad ea Quintilius: quoniam vobis distincte agere li-
bet, & genera iungendarum amicitiarum enumerare: ego quoq. duas
conditiones ponam, extra quas nullam esse regi nuntiatis amicitiae cum
populo Romano iungende. unam, si nos nihil, quod ad urbes Asiae at-
tinet, curare velit, ut & ipse omni Europa absteat. alteram, si se ille
Asiae finibus non contineat, & in Europam transcendat: ut & Roma-
nis ius sit Asiae ciuitatum amicitias & tueri quas habeat, & novas com-
plecti. τῶν δὲ πρεσβυτέρῳ ὑποκρινάμενων, ὡς ἐδὲν τοῖς τοῖς συνθήσονται, δι-
εταπεινώσουσι τινι βασιλεῶς ἀρχῇ. Linii ibidem: Nos verò, inquit
Menippus, nec volumus, nec possumus pacisci quicquam, quo regnum
Antiochi minuat. οἱ δὲ βασιλεῶς ἡξίου τε τινι σύγκλητον ἐν-
δυσπνέουσαν, ἡλικῶν ἐκαστέροις κατὰρχεῖ κινδυνῶν, καὶ μὴ δὲν ταχέως πρᾶ-
ττειν. ἀλλὰ καὶ τὸ βασιλεῖ δοῦναι χρόνον ἐς βαλὼν, καὶ αὐτῷ ἐπιμελέεσθαι
τοῖς τοῖς βαλόντι. Linii ibidem: Tum Menippus deprecari &
Quintilium, & patres institit, ne festinarent decernere: quo decreto
turbaturi orbem terrarum essent. tempus & sibi sumerent, & regi ad
cogitandum darent, &c. Sumpsisse haec Linium de Polybio, apparet ex
Diodori verbis, quae ex Polybio descripta sunt.

V.

Ὅτι τοῖς αἰτωλοῖς ἀπαρεσβόταμένοις ἐπὶ δ' ἁλύσεων. Hoc quoq. fragmentum ex Polybii historiis depromptum est, & VI quod sequitur. Videndus Linius libro 37. Ὁδὴ καλῶσαι ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν. In exemplari deest aduerbium.

ॐ नमः

V II.

Ο'π' ὁ ἀντίοχος πολλὰ σκεπτικῶν τὰς τῆς συνεδρίας ἀρετὰς. Hac quoque ex Polybio sumpta sunt, ut constat ex fragmentis, quæ extant. τὸν μὲν δευτερευόντα ἀνδρὶ λύτερον ὑποδῶσαι, ὃν ἡ εἰληφὼς, ὅταν περὶ εὐβοίαν δέκεται. In exemplari corruptè scriptū erat, ὃν ἡ εἰληφὼς. desunt autem hæc in Polybio: unde tamen hausisse Liniū verisimile est, quæ scribit in libro 37. etiam quod filius eius captus in potestate regis erat. is ubi, & quando, & quo casu captus sit, sicut pleraq. alia, parum inter auctores constat. alij principio belli à Chalcide Oreum petentem, circumuentum ab regis nauibus tradunt. αὐτὸν δὲ ταύτης τῆς ἐπεργασίας, συμβαλόντων αὐτῶν, μὴ ὀφθαλμοφανῶς ῥωμαίοις. Linius ibidem: pro tanto in me munere, &c. quod in præsentia dare possim, si dele consilium est. abi, nuntia meis verbis, bello absistat, &c.

V III.

Ο'π' ἐν τῇ ῥώμῃ περὶ τῆς καὶ τὸν ἀντίοχον ἡττης. Ad huius fragmenti intelligentiam, videnda sunt quæ notauimus ex Liniō in Polybii fragmentis, unde hæc Diodori deprompta sunt. αὐτὸν δὲ τὰς αἰτιολογίας καλῶς περὶ τοὺς ῥωμαίους παραχθέντα διεξιόντων, ἀναστὰς τις τῆς συνεδρίου. in exemplari mendosè erat, αὐτὰ δὲ καλῶς τὰ τοὺς αἰτιολογίας καλῶς περὶ τοὺς ῥωμαίους, &c. & ad oram libri emendatum est, ἀναστὰς τις τῆς ἐκ τῆς συνεδρίου, &c.

I X.

Ο'π' ὁ ἀντίοχος ὑπογράφει τὸν πόλεμον. Videndus Polybius in fragmento XXXV. & quæ ibi notata sunt ex Liniō libro 38. ἀξιῶν αὐτῶν συγνώμῃ δοθῆναι. αὐτὸν in exemplari mendosè legebatur. ὁ δὲ παραχρῆσται δὲ τῆς τε ἐλεφάντων, καὶ μακρῶν νηῶν. Hac in Polybio non satis emendatè habentur. nos autem ex Liniō emendauimus, apud quem est: Elephātos tradito omnes, neq. alios parato. Tradito et naues longas, etc.

X.

Ο'π' καὶ τὴν καὶ τὸν ἀντίοχον ἡτταν. Videndus Linius libro 38. in quo Polybiana quædam translata sunt, ad quæ pertinent hæc Diodori. τῆς μὲν περὶ τῆς ἐλεφάντας. In exemplari ὁ δὲ scriptum est mendosè, & ῥώμῃ, pro ῥώμῃ: & max, ὅπως ἐλθῇ, pro ὅπως ἐλθῇ, ut nos emendauimus. τὴν μὲν καὶ τὰς τῆς ταύρου χάραν δόμενοις εἶναι, καὶ τοὺς ἐλεφάντας. Linius ibidem: cum inter cetera, quæ accipienda ab Antiocho erant, elephātos quoque accepisset, donog, Eumeni omnes dedisset. ἀντίοχῳ φέρον φερόσας. Ita legendum ex Liniō, apud quem scriptum est: quæ stipendiaria regi Antiocho fuerant, &c.

R

Ο'π

XI.

Ὅτι γράσιος μάλλιός ὁ ἀν.δύπατος, ὡς ἀριθμομένων πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρῳ ὡς ἀριθμομένων πρὸς ἀελεύσεως. Ita videtur legendum, cum in exemplari συλλύσεως scriptum sit. Videndus Polybius in fragmentis, unde hac sumpsit Diodorus, & quæ in sequenti fragmento habentur.

XIII.

Ὅτι καὶ τὴν πελοπόννησον, τῆς κοινῆς σωῶδου τῶν ἀρχαίων σωελθούσης. Pertinent hac ad Polybii fragmentum 41, ad cuius intelligentiam multa ex Liniio notauimus, quæ huc referri possunt. Ἐπεὶ δ' ἐφασαν τὸ σύγκλητοι δυσαρρεσίδης τῇ τῶν τειχῶν τῶν ἐν λακεδαίμονι καθαίρεσι. Apud Polybium malè scriptum erat, ὅτι δυσαρρεσιῶται μὲν καὶ τῇ τῶν τειχῶν σωτελέσθ, cum καθαίρεσθ scribendum sit. habet enim Linius, μαῖνια diruta, &c. Δωρεὰν ταλάντων εἴκοσι. Polybius habet ρ καὶ εἴκοσι τάλαντα, ut apud Diodorum videatur ρ deesse. οἱ δὲ ἀρχαῖοι τὴν δόσιν τῶν χρημάτων ὑποκομίσαντες. Placeret ὑποδοκιμάσαντες.

XIV.

Ὅτι καταντησάντων εἰς ῥώμην τῶν ἀπὸ τῆς ἀσίας βασιλέων πρεσβυτέρῳ ὑποσάλόντων. Hac quoque ex Polybio sumpsit Diodorus, ut constat ex fragmentis, quæ à Liniio quoq. translata fuisse indicauimus in Scholiis.

καὶ ξένια, καὶ τ' ἄλλα φιλάνθερπα. Ita emendauimus, cum malè scriptum esset in exemplari, καὶ ξένια, καὶ τ' ἄλλα φιλανθερπία. qualia autem fuerunt ξένια, quæ legatis præbebantur, constat cum ex Liniio, tum ex Polybio, pluribus locis. τοῖς ἐν παντὶς τρέπου συλλύοντας τὸν πρὸς φαρνάκω πόλεμον. De hac re videndus in fragmentis Polybius. placeret autem ἀελεύοντας, pro συλλύοντας: & supra, ἀελεύσεως, à nobis emendatum est in fragmento XI, pro συλλύσεως, non malè, ut existimamus. quamuis & ibi συλλύσεως, & hic συλλύοντας, ferri possit.

XV.

Ὅτι τῆς ὡς τοῖς αἰτωλοῖς χρεωκοπίας καὶ τὴν Θεσσαλίαν Ἰηλωθείσης. Diodorum hac à Polybio accepisse, intelligere possumus ex Liniiana versione, quæ habetur in libro 42. Confudit, inquit Linius, & miscuit omnia in Thessalia, Perrhæbiâque spe nouarum tabularum, &c. ὑπέλαβον ἐκ τῆς περσέως γερονέναι τὴν σύγχυσιν. In exemplari corruptè legebatur τὴν σύγχυσιν. nostram emendationem confirmat Linius illis verbis, confudit & miscuit, &c. πρὸς δὲ τῆς ἀεζουπόλεως & Θεσσαλίας ἐκ τῆς βασιλείας ἐκβολῆς. Ita emendauimus, cum in exemplari sit καὶ τῆς βασιλείας, pro ἐκ τῆς βασιλείας. ad oram autem libri vox ἀεζουπόλεως

κατ' αὐτὰν δ' αὖτοί τε ἀπολογομένηται. Ita legendum, cum in exemplari corrupte sit ἀπολογομένηται.] *Linii libro 45. Inter multas Asia, Graeciaeque legationes, Rhodiorum maximè legati ciuitatē conuerterunt, etc. purgatumque ciuitatis crimina dicentes venisse, &c. Sumpsit autem hæc Linii ex Polybii fragmento LXXIV, unde & Diodorus accepit.* ὡς δὲ καὶ στρατηγὸν πρὸς σιναζαίων ἀνακλιτῶν, περιελάττει τὰ πάντα πρὸς τὸν καὶ ῥοδίων πόλεμον. Hæc ad verbum ferè, & quæ sequuntur, ex Polybio descripta sunt, ut ex eius fragmentis apparet. *Linii ibidem: M. Iuuentius Thalna, cuius inter ciues & peregrinos iurisdictio erat, populum aduersus Rhodios incitabat: rogationemque promulgauerat, ut Rhodios bellum indiceretur, &c.* ὥστε πένθητον ἀναλαλεῖν ἐδῆται. καὶ δὲ τὰς ἐν τεύχεσσι τῶν φίλων, μνηστῆρας ὡδρακαλεῖν, μὴ δ' ἀξιεῖν, ἀλλὰ δεῖσθαι μὴ δακρύων. *Linii: extemplo veste sordida sumpta, domos principum cum precibus, ac lacrymis circumibant orantes, &c.* ὡδραλιπεῖν, pro ὡδρακαλεῖν, corrupte erat in exemplari. καὶ τὸν ὡδρακαλῆντα πρὸς τὸν πόλεμον, καὶ παύσαντος δὲ τὸν ἐμβόλων, ἐποιεῖτο τοῖς λόγοις. Hæc ex Polybio Diodorus, sed nimis concisè. habet enim Polybius in fragmento XCIII: καὶ τὸν στρατηγὸν τὸν ὡδρακαλῆντα πρὸς τὸν πόλεμον καταπαύσαντος δὲ τὸν ἐμβόλων, ἐποιεῖτο τοῖς λόγοις, περὶ τὸν μὲν φιλόφρον, καὶ δὲ τὸν ἀσυμψύχην.

XX.

Ὅτι καὶ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις ἦσαν εἰς ῥώμην πάντες οἱ πορσεδῶνται, συγχαρησόμενοι τοῖς γερονόσι κατωρθώμασι. Ita legendum ex Polybio, à quo hæc sumpta sunt.

XXI.

Ὅτι καὶ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις πολλὰν ὡδρα γερονότων πορσεδῶνται, πορσεδοῖς πρὸς αὐτὰν ἐρημίαν ἔχοντες. Hæc ex Polybii fragmento XCIII sumpsit Diodorus. κατηγορησάντων δὲ πλείονων δὲ τῆς ἀσίας πορσεδῶνται, καὶ μάλιστα τῶν ἀπεσταλμένων ὡδρα πορσεδοῦ. Hæc in exemplari mendose legebantur. quæ à nobis emendata, videant docti, an *Linianis illis in lib. 45, lucem aliquam afferre possint. altera, inquit Linii, querimonia Gallici tumultus, Aduert. e.g. gladiis regnum in dubium adductum esse, &c.* ὑποπτικῶς γὰρ εἶχον οἱ ῥωμαῖοι τὰ πρὸς τὸν ὡδρα, ἐνεκεν τῶν γερονότων, ἐν οἷς συμμαχίαν ὑποσυντεθειμένος πρὸς περσῶνα καὶ ῥωμαίων. Hæc aliter Polybius: τῶν γὰρ πλείστον, inquit, ῥωμαίων ἀπὸ πλοτεριμένων τῆς τῆ βασιλείας οὐμένοις οὐνοῖας, καὶ πεπεισμένων αὐτὸν πλάγιον ἐν τῷ πολέμῳ γερονόται, λαλοῦντα τῷ περσῇ, &c.

πορσεδοῖς

πρωχεισμαιδὴν δὲ γάδιον ἔξαπέσειλε. Polybius habet, τοὺς δὲ πρὸ τὸν πό-
πλιον λιπίνιον ἐπεμψεν, &c.

XXIII.

Ὅτι ἦγον ἀρεσβόται ἐς ρώμην ὧδ' αὖ τε τὸ νέου πολεμαίου, καὶ ὧδ' αὖ τὸ
ἀρεσβότερον. Hæc ex Polybij fragmento CXVII ad verbum pænè de-
scripsit Diodorus. ἐν ἡμέραις πέντε ταῖς πάσαις ἐν τῇ ἰταλίᾳ ἀπαλ-
λάττεσθαι. Polybius habet, ἐν πένθ' ἡμέραις ἀποβέχων ἐν τῇ ρώμῃ. om-
niñò melius ita: nam Macedonum legatis, Roma extemplo, Italia in-
tra trigesimum diem excederent, ut inquit Linius, denuntiatum est.
καὶ τὴν συμμαχίαν ἀνελθεῖν τὴν πρὸς αὐτὸν. Polybius habebat αἰρεῖν, ex
quo nos ἀναιρεῖν fecimus.

XXIII.

Ὅτι καὶ τὴν πρὸ δρυμπαῖδα ἀρεσβείας παρελθόντο ὧδ' αὖ ἀελαράτου.
Videndus Polybius in fragmento CXXI, unde hæc sumpsit Diodorus.
καὶ τὰ μέγιστα τῶν παρ' αὐτοῖς νομιζομένων δώρων ἀπέσειλεν. Ea expressit
Polybius, cum inquit, τὴν τε σκήπτρα, καὶ τὸν ἐλεφάντην δίδωμεν, &c.

XXV.

Ὅτι καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον συνεισέχθησαν καὶ οἱ ὧδ' αὖ δημητείας ἀρεσβείας.
Hæc à Polybio sumpsit Diodorus ex fragmento CXXII. καὶ τοὺς αἰτίαις
τῶν καὶ τὸν ἀπτάουιον φόρου. Ita legendum, cum mendosè sit in exemplari,
ταῖς αἰτίαις. Polybius habet, αἶμα δὲ καὶ τὸν πρὸς τὸν ἐγγύατα τῶν γαίῳ τὰς
χρεῖας ἀρῶντες, &c. ἰσοκράτῳ καὶ λεπτίνῳ. Polybius modò Socratem,
modò Isocratem nominat, parum constanti scriptura. sed ex Diodori
loco, apparet ἰσοκράτῳ legendum esse, non σωκράτῳ: quod nomen ir-
repfit, ut opinor, culpa librarij.

XXVI.

Ὅτι οἰκελίτηρες καὶ τὴν νῦν ἐκ ἀφρονος πρὸς ἀφρονος τὸ μέλλοντος.
Videndus Polybius in fragmento CXXI, unde sumpsit Diodorus.

XXVII.

Ὅτι τῶν ρωμαίων στρατηγῶν πρὸς καρχηδονίους. Hæc quoque ab eo-
dem Polybio accepit Diodorus ex fragmento CXLII. ἱερὰ, τάφοις.
Ita emendamus, cum ἱερὰς τάφοις esset in exemplari. ὧδ' αὖ πρὸς
σα δὲ τούτων τῶν φιλανθρωπῶν. In exemplari δὲ, pro δὲ, malè legeba-
tur. οἷς τὸ καταλειπόμενον. οἱ τὸ καταλειπόμενον, habet liber manu-
scriptus: sed corrupte. ὁ δὲ ἀρεσβότερος τὸ ὑπάτων μανίλιος. In exem-
plari mendosè erat μανίλιος. Fuit autem M. Manilius consul cum
L. Marcio, anno DCIII. μόγις δὲ τῶν καρχηδονίων ἀπὸ τῆς κατα-

πλήξεως ἀναλεξαμένων. Citat hunc locum Suidas in voce βλάνων. sed pro μόγης, habet μόλις. & ad oram libri pro ἀναλεξαμένων, emendatum cōst ἀναψυξαμένων. sed non video cur necesse fuerit ita emendare. est enim ἀναλεξαμένων, cū se collegissent. reliqua emendatiora sunt apud Suidam, quàm in nostro exemplari.

XXVIII.

ὅτι οἱ ῥωμαῖοι ἀματάδετι ταῖς γνώμας ὄντες πρὸς τῷ κατὰ λυπὴν δ' παρρηδόνος. Hoc fragmentum ex Polybio deprompsit Diodorus. ἔφυγον ἕκαστος ὁ πῶτ' ἐνέδωκατο. Opinor legendum ὅπως οὗ.

XXIX.

ὅτι οἱ τῷ ἀγαθὸν οἰκουῦτες. Ex eodem Polybio, hoc quoque fragmentum sumpsisse Diodorum, nemo dubitabit, qui in legendis Polybianis historiis paulo diligentius versatus fuerit. πρὸς ἀμυνίον τὸν πρὸς ἐκτότα τῆς βασιλείας. Videndus Linius in epitoma libri 50. ὁ δὲ ἰσίδωρος ἂν τοῖς ἀπέστειλεν. Mendosa erant hac in manuscripto, qui ἰσίδωρος habet, pro ἰσίδωρος. paulò post, pro ἐλέω συγχεῖ, opinor scribendum ἐλέω συγχεῖας.

XXX.

ὅτι νοματῖνοι καὶ περὶ τοῖς δὲ δαλίσεως δὲ πρὸς ἐδυσάμμοι πρὸς ῥωμαίοις. Appianus in Hiberico, habet περὶ τοῖς. Linius in epitoma libri 54, Terrestini. εἰ γυναικῶν τέρπον γυνώσκειν ἐαυτοῖς ὅπλων. Ita emendauimus, cū γυνώσκειν corruptè esset in exemplari. πατέρες μὲν υἱός. Liber manuscriptus mendosè habet υἱός.

XXXI.

ὅτι τῷ δὲ ἰδιώτου βασιλεὺς γαζονῶς. Hanc de Tryphone historiam sumpsit Diodorus ex Polybio, unde Appianus accepit in Syriaco. extat Tryphonis areum apud me numisma cum hac inscriptione, ΒΑCΙΛΕΥC ΤΡΥΦΩΝΟC. Linius in epitoma libri 55. Alexandri filius, rex Syriæ, decem annos admodum habens, à Diodoto, qui Trypho cognominabatur, tutore suo per fraudem occisus est: corruptis quidem medicis, qui eum calculi dolore consumi apud populum mētiti, dum secant illum, occiderunt. δὲ τὸ δοιῶνισον ἐξ πρὸς δὲ ἀδὲ τὴν ὑλῆν. Linius libro 22. de Hieronis regis aurea victoria Romanis dono data, ita scribit: aurum & à ciuitatibus quibusdam allatum, gratia rei accepta, non accepisse populum Romanum: victoriam, omenq; accipere: sedemq; ei se diu dare, dicare Capitolium, templum Iouis, pti-
ma

mi maximi. in ea arce urbis Roma sacratam, volentem, propitiamque firmam, ac stabilem fore populo Romano.

XXXII.

Ὅτι ἦγον εἰς ἀλεξάνδρειαν οἱ πρὸς τὸν σικελῶνα τὸν ἀφρικανὸν πρὸς βού-
ται, καὶ σκονηφόμοιοι τὴν ὅλυν βασιλείαν. *Citat hoc fragmentum Sui-
das in voce γάζα. de Ptolemaeo autem Evergete cognominato, viden-
dus Livius in epitoma libri 59. ἐπολυπραγμόνησαν ἐκείνους τῆς πό-
λεως τὴν θέσιν καὶ τὸ βάρος. Citantur hac verba à Suida in voce βάρος,
sub nomine Polybii, ἐ quo totum fragmentum acceperisse Diodorum exi-
stimamus. alibi etiam usus est Polybius eadem voce, cùm scribit: ὅτι-
σημιλάμινος δὲ τῆς σικελίας τὴν ὀχυρότητα, καὶ τὸ βάρος τῆς ἡδ' ἀρχαίων
πόλεως, ἦλθεν εἰς ὀπίσθαιον. ut de hac lectioke nullo modo videatur du-
bitandum, quamvis βάρος sit in exemplari, pro βάρος.*

XXXIII.

Ἦ πακούσας ὁ βόρχος, καὶ μεταπεμφάμενος τῆτον, ὡς πρὸς τινων κοινῇ
συμφερόντων διαλεξόμενος, συνέλαβε τὸν ἰογόρταν. καὶ δῆσας παρέδωκε
ἀδελφῷ σύλλα τῷ ταμίᾳ, τῷ πρὸς τὴν ὁδὸν πεμφθῆναι. *Cor-
ruptè legebantur hac in exemplari. nos autem emendavimus ex Sallu-
stio, & ex Livij epitoma 66, in qua ita scriptum est: Iugurtha pulsus
à C. Mario ex Numidia, auxilio Bocchi Maurorum regis adiutus est.
& caesis praelio Bocchi quoque copiis, nolente Boccho bellum infelicitè
susceptum diutius sustinere, vincit ab eo, & traditus Mario est. in
quæ præcipua opera L. Cornelij Sullæ, Quaestoris Marij fuit.*

XXXIV.

Βοηθήσαντες αὐτῷ ἀκλήρημασι. *Ita legendum ex Suida, in voce ἀκλήρη-
μα. & supra: ὅτι τὸ κοινὸν τὸν ἀκλήρητον ἔλεον, ut nos emendavimus.
κατασασσάμενος γὰρ αὐτὸν ἐπεφαίνετο ὡς πᾶν τὸ δίκαιον ὑπὸ τῆς συγ-
κλήτου. Ita restitavimus, cùm esset in exemplari hic locus corruptus.*

XXXV.

Ὅτι μαρκὸς ἀντωνίου σωτήρμος πρὸς κρήτας εἰρλήτω. *In exemplari
mendosè erat, ἀδελφὸς ἀντωνίου. M. autem Antonium Triumphum vi-
patrem, primum contra Creteneses rem gessisse, constat cùm ex Appiani
fragmentis, tum ex aliis scriptoribus. & Livius in epitoma libri 97,
ita de eo scribit: M. Antonius Praetor bellum aduersus Cretenses parum
prosperè gestum morte sua finiuit. ἐμφερόνως ἀπολογησάμενοι. Ita re-
stitui-*

stitimus, cum δμολογητά μὲν οὐκ ἔσθ' ἐν exemplari. *ἄλλος τὸν ἡγεμόνα.* Ita legendum. *usus est autem eadem voce in fragmento x x x i, in quo scriptum est: ἄλλος δ' ὄνομα τὸν ἡγεμόνα ἐπὶ ἔξισαν. & infra, συμμάχοις τῆς ἡγεμονίας, dixit. πάντα τὰ πλοῖα ἕως τετρασκάλου.* Ita emendauimus, cum in exemplari corrupte esset τετρασκάλου. *Videndus de hac re Appianus in fragmentis, & Dio, qui habet, τὰς τὰ ναῦς τὰς μεζούρας, &c.*

FVLVI VRSINI NOTÆ IN DIONEM.

I.

A ἰσχυροὶ ἄλλος σφᾶς ἐπέμψαν. *Aduerbium ἄλλος deest in exemplari. videtur tamen necessarium. ἰσχυρὸν δὲ πᾶσι δὲ τῶν στρατηγῶν σφῶν κοιλίᾳ γραῖα δὲ δέξαντος, ἄλλος ἐκείνῳ ἐπὶ βάλοντο, λέξαν κελεύσας.* De hac re ita *Linii libro 3. Eos Aequarum imperator, quæ mandata habeant ab Senatu Romano, ad quercum iubet dicere, &c. Aequorum imperator à Linio nominatur Cluilius Gracchus. Alij tamen habent κοίλιος, ut Dio.*

I I.

Ελπίδα ἐκ ἐλαχίστῳ ἔχοντες, ἐπειδὴ τοῖς βεῖνταις, καίπερ ὁμοφύλοις ἔσιν οὐ συμῆραντο, πάντως πᾶσι ὠφέλειαν παρ' αὐτῶν ὀρήσεσθαι. Ita legendus hic locus ex *Linio, apud quem in libro 5. ita scriptum est: quod Veientes consanguineos aduersus populum Romanum non defendissent, &c. manuscriptus liber præter alia menda, βένταις, pro βεῖνταις habebat. ὡς δὲ ἐκείνοι τὴν ὀπικουρίαν ἐκ ἐφηφίσαντο. ἄλλοις δὲ ἄλλος τοῖς γαλάταις πέμψαντες. Linii ibidem: de auxilio nihil impetratum. legati tres, &c. συμπεσόντας. Ita emendauimus, cum συμπεσὼν corrupte sit in exemplari.*

I I I.

Ὅτι ἀγύλλαι ἐπειδὴ ἦσαν τοῖς Ῥωμαίοις σφοδρὸν πολέμῳ βαλλομένοις, ἄλλοις εἰς τὸν Ῥώμῳ ἔσειλαν, πρὶν ἢ ὅτι ἐν ἐφηφίσαντο. Ita legendus hic locus, cum in exemplari mendose scriptus sit. ἀγύλλαι, inquit *Stephanus, πόλις τυρρηνίας, κτίσμα Ἰφιδίου πελαγονίου. μετωνομάσθη δὲ καὶ ῥε. de hac re ita Linii libro 7. itaque pax populo Cariti data: induciasq;*

induciasq. in centum annos factas in Senatusconsulta referri placuit.
 ἐκ ἐδέξαντο αὐτά. *Aliter Zonaras libro 2. ἐς τὸ δημόσιον, inquit, ταῦ-*
τα εἰσήγον. quod tamen miror, cum Dionem non tantum sequatur, sed
de verbo ad verbum ferè exscribat.

I V.

Καί πῶς παπείου, ἀνδρὸς ἐς τὰ περὶ ταῦτ' παρ' αὐτοῖς ἀξιουμένων, καὶ
 τῷ αἰτίᾳ τῆς πολέμου παῖσαν φερεμένην, τῷ τε εἴδει, καὶ τὰ ὅσα, ἐπει-
 δὴ φθάσας ἐαυτὴν θεωρησάμενος, διέρριψαν. *Ita emendauimus, cum men-*
dosè legeretur in exemplari ἔσαι τὰ, & ἐαυτὰς. Opinor autem verbum
διέρριψαν abundare. nam de hac re ita scribit Liuius libro 8. De eo co-
acti referre Praetores decretum fecerunt, ut Brutulus Papius Romanis
dederetur: & cum eo praeda omnis Romana, captiuήq. ut Romam mit-
terentur: quaq. res per Fetiales ex fœdere repetita essent, secundum
ius, fasq. restituerentur. Fetiales Romam, ut censuerunt, misi: &
corpus Brutuli exanime, ipse morte voluntaria, ignominia se, ac sup-
plicio subtraxit: placuit cum corpore bona quoque eius dedi, &c. apud
Zonaram Rutulus, pro, Brutulus, scriptum est; ut videtur, mendosè.
 καὶ τῷ αἰτίᾳ τῆς πολέμου ρούζυλφ ἀνδρὶ διωατῶ παρ' αὐτοῖς ὅτι γεγά-
 φοντες, etc. & pro θεωρησάμενος, habet διεχέλουτο, quod magis placet.

V.

Εἰ κείνον τε σωέλθον. *Locus est, ut videtur, corruptus, & in quo*
multa desunt. itaque asterisco notandum curauimus.

V I.

Ὁ πλούκιος ἀπεσάλη ὡς ῥωμαίων ἐς τάραντα. *Videndus Dionysius*
Halicarnassensis, & Appianus Alexandrinus in fragmentis: ubi de
L. Cornelio Duumviro nauali habetur mentio.

V I I.

Ἐλπίσας ἀπονδῶν τε δειδῶς, καὶ ὁμολογίαν, οἷαν ἦν τῇ θέντας εἰς ὧς
 ποιήσας. *Hic locus corruptè legebatur in exemplari. Videndus Dio-*
nysius in fragmentis.

V I I I.

Ὁ π μὴτε πολεμεῖν τε, μὴτε συμβαίνειν ἀνδρὶ τῷ ῥωμαίων, καὶ αὐτοὶ μὴ
 πλείοσι μαζὶ ναυτὶ μαχεῖσθαι. *Mendosè hic locus in exemplari scri-*
ptus erat. Videndus Appianus in fragmentis.

I X.

Ὡς ῥωσάν τε ἐν αὐτὸν, πίστεσι τε μεγάλας, ἢ μὲν ἐπαυήξεν, ἀν τε μηδέ-
 τερον αὐτὸν δεῖα δεῖξιν. *Ita hunc locum emendauimus partim ex Zo-*

S para,

nara, partim ex coniectura: cum in exemplari corruptè legeretur, ὁρ-
κωσάν τε ἐν αὐτῷ, ὥς τε σί τε μεγάλας ἢ μὲν ἐπαυήξην, ἀνδ' ἐμὲν ἐτερον
δ' ἄρα ἐξή. paulò post, pro καὶ δ' ἀπερ ἐβληθεῖς, malè scriptum erat,
καίπερ ἐβληθεῖς. Et mox, pro ἐποίησατο, manuscriptus liber habebat
ἡγήσατο.

X.

Ἡ πώτερι τε αἰχμηθέντες ἐχθρόν. Ita legendus hic locus: Et viden-
dus Appianus in fragmentis.

X I.

Τοῖς θεῖς ἰαυτοῖς ἑσπασακόσι βοηθεῖν δοκεῖν. Ita emendauimus, cum
in exemplari corruptè scriptum esset ἑσπασακώς. Videndum etiam, an
sine verbo δοκεῖν legi possit. ἀλλά τι παίδιον πίνην ὄνομα καὶ ἑλπιῶν
ἐτεθνήκει. Hunc, ut opinor, Linius appellat Pineum in libro 22. cum
inquit: Ad Pineum quoque regem in Illyricos legati missi ad stipen-
dium, cuius dies exierat, poscendum, &c. ἐπερταῖ τῷ σαρδιαίων *
ὑπὸ θεασύτητος ἔστα, ἐδ' ἐν μέτερον αὐτοῖς ἀπεκρίνατο. Sensus huius loci
patet, licet mutilus sit, Et à nobis stellula notatus. Videndus Polybius,
Et Zonaras libro 2, in quo ita, ex Dione, ut apparet, scriptum est.
τῷ τε τῷ σαρδιαίων διεῖπεν ἀρχῷ. ἢ τῷς ἀρέσκεισιν οὐδ' ἐν μέτερον ἐξη-
μάπεν, &c. ἐπιχόντων. Ita legendum, cum in manuscripto sit ἐπι-
χόντες. Et paulò post, θεῖς κερκυραν, emendauimus ex Zonara.

X I I.

Καίπερ καὶ κείνου κερθάλωνα ἐπ' αὐτὸ τὸ ἀντιπύμα φαντος ἐπ' ἡδὴ δὲ
ἐκ ἐδέξαντο αὐτὸν εἰσω τῷ τείχεις ὡς πολέμιον. Ita videtur legendum ex
Zonara, cum in exemplari καὶ τὸ πολέμιον scriptum sit. de hac re ita
Linius libro 22. Carthagini obuiam licet missus, qui Dictatoris ver-
bis nuntiaret, ut ante noctem excederet finibus Romanis.

X I I I.

Ὅτι ἐπικηρυκτοσάμενοι οἱ κερχιδόνιοι τῷ σιπρίωνι. Ad intelligen-
tiam huius fragmenti, Et XIV, Et XV, quæ sequuntur, in quibus mul-
ta sunt à nobis emendata, videndus Polybius in fragmentis historiarū.

X V I.

Ὅτι ἡ κερχιδὼν πολλοῖς ρωμαίων ἐξαίρετα ἐδόκει εἶναι. Ita emendani-
mus ex Suida, qui Dionis locum citat in voce ἐξαίρετα, cum in nostro
exemplari legeretur πολλοῖς ρωμαίοις, &c. Et paulò post, pro ἀδεῖς
σφαῖς εἶναι, Suidas habet ἀδεῶς σφαῖς εἶναι.

Τ' πεξα-

XVII.

Τ' πεζαυρεθέντος αὐτοῦ. *Ita videtur legendum, ut ad Philippum referatur. in exemplari autem est ὑπεξαίρεθέντες.*

XX.

Καταψήφισαδὲ πάντων τῶν τὰ νουτία τοῖς ρωμαίοις φενησάντων. *In exemplari erat πάντων τ' καὶ τ' ἀναντία τοῖς ρωμαίοις φενησάντων.*

XXI.

Ἀλλ' ὅσα εἰς τὸ ἀδαιτήσαδὲ μὴ μνησικακεῖν σφίσιν αὐτοῖς χρέπμα δ' ἔων ὑποῦργησαν ποτὲ αὐτοῖς, λαβεῖν ἐδιδάκοντο, μόνον ἔλεγον. *Ita legendus hic locus, & interpretandus. eadem habet Zonaras libro 2. οἱ δ' ἑρῶδιοι, inquit, καὶ φενημάτων ἀφ' ἧν τοῖς ρωμαίοις ἀποσφραδίζεσθαι, τότε μὴ μνησικακεῖν αὐτοῖς ἤξιον, &c.*

XXII.

Ὅ π' ὁ ἀρεστίας αὐτός τε εἰς τὴν ρώμην καὶ τὸ βασιλευσθαι εἰσελθὼν, τὸν τε εἶδεν αὐτὸς κατεφίλησε. *Hæc ex Polybio præter ad verbum sumpsit Dio.*

XXIII.

Τ' πομεῖναι ἐποίησεν. *Verbum ἐποίησεν mihi suspectum est. itaque pro eo aliud substituere, cum sententia pateat, unicuique facile erit. de hac re videndus Appianus in fragmentis.*

XXIV.

Περὶ τῆς ἀρετέας σφῶν εἰς αὐτοῖς ἀνοίας. *Mendose hæc, & alia multa in exemplari, cum in hoc fragmento, tum in alius Dionis legebantur: quæ nos ita edidimus, ut emendari oportere existimavimus.*

XXV.

Ὅ π' ἦρξαν τῆς ἀφροεῖας οἱ ἄχαιοι. *Ἀφροεῖας erat in exemplari. sed nos ἀφροαῖς emendavimus. & ita habet Zonaras. διογένους μάλιστ' αὐτοῖς ἐλάττωτος. In exemplari; ἀφροαῖς μάλιστ' αὐτοῖς ἐλάττωτος, scriptum erat mendose. φυγὴ δουλείας. Sententia patet: locus tamen non caret mendo. videndus Pausanias in Achaicis: & Iustinus libro 24. qui ita de hac re scribit: legatos quoque ipsos Romanorum violassent, nisi audito tumultu, trepidi fugissent. ἀλλ' εἰς ἐπερὶ σφῶν σύλλογον, ὃς μετ' ἑγμῶν ἐμελλοῦ ἔσεσθαι, ἀνελθόντων. Videtur legendum μεταίχμιον, ut sit verbum translatum, pro quo Polybius habet καὶ μὴνας ἔξ. & Pausanias, σιῶσδον ἐς μὲν ἄρ' ἐσομένω ἔκπτον.*

XXVI.

Ὅ δ' ἐπ' αὐτοῖς οὐκ ἐπαίστατο. *Ita videtur legendum, cum in exemplari sit ἐπαίστατο.*

XXVII.

Ὅτι ἐκ γούρβας οὐκ ἐβελήθη πρὸς αὐτὸν, μὴ συλληφθῆ, ἐλθεῖν. *Corruptè legebatur hic locus in exemplari. Et in fragmento sequenti, mendosè, τούτων οὐ γνωμῶν scriptum erat. omnino enim reiicit aduerbium οὐ, eius loci sententia.*

XXX.

Ὡς τότε κοινῶς καὶ ἰδίᾳ πῶς ἀναλῶκει. *Ita legendum, cum in exemplari sit, καὶ κοινῶς καὶ ἰδίᾳ. Et in fragmento, quod sequitur, scribendum est, πῶς αὐτὸν μὴ καταναγκάσαι τὰ δίκαια οἱ ποιῆσαι. εἰ δὲ μὴ, αὐτῶς γὰρ ἐπιβέβηται τὸν ἐχθρὸν ἀμυνάσας, non ut est in manuscripto, ὅπως βέβαιον, ἀεὶ καταναγκάσαι.*

XXXIII.

καὶ νοσήσαντες ὁπποδαῶς πρὸς λάεσον. *In exemplari corruptè legitur λάεσον. Et in fragmento sequenti scriptum erat, ἐτέρας μὲν τοι φωνὰς ἀφίησι, pro ἀφῆσθ, ut nos emendauimus.*

XXXVI.

Ὡς οὐκ ὠφλάκω, καὶ μηδεὶδάτῃ πολεμεῖν, εἰ συσταίησαν, διωυατός. *Ita legendum, cum malè in exemplari sit διωυατός. Et in fragmento, quod sequitur, ὑποκρίσιν, pro ὑπόκλεισιν, corruptè scriptum erat. mendosè item ὥς περ ἐμελλεν: Et, ὥς δ' ἀπ' ἀρχῆς, pro ὥς περ οὐκ ἐμελλεν, siue ἐμελλον: Et, οἷός δ' ἀπ' ἀρχῆς, Et c.*

XXXVIII.

Φοβηθέντες οὖν αὐτοῖς οἱ βαρβάροι. *Placeret αὐτὸν, ut ad Tiberium tantum referatur. Fragmenta quæ sequuntur, XXXIX, Et XL, emendatiora sunt in nostro exemplari, quam in vulgatis codicibus Dionis, Et Xiphylini. itaque operæpretium nos facturos existimauimus, si ea, ut leguntur in manuscripto, ederemus.*

XLI.

Καὶ ὁ κεφάλων ἀπειβῆ φεγεῖν τῆς συνέας ἐποίησατο * ἐγνωσιμάχησε, καὶ τὴν ὥδρα σκεδυνὴν ἀφῆκεν. *Locus est mutilus, Et sine ope veteris codicis sanari non potest. itaque stellula notandum curauimus. νέεον δὲ ἐκείνῳ μὲν οὐδ' ἐπ' αὐτῷ, οὐδ' ἐπ' αὐτῷ, οὐδ' ἐπ' αὐτῷ ἀπικεῖνατο. Verba οὐδ' ἐπ' αὐτῷ ὅρηνον abundare. εἰς τὴν μακεδονίαν, ὅπως μὴ δὲ πρὸς τὴν ἀρμενίαν, νεοχμωθῆ, ἀπὸ τῆς εἰς. Ita legebatur in exemplari, pro καταπαδοκίας, ut nos emendauimus.*

XLIH.

Τὴν τε τοξείαν αὐτῶν. *In exemplari erat αὐτῶν: Et paulò post, ὥς μοι σεν αὐτό*

αὐτοῖς τε, pro αὐτός τε. Ὁ μοχ, ἀφῆκεν αὐτοῖς, pro αὐτὸν, ut nos emendauimus. ὅτε δ' ἐν σுவείγνυτο ἀλλήλοις. Ita legendum, ὅτε σுவείγνυτο, valet, πλησιάζουσιν. paulò pòst legebatur in exemplari, τούτοις μὲν ἀπεκρίνατο τῷ ἀρμυρίαν διηιδάτη, ὅς. sine verbo δώσειν, quod nos restituiimus. Ὁ παύσας item, pro παύσας, malè scriptum erat. ἄλλοσέ ποι πώμφας, τὸν κορβέλωνα αὐδὶς τῶ κατ' αὐτῶν πολέμῳ, προσέταξεν· ἐβλεύσατο μὲν γὰρ αὐτοῖς συσρατεῦσαι. Ita emendauimus, cum in exemplari esset ἄλλο δέποι, ὅς, κατ' αὐτῶν, ὅς δ' συσρατεῦσαι, ut apparet, corruptè.

XLIV.

Σφαῖ δὲ ἀγγέλων ὁμολογήσας. Ita legendum. corruptus enim est hoc loco liber manuscriptus. quem tamen, cum multa habeat, ex quibus Xiphylini codex suppleri, ὅς emendari possit, edendum curauimus. ὁ γὰρ ἀλλήλων ἐν κρεμῶνι ἐδέδοτο. Ita videtur legendum. οὐ τὸ πλῆθος τῶν μᾶτην ἀπολομένων ἐπείνε. In exemplari erat, τῶν μᾶτην ἀπολομένων: quid si τῶν καὶ μᾶτην ἀπολομένων legatur? καὶ ἐν λόγῳ ἀλλήλοις ἰόντες.] ἐν λόγῳ, malè habebat liber manuscriptus. ταῦτα γὰρ ἡμῖν ζώσιν ἐπὶ τὰ ἀναγίσματα, ὅς. Citat hunc locum Suidas in voce ἀναγίσματα.

XLV.

Τοῖς τε ἀπεκρίνοντας ὁμοσέ ἰόντες ἀνέσελλον. In exemplari, τοῖς τε ἀπεκρίνοντας ὁμοῦ τε ἰόντες ἀνέσελλον, scriptum erat mendosè. ἐδῶταν δ' ἐν καὶ ὡς, ἄλλοιτε καὶ ὁ βασιλεὺς. Videndus hoc loco Xiphylinus, qui habet βαρποῖς, pro βασιλεὺς, ὅς.

XLVI.

Ὅτι ὁ δομεπανὸς κουάδοις καὶ μαρκομάνοις ἀμυῖασι.] δομεπανὸς, habet liber manuscriptus: sed, ut apparet, corruptè, pro δομέπος.

XLVII.

Ἐκτὸν γὰρ ἰππεῖς μόνοι αὐτοῖς ἐδόθησαν. In exemplari mendosè ἑαυτὸν, pro ἑκτὸν scriptum est. Ὁ in fragmento, quod sequitur, corruptè etiam σεμνόνων, pro eo, quod nos restituiimus, νασαμώνων, exaratum erat. ὡς καὶ τῷ βελήδῳ. suspicor hæc verba non carere mendo.

L.

Ὅτι ὁ δομεπανὸς ἡττηθεὶς ὑπὸ μαρκομάνων, καὶ φυγών. Et hic, Ὁ paulò pòst, δομέπος in exemplari scriptum erat. sed δομεπανὸς, sine aliqua controuersia scribendum videtur. δῆλον γὰρ ἐπέθηκε, κατὰ πρῶτον ἀληθῶς κεκρατηκώς, καὶ βασιλεία πρὸς τοῖς δακτοῖς δουῶν δυνάμειος. Hæc in exemplari mendosè legebantur. Ὁ paulò pòst, αὐτὸ καὶ τῷ ἀρχῇ

ἠὲ δ' αὖτε δεδουλωμένος, pro eo quod nos reposuimus, ἀπὲς τὴν ἀρχὴν αὖ-
τὲ δεδουλωμένος.

L I I.

Ὅτι δὲ δέκατος. Extat hoc fragmentum apud Xiphylinum, sed adeo
mendosum, & aliquibus locis mutilum, ut operæ pretium duxerimus,
studiosis illud ita communicare, ut in nostro exemplari scriptum repe-
ritur. ἔδ' ἐκείνοις ἐτόλμησε συμμίζειν. ἐπεμψε δ' ἐκ τῆς. Hic videtur
aliquid deesse. pro συμμίζειν, in manuscripto erat συμμίζας, aliὰ μὲν
damulta, quæ nos cōiectura ducti emendauimus.

L I I I.

Καὶ δὲ ἄλλα πνῶ. Ita legendum, non ut est in exemplari, δὲ ἄλλω
πνῶ, nisi forte desit verbum αἰτίαν, quod non placet. ὅτι ἐὰν αὖτε πνῶ-
ωνται, καὶ αὖτε κινδυνώσουσι. In exemplari αὖτε, & κινδυνώσουσι,
corruptè legitur.

L I V.

Ὅτι δὲ δέκατος ὁ τῆς δακῶν βασιλείς. Extant hæc apud Xiphylinum,
sed corrupta nimis, & mutila multis locis. ἵνα ὡς ἤκηται ὑποτίθηται τὸ
ῥησὸς μόνον.] ὑποτίθηται scriptum est in exemplari.

L V I.

Γενομένη δ' αὖτε ἐν ἀνποχίᾳ, αὐγὰρος ὁ ὀσρινός. Ita legendum ex
antiquo æreo numismate, in quo Augari huius effigies impressa est.

L V I I.

Εἰ δὲ ἐλεγεῖα τῆς ἀρμενίας. Videndus Xiphylinus in Traiano. τὸν
παύρου παῖδα, τὸν ὀσρέου ἀδελφιδέν. Ita legendum, non ὀσρέου, ut est
in manuscripto. καὶ ἀρχοντα ῥωμαίων ἔξεν. & paulò post, καὶ τὸν παρ-
δων σωόντων οἱ ἀπέπεμψεν. Ita nos emendauimus, cum in exemplari
mendosa essent verba ῥωμαίων, & ἀπέπεμψεν. in fine etiam fragmenti
corruptè legebatur ὄντος μῆνα, pro ὄντας μείνα, ut nos restituimus.

L V I I I.

Ἡ λθεν ἐς ἔδισαν, καὶ ταῦτα πρῶτον, αὐγὰρον εἶδεν. Ita scribendum,
ex antiquis numismatibus ἐδισέων, & αὐγὰρον βασιλέως, ut supra ad-
monuimus. αὐτὸς δὲ ἄλλο τε καὶ ἄλλας πρῶτα φασίς. In exemplari malè
scriptum erat ἀλλ' ὅτι. & μοχ, δ' αὖτε τῶ τεταίαν, & c. pro δ' αὖτε τῶ.

L I X.

Ἀλλως τε καὶ ὅτι συμμαχίαν βιβασάπη. Ita legendum ex loco su-
periore. in exemplari erat μηλαρσάπη.

Παρεστὶς

LXI.

Παρά τῷ βολογαίου, καὶ ὡς τῷ ἱαζύων. *Videndus Xiphylinus in Hadriano.*

LXII.

Τὴν τε ἀρχὴν ἐπὶ ἡξήσῃ, καὶ θυσαί ἐν τῷ καπτωλίῳ ἐφῆκε. *Ita legendum, pro ἀπώξῃ, & θυσας, ut est in exemplari corruptè.*

LXIII.

Οὐ μὲντοι καὶ τοῖς ὀπμιξίαις, καὶ ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτύζον. *Ita legebatur in exemplari, pro, ἐν ταῖς ὀπμιξίαις, ut nos legi debere existimamus. paulò pòst, pro ἄλλοσέ ποι πεμφθέντας, corruptè scriptum erat in manuscripto codice, ἄλλος εἶποι.*

LXIV.

Ταῖς ῥένιον δὲ πατέρνον, τὸν τὰς ὀπισολαῖς αὐτῆς τὰς λατῖνας δὲ χειρὸς ἔχοντα ὡς λαβόντες. *Tarrunij Paterni huius mentio est, nisi fallor, in quadam antiqua inscriptione, in qua M. AVRELII. ANTONINI. AVG. AB. EPISTVLIS. LATINIS describitur.*

LXV.

οὐτ' ἄλλοι πᾶν ὡμολογήσαντες ἐποίουν. *Ita scribendum. & paulò pòst videndum an pro ἐφ' ἑαυτῶν, rectius sit ἀφ' ἑαυτῶν.*

LXVII.

Ὅτι οἱ ἱαζύγες. *Ita legendum ex loco superiore, & ex iis, quæ sequuntur. paulò pòst, ἔδῃσαν placeret, pro ἔδῃσεν, ut ad ἱαζύγες vocè referatur.*

LXX.

Καὶ ἐπεὶ δὴ οἱ ἱαζύγες χρησιμώτα ἐῖς αὐτὰς ἐγγίγνοντο. *In exemplari scriptum est αὐτοῖς: sed, ut opinor, malè.*

LXXI.

Πρὸς σεμνόνας ὀπιχρήσται. *Suspicio scribi debere νασαμόνας, pro σεμνόνας. supra etiam νασαμόνων, pro σεμνόνων, ut erat in manuscripto, restituimus.*

LXXIII.

Μισόπονος δὲ δὴ ὦν, καὶ πρὸς τὰς ἀσπας ῥαζώνας ἐπὶ γόμῃ, ἐαπεῖ-
σατο αὐτοῖς. *Hæc, nisi fallor, ad Commodum Imperatorem pertinent.*

LXXIV.

Ὅτι τοῖς βέρεσις ὁ κόμμοδος εἰρλών ἔδωκε πρὸς ἐδύσασιν. *Ita videtur sine dubio legendum. κόμμοδος autè in Græcis æreis numismatibus, modò duplici μνι, modò unico, κόμμοδος, scriptum animaduerti. cum tamen κόμμοδος, sine aliqua controuersia scribendum videatur.*

LXXV.

Μετὰ τὸν τῆ νίγευ θάνατον. *Conueniunt Græci scriptores, in Pescen-
nij*

ny cognomine, cum aris numismatibus, in quibus inscriptum est, ΑΤΤ. Κ. Γ. Π Ε Σ Κ. ΝΙΓΡΟC. ΙΟΥCΤΟC. CΕΒ. Miror autem Onuphrium Panuinium, hominem aliqui diligentem, adulterina quaedam secutum numismata, in suis cōmentariis edidisse, C. PESCEN- NIVS. NIGERIVS. ἔλεγον ἐκείνου ἐνεκα ἐφ' ἑαυτὸν. In exemplari pro ἔλεγον, scriptum erat ἔλαττον, ut videtur corruptè.

LXXVIII.

Ὅτι τῶν ἀλβανῶν. Ita scribendum ex Zonara, cum in manuscripto nostro sit ἀλβανῶν. paulò post legendum, καὶ τὴν ἀλβανίδα, καὶ τὴν μηδία, non, μημίδα, ut est in exemplari. Et mox, δὲ φλάσιον ἀρρίανον, cum in manuscripto desit aduerbium δὲ.

LXXIX.

Κατηναγκάδην ὁ λαῖπος. Ita legendum ex Xiphyllino, pro λούπιος, ut est in exemplari.

LXXX.

Τῇ τε ὀργῇ ἀπλῆς ὡς ἐχρῆτο, καὶ ἡλπιζε καὶ ἄκουσας αὐτῆς, πάντ' ὅσα ἐβέ- λετο κατεργάσασθαι. Ita legendus hic locus, & interpungendus. ad eius autem intelligentiam videndus Xiphyllinus in Macrino.

LXXXI.

Καὶ οἱ παῖδοι τῇ τῆ χειρὸς τελεῇ, ὃν πολλὰ ἀπ' οἴκου, οὐκ εἰωθότες ἦσαν. In exemplari erat ὁ παῖδος, sed, ut videtur, mendosè. Et in frag- mento sequenti, mendosè item, τὸν ἀρμένιον, pro τὴν ἀρμενίαν, ut nos emendauimus, scriptum erat. placeret autem, τῆ μελιδάτου τὸ πεμφθὲν αὐτῆς ἐξ ἑδμήμα λαβόντος.

LXXXII.

Hoc fragmentum libri, ut ex inscriptione apparet, LXXIX, & LXXX, qui fuit ultimus Dionis, extat apud me in membranis, scri- ptum litteris, quas maiores, & verè antiquas appellant: quasq. supra mille ab hinc annos, hoc est, ipsa ferè Dionis ætate, stilo exaratas fuis- se, ex ipsa litterarum forma, qua temporibus illis utebantur, intellige- re facile possumus. Utinam verò, qualecunque est, integrum ad nos peruenisset. nam inter alias iniurias, quas à vetustate multas & gra- ues accepit, insignis maximè vel una illa est, qua propior ora paginarum scriptura, ita ab imperito quodam dimidiata fuit, ut ex eo, quod reli- quum est, nulla integra sententia percipi possit. quam, ne ita mutila- tam proferremus, loca trunca asterisco notanda curauimus. βαρ- βαρικῶς πως . . εἰς ἀπόπτων.] Vocì . . εἰς, duarum tantùm litterarum in exem-

exemplari spatium relictum est, sed vetustate penè fugientium atque adeò obsoletarum, ut nullum ferè appareat earum vestigium, ex quo liceat aliquid diuinare. De Caracalla autem veste ita scribit Sex. Aurelius Victor in Caracalla. At cùm è Gallia vestem plurimam deuenisset, talaressq̃, Caracallas fecisset, coëgissetq̃, plebem ad se salutandum indutam talibus introire, de nomine huiusce vestis Caracalla cognominatus est. & Spartianus: Caracalli nomen accepit à vestimento, quod populo dederat, demisso usque ad talos, quod ante non fuerat. unde hodieq̃. Antoniniana dicuntur Caracallæ huiusmodi in usu maximè Romanæ plebis frequentata, &c. νεμεσιανόν τε καὶ ὑπολινάειον ἀδελφές, αὐρηλιανόν. Ita legendum opinor, cùm in exemplari sit, ἀδελφές αὐρηλίου. Spartianus habet Reanum, sed mendosè, ut videtur. Τῇ δὲ δόμῃ τῆς ἀπειλίου ἑξορμήσαντα αὐτὸν ἕξ ἐδέσσης ἐς κάρρας, καὶ κατελθόντα δὲ τὸ ἴππῳ, ὅπως διαποπήσῃ. Ita scribendū ex numismate ΕΔΕCCEΩΝ. hanc autem rem ita narrat Spartianus. Deinde cùm iterum vellet Parthis bellum inferre, atque hibernare Edeffæ, atque inde Carras Lunni dei gratia venisset, die natalis sui VII. Id. Apr. ipsis Megalensibus, eum ad requisita naturæ discessisset, &c. βίους τε ἐτη ἑννέα καὶ εἴκοσι, καὶ ἡμέρας τέσσαρας. τῇ γὰρ τεταρτῇ τῆς ἀπειλίου ἐξαχθὺντῷ, καὶ αὐταρχήσας ἐτη τε ἕξ, καὶ μῶας δύο, καὶ ἡμέρας δύο. Ita ferè Victor de Caracallæ aetate: Cùm Carris, inquit, iter faceret, apud Edeffam secedens ad officia naturalia, à milite, qui quasi ad custodiam sequebatur, interfectus est. vixit annis ferè XXX. corpus eius Romam relatum est. Spartianus autem aliter: Bassianus vixit, inquit, annis XLII. imperavit annis VI. Zonaras Dionem, ut in aliis, sequutus est. καὶ ὀλίγον πρὸς τὸ θανάτου αὐτοῦ ἐν τῇ ἀλεξανδρείᾳ πῶρ ἑξαίφνης πολύ. In exemplari ἑξεφάνη, & πρὸς, corruptè scriptum erat. καὶ τὰ ὅσα ἐν τῇ ἀντωννείῳ. Ita emendauimus, cùm in exemplari sit ἐν τῇ ἀντωννείῳ, vel ἐν τῇ ἀντωννίου τελευτῇ, ut infra, scribendum erit. ἀλλὰ καὶ ἐς τοὺς ἑσπας ἐνικησάντων αὐτὸν ἑξαχθὺν.] cœuissάντων mēdosè habet liber manuscriptus. à Macrino, inquit Spartianus, qui eum occiderat, timore militum ac maximè Prætorianorū, inter deos relatus est, &c. τὸ μὲν γένος μακρινῶς δὲ καὶ σαυραίας γονέων ἀδοξοτάτων βίῳ. Videtur aliquid deesse, quod ad Macrini eīδος referatur: nam de eo ita scribit Capitolinus: humili loco natus, & animi atque oris inuerecundi, &c. vox σικελίας, quæ in Xiphylini Macrinum temerè irrepsit, tollenda. δὲ φίλου πινὸς συν-
T ηγόρημα.

ηγόρημα. *Capitolinus de Macrino: egisse causulas, declamasse, &c. & ἑπαρχος, reddit, praefectus Praetorio, &c. ὡς καὶ κατὰ βίαν εἰς ἡρέθη. Capitolinus de Macrino: quod raptum ierat, sed quasi inuitus acceperat.*

καὶ σωύπατον. *Aduentus cum Macrino consul fuit anno urbis conditae DCCCCLXX. Videndus Herodianus de Aduento. καὶ τὸ δὲ μεμφομένων πᾶσι ἐπετρέφετο. Vide num̄ ἀπὸς τρέφετο rectius sit.*

τῆς δ' ἐν πατρὶος ἐπιστολῆς ἀναγνωδεύσης, καὶ ἐνείκω ὅσα εἰκὸς εἶναι, καὶ τὰς ὑφ' αὐτῆς ἐπεφύλακται, ὅτι πατρὶος τε καὶ πατρὶος τῆς νεότητος, καὶ ὅτι ἀπεδείχθη. *Capitolinus in Macrino: lectis igitur in Senatu litteris, contra opinionem omnium, & mortem Antonini Senatus gratanter accepit, & Opellum Macrinum libertatem publicam curaturum sperans, primum in patricios ablegit nouum hominem, & qui paulò ante procurator priuata rei fuisset, &c. Diadumenianus in argenteis numismatibus PRINCEPS IVENTVTIS, & CÆSAR descriptus est: cū tamen Herodianus (ut ipsa Capitolini verba proferam) Gracus scriptor hac praeteriens, Diadumenianum tantum Caesarem dicit puerum à militibus nuncupatum, & cum patre occisum, &c. integra Latinorum numismatum inscriptio est: M. OPEL. ANTONINVS. DIADVMENIANVS. CÆS. PRINC. IVENTVTIS. Graecorum autem, Μ. ΟΠ. ΑΝΤ. ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΟC. Κ. τῶν ἔχοντες, πάντες ἔχοντες. Similis illa apud Capitolinum acclamatio: Antoninum habemus, omnia habemus. αὐτὴν ὅποι βέλτοις ἐκέλευσαν. Locus in exemplari mutilus, potest ex Zonara suppleri. Videtur autem legendum, καὶ ἐπεὶ τὰ ἐν τῇ πρώτῃ πρὸς τὴν ἑορτὴν λαμβάνεται ἡκούσεν, &c. quae lectio elicitur à Xiphylini etiam epitome. ὁ δὲ δὴ μακρὸς ἰδὼν τὸ ἀρτάεινον σφόδρα τὸ ἐφ' οἷς ἐπεπόνθει θυμὸν ἔμενον. Capitolinus in Macrino ferè ad verbum à Dione, ut videtur, transtulit, cū inquit: Sanè cū esset inferior in eo bello, quod Antoninus gesserat, Artabano grauius necem suorum ciuium vindicante, primò Macrinus repugnauit: postea verò missis legatis petiit pacem; quam liberati animo, interfecto Antonino Parthus concessit, &c. ἡ μάλιστα ἡ τῆς ἰταλίας τῆς ἀγένης ἀδελφὴ, δύο τε θυγατέρας σοαιμίδα, καὶ μαμαίαν ἔξ ἰσλίου τῶ ἀνδρὸς ὑπερευκότος, καὶ δύο ἐγγόνους ἀφ' ἑαυτῶν. Capitolinus ita: Fuit quaedam mulier Masa, siue Varia, ex Emisena urbe, soror Iuliae uxoris Seueri Pertinacis Afri, quae post mortem Antonini Bassiani ex aulica domo fuerat expulsa per Macrini superbiam. cui quidem omnia concessit Macrinus,*

crinus, quæ diu illa collegerat. huic erant duæ filiae, Semiamira, & Ma-
 mea, quarum maiori filius erat Elagabalus, &c. numismata vetera ex
 argento consentiunt cum Herodianæ & Dionis Græca scriptura, quæ
 habet *μαῖσα, & σοαιμῆς*, cū apud Capitolinum sit, Mæsa, & Semia-
 mira. numismatum inscriptio est, IVLIA. MAESA. AVG. & IV-
 LIA SOAEMIAS AVGVSTA, ut ex hoc titulo, quin emendari Ca-
 pitolinus debeat, dubitandum non sit. *τὴν τῆς ἰουλιανῆς κεφαλῇ. Ca-*
pitolinus: occiso Iuliano præfecto, &c. ἤρχεν μὲν αὐτῆς ὁ βασιλεὺς.]
Ὀτυχανὸς habet Zonaras, ex alio, ut videtur, historico: nam constan-
 ter ubique *Ὀτυχανὸν* appellat: quomodo in Fastis nominatur. *ὠδε-*
σερὰ πρὸς ἐπὶ εἰκόνα σεουήρου, οὗ τὸ ὄνομα αὐτὸς ἑαυτῶς ἐτέθειτο. Sunt enim
 Macrini numismata ex argento inscripta, IMP. C. M. OPEL. SEV.
 MACRINVS. AVG. & ex ære, AVT. K. M. O. Σ. ΜΑΚΡΙΝΟC
 CEB. Capitolinus in Macrino. nam & Seuerum se, & Pertinacem vo-
 luerat nuncupari. *ἐνιαυτῶς τε γὰρ καὶ δύο μηνῶν, τριῶν ἡμερῶν, ὥς τε καὶ*
μέχρι τῆς μάχης λογιζομένοις συμβῆναι, δέουσιν, ἤρξεν. Ita legendus hic
 locus, & interpungendus: Sex. etiam Aurelius Victor XIIII men-
 ses Macrinum imperasse cum Diadumeniano filio scribit. *ψευδαντω-*
νῖνος τὸ β. καὶ λιβινίος σακέρδος. Ita emendauimus, cū in nostro exem-
 plari esset *κτινα σακέρδος*. sequentium autem consulum nomina in ex-
 emplari adeo corrupta sunt, ut ex iis, quæ apparent vestigiis, *λόλλιος*
κωμάζων, & μ. φάβιος σέλδνος, videtur potius scribendum, quàm *ἀν-*
ρήλιος κωμάζων, & κλαύδιος σέλδνος, ut nos emendauimus, Fastos
 Consulares sequuti. Grati nomen extat in exemplari, sed in litura. &
 pro *σαλιανὸς*, opinor *σαλβιανὸς* scribendum, ut sit cognomen adoptio-
 nis à Salvia gente. *Ὀσεβῆ τε καὶ Ὀτυχῆ, καὶ αὐρουσον, καὶ ἀνθύπατον,*
τὴν τῆς ἔξουσιαν τὴν δημοκρατικὴν ἔχοντα αὐτὸν ἀνέγραψεν. Capitolinus
 in Macrino inquit: Deniq. statim Macrino & proconsulare imperium,
 & potestatem Tribuniciam detulerūt. filium sanè suum, cū ipse Fe-
 licis nomen recepisset, ut suspicionem occisi à se Antonini remoueret,
 Antoninum vocauit, Diadumenianum antea dictum, &c. in argenteo
 Macrini numismate Græco, *δημαρχικῆς ἔξουσιᾶς* inscriptum est. & in
 alio, FELICITAS TEMPORVM, fortasse ad Felicis cognomen in-
 dicandum. *ἐν τῷ τῆς νιγελίνου πολέμῳ.* Non dubito, quin νίγερου sit le-
 gendum, quod est Pescennij cognomen in Græcis etiam numismatibus
 ex ære. *διόπερ * οὐ τλωάλλως.* In exemplari relictum est spatium unius

versus. καὶ μηδεὶς ἀπισήσῃ τῷ λεχθησομένῳ. Hic quoque dimidium
 versus desideratur in exemplari. ὥς τε καὶ πολέμιωτά τῳ τέλει. Συν-
 δεῖς δ' αὖ αὐτὸν ἀνδραμερὸν λαβεῖν. Hoc fragmentum, quod postremo loco
 in exemplari à glutinatore librario positum, alia manu, & non æquè
 antiqua, licet maioribus litteris scriptum est, superius erat collocan-
 dum, in imperio Macrini extremo. Quod autem in tertio Capite huius
 libri habetur, περὶ τῆς ἐλεγαβάλου, καὶ ὡς τὴν ἐναντίαν ἐς τὴν πρώτην με-
 ταπεμψάμενος, τῷ ἐλεγαβάλῳ σωφύισεν, videtur Elagabali nomē quod
 secundo loco positum est, propius accedere ad antiquam scripturam, qua
 in M. Aurelij huius Antonini numismatibus reperitur, cum ex ære,
 tum ex argento, in quibus ita inscriptum est, SACERDOS. DEI.
 SOLIS. ELAGAB. & SANCTO. DEO. SOLI. ELAGABAL.
 neque satis possum mirari, quid impulerit hominem alioqui diligen-
 tem, & in veterum numismatum tractatione versatum, Onuphrium
 Panuinium, ut Alagabalum in suis commentariis ubique edendum
 curauerit, cum ut ipse testatur, in antiquis numismatibus ELAGA-
 BAL' incisum observauerit.

F I N I S.

FVLVI

149

FVLVI VRSINI EMEN-
DATIONES IN POLYBIVM,
IMPRESSVM BASILEÆ PER
IOANNEM HERVAGIVM

LIBER I.

1. 21. Οὐχ ὅλοις πεντήκοντα κῆξι-
σιν ἔτεσιν. *Ita legēdum: non
ut alij emendarunt, ἑπτα-
κοσίοις, sine πεντακοσίοις.
confirmatur hac lectio loco
inferiore in lib. 3. χρόνον δὲ
τὸν μεταξὺ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς
τέλους, ἔτη πεντήκοντα ἔτια.
ἐν paulō rōst: ὅ, τε γὰρ χρόνος
ὁ πεντήκοντα καὶ τελετῆς εἰς
ταύτῃ ἐλήθη. tot enim anni
numerantur ab initio se-
cundi belli Punici, ad con-
fectū bellū Persicum, quod
tempus designat Polybius.*
31. κατεῖχον, *ex ingenio.*
36. προσεπαύεσαν.
37. ῥωμαῖοι γε μὴν οὐ πῖνα μέρη,
χεδὸν δὲ πᾶσαν πεποιημένοι
τῶν οἰκουμένων ὑπὸ ἡκούον ἄν-
τοῖς, ζήλωτον μὲν τοῖς νῦν ἔσιν,
ἀνυπερβλήτον δὲ τοῖς ὀπίσ-
θοις, ἵνα πᾶσι κατέλιπον
δυναστείας. ὧν μὲν τοῖς τὰ πολ-
λά δὲ τῇ γραφῇ δέξασθαι σα-
φέστερον κατανόειν. *locus sup-
pletus ex ingenio.*
48. δὲ τὸ κῆ ταξὶς ὀπίσθας, ἔπ δὲ
σωτελείας αὐτῶν· ὁμοίως δὲ
καὶ κτὶ πὺν καὶ ἐν, καὶ κτὶ τοῖς
- τόποις διαφέρειν ἕκαστα τῶν πε-
πραγμένων. *locus suppletus
non ita felici coniectura.*
54. ὀπίσθας.
2. 35. πολὺ π.
36. ὀπίσθας, *ex ingenio.*
3. 1. τὸν ἐλλέπεον.
10. περὶ αὐτῶν.
28. ἐπερὶ αὐτῶν.
45. συνομοεθύσης.
4. 6. ὀπίσθας.
15. παρηρηκώς.
33. ὑπαρχοντας τῶν.
35. ποιήσων.
5. 5. προσεπαύεσαν.
34. προσεπαύεσαν.
43. κεφαλαιώδως, *ex ingenio.*
51. οὐ πλείους, *ex ingenio.*
6. 39. ῥωμαῖοι καὶ πόδας.
48. ὀπίσθας.
7. 2. χορηγίας.
9. χορηγῶν.
23. χορηγεῖα.
29. προσήρυσαν.
38. ἑξάμυχοι δὲ αὐτοῖς, *ex ing.*
46. καὶ τῶν μὲν ἐν τῶν αὐτῶν, *ex
ingenio.*
51. χορηγεῖα.
55. συναγορεύων. *lectio confir-
matur loco inferiore, ὑπὸ τῶν*

λιμοῦ συναγορεύουσιν.

8. 1. δὲ τὰς λιμῶν, *ex ingenio*.

22. ἕως εἰς τὸν χάρακα, *ex ing.* 11.

27. λιμόν.

28. αὐτομολῶσι, *ex ingenio*.

33. ἐγελίματός, *ex ingenio*.

50. ἐνδεχομένως χειρίζην.

9. 20. ἐπωκέλασαν.

36. λιπαράων.

52. γάϊον βίλιον, *ex ingenio emē-*
dat P. Chiacconus, qui Bel-
lium, pro Duiliū, antiquos
dixisse probat mihi Cicero-
nis auctoritate, ex libro de
Oratore: adductis etiā testi-
monii ex Servio & Quin-
tiliano, apud quos est Vi-
lius, pro Bilius: B littera
in V mutata.

10. 8. σιτοποιηγαῖς.

17. ὁ δὲ γάϊος βίλιος ὡς θάττον,
ex ingenio.

32. πεζομαχία, *ex ingenio*.

48. θερμὴν τῆς μεραίων, *ex inge-*
nio. Therma Himerēses in
antiquo nomismate IME-
PAION expressa sunt:
de quibus ita scribit Diodo-
rus lib. 5. τὴν ὑπὲρ ἀθλῶν
ἐν τοῖς περὶ ἡμέραν μέρεσιν, ἐν
οἷς τὰς μὲν νύμφας χειρίζο-
μεν ἄθλῳ τὰς δὲ θερμῶν
ὑδάτων ἀνείναι πηγαῖς, καὶ τὴν
ἡρακλέους παρυσίαν. Pinda-
rus in epinicio Ergotelis Hi-
merensis has intellexit, cum
cecinit, θερμὰ νυμφῶν λου-

τὰ βασιλῆας.

53. ἀποβαλὼν, *ex ingenio*.

11. τυωδαρίδα.

26. καταφράκτοις.

51. μάρκος ἀτίλιος.

52. ἐκατέρα, *ex ingenio*.

55. ἔξω νέοντα.

12. 14. τῆς αὐτῶν, *ex ingenio*.

33. καὶ τὰ ἐν ὄψει, *ex ingenio*.

34. καὶ τοῖς.

38. περὶ παρχούσης.

13. 2. ταχέως δὲ ἐπιτηρύμενοι.

16. περὶ χωρήσας.

41. ἀντιποιεῖσθαι.

48. ἀνέμεναν.

51. ἐπεὶ δὲ, *ex ingenio*.

55. ἐπιδιώξαντες χεῖρον, *ex*
ingenio.

14. 7. εἰργάζετο κακὰ, *ex ingen.*

17. θήσει, *ex ingenio*.

22. περὶ τῶν.

31. ἀπολογισμούς.

15. 1. ὀκνητοτάτοις.

3. γεροφονάχοις.

6. ἐσοχασμένοι.

8. καραδοκῶντες, *ex ingenio*.

19. ἐπεὶ δ' οἱ μὲν τὰς ἐχάτας
ἔχοντες τάξεις, *ex ingenio*.

41. τοῖς ὑπομνήμασι.

49. καὶ τὰν πάντων, *ex ingen.*

16. 15. δέξαντες δὲ, *ex ingenio*.

34. βαιομαχάσι.

35. οἶον δὲ, *ex ingenio*.

45. οὐ βαλόμενοι, *ex ingenio*.

48. αὐλὸς ἀτίλιος.

51. τὴν παρχοδονίαν, *ex ingenio*

17. 2. γνάϊος σεργίλιος, καὶ γάϊος
σεμ-

- σεμπερώνιος.
 6. εἰς πνα βραχέα, *ex ingenio*. *Brenia dixit Virgilius in 1. Aen. in Brenia*
 7. ἀμπώτως. [*Ἐ Syrtes*.
 10. κατωρμίθησαν.
 16. κακίλιον.
 23. λιλυβαίτηδι χώρα, *ex ingenio*. *coniecturam confirmavit scriptus liber*.
 33. κακίλιον.
 53. ἐνεργῶς καὶ πυκνοῖς.
 18. 1. τὰς αὐτῶν. ἀ καὶ καπιδῶν
 ὁ κακίλιος, *ex ingenio*.
 8. κακιστηκότηας.
 25. ὀποτεῖνον.
 39. ἐντὸς τῆς πόλεως, *ex ing.*
 42. ἀντοκοδομῆς.
 45. εἰωθότων.
 51. ὠδραπονδεῖν, *ex ingenio*
 53. παρεκάλει.
 19. 8. ἀκαργαντίνοις.
 12. τῇ ἀεζέει, *ex ingenio*.
 46. ἐκάσσις τόπας, *ex ingenio*
 42. πάντων δ' ἐν, *ex ingenio*.
 47. τηλικαύτῳ.
 20. 24. τὸ δ' ἔξ τῆς βραχέων.
 27. ἔξ ἐρείας πλείουσι.
 48. δ' αὖ φθορᾶν.
 54. δυχερῆ.
 21. 12. ἔξοκοδομητὰ μύθοι.
 24. ὠφελείας.
 44. ὁ δ' ἐπόπλιος αὐτὸς ἐπέπλη
 μὲν ἀρχῆθεν.
 22. 12. δ' αὖ μαχομύθοις.
 23. 14. ὡς τῶν, *ex ingenio*.
 47. ὅπτηδεῖότητι.
 49. θηρασίμων δ' ἐθελῶν.
 3. ῥωμαίοις ἀγῶνας.
 5. ὡς τῆς πανορμιτῆς, *ex ingenio*.
 37. ὡς τῆς ὀκείνοις, *ex ing.*
 46. χεδν ὡς τε, *vetus liber*.
 25. 6. λυτάπιον.
 22. λυτάπιος.
 28. ὡς ἀντίον τὸ πνεῦμα,
ex ingenio.
 48. ἐλήθησαν.
 26. 10. λυτάπιου.
 25. συνάμφω.
 27. 11. ὡς τὸ περιεῖν.
 40. συνδραμαί.
 51. πάντας.
 53. λέγοντα, *ex ingenio*.
 28. 31. ὀποτεδεῖς.
 29. 6. ὀποθηριωθέντων.
 23. χορηγίας.
 27. χορηγίας. Ἐ 45.
 52. ὅτε ποτε ὡς, *ex ingenio*
 53. ἐπὶ δ' ἐμᾶλλον ὡς τὸ μέλ
 λον, *ex ingenio*.
 54. κακοῖς ὄντες οἱ καρχηδό
 νιοι, *ex ingenio*.
 55. ἐκατοντάπυλον.
 30. 6. χερρόνησιζουσα.
 7. λιβύη.
 10. λοιπὸν ἐπεβέβηλον.
 21. οἱ πολέμοι μεῖναι.
 25. ἐν τῶν ζόντες αὐτοῖς.
 29. συνήθεις.
 31. 15. πῶς δ' ὅτι τ' ἐραγίας.
 20. λοιπὸν οἱ μὲν πῶς κατό
 πιν ὅτι φερόμενοις ὡς ἐπι
 πόντες.

35. ὑπορείαις.
 32. 24. ἀπὸ πολλοῦ αἰῶνος.
 33. 27. ἀντιπρωρῆ.
 28. ἀπειρημένων.
 30. σωεργὰ δὲ καὶ πλείω, ex
ingenio.
 33. ὀπνοσία.
 53. παρ' ἐκείνων.
 34. 5. ναυαγῶν.
 5. χορηγίας.
 19. δὲ λόγους.
 25. ἰτυγαίων.
 33. ναυαγῶν.
 40. μὴ ἡμέραν.
 50. τροφῇ ταύτῃ χρώμενοι.
 35. 11. ναυαγῶν, καὶ μετ' ἐννέων.
 17. καὶ κατατεταρρηκτοῦς.
 28. ἀπὸ τῶν ἀναταρρῶντες.
 35. οἱ περὶ τὸν ἄνθρωπον, ex *ing*.
 50. ἡ μὲν ἄνθρωπος, τῇ δὲ βαρύνει.
 54. τὸν δὲ λαμβάνει.
 LIB. II.
 36. 40. ἀρχαῖς αἰώνων.
 37. 6. καὶ πόσον δι' αἰσθητικῶς εἶχον.
 τὸ μὲν οὐδ' πολὺ μέρος, ex
ingenio.
 21. πείσεσθαι.
 37. αἱ παρ' αὐτῶν βοήθειαι πρὸς
 δὴ τὰς ἀποβάσεις τῶν ἰλλυ-
 ρίων. ὅθεν ἀδελφός.
 46. σπερδιλαΐδαν ἔχοντα.
 48. ἀναίδω.
 38. 3. βουλόμενοι συμβαλεῖν, ex
ingenio.
 16. συνήρουν, τοῖς δ' ἀχαιοῖς.
 52. καὶ δουρῆτος.
 39. 7. ἀποπλέουσιν αὐτοῖς.

14. εἰσελθόντες ἐν αὐτοῖς τοῖς
 περὶ ζώμασιν, ex *ingenio*.
 26. ὅτι δ' ἀμύνει δειόμενοι σφίσι
 βοηθεῖν.
 30. ἀνταναχθέντες σωέβαλον,
 ex *ingenio*.
 50. ἔχε πλέων ὁ γάιος, ex *ing*.
 40. 5. κατὰ λοιπα.
 23. μεγάλην αὐτῶν περὶθέντες.
 30. διέπεινε μὴ πλῆσειν.
 35. ἀπολελυκότες.
 49. ὅτι περὶ κοιμητηρίους.
 41. 21. ἱερῶν ὁ νῦν δὲ λόγος.
 32. μετρητῶν.
 35. δὲ τὰς εἰς τοὺς βίους.
 36. ἐν ταύτων συμβαίνειν πε-
 δίων.
 47. διὰ τοὺς ἐπὶ κενα.
 42. 19. ὅτι μὲν τῶν παρόντων.
 23. τὰ περὶ καπύλῳ, καὶ νώλῃ
 ἄδω, ex *ingenio*. *confir-*
matur coniectura nostra
loco inferiore in libro 3.
 περὶ σαυροῦ δὲ καὶ ταῦ-
 τα φλεγραῖα, καὶ ἀπερὶ καὶ
 τῶν ὅτι φανῶν πεδίων, ὅς.
 36. καπομανοί.
 37. κρεαφαγεῖν, ἐπὶ δὲ μηδὲν
 ἄλλο.
 54. δὲ τὸ περὶ ἀδόξου γηνομέ-
 νης, ex *ingenio*.
 43. 16. πρὸς τὸ γερονδὸς ἐλάτ-
 τωμα.
 34. μόλις εἶξαν ταῖς ψυχαῖς.
 36. δὲ φθορᾶς.
 42. γαλάται δὲ ἐκ τῶν περὶ
 ρημένων, ex *ingenio*.
 48. ἀει-

48. ἀειμίνου.
 54. ὅς τις νικήσαντες.
 55. προσαναγορεύοντες γα-
 44. 10. ὑπαρξόντων. [λάτας.
 24. πρὸς τὴν ἡμῖν εἰρήν).
 30. ἔπει μὲν τὴν τὴν χάριτος δ' αὖ-
 δοσιν ὁ γ' δόω.
 32. γονομανοί. *sic infra duo-* 50.
bis locis.
 32. διὸ καὶ μέρος τι τῆς δυνά-
 μεως καταλιπεῖν ὑπὸ τῆς 51.
 36. ὑπερβηκέναι. [θησαν.
 37. ἀειμίνου.
 42. ἐτόίμοις ἐστίν.
 45. 4. ὄμβροι, καὶ σαρπηνοί, *ex*
ingenio.
 6. εἰς τὴν τῆς βοιῶν χάριαν.
 14. οὐρεσίνων.
 19. τῆς δυναμίδων.
 21. δις μυρίων.
 22. σαφέστερον ὅτι ἐστὶν κατανο-
 εῖν, *ex ingenio.*
 23. ἐπεπορεύοντο.
 33. τοῖς ἰπποῖς αὐτῶν, *ex ing.*
 54. δόξαντος δὲ σφίσι.
 46. 5. εἰς πᾶσας.
 9. τελέως.
 14. ὥρμησε ἀπὸ δυνάμεως πρὸς
 ταλαβείας.
 47. 20. προσβάλλειν σφίσι τὰς
 αἰετας.
 31. τὰς ὁρμαῖς τῶν στρατοπέδων.
 38. φούλουιον.
 42. φούριος.
 52. ἀπάσας τὰς δυνάμεις ἐπὶ
 ταυτόν.
 55. τῆς συμμαχουμένων.
 48. 13. ἀπὸ θυμῶν τῶν ποδῶν.
 32. ὅτι τὸ μισθῶν.
 40. καὶ τὸ πεζικόν, *ex ingenio*
 48. καὶ προσβαλόντες, *ex ing.*
 8. ἔπειτ' ὅτι ἀρχὴς ἐφοδὸν αὐτῶν.
 11. ἀνεγνώστοι τούτων.
 54. ὁππῶς ἀλλομύων.
 6. τῶν μὴ μίας πόλεως δ' αὖ-
 48. πρὸς αὐξήσιν. [θεσιν.
 48. πρὸς αὐτὴν.
 51. 4. ὑπολαμβάνω δέ.
 7. σύνδολος.
 22. καρυῖα, *ex ingenio.*
 34. δ' αὖ μαρκου, *ex ingenio.*
 46. πολλάκις γὰρ κοινωνήσαν-
 τες, *ex ingenio.*
 55. πνευματικῶν.
 55. δ' αὖ τῆς ἀρετῆς αὐτῶν, καὶ τῶν
 πόλιν, *ex ingenio.*
 52. 9. τὸ δὲ ἦν, τὸ μακροδύνατος.
 14. καὶ συντελεσμένων τῶν αἰώνων
 συμμαχίαν.
 53. 5. τοιαύτῃ ἐλαβε.
 12. γινώσκοντος δὲ καὶ τῶν πολέ-
 μων, *ex ingenio.*
 16. ἐδίδαντο νομίζοντας.
 24. ὑποδεικνύων.
 29. δείγμα ποιέμενοι, *ex ing.*
 34. κατέστησαν τοῖς πρὸς τὸν νι-
 κοφάνῳ, *ex ingenio.*
 39. αὐτοὶ δ' ἤρξαν.
 43. οὐδὲ ἐμμείνωσιν, *ex ing.*
 43. ῥᾶον ἐστὶν τῶν νοῦν ἔχοντι, *ex*
ingenio.
 50. ἢ πρὸς μέγιστον τὸ μέγιστον
 ἔθνος.
 54. καὶ οὖν ἐν τῷ πόλεμῳ, τὴν
 ἡσυχίαν

ἡσυχίαν ἄγαν ὑποκρίνων)
ex ingenio.

54. 12. τὴν τῆ βασιλείας αἵρεσιν.

14. παροθύμους εἶναι.

35. λυσιάδας ἔπεσε.

53. ἀπὸ τῆς σικυάνος.

55. 1. παροδοκᾶν τὸ μέλλον.

3. ὅς κατὰ δετταλίαν ἔτ' ὦν
δξαπεμφάμνος παρὸς τὴν
τὸν ἀεὶ ὄν, ex ingenio. sed
scriptus liber habet : ὅς
εἰς δετταλίαν δξαπεμφά-
μνος, ὅς.

9. οὐκ ἀφίσταντο, ex ingenio.

23. εἰς ἄρρος.

24. ἐκβαλὼν δὲ τὰς φρεσὺς.

28. παρὰ χειμάζων. et vetus
liber non habet vocē τῆν.

45. δὲ τὸ μέγεθος.

46. τῇ παρὶ λαοδικίαν μάχῃ,
ex ingenio.

55. παρὰ λιοτοῖς, μεγαλοπο-
λίταις.

56. 1. καὶ συμφαλίαις.

5. φύλαρχος.

4. ὁρχομυθῶ.

7. καὶ μὴ παρὰ λιπῶν, ex ing.

11. τοῖς ὑφ' ἡμῶν γενομένοις.

14. καὶ κόμας διερρίμμενας.

29. καὶ ἡ φεῦδος.

31. καὶ τρέπον τοῖς γινωμένοις.

37. πῶς, καὶ παροδρείας.

39. προαιρέσειτ' παρὰ τόντων

49. ἀνυποσάπυ, καὶ παρὰ δόξ.

57. 6. σὺν διετήρουν τὴν ὑποκει-
μένην.

8. παρὰ τῆς ἀχαιῶν.

9. εἰ μὴ ζὼν παρὰ παρόνδημα.

13. παρὰ βάντες.

22. συνῆξακολουθήσαντος μαν-
τινέῳσι.

26. ἡ τῆς παρὰ τόντων ὁμότης.

47. ἐναντίον τῆς ἀναγκαίων,
ex ingenio.

58. 10. δηλονότι κατέθηκεν ὑπο-
λαμβάνων τοῖς συγγραφεύ-
σιν, ex ingenio.

15. καὶ ζηλωτῆς ἔργων, ἡ περ
ὑπὸ τῆς παρὰ νόμων, ex
ingenio.

29. ταφῶν, ἱερῶν.

35. ἐξακισχίλια τάλαντα τοῖς
λακεδαιμονίοις, ex ing.

44. οὐχ ἰσόρρηκε.

59. 4. χορηγεῖν.

11. ἐσπούτων χρημάτων.

19. δξαφεικότες τὰς δυναμείας.

34. ἰππεῖς δὲ τριακοσίοις, ἀ-
χαιῶν δ' ὅτι πλέκτοις, περὶ
μὴν τεχιλίαις, καὶ μεγα-
λοπολίταις, ὅς.

46. τοῖς παρὶ οἴκοις καὶ συμ-
μάχοις.

55. ὅτι κείμενος συνεθεώρη, ex
ingenio, vel, ἐκεῖ μένων.

60. 15. ἀπὸ τῆς καὶ τ' ὀλυμπον τό-
πων σινδὺνα.

17. ἐπειδὴν φοινίκας ἐξαρθῇ.

30. καὶ παρὰ σεβοήδουν, ex ing.

43. δὲ τ' τῆς τόπων ὀφειδῶν.

44. κατὰ ἀπερ δὲ ἐξ ἐτοίμου.

44. καὶ γὰρ τὴν δὲ ἀρχῆς.

61. 6. ταῖς ὀφειδῶν.

24. εἴτ' ἀναχρησῶν.

25. εἰς βραχὺ τῆς καιρῶν.
 33. καὶ τὴν ἐν τοῖς ὑπαίθεσι.
 39. τὸν βίον μεταλλάττειν.
 44. ἡμεῖς δὲ ἐπειδὴ.
 53. τὰ πρὸς τὰ διωκασάν.
- LIB. III.
62. 3. ὁ, π μὲν ἀρχαί.
 4. ἀννιβαῖκον.
 8. πειρασόμεθα τοῖς πει-
 ρημύοις.
 9. ὅς ᾧ ἐγγύοντο.
 44. τὴν καταλελειμμένην.
 45. κατ' αἰγυπτον, καὶ καρίαν,
 καὶ σάμον.
 49. ἐπὶ δὲ τὸν ῥωμαίων, ex ing.
 50. μνησθῆναι μεθ'.
63. 3. πρὸς φαρνάκω.
 3. οἷς ὅς ἡς ὁπμνησθέντες τῆς
 πελοποννησίων.
 6. στρατεία.
 9. ἡ τῶν ἀντίων ἐπαινετῆς, ex
 ingenio.
 10. ἡμᾶς ἑδὲ καὶ κατασφύειν.
 30. τὰς ἐμπειρίας καὶ τέχνας, 67. 26. οἱ δὲ τῶν ῥωμαίων πρὸς βίον.
 ex ingenio.
 35. ἕως τῆς μὲν αὐτῶν, ex ing.
 37. χειρὸς.
 38. ἣν δ' ἡ πρὸς ῥημένη, ex ing.
 46. οἷς κατάλληλα. 68. 31. τῶν δὲ πνιγῶν.
 51. ὅς τὸ καὶ τοῖς πολλοῖς καὶ 69. 20. βλάβειν ἐδὲ καὶ φέρειν.
 τεργυνησθέντες, καὶ αὐτοῦ-
 δάσειν ὅτι τέλος, ὅς.
 64. 9. πρὸς τὸν καὶ τῆς περσῶν
 πόλεμον.
 16. καὶ τῶν τυχόντων συνιδεῖν.
 19. δευτέρα δὲ, ex ingenio.
 42. ἰατρὸς δὲ ῥᾶσον ὅς παντός.
48. ὑπὸ δόμῳ, ex ingenio.
 49. χειρὶ ζῆν καὶ τὸ αὐτὸ πρὸς
 αἵρεσιν.
 65. 12. ἡ μὲν γὰρ πρὸς τούτων ἀ-
 λογία.
 17. πᾶν δὲ πρὸς ἡγουῖται, ex
 ingenio.
 19. οὐκ αὐτοτελῆ.
 20. ἐκείνος γὰρ ἡ τῆς, ex in-
 genio.
 22. τῶν πρὸς σκελῆς πολέμου.
 26. εἰ μὲν ἐν μὴ τό.
 29. καρχηδονίους τὴν πρὸς
 ρημύων.
 47. οἱ δὲ πρὸς βίον.
 51. τὸ ὑποκυρτωμένην ἀτοπῶν.
 66. 24. πρὸς πρὸς οὐκ τῆς
 ἀσθενείας.
 32. εἰς καινὴν πόλιν.
 43. καὶ πρὸς βίον ποιητα-
 μύων.
 50. πολλοὶ δὲ κατ' αὐτὸν τὸν
 ποταμόν.
 26. οἱ δὲ τῶν ῥωμαίων πρὸς βίον.
 29. ὁρμητικῶς τῆς ζακανθαίων
 πόλεως.
 40. καὶ ταχέως.
 43. πρὸς αὐτῇ δὲ τῇ ῥώμῃ.
 31. τῶν δὲ πνιγῶν.
 20. βλάβειν ἐδὲ καὶ φέρειν.
 27. λαβῆναι.
 27. λαβῆναι.
 30. καὶ πρὸς πρὸς ἰδόντο παρ
 ὅλων.
 39. κοινωνεῖν. συγκατολικῶ-
 τερόν πως.
 43. ἀλλ' ἢ πρὸς ὁμολογουμένην
 V 2 θεωρία

δεωρία τ' ὑπὸ τῆς ἀρχῆς,
ἐς. *ex ingenio*, adiun-
uātibus veteribus libris.

54. μηδὲ λαμβάνειν, πλὴν ὅσα.

70. 1. τούτων παρόντων περὶ τῆς
δημοσίας, ὡς ἐις ὁφειλέτω
τῶν ὑποδομένων.

3. ἀνπαύει, λαυρεντίνων, *ex
ingenio*. *Nostram conie-
cturam, et totum Polybii
locum Strabo illustrat his
verbis ex libro*. πόλεις δ'
ὅπῃ θαλάττῃ μὲν εἰσι τῶν
λατίνων, τὰ τε ὅσα, ἐς.
ἔξῃς δ' ἐστὶ ἀντων, etc. εἴτα
λαυρέντων, etc. ἑξῆς δ'
τούτων ἡ ἀρδία, etc. μὲν δ'
ἀντων, etc. ἔξῃς δ' ἐκ τὸν
σαδίοις τῶν κερκαίων ταξα-
κίνα ἐστὶ, etc.

12. μηδὲν δὲ οἶον) δεῖν, *ex ing.*

16. ὡς περὶ ἰδίας, *ex ingenio*.

19. περὶ τῶν λατίνων αὐτῶν χω-
ρας, *ex ingenio*.

21. συμπεριλήφασιν.

21. ἰτυκαίων.

30. ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ῥωμαῖοι
ποιεῖτωσαν, *ex ingenio*.

31. λάβῃ ὁ ῥωμαῖος, ἐνεκα τού-
των, *ex ingenio*.

33. μήτ' ἐμπορεύεσθαι.

35. καὶ πωλείτω.

36. ἐν ῥώμῃ. πάλιν ἐν ταύταις

39. ὑπὸ αὐτοῖς ταττομένης.

40. ἵνα ἔξῃ βοηθεῖν.

48. ἐμβάνειν ἀκασίως, *ex ing.*

50. δία λίθον, *ex ingenio*. *In-*

*risurandi formula extat
apud Festum. Lapidem,
inquit, silicem tenebant
iuraturi per Iouem, hac
verba dicentes: SI
SCIENS FALLO,
TVM ME DIESPI-
TER SALVA VRBE,
ARCEQ. BONIS E-
IICIAT, VTI EGO
HVNC LAPIDEM.*

51. ἐστὶ δὲ τὸ, δία λίθον, *ex
ingenio*.

71. 1. περὶ τὸν δία τὸν καπιτω-
λίον, *ex ingenio*.

35. χωρεῖς λύτερον ἐν χάρτι,
ex ingenio.

42. καθάπερ ὅπῃ τ' ἐλαττίς.

49. περὶ τὸν δία τὸν, *ex ing.*

49. πᾶσι τοῖς ἐκατέρων συμμα-
χοῖς, καὶ τοῖς ἐπὶ τότε, καὶ
πῶς μὲν ταῦτα, *locus sup-
pletus ex vetere libro*.

72. 2. ὑπάρχειν ἐπ', *ex ingenio*.

5. ὁ μολογούμενον, ὅπῃ σασι-
σαντες.

9. τὸν πόλεμον καρχηδονίους,
ex ingenio.

10. τὴν ἀφ' ἐκατέρων.

19. μηδὲν αὖτ' ἐν ἔχοντων ἀν-
δύλως βεβαιώσασθαι, ὅ-
μονον καλὴν, *ex ingenio*.

24. διαφυλάσσοντας, *ex ing.*

39. καθάπερ ἀν εἰς κτ' ἴσον,
ex ingenio, *adiuuantibus
libris manuscriptis no-
stram coniecturam*.

40. καὶ

40. καὶ πύρρον πημαίω συγγρα-
φέντων, *ex ingenio*. 77.
45. μὴ ταυτὰ πρὸς ἑῶν αὐτῶν,
ex ingenio.
73. 16. ταρπηῖται, *ex ingenio*.
30. ἔδ' ἐπερκαταγνώσκην, *ex
ingenio*.
41. πρὸς τοὺς διωκτάς.
42. μόνως ἀν' ἑαυτοῦ, *ex ingenio*.
74. 21. συμβάλλεσθ' ὡςφυκε, *ex 78.*
ingenio.
23. καὶ κερυσματικῶς.
29. τοὺς ὅπ' ἑ γῆς τόποις ὑπο-
τάττοντες καὶ φέροντες αἰεί.
30. εἰς γνωρίμου καὶ συνήθεις
ἑπινοίας.
41. ἡ δ' ὀρρώπη ταύταις ἀμ-
φοτέραις.
44. ὅς ἐ πολλὰ ἀπέχει τόπον.
45. τὸ σαυρόνιον. 79.
75. 14. οὐκ ὁ τόπος, *ex ingenio*.
17. πρὸς διχιλίοις, *ex ing.*
45. λυτάπος.
50. ἅμα τῷ παρελθεῖν εἰς τὰς
ὕλῳδεις.
53. ποιήσας τὸ δ' ποχάρησιν.
76. 4. καὶ νῦν διελήλυθα μὲν.
16. διασπαρηνθέντες αὐτῶν.
19. συστήσας μετ' αὐτῶν καθη-
γεμόνας ἅμα καὶ συναγω-
νιστὰς καλτοῖς.
25. ξυλείαν.
44. ἐτοίμοις ἔχων.
45. πελταφόρον ἱππέων.
48. κατὰ δὲ τὰς φρύμνας τῶν
λέμβων.
49. τὰ μέγας τὸ φρύμνης.
50. ὥς τε πλήθος ἱκανὸν ἱππῶν.
3. τὸ μὲν ἰδίῳ συναγωνιῶντων
11. καὶ δὲ τὸ πρὸς ἀδύξον.
21. ἡ δὲ τῶν λεγομένων.
22. ἰχυρότατα.
32. τῆς δὲ τῶν ποταμῶν.
37. ὡς εἰς τὴν αὐρίον.
44. διασπαρηνθέντες τὰς σταθμὰς
49. ἐφ' ἑδρείας ἔχοντας τάξιν.
20. ὅρσοι ποιεῖσθαι.
36. τὰς ἐρμηνότητας καὶ τε-
χνητικὰς τῶν.
38. οἰαύτω, οἷον πρὸς τοὺς τό-
πους ὑπεργράψα μὲν ἡμεῖς.
ex ingenio.
42. ὅς τοσούτων ἡγούμενος δυ-
νάμεων.
44. ἔπικαθόλη.
53. πλείων ἀν' ἑαυτῶν.
79. 16. ἐνέβριζε.
20. τὴν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀπ' αὐ-
τῶν συμπτώματος. ἡ μὲν
γὰρ ὁ ῥοδανός.
30. σίτω καὶ τοῖς ἄλλοις.
30. ἐχορήγησε τὸ στατόπεδον.
41. ἱκανὸν τὸ πλήθος.
41. τοὺς δὲ καίεργας τόποις.
43. καταφανεῖς γηρόμενοι.
46. δὲ πῶς τὸ καθηγουμένων,
ex ingenio.
80. 6. τῶν κρημνῶν ὁμόσε τοῖς πορ-
τίοις πολλὰ τὸ ὑποζυγίων.
23. μὴ τολμᾶν αὐτῶν ῥαδίως.
33. ὡς εἰ λάβοι.
44. συγκορήσαντος.
49. ὅς ἐν ὅλῃ τῇ νυκτὶ
53. ἀποσπώντων.

81. 3. τοὺς ἀπολεηπομένους.

19. ἡμισάδια τ' ἀπορράζης.

20. καὶ πρὸς τὴν μὲν ἔσης, τότε
καὶ δὲ μᾶλλον ἐπὶ προσφά-
τως, *ex ingenio*, *veteri-*
buis libris emendationem
indicantibus.

34. πρὸς τὴν ῥά γιν.

40. καὶ τὰ πρὸς τὰς ὑπερβολὰς

43. ἀπὸ τῆς περὶ φημένων.

44. τῆς ποταμῆς ἐν τῇ καθόλου
πορείᾳ.82. 17. ἀπογενόμενοι, *ex ingenio*.27. καὶ διορθουμένους τὴν ἀ-
γνοίαν.29. ἐν μὲν γὰρ τὰς περὶ γενόπ
καιρῶν.33. ἐδ' ἔπος λέγει τὸ περὶ κεί-
νων.37. μηδὲν τῆς παρὲξ ὄντων, *ex*
ingenio.40. περὶ βίβασαν, *ex ingenio*.50. τὰς κακοπαθείας τὰς συμ-
βάσας ἡμῖν.

83. 14. τῆς ταυρινᾶν.

48. ὅπως αἰσὶν ὑπὸ τ' ἐμὲλλοντος

50. περὶ μέλους.

84. 22. ὑπομένονσι φύλῃν.

24. ὅς μνημονεύων.

29. καὶ ἀπὸ γὰρ τὸ ἐπὶ κείνων τ'
μὲν νικήσαντα.

31. ἀνδ' ἐμὴ τὴν εἰς διωατόν.

85. 6. περὶ ζῆς σφαῖς, ἀπὸ πάλῃ
δεῦρο.

6. καὶ λόγον ἐώρα τ' περὶ ζῆν.

10. περὶ τὸν ποταμόν.

12. περὶ νομούντων.

17. περὶ ζῆν.

18. καὶ χαλινωμένον.

31. οἱ μὲν πολλοὶ ἀπορράζης.

34. βαρυνόμενον ὑπὸ τῆς βού-
μας.

40. ὅτι τόπον δὲ γὰρ φέρων.

47. τὴν πορείαν.

86. 1. καὶ ἀποπλισάμενοι.

16. ὅτι πάλῃ τῆς καλῆς.

21. τοῖς δ' ἐν ποδοῖς.

25. δὲ φθαρῶν. νῦν δὲ ὡς,
πλείους.

37. ἀποσάσεως.

41. περὶ ζῆν ἀπὸ δυν.

43. ἀείμνον.

46. καλῶς ἰδίων, *ex ingenio*.47. βροντῶν, *ex ingenio*.49. ἐκ φέρων τ' σφετέρως περ-
αιρέσεως.

50. ἐτίμησε μεγαλείως.

87. 4. πέραν τῆς βίβας.

14. δὲ τῆς ὑπὸ τῆς.

22. καὶ νομῶν.

37. ἀπὸ ζῆς καὶ βάρους.

38. πρὸς τὰς ζῆς τῆς.

40. ἐπεπύκτω, *ex ingenio*.

52. παρὴν γὰρ δὲ καὶ τοῖς.

54. τοῖς μὲν ὄντας ἰπποῖς.

88. 2. περὶ ζῆν πελάσαντας,
ex ingenio.14. καὶ περὶ ζῆν ἀπὸ ζῆν τὰ
ῥόμα.16. ὡς ἀν' ἡδὴ καὶ τῆς ἡμέρας
περὶ ζῆν.

22. ἐφ' ἐκαστον.

89. 25. γὰρ ἰός φλαμίνιος.

40. τοὺς ἀπολεημένους, *ex in*.

90. 1. γὰρ ἰός

90. 1. γάιος μὲν φλαμίνιος.
6. τῆς αὐτῆς ἀπὸν φιλίας.
22. δοκούντων ἐμπείρων, ex ingenio.

36. κωλύοι.

38. αἵ τε καὶ φερέκακοι.

42. ὥς ἂν ὄξῃς ἡμέρας τέτ-
ταρας.

47. ὅ δ' ἄρ' ἔτι πηλὸν πορείας.

48. παλαιότητος, ex ingenio.

91. 5. πολλὰς αὐτὸν ὑπελάμβανε.

6. πάνυ δ' ἐμφερόνως.

30. καὶ πάντα χόθεν τε καὶ πνῆ
σημαίνοντες.

36. τέλος ταῦτ' εἰπὼν.

38. πηλικούτων γὰρ παλαιότη-
της.

41. κυρτώνιον.

92. 7. ἐπὶ δ' ἐδυσωπότη.

8. ἐδυσωπότη.

19. σὺν τοῖς ὅπλοις ἀπεπνίγοντο 94.

21. τὰς κεφαλὰς αὐτὰς.

23. ὡς ἀκαλέσαντες αὐτοὺς,
διεφθάρησαν.

31. καὶ παλαιότερον πεδύσαντος.

54. καὶ οὐκ ἔστιν ὁ σερβίλιος.

55. ἀρίμνον.

93. 16. ἀπεδοκίμασεν.

17. δ' ἐνύσας δὲ τὴν τε τ' ὁμ-
ερον, ὅς.

27. λιμόφωρος.

30. ἐκ τοσούτων σκύλων, ex ingenio.

34. ἐπικουρεῖν καὶ τοῖς ἐν ἰταλίᾳ

36. καὶ κατ' ἡμᾶς οἱ αὐτοὶ τῆς
οἰκίας.

42. ἅμα δ' ἐπὶ δικτάτωρι.

43. ἰπαρ' ἄρ'.

45. τοῖς παλαιῶν οἰοῖς δ' ἄρ' τὸ
πληθος.

48. τὴν τε παλαιότητα, ex ingenio. liber scriptus minus corrupte, quam impressus, habet παλαιότητα. Linus lib. 22. Præutianum, Adri-
num, agrum, Marsos inde, ὅς. Silius lib. 15. Domitius Præutia pubes. Aggenus Urbicus: Nam in Piceno fertur inter montium Præutianorum quandam partem oppidi Asculanorum fide circumdari.

51. ἀπὸ λυκαρίας.

52. τὴν ἀργυροπαιδίαν.

19. εἰς ἡν τὸν ἴσον τῆς ὅλων
κίνδυνον.

21. χρίσιν πληθος, ex ingenio

33. καταφθίσαντες.

38. οἱ δ' ἐρωμαῖοι κατόπιν μὲν.

42. ἀναγκάσειν.

50. εἰς ἃ χεδὸν ἐκ πάσης, ex ingenio.

54. καὶ πάντας.

95. 3. εἰκὸς ἡλικίας.

11. ὅς χεδὸν δίχα.

34. ἐγένετο τοῖς διαβεβλήσις, ex ingenio.

44. λειτουργίας.

46. παροβόλην παρὰ τὰς ἀ-
νεργείας.

48. λάβη τὰ ζῶα.

51. ἐπὶ

51. ὅπῃ δὲ πύτοις ἰππεῖς.
 54. τὰ φάτι περὶ βάλοντα.
 96. 14. ἐπεσκέπειτο δὴ καὶ, *ex ing.*
 21. πρὸς τὸ πρὸ βάλου.
 45. μετ' ἐπὶ πολὺ δὲ πρὸς τὸ κλί-
 νειν ὥρμησαν.
 97. 3. ἀναχθέντων ἐπ' αὐτοῖς.
 7. τὸ μὲν πρὸς τὸ σικελίας
 λιλυβαίω.
 27. δύφυας κείμυρον.
 28. καὶ πρὸς τὴν ἐκ θαλάτ-
 της χορηγίαν. ὁμοῦ γὰρ αὐ-
 τοῖς συνέβαινε.
 30. εἰς ἰταλίαν, ὅς. τῆς καὶ τὴν
 ἰσπερίαν.
 41. μέρεσι. πρὸς τὸν μὲν, *ex*
ingenio.
 43. ἡμεῖς τῆς ὁμήρου, φάσκων,
ex ingenio.
 51. ὅπως ἀσπερ, *ex ingenio.*
 55. ποιήσας, *ex ingenio.*
 98. 23. πρὸς τὴν λευκείαν.
 25. ὁ τῆς λευκείας.
 28. πλείσας οἰκίας.
 35. ἀναειθιμένων.
 39. σιτολογεῖν, πρὸς δὲ τῆς πό-
 λεως.
 41. ὅπῃ τὸ λαρινάπδος, *ex ing.*
 47. ὅς οὐκαί ποτε.
 99. 7. εἰς ὁπορείαν.
 19. διαγωνιάσας τοὺς ῥωμαίους
 μὴ, ὅς. *ex ingenio.*
 26. τὴν ἀπεργίαν.
 39. τὰ μὲν ἀκούων ἐκ τῆς ἀλι-
 σκομένων, *ex ingenio.*
 42. αὐτὰ τὴν ὁρμὴν.
 45. τῆς γὰρ τόπων τῆς πρὸς τὸν
 λόφον.
 52. ἦγε συνειχῇ τὰ βαρῖα.
 53. πρὸς πλήστον τὸ χειρισμόν.
 100. 17. βαλλόμενοι.
 33. ἀντιπείσασμα.
 40. ὁδοκίμου.
 46. ἐκ τῆς πρὸς καλήστον τόπων.
 48. καταληφθεῖσιν.
 50. δὲ τὸ καὶ τὴν πρὸς εἰς.
 101. 2. πρὸς τὸν δέ.
 8. τὸ μὲν τὴν πρὸς πλῆθος.
 37. ἐναντίον.
 52. πρὸς εἰς.
 102. 10. εἰς τὴν πρὸς.
 23. πρὸς αὐφιδον.
 23. ἔχειν ἐν τοῖς πρὸς.
 24. κλίμασι τῆς ἰταλίας.
 38. ἐδαμῶς μοι δοκεῖ.
 46. γλῆσσεσθε.
 47. ὅσον ἔπω.
 52. πρὸς τὸν πρὸς ἐναντίοις.
 103. 5. ὅ, πρὸς ἢ πρὸς. [ὁ δέ.
 20. πρὸς τὸν πρὸς.
 30. ἐν τῇ μάχῃ τοὺς λίβυας.
 104. 15. καὶ μεταχὼν τὸ τὴν πρὸς
 ἀγῶνος.
 18. καὶ πρὸς φερεταὶς χεῖρας.
 19. τοὺς παρ' αὐτῶν πρὸς πρὸς,
ex ingenio.
 39. εἰς ἐκασίαν. ὅς, 44.
 39. κατακρήμνισαν.
 48. παρεχόμενα, *ex ingenio.*
 49. καὶ πρὸς τὸ τὴν πρὸς ὅχλος.
 105. 13. ἀργυρεπτανοί.
 32. διορθώσεις.
 LIB. IV.
 51. καὶ πρὸς αὐτοὺς πρὸς τοὺς συν-
 ἔσθησαν.
 106. 5. οἷς

106. 5. οἷς συνάπτοντες τὴν διήγησιν.

25. χορηγίας, ὅς. αἰεὶ πλεονε-
κτικόν, ὅς.

30. ἀχαιῶν.

34. Φιγαλέων.

35. τὴν τε χάριν, καὶ τὸ πόλιν.

37. Φιγαλέων.

107. 4. καὶ τὸ περὶ τῆς δικαίως.

6. μὴ οἶόν τ' εἶναι.

9. ὁ σκίρον.

26. τὴν δὲ ἀκολοῦθῃσαν.

44. ὁρχομυθόν μὲν καὶ κατὰ ὅς.

48. ἀεὶ ὅς δὲ κατὰ τῆσαν.

50. ὡς ἀποδοῦναι τὰ μύθοι.

54. Φιγαλέων.

108. 1. τῆς ὑπαρχέσης αὐτοῖς.

10. μὴ δὲ κατὰ πάξ ὅτι βαλ-
λομένου, ex ingenio.

30. ἐναργὴ δὲ τῶν τοιῶν μύ-
θων.

30. τοῖς ἰσορρηκτοῖς.

31. ἐκ τῆς πελλυλέων.

38. ὁμοίως δὲ καὶ τολμηρότατον

47. καὶ περὶ τὸν φαλαγγιδόν

109. 5. ὅτι τοῖς τῷ μεγαλοπολιτῶν

10. τότε περὶ τῆσαν.

14. χάριν τε δὲ κατὰ τῶν.

20. καὶ συμμένειν.

45. ὅτι στρατηγὸν ὅτις ἤσαντες,
ex ingenio.

110. 10. ἐν δὲ τῷ τέτοις.

10. οἱ περὶ τῶν τῶν.

12. οἱ δὲ συνάπτοντες.

20. τὴν ἀναχώρησιν ὅτι τὰς
ὡς ἀκαίμενας πόλεις, οἱ δὲ

29. τοῖς ἡγεγενημένοις, ex ing.

30. τὸ περὶ τῆσαν, λοιπὸν ἡδη

33. τὸ δ' ἀρχὴν ἐκ τῆς κατὰ τῶν
ἡγεγενημένων δόγματος ἀπάν-
των τῶν.

41. ἀναδέχεται τοιαύτας περὶ-

42. δὲ φεῖναι. [Ξεις.

43. ἀλλὰς τε καὶ περὶ τῆς φεῖναι

45. ὅτι μετ' ὀλίγων.

50. περὶ τῆς φεῖναι, ex ingenio.

111. 4. ἡδη δὲ.

6. ὅσοις δὲ φεῖναι, ex ingenio.

19. ὅντες καὶ ἀντὶ σύμμαχοι,
ex ingenio.

37. καὶ δὲ ταῦτα δημήτειος.

40. ἀμυντα.

44. τὸ τὴν κιναιθέων πόλεως.

49. τὸ περὶ τῶν ἐνεργείας.

51. συνελθόντες ἀσέσι, ex ing.

112. 3. τῶν δ' ἀχαιῶν ὅτις περὶ τῶν
τῶν ἐτοιμῶς.

8. οἱ δὲ κατὰ τῶν ἤσαντες.

26. περὶ τῶν καὶ τῶν εἰσαγα-
γόντας.

29. ὅς ἡλπισαν, ex ingenio.

113. 3. τοῖς ἀχαιῶν ὅτις πολιτικώ-
τερον ἢ στρατηγικώτερον.

28. ὡς δὲ αὐτὴν ἀνὰ μέρες.

34. καὶ συλλήβδην καὶ τὸ τῶν
βίον ὅτις τῶν.

55. ὁ δὲ τῶν δὲ τῶν τῶν.

114. 1. ἡμερῶς τῶν αὐτοῖς, ex ing.

10. βασιλείας δὲ καὶ ὑπαρχόντες

16. συνιδέναι μὴ σφίσι πάσας

18. τίσι τῶν τῶν.

29. καὶ ὡς ἀκαίμενας αὐτὸν,
ex ingenio.

32. ὁ δὲ δὲ φεῖναι.

115. 5. καὶ καλῶς ὅτις, ex ing.

X 18. τῆς

18. τῆς μεῖζοπολίποδος κλά-
ειον, *ex loco inferiore.*
21. καὶ μὲν θάλατταν πύλῳ,
ex ingenio.
22. τῇ μεγαλοπόλει ὑπὸ τῆς
ἰλλυριῶν, *ex ingenio.*
29. σινανακομείῳ.
44. περὶ θρόνου δὲ τῆς βα-
σιλέως.
45. ὁπλαστὴν τῆς.
45. τὰ ῥηθέντα μετ' οὐνοῖας.
55. ἐκέρυττον ἀφίεντες.
116. 11. ὅππτε πλέχθαι.
12. καὶ καὶ πᾶσι δυνάμει.
14. καὶ τὰ καὶ τὴν ἐλλάδα, *ex
ingenio.*
17. ἡρξάτο τὴν ἀναφορὰν.
21. καὶ τετταρακκοῦς.
26. ἡσφαλίξει τὰ πρὸς τοῖς
ὑποκείμεναις τῇ μακεδονίᾳ
32. διόπερ ὑποδεμένης.
55. ἀγρυπνᾷ καὶ ποιικίλως.
117. 6. αἰτωλῶν οἱ ἐφοροῦντες.
17. ὀλιγαρχοὶ, 50 χαζόμυροι,
ex ingenio.
44. τὸ ὅππτε γαμμα, *ex ing.*
53. διέσπασαν.
118. 3. αὐτοῖς πρὸς τὰς πατερίδας
12. τοῖς ἐφόροις, οἱ οἰόμενοι,
ex ingenio.
13. καὶ βασιλέως.
16. καὶ ταῦτα βασιλεύσας, *ex
ingenio.*
21. ἐμὴν ἀλλὰ τῆς περὶ στυ-
γέων.
39. καὶ τὸ πρὸς ἐκείνων οὐνοῖαν.
45. ἐπὶ τὸ βασιλεῖς καὶ δις ἄνα
119. 7. συμμαχίαν, τὴν τε τῆς ἐν
αἰτωλίᾳ.
13. οἱ λακεδαιμόνιοι κατὰ τῆς
ἀχαιῶν.
20. αἰτωλῶν δ' ἐς εἰρήνην.
27. τοῖς καὶ κοίλῳ στείλῃ.
44. τέτταρ' ἢ καὶ πέντε δέον ἦν
ὁλοχερὰς τοῖς ἐλλήσας.
45. τὴν ἀλλοτρίαν.
46. τότε δὲ πλείονα θέρξιν.
48. λυσίτελῃ.
120. 12. ὅτι δὲ τὸ μὲν μήκος.
14. ὃ δὲ κατεττάειν ὅτι σα-
δίων, *ex ingenio.*
28. ἡς ἀκρίβεις εἶναι.
31. ἰδίον ὅτι τῆς νυκτὸς καὶ αἰῶν,
ex ingenio.
35. φανερὸν δὲ χώννυται μὲν καὶ
πάλαι.
39. τὰς χρόνῳ κατὰ φύσιν τὸ
πεπερασμένον ἐν ἀπείρῳ
χρόνῳ σιωπῶντος γνώμην
καὶ φερόμενον, *partim ex
ingenio.*
50. ἡμέρας δέον.
52. ἐποκέλλοντας.
121. 4. ἀρχαῖα.
10. οὐκ οἶδεν δὲ θεωρεῖντας ὑπὸ.
14. ὅτι ὦν ἐκ εἰκὸς θαυμάζειν.
17. ποσούτω θεωρεῖται.
22. εἰ δὲ χώννυται καὶ νυκτὸς, *ex
ingenio.*
23. συμβήσεται τὸν πόλεμον, *ex
ingenio.*
26. ὑπὸ πινων.
29. ἀρτίως εἶπεν.
43. πεποιημένος.

122. 19. ἢ μὴν ἀλλὰ τέτοις.

20. καὶ γὰρ χρεὶς ἤν' ἄλλων
ἤν' παρεπομένων.

25. ἀναφέροντες ἑμῶν.

26. περὶ σπληνισμένων δὲ γα-
λατῶν αὐτοῖς ἤν' ὡς ἐλὲ κο-
μῆτόριον.

27. ἔτσι δ' ἐκίνησαν μὴν ἄμα
τοῖς ὡς ἐλὲ βρέννον, *ex ing.*

38. ἤν' δὲ πλείων.

42. ἔξ ἑ σωέβη.

45. ἀξιοῦντες καταλύειν.

49. περιεργαζόμενοι.

123. 2. ἀχαιὸς γὰρ ἦν μὴν ἀντόχου.

21. φιλονεικίαν.

29. ἐρρωμένως.

31. ὅς καὶ τῶν.

34. μήτε καὶ τ' εἰς πόρον.

35. καὶ τ' ὅτι τ' ἀσίας.

44. κατὰ κείνην.

124. 1. ὅτι περὶ ἀμφοτέρων.

16. πρὸς αὐτὸν ῥοδίοις ἀπλῶν,
ex ingenio.

22. τὰ καταληφθέντα ἐν τοῖς,
ex ingenio.

52. λαμπαίων.

53. λαμπαίων.

55. λυτὸς δ' ὡς λακεδαιμο-
νίαν, *ex ingenio.*

125. 13. φαισίαν.

14. καὶ τ' αὐτῶν τ' ἰορτυίων.

34. περὶ σφάξης, ἄμα δὲ καὶ
βέλη καὶ σφαγῶντας πέν-
τες ὅτι.

36. τελέως δ' ὡς καταφρόνητον.

42. τῶν ὅτι βολῶν.

44. διεξάγοντας τὰ καὶ τῶν.

163

49. ὡς ἀπεσόντος δὲ πλεῖστοις.

52. πανταλόντος.

126. 5. βραχυῶν.

8. αὐτοῖς, συσφαμένους.

43. μεγαλοπλιτῶν.

45. τοῖς ἀχαιοῖς μὴ τελεῖν.

127. 10. οἱ γὰρ ἡπειρώται τὸ σφέτερον

ἀναγκαιότερον πείθεσθαι

πρὸς τὸ κοινὸν τὸ συμμαχικόν.

20. καὶ τότε ῥίον ὅτι πορδύμα-
νος τὸ, *ex ingenio.*

36. ὅς σφάττας.

37. κατὰ μῦθον ἀκρον.

51. εἰς τῶν σφαγῶν, *ex loco
inferiore.*

55. οἱ καὶ συμμίζαντες πρὸς
σφαγῶν ὅτι φιλιπποῦ.

128. 3. φήσας βελούσεως πρὸς τ'.

8. ἡ καλύσθη τελέως.

13. δὲ βαλάντιον.

14. καὶ τὸ λοιπόν.

22. ἦ καὶ πρὸς τοῖς ἀχαιοῖς εἰς
οἰνιάδας.

24. καὶ δὲ τῶν σύμπασαν κα-
τασιδύω.

32. κατασιδύω.

40. χρωμῶν πρὸς τῶν οἰκο-
νομίαν.

47. τὸν ἀμβροτικὸν κόλπον.

129. 13. πρὸς δωδώνην ἱερὸν, *ex
ingenio.*

15. ἔστι καὶ νόμιμα, *ex ing.*

23. ἐν τῇ σικυδῶν.

28. ἄμα δὲ τέτοις ἰσχυροῖς ἐκα-
τὸν ὁρμήσας.

31. παρηλαχώς.

36. καταταχίσαι τοὺς μακα-

X 2 δόνας,

δόνας, ex ingenio.

49. πὺς θεωρημένους πρὸ σε-
λασίαν, ex ingenio.

130. 5. καὶ τοὺς ἀματέτω, ex ing.
6. εἰς τοὺς μυρίους.

11. τεταῖος.

18. ἔχει τὸ ἐρύμανδον.

18. καὶ ὑπὸ πολλῶν.

22. ἔχει δὲ καὶ τείχη.

33. πρὸ πεπείδω.

131. 35. καὶ μεταβάλλειν τὰς.

37. κατὰ γὰρ τὴν πρὸ.

38. ἰμέροντες αὐτῆς.

42. πρὸς αὐτὸν δειν.

132. 4. ἥδ' συμπεφύδων.

20. πεπεισμένος, ex ingenio.

22. χεῖνοις πορτερον.

23. συνεσχευόμενοις τετρα-
μύρος.

24. κλειόμενοι θεωσατόμενον.

47. τυπαναίαις.

53. καὶ διαβάς τῇ γαφύρᾳ, ex
ingenio.

54. ἥκαρ πρὸς τὴν ἀλίσκουαν.

133. 4. μεγαλοπεπείστων, καὶ
τεχνικωτάτων ἔργων ὅςτι.

6. κατὰ τε πλείους τόποις, ex
ingenio.

11. αὐτῶν βασιλεῖς, ex ing.

12. ἀποδοθέντος δὲ, ex ingenio.

25. τυπαναίαις.

48. μὴ καταλαβὼν δέ.

49. κατετάχθησαν.

134. 16. ἐπιδείσας δίκλιν.

20. πελλυλίν.

21. καὶ πρὸς τὴν δὲ ὁμῶς ὡς
ἀγκάζωτο.

34. τὰ δ' ἐναργέστατα ὅσων.

39. ὑπὸ τῷ ζυγὸν καὶ βραχύ.

45. πρὸς τὴν αὐτὴν φιλίαν.

135. 4. ἐπὶ πλείω τεταῖον ἡμισαδίων.
8. λυυκέναι.

23. ὅπως ῥέψαι, ex ingenio.

35. καλεῖν πὺς ἀκηκοότας, καὶ
ἀγῶν.

136. 9. καταλιπεῖν τοῖς πρὸ, ex
ingenio.

LIB. V.

24. τὰς χρόνους τότε τὸ ἥδ'.

31. καὶ τὸ λόγῳ διεξάγειν.

43. μυριάδας.

51. ὁ πόλεμος ὡς αὐτῶν.

137. 21. ἀμα δὲ θεωρυλακῆς τὰς.
32. πρὸς αὐτὸν. [ξιν.

33. ἵνα παρασκευάσῃ μὲν αὐτῶν

41. ὅπως πεδὸν αὐτῶν ὑπάρχοντα
ex ingenio.

46. τὸ γὰρ τῷ φιαλέων.

47. ἥδη μετεῖχον.

53. διεσπλωμύρον.

138. 2. τὰς ὁπιφανεστάτας καὶ μέ-
42. εἰς δὲ δειμάχος. [εως.

42. ἀπολελοῖται.

48. οἱ πρὸ τῷ λεόντιον.

48. κατεξόμνον, ex ingenio.

51. δύναι διατάξαι ὁχυρότητας

139. 24. τὸ παρ' αὐτῶν.

41. ἐκ ἐλάττοις διχίλιων. πολ-
λοὺς δέ.

52. ὥς τε τὸναντίον ἀποδοῖς.

140. 3. ἐν χαιροειά.

5. τῇ δὲ ὀργνωμοσιῇ

34. ἐκ πρὸς τῶν καὶ ναοῖς.

54. τὸ πλείον ἐστὶ τὸ πρὸς ἔξω.

141. 41.

141. 41. διδυκέναι.

142. 22. ταῖς δ' ἀρχαῖς, *ex ingenio*
32. ὑπὸ τ' ὡς παλαιαῖς.

143. 11. δύο δὲ τὰς δ' ἡμέρας ἐ-
πιδραμών, καὶ δηώσας, etc.

24. τ' εἰς τὴν τέχνην.

25. ὡς αὐτοῖς ὑποψίας.

33. καὶ μάλιστα τὸ θεωρεῖν.

35. τ' αὐτῶν σωτηρίαν.

144. 28. ἐπέβαλε τοῖς ἀγωνιζομέ-
νοις, *ex ingenio*.

43. αὐτὸς ἐπεδεδύεν, *ex in-
genio*.

50. γαιῶδες.

145. 20. καὶ πολλῆς ἀκρίσειας.

23. οὐ θεωροῖν διὰ τὸ
καὶ εἶναι.

146. 1. ἐγλυτῶν, *ex ingenio*.

8. ὡς τὸ ἀναδοχῶν.

9. ὡς ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν φαν

12. ἰσηγορίαν.

25. ἀναγνῶντες δὲ ταύτας.

147. 18. ὅσον ἔπω.

47. τ' ῥωμαίων.

148. 8. μεταλλαχόντων.

12. τοῖς τὰ καὶ τ' αἰγυπτον.

19. καὶ πορρωτέρων.

33. καὶ δικασίας.

36. ἔτ' ἐφιστάνων.

44. αὐτὰ τὰ πλάσματα.

149. 27. ὡς πατέντας.

45. ὡς ἀφύλακτον μένος.

51. ὑποπτεύμενος.

52. ἀσπερίως.

150. 6. παρέκλασαν.

7. ὡς ἀνασπασόντες.

11. ἐπιδέξις.

165
35. φύσιν δὲ ὡς αὐτῶν, τῶν μὲν
τὰς ἀγνοίας.

41. ἀποδοθέντες δὲ.

45. ἔπος γὰρ ἢ τὸ πᾶν ἐδὲ
τολμήσιν ἀλλοτρίοις πρᾶξιν

45. παρόντες, καὶ τοῖς πολλοῖς ἐν
ὁφειγνομένοις.

48. ταῦτα λέγοντος ἐπὶ τ' ὡς
εἰρημένους.

151. 1. καὶ διδάμεως.

3. ὡς ἐκ τῆς πόλεως.

15. τὴν δ' ἀρχαίαν.

16. ὡς ἐκ τῆς.

30. καὶ τ' εἰς τὸν ἀνάτασιν.

33. παρρᾶσιν.

37. ἔχον ἐν αὐτῶν.

47. τῶν ὑπαίθετον αὐτῶν, καὶ
τ' ἰδίων διδάμεων ἐπὶ
μένων ταῖς ὁρμαῖς ἐκ τὸ
καὶ λόγον, etc.

48. πᾶσι τοῖς τὴν ἀσίαν.

152. 25. ἐπαρθεῖς τέτοις.

31. ὑποκρίτω.

153. 2. ἀμα δὲ καὶ τ' ἀντίπερα, *ex
ingenio*.

32. δόξαντος δὲ.

154. 6. τ' ἐπὶ πορρωτέρων καὶ τ' ἀκμῶν.

17. ὡς φανῶν τὴν δ' ἐκ τῶν
μου πάλιν.

31. ὡς φανῶν.

53. οἷς ἐκ ὁμήρων, *ex ingenio*.

55. ἐν δ' ἡμέραις.

155. 6. καὶ γαλάτας, καὶ καὶ θόλε.

8. ἐκ τῶν ἰππέων.

10. τὸ δὲ δέξιον κέρας.

28. ἀδελφάντας.

31. ὑπολλόδωρον.

X. 3 46. τῇ

46. τῇ μηδείᾳ.
 49. ὑπὸ περσῶν.
 156. 1. μέχρ' ἂν ἔ.
 16. ὑποσάσαντες αὐτόν.
 35. διόπερ' ἀχαιῶς σιωεῖς τ' ἐν
 αὐτοῖς, *ex ingenio*.
 50. ἔ γὰρ ἂν ὁπνοήσωσιν αἰεὶ
 πορβαίνειν, ἔκ ἐλάττο-
 νος, ὣς.
 157. 8. τ' δὲ τ' σελομένης, *ex ing.*
 10. παμμέγεδρες, *ex ingenio*.
 28. καὶ δὲ τ' ὑπὸ τ', *ex ing.*
 37. ἔσπον πνα, *ex ingenio*.
 44. πορβέχοντες, *ex ingenio*.
 46. κατὰ πεπληγμένος δὲ τὴν.
 50. αὐτοῖς ἀπέδωκε, *ex ing.*
 158. 10. τ' λίμνης καὶ τ' παρόδου.
 28. αὐτοῖς ὠλιγορήθη, *ex ing.*
 31. κατακλείειν τὸν ἀντίοχον,
ex ingenio.
 37. πορσεύας ὅπῃ τὰς δ' α-
 λύσεις.
 40. ὡς αὖ τ' ἀνπόχρ.
 48. ἀλλαξιότης, *ex loco in-*
feriore.
 48. δὲ καὶ ῥατα.
 55. κινήσει.
 159. 5. οἱ καὶ κατ' ἰδίαν.
 13. εἰς ἐπτακοσίους πολυκράτης
 16. ὁ δετταλός, ὣς. ὄντας εἰς
 διχιλίους.
 27. πορσεύας.
 42. εἰ ἂν αὐτόπας.
 44. τοῖς ὅπλοις ἔπει καὶ τοῖς δι-
 καίοις.
 54. ὁμάσας πάντες, *ex ing.*
 160. 2. τὸ γερονὸς ὡς ἀπὸν δη-
 μα, *ex ingenio*.
 12. ἐπεὶ πορσεβδόντες μὲν ἀ-
 λὶς εἶχον, *ex ingenio*.
 15. ὅπως ῥέφαντες.
 27. τοῖς ἐν τῇ νήσῳ.
 28. ἐν τῇ παρόδῳ.
 38. τῆς δὲ καὶ τ' λίανον παρ-
 ρείας, *ex ingenio*.
 161. 21. ταττουδύων.
 25. γίνετ' κύριος ἀείλων, *ex*
ingenio.
 28. εἰς ῥαβατάμανα, *ex loco*
inferiore.
 35. ἀμιλλωμένων.
 37. ἔ συμβάντος.
 45. ὅσα ποσειδάς ὅπῃ τοῖς καὶ
 σαμάρειαν.
 162. 25. ἐν τοῖς πολέμοις, *ex ing.*
 27. καὶ τ' χάρακος.
 28. ἀφυλαττέμενον.
 30. ὠλιγόρησαν.
 163. 21. σωθεασαμένους δέ πινος.
 29. τ' μυσῶν.
 31. ὅς περ μὲν μὲν ἱεστηριῶν
 τοῖς πορσεβυτέροις.
 36. συγχύειαν.
 50. δεμισοκλείους.
 51. καταλελειμμένους.
 164. 9. δύφυη.
 26. εἰς πενταχιλίους.
 28. ἀκοντισαὶ μὲν λυδοί.
 35. πορσαναλαβὼν ἐν αὐθιᾷ τ'
 41. τόπον.
 49. δ' αὖ τὸ σκότος.
 50. κακείνῳ τ' δυνάμιν.
 165. 2. διεσφαλμένος, *ex ingenio*.
 17. καὶ ὁ ποιείδης, *ex ingenio*.
 40. ὅπῃ τὸ

40. ὅππὶ τὸ πάσης τῆς σφετέρας
 ὡδ' ατάξιας δ' αὐνυμον.
 41. σωεβαλον περὶ τον.
 43. ἐν χειρὸς ταῖς πάρεσις δ' α-
 δεαπζόμυροι.
 51. κῆ περὸς τας περὶ αὐτάν.
 55. περὶ συγκεχυκότων.
 166. 12. ἀντίοχος μὲν ἠγωνίζετο.
 35. δύο δ' ἐκ ξαυμάτων ἀπέ-
 θανον. τῶν δ' αὖτε πῶλε-
 μαίς, περὶ οἱ μὲν εἰς χιλίας,
 καὶ πεντακοσίοις ἐτελεύτη-
 σαν, ἵπποεῖς δ' εἰς ἑπτακο-
 σίοις, τῶν δ' ἐλεφάντων ἐκ-
 καίδεκα μὲν ἀπέθανον, ἡρέ-
 θησαν, ὅς.
 167. 11. ὥστε τοῖς μὲν καὶ τὰς ὅπι-
 τυχίας.
 29. μυρίας.
 32. λόρον μυρίας, ex ingenio.
 40. ὅξαι δ' μήσαιτο.
 44. περὶ τον μὲν τ' ῥοδίων.
 53. ἐποισάμεθα.
 168. 3. δ' αὖτε τὸν περὶ αὐτῶν στρα-
 τηρόν.
 12. περὶ ἡζον εἰς τ' μεσσηνίαν.
 38. μάλισα περὶ τ' νόμων.
 51. κλέαρχος, ἀνδρόλοχος, δὲ-
 αροείδας.
 53. αὐτῶν δ' ὑποσρέψας.
 169. 13. κατὰ λωρεωύτων.
 27. παρ' αὐτὰ μὲν.
 35. ὑπ' αὐτῶν, ex ingenio.
 35. ὅππὶ τ' τῶν φανοτέων.
 52. ἐνεργὰ νυκτοπορία, ex ing.
 170. 5. ἔχοντα τ' ἀχολίαν, ex ing.
 25. ὅξαι καὶ τότε.

- 167
 44. ἀνακάθαρσιν τ' πλώματος
 171. 1. ἐμωβόρις, ὡς πολέμοις,
 ex ingenio.
 6. τῇ περὶ τυρρῶνίαν, ex ing.
 21. τοιαύτης, ἡ μάλισα.
 45. τοῖς περὶ ἀκαλαμένοις.
 172. 7. ὅππὶ τας ἰταλιωτῶν.
 13. ὑπαρξῶν, ex ingenio.
 20. περὶ ἐξῆν.
 22. παλζομυ.
 23. ὑπαρχειν ἡμῖν τὴν ἐξου-
 σίαν ταύτην.
 37. καὶ πνεῖς τῶν ἀττάλων, ex
 ingenio.
 41. πότε, πῶς, πῶς.
 51. οἰκεία ταῖς ἀκακίμυροι
 περὸς, ex ingenio.
 173. 18. δ' αὖτε τὸ μὴ περὸς πνας, ex
 ingenio.
 24. καὶ τότε τ' μὲν πελαγονίας
 24. τ' δ' εἰς διασπρήπιδος, ex ing.
 32. μάλλον δ' εἰς περὸς ῥωμαί-
 οῖς, ex ingenio.
 33. μόνως γὰρ ἔπος, ex ingenio
 39. ἐμελλε περὶ τὸ γερωύιον
 τῆς δαυνίας, ex ingenio.
 αὐλον τερένπον.
 48. δι' αὐτοῦ τ' περὶ μάλεαν
 50. αὐτῶν ὁρμῶν.
 174. 30. τὰ μὲν ἐν περὶ τὴν ἐλλά-
 δα, ex ingenio.
 LIB. VI.
 47. εἰ δ' ὅλως.
 175. 15. νόμοις περὶ δεσφ, περὶ τοῖς.
 32. ἐλλείπειν τὴν δόξην.
 34. τας πολιτείας περὶ τον, ὅτ'
 αὐτὴ δ' αὖτε τοῖς κατὰ νηυσὶ μέγας
 176. 19

176. 19. ἐκ τέκτων ὅππῃ πολὺ.
 178. 37. τίς ἐκ ἀνγκότως, ex ing.
 40. ὑπάτων πάλιν αὐτοκρά-
 Τρα, ex ingenio.
 46. ἐν ἴση πμῇ ὄντων.
 179. 6. τὸ θεωρημένης ἔξοσίας.
 17. εἰ δὲ συντελεῖν.
 25. διορθώσης τῆς ἀμαρτανό-
 μύων.
 33. διὸ πάντων.
 35. ταύτης ὀφείλει, ex ingenio.
 40. ὡγαῖς καὶ τῇ ἐργασίαις.
 180. 2. μήτε τὸ κριθέν.
 5. οὐτυχίας.
 8. αὐτὸ παρ' αὐτῶν, ex ing.
 8. ἔξοιδ' ἐν τῇ μεράν.
 11. εἰ δὲν ἔξοιδεῖ.
 23. τοῖς δὲ πεζοῖς ἔξ' εἰ δεῖ, ex
 ingenio.
 31. καπιτώλιον.
 181. 12. χλῖαρχοι.
 182. 49. ὄρεπών.
 184. 52. ὀρκίζεσι.
 185. 16. μήτε λυόμυροι.
 52. ὑποδειγμύους.
 186. 13. βεκανᾶν.
 188. 7. σημαίαν.
 52. πασι ταυτὰ, ex ingenio.
 53. καὶ τῆς μὲν ἐπιστάντων τοῖς
 κάλοις, τῆς δὲ.
 189. 11. τὰς ἐγλαίους κτήσης.
 22. αἷς οἰκείων καὶ συγχυῶν.
 27. τὲ κακῆτέτε.
 30. ἀνασρεφομένοις.
 34. ἢ μὲν ἐν μοι δοκεῖσι.
 42. καὶ τοῖς νόμου, καὶ τὰ κατ'
 μέρες.

48. τοῖς γε μὴ νενημημένοις, ex
 ingenio.

190. 7. ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης.
 18. ἐπ' ἐξανδραποδισμῶ.
 19. μὴ πείθεσθαι λύσειν.
 44. αὐτῶν ὀπλησθέντες.
 191. 4. οἱ καὶ πᾶσαις τοῖς ὁλοῖς,
 τῶν βελούων, ex ingenio.
 12. ἢ καὶ περὶ τῶν.
 21. ταῖς ψυχκαῖς πόλμας.
 29. ἐν τῇ παρ' αὐτῶν.
 38. εἴτοι δὲ προσαναλαμβα-
 νουσιν.
 192. 5. τὸ γεφύρας πέρας.
 19. σημείον δὲ τῶν.
 41. τὸ δ' ἔξ αὐτῶν, τεταγμένην
 193. 8. συνεχώρησε.
 18. τῆς τότε συμμαχίας.
 22. ὁπορήσας χρημάτων.

LIB. VII.

43. ὑπὸ αὐτὸν τὸ κρημνόν.
 46. ἀθλωαῖον, ex ingenio.
 53. γεγενησάσι οἱ μετ' αὐτῶν,
 ex ingenio.
 194. 16. τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Ῥω-
 μαίοις.
 17. ἀν' ἀξιώσι Ῥωμαίοις.
 17. πρὸς ἡμᾶς.
 18. πρὸς ἡμᾶς.
 19. μηδὲ φάρον, μηδὲ διμάλης
 20. μὴδ' ἀπντανίας.
 22. ἢ χρεῖα.
 24. ἐν τῇ τυθέντων.
 28. βασιλέως παραγματοῦ.
 35. κρείττον ἢ.
 39. ὡς ἀκρίβως τῶν λεγομένων.
 42. ἀντενέδρας.

42. ἔξοιδ-

42. ὅξυδουρίσκοντων τῇ στραπω-
τῇ, *ex ingenio*.
48. καὶ τούτων ἐπεγνωκώς.
48. ἀλώσεις.
49. ὑπὸ τῇ ἐναντίων ἀπληπίαδι
55. συνθεωρήσας, *ex ingenio*.
195. 15. λαβόντες δὲ ταύτης ἐν ἣ
ὡράττειν ἔμελλον ἡμέρας
τῇ ὡρότερον.
26. τὸ μίανυθόν.
27. ὑπέσειλαν ἑαυτοῖς.
29. τοῖς μὲν εἰς τὰς.
31. ἀνυπόπτον ἦν πᾶσι.
40. κίνημα παρηλαγμύρον.
LIB. VII I.
196. 17. ὑπὸ δόρυος.
18. ἐνεχείρισεν ἑαυτόν.
22. εἰδώς τῇ ἀλεξάνδρου.
27. τῇ αὐτῇ, *ex ingenio*.
33. ἢ καὶ τὸ δῆ.
42. τῇ ὅλης ἡμῶς.
45. πόλεων σωισαμένων.
46. τέτων τῇ κατ' ἰσχυρίαν.
49. χορηγίας.
197. 20. ἐμπειρίαν.
23. ὡδραλελειμμένας.
23. συνεζούγμένας.
26. ἐν ὕψει.
31. τῇ τρυγχιλίων ἐσώτες.
32. ταῖς ἀντηρήσιν.
33. τῇ γῆτας ναῦς, πειράζου-
σι ὡρσερεῖδεν τῇ τείχει
τὸ ὡρσρημένον ὄργανον.
36. συμβύκης.
39. εἰκότως δὲ τὸ κατασιού-
ασμα.
47. ἐκτὸς βέλους, *ex ingenio*.
54. ἀνισάμενα.
198. 2. χασηείας.
10. χασηείας.
20. χορηγῶ.
26. ὡς περ ἐκ πότου μετ' αἰ-
χυμῆς, *ex Athen. lib. 14*.
37. τὰς κτὶ γῆν.
41. τοῖς τὰ καρχιδονίων.
48. τὸ κακόν.
199. 3. συλλήβδην.
12. δῆξήμα τε λίσσῃ, ἢ τῇ.
16. τῇ δὺζώνων, *ex ingenio*.
19. δῆλος ἰώ.
30. αὐτὸν εἶπειν, ἔλαδον ἐγκυ-
κληθέντες.
41. τῇ ἰλλυριᾶν ἐθελοντῶν.
42. ἐδ' ἀσφάλεια.
200. 1. ἢ μὴ δυνάτὸν.
3. ὡρκοπῶν.
10. τὰς ἔξωθεν ἐπιβολαί.
12. ταττομύρων.
14. διόπερ ὥς το δεῖν.
22. αὐτοῖς συμφέροντος.
25. ἐγχειρεῖν αὐτῷ.
29. ἀπελθεῖν.
33. ὡρσερεῖν αὐτῷ.
43. τῇ κτὶ μέρε.
201. 21. τῇ ἐπαγγελιᾶν.
38. μεξίοις ἐσθῆτας.
39. αὐτὸς δὲ λιτὴν ἢ τυχεῖσαν.
44. κῆς, καὶ πᾶν κτὶ τῇ πέλας
ἀνθυποπίδύσας, *ex ing.*
202. 31. μεγαλαυχεῖν.
35. αὐτὸ δὲ μόνον.
38. ὡς τῇ κτὶ τῇ παρῖδα.
42. ὅξυλαθέντων θρεμμάτων.
53. ὡδραπλησίως.

Υ

53. ἔδο-

53. ἔδδσαν.
 54. φέρεται.
 203. 9. τοὺς φυλάττοντας.
 12. ἀνοίγαν αὐτὰς.
 17. μέλλοντα.
 28. εἰς τὴν πόλιν.
 29. δυσωπόπτον.
 30. κυρίως μὲν δ.
 45. παραπαίζοντες.
 46. ἡλλοιωμένων.
 48. ὁ γὰρ αὖτε ἀνεπαύετο.
 50. ὑπολελειμμένοις.
 53. ἀνυπόθετον.
 54. ὡς δὲ αἱ μὲν.
 55. περιέβαινε δὲ τὰ τρυκτός.
 204. 3. μεσογαίαν.
 3. τὰς τε μενίδας.
 21. παρ' ὁδόν.
 24. ἐκ τὸς τῶν πέλοις.
 27. αὐτοὶ δὲ τὸν φίλινθρον.
 28. οἱ τε γὰρ ἀνακάρφαντες.
 39. ἡλαφρόντα τὸ ἔν, αὐτὸς.
 46. τὸν χειρίζονταν τὸν περὶ.
 205. 1. διαδύς αὐτῇ, καὶ λαβό-
 μνος ἀκατίου.
 5. εἰς τὴν ἀκρὴν πόλιν, ἐχώρει.
 6. ὡς ἀγρόμυροι γὰρ αἱ.
 26. ἡυλίσθησαν.
 30. καὶ τῇ περὶ τέτατάφρω.
 30. ἐκ ἐάσαντας, ὅς. ἀλλ' ἐν
 ὑποδειχομένοις, ex ing.
 35. περὶ ἐβαλε.
 36. τὸν μάχης ἰχυρεῖς.
 36. καὶ περὶ τειχισμένῳ, ex
 ingenio.
 38. χειρὶν τόμῳ.
 41. παρέστησε.

47. τὸν σάτελεας.
 206. 6. τετελεσμένους.
 7. τὸν καὶ τὸν ἑσπέρου τόπων,
 ex ingenio.
 23. πορείαν ὑποβόχων.
 25. τῆς ἀκρας.
 LIB. IX.
 38. τὸν μὲν γὰρ, ὅς. ἔσπος ἐπι-
 παῖται.
 40. δυναστεῖαν.
 47. καὶ κτίσεις.
 207. 30. ἡ κεφαλὴ κομίζοντας.
 33. μὴ ὡς ἀκίνητοι.
 41. ἀπομνησται.
 43. ὡς ἀπὸ πλοσμήροις.
 45. χειρισμόν.
 54. περὶ πορείας.
 208. 3. αἰφνιδίως μὲν ὄντος, καὶ.
 8. πλυνόμεναι ταῖς κόμαις τὰ
 τῶν ἱερῶν ἐδάφην. sed aliter
 videtur Linius legisse.
 10. τῇ μὲν αὐτῇ ἡμέρᾳ.
 23. σφίσι ὡς ἀβόλως.
 34. παρὰ τοῖς.
 46. ὡς ἀταξόμυρος.
 209. 12. τὸν ἐπαμινώσαν.
 12. καὶ γὰρ τὸν περὶ βαλόντα.
 16. ἐφειδρῶσαι δέ.
 20. ἔσσαν.
 31. πλείων χειμῶν, ex ingenio.
 31. τὸν τὸν τὸν, ex ingenio.
 47. δυναστεῖαν ἐν τοῖς.
 210. 18. καὶ μέγιστον τὸν ἐν τῇ περὶ
 χοντος καιρῶν.
 18. καὶ δυναστεῖαν τῶν.
 23. διερεῖται.
 36. τὸν περὶ τὸν ἐν μόνους.
 41. ἐπ.

41. ἐπὶ δ' ἰσημερινάς.
 46. τῇ καὶ τ' ἡλίον πορεία.
 50. ἔξ ἀναφύρεσθ' συμβαίνει.
 53. τοιαύτοις γίγνεται.
 211. 15. ἐναχολήσαντα.
 17. σωταχθέντα.
 20. σωάφαντος.
 31. εἰλεῖν τὴν μεγαλοπολιτῶν
 50. τ' σελλυῆς ἐκλιπείας.
 51. καὶ πρὸς τὸ σωέβη καὶ
 τ' ὅπως αὐτῶν νύκτα.
 212. 4. διαφιλῶς ὑπάρχειν.
 8. παντὸς ὑφους.
 16. καὶ λόγον αἰετῶν πορογ-
 νομένων, *ex ingenio*.
 17. ἐν τοῖς πρὸς τὰς ἀτάξιας,
ex ingenio.
 25. ἀρχάλλειν.
 26. ἐμμελεσέρεα.
 44. παιδικῶς ὅπως, *ex ing.*
 49. τὰ πορορημένα δ' ἀφέρει.
 53. πρὸς ῥῶδ' ἢ μὲν αὐτοφύεις,
 ἢ δέ.
 213. 3. ὁ πρὸς ὅτι.
 5. ἔδ' ὅποιε.
 6. τ' μακεδόνων δυναστείαν,
ex ingenio.
 22. ὄντων ἔτι ἀπογόνων.
 24. ὁμοίως δέ.
 25. ἀντὶ τὴν ῥῶδ' ἢ καὶ τὸν
 λευπηκότητας τὴν τ' μακε-
 δόνων. τὴν, *ex ingenio*.
 29. ποροφάτως.
 32. ἵνα μὴ τ' ἐκ τούτου.
 36. δυναστείαν ἐσομένην.
 37. κατὰ τὴν ῥῶδ'.
 40. ὁφείλετε.

- 171
 43. ἱκανὸν ὑποδείγμα αἰ πρὸς
 τοῖς ἐν τέρμιν' ναῖς, *ex in-
 genio*.
 45. πρὸς τ' βρέννα.
 49. οἶον τ' ἰσ.
 52. φίλιππον δ' ἐν ταῦτα.
 54. ὁμαρῆς, *ex ingenio*.
 54. μόνοις αἰτωλόις.
 214. 12. τί δὲ καὶ ταῦτα.
 13. ἢ μηδετέρου τέτων, *ex in-
 genio*.
 14. ἔ. πρὸς ῥῶδ' τ' νοῦν, νῦν
 ἐν τέρμιν' ῥῶδ'.
 35. χλαίνας δ' ἀγνοεῖν.
 35. δὲ ἡμᾶς.
 42. ὀνόμαρχος καὶ φιλόμηλος.
 215. 4. ποροφάτως.
 8. καὶ συμβάλλοντες.
 11. ἀν' ἔξει μνησικακίαν.
 16. μὲν τό, τ' ὅτι ταινάρω, *ex
 ingenio*.
 22. εἰ δ' ῥῶδ'.
 27. πρὸς βρέννον, *ex ingenio*.
 33. ἀπαντες τοῖς ἀρχαῖς.
 38. ἐνίκησε.
 40. ἀποκατέστησε.
 46. αὐτοῖς ποροσνέμειν.
 51. τοῖς σώσασιν.
 216. 2. τίνες ἔχοντες.
 9. τ' αὐτῶν δυναμείας.
 10. ἀποδοῦνται.
 12. τηλικούτο νέφος ἀπὸ τ' ἐσπεί-
 ρας, ὅτι καὶ μὲν τὸ παρὸν ἴ-
 σως πρὸς τοῖς ὅπως κατέστη
 μακεδόνι.
 17. ἀπώσαντες.
 24. εἴγε μόνον.

Γ 2 25. οἴγῃ

25. οίγε τ' ἰλλυριαῖν.
 37. ὅππ' ἠφίσταντο δεκατεύσιν.
 43. περὶ θυμίαν γδ. *hæc vi-*
dentur irrepisse ex alio
Polybii loco.
 50. πύργῳ ἐλάμβανε.
 51. πείχοις.
 54. ἐμπυρισμούς.

217. 3. τριακονταμναίοις.
 12. δ' ἀρρεῖ δ' ἐ τῷ δ' ἀ σελίας
 καὶ τῷ ἐξῆς τόπων.
 13. θάλατ' ἔν. ἔ μὴν ἔπεγ. τ' γδ.
 15. πεποιήσας, *ex ingenio.*
 19. συρρύσεως.

LIB. X.

30. ἔχει δ' ἐ τῷ τε.
 34. καὶ καυλωνία.
 43. εἰς σιπέντα.
 45. βρεντεσινῶν.
 46. τ' ὅππ' ἐολλύ.
 47. ὅππ' οἰαίς. πρὶ τούτῳ στρα-
 τηροῦ ζιτῆσι πνῆς, τίνι ξό-
 πῳ ἐ γέρετο ὅππ' ἀνέστατος,
 ὅππ' οἰαίς φύσεως ἢ ξιβῆς
 ὁρμηθεῖς. οἱ μὲν ἄλλοι πάν-
 τες αὐτὸν ὅππ' ὑχῆ πνα.
 48. πρὶ αὐτομάτῳ.
 51. ἰδίον ὑπαρχαί.

218. 2. πρὶ ἀβάλλεσας, *ex ingenio*
 10. τῷ συμβεβιωκότων, *ex in-*
genio.
 10. ὑπ' αὐγαῖς, *ex ingenio.*
 10. αὐτῷ λόγου τ' φύσιν.
 17. πρὶ ἀλημμόνον.
 25. ἰδίον ἔστιν ἔ, *vetus liber.*
 ἔστι τῷ, *ex ingenio.*
 31. καὶ μόνον ἔστω.

31. καὶ πνῆσας.

44. γήροιο.

50. ἐπ' δ' ἐ μάλλον ὑπαρ.

50. ὦν οὐδέν.

217. 7. δ' ἀμυλῶσιν τ' στρατηγῶν
 8. ὦν ἐκάτερος.

9. διασασμῶν.

10. ἀπὸ λλοτρωκέναι.

23. ἀπὸ λλοτρωκέναι δ' ἀ τὸ μέ-
 γεθος. *Videtur expres-*
sus ex eo quod est apud
Agellium, insperabi-
les, &c.

29. ἐν τῷ ἰβηρῶν ποταμοῦ.

36. ἐδένα τῷ.

38. κινδυνώσσειν, *ex ingenio.*43. πόλεμον αὐτὸν, *ex ingenio*

53. ὅ καὶ τ' πόλεως.

55. δ' ἀ δ' ἐ πινων ἀλίαν.

220. 2. καὶ πνῆσας.

11. συμβεβιωκότων, *ex ing.*

12. ἐκτεβιωκότως.

15. πρὶ μὲν ὅππ' τῷ πόλεως, *ex in-*
*genio.*31. πρὶ ἀμυλῶσιν, *ex ingenio.*

51. ἀνεμπερῶσιν.

52. ὑπὸ πρὶ τὸ πρὶ τῷ, *ex*
ingenio.

221. 1. πεπεικῶς αὐτόν.

3. ἐλάττωσιν τ' ὑποναντίων,
 αὐξήσιν δ' ἐ.4. πρὶ πρὶ τῷ, *ex ingenio.*24. καὶ κατ' ἐ πολὺν, *ex ing.*

32. καὶ τ' ὅππ' ἀμυλῶσιν.

33. ἔ συμβαίνοντες.

47. ἀναύγασιν, *ex ingenio.*

48. ὅτε δ' ἐ καὶ δοκουῖν.

222. 10. παρείκασέ το καὶ θαρρύνειν.

11. ὅ πεφυκώς.

17. τῷ τείχει.

20. τὴ ταύτη πύλιν.

26. ἐπέβαινον.

38. τῷ μὲν φονδύειν.

40. ἐκ τῶ οικιδν.

43. τὸ ἀπὸ τῶ ἀναβλῶν.

46. τοιαύτη ἢ περὶ τας.

223. 6. ἀλλ' ἔξ ἴσου ἐσηκίας, ex loco inferiore.

10. ὅτι τὸ πᾶσι τοῖς πλείστοις.

11. καὶ ὅτι μελῶς ἀναφέρειν.

13. διὸ τὸ πολλῶν.

28. ῥωμαϊκὸν ὅτι μελητῶ.

41. καὶ τέτοις μὲν σωέσησθε, ex ingenio.

43. καὶ ἵνα περὶ τὸν μῦθον, ex ingenio.

44. καταψήσας, ex ingenio.

47. ὑποκαταστήσας.

49. τοῖς μὲν παισιν, ex ingenio.

50. ψέλλια, τοῖς δὲ νεανίσκοις ῥάμψας καὶ μαχαίρας. ἐκ δὲ τῆς.

224. 1. καὶ τὸ ἀπὸν ὅτι πέσης λόγον.

3. καὶ ψάδδας.

4. μηδὲν ὠταὶ ἐλλείπει.

8. φανερὸς ὁ μῦθος.

13. ὥστε περὶ τῶν τετῶν.

14. τετρακοσίοις.

19. ἐδ' ὅποιου.

21. ἡδίστας.

23. καὶ ὁδὸς αὐτῶν ταύτην ἐκ χειρὸς.

25. ὑποταττομένοις.

27. δηλώσαντα, ex ingenio.

28. ἡδὲ.

37. ἵνα δὲ μή τι, ex ingenio.

44. ἐκ τῶν οὐκ ἄν.

50. κλίστης.

52. δύο λοχίας.

54. τοῖς μὲν γὰρ.

55. μελέτης.

225. 3. τὸ τάξιν τὸ ἐκ ἐλαμοῖς.

10. ἔξ ὀπλισίας.

12. ἀπειροτέρου ἀμα δὲ ὅτι σφαλεσέου, ex ingenio.

14. τὸν ἵππαρχον.

19. πλίνθον, ὅτι δὲ μελείας,

30. χορηγί τ' ἀσίας. [ὅτι.

31. μῆδους ὑποπλάσθαι δι' οὐρανόν.

36. πᾶσι τὸ ὁρῶντι, ex ing.

37. ὁχυρότητα.

40. πόλεις παρέχει, ex ing.

42. ἔχοντες τὸ πᾶσι φιλῶν, ex ingenio.

50. καὶ κεκαμίδας ἀργυρὰ καὶ πλείους.

51. πλίνθιν δὲ χρυσά.

55. ὅτι πολλῆς μὲν γὰρ ἐδένεσι.

226. 3. ἔδωκαν πῖς ὅτι πῖνας τόποις, τῶν μὴ περὶ τὸν ἀρδευομένων, ἐπεισιστομῶν οὐδὲν.

20. τῶν λαβῶν τὰς ἐνδύσας.

21. ἐφεσώπων.

26. καὶ τὸ ὠρεῶν τοῖς ἀκοντίζουσιν.

27. οὐκ ἀνέμῳ, ex ingenio.

v. c. habet ἀνεμόν.

29. τελευταίοις δέ.

41. ἐκεῖνο δ' οὐκ ἐβλέψαν, ὅτι καὶ μὲν τὸ φάσθαι.

γ 3 43. ἀλλὰ

43. ἀλλὰ τοῖς φίλοις.
 44. οὐκ ἀδύνατος ἐστίν, *ex ing.*
 227. 7. καὶ κατὰ νότον τόποις.
 10. καὶ συντεταγμένος.
 15. ἀλλήλων δὲ καίαν.
 18. ἐκείνης, *ex ingenio.*
 29. ἐπὶ γὰρ.
 35. καὶ δευτέρωθεν ἀπὸ.
 37. κρημνῶν, ὅς. φέρων, ἐπὶ
 ἵππων καὶ κλαυθρῶν φαντασίαν
 μόλις καὶ πρὸς δόξαν τὸν
 κίνδυνον δευτέρωθεν
 οἱ δ'·
 40. τὸ πρῶτον. μαρῶς μὲν ἐν.
 43. εἰς καὶ τὴν τ' εὐαγγελίας
 μερῶν.
 46. ἀπὸ τοῦ δειν.
 48. ἐν καὶ τ' πείραν.
 228. 12. ἐβλήθη γυνεὺς τ' τοιαύτης
 ὁρμῆς.
 21. ἦεν.
 28. συλλελογισμένος.
 30. πρὸς τὴν συνάσιν ποι-
 κίλως.
 40. εἰς ὁμιλίαν.
 42. αὐτοῖς τ' ἀσφάλειαν.
 44. βαρυνομένους.
 44. τὸν δε, *ex ingenio.*
 46. τὸτε καθορδοῦν, *ex ing.*
 53. ἀλλ' ὡς δεῖ τηρεῖν, *ex ing.*
 229. 4. καρχηδονίοις.
 11. τοῖς ὑποκρινάμενοις.
 15. γαῖον τ' λαίλιον, *ex ing.*
 25. καλαὶ ἐλπίδας.
 32. ἀνδρομολογησάμενων.
 32. θεωρησάντων αὐτῶν, *ex ingenio.*

34. ἀπάντων φιλανθρωπῶν,
ex ingenio.
 36. τοῖς ῥωμαίων.
 43. ἐκταξιν, ἐμμεν ὅτι τῶν.
 51. τὸ πρὸς ἀνελδοῦν.
 52. παρ' αὐτῶν.
 230. 5. αὐτοῖς. διὸ πρὸς τὴν, *ex ingenio.*
 5. καὶ εὐερεῖ, *ex ingenio.*
 6. οἱ δὲ ῥωμαῖοι κατὰ κέρας
 ποιούμενοι.
 25. ἡ κομὴ ἡ νέος.
 33. ἐν οἷς ἐπεβάλετο.
 35. ὑποφρονεῖν ἀν' ἐποίησε, πρὸς
 πλῆθος δὲ τοσούτων.
 36. ὡς ἐμείζον, ὅς. θεοῖς οὐ
 ὁλήσθη.
 43. πυρρῶν.
 44. ἀεκαῖνα.
 49. βοιωτῶν δὲ διδύοις.
 53. τοῖς μαίεσις.
 231. 8. πῶς, καὶ πρὸς τινα.
 9. θεωρησόντες δ' αὐτῶν.
 9. καὶ θεωρησάντας τῇ
 πεπαρήδω.
 13. εἰς σκοτῆσαν.
 15. καταπεπλυνέναι.
 17. καταταχῆσαι καὶ πτοῆσαι.
 20. καραδοκῶντας τῶν ἐναν-
 τίων.
 34. ἀρεῶν.
 49. πεζοὶ βαρεῖς.
 50. εἴτα πλοῖα.
 50. ἐν πάσαις Γραφῇ τ' χάρις
 53. πληρώσαντες.
 55. καὶ ὁμοίων.
 232. 1. φιλῶν.

LIB. XI.

2. κομισαντας, ex ingenio.
 3. πυρσίας, ἐκάτερον.
 3. εἴτα ἐπ' ἀν' ἐμψέση.
 9. ἀμφοτέρους.
 11. ἐς τὴν βακτηρίαν γράψαι.
 16. ὅπῃ τούτῳ.
 17. διαρρήσαι πάλιν.
 22. λείψιδ' ἐ.
 22. τὸ το δ' ἐ.
 23. παρεσκύαυτος.
 25. ὁ μέλλων.
 26. ἐαυτοῖς.
 27. σημαίνων αἰρεῖ.
 28. τὴν πλατείαν ποῖον δέησθαι.
 34. πῶς ταῦτα.
 34. τὴν φαῦσαν.
 41. δέησθαι δὲ δύο πυρσούς.
 41. διαίρειν.
 44. εἴτα τέσσαρας ἐκ τῆς ὤ-
 νυμων. τὸ ῥῶ γὰρ τῆς τε-
 τάρτης.
 50. περὶ τῶν.
 233. 6. τὰς διαίρεσθαι.
 7. συσώζην.
 11. ὥστε τὴν πλείων.
 12. οἱ δ' ἀπασιάκαι νομάδες
 κατοικῶσι.
 15. τὸν ὄξον.
 21. τοὺς ἀπασιάκας.
 24. καταρρήπτει.
 40. ἐκάσους.
 41. ἀπαντήσας.
 45. πανευπόλους.
 46. βακτηριανῶν.
 47. πανευπόλον.
 51. τὸν μὲν ἵππον.
 54. ζαλεύσαν.
234. 5. ὑποκαίζω τὰ τῆν.
 7. ἐμβαλεῖ χάρι.
 11. ὑποκαί.
 13. ὅπως αὐτὸς συμβαίνοντος.
 26. τέτρωται καὶ τῆν.
 28. δὲ τοὺς ἐπαποσελλομένους
 31. τῆς τελευταίου.
 32. ἐξ καὶ ζήλῃ.
 35. καὶ λόγον σφίσι χωρησάντων
 38. αὐτῶν ἀμέλειαν.
 44. καὶ τοὺς κινδύνους.
 47. περὶ τοὺς ἐχθροὺς.
 47. ὁμοῦσε χωρήσαι.
 235. 16. περὶ τὸν ὄρμησε.
 17. ποτὲ μὲν.
 18. ἀεὶ καινοποιεῖ μῦθος.
 21. κατατῆσθαι, τὸ δ' εἰρῶν.
 25. διακειμένοις.
 25. πλήρη δέ.
 27. ἀνέξεσθαι.
 29. ἀπολίσσαι δέ.
 31. πολεμεῖτε δ' ἐπ' ὅσον
 δεσποδισμῶ.
 43. γέρονε καταφανῇ.
 47. ἀποτίθημι.
 47. συγκυλίσμενον.
 48. λοιπὸν πάσῃ τῇ δυνάμει.
 50. τὸ δ' ἐπὶ καταφανές.
 52. τῆς σωζομένων.
 52. ὅπως ἀλίσσεσθαι.
 53. ὅτι αὖ.
 53. δυνή.
 55. διαφύλα.
 236. 7. δέχεται, εἰ δὲ μὴ, τοὺς θεοὺς,
 καὶ τοὺς ἀρεσέουτας.
 13. μετῴναι, ex ingenio.
 15. ὅσον.

15. ἔξοπλισίαν. ὅ 25. ἔξο-
πλισίας.
16. ἀεργῆαι.
19. ὅτι τ' αὐτὸς τ' ἡρεῖαν.
25. δ' αὖτε κλίνην.
31. ὁ παρ' ἐκκοπτος.
48. ζούρη.
49. κτ' ἡμῶν τ' αὖ.
55. κτ' ἐλπίδι σωτηρίας.
237. 2. συνάπτεσθαι τοῖς ὅρεσι.
4. ἐν ἐπαλλήλοις.
4. τέτω συνάπτεσθαι. *forte* ἀ-
μα δὲ τῶ τε συνάπτεσθαι ἢ δὴ
καὶ ἐν ἑῷ, ὅ 5.
5. ὁ δ' αὖτε κλίνην τ' ὑπὸ πει-
τίων δυνάμεων.
8. παρέση.
12. πορσμίξων αὐτὸς τὸ.
24. ἔτω, ὅ 5.
25. δ' αὖτε κλίνην ἐν τῇ μάχῃ
31. ἐπ' ἐκείνων οἷς μὲν.
32. γίγνηται.
33. δωρεαίτας.
34. ἐν ᾧ δὴ κειρῶ.
41. ἐμπειρία καὶ πάλιν ἀπει-
ρία, *ex ingenio*.
43. ὁ τυχοῦντων.
48. ὁ μὲν μηχανίδας.
50. συνεκχυθεῖς.
53. ἔφυγεν.
54. ὑπὸ τὸ τ' φάλαγγος.
55. ἡ δ' αὖτε κλίνην οὐθέως.
55. ἀπὸ δὲ κλίνην.
238. 1. τ' ἐκλειφθέντα τόπον.
6. τὴν ἐπ' ἀνόδον.
8. καὶ βαλόντες.
13. ἐκ πολλῶν χρόνων.
15. ἐν τὸς τ' τάφρου.
16. τῇ πολέμῳ.
21. ἔτω συμβήσεσθαι παθεῖν.
22. περὶ κλίνην ἡμῶν.
23. τ' ὁ δ' αὖτε κλίνην, *ex ingenio*.
24. ὑπολύσθαι.
24. ἐπορεία δ' αὖτε κλίνην.
37. ἐλπίδα τ' σωτηρίας.
55. ἀπὸ δὲ κλίνην.
239. 1. ἔως τ' τελευτῆς.
2. συνεβάλλετο.
3. ταῖς δ' ἐχθρομέναις.
4. ἀναμφισβητήτως.
12. ῥωμαίοις.
22. ὑπὸ τούτων.
28. αὐτὸς κολίχαντο, *ex ing.*
29. αὐτοὶ δ' ἦσαν περὶ τοὺς μὲν.
45. αὐτὸς τῇ ἰσχύϊ.
240. 2. τὰν ἀντιὰ τοῖς προφηρμένοις
4. ἀμα γὰρ τῷ φωτί.
9. παρ' ἐκβαλε τὰ τῶν ἐναν-
τίως.
21. μεταπηδόν.
28. τῇ ἐξῆς.
33. τοῖς ἡγουμένοις.
37. τῇ δὲ κτ' τὸ λαίον.
44. ὑποπεσόντας.
45. ὁ, περ ἡμῶν.
241. 8. καὶ κλίνην.
12. καὶ βαλόντες.
13. πλὴν ἐν.
21. τ' ὁ δ' αὖτε κλίνην.
32. τ' ὁ δ' αὖτε κλίνην.
35. αὐτόματον.
38. καὶ κλίνην, *ex ingenio*.
4. ὑπαρχοις, *v. c. forte* ἰπ-
πορχοις.

44. ἐρρέθη

44. ἐρρέθη συλλαβεῖν.
 46. τὸ δ' ἔλασά φησιν, *ex ing.*
 242. 4. δυσαρὲς ἦσαν.
 9. ἀφισταμένοις.
 15. τί οὐκ ἔστιν ἐφ' ὧ.
 16. τὸ το βάλωμαι.
 17. πότε γὰρ ὁρῶντα παρὰ γὰρ
 τῶν μελλόντων.
 26. ὅμως, ἢ μὲν ταῖς.
 34. τὰ πνύματ' αἰσιν.
 35. φαίνεται καὶ γινέσθαι πρὸς τοῖς
 37. πρὸς μὲν γὰρ ὅμας.
 55. λειψώσι.
 243. 16. ἔχον ὁ γὰρ.
 19. καὶ δ' ἔλασά φησιν, μὴ παρὰ
 πρὸς τῶν δ' ὅμας καὶ παρὰ
 πεπληγῶν.
 27. τέτταρας κοόρταις.
 28. τὸν γὰρ αἰλίου ἔχον.
 38. ὅπως δ' αἰλίου.
 51. ὅπως τὸ πηλίου.
 55. ἐντεῦθεν καὶ παρὰ σίαν.
 244. 2. ἀνέξουσιν σιτομετρήσας.
 9. δ' ἔλατ' ὁ δ' αἰλίου.
 9. ἔλατ' ὁ δ' αἰλίου.
 LIB. XII.
 29. κάλλος καὶ σπουδῶν με-
 γέθη.
 41. καὶ τὰς νομαί.
 245. 5. κόπτε καὶ παρὰ ματίας.
 10. ἔχον χοίρους, *ex ingenio.*
 15. εἰς ἰσθμίου.
 16. τοῖς πρὸς καὶ φιλανθρῶ-
 ποις.
 23. τὸ ἀνδρῶν ἔστιν, *ex ingenio.*
 28. πάλιν πρὸς τὸ φιληφόρου
 παρ' αὐτοῖς.
 29. ὦν καὶ ταῖς θυγατέρας.
 32. τὸ φιληφόρου.
 37. ἢ μὲν ὁ νοήσιν.
 40. σπορέων κεφαλῶν.
 45. ὅταν τὸ δ' αἰλίου.
 51. τὸ δ' αἰλίου.
 246. 1. ἀξίως ἔστιν.
 5. εἰρημένοις.
 10. καλοῦν τε ὁρῶντα πάντων
 τὸ βελομένων.
 12. τὰ πρὸς δημοχάρις.
 16. ὁ πρὸς αἰλίου ἐπὶ γεροντός.
 20. κυρῶντα.
 22. ὁ δ' ἐπὶ παρὰ σιτομετρήσας.
 24. τὸ πρὸς.
 25. ὅπως μὲν τὰς ἑταίρων.
 28. ἀπὸ χέναι.
 29. καλοῦν.
 31. ἢ καὶ ἀπαγόμενον.
 33. ὅπως τούτοις.
 34. τὸ δ' ἔλατ' ὁ δ' αἰλίου.
 35. δεσπότης.
 41. τὸν σιτομετρήσας. τὰς μὲν γὰρ
 43. ὅπως αἰλίου.
 46. ἐν κίλικίαν.
 49. εἰς κίλικίαν.
 50. ὅπως τὸ πρὸς παρὰ σιτομετρήσας.
 53. εἰς ῥήγμα.
 54. ἐπὶ σιτομετρήσας.
 247. 4. τὸ ποταμοῦ ῥέοντος.
 22. καὶ ποταμοῦ οἰόν.
 25. εἰς κίλικίαν.
 32. ἔλατ' ὁ δ' αἰλίου, *ex ingenio.*
 46. ποιεῖν ἐκρήματα.
 50. δεσπομένης.
 53. τοποπορείαν.
 248. 11. τεταγμένων γενέσθαι τὸ μάχην
 Z 13. αἰ.

13. ὠλισμένον.

19. τετραφαλαγγιών.

31. ὀκρυόεντες.

35. τοὺς κάμνοντας ἀναλαμ-
εάνεν.42. ὧτων περιαιρούμενος ὥρ-
μησε.

49. πολυπεραγμοσύνη.

51. ὅς αὐτῶν ἦται.

249. 11. ἐκ ἑσῶ παῦλα, *ex ingenio*12. χεδόν ὥσπερ καὶ περὶ θεῶν,
ex ingenio.15. τοῖς τοῖς ὅςιν, *ex ingenio*.16. τὸ ἐκ τῆς βίβλου, *ex ingenio*.

LIB. XIII.

36. ἢ καὶ τοὺς πολέμοις.

37. τοποῖς εἰς ἑξέ μείλοισιν.

47. πλέων εἰς τὸ ῥόδον.

52. τὸν τάραντα.

53. ἀρχιτέκτων.

55. εἰς τὸ τάραντα.

55. ἐπεὶ καταφανής.

250. 3. μεγίστην θεόν.

11. καὶ θεμέλιον, *ex ingenio*.

36. περιήγητο.

LIB. XIV.

45. σύφακα. *sic semper vetus
liber.*

50. καὶ τὸ παιδίσκης αὐτόν.

251. 13. ἑξ δὲ καὶ τραπώτας.

14. δαλικάς ἐοδητάς.

19. ὅς τὸ τοὺς νομάδας.

27. πόλεως, καὶ ἐγχειρεῖν περὶ
χάρακι.

32. δακνούσας ὁ νομάς.

44. περιήγαγον δειν.

46. ἀπορήσεις.

50. πείσεσθαι.

252. 5. καὶ τὰ περὶ τὸ εἰσόδων.

18. ἐμπυρισμόν.

22. αὐτὴ τραπώτας.

42. σύγχυσιν.

51. ὑπερπεπαίκεν τῇ δεινότητι.

53. τὸ ἡμέρας ὀπτηνομένης.

253. 7. παλιν ἔδοξε τὸ ἐλπίδος.

12. τελέως ἐκπλαγείς.

19. καὶ γὰρ πλησίον αὐτῶν, *ex ing.*

23. ὁ δὲ τὸ ῥωμαίων τραπηγός.

34. καὶ λιπαρούσης μένιν, καὶ
μή, *ex ingenio*.

45. τῇ δ' ἐξῆς.

254. 6. μεγάλῃ περιήγαγον
χρείαν.

45. ναυπηγὸν συμπεῖν.

LIB. XV.

255. 14. ἐμόνον τὸ θεοῖς.

16. καταφιλοῖεν τῷ ἐν τῇ συν-
εδείῳ.

22. χεδόν δὲ τῶν ἐξ ἡλίου.

26. νεκρικότες παρήσαν.

43. ἐπαναχθέντα.

45. ἐντεταλμένοι τοῖς ὅτι τῷ
τελήσαν.

46. μάχεσθαι ποταμόν.

49. ὑπεωρᾶντο δεινόν.

51. ὅς ὑπερβολῆς.

256. 2. περιήγαγον ὅς ἐσώθησαν, *ex
ingenio*. ὅς ἐσώθησαν, *ve-
tus liber*.4. περὶ τὸ ὑπερβύδα, *ex
ingenio*. *vetus liber* πε-
ριβύδα.

6. μάχη κείνῃ.

16. ἐπορεύετο.

20. καὶ

20. καὶ συνάπτειν αὐτὰ.
 25. παρ' αὐτῶν ὁ βαίβιος.
 34. παρ' αὐτῶν.
 37. οὗ κείμην ἐργα.
 38. ἰσθ' ἐμὸς τῇ καλοκα-
 ραθία.
 39. ἐκπορευόμενας.
 39. δέομαι μὴ μέλλειν.
 41. τὰ ἄλλα σκοπεῖν.
 47. αὐτοῖς χλῖαρχον.
 257. 2. συγχαρῆς.
 13. ἥδ' ἐκτὸς λιθύης.
 20. κατὰ περ εἰνιπίοις.
 31. ὁρμῶν κινδυνον.
 35. τούτων ἀντάρα.
 40. κάλλιπα γνώσκων.
 43. περὶ τεινὴ τὰς δ' αὐτοῖς
 ταύτας.
 50. τὴν ἡμετέραν.
 54. ἀφέλει τὰ βαρύτερα.
 258. 3. τῶ δὴ μῶ.
 11. ἐκτεθεικίαν.
 22. κατὰ χεῖρας.
 28. ἐὰν δ' ἄλλως ἐκβῇ.
 34. εἰ παρέντες.
 43. τοὺς συμμάχοις νομάδας.
 52. ἑβείαν.
 55. ὑπερναντίων τὰ ξιν, *ex ing.*
 259. 10. βεβοηθηκότων τοῖς.
 10. νομάδων τ' ὡς τὸν.
 18. ἥδ' ἐκ τ' ἰταλίας.
 22. οὐ γὰρ πάντων λῶ.
 24. δὲ τὸ μόνον δόξασι καὶ
 ξίφεσι.
 24. τῇ μὲν οὐ χερεῖα.
 31. ὡς δ' αὐτῶν, *ex ingenio*
 40. τῶ τ' ῥωμαίων, *ex ingenio*
 44. κομισάμενος.
 47. ἀλλήλας.
 48. φρονήμασι.
 260. 6. δι' αὐτῶν.
 10. δυσδ' αὐτοῦ.
 12. ἔργισα τ' δύο
 19. περιελύσας.
 23. ἀνεραίοις.
 24. ἐκκαλεῖται.
 24. ἔκασον ἡμῶν.
 36. φανήσας.
 40. τὴν σφετέραν.
 53. περιελύσας.
 261. 16. ἥρ' εἶ τί ποτε.
 16. ὡς τούτων.
 24. αὐτόπης.
 30. ἐπισήματα ῥωμαίοις, *ex ingenio*.
 40. λήξας τ' ἀνοίας, *ex ingenio*
 40. δ' αὐτοῦ ῥάδιον.
 42. ἰδὴ κινδυνούον.
 43. καὶ τὸ τόπον ὑποπτεύει.
 44. ἀκούοντες.
 44. τοὺς δ' ἀκμῶν.
 52. τοὺς ὡς εἰς.
 55. κληρονομίαν.
 262. 4. ἐπ' αὐτοῖς.
 13. τὴν κατὰ κινδυνον ἡκον, *ex ingenio*.
 15. ὡς ὡς πολέμια.
 17. ἐνεργῶς.
 18. φίλων ὑπαρχόντων, *sine parenthesi*.
 20. καλῶν δονίων.
 26. ὑπομάττων.
 27. τ' ἐκπρόσας, βασιλέας τὸ.
 30. νυκτὶ πρὸς γατα.
 37. μυ-

37. μυχθίζοντες δὲ, καὶ δαψυ-
διείζοντες.
44. ἔξ αὐτῶν τ' ὡεί.
47. ἀκατακάλυπτον, *ex ing.*
55. δαβολή.
263. 8. τὴν ἀκοὴν ἀτὰρ δὴ ποτ' ἐν,
ita interpretandum.
52. καὶ πολυμήσοντες.
37. αὐταῖς ἀκμῶ.
41. ἀνείργειν.
46. ἡθροίζοντο.
48. καὶ τ' πλατείας πλήρεις.
50. κατὰ λευκῶς τ' ὁρότον.
264. 4. καλχηδονίων.
6. τῶ βασιλείων.
8. ἐγγίσαντες δὲ τῇ δευτέ-
ρᾳ, *ex ingenio.*
10. δηλῶντες ὅτι, *ex ingenio.*
16. στυνόμενα.
18. ὅπῃ δεικνόν.
36. στυνόμενα.
265. 19. τὰ χειρὶ μαρ.
24. ὁφύεσθαι.
29. ἐκ δημοτικῆς. *Horat. Fa-
ma est fictilib.*
41. τὰς ἐκπληκτικὰς ὡς πε-
τείας.
47. δηλῶν γὰρ τίς αὖν βαλιδεῖν.
47. ἐν τὸς πίπτει, *ex ingenio.*
LIB. XVI.
266. 13. ἄμα τῇ αἰδέσθῃ, *ex ing.*
24. τὴν καταρχῇ.
27. ἐξ ὅτι στυνόμενα.
27. ναυαρχίς ἔσται.
29. θρανίῳ σκαλμόν.
30. θυσιῶν ὡς.
34. ἐπὶ τῇ πολέμῳ, *ex ing.*

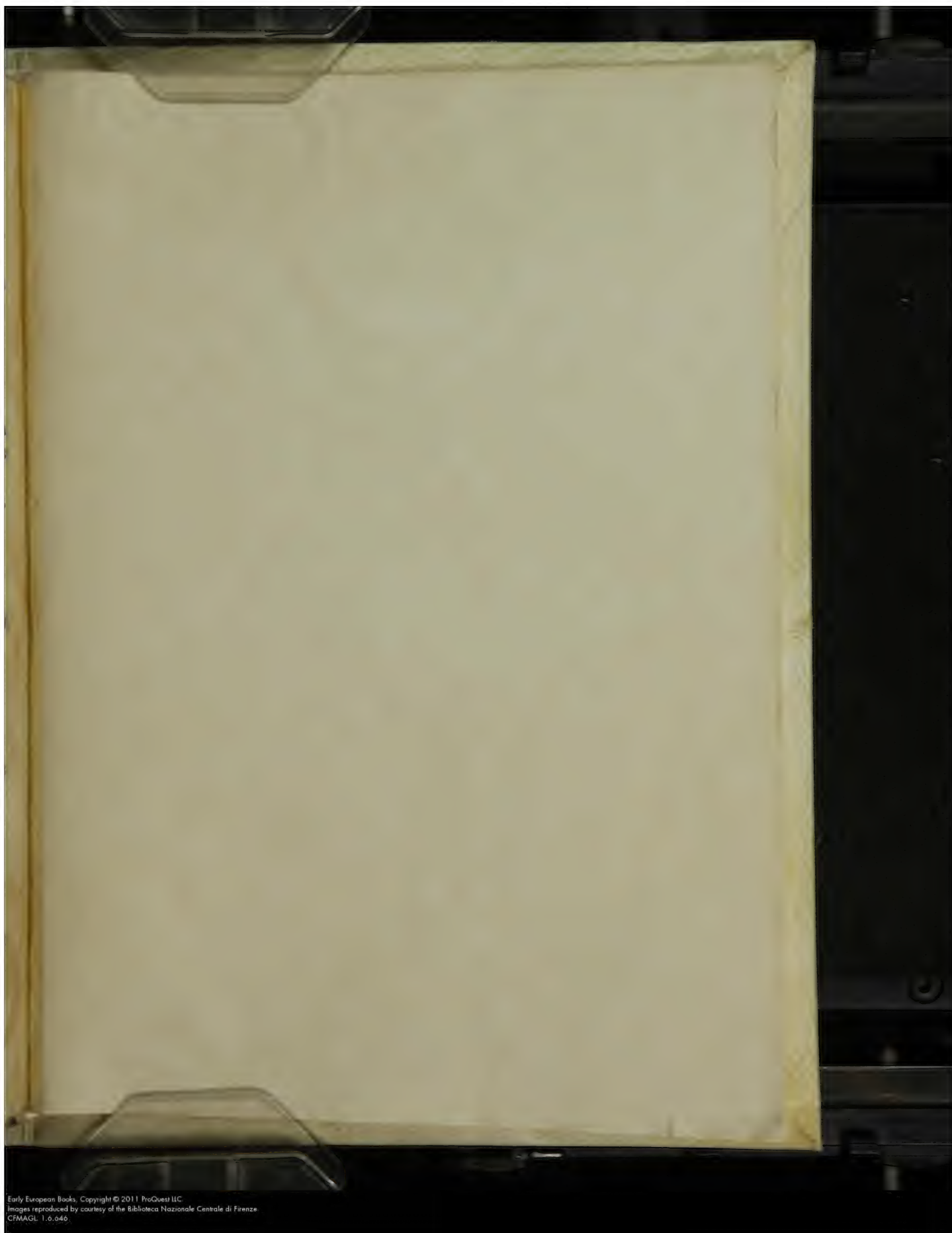
37. ὁπβαλλόμενος.
42. ἡμαρτε τὸ ἔσθαι.
46. καὶ ὅσον γὰρ, *ex loco infe-
riore.*
47. φιλίππος λέμβοι.
51. τὰ δὲ ταχυαυτεῖν.
267. 3. ἐγίνετο καὶ πολλοὺς ἔδοξε.
6. ταρσοὺς, ὥς ἐδρασεῖν.
8. ἐν ὡς, *sic infra 20.*
τὰς ὡς.
11. γνωμέναις μάχαις.
19. αὐτὰν δὲ καταδύω.
19. εἰς τρεούσης.
31. ὁρεγόμενος.
35. μίαν πεντήρη.
35. τετραμένω.
268. 21. οὐκ ἐόντων.
41. παρνασθῶ, *ex ingenio.*
42. πολιορκεῖν.
46. παρνασθεῖς, *ex ingenio.*
51. ποσειδίου.
52. ὡς τὸ τοῖς πλείοσις.
269. 4. ἥ τις μὴ μόνον.
10. βραχὺ μὲν αἰεὶ καὶ ἀγνοεῖν,
ex ingenio.
11. ἀδετιδῶ, *ex ingenio.*
12. ποροδοκίας.
27. καταμύεσθαι.
37. ἐν ὡς.
38. ταῦτα μὲν ἐν ὡς.
44. τόπον, ὡς ἐκ τῆς.
54. γεφυρούμενον.
55. ἀνάνιον ἔχει.
270. 1. ἀναμίσξιν.
3. σπέπειν γὰρ παντός.
14. ἐπειδὴ δὲ τὸ μὲν.
15. δὲ τ' μεταλλίων.

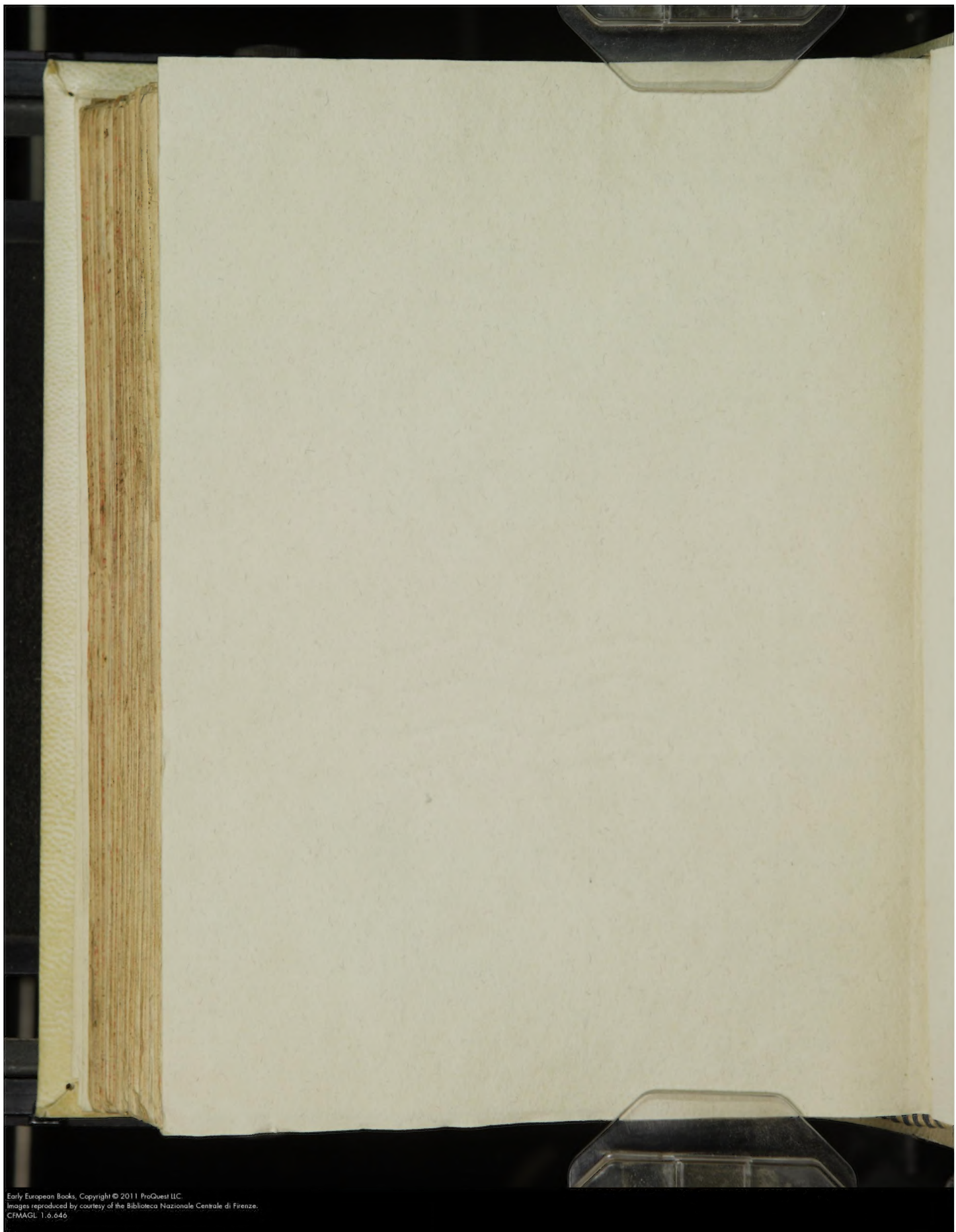
15. τὸ καταπεπῶκος.
 15. ἀντὶ μαρομημένω.
 16. τείχει, τὸ τινικᾶδε.
 22. ἀπορφασίσεις.
 28. καὶ τούτοις.
 32. καταράς.
 36. φωνικιλί.
 39. καὶ τὸ τῆς ἀκαρῶν.
 271. 2. κατέβαλον.
 11. ὡς δὲ τὸ εἰς ἄτταλον.
 12. ὑπαρξέν.
 17. καθ' αὐτόν.
 27. ἀμελήτως καὶ συγχυείας.
 33. καὶ πάντ' ἀργύριον.
 35. παρ' ἐκείνη, ex ingenio.
 41. τῆς τετρατῆς.
 44. τῆς ὠτακουσῶν, ex ing.
 48. διδασκαλῶντα.
 LIB. XVII.
 272. 6. καὶ κυκλιάδας.
 10. ἀκασίμβροτος ναύαρχος.
 12. ὡς δὲ τὸ αἰγιαλόν.
 27. ἐν τεταλμένοις.
 31. ἥς αὐτόν.
 38. ἀληθινῶς.
 39. ἔτε πολεμεῖν.
 42. τὰ τῆς νικῶντων.
 43. καὶ τοιγαυτίς.
 43. ἐκ ταύτῃ ἐχρημέναι.
 50. ἡγεῖσθαι τούτων, ex ingenio.
 273. 3. νῦν ἐχῶν, ex ingenio.
 3. τὰς φιδιώπδας, ex ing.
 6. ἐκὼν μὲν, ἐδεῖς, ex ing.
 8. ἡλαττωμένος.
 15. πολεμεῖν.
 18. ὀξυσαφείν.
 21. καὶ παρ' ἀμφοτέρωσι τοῖς πο-
 λεμῶσι.

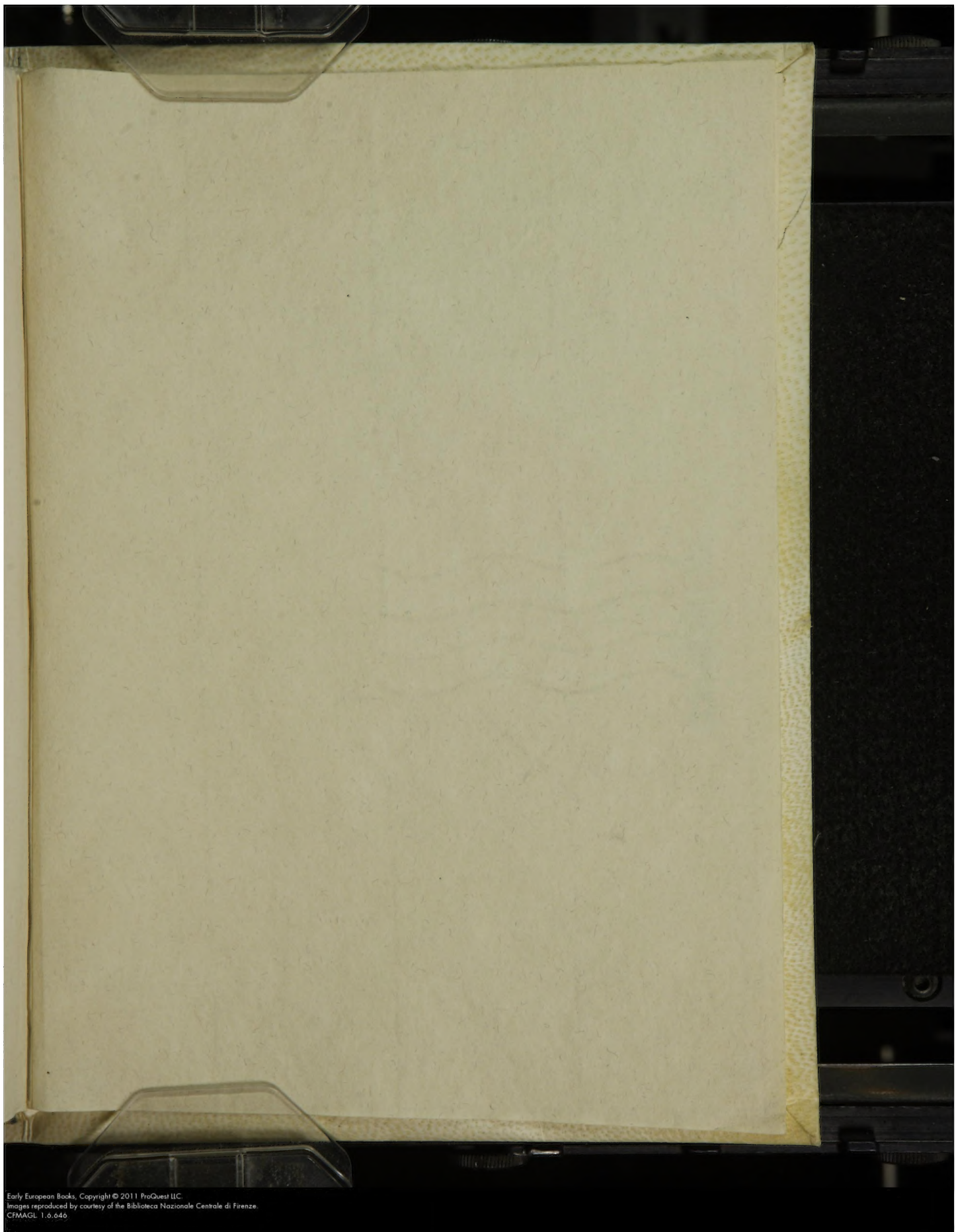
28. τὸ γὰρ τῆς ἀγριῶν.
 41. αὐτὰ τὸ λόγον.
 44. ὁ μὲν τούτων λόγος.
 45. μὴ ὦν βελύχῃ.
 47. τοῖς ἄλλοις δοκεῖν.
 53. ἐκκλείσται.
 274. 9. θήβας.
 16. εἰς ὃν ἐσυγκλίνειν.
 20. ἡμυδίων.
 26. ὡς ἐβόηεν ἐφ' ἡμεῖς, ex loco inferiore ver. 31.
 32. καταγορήσοντες.
 37. ἵνα καὶ μηδένα, ex ingenio.
 40. διάγωγον μὲν ὄντα.
 44. τειχονεῖς.
 48. ὡς δὲ τὸ σύγκλητον ὄξυλα-
 49. πότερον ἀμφοτέρωσι. [εἶν.
 49. ἡ δὲ ἔτερον αὐτῶν.
 54. τοῖς ἔλληνας ἐννοίαν λαβεῖν.
 275. 1. ἀναπνεῦσαι δυνατόν.
 5. ἥ δ' ἂν ἡμέρα.
 7. καὶ γὰρ ὡς ταῖς μέγιστα, ex
 manuscripto libro, qui
 habet ἡρώδης.
 15. ἐν ἡφίστατο κατὰ μόνον ἐξ,
 ex ingenio.
 30. τοῖς γαισούς.
 33. ὅτε δὲ πλείστας, τέσσαρας.
 34. ταύτας ἔχοντες.
 39. τούτου δὲ συμβάντος.
 43. ἐπ' ὅπλα βέσθαι.
 47. πολλὰς.
 47. πειδομένας.
 48. καὶ ἀπερατήσας.
 276. 13. οἱ καὶ συμμίζαντες ἀλλή-
 λοις ἐπὶ τῷ φερόν.
 17. ὡς τὰ σφέτερα.
 Z 3 19. γυρό-

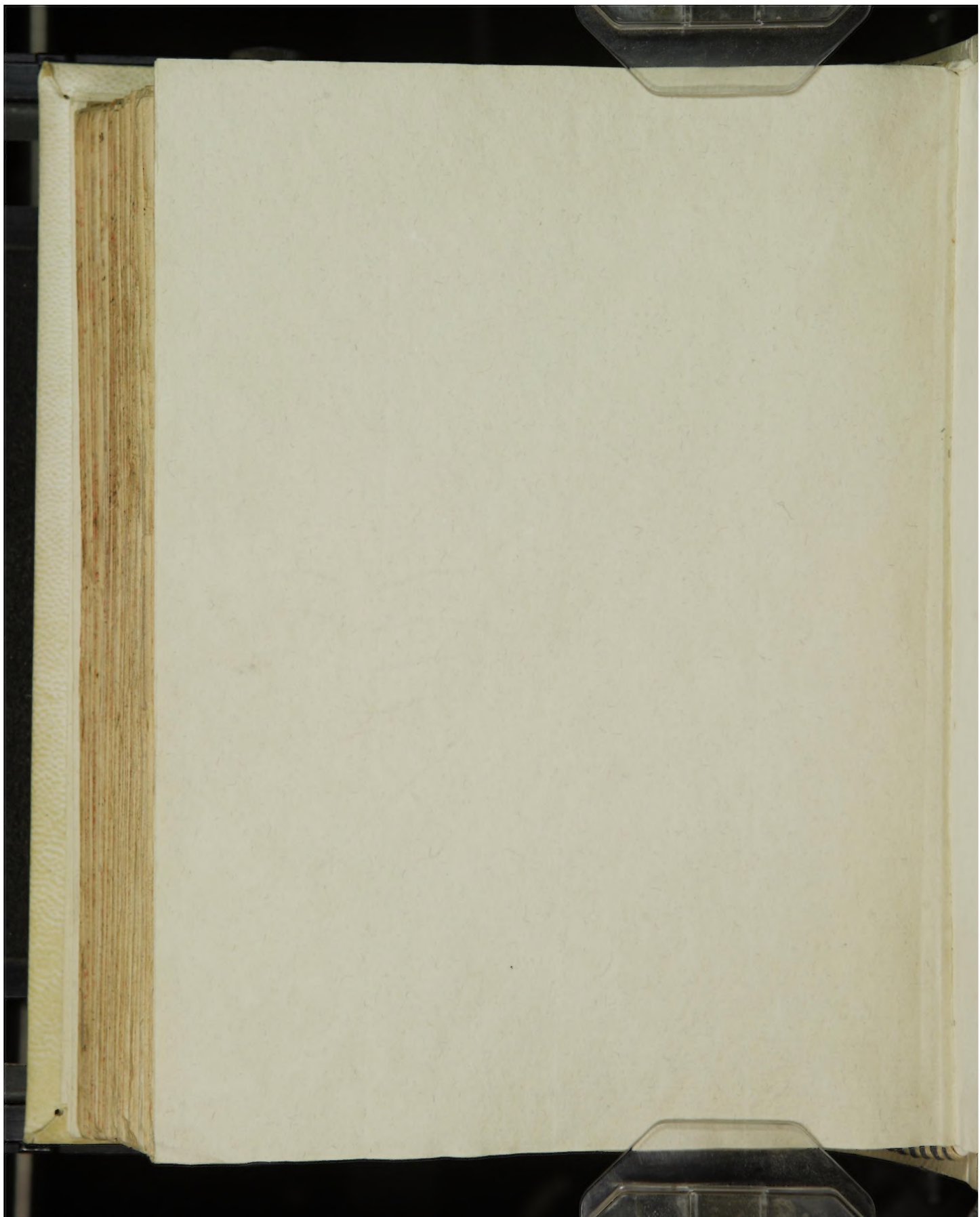
19. γυόμυρος δ' ἔπειθε.
 24. ἐρέτελαν τ' φρεσίας, ex ingenio, vel φαρσαλίας.
 24. ὄγχις ὄν.
 27. καὶ βροτῶν δ' ἔλαιών.
 28. ἀέρεα τ' ἐκ τ' νεφών.
 33. καὶ δ' ἀπορρύμυρος.
 41. παρ' αὐτῶν, ex ing. vel αὐτῶν
 43. διπλασίως.
 277. 2. ὥρα κατεχόντων.
 8. ἐκ δ' οὐκοῦ μύρον.
 10. ἀνατείνοντες.
 16. εἰς τὴν ὀρδαίαν.
 17. σελπίκις βιασάμενοι πρὸς
 19. ῥίψαντας τὰ ὅπλα ἕως εἰς
 μακεδονίαν.
 34. παρεμβάλλοντος.
 41. καὶ πορείαν.
 49. ἀπὸ ληλατῆ.
 278. 2. συνθεασάμενος τὴν πολέμιον
 2. ἐκ τ' ἀκρον.
 6. εἰς τὰς χεῖρας ἐπὶ αὐτῶν
 δε. ita interpungendum.
 8. εἰς δὲ τῶν χιλιάρχων.
 24. ὥρα διδόντων.
 32. ἐσπύλον.
 49. χρήσιμον, καὶ καλὸν ἂν εἴη.
 51. λέγοντες μόνον.
 279. 3. εἶπε καὶ αὐτὸς, ex manuscripto libro, in quo est εἶπε
 καὶ αὐτός.
 6. χρώμυρος τὸν ἐξῆς χρόνον.
 πύρρος.
 7. ἐναλλάξ.
 9. μηδὲν ἀντεμφαίνειν.
 22. τῶν περὶ τῶν.
 25. εἰκὸς εἶναι, ex ingenio.
 29. περὶ τῶν.
 31. τοιαύτης ἔσσης περὶ τὴν φά-
 λαγγα.
 42. οὐκ ἔκρινον ὡς ἐχ οἶόν τε.
 43. οὐδὲνα τηρούσης.
 44. τίς οὐκ ἂν αἰτία.
 47. ὅτε μέλλοιεν.
 55. οὐρεῖσθαι τοῖς τοῖς.
 280. 1. συγκαταβαίνωσι.
 50. καὶ πόπλιος ἐπίλοιπος ἐκ θάλασσης.
 281. 17. ἔρωμαίοις τὰς χεῖρας, ex
 ingenio.
 19. τυγχάνειν τ' ἐλδοθερίας.
 20. ἔφη διεξάξην.
 21. ἀναγκαιότητα.
 21. οἰομένων δειν.
 28. σκόπας, ἢ, κλεομένης.
 30. καὶ δυνάτον, ex ingenio.
 35. ὁ δ' ἔτι παρέσκηκε.
 53. περὶ μακρῶν ἀλογίας.
 282. 2. καὶ, ὃν φίλιππος.
 3. ἐφ' ἑλλησπόντου.
 3. ἀπέδειξε τὴν ἐξόλου.
 7. καὶ ἀπὸ τῶν εἰς δαίμονας.
 8. τὸν αὐτὸς βίον.
 14. ὅς τοι χωρὺ χισε.
 15. ἀνακλητήρια.
 18. τ' περὶ τῶν ἀξίως τῶν.
 20. τ' ἀλλὰ δούτεροίεν.
 21. ὁμοίως δὲ, ex ingenio.
 21. πεισθείσης, ex ingenio.
 vel πεισθείς τ' κύπερον.

F I N I S.

005644236

11